LAROUSSE

מִילוֹן עִבְרִי צָרְפָתִי

DICTIONNAIRE HÉBREU FRANÇAIS

LAROUSSE

מילון חדש עברי־צרפתי

NOUVEAU DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

NOUVEAU DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

PAR

MARC M. COHN

Edition enrichie et mise à jour par

M. CATANE

Docteur de l'Université de Strasbourg

EDITION ACHIASAF

TEL-AVIV

LAROUSSE

PARIS

מילון חדש
עברי־צרפתי

מאת

מרדכי מ. כהן

מהדורה מורחבת ומעודכנת

בעריכת

ד"ר משה קטן

הוצאת ספרים אחיאסף
תל־אביב

הוצאת לארוס
פאריס

תוכן העניינים

מבוא ז

הוראות לשימוש במילון יא

מפתח הקיצורים טו

מילון עברי־צרפתי 1

תמצית תורת־הצורות העברית: 785

1. נטיית־השם 785

לוח I — נטיית־השם 786
לוח II — מספר זוגי 792

2. נטיית־התואר 793

3. נטיית מלות־היחס 793

לוח III — מלות־יחס 793

4. נטיית המיליות 794

לוח IV — מיליות 794

5. נטיית הפועל 795

לוח V — בניין קל 797
לוח VI — בניין נִפְעַל 801
לוח VII — בניין פִּעֵל (כולל פֻּעַל) 803
לוח VIII — בניין הִתְפַּעֵל 806
לוח IX — בניין הִפְעִיל (כולל הָפְעַל) 807

מבוא למהדורה הראשונה

המילון העברי־צרפתי המוגש בזה לציבור מבוסס על אותם העקרונות שהינחו אותנו בחיבור המילון הצרפתי־עברי שהופיע לפני שבע שנים.

ההיסטוריה יוצאת הדופן של השפה העברית, שפה עתיקה וחיה כאחד, לשון־הקודש שהפכה ללשון מודרנית, מעמידה את מחברי המילונים בפני בעיות מיוחדות. אין מניעה, למשל, לוותר במילון צרפתי על ערכים שיצאו מכלל שימוש לפני שלוש מאות שנה ולהפנות את הקורא למילונים מיוחדים לצרפתית עתיקה. לעומת זאת אין להעלות על הדעת מילון עברי שייעדר ממנו אוצר המלים של התנ"ך; הרי בשביל קוראים רבים בחו"ל המילון העברי מיועד קודם כול להבנת התנ"ך. נוסף לכך גם בספרות העברית בת־זמננו וגם בעברית המדוברת תמצא מלים וניבים לרוב הלקוחים מהתנ"ך ומהתלמוד. לעתים קרובות, כשמורגש הצורך במונח חדש, נזקקים לביטוי מהספרות העתיקה שנראה היה שעבר מן העולם. ולכן יש להיזהר טרם מכריזים על מלה עברית כ"מיושנת". עם זאת לא חסרות מלים וצירופי־מלים שללא ספק עבר זמנן; ציינו אותן בסימן °.

מאידך, במה שנוגע ללשון התנ"ך, מילון אינו יכול לשמש תחליף לפרשנות. הדבר בולט במיוחד כשמדובר במלים המופיעות בתנ"ך פעם אחת בלבד ומשמעותן אינה ברורה. במקרים כאלה רשמנו את התרגום הנראה לנו הסביר ביותר, אך הוספנו מראה מקום כדי לאפשר לקורא עיון במקור ובמפרשים (כגון: תִּזָּכֵר [שמות ל"ד י"ט], ראה ערך 2. [זכר]; — או שִׁדָּה [קהלת ב' ח']).

תכונה אחרת הנפוצה בעברית קשורה בדרך הדרש, לפיה משתמשים בביטוי מהתנ"ך או ממקור אחר ומייחסים לו משמעות חדשה ולפעמים בלתי־צפוייה (כגון עֲקֶרֶת־הַבַּיִת, ראה ערך עָקָר). ראוי לציין שאין דרך זו מקובלת על הדרשנים בלבד אלא שייכת גם לרובד העממי. ברוב הלשונות, כשמסווגים מלה מסויימת כ"עממית", הכוונה בדרך כלל לביטוי גס והמוני; בעברית, לפחות עד לתקופה האחרונה, מה שמאפיין את הסיגנון העממי הוא כעין הומור המגיב על מצבים יומיומיים קשים בנוסחאות המקובלות מבית־הכנסת או מן ה"חדר" (כגון בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי, ראה ערך פָּטַר).

רק בדור האחרון פיתחה העברית בארץ גם לשון עגה שעסיסיותה אינה נופלת מזו של שאר האומות (ראה המילון של דן בן־אמוץ ונתיבה בן־יהודה, הוצאת לוין־אפשטיין, ירושלים תשל"ב). חלק מביטויים אלה, שכבר נקלטו בשפה, מופיעים במילוננו; בנוגע לאחרים מצאנו לנכון לחכות עד שיעברו תקופת־הרצה סבירה.

לשון חז"ל מיוצגת במילוננו בהרחבה, אך יש לזכור שהמילון עוסק בשפה העברית ולא הארמית. עם זאת נמצאים בו ביטויים ארמיים רבים שנהוג לשַׁלֵּב אותם במשפטים עבריים.

כמו־כן אנו מביאים את אוצר־המלים של שירי הקודש והחול מימי־הביניים ובכללם הפיוטים העיקריים של מחזור־החגים.

אך מובן מאליו שעיקר תשומת־הלב ניתנה לעברית של ימינו, הספרותית והעיונית, המדעית והטכנית, הרשמית והיומיומית, הכתובה והמדוברת. השפה העברית מתפתחת ומתרחבת בקצב כזה שהמילונים הקלאסיים כמו זה של אליעזר בן־יהודה כבר אינם מספיקים, למרות המידע העשיר הכלול בהם. המילונים שהופיעו לאחרונה שונים מאוד בהיקפם וברמתם. בין החשובים שבהם נזכיר את המילון החדש של אברהם אבן־שושן (7 כרכים, קרית־ספר ירושלים תשכ"ו–תש"ל), המילונים

AVANT-PROPOS DE LA PREMIÈRE ÉDITION

Le dictionnaire hébreu-français que nous présentons aujourd'hui au public s'inspire des mêmes principes que notre dictionnaire français-hébreu.

L'histoire étonnante de l'hébreu, langue morte ressuscitée, langue sacrée sécularisée, pose au lexicographe des problèmes particuliers. Ainsi, dans un lexique français, on peut sans inconvénient faire abstraction des mots tombés en désuétude avant le XVIIe siècle et renvoyer le lecteur à des ouvrages spéciaux consacrés à l'ancien français. Mais on ne conçoit pas un dictionnaire hébreu qui néglige le vocabulaire biblique; n'est-ce pas précisément pour lire la Bible que beaucoup d'usagers le consultent? Ajoutons que la littérature hébraïque moderne et contemporaine et aussi l'hébreu parlé de nos jours sont nourris de réminiscences bibliques et talmudiques. Et il n'est pas rare qu'en guise de néologisme on revienne à un mot qui semblait oublié depuis longtemps. Il est donc imprudent, dans un dictionnaire hébraïque, de qualifier un terme de "vieilli" ou d'"archaïque". Néanmoins il y a des mots et surtout des tournures qui appartiennent incontestablement au passé; nous les marquons du signe °.

Par ailleurs, dans la mesure où il s'agit de mots bibliques, le dictionnaire ne peut se substituer au commentaire. Cela est vrai en particulier pour des mots qui n'apparaissent qu'une fois dans la Bible et dont la signification n'est pas sûre. Nous indiquons dans ce cas le sens qui nous semble le plus probable, mais en ajoutant la référence de manière à permettre au lecteur de se reporter au texte et à l'exégèse (cf p. ex. תִּזָּכָר Exode 34, 19 sous [זכר] 1. 2; — ou שִׁדָּה Ecclésiaste 2, 8).

Une autre particularité de l'hébreu est liée à un procédé très répandu de l'homilétique juive qui consiste à utiliser une citation de la Bible, du Talmud ou de la liturgie en lui donnant un sens nouveau et souvant inattendu (cf p. ex. עֲקֶרֶת־הַבַּיִת sous עָקָר). — Ce qui est remarquable, c'est que cette méthode n'est pas seulement le fait de lettrés, mais caractérise souvent la langue populaire. Dans la plupart des langues une expression classée "populaire" est triviale et grossière; en hébreu, jusqu'à une époque récente, elle implique un humour qui sait appliquer aux situations d'une vie quotidienne difficile des formules rendues familières par la fréquentation de la synagogue et de l'école primaire (cf p. ex. בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי sous פָּטַר).

Ce n'est qu'au cours de la dernière génération que l'hébreu a développé entre autres un argot dont la crudité ne le cède en rien au langage des "nations" (voir le lexique savoureux de D. Ben-Amots et N. Ben-Yehouda, éd. Lewin-Epstein Jérusalem 1972). Quelques-unes de ces expressions, déjà consacrées par l'usage, ont trouvé place dans notre dictionnaire; pour d'autres nous avons estimé qu'il convenait de leur accorder un délai raisonnable de rodage.

L'hébreu rabbinique est largement représenté dans ce volume, étant entendu qu'il s'agit d'un dictionnaire de l'hébreu et non de l'araméen; cependant on y trouvera beaucoup de tournures araméennes qui s'emploient couramment dans un contexte hébraïque.

של ראובן אלקלעי (עברי־אנגלי, מסדה תשכ"ו; – מילון עברי שלם, 3 כרכים, תשכ"ט–תשל"א), וכן הפרסומים הרבים של האקדמיה ללשון העברית. אנו חייבים להם הרבה אם כי לא תמיד הלכנו בעקבותיהם.

מלים לועזיות מובאות במידה שנקלטו בלשון העברית (כגון טֶלֶפוֹן, פְּסִיכוֹלוֹגְיָה). אין אנו מביאים מלים שיש להן תחליף עברי מבוסס (כגון קַלְקוּלַצְיָה, בעברית חִשּׁוּב). במקרה של ספק אנו מביאים את שתי המלים (כגון פּוֹלִיטִיקָה בצד מְדִינִיּוּת).

שמות פרטיים (אישים ומקומות) מופיעים במילון כשתרגומם הצרפתי אינו תעתיק בלבד. משום כך אנו מביאים שְׁלֹמֹה Salomon, יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem, לוֹנְדּוֹן Londres, אך לא חִירָם Hiram, תֵּל־אָבִיב Tel-Aviv, טוֹקְיוֹ Tokio.

בנספח הדקדוקי שבסוף המילון (עמ' 785־810) מובאים לוחות המתייחסים לנטיית השמות והפעלים. בעזרת המספרים הרשומים על־יד כל שם ופועל בגוף המילון ימצא הקורא בקלות את הצורה שהוא מחפש. הלוחות מתחשבים בכלל התופעות של תורת־ההגאים המשפיעות על הנטיות (הטעמה, עיצורים גרוניים, בג"ד כפ"ת, הברות פתוחות וסגורות וכו'), אך אינם מתיימרים כמובן להציג את הדקדוק העברי על־פרטיו מבחינה עיונית או היסטורית. לכן מי שנתקל בקשיים דקדוקיים הנובעים במיוחד מצורות חריגות של הנוסח המסורתי או של פייטני ימי־הביניים יפנה לספר־דקדוק ערוך כהלכה או להוצאות מבוארות של הטכסטים המקוריים.

אנו מודים להוצאות לארוס ואחיאסף על סבלנותן הרבה שניצלנו אותה לא מעט, אך בסופו של דבר אנו מקווים שלא איכזבנו אותן.

ירושלים, סיון תשל"ג — מרדכי מ. כהן

למהדורה החדשה

תודתי נתונה לד"ר משה קטן שעבר ביסודיות על המילון העברי־צרפתי ותרם הרבה לתיקונו ולעידכונו. עברו 18 שנה מאז יצאה לאור המהדורה הראשונה ומאז הופיעו מאות מלים וניבים חדשים לא רק בעברית אלא גם בצרפתית, הן בתחום הטכנולוגיה והמדע והן בשפה המדוברת העממית. השתדלנו לקלוט חידושים אלה, תוך שמירה על אופי המילון המיועד לציבור רחב של בעלי תרבות ולא לחוגים מצומצמים של מומחים במקצוע זה או אחר.

כמו־כן ברצוני להודות לקוראים שהציעו תיקונים והשלמות שבחלקם מצאו את מקומם במהדורה הנוכחית.

יישר כוחו של דפוס "כתר" על עבודתו המסורה והמדוייקת.

ירושלים, טבת תשנ"א — מרדכי מ. כהן

caractère du dictionnaire destiné à un large public de personnes cultivées et non à des groupes restreints de spécialistes.

Je voudrais remercier également ceux de nos lecteurs qui ont suggéré des rectifications et des compléments dont une partie a été admise dans la nouvelle édition.

Et merci à l'imprimerie "Kéter" pour son travail scrupuleux et soigné.

Jérusalem, janvier 1991 Marc M. Cohn

De même nous donnons le vocabulaire essentiel de la littérature religieuse et profane du moyen âge; y compris des principaux poèmes *(piyyoutim)* du rituel des fêtes.

Cela étant, il va de soi que nos efforts ont été consacrés surtout à l'hébreu moderne, littéraire et philosophique, scientifique et technique, officiel et familier, écrit et parlé. L'hébreu se développe avec une telle rapidité que les ouvrages lexicographiques classiques comme le dictionnaire d'E. Ben-Yehouda, malgré la richesse de leur information, sont devenus tout à fait insuffisants. Les lexiques plus récents sont d'importance et de valeur inégales; parmi les meilleurs citons l'excellent dictionnaire hébraïque d'A. Even-Shoshan (7 vol., Kiryat-Séfer Jérusalem 1966–1970), les ouvrages de R. Alcalay (dictionnaire hébreu-anglais, Massada Tel-Aviv–Jerusalem 1965; dictionnaire hébreu, 3 vol., ibid. 1969–1971) et les nombreuses publications de l'Académie de la langue hébraïque. Nous y avons puisé largement sans pour cela nous astreindre à les suivre en tout point.

Nous donnons les mots européens lorsqu'ils sont d'un emploi courant en hébreu (p. ex. פסיכולוגיה, טלפון). Nous ne mentionnons pas ceux qui ont un équivalent hébraïque bien établi (p. ex. קַלְקוּלַצְיָה, remplacé par l'hébreu חִשּׁוּב). En cas de doute nous donnons les deux mots (p. ex. פּוֹלִיטִיקָה à côté de מְדִינִיּוּת).

Les noms propres (personnes et lieux) figurent au dictionnaire lorsque leur équivalent français n'est pas une simple transcription. Ainsi nous donnons שְׁלֹמֹה Salomon, יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem, לוֹנדוֹן Londres, mais non חִירָם Hîram, תֵּל־אָבִיב Tel-Aviv, טוֹקְיוֹ Tokio.

Dans l'appendice grammatical à la fin du volume (pp. 785–810) figurent des tables de déclinaisons et de conjugaisons qui permettent au lecteur, grâce à des numéros de référence, de trouver facilement la forme qu'il cherche. Les tables tiennent compte de toutes les lois phonétiques qui peuvent modifier la flexion des noms et des verbes (accentuation, propriétés des laryngales et des spirantes, syllabes ouvertes et fermées etc.), mais n'ont nullement la prétention de présenter un exposé raisonné ou historique de la grammaire hébraïque. La solution de difficultés grammaticales, provenant notamment de formes exceptionnelles du texte massorétique ou de licences poétiques d'auteurs du moyen âge, est donc à chercher dans des manuels de grammaire ou dans des éditions commentées des textes en questions.

Nous remercions Larousse et l'Edition Achiasaf de leur longue patience, que nous avons souvent mise à l'épreuve, mais que nous espérons finalement n'avoir pas déçue.

Jérusalem, juin 1973 — Marc M. Cohn

A PROPOS DE LA NOUVELLE EDITION

Je tiens à remercier M. Moché Catane qui a soumis le dictionnaire hébreu-français à un examen minutieux et a contribué pour beaucoup à sa correction et à sa mise à jour. Plusieurs années se sont écoulées depuis la première édition et entre temps des centaines de mots et de locutions ont enrichi le vocabulaire non seulement de l'hébreu, mais aussi de la langue française, tant dans le domaine de la technologie et de la science qu'au niveau de la langue parlée. Nous avons réservé une place à ces néologismes en tenant compte toutefois du

2. באמצע המלה:

– בעברית קיימות שתי שיטות־כתיב: הכתיב המלא, בתוספת "אימות־הקריאה" ו, י – והכתיב החסר. הכתיב המלא נהוג כשהמלה אינה מנוקדת, והכתיב החסר כשהיא מנוקדת (כגון: תיזמורת – תִּזְמֹרֶת). אך לא תמיד מקפידים על כלל זה, ולכן אם לפניך מלה בכתיב מלא ואינך מוצא אותה, חפש בכתיב חסר – וכן להיפך.

– במיוחד חל הדבר על מלים ממוצא לועזי, בהן גם האות א משמשת כ"אם־קריאה" (כגון: סכימה – סְכֵמָה, פלאסטי – פְּלַסְטִי).

– בנטיית־הפעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נשמטות האותיות ו, י בצורות מסויימות (כגון: דָּשׁ – חפש: [דוש], דָּן – חפש: [דין]).

– כשהאות הראשונה של השורש היא ז, ס, צ או ש, באה האות ת של בניין הִתְפַּעֵל אחרי האות הראשונה של השורש; נוסף לכך היא הופכת ל־ד אחרי ז ול־ט אחרי צ (כגון: הִזְדָּרֵז – חפש: זָרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ – חפש: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק – חפש: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר – חפש: שָׁמַר). גם ברוב המקרים האלה תמצא רמיזה בגוף המילון.

3. בסוף המלה:

– הורד את אותיות־השימוש שהן:

א) בנטיית־השם: סימני־הנקבה ־ה, ־ת (כגון: גְּדוֹלָה – חפש: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת – חפש: שׁוֹפֵט);

– סימני־הריבוי ־ֵי, ־ִים, ־וֹת (כגון: בְּנֵי, בָּנִים – חפש: בֵּן, אָבוֹת – חפש: אָב);

– כינויי־הקניין ־ִי, ־ַי, ־ךָ, ־ֶיךָ, ־ֵךְ, ־ַיִךְ, ־וֹ, ־ָיו, ־ָהּ, ־ֶיהָ, ־ֵנוּ, ־ֵינוּ, ־כֶם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיהֶם/ן (כגון: סוּסִי, סוּסַי וכו' – חפש: סוּס);

– הסיומת ־ָה המסמנת תנועה לכיוון מסויים (כגון: אַרְצָה – חפש: אֶרֶץ).

ב) בנטיית־הפועל: כינויי־הגוף בעבר ־תִּי, ־תָּ, ־תְּ, ־ָה, ־נוּ, ־תֶּם/ן, ־וּ (כגון: אָכַלְתִּי, אֲכַלְתֶּם וכו' – חפש: אָכַל);

– כינויי־הגוף בעתיד ובציווי ־ִי, ־וּ, ־נָה (כגון: תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה – חפש: שָׁמַע)

– כינויי־הפועל ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־הָ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (כגון: שְׁמָרַנִי, יִשְׁמָרְךָ וכו' – חפש: שָׁמַר).

הערה: כמה אותיות־שימוש יכולות להצטבר בראש מלה, באמצעה ובסופה (כגון: לִכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ – חפש: צָרַךְ).

הוראות לשימוש במילון

– שמות־העצם ניתנים במקומם האלפביתי בנפרד יחיד, שמות־התואר בזכר יחיד.

– הפעלים ניתנים בבניין הקל, עבר, גוף שלישי זכר יחיד (כגון: קָשַׁר) ואחריו הבניינים האחרים לפי הסדר: נִפְעַל, פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל.

– הצורות הסבילות של פִּעֵל ו־הִפְעִיל (פֻּעַל, הָפְעַל) אינן מופיעות כבניינים בפני־עצמם.

– הצורה נִתְפַּעֵל השגורה בימינו ליד הצורה הִתְפַּעֵל אינה רשומה בנפרד.

– לגבי פעלים שהאות השורשית השנייה שלהם היא ו או י נרשם השורש במקומו האלפביתי בסוגריים מרובעים ואחריו צורת־העבר, כגון: [קום] קָם.

– פועל שאינו בשימוש בבניין הקל נרשם גם הוא במקומו האלפביתי של השורש, כגון: [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

– שתי מלים או יותר, שוות בכתיבן ובצורתן אך ממוצא שונה (כגון: דָּלַק "בער" ו־דָּלַק "רדף"), מובאות בנפרד ומסומנות במספרים 1. 2....

– כשלפניך מלה ואינך מצליח למצוא את־מקומה במילון, היעזר בהנחיות הבאות:

1. בראש המלה:

– הורד את אותיות־השימוש שהן:
א) ה־הידיעה (כגון: הַשֻּׁלְחָן – חפש: שֻׁלְחָן);
ב) מלות־היחס ב־, כ־, ל־, מ־ (כגון: בְּיוֹם, כַּיּוֹם, לַיּוֹם, מִיּוֹם – חפש: יוֹם);
ג) מלות־החיבור ו־, ש־ (כגון: וְהָיָה, שֶׁהָיָה – חפש: הָיָה);
ד) סימני־הבניינים בנטיית־הפועל ה־, הת־, נ־, נת־ (כגון: הִקְשִׁר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר – חפש: קָשַׁר);
ה) התחיליות א־, י־, נ־, ת־ שבעתיד־הפועל וכן התחילית מ־ של הבינוני בבניינים פִּעֵל, הִתְפַּעֵל, הִפְעִיל (כגון: אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים – חפש: [שׂים] שָׂם).

– מאידך זכור:
כשהאות הראשונה של השורש היא י או נ (וכן ה בשורש הלך ו־ל בשורש לקח), היא עלולה להישמט בנטיית־הפועל (כגון: רֵד, תֵּן – חפש: יָרַד, נָתַן). אך בדרך כלל תמצא במקרים אלו רמיזה בגוף המילון (כגון: לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ).

2. *A l'intérieur du mot:*

Il existe en hébreu deux sortes de graphies: la *graphie pleine*, où les voyelles *e, i, o, ou* sont indiquées par les lettres י et ו — et la *graphie défective*. La première est employée dans les textes non vocalisés et la seconde dans les textes vocalisés (p. ex. תִּזְמֹרֶת — תיזמורת). Mais la règle n'est pas absolue; aussi, si vous ne trouvez pas un mot selon la graphie pleine, cherchez selon la graphie défective — et inversement.

Ce qui précède s'applique en particulier aux mots d'emprunt, où la lettre א indique également la voyelle *a* (p. ex. פלאסטי — פְּלַסְטִי, סכימה — סְכֵמָה).

—Dans les verbes à deuxième radicale ו ou י, les lettres ו ou י s'élident fréquemment dans la conjugaison, p. ex. דָּשׁ — cherchez: [דוש], דָּן — cherchez: [דין].

—Dans les verbes à première radicale ז, ט, צ ou שׁ, la caractéristique ת de la conjugaison הִתְפַּעֵל se place après la première radicale; de plus elle se change en ד après ז et en ט après צ (p. ex. הִזְדָּרֵז — cherchez: זֵרֵז, אֶסְתַּמֵּךְ — cherchez: סָמַךְ, תִּצְטַדֵּק — cherchez: צָדַק, נִשְׁתַּמֵּר — cherchez: שָׁמַר). Dans la plupart de ces cas vous trouverez également des renvois dans le dictionnaire.

3. *En fin de mot:*

—Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) dans la déclinaison des noms: les suffixes du féminin ־ה, ־ת (p. ex. גְּדוֹלָה — cherchez: גָּדוֹל, שׁוֹפֶטֶת — cherchez: שׁוֹפֵט);

— les suffixes du pluriel ־ִים, ־ֵי, ־וֹת (p. ex. בָּנִים, בְּנֵי — cherchez: בֵּן, אָבוֹת — cherchez: אָב);

— les suffixes possessifs ־יהֶם/ן, ־ָם/ן, ־ֵיכֶם/ן, ־כֶם/ן, ־ֵינוּ, ־נוּ, ־ֶיהָ, ־ָהּ, ־ָיו, ־וֹ, ־ַיִךְ, ־ֵךְ, ־ֶיךָ, ־ְךָ, ־ַי, ־ִי (p. ex. סוּסִי, סוסי *etc.* — cherchez: סוּס);

— ־ָה qui marque la direction (p. ex. אַרְצָה — cherchez: אֶרֶץ).

b) dans la conjugaison des verbes: les suffixes du passé ־וּ, ־תֶּם/ן, ־נוּ, ־ָה, ־תְּ, ־תָּ, ־תִּי (p. ex. אָכַלְתִּי, אָכַלְתָּ *etc.* — cherchez: אָכַל);

— les suffixes du futur et de l'impératif ־ִי, ־וּ, ־נָה (p. ex. תִּשְׁמְעִי, שְׁמַעְנָה — cherchez: שָׁמַע);

— les suffixes objectifs ־נִי, ־ךָ, ־ךְ, ־הוּ, ־הָ, ־נוּ, ־כֶם/ן, ־ם/ן (p. ex. שְׁמָרֵנִי, יִשְׁמָרְךָ — cherchez: שָׁמַר).

Remarque: Plusieurs lettres-outils peuvent s'accumuler au début, au milieu et à la fin d'un même mot (p. ex. לִכְשֶׁתִּצְטָרְכוּ — cherchez: צָרַךְ).

COMMENT CONSULTER LE DICTIONNAIRE?

— Les *noms* sont donnés à leur place alphabétique à l'état absolu singulier, les *adjectifs* au masculin singulier.

— Les *verbes* sont donnés à la troisième personne masculin singulier du passé de la conjugaison simple (p. ex. קָשַׁר) et ensuite les autres conjugaisons dans l'ordre נִפְעַל, פִּעֵל, הִפְעִיל, הִתְפַּעֵל.

— Les formes passives du פעל et du הפעיל (פֻּעַל, הֻפְעַל) ne sont pas considérées comme conjugaisons à part.

— La forme נִתְפַּעֵל, usitée aujourd'hui parallèlement à la forme הִתְפַּעֵל, n'est pas mentionnée séparément.

— Pour les verbes à deuxième radicale ו ou י, la racine figure entre crochets à sa place alphabétique, suivie de la forme du passé, p. ex. [קום] קָם.

— Un verbe inusité à la conjugaison simple figure lui aussi à la place alphabétique de la racine, p. ex. [דפס] נִדְפַּס, הִדְפִּיס.

— Deux ou plusieurs homonymes font l'objet d'articles distincts, numérotés 1. 2.,. p. ex. דָּלַק "brûler" et דָּלַק "poursuivre".

— Si vous ne trouvez pas un mot hébraïque dans le dictionnaire, procédez comme suit:

1. *Au début du mot:*

— Enlevez les lettres-outils, à savoir:

a) l'article défini ה (p. ex. הַשֻּׁלְחָן — cherchez: שֻׁלְחָן);

b) les prépositions בּ־, כּ־, ל־, מ־ (p. ex. בְּיוֹם, כַּיּוֹם, לַיּוֹם, מִיּוֹם — cherchez: יוֹם)

c) les conjonctions ו־, שׁ־ (p. ex. וְהָיָה, שֶׁהָיָה — cherchez: הָיָה);

d) les caractéristiques des conjugaisons ה־, הת־, נ־, נת־ (p. ex. הַקְשֵׁר, הִתְקַשֵּׁר, נִקְשַׁר, נִתְקַשֵּׁר — cherchez: קָשַׁר);

e) les préfixes personnels א־, י־, נ־, ת־ du futur des verbes et le préfixes מ־ de certains participes (p. ex. אָשִׂים, יָשִׂים, נָשִׂים, מֵשִׂים — cherchez: שָׂם [שׂים]).

— D'autre part rappelez-vous que si la première radicale d'un verbe est י ou נ (ou ה dans la racine הלך et ל dans לקח), elle peut s'élider dans la conjugaison (p. ex. רֵד, תֵּן — cherchez יָרַד, נָתַן). Mais en général ces cas sont signalés dans le dictionnaire par un renvoi (p. ex. לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ.).

Rubriques — מקצועות

musique	מוסיקה	מוס	architecture	אדריכלות	אדר
cuisine	מטבח	מטבח	anatomie	אנטומיה	אנטום
mythologie	מיתולוגיה	מיתול	astronomie	אסטרונומיה	אסטר
automobilisme	מכוניות	מכונ	biologie	ביולוגיה	ביול
administration	מינהל	מנהל	banque	בנקאות	בנק
commerce	מסחר	מסחר	géographie	גיאוגרפיה	גיאוגר
droit	משפטים	משפט	géologie	גיאולוגיה	גיאול
mathématiques	מתמטיקה	מתמט	poissons	דגים	דג
sport	ספורט	ספורט	grammaire	דיקדוק	דקדוק
navigation	ספנות	ספנ	religion	דת	דת
oiseaux	עופות	עוף	histoire	היסטוריה	היסט
physique	פיסיקה	פיס	zoologie	זואולוגיה	זואול
psychologie	פסיכולוגיה	פסיכ	éducation	חינוך	חנוך
art militaire	צבא	צבא	agriculture	חקלאות	חקל
botanique	צמחים	צמח	insectes	חרקים	חרק
radiodiffusion	רדיו	רדיו	électricité	חשמלאות	חשמל
médecine	רפואה	רפא	aviation	טיס	טיס
théâtre	תיאטרון	תאטר	technique	טכניקה	טכנ
transports	תחבורה	תחבורה	chimie	כימיה	כימ

Abréviations en français — קיצורים בצרפתית

etc	et cetera	וְכֻלֵּי	*pl*	pluriel	רִבּוּי
f	féminin	נְקֵבָה	*qn*	quelqu'un	פְּלוֹנִי
fpl	féminin pluriel	נְקֵבָה רִבּוּי	*qch*	quelque chose	דְּבַר־מָה
m	masculin	זָכָר	*n*	nom	שֵׁם
mpl	masculin pluriel	זָכָר רִבּוּי	*v*	verbe	פֹּעַל

LISTE DES ABRÉVIATIONS — מפתח הקיצורים

Grammaire et langue דקדוק ולשון

בהש	בהשאלה	sens figuré
ד"מ	דבר־מה	quelque chose
וכו'	וכולי	et cetera
ז	זכר	masculin
ז"ז	זכר זוגי	masculin duel
ז"ר	זכר רבוי	masculin pluriel
כ"ג	כנוי־הגוף	pronom personnel
כ"ר	כנוי־רומז	pronom démonstratif
מ"ח	מלת־חבור	conjonction
מ"י	מלת־יחס	préposition
מ"ק	מלת־קריאה	interjection
מ"ש	מלת־שאלה	mot interrogatif
נ	נקבה	féminin
נ"ז	נקבה זוגי	féminin duel
נס'	נסמך	état construit
נ"ר	נקבה רבוי	féminin pluriel
עת'	עתיד	futur
פ'	פלוני	quelqu'un
פ"י	פעל יוצא	verbe transitif
פ"ע	פעל עומד	verbe intransitif
ר	רבוי	pluriel
ש	שם	nom
ש"מ	שם־מספר	nom de nombre
ש"פ	שם פרטי	nom propre
ת	תאר	adjectif
תה"פ	תאר־הפעל	adverbe

° מציין מלה או ביטוי הנמצאים בתנ"ך בלבד ואינם בשימוש בלשון ימינו.
°désigne un mot ou une expression qui ne se trouvent que dans la Bible et ne sont pas usités dans la langue d'aujourd'hui.

(81) מספר בסוגריים בצד שם או פועל מתייחס לדגמי הנטיות שבסוף המילון (עמ' 785–810).
(81) Un numéro entre parenthèses à côté d'un nom ou d'un verbe renvoie aux paradigmes des déclinaisons et des conjugaisons en fin du volume (p. 785–810).

(301 נ) (303 ת) נ או ת אחרי מספר בסוגריים בצד פועל מציינות שהאות האחרונה של השורש (נ או ת) מתמזגת עם האות נ או ת של סיומות מסויימות (כגון: בחן (325 נ) פ"י: בחנו, תבחנה; — השבית (499 ת) פ"י: השבתי, השבת, וכו').
(301 נ) (303 ת) נ ou ת après un numéro entre parenthèses à côté d'un verbe indiquent que la dernière radicale נ ou ת se confond avec נ ou ת de certains suffixes (p. ex. בחן (325 נ) פ"י בחנו, תבחנה; השבית (499 ת) פ"י השבתי, השבת).

(—) מציין שם או פועל שאינם ניתנים לנטייה, כגון: דאר (—).
(—) désigne un nom ou une forme verbale invariables, p. ex. (—) דאר.

א

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז״ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ״י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אַבְגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ״ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ״ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ״י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ״ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ״י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אַבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ״ע	vouloir, consentir, daigner
אֶבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעֶה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ״ק	hélas!, malheur!

א

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז"ר	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ"י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אֲבַגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ"ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie

אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ"ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ"י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ"ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ"י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אַבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ"ע	vouloir, consentir, daigner
אֵבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעָה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ"ק	hélas!, malheur!

א

א (אָלֶף)	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ א'	[valeur numérique:] 1
סוג א'	première qualité
יום א'	dimanche *m*
1. אָב (81) ז	père *m*
אָבוֹת (הורים)	parents *mpl*
‖ (קדמון)	ancêtre *m*, aïeul *m*
אַבְרָהָם אָבִינוּ	le patriarche Abraham
הָאָבוֹת (אברהם יצחק ויעקב)	les patriarches
פִּרְקֵי־אָבוֹת ז"ד	maximes *fpl* des Anciens
‖ (כומר)	abbé *m*, père *m*
‖ משפט אַב־בֵּית־דִּין	président *m* de tribunal
‖ (עיקר)	principe *m*, type *m*, modèle *m*
אַב־טֻמְאָה (ר' אֲבוֹת־טֻמְאָה)	impureté *f* de base
אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה	source *f* de toute impureté
אַב־מָזוֹן (ר' אֲבוֹת־מָזוֹן)	aliment *m* de base
אַב־מְלָאכָה	travail principal
‖ אנטום אַב־עוֹרְקִים	aorte *f*
2. אָב (—) ז (חודש)	*Av* (11e mois de l'année juive: juillet/août)
תִּשְׁעָה בְּאָב	le 9 *Av* (journée de deuil)
אֵב (114) ז צמח	pousse *f*, jeune plante *f*
‖ (רעננות)	fraîcheur *f*, vigueur *f*
בהש נִקְטַף בְּאִבּוֹ	disparu en pleine jeunesse
אַבָּא (—) ז	papa *m*, père *m*
[אבב] הֶאֱבִיב (500) פ"י	faire pousser, produire
אֲבַבִית (17) נ רפא	éruption *f*, exanthème *m*
אַבְגָּר (90) ז צמח	aigremoine *f*
אָבַד (314) פ"ע	se perdre, être perdu, périr
אָבַדְתִּי	je suis perdu
אָבַד אַרְנָקִי	j'ai perdu mon portemonnaie
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו	perdre ses facultés
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être passé de mode
‖ נֶאֱבַד (392) פ"ע	se perdre, disparaître
‖ אִבֵּד (432) פ"י	perdre, faire périr
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ	perdre connaissance
אִבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת	se suicider
‖ הִתְאַבֵּד (466) פ"ע	se suicider
‖ הֶאֱבִיד (500) פ"י	faire périr, anéantir
אָבֵד, אֲבֵדָה ת	périssable
דָּבָר אָבֵד	affaire urgente
אֲבֵדָה (229) נ (הפסד)	perte *f*
אֲבֵדָה שֶׁאֵינָהּ חוֹזֶרֶת	perte irréparable
‖ (חפץ אבוד)	objet trouvé
אֲבַדּוֹן (—) ז (חרבן)	destruction *f*, ruine *f*, perte *f*
‖ (שאול, גיהינום)	enfer *m*, séjour *m* des morts
אַבְדָן או אָבְדָן (95) ז	destruction *f*, perte *f*
אָבָה (341) פ"ע	vouloir, consentir, daigner
אֵבֶה (—) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
אַבְהוּת (47) נ	paternité *f*
אַבְהוּתִיּוּת (47 בלי ר') נ	paternalisme *m*
אַבְהִי, ־הִית ת	paternel
אַבּוּב (41) ז מוס	hautbois *m*
אַבּוּב־רוֹעָה	chalumeau *m*, pipeau *m*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
‖ (של אופניים)	chambre *f* à air
אַבּוּבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	hautboïste *n*
אָבוּד, אֲבוּדָה ת	perdu, désespéré (état)
אִבּוּד (41) ז	perte *f*, ruine *f*
אִבּוּד לָדַעַת	suicide *m*
עממי הָלַךְ לְאִבּוּד	se perdre, être perdu
אֲבוֹי! מ"ק	hélas!, malheur!

° אָבֵל (—) נ גאוגר	plaine *f*, vallée *f*
אֵבֶל (181, בלי ר') ז	deuil *m*
אֵבֶל־יָחִיד	deuil pour un fils unique, chagrin *m* sans bornes
שִׁיר־אֵבֶל ז	élégie *f*, complainte *f*
אֲבֵלוּת (48) נ	deuil *m*
אַבְלָעָה (222) נ	absorption *f*, incorporation *f*
אֶבֶן (163) נ	pierre *f*
אֶבֶן־אֵשׁ	pierre à fusil
אֶבֶן־בֹּחַן	pierre de touche
אֶבֶן־גִּיר	pierre à chaux, calcaire *m*
אֶבֶן־דּוּד	tartre *m*
אֶבֶן־חוֹל	grès *m*
אֶבֶן־חֲכָמִים	pierre philosophale
אֶבֶן־חֵן או ־חֵפֶץ	pierre précieuse
אֶבֶן טוֹבָה או יְקָרָה	pierre précieuse
אֶבֶן־טִפִּין	stalactite *f*, stalagmite *f*
אֶבֶן־יָד	coup-de-poing (arme) *f*
אֶבֶן־מִיל	borne *f*
אֶבֶן־נֶגֶף	pierre d'achoppement, obstacle *m*
אֶבֶן־פִּנָּה	pierre angulaire
יָרָה אֶבֶן־הַפִּנָּה	poser la première pierre
° אֶבֶן רֹאשָׁה	clef *f* de voûte
אֶבֶן־שׁוֹאֶבֶת	aimant *m*
אֶבֶן־שָׁעוֹת	cadran *m* solaire
‖ רפא	calcul *m*
אֶבֶן־כְּלָיוֹת	calcul rénal
אֶבֶן־מָרָה	calcul biliaire
‖ היסט תְּקוּפַת־הָאֶבֶן נ	l'âge *m* de la pierre
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הָאֶמְצָעִית	l'ère *f* mésolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַחֲדָשָׁה	l'ère néolithique
תְּקוּפַת־הָאֶבֶן הַקְּדוּמָה	l'ère paléolithique
‖ בהש אֶבֶן אַחֲרֵי־הַנּוֹפֵל	coup *m* de pied de l'âne
אֶבֶן שֶׁאֵין לָהּ הוֹפְכִים	objet *m* (*ou* affaire *f*) qui n'intéresse personne
‖° (משקל)	poids *m*
אִבֵּן (432 נ) פ״י	pétrifier
‖ הִתְאַבֵּן (466 נ) פ״ע	se pétrifier, se fossiliser
אַבְנוּנִי, ־נִית נ	pierreux
אַבְנוּת (47, בלי ר') נ	état pierreux
° אַבְנֵט (123) ז	ceinture *f*

אַבְנִי, ־נִית ת	pierreux
° אָבְנַיִם (261) ז״ז (של־יוצר)	tour (du potier) *m*
‖ (של־יולדת)	selle (de la parturiente) *f*
בהש יָשְׁבָה עַל־הָאָבְנַיִם	accoucher
אַבְנִית (17, בלי ר') נ	tartre *m*
אָבַס (319) פ״י	engraisser, gaver
‖ נֶאֱבַס (392) פ״ע	être engraissé *ou* gavé
‖ אִבֵּס (432) פ״י	engraisser, gaver
‖ הִתְאַבֵּס (466) פ״ע	s'engraisser, se gaver
‖ הֶאֱבִיס (500) פ״י	entasser dans la mangeoire
אַבְּסוֹלוּטִי, ־טִית ת	absolu
אַבְּסְטְרַקְטִי, ־טִית ת	abstrait
אַבְּסוּרְד (ר' ־דִים) ז	absurde *m*
הֵבִיא לִידֵי־אַבְּסוּרְד	réduire à l'absurde
אַבְּסוּרְדִּי, ־דִית ת	absurde
אַבְּסוּרְדִּיּוּת (—) נ	absurdité *f*
אֲבַעְבּוּעָה (201) נ רפא	pustule *f*
אֲבַעְבּוּעוֹת	variole *f*, petite vérole
אֲבַעְבּוּעוֹת־חֹרֶף	engelures *fpl*
אֲבַעְבּוּעוֹת־רוּחַ	varicelle *f*
הַרְכָּבָה נ נֶגֶד־אֲבַעְבּוּעוֹת	vaccination *f* antivariolique
‖ אֲבַעְבּוּעַת־סַבּוֹן	bulle *f* de savon
אֲבַעְבּוּעִית (17) נ רפא	petite pustule
אִבַּעְיָה (212) נ (שאלה)	question *f*, problème *m*
‖ (חיפוש)	recherche *f*
אָבָץ (107) ז כימ	zinc *m*
אִבֵּץ (432) פ״י	zinguer
1. אָבַק (319) נ	étreindre, enlacer
‖ נֶאֱבַק (392) פ״ע (עַל־דְּ״מָ)	lutter (pour qch)
‖ הִתְאַבֵּק (466) פ״ע	lutter
2. אִבֵּק (432) פ״י (פיזור אבקה)	saupoudrer
‖ (העלה אבק)	soulever de la poussière
‖ (ניער מאבק)	dépoussiérer, épousseter
‖ הִתְאַבֵּק (466) פ״ע	se couvrir de poussière
‖ הֶאֱבִיק (500) פ״י	polliniser
אָבָק (107) ז	poussière *f*
‖ (אבקה)	poudre *f*
אֲבַק־סוֹפְרִים	poudre à sécher (l'encre)
‖ אֲבַק־שְׂרֵפָה	poudre à canon, poudre noire
בהש (מצב־רוח זועם)	humeur explosive

אבול (41) ז — passage couvert, galerie *f*
אבון (41) ז — pétrification *f*, fossilisation *f*
אבוס, אבוסה ת — engraissé, gras
אבוס (40) ז — crèche *f*, mangeoire *f*
אבוס (41) ז — engraissement *m*, gavage *m*
אבוץ, אבוצה ת — galvanisé (fer)
אבוק (41) ז (כיסוי באבק) — saupoudrage *m*
|| צמח — pollinisation *f*
|| (הוצאת אבק) — époussetage *m*
אבוקדו (—) ז צמח (עץ) — avocatier *m*
|| (פרי) — avocat *m*
אבוקה (201) נ — flambeau *m*, torche *f*
אבזם (123) ז — agrafe *f*, boucle *f*
אבזקת (—) נ — vermine *f*, mites *fpl*
אבזר או אביזר (50) ז — accessoire *m*
אבזרן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — accessoiriste *n*
אבח (178, בלי ר׳) ז — carnage *m*
אבחה (240, בלי ר׳) נ — massacre *m*, carnage *m*
אבחון (41) ז — discernement *m*, diagnostic *m*
אבחי (ר׳ ־חיים) ז זואול — protozoaire *m*
אבחמר (—) ז — protoplasme *m*
אבחן (462) נ פ״י — discerner, diagnostiquer
אבחן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — diagnosticien *n*
אבחנה (222) נ — discernement *m*, distinction *f*
|| רפא — diagnostic *m*
אבטו... ← אוטו...
אבטוח (9) ז צבא — protection *f*, garde *f*
אבטח (465) פ״י — assurer, protéger, garder
אבטחה (222) נ צבא — protection *f*, garde *f*
אבטיח (9) ז צמח — pastèque *f*
אבטיח צהב — melon *m*
אבטיט (1) ז עוף — vanneau huppé
אבטיפוס (41) ז — prototype *m*, archétype *m*
אבטלה (222) נ — chômage *m*
אבי־ ← 1. אב
אביב (10) ז (עונה) — printemps *m*
|| (שיבלים שטרם בשלו) — épis verts
אביבי, ־בית ת — printanier
אביבית (17) נ צמח — érophile *f*
אביון (21) ז — indigent *m*, pauvre *m*, nécessiteux *m*
אביונה או אביונה (201) נ צמח — câpre *f*
|| בהש (תאוה) — concupiscence *f*, désir *m*
אביונות (46) נ — indigence *f*, pauvreté *f*, misère *f*
אביזר ← אבזר
אביך, אביכה ת — poussiéreux, brumeux
אביכות (46) נ — état poussiéreux *ou* brumeux
אביסה (201) נ — engraissement *m*, gavage *m*
אביק (10) ז — tuyau *m*, conduit *m*, orifice *m* d'écoulement
אביק, אביקה ת — poussiéreux
אביק (1) ז — alambic *m*, cornue *f*
אביר (נס׳ אביר) ז דת — patron (Dieu) *m*
אביר־ישראל — le patron d'Israël
אביר (1) ז (פר) — taureau *m*
|| (סוס) — étalon *m*
|| (גיבור) — héros *m*, guerrier *m*, champion *m*
|| (ראש, מנהיג) — chef *m*, maître *m*
|| היסט (פרש אציל) — chevalier *m*
אביר, ־רה ת (חזק) — fort, puissant
אביר־לב — courageux, hardi
|| (נוקשה) — dur, cruel
אבירות (46) נ (גבורה) — courage *m*, hardiesse *f*
|| (קשיחות) — dureté *f*, cruauté *f*
|| היסט (מעמד־האבירים) — chevalerie *f*
|| (התנהגות אבירית) — conduite *f* chevaleresque
אבירי, ־רית ת — chevaleresque
אבך (432) פ״י — faire monter en volutes
|| התאבך (466) פ״ע — monter en volutes
|| (התערפל) — s'embrumer
|| בהש (הסתבך) — s'embrouiller, s'enchevêtrer
|| האביך (500) פ״י — faire monter en volutes
אבך (—) ז — opacité *f*
אבך (187, ר׳ אבכים) ז — brouillard *m*, brume *f*, poussière *f* en suspension
אבכה (240) נ — volute (de fumée, de poussière) *f*
אבל מ״ח (אלא) — mais
|| ° תה״פ (באמת) — vraiment, certes
אבל (315) פ״ע — être en deuil, être désolé
|| התאבל (466) פ״ע — prendre le deuil, se désoler
|| האביל (500) פ״י — désoler, affliger
אבל, אבלה ת (שרוי באבל) — éploré, en deuil
|| (שומם) — désolé, désert

אגדה (206) נ צבא	groupe *m* tactique, division *f*
אגדה (221) נ	légende *f*
‖ (במסורת התלמודית)	homilétique *f*
אגדי, ־דית ת	légendaire, fabuleux
אגדתא (—) נ ארמית	récit *m* légendaire
אגדתי, ־תית ת	légendaire
אגוד (21) ז	lien *m*
אגוד (41) ז	association *f*
אגוד מקצועי	syndicat professionnel
אגודל (91) ז (ביד)	pouce *m*
‖ (ברגל)	gros orteil
עקב בצד אגודל	pas à pas, à petits pas
אגוז (21) ז צמח (עץ)	noyer *m*
‖ (פרי)	noix *f*
אגוז־אדמה	cacahouète *f*, arachide *f*
אגוז־הדו או ־קוקוס	noix de coco
אגוז־קיא	noix vomique
‖ בהש אגוז קשה	personnage *m* peu commode
(בעיה)	un problème difficile
אגוזה (229) נ צמח	noyer *m*
אגוזיים (—) ז״ר צמח	juglandées *fpl*
אגוזית (17) נ צמח	noisette *f*
אגוזן (—) ז	beurre *m* d'arachides
אגום (41, בלי ר׳) ז	endiguement *m*
‖ (קניין משותף)	mise *f* en commun, pool *m*
אגוף (41, בלי ר׳) ז צבא	débordement *m*
תנועת־אגוף נ	mouvement tournant
אגור (41, בלי ר׳) ז	stockage *m*, accumulation *f*
אגורה (229) נ	*agora* (monnaie ancienne) *f*
‖ (במדינת־ישראל)	centime (1/100 de *chèkel*) *m*
אגיד (10) ז	branchie *f*, ouïe *f*
אגידה (229) נ	ligature *f*, action *f* de lier
אגירה (229) נ	accumulation *f*, thésaurisation *f*
אגירת־מזון	stockage *m* de vivres
ברכת־אגירה נ	réservoir *m*
אגל (181) ז	goutte *f*
אגליל (1) ז	gouttelette *f*
אגם (53) ז (מקוה־מים)	lac *m*
‖ (בוץ)	marécage *m*, jonchaie *f*
‖ בהש קוטל קנים באגם	ignorant *m*, rustre *m*
אגם, אגמה ת	triste, affligé, désolé
אגם (432) פ״י	endiguer
אגמגם (53) ז	petit lac, flaque *f* d'eau
אגמה (202) נ	petit lac
אגמון (21) ז צמח	roseau *m*, jonc *m*
‖ (וו בקצה החכה)	hameçon *m*
אגמית (17) נ עוף	poule *f* d'eau, foulque *f*
אגמת־נפש ← עגמת־נפש	
אגן (190) ז	bord *m*
‖ טכנ	collet (d'un tuyau) *m*
אגן (101) נ	bassin *m*, coupe *f*
אגן־טבילה (נוצרי)	fonts baptismaux
אנטום אגן־ירכים	bassin *m*
בהש אגן־הסהר	pleine lune
‖ גאוגר אגן־נהר	bassin *m* d'un fleuve
אגן־הים־התיכון	le bassin méditerranéen
אגס (90) ז צמח (עץ)	poirier *m*
‖ (פרי)	poire *f*
אגס סורי	poire sauvage
‖ אגס־אדמה	topinambour *m*
אגסה (221) נ צמח	poirier *m*
אגף (53) ז (כנף)	aile *f*
‖ צבא	flanc *m*
‖ (חלק של־בניין)	aile *f*
‖ (יחידה מינהלית)	département *m*, section *f*
‖ מתמט	membre (d'une équation) *m*
אגף (318) פ״י	tourner, déborder
‖ אגף (432) פ״י	prendre de flanc, tourner
אגפי, ־פית ת צבא	latéral, de flanc
אגר (318) פ״י	amasser, entasser, accumuler
‖ נאגר (392) פ״ע	être amassé *ou* entassé
‖ אגר (432) פ״י	entasser, stocker
‖ התאגר (466) פ״ע	s'entasser, s'accumuler
אגרא (—) ז ארמית	salaire *m*, récompense *f*
לפום־צערא אגרא	le salaire est proportionné à l'effort
אגרא (—) ז ארמית	toit *m*
מאגרא רמא לבירא עמיקתא	du sommet du toit au fond du puits, (tomber) de haut
אגרה (207) נ	taxe *f*, droits *mpl*
כביש־אגרה ז	route *f* à péage
אגרון (21) ז	lexique *m*

‖ בהש אֲבַק־אָדָם	ramassis *m* de gens
אֲבַק־לָשׁוֹן־הָרָע	un brin de médisance
אֲבַק־רִבִּית	quasi-intérêt (prélevé indûment sur un prêt) *m*
אָבֵק (163) ז או אֲבָקָה (240, ר' גם	boutonnière *f*, oeillet *m*
אֲבָקָאוֹת) נ	
אֲבָקָה (217) נ	poudre *f*
אַבְקַת־אֲפִיָּה	levure *f*
אַבְקַת־חָלָב/סֻכָּר	lait / sucre *m* en poudre
אַבְקַת־שִׁנַּיִם	poudre dentifrice
‖ (בפרחים)	pollen *m*
אֲבָקִי, ־קִית ת	poussiéreux, pulvérulent
אַבְקִיק (1) ז	grain *m* de poussière
אַבְקִית (17) נ צמח	grain *m* de pollen
אַבְקָן (89) ז צמח	étamine *f*
אַבְקָנִי, ־נִית ת צמח	staminé
רַב־אַבְקָנִי	polyandre
אִבֵּק (458) פ״י	pulvériser, réduire en poudre
1. [אבר] הֶאֱבִיר (500) פ״ע (טס)	déployer ses ailes, prendre son envolée
2. [אבר] אִבֵּר (432) פ״י (הקשה)	durcir
אִבֵּר לִבּוֹ	endurcir son coeur
‖ הֶאֱבִיר (500) פ״י	durcir, endurcir
אֲבָר (88, בלי ר') ז	plomb *m*
אֵבֶר או אֵיבֶר (91) ז	membre *m*, organe *m*
אֵבֶר מִן־הַחַי	membre arraché à une bête vivante
בַּעַל־אֵבָרִים	membru
אֶבְרֵי־הַחוּשִׁים	les organes *mpl* des sens
רְמַ"ח אֵבָרָיו	tout son corps
‖ בהש אֵבֶר מְדֻלְדָּל	homme déraciné
‖ מתמט (בביטוי אלגברי)	terme *m*
חַד־אֵבֶר	monôme *m*
דּוּ־אֵבֶר	binôme *m*
תְּלַת־אֵבֶר	trinôme *m*
רַב־אֵבֶר	polynôme *m*
‖ דקדוק (של־משפט)	membre *m* de phrase
אֵבֶר (181) ז	aile *f*
אֶבְרָה (243) נ (כנף)	aile *f*
‖ (נוצה)	plume *f*
אַבְרָהָם ש״פ ז	Abraham *m*
אַבְרוֹמָה (—) נ דג	brème *f*
אַבַּרְזִין (1) ז	toile goudronnée, bâche *f*
אַבְרֵךְ! מ״ק (בראשית מ״א מ״ג)	vive le roi!
‖ אַבְרֵךְ (123) ז	jeune clerc, jeune homme
אַבְרֵךְ־מֶשִׁי	jouvenceau (étudiant distingué) *m*
אַבְרֵכוּת (48, בלי ר') נ	adolescence *f*
אֶבְרָנִי (ר' ־נִים) ז עוף	oiseau *m* aquatique
אַבְרָקַיִם (263) ז״ר	culotte *f* de golf, knickerbockers *mpl*
אַבְרָשׁ (89) ז צמח	bruyère *f*
אַבְרָשִׁיִּים (—) ז״ר צמח	éricacées *fpl*
אֲבָשִׁים (190) ז״ר	raisins *mpl* sauvages
אַבְשָׁלוֹם ש״פ ז	Absalon *m*
אֶגֶאִי, ־אִית ת גאוגר	égéen
הַיָּם הָאֶגֶאִי	la mer Egée
אַגַּב מ״י	au sujet de, à propos de, à la suite de
אַגַּב אוֹרְחָא	en passant, incidemment
אַגַּב גְּרָרָא	par suite, à cette occasion
‖ אַגַּב או דֶּרֶךְ־אַגַּב תה״פ	à propos, en passant
אֲגָבָה (217) נ צמח	agave *f*
אַגָּבִי, ־בִית ת	accidentel, subsidiaire
‖ אַגָּבִית תה״פ	accidentellement, fortuitement
אָגַד (319) פ״י	lier, attacher
‖ נֶאֱגַד (392) פ״ע	être lié, se lier, s'associer
‖ אִגֵּד (432) פ״י (קשר)	lier, attacher
(ארגן באגודה)	organiser en association
‖ הִתְאַגֵּד (466) פ״ע	s'associer
אֶגֶד (174) ז (צרור)	faisceau *m*, botte (de légumes) *f*
‖ (קישור)	lien *m*, ligature *f*, bande *f*
‖ (תחבושת)	pansement *m*, bandage *m*
‖ צבא	groupe *m*
‖ אֶגֶד־עָרִים	communauté urbaine
אֲגֻדָּה (202) נ (צרור)	faisceau *m*, paquet *m*
אֲגֻדָּה שֶׁל־שְׁטָרוֹת	liasse *f* de billets
‖ (קשר)	lien *m*, entrave *f*
° אֲגֻדּוֹת־מוֹטָה	les chaînes *fpl* de l'oppression
‖ (כיפת־בניין)	voûte *f*, plafond *m*
° אֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ	il fonda son firmament sur la terre
‖ (חברה)	association *f*
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית	coopérative *f*

|| כימ גז אדיש — gaz *m* inerte
אדישות (48, בלי ר׳) נ — indifférence *f*, apathie *f*
אדם (317, עת׳ יאדם) פ״ע — rougir, rougeoyer
|| נאדם (394) פ״ע — devenir rouge
|| אדם (432) פ״י — rougir, colorer en rouge
|| התאדם (466) פ״ע — rougir, rougeoyer
|| האדים (501) פ״ע — rougir
|| פ״י האדים את־פני־פ׳ — faire rougir qn
אדם (—) ז — homme *m*, personne *f*
האדם הקדמון — l'homme des cavernes
האדם הקטן — l'homme de la rue
אדם עליון — surhomme *m*
בן־אדם (ר׳ בני־אדם) — homme, être humain
לשון־בני־אדם נ — langage courant
כח־אדם ז — main-d'oeuvre *f*
פרא־אדם ז — sauvage *m*, brute *f*
|| ש״פ אדם (או אדם הראשון) — Adam *m*
|| (כינוי סתמי) — on
אדם קרוב אצל־עצמו — chacun pour soi
אין אדם ש־ — il n'y a personne qui
כל־אדם — chacun
אדם, אדמה ת — rouge
אור אדם (ברמזור) — feu rouge
אדם־החזה ז עוף — rouge-gorge *m*
אדמי־העור ז״ר — les Peaux-rouges *mpl*
אדם (190, בלי ר׳) ז — rougeur *f*
|| (צבע אדום) — rouge *m*
היא שמה אדם — elle met du rouge
|| (אבן יקרה) — rubis *m*
אדמדם, ־דמת (ר׳ ־דמים, ־דמות) ת — rougeâtre
אדמדמות (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אדמדמת (—) נ רפא — rubéole légère
אדמה (217) נ (קרקע) — terre *f*, sol *m*
אדמת־בור — terre en friche, jachère *f*
איש־אדמה ז — paysan *m*
עבודת־אדמה נ — agriculture *f*
רעידת־אדמה נ — tremblement *m* de terre
|| (חבל־ארץ) — territoire *m*, terre *f*, pays *m*
אדמת־נכר — pays étranger
|| (כדור־הארץ) האדמה — la Terre
על־אדמות — sur terre

אדמומי, ־מית ת — rougeâtre
אדמומיות (48, בלי ר׳) נ — teinte *f* rougeâtre
אדמומית (17, בלי ר׳) נ — rougeur *f*, tache rousse
אדמון או אדמוני, ־נית, (ר׳ ־נים, ־ניות) ת — roux
אדמונית (17) נ צמח — pivoine *f*
אדמו״ר (= אדוננו מורנו ורבנו) נ — Révérend Rabbi (titre des rabbins hassidiques)
אדמות (48, בלי ר׳) נ — rougeur *f*
אדמימות (48, בלי ר׳) נ — rougeur légère, rousseur *f*
אדמירל (1) ז — amiral *m*
אדמירליות (—) נ — amirauté *f*
אדמת (—) נ רפא — érythème *m*
אדמת (—) נ רפא — rubéole
[אדן] התאדן (466) פ״ע — se comporter en maître
אדן (163) ז — socle *m*, piédestal *m*
(של־חלון) — rebord (de fenêtre) *m*, appui *m*
(של־מסילת־ברזל) — traverse *f*
אדנות (48, בלי ר׳) נ — pouvoir *m*, souveraineté *f*
אדנית (17) נ — bac *m* à fleurs
[אדק] נאדק (392) פ״ע — s'attacher, se lier
אדק (163) ז — compte-gouttes *m*
|| (מהדק) — agrafe *f*, trombone *m*
[אדר] נאדר (394) פ״י — être admirable, être exalté
|| אדר (432) פ״י — glorifier, exalter, décorer
|| התאדר (466) פ״ע — être glorifié, être exalté
|| האדיר (501) פ״י (שיבח) — louer, glorifier
|| (הגביר) — renforcer, augmenter
להגדיל תורה ולהאדירה — pour la plus grande gloire de la *Tora*
אדר (—) ז — Adar (6e mois de l'année juive: février/mars) *m*
אדר שני — Adar II (dans les années embolismiques)
1. אדר (163) ז (מעיל) — manteau *m*
2. אדר (163) ז (הוד) — splendeur *f*, majesté *f*
3. אדר (163) ז צמח (עץ) — érable *m*
אדר (181) ז (פוחלץ) — animal empaillé
אדרא (—) ז ארמית (גורן) — aire *f*
|| (מושב) — assemblée *f*, session *f*
בהש אדרא רבא — la Grande Assemblée (partie du livre du *Zohar*)

אגרון (21) ז — recueil *m* de lettres

אגרונות (48, בלי ר') נ — lexicographie *f*

אגרוף (21) ז — poing *m*

|| בהש (אלימות) — violence *f*

בעל־אגרוף — homme violent *ou* brutal

חק־האגרוף ז — la loi de la jungle

באגרוף־ברזל — d'une poigne de fer

אגרוף (41) ז (קמיצת־יד) — serrement *m* du poing

|| ספורט — boxe *f*

אגרופון (21) ז — petit poing

אגרופן (97) ז ספורט — boxeur *m*

|| בהש (אדם תקיף) — bagarreur *m*

|| (כלי־נשק) — coup-de-poing (arme) *m*

אגרופנות (—) נ — boxe *f*

אגרטל (95) ז — vase *m*, coupe *f*

אגרן (90) ז — collectionneur *m*

אגרנות (48, בלי ר') נ — action *f* de collectionner

אגרנית (17) נ — collectionneuse *f*

אגרסיבי, ־בית ת — agressif, de choc

אגרף (458) פ״י (את־ידו) — serrer, fermer (sa main)

|| (תקע אגרוף בפ') — donner un coup de poing à

|| התאגרף (494) פ״ע ספורט — boxer, faire de la boxe

(יד) — se serrer (en parlant de la main)

אגררי, ־רית ת — agraire

אגרת (254) נ — lettre *f*, épître *f*

אגרת־אויר — aérogramme *m*

אגרת־חוב — obligation *f*

אגרת־שלומים — lettre amicale

אד (1) ז (קיטור) — vapeur *f*

1. [אדב] האדיב (500) פ״י (העציב) — attrister

|| (המס) — faire fondre

2. [אדב] התאדב (466) פ״ע — se montrer aimable

1. אדה (453) פ״ע (עף) — voler, s'envoler

2. אדה (453) פ״י (הפך לאדים) — évaporer, vaporiser

|| (בישל באדים) — étuver, cuire à l'étouffée

|| התאדה (480) פ״ע — s'évaporer

אדהכי והכי תה״פ ארמית — entre temps

אדהם (102) ז — fumée suffocante

אדוה (207) נ — ride (de l'eau), *f*, ondulation *f*, onde *f*, vaguelette *f*

אדוי (23) ז — évaporation *f*, cuisson *f* à la vapeur

אדום (28) ז (מטבע) — ducat *m*

אדום ← אדם

אדום ש״פ ז — Edom *m*

אדומי, ־מית (ר' ־מים או ־מיים, ־מיות) ש/ת — Edomite, Iduméen *n/a*

אדון (28) ז — maître *m*, seigneur *m*

אדון לעצמו — son propre maître, indépendant

אדון־העולם — maître du monde, Dieu

אדוני — mon Dieu, le Seigneur

|| (תואר־נימוס) אדוני — monsieur

אדון נכבד (בראש־מכתב) — cher monsieur

אדוני היושב־ראש (בראש־נאום) — monsieur le président

אדונות (48, בלי ר') נ — maîtrise *f*, autorité *f*

אדונית (17) נ — dame *f*

אדוק, אדוקה ת (צמוד) — attaché, intimement lié

|| (קנאי) — fanatique, invétéré

|| (דתי קפדן) — dévot, de stricte observance

אדוק (41, בלי ר') ז — lien étroit

אדור (41, בלי ר') ז — glorification *f*, exaltation *f*

אדי, ־דית ת — vaporeux

|| בהש (מעורפל) — brumeux, embrouillé

אדיב, אדיבה ת — aimable, poli

בלתי־אדיב — peu aimable, impoli

אדיבות (48, בלי ר') נ — amabilité *f*, politesse *f*

אדיקות (48, בלי ר') נ (דבקות) — fanatisme *m*, attachement absolu

|| (דתיות קפדנית) — dévotion *f*, orthodoxie *f*, piété *f*

אדיר, ־רה ת — puissant, éminent, majestueux

מים אדירים — eaux impétueuses

אדיר חפצי — je désire ardemment

|| אדיר (1) ז (שליט) — souverain *m*, chef *m*

אדיר־לשון — homme éloquent, grand orateur

אדיר־ממון — roi *m* de la finance, millionnaire *m*

אדירי־הצאן — les maîtres *mpl* des troupeaux

אדירי־התורה — les sommités *mpl* de la *Tora*

בהש מפעל־אדירים ז — entreprise *f* héroïque

|| באדיר תה״פ — avec force, avec fracas

אדירות (48, בלי ר') נ — force *f*, puissance *f*

אדיש, אדישה ת — indifférent, inerte, apathique

אוֹ אָז	peut-être alors
1. אוֹב (22) ז (נאד)	outre *f*
2. אוֹב (22) ז (כישוף)	nécromancie *f*
דָּרַשׁ אֶל־אוֹב	évoquer les morts
בַּעַל־אוֹב	nécromancien *m*
בַּעֲלַת־אוֹב	pythonisse *f*
אוֹבֵד, ־בֶדֶת (ר׳ ־בְדִים, ־בְדוֹת) ת	perdu, égaré
שֶׂה אוֹבֵד	brebis égarée
בֵּן אוֹבֵד	enfant prodigue
‖ אוֹבֵד־עֵצוֹת	perplexe, désemparé
‖ (אומלל)	désespéré, malheureux
עֲדֵי־אוֹבֵד	qui va à sa perte
אוֹבְּיֶקְט (ר׳ ־טִים) ז	objet *m*
אוֹבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת	objectif
אוֹבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ	objectivité *f*
אוּבָל (91) ז (פלג־מים)	rivière *f*, cours *m* d'eau
‖ (אמת־מים)	aqueduc *m*
אוֹג (21) ז צמח	anacardier *m*, rue *f*
אוֹגֵד (132) ז דקדוק	copule *f*
אוֹגְדָן (97) ז	classeur *m*
אוֹגוּסְט (—) ז (חודש)	août *m*
אוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ ־גְרִים, ־גְרוֹת) ת	qui amasse, qui fait des réserves
‖ אוֹגֵר (132) ז זואול	hamster *m*
אוּד (41) ז	tison *m*
כהש אוּד עָשֵׁן	tison fumant, hâbleur inoffensif
אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ	tison sauvé des flammes
אוֹדוֹת (201) נ״ר	circonstances *fpl*
עַל־אוֹדוֹת־ (על־דבר־)	au sujet de
(בגלל)	à cause de, en raison de
אוֹדִיטוֹרְיָה (—) נ (אולם)	auditorium *m*
‖ (קהל שומעים)	auditoire *m*
אוֹדִיסֵאָה (—) נ	l'Odyssée (poème homérique) *f*
‖ כהש (מסע־הרפתקאות)	odyssée *f*
אִוָּה (453) פ״י	désirer, convoiter, avoir envie
‖ הִתְאַוָּה (480) פ״י	désirer, convoiter
אֲנִי מִתְאַוֶּה לָלֶכֶת	j'ai envie de m'en aller
אַוָּה (208) נ	désir *m*, convoitise *f*
אַוַּת־נֶפֶשׁ	désir *m*, appétit *m*
כְּאַוַּת־נַפְשְׁךָ	tout ton soûl, à ta guise
אוֹהֵב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הֲבִים, ־הֲבוֹת) ת	amant, ami

אוֹהֵב־מִלְחָמָה	belliqueux
אוֹהֵב־שָׁלוֹם	pacifique
אוֹהֵד (126) ז	sympathisant *m*
אוֹהֵד מֻשְׁבָּע	inconditionnel *m*
אִוּוּי (41) ז	désir *m*, souhait *m*
‖ דקדוק דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי	optatif *m*
אֲוָז (90) ז עוף	oie *f*
אֲוַז־בָּר	oie sauvage
עוֹר־אֲוָז ז	chair *f* de poule
אֲוָזוֹן (21) ז	oison *m*
אוֹזוֹן (—) ז כימ	ozone *m*
אִוֵּז (458) פ״ע	avancer au pas de l'oie
אֲוָזִית (17) נ	bavette *f* d'aloyau
אוֹטוֹ (—) או אוֹטוֹמוֹבִּיל (ר׳ ־לִים) ז	auto *f*, automobile *f*
אוֹטוֹבּוּס (ר׳ ־סִים) ז	autobus *m*
אוֹטוֹבִּיוֹגְרָפִי, ־פִית ת	autobiographique
אוֹטוֹבִּיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־פְיוֹת) נ	autobiographie *f*
אוֹטוֹגֶנִי, ־נִית ת	autogène
אוֹטוֹמָט (ר׳ ־טִים) ז	automate *m*
אוֹטוֹמָטִי, ־טִית ת	automatique
‖ אוֹטוֹמָטִית תה״פ	automatiquement
אוֹטוֹמָטִיּוּת (—) נ	automatisme *m*
אוֹטוֹמַצְיָה (—) נ טכנ	automatisation *f*
אוֹטוֹנוֹמִי, ־מִית ת	autonome
אוֹטוֹנוֹמְיָה (—) נ	autonomie *f*
אוֹטוֹסְטְרָדָה (—) נ	autoroute *f*
אוּטוֹפִּי, ־פִּית ת	utopique
אוּטוֹפְּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	utopie *f*
אוֹטוֹקְרָט (ר׳ ־טִים) ז	autocrate *m*
אוֹטוֹקְרָטִי, ־טִית ת	autocratique
אוֹטַרְקִי, ־קִית ת	autarcique
אוֹטַרְקְיָה (—) נ	autarcie *f*
אוֹי! מ״ק	hélas!, malheur!
אוֹי לִי!	malheur à moi!
אוֹי וַאֲבוֹי!	trois fois hélas!
אוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה!	quelle honte!
אוֹיֵב (121) ז	ennemi *m*
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ	ennemi mortel
אוֹיֵב מֻשְׁבָּע	ennemi juré
אוֹיֶבֶת (254) נ	ennemie *f*

אִדְּרָא זוּטָא — la petite Assemblée (id.)
אַדְּרַבָּא או אַדְּרַבָּה תה״פ ארמית — bien au contraire
אַדְּרַבָּא וְאַדְּרַבָּא — parfaitement
אִדְרָה (240) נ (עצם של־דג) — arête (de poisson) *f*
אַדְרִיאָטִי, ־טִית ת גאוגר — adriatique
הַיָּם הָאַדְרִיאָטִי — la Mer Adriatique
אַדְרִיָּה (202) נ עוף — eider (espèce de canard) *m*
אַדְרִיכָל או אַרְדִּיכָל (91) ז — architecte *m*
אַדְרִיכָלוּת או אַרְדִּיכָלוּת (—) נ — architecture *f*
אַדַּרְכּוֹן או אֲדַרְכְּמוֹן (21) ז — drachme *f*
אַדְרַכְתָּא (ר׳ ־תָאוֹת) נ — titre *m* de possession
1. אַדֶּרֶת (252) נ (מעיל) — manteau *m*
אַדֶּרֶת־שֵׂעָר — cape *f* de fourrure
בהש הִשְׁלִיךְ אַדַּרְתּוֹ אֶל־פְּ׳ — choisir qn comme successeur
2. אַדֶּרֶת (252) נ (תפארת) — splendeur *f*, majesté *f*
גֶּפֶן־אַדֶּרֶת נ — une vigne splendide
אָדַשׁ (315) פ״ע — rester indifférent
|| אִדֵּשׁ (432) פ״י כימ — rendre inerte, neutraliser
|| הִתְאַדֵּשׁ (466) פ״ע — devenir indifférent
|| הֶאֱדִישׁ (500) פ״י — rendre indifférent
כימ — rendre inerte, neutraliser
אַדְשׁוֹן (38) ז — apathie *f*
אַהַב (151, ר׳ אֲהָבִים, ־אַהֲבֵי־) ז — amour *m*
אַיֶּלֶת־אֲהָבִים נ — biche bien-aimée (terme d'affection)
הִתְנָה אֲהָבִים עִם — courtiser, faire la cour à
אָהַב (327) פ״י — aimer
הוּא אוֹהֵב לִצְחֹק — il aime rire
הוּא אוֹהֵב יַיִן — il aime le vin
|| נֶאֱהַב (396) פ״ע — être aimé
|| (הדדי) הַנֶּאֱהָבִים — ceux qui s'aiment
|| אִהֵב (435) פ״י — inspirer de l'amour pour
|| הִתְאַהֵב (472) פ״ע (בְּ־) — tomber amoureux de
|| הֶאֱהִיב (500) פ״י (ד״מ עַל־פְּ׳) — rendre aimable
אֹהַב (185, ר׳ אֳהָבִים, אָהֳבֵי־) ז — délices *fpl* de l'amour, volupté *f*
הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים — se délecter d'amour
אַהֲבָה (209) נ — amour *m*
אַהֲבָה זָרָה — adultère *m*
אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְּדָבָר — amour intéressé
אַהֲבָה עַצְמִית — amour-propre *m*, égoïsme *m*
אַהֲבַת־בֶּצַע — passion *f* du lucre
אַהֲבַת־הַבְּרִיּוֹת — philanthropie *f*
אַהֲבַת־נֶפֶשׁ — amour passionné
אֲהַבְהָבִים (102) ז״ר או — coquetterie *f*, flirt *m*,
אֲהַבְהָבוֹת (224) נ״ר — amourette *f*
אֲהַבְהָב, ־בִית (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ש — amant *n*
אֲהַבָן או אֲהַבְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — amant *n*
אָהַד (327, עת׳ יֶאֱהַד) פ״י — éprouver de la sympathie pour
|| נֶאֱהַד (396) פ״ע (עַל־פְּ׳) — être sympathique
אַהֲדָדֵי תה״פ ארמית — réciproquement
אַהֲדָה (209, בלי ר׳) נ — sympathie *f*, faveur *f*
אֲהָהּ! מ״ק — oh!, hélas!
אָהוּב, אֲהוּבָה ת — aimé, préféré, chéri
אֲהוּב־נֶפֶשׁ — ami intime
הַסֵּפֶר הָאָהוּב עָלַי — mon livre préféré
אָהוּד, אֲהוּדָה ת — sympathique
הוּא אָהוּד עַל־כֻּלָּם — tout le monde l'aime
אֲהוֹי! מ״ק — oh!, hélas!
אֲהוּרִיר (1) ז — écuyer *m*, palefrenier *m*
אֱהִי? תה״פ — où?
אָהִיל (10) ז (שימשיה) — parasol *m*
|| (מגינור) — abat-jour *m*
אֲהִילָה (201) נ — dressage *m* d'une tente
1. אָהַל (327, עת׳ יֶאֱהַל) פ״ע — dresser des tentes
|| נֶאֱהַל (396) פ״ע — s'abriter
|| אִהֵל (435) פ״י — faire habiter sous la tente
(סכך) — abriter, couvrir, protéger
|| הֶאֱהִיל (500) פ״י — dresser des tentes
(סכך) — abriter, couvrir, protéger
2. [אהל] הֶאֱהִיל (500) פ״ע — luire, éclairer, briller
אֲהָל (107, ר׳ אֲהָלִים או אֲהָלוֹת) ז צמח — mésembryanthème *m*, aloès *m*
אֹהֶל (185) ז — tente *f*
נָטָה או נָטַע אֹהֶל — dresser une tente
° אֹהֶל־מוֹעֵד — tente *f* d'assignation
בהש יוֹשֵׁב אֹהֶל — casanier, sédentaire
אַהֲרֹן ש״פ ז — Aaron *m*
אוֹ מ״ח — ou, ou bien
אוֹ... אוֹ — ou... ou, soit... soit

אוֹן (41) ז (פקעת־חוטים)	pelote *f*, écheveau *m*
אוֹנָאָה או אוֹנָיָה (222) נ	fraude *f*, supercherie *f*
אוֹנָאַת־דְּבָרִים	injures *fpl*, paroles offensantes
אֶוַנְגֶּלְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז דת	évangile *m*
אוֹנָה (221) נ	station *f*, étape *f*
אוֹנוֹמַסְטִיקָה (—) נ	onomastique *f*
אוֹנוּת (—) נ	force *f*
אֵין־אוֹנוּת	impuissance *f*
אוּנִיבֶרְסִיטָאִי, ־אִית ת	universitaire
אוּנִיבֶרְסִיטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ	université *f*
אוּנִיבֶרְסָלִי, ־לִית ת	universel
אוּנִיבֶרְסָלִיּוּת (—) נ	universalité *f*
אוֹנָיָה ← אוֹנָאָה	
אוֹנָן ש״פ ז	Onan *m*
‖ בהש (עקר)	stérile, improductif
אוֹנֵן, ־נֶנֶת ש	personne *f* en deuil (avant les funérailles)
אוֹנָנוּת (—) נ	onanisme *m*
אוֹנְקוֹלוֹגְיָה (—) נ	cancérologie *f*
אוּנְקִיָּה (202) נ (משקל)	once *f*
‖ בהש (כמות קטנה)	quantité *f* infime
אוּנְקָל (91) ז	croc *m*, crochet *m*
אוֹסְטְרִי, ־רִית ת	autrichien
אוֹסְטְרִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Autriche *f*
אוֹסְטְרָלִי, ־לִית ת	australien
אוֹסְטְרַלְיָה ש״פ נ (יבשת)	l'Australie *f*
אוֹסְטְרָקוֹן (ר׳ ־קָאוֹת) ז	tesson *m* d'argile
אוֹפֶה, ־פָה ש	boulanger *n*
אוֹפּוֹזִיצְיָה (—) נ	opposition (politique) *f*
אוֹפּוֹזִיצְיוֹנִי, ־נִית ת	de l'opposition (politique)
אוֹפּוֹסוּם (ר׳ ־מִים) ז זואול	opossum *m*, sarigue *f*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְט, ־טִית ת	opportuniste *m*
אוֹפּוֹרְטוּנִיסְטִי, ־טִית ת	opportuniste (attitude)
אוֹפְּטִי, ־טִית ת	optique
אוֹפְּטִימִי, ־מִית ת	optimiste (attitute)
אוֹפְּטִימִיּוּת (—) נ	optimisme *m*
אוֹפְּטִימִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	optimiste *m*
אוֹפְּטִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז	opticien *m*
אוֹפְּטִיקָה (—) נ	optique *f*
אוֹפְּיוּם (—) ז	opium *m*
אוֹפַן (53) ז (גלגל)	roue *f*
תְּלַת־אוֹפַן ז	tricycle *m*
‖ (מלאך)	*ofân* (ange) *m*
‖ אוֹפַנַּיִם (262) ז״ז	bicyclette *f*
אוֹפַנּוֹעַ (9) ז	motocyclette *f*
אוֹפַנּוֹעָן (97) ז	motocycliste *m*
אוֹפֶנְסִיבָה (ר׳ ־בוֹת) נ צבא	offensive *f*
אוֹפֶּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ מוס	opéra *m*
אוֹפֶּרֶטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס	opérette *f*
אוֹפֶּרָטִיבִי, ־בִית ת	opérationnel
[אוץ] אָץ (382) פ״ע (מיהר)	se hâter, se dépêcher
אָצָה לוֹ דַּרְכּוֹ	il a hâte de partir
אָצָה לוֹ הַשָּׁעָה	il est très pressé
‖ פ״י (דחק)	presser, hâter
‖ הֵאִיץ (525) פ״י (החיש)	accélérer
‖ הֵאִיץ בְּ־ (דחק)	insister auprès de, inciter
אוֹצֵר (132) ז (במוזיאון, בספרייה)	conservateur *m*
אוֹצָר (93) ז	trésor *m*
אוֹצָר בָּלוּם	trésor inépuisable
אוֹצְרוֹת טִבְעִיִּים	richesses naturelles
‖ (אוסף) אוֹצַר־סְפָרִים	bibliothèque *f*
אוֹצַר־מִלִּים	vocabulaire *m*
‖ (קופה) אוֹצַר־הַמְּדִינָה	le trésor public
מִשְׂרַד־הָאוֹצָר ז	ministère *m* des Finances
שַׂר־הָאוֹצָר ז	ministre *m* des Finances
אוֹקוּנוֹס (ר׳ ־סִים) ז דג	perche *f*
אוֹקְטָבָה (ר׳ ־בוֹת) נ מוס	octave *f*
אוֹקְטָן (—) ז	octane *m*
אוֹקְטוֹבֶּר (—) ז (חודש)	octobre *m*
אוּקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ	once *f*
אוֹקְיָנוֹס (ר׳ ־סִים) ז	océan *m*
הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט	l'Océan Pacifique
אוֹקָפִּי (ר׳ ־פִּים) ז זואול	okapi *m*
אוֹקָרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס	ocarina *m*
אוֹר (384, עת׳ יָאוֹר) פ״ע	luire, briller
אוֹרוּ עֵינָיו	ses yeux s'éclairèrent
אוֹרוּ פָּנָיו	son visage rayonna
‖ נָאוֹר (429, עת׳ יֵאוֹר) פ״ע	s'éclairer
° וַיֵּאוֹר לָהֶם	le jour se leva sur eux
‖ הֵאִיר (525) פ״י (הפיץ אור)	éclairer, illuminer
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (גרם סיפוק)	réjouir
בהש הֵאִיר עֵינֵי־ (הסביר)	initier, éclairer

אוֹיָה! מ״ק	hélas!, malheur!
אֱוִיל, ־לָה ת	sot, stupide (personne)
אֱוִילוּת (—) נ	sottise *f*, stupidité *f*
אֱוִילִי, ־לִית ת	sot, stupide (parole *ou* acte)
אֲוִיר (1) ז	air *m*
אֲוִיר צַח	air frais
יָצָא לַאֲוִיר־הָעוֹלָם	naître, voir le jour
קָלוּט מִן־הָאֲוִיר	sans consistance, non fondé
פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	exagéré, invraisemblable
דֹּאַר־אֲוִיר	poste aérienne
בְּדֶרֶךְ־הָאֲוִיר	par avion
חֵיל־אֲוִיר ז	armée *f* de l'air, aviation *f*
כִּיס־אֲוִיר ז	trou *m* d'air
מִזּוּג־אֲוִיר	conditionnement *m* de l'air
‖ מֶזֶג־אֲוִיר ז	temps *m*
מֶזֶג־אֲוִיר טוֹב או יָפֶה	beau temps
מֶזֶג־אֲוִיר רָע	mauvais temps
הַיּוֹם מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה	aujourd'hui il fait beau
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר?	quel temps fait-il?
אֲוִירַאי (ר׳ ־רָאִים) ז צבא	aviateur *m*
אֲוִירָה (201) נ	atmosphère *f*
בהש	atmosphère, ambiance *f*
אֲוִירוֹדִינָמִיקָה (—) נ	aérodynamique *f*
אֲוִירוֹן (21) ז	avion *m*
אֲוִירוֹנוּת (—) נ	aviation *f*
אֲוִירוֹסְטָטִיקָה (—) נ	aérostatique *f*
אֲוִירִי, ־רִית ת	aérien
בְּקַו אֲוִירִי	à vol d'oiseau
אֲוִירִיָּה (202) נ	armée *f* de l'air, flotte aérienne
אוֹכֵל, ־כֶלֶת (ר׳ ־כְלִים, ־כְלוֹת) ת	mangeur
אוֹכֵל־אָדָם	cannibale
אוֹכֵל־בָּשָׂר	carnivore
אוֹכֵל־חֲרָקִים	insectivore
אוֹכֵל־הַכֹּל	omnivore
אוֹכְרָה (—) נ	ocre *f*
אוּל (41) נ	force *f*
בָּרִיא אוּלָם	robuste, en pleine forme
אוּלְטִימָטוּם (—) ז	ultimatum *m*
אוּלְטִימָטִיבִי, ־בִית ת	irrévocable
אוּלְטְרָה־ תחילית	ultra-
אוּלְטְרָה־מוֹדֶרְנִי	ultramoderne

אוּלְטְרָה־סָגֹל	ultraviolet
אוּלַי תה״פ	peut-être
אוֹלִיגַרְכִי, ־כִית ת	oligarchique
אוֹלִיגַרְכְיָה (—) נ	oligarchie *f*
אוֹלִימְפּוּס ש״פ ז (הר ביוון)	Olympe *m*
אוֹלִימְפִּי, ־פִּית ת	olympique
מִשְׂחָקִים אוֹלִימְפִּיִּים	jeux olympiques
אוֹלִימְפִּיָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	olympiade *f*
אוֹלְיָר (97) ז	masseur *m*, maître baigneur *m*
אוּלָם (98) ז	salle *f*, hall *m*
אוּלַם־קְרִיאָה	salle *f* de lecture
אוּלַם־תָּוֶךְ (בכנסיה)	nef *f*
אוּלָם תה״פ	cependant, pourtant, toutefois
אוּלְקוּס (ר׳ ־סִים) ז	ulcère *m*
אוֹלָר (91) ז	canif *m*
אִוֶּלֶת (252, בלי ר׳) נ	sottise *f*, stupidité *f*
אוֹם (—) ז חשמל	ohm *m*
או״ם = אֻמּוֹת מְאֻחָדוֹת ← אֻמָּה	
אוֹמֶן (91) ז	rangée *f* d'épis
אוֹמֵן (132) ז	pédagogue *m*, tuteur *m*
אָב אוֹמֵן	père nourricier
אוֹמְנָה (201) נ	pilier *m*, colonne *f*
אוֹמֶנֶת (254) נ	éducatrice *f*, tutrice *f*
אֵם אוֹמֶנֶת	mère nourricière
° אָוֶן (162) ז (מרמה)	fraude *f*, mal *m*, iniquité *f*
אִישׁ־אָוֶן	homme injuste, méchant *m*
חִקְקֵי־אָוֶן	lois *fpl* injustes
‖ (צרה)	malheur *m*
1. אוֹן (21) ז (כוח)	force *f*, puissance *f*
צַעֲדֵי־אוֹן	démarche puissante
אֵין־אוֹנִים	impuissance *f*
בְּאֵין־אוֹנִים	à bout de forces, sans force
חֲסַר־אוֹנִים	impuissant
רַב־אוֹנִים	puissant, plein de force
‖ (עושר)	richesse *f*
‖ (צאצא)	postérité *f*
‖ (כוח־גברא)	force virile
רֵאשִׁית־אוֹנוֹ	son premier-né
2. אוֹן (21) ז (צער)	tristesse *f*, malheur *m*
לֶחֶם־אוֹנִים ז	repas *m* de deuil
3. אוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (שטר־מכר)	acte *m* de vente

אוֹשֵׁשׁ (458) פ"ע	crépiter
1. [אות] אוֹתֵת (455 ת, עבר (אוֹתֵת) פ"י	signaler
2. [אות] נֵאוֹת (430 ת, עבר נֵאוֹת) פ"ע	consentir
הוּא נֵאוֹת לָבוֹא	il consentit à venir
‖ (התאים)	convenir
‖ (נהנה)	jouir de
אוֹת (22) ז (סימן)	signe *m*, signal *m*
אוֹת־אַזְעָקָה	signal d'alarme
אוֹת־הִצְטַיְּנוּת	décoration *f*
אוֹת־קַיִן או אוֹת־קָלוֹן	marque *f* d'infamie
לְאוֹת־	en signe de, en témoignage de
לְאוֹת־אֵבֶל	en signe de deuil
נָתַן אוֹתוֹתָיו	marquer, laisser des traces
‖ (פלא)	présage *m*, signe *m*
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	sensationnellement
בהש הוֹכִיחַ בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים	prouver à grand renfort d'arguments
‖ אוֹת (22, ר' אוֹתִיּוֹת) נ	lettre (d'écriture) *f*
אוֹת בְּאוֹת	littéralement
אוֹתִיּוֹת־דְּפוּס	caractères *mpl* d'imprimerie
בְּאוֹתִיּוֹת קִדּוּשׁ־לְבָנָה	en gros caractères
בְּאוֹתִיּוֹת טַל־וּמָטָר	en petits caractères
אוֹת מֵתָה	lettre morte
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת	il ne sait pas lire
אוֹתִיּוֹת מַחְכִּימוֹת	les écrits restent
אוֹתִי, אוֹתְךָ וכו' ← 1. אֶת־	
אוֹתֶנְטִי, ־טִית ת	authentique
אָז תה"פ	alors
מֵאָז	depuis, dès lors, depuis que
מֵאָז וּמִתָּמִיד או וּמֵעוֹלָם	depuis toujours
כְּמֵאָז	comme jadis, comme autrefois
עַד־אָז	jusqu'alors
אִזֵּב (432) פ"י	couvrir de mousse
‖ הֶאֱזִיב (500) פ"ע	se couvrir de mousse
אַזְבֶּסְט (—) ז	amiante *f*
אַזְבֶּסְטוֹן (ר' ־נִים) ז	baraque *f* en plaques d'amiante
אִזְדָּרֶכֶת (ר' ־רָכוֹת) נ צמח	mélia *m*
אַזְהָרָה (222) נ	avertissement *m*
אֵזוֹב (40) ז צמח	marjolaine *f*, hysope *f*
‖ טחב	mousse *f*
אָזוֹב ש"פ נ (עיר, בלשון יהודי ימי־הביניים)	Orange (Vaucluse)
אֲזוֹבִי, ־בִית ת	moussu
‖ בהש (זעיר)	minuscule
אֲזוֹבְיוֹן (ר' ־נִים) ז צמח	lavande *f*
אֲזוֹבִית (17) נ צמח	marjolaine *f*
אִזּוּן (41, בלי ר') ז	équilibre *m*, compensation *f*
שָׁמַר עַל־אִזּוּן	tenir la balance égale
‖ רדיו	essai *m* de voix
אָזוּק, אֲזוּקָה ת	lié, enchaîné
אֵזוֹר (40) ז (חגורה)	ceinture *f*
‖ (חלק של־שטח)	zone *f*, secteur *m*, région *f*
אֵזוֹר־תַּעֲשִׂיָּה	zone industrielle
גאוגר הָאֵזוֹר הַמְּמֻזָּג	la zone tempérée
צבא אֵזוֹר־הַקְּרָבוֹת	la zone des combats
רפא אֵזוֹר־הַקֵּיבָה	la région de l'estomac
‖ (שיר)	ritournelle *f*
אֲזוֹרִי, ־רִית ת	régional
מוֹעָצָה אֲזוֹרִית	conseil régional
אֲזַי תה"פ	alors
אֲזִילָה (201, בלי ר') נ	épuisement *m*, diminution *f*
אֲזִירָה (201, בלי ר') נ	action *f* de ceindre
בהש אֲזִירַת־כֹּחוֹת	efforts redoublés
אִזְכּוּר (41) ז	référence *f*, mention *f*
אִזְכֵּר (458) פ"י	se référer à, mentionner
אַזְכָּרָה (222) נ	cérémonie commémorative
‖° (קטורת)	offrande *f* de recommandation
‖ דת (השם המפורש)	le nom ineffable de Dieu
אָזַל (317) פ"ע	aller, partir, disparaître
זִיל גְּמֹר ארמית	va étudier
‖ (תם) הַלֶּחֶם אָזַל	il n'y a plus de pain
סֵפֶר זֶה אָזַל מִן־הַשּׁוּק	ce livre est épuisé
‖ בהש אָזְלָה יָדוֹ	être à bout de ressources
אָזְלַת־יָד נ	impuissance *f*, incapacité *f*
אִזְמֵל (123) ז (לפיסול)	ciseau *m*
‖ רפא (לניתוחים)	scalpel *m*, lancette *f*
בהש אִזְמֵל־הַבִּקֹּרֶת	le scalpel de la critique
אִזְמֵל (458) פ"י	couper, charcuter, disséquer
אִזְמָרַגְדְּ (ר' ־דִים) ז	émeraude *f*
אֹזֶן (190, זוגי אָזְנַיִם 261) נ	oreille *f*
כְּבַד־אֹזֶן	dur d'oreille

בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם	en gros caractères
הֵאִיר פָּנִים לְ־	faire bonne mine à
הֵאִיר פָּנִים בַּהֲלָכָה	expliquer clairement
‖ (הדליק)	allumer
‖ (הבהיר) הֵאִיר בְּעָיָה	éclaircir un problème
‖ פ״ע הֵאִירוּ פָּנָיו	son visage rayonna
פָּנִים מְאִירוֹת	accueil bienveillant
יָאִירוּ דְּבָרֶיךָ	exprimez-vous clairement
אוֹר (22) ז	lumière *f*
לְאוֹר־הַיּוֹם	à la lumière du jour
לְאוֹר־הַיָּרֵחַ	au clair de lune
אוֹר־אָדֹם/יָרֹק	feu rouge/vert
אוֹרוֹת־הַבִּימָה	les feux de la rampe
אוֹר־תַּעְתּוּעִים	mirage *m*, fata morgana *f*
הֵפִיץ אוֹר עַל־	mettre en lumière
הֶרְאָה בְּאוֹר הַנָּכוֹן	montrer sous son vrai jour
בהש לְאוֹר־הַמַּצָּב	en raison de la situation
‖ בהש יָצָא לָאוֹר או רָאָה אוֹר	paraître (en parlant d'un livre)
הוֹצִיא לָאוֹר	éditer
מוֹצִיא לָאוֹר	éditeur
‖ אוֹר לְ־	à la veille de
אוּר (41) ז	flamme *f*, feu *m*
חַג־הָאוּרִים ז	la fête des Lumières *(Hanoukka)*
בהש הִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוּרוֹ שֶׁל־	bénéficier des lumières de
אוֹרֵב (132) ז	guetteur *m*, embuscade *f*
אוֹרְבָנִי, ־נִית ת	guetteur, fureteur
אוֹרֵג, רֶגֶת (ר׳ רְגִים, ־רְגוֹת) ש	tisserand *n*
אוֹרְגְּיָה (202) נ	orgie *f*
אוֹרְגָן (1) ז (איבר)	organe *m*
‖ בהש (ביטאון)	organe
‖ מוס (עוגב)	orgue *m*
אוֹרְגָנִי, ־נִית ת	organique
‖ זֶבֶל אוֹרְגָנִי	engrais *m* organique
1. **אוֹרָה** (201) נ	lumière *f*
לִכְאוֹרָה	en apparence, à première vue
2. **אוֹרָה** (ר׳ ־רוֹת) נ צמח	giroflée *f*, rue *f*
אוֹרֶה, ־רָה ש	cueilleur *m*
אֻרְוָה (229) נ	étable *f*
אִוְרוּר (41, בלי ר׳) ז	aération *f*, ventilation *f*
אוֹרֵז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רְזִים, ־רְזוֹת) ש	emballeur
אוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ש	hôte, invité
אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ	vagabond
הַכְנָסַת־אוֹרְחִים נ	hospitalité *f*
חֲדַר־אוֹרְחִים	chambre *f* d'amis
אוֹרְחָא (—) ז ארמית	chemin *m*, route *f*, habitude *f*
אַגַּב־אוֹרְחָא	en passant, incidemment
אוֹרְחָה (201) נ	caravane
אוֹרָטוֹרְיָה (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מוס	oratorio *m*
אוֹרִי, ־רִית ת	lumineux
אוֹרִיגִינָלִי, ־לִית ת	original
אוֹרִיּוּת (47) נ	luminosité *f*
אוּרִים וְתֻמִּים (—) ז״ר	oracle *m*
אוֹרַיְן (—) ז ארמית	étude *f*
בַּר־אוֹרַיְן	savant *m*, érudit *m*
אַוְרִירוּת או **אַוְרִירִיּוּת** (—) נ	légèreté aérienne
אַוְרִירִי, ־רִית ת	aérien, léger
אוֹרַיְתָא (—) נ ארמית	*Tora f*
מִדְּאוֹרַיְתָא	de par la *Tora*
עממי עַם־הָאָרֶץ מִדְּאוֹרַיְתָא	ignorant parfait
אוֹרְלוֹגִין (ר׳ ־נִים) ז	horloge *f*
אוּרָן (—) ז או **אוּרַנְיוּם** (—) ז כימ	uranium *m*
אוּרְפָה ש״פ נ (עיר)	Edesse *f*
אוֹרְצֵל (—) ז	pénombre *f*, clair-obscur *m*
אוֹרְקוֹלִי, ־לִית ת	audio-visuel
אִוְרֵר (458) פ״י	aérer, ventiler
‖ הִתְאַוְרֵר (494) פ״ע	s'aérer, prendre l'air
אוֹרְתּוֹדוֹכְּסִי, ־סִית ת	orthodoxe
אוֹרְתּוֹפֵּד (ר׳ ־דִים) ז	médecin *m* orthopédiste
אוֹרְתּוֹפֶּדִי, ־דִית ת	orthopédique
אָוַשׁ (317, עת׳ יָאֱוֹשׁ) פ״ע	bruire, froufrouter
‖ אִוֵּשׁ (432) פ״ע	bruire, murmurer, chuchoter
‖ הִתְאַוֵּשׁ (466) פ״ע	faire entendre un murmure
‖ הֶאֱוִישׁ (500) פ״י	faire bruire
אֶוֶשׁ (173) ז או **אִוְשָׁה** (201) נ	bruissement *m*
אִוְשָׁה בַּלֵּב	souffle *m* au coeur
אִוְשׁוּשׁ (41) ז	léger bruissement, murmure *m*
‖ רפא	râle *m*
אוּשְׁכֵּי־בּוּשְׁכֵּי (—) ז״ר ארמית	hocus-pocus *m*
אִוְשָׁנִי, ־נִית ת	bruissant, chuchotant
אוֹשֵׁשׁ ← **אִשֵּׁשׁ**	

2. אָח (ר' אַחִים) ז (תנור) — poêle *m*, âtre *m*, brasier *m*
אָח! מ"ק — oh!, ah!, hélas!
אֹחַ (ר' אחים) ז עוף — hibou *m*
אַחָא (—) ז ארמית — frère *m*
אַחְאָב ש"פ ז — Achab (roi d'Israel) *m*
אַחְאִים (61) ז"ר — frères *mpl* et soeurs *fpl*
אֶחָד (נסמך אַחַד־, נ' אַחַת) ש"מ — un
כָּל־אֶחָד — chacun
לֹא בָא אַף אֶחָד — personne n'est venu
כֻּלָּם כְּאֶחָד — tous ensemble, unanimement
עַד־אֶחָד — jusqu'au dernier
לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד — il n'en resta pas un seul
אֶחָד בְּשֵׁם שִׁמְעוֹן — un certain Simon
אַחַד־הַבָּתִּים — une des maisons
אַחַד־הָעָם — un homme du peuple
כְּאַחַד־הָאָדָם — comme n'importe qui
אֶחָד מֵעֲשָׂרָה — un sur dix
בהש אֶחָד מִשִּׁשִּׁים — un tout petit peu
‖ (יחיד) — unique
‖ אֶחָד אֶחָד — un par un, l'un après l'autre
אֶחָד... וְאֶחָד (גם...גם) — aussi bien...que
אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים — aussi bien hommes que femmes
אֶחָד מִן־הַשְּׁנַיִם — de deux choses l'une
הַשָּׁעָה אַחַת — il est une heure
אֶחָד.. וְאֶחָד — l'un...l'autre
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט — que l'on fasse beaucoup ou peu
(ניגוד) אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב — qui dit une chose et en pense une autre, hypocrite
‖ (משותף) בְּדֵעָה אַחַת — du même avis
לְכֻלָּם מַטָּרָה אַחַת — ils ont tous le même but
אַחַת הִיא — cela revient au même
פֶּה אֶחָד — à l'unanimité
כְּאֶחָד — ensemble
עממי טִפֵּשׁ אֶחָד! — espèce d'idiot!
‖ (ראשון) אֶחָד בְּשַׁבָּת — dimanche
הָאֶחָד בְּמַאי — le premier mai
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ — le premier du mois
‖ אַחַד־עָשָׂר (נ' אַחַת־עֶשְׂרֵה) — onze
‖ אֲחָדִים, ־דוֹת ת (מועטים) — quelques-uns

יָמִים אֲחָדִים — quelques jours
מְכִירָה נ לַאֲחָדִים — vente *f* à des particuliers
‖ אַחַת תה"פ — une fois
אַחַת לְשָׁבוּעַ — une fois par semaine
אַחַת לְתָמִיד — une fois pour toutes
לֹא אַחַת — plus d'une fois
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה — à plus forte raison
אַחַת שְׁתַּיִם עממי — illico, tout de suite
כְּאַחַת — ensemble, à la fois
אִחֵד (432) פ"י (חיבר) — unir, réunir, unifier
‖ (ציין במיוחד) — singulariser, distinguer
‖ הִתְאַחֵד (466) פ"ע — s'unir, se réunir
הַקְּצָווֹת מִתְאַחֲדִים — les extrêmes se touchent
‖ הֶאֱחִיד (500) פ"י — unifier
אַחְדוּת (48) נ (זהות) — unité *f*, union *f*
‖ (יחידות) — unicité *f*
אַחֶדֶת (ר' אֲחָדוֹת) נ מתמט — unité *f*
אִחָה (448) פ"י — recoudre, raccommoder, réparer
בהש אִחָה אֶת־הַקֶּרַע — replâtrer les fissures
‖ הִתְאַחָה (482) פ"ע — se raccommoder, se refermer (blessure)
אָחוּ (—) ז — prairie *f*, pré *m*
אָחוּד (31) ז טכנ — joint *m*
אָחוּד, אֲחוּדָה ת — uni, réuni
אִחוּד (41, בלי ר') ז — union *f*, réunion *f*
אִחוּד־מִשְׁפָּחוֹת — rassemblement *m* des familles
1. ° אַחֲוָה (207) נ — déclaration *f*
2. אַחֲוָה (207, בלי ר') נ — fraternité *f*
[אחוה] הִתְאַחֲוָה (482) פ"ע — fraterniser
אָחוּז (10) ז — pourcentage *m*, proportion *f*
אָחוּז חֲסִימָה — quota électoral
עֲשָׂרָה אֲחוּזִים — dix pour cent
עֶשְׂרִים אָחוּז — vingt pour cent
עממי מֵאָה אָחוּז — cent pour cent, parfait
בָּטוּחַ בְּמֵאָה אָחוּז — absolument certain
אָחוּז, אֲחוּזָה ת — saisi, pris
אֲחוּז־בֶּהָלָה — affolé, pris de panique
אֲחוּז־שֵׁנָה — pris de sommeil
° אֲחוּזֵי־חֶרֶב — portant épée
אָחוּי, אֲחוּיָה ת — recousu, raccommodé, réparé
אִחוּי (23) ז — raccommodage *m*, réparation *f*

כלי אזן — je suis tout ouïe *ou* tout oreilles
אטם אזנו — se boucher les oreilles, faire la sourde oreille
נתקל באזנים אטומות — tomber dans l'oreille d'un sourd
גלה אזן־פ' — adresser la parole à qn
לא האמין למשמע־אזניו — ne pas en croire ses oreilles
הטה אזן — prêter l'oreille
העיר אזן־פ' ל־ — attirer l'attention de qn sur
העלים אזנו מ־ — refuser d'entendre
זקר אזנו — dresser l'oreille
צללו אזניו — les oreilles lui tintent
קלטה אזני — j'ai entendu dire
בהש אזנים לכתל — les murs ont des oreilles
|| אזני־המן — pets-de-nonne *mpl* (pâtisserie)
|| (ידית) — anse *f*
|| צמח אזן־הגדי — catananche *f*
אזן (137, בלי ר') ז — ceinturon *m*
אזן־החרב — porte-épée *m*
1. **אזן** (317 ג, עת' יאזן) פ"ע — écouter
רפא — ausculter
|| האזין (500 ג) פ"ע — écouter
המאזינים (ברדיו) — les auditeurs *mpl*
2. **אזן** (432 ג) פ"ע — équilibrer, balancer
אזן את־התקציב — équilibrer le budget
|| התאזן (466 ג) פ"ע — s'équilibrer, se compenser
אזנחה (222) נ — négligence *f*, laisser-aller *m*
אזנית (17) נ — écouteur (appareil) *m*
אזעקה (222) נ — alarme *f*, alerte *f*
אזעקת־שוא — fausse alerte
פעמון־אזעקה ז — sonnette *f* d'alarme
אזקים (1) ז"ר — chaînes *fpl*, entraves *fpl*, fers *mpl*
שם באזקים — mettre aux fers, enchaîner
אזר (318) פ"י — ceindre
בהש אזר חיל — s'armer de courage
אזר כגבר חלציו — adopter une attitude virile
|| נאזר (392) פ"ע — être ceint
בהש נאזר בגבורה — faire preuve de vaillance
|| אזר (432) פ"י — entourer, ceindre, armer
בהש אזר את־פ' עז — remplir qn de courage

° ותאזרני שמחה — tu m'as rempli de joie
|| התאזר (466) פ"ע — se ceindre, s'équiper, s'armer
בהש (התחזק) — se fortifier, se raffermir
התאזר בסבלנות — s'armer de patience
אזרוח (—) ז — naturalisation *f*
|| בהש (של־מונח בלשון) — enracinement *m*
אזרוע (27) נ — bras *m*
אזרח (89) ז — citoyen *m*, autochtone *m*
אזרח־העולם — cosmopolite *m*
מלחמת־אזרחים נ — guerre civile
|| (בורגני) — bourgeois *m*
|| (בניגוד לאיש־צבא) — civil *m*
||° בהש (עץ מושרש) כאזרח רענן — comme un arbre bien enraciné
אזרח (464) פ"י — naturaliser
|| התאזרח (476) פ"ע — se faire naturaliser
|| בהש (בלשון) — acquérir droit de cité, s'intégrer
אזרחות (—) נ — citoyenneté *f*
אזרחות טובה — civisme *m*
תורת־האזרחות נ — l'instruction *f* civique
חנוך ז לאזרחות — éducation *f* civique
אזרחי, ־חית ת — civil
משפט אזרחי — droit civil
התגוננות אזרחית — défense passive
|| החוגים האזרחיים — les milieux bourgeois
אזרחית (17) נ — citoyenne *f*
אזרחן (97) ז — civil (par opposition à militaire) *m*
אזרחני, ־נית ת — civil (par opposition à militaire)
1. **אח** (82) ז — frère *m*
אח חורג — demi-frère *m*
|| (שותף) אח לנשק — compagnon *m* d'armes
אח לצרה — compagnon de misère
שבת־אחים — réunion fraternelle
|| ° (קרוב) — parent *m*
|| רפא אח (רחמן) — infirmier *m*
|| (כומר) — frère *m*
|| בהש אין לו אח — il n'a pas son pareil
|| איש ... אחיו — l'un ... l'autre
אל־תונו איש את־אחיו — ne vous trompez pas l'un l'autre

קָנָה אֲחִיזָה prendre possession, s'installer
אֲחִילוֹפוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח dorycnium *m*
אַחְיָן (97) ז neveu *m*
אַחְיַן־מִשְׁנֶה petit-neveu *m*
אַחְיָנִית (17) נ nièce *f*
אַחְיָנִית־מִשְׁנֶה petite-nièce *f*
אֲחִירֹתֶם (ר׳ ־רְתָמִים) ז צמח genêt *m*
אֲחִישֶׁבֶת (ר׳ ־שְׁבָתִים) ז צמח fenouil *m*
אֲחִיתֹפֶל שפ״ז Ahitophel (conseiller de David) *m*
בהש עֲצַת־אֲחִיתֹפֶל נ conseil perfide
אִחֵל (435) פ״י souhaiter
אַחֲלַי או אַחֲלֵי מ״ק de grâce!
אַחֲלִיָּה (222) נ souhait *m*, voeu *m*
אַחְלָמָה (222, בלי ר׳) נ convalescence *f*
אַחְלָמָה (ר׳ ־מִים) ז améthyste *f*
אָח״ם ר״ת (ר׳ ־אָחָ״מִים) ז (=איש חשוב מאוד) personnage important
אִחְסוּן (41) ז magasinage *m*, emmagasinage *m*
אִחְסֵן (458 נ) פ״י emmagasiner, entreposer
אַחְסָנָה (222, בלי ר׳) נ magasinage *m*, dépôt *m*
אַחְפָּר (91) ז fossile *m*
אָחַר (327) פ״ע s'attarder
|| אִחֵר (435) פ״י retarder, différer
אִחֵר תַּאֲרִיךְ postdater
אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד arriver trop tard
|| פ״ע tarder
אִחֵר לָבוֹא tarder à venir, venir en retard
אַל־תְּאַחֵר ne sois pas en retard
לֹא יְאֻחַר מִן־ pas plus tard que
לְכָל־הַמְּאֻחָר au plus tard
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר il n'y a pas d'ordre chronologique
|| הִתְאַחֵר (472) פ״ע être *ou* se mettre en retard
|| הֶאֱחִיר (500) פ״י retarder, remettre à plus tard
אַחַר או אַחֲרֵי־ (267) מ״י après
אַחַר־כָּךְ או ° אַחֲרֵי־כֵן ensuite, puis
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל après tout, en fin de compte
אַחַר־ (או אַחֲרֵי־) הַצָּהֳרַיִם après-midi
הַיּוֹם אַחַר־הַצָּהֳרַיִם cet après-midi
בְּשָׁעָה שָׁלוֹשׁ אַחַר־הַצָּהֳרַיִם à trois heures de l'après-midi

בָּזֶה אַחַר זֶה l'un après l'autre
לְאַחַר־זְמַן plus tard
לְאַחַר מִכֵּן après cela, ensuite
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה après coup, a posteriori
לְאַחַר שֶׁ־ או אַחֲרֵי שֶׁ־ après que
כִּלְאַחַר־יָד incidemment, sans faire exprès
|| מֵאַחַר שֶׁ־ du moment que, étant donné que
|| (מאחורי־) derrière
אַחֲרַי! suivez-moi!
אַחֲרַיִךְ גְּבִרְתִּי après vous madame
||° אַחַר תה״פ ensuite, puis
אַחַר תַּעַבְרוּ ensuite vous passerez
אַחֵר, אַחֶרֶת (ר׳ אֲחֵרִים, ־רוֹת) ת autre
|| (זר) אֱלֹהִים אֲחֵרִים faux dieux
|| אַחֶרֶת תה״פ (באופן אחר) autrement
אֲנִי חוֹשֵׁב אַחֶרֶת je suis d'un autre avis
|| (אם לא כן) autrement, sinon
אַחְרַאי (ר׳ ־רָאִים) ז garant *m*
אַחְרָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת responsable
אֲנִי אַחְרַאי לְדָבָר j'en réponds
בִּלְתִּי־אַחְרָאִי irresponsable
אַחֲרוֹן, ־נָה ת dernier
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב le meilleur vient à la fin
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן צוֹחֵק rira bien qui rira le dernier
בַּזְּמַן הָאַחֲרוֹן dernièrement
עַד־דּוֹר אַחֲרוֹן jusqu'à la fin des temps
דת מַיִם אַחֲרוֹנִים ablution *f* après le repas
||° הַיָּם הָאַחֲרוֹן la Méditerranée
|| בָּאַחֲרוֹנָה או לָאַחֲרוֹנָה תה״פ dernièrement
אַחֵרוּת (48, בלי ר׳) נ sentiment *m* d'être un autre
אַחֲרֵי ← אַחַר
אַחֲרָיוּת (46, בלי ר׳) נ (משפטית) responsabilité *f*
נְכָסִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אַחֲרָיוּת biens immobiliers
נְכָסִים שֶׁאֵין לָהֶם אַחֲרָיוּת biens mobiliers
שְׁטַר־אַחֲרָיוּת ז lettre *f* de garantie
חַיָּב בְּאַחֲרָיוּתוֹ il en est responsable
(בדואר) בְּאַחֲרָיוּת recommandé
|| (מוסרית) responsabilité
בַּעַל־אַחֲרָיוּת homme responsable
חֲסַר־אַחֲרָיוּת irresponsable
עַל־אַחֲרָיוּתִי sous ma responsabilité

בהש אחוי־הַקְּרָעִים replâtrage *m* des fissures
|| (בגננות) suture *f*
|| (של ארגונים או מוסדות) fusion *f*
אַחֲוִי, ־וִית ת fraternel
|| צבא כֹּחוֹת אַחֲוִיִּים troupes amies
אִחוּל (41) ז souhait *m*, voeu *m*
אִחוּלֵי הַלְּבָבִים mes voeux les plus cordiaux
אָחוֹר (אֲחוֹרֵי־, אֲחוֹרַי וכו׳) ז partie postérieure, dos *m*
לַאֲחוֹרָיו en arrière, derrière lui
חֲזוֹר לַאֲחוֹרֶיךָ! retournez sur vos pas!
מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים dans les coulisses
|| אֲחוֹרַיִם (261) ז״ז derrière *m*, postérieur *m*
בְּשַׂר־אֲחוֹרַיִם quartiers *mpl* de derrière
|| אָחוֹר תה״פ en arrière
נָסֹגוּ אָחוֹר ils reculèrent
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר par devant et par derrière
לְאָחוֹר או אֲחוֹרָה en arrière
צבא לְאָחוֹר פְּנֵה! demi-tour!
||° הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר ce qui arrivera dans l'avenir
אִחוּר (41) ז retard *m*
בְּאִחוּר en retard
בְּאִחוּר שֶׁל־שָׁעָה avec une heure de retard
אֲחוֹרָה (201) נ (שֶׁל־נַעַל) contrefort *m*
אֲחוֹרִי, ־רִית ת de derrière
גַּלְגַּל אֲחוֹרִי roue *f* arrière
|| אֲחוֹרִית (17) נ patte *f* de derrière
אֲחוֹרַנִּי, ־נִּית ת de derrière
|| אֲחוֹרַנִּית תה״פ (לאחור) en arrière, à reculons
(למפרע) rétroactivement
אָחוֹת (34) נ sœur *f*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת demi-sœur *f*
||° (קרובה) parente *f*
|| רפא אָחוֹת (רַחֲמָנִיָּה) soeur, infirmière *f*
אָחוֹת מֻסְמֶכֶת infirmière diplômée
אָחוֹת מַעֲשִׂית garde-malade *f*
אָחוֹת רָאשִׁית infirmière *f* en chef
|| (נזירה) nonne *f*, religieuse *f*, sœur
|| אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ l'une à l'autre
אֲחוֹתִי, ־תִית ת fraternel

אָחַז (327) פ״י saisir, prendre, manier
אֲחָזָתוּ חַמָּה il a été pris de fièvre
רְעָדָה אֲחָזָתְנִי j'ai été saisi de terreur
בהש אָחַז אֶת־הָעֵינַיִם faire un tour de passe-passe, jeter de la poudre aux yeux
||° (חיזק) אָחַז אֶת־הַבַּיִת consolider la maison
|| פ״ע אָחַז בַּנֶּשֶׁק manier les armes
אָחֲזָה אֵשׁ בַּבַּיִת la maison a pris feu
אָחַז בְּאֶמְצָעִים prendre des mesures
אָחַז בְּדִבְרֵי הַמְרֻבִּים suivre la majorité
אֱחוֹז אֶת־זֶה adopte ce parti
|| נֶאֱחַז (392) פ״ע être saisi, être pris, s'accrocher
נֶאֶחֱזוּ שְׁמוּרוֹת עֵינָיו ses paupières se ferment
בהש נֶאֱחַז בְּקַשׁ s'accrocher à un fétu de paille
|| (התנחל) s'établir, s'installer (sur une terre)
|| אִחֵז (432) פ״י saisir
|| הִתְאַחֵז (466) פ״ע se saisir, se prendre
|| (התנחל) s'établir, s'installer (sur une terre)
|| הֶאֱחִיז (500) פ״י faire saisir
אֹחֶז (163) ז poignée *f*
צבא אֹחֶז־רוֹבִים râtelier *m* d'armes
אֲחֻזַּאי (ר׳ ־זָּאִים) ז propriétaire terrien
אֲחֻזָּה (202) נ propriété (terrienne), domaine *m*
בַּעַל־אֲחֻזָּה propriétaire (terrien)
סִפְרֵי־אֲחֻזָּה ז״ר cadastre *m*
אֲחֻזַּת־עוֹלָם possession perpétuelle
° אֲחֻזַּת־קֶבֶר tombeau *m* de famille
אַחְזָקָה (222) נ entretien *m*
הוֹצָאוֹת־אַחְזָקָה frais *mpl* d'entretien
אֲחִיגְזָר (ר׳ ־גְזָרִים) ז צמח orlaya *m*
אָחִיד, אֲחִידָה ת unique, uniforme
מַס אָחִיד taxe unifiée, cotisation globale
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה uniforme (d'élèves) *m*
אֲחִידוּת (—) נ uniformité *f*, unanimité *f*
אֲחִיזָה (201) נ prise *f*
בֵּית־אֲחִיזָה ז poignée *f*, anse *f*
|| (אסמכתא) confirmation *f*
מִלַּת־אֲחִיזָה נ mot-souche *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה נ point *m* d'appui
|| בהש אֲחִיזַת־עֵינַיִם mystification *f*
|| (בעלות) propriété *f*

‖ תה"פ אֵי־אָז או אֵי־פַּעַם	autrefois, jadis
אֵי־בָּזֶה או אֵי־שָׁם	quelque part
אֵי־לָזֹאת	c'est pourquoi
אֵי־זֶה (נ׳ אֵי־זוֹ, ר׳ אֵי־אֵלֶּה)	quelque
קָרָאתִי אֵי־אֵלֶּה סְפָרִים	j'ai lu quelques livres
1. אִי (16) ז גאוגר	île *f*
חֲצִי־אִי	presqu'île *f*
אִי־תְנוּעָה	refuge (au milieu d'une rue) *m*
אִי־הִתְנַגְּדוּת צבא	îlot *m* de résistance
2. אִי (16) ז זואול	chacal *m*
אִי! מ״ק	oh!, hélas!
1. אִי מילת־שלילה	non- (préfixe négatif)
אִי־אֵמוּן ז	manque *m* de confiance, défiance *f*
אִי־אֶפְשִׁי	je n'ai pas envie
אִי־אֶפְשָׁר	impossible
אִי־הֲבָנָה נ	malentendu *m*
אִי־נְעִימוּת נ	désagrément *m*
אִי־סֵדֶר ז	désordre *m*
אִי־צֶדֶק ז	injustice *f*
אִי־צִיּוּת ז	désobéissance *f*
אִי־שֶׁקֶט ז	inquiétude *f*, agitation *f*
2. אִי מ״ח ארמית	si
אָיַב (317) פ״י	détester, haïr
אֵיבָה (201) נ	inimitié *f*, hostilité *f*
נָטַר אֵיבָה	garder rancune
פְּעֻלּוֹת־אֵיבָה נ״ר	hostilités *fpl*
אִיבִּיס (1) ז עוף	ibis *m*
אֵיד (1) ז (צרה)	malheur *m*, désastre *m*
שִׂמְחָה לְאֵיד	joie maligne
‖ (חג של־עובדי־אלילים)	fête païenne
אִיֵּד (432) פ״י	évaporer, vaporiser
‖ הִתְאַיֵּד (466) פ״ע	s'évaporer, se vaporiser
אִידֵיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ	idée *f*
אִידֵיאוֹלוֹגְיָה (ר׳ ־גְיוֹת) נ	idéologie *f*
אִידֵיאָל (ר׳ ־לִים) ז	idéal *m*
אִידֵיאָלִי, ־לִית ת	idéal
אִידְיוֹט (ר׳ ־טִים) ז	idiot *m*
אִידִילִי, ־לִית ת	idyllique
אִידִילְיָה (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	idylle *f*
אֵדִיפּוּס ש״פ ז	Œdipe *m*
תַּסְבִּיךְ־אֵדִיפּוּס ז	complexe *m* d'Œdipe
אִידִישׁ או אִידִית (—) נ	yiddish (langue) *m*
אִידָךְ (—) ארמית	autre
מֵאִידָךְ (גִּיסָא)	d'autre part, par ailleurs
אִידָן (—) ז צמח	liber *m*
אַיָּה (ר׳ אַיּוֹת) נ	vautour *m*
אַיֵּה? מילת־שאלה (לפני שם־עצם)	où?
אַיֵּה הַשֶּׂה?	où est l'agneau?
אַיֵּנִי (אַיֶּךָּ, אַיּוֹ וכו׳)	où suis-je (où es-tu, *etc*)?
אִיּוֹב ש״פ ז	Job *m*
בְּשׂוֹרַת־אִיּוֹב	mauvaise nouvelle
אִיּוּד (41, בלי ר׳) ז	évaporation *f*, vaporisation *f*
אִיּוּם (41) ז	menace *f*
אִיּוּן (21) ז	petite île, îlot *m*
אִיּוּן (41) ז	anéantissement *m*, négation *f*
אִיּוּר (41) ז	illustration *f*, enluminure *f*
אִיּוּשׁ (41, בלי ר׳) ז	placement *m* de personnel
אִיּוּת (41, בלי ר׳) ז	épellation *f*
אִיזֶבֶל ש״פ נ	Jézabel *f*
אֵיזֶה או אֵי־זֶה ← אֵי	
אֵיזֶהוּ (נ׳ אֵיזוֹהִי) ?	lequel?
אֵיזֶהוּ עָשִׁיר?	qui est riche?
אֵיזוֹ או אֵי־זוֹ ← אֵי	
אֵיזֶשֶׁהוּ (נ׳ אֵיזוֹשֶׁהִי) ת סתמי	quelconque, quel qu'il soit
אִיֵּט (432) פ״י	ralentir
אִיטַלְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Italie *f*
אִיטַלְקִי, ־קִית (ר׳ ־קִים, ־קִיּוֹת) ש	Italien *n*
אִיטָן (91) ז צמח	phléole *f*
אֵיךְ? מילת־שאלה	comment?
‖ אֵיךְ שֶׁהוּא או אֵיכְשֶׁהוּ	n'importe comment
אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה	quoi qu'il arrive
אַיֶּךָּ, אַיֶּכָּה, אַיֵּךְ וכו׳ ← אַיֵּה	
אֵיכָה? מילת־שאלה (= איך)	comment?
‖ (איפה)	où?
‖ (להבעת צער)	hélas!
אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר	hélas! la ville demeure solitaire
מְגִלַּת־אֵיכָה נ	les Lamentations (livre biblique) *fpl*
אֵיכוּת (48) נ	qualité *f*
אֵיכוּתִי, ־תִית ת	qualitatif

הטיל את האחריות על־פ' — rendre qn responsable
קבל עליו/הסיר מעליו את־האחריות — assumer/ décliner la responsabilité
אחרית (17, בלי ר') נ — fin *f*, extrémité *f*
אחרית־דבר — épilogue *m*
אחרית־הימים — la fin des temps
אחריתו מי ישורנה? — qui sait comment cela finira?
אחשדרפן (ר' ־פנים) ז — satrape *m*
אחשורוש ש"פ ז — Assuérus *m*, Xerxès *m*
אחשתרן (97) ז — courrier royal
אחת ← **אחד**
אט תה"פ — lentement
אט־אט — tout doucement
אט (114) ז — magicien *m*, sorcier *m*
אטאט (461) פ"י — ralentir
אטב (174) ז (לניירות) — agrafe *f*, trombone *m*
(לכביסה וכדו') — pince (à linge, à dessin) *f*
אטד (107) ז צמח — ronce *f*, aubépine *f*
אטה (453) פ"י — ralentir
‖ התאטה (480) פ"ע — se ralentir
אטו תה"פ ארמית — est-ce que par hasard?
אטו מלתא זוטרתא היא? — n'est-ce rien?
אטום, אטומה ת (סתום) — bouché, obtus, étanche, hermétique, muré
חלון אטום — fausse fenêtre
אנטום מעי אטום — caecum *m*
בהש עמד מול קיר אטום — se heurter à un mur
אטום־אזנים — sourd
אטום־לב — sans coeur
פנים אטומות — visage fermé
‖ (לא שקוף) זכוכית אטומה — verre *m* opaque
‖ (עמום) כאב אטום — douleur sourde
רעש אטום — bruit sourd
דקדוק הגה אטום — consonne sourde
אטום (21) ז כימ — atome *m*
אטום (41, בלי ר') ז — obturation *f*
אטומי, ־מית ת — atomique
אטון (41, בלי ר') ז — tissu *m* de lin
אטט (432) פ"י — ralentir
‖ האט (528) פ"י — ralentir

אטי, ־טית ת — lent
מוס — adagio
אטיות (48, בלי ר') נ — lenteur *f*
אטים, אטימה ת — imperméable
אטימה (201) נ — imperméabilisation *f*
אטימות (48, בלי ר') נ — imperméabilité *f*
‖ בהש (טימטום) אטימות־לב — insensibilité
אטימות־מוחין — esprit borné
אטלולא ← **חוכא ואטלולא**
אטליז (1) ז — boucherie *f*
אטלס (ר' ־לסים) ז (קובץ מפות) — atlas *m*
‖ (אריג) — satin *m*
אטם (318) פ"י — boucher, fermer, obturer
בהש אטם אזניו — se boucher les oreilles
אטם לבו — se montrer insensible
אטם שפתיו — garder bouche close
‖ נאטם (392) פ"ע — se boucher, se fermer
‖ אטם (432) פ"י — obturer, imperméabiliser
‖ התאטם (466) פ"ע — se boucher
בהש (היטמטם) — devenir insensible, s'abrutir
‖ האטים (500) פ"י — rendre imperméable
אטם (163) ז — joint *m*, obturateur *m*
אטם (186) ז — fermeture *f*, obturation *f*
‖° (יסוד אטום של־בניין) — soubassement *m*
‖ רפא אטם־שריר־הלב — infarctus *m* du myocarde
אטמה (236, ר' אטמות) נ — flanc *m*, hanche *f*
אטמוספירה (—) נ — atmosphère *f*
אטמוספירי, ־רית ת — atmosphérique
אטמות (48, בלי ר') נ — insensibilité *f*
אטר (317, עת' יאטר) פ"י — fermer, enfermer
‖ נאטר (392) פ"ע — être fermé, être enfermé
אטר, אטרת (ר' אטרים, ־רות) ת — gaucher
° אטר יד־ימינו — gaucher
אטרות (48, בלי ר') נ — usage *m* de la main gauche
אטריה (202) נ — nouille *f*, pâte *f* alimentaire
אי? מ"ש — où?
אי־זה (נ' אי־זו, ר' אי־אלה)? — quel?, lequel?
אי־אלה ספרים קראת? — quels livres as-tu lus?
אי־מזה? — d'où?
‖ (מילת־קריאה) — quel
אי־זו נערה יפה! — quelle belle fille!

אִין תה״פ ארמית	oui
אִין הָכֵי נָמֵי	oui, il en est ainsi
אִיֵּן (432 נ) פ״י	nier
אִינְדִּיבִידוּאָלִי, ־לִית ת	individuel
אִינְדִּיגוֹ (—) ז	indigo *m*
אִינְטֶגְרָלִי, ־לִית ת	intégral
מתמט חֶשְׁבּוֹן אִינְטֶגְרָלִי	calcul intégral
אִינְטִימִי, ־מִית ת	intime
אִינְטִימִיּוּת (—) נ	intimité *f*
אִינְטֶלִיגֶנְטִי, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ת	intelligent
אִינְטֶלִיגֶנְצְיָה (—) נ	intelligence *f*
‖ (אנשי רוח)	le monde intellectuel
אִינְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת	intensif
אִינְטֶנְסִיבִיּוּת (—) נ	intensité
אִינְטֶרֶס (ר׳ ־רָסִים) ז	intérêt *m*
אִינְטֶרֶסַנְט (ר׳ ־טִים) ז (נוגע בדבר)	intéressé
אֵינְסוֹף (—) ז	infini *m*
אֵינְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אִינְסְטִינְקְט (ר׳ ־טִים) ז	instinct *m*
אִינְסְטִינְקְטִיבִי, ־בִית ת	instinctif
אִינְסְטַלָּטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	plombier *m*
אִינְפוּזְיָה (—) נ רפא	perfusion *f*
אִינְפוֹרְמָטִיבִי, ־בִית ת	destiné à informer
אִינְפוֹרְמָצְיָה (—) נ	information *f*
אִינְפְלָצְיָה (—) נ	inflation *f*
אִינְפְלָצְיוֹנִי, ־נִית ת	propre à l'inflation
אִינְפַנְטִילִי, ־לִית ת	infantile
אִינְפְרָה־אָדֹם, ־אֲדֻמָּה ת	infrarouge
אִינְץ׳ (ר׳ אִנְצ׳ים) ז	pouce (2,54 cm) *m*
אִינְקוּבָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	incubateur *m*, couveuse *f*
אִינְקְוִיזִיטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	inquisiteur *m*
אִינְקְוִיזִיצְיָה (—) נ דת	inquisition *f*
אִינֶרְצְיָה (—) נ	inertie *f*
אִיסִי (ר׳ ־סִיִּים) ז	Essénien *m*
אֵיפָה (201) נ	*éfa* (mesure de capacité) *f*
אֵיפָה וְאֵיפָה	deux poids deux mesures
אֵיפֹה? תה״פ	où?
אִיפְּכָא (—) נ ארמית	contraire *m*, inverse *m*
אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא	le contraire semble vrai
בַּעַל־אִיפְּכָא־מִסְתַּבְּרָא	contradicteur invétéré
אִיצָה (ר׳ ־צוֹת) נ	hâte *f*

אִיקוֹנִין (ר׳ ־נִיּוֹת) ז	image *f*, physionomie *f*
‖ דת	icône *f*
אֵיקָלִיפְּטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח	eucalyptus *m*
אַיָּר (90) ז	illustrateur (de livres) *m*
אִיָּר (—) ז	*Iyyar* (8e mois de l'année juive: avril/mai) *m*
אִיֵּר (432) פ״י	illustrer (des livres)
אִירוֹנְיָה (—) נ	ironie *f*
אִירוֹס (־סִים) ז מוס	flûte *f*
אִירוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח	iris *m*
אֵירוֹפָּה ש״פ נ גאוגר	l'Europe *f*
אֵירוֹפִּי, ־פִּית ת	européen
אִירִי, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	Irlandais *n*
אִירְלַנְדְּ ש״פ נ גאוגר	l'Irlande *f*
אִירָן ש״פ ז גאוגר	l'Iran *m*
אֵירָסְיָה ש״פ ז גאוגר	l'Eurasie *f*
אִירַצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	irrationnel
מתמט מִסְפָּר אִירַצְיוֹנָלִי	nombre irrationnel
אִירַצְיוֹנָלִיּוּת (—) נ	irrationalisme *m*
אִישׁ (3) ז (גבר)	homme *m*
וְהָיִיתָ לְאִישׁ	sois un homme
אִישׁ־אֲדָמָה	agriculteur *f*, paysan *m*
אִישׁ־דְּבָרִים	homme éloquent, beau parleur
אִישׁ־דָּמִים	assassin *m*, homme altéré de sang
אִישׁ־מַדָּע	savant *m*, homme de science
אִישׁ־מִלְחָמָה	guerrier *m*, homme de guerre
אִישׁ־מַעֲשֶׂה	homme d'action
אִישׁ־מַפְתֵּחַ	homme indispensable
אִישׁ־עֲסָקִים	homme d'affaires
אִישׁ־צָבָא	militaire *m*
אִישׁ־רִיב	homme querelleur
אֲנָשִׁים	des gens *mpl*
אַנְשֵׁי־הָרוּחַ	les intellectuels *mpl*
אַנְשֵׁי־שֵׁם	des hommes célèbres
‖ (בעל)	mari *m*
‖ אִישׁ־יְרוּשָׁלַיִם	habitant *m* de Jérusalem
אַנְשֵׁי־הַגָּלִיל	les Galiléens *mpl*
‖ אִישׁ־סוֹדוֹ	son confident
אִישׁ־שִׂיחִי	mon interlocuteur
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ	nos amis
‖ (תואר כבוד) אִישִׁי	monsieur, monseigneur

° אֵיכָכָה? מילת־שאלה	comment?
אֵיכְשֶׁהוּ ← אֵיךְ	
אַיִל (157) ז זואול	bélier *m*
‖ בהש (ראש)	chef *m*, prince *m*
אֵילֵי־הַכֶּסֶף	les magnats *mpl* de la finance
אֵיל־הַנֵּפְט	le roi du pétrole
‖ אֵיל־בַּרְזֶל	bélier (machine de guerre)
אַיָּל (95) ז זואול	cerf *m*, daim *m*
אַיַּל־הַצָּפוֹן	renne *m*
אֱיָל (—) ז	force *f*, courage *m*
אַיָּלָה (223) נ זואול.	biche *f*
בהש ° אַיֶּלֶת־אֲהָבִים	biche bien-aimée
אַיֶּלֶת־הַשַּׁחַר	aurore *f*, étoile *f* du matin
אִילוּ, אֵילוּ ← אִלּוּ, אֵלּוּ	
אַיְלוֹנִית (17) נ	femme *f* stérile
אֱיָלוּת (—) נ	force *f*, puissance *f*
אַיָּלִים (—) ז״ר זואול	cervidés *mpl*
אֵילָךְ תה״פ	au-delà, plus loin
אֵילָךְ וְאֵילָךְ	çà et là, de côté et d'autre
מִכָּאן וְאֵילָךְ	désormais, dorénavant
° אֵילָם (98) ז	salle *f*
אִילָן (97, ר׳ גם אִילָנוֹת) ז	arbre *m*
אִילַן־סְרָק	arbre stérile
שְׂדֵה־אִילָן ז	verger *m*
‖ בהש אִילַן־יַחַס	arbre généalogique
תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל	se référer à une autorité reconnue
אִילָנִית (17) נ זואול	rainette *f*
אָיֹם, אֲיֻמָּה ת	terrible, redoutable, formidable
אֵילַת ש״פ נ	Elath (ville)
סַנְדְּלֵי־אֵילַת	spartiates (sandales) *fpl*
אִיֵּם (432) פ״י	menacer
אִיֵּם עָלַי	il m'a menacé
‖ הִתְאַיֵּם (466) פ״ע (נעשה איום)	devenir terrible
‖ (התמלא אימה)	avoir peur, être apeuré
אֵימָה (201, ר׳ אֵימִים) נ	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
אֵימַת־מָוֶת	frayeur mortelle
אֵימַת־הַצִּבּוּר	trac *m*
הָלַךְ אֵימִים עַל־	terroriser, terrifier
מִשְׁטַר־אֵימִים ז	régime *m* de terreur
אִימָם ז דת	imam (docteur musulman) *m*
אֵימַת או אֵימָתַי? מילת־שאלה	quand?
מֵאֵימָתַי?	depuis quand?, à partir de quand?
כָּל־אֵימַת שֶׁ־	chaque fois que
° אֵימְתָה (—) נ	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
אֵימְתָן (97) נ	terroriste *m*
אֵימְתָנוּת (—) נ	terreur *f*, terrorisme *m*
אֵימְתָנִי, ־נִית ת	effrayant, terrifiant
1. אַיִן (—) ז	néant *m*
הוֹצִיא יֵשׁ מֵאַיִן	créer de toutes pièces
דת בְּרִיאָה יֵשׁ מֵאַיִן	création *f* ex nihilo
כְּאַיִן וּכְאֶפֶס	sans aucune valeur
הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אַיִן ר	y trouve-t-on des arbres ou non?
‖ אֵין (292) מילת־שלילה	il n'y a pas
אֵין חָדָשׁ	il n'y a rien de nouveau
אֵין לֶחֶם	il n'y a pas de pain
אֵין דָּבָר	il n'y a rien, il n'y a pas de quoi
אֵין לִי כֶּסֶף	je n'ai pas d'argent
חִנָּם אֵין־כֶּסֶף	gratuitement
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם	cela ne fait rien
אֵין בְּדַעְתִּי לְ־	je n'ai pas l'intention de
אֵין כָּמוֹהוּ	il n'a pas son pareil
אֵין כְּנִיסָה	entrée interdite
לְעוֹלָם אֵין לָדַעַת	on se sait jamais
אֵין לִי אֶלָּא לִשְׁתֹּק	je n'ai qu'à me taire
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר	inutile de dire
אֵין שׁוֹאֲלִים	on ne pose pas de questions
מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּ־	il n'en est pas de même pour
עַד אֵין־קֵץ	indéfiniment
אֵינִי אָשֵׁם	je ne suis pas coupable
אֵינָם יוֹדְעִים	ils ne savent pas
‖ בְּאֵין־	faute de, à défaut de
‖ בְּאֵין־בְּרֵרָה	faute d'alternative
בְּאֵין־רוֹאֶה	sans être vu
‖ אֵין־סְפוֹר או אֵין־מִסְפָּר	innombrable
לְאֵין־עֲרֹךְ	incomparablement
‖ מֵאֵין־	faute de
מֵאֵין־מָקוֹם	faute de place
2. אַיִן תה״פ	où? (sans mouvement)
‖ לְאַיִן?	où? (avec mouvement), vers où?
‖ מֵאַיִן?	d'où?

אָכַל (314) פ"י — manger
אָכַל בְּכָל־פֶּה — dévorer à belles dents
בהש אָכַל פְּרִי מַעֲלָלָיו — assumer les conséquences de ses actes
|| (השמיד) — consumer, engloutir, anéantir
הָאֵשׁ אָכְלָה אֶת־הַכֹּל — le feu a tout consumé
אֶרֶץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ — un pays qui dévore ses habitants
|| (נהנה) אָכַל פֵּרוֹת (של־קרן) — toucher les revenus (d'un capital)
בהש הוּא אוֹכֵל אֶת עַצְמוֹ — il se mange les sangs
|| בהש אָכַל קֻרְצָה — diffamer, calomnier
|| נֶאֱכַל (392) פ"ע — être mangé, se consumer
|| אִכֵּל (432) פ"י — consommer, consumer
|| הִתְאַכֵּל (466) פ"ע — être consumé, se consumer
|| הֶאֱכִיל (500) פ"י — faire manger, nourrir
הֶאֱכִיל יֶלֶד לֶחֶם — nourrir un enfant de pain
אֹכֶל (190) ז — manger *m*, nourriture *f*
חֲדַר־אֹכֶל ז — salle *f* à manger, réfectoire *m*
שְׁעַת־הָאֹכֶל נ — l'heure *f* du repas
אֹכֶל־נֶפֶשׁ — alimentation *f*
אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ — chacun selon ses besoins
בֵּית־אֹכֶל ז — restaurant *m*, gargotte *f*
אֻכָּל, אֻכָּלָה ת — consumé, réduit en cendres
אָכְלָה (—) נ — manger *m*, nourriture *f*
אִכְלוּס (41, בלי ר') ז — peuplement *m*
אֻכְלוֹסִים (41) ז"ר או אֻכְלוֹסִיָּה (202) נ — population *f*
אַכְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — gros mangeur, gourmand, glouton
אַכְלָנוּת (46, בלי ר') נ — gourmandise *f*
אִכְלֵס (458) פ"י — peupler
|| הִתְאַכְלֵס (494) פ"ע — se peupler
[אכם] הִתְאַכֵּם (466) פ"ע — noircir, devenir noir
|| הֶאֱכִים (500) פ"ע — noircir, devenir noir
אָכֹם, אֲכֻמָּה ת — noir foncé, sombre
אֲכַמְנִי, ־נִית ת — sombre
אֻכְמָנִית (17) נ צמח — myrtille *f*
אָכֵן תה"פ (אמנם כן) — en effet, en vérité, certes
|| (אבל) — toutefois, pourtant, cependant
אִכֵּן (432 נ) פ"י צבא — localiser, repérer
אַכְסַדְרָה (ר' ־רָאוֹת) נ — vestibule *m*, galerie *f*

אִכְסוּן (41, בלי ר') ז — hébergement *m*
אִכְסֵן (458 נ) פ"י — héberger, loger (un hôte)
|| הִתְאַכְסֵן (494 נ) פ"ע — se loger (provisoirement)
הִתְאַכְסֵן בְּמָלוֹן — descendre dans un hôtel
אַכְסְנַאי (ר' ־נָאִים) ז — hôte *m*
אַכְסַנְיָה (206) נ — auberge *f*, hôtellerie *f*
אַכְסַנְיַת־נֹעַר — auberge de jeunese
אַכְסַנְיָה שֶׁל־תּוֹרָה — centre *m* d'études
בַּעַל־אַכְסַנְיָה — maître *m* de maison, hôte (qui invite) *m*
פָּתַח בִּכְבוֹד הָאַכְסַנְיָה — débuter par des compliments au maître de maison
אֶכְסָף (91) ז צמח — cytise *m*
אַכְסֶרָה תה"פ — approximativement
1. אָכַף (318) פ"י — obliger, contraindre, imposer
אָכַף שְׁטָר עַל־ — obliger à payer une traite
|| נֶאֱכַף (392) פ"ע — être imposé
2. אִכֵּף (432) פ"י — seller
אֶכֶף (174, בלי ר') ז — fardeau *m*, charge *f*, poids *m*
הִכְבִּיד אֶכְפּוֹ עַל־ — peser lourdement sur
אֶבֶן־אֶכֶף — presse-papiers *m*
אַכָּף (90) ז — sellier *m*
אֻכָּף (95) ז — selle *f*
|| גאוגר — col *m*
אֻכְפִּית (17) נ — empiècement *m*
אִכְפַּת תה"פ — il importe
לֹא אִכְפַּת לִי — cela m'est égal, peu m'importe
אִם לֹא אִכְפַּת לְךָ — si cela ne te fait rien
מָה אִכְפַּת לְךָ? — que t'importe?
אִכְפַּתִּי, ־תִּית ת — intéressé, concerné
לֹא־אִכְפַּתִּי — indifférent, nonchalant
אִכְפַּתִּיּוּת (—) נ — intérêt (pour qch) *m*
לֹא־אִכְפַּתִּיּוּת — indifférence *f*, nonchalance *f*
אִכָּר (90) ז — paysan *m*
אִכֵּר (432) פ"י — transformer en paysan
|| הִתְאַכֵּר (466) פ"ע — devenir paysan
אַכְרוֹעַ (—) ז צמח — anis *m*
אִכָּרוּת (—) נ — paysannerie *f*, agriculture *f*
אַכְרָזָה (222) נ — proclamation *f*, annonce *f*
אִכָּרִי, ־רִית ת — rustique
אִכָּרִית (17) או אִכֶּרֶת (252) נ — paysanne *f*

אישי כהן גדול	monseigneur le grand prêtre
‖ ז״ר אישים	personnalités *fpl*
אישי־המדינה	les notables *mpl* de l'Etat
° חדל־אישים	dépourvu de force
‖ (כינוי סתמי)	on, quelqu'un
איש איש	chacun
איש איש וטעמו	chacun son goût
איש את־אחיו או את־רעהו	l'un l'autre
נפגשו איש ברעהו	ils se sont rencontrés
‖ (בשלילה) לא... איש/אין איש...	personne
אין איש	personne n'est là
לא ראיתי איש	je n'ai vu personne
אייש (432) פ״י צבא	garnir (une position)
‖ (משרה)	pourvoir, nommer à (un poste)
אישהו תה״פ	quelque part
אישון (21) ז	homoncule *m*, petit homme
‖ (של־העין)	pupille (de l'oeil) *f*
כהש כאישון עינו	comme la prunelle de ses yeux
‖ באישון־לילה	au plus profond de la nuit
אישות (—) נ משפט	mariage (juridique) *m*
דיני־אישות ז״ר	droit matrimonial
חיי־אישות ז״ר	vie conjugale
אישי, ־שית ת	personnel
אישיות (48, בלי ר׳) נ	personnalité *f*, caractère *m*
בעל־אישיות	qui a de la personnalité
‖ (ר׳ אישים)	personnalité (homme important) *f*
‖ אישיות משפטית	personnalité juridique
‖ אישיות רצויה	persona grata
אישית תה״פ	personnellement
אישר! מ״ק ארמית	bravo!, bon succès!
אית או איתא מילית ארמית	il y a, il existe
איית (432, עבר אייתי) פ״י	épeler
° איתון (21) ז	vestibule *m*
איתן (91) ז	force *f*, impétuosité *f*
איתני־הטבע	les forces *fpl* de la nature
נחל־איתן ז	torrent permanent
° ירח־האיתנים ז	mois *m* des crues (*Tichré*)
חזר או שב לאיתנו	se rétablir, recouvrer la santé
באיתן	avec force
‖ איתן, ־תנה ת	fort, solide, stable, ferme
הוא איתן בדעתו	il tient fermement à son opinion
‖ תה״פ הוא עומד איתן	il tient bon
איתנות (48, בלי ר׳) נ	stabilité *f*, fermeté *f*
אך מ״ח (אבל)	mais, cependant, toutefois
‖ (רק)	seulement, uniquement
אך ורק	exclusivement
‖ (זה עתה)	juste, à peine
אך הלכת והוא בא	à peine étais-tu parti qu'il est venu
‖ (אמנם)	certes, assurément
אכדי, ־דית ת	akkadien
איכול (41, בלי ר׳) ז	combustion *f*
‖ כימ	corrosion *f*
איכון (41, בלי ר׳) ז	localisation *f*
איכוף (41, בלי ר׳) ז	sellage *m*
אכזב (—) ת	décevant, fallacieux, illusoire
נחל אכזב	torrent intermittent, oued *m*
מקור לא־אכזב	source *f* intarissable
אכזב (458) פ״י	décevoir
‖ התאכזב (494) פ״ע	être déçu
אכזבה (222) נ	déception *f*, désillusion *f*
אכזוב (41, בלי ר׳) ז	désenchantement *m*
[אכזר] התאכזר (494) פ״ע	faire preuve de cruauté
אכזר או אכזרי, ־רית ת	cruel
אכזרות או אכזריות (46, בלי ר׳) נ	cruauté *f*
אכטיס (—) ז	agate *f*
אכיל, אכילה ת	mangeable, comestible
אכילה (201) נ	action *f* de manger
אכילה גסה	gloutonnerie *f*
עם־האכילה בא התאבון	l'appétit vient en mangeant
כהש אכילת־קרצה	diffamation *f*, calomnie *f*
אכילס ש״פ ז	Achille *m*
עקב־אכילס ז	talon *m* d'Achille, point *m* vulnérable
אכיף, אכיפה ת משפט	imposé par contrainte
אכיפה (201) נ	contrainte *f*, coercition *f*
אכיפת־חק	application *f* d'une loi

אִלֵּהַ (440) פ״י — diviniser
|| הֶאֱלִיהַ (503) פ״י — diviniser
אַלָּה (208) נ — gourdin *m*, matraque *f*
אֵלֶּה או אֵלּוּ כ״ר ר׳ — ceux-ci (celles-ci), ces
אֱלֹהוּת (48, בלי ר׳) נ — divinité *f*
חָכְמַת־הָאֱלֹהוּת נ — la théologie *f*
אֱלֹהִי, ־הִית ת — divin
אֵלּוּ ← אֵלֶּה
אִלּוּ מ״ח — si
וְאִלּוּ — quant à
כְּאִלּוּ — comme si
אָלוּחַ, אֲלוּחָה ת — contaminé, pollué, septique
אִלּוּחַ (9) ז — contamination *f*, infection *f*
אֲלְוַי (ר׳ ־וִים) ז צמח — aloès *m*
אֱלוּל (—) ז — *Eloul* (12e mois de l'année juive: août/septembre) *m*
אִלּוּלֵא או אִלּוּלֵי מ״ח — si... ne... pas
אִלּוּלֵי עֶזְרָתְךָ — sans ton aide
אֱלוּלִי, ־לִית ת — d'*Eloul*, d'automne
אֲלוּם, (—) ז — alun *m*
1. אִלּוּם (41, בלי ר׳) ז — mutisme *m*
2. אִלּוּם (41, בלי ר׳) ז — mise *f* en gerbes
אֲלוּמִינְיוּם (—) ז — aluminium *m*
אַלּוֹן או אֵלוֹן (21) ז צמח — chêne *m*
אַלּוֹן מָצוּי — chêne vert
אַלּוֹן־הַתָּבוֹר — chêne de galle
אַלּוֹן־שַׁעַם — chêne-liège *m*
אַלּוֹן־תּוֹלָע — chêne-kermès *m*
אֲלוּנְטִית (17) נ — serviette *f*, essuie-mains *m*
אֲלוּנְקַאי (61) ז צבא — brancardier *m*
אֲלוּנְקָה (206) נ — brancard *m*
אַלּוּף (41) ז ° (ראש שבט) — chef *m* de tribu
|| (ידיד) — compagnon *m*, ami *m* fidèle
אַלּוּף־נְעוּרִים — ami de jeunesse
|| צבא — général *m*
רַב־אַלּוּף (ר׳ רַבֵּי־אַלּוּפִים) — généralissime *m*
תַּת־אַלּוּף (ר׳ תַּת־אַלּוּפִים) — lieutenant-général *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה (ר׳ אַלּוּפֵי־מִשְׁנֶה) — colonel *m*
סְגַן־אַלּוּף (ר׳ סְגָנֵי־אַלּוּפִים) — lieutenant-colonel *m*
אַלּוּף־פִּקּוּד (ר׳ אַלּוּפֵי־פִּקּוּד) — commandant *m* de région militaire
|| ספורט — champion *m*
|| (בהמת־בית) — animal *m* domestique
כֶּבֶשׂ אַלּוּף — mouton *m* docile
אִלּוּף (41, בלי ר׳) ז — apprivoisement *m*, domestication *f*, dressage *m*
״אִלּוּף הַסּוֹרֶרֶת״ (לשקספיר) — "la Mégère apprivoisée"
אָלוּץ, אֲלוּצָה ת — contraint, forcé
אִלּוּץ (41) ז — contrainte *f*, coercition *f*
אָלַח (328) פ״י — infecter, souiller, contaminer
|| נֶאֱלַח (398) פ״ע — être infecté, être contaminé
|| אִלַּח (440) פ״י — infecter, souiller, polluer
|| הִתְאַלַּח (477) פ״ע — s'infecter, se souiller
אֶלַח (178, בלי ר׳) ז — infection *f*
אֶלַח־דָּם — septicémie *f*, empoisonnement *m* du sang
אַלְחוּט (—) ז — radio *f*, T.S.F. *f*
אִלְחוּט (41, בלי ר׳) ז — émission *f* par radio
אַלְחוּטָאוּת (—) נ — radiotélégraphie *f*
אַלְחוּטַאי (61) או אַלְחוּטָן (97) ז — sans-filiste *m*, radiotélégraphiste *m*
אַלְחוּטִי, ־טִית ת — de radio, de T.S.F.
אַלְחוּשׁ (41) ז רפא — anesthésie (état) *f*
אִלְחוּשׁ (—) ז רפא — anesthésie (opération) *f*
אִלְחֵט (462) פ״י — émettre (*ou* diffuser) par radio
אַלְחֶלֶד (—) ז — métal *m* inoxydable
אִלְחֵשׁ (462) פ״י — anesthésier
אַלְט או אַלְטוֹ (—) ז מוס — alto *m*
אַלְטֶרְנָטִיבָה (201) נ — alternative *f*
אַלְטֶרְנָטִיבִי, ־בִית ת — de rechange
הַפִּתְרוֹן הָאַלְטֶרְנָטִיבִי — la seule autre solution possible
אֱלֵי־ (275) מ״י — à, vers
אָלִיבִּי (—) ז משפט — alibi *m*
אַלִּיגָטוֹר (21) ז זואול — alligator *m*
אַלְיֶדַע (—) ז — inconscient *m*
אַלְיָה (236) נ — queue *f*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ — il y a une ombre au tableau
|| (של־האוזן) — lobe *m*
אֵלִיָּהוּ ש״פ ז — Elie *m*
אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא — le prophète Elie

אַכְשָׁרָה (222) נ משפט	habilitation *f*
תְּקוּפַת־אַכְשָׁרָה נ	période *f* de stage
אַל מילת־שלילה	ne... pas
אַל תִּדְאֲגוּ!	ne vous inquiétez pas!
אַל יִפֹּל רוּחֲכֶם!	ne vous découragez pas!
אַל בְּאַפְּךָ!	ne te fâche pas!
אַל גַּעַת!	défense de toucher!
אַל־דֳּמִי לָכֶם!	ne vous relâchez pas!
אַל־בַּרְזִלִּי, ־לִית ת	non-ferreux
‖ אַל (—) ז	néant *m*
שָׂם לְאַל	réduire à néant
אֶל־ (268) מ״י	à, vers
הָלַךְ אֶל־בֵּית־הַסֵּפֶר	aller à l'école
בּוֹא אֵלַי! (על־ידי)	viens vers moi!, approche!
בּוֹא אֵלַי! (לביתי)	viens chez moi!
לֹא אֲלֵיכֶם!	Dieu vous en garde!
אֶל־נָכוֹן	certainement, assurément, effectivement
‖ מֵאֵלָיו	de soi, spontanément
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו	cela va de soi, c'est évident
1. אֵל (119) ז	Dieu *m*
אֵלִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם!	mon Dieu!, bon Dieu!
יִשְׁמְרֵנוּ הָאֵל!	Dieu le garde!
הָאֵלִים (במיתולוגיה)	les dieux *mpl*
בְּנֵי־אֵלִים ז״ר	les anges *mpl*
‖ (יכולת)	pouvoir *m*, puissance *f*
אֵין לְאֵל יָדִי	je suis incapable de
יֵשׁ לְאֵל יָדֵנוּ	nous sommes capables de
‖ בהש ° הַרְרֵי־אֵל	montagnes *fpl* gigantesques
2. ° אֵל (= אֵלֶּה) כ״ג	ceux-ci (*f* celles-ci)
הָאֲנָשִׁים הָאֵל	ces hommes
אֶלָּא מ״ח	mais, seulement, ne... que
אֵין לִי אֶלָּא סֵפֶר אֶחָד	je n'ai qu'un livre
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה	tu es notre seul roi
אוֹ אֵינוֹ אֶלָּא...	ou bien serait-ce...
אֶלָּא שֶׁ...	cependant, toutefois
וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁ־	de plus, de surcroît
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
אֶלָּא מֵעַתָּה	or s'il en est ainsi
אַלְבָּא תה״פ ארמית	selon, d'après
אַלְבָּא דְּאֱמֶת	à vrai dire, pour dire la vérité
אַלְבָּא דִּידִי	selon moi, à mon avis
אַלְבּוֹם (ר׳ ־מִים) ז	album *m*
אַלְבּוּמִין (—) ז	albumine *f*
אַלְבַּטְרוֹס (ר׳ ־סִים) ז עוף	albatros *m*
אֶלְגָּבִישׁ (—) ז (ברד)	grêle *f*
אַבְנֵי־אֶלְגָּבִישׁ	grêlons *mpl*
‖ (בדולח)	cristal *m*
‖ (מטאור)	aérolithe *m*
אַלְגֶּבְּרָה (—) נ מתמט	algèbre *f*
אַלְגֶּבְּרִי, ־רִית ת	algébrique
אַלֵּגוֹרִי, ־רִית ת	allégorique
אַלֵּגוֹרְיָה (ר׳ ־רְיוֹת) נ	allégorie *f*
אֶלֶגִי, ־גִית ת	élégique
אֶלֶגְיָה (ר׳ ־גְיוֹת) נ	élégie *f*
אַלְגֹּם (144) ז צמח	santal *m*
אֶלֶגַנְטִי, ־טִית ת	élégant
אֶלֶגַנְטִיּוּת (—) נ	élégance *f*
אַלֶגְרוֹ תה״פ מוס	allegro
אַלֶגְרֶטוֹ תה״פ מוס	allegretto
אָלָה (210) נ (שבועה)	serment *m*
‖ (קללה)	malédiction *f*, anathème *m*
1. אָלָה (341) פ״ע	jurer
‖ הֶאֱלָה (511) פ״י	conjurer, adjurer
2. אָלָה (341) פ״ע	se lamenter, se désoler
1. אֵלָה (201, ר׳ אֵלִים) נ צמח	térébinthe *m*
אֵלָה יִשְׂרְאֵלִית	pistachier *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק	lentisque *m*
2. אֵלָה (201) נ	déesse *f*
אֱלֹהַּ (—) ז	Dieu *m*
‖ אֱלֹהִים (146) ז״ר (האל האחד)	Dieu *m*
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים	au commencement Dieu créa
אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ	notre Dieu, notre Père
אִישׁ־אֱלֹהִים ז	homme *m* de Dieu
‖ אֱלֹהִים אֲחֵרִים	faux dieux
בְּנֵי־הָאֱלֹהִים ז״ר	les anges *mpl*
‖ ° (דיני־שמים)	jugement *m* de Dieu, ordalie *f*
נִקְרַב אֶל־הָאֱלֹהִים	affronter le jugement de Dieu
‖ בהש חֶרְדַּת־אֱלֹהִים נ	terreur panique
עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים	ville immensément grande

בִּגְדֵי־אַלְמָנוּת ז״ר	habits *mpl* de veuve
אֶלֶמֶנְטָרִי, ־רִית ת	élémentaire
אַלְמַתֶּכֶת (252) נ כימ	métalloïde *m*
אַלְנוּס (41) ז צמח	aune *m*
אֵלְסוֹף (—) ז	infini *m*
אֵלְסוֹפִי, ־פִית ת	infini
אֶלַסְטִי, ־טִית ת	élastique
אֶלַסְטִיּוּת (—) נ	élasticité *f*
אִלְסָר (95) ז צמח	coudrier *m*, noisetier *m*
‖ (פרי)	noisette *f*
1. אָלַף (317, עת׳ יֶאֱלַף) פ״י	apprendre, étudier
‖ אִלֵּף (432) פ״י (לימד)	instruire, éduquer
‖ (בעלי־חיים)	apprivoiser, domestiquer
2. [אלף] הֶאֱלִיף (500) פ״י	augmenter mille fois
בִּרְכּוֹת מַאֲלִיפוֹת	mille bons souhaits
1. אֶלֶף (174) ז (פר)	boeuf *m*
2. אֶלֶף (174) ז (מספר)	mille
אֶלֶף לַיְלָה וָלַיְלָה	les mille et une nuits
‖ (אלף שנים)	millénaire *m*
הָאֶלֶף הַשֵּׁנִי	le deuxième millénaire
‖ ° (חלק של־שבט)	clan *m*
‖ ° בהש הַרְרֵי־אֶלֶף	montagnes imposantes
‖ בַּפַּעַם הָאֶלֶף	la millième fois
אָלֶף (—) נ	*alef* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
מֵאָלֶף וְעַד תָּו	de A jusqu'à Z
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אָלֶף	il ne sait pas lire
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי	définitivement non
אַלְפָא (—) ז	alpha (lettre grecque) *m*
אָלֶפְבֵּית (—) ז	alphabet *m*
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶפְבֵּית	par ordre alphabétique
אָלֶפְבֵּיתִי, ־תִית ת	alphabétique
אַלְפָּה (ר׳ ־פָּאוֹת) נ	vedette *f*, barcasse *f*
אַלְפוֹן (21) ז	abécédaire *m*
אַלְפִּית (17) נ	millième (fraction) *m*
אֻלְפָּן (95) ז (של־אומן וכו׳)	studio *m*, atelier *m*
‖ (בית־ספר)	séminaire *m*
‖ (למתחילים)	cours *m* d'hébreu élémentaire
אֻלְפָּנִית (17) נ	séminaire succinct
אִלְפָּס (95) ז	casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
[אלץ] נֶאֱלַץ (392) פ״ע	être obligé, être forcé

‖ אִלֵּץ (432) פ״י	obliger, forcer, contraindre
‖ הֶאֱלִיץ (500) פ״י	obliger, forcer, contraindre
° אַלְקוּם (—) ז (משלי ל ל״א)	irrésistible
אֶלֶקְטְרוֹלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) ז כימ	électrolyse *f*
אֶלֶקְטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס	électron *m*
אֶלֶקְטְרוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים)	électronicien *m*
אֶלֶקְטְרוֹנִי, ־נִית ת	électronique
אֶלֶקְטְרוֹנִיקָה (—) נ	électronique *f*
אַלְקָלִי (—) ז כימ	alcali *m*
אַלֶרְגִּי, ־גִית ת רפא	allergique
אַלֶרְגִּיָּה (—) נ רפא	allergie *f*
אִלְתּוּר (41) ז	improvisation *f*, impromptu *m*
אִלְתִּית (17) נ דג	saumon *m*
[אלתר] לְאַלְתַּר תה״פ	aussitôt, immédiatement, séance tenante, sur-le-champ
אִלְתֵּר (458) פ״י	improviser
אַלְתְּרָן (97) ז	improvisateur *m*
אֵם (111) נ	mère *f*
אֵם־בַּיִת	intendante (d'un internat) *f*
אֵם זְקֵנָה	grand-mère *f*
אֵם חוֹרֶגֶת	belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
לְשׁוֹן־אֵם נ	langue maternelle
‖ אנטומ	matrice *f*
‖ אֵם־הַחִטָּה	le blé sauvage
אֵם־הַחֹמֶץ	la mère du vinaigre
אֵם־הַפְּנִינָה	la nacre
‖ עִיר וָאֵם	métropole *f*
אֵם־הַדֶּרֶךְ	carrefour *m*
‖ בהש (יסוד)	principe *m*, base *f*, origine *f*
יֵשׁ אֵם לַמִּקְרָא	le texte vocalisé fait autorité
יֵשׁ אֵם לַמָּסֹרֶת	le texte consonantique fait autorité
‖ (ר׳ אִמּוֹת) אִמּוֹת־הַקְּרִיאָה	lettres muettes
אִם מ״ח	si
אִם כִּי	bien que, quoique
אִם כֵּן	s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן	à moins que
בִּלְתִּי אִם או כִּי אִם	si ce n'est, sauf
אֵין לִי כֹּל כִּי אִם	je n'ai rien si ce n'est
עַד אִם	jusqu'à ce que

עַד שֶׁיָּבֹא אֵלִיָּהוּ	jusqu'aux calendes grecques
אֶלְיוֹן (21) ז (של־היד)	pouce *m*
‖ (של־הרגל)	gros orteil
אֲלִיחָה (201) נ	infection *f*, contamination *f*
אֱלִיל (1) ז	idole *f*
עֲבוֹדַת־אֱלִילִים נ	idolâtrie *f*
עוֹבֵד־אֱלִילִים ז	idolâtre *m*, païen *m*
‖ בהש (אדם נערץ)	idole
‖ (שוא)	néant *m*
רוֹפֵא־אֱלִיל ז	charlatan *m*, rebouteux *m*
אֱלִילָה (201) נ	déesse *f*
אֱלִילוּת (46) נ	paganisme *m*
אֱלִילִי, ־לִית ת	païen
אַלִּים, ־מָּה ת	violent
כָּל דְּאַלִּים גָּבַר ארמית	la loi du plus fort
אַלִּימוּת (45) נ	violence *f*
אַלִּיפוּת (45) נ ספורט	championnat *m*
זָכָה בָּאַלִּיפוּת	gagner un championnat
אֶלִּיפְּטִי, ־טִית ת	elliptique
אֶלִּיפְּסָה (ר׳ ־סוֹת) נ מתמט	ellipse *f*
אַלְכּוֹהוֹל (—) ז	alcool *m*
אַלְכִּימַאי (61) ז	alchimiste *m*
אַלְכִּימְיָה (—) נ	alchimie *f*
אֲלַכְסוֹן (21) ז	diagonale *f*
בַּאֲלַכְסוֹן	en diagonale, obliquement
אֲלַכְסוֹנִי, ־נִית ת	diagonal, oblique
אֲלֶכְּסַנְדֶּר ש״פ ז	Alexandre *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוֹקְדוֹן	Alexandre le Grand
1. [אלל] הֶאֱלִיל (500) פ״י	idolâtrer
2. אִלֵּל (432) פ״י	explorer, sonder
אַלְלַי! מ״ק	hélas!
אַלְלַי לִי!	malheur à moi!
1. [אלם] נֶאֱלַם (392) פ״ע	devenir muet
‖ בהש (נשתתק)	être réduit au silence
‖ אִלֵּם (432) פ״י	réduire au silence
‖ הִתְאַלֵּם (466) פ״ע	garder le silence, se taire
‖ (500) פ״י	rendre muet, faire taire
2. אִלֵּם (432) פ״י	engerber, javeler
אִלֵּם, אִלֶּמֶת (ר׳ אִלְּמִים, ־מוֹת) ת	muet
‖ דקדוק אוֹת אִלֶּמֶת	consonne muette
אֹלֶם (181, בלי ר׳) ז	mutisme *m*, silence *m*
אַלָּם (90) ז	homme violent, brute *f*
אַלְמֹג (149) ז צמח (עץ)	santal *m*
‖ זואול (קורל)	corail *m*
אֲלֻמָּה (206, ר׳ ־מּוֹת או ־מִּים) נ	gerbe *f*, javelle *f*
‖ בהש אֲלֻמַּת־אוֹר	faisceau lumineux
אֲלֻמַּת־אֵשׁ	salve *f*
אַלְמוֹן (—) ז	veuvage *m*
אַלְמוֹן (41, בלי ר׳) ז	réduction *f* au veuvage
אַלְמוֹן (38) ז	mutisme *m*, silence *m*
אַלְמוֹנִי, ־נִית ת	anonyme, inconnu
הַחַיָּל הָאַלְמוֹנִי	le soldat inconnu
‖ פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי	un tel, un certain, M^r X
פְּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי	un tel et un tel
אַלְמוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	anonymat *m*
אַלָּמוּת (46, בלי ר׳) נ	violence *f*
אִלְּמוּת (45, בלי ר׳) נ	mutisme *m*, mutité *f*
אַלְמָוֶת (—) ז	immortalité *f*
בֶּן־אַלְמָוֶת ז	immortel
יְצִירַת־אַלְמָוֶת נ	oeuvre immortelle
‖ צמח	immortelle *f*
אַלְמוּתִי, ־תִית ת	immortel, éternel
אַלְמֵימָה (201) נ כימ	anhydride *m*
אַלְמֵימָר (91) ז	chaire *f*, estrade *f*
אִלְמָלֵא או אִלְמָלֵי מ״ח (בעיקר לפני פועל)	si
אִלְמָלֵי הָיִיתִי רוֹטְשִׁילְד	si j'étais Rothschild
אִלְמָלֵי לֹא או אִלְמָלֵי שֶׁ־	si... ne... pas
‖ מ״י (בעיקר לפני שם)	sans, à défaut de
אִלְמָלֵי מוֹרָאָהּ שֶׁל־מַלְכוּת	s'il n'y avait pas la crainte des autorités
אַלְמָן (95) ז	veuf *m*
עממי אַלְמַן־קַשׁ	veuf temporaire
‖ בהש (עזוב)	délaissé, abandonné
לֹא אַלְמָן יִשְׂרָאֵל	Israel n'est pas perdu
אִלְמֵן (458 נ) פ״י	rendre veuf (*ou* veuve)
‖ הִתְאַלְמֵן (494 נ) פ״ע	devenir veuf (*ou* veuve)
בהש (נשאר עזוב)	être délaissé
אַלְמָנָה (226) נ	veuve *f*
אַלְמָנָה חַיָּה	femme abandonnée
אַלְמְנוּת (45, בלי ר׳) נ	veuvage *m*
אַלְמְנוּת־חַיּוּת	délaissement (d'une femme par son mari) *m*

הביע אמון ל־ — exprimer sa confiance à
שמר אמונים ל־ — rester fidèle à
איש־אמונים ז — homme *m* de confiance
שבועת־אמונים נ — serment *m* d'allégeance
אי־אמון ז — manque *m* de confiance, défiance *f*
אמון (41) ז — exercice *m*, entraînement *m*
בית־אמון (לאפרוחים) — poussinière *f*
מחנה־אמונים ז — camp *m* d'entraînement
אמונה (201) נ (נאמנות) — fidélité *f*, confiance *f*
עשה מלאכתו באמונה — faire consciencieusement son travail
° ויהי ידיו אמונה — et ses bras tinrent bon
|| דת — foi *f*
באמונה! — par ma foi!
עקרי־אמונה ז"ר — articles *mpl* de foi
אמונה תפלה — superstition *f*
אמוניט (ר' ־טים) ז — ammonite (mollusque) *m*
אמוניק (—) ז כימ — ammoniaque *f*
אמונית (17) נ — survêtement *m*, training *m*
אמוץ (41, בלי ר') ז (חיזוק) — renforcement *m*
אמוץ־הלב — obstination *f*, opiniâtreté *f*
|| (של־ילד) — adoption *f*
אמוציונלי, ־לית ת — émotif
אמור, אמורה ת — dit, mentionné, cité
האמור למעלה — susdit, mentionné ci-dessus
כאמור — comme il est dit
במה דברים אמורים? — de quoi s'agit-il?
|| (מיועד) — destiné, promis
אמורה להנשא — promise en mariage
אמורא (87) ז — amora (docteur du Talmud) *m*
אמורי (—) ש"פ ז — Amorrhéen (peuple de l'ancien Orient) *m*
דרכי־האמורי נ"ר — moeurs païennes
אמורים (49) ז"ר דת — offrandes *fpl*
אמות (—) ז — vérification *f*, confirmation *f*
אמיד, אמידה ת — aisé, riche, cossu
אמידה (201) נ — évaluation *f*, estimation *f*
אמידות (46, בלי ר') נ — aisance *f*, richesse *f*
אמיל (—) ז — email *m*
אמין, אמינה ת — authentique, véridique, crédible
אמינות (46, בלי ר') נ — authenticité *f*, crédibilité *f*

אמיץ, ־צה ת — courageux, énergique
אמיץ־כח — vigoureux, fort, puissant
אמיץ־לב — courageux, vaillant, brave
קשר אמיץ — lien étroit
אמיצות (—) נ — courage *m*, force *f*, vaillance *f*
1. אמיר (10) ז (צמרת) — sommet *m*, cime *f*
2. אמיר (ר' אמירים) ז (שליט ערבי) — émir
אמירה (201) נ — parole *f*, discours *m*, élocution *f*
אמירה בעלמא — une façon de parler
אמירת־תהלים — récitation *f* du psautier
אמל (315) פ"ע — être malheureux
אמל, אמלה ת — malheureux, infortuné
אמל (432) פ"י — émailler
אמלל, ־ללה ת — malheureux, misérable
אמלל, ־ללה ת — malheureux, misérable
אמלל (458) פ"י — rendre malheureux
|| התאמלל (494) פ"ע — devenir malheureux
אמללות (46, בלי ר') נ — malheur *m*, infortune *f*
אמן (317 נ) פ"י (גידל) — élever (un enfant), éduquer
|| נאמן (392 נ) פ"ע (גדל) — être élevé, être éduqué
|| (התאמת) — se vérifier, être confirmé
|| (הובטח) — être assuré
יאמנו דבריכם — vos paroles seront vérifiées
לא יאמן כי יספר — incroyable mais vrai
|| (התקיים) — se maintenir, s'affirmer
|| אמן (432 נ) פ"י — exercer, entraîner, habituer
|| התאמן (466 נ) פ"ע — s'exercer, s'entraîner
|| האמין (500 נ) פ"י — croire, avoir confiance
האמין לפ' — croire qn
האמין בפ' — se fier à qn, croire en qn
אשרי המאמין — bienheureux celui qui a la foi
|| (הפקיד) — nommer à un poste de confiance
האמין לשגריר — accréditer comme ambassadeur
האמין את־פ' על־ד"מ — préposer qn à qch
אמן (—) ז — foi *f*, certitude *f*, vérité *f*
|| אמן! מ"ק — amen!
אמן כן יהי רצון! — ainsi soit-il!
ענה אמן אחרי־פ' — approuver ce que dit qn
אמן (—) ז — foi *f*, confiance *f*
אמן או אמן (90) ז — artiste *m*

‖ (בשאלה) הֲ... אִם	est-ce que... ou...?
הַשְּׁמֵנָה הִיא אִם רָזָה	est-elle grasse ou maigre?
הַאִם...?	est-ce que?
‖ אִם... אִם	soit que... ou que, soit... soit
‖ (בשבועה)	que je périsse si (serment négatif)
חֵי־נַפְשְׁךָ אִם אֶעֶזְבֶךָּ	aussi vrai que tu vis je ne te quitterai pas
אִם לֹא (בשבועה)	que je périsse si... ne... pas
‖ בְּאִם	au cas où
1. אֹם (143) ז (עם)	nation *f*, peuple *m*
2. אֹם (143) נ (של־בורג)	écrou *m*
אִמָּא (—) נ	maman *f*
אָמֵבָּה (ר׳ ־בּוֹת) נ	amibe *f*
אַמְבּוֹהָא (—) נ ארמית	foule *f*
אַמְבּוּלַנְס (ר׳ ־סים) ז	ambulance *f*
אַמְבָּט (95) ז	bain *m*, baignoire *f*
אַמְבַּט־מַרְיָם	bain-marie *m*
אַמְבַּט־שֶׁמֶשׁ	bain de soleil
אִמְבֵּט (458) פ״י	baigner
‖ הִתְאַמְבֵּט (491) פ״ע	prendre un bain
אַמְבַּטְיָה (207) נ	baignoire *f*
חֲדַר־אַמְבַּטְיָה ז	salle *f* de bains
אַמְבִּיוָלֶנְטִי, ־טִית ת	ambivalent
אַמְבִּיוָלֶנְטִיּוּת (—) נ	ambivalence *f*
אַמְבִּיצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	ambition *f*
בַּעַל־אַמְבִּיצְיוֹת	ambitieux
אַמְבִּיצְיוֹזִי, ־זִית ת	ambitieux
אַמְבָּר (95) ז	grenier *m*
אֶמְבַּרְגוֹ (—) ז	embargo *m*
הֵטִיל אֶמְבַּרְגוֹ עַל־	mettre l'embargo sur
אַמְגּוֹשׁ (41) דת	mage (prêtre perse) *m*
אָמַד (318) פ״י	évaluer, estimer
אָמַד בְּדַעְתּוֹ	considérer, réfléchir à
‖ נֶאֱמַד (392) פ״ע	être évalué
‖ אִמֵּד (432) פ״י	évaluer, estimer
‖ הֶאֱמִיד (500) פ״י (אמד)	évaluer
‖ פ״ע (נעשה אמיד)	devenir riche, s'enrichir
‖ הִתְאַמֵּד (466) פ״ע	devenir riche, s'enrichir
אֹמֶד (187, בלי ר׳) ז	évaluation *f*, estimation *f*
אֹמֶד־הַדַּעַת	supposition *f*, conjecture *f*
בְּאֹמֶד	approximativement
אֻמְדּוֹת תה״פ	approximativement
אֻמְדָּן (93) ז או אֻמְדָּנָה (222) נ	évaluation *f*
לְפִי־הָאֻמְדָּן	approximativement
אֻמְדָּנוּת (46) נ	évaluation *f*, estimation *f*
° אָמָה (227, ר׳ אֲמָהוֹת) נ	servante *f*, esclave *f*
אַמָּה (208) נ	avant-bras *m*
‖ (מידת־אורך)	coudée *f*, aune *f*
אַרְבַּע אַמּוֹת	4 coudées (très petite distance)
סָגוּר בְּאַרְבַּע אַמּוֹתָיו	enfermé dans son coin
‖ אַמַּת־הַבִּנְיָן	aune de maçon
‖ אַמַּת־מַיִם	canal *m*, aqueduc *m*
‖ אַמּוֹת־הַסִּפִּים	les montants *mpl* du portail
‖ אַמָּה (האצבע האמצעית)	médius *m*
אִמָּה (ר׳ אִמָּהוֹת) נ	mère *f*
° כְּאִמָּה בִּתָּהּ	telle mère telle fille
‖ (בדפוס)	matrice *f*
אֻמָּה (208) נ	nation *f*
אֻמּוֹת־הָעוֹלָם	les gentils *mpl*
הָאֻמּוֹת הַמְאֻחָדוֹת (או״ם)	les Nations Unies
אֲמָהוֹת ← ר׳ אָמָה	
אִמָּהוֹת ← אֵם או אִמָּה	
אִמָּהוּת (—) נ	maternité *f*
אִמָּהִי, ־הִית ת	maternel
אֻמּוּד (41) ז	évaluation *f*, estimation *f*
אֲמוֹדָאוּת (—) נ	travail *m* du scaphandrier
אֲמוֹדַאי (61) ז	scaphandrier *m*
אָמוּל, אֲמוּלָה ת	malheureux, pauvre, misérable
אִמּוּל (41) ז	émaillage *m*
אִמּוּם (41) ז (לנעל)	forme *f*
‖ (לבגד)	mannequin *m*
‖ ספרנות	fantôme *m*
אָמוֹן (28) ז (מחנך)	éducateur *m*, précepteur *m*
‖ (חניך)	élève *m*, disciple *m*, pupille *m*
אָמוֹן ← אֲמוֹנִיק	
אָמוּן, אֲמוּנָה ת	instruit, éduqué
אָמוּן, אֲמוּנָה ת (רגיל)	habitué, entraîné, éduqué
‖ (נאמן)	fidèle, loyal
שְׁלוּמֵי אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל	les fidèles dévoués d'Israël
אֵמוּן (40) ז	confiance
נָתַן אֵמוּן בְּ־	faire confiance à

בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי	immédiat, direct
בְּאֹפֶן בִּלְתִּי־אֶמְצָעִי	directement, sans façon
אֶמְצָעִיּוּת (—) נ	entremise *f*, intermédiaire *m*
אִי־אֶמְצָעִיּוּת	simplicité *f*, sans-façon *m*
אֶמְצָעִית (17) נ	milieu *m*
אָמַר (316) פ״י	dire
הֱוֵי אוֹמֵר או אֱמֹר מֵעַתָּה	il s'ensuit que
‖ לֵאמֹר	en ces termes, comme suit
יֵשׁ לוֹמַר	on peut dire, on peut répondre
רוֹצֶה לוֹמַר	cela veut dire, cela signifie
כְּלוֹמַר	c'est-à-dire
תֹּאמַר...	et si tu disais...
‖ אָמַר בְּלִבּוֹ	penser à part soi, se dire
אָמַרְתִּי לָלֶכֶת	j'allais partir
זֹאת אוֹמֶרֶת	c'est-à-dire
‖ נֶאֱמַר (392) פ״ע	être dit
שֶׁנֶּאֱמַר	car il est dit (dans la Bible)
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר	comme il est dit
נִתְּנָה הָאֱמֶת לְהֵאָמֵר	pour dire la vérité
‖ הִתְאַמֵּר (466) פ״ע	se vanter, se faire fort de
‖ הֶאֱמִיר (500) פ״י (העדיף)	préférer, choisir
‖ פ״ע (עלה)	monter, hausser
הֶאֱמִירוּ הַמְּחִירִים	les prix ont monté
אֹמֶר (183) ז	parole *f*, langage *m*
אִמְרֵי־נֹעַם או ־שֶׁפֶר	belles paroles, langage aimable
אִמְרֵי־שֶׁקֶר	paroles mensongères
אֵמֶר (186, בלי ר׳) ז	parole *f*, discours *m*
גָּמַר אֹמֶר	décider définitivement
בְּלִי אֹמֶר וּדְבָרִים	sans vaines paroles, sans mot dire
1. אַמְרָאָה (222) נ (מרד)	révolte *f*, désobéissance *f*
2. אַמְרָאָה (222) נ (טיסה)	décollage *m*
אַמַרְגָּן (90) ז	imprésario *m*
1. אִמְרָה (240) נ (דיבור)	parole *f*, mot *m*
אִמְרַת־כָּנָף	maxime *f*, proverbe *m*, sentence *f*
2. אִמְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bord (d'étoffe) *m*, ourlet *m*, lisière *f*
אֲמֶרִיקָאִי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש	Américain *n*
אֲמֶרִיקָה ש״פ נ	l'Amérique *f*
אֲמֶרִיקָה הַצְּפוֹנִית	l'Amérique du Nord
אֲמֶרִיקָה הַלָּטִינִית	l'Amérique latine
אֲמֶרִיקָנִי, ־נִית ת	américain
אֲמַרְכָּל (95) ז	administrateur *m*
אֲמַרְכָּלוּת (46) נ	administration *f*
אֲמַרְכָּלִי, ־לִית ת	administratif
אִמְרֵק (458) פ״י	américaniser
‖ הִתְאַמְרֵק (494) פ״ע	s'américaniser
[אמש] הֶאֱמִישׁ (500) פ״ע	s'obscurcir, descendre (obscurité)
אָמֵשׁ, אֲמֵשָׁה ת	obscur, sombre
אֶמֶשׁ (—) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
‖ אֶמֶשׁ תה״פ	hier soir, la nuit dernière
אֱמֶת (70) נ	vérité *f*
אֱמֶת וְיַצִּיב	c'est parfaitement vrai
אֱמֶת לַאֲמִתָּהּ	la pure vérité
אֱמֶת לְמֶחֱצָה	demi-vérité
לְמַעַן־הָאֱמֶת, לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר	pour dire la vérité
בֶּאֱמֶת	en vérité, vraiment
‖ בהש עוֹלָם־הָאֱמֶת ז	l'autre monde, le monde futur, l'au-delà
‖ עממי מְכוֹנַת־הָאֱמֶת נ	machine *f* à déceler le mensonge
‖ (יושר)	droiture *f*
אִמֵּת (432 ת) פ״י	vérifier, confirmer, attester
‖ הִתְאַמֵּת (466 ת) פ״ע	se vérifier, se confirmer
אַמָּת (90) ז	vérificateur (de poids et mesures) *m*
אֲמִתָּה (202) נ	vérité *f*, exactitude *f*, axiome *m*
אֲמִתּוֹן (28)	axiome *m*
אֲמִתּוּת (—) נ	vérité *f*, véridicité *f*
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־אֲמִתּוּתוֹ	mettre les choses au point
אַמְתַּחַת (246) נ	sac *m*, sacoche *f*, giberne *f*
בהש אַמְצָאוֹת רַבּוֹת בְּאַמְתַּחְתּוֹ	il a plus d'un tour dans son sac
אֲמִתִּי, ־תִּית ת (נכון)	vrai, authentique
‖ (דובר אמת)	véridique
אֲמִתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ	vérité *f*, authenticité *f*
אֲמַתְלָה (206) נ	prétexte *m*, excuse *f*
אָן? תה״פ	où?
לְאָן?	où? (avec mouvement)
אָנָּא או אָנָּה מ״ק	de grâce, s'il vous plaît

מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן ז	œuvre *f* d'art, chef-d'œuvre *m*
אָמַּן־הַמִּלָּה	artiste du discours
אֻמָּן (90) ז (בעל־מלאכה)	artisan *m*
בֵּית־אֻמָּן ז	atelier *m*
‖ (מומחה)	expert *m*, spécialiste *m*
רוֹפֵא אֻמָּן	médecin expert
אֻמָּנָא (—) ז ארמית	chirurgien (dans l'antiquité) *m*
קַרְנֵי־אֻמָּנָא נ״ר	ventouses *fpl*
אֲמָנָה (212) נ (אמון)	confiance *f*
אִישׁ־אֲמָנָה ז	homme *m* de confiance
קְטַן־אֲמָנָה	de peu de foi, sceptique
שְׁטַר־אֲמָנָה ז	billet *m* à ordre
‖ (אשראי)	crédit *m*
‖ (ברית)	convention *f*
אֲמָנָה בֵּינְלְאֻמִּית	convention internationale
אָמְנָה תה״פ	assurément, effectivement
בְּאָמְנָה	en vérité, vraiment
° אָמְנָה (—) נ	tutelle *f*, garde (d'un enfant) *f*
אַמְנוּן (41) ז דג	tristramelle *f*
אַמְנוּן־וְתָמָר (—) ז צמח	pensée (fleur) *f*
אָמָּנוּת או אֻמָּנוּת (46) נ	art *m*
אֻמָּנוּת (46) נ	métier *m*, profession *f*, artisanat *m*
אָמָּנוּתִי או אֻמָּנוּתִי, ־תִית ת	artistique
אַמָּנִית או אֻמָּנִית (17) נ	artiste *f*
אָמְנָם תה״פ	à la vérité, en vérité, sans doute
אָמְנָם? תה״פ	vraiment?
הַאָמְנָם?	est-ce que vraiment?
אַמְנָעָה (222) נ צבא	entrave *f*, interdiction *f*
אֵשׁ־אַמְנָעָה נ	tir *m* d'interdiction
אֶמַנְצִיפַּצְיָה (—) נ	émancipation *f*
אַמְפִיבִּי, ־בִּית ת	amphibie
רֶכֶב אַמְפִיבִּי	véhicule *m* amphibie
אֶמְפִּירִי, ־רִית ת	empirique
אַמְפִיתֵאַטְרוֹן (ר׳ ־נים) ז	amphithéâtre *m*
אַמְפֵּר (ר׳ ־רים) ז חשמל	ampère *m*
אַמְפֶּרְמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז חשמל	ampèremètre *m*
1. אָמֵץ (315) פ״ע	être fort, être courageux
חֲזַק וֶאֱמָץ!	bon courage!
‖ פ״י אִמֵּץ אֶת־לִבּוֹ	s'obstiner, s'entêter
‖ אִמֵּץ (432) פ״י (חיזק)	fortifier, renforcer
אִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ	s'obstiner, s'entêter
אִמֵּץ אֶת־הַמַּחְשָׁבָה	se creuser la cervelle
אִמֵּץ יְדֵי־פ׳	encourager qn
עֲבוֹדָה מְאַמֶּצֶת	travail acharné
‖ (ילד)	adopter
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע	s'efforcer, faire un effort
° (התמרד)	se révolter
‖ הֶאֱמִיץ (500) פ״ע	se fortifier
פ״י הֶאֱמִיץ אֶל־לִבּוֹ	serrer sur son cœur
2. אִמֵּץ (432) פ״י (סגר)	fermer
אִמֵּץ עֵינָיו	fermer les yeux
‖ הִתְאַמֵּץ (466) פ״ע	se fermer
אָמֹץ, אֲמֻצָּה ת	gris
אֹמֶץ (186, בלי ר׳) ז	force *f*, énergie *f*, courage *m*
אֹמֶץ־לֵב או ־רוּחַ	courage *m*, vaillance *f*
בְּאֹמֶץ	courageusement, vaillamment
אַמְצָאָה (222) נ	invention *f*
אֻמְצָה (207) נ	tranche (de viande) *f*, bifteck *m*
‖ (מרק בשר)	bouillon *m*
אֶמְצַע (63) ז	milieu *m*
בָּאֶמְצַע	au milieu
בהש יָדוֹ בָּאֶמְצַע	il est mêlé à cette affaire
הָלַךְ בָּאֶמְצַע	suivre le juste milieu
אֶמְצָעוּת (46, בלי ר׳) נ	milieu *m*, entremise *f*
בְּאֶמְצָעוּת־	par l'intermédiaire de, au moyen de, grâce à
אֶמְצָעִי (ר׳ ־עִים) ז	moyen *m*
כָּל־הָאֶמְצָעִים כְּשֵׁרִים בְּעֵינָיו	tous les moyens lui sont bons
אָחַז או נָקַט אֶמְצָעִים	prendre des mesures
אֶמְצְעֵי־זְהִירוּת ז״ר	mesures *fpl* de précaution
אֶמְצְעֵי־הַתִּקְשֹׁרֶת	les médias *mpl*
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר	moyens de paiement
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים	la fin justifie les moyens
‖ אֶמְצָעִים ז״ר	moyens *mpl*, ressources *fpl*
בַּעַל־אֶמְצָעִים	homme riche *ou* fortuné
מְחֻסַּר־אֶמְצָעִים	dépourvu de ressources
אֶמְצָעִי, ־עִית ת	moyen, intermédiaire
הַדֶּרֶךְ הָאֶמְצָעִית	le juste milieu

בלתי־אמצעי immédiat, direct
באפן בלתי־אמצעי directement, sans façon
אמצעיות (—) נ entremise *f*, intermédiaire *m*
אי־אמצעיות simplicité *f*, sans-façon *m*
אמצעית (17) נ milieu *m*
אמר (316) פ״י dire
הוי אומר או אמר מעתה il s'ensuit que
|| לאמר en ces termes, comme suit
יש לומר on peut dire, on peut répondre
רוצה לומר cela veut dire, cela signifie
כלומר c'est-à-dire
תאמר... et si tu disais...
|| אמר בלבו penser à part soi, se dire
אמרתי ללכת j'allais partir
זאת אומרת c'est-à-dire
|| נאמר (392) פ״ע être dit
שנאמר car il est dit (dans la Bible)
כמה שנאמר comme il est dit
נתנה האמת להאמר pour dire la vérité
|| התאמר (466) פ״ע se vanter, se faire fort de
|| האמיר (500) פ״י (העדיף) préférer, choisir
|| פ״ע (עלה) monter, hausser
האמירו המחירים les prix ont monté
אמר (183) ז parole *f*, langage *m*
אמרי־נעם או ־שפר belles paroles, langage aimable
אמרי־שקר paroles mensongères
אמר (186, בלי ר׳) ז parole *f*, discours *m*
גמר אמר décider définitivement
בלי אמר ודברים sans vaines paroles, sans mot dire
1. אמראה (222) נ (מרד) révolte *f*, désobéissance *f*
2. אמראה (222) נ (טיסה) décollage *m*
אמרגן (90) ז imprésario *m*
1. אמרה (240) נ (דיבור) parole *f*, mot *m*
אמרת־כנף maxime *f*, proverbe *m*, sentence *f*
2. אמרה (ר׳ ־רות) נ bord (d'étoffe) *m*, ourlet *m*, lisière *f*
אמריקאי, ־קאית (ר׳ ־קאים, ־קאיות) ש Américain *n*
אמריקה ש״פ נ l'Amérique *f*
אמריקה הצפונית l'Amérique du Nord

אמריקה הלטינית l'Amérique latine
אמריקני, ־נית ת américain
אמרכל (95) ז administrateur *m*
אמרכלות (46) נ administration *f*
אמרכלי, ־לית ת administratif
אמרק (458) פ״י américaniser
|| התאמרק (494) פ״ע s'américaniser
[אמש] האמיש (500) פ״ע s'obscurcir, descendre (obscurité)
אמש, אמשה ת obscur, sombre
אמש (—) ז obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| אמש תה״פ hier soir, la nuit dernière
אמת (70) נ vérité *f*
אמת ויציב c'est parfaitement vrai
אמת לאמתה la pure vérité
אמת למחצה demi-vérité
למען־האמת, לאמתו של־דבר pour dire la vérité
באמת en vérité, vraiment
|| בהש עולם־האמת ז l'autre monde, le monde futur, l'au-delà
|| עממי מכונת־האמת נ machine *f* à déceler le mensonge
|| (יושר) droiture *f*
אמת (432 ת) פ״י vérifier, confirmer, attester
|| התאמת (466 ת) פ״ע se vérifier, se confirmer
אמת (90) ז vérificateur (de poids et mesures) *m*
אמתה (202) נ vérité *f*, exactitude *f*, axiome *m*
אמתון (28) axiome *m*
אמתות (—) נ vérité *f*, véridicité *f*
העמיד דבר על־אמתותו mettre les choses au point
אמתחת (246) נ sac *m*, sacoche *f*, giberne *f*
בהש אמצאות רבות באמתחתו il a plus d'un tour dans son sac
אמתי, ־תית ת (נכון) vrai, authentique
|| (דובר אמת) véridique
אמתיות (48, בלי ר׳) נ vérité *f*, authenticité *f*
אמתלה (206) נ prétexte *m*, excuse *f*
אן? תה״פ où?
לאן? où? (avec mouvement)
אנא או אנה מ״ק de grâce, s'il vous plaît

מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן ז — œuvre *f* d'art, chef-d'œuvre *m*
אָמַּן־הַמִּלָּה — artiste du discours
אָמָּן (90) ז (בעל־מלאכה) — artisan *m*
בֵּית־אָמָּן ז — atelier *m*
|| (מומחה) — expert *m*, spécialiste *m*
רוֹפֵא אָמָּן — médecin expert
אָמָּנָא (—) ז ארמית — chirurgien (dans l'antiquité) *m*
קַרְנֵי־אָמָּנָא נ״ר — ventouses *fpl*
אֲמָנָה (212) נ (אמון) — confiance *f*
אִישׁ־אֲמָנָה ז — homme *m* de confiance
קְטַן־אֲמָנָה — de peu de foi, sceptique
שְׁטַר־אֲמָנָה ז — billet *m* à ordre
|| (אשראי) — crédit *m*
|| (ברית) — convention *f*
אֲמָנָה בֵּינְלְאֻמִּית — convention internationale
אָמְנָה תה״פ — assurément, effectivement
בְּאָמְנָה — en vérité, vraiment
° **אָמְנָה** (—) נ — tutelle *f*, garde (d'un enfant) *f*
אַמְנוּן (41) ז דג — tristramelle *f*
אַמְנוֹן־וְתָמָר (—) ז צמח — pensée (fleur) *f*
אָמְנוּת או **אֳמָנוּת** (46) נ — art *m*
אֻמָּנוּת (46) נ — métier *m*, profession *f*, artisanat *m*
אָמָּנוּתִי או **אֳמָנוּתִי**, ־תִית ת — artistique
אָמָּנִית או **אֳמָנִית** (17) נ — artiste *f*
אָמְנָם תה״פ — à la vérité, en vérité, sans doute
אָמְנָם? תה״פ — vraiment?
הַאֻמְנָם? — est-ce que vraiment?
אֲמָנָעָה (222) נ צבא — entrave *f*, interdiction *f*
אֵשׁ־אֲמָנָעָה נ — tir *m* d'interdiction
אֲמַנְצִיפַּצְיָה (—) נ — émancipation *f*
אַמְפִיבִּי, ־בִית ת — amphibie
רֶכֶב אַמְפִיבִּי — véhicule *m* amphibie
אֶמְפִּירִי, ־רִית ת — empirique
אַמְפִיתֵאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — amphithéâtre *m*
אַמְפֵּר (ר׳ ־רִים) ז חשמל — ampère *m*
אַמְפֶּרְמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז חשמל — ampèremètre *m*
1. **אָמַץ** (315) פ״ע — être fort, être courageux
חֲזַק וֶאֱמָץ! — bon courage!
|| פ״י אִמֵּץ אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter

|| **אִמֵּץ** (432) פ״י (חיזק) — fortifier, renforcer
אִמֵּץ אֶת־לִבּוֹ — s'obstiner, s'entêter
אִמֵּץ אֶת־הַמַּחְשָׁבָה — se creuser la cervelle
אִמֵּץ יְדֵי־פ׳ — encourager qn
עֲבוֹדָה מְאֻמֶּצֶת — travail acharné
|| (ילד) — adopter
|| **הִתְאַמֵּץ** (466) פ״ע — s'efforcer, faire un effort
° (התמרד) — se révolter
|| **הֶאֱמִיץ** (500) פ״ע — se fortifier
פ״י הֶאֱמִיץ אֶל־לִבּוֹ — serrer sur son cœur
2. **אִמֵּץ** (432) פ״י (סגר) — fermer
אִמֵּץ עֵינָיו — fermer les yeux
|| **הִתְאַמֵּץ** (466) פ״ע — se fermer
אָמֹץ, אֲמֻצָּה ת — gris
אֹמֶץ (186, בלי ר׳) ז — force *f*, énergie *f*, courage *m*
אֹמֶץ־לֵב או ־רוּחַ — courage *m*, vaillance *f*
בְּאֹמֶץ — courageusement, vaillamment
אַמְצָאָה (222) נ — invention *f*
אֻמְצָה (207) נ — tranche (de viande) *f*, bifteck *m*
|| (מרק בשר) — bouillon *m*
אֶמְצַע (63) ז — milieu *m*
בָּאֶמְצַע — au milieu
בהש יָדוֹ בָּאֶמְצַע — il est mêlé à cette affaire
הָלַךְ בָּאֶמְצַע — suivre le juste milieu
אֶמְצָעוּת (46, בלי ר׳) נ — milieu *m*, entremise *f*
בְּאֶמְצָעוּת־ — par l'intermédiaire de, au moyen de, grâce à
אֶמְצָעִי (ר׳ ־עִים) ז — moyen *m*
כָּל־הָאֶמְצָעִים כְּשֵׁרִים בְּעֵינָיו — tous les moyens lui sont bons
אָחַז או נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
אֶמְצְעֵי־זְהִירוּת ז״ר — mesures *fpl* de précaution
אֶמְצְעֵי־הַתִּקְשֹׁרֶת — les médias *mpl*
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז״ר — moyens de paiement
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים — la fin justifie les moyens
|| **אֶמְצָעִים** ז״ר — moyens *mpl*, ressources *fpl*
בַּעַל־אֶמְצָעִים — homme riche *ou* fortuné
מְחֻסַּר־אֶמְצָעִים — dépourvu de ressources
אֶמְצָעִי, ־עִית ת — moyen, intermédiaire
הַדֶּרֶךְ הָאֶמְצָעִית — le juste milieu

אַנְטִיקְוָר (ר׳ ־רִים) ז — antiquaire *m*, bouquiniste *m*
אַנְטִיקְוַרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — antiquariat *m*, commerce *m* d'antiquités
אַנְטִישֵׁמִי, ־מִית ת — antisémite
אַנְטִישֵׁמִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — antisémitisme *m*
אַנְטִיתֶזָה (ר׳ ־זוֹת) נ — antithèse *f*
אַנְטִילְיָה (—) ש״פ נ גאוגר — les Antilles *fpl*
אַנְטֶנָּה (ר׳ ־נּוֹת) נ — antenne *f*
אֲנִי כ״ג — je, moi
בִּלְשׁוֹן־אֲנִי — à la première personne
אֲנִי מַאֲמִין — credo
אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־ — je fais des voeux pour que
אֲנִי תִקְוָה — j'espère, j'ai bon espoir
|| אֲנִי (—) ז — moi *m*
פֻּלְחַן־הָאֲנִי ז — le culte du moi, l'égotisme *m*
אֳנִי (—) נ — flotte *f*, convoi (de navires) *m*
אֹנִי (199, בלי ר׳) ז — deuil *m*, misère *f*
אֳנִיָּה (202) נ — bateau *m*, navire *m*
אֳנִיַּת־מַשָּׂא — cargo *m*
אֳנִיַּת־מִפְרָשׂ — bateau à voile
אֳנִיַּת־נוֹסְעִים — paquebot *m*
אֳנִיַּת־קִיטוֹר — bateau à vapeur
|| צבא אֳנִיַּת־דֶּגֶל — vaisseau-amiral *m*
אֳנִיַּת־מַשְׁחִית — destroyer *m*
אֳנִיַּת־סִיּוּר — croiseur *m*
אֳנִיַּת־שִׁרְיוֹן — cuirassé *m*
אֲנִיָּה (—) נ — lamentation *f*
תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה — pleurs et lamentations
אַנִילִין (—) ז כימ — aniline *f*
אָנִין, אֲנִינָה ת — délicat, fin
אֲנִין־הַדַּעַת — délicat, sensible, raffiné
אֲנִין־הַטַּעַם — d'un goût raffiné, gourmet
אֲנִינוּת (48, בלי ר׳) נ — deuil *m*, désolation *f*
|| אֲנִינוּת־הַדַּעַת — délicatesse *f*, sensibilité *f*
אֲנִינוּת־נֶפֶשׁ — délicatesse *f* de l'âme
אֳנִיֶּת (259) נ — petit navire, embarcation *f*
אָנִיסוֹן (—) ז צמח — anis *m*
אָנִיץ (10) ז — faisceau *m*, paquet *m*
אֲנִיצֵי־פִשְׁתָּן — faisceaux de tiges de lin, mèches *fpl* d'étoupe
אֲנָךְ (97) ז — fil *m* à plomb, sonde *f*
|| מתמט — perpendiculaire *f*, verticale *f*
הוֹרִיד אֲנָךְ — abaisser une perpendiculaire
אֶנֶךְ (—) ז — onyx *m*
אִנֵּךְ (432) פ״י — dresser verticalement
אֲנָכִי, ־כִית ת — vertical
אָנֹכִי כ״ג — je, moi
אָנֹכִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — égoïsme *m*
אָנֹכִיִּי, ־כִיִּית ת — égoïste
אָנַכְרוֹנִיסְטִי, ־טִית ת — anachronique
אֲנָלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) נ — analyse *f*
אֲנָלִיטִי, ־טִית ת — analytique
מתמט הַנְדָּסָה אֲנָלִיטִית — géométrie analytique
אֲנֵמִי, ־מִית ת רפא — anémique
אֲנֵמְיָה (—) נ רפא — anémie *f*
1. אָנַן (317 נ, עת׳ יֶאֱנַן) פ״ע — être en deuil
|| הִתְאוֹנֵן (487 נ) פ״ע — se lamenter, se plaindre
2. אָנַן (317 נ) — se masturber
אֲנַן כ״ג ארמית — nous
אֲנַן סָהֲדֵי — nous sommes témoins
אֲנָנָס (ר׳ ־סִים) ז צמח — ananas *m*
אָנַס (318) פ״י — forcer, obliger, contraindre
אָנַס עַצְמוֹ מִן־ — se priver de, s'abstenir de
אֵין אוֹנֵס — sans contrainte, à volonté
|| (אישה) — violer
|| נֶאֱנַס (392) פ״ע — être contraint *ou* forcé
|| (אישה) — être violée
|| אִנֵּס (432) פ״י — faire violence à, contraindre
|| (אישה) — violer
אֹנֶס (190) ז — contrainte *f*, force majeure
בְּאֹנֶס או מֵאֹנֶס — par contrainte, malgré soi
נְחִיתַת־אֹנֶס נ — atterissage forcé
|| (של־אישה) — viol *m*
אַנָּס (90) ז — homme violent, gangster *m*
|| (של־אישה) — agresseur (d'une femme) *m*
אָנַף (317, עת׳ יֶאֱנַף) פ״ע — s'irriter, être en colère
|| הִתְאַנֵּף (466) פ״ע — se mettre en colère
אַנְף (174, בלי ר׳) ז — colère *f*, courroux *m*
אֲנָפָה (217) נ עוף — héron *m*
אִנְפּוּף (41) ז — nasillement *m*, nasalisation *f*
אַנְפּוֹרְיָה (—) נ — mercerie *f*
כְּלֵי־אַנְפּוֹרְיָה ז״ר — articles *mpl* de mercerie

אַנְאוֹרְגָּנִי, ־נִית ת	inorganique
כִּימְיָה אַנְאוֹרְגָּנִית	chimie minérale
אַנְאַלְפַבֵּיתִי, ־תִית ת	analphabète
אַנְאַלְפַבֵּיתִיּוּת (—) נ	analphabétisme *m*
אַנְגּוֹרָה (—) נ זואול	angora (chat) *m*
אַנְגִּינָה (201) נ רפא	angine *f*
אַנְגְּלִי, ־לִיָּה (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש	Anglais *n*
‖ אַנְגְּלִי, ־לִית ת	anglais
דִּבֵּר אַנְגְּלִית	parler anglais
אַנְגְּלִיָּה ש״פ נ (ארץ)	l'Angleterre *f*
אַנְגְּלִיקָנִי, ־נִית ת	anglican
אַנְגַּרְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	corvée *f*, réquisition *f*
אֲנַגְרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	anagramme *f*
אֶנְדּוֹקְרִינוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא	endocrinologie *f*
אֶנְדֶּמִי, ־מִית ת רפא	endémique
אַנְדַּנְטֶה תה״פ מוס	andante, modérément
‖ אַנְדַּנְטֶה (—) ז מוס	andante *m*
אַנְדְּרוֹגִינוֹס (ר׳ ־סִים) ז	androgyne *m*
אַנְדַּרְטָה (206) נ	statue *f*, monument *m*
אַנְדְּרַלְמוּסְיָה (202) נ	anarchie *f*, désordre *m*
1. אָנָה (341, עת׳ יֶאֱנֶה) פ״ע (אבל)	être en deuil
2. אִנָּה (453) פ״י (רימה)	tromper, escroquer
3. אִנָּה (453) פ״י (זימן)	causer, occasionner
לֹא יְאֻנֶּה לוֹ כָּל־רָע	il ne lui arrivera aucun mal
אָנָה? תה״פ	où?
‖ עַד־אָנָה?	jusqu'à quand?
אָנֶה וָאָנָה תה״פ	çà et là, dans tous les sens
אָנָּה ← אָנָּא	
אֻנָּה (208) נ	lobe *m*
אָנוּ כ״ג	nous
אָנוֹד (—) ז חשמל	anode *f*
אָנוּךְ (—) ז	soudure *f*
אָנוֹמַלְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	anomalie *f*
אָנוֹנָה (201) נ צמח	anone *f*
אֲנוֹנָה (201) נ	annuité *f*, pension *f*
אָנוֹנִימִי, ־מִית ת	anonyme
אָנוֹנִימִיּוּת (—) נ	anonymat *m*
אָנוּס, אֲנוּסָה ת	forcé, contraint
צְחוֹק אָנוּס	rire forcé
‖ היסט הָאֲנוּסִים ז״ר (בספרד)	les Marranes *mpl*
אֹנֶס (41) ז	contrainte *f*, violence *f*
‖ (שֶׁל־נָשִׁים)	viol *m*
אֲנוֹפֶלֶס (—) ז חרק	anophèle (moustique) *m*
אֲנוֹרְמָלִי, ־לִית ת	anormal
אָנוּשׁ, אֲנוּשָׁה ת	désespéré, grave, mortel
חוֹלֶה אָנוּשׁ	gravement malade
מַכָּה אֲנוּשָׁה	blessure mortelle
‖ אֲנוּשׁוֹת תה״פ	mortellement
אֱנוֹשׁ (—) ז	homme *m*
בֶּן־אֱנוֹשׁ ז	être humain
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ ז״ר	relations humaines
אִנּוּשׁ (—) ז	anthropomorphisme *m*
אֱנוֹשׁוּת (—) נ	humanité *f*
אֱנוֹשִׁי, ־שִׁית ת	humain
הַמִּין הָאֱנוֹשִׁי	le genre humain
יַחַס אֱנוֹשִׁי	traitement humain
מַאֲמָץ אַל־אֱנוֹשִׁי	effort inhumain
אֱנוֹשִׁיּוּת (—) נ	attitude humaine, humanitarisme *m*
אֶנְזִים (ר׳ ־מִים) ז כימ	enzyme *m*
[אנח] נֶאֱנַח (308) פ״ע	soupirer, gémir
‖ הִתְאַנֵּחַ (477) פ״ע	soupirer
אֲנָחָה (217) נ	soupir *m*, gémissement *m*
אַנְחַת־רְוָחָה	soupir de soulagement
עָזַב אֶת־פ׳ לַאֲנָחוֹת	laisser qn tomber
הוֹצִיא אֲנָחָה	pousser un soupir
אֲנַחְנוּ כ״ג	nous
אַנְטַארְקְטִי, ־טִית ת גאוגר	antarctique
אֶנְטוֹמוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז	entomologiste *m*
אֲנָטוֹמִי, ־מִית ת	anatomique
אֲנָטוֹמְיָה (—) נ	anatomie *f*
אַנְטִיבְּיוֹטִי, ־טִית ת	antibiotique
אַנְטִיבְּיוֹטִיקָה (—) נ	antibiotique *m*
אַנְטִילוֹגָרִיתְמוּס (ר׳ ־סִים) ז	antilogarithme *m*
אַנְטִילְיָה (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	noria *f*
אַנְטִימוֹן (—) ז כימ	antimoine *m*
אַנְטִינוֹמְיָה (—) נ	antinomie *f*
אַנְטִיסֶפְּטִי, ־טִית ת רפא	antiseptique
אַנְטִיפּוֹד (ר׳ ־דִים) ז	antipode *m*
אַנְטִיפָּתִי, ־תִית ת	antipathique
אַנְטִיפָּתְיָה (—) נ	antipathie *f*
אַנְטִיקָה (201) נ (כלי ישן נושן)	antiquité *f*

אֲסִיפָה (201, בלי ר׳) נ	récolte *f*
‖ בהש (פטירה)	décès *m*
אָסִיר, אֲסִירָה ת	prisonnier, captif
‖ בהש אֲסִיר־תּוֹדָה	reconnaissant
אֲסִיר־תַּאֲוָה	animé d'un désir ardent
אֲסִיר־תִּקְוָה	plein d'espoir
‖ היסט אֲסִירֵי־צִיּוֹן	les martyrs *mpl* du sionisme
אָסִיר (1) ז	prisonnier *m*
אֲסִירָה (201) נ	emprisonnement *m*
אַסְיָתִי, ־תִית ת גאוגר	asiatique
אַסְכּוֹלָה (201) נ	école (idéologique) *f*, doctrine *f*
אֶסְכָטוֹלוֹגִי, ־גִית ת	eschatologique
אֶסְכָטוֹלוֹגְיָה (—) נ	eschatologie *f*
אַסְכָּלָה (222) נ	gril *m*
אַסְכָּרָה (—) נ רפא	diphtérie *f*
אֵסֶל (181) ז	palanche *f*, tige (de porteur) *f*
אִסְלָאם (—) ז דת	Islam *m*
אַסְלָה (236) נ	chaise percée, siège *m* de W.-C.
אִסְלֵם (458) פ״י	convertir à l'Islam
‖ הִתְאַסְלֵם (494) פ״ע	se convertir à l'Islam
אָסָם (107) ז	grenier *m*, entrepôt *m*, magasin *m*
אֹסֶם (186, בלי ר׳) ז	abondance *f*
אִסֵּם (318) פ״י	engranger, emmagasiner
‖ אִסֵּם (432) פ״י	emmagasiner
אַסְמָכָה (201) נ	référence *f*
אַסְמַכְתָּה (ר׳ ־תָּאוֹת) נ	référence *f*
‖ משפט	assurance (sans engagement formel) *f*
אָסַף (318) פ״י (לקט)	rassembler, ramasser, réunir
אָסַף כֶּסֶף	ramasser de l'argent
אָסַף בּוּלִים	collectionner des timbres
אָסַף חֹמֶר לְמֶחְקָר	réunir des matériaux pour une étude
‖ חקלאות	récolter
‖ צבא	servir d'arrière-garde à
‖ (הקהיל)	rassembler
‖ (נתן מקלט)	recueillir
‖ ° (הסיר)	enlever, retirer
אֱסֹף יָדְךָ!	retire ta main!, arrête-toi!
אָסַף נֶפֶשׁ־פ׳	tuer, détruire
אָסַף אֶת־פ׳ מִצָּרַעְתּוֹ	guérir qn de la lèpre
‖ נֶאֱסַף (392) פ״ע	être ramassé, être cueilli
‖ (התקהל)	se rassembler, se grouper
נֶאֱסַף עַל־פ׳	s'assembler contre qn
‖ ° (נעלם)	disparaître, se retirer, cesser
נֶאֶסְפָה הַשִּׂמְחָה	la joie a cessé
נֶאֱסַף אֶל־אֲבוֹתָיו או אֶל־עַמָּיו	rejoindre ses ancêtres, décéder
נֶאֱסַף מִצָּרַעְתּוֹ	être guéri de la lèpre
‖ אִסֵּף (432) פ״י (לקט)	ramasser, réunir
‖ (הכניס לביתו)	recueillir
‖ הִתְאַסֵּף (466) פ״ע	s'amasser, s'entasser
‖ (התקהל)	se rassembler, se réunir
אֹסֶף (187, ר׳ אֳסָפִים) ז	collection *f*
אֲסֵפָה (229) נ	assemblée *f*, réunion *f*
אֲסֵפָה כְּלָלִית	assemblée générale
אֲסֵפָה מְכוֹנֶנֶת	assemblée constituante
אֲסֵפַת־הַנִּבְחָרִים	la chambre des députés
אֲסֵפַת־עָם	réunion publique
אֲסֻפָּה (ר׳ ־פּוֹת) נ (קבוצה)	groupe *m*
° בַּעֲלֵי־אֲסֻפּוֹת ז״ר	les docteurs *mpl*
‖ (קובץ־מאמרים)	compilation *f*, recueil *m*
אַסְפּוֹג (21) ז	crêpe (pâtisserie) *f*, beignet *m*
אַסְפּוֹרְט וכו׳ ← סְפּוֹרְט וכו׳	
אַסְפִּירִין (—) ז רפא	aspirine *f*
אַסְפִּירְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג	brochet *m*
אַסְפַלְט (—) ז	asphalte *m*
כְּבִישׁ־אַסְפַלְט ז	route asphaltée
אִסְפְּלָנִית (17) נ רפא	pansement *m*, emplâtre *m*
אַסְפַּמְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Espagne *f*
רוֹאֶה חֲלוֹם בְּאַסְפַּמְיָה	bâtir des châteaux en Espagne
אַסְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	collectionneur *n*
אַסְפָנוּת (—) נ	habitude *f* de collectionner
אֲסַפְסוּף (—) ז	populace *f*, racaille *f*, pègre *f*
אֲסַפְסוּפִי, ־פִית ת	populacier
אַסְפֶּסֶת (—) נ צמח	luzerne *f*
אַסְפָּקָה (222, בלי ר׳) נ	approvisionnement *m*
צבא חֵיל־אַסְפָּקָה ז	intendance *f*
תּוֹרַת־אַסְפָּקָה נ	logistique *f*
אַסְפַּקְלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	espion *m*
אַסְפַּקְלַרְיָה (202)	miroir *m*
‖ בהש אַסְפַּקְלַרְיָה מְאִירָה	clarté transparente

אַנְפִּילָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ pantoufle *f*
אַנְפִּין (—) ז״ר ארמית face *f*, visage *m*
אַנְפִּין קַדִּישִׁין les saints visages (les anges)
רַב־אַנְפִּין vaste, de grande envergure
זְעֵיר־אַנְפִּין ← זְעֵיר
אַנָּפִית (17) נ עוף butor *m*
אִנְפֵּף (458) פ״י nasiller, nasaliser
אַנְפְּפָנִי, ־נִית ת nasillard
אֶנְצִיקְלוֹפֵּדִי, ־דִית ת encyclopédique
אֶנְצִיקְלוֹפֶּדְיָה (ר׳ ־דְיוֹת) נ encyclopédie *f*
אֶנְצִיקְלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ דת encyclique *f*
אָנַק (317) פ״ע soupirer, gémir
|| נֶאֱנַק (392) פ״ע soupirer, gémir
נֶאֱנַק דֹּם gémir silencieusement
|| הִתְאַנֵּק (466) פ״ע éclater en gémissements
אֶנֶק (181, בלי ר׳) ז gémissements *mpl*
אָנֶקְדוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ anecdote *f*
אָנֶקְדוֹטִי, ־טִית ת anecdotique
1. אֲנָקָה (218) נ (אנחה) gémissement *m*, soupir *m*
2. אֲנָקָה (217) נ זואול varan *m*
אַנְקוֹל (21) ז croc *m*, crochet *m*
אַנְקוֹלִית (17) נ petit crochet
אַנְקוֹר (21) ז עוף moineau *m*, passereau *m*
אֶנֶרְגֶטִיקָה (—) נ פיס énergétique *f*
אֶנֶרְגְיָה (—) נ פיס énergie *f*
אֶנֶרְגְיָה גַּרְעִינִית énergie nucléaire
אֲנַרְכִי, ־כִית ת anarchique
אֲנַרְכְיָה (—) נ anarchie *f*
אֲנַרְכִיסְט (ר׳ ־טִים) ז anarchiste *m*
1. [אנשׁ] נֶאֱנַשׁ (392) פ״ע (חלה) tomber gravement malade
|| הִתְאַנֵּשׁ (466) פ״ע s'aggraver, empirer
2. אִנֵּשׁ (432) פ״י (ייחס תכונות אנוש) personnifier
|| הֶאֱנִישׁ (500) פ״י personnifier
אֱנָשׁ (ר׳ אֱנָשֵׁי) ז ארמית homme *m*
הַיְנוּ דְּאָמְרֵי אֱנָשֵׁי comme disent les gens
אַנְשׁוֹבִי (ר׳ ־בִים) ז דג anchois *m*
אֲנָשִׁים ← אִישׁ
אַנְתּוֹלוֹגְיָה (—) נ anthologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז anthropologue *m*
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגִי, ־גִית ת anthropologique
אַנְתְּרוֹפּוֹלוֹגְיָה (—) נ anthropologie *f*
אַנְתְּרוֹפּוֹמֶטְרִיָה (—) נ anthropométrie *f*
אַסְדָּה (237, ר׳ אַסְדוֹת) נ radeau *m*
אַסְוָאָה (222) נ camouflage *m*
אָסוּךְ (28) ז (כד) cruche *f*
|| (לסיכת מכונות) burette *f*
אָסוּם, אֲסוּמָה ת abondant, fertile
אָסוּם (—) ז emmaganisage *m*, ensilage *m*
אָסוֹן (28, ר׳ אֲסוֹנוֹת) ז malheur *m*, catastrophe *f*
אֲסוֹנוֹת־דְּרָכִים accidents *mpl* de la route
אָסוּף (—) ז rassemblement *m*, groupement *m*, action *f* de collectionner
אֲסוּפִי, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פִיּוֹת) ש enfant trouvé
אָסוּר, אֲסוּרָה ת (קשור) lié, attaché, enchaîné
|| (כלוא) emprisonné, prisonnier, détenu
בֵּית־אֲסוּרִים ז prison *f*
|| (שאין רשות לעשותו) défendu, interdit
אָסוּר לְעַשֵּׁן défense *f* de fumer
דת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים aliments prohibés
אֱסוּר (40) ז lien *m*, chaîne *f*
אִסּוּר (41) ז défense *f*, interdiction *f*
אָסוּתָא (—) נ ארמית santé *f*
|| אָסוּתָא! מ״ק (ברכה למתעטש)! à vos souhaits!
אִסְטְנִיס (ר׳ ־סִים) ז homme délicat *ou* raffiné
אִסְטְנִיסוּת (48) נ délicatesse *f*, santé *f* fragile
אַסְטֶרוֹאִיד (ר׳ ־דִים) ז אסטר astéroïde *m*
אַסְטְרוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז astrologue *m*
אַסְטְרוֹלוֹגְיָה (—) נ astrologie *f*
אַסְטְרוֹנָאוּט (ר׳ ־טִים) ז astronaute *m*
אַסְטְרוֹנָאוּטִיקָה (—) נ astronautique *f*
אַסְטְרוֹנוֹמִי, ־מִית ת astronomique
מִסְפָּרִים אַסְטְרוֹנוֹמִיִּים nombres astronomiques
אִסְטְרָטֵגִי וכו׳ ← סְטְרָטֵגִי וכו׳
אַסְיָה ש״פ נ (יבשת) l'Asie *f*
אַסְיָה הַקְּטַנָּה l'Asie Mineure
אֲסִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז jeton *m*
אָסִימֶטְרִי, ־רִית ת asymétrique
אָסִימֶטְרִיָה (—) נ asymétrie *f*
אַסִּיסְטֶנְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש assistant *n*
אָסִיף (—) ז récolte *f*
חַג־הָאָסִיף ז la fête de la Récolte *(Soukkoth)*

אָפוּן ← אֲפוּנָה	
אָפוּן (21) ז	petit nez
אִפּוּן (—) ז	supplice m de la roue
אֲפוּנְדָּה (235) נ	ceinture f, bourse (portée à la ceinture) f
אֲפוּנָה (201, בלי ר׳) נ או אָפוּן (10) ז צמח	pois m
אֲפוּנָה רֵיחָנִית	pois de senteur
אֶפּוֹס (ר׳ ־סִים) ז	épopée f
אִפּוּס (—) ז (שלילה)	négation f, annulation f
‖ טכנ	mise (d'un appareil) f au point zéro
אָפוּץ, אֲפוּצָה ת	dense
אָפוּר (21) ז	grisaille f
אִפּוּר (—) ז	maquillage m
אַפּוֹתֵקָאִי, ־אִית ת	hypothécaire
אָפַז (317, עת׳ יֶאֱפַז) פ״ע	sautiller
אוֹפְזִים קוֹפְזִים	sautant et bondissant
אַפְטָרָה (222) נ	épilogue m
אֹפִי (199) ז	caractère m
בַּעַל־אֹפִי	qui a du caractère
חֲסַר־אֹפִי	sans caractère, sans personnalité
תּוֹרַת־הָאֹפִי נ	la caractérologie f
אַפִּי, ־פִּית ת	nasal
אֶפִּי, ־פִּית ת	épique
אֶפִּידְיַסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) נ	lanterne f magique
אֶפִּידֶמְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ רפא	épidémie f
אֲפִיָּה (202, בלי ר׳) נ	cuisson (au four) f
אִפְיוּן (41, בלי ר׳) ז	caractérisation f, caractéristique f
אֶפִּיזוֹדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	épisode m
אֶפִּיטְרוֹפּוֹס או אַפּוֹטְרוֹפּוֹס (ר׳ ־פְּסִים) ז	tuteur m, patron m
‖ (על־רכוש)	administrateur m, syndic m
אֶפִּיטְרוֹפְּסוּת או אַפּוֹטְרוֹפְּסוּת (45) נ	tutelle f
אֶפִּיטְרוֹפְּסִי או אַפּוֹטְרוֹפְּסִי, ־סִית ת	de tuteur
אֶפִּיטְרוֹפְּסִית או אַפּוֹטְרוֹפְּסִית (17) נ	tutrice f, patronnesse f
אָפִיל, אֲפִילָה ת	tardif, qui mûrit tard
אִפְיֵן (458) נ פ״י	caractériser
‖ הִתְאַפְיֵן (490) נ פ״ע	se caractériser, être caractérisé
אָפְיָנִי, ־נִית ת	caractéristique
אֲפִיסָה (201, בלי ר׳) נ	anéantissement m
אֲפִיסַת־כֹּחוֹת	épuisement m des forces
אֲפִיסוּת (45) נ	manque m, épuisement m
אֲפִיפָה (201) נ	encerclement m
אַפִּיפְיוֹר (ר׳ ־רִים) ז	pape m
אַפִּיפְיוֹרוּת (—) נ	papauté f
אֲפִיפִית (17) נ	gaufre (pâtisserie) f, gaufrette f
אָפִיץ, אֲפִיצָה ת	aigre
אָפִיק (10) ז (של־נחל)	lit (d'une rivière) m
‖ בהש (מסלול)	voie f, canal m, route f
אֲפִיקוֹמָן (—) ז (קינוח־סעודה)	dessert m
‖ דת (בסדר של־פסח)	*afiqomân* (pain azyme consommé en fin de repas) m
אֶפִּיקוֹרוֹס (ר׳ ־רְסִים) ז	épicurien m, mécréant m
אֶפִּיקוֹרְסוּת (—) נ	hérésie f, hétérodoxie f
אֶפִּיקוֹרְסִי, ־סִית ת	hérétique, hétérodoxe
דֵּעָה אֶפִּיקוֹרְסִית	opinion f non-conformiste
אֹפֶל (186, בלי ר׳) ז	ténèbres fpl, obscurité f
יִקָּחֵהוּ אֹפֶל!	que le diable l'emporte!
אָפַל (315) פ״ע	être obscur, être sombre
‖ אִפֵּל (432) פ״י	obscurcir, assombrir
‖ הֶאֱפִיל (500) פ״ע	devenir obscur, s'obscurcir
הֶאֱפִיל עַל־	mettre dans l'ombre, couvrir
‖ הֶאֱפִיל פ״י	obscurcir, camoufler (les lumières)
אָפֵל, אֲפֵלָה ת	obscur, sombre
אֲפַל (119, בלי ר׳) ז	obscurité f
אֲפֵלָה (229) נ	obscurité f, ténèbres fpl
אֲפִלּוּ מ״ח (אף)	même
‖ (גם אם)	même si
אֲפִלּוּ הָכֵי ארמית	cependant, néanmoins
אַפְלוּל, אַפְלוּלָה ת	obscur, sombre
אַפְלוּלִי, ־לִית ת	obscur, sombre
אַפְלוּלִית (17, בלי ר׳) נ	crépuscule m, pénombre f
אֲפֵלוּת (48, בלי ר׳) נ	obscurité f
אַפְלָטוֹן ש״פ ז	Platon m
אַפְלָטוֹנִי, ־נִית ת	platonique
אַהֲבָה אַפְלָטוֹנִית	amour m platonique
אַפְלָיָה (222) נ	discrimination f
אִפְלֵל (458) פ״י	obscurcir, assombrir
‖ הִתְאַפְלֵל (490) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir

אספרגוס (ר' ־סים) ז צמח	asperge *f*
אספרגל (ר' ־גלים) ז צמח	coing *m*
אספרנטו (—) ז	espéranto *m*
אספרסו (—) ז	café *m* express
אסקוטלה (201) נ	plateau (de verre) *m*, tablette *f*
אסקטי, ־טית ת	ascétique
אסקימו (ר' ־אים) ז	Eskimo *m*
אסקפה (208) נ	seuil *m*
‖ בהש עשה פ' כאסקפה	faire litière de qn
אסקפה נדרסת או תחתונה	souffre-douleur *m*
אסקריה (206) נ	vergue *f*
אסר (318) פ"י (קשר)	lier, attacher
‖ (רתם לעגלה)	atteler
‖ (כלא)	enchaîner, emprisonner
‖ (ציווה לא לעשות)	interdire, défendre
אסר על־פ' לדבר	défendre à qn de parler
‖ בהש אסר מלחמה	engager une guerre
‖ נאסר (392) פ"ע (נקשר)	être lié, être attaché
‖ (נכלא)	être enchaîné, être emprisonné
‖ (הוטל עליו איסור)	être interdit
‖ אסר (432) פ"י	enchaîner, enprisonner
1. אסר (90) ז (מטבע)	as (monnaie romaine) *m*
2. אסר או אסר (90) ז	interdiction *f*
אסרו־חג (—) ז	lendemain *m* de fête
אסתטי, ־טית ת	esthétique
פגם אסתטי	faute *f* de goût
אסתטיקה (—) נ	esthétique *f*
אסתטיקן (97) ז	esthète *m*
אסתר (123) ז צמח	aster *m*
אסתר ש"פ נ	Esther *f*
אסתרא (—) ז ארמית	statère (monnaie ancienne) *m*
אף מ"ח	même, aussi
אף כי או אף ש־	même si
° אף כי (לא כל שכן)	à plus forte raison
‖ אף על־גב ש־ או אף על־פי ש־	bien que, quoique
אף על־פי־כן	néanmoins, tout de même
‖ האף אין זאת?	n'est-ce pas?
האף אמנם...?	est-ce que vraiment...?
אף (53, בלי ר') ז (חוטם)	nez *m*
בהש גבה־אף	hautain, fier, dédaigneux
עד אשר יצא מאפכם	jusqu'a ce que vous en ayez la nausée
הוביל באף	mener par le bout du nez
תחב אפו בכל־דבר	fourrer son nez partout
‖ ° (כעס)	colère *f*, rancune *f*
חרה או עלה אפו	se mettre en colère, se fâcher
חרון־אף ז	accès *m* de colère, emportement *m*
האריך אפו	retenir sa colère, patienter
כלה אפו ב־	déverser sa fureur sur
שב אפו מן־	apaiser son ressentiment contre
‖ על־אף־	malgré
על־אפו ועל־חמתו	malgré lui
‖ אפים (262) ז"ז (נחיריים)	narines *fpl*
בהש רוח־אפינו נ	l'air de notre respiration (notre trésor vital)
‖ (פנים) נפל אפים ארצה	tomber face à terre
בזעת־אפיך	à la sueur de ton front
‖ (כעס)	colère *f*, irritation *f*
ארך־אפים	longanime, patient, tolérant
קצר־אפים	impatient, intolérant
‖ ° אפים תה"פ	au double
מנה אחת אפים	une portion double
אפד (319, עת' יאפד) פ"י	ceindre, revêtir
‖ נאפד (394) פ"ע	être ceint de, être revêtu de
‖ אפד (432) פ"י	ceindre, envelopper
‖ האפיד (501) פ"י	ceindre, couronner
אפדה (208) נ	gilet *m*, veste *f*, pull-over *m*
אפדן (176, בלי ר') ז	palais *m*, pavillon *m*
אפה (341) פ"י	cuire (au four)
‖ נאפה (409) פ"ע	être cuit
אפוא תה"פ	donc, par conséquent
מי אפוא?	qui donc?
אפוד (40) ז (בגד)	mantelet *m*
‖ (כלי־פולחן בימי־קדם)	statuette *f* magique
אפוטרופוס וכו' ← אפיטרופוס וכו'	
אפוי, אפויה ת	cuit (au four)
אפוי (23) ז	cuisson *f* (au four)
אפול (41, בלי ר') ז	obscurcissement *m*
‖ בהש	voile *m*, black-out *m*
השיל אפול	garder le silence, jeter un voile

|| בהש (שגרתי) אָדָם אָפֹר — homme *m* sans relief
אָפָר (97) ז — prairie *f*
אֵפֶר (119) ז — masque *m*, loup *m*, bandeau *m*
1. אִפֵּר (432) פ״י (הפך לאפר) — réduire en cendres
|| (הוציא את־האפר) — enlever la cendre de
אִפֵּר מִקְטַרְתּוֹ — curer sa pipe
|| הִתְאַפֵּר (466) פ״ע — se transformer en cendres
|| הֶאֱפִיר (500) פ״ע (נעשה אפור) — devenir gris
2. אִפֵּר (432) פ״י (צבע את־פניו) — maquiller
|| הִתְאַפֵּר (466) פ״ע — se maquiller
אַפָּר (90) ז — maquilleur *m*
אֶפְרוֹחַ (9) ז — poussin *m*, oiselet *m*
אֶפְרוֹחִית (17) נ — jeune oiselle *f*
אַפְרוּרִי, ־רִית ת — grisâtre
אַפְרוּרִית או אַפְרוּרִיּוּת (—) נ — grisaille *f*
אַפִּרְיוֹן (21) ז — chaise *f* à porteurs, baldaquin *m*
אַפִּרְיוֹן נַמְטִיהּ — rendons hommage
אַפְּרִיל (—) ז — avril *m*
אַפְרִיקָאִי, ־קָאִית (62) ש — Africain *n*
אַפְרִיקָה ש״פ נ (יבשת) — l'Afrique *f*
אַפְרִיקָנִי, ־נִית ת — africain
אַפַּרְכוֹס (21) ז — éparque *m*, gouverneur *m*
אַפַּרְכְיָה (202) נ — éparchie *f*, province *f*
אֲפַרְכֶּסֶת (252) נ (משפך) — entonnoir *m*
עָשָׂה אָזְנוֹ כַּאֲפַרְכֶּסֶת — dresser l'oreille
|| אנטום (של־האוזן) — pavillon (de l'oreille) *m*
|| טכנ (של־טלפון) — écouteur *m*
אֲפַרְסְמוֹן (21) ז צמח — plaqueminier *m*, baumier *m*
|| (בושם) — baume *m*
|| (פרי) — kaki *m*
אֲפַרְסֵק (122) ז (עץ) — pêcher *m*
|| (פרי) — pêche *f*
אֲפַרְפַּר, פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — grisâtre
אַפַּרְקְדָּן תה״פ — couché sur le dos
אֶפְרָתִי (ר׳ ־תִים) ת (מבית־לחם) — de Bethléem
|| (מאפרים) — éphraïmite
|| בהש (אציל) — noble, distingué, éminent
אֵפֶשׁ (181, בלי ר׳) — volonté *f*, désir *m*
אִי אֶפְשִׁי בּוֹ — je n'en veux pas
אִפְשׁוּר (—) ז — action *f* de rendre possible
אֶפְשָׁר תה״פ — il se peut, il est possible

מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת? — que peut-on faire?
אִי־אֶפְשָׁר — il est impossible
אִפְשֵׁר (458) פ״י — rendre possible
|| הִתְאַפְשֵׁר (490) פ״ע — devenir possible
אֶפְשָׁרוּת (46) נ — possibilité *f*
אֶפְשָׁרִי, ־רִית ת — possible
בִּלְתִּי־אֶפְשָׁרִי — impossible
אַפָּתִי, ־תִית ת — apathique
אַפָּתְיָה (—) נ — apathie *f*
אַפְתָּעָה (222) נ — surprise *f*
אֶץ תה״פ מוס — presto
אֶצְבַּע (65) נ (של־היד) — doigt *m*
אֵינוֹ נוֹקֵף אֶצְבַּע — il ne remue pas le petit doigt
|| (האצבע השנייה) — index *m*
|| (של־הרגל) — doigt (de pied) *m*, orteil *m*
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבָּעוֹת — sur la pointe des pieds
|| (מידה) — pouce *m*
אֶצְבָּעוֹן (30) ז — dé *m* à coudre
אֶצְבְּעוֹנִי, ־נִית ת — minuscule, tout petit
|| אֶצְבְּעוֹנִי ז — le Petit Poucet
|| אֶצְבְּעוֹנִית (17) נ צמח — digitale *f*
אַצָּה (208) נ צמח — algue *f*
אֲצָוָה (207) נ — fournée *f*
אִצְטַבָּה (208) נ (ספסל) — banquette *f*
|| (מדף) — étagère *f*
אִצְטַגְנִין (1) ז — astrologue *m*
אִצְטַגְנִינוּת (—) נ — astrologie *f*
אִצְטַדְיוֹן (21) ז ספורט — stade *m*
אִצְטוֹמְכָה (206) נ — estomac *m*
אֲצֶטוֹן (—) ז כימ — acétone *m*
אִצְטְוָנָה (212) נ — cylindre *m*
אִצְטְוָנִי, ־נִית ת — cylindrique
אֲצֶטִילֶן (—) ז כימ — acétylène *m*
אִצְטְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — toge *f*
הוּא רָאוּי לְאִצְטְלָה זוֹ — il mérite cet honneur
אִצְטְלִית (17) נ — tunique *f*
אִצְטְרֻבָּל (95) ז צמח — pomme *f* de pin
|| (חרוט) — cône *m*
אִצְטְרֻבָּלִי, ־לִית ת — conique
אִצְטְרוֹלָב (ר׳ ־בִים) ז אסטר — astrolabe *m*
אִצְטְרְכִיָּה (—) נ — provisions *fpl*

[אפן] נאפן (392 נ) פ"ע	être roué
‖ אפן (432 נ) פ"י	rouer
אפן (190) ז	manière *f*, façon *f*, mode *m*
בכל־אפן	de toute façon, quoi qu'il en soit
בשום אפן	en aucune façon, à aucun prix
באפן ש־	en sorte que, de telle façon que
באפנים שונים	de différentes manières
‖ אפנים (261) ז"ז	équilibre *m*
על־אפניו	comme il faut, correctement
דבר דבור על־אפניו	parole dite à propos
אפנאי (ר׳ ־נאים) ז	couturier *m*
אפנאית (ר׳ ־נאיות) נ	modiste *f*
אפנדי (ר׳ ־דים) ז	effendi (notable turc) *m*
אפנה (207) נ	mode *f*
האפנה האחרונה	le dernier cri
יצא מן־האפנה	être passé de mode
אפנון (41) ז חשמל	modulation *f*
אפנון־תדר	modulation de fréquence
אפנון־תנופה	modulation d'amplitude
אפניה (212) ז	renvoi *m*
אפנן (ר׳ ־ננים) ז חשמל	modulateur *m*
אפנן (458 נ) פ"י	moduler
אפנתה (ר׳ ־תאות) נ	empeigne (de souliers) *f*
אפנתי, ־תית ת	à la mode
אפס (315) פ"ע	disparaître, cesser, finir
אפסה כל־תקוה	tout espoir est perdu
אפסו כחותיו	être à bout de forces
‖ נאפס (392) פ"ע	être réduit à néant
‖ אפס (432) פ"י	anéantir, réduire à néant
‖ (כיוון מכשיר)	mettre au point zéro
‖ התאפס (466) פ"ע	s'anéantir, s'évanouir
‖ האפיס (500) פ"י	réduire à néant, annuler
אפס תה"פ	mais, toutefois, pourtant
אפס כי	bien que, quoique
אפס (163) ז	néant *m*, zéro *m*
כאין וכאפס	sans importance, sans valeur
באפס־	sans, à défaut de
באפס־יד	sans effort
באפס־מעשה	sans bouger, sans remuer
עד־אפס־מקום	jusqu'à la dernière place
בהש אפס גמור או מחלט	nullité complète

אפס בן־אפס	double zéro (homme sans valeur)
‖ מתמט (סיפרה)	zéro *m*
מספר בן־שני־אפסים	nombre *m* à deux zéros
‖ צבא שעת־האפס נ	l'heure *H*
‖ אפסי (אפסך וכו׳) מ"י	en dehors de moi
אני ואפסי עוד	après moi le déluge
‖ אפסים (262) ז"ז	confins *mpl*, limites *fpl*
מאפסי־ארץ	des confins de la terre
אפס (190) ז	cheville *f*
מי־אפסים ז"ר	eau *f* qui va jusqu'à la cheville
אפסוסי, ־סית ת	nul, insignifiant
אפסות או אפסיות (47, בלי ר׳) נ	nullité *f*, néant *m*
אפסי, ־סית ת	nul, insignifiant
אפסיס (1) ז	abside *f*
אפסנאות (—) נ צבא	intendance *f*
אפסנאי (ר׳ ־נאים) ז צבא	intendant *m*
אפסנות (—) נ	nihilisme *m*
אפסניה (—) נ צבא	approvisionnement *m*
אפסנתין (—) ז צמח	absinthe *f*
אפסר (95) ז	longe *f*
אפסר (458) פ"י	attacher à la longe
אפע (—) ז	néant *m*, nullité *f*
אפעה (77) ז זואול	vipère *f*
אפף (318) פ"י	entourer, envelopper
‖ אופף (455) פ"י	entourer, envelopper
אפץ (318) פ"י	serrer, ajuster
אפץ (107) ז צמח	noix *f* de galle
1. [אפק] האפיק (500) פ"י	mettre à l'horizontale
2. אפק (432) פ"י	retenir, refréner
‖ התאפק (466) פ"ע	se retenir, se dominer
אפק (190) ז	horizon *m*
‖ בהש צר־אפק	étroit d'esprit
רחב־אפק	large d'esprit
הרחיב את־האפק	élargir son horizon
אפקטיבי, ־בית ת	effectif
אפקי, ־קית ת	horizontal
אפר (181) ז	cendre *f*
אפר־מקלה	braise éteinte
בית־אפר ז	cendrier *m*
‖ בהש (הבל) רועה אפר	songe-creux *m*
אפר, אפרה ת	gris

אַקְרַאי (—) ז	hasard *m*, accident *m*
בְּאַקְרַאי או בְּדֶרֶךְ־אַקְרַאי	par hasard
אַקְרָאִי, ־אִית ת	accidentel, fortuit
אַקְרוֹבָּט (ר׳ ־טִים) ז	acrobate *m*
אַקְרוֹבָּטִיקָה (—) נ	acrobatie *f*
אַקְרוֹסְטִיכוֹן (—) ז	acrostiche *m*
אֲקָרִית (17) נ	sarcopte *m*
אֶרְאֵל (ר׳ אֶרְאֶלִּים) ז דת	archange *m*
אָרַב (318) פ״ע	faire le guet, s'embusquer
אֶרֶב (174) או אֹרֶב (187) ז	embuscade *f*, embûche *f*
אַרְבֶּה (—) ז חרק	sauterelles *fpl*
אַרְבָּה (206) נ	barque *f*, canot *m*, péniche *f*
אַרְבָּה (244, ר׳ אֲרָבוֹת 195) נ	va-et-vient *m*
אֲרָבוֹת־יָדַיִם	brassées (de nageur) *fpl*
אֲרֻבָּה (208) נ	cheminée *f*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת ז	ramoneur *m*
‖ (אשנב)	lucarne *f*
‖ (מחבוא ליונים)	cache *f*
‖ בהש אֲרֻבַּת־הָעַיִן	l'orbite *f* de l'oeil
אֲרֻבּוֹת־הַשָּׁמַיִם	les écluses *fpl* du ciel
אַרְבָּעָה (נ׳ אַרְבַּע) ש״מ	quatre
הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע	quadrupède
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם	entre quatre yeux, en tête-à-tête
אַרְבַּעְתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו׳)	nous quatre
‖ אַרְבָּעָה־עָשָׂר (נ׳ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה)	quatorze
‖ אַרְבָּעוֹת נ״ר	groupes *mpl* de quatre
צָעֲדוּ בְּאַרְבָּעוֹת	défiler en rang par quatre
‖ אַרְבַּע־כַּנְפוֹת (—) נ	gilet *m* à franges (vêtement rituel)
אַרְבָּעוֹן (30) ז מתמט	tétraèdre *m*
אַרְבָּעִים (—) ש״מ	quarante
אַרְבַּעְתַּיִם תה״פ	au quadruple
אָרַג (318) פ״י	tisser
‖ נֶאֱרַג (392) פ״ע	être tissé
‖ אֵרַג (437) פ״י	tisser
‖ הִתְאָרֵג (473) פ״ע	se tisser
אֶרֶג (174) ז (אריגה)	texture *f*, tissage *m*
‖ (אריג)	tissu *m*, étoffe *f*
‖ (בוכייר)	navette *f*
‖ בהש אֶרֶג־הַמְּאֹרָעוֹת	le fil des événements
אֶרְג (ר׳ ־גִים) ז פיס	erg *m*

אַרְגּוֹן (—) ז כימ	argon *m*
אִרְגּוּן (41) ז	organisation *f*, mise *f* en oeuvre
‖ (אגודה) אִרְגּוּן־נֹעַר	organisation de jeunesse
אַרְגְּוָן (97) ז	pourpre *f*
אִרְגּוּנִי, ־נִית ת	relatif à l'organisation
אַרְגְּוָנִי, ־נִית ת	pourpré, de pourpre
‖ אַרְגְּוָנִית (17) נ	manteau *m* de pourpre
אַרְגָּז (95) ז	caisse *f*, coffre *m*
אַרְגָּזוֹן (30) ז	cageot *m*, petite caisse
אַרְגִּיעָה (—) ז	moment *m*, instant *m*
עַד־אַרְגִּיעָה	pour la durée d'un instant
אַרְגֶּלִיָּה (236, בלי ר׳) נ	trousse *f* à outils
אַרְגָּמָן (104, בלי ר׳) ז	pourpre *f*
אַרְגְּמָנִי, ־נִית ת	pourpré, de pourpre
‖ אַרְגְּמָנִית (17) נ (חילזון)	murex *m*
אַרְגֶּמֶת (—) נ רפא	érythème *m*
אִרְגֵּן (458 נ) פ״י	organiser
‖ הִתְאַרְגֵּן (490 נ) פ״ע	s'organiser
אַרְגֶּנְטִינָה ש״פ נ (ארץ)	l'Argentine *f*
אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Argentin *n*
‖ אַרְגֶּנְטִינִי, ־נִית ת	argentin
אַרְגָּעָה (222) נ	accalmie *f*, répit *m*
צבא אוֹת־אַרְגָּעָה ז	signal *m* de fin d'alerte
אָרָד (107, בלי ר׳) ז	bronze *m*
אָרֹד, אֲרֻדָּה ת	bronzé, basané
אַרְדִּיכָל, אַרְדִּיכָלוּת ← אַדְרִיכָל, אַדְרִיכָלוּת	
אָרָה (341) פ״י	cueillir, récolter
‖ נֶאֱרָה (409) פ״ע	être cueilli
אֲרוּבָּה (201) נ	planche *f* à pain
אֵרוּג (49) ז	tissage *m*
אֻרְוָה (208) נ	écurie *f*
אֵרוּחַ (44, בלי ר׳) ז	hébergement *m*
אֲרוּחָה (201) נ	repas *m*
אֲרוּחָה קַלָּה	collation *f*, casse-croûte *m*
אֲרוּחַת־בֹּקֶר	petit déjeuner
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם	déjeuner *m*
אֲרוּחַת־אַרְבַּע	goûter *m*
אֲרוּחַת־עֶרֶב	dîner *m*
אֲרוּחַת־לַיְלָה	souper *m*
אֶרוֹטִי, ־טִית ת	érotique
אֶרוֹטִיקָה (—) נ	érotisme *m*

אָצִיל (10) ז (קצה)	extrémité *f*, limite *f*
אָצִיל, אֲצִילָה ת	noble
אֲצִיל־נֶפֶשׁ	magnanime, généreux
‖ כימ גָּזִים אֲצִילִים	gaz *mpl* inertes
אַצִּיל (1) ז או אַצִּילָה (201) נ	aisselle *f*
אֲצִילָה (201, בלי ר׳) נ	prélèvement *m*, émanation *f*
אֲצִילַת־סַמְכֻיּוֹת	délégation *f* de pouvoirs
אֲצִילוּת (45, בלי ר׳) נ	noblesse *f*
אֲצִילוּת־נֶפֶשׁ	grandeur *f* d'âme, générosité *f*
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת	noblesse oblige
‖ (בקבלה)	émanation *f*
בהש עוֹלַם־הָאֲצִילוּת ז	le monde spirituel
אֲצִילִי, ־לִית ת	noble, aristocratique
אֲצִירָה (201, בלי ר׳) נ	accumulation *f*, stockage *m*
אֵצֶל (269) מ״י	à côté de, près de
‖ (בבית־)	chez
בֹּא אֶצְלֵנוּ	viens chez nous
‖ (ברשות־)	entre les mains de
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים יֵשׁ לִי אֶצְלְךָ	tu me dois dix sicles
אָצַל (318) פ״י (השרה)	prélever, impartir
אָצַל מֵרוּחוֹ עַל־פְּ׳	faire participer qn à son inspiration
אָצַל סַמְכוּת	déléguer un pouvoir
‖ (מנע) אָצַל דְּ״מָ מִפְּ׳	refuser qch à qn
‖ נֶאֱצַל (392) פ״ע	être prélevé, émaner
‖ אִצֵּל (432) פ״י	ennoblir
‖ הִתְאַצֵּל (466) פ״ע	émaner, se répandre
‖ הֶאֱצִיל (500) פ״י (השפיע)	répandre, diffuser
‖ (העלה לדרגת־אציל)	anoblir
אֲצֻלָּה (208, בלי ר׳) נ	noblesse *f*, aristocratie *f*
אָצָן (100) ז ספורט	sprinter *m*
אֶצְעָדָה (224) נ	bracelet *m*
אִצֵּץ (432) פ״י	presser, serrer, écraser
אָצַר (318) פ״י	accumuler, amasser, stocker
‖ נֶאֱצַר (392) פ״ע	s'accumuler, s'amasser
‖ אִצֵּר (432) פ״י	amasser, stocker
1. אֶקְדָּח (—) ז (אבן יקרה)	escarboucle *f*
2. אֶקְדָּח (89) ז (נשק)	pistolet *m*, révolver *m*
אֶקְדַּח תֻּפִּי	révolver à barillet
אֶקְדָּחָן (100) ז	manieur *m* de révolver
‖ בהש (אלים)	gangster *m*, bandit *m*

אִקְדֵּם (458) פ״ע מוס	préluder
אֲקָדֵמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז	universitaire *m*
אַקְדָּמָה (222) נ (פתיחה)	préface *f*, préambule *m*
‖ מוס	prélude *m*
אַקְדָּמוּ (נסמ׳ ־מוּת) נ ארמית	introduction *f*
אַקְדָּמוּת־מִלִּין	entrée *f* en matière
אֲקָדֵמִי, ־מִית ת	académique, universitaire
תֹּאַר אֲקָדֵמִי	titre *m* universitaire
‖ (עיוני)	théorique, abstrait
וִכּוּחַ אֲקָדֵמִי	discussion académique
אֲקָדֵמְיָה (ר׳ ־מִיּוֹת) נ	académie *f*
אֲקָדֵמִיּוּת (—) נ	caractère *ou* style *m* académique
אַקְדָּשָׁה (222) נ	dédicace *f*
אַקּוֹ (ר׳ אַקּוֹיִים) ז זואול	bouquetin *m*
אֶקוֹלוֹגְיָה (—) נ	écologie *f*
אֶקוּמֶנִי, ־נִית ת	oecuménique
אָקוֹן (40) ז	nasse *f*
אֲקוּסְטִי, ־טִית ת	acoustique
אֲקוּסְטִיקָה (—) נ	acoustique *f*
אַקּוֹרְדְּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	accordéon *m*
אַקּוֹרְדְּיוֹנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז מוס	accordéoniste *m*
אַקְוַרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז	aquarium *m*
אַקְטוּאָלִי, ־לִית ת	actuel
אַקְטוּאָלִיּוּת (—) נ	actualité *f*
אַקְטוּאָר (ר׳ ־רִים) ז	actuaire *m*
אַקְטוּאָרִי, ־רִית ת	d'actuaire *m*
אַקְטִיבִי, ־בִית ת	actif
אַקְטִיבִיּוּת (—) נ	activité *f*, activisme *m*
אִקְלוּם (—) ז	acclimatation *f*
אַקְלִים (1) ז	climat *m*
אַקְלִימָאוּת (—) נ	climatologie *f*
אַקְלִימַאי (61) ז	climatologue *m*
אַקְלִימִי, ־מִית ת	climatique, climatérique
אִקְלֵם (458) פ״י	acclimater
‖ הִתְאַקְלֵם (490) פ״ע	s'acclimater
אֶקְסְטָזָה (ר׳ ־זוֹת) נ	extase *f*
אֶקְסְטָטִי, ־טִית ת	extatique
אֶקְסְטֶנְסִיבִי, ־בִית ת	extensif
אֶקְסְפְּרֶס (—) ז	express (train *ou* lettre) *m*
אֶקְסְקְלוּסִיבִי, ־בִית ת	exclusif

אריכות (45, בלי ר׳) נ — longueur *f*
באריכות — longuement
אריכות־לשון — prolixité *f*
אריכות־פנים — patience *f*, longanimité *f*
אריכות־ימים — longue vie, longévité *f*
בהש לאחר אריכות־ימים — après la mort
ארינמל (ר׳ ־נמלים) ז חרק — fourmilion *m*
אריס (10) ז — métayer *m*
אריסות (45, בלי ר׳) נ — métayage *m*, bail *m* à partage de fruits
אריסטו ש״פ ז — Aristote *m*
אריסטון (—) ז — repas *m*, festin *m*
אריסטוקרטי, ־טית ת — aristocratique
אריסטוקרטיה (202) נ — aristocratie *f*
ארירה (201) נ — malédiction *f*, anathème *m*
אריתמטי, ־טית ת — arithmétique
טור אריתמטי — progression *f* arithmétique
אריתמטיקה (—) נ — arithmétique *f*
ארך (317, עת׳ יארך) פ״ע — durer, se prolonger
ארכו הימים — le temps a passé
הקרב ארך שעה — le combat dura une heure
|| נארך (392) פ״ע — se prolonger
|| התארך (473) פ״ע — s'allonger, se prolonger
|| האריך (500) פ״י — allonger, prolonger
האריך ימים — vivre longtemps
האריך ימים אחרי־ — survivre à
בהש האריך אפו — retenir sa colère, se modérer
האריך לשון — parler avec impertinence
האריך נפשו — faire preuve de patience
האריך פנים — être aimable *ou* prévenant
|| (נתן ארכה) — différer, remettre, reporter
האריך מועד־פרעון — reporter une échéance
האריך תקף־דרכון — proroger un passeport
|| האריך פ״ע (התעכב) — s'attarder
האריך בשיחה — faire traîner une conversation
|| (נעשה ארוך יותר) — s'allonger, se prolonger
הימים מאריכים — les jours s'allongent
למען יאריכון ימיך — pour que ta vie se prolonge
ארך או ארוך (נסמ׳ ארך־*, ארכה ת׳) — long
ארך־אזנים — aux longues oreilles
|| (בזמן) שעה ארכה — longtemps
דרך ארכה — long voyage, grande distance
ארכה היא — cela prendra beaucoup de temps
|| בהש ארך־אפים — patient, modéré, tolérant
ארך־רוח — indulgent
|| בארכה או ארכות תה״פ — longuement
ספר ארכות — raconter en détail
טיל ארכות וקצרות — se promener de long en large
ארך (187, בלי ר׳) ז — longueur *f*
ארך־גל — longueur d'onde
ארך (גיאוגרפי) — longitude *f*
קו־ארך ז — méridien *m*
מדת־ארך ז — mesure *f* de longueur
לארך־הכביש — le long du chemin
לכל־ארכו — de tout son long
אמה ארכו — il a une coudée de large
לארכו ולרחבו — en long et en large
|| (בזמן) ארך־ימים — longévité *f*
לארך־ימים — pour longtemps, à jamais
ארך כארך־הגלות — démesurément long
|| בהש ארך־אפים — patience *f*, indulgence *f*
ארך־רוח — patience *f*, modération *f*
ארכאי, ־אית ת — archaïque
ארכבה (208) נ (ברך) — genou *m*
ארכבותיו נוקשות — ses genoux s'entrechoquent
|| טכנ (ידית) — manivelle *f*
ארכבית (17) נ צמח — renouée *f*
ארכה (206) נ — délai *m*, moratoire *m*
ארכון (21) ז — archonte *m*, seigneur *m*
ארכוף (21) ז (טבעת בצד־האוכף) — étrier *m*
|| (מכשיר־עינויים) — brodequins *mpl*
ארכי, ־כית ת — longitudinal
חתך ארכי — section longitudinale
ארכיאולוג (ר׳ ־גים) ז — archéologue *m*
ארכיאולוגי, ־גית ת — archéologique
ארכיאולוגיה (—) נ — archéologie *f*
ארכיבישוף (ר׳ ־פים) ז דת — archevêque *m*
ארכידכס (ר׳ ־סים) ז — archiduc *m*
ארכידכסית (ר׳ ־סיות) נ — archiduchesse *f*
ארכיהגמון (ר׳ ־נים) ז דת — archevêque *m*
ארכיון (21) ז — archives *fpl*

אָרוֹךְ ← אָרֹךְ
אֲרוּכָה (201, בלי ר׳) נ — guérison *f*, remède *m*
עָלְתָה לוֹ אֲרוּכָה — se remettre, se rétablir
הֶעֱלָה אֲרוּכָה — se cicatriser, guérir
אֲרוֹמָה (—) נ — arôme *m*
אָרוֹן (29) ז — armoire *f*
אֲרוֹן־בְּגָדִים — garde-robe (armoire) *f*
אֲרוֹן־סְפָרִים — bibliothèque (armoire) *f*
אֲרוֹן־קִיר — placard *m*, garde-manger *m*
|| דת אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ — le tabernacle (dans une synagogue)
° אֲרוֹן־הַבְּרִית — l'Arche *f* d'Alliance
|| (של־מת) — cercueil *m*
אֻרְוָן (90) ז — valet *m* d'écurie, palefrenier *m*
אֲרוֹנִית (17) נ — table *f* de nuit
אָרוּס, אֲרוּסָה ת — fiancé
אֵרוּסִים (41) או אֵרוּסִין ז״ר — fiançailles *fpl*
אֵרוּעַ (9) ז — événement *m*
אָרוּר, אֲרוּרָה ת — maudit
אֶרֶז (163) ז צמח — cèdre *m*
בָּחוּר כָּאֶרֶז — jeune homme robuste
קָשֶׁה כָּאֶרֶז — têtu comme un mulet
|| בהש אַרְזֵי־הַלְּבָנוֹן — les cèdres du Liban (les grands docteurs)
אָרַז (318) פ״י — emballer, empaqueter
אָרַז מִזְוָדוֹתָיו — faire ses valises
|| נֶאֱרַז (392) פ״ע — être emballé
אֹרֶז (—) ז צמח — riz *m*
אַרְזָה (236) נ — panneau *m* en bois de cèdre
אַרְזִיף (—) ז צמח — renoncule *f*
אָרַח (328) פ״ע — cheminer, voyager
אָרַח לְחֶבְרָה עִם־ — se joindre à, s'associer avec
|| אֵרַח (442) פ״י — recevoir (un hôte)
|| הִתְאָרֵחַ (476) פ״ע — être l'hôte (de), descendre (chez)
|| הֶאֱרִיחַ (503) פ״י — recevoir, loger chez soi
אֹרַח (195) ז — chemin *m*, route *f*
עוֹבֵר־אֹרַח — passant *m*
אַגַּב־אֹרַח — en passant, à propos, incidemment
|| בהש (מנהג) — habitude *f*, coutume *f*, mode *m*
אֹרַח־חַיִּים — manière *f* de vivre, moeurs *fpl*

אָרְחִי וְרִבְעִי — ma vie quotidienne
כְּאֹרַח־אַרְעָא — selon la coutume du pays
כְּאֹרַח גֻּבְרִין יְהוּדָאִין — à la manière juive
|| (אופן) — manière *f*
בְּאֹרַח זְמַנִּי — temporairement
בְּאֹרַח־פֶּלֶא — miraculeusement
בְּאֹרַח־קֶבַע — régulièrement
בְּאֹרַח רִשְׁמִי — officiellement
אָרְחֵי פָּרְחֵי (—) ז״ר ארמית — vagabonds *mpl*
אַרְטֵזִי, ־זִית ת — artésien
בְּאֵר אַרְטֵזִית — puits artésien
אַרְטִילֶרְיָה (—) נ צבא — artillerie *f*
אֲרִי או אַרְיֵה (ר׳ אֲרָיוֹת) ז — lion *m*
גּוּר־אַרְיֵה ז — lionceau *m*
|| בהש אֲרִי בֶּן־אֲרִי — homme illustre de famille illustre
אֲרִי שֶׁבַּחֲבוּרָה — le plus marquant du groupe
חֵלֶק־הָאֲרִי ז — la part du lion
|| אֲרִי־הַיָּם — otarie *f*
אָרִי, ־רִית ת — aryen
אֲרִיאַדְנָה ש״פ נ מיתול — Ariane *f*
אֲרִיאֵל (—) ז (גיבור) — héros *m*, guerrier *m*
|| ש״פ ז — le Temple (de Jérusalem)
אֲרִיבָה (201) נ — embuscade *f*, guet *m*
אָרִיג (10) ז — tissu *m*, étoffe *f*
אֲרִיגָה (201) נ — tissage *m*
בֵּית־אֲרִיגָה ז — manufacture *f* de tissage
אַרְיֵה ← אֲרִי
אֲרִיָּה (202) נ — cueillette *f*
אַרְיָה (208) נ מוס — aria *f*
אֲרִיזָה (201) נ — emballage *m*, conditionnement *m*
בֵּית־אֲרִיזָה ז — poste *m* d'emballage
נְיַר־אֲרִיזָה ז — papier *m* d'emballage
אָרִיחַ (ר׳ אֲרִיחִים) ז (לבנה) — demi-brique *f*
|| (מרצפת) — dalle *f*
|| אֲרִיחִים — crochets (parenthèses droites) *mpl*
אָרִיךְ, אֲרִיכָה ת — long
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן — microsillon *m*
אֲרִיכָא (נ׳ אֲרִיכְתָּא, ר׳ אֲרִיכִין) ת ארמית — long
אֲרִיכָה (201, בלי ר׳) נ — longueur *f*
|| (סבלנות) — patience *f*

‖ כהש דֶּרֶךְ־אֶרֶץ נ (נימוסים)	savoir-vivre *m*, politesse *f*
(אומנות)	métier *m*, profession *f*
תַּלְמוּד־תּוֹרָה עִם־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ	étude jointe à un métier
° הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ	décéder, mourir
‖ עַם־הָאָרֶץ ז (נכבדי־העם)	les notables *mpl*
(בור)	ignorant *m*, rustre *m*
אַרְצִי, ־צִית ת (חמרי)	terrestre, matériel
‖ (של־כל־המדינה)	national
כֶּנֶס אַרְצִי	congrès national
אַרְצִיּוּת (—) נ	matérialisme *m*
אָרֶק ← עָרָק	
[ארק] הֶאֱרִיק (500) פ״י חשמל	mettre à la terre
אַרְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ חשמל	prise *f* de terre
אַרְקְטִי, ־טִית ת גאוגר	arctique
אַרְקְטִיקָה (—) נ	le cercle arctique
אָרַר (354) פ״י	maudire
אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר	maudit l'homme qui
‖ נֶאֱרַר (392) פ״ע	être maudit
‖ אֵרֵר (437) פ״י	maudire, réprouver
‖ הִתְאָרֵר (473) פ״ע	être maudit *ou* réprouvé
‖ הֵאִיר (525) פ״י	maudire
אֵרֶר (163) ז	malédiction *f*
אָרַשׁ (318) פ״י	prononcer, dire, exprimer
אֶרֶשׁ (163, בלי ר׳) ז	parole *f*, expression *f*
אֵרַשׂ (437) פ״י	se fiancer (en parlant d'un homme)
אֵרַשׂ אִשָּׁה	se fiancer avec une femme
אֹרְשָׂה לְאִישׁ	se fiancer avec un homme
‖ הִתְאָרֵשׂ (473) ז	se fiancer (homme ou femme)
הַזּוּג הִתְאָרֵשׂ	le couple s'est fiancé
אֲרֶשֶׁת (250) נ	expression *f*
אֲרֶשֶׁת־פָּנִים	physionomie *f*, air *m*
אֲרֶשֶׁת־שְׂפָתַיִם	parole *f*, langage *m*
אֵשׁ (114, בלי ר׳) נ	feu *m*
אֵשׁ אוֹכֶלֶת	feu dévorant
בָּא בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם	affronter tous les périls
עָלָה בָאֵשׁ	être la proie des flammes
הֶעֱלָה או הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ	incendier, brûler
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־	mettre le feu à

אֶבֶן־אֵשׁ נ	silex *m*
לְשׁוֹן־אֵשׁ נ	flamme *f*, flammèche *f*
כהש שִׂחֵק בָּאֵשׁ	jouer avec le feu
‖ (התלהבות)	ardeur *f*, enthousiasme *m*
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ	jeter feu et flamme
מֵי־אֵשׁ ז״ר	acide *m* sulfurique
‖ צבא (ירי) אֵשׁ!	feu!
פְּקֻדַּת־אֵשׁ נ	ordre *m* de tirer
פָּתַח בְּאֵשׁ	ouvrir le feu
הֵשִׁיב אֵשׁ	faire feu en retour
הַפְסָקַת־אֵשׁ נ	cessez-le-feu *m*
אֵשׁ־תּוֹתָחִים	tir *m* d'artillerie
א״ש (=אמוני־שדה) ז״ר צבא	exercices *mpl* de campagne
אֶשְׁבּוֹל (21) ז צמח	spadice *m*
אֶשְׁבָּל (95) ז צמח	épiaire *m*
אֶשְׁבֹּרֶן (189) ז	bassin *m*, mare *f*, flaque *f* d'eau
‖ (מישור)	plan *m*, surface plane
אֶשְׁגָּר (95) ז	dépêche *f*, message *m*, information *f*
אַשְׁגָּרָה (222) נ	routine *f*, habitude *f*
אֶשֶׁד (174) ז	cascade *f*, chute *f* d'eau
[אשד] הִתְאַשֵּׁד (466) פ״ע	se déverser, s'écouler
אֲשֵׁדָה (ר׳ אֲשֵׁדוֹת, אַשְׁדּוֹת־) נ	pente *f*, versant *m*
אַשְׁדּוֹד ש״פ נ (עיר)	Ashdod *f*
אַשְׁדּוֹדִית (—) נ	dialecte *m* d'Ashdod (Néh. 13,24)
אִשָּׁה (אֵשֶׁת־, אִשְׁתִּי וכו׳; ר׳ נָשִׁים, נְשֵׁי־, נָשַׁי, נְשֵׁיכֶם) נ	femme *f*
אֵשֶׁת־אִישׁ	femme mariée
אֵשֶׁת־חַיִל	femme vaillante, maîtresse femme
אֵשֶׁת־מְדָנִים	femme querelleuse
אֵשֶׁת־נְעוּרִים	amour *m* de jeunesse
עממ׳ הַכֹּל מִן־הָאִשָּׁה	cherchez la femme
נָשִׁים דַּעְתָּן קַלָּה	souvent femme varie
‖ בֵּית־הַנָּשִׁים ז	gynécée *m*, harem *m*
‖ (מישהי) אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ	l'une à l'autre
‖ (נקבה בחיות)	femelle *f*
אִשֶּׁה (73) ז דת	sacrifice brûlé sur l'autel
אִשְׁהָיָה (222) נ	retard *m*, délai *m*
אַשְׁוָה (207) נ	bobine *f*

אַרְכִיּוֹנַאי (61) ז	archiviste *m*
אַרְכִיפֶּלַג (ר׳ ־גִים) ז	archipel *m*
אַרְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	qui a de longues jambes
‖ (מאריך בדיבור)	prolixe, verbeux, loquace
אַרְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ	prolixité *f*, verbosité *f*
אַרְכָנִי, ־נִית ת	prolongé, traînant, fastidieux
אֲרַכְרַךְ, ־רַכָּה ת	un peu long
אֲרָם ש״פ ז (ארץ ועם)	Aram (l'ancienne Syrie) *f*
אֲרַם־נַהֲרַיִם	la Mésopotamie
אַרְמָדִיל (ר׳ ־לִים) ז זואול	tatou *m*
אַרְמוֹן (ר׳ ־מוֹנוֹת או ־מְנוֹת) ז	palais *m*, château *m*
אֲרָמִי, ־מִית ת	araméen
הַלָּשׁוֹן הָאֲרָמִית	la langue araméenne
דִּבֵּר אֲרָמִית	parler araméen
אֲרַמִּי, ־מִּיָּה (ר׳ ־מִּים, ־מִּיּוֹת) ש	Araméen *n*
אַרְמִילוּס ש״פ ז דת	Armilus *m*, tyran pervers
[ארמל] הִתְאַרְמֵל (494) פ״ע	devenir veuf
הִתְאַרְמְלָה	devenir veuve
אַרְמְלוּת (45, בלי ר׳) נ	veuvage *m*
אַרְמֵנִי, ־נִית ת	arménien
אַרְמֶנְיָה ש״פ נ (ארץ)	l'Arménie *f*
אֹרֶן (190) ז צמח	pin *m*
אֹרֶן־יְרוּשָׁלַיִם	pin sylvestre
אֹרֶן־הַסֶּלַע	pin pignon *m*
אַרְנָב (95) ז זואול	lièvre *m*
‖ אַרְנַב־יָם	escargot marin
אַרְנָבִיָּה (202) נ	enclos *m* à lièvres
אַרְנֶבֶת (252) נ זואול	lièvre *m*
שְׂפַת־אַרְנֶבֶת נ	bec-de-lièvre *m*
‖ (הנקבה)	hase *f*
אָרְנָה (ר׳ ־נוֹת) או אָרְנִיָּה (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	bolet *m*
אַרְנוֹנָה (ר׳ ־נוֹת או ־נִיּוֹת) נ	taxe *f*, impôt *m*
‖ (מס־מקרקעין)	impôt foncier
אַרְנָק (95) ז	sac *m* à main, bourse *f*, porte-monnaie *m*
1. אָרַס (318) פ״י	prendre à ferme, affermer
2. אֵרַס (436) פ״י	se fiancer (en parlant de l'homme) avec
‖ הִתְאָרֵס (473) פ״ע	se fiancer (homme ou femme)

אֶרֶס (163) ז	poison *m*, venin *m*
אַרְסִי, ־סִית ת	vénéneux, venimeux
צֶמַח אַרְסִי	plante vénéneuse
נָחָשׁ אַרְסִי	serpent venimeux
בהש מַבָּט אַרְסִי	regard venimeux
אַרְסִיּוּת (—) נ	vénénosité *f*, venimosité *f*
אַרְסָן (—) ז כימ	arsenic *m*
אַרְסָנוּת (—) נ	venimosité *f*, méchanceté *f*
אַרְסָנִי, ־נִית ת	vénéneux, venimeux
אָרַע (328) פ״ע	arriver (accidentellement)
‖ אֵרַע (442) פ״ע	arriver, se produire
‖ הִתְאָרֵעַ (476) פ״ע	arriver, se produire
אַרְעָא (—) נ ארמית	terre *f*, sol *m*
אַרְעָא קַדִּישָׁא	la Terre Sainte
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא	comme la poussière du sol
אֵרָעוֹן (39) ז	événement *m*
אֲרָעִי, ־עִית ת	accidentel, contingent, provisoire
אַרְעַי תה״פ	accidentellement, par hasard
דִּירַת־אַרְעַי נ	logement *m* provisoire
שִׂיחַת־אַרְעַי נ	conversation occasionnelle
אֲרָעִיּוּת (—) נ	caractère accidentel *ou* provisoire
אַרְעִית (17) נ	fond *m*, fondement *m*
אֶרֶץ (164) נ (כדור־העולם)	terre *f*
שָׁמַיִם וָאָרֶץ	ciel et terre
כַּדּוּר־הָאָרֶץ ז	le globe terrestre
‖ (קרקע)	terre, sol *m*
נָפַל אַרְצָה	tomber par terre
‖ (מדינה)	pays *m*, région *f*
אֶרֶץ־אָבוֹת	pays natal
אֶרֶץ גְּזֵרָה	région déserte
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	la Palestine
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה	la Terre Promise
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ או ־הַצְּבִי	la Terre Sainte
אַרְצוֹת־הַבְּרִית	les Etat-Unis
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה	les Pays-Bas
בְּחוּץ־לָאָרֶץ	à l'étranger
‖ הָאָרֶץ	le pays (d'Israël)
חָזַר אַרְצָה	rentrer en Israël
עָלָה אַרְצָה	immigrer en Israël

אַשְׁמֹרֶת־הַבֹּקֶר	la relève de l'aube
קִדֵּם אַשְׁמוּרוֹת	se lever avant le jour
אַשְׁמָן (98) ז (אפלה)	ténèbres *fpl*
‖ בהש (קבר)	tombe *f*
אַשְׁמֹרֶת ← אַשְׁמוּרָה	
אֶשְׁנָב (98) ז (חלון קטן)	lucarne *f*, vasistas *m*
‖ (בקופה)	guichet *m*
‖ צבא (בחומה)	meurtrière *f*
אֶשְׁנַבַּאי (ר׳ ־בָּאִים) ז	guichetier *m*
אַשָּׁף (90) ז	sorcier *m*, enchanteur *m*, magicien *m*
‖ בהש אַשַּׁף־מִטְבָּח	chef *m*, maître-queux *m*
אָשָׁ"ף (—) ז (=ארגון לשחרור פלשתין) ז	O.L.P. (Organisation pour la Libération de la Palestine) *f*
1. **אַשְׁפָּה** (206) נ (נרתיק)	carquois *m*
° בְּנֵי־אַשְׁפָּתוֹ	ses flèches *fpl*
2. **אַשְׁפָּה** (206) נ (זבל)	fumier *m*, ordures *fpl*
פַּח־אַשְׁפָּה ז	poubelle *f*
שַׁעַר־הָאַשְׁפּוֹת ז (בירושלים)	porte *f* de Siloé
אִשְׁפּוּז (41, בלי ר׳) ז (איכסון)	hébergement *m*
‖ (בבית־חולים)	hospitalisation *f*
אִשְׁפֵּז (458) פ״י (איכסן)	héberger
‖ (בבית־חולים)	hospitaliser
אֻשְׁפִּיז (ר׳ ־זִים) ז	hôte (qui est reçu) *m*
אֻשְׁפִּיזְכָן (97) ז	aubergiste *m*, hôte (qui reçoit) *m*
אֶשְׁפָּר (95) ז	portion *f*, ration *f*
אַשְׁפָּר (95) ז	raccommodeur (d'habits) *m*
‖ (דקורטור)	décorateur *m*
אַשְׁפָּרָה (222) נ	finissage (de tissus) *m*
אַשְׁפֹּת (ר׳ ־פַּתּוֹת) נ	tas *m* de fumier
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת	se rouler dans le fumier
אַשְׁפָּתָן (90) ז	éboueur *m*
אִשְׁקוּקָה (—) נ	échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־אִשְׁקוּקָה ז	échiquier *m*
אִשְׁקוּקָן (97) ז	joueur *m* d'échecs
1. **אָשַׁר** (317, עת׳ יֶאֱשַׁר) פ״ע (צעד)	marcher
‖ אִשֵּׁר (432) פ״י (הדריך)	conduire, guider
2. **אִשֵּׁר** (432) פ״י	confirmer, attester, approuver
אִשֵּׁר קַבָּלָה	accuser réception
‖ (שיבח)	acclamer, faire l'éloge de
‖ (נתן אושר)	rendre heureux
‖ הִתְאַשֵּׁר (466) פ״ע	se confirmer, se vérifier
‖ (נעשה מאושר)	devenir heureux
‖ הֶאֱשִׁיר (500) פ״י	rendre heureux
אֹשֶׁר (186, בלי ר׳) ז	bonheur *m*
בְּאָשְׁרִי או לְאָשְׁרִי	pour ma chance, heureusement
אֲשֶׁר מ״ח	qui, que, lequel
הַבַּיִת אֲשֶׁר מִמּוּל	la maison d'en face
הָאִישׁ אֲשֶׁר רְאִיתִיו	l'homme que j'ai vu
הַמַּתָּנָה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ	le cadeau dont tu as parlé
הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי גָּר בּוֹ	la maison où j'habite
‖ (מי ש־) אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ	celui que tu bénis est béni
‖ (מה ש־) אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא	ce que je craignais est arrivé
כָּל־אֲשֶׁר לוֹ	tout ce qu'il a
‖ ° (כדי ש־)	pour que
‖ ° (מפני ש־)	parce que
‖ בַּאֲשֶׁר (במקום ש־)	là où, partout où
בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת	là où tu mourras je mourrai
בַּאֲשֶׁר הֵם שָׁם	partout où ils se trouvent
(משום ש־) בַּאֲשֶׁר הוּא יֶלֶד	puisqu'il est un enfant
בַּאֲשֶׁר לְ־ או אֲשֶׁר לְ־	quant à
וַאֲשֶׁר לִי אַל־תִּדְאַג	quant à moi ne t'inquiète pas
‖ כַּאֲשֶׁר (בשעה ש־)	lorsque, au moment où
כַּאֲשֶׁר הִגַּעְתִּי	lorsque je suis arrivé
(כמו ש־)	comme, de même que
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ	on lui fera comme il a fait
כַּאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי	tant pis si je suis perdu
כַּאֲשֶׁר הוּא	tel qu'il est
‖ מֵאֲשֶׁר	plus que
אַשְׁרָאָה (222) נ	inspiration *f*
אַשְׁרַאי (—) ז	crédit *m*
אַשְׁרָה (217) נ	visa *m*
אַשְׁרַת־מַעֲבָר	visa de transit
אֲשֵׁרָה ש״פ נ דת	Astarté (déesse cananéenne) *f*

אֹשׁוּחַ (9) ז צמח	sapin *m*
אֹשׁוּחִית (17) נ צמח	sapinette *f*
אִשּׁוּם (—) ז משפט	accusation *f*
כְּתַב־ או גִּלְיוֹן־אִשּׁוּם ז	acte *m* d'accusation
אָשׁוּן, אֲשׁוּנָה ת	dur, raide, rigide
אֱשׁוּן (—) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
אֱשׁוּן־חֹשֶׁךְ	ténèbres profondes
1. אָשׁוּר (ר' אֲשׁוּרִים) ז צמח	buis *m*
2. אָשׁוּר (10) או אֲשׁוּר (41) ז (צעד)	pas *m*
מָעֲדוּ אֲשׁוּרַי	mes pas chancellent
‖ לַאֲשׁוּרוֹ	exactement, avec précision
הֵבִין ד"מ לַאֲשׁוּרוֹ	comprendre qch exactement
אַשּׁוּר ש"פ ז	l'Assyrie *f*, les Assyriens *mpl*
אִשּׁוּר (41) ז	confirmation *f*, approbation *f*
כְּתַב־אִשּׁוּר ז	attestation *f*, certificat *m*
בְּאִשּׁוּר־הַמֶּמְשָׁלָה	avec l'accord du gouvernement
אַשּׁוּרוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז	assyriologue *m*
אַשּׁוּרוֹלוֹגְיָה (—) נ	assyriologie *f*
אַשּׁוּרִי, ־רִית ת	assyrien
אִשּׁוּשׁ (—) ז	renforcement *m*, raffermissement *m*
אֹשׁוּת (46) נ זואול	taupe *f*
אֶשְׁחָר (ר' ־רִים) ז צמח	nerprun *m*
אָשְׁיָה (ר' אָשְׁיוֹת, אָשְׁיוֹת־) נ	fondation *f*, base *f*
אֲשִׁינוּת (—) נ	dureté *f*, rigidité *f*
אִשִּׁישׁ (10) ז	adulte *m*, homme *m* d'âge mûr
1. אֲשִׁישָׁה (201) נ (גביע)	coupe (à boire) *f*
2. אֲשִׁישָׁה (ר' ־שׁוֹת או ־שִׁים) נ (עוגה)	gâteau *m* de fruits secs
אֶשֶׁךְ (174) ז אנטום	testicule *m*
אַשְׁכָּבָה (222) נ	obsèques *fpl*, funérailles *fpl*
תְּפִלַּת־אַשְׁכָּבָה נ	requiem *m*
אֶשְׁכּוֹל (ר' אֶשְׁכּוֹלוֹת או אַשְׁכּוֹלוֹת, אַשְׁכְּלוֹת־) ז	grappe *f*
אֶשְׁכּוֹל־בָּנָנוֹת	régime *m* de bananes
אֶשְׁכּוֹל־בֵּיצִים	ovaire *m*
‖ בהש אִישׁ־אֶשְׁכּוֹלוֹת ז	encyclopédie vivante
אֶשְׁכּוֹלִית (17) נ	pamplemousse *m*
[אשכל] הִתְאַשְׁכֵּל (466) פ"ע	se former en grappe
אַשְׁכְּנַז ש"פ ז (עם בימי־קדם)	les Scythes *mpl*
‖ (כינוי לגרמניה)	l'Allemagne *f*
אַשְׁכְּנַזִּי, ־זִית ת	*achkenazi* (juif originaire d'Europe septentrionale)
יְהוּדִי־אַשְׁכְּנַזִּי	judéo-allemand
אַשְׁכָּף (95) ז	cordonnier *m*, savetier *m*, sellier *m*
אֶשְׁכָּר (95) ז	don *m*, présent *m*, tribut *m*
אֶשְׁכְּרוֹעַ (ר' ־עִים) ז צמח	buis *m*
אֶשֶׁל (181) ז צמח	tamaris *m*
‖ בהש אֶשֶׁל גָּדוֹל	grand savant, grand homme
‖ בהש (= אֲכִילָה שְׁתִיָּה לִינָה)	hébergement *m*
הוֹצָאוֹת־אֶשֶׁל נ"ר	frais *mpl* de logement et de nourriture
אֶשְׁלָג (—) ז	potasse *f*
אַשְׁלְגָן (—) ז כימ	potassium *m*
אַשְׁלְגָן גָּפְרִיתִי	sulfite *m* de potassium
אַשְׁלָיָה (222) נ	illusion *f*, déception *f*
הוֹצִיא אַשְׁלָיָה מִלֵּב־פ'	désabuser, décevoir, désillusionner qn
אָשַׁם (315) פ"ע	être fautif, être coupable
‖ ° (שמם)	être désert, être désolé
‖ נֶאְשַׁם (392) פ"ע	être accusé
‖ ° (שמם)	être ruiné, être dévasté
‖ הֶאְשִׁים (500) פ"י	accuser
אָשָׁם (107) ז	faute *f*, culpabilité *f*
בִּי הָאָשָׁם	c'est ma faute
‖ (קרבן)	sacrifice *m* de rachat (d'une faute)
אָשָׁם תָּלוּי	sacrifice de rachat d'une faute douteuse
אָשֵׁם, אֲשֵׁמָה ת	coupable
אַשְׁמַאי (ר' ־מָאִים) ז	pécheur *m*, criminel *m*
זָקֵן אַשְׁמַאי	vieux mécréant
אַשְׁמְדַאי ש"פ ז	Asmodée (chef des démons) *m*
צְחוֹק־אַשְׁמְדַאי ז	rire *m* diabolique
אַשְׁמָה (236) נ	faute *f*, culpabilité *f*, accusation *f*
אַשְׁמַת־שָׁוְא	fausse accusation
בְּאַשְׁמָתוֹ	par sa faute
שֶׁלֹּא בְּאַשְׁמָתוֹ	innocemment
‖ משפט כְּתַב־אַשְׁמָה ז	acte *m* d'accusation
הוֹדָה בְּאַשְׁמָה	plaider coupable
כָּפַר בְּאַשְׁמָה	plaider non coupable
אַשְׁמוּרָה (201) או אַשְׁמֹרֶת (259) נ	veille *f*, veillée *f*

אִתְעֲרוּתָא דִלְעֵילָא	réveil de la grâce divine
אֲתָר (97) ז	lieu *m*, endroit *m*, site *m*
בְּכָל־אֲתָר וַאֲתָר	partout
עַל־אֲתָר	sur-le-champ
אִתֵּר (432) פ״י	localiser
‖ הִתְאַתֵּר (466) פ״ע	être localisé
אֶתֶר (—) ז כימ	éther *m*
‖ (חלל)	espace *m*
עַל־גַּלֵּי־הָאֶתֶר	sur les ondes de la radiodiffusion
אַתְרָא (—) ז ארמית	lieu *m*, localité *f*
מָרָא דְאַתְרָא דת	rabbin *m* de la localité
אַתְרָאָה (222) נ	avertissement *m*, ultimatum *m*
‖ צבא	ordre *m* préparatoire
אֶתְרוֹג (21) ז צמח	cédrat *m*
אֶתֶרִי, ־רִית ת	éthéré
אִתְרַע פ״ע ארמית	être brisé, être détruit
אִתְרַע מַזָּלוֹ	il n'a pas eu de chance
אַתָּת (90) ז	signaleur *m*
אִתֵּת (432 ת) פ״י	signaler, transmettre par signaux
אִתְּתָא (—) נ ארמית	femme *f*
אַתָּתוּת (—) נ	signalisation *f*

|| אֲשֵׁרָה (ר' ־רוֹת או ־רִים) נ (גן) — bois sacré
אִשְׁרוּר (41) ז — ratification *f*
אַשְׁרוּשׁ (21) ז צמח — plante *f* à tubercule
אַשְׁרֵי מ"ק — heureux (qui...)
אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר — heureux l'homme qui
אַשְׁרֵי הָאִמָּהוֹת — heureuses les mères
|| אַשְׁרֵי (אַשְׁרֶיךָ, וכו') — que je suis heureux!
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ — tu es heureux et satisfait
אִשְׁרֵר (458) פ"י — ratifier
אִשֵּׁשׁ (432) או אוֹשֵׁשׁ (455) פ"י — fortifier, renforcer
אִשֵּׁשׁ צְעָדָיו — raffermir ses pas
|| הִתְאַשֵּׁשׁ (466) או הִתְאוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע — se rétablir, se ranimer, recouvrer ses esprits
הַחוֹלֶה מִתְאוֹשֵׁשׁ — le malade reprend des forces
אֵשֶׁת ← אִשָּׁה
אֶשְׁתָּדָא תה"פ ארמית — cette année
אֶשְׁתָּקַד תה"פ ארמית — l'an dernier, il y a un an
כְּדְאֶשְׁתָּקַד — comme auparavant
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג דְּאֶשְׁתָּקַד? — où sont les neiges d'antan?
1. אֵת־ או אֶת־ (אוֹתִי, אוֹתְךָ..., אוֹתָנוּ, אֶתְכֶם, אוֹתָם) מ"י — [préposition introduisant le complément direct]
קָרָאתִי אֶת־הַסֵּפֶר — j'ai lu le livre
חִפַּשְׂתִּי אוֹתְךָ — je t'ai cherché
|| אוֹתוֹ (נ' אוֹתָהּ, ר' אוֹתָם/ן) — celui-ci, le même
אוֹתוֹ הָאִישׁ — cet homme, le même homme
אוֹתוֹ הָאִישׁ — Jésus *m*
אוֹתָם הָאֲנָשִׁים — ces hommes, les mêmes
2. אֶת־ (אִתִּי, אִתְּךָ וכו') מ"י — avec
בּוֹא אִתִּי — viens avec moi
נָתָן אֶת־מַרְטִין — Nathan et Martin (associés)
|| מֵאֵת־ — de, de la part de
"הַבְּרֵכָה" מֵאֵת־בְּיַאלִיק — “le Lac” de Bialik
אֵת (114) ז — bêche *f*
אֵת־חֲפִירָה — pelle *f*
אַתְּ ← אַתָּה
אַתָּא ← אָתָה
אֶתְגָּר (95) ז — défi *m*, provocation *f*
אִתְגֵּר (458) פ"י — défier, mettre en défi, provoquer
אָתָה (345, צִוּוּי תָּא, אֲתָיוּ) או אָתָא פ"ע — venir, arriver
אָתָה בֹקֶר — le matin est arrivé, voici le matin
נֵיתֵי סֵפֶר וְנֶחֱזֶה — prenons un livre et regardons
תָּא חֲזֵי ארמית — viens et regarde
תָּא שְׁמַע — viens et écoute
תֵּיתֵי לִי — je me félicite
אַתָּה (נ' אַתְּ) כ"ג — tu, toi
אָתוֹן (29, ר' אֲתוֹנוֹת) נ — ânesse *f*
אַתּוּנָה ש"פ נ (עיר) — Athènes *f*
אַנְשֵׁי־אַתּוּנָה ז"ר — les Athéniens *mpl*
אִתּוּר (41) ז — localisation *f*
אִתּוּת (—) ז — signalisation *f*
אַתְחָלָה (ר' ־לוֹת) נ — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא (—) נ ארמית — commencement *m*, début *m*
אַתְחַלְתָּא דִגְאֻלָּה — l'aube *f* de la rédemption
אַתְחָלְתִי, ־תִית ת — initial
אָתֵיאִיסְטִי, ־טִית ת — athée
אֶתְיוֹפִי, ־פִּית ת — éthiopien
אֶתְיוֹפְּיָה ש"פ נ (ארץ) — l'Ethiopie *f*
אַתִּיק (1) ז — pilier *m*, portique *m*, galerie *f*
אֶתִיקָה (—) נ — éthique *f*
אַתְלֵט (ר' ־טִים) ז ספורט — athlète *m*
אַתְלֵטִי, ־טִית ת — athlétique
אַתְלֵטִיקָה (—) נ ספורט — athlétisme *m*
אַתֶּם (נ' אַתֶּן) כ"ג — vous
אַתְמָהָא! מ"ק — c'est étonnant!, c'est étrange!
אַתְמָהָה (222) נ — étonnement *m*, surprise *f*
אֶתְמוֹל תה"פ — hier
אֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם — précédemment
אַתֶּן ← אַתֶּם
אַתֵּנָה כ"ג — vous *fpl*
אֶתְנָה (20) נ — salaire honteux
אֶתְנוֹגְרַפְיָה (—) נ — ethnographie *f*
אֶתְנוֹלוֹגְיָה (—) נ — ethnologie *f*
אֶתְנַח (89) ז — pause *f*
אַתְנַחְתָּא (—) נ ארמית — pause *f*
אֶתְנִי, ־נִית ת — ethnique
אֶתְנַן (98) ז — salaire honteux
אֶתְנַן־זוֹנָה — prix *m* du stupre
אִתְעָרוּתָא (—) נ ארמית — réveil *m*, élan *m*

|| פ״י — corrompre, gâter
בהש (השניא) — faire détester, rendre odieux
הִבְאִישׁ רֵיחוֹ בְּעֵינֵי־פ׳ — faire tomber en disgrâce auprès de
הִבְאִישׁ דְּבָרִים כְּנֶגֶד־ — diffamer, décrier
בָּאְשָׁה (207) נ (סרחון) — pourriture *f*, puanteur *f*
|| צמח — mauvaises herbes, ivraie *f*
1. בָּבָא (ר׳ בָּבוֹת) ז ארמית — porte *f*
|| (חלק של־מסכת) — partie *f*, section *f*
בָּבָא קַמָּא — première section
בָּבָא מְצִיעָא — section intermédiaire
בָּבָא בַּתְרָא — dernière section
2. בָּבָא ש״פ ז — Bava (nom d'un docteur de la *Michna*)
בָּבָא דִנְטוֹנָא — Beuve de Hantone (héros épique)
מַעֲשֵׂה־בָּבָא ז — conte *m* fantastique
בָּבָה (210) נ — prunelle (de l'oeil) *f*, pupille *f*
בהש שָׁמַר כְּבָבַת־עֵינוֹ — garder comme la prunelle de ses yeux
בֻּבָּה (208) נ — poupée *f*
תֵּאַטְרוֹן־בֻּבּוֹת ז — théâtre *m* de marionnettes
בהש מֶמְשֶׁלֶת־בֻּבּוֹת נ — gouvernement *m* fantoche
בָּבוּאָה (204) נ — reflet *m*, image *f*, silhouette *f*
בָּבוּאַת־תַּעְתּוּעִים — fata morgana *f*, illusion *f*
בהש בָּבוּאָה דִבָבוּאָה — faible reflet *m*
בַּבּוּן (41) ז זואול — babouin *m*
בַּבּוּנָג (ר׳ ־גים) ז צמח — matricaire *f*, camomille *f*
בָּבֶל ש״פ נ — Babylone *f*, la Babylonie
גָּלוּת־בָּבֶל נ — exil *m* de Babylone
מִגְדַּל־בָּבֶל ז — tour *f* de Babel
בַּבְלִי, ־לית ת — babylonien
בֻּבֹּנֶת (ר׳ בֻּבּוֹנוֹת) נ — petite poupée
בֻּבָּתִי, ־תית ת — de poupée
בַּג (57, בלי ר׳) ז — portion *f*, ration *f*
פַּת־בַּג נ — pain quotidien, subsistance *f*
1. בָּגַד (302) פ״ע (מעל) בְּ־ — trahir, tromper
|| נִבְגַּד (389) פ״ע — être trahi, être trompé
2. בָּגַד (302) פ״י (לבש) — se vêtir de, mettre (un vêtement)
1. בֶּגֶד (—) ז (בגידה) — trahison *f*

2. בֶּגֶד (165) ז — vêtement *m*
בֶּגֶד־יָם — maillot *m* de bain
בִּגְדֵי־שְׂרָד — vêtements *mpl* de cérémonie
בַּגְדָּד ש״פ נ (עיר) — Bagdad *m*
בְּגוֹ ← 2. גו
בָּגוֹד, בְּגוֹדָה ת — traître, infidèle
בִּגּוּד (—) ז — habillement *m*
בֶּגוֹנְיָה (ר׳ ־ניות) נ צמח — bégonia *m*
בָּגוּר, בְּגוּרָה ת — adulte
בְּגוֹר (41) ז — arrivée *f* à l'âge adulte
בְּגִידָה (201) נ — trahison *f*
בְּגִידָה בְּמַלְכוּת — haute trahison
בַּגְידוּת (—) נ — infidélité *f*, déloyauté *f*
בִּגִין (276) מ״י — pour, en faveur de, à cause de
בָּגִיר, ־רָה ת משפט — majeur (qui a l'âge légal)
בְּגִירָה (201, בלי ר׳) נ — maturation *f*, puberté *f*
בַּגִירוּת (—) נ משפט — majorité (âge légal) *f*
בִּגְלַל־ ← גלל
בָּגַר (305) פ״ע — devenir adulte, grandir, mûrir
|| הִתְבַּגֵּר (467) פ״ע — devenir adulte
|| הִבְגִּיר (499) פ״ע — devenir adulte, mûrir
|| פ״י — rendre mûr
בַּגְרוּת (—) נ רפא — puberté *f*
|| (גיל) — âge mûr
|| חינוך בְּחִינוֹת־בַּגְרוּת נ״ר — examens *mpl* du baccalauréat
תְּעוּדַת־בַּגְרוּת נ — diplôme *m* de bachelier
|| בהש בַּגְרוּת־הַמַּחְשָׁבָה — maturité *f* de la pensée
1. בַּד (53) ז (אריג) — étoffe *f*, tissu *m*, toile *f*
|| (בקולנוע) — écran *m*
הֶעֱלָה עַל־הַבַּד — porter à l'écran
2. בַּד (53) ז (ענף) — branche *f*, rameau *m*
|| (מוט) — perche *f*, barre *f*, poutre *f*
|| (מכבש לזיתים) — barre de pressoir
בֵּית־הַבַּד ז — pressoir *m* d'olives
|| ° (גיד) — tendon *m*, nerf *m*
3. בַּד (53) ז (בדיה) — invention *f*, mensonge *m*
סִפּוּר־בַּדִּים ז — histoire *f* fantaisiste
4. בַּד (—) ז — part *f*, portion *f*, partie *f*
בַּד בְּבַד — à parts égales, en même temps
בָּדָא (335) פ״י — imaginer, fabriquer (un mensonge)

ב

ב (בֵּית)	*beth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ב'	[valeur numérique:] 2
יוֹם ב'	lundi *m*
1. בְּ־, בַּ־, בָּ־, בֶּ־, בִּ־ (272) מ"י	à, en, dans
אֲנִי גָר בְּיִשְׂרָאֵל	j'habite en Israel
אִמִּי בִּירוּשָׁלַיִם	ma mère est à Jérusalem
בַּחֶדֶר חַם	dans la chambre il fait chaud
שָׂם בְּמַעֲטָפָה	mettre dans une enveloppe
‖ (זמן)	à, en, pendant
בָּאָבִיב/בַּקַּיִץ	au printemps/en été
בַּבֹּקֶר/בָּעֶרֶב	le matin/le soir
פַּעֲמַיִם בַּיּוֹם	deux fois par jour
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה	l'année dernière
בִּנְעוּרַי	dans ma jeunesse
בֶּעָתִיד	à l'avenir
‖ (תמורה)	pour, contre
קָנָה לֶחֶם בְּשֶׁקֶל	acheter du pain pour un sicle
הֶחְלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר	échanger une vache contre un âne
‖ (באמצעות־)	à, avec, par
הָלַךְ בָּרֶגֶל	aller à pied
נָסַע בִּמְכוֹנִית	aller en voiture
כָּתַב בְּעִפָּרוֹן	écrire au crayon
כָּתַב בִּמְכוֹנָה	écrire à la machine
‖ (עִם־) קָפֶה בְּחָלָב	café au lait
‖ (נגד־) נִלְחַם בָּאוֹיֵב	se battre contre l'ennemi
‖ (בין־) הַיָּשָׁר בָּאָדָם	le plus juste des hommes
‖ (תואר־הפועל) בֶּאֱמֶת	en vérité, vraiment
בַּסֵּתֶר	en cachette, secrètement
בְּרָצוֹן	volontiers, avec plaisir
בְּצֵאתוֹ	en sortant
2. בְּ־ (במקום בֶּן־ או בַּר־)	fils *m* de
יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה	José fils de Rabbi Juda
בָּא ← [בוא]	
‖ בָּא, בָּאָה ת (נכנס)	venu, arrivé
בָּרוּךְ הַבָּא	soyez le bienvenu
בָּאֵי־עוֹלָם ז"ר	les habitants *mpl* de la Terre
‖ (עתיד)	futur, à venir, prochain
בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא	la semaine prochaine
לְהַבָּא	à l'avenir
הָעוֹלָם הַבָּא	le monde futur
הַבָּאוֹת נ"ר	les événements *mpl* à venir
‖ בָּא־כֹּחַ (ר' בָּאֵי־כֹחַ) ז	fondé *m* de pouvoir
בֵּאוּר (49) ז	explication *f*, commentaire *m*
בֵּאוּרִי, ־רִית ת	explicatif
בָּאוּשׁ, בְּאוּשָׁה ת	pourri, putride, fétide
‖ בְּאוּשִׁים ז"ר	raisins verts, verjus *m*
בֵּאוּשׁ (49) ז	putréfaction *f*, pourriture *f*
בָּאוּת־כֹּחַ (—) נ	représentation légale
בְּאִישָׁה (201, בלי ר') נ	putréfaction *f*
בְּאֵר (118, ר' בְּאֵרוֹת 140) נ	puits *m*
בהש בְּאֵר־שַׁחַת	la tombe
בֵּאֵר (436) פ"י	expliquer, commenter, interpréter
‖ הִתְבָּאֵר (475) פ"ע	s'expliquer, devenir clair
בְּאֵר־שֶׁבַע ש"פ נ (עיר)	Beér-Chéva *m*
בְּאשׁ (בָּאְשׁוֹ, בלי ר') ז	puanteur *f*, fétidité *f*
בָּאַשׁ (325) פ"ע	puer, sentir mauvais
‖ נִבְאַשׁ (397) פ"ע	pourrir, devenir fétide
בהש נִבְאַשׁ בְּעֵינֵי־פ'	devenir odieux à qn
‖ הִתְבָּאֵשׁ (475) פ"ע (עִם־)	se rendre odieux à
‖ הִבְאִישׁ (502) פ"ע	se corrompre, se gâter
(ענבים)	commencer à mûrir

בְּדִיקַת־חָמֵץ recherche *f* du levain (la veille de la Pâque)
בְּדִיקָה רְפוּאִית visite médicale
בְּדִיקָה שֶׁלְּאַחַר־הַמָּוֶת autopsie *f*
בָּדַל (305) פ״ע se séparer, se détacher
|| נִבְדַּל (389) פ״ע être différent, se différencier
יִבָּדֵל לְחַיִּים qu'il reste en vie (se dit d'un vivant mentionné après un mort)
|| בִּדֵּל (433) פ״י isoler, mettre à part
|| הִתְבַּדֵּל (467) פ״ע se séparer, se mettre à part
|| הִבְדִּיל (499) פ״י séparer, mettre à part
לְהַבְדִּיל sans vouloir faire de comparaison
|| פ״ע דת prononcer la *havdala* (à l'issue du sabbat)
בְּדָל (105) ז bout *m*, reste *m*
בְּדַל־אֹזֶן lobe *m* de l'oreille
בְּדַל־סִיגַרְיָה mégot *m*
בהש בְּדַל־שִׂיחַ un brin de conversation
בָּדָל, בְּדֵלָה ת seul, solitaire, isolé, séparé
בְּדֵלוּת (46, בלי ר׳) נ isolement *m*, séparation *f*
בְּדֹלַח (195, ר׳ בְּדֹלָחִים) ז cristal *m*
בְּדֹלַח־הֶהָרִים quartz *m*, cristal de roche
היסט לֵיל־הַבְּדֹלַח ז Nuit *f* de Cristal (9.11.1938)
[בדלח] הִתְבַּדְלֵחַ (495) פ״ע se cristalliser
|| בהש (נעשה זך) devenir limpide
בְּדָלְחִי, ־חִית ת cristallin, transparent
בַּדְלָן (ר׳ ־נִים) ז isolationniste *m*, séparatiste *m*
בַּדְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ isolationnisme *m*
בַּדְלָנִי, ־נִית ת isolationniste, séparatiste
בָּדַק (302) פ״י examiner, vérifier, rechercher
בָּדַק אֶת־הֶחָמֵץ rechercher le levain (la veille de la Pâque)
בָּדַק אַחֲרֵי־פ׳ faire une enquête sur qn
בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת chercher la petite bête
בָּדַק חוֹלֶה examiner un malade
|| נִבְדַּק (389) פ״ע être examiné, être vérifié
|| בִּדֵּק (433) פ״י examiner minutieusement
בֶּדֶק (166) ז fissure *f*, brèche *f*, dégât *m*
בֶּדֶק־בַּיִת réparations immobilières, remise *f* en état
בהש revision générale

בַּדָּק (90) ז censeur *m*
בַּדְקָן (90) ז pédant *m*, fureteur *m*, critique *m*
בַּדְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ méticulosité *f*, minutie *f*
בַּדְקָנִי, ־נִית ת méticuleux, scrutateur
בִּדֵּר (433) פ״י (פיזר) dissiper, éparpiller
|| (הפיג שעמום) divertir, distraire
|| הִתְבַּדֵּר (467) פ״ע (התפזר) s'éparpiller
|| (הפיג שעמומו) se divertir, se distraire
בַּדְּרָן (90) ז amuseur *m*, humoriste *m*
בַּדְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ divertissement *m*
בָּהּ ← בְּ־
בָּהּ בַּשָּׁעָה à la même heure
בֵּהּ ארמית en lui
מִנֵּהּ וּבֵהּ sur-le-champ, du tac au tac
בַּהֲדֵי־ מ״י ארמית avec
בַּהֲדֵי־הֲדָדֵי ensemble
בְּהֶדְיָא תה״פ ארמית expressément, explicitement
בָּהָה (344) פ״ע être consterné, être stupéfait
תּוֹהֶה וּבוֹהֶה perplexe, désorienté, ahuri
בֹּהוּ (—) ז chaos *m*, confusion *f*, désolation *f*
תֹּהוּ וָבֹהוּ désert *m* et désolation
tohu-bohu *m*
בָּהוּל, בְּהוּלָה ת (חרד) soucieux, préoccupé
|| (נחפז) pressé, accéléré, impatient
|| (דחוף) urgent
בְּהוֹנוֹת ← בֹּהֶן
בְּהוֹרִית (17) נ tache claire
בַּהַט (—) ז albâtre *m*
בְּהִיָּה (202) נ stupéfaction *f*, ahurissement *m*
בָּהִיל, בְּהִילָה ת effaré, effarouché
בְּהִילָה (201, בלי ר׳) נ panique *f*, effarement *m*
בְּהִילוּת (45, בלי ר׳) נ hâte *f*, précipitation *f*
|| (דאגה) inquiétude *f*, anxiété *f*
בְּהִינָה (201) נ marche *f* sur la pointe des pieds
בָּהִיק, בְּהִיקָה ת brillant, étincelant, lumineux
בְּהִיקָה (201, בלי ר׳) נ luminosité *f*
בְּהִיקוּת (45) נ clarté *f*, éclat *m*, splendeur *f*
בָּהִיר, בְּהִירָה ת clair
יוֹם בָּהִיר journée claire
עממי בְּיוֹם בָּהִיר אֶחָד un beau matin
שֵׂעָר בָּהִיר cheveux blonds

בָּדָא מִלִּבּוֹ	inventer de toutes pièces
בַּדָּאוּת (46) נ	imagination *f*, fantaisie *f*
בַּדַּאי (ר' בַּדָּאִים) ז	menteur *m*
בַּדָּאִי, ־אִית ת	mensonger, imaginaire, fictif
בַּדָּאִי (—) ז	fiction *f*
בָּדַד (305) פ"ע	être seul, être isolé
‖ נִבְדַּד (389) פ"ע	être isolé
‖ בּוֹדֵד (454) פ"י	isoler, mettre à part
‖ בִּדֵּד (433) פ"י פיס	isoler
‖ הִתְבּוֹדֵד (487) פ"ע	s'isoler, se mettre à l'écart
‖ הִבְדִּיד (499) פ"י פיס	isoler
בָּדָד או לְבָדָד תה"פ	seul, isolément
יָשַׁב בָּדָד	demeurer seul
בֶּדֶד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדָה (352) פ"י	imaginer, fabriquer (un mensonge)
‖ נִבְדָּה (408) פ"ע	être inventé
‖ בִּדָּה (447) פ"י (המציא)	inventer, imaginer
(הוכיח כשקרן)	convaincre de mensonge
הָעֵד בֻּדָּה	le témoin a été convaincu de mensonge
‖ הִתְבַּדָּה (480) פ"ע (אדם)	être convaincu de mensonge
(נבואה)	se révéler faux
בִּדּוּד (—) ז	solitude *f*, isolement *m*
בָּדוּד, בְּדוּדָה ת	isolé, solitaire
‖ בהש בְּגָדִים בְּדוּדִים	vêtements *mpl* en loques
בִּדּוּד (41, בלי ר') ז	isolement *m*, mise *f* à l'écart
‖ פיס	isolation (d'un corps, d'un local) *f*
חָמְרֵי־בִּדּוּד ז"ר	matières isolantes
בָּדוּחַ, בְּדוּחָה ת	gai, allègre, joyeux
דַּעְתּוֹ בְּדוּחָה עָלָיו	il est de bonne humeur
בִּדּוּחַ (9) ז	amusement *m*, divertissement *m*
בָּדוּי, בְּדוּיָה ת	inventé, fabriqué, imaginaire
שֵׁם בָּדוּי	pseudonyme *m*
בֶּדְוִי, ־וִית (ר' ־וִים, ־וִיּוֹת) ש	bédouin *n*
בִּדּוּי (—) ז	invention *f*, fiction *f*
בָּדוּל, בְּדוּלָה ת	séparé, distinct, isolé
בִּדּוּל (—) ז (הפרדה)	distinction *f*
‖ (התבדלות)	isolement *m*, ségrégation *f*
בַּדּוֹן (21) ז	baraquement *m* en toile
בַּדּוֹנָג (ר' ־גִים) ז	toile cirée, linoléum *m*
בָּדוּק, בְּדוּקָה ת	éprouvé, authentique
בִּדּוּק (—) ז	vérification *f*, contrôle *m*
בַּדּוּקִי, ־קִית ת	de père inconnu
בִּדּוּר (51) ז	divertissement *m*, distraction *f*
שַׂחְקַן־בִּדּוּר ז	artiste *m* de cabaret
בִּימַת־בִּדּוּר נ	tréteaux *mpl*
בִּדּוּרִי, ־רִית ת	divertissant, amusant, comique
בְּדוּת (ר' בְּדֻיּוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בְּדוּתָה (ר' ־תוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*, blague *f*
בָּדַח (330) פ"ע	être gai, se divertir
‖ בִּדַּח (439) פ"י	égayer, amuser, divertir
סִפּוּר מְבַדֵּחַ	histoire amusante
‖ הִתְבַּדַּח (477) פ"ע	s'amuser, se divertir
בָּדֵחַ, בְּדֵחָה ת	gai, allègre, joyeux
בַּדְּחִית (ר' ־חִיּוֹת) נ	opéra-bouffe *m*
בַּדְּחָן (90) ז	farceur *m*, amuseur *m*
בַּדְּחַן־הֶחָצֵר	bouffon *m* de cour
בִּדְחֵן (457 נ) פ"ע	faire des bouffonneries
בַּדְּחָנוּת (—) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*
בַּדְּחָנִי, ־נִית ת	bouffon, facétieux
בִּדִּיד (15) ז	rigole *f*, petit fossé
בָּדִיד (1) ז	rameau *m*, brindille *f*, petite canne
בְּדִידָה (201, בלי ר') נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִידוּת (—) נ	isolement *m*, solitude *f*
חַיֵּי־בְּדִידוּת ז"ר	vie *f* solitaire
היסט בְּדִידוּת מַזְהִירָה	splendide isolement
בְּדָיָה (ר' ־יוֹת) נ	fiction *f*, invention *f*
בִּדְיוֹנִי, ־נִית ת	fictif, imaginaire
מַדָּע בִּדְיוֹנִי	science-fiction *f*
בָּדִיחַ, בְּדִיחָה ת	gai, amusant, spirituel
בְּדִיחָה (201) נ	anecdote *f*, plaisanterie *f*
בְּדִיחוּת (45, בלי ר') נ	gaieté *f*, hilarité *f*
בְּדִיחוּת־הַדַּעַת	bonne humeur
בְּדִיחוּתָא (—) נ ארמית	plaisanterie *f*, facétie *f*
מִלְּתָא (ר' מִלֵּי) דִבְדִיחוּתָא	mot *m* d'esprit
בְּדִיל (1) ז	étain *m*
אֶבֶן־בְּדִיל נ	fil *m* à plomb
בְּדִילוּת (45, בלי ר') נ	isolement *m*, retraite *f*
בְּדִיעֲבַד תה"פ בארמית	après coup, a posteriori
בְּדִיקָה (201) נ	examen *m*, vérification *f*
בְּדִיקַת־דָּם	analyse *f* de sang

הֵבִיא קָרְבָּן	offrir un sacrifice
הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן	prendre en considération
הֵבִיא בִּמְבוּכָה	rendre perplexe
הֵבִיא לִידֵי חֵטְא	entraîner à pécher
הֵבִיא אֶת־ פְּ׳ לִידֵי צַעַר	faire de la peine à qn
הֵבִיא לְבֵית־הַדְּפוּס	éditer
הֵבִיא לִידֵי־גְמָר	mener à bonne fin
הֵבִיא רְאָיָה מִן־	tirer argument de
הֵבִיא קֶטַע	citer un passage
‖ לְהָבִיא	inclusivement
בּוֹאֵךְ או **בּוֹאֲכָה** מ״י	en direction de
בּוֹאֵךְ עַזָּה	en direction de Gaza
בּוֹאֵשׁ (ר׳ בּוֹאֲשִׁים) ז זואול	putois *m*
בּוֹגֵד, ־גֶדֶת (ר׳ ־גְדִים, ־גְדוֹת) ש	traître *n*
בּוֹגְדוּת (—) נ״ר	trahison *f*
בּוֹגְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	traîtrise *f*, déloyauté *f*
בּוֹגְדָנִי, ־נִית ת	traître
בּוֹגֵר, ־גֶרֶת (ר׳ גְרִים, ־גְרוֹת) ת	adulte
‖ (תלמיד לשעבר)	ancien élève
‖ בּוֹגֵר־אוּנִיבֶרְסִיטָה	licencié (ès lettres *etc*)
בּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, ־דְדוֹת) ת	isolé, solitaire
מִקְרֶה בּוֹדֵד	cas isolé
יְרִיּוֹת בּוֹדְדוֹת	(tir) coup par coup
בּוּדְהָא ש״פ ז	Bouddha *m*
תּוֹרַת־בּוּדְהָא נ	bouddhisme *m*
בּוּדְהִיסְטִי, ־טִית ת	bouddhiste
בּוֹדֵק (132) ז	contrôleur *m*, vérificateur *m*
בּוֹהֵמָה (—) נ	bohème (artistes non-conformistes) *f*
בּוֹהֵמִי, ־מִית ת (של־בוהמיה)	bohémien
‖ (צוענִי)	bohémien, tzigane
‖ (של־הבוהמה)	bohème
בּוֹהֵמְיָה ש״פ נ	la Bohême (pays)
בּוֹהֲקָנִי, ־נִית ת	luisant
[בוז] בָּז (378) פ״ע (לְ־)	mépriser, dédaigner
בּוּז (41, בלי ר׳) ז	mépris *m*, dédain *m*
‖ בּוּז! מ״ק	fi!
בּוּז לֶעָרִיץ!	à bas le tyran!
בּוּזָה (201, בלי ר׳) נ	opprobre *m*, ignominie *f*
בּוֹזְמַנִּית תה״פ	simultanément
בּוֹחֵן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חֲנִים, ־חֲנוֹת) ש	examinateur *n*
בּוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	électeur *n*
רְשִׁימַת־בּוֹחֲרִים נ	liste électorale
קְהַל־הַבּוֹחֲרִים ז	le corps électoral
בּוֹטֶה, ־טָה ת	mordant, caustique, incisif
דְּבָרִים בּוֹטִים	paroles mordantes
בּוֹטָנִי, ־נִית ת	botanique
בּוֹטָנִיקָה (—) נ	botanique *f*
[בוך] נָבוֹךְ (429) פ״ע	être perplexe
‖ הֵבִיךְ (526) פ״י	rendre perplexe
1. **בּוּל** (41) ז (תו)	timbre *m*
בּוּל־דֹּאַר	timbre-poste *m*
בּוּל־הַכְנָסָה	timbre-quittance *m*
אֹסֶף־בּוּלִים ז	collection *f* de timbres
אַסְפַן־בּוּלִים ז	collectionneur *m* de timbres
2. **בּוּל** (41) ז (גוש)	bloc *m*, masse *f*
בּוּל־עֵץ	souche *f*, bûche *f*
בהש בּוּל־עֵץ (אדם מטומטם)	tête *f* de bois
יָשֵׁן כְּבוּל־עֵץ	dormir comme une marmotte
3. **בּוּל** (—) ז (יבול)	récolte *f*
‖ ° יֶרַח־בּוּל	le mois de *marhechwân*
בּוּלָאוּת (—) נ	philatélie *f*
בּוּלַאי (61) ז	philatéliste *m*
בּוּלָאִי, ־אִית ת	philatélique, relatif aux timbres
בּוּלְגָרִי, ־רִית ת	bulgare
בּוּלְגָרְיָה ש״פ נ (ארץ)	la Bulgarie
בּוּלוֹן (21) ז	album *m* de timbres
בּוֹלֵט ־לֶטֶת (ר׳ ־לְטִים, ־לְטוֹת) ת	saillant, proéminent
מַפָּה בּוֹלֶטֶת	carte *f* en relief
בהש אִישִׁיּוּת בּוֹלֶטֶת	personnalité éminente
בּוֹלִיבִי, ־בִית ת	bolivien
בּוֹלִיבְיָה ש״פ נ (ארץ)	la Bolivie
בּוֹלֶשֶׁת (—) נ	police secrète
בּוֹמְבַּסְטִי, ־טִית ת	ampoulé, grandiloquent
בּוֹמְבַּסְטִיּוּת (—) נ	emphase *f*, grandiloquence *f*
[בון] ← 1. [בין]	
1. **בּוֹנֶה** (73) ז	bâtisseur *m*, constructeur *m*
בּוֹנֵה־עָרִים	urbaniste *m*
בּוֹנֶה חָפְשִׁי	franc-maçon *m*
2. **בּוֹנֶה** (73) ז זואול	castor *m*
בּוֹנוּס (ר׳ ־סִים) ז	bonus *m*, prime *f*

כָּחֹל בָּהִיר — bleu clair
בְּלָשׁוֹן בְּהִירָה — en un langage clair et net
בְּהִירוּת (45, בלי ר׳) נ — clarté *f*, luminosité *f*
בִּבְהִירוּת רַבָּה — très clairement
בָּהַל (325) פ״ע — être inquiet, être effrayé
|| נִבְהַל (397) פ״ע (נפחד) — s'inquiéter, s'effrayer
(נחפז) — se hâter, se dépêcher
|| בִּהֵל (434) פ״י (הפחיד) — effrayer
(האיץ) — faire hâter, presser
|| הִתְבַּהֵל (471) פ״ע — s'effrayer
|| הִבְהִיל (502) פ״י (הפחיד) — effrayer
(האיץ) — faire venir en hâte, alerter
הִבְהִיל רוֹפֵא — faire venir en hâte un médecin
בֶּהָלָה (220) נ (חרדה) — frayeur *f*, panique *f*
עוֹרֵר בֶּהָלָה — provoquer une panique
|| (חיפזון) — hâte *f*, précipitation *f*
בָּהֶם, בָּהֶן ← בְּ־
בָּהָם (ר׳ בָּהָמִים) ז — conducteur *m* de troupeaux
בִּהֵם (434) פ״י (נהג בהמה) — conduire un troupeau
(עשה לבהמי) — rendre animal *ou* bestial
|| הִתְבַּהֵם (471) פ״ע — devenir animal *ou* bestial
בְּהֵמָה (230) נ — animal (domestique) *m*, bête *f*
בֶּהֱמַת־מַשָּׂא — bête *f* de somme
מְגַדֵּל־בְּהֵמוֹת ז — éleveur *m*
|| (שם כולל) — bétail *m*
בְּהֵמָה גַּסָּה — gros bétail, bovins *mpl*
בְּהֵמָה דַקָּה — menu bétail
בַּהֵמָה ← בְּ־
בַּהֲמוּת או בַּהֲמִיּוּת (45, בלי ר׳) נ — bestialité *f*
בְּהֵמוֹת (—) ז זואול — hippopotame *m*
בַּהֲמִי, ־מִית ת (מטומטם) — abruti, bête
|| (אכזרי) — brutal, bestial
בַּהֲמִיּוּת ← בַּהֲמוּת
[בהן] הִבְהִין (502 נ) פ״ע — marcher sur la pointe des pieds
בֹּהֶן (185, ר׳ בְּהוֹנוֹת) נ (של־היד) — pouce *m*
(של־הרגל) — gros orteil
בָּהַק (325) פ״ע — luire, briller
|| הִתְבַּהֵק (471) פ״ע — scintiller, resplendir
|| הִבְהִיק (502) פ״י — faire luire, faire briller
|| פ״ע — briller, luire

1. בֹּהַק או בֹּהַק (—) ז (זוהר) — lueur *f*, éclat *m*
2. בֹּהַק (—) ז או בֹּהֶקֶת (—) נ רפא — vitiligo *m*
בַּהֲקָן (90) ז — albinos *m*
[בהר] הִתְבַּהֵר (471) פ״ע — s'éclaircir, devenir clair
|| הִבְהִיר (502) פ״י — éclaircir
|| פ״ע — s'éclaircir
בֹּהַר (197, בלי ר׳) ז — lumière *f*, clarté *f*, éclat *m*
בַּהֶרֶת (ר׳ בֶּהָרוֹת) נ רפא — tache (sur la peau) *f*
בֶּהָרוֹת־קַיִץ — taches *fpl* de rousseur
טִיפוּס־הַבֶּהָרוֹת ז — typhus *m* exanthématique
בּוֹ ← בְּ־
בּוֹ בַּיּוֹם — le même jour
בּוֹ בַּזְּמַן — en même temps, simultanément
[בוא] בָּא (383) פ״ע — venir, entrer, arriver
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם — soyez le bienvenu
יָבוֹא! — entrez!
אָנָה אֲנִי בָא? — que vais-je devenir?
הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא — revenir les mains vides
בָּא אֶל־אֲבוֹתָיו — décéder, mourir
בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ — le soleil s'est couché
תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה — tant mieux pour lui, bravo!
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ — je (tu, *etc*) n'en peux plus
בָּא בִּבְרִית עִם־ — conclure une alliance avec
בָּאוּ בִּבְרִית־נִשּׂוּאִים — ils se sont mariés
בָּא בִּדְבָרִים — engager des pourparlers
בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן — entrer en ligne de compte
אֵין זֶה בָא בְּחֶשְׁבּוֹן — il n'en est pas question
בָּא בְּטַעֲנוֹת עַל־ — exprimer des griefs contre
בָּא בַּיָּמִים — avancer en âge, vieillir
בָּא בִּמְבוּכָה — être perplexe
בָּא בְּמַגָּע עִם־ — prendre contact avec
כָּל־הַבָּא לַיָּד — tout ce qui tombe sous la main
בָּא לִידֵי־יֵאוּשׁ — désespérer
בָּא עַל־הֶחָתוּם — apposer sa signature
בָּא עַל־שְׂכָרוֹ — recevoir sa récompense
עממי בָּא לִי לָשִׁיר — j'ai envie de chanter
|| (התקיים) — arriver, se produire
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא — ce que je craignais est arrivé
לֶעָתִיד לָבוֹא — dans les temps à venir
|| הֵבִיא (523) פ״י — faire venir, amener, apporter
הֵבִיא אִתּוֹ אֶת־בְּנוֹ — amener son fils avec soi

בִּזְבֵּז (461) פ"י — gaspiller, dépenser
בהש בִּזְבֵּז אֶת־מֶרְצוֹ — gaspiller son énergie
|| הִתְבַּזְבֵּז (491) פ"ע — se gaspiller
בַּזְבְּזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — prodigue *n*
בַּזְבְּזָנוּת (46, בלי ר') נ — gaspillage *m*, prodigalité *f*
בַּזְבְּזָנִי, ־נִית ת — dispendieux, prodigue
בָּזָה (342) פ"י — mépriser, dédaigner, outrager
|| נִבְזָה (406) פ"ע — être méprisé, être outragé
|| בִּזָּה (447) פ"י — outrager, insulter
|| הִתְבַּזָּה (480) פ"ע — s'avilir
|| הִבְזָה (508) פ"י — rendre méprisable
בָּזֶה (נס' בְּזֵה־, בלי ר') ת — méprisable, vil, indigne
בְּזֵה־נֶפֶשׁ — abject
בִּזָּה (208) נ — butin *m*, pillage *m*
בָּזוּי, בְּזוּיָה ת — méprisé, méprisable
בָּזוּקָה (ר' ־קוֹת) נ צבא — bazooka *f*
בִּזּוּר (—) ז — décentralisation *f*
בָּזַז (356) פ"י — piller, saccager
|| נִבְזַז (388) או נָבֹז (414) פ"ע — être pillé
|| בִּזֵּז (433) פ"י — piller, saccager
בִּזָּיוֹן (38) ז — outrage *m*, humiliation *f*, insulte *f*
כְּדֵי בִּזָּיוֹן וָקֶצֶף — c'en est assez!
בִּזְיוֹן־הַמֵּת — manque *m* de respect à un mort
בִּזְיוֹן־בֵּית־הַמִּשְׁפָּט — outrage *m* à magistrat
בִּזָּיָה (201) נ — pillage *m*, mise *f* à sac
בָּזִיךְ (201) או בָּזָךְ (139) נ — coupelle *f*, jatte *f*, sébile *f*, bol (en bois) *m*
בָּזִיק (1) ז — éclair *m*
1. בְּזִיקָה (201) נ (פיזור) — saupoudrage *m*
2. בְּזִיקָה (201) נ (נצנוץ) — lueur *f* brusque, éclair *m*
בַּזְיָר (ר' ־רִים) ז — fauconnier *m*
בָּזֶל ש"פ נ (עיר) — Bâle *m*
בַּזֶּלֶת (—) נ — basalte *m*
בָּזַע (332) פ"י — déchirer, mettre en pièces
בָּזָק (105) ז — éclair *m*
מִלְחֶמֶת־בָּזָק ז — guerre-éclair *m*
1. בֶּזֶק (—) ז — télécommunication *f*
2. בֶּזֶק (166) ז (אבן) — caillou *m*
1. בָּזַק (304) פ"י (פיזור) — éparpiller, saupoudrer
|| נִבְזַק (388) פ"ע — être dispersé *ou* saupoudré
|| (חדר) — se répandre, s'infiltrer
|| הִתְבַּזֵּק (467) פ"ע — se disperser, s'éparpiller
|| הִבְזִיק (498) פ"י — disperser, éparpiller
2. בָּזַק (304) פ"ע (הבריק) — jaillir (éclair), briller
|| נִבְזַק (388) פ"ע — luire, briller
|| הִתְבַּזֵּק (467) פ"ע — jaillir (lumière)
|| הִבְזִיק (498) פ"י — éclairer brusquement
(צילום) — éclairer au magnésium (flash)
צבא — attaquer à la mitrailleuse (d'avion)
בָּזַר (304) פ"י — disperser, éparpiller
|| בִּזֵּר (433) פ"י — disperser, décentraliser
בַּזָּר (ר' ־רִים) ז — bazar *m*
בַּחוּן (41) ז — tour *f* de guet
בָּחוֹן (14) ז — vérificateur *m*, essayeur *m*
1. בָּחוּר (בְּחוּר־, בַּחוּרִי, בַּחוּרִים וכו') ז — jeune homme *m*
בְּחוּר־חֶמֶד (ר' בַּחוּרֵי־חֶמֶד) — charmant jeune homme
בְּחוּר־יְשִׁיבָה (ר' בַּחוּרֵי־יְשִׁיבָה) — étudiant *m* d'école talmudique
2. בָּחוּר, בְּחוּרָה ת — choisi, excellent, préféré
בָּחוּר וָטוֹב — d'élite, du meilleur choix
בַּחוּרָה (201) נ — jeune fille *f*
בַּחוּרוֹן (21) ז — petit jeune homme
בַּחוּרִים (41) ז"ר או בְּחוּרוֹת (42) נ"ר — jeunesse *f*
בַּחוּרֹנֶת (ר' ־רוֹנוֹת) נ — petite jeune fille
בְּחִילָה (201, בלי ר') נ — nausée *f*, dégoût *m*
בְּחִינָה (201) נ — examen *m*, épreuve *f*
בְּחִינַת־גְּמָר — examen final
בְּחִינַת־כְּנִיסָה — examen *m* d'entrée
בְּחִינַת־מַעֲבָר — examen *m* de passage
בְּחִינַת־מִשְׁנֶה — examen *m* de rattrapage
נִגַּשׁ לִבְחִינָה — se présenter à un examen
עָמַד בִּבְחִינָה — réussir un examen
|| (השקפה) — point *m* de vue
מִבְּחִינָה מוּסָרִית — du point de vue moral
מִבְּחִינָה מְסֻיֶּמֶת — en un certain sens
מִכָּל־הַבְּחִינוֹת — à tous les égards
בִּבְחִינַת־ או בְּחִינַת־ — en tant que, en qualité de
מִקְרֶה זֶה הוּא בְּחִינַת־חִידָה — ce cas est énigmatique
בָּחִיר, בְּחִירָה ת — élu, choisi, préféré

בִּטּוּחַ לְאֻמִּי — sécurité sociale
בִּטּוּחַ־מַחֲלָה — assurance contre la maladie
בִּטּוּחַ־מִשְׁנֶה — réassurance *f*
בְּטוּחָה (ר׳ ־חות) נ — sécurité *f*, assurance *f*
|| (ערובה) — garantie *f*, gage *m*
הִמְצִיא בְּטוּחוֹת — fournir des garanties
בְּטוּחוֹת או בִּטּוּחוֹת תה״פ — en sécurité, sûrement
בִּטּוּי (23) ז — expression *f*, prononciation *f*
בִּטּוּי־שְׂפָתַיִם — simples paroles *fpl*
שְׁבוּעַת־בִּטּוּי נ — voeu (sans engagement envers autrui) *m*
נָתַן בִּטּוּי לְ־ — faire entendre, exprimer
כְּלִי־בִטּוּי ז — organe *m*
|| (ניב) — expression *f*, locution *f*
|| מתמט בִּטּוּי אַלְגֶּבְּרִי — expression algébrique
בִּטּוּל (41) ז (הפסקה) — arrêt *m*, suspension *f*
בִּטּוּל־מְלָאכָה — arrêt de travail
בִּטּוּל־זְמַן — perte *f* de temps
בִּטּוּל־תּוֹרָה — interruption *f* des études
|| (שלילה) — annulation *f*, suppression *f*
בִּטּוּל־הַחְלָטָה — révocation *f* d'une décision
בִּטּוּל־הַיֵּשׁ — annihilation *f* de l'être
בִּטּוּל־חֹק — abolition *f* d'une loi
|| (זלזול) — dédain *m*, mépris *m*
הִתְיַחֵס לִפְ׳ בְּבִטּוּל — traiter qn comme du néant
בֵּטוֹן (—) ז — béton *m*
בֵּטוֹן מְזֻיָּן — béton armé
1. בִּטּוּן (—) ז (חיזוק בבטון) — bétonnage *m*
2. בִּטּוּן (—) ז (של־בגד) — doublure *f*
בֶּטַח (97) ז — appui (de fenêtre) *m*
בָּטַח (332) פ״ע (בְּ־) — avoir confiance (en)
|| בִּטַּח (439) פ״י — assurer (commercialement, contre un risque)
|| הִבְטִיחַ (504) פ״י (עשה לבטוח) — affermir, fortifier, protéger
הִבְטִיחַ אֶת־הַבַּיִת — garantir la sécurité de la maison
הִבְטִיחַ אֶת־עֲתִידוֹ — assurer son avenir
|| (נתן הבטחה) — promettre
הִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת — promettre monts et merveilles

מֻבְטָח לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ — il est sûr de réussir
מֻבְטָחַנִי (נ׳ מֻבְטַחְתַּנִי) — je suis sûr
בֶּטַח (179, בלי ר׳) ז — sécurité *f*, assurance *f*, sûreté *f*
|| בֶּטַח או לָבֶטַח תה״פ (בשלוה) — en sécurité
עממי (בוודאות) — certainement, assurément
בִּטְחָה (—) נ (שלוה) — confiance *f*, sentiment *m* de sécurité
|| (ודאות) — certitude, assurance
אוּכַל לוֹמַר לְךָ בְּבִטְחָה שֶׁ־ — je peux t'assurer que
בִּטָּחוֹן (38) ז — certitude *f*, assurance *f*, confiance *f*
בִּטָּחוֹן עַצְמִי — confiance *f* en soi
תָּלָה בִּטְחוֹנוֹ בְּ־ — mettre sa confiance en
|| (אמונה) — confiance *f*, foi *f*
בַּעַל־בִּטָּחוֹן — plein de foi
|| (ודאות) — certitude, assurance
|| טכנ חֲגוֹרַת־בִּטָּחוֹן נ — ceinture *f* de sûreté
סִכַּת־בִּטָּחוֹן נ — épingle *f* de sûreté
|| צבא — sécurité *f*
כֹּחוֹת־הַבִּטָּחוֹן ז״ר — les forces armées
שַׂר־הַבִּטָּחוֹן ז — ministre *m* de la défense nationale
מוֹעֶצֶת־הַבִּטָּחוֹן נ — le Conseil de Sécurité (à l'O.N.U.)
בִּטְחוֹנִי, ־נִית ת — de sécurité, de défense
הַמַּצָּב הַבִּטְחוֹנִי — la situation du point de vue de la sécurité
שִׁקּוּלִים בִּטְחוֹנִיִּים — considérations *fpl* de sécurité
בָּטָטָה (ר׳ ־טות) נ צמח — patate douce
בְּטִיחוּת (45, בלי ר׳) נ — sûreté *f*, sécurité *f*
אֶמְצְעֵי־בְטִיחוּת ז״ר — mesures *fpl* de sécurité
בַּטָּלָה (—) נ — oisiveté *f*, chômage *m*
בָּטִישׁ (1) ז — dame (outil) *f*
בְּטִישָׁה (201) נ (כבישה) — damage (de la terre) *m*
|| (חבטה) — coup *m*, choc *m*, ruade *f*
בָּטַל (309) פ״ע (שבת) — être oisif, chômer
בָּטַל מִדִּבְרֵי־תוֹרָה — négliger ses études
|| (חדל) — cesser, s'arrêter
בָּטְלוּ הַקָּרְבָּנוֹת — les sacrifices ont cessé
|| נִבְטַל (388) פ״ע (בוטל) — être aboli, être annulé
(נמנע) — s'abstenir, se tenir quitte

בְּחִיר־לִבָּהּ	l'élu de son coeur
בְּחִירַת־לִבּוֹ	l'élue de son coeur
בְּחִירָה (201) נ	choix *m*
אֶרֶץ־הַבְּחִירָה נ	la Terre d'élection
בֵּית־הַבְּחִירָה ז	le Temple (de Jérusalem)
לְפִי־בְּחִירָה	au choix
בְּחִירָה חָפְשִׁית	libre arbitre *m*, libre choix *m*
‖ (למוסד ציבורי)	élection *f*
זְכוּת־בְּחִירָה נ	droit *m* de vote
עָרַךְ בְּחִירוֹת	organiser des élections
מַעֲרֶכֶת־בְּחִירוֹת נ	campagne électorale
בְּחִירוֹת אֲזוֹרִיּוֹת	scrutin *m* de circonscription
בְּחִירוֹת יְשִׁירוֹת	scrutin direct
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת	scrutin proportionnel
בְּחִישָׁה (201) נ	brassage *m*, action *f* de remuer
‖ בהש	intervention *f*, immixtion *f*
בְּחִישָׁה בִּקְדֵרָה שֶׁל־אַחֵר	immixtion dans les affaires d'autrui
1. בָּחַל (325) פ"ע (מאס) בְּ־	avoir la nausée de
‖ הִתְבַּחֵל (471) פ"ע	éprouver la nausée
‖ הִבְחִיל (502) פ"י	donner la nausée, dégoûter
2. בָּחַל (325) פ"ע (הבשיל)	mûrir
‖ בִּחֵל (434) פ"ע	mûrir
‖ הִבְחִיל (502) פ"ע	mûrir
‖ פ"י (פירות)	faire mûrir
מטבח (בשר)	blanchir (dans l'eau bouillante)
בַּחַל (—) ז	nausée *f*, dégoût *m*
בֹּחַל (—) ז (תאנה מתבשלת)	figue mûre
‖ (התבגרות)	puberté *f*
בַּחַן (152) ז	tour *f* de guet
בָּחָן (99) ז	vérificateur *m*, examinateur *m*
בָּחַן (325 נ) פ"י	examiner, éprouver, scruter
בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב	qui scrute les reins et le coeur
‖ נִבְחַן (397 נ) פ"ע	être examiné
‖ הִבְחִין (502 נ) פ"י (בְּ־)	discerner, apercevoir
הִבְחִין בֵּין... לְ־ (או...ובין־)	distinguer entre ... et
בֹּחַן (185) ז	épreuve *f*, test *m*
אֶבֶן־בֹּחַן נ	pierre *f* de touche
תְּמוּנַת־בֹּחַן (בטלויזיה) נ	mire *f*
בַּחְנִין (1) ז זואול	palpe *f ou m*

בָּחַר (325) פ"י	choisir, élire
‖ (למוסד ציבורי) בָּחַר בִּפְ'	élire qn
‖ נִבְחַר (397) פ"ע	être choisi, être élu
בַּחֲרוּת (45, בלי ר') נ	jeunesse *f*, adolescence *f*
בַּחְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	délicat, difficile (dans son choix)
בַּחְרָנוּת (46, בלי ר') נ	délicatesse *f*, exigence *f*
בָּחַשׁ (325) פ"י	remuer, agiter, brouiller
בָּחַשׁ אֶת־הַתֵּה בְּכַפִּית	remuer le thé avec une cuillère
‖ פ"ע בהש בָּחַשׁ בִּקְלַחַת	mettre son nez dans une affaire
‖ נִבְחַשׁ (397) פ"ע	être remué, être agité
‖ בִּחֵשׁ (434) פ"י	remuer, agiter, malaxer
‖ הִתְבַּחֵשׁ (471) פ"ע	être remué, être agité
בַּחֲשָׁה (ר' בַּחֲשׁוֹת) נ מטבח	louche *f*, spatule *f*
בַּחְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	indiscret, fouineur
[בטא] נִבְטָא (403) פ"ע	être prononcé
‖ בִּטֵּא (443) פ"י (הגה)	prononcer, articuler
(הביע)	exprimer
‖ הִתְבַּטֵּא (478) פ"ע	s'exprimer
בִּטָּאוֹן (38, ר' בִּטְאוֹנִים) ז	organe (journal *etc*) *m*
בִּטְבּוּט (—) ז	enflure *f*, gonflement *m*
בִּטְבֵּט (457) פ"י (ניפח)	enfler, gonfler
‖ פ"ע (בצבץ)	émerger, surgir
‖ הִתְבַּטְבֵּט (491) פ"ע (התנפח)	s'enfler
‖ (בצבץ)	émerger, surgir, faire saillie
בָּטָה (342) פ"י	prononcer, proférer
בָּטָה כְּמַדְקְרוֹת־חֶרֶב	prononcer des paroles incisives
בִּטּוּא (ר' ־אִים) ז	expression *f*
בָּטוּחַ, בְּטוּחָה ת	sûr, assuré, certain
בָּטוּחַנִי (נ' בְּטוּחָתְנִי)	je suis sûr
סָמוּךְ וּבָטוּחַ	sûr et certain
‖ (נאמן) אִישׁ בָּטוּחַ	homme digne de confiance
עֵסֶק בָּטוּחַ	affaire *f* de tout repos
בִּטּוּחַ (9) ז	assurance *f*
דְּמֵי־בִּטּוּחַ ז"ר	prime *f* d'assurance
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ נ	compagnie *f* d'assurances
תְּעוּדַת־בִּטּוּחַ נ	police *f* d'assurance
בִּטּוּחַ־חַיִּים	assurance sur la vie

ביוגרפיה (ר׳ ־יות) נ	biographie *f*
ביוכימיה (—) נ	biochimie *f*
ביול (—) ז	timbrage *m*, affranchissement *m*
ביולוג (ר׳ ־גים) ז	biologiste *m*
ביולוגי, ־גית ת	biologique
ביולוגיה (—) נ	biologie *f*
ביום או בימוי (41) ז	mise *f* en scène
1. ביון (—) ז צבא	service *m* de renseignements, espionnage *m*
2. ביון (—) ז מתמט	interpolation *f*
ביוץ (—) ז מטבח	épaississement (par addition d'oeufs) *m*
‖ רפא	ovulation *f*
ביוש (41, בלי ר׳) ז	offense *f*, humiliation *f*
ביות (41, בלי ר׳) ז	domestication *f*, apprivoisement *m*
ביזנטיון ש״פ ז (עיר)	Byzance *f*
ביזנטיני, ־נית ת	byzantin
ביל (451) פ״י	timbrer, affranchir
בילהרציה (—) נ רפא	bilharzia (ver parasite) *f*
ביל״ו (= בית יעקב לכו ונלכה)	Bilou (mouvement d'immigrants 1882) *m*
בילואי (ר׳ בילואים) ז	membre *m* du Bilou
ביליארד (—) ז	billard (jeu) *m*
בים (451) פ״י	mettre en scène
‖ בהש בים בחירות	faire un simulacre d'élections
בימאי או במאי (61) ז	régisseur *m*, metteur *m* en scène
בימה או במה (201) נ	scène *f*, podium *m*, estrade *f*
‖ (בבית־כנסת)	tribune *f*, chaire *f*
בימתי, ־תית ת	scénique, théâtral
1. [בין] בן (385 נ) פ״י	comprendre
‖ נבון (429 נ) פ״ע	devenir raisonnable
‖ בונן (454 נ) פ״י	s'intéresser à, surveiller
‖ התבונן (487 נ) פ״ע (ב־)	contempler, observer
‖ הבין (526 נ) פ״י	comprendre
הדבר מובן מאליו	cela va de soi
‖ פ״ע הבין ב־	s'y connaître en
2. בין (451 נ) פ״י מתמט	interpoler
בין־ (274) מ״י	entre, parmi
בין־הערבים	à l'approche du soir
בין־השמשות	au crépuscule
‖ בין... ובין־ (או... לבין־)	entre... et
ביני ובינך	entre toi et moi, entre nous
דברים שבינו לבינה	affaires *fpl* intimes
בינינו לבין־עצמנו	entre nous
ישב בינו לבין־עצמו	être assis à part
‖ בין... ל־	entre... et (différence)
מה בין רחוב לשביל?	en quoi une rue diffère-t-elle d'un sentier?
‖ בין־כה וכה או בין־כך ובין־כך	de toute façon, pendant ce temps
בין ש־... ובין ש־	soit que... soit que
‖ בין־ תחילית	inter- (préfixe)
בין־דתי או בינדתי	interconfessionnel
בין־יבשתי או בינ־יבשתי	intercontinental
בין־לאמי או בינלאמי	international
בין־משרדי או בינמשרדי	interministériel
בין־עירוני או בינעירוני	interurbain
בינה (201) נ	raison *f*, compréhension *f*
הגיע לבינה	atteindre l'âge de raison (40 ans)
שן־בינה נ	dent *f* de sagesse
זה למעלה מבינתי	cela me dépasse
בינה (ר׳ ־נות) נ מוס	intervalle (entre les lignes de la portée) *m*
בינוני, ־נית ת	moyen, intermédiaire, médiocre
למעלה מבינוני	au-dessus de la moyenne
המעמד הבינוני	la classe moyenne
‖ דקדוק	participe *m*
בינוני פועל	participe actif
בינוני פעול	participe passif
בינוניות (47, בלי ר׳) נ	médiocrité *f*
בינות־ (266) מ״י	entre
מבינות ל־	d'entre
בינים (—) ז״ז	milieu
איש־בינים ז	intermédiaire *m*, champion *m*
ימי־הבינים ז״ר	le moyen âge
קרב־בינים ז	duel *m*
צו־בינים ז משפט	ordonnance *f* de référé
קריאת־בינים נ	interruption *f*
בינימי, ־מית ת	médiéval

נִבְטַל מִן־הַמְּלָאכָה se dispenser d'une tâche
|| בִּטֵּל (433) פ״י (השבית) faire cesser
בִּטֵּל זְמַן perdre du temps
|| (שם לאל) annuler, abolir, supprimer
בִּטֵּל חוֹזֶה annuler un contrat
בִּטֵּל פְּסַק־דִּין casser un jugement
בִּטֵּל חֹק abolir une loi
בִּטֵּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ que sa volonté soit faite et non la tienne
|| (חשב לאפס) considérer comme nul
בִּטֵּל כְּעַפְרָא דְאַרְעָא n'accorder aucune importance à
בִּטֵּל אֶת־פְּ׳ n'avoir aucune estime pour qn
|| הִתְבַּטֵּל (467) פ״ע (בוטל) être annulé
(הלך בטל) perdre son temps, être désoeuvré
(ביטל ערך עצמו) se faire tout petit
|| הִבְטִיל (498) פ״י faire cesser
(פועלים) réduire au chômage
בָּטֵל, בְּטֵלָה ת (שאינו עובד) oisif, désoeuvré
הָלַךְ בָּטֵל être oisif, être désoeuvré
|| (שפג תוקפו) nul, sans valeur
בָּטֵל וּמְבֻטָּל nul et non avenu
|| (חסר־ערך) futile, insignifiant, vain, oiseux
דְּבָרִים בְּטֵלִים balivernes *fpl*, futilités *fpl*
שִׂיחָה בְּטֵלָה conversation oiseuse
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים quantité *f* négligeable
בַּטָּלָה (221, בלי ר׳) נ oisiveté *f*, chômage *m*
דְּמֵי־בַטָּלָה ז״ר indemnité *f* d'inactivité
|| (הבלים) inutilité *f*, vanité *f*
לְבַטָּלָה en vain, pour rien, inutilement
בְּרָכָה נ לְבַטָּלָה bénédiction *f* sans objet
בהש בְּרָכָה לְבַטָּלָה effort *m* inutile
בַּטְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת oisif, fainéant
עֲשָׂרָה בַּטְלָנִים dix pensionnaires (entretenus par la communauté) *mpl*
|| בהש (רחוק מהמציאות) maladroit *m*, raté *m*
בַּטְלָנוּת (—) נ (חוסר־מעש) oisiveté *f*
בהש (חוסר־התמצאות) maladresse *f*
בַּטְלָנִי, ־נִית ת inefficace, négligent, bâclé
בֶּטֶן (166) נ (כרס) ventre *m*, abdomen *m*
תַּאֲוַת־הַבֶּטֶן נ gloutonnerie *f*

|| (של־האשה) ventre, sein *m*, entrailles *fpl*
פְּרִי־בֶטֶן ז fruit *m* des entrailles
מִבֶּטֶן de naissance, depuis la naissance
|| (של־בקבוק וכו׳) ventre
|| בהש בֶּטֶן־אֳנִיָּה cale *f* d'un bateau
בֶּטֶן־הָאֲדָמָה les entrailles *fpl* de la terre
מִבֶּטֶן־שְׁאוֹל des profondeurs de la tombe
1. [בטן] הִבְטִין (498 נ) פ״י (גרם הריון) engrosser
|| פ״ע (התבלט) se bomber
2. בִּטֵּן (433 נ) פ״י (חיזק בבטון) bétonner
3. בִּטֵּן (433 נ) פ״י (בגד) doubler (un vêtement)
בֹּטֶן (186) ז צמח cacahuète *f*, arachide *f*
בִּטְנָה (242) נ doublure (d'un vêtement) *f*
עֲלֵי־בִטְנָה ז״ר pages *fpl* de garde
בָּטְנָה (ר׳ ־נִים) ז צמח (פרי) pistache *f*
|| (עץ) pistachier *m*
בַּטְנוּן (41) ז מוס contrebasse *f*
בַּטְנוּנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז מוס contrebassiste *m*
בַּטְנוּנִי, ־נִית ת ventru
בַּטְנוּנִית (17) נ מוס violoncelle *m*
בָּטַשׁ (304) פ״י (דרך) fouler, damer (la terre)
|| (בעט) ruer, donner des coups de pied
|| בִּטֵּשׁ (433) פ״י fouler, broyer, écraser
בֵּי־ מ״י ארמית chez
בֵּי־רַב école *f*
בַּר־בֵּי־רַב écolier *m*
1. בִּי ← בְּ־
2. בִּי מ״ק de grâce, s'il vous plaît
° בִּי אֲדוֹנִי de grâce monseigneur
בִּיאָה (201) נ arrivée *f*, venue *f*
בִּיאַת־הַגּוֹאֵל l'arrivée du Messie
|| (שקיעה) בִּיאַת־הַשֶּׁמֶשׁ coucher *m* du soleil
|| משפט (הזדווגות) cohabitation *f*, coït *m*
בִּיב (1) ז conduit *m*, caniveau *m*, rigole *f*
בִּיב־שְׁפָכִים égout *m*, cloaque *m*
בִּיֵּב (451) פ״י pourvoir d'une canalisation
בִּיבְּלִיוֹגְרַפְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ bibliographie *f*
בִּיבָר (91) ז jardin *m* zoologique, ménagerie *f*
בִּיגַמְיָה (—) נ bigamie *f*
בִּיּוּב (—) ז canalisation *f* d'égout
בִּיּוֹגְרָפִי, ־פִית ת biographique

בֵּית־מִדּוֹת — maison spacieuse
בֵּית־מַדְרֵגוֹת — cage *m* d'escalier
בֵּית־מִדְרָשׁ (ר' בָּתֵּי־מִדְרָשׁ או ־שׁוֹת) — maison d'études, salle *f* d'études
בֵּית־מִטְבָּחַיִם (ר' בָּתֵּי־מִטְבָּחַיִם) — abattoir *m*
בֵּית־מָלוֹן (ר' בָּתֵּי־מָלוֹן) — hôtel *m*
בֵּית־מִסְחָר (ר' בָּתֵּי־מִסְחָר) — maison de commerce
בֵּית־מִקְדָּשׁ (ר' בָּתֵּי־מִקְדָּשׁ) — sanctuaire *m*
בֵּית־מַרְזֵחַ (ר' בָּתֵּי־מַרְזֵחַ) — estaminet *m*
בֵּית־מִרְקַחַת (ר' בָּתֵּי־מִרְקַחַת) — pharmacie *f*
בֵּית־מִשְׁפָּט (ר' בָּתֵּי־מִשְׁפָּט) — tribunal *m*
בֵּית־נִבְחָרִים (ר' בָּתֵּי־נִבְחָרִים) — chambre *f* des députés
בֵּית־נְכוֹת (ר' בָּתֵּי־נְכוֹת) — musée *m*
בֵּית־נָשִׁים (ר' בָּתֵּי־נָשִׁים) — gynécée *m*, harem *m*
בֵּית־סֹהַר (ר' בָּתֵּי־סֹהַר) — prison *f*
בֵּית־סֵפֶר (ר' בָּתֵּי־סֵפֶר) — école *f*
בֵּית־סְפָרִים (ר' בָּתֵּי־סְפָרִים) — bibliothèque *f*
בֵּית־קְבָרוֹת (ר' בָּתֵּי־קְבָרוֹת) — cimetière *m*
בֵּית־קָפֶה (ר' בָּתֵּי־קָפֶה) — café (lieu public) *m*
בֵּית־שִׁמּוּשׁ (ר' בָּתֵּי־שִׁמּוּשׁ) — cabinet *m*, w.-c. *m*
‖ מִבַּיִת תה"פ — de l'intérieur
בֵּית (—) נ — *beth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
בֵּית־לֶחֶם ש"פ נ (עיר) — Bethléem *m*
בֵּית־לַחְמִי, ־מִית ת — Bethléémite
בַּיֵּת (451 ת) פ"י — domestiquer
‖ הִתְבַּיֵּת (468 ת) פ"ע — s'apprivoiser
‖ הֵבִית (526 ת) פ"י — rapatrier
צבא הֵבִית מָטוֹס — ramener un avion à sa base
בַּיְתוֹסִים (—) ז"ר — Boéthusiens (secte) *mpl*
בֵּיתִי, ־תִית ת — domestique, familial
אֲוִירָה בֵּיתִית — atmosphère familiale
בַּעֲלֵי־חַיִּים בֵּיתִיִּים — animaux domestiques
‖ צמח חַד־בֵּיתִי — monoïque
דּוּ־בֵּיתִי — dioïque
בֵּיתִיּוּת (—) נ — familiarité *f*, intimité *f*
בִּיתָן (91) ז — pavillon *m*
בֵּיתָנִי, ־נִית ת — casanier, sédentaire
בְּךָ, בָּךְ ← בְּ־
בָּכָא (ר' בְּכָאִים) ז צמח — micocoulier *m*

‖ עֵמֶק־הַבָּכָא ז — Vallée *f* des Peupliers (près de Jérusalem)
בהש — vallée *f* des pleurs (l'exil)
בִּכְדִי תה"פ — en vain, inutilement
בִּכְדֵי־ ← דַּי
בָּכָה (352) פ"ע — pleurer
‖ פ"י בָּכָה אֶת־פ' — pleurer qn
‖ נִבְכָּה (408) פ"ע — être pleuré
‖ בִּכָּה (447) פ"י — pleurer (un mort), déplorer
‖ הִתְבַּכָּה (480) פ"ע — fondre en larmes
‖ הִבְכָּה (508) פ"י — faire pleurer
בֶּכֶה (—) ז — pleurs *mpl*, lamentations *fpl*
בָּכוּי, בְּכוּיָה ת — éploré, désolé
קוֹל בָּכוּי — voix éplorée
פָּנִים בְּכוּיוֹת — visage couvert de larmes
בִּכּוּי (23, בלי ר') ז — affliction *f*, désolation *f*
בְּכוֹר (22) ז — premier-né *m*, aîné *m*
מַכַּת־בְּכוֹרוֹת נ — mort *f* des premiers-nés (10e plaie d'Egypte)
בהש בְּכוֹר־מָוֶת — l'ange *m* de la mort
עממי בְּכוֹר־שָׂטָן — petit diable
בְּכוֹר־אָבִיב (—) ז צמח — primevère *f*
בִּכּוּר (41) ז (של־פירות) — maturation *f*
‖ (העדפה) — préférence *f*
‖ בִּכּוּרִים ז"ר — prémices *fpl*
חַג־הַבִּכּוּרִים ז — le fête des Prémices (Pentecôte)
בְּכוֹרָה (201, בלי ר') נ (בת ראשונה) — première-née
‖ (זכות־הבכור) — droit *m* d'aînesse
בהש (זכות קדימה) — préférence *f*, priorité *f*
מְנָיוֹת־בְּכוֹרָה נ"ר — actions préférentielles
‖ (הופעה ראשונה) — début *m*, inauguration *f*
הַצָּגַת־בְּכוֹרָה נ — première *f*
טִיסַת־בְּכוֹרָה נ — baptême *m* de l'air
נְאוּם־בְּכוֹרָה ז — discours inaugural
בִּכּוּרָה או בִּכּוֹרָה (201) נ — fruit *m* précoce, primeur *f*
בְּכוּת (—) נ — lamentation *f*, deuil *m*
בַּכְחוּס ש"פ ז מיתול — Bacchus (dieu du vin) *m*
בְּכִי (5, בלי ר') ז — lamentation *f*, plainte *f*
בְּכִי־תַמְרוּרִים — plaintes amères
בַּעַל־בֶּכִי — pleurard *m*, pleurnicheur *m*

בִּינִית (17) נ דג — barbeau *m*
בֵּינְתַיִם תה"פ — entre-temps, en attendant
בִּיסְמוּת (—) ז כימ — bismuth *m*
בִּיפָר (97) ז — étable *f* de taureau
בִּיֵּץ (451) פ"י מטבח — épaissir (en ajoutant des œufs)
בֵּיצָה (201, ר' בֵּיצִים) נ — oeuf *m*
בֵּיצָה קָשָׁה — oeuf dur
בֵּיצָה שְׁלוּקָה — oeuf poché
בֵּיצָה רַכָּה — oeuf à la coque
בֵּיצָה טְרוּפָה — oeuf brouillé
דְּמוּי־בֵּיצָה — oviforme
בהש בֵּיצָה שֶׁלֹּא נוֹלְדָה — la peau de l'ours
בֵּיצִי, ־צִית ת — en forme d'oeuf, ovale
בֵּיצִיָּה (ר' ־יוֹת) נ מטבח — oeufs *mpl* sur le plat
בֵּיצִית (17) נ צמח — ovule *m*
בִּיר (159) נ — puits *m*, citerne *f*
בַּיָּר (ר' ־רִים) ז — puisatier *m*
בֵּירָא (—) נ ארמית — fosse *f*, puits *m*
בֵּירָא עֲמִיקְתָא — puits profond
1. בִּירָה (201) נ (מבצר) — citadelle *f*
|| (עיר ראשית) — capitale *f*
2. בִּירָה (—) נ (משקה) — bière *f*
בֵּירוּת ש"פ נ (עיר) — Beyrouth *m*
בִּירִית (17) נ — jarretière *f*
מִסְדַּר־הַבִּירִית (באנגליה) ז — ordre *m* de la jarretière
בִּירָנִית (17) נ — citadelle *f*, forteresse *f*
בִּישׁ, בִּישָׁא (ר' ־שִׁין) ת ארמית — mauvais
בִּישׁ־גַּדָּא או ־מַזָּל — malchanceux, malheureux
עֵינָא בִּישָׁא — le mauvais oeil
עֵסֶק בִּישׁ — une sale affaire
בִּיֵּשׁ ← בּוֹשׁ
בִּישׁוֹף (ר' ־פִים) ז — évêque *m*
בִּישׁוּת (—) נ — mal *m*, méchanceté *f*
בַּיְשָׁן (ר' ־נִים) ז — timide *m*
בַּיְשָׁנוּת (46, בלי ר') נ — timidité *f*, modestie *f*
בַּיְשָׁנִי, ־נִית ת — timide, modeste
בַּיִת (155, ר' בָּתִּים, בָּתֵּי־ וכו') ז — maison *f*
בַּעַל־בַּיִת (ר' בַּעֲלֵי־בָתִּים) ז — maître *m* de maison, propriétaire *m*
בֶּן־בַּיִת (ר' בְּנֵי־בַיִת) ז — membre *m* de la famille, familier *m*
הָיָה בֶּן־בַּיִת אֵצֶל־פ' — avoir ses entrées chez qn
חַיַּת־בַּיִת (ר' חַיּוֹת־בַּיִת) נ — animal *m* domestique
הָלַךְ הַבַּיְתָה — aller à la maison
אֲנִי בַּבַּיִת — je suis chez moi
שִׁעוּרֵי־בַיִת ז"ר — devoirs (scolaires) *mpl*
(משפחה) גְּבֶרֶת מֵאִיר לְבֵית־נָתָן — Madame Meyer née Nathan
בֵּית־אָב (ר' בָּתֵּי־אָבוֹת) — famille *f*
בֵּית־אָבוֹת (ר' בָּתֵּי־אָבוֹת) (מושב זקנים) — hospice *m* de vieillards
|| (שושלת) בֵּית־דָּוִד — la dynastie de David
|| (אסכולה) בֵּית־הִלֵּל — l'école *f* de Hillel
|| הַבַּיִת (בית־המקדש) — le Temple
הַר־הַבַּיִת ז — la montagne du Temple
הַבַּיִת הַשֵּׁנִי — le Second Temple
|| הַבַּיִת הַלָּבָן (בוושינגטון) — la Maison Blanche
בַּיִת עֶלְיוֹן/תַּחְתּוֹן — chambre haute/basse
חַבְרֵי־הַבַּיִת ז"ר — les parlementaires *mpl*
|| הַבַּיִת הַלְּאֻמִּי — le Foyer National
|| אנטומ בֵּית־בְּלִיעָה — pharynx *m*, gosier *m*
בֵּית־שֶׁחִי — aisselle *f*
|| (חלקי־לבוש) בֵּית־יָד — gant *m*
בֵּית־שׁוֹק — tige (de botte) *f*
|| (מיכל) בֵּית־קִבּוּל — récipient *m*, capacité *f*
חשמל בֵּית־נוּרָה — douille *f*
|| (שדה) בֵּית־בַּעַל — terrain arrosé par la pluie
בֵּית־שְׁלָחִים — terrain irrigué artificiellement
|| (של־שיר) — strophe *f*, couplet *m*
בֵּית־דֹּאַר (ר' בָּתֵּי־דֹאַר) — bureau *m* de poste
בֵּית־דִּין (ר' בָּתֵּי־דִין) — tribunal *m*
בֵּית־חוֹלִים (ר' בָּתֵּי־חוֹלִים) — hôpital *m*
בֵּית־חַיִּים (ר' בָּתֵּי־חַיִּים) — cimetière *m*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר' בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת) — usine *f*
בֵּית־יַיִן (ר' בָּתֵּי־יַיִן) — taverne *f*, cabaret *m*
בֵּית־יְתוֹמִים (ר' בָּתֵּי־יְתוֹמִים) — orphelinat *m*
בֵּית־כֶּלֶא (ר' בָּתֵּי־כֶלֶא) — prison *f*
בֵּית־כְּנֶסֶת (ר' בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְּנֵסִיּוֹת) — synagogue *f*
בֵּית־כִּסֵּא (ר' בָּתֵּי־כִסֵּא) — cabinet *m* d'aisances
בֵּית־מְגוּרִים (ר' בָּתֵּי־מְגוּרִים) — maison *f* d'habitation

בְּלוּטַת־מִין	gonade *f*
בְּלוּטִי, ־טִית ת רפא	glandulaire
בָּלוּי, בְּלוּיָה ת	usé, fané, flétri
בִּלּוּי (23) ז (השחתה)	usure *f*, destruction *f*
‖ בלוי־זְמַן	passe-temps *m*
‖ (בידור)	divertissement *m*, distraction *f*
בלוי נָעִים!	amusez-vous bien!
שָׁקַע בְּבִלּוּיִים	s'adonner aux plaisirs
בְּלוֹיִים (23) ז״ר	haillons *mpl*, loques *fpl*
בָּלוּל, בְּלוּלָה ת	mélangé
בָּלוּם, בְּלוּמָה ת (סתום)	fermé, bouché
‖ (גדוש)	plein, rempli
אוֹצָר בָּלוּם	trésor *m* inépuisable
בהש (למדן)	encyclopédie vivante
בְּלוּם (—) ז	freinage *m*, refrènement *m*
בָּלוֹן (21) ז	ballon *m*
בְּלוֹנְדִּינִי, ־נִית ת	blond
‖ בְּלוֹנְדִּינִית (17) נ	blonde *f*
בָּלוּס, בְּלוּסָה ת	mélangé, non trié
בְּלוּעַ (—) ז	anéantissement *m*
בְּלוּעָה (201) נ	tourbillon *m*, remous *m*
‖ גאול	puisard *m*
בְּלוֹף (21) ז	bluff *m*
בְּלוֹק (21) ז (גוש־בתים)	pâté (de maisons) *m*
‖ (של־בטון)	cube (de béton) *m*, parpaing *m*
בְּלוֹקָדָה (201) נ	blocus *m*
בְּלוֹרִית (17) נ	mèche (sur le front) *f*, toupet *m*
בְּלוֹרִיתָן (ר׳ ־תָנִים) ז	homme chevelu
בְּלוּשׁ (51) ז	recherche *f*, investigation *f*
בְּלוֹת (46, בלי ר׳) נ	usure *f*
[בלח] הִבְלִיחַ (504) פ״ע	vaciller (flamme)
בָּלַט (306) פ״ע	émerger, faire saillie
בהש	se faire remarquer, se distinguer
‖ נִבְלַט (388) פ״ע	être mis en relief
‖ הִתְבַּלֵּט (467) פ״ע	émerger
בהש	se faire remarquer, se distinguer
‖ הִבְלִיט (498) פ״י	mettre en relief, dégager
הִבְלִיט חָזֵהוּ	bomber le torse
בהש (הדגיש)	souligner, mettre en évidence
הִבְלִיט רַעְיוֹן	insister sur une idée
בֶּלֶט (166) ז	relief *m*
דְּפוּס־בֶּלֶט ז	typographie *f*
בַּלֶּט (ר׳ ־טִים) ז	ballet *m*
בַּלָּטָה (ר׳ ־טוֹת) נ עממי	carreau (de céramique) *m*
בַּלְטִי, ־טִית ת	balte
הַיָּם הַבַּלְטִי	la Mer Baltique
בֶּלֶטְרִסְטִיקָה (—) נ	belles-lettres *fpl*
1. בְּלִי מ״י	sans
בְּלִי־גְבוּל	illimité
בְּלִי־הֶרֶף	sans cesse, sans trêve
בְּלִי־מֵשִׂים	sans le faire exprès
בְּלִי־סָפֵק	sans aucun doute
בְּלִי־עַיִן־הָרַע!	le Ciel nous en garde!
בְּלִי־לָדַעַת	sans savoir
בְּלִי שֶׁ־	sans que
לִבְלִי־חָת	sans peur, intrépide
לִבְלִי־עֵרֶךְ	incomparablement
מִבְּלִי־	sans faute de, à défaut de
2. בְּלִי (—) ז	néant *m*, destruction *f*
בְּלִיָּה או בְּלִיָּה (212, בלי ר׳) נ	usure *f*
בְּלִיחָה (201) נ	scintillement *m* faible
בְּלִיטָה (201) נ	saillie *f*, protubérance *f*
בְּלִיטוּת (45, בלי ר׳) נ	proéminence *f*
בְּלִיל (1, בלי ר׳) ז (תערובת)	mélange *m*
בהש בְּלִיל־לְשׁוֹנוֹת	mélange de langues
‖ (מספוא)	fourrage *m*, pâtée *f*
בְּלִילָה (201) נ	mixture *f*, détrempe *f*
1. בְּלִימָה (201) נ	freinage *m*, enrayage *m*
בהש בְּלִימַת־פֶּה	musellement (de la presse) *m*
2. בְּלִימָה (—) נ	néant *m*, abîme *m*
תָּלוּי עַל־בְּלִימָה	suspendu au-dessus du néant
בַּלִּיסְטִי, ־טִית ת	balistique
בַּלִּיסְטִיקָה (—) נ	balistique *f*
בַּלִּיסְטְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ	baliste *f*, catapulte *f*
אַבְנֵי־בַּלִּיסְטְרָה נ״ר	boulets *mpl*
בְּלִיעָה (201) נ	déglutition *f*
‖ בֵּית־הַבְּלִיעָה ז (לוע)	pharynx *m*, gosier *m*
(ברובה)	magasin (de fusil) *m*
‖ פיס (של־קרינה)	absorption *f*
בְּלִיַּעַל (—) ז	méchanceté *f*, vice *m*, perfidie *f*
אִישׁ־ או בֶּן־בְּלִיַּעַל ז	méchant *m*, perfide *m*
דְּבַר־בְּלִיַּעַל ז	fourberie *f*, imposture *f*

בְּכִיָּה (202) נ	lamentation *f*, plainte *f*
בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת	désastre *m* irréparable
גָּעָה בִּבְכִיָּה	éclater en larmes
בַּכְיָן (ר׳ ־נִים) ז	pleurard *m*, pleurnicheur *m*
בִּכְיֵן (459 נ) פ״ע	pleurnicher, larmoyer
‖ הִתְבַּכְיֵן (493 נ) פ״ע	pleurnicher
בַּכְיָנוּת (46, בלי ר׳) נ	pleurnicherie *f*
בַּכְיָנִי, ־נִית נ	larmoyant
בָּכִיר, בְּכִירָה ת (גדול בשנים)	aîné
‖ (בעל־דרגה־גבוהה)	supérieur, de première classe
פָּקִיד בָּכִיר	haut fonctionnaire
קָצִין בָּכִיר	officier supérieur
בַּכְיָר (95) ז	navette (tissage) *f*
בַּכִּיר, ־רָה ת (פרי)	précoce
בְּכִית (2, בלי ר׳) נ	lamentation *f*, deuil *m*
בָּכֶם, בָּכֶן ← בְּ־	
בֻּכְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ טכנ	piston *m*
בֵּכֶר (166) ז	jeune chameau
בִּכֵּר (433) פ״ע	mûrir précocement
‖ פ״י (העדיף)	préférer
‖ הִתְבַּכֵּר (467) פ״ע	mûrir précocement
בהש	mûrir (pensée)
‖ הִבְכִּיר (499) פ״י	faire mûrir précocement
(נקבה)	accoucher d'un premier-né
בִּכְרָה (241) נ	jeune chamelle
בַּל מ״ח	ne...pas
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר	condition *f* sine qua non
בַּל־תַּשְׁחִית	défense d'abîmer
לְבַל־	pour ne...pas
בֵּל ש״פ ז מיתול	Bêl (divinité babylonienne) *m*
בְּלַאי (—) ז	amortissement *m*, usure *f*
בַּלַּאי (ר׳ בַּלָּאִים) ז	chiffonnier *m*
בְּלָאִים (—) ז״ר או בְּלָאוֹת (—) נ״ר	lambeaux *mpl*, loques *fpl*
בִּלְבַד ← לְבַד	
בִּלְבַדִּי, ־דִּית ת	exclusif
בִּלְבּוּל (41) ז	confusion *f*, désordre *m*
‖ (מבוכה)	preplexité *f*, embarras *m*
עממי בִּלְבּוּל־מֹחַ	cassement *m* de tête
בֻּלְבּוּל (41) ז עוף	bulbul (oiseau chanteur) *m*
בֻּלְבּוּס (41) ז צמח	bulbe *m*
‖ עממי	patate *f*
בֻּלְבּוּסָנִי, ־נִית ת	bulbeux
בִּלְבֵּל (457) פ״י (ערבב)	confondre, déranger
‖ (הביך)	embrouiller, troubler
עממי אַל־תְּבַלְבֵּל לִי אֶת־הַמֹּחַ!	ne me casse pas la tête!
‖ הִתְבַּלְבֵּל (491) פ״ע	s'embrouiller
בַּלְבְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	semeur *m* de confusion
בִּלְבֹּלֶת (—) נ	confusion *f*, désordre *m*
[בלג] הִבְלִיג (498) פ״ע	se retenir, rester serein
הִבְלִיג עַל־יְגוֹנוֹ	surmonter son chagrin
הִבְלִיג עַל־רִגְשׁוֹתָיו	refouler ses sentiments
בֶּלְגִּי, ־גִּית ת	belge
בֶּלְגִּיָּה ש״פ נ (מדינה)	la Belgique
בָּלָגָן (—) ז עממי	désordre *m*, anarchie *f*, pagaïe *f*
בֶּלְגְּרָד ש״פ נ (עיר)	Belgrade *m*
בַּלָּדָה (ר׳ ־דוֹת) נ	ballade *f*
בַּלְדָּר (95) ז	courrier *m*, messager *m*
בָּלֶה, בָּלָה ת	usé, flétri, délabré
בָּלָה (342) פ״ע	s'user, se faner, se flétrir
‖ נִבְלָה (406) פ״ע	s'user, se détériorer
‖ בִּלָּה (447) פ״י	user, détériorer, corrompre
מְבַלֵּה־עוֹלָם	fainéant *m*, oisif *m*
‖ (האריך ימים אחרי־)	survivre à
‖ (הוציא זמנו)	passer (son temps)
בִּלִּיתִי עֶרֶב יָפֶה	j'ai passé une belle soirée
תְּבַלּוּ בַּנְּעִימִים	amusez-vous bien
בִּלָּה יָמָיו בְּ־	passer sa vie à
‖ הִתְבַּלָּה (480) פ״ע	s'user, se détériorer
בִּלַּהּ (439) פ״י	troubler, effrayer
בַּלָּהָה (ר׳ ־הוֹת) נ	terreur *f*, frayeur *f*
חֲלוֹם־בַּלָּהוֹת ז	cauchemar *m*
מֶלֶךְ־בַּלָּהוֹת ז	le roi des démons
בְּלוֹ (—) ז	taxe *f*, accise *f*
בָּלוּא, בְּלוּאָה ת	usé, fripé, en lambeaux
בְּלוֹאִים (12) ז״ר או בְּלוֹאוֹת (2) נ״ר	haillons *mpl*
בַּלּוּט (41) ז צמח	gland *m*
בַּלּוּטָה (201) נ אנטום	glande *f*
בַּלּוּטַת־הַכָּרֵס	pancréas *m*
בַּלּוּטַת־הַמָּגֵן או ־הַתְּרִיס	glande thyroïde

בלתי־טהור — impur
בלתי־מגבל — illimité
בלתי־מובן — incompréhensible
בלתי־מודע — inconscient
בלתי־מספיק — insuffisant
בלתי־נכון — inexact
בלתי־תלוי — indépendant
|| מ״ח בלתי אם־ — si ce n'est, excepté, sauf
לבלתי — pour ne... pas
|| מ״י (294) — sans, en dehors de
אין בלתך — il n'a a rien hors de toi
מבלתי־ — à défaut de, faute de
בם ← ב־
במאות (—) נ — mise *f* en scène
במאי ← בימאי
במבום (41) ז — fredonnement *m*
במבוק (—) ז צמח — bambou *m*
במבם (457) פ״י — fredonner (un air)
במדבר, ספר־ ז — le livre des Nombres
במה (210) נ דת (במקרא) — haut-lieu *m*
|| (גבעה) — hauteur *f*, colline *f*
|| (תיאטרון) ← בימה
במו־ מ״י — de, par
במו־עיני — de mes propres yeux
במו־ידיו — de ses mains
במוי ← ביום
במול (—) ז מוס — bémol *m*
במיה (—) נ צמח — ketmie *f*
בן (112) ז (ביחס להוריו) — fils *m*
בן־אח או בן־אחות — neveu *m*
בני־בנים — petits-enfants *mpl*
בן־דוד (ר׳ בני־דודים) — cousin *m*
בן־זקונים — fils né sur le tard
בן חורג — beau-fils (fils du conjoint) *m*
בן־טובים (ר׳ בני־טובים) — fils de bonne famille, fils à papa
בן־מלך (ר׳ בני־מלכים) — prince *m*
|| בני־נעורים — jeunes gens *mpl*, jeunesse *f*
בן־אדם (ר׳ בני־אדם) — homme *m*, être humain
בן־בקר (ר׳ בני־בקר) — bovin *m*
בני־צאן — ovidés (moutons ou chèvres) *mpl*

|| (גיל) — âgé de
בן־חמשים — âgé de cinquante ans
בן־יומו — né le jour même, nouveau-né
בן־גילו — du même âge
בן־דוד — le fils de David (le Messie)
בן־דורו — son contemporain
|| (מוצא) — originaire de, habitant *m*
בן־ירושלים — originaire (*ou* habitant) de Jérusalem, hiérosolymitain
בני־הגליל — les habitants de la Galilée
בן־כפר — villageois *m*
הוא בן־עירי — il est de la même ville que moi
בני־ארצי — mes compatriotes *mpl*
|| (זיקה) בן־ברית — allié *m*
דת — coreligionnaire (juif) *m*
בן־זוג — conjoint *m*
בן־שיחי — mon interlocuteur
בן־חסות — protégé *m*
|| (בעל־תכונה) — doué de, pourvu de
בן־אלמות — immortel
בן־בליעל — scélérat *m*, canaille *f*
בן־בשר (שמן) — corpulent
בן־בשר (אדם) — être *m* de chair
בן־חורין — homme libre
בן־חיל — homme valeureux
בן־חלוף — transitoire, éphémère
בן־תורה — érudit *m*
בן־תמותה — mortel
|| (ראוי ל־) — susceptible de
בן־אכילה — mangeable, comestible
בן־בצוע — réalisable
בן־מות — passible de mort
|| (צעיר זכר) — garçon *m*
בנים ובנות — garçons et filles
|| בן־ מ״י — pendant, au cours de
בן־לילה — en une nuit
בן־רגע — en un instant, instantanément
1. בן ← ב־
2. בן ← 1. [בין]
בנאום (41, בלי ר׳) ז — internationalisation *f*
בנאות (—) נ — bâtiment (industrie) *m*

נחלי־בליעל ז״ר des torrents perfides

בלישה (201) נ recherche *f*, investigation *f*

בלית (—) נ גאול détritus *mpl*

בלל (356) פ״י mélanger, confondre, détremper

|| נבלל (388) פ״ע être mélangé, se mêler

|| בולל (454) פ״י assimiler (une population)

|| התבולל (487) פ״ע s'assimiler

|| הבליל (498) פ״י mélanger, mêler

בלל (—) ז mélange confus

בלם (304) פ״י freiner, refréner, entraver

בלם פיך! tais-toi!

|| נבלם (388) פ״ע être freiné, être entravé

|| בלם (433) פ״ע freiner, refréner

|| התבלם (467) פ״ע se fermer, être bouché

בלם (166) ז frein *m*

בלם־אויר frein à air comprimé

בלם־יד frein à main

בלם (90) ז serre-freins *m*

בלמוס (—) ז boulimie *f*

|| בהש (תאוה) frénésie *f*, fringale *f*

בלן (90) ז maître-baigneur *m*, garçon *m* de bains

בלנית (17) נ (עובדת בבית־מרחץ) serveuse *f* d'établissement de bains

|| (מגבת גדולה) serviette *f* de toilette

בלס (306) פ״י inciser, faire des entailles

בולס שקמים inciseur *m* de sycomores

בלסם (—) או בלסמון (—) ז baume *m*

בלע (332) פ״י avaler, engloutir, absorber

כבולעו כך פולטו ce qui entre par une oreille sort par l'autre

|| נבלע (402) פ״ע être englouti, être absorbé

דקדוק אות נבלעת lettre éliminée par assimilation ou par élision

|| בלע (439) פ״י détruire, ruiner

בלע עצת־פ' confondre les projets de qn

בלע המות לנצח il (Dieu) aura supprimé la mort pour toujours (paroles de consolation)

פן יבלע לו de peur qu'il lui en cuise

|| התבלע (477) פ״ע se confondre, être absorbé

(נטמע) s'assimiler, s'intégrer

|| הבליע (504) פ״י (הגניב) introduire en fraude, glisser

הבליע בנעימה mentionner en passant

הבליע בחשבון faire passer dans le compte

(העלים) הבליע בשתיקה passer sous silence

דקדוק הבליע עצור assimiler une consonne

בלע (179, בלי ר׳) ז proie *f*

|| (ספיגה) absorption *f*

|| דברי־בלע ז״ר calomnie *f*, insulte *f*

בלע (94) או בלען (97) ז glouton *m*, vorace *m*

בלעדי־ (275) מ״י sans, excepté, en dehors de, indépendamment de

|| מבלעדי־ à l'exception de, en dehors de

בלעדי, ־דית ת exclusif

זכות בלעדית droit exclusif, monopole *m*

בלעדיות (—) נ exclusivité *f*, monopole *m*

בלעם ש״פ ז Balaam *m*

בלען ← בלע

בלענות (—) נ gloutonnerie *f*, voracité *f*

בלף (433) פ״י עממי bluffer, en imposer

בלפן (ר׳ ־נים) ז עממי bluffeur *m*, farceur *m*

בלק (304) פ״י détruire, démolir

|| בלק (433) פ״י trancher, détruire

בלקן ש״פ ז גאוגר les Balkans *mpl*

ארצות־הבלקן נ״ר les pays *mpl* balkaniques

בלרינה (ר׳ ־נות) נ ballerine *f*

בלש (304) פ״י chercher, fouiller, fureter

|| בלש (433) פ״י enquêter sur, filer (un suspect)

בלש (90) ז détective *m*, limier *m*, agent secret

בלשאצר ש״פ ז Balthazar *m*

בלשות (—) נ investigations policières

בלשי, ־שית ת de détective, policier

רומן בלשי roman policier

בלשן (97) ז philologue *m*, linguiste *m*

בלשנות (—) נ philologie *f*, linguistique *f*

בלשנות השוואתית linguistique comparée

בלשני, ־נית ת philologique, linguistique

בלתי תה״פ non, in- (*préfixe*)

בלתי־אפשרי impossible

בלתי־חקי illégal

בִּסְתְּנַאי (ר' ־נָאִים) ז — jardinier *m*, horticulteur *m*
בְּעָא פ"י ארמית — désirer, vouloir, demander
לְכָל מָאן דְּבָעֵי — à qui de droit
בּוּעָה (9) ז — bulle *f*
בֻּעְבּוּעַ־סַבּוֹן — bulle de savon
|| רפא — ampoule *f*
בִּעְבּוּעַ (9) ז — bouillonnement *m*
בִּעְבּוּעִית (17) נ — petite bulle
בַּעֲבוּר־ (276) מ"י — à cause de, en raison de
|| (תמורת־) — pour, en échange de
|| (למען־) — pour, en vue de
|| בַּעֲבוּר שֶׁ־ — afin que, pour que
בִּעְבֵּעַ (465) פ"ע (העלה בעבועים) — bouillonner
|| (פרפר במים) — se débattre (dans l'eau)
|| (התפרץ) — jaillir, sourdre
בִּעְבֵּעַ בִּצְחוֹק — glousser de rire
|| (בגרונו) — s'éclaircir la gorge
|| הִתְבַּעְבֵּעַ (495) פ"ע — bouillonner
בהש — se répandre
בְּעַגְלָא תה"פ ארמית — bientôt, rapidement
בְּעַד תה"פ — auprès, au-delà
מִבַּעַד לְ־ — derrière, à travers
|| בְּעַד־ (277) מ"י (אחרי־) — derrière
סָגַר הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ — fermer la porte derrière soi
|| (בגלל־) — à cause de
|| °(תמורת־) — pour, en échange de
עוֹר בְּעַד עוֹר — peau pour peau
|| (לטובת־) — pour, en faveur de
הִצְבִּיעַ בְּעַד־מֻעֲמָד — voter pour un candidat
בְּעַד וָנֶגֶד — pour et contre
1. בָּעָה (344) פ"ע (בעבע) — bouillonner
|| הִבְעָה (508) פ"י — provoquer des ampoules
גַּז מַבְעָה — gaz vésicatoire
2. בָּעָה (344) פ"י (חשף) — découvrir, mettre à nu
|| נִבְעָה (406) פ"ע — se découvrir, être divulgué
נִבְעוּ מַצְפּוּנָיו — ses secrets ont été révélés
|| הִבְעָה (508) פ"י — découvrir, mettre à nu
הִבְעָה אֶת־שִׁנָּיו — montrer ses dents
משפט הַמַּבְעֶה — animal *m* qui broute (et cause des dégâts)
3. בָּעָה (344) פ"י — demander, interroger

בְּעוּט (50) ז — ruade *f*, coup *m* de pied
בִּעוּר (50) ז — élimination *f*
בִּעוּר־חָמֵץ — élimination du levain (la veille de la Pâque)
בִּעוּר־הַבַּעֲרוּת — suppression *f* de l'analphabétisme
בְּעוּת (50) ז — frayeur *f*, terreur *f*
בִּעוּתֵי־לַיְלָה — terreurs *fpl* nocturnes
בֹּעַז ש"פ ז — Booz *m*
|| בהש — cultivateur aisé
בָּעַט (325) פ"ע (בְּ־) — ruer, donner un coup de pied
ספורט (בכדורגל) — botter (le ballon)
בהש (מאס) — regimber, se rebeller contre
|| נִבְעַט (397) פ"ע — recevoir un coup de pied
|| בִּעֵט (434) פ"י — donner des coups de pieds
בהש — regimber, se rebeller contre
|| הִבְעִיט (502) פ"י — dribbler (le ballon)
בְּעַט (152) ז או בְּעָטָה (216) נ — coup *m* de pied
בִּעְטֵט (459) פ"י — ruer de tous les côtés
בַּעְטָן (ר' ־נִים) ז — cheval rueur
בַּעְטָנוּת (46, בלי ר') נ — habitude *f* de ruer
בְּעָיָה (212) נ — problème *m*
בְּעָיָה כְּאוּבָה — problème douloureux
מַעֲרֶכֶת־בְּעָיוֹת נ — problématique *f*
בְּעִיטָה (201) נ — ruade *f*, coup *m* de pied
ספורט (בכדורגל) — coup *m*
בְּעִיטָה חָפְשִׁית — coup franc
בְּעִיטַת־פְּתִיחָה — coup *m* d'envoi
בְּעִיטַת־עֳנָשִׁים — penalty *m*
|| בהש (מרד) — rébellion *f*, révolte *f*
בְּעִילָה (201) נ — cohabitation *f*
בְּעִיר (1, בלי ר') ז — bétail *m*
בָּעִיר, בְּעִירָה ת — inflammable
בְּעֵרָה (201, בלי ר') נ — combustion *f*
בְּעָיָתִי, ־תִית ת — problématique
בְּעָיָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère *m* problématique
בְּעָיָתָנוּת (46, בלי ר') נ — problématique *f*
בַּעַל (152) ז (של־אשה) — mari *m*
בַּעַל־נְעוּרִים — compagnon *m* de jeunesse
|| (אדון) — maître *m*, propriétaire *m*
בַּעַל־אֲבֵדָה — propriétaire d'un objet perdu

בַּנַּאי (62) ז	maçon *m*, ouvrier *m* du bâtiment
בִּנְאֵם (461) פ"י	internationaliser
בָּנָה (342) פ"י	bâtir, construire
בָּנָה מֵחָדָשׁ	rebâtir, reconstruire
בהש בָּנָה אָב	constituer un précédent
‖ נִבְנָה (406) פ"ע	être bâti, être construit
(שוקם)	être reconstruit
‖ בִּנָּה (47) פ"י	reconstruire, consolider
1. בְּנוֹ ← בְּ־	
2. בְּנוּ ← בָּנָה	
בָּנוּי, בְּנוּיָה ת	bâti, construit
שֶׁטַח בָּנוּי	surface bâtie, agglomération *f*
בִּנּוּי (—) ז	construction *f*, reconstruction *f*
בָּנוֹת ← בַּת	
בֶּנְזִין (—) ז	benzine *f*, essence *f*
° בְּנִיָּה (—) נ	édifice *m*
בְּנִיָּה (202) נ	bâtiment (profession) *m*
תּוֹרַת־הַבְּנִיָּה נ	architecture *f*
בָּנְיוּת (46, בלי ר') נ	filiation *f*
בִּנְיָמִין ש"פ ז	Benjamin *m*
בִּנְיָן (95) ז (בנייה)	bâtiment (profession) *m*
פּוֹעֲלֵי־בִנְיָן ז"ר	ouvriers *mpl* du bâtiment
‖ (בית)	édifice *m*, bâtiment *m*
בִּנְיַן־עַל	superstructure *f*
בהש בִּנְיַן־אָב	prototype *m*
רֹב־בִּנְיָן וְרֹב־מִנְיָן	la grande majorité
בִּנְיַן־קְלָפִים	château *m* de cartes
‖ דקדוק	voix (dans la conjugaison) *f*, forme *f*
בִּנְיָן קַל	forme simple
בִּנְיָן כָּבֵד	forme intensive
בִּנְיָן חוֹזֵר	forme réfléchie
בִּנְיָן גּוֹרֵם	forme factitive
בָּנָלִי, ־לִית ת	banal
בָּנָלִיּוּת (47, בלי ר') נ	banalité *f*
בָּנָנָה (ר' ־נוֹת) נ צמח	banane *f*
בַּנְק (ר' ־קִים) ז	banque *f*
בַּנְק־הַדֹּאַר	service *m* des chèques postaux
בַּנְקָאוּת (—) נ	métier *m* de banquier
בַּנְקַאי (61) ז	banquier *m*
בַּנְקָאִי, ־אִית ת	bancaire
בַּס (53) ז מוס	basse *f*

בָּסָה (342) פ"י	patauger
בָּסוּם, בְּסוּמָה ת (נעים)	aromatisé, délicieux
‖ (שיכור)	éméché, gris, ivre
בִּסּוּם (41, בלי ר') ז	action *f* de parfumer
‖ (שיכרון)	ivresse *f*, enivrement *m*
בַּסּוֹן (21) ז מוס	basson *m*
בִּסּוּס (41, בלי ר') ז	consolidation *f*
‖ בהש (הנמקה)	justification (d'une thèse) *f*
בָּסוּר, בְּסוּרָה ת	qui n'est pas mûr
בָּסִים, בְּסִימָה ת	parfumé, odorant, agréable
בְּסִימוּת (45, בלי ר') נ	saveur *f*
‖ בְּסִימוּת־הַדַּעַת	euphorie *f*, bien-être *m*
בָּסִיס (15) ז	base *f*, fondement *m*, piédestal *m*
‖ מתמט	base
‖ צבא	base, dépôt *m*
בְּסִיס אֲוִיר	base aérienne
‖ כימ	base
בְּסִיסָה (201, בלי ר') נ	pataugeage *m*
בְּסִיסִי, ־סִית ת	fondamental, de base
לָשׁוֹן בְּסִיסִית	langage *m* élémentaire
‖ כימ	basique
בְּסִיסִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère fondamental
‖ כימ	basicité *f*
בָּסִיר, בְּסִירָה ת	qui manque de maturité
בֶּסֶם ← בֹּשֶׂם	
בַּסָּם (90) ז	parfumeur *m*
בֹּסֶם ← בֹּשֶׂם	
1. בָּסַס (356) פ"י	fouler aux pieds
2. בִּסֵּס (433) פ"י	fonder, consolider, affermir
‖ הִתְבַּסֵּס (467) פ"ע	se consolider, s'affermir
צבא	consolider ses positions
בהש (הסתמך) הִתְבַּסֵּס עַל	se fonder sur
בָּסַר (304) פ"ע (בְּ־ או עַל־)	mépriser, dédaigner
‖ בִּסֵּר (433) פ"ע	mépriser, dédaigner
בֹּסֶר (191, בלי ר') ז	fruits *mpl* qui n'ont pas mûri
עִנְבֵי־בֹסֶר ז"ר	verjus *m*, raisins verts
בהש יְצִירַת־בֹּסֶר נ	oeuvre *f* sans maturité
בִּסָּרוֹן (38, בלי ר') ז	mépris *m*, dédain *m*
בַּסָּרוּת (45, בלי ר') נ	manque *m* de maturité
בָּסְרִי, ־רִית ת	qui manque de maturité
בֻּסְתָּן (95) ז	verger *m*, jardin *m*

3. בִּעֵר (434) פ"י — éliminer, extirper, exterminer
|| (בהמה) — brouter, ravager
|| הִבְעִיר (502) פ"י — ravager, saccager
בְּעֵר (—) ז — destruction *f*
הָיָה לְבָעֵר — être livré à la destruction
בְּעֵרָה (230) נ — incendie *m*, combustion *f*
בַּעֲרוּת (47, בלי ר') נ — ignorance *f*
[בעת] נִבְעַת (397 ת) פ"ע — être effrayé
|| בִּעֵת (434 ת) פ"י — effrayer, épouvanter
|| הִבְעִית (502) פ"י — effrayer, épouvanter
בְּעָת (152) ז — terreur *f*, peur *f*, angoisse *f*
(בפסיכולוגיה) — phobie *f*
בְּעַת־חוּצוֹת — agoraphobie *f*
בְּעַת־מַיִם — hydrophobie *f*
בְּעָתָה (216) נ — terreur *f*, frayeur *f*, épouvante *f*
בַּעֲתוּת (ר' ־תותים) ז — cauchemar *m*, oppression *f*
בֹּץ (144, בלי ר') ז — boue *f*
בהש שָׁקַע בְּבֹץ — s'enfoncer dans l'ornière
בִּצְבּוּץ (41) ז — éclosion *f*, percement *m*
מֵי־בִצְבּוּץ ז"ר — eau *f* d'infiltration
בִּצְבֵּץ (457) פ"ע — filtrer, poindre, pointer, percer
בִּצָּה (208) נ — marécage *m*, marais *m*
בִּצּוּעַ (9, בלי ר') ז (הגשמה) — réalisation *f*
בַּר־בִּצּוּעַ — réalisable
|| (פשרה) — compromis *m*
בִּצּוּעִי, ־עִית ת — de réalisation, d'exécution
קָשָׁיִים בִּצּוּעִיִּים — difficultés *fpl* de realisation
בִּצּוּעִיּוּת (—) נ — efficience *f*, politique *f* du fait accompli
1. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (עיר) — fortifié
2. בָּצוּר, בְּצוּרָה ת (ענבים) — vendangé
בִּצּוּר (41) ז — fortification *f*
בִּצּוּרֵי־שָׂדֶה — fortification de campagne
בִּצִּי, בִּצִּית ת — boueux, bourbeux
בְּצִיעָה (201) נ — action *f* de rompre (le pain)
בָּצִיק, בְּצִיקָה ת — pâteux
בָּצִיר (15, בלי ר') ז — vendange *f*
בְּצִירָה (201, בלי ר') נ — vendange *f*
בָּצָל (105) ז צמח — oignon *m*, bulbe *m*
בִּצֵּל (433) פ"ע — poindre, croître, pousser
|| פ"י מטבח — assaisonner d'oignon

בְּצָלִית (17) נ — ciboulette *f*
בְּצַלְצַל (95) או בְּצַלְצוּל (41) — petit oignon
בִּצָּנִי, ־נִית ת — marécageux
בִּצָּנִית (17) נ עוף — bécasseau *m*
בֶּצַע (179, בלי ר') ז — gain *m*, profit *m*, intérêt *m*
בֶּצַע־כֶּסֶף — lucre *m*
רוֹדֵף בֶּצַע — âpre au gain
מַה־בֶּצַע ז — quel profit?, à quoi bon?
1. בָּצַע (332) פ"י (חמד) — convoiter
בּוֹצֵעַ בֶּצַע — qui s'adonne au lucre
|| בִּצַּע (439) פ"י — tirer profit de, exploiter
2. בָּצַע (332) פ"י (חתך) — trancher, couper
בָּצַע עַל־הַלֶּחֶם — rompre *ou* entamer le pain
|| (עשה פשרה) — faire un compromis
|| בִּצַּע (439) פ"י (גזר) — retrancher, supprimer
° מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי — il me retranche de la trame
(הגשים) — réaliser, exécuter
בִּצַּע פְּסַק־דִּין — exécuter une sentence
|| הִתְבַּצַּע (477) פ"ע — se réaliser, être réalisé
בִּצָּע (105) ז — marais *m*
בָּצַץ (356) פ"ע — émerger, poindre
|| פ"י — sécréter
בָּצַק (309) פ"ע — enfler, gonfler
|| הִתְבַּצֵּק (467) פ"ע — s'enfler, se gonfler
בָּצֵק (140) ז — pâte *f*
בְּצֵק־עָלִים — pâte feuilletée
בְּצֵק־שְׁמָרִים — levain *m*
בָּצֵק, בְּצֵקָה ת — enflé, gonflé, empâté
בְּצֵקִי, ־קִית ת — pâteux, empâté
בְּצֵקִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère pâteux
בַּצֶּקֶת (—) נ רפא — oedème *m*
בַּצַּקְתִּי, ־תִית ת רפא — oedémateux
בֶּצֶר (—) ז — minerai *m*, filon *m*
1. בָּצַר (304) פ"י (ענבים) — ceuillir, vendanger
|| נִבְצַר (388) פ"ע — être vendangé
2. בָּצַר (304) פ"י (המעיט) — diminuer, restreindre
|| נִבְצַר (388) פ"ע — être empêché, être impossible
נִבְצַר מִמֶּנִּי לְהָבִין — cela dépasse mon entendement
|| בִּצֵּר (433) פ"י — barricader, fortifier
בִּצֵּר לְעַצְמוֹ עֶמְדָּה — consolider sa position

בַּעַל־אֲחֻזָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־אֲחֻזּוֹת) — propriétaire foncier, hobereau *m*
בַּעַל־אֶמְצָעִים (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶמְצָעִים) — cossu
בַּעַל־בַּיִת (ר׳ בַּעֲלֵי־בָתִּים) — maître *m* de maison, propriétaire *m*, bourgeois *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו — notable *m*
בַּעַל־הוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־הוֹן) — capitaliste *m*
|| (שיש לו תכונה) — doué de, pourvu de
בַּעַל־אֶגְרוֹף (ר׳ בַּעֲלֵי־אֶגְרוֹף) — homme brutal
בַּעַל־אֹפִי (ר׳ בַּעֲלֵי־אֹפִי) — homme *m* de caractère
בַּעַל־בָּשָׂר (ר׳ בַּעֲלֵי־בָשָׂר) — homme gros, obèse
בַּעַל־בְּרִית (ר׳ בַּעֲלֵי־בְרִית) — allié
בַּעַל גוּף (ר׳ בַּעֲלֵי־גוּף) — corpulent, grossier
בַּעַל־דָּבָר (ר׳ בַּעֲלֵי־דָבָר) — intéressé *m*
בַּעַל־דָּבָר (אדם חשוב) — homme influent
(כינוי לשטן) — le diable, le démon
בַּעַל־דְּבָרִים (ר׳ בַּעֲלֵי־דְבָרִים) — adversaire *m*
בַּעַל־דְּבָרִים (דברן) — bavard *m*
בַּעַל־דִּין (ר׳ בַּעֲלֵי־דִין) — plaideur *m*
בַּעַל־דֵּעָה (ר׳ בַּעֲלֵי־דֵעָה) — homme influent
בַּעַל וָתִק (ר׳ בַּעֲלֵי־וָתִק) — ancien (dans la profession), vétéran
בַּעַל־זְרוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־זְרוֹעַ) — homme *m* à poigne
בַּעַל־זֶרַע (ר׳ בַּעֲלֵי־זֶרַע) צמח — spermatophyte *m*
בַּעַל־חוֹב (ר׳ בַּעֲלֵי־חוֹב) (לווה) — débiteur *m*
בַּעַל־חוֹב (מלוה) — créancier *m*
בַּעַל־חַיִּים (ר׳ בַּעֲלֵי־חַיִּים) — animal *m*
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֲלוֹמוֹת) — rêveur *m*
בַּעַל־חֻלְיוֹת (ר׳ בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת) — vertébré *m*
בַּעַל־יְכֹלֶת (ר׳ בַּעֲלֵי־יְכֹלֶת) — qui a des resources, aisé
בַּעַל־מוּם (ר׳ בַּעֲלֵי־מוּמִים) — invalide *m*
בַּעַל־מְלָאכָה (ר׳ בַּעֲלֵי־מְלָאכָה) — artisan *m*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ (ר׳ בַּעֲלֵי־מִקְצוֹעַ) — spécialiste *m*, professionnel *m*
בַּעַל־מֶרֶץ (ר׳ בַּעֲלֵי־מֶרֶץ) — énergique
בַּעַל־נִימוּסִים (ר׳ בַּעֲלֵי־נִימוּסִים) — poli
בַּעַל־נֵס (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסִּים) — miraculé
בַּעַל־נֵס (עושה ניסים) — thaumaturge *m*
בַּעַל־נִסָּיוֹן (ר׳ בַּעֲלֵי־נִסָּיוֹן) — expérimenté
בַּעַל־נֶפֶשׁ (ר׳ בַּעֲלֵי־נֶפֶשׁ) — homme *m* sensible

בַּעַל־עֵצָה (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵצוֹת) — de bon conseil
בַּעַל־עֵרֶךְ (ר׳ בַּעֲלֵי־עֵרֶךְ) — précieux
בַּעַל־צוּרָה (ר׳ בַּעֲלֵי־צוּרָה) — imposant
בַּעַל־קוֹמָה (ר׳ בַּעֲלֵי־קוֹמָה) — de haute taille
בַּעַל־שְׁאֵלְתָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׁאֵלְתּוֹת) — interpellateur *m*
בַּעַל־שֵׁם (ר׳ בַּעֲלֵי־שֵׁם) — réputé, célèbre
בַּעַל־שֵׁם (עושה ניסים) — thaumaturge *m*
בַּעַל־שִׂמְחָה (ר׳ בַּעֲלֵי־שְׂמָחוֹת) — héros *m* de la fête
בַּעַל־תְּפִלָּה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְפִלָּה) — officiant *m*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה (ר׳ בַּעֲלֵי־תְשׁוּבָה) — pénitent *m*, repenti *m*
|| בְּעָלִים ז״ר — propriétaire *m*
|| (אל כנעני) — Baal
|| חקל גדולי־בַעַל ז״ר — cultures non irriguées
שְׂדֵה־בַעַל (ר׳ שְׂדוֹת־בַּעַל) ז — terrain *m* sans irrigation artificielle
בָּעַל (325) פ״י — dominer, posséder, épouser
אִשָּׁה בְּעוּלַת־בַּעַל — femme mariée
בַּעַלְבָּתִי, ־תִית ת (בורגני) — bourgeois
|| (קרתני) — provincial, petit bourgeois
בַּעֲלָה (רק בנסמך בַּעֲלַת־, בַּעֲלוֹת־) ז — femme *f*
בַּעֲלַת־בַּיִת — maîtresse *f* de maison
בַּעֲלַת־יֹפִי — belle femme
[צירופים אחרים ← בַּעַל]
בַּעֲלוּת (47) נ משפט — droit *m* de propriété
בַּעֲלוּת מְשֻׁתֶּפֶת — copropriété *f*
בַּעֲלָן (ר׳ ־נִים) ז — avide, impatient
בַּעֲלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — avidité *f*, impatience *f*
בַּעַץ (—) ז — métal blanc, régule *m*
בִּעֵץ (434) פ״י טכנ — réguler
בַּעַר (ר׳ בּוֹעֲרִים) ת — ignorant, stupide, illettré
1. **בָּעַר** (325) פ״ע (היה טיפש) — être ignorant
|| נִבְעַר (397) פ״ע — devenir ignorant *ou* stupide
נִבְעַר מִדַּעַת — insensé
2. **בָּעַר** (325) פ״ע (עלה באש) — brûler
|| בהש בָּעֲרָה חֲמָתוֹ — sa colère éclata
עוֹנָה בּוֹעֶרֶת — période *f* de pointe
|| פ״י — brûler, consumer
|| נִבְעַר (397) פ״ע — s'enflammer, se consumer
|| בִּעֵר (434) פ״י — allumer, incendier
|| הִבְעִיר (502) פ״י — allumer, incendier

הִתְעַמְּלוּת־בֹּקֶר נ	gymnastique matinale
תֵּשַׁע בַּבֹּקֶר	neuf heures du matin
מִבָּקְרוֹ שֶׁל־בֹּקֶר	dès le petit jour
לַבְּקָרִים	chaque matin, quotidiennement
1. בָּקָר (90) ז (רועה־בקר)	bouvier *m*
2. בַּקָּר (90) ז (מבקר)	contrôleur *m*
בִּקֵּר (433) פ״י (ערך ביקורת)	contrôler, critiquer
‖ (ערך ביקור)	visiter
בִּקֵּר אֵצֶל־פ׳	faire une visite à qn
בִּקֵּר בְּמוּזֵיאוֹן	visiter un musée
בִּקֵּר בְּבֵית־סֵפֶר	fréquenter une école
‖ הִתְבַּקֵּר (467) פ״ע	être contrôlé, être critiqué
בַּקָּרָה (221) נ	contrôle *m*, revision *f*, régie *f*
כְּבַקָּרַת־רוֹעֶה עֶדְרוֹ	comme un berger passe son troupeau en revue
טכנ לוּחַ־בַּקָּרָה ז	tableau *m* de contrôle
בַּקְרָן (ר׳ ־נִים) ז	critiqueur *m*, censeur *m*
בַּקְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	critique *f* systématique
בַּקְרָנִי, ־נִית ת	critique, frondeur
בִּקֹּרֶת (257, ר׳ בִּקּוֹרוֹת) נ	critique *f*, contrôle *m*
מָתַח בִּקֹּרֶת עַל־	critiquer
לְמַטָּה מִכָּל־בִּקֹּרֶת	au-dessous de tout
בִּקֹּרֶת סִפְרוּתִית	critique *f* littéraire
בִּקֹּרֶת־הַמִּקְרָא	critique *f* biblique
מַאֲמַר־בִּקֹּרֶת	recension *f*
בִּקָּרְתִּי, ־תִּית ת	critique
בִּקָּרְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	esprit *m* critique
בִּקֵּשׁ (433) פ״י (חיפש)	chercher, demander
‖ בִּקֵּשׁ ד״מ מִפ׳ או מִיַּד־פ׳	demander qch à qn
בִּקֵּשׁ נְדָבוֹת	demander l'aumône
בִּקֵּשׁ סְלִיחָה	demander pardon
בִּקֵּשׁ אֶת־פ׳ לָצֵאת	prier qn de sortir
‖ (חפץ)	vouloir, désirer
בִּקֵּשׁ טוֹבַת־פ׳	vouloir du bien à qn
בִּקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת ד״מ	tenter de faire qch
‖ (התחנן)	implorer, solliciter
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים	implorer pitié, demander grâce
בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ	demander d'avoir la vie sauve
‖ הִתְבַּקֵּשׁ (467) פ״ע	être demandé, être sollicité
הַקָּהָל מִתְבַּקֵּשׁ לָשֶׁבֶת	le public est prié de s'asseoir
הִתְבַּקֵּשׁ לִישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה	décéder, trépasser
הַמַּסְקָנָה מִתְבַּקֶּשֶׁת	la conclusion s'impose
בַּקָּשָׁה (221) נ (חיפוש)	recherche *f*
בַּקָּשַׁת־פַּרְנָסָה	recherche d'un gagne-pain
‖ (משאלה)	demande *f*, prière *f*, requête *f*
לְפִי־בַּקָּשַׁת־הַקָּהָל	à la demande du public
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה	présenter une requête
בַּקָּשָׁה לִי אֵלֶיךָ	j'ai qch à te demander
‖ בְּבַקָּשָׁה	s'il te plaît, s'il vous plaît
הִכָּנֵס בְּבַקָּשָׁה	entrez s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה לְהִכָּנֵס	veuillez entrer s'il vous plaît
בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ	je vous en prie
בַּקְשִׁישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	pourboire *m*, pot-de-vin *m*
בַּקְשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	solliciteur *m*, importun *m*
בַּקְשָׁנִי, ־נִית ת	suppliant, insistant, pressant
בִּקְתָּה (206) נ	cabane *f*, hutte *f*, masure *f*
1. בַּר (57, בלי ר׳) ז	extérieur *m*, dehors *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ	sincère, intègre
‖ בַּר תה״פ	dehors, extérieurement
בַּר מִן־	en dehors de, excepté
בַּר מִנָּן	loin de nous, Dieu nous garde
בַּר־מִנָּן ז (כינוי למת)	cadavre *m*, mort *m*
מִלְּבַר	en sus, par extrapolation
חֲמִישִׁית מִלְּבַר	augmentation *f* de 25%
2. בַּר (בְּרִי וכו׳; — ר׳ בָּנִים) ז	fils *m*
‖ בַּר־אוֹרְיָן	savant *m*, érudit *m*
בַּר־אֲכִילָה	mangeable, comestible
בַּר־בֵּי־רַב	écolier *m*
בַּר־בִּצּוּעַ	réalisable
בַּר־דַּעַת	raisonnable, intelligent
בַּר־הָכֵי	expert, compétent
בַּר־מִצְוָה (ר׳ בְּנֵי־מִצְוָה)	majeur, astreint aux devoirs religieux
גִּיל־בַּר־מִצְוָה ז	l'âge de la majorité religieuse
בַּר־נָשׁ (— , בלי ר׳)	bonhomme *m*, type *m*
בַּר־סַמְכָא	autorité *f*, personne compétente
בַּר־פְּלוּגְתָּא	contradicteur *m*, adversaire *m*
בַּר־קְיָמָא	viable, durable
בַּר־תֹּקֶף	valable
בַּר, בָּרָה ת	pur, limpide
בַּר־לֵבָב	au coeur pur

‖ הִתְבַּצֵּר (467) פ"ע	se barricader, se fortifier
בַּצְרָה (207) נ	bergerie *f*
1. בִּצָּרוֹן (38) ז (ביטחון)	bastion *m*, fortification *f*
2. בַּצָּרוֹן (38) ז (בצורת)	sécheresse *f*
בַּצֹּרֶת (257) נ	sécheresse *f*, manque *m* de pluie
בִּצָּתִי, ־תִית ת	marécageux, bourbeux
[בקא] הִתְבַּקֵּא (478) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקְבּוּק (41) ז	bouteille *f*
(של תינוק)	biberon *m*
צַוַּאר־בַּקְבּוּק	goulot *m*
‖ בהש צַוַּאר־בַּקְבּוּק ז	embouteillage *m*
בִּקְבּוּק (41, בלי ר') ז	glouglou *m*
בַּקְבּוּקוֹן (21) ז	petite bouteille, flacon *m*
בִּקְבֵּק (457) פ"ע	glouglouter
[בקה] הִתְבַּקָּה (480) פ"ע	devenir connaisseur
בַּקָּה (ר' בַּקּוֹת) נ חרק	moustique *m*
בִּקּוּעַ (—) ז	action *f* de fendre
‖ בֵּית־בִּקּוּעַ ז	tranchant (d'une hâche) *m*
בִּקּוּר (41) ז	visite *f*
עָרַךְ בִּקּוּר	faire une visite
הֵשִׁיב בִּקּוּר	rendre une visite
בִּקּוּשׁ (41) ז	demande *f*
הֶצֵּעַ וּבִקּוּשׁ	offre *f* et demande
בַּקְטֶרְיוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז	bactériologue *m*
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגִי, ־גִית ת	bactériologique
בַּקְטֶרְיוֹלוֹגְיָה (—) נ	bactériologie *f*
בָּקִי, בְּקִיאָה ת	expert, connaisseur, versé
בְּקִיאוּת (45, בלי ר') נ	compétence *f*, érudition *f*
בַּקְיָה (—) נ צמח	vesce *f*
בְּקִיעַ (9) ז	fente *f*, crevasse *f*, lézarde *f*
‖ בְּקִיעַ־עֵץ	morceau *m* de bois, bûche *f*
בָּקִיעַ, בְּקִיעָה ת	fissile
בְּקִיעָה (201) נ	fission *f*, fissure *f*, percée *f*
‖ (של־האפרוחים)	éclosion *f*
בְּקִיעוּת (45, בלי ר') נ	fissilité *f*
בַּקָּלָה (ר' ־לוֹת) ז דג	morue *f*
בָּקַע (332) פ"י	fendre
‖ פ"ע	se fendre, éclater, percer
בָּקַע אוֹר	une lueur filtre
הַקּוֹל בּוֹקֵעַ וְעוֹלֶה	la voix monte irrésistiblement
‖ נִבְקַע (402) פ"ע	se fendre, s'ouvrir
(אפרוח)	éclore
(נפרץ) נִבְקְעָה הָעִיר	une brèche fut faite dans les remparts de la ville
בהש נִבְקַע הַשַּׁחַר	le jour commence à poindre
נִבְקְעָה אָזְנוֹ	son oreille s'est ouverte
‖ בִּקַּע (439) פ"י	fendre, percer
עִיר מְבֻקָּעָה	ville démantelée
(טרף)	mettre en pièces, éventrer, déchirer
‖ הִתְבַּקַּע (477) פ"ע	se fendre, crever
‖ הִבְקִיעַ (504) פ"י	prendre d'assaut
הִבְקִיעַ דֶּרֶךְ	frayer un chemin
ספורט הִבְקִיעַ שַׁעַר	marquer un but
הִבְקִיעַ שְׁחָקִים	fendre les airs
‖ פ"ע	percer, se frayer un passage
1. בֶּקַע (179) ז (מטבע)	*bèqa* (monnaie antique) *m*
2. בֶּקַע (179) ז (סדק)	fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
‖ (גזר־עץ)	bûche *f*
‖ רפא	hernie *f*
בִּקְעָה (242) נ גאוגר	vallée *f*
בִּקְעַת־הַיַּרְדֵּן	la vallée du Jourdain
בַּקְעֲצוּר (41) ז צמח	saxifrage *f*
בְּקַעַת (ר' בְּקָעִיּוֹת) נ	copeau *m*, éclat (de bois) *m*
בָּקַק (356) פ"י	vider, dévaster, abolir
‖ נָבַק (417) פ"ע	se vider, être dévasté *ou* désolé
נָבְקָה רוּחוֹ	son courage défaille
נָבְקָה חָכְמָתוֹ	sa sagesse s'évanouit
‖ בּוֹקֵק (454) פ"י	vider, dévaster
‖ הִתְבּוֹקֵק (487) פ"ע	être vidé, être dévasté
בָּקָר (105, בלי ר') ז	bovins *mpl*, gros bétail
בֶּן־בָּקָר ז	boeuf *m*
בְּשַׂר־בָּקָר ז	viande *f* de boeuf
צְלִי־בָּקָר ז	rôti *m* de boeuf
עֶגְלַת־בָּקָר נ	génisse *f*
בֹּקֶר (191) ז	matin *m*, matinée *f*
בֹּקֶר בֹּקֶר	chaque matin
הַבֹּקֶר	ce matin
מָחָר בַּבֹּקֶר	demain matin
בֹּקֶר טוֹב!	bonjour!
בְּבֹקֶר לֹא־עָבוֹת אֶחָד	un beau matin
אֲרוּחַת־בֹּקֶר נ	petit déjeuner

בְּרוּכִים הַבָּאִים — soyez les bienvenus!
בָּרוּךְ הַשֵּׁם! — Dieu merci!, grâce à Dieu
בְּרוּךְ־כִּשְׁרוֹן — plein de talent
1. בְּרוֹם (ר׳ ־מִים) ז (אריג) — vêtement précieux
2. בְּרוֹם (—) ז כימ — brome *m*
בָּרוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — baromètre *m*
בָּרוֹמֶטְרִי, ־רית ת — barométrique
בְּרוֹמִיד (ר׳ ־דִים) ז — bromure *m*
בְּרוֹמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח — brome *f*
בָּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — baron *m*
הַבָּרוֹן — le baron (Edmond de Rothschild, 1865-1936)
עַל־חֶשְׁבּוֹן הַבָּרוֹן — aux frais de la princesse
בְּרוֹנְזָה (—) נ — bronze *m*
תְּקוּפַת־הַבְּרוֹנְזָה נ — l'âge *m* de bronze
בֶּרוֹנִיקָה ש״פ נ — Bérénice *f*
|| צמח (ר׳ ־קוֹת) — véronique *f*
בָּרוֹנִית (17) נ — baronne *f*
בָּרוּץ, בְּרוּצָה ת — excessif, excédentaire
בֵּרוּץ (14) ז — débordement *m*, surplus *m*, excédent *m*
צִנּוֹר־בֵּרוּץ ז — trop-plein *m*
בָּרוּק, בְּרוּקָה ת — étincelant, brillant
בָּרוֹק (—) ז — baroque *m*
בָּרוּר, בְּרוּרָה ת — clair, évident
בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ — clair comme le jour
בָּרוּר לִי שֶׁ־ — il est évident pour moi que
|| בְּרוּרוֹת תה״פ — clairement, distinctement
דִּבֵּר בְּרוּרוֹת — parler clairement *ou* nettement
בֵּרוּר (14) ז — éclaircissement *m*, mise *f* au point
הַדָּבָר טָעוּן בֵּרוּר — l'affaire a besoin d'être éclaircie
קִיֵּם בֵּרוּר — procéder à une explication
בְּבֵרוּר — clairement, exactement
|| (מִיּוּן) בֵּרוּר־הַפְּרִי — tri *m* de fruits
בְּרוֹשׁ (21) ז צמח — cyprès *m*
בֵּרוּשׁ (—) ז — brossage *m*
°בְּרוֹת (21) ז צמח — cyprès *m*
בָּרוּת או בָּרוֹת (—) נ — aliment *m*, nourriture *f*
בֶּרֶז (166) ז — robinet *m*
בֵּרֵז (304) פ״י — tirer (un liquide d'un robinet)
|| נִבְרַז (388) פ״ע — être tiré (vin), être coulé
|| בָּרַז (436) פ״י — mettre en perce (un tonneau)
בִּרְזֵג (459) פ״ע — marier
בִּרְזוּל (41, בלי ר׳) ז — ferrage *m*, ferrement *m*
בְּרָזִיל ש״פ נ (ארץ) — le Brésil
בַּרְזֶל (71) ז — fer *m*
בַּרְזֶל־יְצִיקָה — fonte *f*
בֵּטוֹן־בַּרְזֶל ז — béton armé
מְסִלַּת־בַּרְזֶל נ — voie ferrée
עַפְרוֹת־בַּרְזֶל ז״ר — minerai *m* de fer
תְּקוּפַת־הַבַּרְזֶל נ — l'âge *m* du fer
|| בהש בְּיַד־בַּרְזֶל — d'une main de fer
מָסַךְ־בַּרְזֶל ז — rideau *m* de fer
צבא מְנַת־בַּרְזֶל נ — vivres *mpl* de réserve
|| משפט צֹאן־בַּרְזֶל — mainmorte *f*
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל ז״ר — biens *mpl* inaliénables
בִּרְזֵל (459) פ״י — ferrer
בַּרְזְלוֹן (—) ז צמח — sidérite *m*
בַּרְזִלִּי, ־לית ת — ferreux, ferrugineux, de fer
אַל־בַּרְזִילִי — non-ferreux
1. בָּרַח (332) פ״ע — fuir, s'enfuir
|| הִבְרִיחַ (504) פ״י — faire fuir, mettre en fuite
בהש הִבְרִיחַ עַצְמוֹ מִן־ — se dérober à
|| (העביר בסתר) — faire passer en contrebande
הִבְרִיחַ אֶת־הַגְּבוּל — traverser illégalement la frontière
הִבְרִיחַ מִן־הַמֶּכֶס — frauder la douane
2. בָּרַח (332) פ״י (סגר) — fermer, verrouiller
|| הִבְרִיחַ (504) פ״י — verrouiller
בהש (קשר) — relier, rassembler
בַּרְחָן (ר׳ ־נִים) ז (עריק) — déserteur *m*
|| (פושט רגל) — banqueroutier *m*
בַּרְחָשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז חרק — lepte *m*, trombidion *m*
בְּרֶטוֹנְיָה ש״פ נ — la Bretagne (province française)
בָּרִי תה״פ — certainement, assurément
בָּרִי לִי שֶׁ־ או כִּי — je suis certain que
בָּרִי וְשֶׁמָּא — certitude ici hésitation là
בֹּרִי (בְּרִי, בלי ר׳) ז — santé *f*, solidité *f*, intégrité *f*
עַל־בֻּרְיוֹ (־בֻּרְיָהּ וכו׳) — exactement, à fond
יָדַע שָׂפָה עַל־בֻּרְיָהּ — savoir parfaitement une langue

בָּרָה כַּחַמָּה	limpide comme le soleil
1. בַּר (—) ז (תבואה)	blé *m*
מַה לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר?	que fait d'ivraie auprès du bon grain?
2. בַּר (—) ז (שדה)	champ *m*, campagne *f*
גִּדּוּלֵי־בַר ז״ר	plantes *fpl* sauvages
חַיּוֹת־בַּר נ״ר	animaux *mpl* sauvages
חֲזִיר־בַּר ז	sanglier *m*
3. בַּר (ר׳ בָּרִים) ז (מסבאה)	bar *m*, cabaret *m*
‖ (ארון למשקאות)	buffet *m*, bar *m*
בֹּר (26, בלי ר׳) ז (טוהר)	pureté *f*, limpidité *f*
בֹּר־יָדַיִם	intégrité *f*, probité *f*
‖ (חומרי ניקוי)	alcali *m*
1. בָּרָא (336) פ״י	créer
‖ נִבְרָא (403) פ״ע	être créé
לֹא הָיָה וְלֹא נִבְרָא	cela n'a jamais existé
2. בֵּרֵא (445) פ״י	déboiser, défricher
3. [ברא] הִבְרִיא (507) פ״ע	engraisser, grossir
‖ (החלים)	se rétablir (d'une maladie)
‖ פ״י	rendre vigoureux, réconforter
(האכיל)	nourrir, gaver
בְּרֵאשִׁית תה״פ	au début, au commencement
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית ז	la création (du monde)
סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז	le livre de la Genèse
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־בְרֵאשִׁית	les six jours de la création
‖ מִבְּרֵאשִׁית	dès le début, dès l'origine
הִתְחִיל מִבְּרֵאשִׁית	recommencer à zéro
בַּרְבּוּר (41) ז עוף	cygne *m*
‖ בהש שִׁירַת־הַבַּרְבּוּר נ	le chant *m* du cygne
בַּרְבָּר (ר׳ ־רִים) ז	barbare *m*
בִּרְבֵּר (457) פ״ע עממי	radoter, papoter
בַּרְבָּרִי, ־רִית ת	barbare, cruel, inhumain
בֶּרְבֶּרִי, ־רִית ת	berbère
בַּרְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	barbarie *f*, cruauté *f*
בָּרַג (304) פ״י	visser
‖ נִבְרַג (388) פ״ע	être vissé
‖ בֵּרֵג (436) פ״י	dévisser
‖ הִתְבָּרֵג (474) פ״ע	se visser
‖ הִבְרִיג (498) פ״י	visser
בֹּרֶג (187) ז	vis *f*
‖ בהש בֹּרֶג קָטָן	un petit rouage
עממי חָסֵר לוֹ בֹּרֶג	il a le timbre fêlé
בֻּרְגּוּל (—) ז	gruau *m*
בָּרְגִּי, ־גִּית ת	en spirale
מִשְׁטָח בָּרְגִּי	surface hélicoïdale
[ברגן] הִתְבַּרְגֵּן (491 נ) פ״ע	s'embourgeoiser
בֻּרְגָּנוּת (—) נ	bourgeoisie *f*
בֻּרְגָּנוּת זְעִירָה	petite bourgeoisie
בֻּרְגָּנוּת בְּכִירָה	haute bourgeoisie
בֻּרְגָּנִי (ר׳ ־נִים) ז	bourgeois *m*
בֻּרְגָּנִי זָעִיר	petit bourgeois
‖ בֻּרְגָּנִי, ־נִית ת	bourgeois
בְּרַגְרַג (91) ז	petite vis
בָּרַד (304) פ״ע	grêler
‖ נִבְרַד (388) פ״ע	se couvrir de grêle
‖ הִבְרִיד (498) פ״י	couvrir de grêle
בָּרָד (—) ז	grêle *f*
בָּרֹד, בְּרֻדָּה ת	tacheté, moucheté, grêlé
בָּרְדּוֹ ת	grenat
בַּרְדְּלָס (ר׳ ־סִים) ז זואול	guépard *m*, once *m*
בַּרְדָּס (95) ז	capuchon *m*
1. בָּרָה (342) פ״י (אכל)	manger
‖ הִבְרָה (509) פ״י	nourrir, donner à manger
(הגיש סעודת־ניחומים)	réconforter par une collation (après l'enterrement d'un parent)
2. בָּרָה (342) פ״י (בחר)	choisir
בְּרַהְמִין (ר׳ ־נִים) ז דת	brahmane *m*
בֵּרוּא (—) ז	déboisement *m*, défrichement *m*
בָּרוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז	barographe *m*
בָּרוּד (—) ז עממי	explosion *f*
בַּרְוָז (95) ז עוף	canard *m*
‖ עממי (שמועת־שוא)	canard *m*, fausse nouvelle
בַּרְוָזָה (226) נ עוף	cane *f*
בַּרְוָזוֹן (30) ז עוף	caneton *m*
בַּרְוָזִיָּה (202) נ	canardière *f*
בַּרְוָזָן (97) ז זואול	ornithorynque *m*
בְּרוּטוֹ תה״פ	brut
בְּרוּטָלִי, ־לִית ת	brutal
בְּרוּטָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	brutalité *f*
בָּרוּךְ ש״פ ז	Baruch *m*
בָּרוּךְ, בְּרוּכָה ת	béni

ברך (165, זוגי ברכים 262) נ	genou *m*
‖ טכנ (ארכובה)	coude *m*
‖ גאוגר ברך־נהר	boucle *f* d'un fleuve
ברכה (213, נס' ברכת־) נ	bénédiction *f*, salut *m*
תבוא עליו ברכה	grâces lui soient rendues, tant mieux pour lui
יעמדו על־הברכה	qu'ils soient remerciés
דברי־ברכה ז"ר	hommage, allocution *f*
היה ברכה!	salut!
זכרונו לברכה	de bienheureuse mémoire
קדם בברכה	accueillir favorablement
ברכות נאמנות	sincères félicitations
בברכה (בסוף מכתב)	avec mes compliments
‖ (שפע)	abondance *f*
גשמי־ברכה ז"ר	pluies bienfaisantes
‖ (שי)	don *m*, cadeau *m*, présent *m*
‖ דת	bénédiction *f*
ברכת־המזון	actions *fpl* de grâces (après le repas)
ברכת־כהנים	bénédiction sacerdotale
ברכת־השם	blasphème *m* du nom divin
שבע ברכות	les 7 bénédictions (du mariage)
בהש ברכה לבטלה	peine perdue
ברכה (229) נ	mare *f*, étang *m*, bassin *m*
ברכת־דגים	vivier *m*
ברכת־שחיה	piscine *f*
ברכיה (ר' ־יות) נ עוף	canard *m* sauvage
ברם תה"פ	cependant, pourtant
ברמנן ← 1. בר	
ברנש (ר' ־שים) ז	individu *m*, type *m*
ברס (ר' ־סים) ז	couverture (de laine) *m*
[ברס] הבריס (498) פ"י	braire
ברסוק (—) ז	tannage *m*
ברסי (ר' ־סים) או ברסקי (ר' ־קים) ז	tanneur *m*
ברסק (459) פ"י	tanner
ברסקאות (—) נ	tannage *m*
ברץ (304) פ"ע	déborder
‖ ברץ (436) פ"י	faire déborder
‖ הבריץ (498) פ"י	faire déborder
ברק (304) פ"י	lancer (des éclairs, des rayons)
‖ פ"ע	briller, luire
‖ התברק (474) פ"ע	briller, s'allumer
‖ הבריק (498) פ"ע	briller, étinceler
(התעוור)	être ébloui, être aveuglé
‖ פ"י (צחצח)	astiquer, polir, briquer
(שלח מברק)	télégraphier
ברק (105) ז	éclair *m*, foudre *f*
‖ (זוהר)	éclat *m*
ברקאי (—) ז	l'étoile *f* du matin (Vénus)
ברקית (—) נ רפא	glaucome *m*
ברקן (90) ז צמח	chardon *m*
ברקת (254) נ	agate *f*, émeraude *f*
ברר (355) פ"י	choisir, trier, sélectionner
‖ (בדק)	débrouiller, démêler, éclaircir
‖ נבר (413) או נברר (388) פ"ע	être choisi
(היטהר)	se purifier, se nettoyer
‖ ברר (436) פ"י	choisir, trier, sélectionner
(טיהר)	épurer, purifier
(הבהיר)	éclaircir, clarifier
‖ התברר (474) פ"ע	s'éclaircir, s'avérer
התברר דינו	son cas a été examiné
מתברר ש־	il s'avère que
‖ (התנקה)	se purifier, se nettoyer
(התנהג בטוהר)	avoir une conduite pure
עם־נבר תתברר	avec les purs tu agis en pur
‖ הבר (527) פ"י (ליטש)	polir
(טיהר)	purifier, nettoyer
‖ הבריר (498) פ"י	éclaircir, clarifier
ברירה (215) נ	marchandise *f* de deuxième choix
ברירה (229) נ	choix *m*, alternative *f*, option *f*
יש ברירה	il y a d'autres possibilités
אין (או לית) לי ברירה	je n'ai pas le choix
באין או בלית ברירה	à défaut d'autre solution
בררן (ר' ־נים) ז	délicat, difficile, exigeant
בררנות (46, בלי ר') נ	goût difficile *ou* exigeant
בררני, ־נית ת	délicat, difficile, exigeant
ברש (436) פ"י	brosser
‖ התברש (474) פ"ע	se brosser
‖ הבריש (498) פ"י	brosser
ברתלמי ש"פ ז	Barthélemy *m*
היסט ליל־ברתלמי ז	la nuit de la Saint-Barthélemy (1572)

הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־בְּרִיָם — mettre les choses au point

בָּרִיא, בְּרִיאָה ת (שאינו חולה) — sain, bien portant

שֵׂכֶל בָּרִיא — bon sens

|| (שמן) — gros, gras

בְּרִיא־בָּשָׂר — qui a de l'embonpoint

בְּרִיאָה (201, בלי ר׳) נ — création *f*

בְּרִיאַת־הָעוֹלָם — la création du monde

|| הַבְּרִיאָה — la création, la nature

בְּרִיאוּת (45, בלי ר׳) נ — santé *f*

בְּרִיאוּת־הַנֶּפֶשׁ — hygiène mentale

מִשְׂרַד־הַבְּרִיאוּת ז — ministère *m* de la santé

אֵינֶנִּי בְּקַו־הַבְּרִיאוּת — je ne me porte pas bien

לִבְרִיאוּת! — à vos souhaits!

הָעִקָּר הַבְּרִיאוּת! — pourvu qu'on ait la santé!

בְּרִי־בֶּרִי (—) ז רפוא — béribéri (maladie) *m*

בְּרִיגָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ צבא — brigade *f*

בְּרִיָּה (202) נ (בריאה) — création *f*

|| (טבע) — nature *f*

עַצְלָן מִבְּרִיָּתוֹ — paresseux de nature

|| (יצור) — créature *f*

הַבְּרִיּוֹת ז״ר — les gens, le monde

אוֹהֵב־הַבְּרִיּוֹת — philanthrope

מַה־יֹּאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת? — qu'en dira-t-on?

בְּרִיָּה (201, בלי ר׳) נ — alimentation *f*, manger *m*

בְּרִיּוֹם (ר׳ ־מִים) ז חרק — éphémère *m*

בְּרִיּוּן (—) ז כימ — baryum *m*

בִּרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — brigand *m*, voyou *m*, apache *m*

בִּרְיוֹנוּת (45, בלי ר׳) נ — violence *f*, vandalisme *m*

בִּרְיוֹנִי, ־נִית ת — brutal, grossier

בְּרִיוּת (—) נ ארמית — santé *f*

בְּרִיוּת־גּוּפָא — santé du corps

בְּרִיוּת־רוּחַ — santé mentale

בְּרִיזָה (201, בלי ר׳) נ — coulage (de métal fondu) *m*

בְּרִיחַ (9) ז — verrou *m*

|| אנטום עֶצֶם־בְּרִיחַ נ — clavicule *f*

|| צבא (ברובה) — culasse *f* mobile

1. בָּרִיחַ (20) ז (פליט) — fuyard *m*, fugitif *m*

2. בָּרִיחַ ← נָחָשׁ בָּרִיחַ

בְּרִיחָה (201) נ — fuite *f*

בָּרִיטוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — baryton *m*

בְּרִיטִי, ־טִית ת — britannique

|| בְּרִיטִי (ר׳ ־טִים) ז — Britannique *m*

בְּרִיטַנְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Grande-Bretagne

בְּרִיכָה (201) נ (אפרוחים) — couvée *f*

|| חקל — marcottage *m*

בֶּרִילְיוּם (—) ז כימ — béryllium *m*

בְּרֵרָה (201) נ — tri *m*, sélection *f*

הַבְּרֵרָה הַטִּבְעִית — la sélection naturelle

בְּרִירוּת (—) נ — clarté *f*, limpidité *f*, évidence *f*

בְּרִישָׁה (201, בלי ר׳) נ — brossage *m*

בְּרִית (2, ר׳ בְּרִיתוֹת) נ — alliance *f*

כָּרַת בְּרִית — conclure une alliance

בַּעַל־בְּרִית ז — allié

אַרְצוֹת־הַבְּרִית נ — les Etats-Unis

בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת — l'URSS (=Union des Républiques Socialistes Soviétiques)

|| (נישואים) — mariage *m*

בָּאוּ בִבְרִית־הַנִּשּׂוּאִים — se marier

אֵשֶׁת־בְּרִיתוֹ נ — sa femme légitime

|| דת אֲרוֹן־הַבְּרִית ז — l'arche *f* de l'Alliance

לוּחוֹת־הַבְּרִית ז״ר — les tables *fpl* de la Loi

הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה — le Nouveau Testament

הַבְּרִית הַיְשָׁנָה — l'Ancien Testament

בְּרִית־מִילָה — circoncision *f*

בֶּן־בְּרִית ז — coreligionnaire (juif) *m*

בֹּרִית ← בּוֹרִית

בָּרַיְתָא (ר׳ ־תוֹת) נ — *michna* externe (ne figurant pas au recueil officiel)

1. בָּרַךְ (325) פ״ע (כרע) — s'agenouiller

|| הִבְרִיךְ (498) פ״י — faire agenouiller

חקל — marcotter

2. [ברך] נִבְרַךְ (388) פ״ע — se féliciter

|| בֵּרַךְ או בֵּרֵךְ (436) פ״י — bénir, saluer, féliciter

בֵּרַךְ אֶת־פ׳ בְּחַג שָׂמֵחַ — souhaiter bonne fête à qn

בֵּרַךְ אֶת־פ׳ לְשָׁלוֹם — dire bonjour à qn

|| דת (אמר ברכה) — prononcer une bénédiction

|| (קילל) — maudire, blasphémer

|| הִתְבָּרֵךְ (474) פ״ע — être béni, se féliciter

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ — Dieu béni soit-il

(ניחן) הִתְבָּרֵךְ בְּכִשְׁרוֹן רַב — être doué d'un grand talent

בְּשָׂרִי, ־רִית ת (של־הגוף)	charnel
‖ מטבח	de viande, gras, carné
בַּשְׂרָנוּת (46) נ	corpulence *f*, embonpoint *m*
בַּשְׂרָנִי, ־נִית ת	charnu, gras, corpulent
[בשש] ← בוש	
בֹּשֶׁת (257, בלי ר׳) נ (בושה)	honte *f*, ignominie *f*
בְּבֹשֶׁת־פָּנִים	honteusement, la tête basse
לְבָשְׁתִּי	à ma honte
בֵּית־בֹּשֶׁת ז	bordel *m*, lupanar *m*
‖ משפט	indemnité *f* pour dommage moral
‖ ° (כינוי לבעל)	l'infâme (surnom péjoratif du dieu Baal)
1. בַּת (54, ר׳ בָּנוֹת, בְּנוֹת־, בְּנוֹתַי וכו׳) נ	fille *f*
בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה	en mettant les points sur les i
בַּת־אָח, בַּת־אָחוֹת	nièce *f*
בַּת־דּוֹד (ר׳ בְּנוֹת־דּוֹדִים)	cousine *f*
בַּת־מֶלֶךְ (ר׳ בְּנוֹת־מְלָכִים)	princesse *f*
בַּת־גַּלִּים ז	sirène *f*
בַּת־שִׁבְעִים	septuagénaire *f*
בַּת־הַגָּלִיל	habitante *f* de la Galilée
בַּת־זוּג	conjointe *f*, compagne *f*
בַּת־חוֹרִין	femme libre
[צירופים אחרים ← בֵּן, 2. בַּר]	
בֵּית־סֵפֶר ז לְבָנוֹת	école *f* de filles
‖ (נקבה של־בעלי־חיים)	femelle *f*
בַּת־יַעֲנָה (ר׳ בְּנוֹת־יַעֲנָה)	autruche *f*
‖ ° (עיר) בַּת־בָּבֶל	Babylone (personnifiée)
בַּת־רַבִּים	grande ville
יָפוֹ וּבְנוֹתֶיהָ	Jaffa et sa banlieue
עִיר־בַּת נ	ville *f* satellite
‖ (מדינה) בְּנוֹת־הַבְּרִית	les pays alliés
‖ בהש בַּת־אוֹר	lueur subite
בַּת־אֵשׁ	étincelle *f*
בַּת־עַיִן	prunelle *f*
בַּת־צְחוֹק	sourire *m*
בַּת־קוֹל	écho *m*, voix surnaturelle
בַּת־רֹאשׁ	mouvement *m* de tête
בַּת־שִׁיר	muse *f*, poétesse *f*
‖ בְּבַת אַחַת	en une fois, à la fois
2. בַּת (ר׳ בַּתִּים) נ (מידת־נפח)	*bât* (mesure de capacité) *f*
בַּתַּאי (62) ז	bourgeois *m*, propriétaire *m*
בָּתָה (ר׳ בָּתוֹת) או בַּתָּה (ר׳ בַּתּוֹת) נ	broussaille *f*
בָּתוּל, בְּתוּלָה ת	vierge
קַרְקַע בְּתוּלָה	sol *m* vierge, terrain *m* vierge
בְּתוּלָה (201) נ	vierge *f*
בְּתוּלָה זְקֵנָה	vieille fille
° בְּתוּלַת־בַּת־עַמִּי	ma chère nation
מיתול בְּתוּלַת־יָם	sirène *f*
‖ חקל בְּתוּלַת־שִׁקְמָה	sycomore non élagué
בְּתוּלִי, ־לִית ת	virginal, chaste
בְּתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pureté virginale, chasteté *f*
בְּתוּלִים (41, רק ר׳) ז״ר	virginité *f*, hymen *m*
בִּתּוּק (41) נ	dissection *f*
בָּתוּר, בְּתוּרָה ת	découpé, déchiqueté
בִּתּוּר (51) ז	découpage *m*, dissection *f*
בָּתִּים ← בַּיִת	
בַּתִּיסְפֵירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bathysphère *f*
בֶּתֶק (166) ז	fente *f*, fissure *f*
בִּתֵּק (433) פ״י	fendre
‖ הִתְבַּתֵּק (467) פ״ע	se fendre
בֶּתֶר (166) ז	morceau *m*, tranche *f*
דת בְּרִית־בֵּין־הַבְּתָרִים נ	l'Alliance avec Abraham (Genèse chap. XV)
בהש בִּתְרֵי־לְבָבִי	mon coeur déchiré
‖ (בקעה) הָרֵי־בֶתֶר ז״ר	monts déchiquetés
1. בָּתַר (302) פ״י	découper, dépecer
‖ בִּתֵּר (433) פ״י	découper, dépecer, disséquer
2. בָּתַר מ״י ארמית	après
אָזְלִינַן בָּתַר רֻבָּא	nous suivons la majorité
‖ בָּתַר־ תחילית	post-
בָּתַר־מִקְרָאִי	postbiblique
בַּתְרָא (נ׳ בַּתְרַיְתָא; ר׳ בַּתְרָאֵי) ת ארמית	dernier
בָּבָא בַּתְרָא	dernière section (d'un traité)
בִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	vallée encaissée

בִּשְׁבִיל־ (276) מ״י (למען) — pour, en faveur de
בִּשְׁבִיל לְ־ — afin de
|| (בגלל־) — à cause de, en raison de
בִּשְׁבִיל־כָּךְ — à cause de cela, pour cette raison
בִּשְׁבִיל שֶׁ־ — parce que, pour que
בְּשֶׁגַּם מ״ח — puisque, quoique
בִּשּׁוּל (41, בלי ר׳) ז — cuisine (art) *f*, cuisson *f*
בֵּית־בִּשּׁוּל ז — cuisine (local) *f*, gargote *f*
בִּשּׁוּל־פֵּרוֹת — maturation *f* des fruits
בָּשׂוּם, בְּשׂוּמָה ת — parfumé
בִּשּׂוּם (41, בלי ר׳) ז — aromatisation *f*
בְּשׂוֹרָה (201) נ — nouvelle *f*, annonce *f*, message *m*
אִישׁ־בְּשׂוֹרָה ז — porteur d'une bonne nouvelle
יוֹם־בְּשׂוֹרָה ז — jour faste (où une bonne nouvelle est arrivée)
בְּשׂוֹרוֹת־אִיּוֹב — mauvaises nouvelles
|| דת (בנצרות) הַבְּשׂוֹרָה — la Bonne Nouvelle, l'Evangile *m*
בָּשִׁיל (15, בלי ר׳) ז — saison *f* de mûrissement
|| (יבול בשל) — moisson *f*, récolte *f*
בְּשִׁילָה (201, בלי ר׳) נ — maturation *f*
בְּשִׁילוּת (45, בלי ר׳) נ — maturité *f*
בָּשִׂים, בְּשִׂימָה ת — parfumé, délicieux, odorant
בְּשִׂימוּת (45, בלי ר׳) נ — saveur (d'un plat) *f*
בָּשַׁל (309) פ״ע (פירות) — mûrir
|| (תבשיל) — être cuit
|| בִּשֵּׁל (433) פ״י (פירות) — faire mûrir
(תבשיל) — cuire, faire cuire, cuisiner
בִּשֵּׁל בְּאֵדִים — cuire à la vapeur *ou* à l'étouffée, étuver, poêler
|| הִתְבַּשֵּׁל (467) פ״י (פירות) — mûrir
(תבשיל) — être cuit
|| הִבְשִׁיל (498) פ״י — faire mûrir
|| פ״ע — mûrir
בָּשֵׁל, בְּשֵׁלָה ת — mûr
בֹּשֶׁל (191, בלי ר׳) ז — maturité *f*
בַּשְׁלוּת (48, בלי ר׳) נ — maturité *f*
בִּשְׁלֵל (459) פ״י מטבח — blanchir (légumes, viande)
בִּשְׁלָמָא ← שְׁלָמָא
בָּשַׂם או בָּסַם (306) פ״ע — être parfumé
|| בהש (היה נעים) — être agréable, être délicieux

|| בִּשֵּׂם (433) פ״י — parfumer, aromatiser
בהש (הנעים) — rendre agréable, agrémenter
יְבֻשַּׂם לוֹ! — grand bien lui fasse!
יְבֻשַּׂם לָכֶם! — bon appétit!
|| הִתְבַּשֵּׂם (467) פ״ע — se parfumer
בהש (היה מרוצה) — être content, se délecter
הִתְבַּשְּׂמָה דַּעְתּוֹ עָלָיו — se sentir tout heureux
(השתכר) — s'énivrer, se griser
|| הִבְשִׂים (498) פ״י — parfumer, aromatiser
בֶּשֶׂם (166) או בָּשָׂם (105) ז ← בֹּשֶׂם
בֹּשֶׂם (191) ז — parfum *m*, arome *m*
מֵי־בֹשֶׂם ז״ר — parfum (liquide) *m*
בַּשָּׂם (90) ז — parfumeur *m*
בַּשָּׂמוּת (—) נ — parfumerie (art) *f*
בָּשְׂמִי, ־מִית ת — parfumé
בַּשְׂמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — odeur *f* agréable
בַּשֶּׂמֶת (259, בלי ר׳) נ — arome *m*, fumet *m*
בָּשָׁן ש״פ ז (חבל־ארץ) — Basan (région de Syrie) *m*
בָּשְׁנָה (—) נ — honte *f*, ignominie *f*
בָּשַׁס (304) פ״י — fouler aux pieds, écraser
בָּשָׂר (105) ז — chair *f*, viande *f*
בָּשָׂר חַי — viande crue
בְּשַׂר־כֶּבֶשׂ — viande de mouton
בַּעַל־בָּשָׂר ז — homme corpulent
בהש לֵב־בָּשָׂר ז — coeur *m* tendre
סִיר־בָּשָׂר ז — pot *m* de viande
בְּשַׂר־תּוֹתָחִים — chair à canon
|| (גוף) רָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ — se laver
מִבְּשָׂרִי חָזִיתִי — j'ai éprouvé par moi-même
עַצְמִי וּבְשָׂרִי — mon os et ma chair (parent)
|| (בעל־חיים) — être vivant
בָּשָׂר וָדָם — être *m* de chair et de sang
בְּנֵי־בָּשָׂר ז״ר — les mortels *mpl*
כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר — toute chair est comme l'herbe
אַהֲבַת־בְּשָׂרִים נ — amour charnel
דֶּרֶךְ־כָּל־בָּשָׂר נ — le chemin de toute chair (vers la mort)
|| (של־פרי) — chair, pulpe *f*
בִּשֵּׂר (433) פ״י — annoncer
|| הִתְבַּשֵּׂר (467) פ״ע — recevoir une nouvelle
בְּשָׂרוֹנִי, ־נִית ת — carnivore

(שוחרר) être libéré, être sauvé
2. גָּאַל (325) פ״י (טימא) souiller, salir
|| נִגְאַל (397) פ״ע être souillé, être sali
|| גֵּאֵל (436) פ״י souiller, salir
|| הִתְגָּאֵל (475) פ״ע se souiller, se salir
|| הִגְאִיל (502) פ״י souiller, salir
גֹּאֶל (197) ז souillure *f*, profanation *f*
גְּאֻלָּה (201) נ (פדיון) rachat *m*
גְּאֻלַּת־דָּם נ vendetta *f*
° מִשְׁפַּט־הַגְּאֻלָּה ז droit *m* de rachat
° אַנְשֵׁי־גְאֻלָּתֶךָ ז״ר tes parents *mpl*, ta parenté
|| (הצלה משיכחה) sauvetage *m* de l'oubli
|| (שחרור) libération *f*, délivrance *f*
|| דת rédemption *f*
1. גַּב (53) ז dos *m*
גַּב־אוֹפַן jante *f*
גַּב־הַיָּד le dos de la main
גַּב־כִּסֵּא dossier *m* d'une chaise
צבא תֵּל־גַּב ז parados *m*
מֵאֲחוֹרֵי־גַבּוֹ derrière son dos
פָּנָה גַבּוֹ לְ־ tourner le dos à
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל la goutte qui fait déborder le vase
2. גַּב־ או גַּבֵּי־ מ״י près de
עַל־גַּב (מעל ל־) sur, au-dessus de
עַל־גַּב (בגלל) à cause de
אַף עַל־גַּב שֶׁ־ quoique, bien que
|| לְגַבֵּי־ par rapport à, quant à
לְגַבֵּי־דִידִי quant à moi, pour ma part
|| עַל־גַּבֵּי־ (מעל ל־) au-dessus de
(על־יד־) à côté de, auprès de
עָמַד עַל־גַּבֵּי־פ׳ se tenir à côté de qn
1. גֶּב (113) ז cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גְבִים ז״ר flaque *f* d'eau, eaux stagnantes
2. גֵּב (113) ז (לוח) planche *f*
3. גֵּב (113) ז (ארבה) sauterelle *f*
גֹּב (144) ז fosse *f*
גֹּב־אֲרָיוֹת fosse aux lions
גֶּבֶא (175) ז cavité *f*, dépression (du sol) *f*
מֵי־גְבָאִים ז״ר mare *f*, étang *m*
גַּבָּאוּת (46, בלי ר׳) נ fonction *f* d'administrateur

גַּבַּאי (62) ז administrateur *m*
|| (גובה) receveur *m*, trésorier *m*
גַּבַּאי־צְדָקָה encaisseur *m* d'oeuvres de bienfaisance
גַּבָּאִית (17) נ dame patronnesse
גֶּבֶב (88) ז amas *m*, tas *m*, amoncellement *m*
בהש דִּבְרֵי־גֶבֶב ז״ר verbiage *m*
גִּבֵּב (302) פ״י amasser, entasser, amonceler
|| נִגְבַּב (389) פ״ע s'entasser, s'amonceler
|| גֻּבַּב (433) או גּוֹבַב (454) פ״י amasser, entasser
בהש גִּבֵּב דְּבָרִים parler avec prolixité
|| הִתְגַּבֵּב (467) או הִתְגּוֹבֵב (487) פ״ע s'entasser
גְּבָבָה (215) נ chaume *m*, éteule *f*
|| בהש (פסולת) déchets *mpl*, rebut *m*
גַּבְבָן (97) ז bavard *m*
גַּבְבָנִי, ־נִית ת verbeux, prolixe
גִּבֶּבֶת (—) נ (גיבוב) amas *m*, entassement *m*
|| בהש (פטפוט) verbiage *m*, prolixité *f*
גָּבַהּ (333) פ״ע être haut, être élevé
בהש גָּבַהּ לִבּוֹ être fier, s'enorgueillir
גָּבְהוּ מִמֶּנִּי הַדְּבָרִים cela me dépasse
|| הִגְבִּיהַּ (505) פ״י hausser, rehausser, élever
הִגְבִּיהַּ לִבּוֹ se vanter, s'enorgueillir
הִגְבִּיהַּ קוֹלוֹ élever la voix
|| פ״ע s'élever, monter, grandir
הִגְבִּיהַּ עוּף s'élever dans les hauteurs
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת qui siège dans les hauteurs
|| הִתְגַּבֵּהַּ (477) פ״ע s'élever, monter
בהש (התגאה) s'enorgueillir
גָּבָה (352) פ״י percevoir, encaisser
גָּבָה עֵדוּת recueillir un témoignage
|| נִגְבָּה (408) פ״ע être perçu, être encaissé
גָּבֹהַּ (נס׳ גְּבַהּ־) או גָּבוֹהַּ, גְּבוֹהָה ת haut
מוס קוֹל גָּבֹהַּ voix aiguë
חשמל מֶתַח גָּבוֹהַּ haute tension
בהש לָשׁוֹן גְּבוֹהָה langage arrogant
עממי הַחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים les hautes sphères
|| גְּבַהּ־גַּלִּים agité (mer)
גְּבַהּ־עֵינַיִם orgueilleux, vaniteux
גְּבַהּ־קוֹמָה de haute taille
גְּבַהּ־רוּחַ orgueilleux, fier, hautain

ג

ג (גימל) *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ג' [valeur numérique:] 3
יום ג' mardi *m*
גאה (או ° גא), גאה ת fier, orgueilleux, hautain
גאה (—) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
גאה (344) פ"ע (התרומם) croître, monter, s'élever
מי־הנהר גאו les eaux du fleuve montaient
בהש (התעלה) manifester sa grandeur
|| גאה (449) פ"י exalter, glorifier
|| התגאה (481) פ"ע (ב־) être fier, s'enorgueillir, tirer vanité (de)
|| הגאה (509) פ"י faire monter, hausser
גאובוטניקה (—) נ géobotanique *f*
גאוגרף (ר' ־פים) ז géographe *m*
גאוגרפי, ־פית ת géographique
גאוגרפיה (—) נ géographie *f*
גאודסי, ־סית ת géodésique
גאודסיה (—) נ géodésie *f*
גאוה (209) נ fierté *f*, orgueil *m*, arrogance *f*
בעל־גאוה fier, orgueilleux, hautain, altier
גאולוג (ר' ־גים) ז géologue *m*
גאולוגי, ־גית ת géologique
גאולוגיה (—) נ géologie *f*
גאולים (41, ר' בלבד) ז"ר délivrance *f*, libération *f*
גאומורפולוגיה (—) נ géomorphologie *f*
גאומטרי, ־רית ת géométrique
טור גאומטרי progression *f* géométrique
גאומטריה (—) נ géométrie *f*
גאון (30) ז (תפארת) majesté *f*, gloire *f*
|| (יהירות) fierté *f*, orgueil *m*
|| גאון־הגלים le déferlement des vagues
גאון־הירדן les fourrés *mpl* du Jourdain
|| (אדם מוכשר מאוד) génie *m*
|| הרב הגאון Som Eminence le rabbin
הגאון מוילנא le Maître de Vilna (R. Elie)
היסט הגאונים les *Gueonim* (VIIe–XIe siècles)
גאונות או גאוניות (בלי ר') נ caractère génial
|| היסט (משרת הגאון בבבל) dignité *f* de *gaôn*
גאוני, ־נית ת génial
|| היסט (של־הגאונים) des *Gueonim*
הספרות הגאונית les écrits *mpl* des *Gueonim*
גאופוליטי, ־טית ת géopolitique
גאופוליטיקה (—) נ géopolitique *f*
גאופיסיקה (—) נ géophysique *f*
גאוצנטרי, ־רית ת géocentrique
גאות (48, בלי ר') נ (הוד) majesté *f*, grandeur *f*
|| (יהירות) orgueil *m*, fierté *f*
|| (עלייה) hausse *f*, crue *f*
גאות ושפל flux *m* et reflux *m*
בהש גאות כלכלית prospérité *f* économique
גאותן (ר' ־נים) ז homme orgueilleux
גאותנות (46, בלי ר') נ orgueil *m*, fierté *f*
גאותני, ־נית ת orgueilleux, fier, hautain
גאיון (ר' ־נים) ז homme orgueilleux
גאיוני, ־נית ת orgueilleux, présomptueux
גאיות ← גי
1. גאל (325) פ"י (פדה) racheter
גואל הדם vengeur *m*
|| (הציל משיכחה) sauver de l'oubli
|| (שחרר) libérer, sauver
|| נגאל (397) פ"ע (נפדה) être racheté
(ניצל משכחה) être sauvé de l'oubli

גְּבִיר (1) ז	seigneur *m*, maître *m*
‖ עממי (אדם עשיר)	richard *m*
גְּבִירָה (201) נ	dame *f*, maîtresse *f*
‖ °(אם־המלך)	reine-mère *f*, douairière *f*
גְּבִירוּת (45) נ	allures *fpl* de grand seigneur
גְּבִירִי, ־רִית ת	de grand seigneur
גָּבִישׁ (15) ז	cristal *m*
גְּבִישִׁי, ־שִׁית ת	cristallin
גְּבִישִׁיּוּת (—) נ	nature cristalline (d'un corps)
1. גָּבַל (302) פ״י	pétrir, malaxer
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être pétri, être malaxé
‖ גִּבֵּל (433) פ״י	pétrir, malaxer
‖ הִתְגַּבֵּל (467) פ״ע	être pétri, être malaxé
2. גָּבַל (302) פ״י	délimiter, tracer (une limite)
‖ פ״ע גָּבַל בְּ־	être limitrophe de, friser
‖ נִגְבַּל (389) פ״ע	être limité, se borner
‖ הִגְבִּיל (499) פ״י	délimiter, définir
(קבע)	fixer, déterminer
(צמצם)	limiter, restreindre
בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל	à responsabilité limitée
גְּבַל ש״פ נ (עיר)	Byblos *f*
גַּבָּל (90) ז	pétrisseur *m*, malaxeur *m*
גַּבְלוּל (51) ז	pâton *m*, morceau *m* de pâte
גַּבְלוּת (—) נ	tresse *f*
גַּבְלִית (17) נ	saillie *f*, corniche *f*
גַּבָּן (90) ז	fromager *m*, fabricant *m* de fromage
גִּבֵּן, גִּבֶּנֶת (ר׳ גִּבְּנִים, גִּבְּנוֹת) ת	bossu
1. גִּבֵּן (433 נ) פ״י (עיקם)	rendre bossu, déformer
‖ הִתְגַּבֵּן (467 נ) פ״ע	devenir bossu
2. גִּבֵּן (433 נ) פ״ע (עשה גבינה)	caséifier
‖ הִתְגַּבֵּן (467) פ״ע	se coaguler, se cailler
גַּבְנוּן (51) ז	bosse *f*
‖ בהש (בליטה)	bosse de terrain, éminence *f*
גַּבְנוּנִי, ־נִית ת	bossu
‖ (מקומר)	convexe
גַּבְנוּנִיּוּת (—) נ	convexité *f*
גַּבְנוּת (45, בלי ר׳) נ	gibbosité *f*
גִּבְנֵן (459 נ) פ״י	courber, déformer, rendre bossu
‖ הִתְגַּבְנֵן (493 נ) פ״ע	se pelotonner
גֶּבֶס (—) ז	plâtre *m*, gypse *m*
גַּבָּס (90) ז	plâtrier *m*
גִּבֵּס (433) פ״י	mettre dans le plâtre, plâtrer
גִּבְסִי, ־סִית ת	gypseux, plâtreux
גֶּבַע (179) ז	colline *f*, monticule *m*
[גבע] הִתְגַּבַּע (477) פ״ע	s'arrondir, se voûter
‖ הִגְבִּיעַ (505) פ״ע	faire saillie
גִּבֵּעַ, גִּבַּעַת (ר׳ גִּבְּעִים, גִּבְּעוֹת) ת	bossu, voûté
גִּבְעָה (242) נ	hauteur *f*, colline *f*, monticule *m*
גִּבְעוֹל (21) ז	tige *f*
גִּבְעוֹלִי, ־לִית ת	en forme de tige
גִּבְעוֹן ש״פ ז (עיר)	Gabaon *m*
גִּבְעוֹנִים ש״פ ז״ר	Gabaonites *mpl*
גָּבַר (305) פ״ע	devenir fort, augmenter, croître
גָּבַר עַל־	vaincre, l'emporter sur
גָּבַר חַיִל	réussir, avoir du succès
גָּבְרָה יָדוֹ	avoir le dessus, avoir l'avantage
הַחֹם גָּבַר	la chaleur augmente
‖ גִּבֵּר (433) פ״י	fortifier, renforcer
גִּבֵּר חֲיָלִים	se fortifier, se raffermir, s'efforcer
‖ הִתְגַּבֵּר (467) פ״ע (התחזק)	prendre des forces
הִתְגַּבֵּר כָּאֲרִי	se montrer fort comme un lion
הִתְגַּבֵּר עַל־	l'emporter sur, venir à bout de
הִתְגַּבֵּר עַל־קְשָׁיִים	surmonter des difficultés
הִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוֹ	la passion s'est emparée de lui
‖ (התרבה)	augmenter, croître
מַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר	source *f* intarissable
‖ הִגְבִּיר (499) פ״י	renforcer, intensifier
הִגְבִּיר מַאֲמַצָּיו	redoubler d'efforts
גֶּבֶר (135) ז מוס	dominante *f*
1. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז	homme *m*, mâle *m*
2. גֶּבֶר (ר׳ גְּבָרִים) ז (תרנגול)	coq *m*
קְרִיאַת־הַגֶּבֶר נ	le chant du coq
גַּבְרָא (ר׳ גַּבְרֵי או גַּבְרִין) ז ארמית	homme *m*
גַּבְרָא רַבָּא	un grand homme
כֹּחַ־גַּבְרָא ז	puissance sexuelle
חִלּוּפֵי־גַבְרֵי ז״ר	changement *m* de personnel
גַּבַּרְדִּין (—) ז	gabardine *f*
גַּבְרוּת (47, בלי ר׳) נ	virilité *f*
גַּבְרִי, ־רִית ת	viril, mâle, masculin
גַּבְרִיאֵל ש״פ ז	Gabriel *m*
גַּבְרָנִי, ־נִית ת	viril, mâle, masculin

‖ גָּבוֹהַּ ז דת	Dieu *m*
‖ גְּבוֹהָה תה"פ	de manière hautaine
דִּבֵּר גְּבוֹהָה גְבוֹהָה	parler avec arrogance
גֹּבַהּ (196) ז	hauteur *f*, altitude *f*
עממי עָמַד עַל־הַגֹּבַהּ	être à la hauteur
‖ מתמט (של־מצולע)	hauteur *f*
‖ בהש (גאוה)	orgueil *m*
גֹּבַהּ־אַף או ־עֵינַיִם	orgueil, arrogance *f*
גַּבָּה (208) נ	sourcil *m*
גַּבְהוּת (45, בלי ר׳) נ	hauteur *f*, grandeur *f*
‖ בהש (גאוה)	orgueil *m*
גַּבְהוּת־לֵב	orgueil *m*, arrogance *f*
גַּבְהָן או גְּבַהְתָּן (90) ז	homme de haute taille
גַּבְהָנוּת (46, בלי ר׳) נ	arrogance *f*
גַּבְהָנִי, ־נִית ת	de haute taille, élancé, svelte
גָּבוּב, גְּבוּבָה ת	entassé, amoncelé
גִּבּוּב (51) ז	amas *m*, amoncellement *m*
בהש גִּבּוּב־דְּבָרִים	verbiage *m*, flot *m* de paroles
גָּבוֹהַּ ← גָּבֹהַּ	
גְּבוֹהִית (17) נ	femme *f* de haute taille
1. גִּבּוּי (23) ז (גביה)	perception *f*, encaissement *m*
2. גִּבּוּי (23, בלי ר׳) ז (תמיכה)	soutien *m*, appui *m*
גְּבוּל (41, ר׳ ־לים או ־לות) ז	limite *f*
בְּלִי־גְבוּל או לְלֹא־גְבוּל	illimité, sans limites
לַכֹּל גְּבוּל	tout a une limite
זֶה עוֹבֵר כָּל־גְּבוּל	cela dépasse les bornes
הַסָּגַת־גְּבוּל נ	empiètement *m*, usurpation *f*
‖ (בין־ארצות)	frontière *f*
תּוֹשַׁב־גְּבוּל ז	frontalier *m*
מִשְׁמַר־הַגְּבוּל ז	garde-frontière *f*
‖ (תחום)	territoire *m*, domaine *m*
הַגְּבוּלִים (בניגוד לירושלים)	la province
גִּבּוּל (51, בלי ר׳) ז	pétrissage *m*, malaxage *m*
גְּבוּלָה (201) נ	bord *m*, limite *f*
1. גִּבּוּן (51, בלי ר׳) ז (עקימה)	déformation *f*
2. גִּבּוּן (51, בלי ר׳) ז (התקנת־גבינה)	caséification *f*
גִּבּוּס (51, בלי ר׳) ז	mise *f* dans le plâtre
גִּבּוֹר (21) ז	homme courageux, héros *m*
גִּבּוֹר־חַיִל	homme valeureux
גִּבּוֹר־מִלְחָמָה	vaillant guerrier
גִּבּוֹר־צַיִד	chasseur fameux
‖ בהש (של־סיפור)	héros
גִּבּוֹר־הַיּוֹם	le héros du jour, l'homme du jour
גְּבוּרָה (201) נ	courage *m*, vaillance *f*, bravoure *f*
מַעֲשֵׂה־גְבוּרָה ז	acte *m* de bravoure
‖ הִגִּיעַ לִגְבוּרוֹת	atteindre l'âge de 80 ans
‖ דת הַגְּבוּרָה	Dieu *m*, le Tout-Puissant
מִפִּי־הַגְּבוּרָה	par ordre divin
גִּבּוֹרָה (201) נ	héroïne *f*
גִּבּוֹרִי, ־רִית ת	héroïque
גִּבּוֹרִיּוּת (—) נ	héroïsme *m*
גִּבּוּשׁ (51) ז	cristallisation *f*
‖ בהש	concrétisation *f*, consolidation *f*
גִּבּוּשׁ־עֶמְדָּה	affermissement *m* d'une position
גִּבֵּחַ (439 פ״י)	rendre chauve
‖ הִתְגַּבֵּחַ (477) פ״ע	devenir chauve
גִּבֵּחַ, גִּבַּחַת (ר׳ גִּבְּחִים) ת	chauve (par devant)
גִּבְּחָן (97) ז	personnage *m* chauve
גַּבַּחַת (246) נ	calvitie (au-dessus du front) *f*
‖ בהש (מקום חשוף)	clairière *f*, endroit dégarni
גֶּבִי (5) ז	flaque *f* d'eau
גַּבִּי, ־בִּית ת	du dos, dorsal
גַּבֵּי־, עַל־גַּבֵּי־ ← 2. גַּב	
גְּבִיָּה (202) נ	perception *f*, encaissement *m*
מָסַר לִגְבִיָּה	mettre en recouvrement
גְּבִיַּת־עֵדוּת	audition *f* de témoignage
גְּבִיהָה (201) נ	protubérance *f*, saillie *f*
גִּבְיוֹן (21, בלי ר׳) ז	encaissement *m*
גְּבִין (15) ז	sourcil *m*
גְּבִינָה (201) נ	fromage *m*
גְּבִינִי, ־נִית ת	caséeux
גָּבִיעַ (11) ז (למשקאות)	coupe *f*, gobelet *m*
(לביצים)	coquetier *m*
(לגלידה)	cornet *m*
‖ ספורט	coupe (trophée) *f*
זָכָה בַּגָּבִיעַ	remporter la coupe
‖ צמח	calice *m*
עֲלֵה־גָבִיעַ ז	sépale *m*
גְּבִיעוֹן (21) ז	petite coupe
‖ צמח	calicule *m*
גְּבִיעוֹנִית (17) נ צמח	fritillaire *f*
גְּבִיעִי, ־עִית ת	caliciforme

|| רפא — tumeur *f*
גדול מְמָאִיר — tumeur maligne
גָּדוּם, גְּדוּמָה ת — amputé, mutilé
גִּדּוּם (51) ז — mutilation *f*, amputation *f*
גָּדוּעַ, גְּדוּעָה ת — élagué, coupé, taillé, abattu
גִּדּוּעַ (9) ז — élagage *m*, taille *f*, abattage *m*
גָּדוּף, גְּדוּפָה ת — infâme, ignominieux
גִּדּוּף (51) ז — insulte *f*, injure *f*, blasphème *m*
גְּדוּפָה או גִּדּוּפָה (201) נ — insulte *f*, injure *f*
גָּדוּר, גְּדוּרָה ת — clôturé, entouré d'une clôture
|| בהש (מִן־) — abstinent, qui se tient à l'écart de
גִּדּוּר (51) ז — clôture *f*, construction *f* d'une haie
גָּדוּשׁ, גְּדוּשָׁה ת — plein, rempli, entassé
מָלֵא וְגָדוּשׁ — rempli à ras bords, comble
מִדָּה גְּדוּשָׁה — mesure *f* comble
גִּדּוּשׁ (51) ז — exagération *f*, usage excessif
גְּדִי (5) ז — agneau *m*, chevreau *m*
|| אסטר מַזַּל־גְּדִי ז — Capricorne *m*
חוּג־הַגְּדִי ז — tropique *m* du Capricorne
גַּדְיָא (—) ז ארמית — agneau *m*, chevreau *m*
גָּדִיד (15) ז — cueillette *f* des dates
גְּדִידָה (102) נ — incision *f*
גְּדִיָּה (202) נ — agnelle *f*, chevrette *f*
גָּדִיל (15) ז — tresse *f*, frange *f*
(זר) — guirlande *f*
גְּדִילָה (201) נ — croissance *f*, accroissement *m*
גְּדִילָן (97) ז צמח — chardon *m*
גְּדִיעָה (201) נ — section *f*, taille *f*, mutilation *f*
גְּדִיפָה (201) נ — outrage *m*, insulte *f*
גְּדִירָה (201) נ — construction *f* d'une clôture
גָּדִישׁ (15) ז — meule *f*, tas *m* de gerbes
|| ° (תל שעל־קבר) — tumulus *m*
גְּדִישָׁה (201) נ — entassement *m*
|| בהש גְּדִישַׁת־הַסְּאָה — excès *m*, exagération *f*
גְּדִישׁוּת (45, בלי ר') נ — abondance *f*, plénitude *f*
1. גָּדַל (310) פ"ע — grandir, augmenter
(צמח) — pousser
|| גִּדֵּל (433) פ"י (טיפח) — élever, cultiver
גִּדֵּל עוֹפוֹת — élever de la volaille
גִּדֵּל זָקָן — se laisser pousser la barbe
גִּדֵּל יְרָקוֹת — cultiver des légumes
גִּדֵּל בָּנִים — élever des enfants
(העלה לגדולה) — élever (en dignité), honorer
|| הִתְגַּדֵּל (467) פ"ע — s'élever, se glorifier
|| הִגְדִּיל (499) פ"י — agrandir, élever, augmenter
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ — pour la plus grande gloire de la *Tora*
הִגְדִּיל תְּמוּנָה — agrandir une image
|| פ"ע (נעשה גדול) — grandir, s'élever
בהש (עשה גדולות) — se distinguer, exceller
הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת — faire de grandes choses
הִגְדִּיל עִם־ — se montrer magnanime avec
° הִגְדִּיל עַל־פִּ' — s'insurger contre qn
(התאושש) — se remettre, se ressaisir
2. גָּדַל (302) פ"י (קלע) — tresser
גֹּדֶל (191) ז — grandeur *f*
בהש גֹּדֶל־רוּחַ — magnanimité *f*
גְּדֻלָּה (202) נ — grandeur *f*, dignité *f*, honneurs *mpl*
עָלָה לִגְדֻלָּה — monter en grade, devenir quelqu'un
גַּדְלוּת (47, בלי ר') נ — grandeur *f*, arrogance *f*
שִׁגָּעוֹן־הַגַּדְלוּת ז — folie *f* des grandeurs
גַּדְלָנוּת (46, בלי ר') נ — fierté *f*, arrogance *f*
גָּדַם (302) פ"י — trancher, retrancher, couper
|| נִגְדַּם (389) פ"ע — être coupé, être amputé
|| גִּדֵּם (433) פ"י — retrancher, amputer
|| הִתְגַּדֵּם (467) פ"ע — être estropié, être mutilé
גֶּדֶם (166) או גֹּדֶם (191) ז — souche *f*, moignon *m*
גִּדֵּם, גִּדֶּמֶת (ר' גִּדְמִים, גִּדְמוֹת) ת — manchot
גְּדָמָה (242) נ — souche *f*, tronçon *m*
גִּדְּמוּת (47, בלי ר') נ — infirmité (de manchot) *f*
גַּדְנָ"ע (= גְּדוּדֵי־נֹעַר) ז — préparation *f* militaire
גַּדְנָעִי (ר' ־עִים) ז צבא — élève *m* de la préparation militaire
גָּדַע (330) פ"י — couper, tailler, retrancher
|| נִגְדַּע (401) פ"ע — être coupé, être retranché
בהש (נשמד) — être détruit, être anéanti
|| גִּדַּע (439) פ"י — couper, trancher, abattre
גִּדֵּעַ, גִּדַּעַת (ר' גִּדְעִים, גִּדְעוֹת) ת — décorné (animal), manchot (homme)
גִּדְעוֹן ש"פ ז — Gédéon *m*
גֶּרֶף (105) ז — plume *f*

גְּבֶרֶת (249, ר' גְּבָרוֹת או גְּבִירוֹת) נ — dame *f*
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש מכתב) — madame!
כֵּן גְּבִרְתִּי — oui madame
מַה־שְּׁלוֹם־הַגְּבֶרֶת? — comment allez-vous, madame?
גְּבֶרֶת נָתָן — Madame Nathan
גְּבִירוֹתַי וְרַבּוֹתַי! — Mesdames Messieurs!
אוֹתָהּ הַגְּבֶרֶת בְּשִׁנּוּי־אַדֶּרֶת — plus ça change plus c'est la même chose
גְּבַרְתָּן (90) ז — homme robuste, hercule *m*
גְּבַרְתָּנוּת (46, בלי ר') נ — robustesse *f*, vigueur *f*
גְּבַרְתָּנִי, ־נִית ת — robuste, vigoureux
גָּבַשׁ (302) פ"י — empierrer, remplir
|| גִּבֵּשׁ (433) פ"י כים — cristalliser
בהש — consolider, constituer, former
|| הִתְגַּבֵּשׁ (467) פ"ע כים — se cristalliser
בהש — se consolider, se constituer, se former
|| הִגְבִּישׁ (499) פ"י — cristalliser
גַּבְשׁוּשׁ (41) ז — éminence *f*, saillie *f*
גַּבְשׁוּשִׁית (17) נ (תל־עפר) — monticule *m*, tertre *m*
|| (תפיחה) — ampoule *f*, protubérance *f*
גִּבְשֵׁשׁ (457) פ"י — bosseler
|| הִתְגַּבְשֵׁשׁ (493) פ"ע — se bosseler
גַּבְתָּה (206) נ — tube *m*, tuyau *m*
גַּבְתּוֹן (21) ז עוף — bruant *m*
גַּג (52) ז — toit *m*
בהש אִרְגּוּן־גַּג ז — organisation-mère
גַּגּוֹן (21) ז — auvent *m*
(במכונית) — galerie *f*, porte-bagages *m*
1. גַּד (—) ז צמח — coriandre *f*
2. גַּד (—) ז (מזל) — chance *f*, bonheur *m*
גָּד ש"פ ז — Gad *m*
גֵּד (114) ז צמח — absinthe *f*
בהש דְּבָרִים קָשִׁים כְּגִדִים — paroles très dures
גַּדָּא (—) ז ארמית — chance *f*
בִּישׁ־גַּדָּא — malchanceux
גְּדַגְדָּנִית (17) או גְּדַגְדָּן (97) נ צמח — bigarreau *m*
1. גָּדַד (356) פ"ע (התאסף) — se liguer, se grouper
|| הִתְגּוֹדֵד (487) פ"ע — se rassembler, s'attrouper
2. גָּדַד (356) פ"י (קצץ) — couper, trancher, tailler
|| נִגְדַּד (389) פ"ע — être coupé, être tranché
|| גִּדֵּד (433) פ"י — couper, entailler, inciser
|| הִתְגּוֹדֵד (487) פ"ע — se faire des entailles
גָּדָה (211, ר' גָּדוֹת, גְּדוֹת־ וכו') נ — rive *f*
הַגָּדָה הַמַּעֲרָבִית (של־נהר) — la rive occidentale
מָלֵא עַל־גְּדוֹתָיו — plein jusqu'aux bords
עָבַר או עָלָה עַל־גְּדוֹתָיו — déborder
|| (שפת־כלי) — bord *m*, rebord *m*
1. גְּדוּד (41) (גבשושית) — motte (de terre) *f*
2. גְּדוּד (41) צבא — bataillon *m*, escadron *m*
גְּדוּד־פָּרָשִׁים — escadron *m* de cavalerie
מְפַקֵּד־גְּדוּד (מג"ד) ז — chef *m* de bataillon
גָּדוּד, גְּדוּדָה ת (עץ) — dépouillé, dégarni
|| בהש (חסר־כול) — dépourvu de tout
גְּדוּדָה (201) נ — entaille *f*, incision *f*, tatouage *m*
גְּדוּדִי, ־דִית ת צבא — de bataillon, d'escadron
גְּדוּדִית (17) נ — motte (de terre) *f*
גָּדוֹל, גְּדוֹלָה ת — grand
קָרֶל הַגָּדוֹל — Charlemagne *m*
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל — le grand prêtre
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל — petits et grands
בְּקוֹל גָּדוֹל — à haute voix
גָּדוֹל בַּשָּׁנִים — âgé, d'âge avancé
גָּדוֹל בַּתּוֹרָה — grand érudit
גְּדוֹל־הַדּוֹר — la célébrité du siècle
גְּדָל־חֶסֶד — plein de bonté
|| גְּדוֹלָה מִזּוֹ — qui plus est, bien plus
|| גְּדוֹלוֹת נ"ר — hauts faits, exploits *mpl*
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת — avoir de grandes ambitions
דִּבֵּר גְּדוֹלוֹת — employer les grands mots
גְּדוֹלוֹת וּנְצוּרוֹת — merveilles *fpl*
גִּדּוּל (51) ז (טיפוח) — élevage *m*, culture *f*
גִּדּוּל־בָּנִים — éducation *f* des enfants
גִּדּוּל־עוֹפוֹת — élevage de volaille
גִּדּוּל־דָּגִים — pisciculture *f*
|| חקל גִּדּוּלֵי־בַּעַל — plantations non irriguées
גִּדּוּלֵי־בָר — plantes *fpl* sauvages
גִּדּוּלֵי־שְׁלָחִים — plantations irriguées
|| (התרבות) — accroissement *m*, augmentation *f*
גִּדּוּל־הָאֻכְלוּסִיָּה — accroissement de la population
שִׁעוּר־הַגִּדּוּל ז — le taux de croissance

עד־ביאת־הגואל	jusqu'à l'arrivée du Messie
גוב או גובי (—) ז	sauterelle *f*, locuste *f*
[גוב] הגיב (526) פ"י	réagir, répliquer
גובה (73) ז	encaisseur *m*
גובה־מסים	collecteur *m* d'impôts, percepteur *m*
גובינה (—) נ	encaissement *m*, recouvrement *m*
גובלן (ר' גובלנים) ז	tapisserie *f*
גוג ש"פ ז	Gygès (roi de Lydie) *m*
מלחמת־גוג ומגוג	guerre *f* de Gog et Magog (Ezéch. chap. 38)
[גוד] גד (378) פ"י	attaquer, se jeter sur
גוד (21) ז	outre *f*
גודל (91) ז (של־היד)	pouce *m*
‖ (של־הרגל)	gros orteil
גודר (132) ז	maçon *m*
1. גוה (229) נ (גוף)	corps *m*
‖ (של־אניה)	épave *f*
2. גוה (229, בלי ר') נ	orgueil *m*, fierté *f*
גוון (51) ז	variété *f*, diversité *f*, bigarrure *f*
[גוז] גז (378) פ"ע (חלף)	s'envoler, disparaître
‖ פ"י (העיף)	faire envoler, emporter au vol
‖ נגוז (429) פ"ע	disparaître, s'évanouir
‖ הגיז (526) פ"י	faire passer
גוזז (132) ז	tondeur *m*
גוזל (91) ז	jeune oiseau *m*, oisillon *m*
גוחה ־חה ת	protubérant
קיר גוחה	mur bombé
גוי (23) ז (עם)	peuple *m*, nation *f*
‖ (לא־יהודי)	non-juif *m*
גויבה (ר' ־בות) נ צמח	goyave *f*
גויה (201) נ עממי	non-juive *f*
גויה (202) נ	corps *m*
‖ (של־מת)	cadavre *m*
גויל (1) ז (אבן גלמית)	pierre brute (non taillée)
‖ (קלף)	parchemin *m*
גויעה (201) נ	agonie *f*, mort lente
גולה, ־לה ת	exilé, émigré
גולה (201) נ (גלות)	exil *m*, déportation *f*
‖ (ארץ זרה)	pays étranger, l'étranger *m*
תפוצות־הגולה נ"ר	la Diaspora

‖ (קהל־הגולים)	colonie *f* d'exilés *ou* de déportés
גולת־בבל	la colonie des exilés à Babylone
ראש־הגולה ז	l'exilarque *m*
גוליר (95) ז	guerrier *m*, reître *m*
גולל (—) ז	pierre (qui ferme une tombe) *f*
סתם את־הגולל	fermer la tombe
בהש סתם את־הגולל על־הצעה	enterrer définitivement un projet
גולף (—) ז	golf *m*
גומי (—) ז	gomme *f*, caoutchouc *m*
גומי ערבי	gomme arabique
גומי־לעיסה	chewing-gum *m*
גומיה (202) נ	élastique *m*
גומץ (91) ז	trou *m*, creux *m*, trappe *f*
גון (162) ז (צבע)	couleur, *f*, ton (d'une teinte) *m*
‖ (הבדל דק בצבע)	teinte *f*
בהש	nuance *f*
גוני־גונים	nuances subtiles
גון־הקול	timbre *m* de la voix
‖ כגון־	comme, par exemple
גון (451נ) פ"י	nuancer, varier, barioler
‖ התגון (468נ) פ"ע	se nuancer, se diversifier
גונא (—) ז ארמית	nuance *f*, particularité *f*
כי האי גונא	de cette façon, de ce genre
גונדולה (201) נ	gondole *f*
גונדלית תה"פ	à rebours
גונון (41) ז	nuance *f*
גונון (41) ז	diversification *f*
גונוני, ־נית ת	bigarré, multicolore
גונוניות (51, בלי ר') נ	diversité *f* de nuances
גונן (457נ) פ"י	nuancer
גוניומטר (—) ז	goniomètre *m*
גונן ← 1. גנן	
[גוס] גס (378) פ"י	couper, casser
‖ הגיס (526) פ"י	remuer (à la cuiller)
גוסס, ־ססת (ר' ־ססים, ־ססות) ת	agonisant
גוססות (—) נ	agonie *f*
גוע (332) פ"ע	mourir, décéder, expirer
גוע ברעב	mourir de faim
בהש (דעך)	mourir lentement, s'éteindre

גְּדֵף (165) ז — insulte *f*, injure *f*
גִּדֵּף (433) פ״י — insulter, injurier, blasphémer
חֵרֵף וְגִדֵּף — jurer comme un charretier
|| הִתְגַּדְּפוּ (467) פ״ע — s'insulter, s'injurier
גַּדְּפָן (ר׳ ־נִים) ז — insulteur *m*, blasphémateur *m*
גַּדְּפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — habitude *f* d'insulter
גַּדְּפָנִי, ־נִית ת — insultant, blasphématoire
1. גָּדַר (302) פ״י — clôturer, enclore
גָּדַר פֶּרֶץ — réparer une brèche
גָּדַר בְּעַד־ — barrer le chemin à
בהש גָּדַר עַצְמוֹ מִן־ — s'abstenir de, se garder de
|| נִגְדַּר (389) פ״ע — être entouré d'une clôture
|| גִּדֵּר (433) פ״י — clôturer
|| הִתְגַּדֵּר (467) פ״ע (הצטיין) — se distinguer
מָצָא מָקוֹם לְהִתְגַּדֵּר בּוֹ — trouver un champ d'action digne de soi
(נמנע) הִתְגַּדֵּר מִן־ — s'abstenir de, se garder de
|| הִגְדִּיר (499) פ״י — définir
2. גָּדַר (302) פ״י (תמרים) — cueillir (des dattes)
|| גִּדֵּר (433) פ״י (כרת) — percer, couper, entailler
גָּדֵר (134) נ — clôture *f*, haie *f*, barrière *f*
גָּדֵר חַיָּה — haie vive
יָצָא מִגִּדְרוֹ — perdre son sang-froid
הוֹצִיא פ׳ מִגִּדְרוֹ — mettre qn hors de lui
גְּדַר־תַּיִל — réseau *m* de barbelés
|| (סייג) — mesure *f* de précaution
פּוֹרֵץ גָּדֵר — indiscipliné, réfractaire
|| (הגדרה) — définition *f*, domaine *m*
בְּגֶדֶר־ — dans le cadre de, en tant que
בְּגֶדֶר־הָאֶפְשָׁרוּת — dans les limites du possible
אֵין זֶה בְּגֶדֶר־סוֹד — ce n'est pas un secret
גְּדֵרָה (231, נס׳ גְּדֶרֶת־) נ — enclos *m*, parc *m*
|| גְּדֶרֶת־תִּינוֹקוֹת — parc (pour enfants)
גִּדְרוֹן (21) ז עוף — roitelet *m*
גֶּדֶרֶת (249 ר׳ גְּדֵרוֹת, גִּדְרוֹת־) נ — clôture *f*, enclos *m*
גָּדַשׁ (302) פ״י — entasser, remplir jusqu'aux bords
בהש גָּדַשׁ אֶת־הַסְּאָה — passer les bornes
|| פ״ע — être abondant
|| נִגְדַּשׁ (389) פ״ע — être rempli jusqu'aux bords
בהש נִגְדְּשָׁה הַסְּאָה — on est allé trop loin
|| גִּדֵּשׁ (433) פ״י — entasser, amonceler
|| הִתְגַּדֵּשׁ (467) פ״ע — s'entasser, s'amonceler
|| הִגְדִּישׁ (499) פ״י — entasser, amonceler
בהש הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה — passer les bornes
גֹּדֶשׁ (191) ז — tas *m*, entassement *m*, abondance *f*
בְּגֹדֶשׁ — largement, abondamment
רפא גֹּדֶשׁ־דָּם — congestion *f*
גָּהָא (336) פ״ע — soupirer, geindre
גָּהָה (344) פ״י — guérir, soigner (une maladie)
|| הִגְהָה (509) פ״י — guérir
גֵּהָה (228, בלי ר׳) נ — guérison *f*, remède *m*
גִּהוּץ (50) ז — repassage (de linge) *m*
גָּהוּץ, גְּהוּצָה ת — repassé (linge), tiré à quatre épingles (personne)
גִּהוּק (50) ז — éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*
גֵּהוּת (48, בלי ר׳) נ — hygiène *f*
גֵּהוּתִי, ־תִית ת — hygiénique
גְּהִיטָה (201) נ — gravure *f*
1. גָּהַץ (325) פ״ע (שמח) — se réjouir
2. גִּהֵץ (434) פ״י — repasser (du linge)
|| הִתְגַּהֵץ (471) פ״ע — être repassé
|| הִגְהִיץ (502) פ״י — repasser (du linge), lisser
גַּהַץ (152, בלי ר׳) ז — tenue *f* impeccable
גַּהָץ (99) ז — repasseur *m*
גַּהַק (152, בלי ר׳) ז — éructation *f*, rot *m*, renvoi *m*
גָּהַק (325) פ״ע — éructer, roter
|| גִּהֵק (434) פ״י — éructer, roter
|| הִגְהִיק (502) פ״י — faire éructer (un nourrisson)
גָּהַר (325) פ״ע — se pencher
|| הִתְגַּהֵר (471) פ״ע — se pencher
1. גֵּו (53) או גַּו (113) ז — dos *m*
הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵוּוֹ — dédaigner, rejeter
2. גּוֹ או גַּו תה״פ ארמית — à l'intérieur, au-dedans
דְּבָרִים בְּגוֹ — il y a une raison à cela, il y a anguille sous roche
|| מִגּוֹ — à cause de, en raison de
|| מִלְּגוֹ — de l'intérieur, du dedans
חֲמִישִׁית מִלְּגוֹ — augmentation *f* de 20%
גּוֹאֵל (126) ז — libérateur *m*, sauveur *m*
|| (קרוב־משפחה) — parent *m*
גּוֹאֵל־הַדָּם — vengeur *m*
|| דת הַגּוֹאֵל (המשיח) — le Rédempteur, le Messie

Hebrew	French
‖ (התאגדות)	bloc, groupement *m*
הַגּוּשׁ הַסּוֹצְיָלִיסְטִי	le bloc socialiste
הַגּוּשׁ הַמִּזְרָחִי	le bloc oriental
[גוש] גָּשׁ (378) פ״ע	s'approcher
גּוּשִׁי, ־שִׁית ת	compact, de bloc
סִכְסוּךְ בֵּין־גּוּשִׁי	conflit *m* entre les blocs
גּוּשִׁישׁ (1) ז	particule *f*
גּוּשְׁנִי, ־נִית ת	massif, compact
גּוֹתִי, ־תִית ת	gothique
גּוֹתִים ש״פ ז״ר	les Goths *mpl*
גַּז (58) ז עוף	faucon *m*
‖ (מין צרעה)	guêpe *f*, frelon *m*
ג'ז (—) מוס	jazz *m*
גַּז (ר' גַּזִּים) ז כים	gaz *m*
גַּז־מָאוֹר	gaz d'éclairage
גַּז מַדְמִיעַ	gaz lacrymogène
מְיכַל־גַּז צִבּוּרִי ז	gazomètre *m*
מַסֵּכַת־גַּז נ	masque *m* à gaz
תָּא־גַּזִּים ז	chambre *f* à gaz
הִרְעִיל או הֶחֱנִיק בְּגַז	gazer
גֵּז (114) ז	tonte *f*
גִּזְבָּר (95) ז	caissier *m*, trésorier *m*
גִּזְבָּרוּת (46, בלי ר׳) נ	trésorerie *f*
גָּזָה (342) פ״י	couper, retrancher
גִּזָּה (208) נ	toison *f*
מיתול גִּזַּת־הַזָּהָב	la Toison d'or
גָּזוֹז (—) ז עממי	eau gazeuse
גִּזּוּז (51) ז	tonte *f*
גְּזוּזְטְרָה (ר' ־רוֹת או ־רָאוֹת) נ	balcon *m*
1. גִּזּוּם (51) ז (כריתת־ענפים)	émondage *m*, taille *f*
2. גִּזּוּם (51) ז (הגזמה)	exagération *f*, menace *f*
גִּזּוּר (51) ז	coupe (d'habit) *f*
גָּזַז (356) פ״י	tondre, retrancher
‖ נִגְזַז (388) פ״ע	être tondu
גַּזָּז (90) ז	tondeur *m*
גַּזֶּזֶת (—) נ רפא	teigne *f*
חוֹלֵה־גַּזֶּזֶת	teigneux
גַּזִּי, ־זִית ת	gazeux
1. גָּזִיז (15) ז (חתיכה)	morceau *m*, fragment *m*
2. גָּזִיז (15, בלי ר׳) ז (עונת־הגז)	temps *m* de la tonte des moutons

Hebrew	French
גְּזִיזָה (201) נ	tonte *f*, coupe (des cheveux) *f*
גָּזִיר (15) ז (של־עץ)	bûche *f*, rondin *m*
‖ (של־עיתון)	coupure (de journal) *f*
גָּזִיר, גְּזִירָה ת	propre à être coupé *ou* découpé
גְּזִירָה (201) נ	découpage *m*
‖ (של־בגדים)	coupe (de vêtements) *f*
(של־מלים)	dérivation *f*
גָּזִית (—) נ	taille (des pierres) *f*, pierre taillée
אַבְנֵי־גָזִית נ״ר	pierres de taille, moellon *m*
בָּתֵּי־גָזִית ז״ר	maisons *fpl* en pierre de taille
היסט לִשְׁכַּת־הַגָּזִית נ	la salle en pierre taillée (siège du Sanhédrin à Jérusalem)
גָּזַל (304) פ״י	voler, dérober
גָּזַל מְנוּחַת־פ׳	troubler le repos de qn
גָּזַל מִשְׁפַּט־פ׳	dénier son droit à qn
‖ נִגְזַל (388) פ״ע (חפץ)	être volé, être dérobé
(אדם)	être victime d'un vol
גָּזֵל (140) או גֶּזֶל (—) ז (שוד)	vol *m*
‖ (דבר שנגזל)	objet volé, butin *m*, larcin *m*
גְּזֵלָה (231) נ	vol *m*, rapine *f*, objet volé
גַּזְלָן (90) ז	voleur *m*
גַּזְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ	brigandage *m*, rapine *f*
1. גָּזַם (304) ז (קצץ)	élaguer, tailler, émonder
‖ נִגְזַם (388') פ״ע	être élagué, être taillé
‖ גִּזֵּם (433) פ״י	élarguer, tailler, émonder
2. גִּזֵּם (433) פ״י (הפריז)	exagérer, amplifier
‖ הִתְגַּזֵּם (467) פ״ע	être exagéré
‖ הִגְזִים (498) פ״י	exagérer
גָּזָם (—) ז חרק	criquet *m*
גֶּזֶם (166) ז	ramée *f*, branchages coupés
גּוּזְמָה (ר' ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ	exagération *f*
בְּלֹא־גּוּזְמָה	sans exagérer
בַּעַל־גּוּזְמָה (או ־גּוּזְמָאוֹת)	vantard, hâbleur
גַּזְמָן (90) ז	vantard, hâbleur
גַּזְמָנוּת (46, בלי ר׳) נ	vantardise *f*, hâblerie *f*
גְּזֹמֶת (256) נ	émondes *fpl*
גֶּזַע (179) ז (של־עץ)	tronc *m*
(של עמוד)	fût *m*
‖ (של־בעלי־חיים)	race *f*
הַגֶּזַע הַלָּבָן	la race blanche
תּוֹרַת־הַגֶּזַע נ	racisme *m*

|| הִגְוִיעַ (504) פ״י — faire mourir
גּוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת ת — houleux, effervescent
גּוּף (41) ז — corps *m*
בַּעַל־גּוּף — homme corpulent *ou* obèse
תַּרְבּוּת־הַגּוּף נ — culture *f* physique
פיס גּוּף מוּצָק — corps solide
|| (בלי הראש והגפים) — tronc *m*, buste *m*
|| (עיקר) — principe *m*, fondement *m*
גּוּפֵי־דְבָרִים — la quintessence
גּוּפֵי־הֲלָכוֹת — les préceptes essentiels
|| (עצם) הוּא גּוּפוֹ אָמַר — lui-même a dit
לְגוּפוֹ שֶׁל־דָּבָר — quant au fond
נִבְדֹּק אֶת־הַבְּעָיָה לְגוּפָהּ — examinons le problème en lui-même
|| משפט גּוּף מִשְׁפָּטִי — personne *f* juridique
גּוּף צִבּוּרִי — organisme public
|| דקדוק — personne *f*
גּוּף רִאשׁוֹן / שֵׁנִי / שְׁלִישִׁי — 1e / 2e / 3e personne
מִלַּת־גּוּף נ — pronom *m*
[גוף] גָּף (378) פ״י — boucher, fermer
|| הֵגִיף (526) פ״י — fermer, verrouiller
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים — fermer les volets
גּוּפָא תה״פ ארמית — même
בְּאוֹתוֹ יוֹם גּוּפָא — ce jour-là même
|| (חזרה לעצם־העניין) — venons-en au fait
גּוּפָה (201) נ (גוף מת) — cadavre *m*
|| (החלק המרכזי של־הגוף) — tronc *m*, buste *m*
גּוּפִיָּה (202) נ — gilet *m* de corps
גּוּפִיף (1) ז — corpuscule *m*, globule *m*
גּוֹפָן (91) ז (בדפוס) — corps *m* d'un caractère (d'imprimerie)
גּוּפָנִי, ־נִית ת — corporel, physique
חִנּוּךְ גּוּפָנִי — éducation *f* physique
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי — aptitude *f* physique
עֹנֶשׁ גּוּפָנִי — châtiment corporel
גּוּפָנִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — nature corporelle
גּוּץ, ־צָה ת — nabot, de petite taille
גּוּצִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — petite taille
גּוּצָנִי, ־נִית ת — de petite taille
1. [גור] גָּר (378) פ״ע (ישב) — habiter, demeurer
אֵיפֹה אַתָּה גָּר? — où habites-tu?
אֲנִי גָּר בְּפָּרִיס — j'habite Paris
|| הִתְגּוֹרֵר (487) פ״ע — habiter, séjourner
2. [גור] גָּר (378) פ״ע (פחד) — craindre, redouter
3. [גור] גָּר (378) פ״ע (הסתער) — assaillir, attaquer
גּוּר (41) ז — jeune animal *m*, petit (d'animal) *m*
גּוּר־אַרְיֵה (ר׳ גּוּרֵי־אֲרָיוֹת) — lionceau *m*
גּוּר־זְאֵב (ר׳ גּוּרֵי־זְאֵבִים) — louveteau *m*
גּוּר־כֶּלֶב (ר׳ גּוּרֵי־כְלָבִים) — chiot *m*
גּוֹרֵד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רְדִים, ־רְדוֹת) ת — gratteur
בהש גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז — gratte-ciel *m*
גּוֹרְדִי, ־דִית ת — gordien
קֶשֶׁר גּוֹרְדִי — noeud gordien
גְּוַרְדְּיָה (—) נ צבא — garde *f*
בהש הַגְּוַרְדְּיָה הַיְשָׁנָה — la vieille garde
גּוֹרִילָה (ר׳ ־לוֹת) נ זואול — gorille *m*
גּוּרִית (17) נ — jeune animal (femelle)
גּוֹרָל (93) ז — sort *m*, hasard *m*
הֵטִיל או הִפִּיל גּוֹרָל — tirer au sort
זָכָה בְּגוֹרָל — gagner à la loterie
מִשְׂחֲקֵי־גוֹרָל ז״ר — jeux *mpl* de hasard
|| (מה שנגזר על־פ׳) — sort, destin *m*
עָלָה בְּגוֹרָלוֹ — il a eu la chance de
חָרַץ אֶת־גּוֹרָל־פ׳ — décider du sort de qn
צְחוֹק־הַגּוֹרָל ז — l'ironie *f* du destin
מיתול בְּנוֹת־הַגּוֹרָל נ״ר — les Parques *fpl*
גּוֹרָלִי, ־לִית ת — critique, décisif, crucial
גּוֹרָלִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — caractère décisif *ou* crucial
גּוֹרֵם (132) ז (סיבה) — cause *f*
|| (יסוד) — élément *m*, facteur *m*
גּוֹרֵם מַכְרִיעַ — élément décisif
|| מתמט — facteur
גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף — facteur commun
פֵּרֵק לְגוֹרְמִים — décomposer en facteurs premiers
גּוֹרְפָנִי, ־נִית ת — ramasseur, entraînant
גּוֹרֵר (132) ז — force *f* de traction
גּוֹרֶרֶת (ר׳ גּוֹרְרוֹת) נ — remorqueur *m*, tracteur *m*
גּוּשׁ (41) ז — bloc *m*
גּוּשׁ־קֶרַח — bloc de glace
|| (אזור) גּוּשׁ־דָּן — la région de Dan
גּוּשׁ־בָּתִּים — bloc *ou* pâté *m* de maisons, îlot *m*

|| הִגְחִין (502 נ) פ"ע — se pencher, se courber
גַּחָן (105) ז זואול — genette *f*
גַּחַר (154) ז — anfractuosité
גֵּט (114) ז (שטר) — document *m*, acte *m*
|| (שטר־גירושים) — lettre *f* de divorce
נָתַן גֵּט לְאִשְׁתּוֹ — divorcer avec sa femme
קִבְּלָה גֵּט מִבַּעֲלָהּ — divorcer avec son mari
גֶּטוֹ (ר׳ גֶּטָאוֹת) ז — ghetto *m*
גַּי או גַּיְא (נס׳ גֵּיא־, ר׳ גֵּאָיוֹת) ז — vallée *f*
גֵּיא־הֲרֵגָה — champ *m* de bataille, charnier *m*
גֵּיא־צַלְמָוֶת — vallée des ténèbres
גִּיבּוֹן (21) ז זואול — gibbon *m*
גִּיגִית (17) נ — baquet *m*, cuve *f*
בהש כָּפָה עַל־פִּ׳ הַר כְּגִיגִית — mettre qn au pied du mur
גִּיד (1) ז — tendon *m*
גִּיד־הַנָּשֶׁה — le nerf sciatique
|| (אבר־המין) — membre viril
גִּיֵּד (451) פ״י — couper les tendons à
גֵּיהִנּוֹם ש״פ ז — vallée *f* de Hinnom (à Jérusalem)
|| בהש (שאול) — enfer *m*
שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנּוֹם — les tourments *mpl* de l'enfer
גֵּיהִנּוֹמִי, ־מִית ת — infernal
גִּיּוּד (51, בלי ר׳) ז — action *f* de couper les tendons
גִּיּוּס (51) ז צבא — mobilisation *f*
וַעֲדַת־גִּיּוּס נ — conseil *m* de révision
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס נ — bureau *m* de recrutement
בַּר־גִּיּוּס — mobilisable
בהש גִּיּוּס־כְּסָפִים — mobilisation de fonds
גִּיּוּס־עוֹבְדִים — enrôlement *m*, réquisition *f*
1. גִּיּוּץ (51, בלי ר׳) ז טכנ — fraisage *m*
מְכוֹנַת־גִּיּוּץ נ — fraiseuse *f*
2. גִּיּוּץ (51) ז (שריקה) — sifflement *m*, pépiement *m*
גִּיּוּר (51) ז דת — conversion (au judaïsme) *f*
גֵּיוְתָן, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
גֵּיוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
[גיח] גָּח (386) פ״י — faire irruption, bondir, jaillir
|| הֵגִיחַ (524) פ״ע — s'élancer, bondir
|| פ״י — verser, déverser
גִּיחָה (201) נ — ruée *f*, attaque *f*, bond *m*
|| צבא — sortie *f*

גִּיחוֹר, ־רִית (ר׳ ־רים, ־רִיּוֹת) ת — roux, rouquin
גִּיטָרָה (ר׳ ־רות) נ מוס — guitare *f*
גִּיטָרָן (ר׳ ־נִים) ז — guitariste *m*
[גיל] גָּל (387) פ״ע — se réjouir, jubiler
1. גִּיל (1) ז (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
שָׂמֵחַ אֱלֵי־גִיל — exulter de joie
2. גִּיל (1) ז (תקופת־חיים) — âge *m*
הוּא בֶּן־גִּילִי — il a mon âge
גִּיל־הַזָּהָב — le troisième âge
גִּיל־הַיַּלְדוּת — l'enfance *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה — l'âge mûr
גִּיל רַךְ — tendre enfance *f*
גִּיל שִׂכְלִי — âge mental
3. גִּיל (1) ז (של־פעמון) — battant (de cloche) *m*
גִּילַאי (61) ז — compagnon *m* d'âge
גִּילָאֵי־עֶשֶׂר ז״ר — les enfants âgés de dix ans
גִּילָה (201, בלי ר׳) נ — joie *f*, allégresse *f*
גִּילְיוֹטִינָה (ר׳ ־נות) נ — guillotine *f*
גִּימַטְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — évaluation *f* numérique des lettres
בְּגִימַטְרִיָּה — en valeur numérique
גִּימֶל (—) נ — *guimel* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
גִּימְנַסְיָה (ר׳ ־יּוֹת) נ — lycée *m*, collège *m*
גִּימְנַסְיָלִי, ־לִית ת — de lycée, (enseignement) secondaire
גִּין ← בְּגִין־
גִּ׳נְגִ׳י, ־גִ׳ית ת עממי — roux, rouquin
גֵּנֵטִי, ־טִית ת — génétique
גֵּנֵטִיקָה (—) נ — génétique *f*
גִּינֵקוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז רפא — gynécologue *m*
גִּינֵקוֹלוֹגִי, ־גית ת רפא — gynécologique
גִּינֵקוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא — gynécologie *f*
גִּיס (1) ז — beau-frère *m*
גַּיִס (נס׳ גֵּיס־, ר׳ גְּיָסוֹת, גֵּיסוֹת־) ז — troupe *f*, colonne *f*
|| צבא — corps *m* d'armée
גַּיִס חֲמִישִׁי — cinquième colonne
גְּיָסוֹת לוֹחֲמִים — troupes de ligne
גֵּיסוֹת־סַעַר — troupes de choc
גַּיָּס (ר׳ גַּיָּסִים) ז — agent recruteur
גִּיֵּס (451) פ״י — recruter, mobiliser, enrôler

שִׁפּוּר־הַגֶּזַע ז — eugénisme *m*
גִּזְעִי, ־עִית ת — racé, pur-sang
כֶּלֶב גִּזְעִי — chien racé
עממי (מצוין) — formidable, hors pair
גִּזְעִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — pureté *f* de race
גִּזְעָנוּת (46, בלי ר׳) נ — racisme *m*
גִּזְעָנִי, ־נִית ת — raciste
גְּזַר (ר׳ ־רִים) ז — décision *f*, décret *m*
גְּזַר־דִּין (ר׳ גִּזְרֵי־דִין) — sentence *f*, verdict *m*
גָּזַר (304) פ״י (חתך) — couper, découper
גָּזַר נְיָר — découper du papier
|| (הכריע) גָּזַר אֹמֶר — prendre une décision
גָּזַר דִּין־פ׳ — condamner qn
גָּזַר כְּלָיָה עַל־ — condamner à disparaître
גּוֹזְרַנִי עָלֶיךָ — je t'ordonne
|| (אסר) — interdire, défendre
|| דקדוק — dériver
|| נִגְזַר (388) פ״ע — être coupé, être découpé
בהש נִגְזַרְתִּי — je suis perdu, c'en est fait de moi
נִגְזַר עָלָיו שֶׁ־ — il est prédestiné à
נִגְזַר הַדִּין — le verdict a été rendu
|| דקדוק — être dérivé
1. גֶּזֶר (166) ז — morceau *m*, pièce *f*, fragment *m*
קָרַע לִגְזָרִים — déchirer, mettre en pièces
2. גֶּזֶר (166) ז צמח — carotte *f*
גַּזָּר (95) ז או גַּזְרָן (91) ז — coupeur *m*
גְּזֵרָה (231) נ (פקודה) — décision *f*, décret *m*
גְּזֵרַת־הַכָּתוּב — décision *f* sans appel
גְּזֵרוֹת רָעוֹת — persécutions *fpl*
|| (איסור) — interdiction *f* à titre de précaution
גְּזֵרָה שֶׁמָּא... — de peur que, pour éviter que
|| דת גְּזֵרָה קְדוּמָה — prédestination *f*
|| (הקש) גְּזֵרָה שָׁוָה — analogie *f*, comparaison *f*
דָּן גְּזֵרָה שָׁוָה — établir une analogie
|| (שממה) אֶרֶץ־גְּזֵרָה — région déserte
גִּזְרָה (242) נ (מבנה־גוף) — taille *f*, coupe *f*
|| מתמט (בעיגול) — secteur *m*
|| צבא (בחזית) — secteur *m*
|| דקדוק — forme (grammaticale), paradigme *m*
גִּזְרַת־הַשְּׁלֵמִים — conjugaison régulière
גִּזָּרוֹן (21) ז — étymologie *f*
גִּזָּרוֹנִי, ־נִית ת — étymologique
גַּח ← [גיח]
1. גָּחָה (344) פ״י (הוציא) — retirer, extraire
2. גָּחָה (344) פ״ע (נטה) — pencher, s'incliner
גִּחוּךְ (51) ז (צחוק קל) — sourire *m*, ricanement *m*
|| (אופי מגוחך) — caractère *m* grotesque, ridicule *m*
גָּחוֹן (30) ז — ventre *m*
גָּחוּן, גְּחוּנָה ת — penché, incliné, courbé
גְּחִיָּה (202) נ — inclinaison *f*, convexité *f*
גְּחִיכָה (201) נ — sourire *m*
גְּחִינָה (201) נ — attitude courbée
גָּחַךְ (325) פ״ע — rire, sourire
|| גִּחֵךְ (434) פ״ע — rire, ricaner
|| הִתְגַּחֵךְ (471) פ״ע — se mettre à ricaner
(נעשה מגוחך) — se rendre ridicule
|| הִגְחִיךְ (502) פ״י — faire rire
גַּחְכָן (ר׳ ־כָנִים) ז — plaisant *m*, bouffon *m*
גַּחְכָנִי, ־נִית ת — plaisant, facétieux
גַּחַל (—) ז — charbon ardent, braise *f*
גָּחַל (325) פ״ע — brûler
|| הִתְגַּחֵל (471) פ״ע — se carboniser, étinceler
|| הִגְחִיל (502) פ״ע — s'embraser, briller
|| פ״י — embraser
גַּחְלִילִית (17) חרק — ver luisant, luciole *f*
גַּחְלִית (17) נ רפא — anthrax *m*
גִּחְלֵל (457) פ״י — allumer, faire briller
|| הִתְגַּחְלֵל (493) — briller comme un charbon
גַּחֶלֶת (252, ר׳ גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי־) נ — charbon ardent, braise *f*
גַּחֶלֶת לוֹחֶשֶׁת או עוֹמֶמֶת — braise qui couve
בהש יָשַׁב עַל־גֶּחָלִים — être sur des charbons ardents
|| (שריד־אש) — tison *m*
נִכְוָה בְּגַחַלְתּוֹ שֶׁל־ — se brûler au contact de
חָתָה גֶּחָלִים עַל־רֹאשׁ־ — causer des remords à
גַּחְמוֹן (21) ז — incendiaire *m*, pyromane *m*
גַּחְמָן (91) ז — homme révolté, entêté, capricieux
גַּחְמָנוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère capricieux
גָּחַן (325 נ) פ״ע — se pencher
|| הִתְגַּחֵן (471 נ) פ״ע — se pelotonner

הֶחֱזִיר הַגַּלְגַּל אֲחוֹרַנִּית — revenir en arrière
נֶהְפַּךְ הַגַּלְגַּל — la situation s'est retournée
2. גַּלְגַּל (66) ז (מוץ) — chaume *m*, son *m*
גִּלְגֵּל (457) פ״י (סובב) — rouler, faire tourner
מטבח גִּלְגֵּל בֵּיצָה — préparer un oeuf à la coque
גִּלְגֵּל עִסָּה — pétrir une pâte
|| בהש (הפעיל) — mettre en oeuvre, remuer
גִּלְגֵּל עֲסָקִים — brasser des affaires
גִּלְגֵּל שִׂיחָה — mener une conversation
|| (עורר) — attirer, provoquer
גִּלְגֵּל רַחֲמָיו עַל־ — s'apitoyer sur
מְגַלְגְּלִים זְכוּת עַל־יְדֵי־זַכַּאי — pour faire le bien on a recours aux hommes de bien
|| (הטיל) גִּלְגֵּל ד״מ עַל־פ׳ — mettre qch sur le dos de qn
משפט גִּלְגֵּל שְׁבוּעָה עַל־ — déférer le serment à
|| (טלטל) גִּלְגֵּל עַצְמוֹ בַּנֵּכָר — rouler sa bosse à l'étranger
|| פ״ע גִּלְגֵּל עִם־פ׳ — s'occuper de qn
|| הִתְגַּלְגֵּל (491) פ״ע — rouler, dégringoler
הִתְגַּלְגֵּל מִצְּחוֹק — se tordre de rire
הַזָּהָב מִתְגַּלְגֵּל בָּרְחוֹבוֹת — l'or traîne dans les rues
הִתְגַּלְגֵּל בַּדְּרָכִים — errer sur les routes
הִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו — sa pitié s'émut
|| זואול — se métamorphoser
|| דת (נשמה) — se réincarner
גַּלְגִּלָּה (201) נ טכנ — poulie *f*
גַּלְגִּלּוֹן (21) ז — petite roue, galet *m*
גַּלְגִּלַּיִם (262) ז״ז — trottinette *f*
גַּלְגִּלִּית (17) נ — patin *m* à roulettes
גַּלְגֶּלֶת (252) נ טכנ — treuil *m*
|| (משחק) — planche *f* à roulettes
גֻּלְגֹּלֶת (257) נ אנטום — crâne *m*
|| בהש לְגֻלְגֹּלֶת — par tête, par personne
|| חרק גֻּלְגֹּלֶת־הַמֵּת — sphinx (papillon) *m*
גָּלְגָּלְתָּא ש״פ נ — le Golgotha, le Calvaire
גַּלְגְּלָן (ר׳ ־נִים) ז — bavard *m*, hâbleur *m*
גַּלְגְּלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — bavardage *m*, verbosité *f*
גַּלְגְּלָנִי, ־נִית ת — verbeux
גֶּלֶד (165) ז (עור) — peau *f*, épiderme *m*
|| (של־פצע) — croûte *f*
הֶעֱלָה גֶּלֶד — se cicatriser
|| (של־כלי) — paroi *f*
|| (של־בצל) — quartier *m*
|| מטבח גִּלְדֵי־שֻׁמָּן ז״ר — fritons *mpl*
|| (סוליה) — semelle *f*
גָּלַד (304) פ״ע — se figer, se coaguler
|| נִגְלַד (388) פ״ע — geler
|| הִתְגַּלֵּד (467) פ״ע — se cicatriser
|| הִגְלִיד (498) פ״ע (קפא) — se coaguler, geler
(העלה גלד) — se cicatriser
1. גְּלָדָה (241) נ — semelle *f*
2. גְּלָדָה (241) נ — guilde *f*
גִּלְדּוֹן (21) ז מטבח — friton *m*
גְּלָדִי, ־דִית ת — coagulé, caillé
גַּלְדָּנִי, ־נִית ת — coriace, dur comme cuir
גָּלָה (—) נ (חגיגה רשמית) — gala *m*
1. גָּלָה (342) פ״י (חשף) — ouvrir, découvrir
גָּלָה אֶת־אֹזֶן־פ׳ — confier un secret à qn
|| פ״ע (נראה) — paraître, se montrer
|| נִגְלָה (406) פ״ע — se montrer, se révéler
תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ — enseignement *m* exotérique
הַנִּגְלוֹת נ״ר — les faits *mpl* visibles
|| גִּלָּה (447) פ״י — découvrir, dévoiler
גִּלָּה עֵינֵי־פ׳ — dessiller les yeux de qn
גִּלָּה אֶת־קְלָפָיו — abattre ses cartes
מִי יְגַלֶּה עָפָר מֵעֵינָיו! — s'il pouvait ressusciter!
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ — manifester son opinion
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה — interpréter la loi
גִּלָּה סוֹד — révéler un secret
גִּלָּה אֶת־אֲמֵרִיקָה — découvrir l'Amérique
גִּלָּה אֶת־עֶרְוַת־פ׳ — forniquer avec qn
|| הִתְגַּלָּה (480) פ״ע — se révéler, apparaître
2. גָּלָה (342) פ״ע (נדד מארצו) — s'exiler, s'expatrier
|| נִגְלָה (406) פ״ע — être exilé, s'exiler, disparaître
|| הִגְלָה (508) פ״י — exiler, bannir, expatrier
1. גֻּלָּה (208) נ — bille *f*, boule *f*
|| (של־מקל) — pommeau *m*
|| (של־עמוד) — chapiteau *m*

בְּרֵישׁ גְּלֵי — en public
גְּלִיד (1) ז — glace *f*, glaçon *m*
גְּלִידָה (201) נ — glace (comestible) *f*
גִּלָּיוֹן (38) ז — feuille (de papier) *f*
גִּלְיוֹן־דְּפוּס — cahier (d'un livre) *m*
גִּלְיוֹן־אִשּׁוּם — acte *m* d'accusation
גִּלְיוֹן־מַשְׂכֹּרֶת — feuille de paie
|| (של־עתון) — numéro *m*, exemplaire *m*
עִם־סְגִירַת־הַגִּלָּיוֹן — en mettant sous presse
|| (שוליים ריקים) — marge *f*
|| (לוח לכתיבה) — tablette *f*
° (מראה) (ישעיהו ג׳, כ״ג) — miroir *m*
|| (חזון־אחרית־הימים) — apocalypse *f*
גַּלִּיּוּת (—) נ — caractère *m* ondulatoire
1. גָּלִיל (15) ז (אצטוונה) — cylindre *m*, rouleau *m*
|| (עמוד עגול) — colonne *f*
2. גָּלִיל (15) ז (מחוז) — district *m*, région *f*
|| הַגָּלִיל ש״פ ז — la Galilée
הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן — la Haute Galilée
אֶצְבַּע־הַגָּלִיל — la Galilée intralibanaise
גְּלִילָה (201) נ — enroulement *m*
|| (עוגה) — roulade *f*
1. גְּלִילִי, ־לִית ת — cylindrique
2. גְּלִילִי, ־לִית ת (מחוזי) — de district, régional
|| (של־הגליל) — galiléen
גְּלִימָה (201) נ — manteau *m*, robe *f*
גְּלִימַת־רַחְצָה נ — peignoir *m*
(של־שופט, עורך־דין וכו׳) — robe *f*, toge *f*
(של־כומר) — soutane *f*
[גלין] הִתְגַּלֵּין (493 נ) פ״ע — ondoyer
גַּלִּינִי, ־נִית ת — ondulé, ondulatoire
תִּסְפֹּרֶת גַּלִּינִית — ondulation *f*
גְּלִיפָה (201) נ — gravure *f*
גָּלִיצָאִי (ר׳ ־צָאִים) ז — Galicien *m*
גָּלִיצְיָה ש״פ נ — la Galicie
גְּלִיצֶרִין (—) ז כימ — glycérine *f*
גָּלִישׁ, גְּלִישָׁה ת — glissant
גְּלִישָׁה (201) נ — glissement *m*, glissade *f*
מַטֵּה־גְּלִישָׁה ז — bâton *m* de ski
|| (ירידה תלולה) — dévalement *m*
|| (של־נוזל רותח) — débordement *m*

|| (דאייה) — vol plané
גָּלָל (—) ז, אֶבֶן־ — bloc *m* de pierre
גְּלַל־ או בִּגְלַל־ (273) מ״י — à cause de, en raison de
גְּלַל־כֵּן או בִּגְלַל־זֹאת — à cause de cela
גָּלַל (356) פ״י — rouler, enrouler
כהש גָּלַל חֶרְפָּה מֵעַל־פ׳ — réhabiliter qn
|| נָגֹל (414) או נִגְלַל (388) פ״ע — rouler, se dérouler
אֶבֶן נָגֹלָּה מֵעַל־לִבּוֹ — il se rasséréna
כהש נִגְלוּ רַחֲמָיו — sa pitié s'émut
|| גּוֹלֵל (454) פ״י — rouler, dérouler, enrouler
גּוֹלֵל הָאַשְׁמָה עַל־ — rejeter la faute sur
גּוֹלֵל הַצָּעָה — développer une proposition
|| הִתְגּוֹלֵל (487) פ״ע — se rouler, se vautrer
הִתְגּוֹלֵל בְּדָמוֹ — baigner dans son sang
כהש הִתְגּוֹלֵל עַל־פ׳ — s'en prendre à qn
|| הֵגֵל (529) פ״י — rouler
גֵּלֶל (105) או גָּלָל (166) ז — excrément *m*, crotte *f*
גֹּלֶם (—) ז — matière brute
חָמְרֵי־גֶּלֶם ז״ר — matières premières
גָּלַם (304) פ״י (כרך) — plier, serrer
(עטף) — envelopper
(עיצב) — incorporer, incarner, matérialiser
|| גָּלַם עַל־ — abuser, tromper, duper
|| נִגְלַם (388) פ״ע — s'envelopper, se couvrir
(עוצב) — prendre corps
|| גִּלֵּם (433) פ״י — incarner, personnifier
|| הִתְגַּלֵּם (467) פ״ע — s'incarner, prendre corps
|| הִגְלִים (498) פ״י — envelopper, couvrir
גֹּלֶם (191) ז — masse *f* informe, corps brut
גֹּלֶם־עֵץ — grume *f*
|| (אדם מלאכותי) — robot *m*
|| (אדם חסר־תרבות) — rustre *m*, lourdaud *m*
|| צבא (דמות אדם) — mannequin *m*, figurine *f*
|| חרק — chrysalide *f*
גִּלְמֵד (457) פ״י — rendre solitaire, délaisser
|| הִתְגַּלְמֵד (493) פ״ע — devenir solitaire
גַּלְמוּד, ־דָה ת — solitaire, délaissé
גַּלְמוּדִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — solitude *f*, délaissement *m*
גַּלְמוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז צמח — érable *m*
גָּלְמִי, ־מִית ת — brut, rudimentaire

בהש גֻּלַּת־הַכֹּתֶרֶת	le couronnement, le comble
2. גֻּלָּה (208) נ	source *f*
גָּלוּב, גְּלוּבָה ת	rasé, tondu
גְּלוֹבּוּס (ר׳ ־סִים) ז	globe *m* terrestre (appareil)
גְּלוֹבָּלִי, ־לִית ת	global
גִּלּוּג (51) ז	bavardage *m*
1. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (קפוא)	gelé
2. גָּלוּד, גְּלוּדָה ת (שנפשט עורו)	écorché
גִּלְוּוּן (51) ז חשמל	galvanisation *f*
גָּלוּחַ, גְּלוּחָה ת	rasé, tondu, tonsuré
גִּלּוּחַ (44, בלי ר׳) ז	action *f* de (se) raser
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ נ	blaireau *m*
מְכוֹנַת־גִּלּוּחַ נ	rasoir *m* mécanique
סַכִּין־גִּלּוּחַ נ	lame *f* de rasoir
מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ נ	crème *f* à raser
גָּלוּי, גְּלוּיָה ת	ouvert, découvert, connu
גָּלוּי וְיָדוּעַ	universellement connu
מִכְתָּב גָּלוּי	lettre ouverte
סוֹד גָּלוּי	secret *m* de polichinelle
גְּלוּי־לֵב	franc, sincère
גְּלוּי־עֵינַיִם	clairvoyant
גְּלוּי־רֹאשׁ	nu-tête
בְּגָלוּי	ouvertement, publiquement
‖ גְּלוּיוֹת תה״פ	ouvertement, franchement
גִּלּוּי (23) ז	mise *f* à découvert, publication *f*
גִּלּוּי־דַּעַת	déclaration *f*, manifeste *m*
גִּלּוּי־לֵב	franchise *f*, sincérité *f*
גִּלּוּי־סוֹד	révélation *f* d'un secret
גִּלּוּי־רֹאשׁ	absence *f* de coiffure
גִּלּוּי־אֲמֶרִיקָה	découverte *f* de l'Amérique
‖ דת גִּלּוּי־שְׁכִינָה	révélation divine
גְּלוּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	carte postale
גָּלוּל, גְּלוּלָה ת	roulé, enveloppé
גְּלוּלָה (201) נ רפא	pilule *f*
גְּלוּלַת־שֵׁנָה	somnifère *m*
גְּלוּלַת־הֵרָיוֹן	pilule anticonceptionnelle
בהש הִמְתִּיק אֶת־הַגְּלוּלָה	dorer la pilule
גִּלּוּלִים (—) ז״ר	idoles *fpl*
עוֹבֵד־גִּלּוּלִים	idolâtre
גְּלוּלִית (17) נ	cigarette roulée à la main
גְּלוֹם (21) ז	enveloppe *f*, pièce *f* d'étoffe
גָּלוּם, גְּלוּמָה ת (עטוף)	enveloppé
‖ (גנוז)	latent, caché
‖ (גלמי)	brut, grossier
גִּלּוּם (51) ז	incarnation *f*, personnification *f*
גְּלוּמָה (ר׳ ־מוֹת) נ צמח	glume *f*
גִּלְוֵן (457 נ) פ״י חשמל	galvaniser
גַּלּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	gallon (mesure de capacité) *m*
גַּלְוָנוֹפְּלַסְטִיקָה (—) נ	galvanoplastie *f*
גַּלְוָנִיּוּת (—) נ חשמל	galvanisme *m*
גְּלוּסְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ	brioche *f*
גְּלוּסְקָמָה (ר׳ ־מָאוֹת) נ	sarcophage *m*, coffre *m*
גָּלוּעַ, גְּלוּעָה ת	ouvert, découvert
גִּלּוּעַ (9) ז	ouverture *f*, découverte *f*
1. גִּלּוּף (51) ז (חריתה)	gravure *f*
2. גִּלּוּף (51) ז (שיכרות)	ivresse *f*, ébriété *f*
בְּגִלּוּפִים	en état d'ivresse, éméché
גַּלּוּפַאי (62) ז	zincograveur *m*, clicheur *m*
גְּלוּפָה (201) נ	cliché *m*
גְּלוּפְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ	couverture *f* de laine
גְּלוּקוֹזָה (—) נ כימ	glucose *m*
גָּלוּת (46) נ	exil *m*, émigration *f*
גָּלוּת־בָּבֶל	la captivité de Babylone
כְּאֹרֶךְ־הַגָּלוּת	interminable
‖ (קהל־הגולים)	les exilés *mpl*, les émigrés *mpl*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת ז	rassemblement *m* des exilés
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת ז	intégration *f* des rapatriés
דת יוֹם־טוֹב שֵׁנִי שֶׁל־גָּלֻיּוֹת	jour *m* de fête supplémentaire (dans la Diaspora)
גָּלוּתָא (—) נ ארמית	exil *m*, diaspora *f*
רֵישׁ־גָּלוּתָא ז	exilarque *m*
גָּלוּתִי, ־תִית ת	d'expatrié, d'émigré
גָּלוּתִיּוּת (—) נ	attitude *ou* mentalité *f* d'expatrié
גִּלֵּחַ (439) פ״י	raser, tondre
‖ הִתְגַּלֵּחַ (477) פ״ע	se raser
1. גַּלִּי, ־לִית ת	ondulatoire, ondulé
2. גַּלִּי (ר׳ גַלִּים) ז (תושב צרפת הקדומה)	Gaulois *m*
גְּלֵי (—) ת ארמית	ouvert, découvert

גַּמֶּדֶת (251) נ	naine *f*
גֻּמָּה (208) נ	trou *m*, creux *m*, fosse *f*
גֻּמַּת־חֵן	fossette *f*
גָּמוּד, גְּמוּדָה ת	ratatiné, estropié
‖ (חסר)	déficient
גִּמּוּד (51) ז	rapetissement *m*
גִּמּוּז (51) ז	caprification *f*
גְּמוּל (41) ז	salaire *m*, récompense *f*
הֵשִׁיב לְפִי גְּמוּלוֹ	rendre la pareille à qn
כִּגְמוּל־יָדָיו	selon ce qu'il mérite
‖ (תוספת־משכורת)	indemnité *f*
גָּמוּל, גְּמוּלָה ת (תינוק)	sevré
גְּמוּלֵי־מֵחָלָב	nourrissons à peine sevrés
‖ (חדל מן־)	déshabitué, privé de
גִּמּוּל (51) ז	sevrage *m*
גְּמוּלָה (201) נ	récompense *f*, rémunération *f*
גָּמוּם, גְּמוּמָה ת	élagué, émondé
‖ (חסר־קרניים)	décorné
‖ (מלא־גומות)	plein de fossettes
גִּמּוּם (51) ז	élagage *m*, émondage *m*
‖ (התהוות־גומות)	piqûre (du métal) *f*
גְּמוּעַ (44, בלי ר׳) ז	absorption (d'une boisson) *f*
גָּמוּר, גְּמוּרָה ת (שלם)	complet, achevé, fini
‖ (בשל)	mûr
‖ (מוחלט)	absolu, parfait, complet
חָבֵר גָּמוּר	membre *m* à part entière
שׁוֹטֶה גָּמוּר	parfait idiot
מָנוּי וְגָמוּר אִתָּם	ils sont bien résolus
‖ (מחוסל)	épuisé, liquidé
גִּמּוּר (51) ז	finition *f*, finissage *m*
גִּמּוּשׁ (51) ז	assouplissement *m*
גִּמֵּז (433) פ״י	élaguer, émonder
גַּמְזִיָּה (202) נ צמח	ramille *f*
גְּמַ״ח (=גְּמִילוּת־חֶסֶד) (ר׳ גְּמַ״חִים) ז	caisse *f* de bienfaisance
גֻּמְחָה (206) נ	niche *f*, alcôve *f*
גַּמְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	homme capricieux *ou* entêté
גַּמְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ	caractère capricieux *ou* entêté
גֹּמֶא (5) ז	jonc *m*
גְּמִיאָה (201) נ	gorgée *f*, rasade *f*
גְּמִידָה (201) נ	rapetissement *m*
גְּמִילָה (201) נ	mûrissement *m*, maturation *f*
‖ (של־תינוק)	sevrage *m*
גְּמִילָה מִסַּמִּים	abstention *f* de drogues
גְּמִילוּת (—) נ	rémunération *f*
גְּמִילוּת־חֶסֶד	bienfaits *mpl*, charité *f*
גְּמִימָה (201) נ	élagage *m*, émondage *m*
גְּמִיעָה (201) נ	gorgée *f*
גָּמִיר, גְּמִירָה ת	érudit, savant
גָּמִיר וְסָבִיר	érudit et judicieux
גְּמִירָה (201) נ	achèvement *m*
עַד־גְּמִירָה	jusqu'à la fin, jusqu'au bout
גָּמִישׁ, גְּמִישָׁה ת	élastique, souple
גְּמִישׁוּת (45, בלי ר׳) נ	élasticité *f*, souplesse *f*
1. גָּמַל (306) פ״ע (הבשיל)	mûrir
בהש גָּמְלָה הַהַחְלָטָה בְּלִבּוֹ	sa décision a mûri
‖ פ״י (תינוק)	sevrer
(פרי)	faire mûrir
‖ נִגְמַל (388) פ״ע (הבשיל)	mûrir
(תינוק)	être sevré
בהש נִגְמַל מֵהֶרְגֵּל	se libérer d'une habitude
‖ הִתְגַּמֵּל (467) פ״ע	se libérer (d'une habitude)
‖ הִגְמִיל (498) פ״י (הבשיל)	faire mûrir
(שחרר מהרגל)	libérer (d'une habitude)
2. גָּמַל (304) פ״י (שילם)	récompenser, rendre la pareille, rétribuer
גָּמַל חֶסֶד	faire du bien
דת בִּרְכַּת־הַגּוֹמֵל נ	action *f* de grâces (après avoir échappé à un danger)
‖ יַחֲסֵי־גּוֹמְלִים ז״ר	réciprocité *f*
ספורט מִשְׂחַק־גּוֹמְלִים	revanche *f*
גָּמָל (104) ז זואול	chameau *m*
הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל	la goutte qui a fait déborder le vase
בהש גָּמָל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	mystification *f*
‖ חרק גְּמַל־שְׁלֹמֹה	mante religieuse
גֶּמֶל (—) ז	compensation *f*
קֻפַּת־גֶּמֶל נ	caisse *f* de prévoyance
גַּמָּל (90) ז	chamelier *m*
גִּמְלָאוּת (—) נ	assurance-retraite *f*
יָצָא לְגִמְלָאוּת	prendre sa retraite

חֹמֶר גָּלְמִי — matière première
מִשְׁקָל גָּלְמִי — poids brut
גַּלְמִידוּת (46, בלי ר׳) נ — solitude *f*, abandon *m*
גָּלְמִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — état *m* rudimentaire
גָּלְמָנִי, ־נִית ת — lourd, maladroit, balourd
גַּלַנְטֶרְיָה (—) נ — mercerie *f*, articles *mpl* de mode
גַּלְנוֹעַ (9) ז — aéroglisseur *m*
גָּלַע (331) פ״י — découvrir, révéler
|| נִגְלַע (402) פ״ע — s'ouvrir, se découvrir
|| גִּלַּע (439) פ״י — découvrir, mettre à nu
|| הִתְגַּלַּע (477) פ״ע — éclater, se déclarer
הִתְגַּלַּע רִיב — une querelle a éclaté
גַּלְעֵד (ר׳ ־דים) ז — monument commémoratif
גִּלְעָד ש״פ ז (הר) — Galaad *m*
גַּלְעִין (1) ז — noyau (de fruit) *m*
גַּלְעִינִי, ־נִית ת — à noyau (fruit)
גִּלְעֵן (461) פ״י — dénoyauter
גָּלַף (304) פ״י — graver
|| גִּלֵּף (433) פ״י — graver
|| הִתְגַּלֵּף (467) פ״ע — être gravé, se dessiner
גַּלָּף (90) ז — graveur *m*
גָּלֶרְיָה (ר׳ ־יות) נ — galerie *f*
גָּלַשׁ (304) פ״י — glisser, dévaler
ספורט (סקי) — patiner, skier
(דאה באויר) — planer
|| (נוזל רותח) — déborder
|| הִתְגַּלֵּשׁ (467) פ״ע — se laisser glisser
|| הִגְלִישׁ (498) פ״י — faire glisser
(נוזל) — faire déborder
גֶּלֶשׁ (166) ז — glissade *f*
גַּלְשֵׁי־שְׂעָרוֹת — cheveux ondulés
מֵי־גְלָשִׁים ז״ר — eau bouillante
גַּלָּשׁ (90) ז ספורט — patineur *m*, skieur *m*
גִּלְשׁוֹן (ר׳ ־נים) ז — planeur *m*
|| (מפל־הרים) — avalanche *f*
גַּלֶּשֶׁת (—) נ רפא — eczéma *m*
גַּם מ״ח — aussi, même
גַּם לֹא — non plus
גַּם...גַּם — aussi bien... que
גַּם...גַּם (במשפט שלילי) — ni... ni

אֵין גַּם אֶחָד — même pas un
גַּם כֵּן — de même, également
אַף גַּם זֹאת — néanmoins, malgré tout
גַּם זוֹ לְטוֹבָה — tant mieux
מָה־גַּם שֶׁ־ — d'autant plus que
בְּשֶׁגַּם — puisqu'après tout
גָּמָא (336) פ״י — boire à petits traits, siroter, gober
|| נִגְמָא (403) פ״ע — être siroté, être bu lentement
|| גִּמֵּא (443) פ״י — boire, avaler, gober
בהש גִּמֵּא אֶרֶץ — dévorer l'espace
|| הִגְמִיא (507) פ״י — faire boire, abreuver
גֹּמֶא (ר׳ גְּמָאִים) ז צמח — papyrus *m*, souchet *m*
כְּלִי־גֹמֶא ז — barque *f* de jonc
גַּמָּא (—) ז — gamma (lettre grecque) *m*
בֵּית־גַּמָּא ז — bâtiment *m* d'angle
קַרְנֵי־גַּמָּא נ״ר — rayons *mpl* gamma
גִּמְאִי (61) ז — friandise *f*
גַּמְאָן (90) ז — sprinter *m*
גִּמְגּוּם (51) ז — bégaiement *m*
גִּמְגֵּם (457) פ״ע — bégayer, balbutier
|| בהש (פקפק) — hésiter
|| הִתְגַּמְגֵּם (491) פ״ע — se mettre à bégayer
גַּמְגְּמָן (ר׳ ־נים) ז — bégayeur *m*, bègue *m*
גַּמְגְּמָנוּת (46, בלי ר׳) נ — bégaiement *m*
גַּמְגְּמָנִי, ־נִית ת — bégayant, embarrassé
גִּמְגֶּמֶת (—) נ — balbutiement *m*
גֹּמֶד (191) ז (אמה) — coudée *f*
|| (זעירות) — petitesse *f*, être (*ou* objet) *m* minuscule
|| אנטום — cubitus *m*
גֶּמֶד (166) ז — moignon *m*
גָּמַד (304) פ״י — rapetisser, réduire
|| נִגְמַד (388) פ״ע — être rapetissé, être réduit
|| גִּמֵּד (433) פ״י — minimiser, réduire, diminuer
|| הִתְגַּמֵּד (467) פ״ע — se rapetisser, diminuer
|| הִגְמִיד (498) פ״י — réduire, diminuer
גַּמָּד (90) ז — nain *m*
גַּמָּדוּת (46) או גַּמָּדִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — petitesse *f* extrême
גַּמָּדִי, ־דִית ת — minuscule, très petit

גַּנָּב (90) ז	voleur *m*
גְּנֵבָה (229) נ	vol *m*
בִּגְנֵבָה	furtivement, clandestinement
גְּנֵבָה סִפְרוּתִית	plagiat *m*
בהש גְּנֵבַת־דַּעַת	tromperie *f*, fraude *f*
‖ (חפץ גנוב)	objet volé, larcin *m*
גַּנְבָן או גַּנְבְתָן (ר׳ ־נים) ז	voleur *m*, escroc *m*
גַּנֶּבֶת (ר׳ גַּנָּבוֹת) נ	voleuse *f*
גַּנְדָּה (206) נ צבא	batterie *f*, escadron *m*
גַּנְדּוּר (—) ז	élégance *f*, coqueterie *f*
גִּנְדֵּר (457) פ״י	parer, embellir
‖ הִתְגַּנְדֵּר (491) פ״ע	se parer, se faire élégant
גַּנְדָּר (95) ז	chef *m* d'escadron
(סוהר)	geôlier *m* en chef
גַּנְדְּרָן (ר׳ ־נים) ז	dandy *m*
גַּנְדְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	élégance *f*, coquetterie *f*
גַּנְדְּרָנִי, ־נִית ת	élégant, coquet
גִּנָּה (208) נ	jardin *m*
גִּנָּה (208) נ	petit jardin, jardinet *m*
גִּנָּה (447) פ״י	blâmer
הַהֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה	nécessité n'a pas de loi
‖ הִתְגַּנָּה (480) פ״ע	se déshonorer, se compromettre
גָּנוּב, גְּנוּבָה ת	volé, dérobé
מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ	l'attrait du fruit défendu
‖ דקדוק פַּתָּח גְּנוּבָה	*a* furtif
גְּנוֹגֶנֶת (ר׳ ־גְּנוֹת) נ	auvent *m*, marquise *f*
גָּנוּז, גְּנוּזָה ת	caché, secret, enfoui
אוֹר גָּנוּז	lumière mystérieuse
סְפָרִים גְּנוּזִים	apocryphes *mpl*
הַמְּגִלּוֹת הַגְּנוּזוֹת	les rouleaux enfouis (de la Mer Morte)
גִּנּוּז (51, בלי ר׳) ז	dépôt *m* aux archives
גָּנוּחַ, גְּנוּחָה ת	pleurnicheur, plaintif
גִּנּוּחַ (9) ז	soupir *m*, plainte *f*
גִּנּוּי (23) ז	blâme *m*, plainte *f*, réprimande *f*
גַּנּוֹן (21) ז	crèche *f*, pouponnière *f*
1. גִּנּוּן (51, בלי ר׳) ז (התקנת־גן)	jardinage *m*
2. גִּנּוּן (51) ז (טקס)	cérémonie *f*, étiquette *f*
גִּנּוּנֵי־מַלְכוּת	cérémonial royal
לְלֹא־גִּנּוּנִים	sans cérémonie

‖ (נימוס)	manières *fpl*, politesse *f*
גִּנּוּנִיּוּת (—) נ	attitude maniérée
גְּנוֹסְטִי, ־טִית ת דת	gnostique
גְּנוֹסְטִיקָה (—) נ דת	gnosticisme *m*, gnose *f*
גְּנוּסְיָה (—) נ	naissance *f*
יוֹם־גְּנוּסְיָה ז	anniversaire *m* de naissance
גְּנוּת (45) נ	honte *f*, déshonneur *m*
דִּבֵּר בִּגְנוּת־פ׳	diffamer, dénigrer
גֶּנֶז (166) ז	cachette *f*
גִּנְזֵי־הַלֵּב	les secrets *mpl* du coeur
גִּנְזֵי־מְרוֹמִים	les régions *fpl* célestes
בֵּית־גְּנָזִים ז	archives *fpl*, musée *m*, trésor *m*
גָּנַז (304) פ״י (אצר)	thésauriser, amasser
‖ (החביא)	cacher, mettre au rancart
בהש גָּנַז תָּכְנִית	classer un projet
‖ נִגְנַז (388) פ״ע	être classé (sans donner suite)
(נחבא)	être caché, être mis au rancart
גַּנָּז (ר׳ ־זים) ז	gardien *m* de trésor
‖ (ארכיונאי)	archiviste *m*
גִּנְזָךְ (53) ז (אוצר)	trésor *m*
‖ (ארכיון)	archives publiques
גָּנַח (330) פ״ע	gémir, geindre
‖ הִתְגַּנֵּחַ (477) פ״ע	se mettre à geindre
גַּנְחָן (ר׳ ־נים) ז	geignard *m*
גַּנְחָנוּת (46, בלי ר׳) נ	geignement *m*
גַּנַּחַת (247) נ	toux violente, expectoration *f*
גֶ׳נְטֶלְמֶנִי, ־נִית ת	distingué, chevaleresque
הֶסְכֵּם גֶ׳נְטֶלְמֶנִי	accord *m* bona fide
גֶּנְיוּס (—) ז	génie *m*
גְּנִיזָה (201) נ	mise *f* au rebut
דָּן לִגְנִיזָה	mettre au rebut, classer, censurer
‖ (ארכיון)	archives *fpl*, dépôt *m*
גְּנִיחָה (201) נ	gémissement *m*, soupir *m*
‖ רפא גְּנִיחַת־דָּם	crachement *m* de sang, hémoptysie *f*
1. גָּנַן (356 נ) פ״י	protéger, défendre
‖ גּוֹנֵן (454 נ) פ״י	protéger, défendre
‖ הִתְגּוֹנֵן (487 נ) פ״ע	se défendre
‖ הֵגֵן (529 נ) פ״ע (עַל־ או בְּעַד־)	protéger
2. גָּנַן (433 נ) פ״י	transformer en jardin

גִּמְלַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — retraité *n*
גַּמְלָה (ר׳ גַּמְלוֹת) נ (של־בהמה) — joug *m*
|| (גשר) — planche *f* de débarquement
גִּמְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — pension *f* de retraite, indemnité *f*
גְּמַלָּה (ר׳ ־לוֹת) נ — chamelle *f*
גַּמְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — comble (du toit) *m*, gâble *m*
גַּמְלוֹנוּת (46, בלי ר׳) נ — dimensions *fpl* énormes
גַּמְלוֹנִי או גַּמְלָנִי, ־נִית ת — géant, gigantesque
גְּמִלוּת (48, בלי ר׳) נ — maturité *f*
גַּמֶּלֶת (252) נ — caravane *f* de chameaux
גָּמַם (356) פ״י — élaguer, émonder
|| גִּמֵּם (433) פ״י — couper, tailler
|| הִתְגַּמֵּם (467) פ״ע — être dépouillé, être privé
גֻּמָּית (17) נ (באדמה) — trou *m*, creux *m*
|| (בגוף) — fossette *f*, marque (de petite vérole) *f*
גָּמַע (330) פ״י — avaler, gober
|| נִגְמַע (402) פ״ע — être avalé, être gobé
|| גִּמַּע (439) פ״י — avaler, boire
גַּמְעָן (ר׳ ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*
גּוּמָץ (95) ז — trou *m*, cavité *f*, fosse *f*
גְּמָר (88, בלי ר׳) ז — achèvement *m*
הֵבִיא לִידֵי־גְמָר — achever, terminer
גְּמַר־דִּין — jugement *m*, sentence *f*, verdict *m*
גֶּמֶר (—) ז — fin *f*, achèvement *m*
בְּחִינַת־גֶּמֶר נ — examen *m* de fin d'études
מִשְׂחַק־גֶּמֶר ז — finale *f*
1. גָּמַר (304) פ״י (סיים) — achever, finir, terminer
גָּמַר אֹמֶר — être fermement résolu
גָּמַר בְּדַעְתּוֹ או בלבו — se décider, se résoudre
נִמְנוּ וְגָמְרוּ — ils sont arrivés à la conclusion
בהש אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges
וְגוֹמֵר (וגו׳) — et caetera, et ainsi de suite
|| פ״ע — se terminer
|| נִגְמַר (388) פ״ע — être achevé, être terminé
|| גִּמֵּר (433) פ״י — exterminer, achever (qn)
|| הִגְמִיר (498) פ״י — achever, terminer
בֵּרֵךְ עַל־הַמֻּגְמָר — mener à bonne fin
|| ° גָּמַר עַל־פְּ׳ או בְּעַד־פְּ׳ — combler qn de bienfaits

2. גָּמַר (304) פ״י (למד) — apprendre, déduire
3. גִּמֵּר (433) פ״י (הקטיר קטורת) — brûler des parfums
|| הִתְגַּמֵּר (467) פ״ע — s'imprégner de parfum
גְּמָרָא (—) נ ארמית — Talmud *m*, tradition *f*
גְּמָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — charbons ardents, braise *f*
גְּמָרֵי ← לִגְמָרֵי
גַּמְרָן (ר׳ ־נִים) ז — extrémiste *m*, radical *m*
גֶּמֶשׁ (—) ז — élasticité *f*, souplesse *f*
גִּמֵּשׁ (433) פ״י — assouplir
|| הִתְגַּמֵּשׁ (467) פ״ע — s'assouplir
|| הִגְמִישׁ (498) פ״י — assouplir
פ״ע — devenir plus souple
גַּמָּשָׁה (45) נ — guêtre *f*
גַּן (53) ז — jardin *m*
גַּן־יָרָק — potager *m*
גַּן־חַיּוֹת — jardin zoologique, zoo *m*
גַּן־עֵדֶן — paradis *m*
גַּן־עֵדֶן עֲלֵי־אֲדָמוֹת — paradis terrestre
גַּן צִבּוּרִי — jardin public
|| גַּן־יְלָדִים או בקיצור גַּן — jardin d'enfants
גַּן־שַׁעֲשׁוּעִים — terrain *m* de jeux
גֵּן (ר׳ גֵּנִים) ז ביול — gène *m*
גְּנַאי (—) ז — honte *f*, déshonneur *m*
קְרִיאַת־גְּנַאי נ — huée *f*, injure *f*
שֵׁם־גְּנַאי ז — sobriquet *m*
יָדוּעַ לִגְנַאי — mal famé
גָּנַב (304) פ״י — voler, dérober
בהש גָּנַב דַּעַת־ (או לֵב־) פְּ׳ — tromper qn
גָּנַב אֶת־הָעַיִן — jeter de la poudre aux yeux
גָּנַב אֶת־הַגְּבוּל — traverser clandestinement la frontière
גָּנַב אֶת־הַהַצָּגָה — passer au premier plan
|| נִגְנַב (388) פ״ע — être volé
|| גִּנֵּב (433) פ״י — voler
|| בהש גִּנֵּב אֶת־עַצְמוֹ — entrer *ou* sortir furtivement
גֻּנַּב אֵלַי דָּבָר — j'ai eu vent de qch
|| הִתְגַּנֵּב (467) פ״ע — s'infiltrer, s'insinuer
בְּהִתְגַּנֵּב — furtivement, à la dérobée
|| הִגְנִיב (498) פ״י — introduire furtivement

(הר־געש)	faire éruption
‖ הגעיש (502) פ״י	secouer, ébranler
געשה (216, בלי ר׳) נ	tumulte *m*, agitation *f*
געשי, ־שית ת גאוגר	volcanique
געשן (ר׳ ־נים) ז	homme agité *ou* déchaîné
געשנות (46, בלי ר׳) נ	fureur *f*, déchaînement *m*
געת ← נגע	
גף (53, זוגי גפים 262, בלי ר׳) נ (כנף)	aile *f*
‖ גפים	membres (bras et jambes) *mpl*
על־גפי־	sur, au-dessus de
‖ בגפו (נ׳ בגפה)	seul, de sa personne
‖ צבא (בחיל־האוויר)	escadrille *f*
גפה (210) נ	mur *m*, cloison *f*
גפה (208) נ (של־נעל)	empeigne *f*
‖ צבא (בחיל־האוויר)	groupe *m* d'aviation
‖ (גדה)	rive *f*
גפוף (51) ז	embrassade *f*, étreinte *f*
גפור (51, בלי ר׳) ז	soufrage *m*, rechapage *m*
גפיר (ר׳ גפירים) ז	policier *m* auxiliaire
גפל (433) פ״י	presser, faire courir
גפן (176) נ	vigne *f*
גפן־בר	vigne vierge
גדול־גפנים ז	viticulture *f*
‖ צמר־גפן ז	coton *m*
גפנן (ר׳ ־נים) ז צמח	sébestier *m*
גפס (ר׳ ־סים) ז	plâtrier *m*
גפס (433) פ״י	plâtrer
גפף (433) פ״י (חיבק)	embrasser, étreindre
‖ (סגר)	verrouiller
‖ התגפף (467) פ״ע	s'embrasser
° גפר (—) ז צמח (בראשית ו׳, י״ד)	pin (?) *m*, cyprès (?) *m*
גפר (433) פ״י	soufrer, vulcaniser, rechaper
גפרה (207) נ כימ	sulfate *m*
גפרת־אשלגן	sulfate de potassium
גפרת־עפרת	galène *f*
גפרור (41) ז	allumette *f*
גפרות (46) נ	sulfatage *m*
גפרי, ־רית ת כימ	sulfuré, sulfhydrique
גפרית (—) נ כימ	soufre *m*
אש וגפרית	feu et flammes

גפריתי, ־תית ת כימ	sulfureux
חמצה גפריתית	acide sulfureux (H_2SO_3)
גפרתי, ־תית ת כימ	sulfurique
חמצה גפרתית	acide sulfurique (H_2SO_4)
גפת (165, בלי ר׳) נ	résidus (de fruits) *mpl*
גץ (114) ז	étincelle *f*
גצוץ (51, בלי ר׳) ז	projection *f* d'étincelles
גצץ (433) פ״ע	étinceler
גר ← 3.2.1. [גור]	
גר (113) ז	étranger *m*
גר תושב (ר׳ גרים תושבים)	résident permanent
‖ דת גר או גר־צדק (ר׳ גרי־צדק)	converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
גרי־אריות	les Samaritains (II Rois 17) *mpl*
1. גרב (—) ז (חבית)	cruche *f*
2. גרב (—) ז רפא	eczéma *m*
גרב (168, זוגי גרבים 262, בלי ר׳) ז	bas *m*, chaussette *f*
כובע־גרב ז	passe-montagne *m*
גרב (304) פ״י	mettre (des bas)
גרבת (—) נ רפא	gale *f*
1. גרגור (51) ז (שטיפת־הגרון)	gargarisme *m*
‖ (השמעת־קול)	prononciation gutturale
2. גרגור (51) ז חקל	cueillette (d'olives) *f*
גרגורי, ־רית ת	guttural
1. גרגיר (1) או גרגר (121) ז	baie *f*, grain *m*
גרגיר־מלח	grain *m* de sel
גרגרי־יער	baies *fpl* sauvages
2. גרגיר (1) ז צמח	rue *f*
גרגירון (21) ז	granule *m*, petit grain
גרגירי, ־רית ת	granuleux
1. גרגר (457) פ״י (שטף הגרון)	gargariser
‖ (השמיע קול)	émettre des sons gutturaux
גרגר את־הרישים	prononcer des *r* gutturaux
‖ התגרגר (491) פ״י (שטף גרונו)	se gargariser
(השמיע קול)	se racler la gorge
2. גרגר (457) פ״י (קטף)	cueillir un à un
‖ (פיזור)	éparpiller
‖ התגרגר (491) פ״ע	s'éparpiller
גרגרן (ר׳ ־נים) ז	gourmand *m*, glouton *m*

גַּנָּן (ר׳ ־נים) ז — jardinier *m*, horticulteur *m*
גַּנָּנוּת (—) נ — jardinage *m*, horticulture *f*
גַּנָּנִית (17) נ — jardinière *f*
גַּנֶּנֶת (ר׳ גַּנָּנוֹת) נ — jardinière *f*
‖ (בגן־ילדים) — jardinière d'enfants
גֵּנֵרָטוֹר (ר׳ ־רים) טכנ — générateur *m*
גֵּנֵרָל (ר׳ ־לים) ז צבא — général *m*
גַּס, גַּסָּה ת (עבה) — gros, épais
בְּהֵמָה גַּסָּה — gros bétail
‖ (בלתי־עדין) — grossier, vulgaire
גַּס־רוּחַ — grossier, impoli, mal élevé
אֲכִילָה גַּסָּה — gloutonnerie *f*
בְּדִיחָה גַּסָּה — grosse plaisanterie
פְּסִיעָה גַּסָּה — allure *f* rapide
בְּקַוִּים גַּסִּים — grosso modo
דַּעְתּוֹ גַּסָּה עָלָיו — être satisfait de soi-même
לִבּוֹ גַּס בְּ־ — traiter cavalièrement
1. גָּסָה (342) פ״ע — éructer, roter
2. גִּסָּה (447) פ״י — épaissir, rendre grossier
גִּסָּה לִבּוֹ — devenir arrogant
‖ הִתְגַּסָּה (480) פ״ע — s'épaissir, devenir grossier
גִּסּוּי (23) ז — éructation *f*, renvoi *m*, rot *m*
גַּסּוּת (47) נ — grossièreté *f*, vulgarité *f*
גַּסּוּת־רוּחַ — grossièreté *f*, arrogance *f*
עממי אַל־תְּדַבֵּר גַּסְיוֹת — ne dis pas de grossièretés
גְּסִיסָה (201) נ — agonie *f*
1. גָּסַס (356) פ״ע (נטה למות) — agoniser
2. [גסס] גַּס (360) פ״ע (גאה) — être hautain
‖ הֵגֵס (529) פ״י — rendre grossier *ou* vulgaire
הֵגֵס לִבּוֹ — oser, avoir l'audace
הֵגֵס לֵב־פְּ׳ — encourager, enhardir
הֵגֵס קוֹלוֹ — prendre une voix épaisse
‖ הִתְגַּסֵּס (467) פ״ע — devenir insolent, s'enhardir

גַּע ← נָגַע
גַּעְגּוּעַ (9) ז — nostalgie *f*, regret *m*
גִּעְגּוּעַ (9) ז — caquetage (des oies) *m*
גַּעְגּוּעִי, ־עִית ת — nostalgique
1. גִּעְגַּע (464) פ״ע — languir, désirer ardemment
‖ הִתְגַּעְגַּע (495) פ״ע — avoir la nostalgie
2. גִּעְגַּע (465) פ״ע (אווז) — caqueter, jacasser
גַּעֲדָה (238, ר׳ גְּעָדוֹת) נ צמח — germandrée *f*
גָּעָה (344) פ״ע (בקר) — meugler, beugler
‖ גָּעָה בִּבְכִיָּה או בְּבֶכִי — fondre en larmes
גָּעָה בִּצְחוֹק — éclater de rire
‖ הִתְגָּעָה (481) פ״ע — se mettre à beugler
1. גִּעוּל (50, בלי ר׳) ז (מיאוס) — dégoût *m*, nausée *f*
2. גִּעוּל (50) ז (טיהור) — échaudage (d'un vase pour le purifier) *m*
גָּעוּל, גְּעוּלָה ת — répugnant, souillé, impur
גָּעוּשׁ, גְּעוּשָׁה ת — bruyant, agité
גְּעִי (5, בלי ר׳) ז או גְּעִיָּה (202) נ — meuglement *m*, beuglement *m*
(של־בקר)
‖ בהש (בכיה) — hurlements *mpl*
גַּעְיָה (—) נ דקדוק — accent *m* tonique
גְּעִילָה (201) נ — répugnance *f*, répulsion *f*
גְּעִישָׁה (201) נ — bruit *m*, agitation *f*
1. גָּעַל (325) פ״י (מאס) — dédaigner, avoir horreur de, être dégoûté de
גָּעַל אֶת־פְּ׳ או בִּפְ׳ — détester, abhorrer
‖ נִגְעַל (397) — être sali, être souillé
‖ הִתְגַּעֵל (471) פ״ע — se salir, se souiller
(אחזתו בחילה) — être pris de dégoût
‖ הִגְעִיל (502) פ״י (לכלך) — salir, souiller
(גרם בחילה) — dégoûter
2. [געל] נִגְעַל (397) פ״ע — être échaudé, être purifié
‖ הִגְעִיל (502) פ״י — échauder (un vase), purifier
גֹּעַל (197, בלי ר׳) ז — répugnance *f*, aversion *f*
גֹּעַל־נֶפֶשׁ — dégoût *m*, nausée *f*, horreur *f*
גָּעֳלִי, ־לִית ת עממי — dégoûtant, répugnant
גָּעַר (325) פ״ע — s'irriter, être en colère
גָּעַר בְּ־ — gronder, réprimander
גַּעַר (153, בלי ר׳) ז או גְּעָרָה (216) נ — réprimande *f*
גַּעֲרָן או גַּעַרְתָּן (ר׳ ־נים) ז — grondeur *m*
גַּעַשׁ (—) ז — tumulte *m*, agitation *f*, fureur *f*
גאוגר הַר־גַּעַשׁ — volcan *m*
גָּעַשׁ (325) פ״ע — être secoué, être ébranlé
‖ גִּעֵשׁ (434) פ״י — secouer, ébranler
‖ הִתְגָּעֵשׁ (475) פ״ע — s'agiter, être en fureur

|| גֵּרֵז (436) פ״י — entailler
גֶּרֶז (166) ז סכנ — mortaise *f*
גַּרְזֶן (71) ז — hache *f*
גָּרִי, גְּרִיָּה ת — excitable, irritable, sensible
גְּרֵיגוֹרְיָנִי, ־נִית ת (לוח) — grégorien
גָּרִיד (—) ז (עונה) — période *f* de sécheresse
|| (אדמה) — terre *f* aride
גְּרֵידָא תה״פ — simplement, seulement
גְּרִידָה (201) נ — grattage *m*, curetage *m*
|| (מחיקה) — effacement *m*, rature *f*
גְּרִיָּה (202) נ — excitation *f*, irritation *f*
גְּרִיּוּת (—) נ — excitabilité *f*, irritabilité *f*
גְּרִיטָה (201) נ — mise *f* au rebut
גֵּרִילָה (—) נ — guérilla *f*
גְּרִימָה (201, בלי ר׳) נ — action *f* de causer *ou* d'occasionner
גְּרִימַת־נֵזֶק — action de causer un dommage
גְּרִיס (1) ז — gruau *m*
גְּרִיסֵי־סֹלֶת — semoule *f*
גְּרִיסֵי־פְּנִינָה — orge perlé
גְּרִיסָה (201) נ — mouture *f*, mastication *f*
|| (שחיקה) — concassage *m*, broyage *m*
גְּרִיעָה (201, בלי ר׳) נ — diminution *f*
גְּרִיעוּת (46, בלי ר׳) נ — qualité inférieure
גְּרִיף (1) ז עוף — vautour *m*
גְּרִיפָה (201) נ — balayage *m*, ratissage *m*
צבא גְּרִיפַת־מוֹקְשִׁים — dragage *m* de mines
גְּרִיפַת־חֹטֶם — action *f* de se curer le nez
גְּרִיץ (1) ז — miche (de pain) *f*
גָּרִיר, גְּרִירָה ת — remorquable
גְּרִירָה (201) נ — remorquage *m*, entraînement *m*
חֶבֶל־גְּרִירָה ז — remorque (câble) *f*
מְכוֹנִית־גְּרִירָה נ — camion-remorqueur *m*
|| רפא — métastase *f*
גְּרִירוּת (46, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
[גרל] הִגְרִיל (498) פ״י — tirer au sort
|| (זכה בהגרלה) — gagner (à la loterie)
1. גָּרַם (304) פ״י (הביא ל־) — causer, occasionner
גָּרַם נֵזֶק — causer du dommage
מִצְוָה שֶׁהַזְּמַן גְּרָמָהּ — précepte *m* à réaliser à un moment déterminé

|| נִגְרַם (388) פ״ע — être causé, être occasionné
2. גָּרַם (304) פ״י (כרסם) — ronger (un os)
|| גֵּרֵם (436) פ״י — ronger (un os), désosser
3. [גרם] הִגְרִים (498) פ״י (היטה) — faire dévier
גְּרָם (ר׳ גְּרָמִים) ז — gramme *m*
גֹּרֶם (88, בלי ר׳) ז — cause *f*, occasion *f*
גֶּרֶם (176) ז (עצם) — os *m*
רְחַב־גֶּרֶם — osseux, bien découplé
חֲמוֹר־גֶּרֶם ז — âne ossu, bête *f* de somme
|| גֶּרֶם־הַמַּעֲלוֹת — le haut *m* de l'escalier
גַּרְמֵי־הַשָּׁמַיִם — les corps *mpl* célestes
גַּרְמָא (—) ז ארמית — os *m*
|| לְגַרְמֵיהּ תה״פ — seul, de sa personne
גַּרְמִי, ־מִית ת — osseux, ossu
גַּרְמִיּוּת (51, בלי ר׳) נ — caractère osseux
גֶּרְמָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Allemand *n*
|| גֶּרְמָנִי, ־נִית ת — allemand
דִּבֵּר גֶּרְמָנִית — parler allemand
גֶּרְמַנְיָה ש״פ נ (מדינה) — l'Allemagne *f*
גֹּרֶן (189) נ — aire *f*, grange *f*
|| חֲצִי־גֹּרֶן עֲגֻלָּה — hémicycle *m*, amphithéâtre *m*
1. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — engranger
2. [גרן] הִגְרִין (498 נ) פ״י — crier à plein gosier
גֵּרַנְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — géranium *m*
גְּרָנִיט (—) ז — granit *m*
1. גָּרַס (304) פ״י — écraser, broyer (des grains)
|| (לעס) — mâcher, mastiquer
בהש גָּרְסָה נַפְשִׁי ל־ — je languis après
|| נִגְרַס (388) פ״ע — être écrasé, être broyé
|| גֵּרֵס (436) פ״י — écraser, broyer, moudre
|| הִגְרִיס (498) פ״י — briser, casser, ébrécher
|| בהש הִגְרִיס שִׁנָּיו בְּ־ — se casser les dents sur
2. גָּרַס (304) פ״י (למד) — étudier
|| (ניסח) — formuler, rédiger
|| בהש (סבר) — penser, être d'avis
אֵינֶנִּי גוֹרֵס דֵּעָה זוֹ — je ne suis pas de cet avis
גִּרְסָה (ר׳ ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ (נוסח) — version *f*
גִּרְסָה אַחֶרֶת — variante *f*
|| (לימוד) — étude *f*
גִּרְסָה דְּיַנְקוּתָא — savoir acquis dans l'enfance

גַּרְגְּרָנוּת (46, בלי ר') נ — gourmandise *f*
גַּרְגְּרָנִי, ־נִית ת — gourmand, glouton, vorace
‖ קוֹל גַּרְגְּרָנִי — voix gutturale
גַּרְגֶּרֶת (252) נ אנטום — trachée-artère *f*
‖ גַּרְגָּרוֹת נ״ר — cou *m*, gorge *f*
1. גָּרַד (304) פ״י — gratter
‖ גֵּרַד (436) פ״י — gratter, racler
‖ הִתְגָּרֵד (473) פ״ע — se gratter
2. גָּרַד (304) פ״י (ארג) — tisser
3. [גרד] הִגְרִיד (498) פ״ע — se dessécher
גֶּרֶד (166) ז (מקום מחוק) — effacement *m*, rature *f*
‖ (גרוי) — irritation (de la peau) *f*
גִּרְדֵּד (457) פ״י — gratter un peu
גַּרְדּוֹם (51, בלי ר') ז — taille *f*
גַּרְדִּי (ר' ־דִּיִּים) ז — tisserand *m*
1. גַּרְדֹּם (149) ז (להוצאה להורג) — échafaud *m*
עָלָה לַגַּרְדֹּם — monter à l'échafaud
2. גַּרְדֹּם (149) ז (שארית) — débris *m*, reste *m*
גִּרְדֵּם (457) פ״י — tailler, couper, trancher
גַּרְדָּן (ר' ־נִים) ז — qui se gratte
גַּרְדָּנִי, ־נִית ת — qui gratte
גָּרֶדֶת (—) נ רפא — gale *f*
גְּרֹדֶת (—) נ טכנ — copeaux *mpl* métalliques
1. גֵּרָה (—) נ — bol *m* alimentaire
הֶעֱלָה גֵּרָה — ruminer
בהש הֶעֱלָה גֵּרָה — ressasser, rabâcher
2. גֵּרָה (ר' גֵּרוֹת) נ — *guéra* (ancienne monnaie) *f*
גֵּרָה (449) פ״י — exciter, irriter
גֵּרָה אֶת־הַתֵּאָבוֹן — stimuler l'appétit
גֵּרָה אֶת־הָעֲצַבִּים — irriter les nerfs
‖ הִתְגָּרָה (481) פ״ע (ב־) — provoquer, défier
° הִתְגָּרָה מִלְחָמָה — attaquer
הִתְגָּרָה בַּשֵּׁנָה — essayer de dormir
גָּרוּב, גְּרוּבָה ת — portant des bas
גְּרוֹגֶרֶת (252) נ — figue sèche
בהש גְּרוֹגֶרֶת שֶׁל־רַבִּי־צָדוֹק — personne efflanquée
גָּרוּד, גְּרוּדָה ת (יבש) — sec, aride, pur
גָּרוֹד (ר' ־דוֹת) ז — gratte-pieds *m*, grattoir *m*
גֵּרוּד (ר' ־דִים) ז — grattage *m*
גְּרוֹדָה (201) נ — raclure *f*
גֵּרוּז (—) ז טכנ — ciselure *f*

גְּרוּטַאי (61) ז — chiffonnier *m*
גְּרוּטָה (ר' ־טָאוֹת) נ — ferraille *f*, débris *m*
סוֹחֵר גְּרוּטָאוֹת ז — marchand *m* de ferraille
שְׁכוּנַת־גְּרוּטָאוֹת נ — bidonville *m*
גְּרוֹטֶסְקִי, ־קִית ת — grotesque
גֵּרוּי (23) ז — excitation *f*, irritation *f*
גָּרוּי, גְּרוּיָה ת — excité, irrité
1. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (בעל־עצמות) — osseux
2. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (ענקי) — de grande taille, énorme, excessif
גְּרוּמִים (—) ז״ר — excédent *m*, surplus *m*
גֵּרוּן (—) ז חקל — engrangement *m*
גָּרוֹן (33) נ — gosier *m*, gorge *f*, larynx *m*
נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant
קָרָא בְּגָרוֹן — crier à plein gosier
נִחַר גְּרוֹנִי — j'ai la gorge sèche
לְהוּט אַחֲרֵי־גְרוֹנוֹ — gourmand, glouton
כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַגָּרוֹן — les consonnes laryngales
גְּרוֹנִי, ־נִית ת — guttural, laryngal
גָּרוּעַ, גְּרוּעָה ת — moindre, pire, médiocre
גָּרוּף, גְּרוּפָה ת — nettoyé, ratissé
גֵּרוּף (—) ז — balayage *m*, ratissage *m*
גְּרוֹפִית (17) נ — branche *f*, pousse *f*, bouture *f*
בהש גְּרוֹפִית שֶׁל־שִׁקְמָה — homme *m* simple
גְּרוֹר (15) ז — remorque *f*
גָּרוּר, גְּרוּרָה ת — dépendant, à la remorque
מְדִינָה גְּרוּרָה — Etat *m* satellite
בהש קַבְּצָנִים גְּרוּרִים — mendiants vagabonds
1. גֵּרוּר (—) ז (גרירה) — remorquage *m*
2. גֵּרוּר (49) ז (פרור) — miette *f*
גְּרוּשׁ (ר' ־שִׁים) ז עממי — piastre (monnaie) *f*
גָּרוּשׁ, גְּרוּשָׁה ת — divorcé
גֵּרוּשׁ (49) ז — expulsion *f*, bannissement *m*
היסט גֵּרוּשׁ־סְפָרַד — expulsion des juifs d'Espagne (1492)
‖ משפט גֵּרוּשִׁים ז״ר — divorce *m*
גֵּרוּת (48) נ (זרות) — résidence *f* en pays étranger
‖ (התיהדות) — conversion (au judaïsme) *f*
גָּרַז (304) פ״י — couper, trancher

|| גרז (436) פ"י — entailler
גרז (166) ז טכנ — mortaise *f*
גרזן (71) ז — hache *f*
גרי, גריה ת — excitable, irritable, sensible
גריגוריני, -נית ת (לוח) — grégorien
גריד (–) ז (עונה) — période *f* de sécheresse
|| (אדמה) — terre *f* aride
גרידא תה"פ — simplement, seulement
גרידה (201) נ — grattage *m*, curetage *m*
|| (מחיקה) — effacement *m*, rature *f*
גריה (202) נ — excitation *f*, irritation *f*
גריות (–) נ — excitabilité *f*, irritabilité *f*
גריטה (201) נ — mise *f* au rebut
גרילה (–) נ — guérilla *f*
גרימה (201, בלי ר') נ — action *f* de causer *ou* d'occasionner
גרימת־נזק — action de causer un dommage
גריס (1) ז — gruau *m*
גריסי־סלת — semoule *f*
גריסי־פנינה — orge perlé
גריסה (201) נ — mouture *f*, mastication *f*
|| (שחיקה) — concassage *m*, broyage *m*
גריעה (201, בלי ר') נ — diminution *f*
גריעות (46, בלי ר') נ — qualité inférieure
גריף (1) ז עוף — vautour *m*
גריפה (201) נ — balayage *m*, ratissage *m*
צבא גריפת־מוקשים — dragage *m* de mines
גריפת־חטם — action *f* de se curer le nez
גריץ (1) ז — miche (de pain) *f*
גריר, גרירה ת — remorquable
גרירה (201) נ — remorquage *m*, entraînement *m*
חבל־גרירה ז — remorque (câble) *f*
מכונית־גרירה נ — camion-remorqueur *m*
|| רפא — métastase *f*
גרירות (46, בלי ר') נ — dépendance *f*
[גרל] הגריל (498) פ"י — tirer au sort
|| (זכה בהגרלה) — gagner (à la loterie)
1. גרם (304) פ"י (הביא ל־) — causer, occasionner
גרם נזק — causer du dommage
מצוה שהזמן גרמה — précepte *m* à réaliser à un moment déterminé

|| נגרם (388) פ"ע — être causé, être occasionné
2. גרם (304) פ"י (כרסם) — ronger (un os)
|| גרם (436) פ"י — ronger (un os), désosser
3. [גרם] הגרים (498) פ"י (היטה) — faire dévier
גרם (ר' גרמים) ז — gramme *m*
גרם (88, בלי ר') ז — cause *f*, occasion *f*
גרם (176) ז (עצם) — os *m*
רחב־גרם — osseux, bien découplé
חמור־גרם ז — âne ossu, bête *f* de somme
|| גרם־המעלות — le haut *m* de l'escalier
גרמי־השמים — les corps *mpl* célestes
גרמא (–) ז ארמית — os *m*
|| לגרמיה תה"פ — seul, de sa personne
גרמי, -מית ת — osseux, ossu
גרמיות (51, בלי ר') נ — caractère osseux
גרמני, -נית (ר' -נים, -ניות) ש — Allemand *n*
|| גרמני, -נית ת — allemand
דבר גרמנית — parler allemand
גרמניה ש"פ נ (מדינה) — l'Allemagne *f*
גרן (189) נ — aire *f*, grange *f*
|| חצי־גרן עגלה — hémicycle *m*, amphithéâtre *m*
1. [גרן] הגרין (498 נ) פ"י — engranger
2. [גרן] הגרין (498 נ) פ"י — crier à plein gosier
גרניון (ר' -נים) ז צמח — géranium *m*
גרניט (–) ז — granit *m*
1. גרס (304) פ"י — écraser, broyer (des grains)
|| (לעס) — mâcher, mastiquer
כהש גרסה נפשי ל־ — je languis après
|| נגרס (388) פ"ע — être écrasé, être broyé
|| גרס (436) פ"י — écraser, broyer, moudre
|| הגריס (498) פ"י — briser, casser, ébrécher
|| כהש הגריס שניו ב־ — se casser les dents sur
2. גרס (304) פ"י (למד) — étudier
|| (ניסח) — formuler, rédiger
|| כהש (סבר) — penser, être d'avis
אינני גורס דעה זו — je ne suis pas de cet avis
גרסה (ר' -סות או -סאות) נ (נוסח) — version *f*
גרסה אחרת — variante *f*
|| (לימוד) — étude *f*
גרסה דינקותא — savoir acquis dans l'enfance

גַּרְגְּרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — gourmandise *f*
גַּרְגְּרָנִי, ־נִית ת — gourmand, glouton, vorace
‖ קוֹל גַּרְגְּרָנִי — voix gutturale
גַּרְגֶּרֶת (252) נ אנטום — trachée-artère *f*
‖ גַּרְגָּרוֹת נ״ר — cou *m*, gorge *f*
1. גָּרַד (304) פ״י — gratter
‖ גֵּרַד (436) פ״י — gratter, racler
‖ הִתְגָּרֵד (473) פ״ע — se gratter
2. גָּרַד (304) פ״י (ארג) — tisser
3. [גרד] הִגְרִיד (498) פ״ע — se dessécher
גֶּרֶד (166) ז (מקום מחוק) — effacement *m*, rature *f*
‖ (גרוי) — irritation (de la peau) *f*
גִּרְדֵּד (457) פ״י — gratter un peu
גַּרְדּוֹם (51, בלי ר׳) ז — taille *f*
גַּרְדִּי (ר׳ ־דִּיִּים) ז — tisserand *m*
1. גַּרְדֹּם (149) ז (להוצאה להורג) — échafaud *m*
עָלָה לַגַּרְדֹּם — monter à l'échafaud
2. גַּרְדֹּם (149) ז (שארית) — débris *m*, reste *m*
גִּרְדֵּם (457) פ״י — tailler, couper, trancher
גַּרְדָּן (ר׳ ־נִים) ז — qui se gratte
גַּרְדָּנִי, ־נִית ת — qui gratte
גָּרֶדֶת (—) נ רפוא — gale *f*
גְּרֹדֶת (—) נ טכנ — copeaux *mpl* métalliques
1. גֵּרָה (—) נ — bol *m* alimentaire
הֶעֱלָה גֵּרָה — ruminer
בהש הֶעֱלָה גֵּרָה — ressasser, rabâcher
2. גֵּרָה (ר׳ גֵּרוֹת) נ — *guéra* (ancienne monnaie) *f*
גֵּרָה (449) פ״י — exciter, irriter
גֵּרָה אֶת־הַתֵּאָבוֹן — stimuler l'appétit
גֵּרָה אֶת־הָעֲצַבִּים — irriter les nerfs
‖ הִתְגָּרָה (481) פ״ע (בּ־) — provoquer, défier
° הִתְגָּרָה מִלְחָמָה — attaquer
הִתְגָּרָה בַּשֵּׁנָה — essayer de dormir
גָּרוּב, גְּרוּבָה ת — portant des bas
גְּרוֹגֶרֶת (252) נ — figue sèche
בהש גְּרוֹגֶרֶת שֶׁל־רַבִּי־צָדוֹק — personne efflanquée
גָּרוּד, גְּרוּדָה ת (יבש) — sec, aride, pur
גֵּרוּד (ר׳ ־דוֹת) ז — gratte-pieds *m*, grattoir *m*
גֵּרוּד (ר׳ ־דִים) ז — grattage *m*
גְּרוּדָה (201) נ — raclure *f*
גֵּרוּז (—) ז טכנ — ciselure *f*

גְּרוּטָאִי (61) ז — chiffonnier *m*
גְּרוּטָה (ר׳ ־טָאוֹת) נ — ferraille *f*, débris *m*
סוֹחֵר גְּרוּטָאוֹת ז — marchand *m* de ferraille
שְׁכוּנַת־גְּרוּטָאוֹת נ — bidonville *m*
גְּרוֹטֶסְקִי, ־קִית ת — grotesque
גֵּרוּי (23) ז — excitation *f*, irritation *f*
גָּרוּי, גְּרוּיָה ת — excité, irrité
1. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (בעל־עצמות) — osseux
2. גָּרוּם, גְּרוּמָה ת (ענקי) — de grande taille, énorme, excessif
גֵּרוּמִים (—) ז״ר — excédent *m*, surplus *m*
גֵּרוּן (—) ז חקל — engrangement *m*
גָּרוֹן (33) נ — gosier *m*, gorge *f*, larynx *m*
נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant
קָרָא בְּגָרוֹן — crier à plein gosier
נִחַר גְּרוֹנִי — j'ai la gorge sèche
לָהוּט אַחֲרֵי־גְּרוֹנוֹ — gourmand, glouton
כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַגָּרוֹן — les consonnes laryngales
גְּרוֹנִי, ־נִית ת — guttural, laryngal
גָּרוּעַ, גְּרוּעָה ת — moindre, pire, médiocre
גָּרוּף, גְּרוּפָה ת — nettoyé, ratissé
גֵּרוּף (—) ז — balayage *m*, ratissage *m*
גְּרוּפִית (17) נ — branche *f*, pousse *f*, bouture *f*
בהש גְּרוּפִית שֶׁל־שִׁקְמָה — homme *m* simple
גְּרוֹר (15) ז — remorque *f*
גָּרוּר, גְּרוּרָה ת — dépendant, à la remorque
מְדִינָה גְּרוּרָה — Etat *m* satellite
בהש קַבְּצָנִים גְּרוּרִים — mendiants vagabonds
1. גֵּרוּר (—) ז (גרירה) — remorquage *m*
2. גֵּרוּר (49) ז (פרור) — miette *f*
גְּרוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז עממי — piastre (monnaie) *f*
גָּרוּשׁ, גְּרוּשָׁה ת — divorcé
גֵּרוּשׁ (49) ז — expulsion *f*, bannissement *m*
היסט גֵּרוּשׁ־סְפָרַד — expulsion des juifs d'Espagne (1492)
‖ משפט גֵּרוּשִׁים ז״ר — divorce *m*
גֵּרוּת (48) נ (זרות) — résidence *f* en pays étranger
‖ (התיהדות) — conversion (au judaïsme) *f*
גָּרַז (304) פ״י — couper, trancher

‖ נגרש (388) פ"ע	être chassé, être rejeté
(נסער) ים נגרש	mer agitée
‖ גרש (436) פ"י	chasser, expulser
גרש אשתו	divorcer de sa femme
‖ התגרש (473) פ"ע	divorcer
הזוג התגרש	le couple a divorcé
גרש (—) ז דקדוק	apostrophe *f*
‖ גרשים ז"ז	guillements *mpl*
גש, גש, גשה וכו' ← נגש	
גשגש (457) פ"ע	bruire, s'agiter, se remuer
1. גשום, גשומה ת (רווי־גשם)	pluvieux
2. גשום, גשומה ת (כבד)	lourd, massif
גשום (51) ז	réalisation *f*, accomplissement *m*
גשור (51, בלי ר') ז	établissement *m* d'un pont
גשוש (14) ז	perche *f*, baguette *f*, sonde *f*
גשוש (51) ז	tâtonnement *m*
כלב־גשוש ז	chien policier, limier *m*
בהש פעלות־גשוש נ"ר	sondages *mpl*
גשות (—) ז	transvasement *m* par siphon
גשיר, גשירה ת	franchissable
גשירה (201, בלי ר') נ	établissement *m* d'un pont
גשיש (15) ז	éclisse *f*, attelle *f*
גשישה (201, בלי ר') נ	tâtonnement *m*
1. גשם (166) ז (מטר)	pluie *f*
גשמי־ברכה או ־נדבות	pluie abondante
גשמי־זעף	pluie torrentielle
גשם שוטף	pluie battante
ימות־הגשמים ז"ר	saison *f* des pluies
2. גשם (166) ז (גוף)	corps *m*
1. [גשם] הגשים (498) פ"י (המטיר)	faire pleuvoir
2. גשם (433) פ"י (ביצע)	réaliser, exécuter
‖ (גילם)	incarner, personnifier
‖ התגשם (467) פ"ע (התקיים)	se réaliser
(נעשה מגושם)	prendre de l'embonpoint
(קיבל צורת־גוף)	prendre corps, s'incarner
‖ הגשים (498) פ"י	réaliser, exécuter, accomplir
גשמה (242) נ	gouttière *f*
גשמות או גשמיות (45, בלי ר') נ	matérialité *f*
דת התפשטות־הגשמיות נ	extase *f*
גשמי, ־מית ת	matériel, corporel, physique
גשפנקה (ר' ־קות) נ	sceau *m*, cachet *m*
בהש גשפנקה רשמית	cachet officiel
גשפנקה של כשרות	garantie *f* de correction
גשר (166) ז	pont *m*
גשר־סירות	pont de bateaux, ponton *m*
צבא ראש־גשר	tête *f* de pont
גשר־דרכים	viaduc *m*
גשר־מים	aqueduc *m*
‖ (לשיניים)	bridge *m*
‖ (באנייה)	passerelle *f*
גשר־הפקוד	passerelle de commandement
גשר (304) פ"י	établir un pont, relier par un pont
‖ נגשר (388) פ"ע	être relié par un pont
‖ גשר (433) פ"י	établir un pont
‖ התגשר (467) פ"ע	être franchi sur un pont
‖ הגשיר (498) פ"י	relier par un pont
גשר (ר' ־רים) ז	pontonnier *m*
גשרון (ר' ־נים) ז	ponceau *m*
גשרית (17) נ מוס	chevalet (de violon) *m*
גשש (304) פ"ע	tâter, tâtonner
‖ (אנייה)	toucher le fond, s'échouer
‖ נגשש (388) פ"ע	se toucher, s'effleurer
‖ גשש (433) פ"י	tâtonner
‖ התגושש (487) פ"ע	lutter corps à corps
גשש (90) ז	éclaireur *m*, détective *m*
גששני, ־נית ת	tâtonnant
גשת ← נגש	
גשתה (241) נ	siphon *m*
1. גת (54) נ	pressoir *m*
2. גת ש"פ נ (עיר)	Gath (ville des Philistins) *f*
‖ גת־שמנים	Gethsémani (près de Jérusalem) *m*
1. גתי (ר' ־תים) ז (עובד ביקב)	pressureur *m*
2. גתי, ־תית ת (של־העיר גת)	de Gath
‖ ° גתית נ	mélodie *f ou* instrument *m* de Gath

גָּרַע (332) פ״י (הפחית) — diminuer, amoindrir
כָּל־הַמּוֹסִיף גּוֹרֵעַ — qui trop embrasse mal étreint
|| (השמיד) — anéantir, faire disparaître
|| (הסיר) לֹא גָּרַע עַיִן מִן־ — ne pas détourner les yeux de
|| פ״ע (פחת) — être inférieur, décroître
|| נִגְרַע (402) פ״נ — être diminué, être amoindri
(נבדל לרעה) — être défavorisé, être lésé
לָמָּה יִגָּרַע חֶלְקֵנוּ? — pourquoi serions-nous désavantagés?
|| גֵּרַע (441) פ״י (הפחית) — diminuer, prélever
(הפריש נוזל) — sécréter
|| הִתְגָּרַע (476) פ״ע — diminuer, baisser
|| הִגְרִיעַ (504) פ״י — diminuer, amoindrir
|| פ״ע — devenir mauvais, se détériorer
גֶּרַע (—) ז — défaut *m*
גֵּרָעוֹן (37) ז — déficit *m*
גַּרְעִין (1) ז — noyau *m*
פיס גַּרְעִין־הָאָטוֹם — noyau de l'atome
|| (בחברה) — groupe *m* de base
|| בהש גַּרְעִין שֶׁל־אֱמֶת — une part de vérité
גַּרְעִינוֹן (ר׳ ־נים) ז — nucléole *m*
גַּרְעִינִי, ־נית ת (פרי) — à noyau (fruit)
(אבן) — granuleux
|| (יסודי) — fondamental, essentiel
|| פיס — nucléaire
פיסיקה גַּרְעִינִית — physique *f* nucléaire
צבא נֶשֶׁק גַּרְעִינִי — armement *m* nucléaire
גִּרְעֵן (461) פ״י — énucléer
גַּרְעֶנִית (—) נ — granit *m*
גַּרְעֶנֶת (—) נ רפא — trachome *m*
1. גְּרָף (88) ז (עביט) — seau *m*
גְּרָף שֶׁל־רְעִי — pot *m* de chambre
2. גְּרָף (ר׳ ־פים) ז — graphique *m*
גָּרַף (304) פ״י — curer, ratisser, racler
גָּרַף אֶת־הַחֹטֶם — se curer le nez
גָּרַף אֶת־הַתַּנּוּר — retirer les cendres de l'âtre
גּוֹרֵף־בִּיבִים — nettoyeur *m* de fosses d'aisance
גָּרַף שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים — ratisser un champ de mines
בהש גָּרַף הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu
|| (צבר) — amasser, drainer, charrier
בהש גָּרַף זָהָב — remuer l'or à la pelle
|| נִגְרַף (388) פ״ע — être ramassé, être entraîné
נִגְרַף בַּזֶּרֶם — être entraîné par le courant
|| גֵּרֵף (436) פ״י — ratisser, entraîner, amasser
גֶּרֶף (—) ז — alluvion *f*
גְּרָפוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז — graphologue *m*
גְּרָפוֹלוֹגְיָה (—) נ — graphologie *f*
גְּרָפִי, ־פית ת — graphique
אָמָנֻיּוֹת גְּרָפִיּוֹת — arts *mpl* graphiques
תֵּאוּר גְּרָפִי — description *f* graphique
גְּרָפִיט (—) ז — graphite *m*
גְּרָפִיקַאי (61) ז — dessinateur *m*
גְּרָפִיקָה (—) נ — art *m* du dessin
גְּרֹפֶת (ר׳ גרופות) נ — gravier *m*, alluvions *fpl*
גְּרַצְיוֹזִי, ־זית ת — gracieux
גְּרָר (88, בלי ר׳) ז — traction *f*, remorquage *m*
מְכוֹנִית־גְּרָר נ — tracteur *m*
סְפִינַת־גְּרָר נ — remorqueur *m*
|| (תוספת) — séquelle *f*, suite *f*
טַעַם־גְּרָר ז — arrière-goût *m*
1. גָּרַר (355) פ״י — traîner, tirer, entraîner
(מכונית) — remorquer
בהש מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה — une bonne action en entraîne une autre
|| נִגְרַר (388) פ״ע — être tiré, être entraîné
(מכונית) — être remorqué
|| גֵּרֵר (436) פ״י — traîner, tirer
|| הִתְגָּרֵר (473) פ״ע — se traîner
2. גָּרַר (355) פ״י — écraser, broyer, râper
|| נִגְרַר (388) פ״ע — être broyé, être râpé
גְּרָרָא (—) ז ארמית — entraînement *m*
אַגַּב־גְּרָרָא — en passant, incidemment
גְּרָרָה (212) נ (מזחלה) — traîneau *m*
|| (מכשיר) — languette coulissante
|| (סרגל־חשבון) — règle *f* à calcul
גֶּרֶשׁ (—) ז — produit *m*, fruit *m*
גֶּרֶשׂ (—) ז — gruau *m*
גֵּרֵשׁ (304) פ״י — chasser, expulser, rejeter

דב־הקרח	ours blanc
‖ דב־הים	ours marin
דב־הנמלים	tamanoir *m*
‖ בהש שרות־דב ז	mauvais service
גרה את־הדב ב־	susciter un adversaire à
לא דבים ולא יער	c'est pure invention
‖ אסטר ← דבה	
דבא (339) פ"ע	regorger de, abonder en
1. **דבא** (דבאי, דבאך וכו', בלי ר') ז	abondance *f*
2. **דבא** (דבאי, דבאך וכו' בלי ר') ז	tristesse *f*
1. **דבב** (302) פ"ע (זב)	couler, ruisseler
2. **דבב** (302) פ"ע (לחש)	murmurer, chuchoter
‖ דבב (433) פ"י	faire parler
‖ דובב (454) פ"י (עורר לדבר)	délier la langue à, faire parler
‖ (לחש)	murmurer, chuchoter
‖ התדובב (487) פ"ע	se mettre à parler
דבב (–) ז	conversation *f*, entretien *m*
דבב (–) ז	haine *f*, répugnance *f*
בעל־דבב (ר' בעלי־דבבות) ז	adversaire *m*
דבדבן (97) ז	cerise *f*
דבדבני, ־נית ת	couleur de cerise
דבדבניה (202) נ צמח	cerisier *m*
דבה (208) נ	calomnie *f*, médisance *f*
הוציא דבה על־	calomnier, diffamer
הוצאת־דבה נ	diffamation *f*
דבה (208) נ	ourse *f*
‖ אסטר הדבה הגדולה	la Grande Ourse
הדבה הקטנה	la Petite Ourse
1. **דבוב**, דבובה ת (שנוא)	hostile, opposé
2. **דבוב**, דבובה ת (מדובר)	exprimé à haute voix
דבוב (51) ז (דיבור)	langage *m*, conversation *f*
‖ (הבאה לידי־דיבור)	art *m* de faire parler
דבון (21) ז	ourson *m*
‖ (מעיל חורף)	anorak *m*
דבוק, דבוקה ת	collé, attaché
‖ בהש (נמשך אחרי־)	lié (à qn), uni, attaché
דבוק (51) ז	attachement *m*, union *f*
‖ בהש דבוק־חברים	liens *mpl* de l'amitié
‖ (רוח רעה)	démon *m*, revenant *m*
נכנס בו דבוק	il est victime d'une obsession
אחוז־דבוק	possédé du démon, obsédé
דבור, דבורה ת	parlé, exprimé, dit
דבר דבור על־אפניו	parole dite à propos
דבור (51) ז חרק	frelon *m*
דבור (51) ז (מלה)	parole *f*, langage *m*
דבור המתחיל	paroles initiales
דקדוק דבור ישיר/עקיף	discours direct / indirect
‖ לשון־הדבור נ	langage parlé
חכמת־הדבור נ	éloquence *f*, rhétorique *f*
צורת־הדבור נ	façon *f* de parler
בדבור אחד	en un mot, en même temps
נתן רשות־הדבור ל־	donner la parole à
בקש רשות־הדבור	demander la parole
תוך־כדי־דבור	tout en parlant, aussitôt
הרחיב את־הדבור	s'étendre longuement
יחד את־הדבור	insister particulièrement
‖ (הבטחה) עמד בדבורו	tenir parole
‖ דת הדבור	la Parole divine, le Verbe
אנוס על־פי הדבור	contraint par la Providence
דבורה (ר' ־רים) נ חרק	abeille *f*
דבורה ש"פ נ	Débora *f*
דבורי, ־רית ת	verbal, oral
דבורית (17) נ	essaim (d'abeilles) *m*
דבורנית (17) נ צמח	ophrys *m*
דבוש, דבושה ת	doux comme le miel
דבי, ־בית ת	d'ours, lourd, maladroit
דביונים (21) ז"ר	fiente *f* de pigeons, guano *m*
דביות (–) נ	manières *fpl* d'ours, gaucherie *f*
דבילי, ־לית ת	débile mental, imbécile
דביליות (–) נ	débilité mentale
דביק, דביקה ת	adhésif, collant, visqueux
דביקה (201, בלי ר') נ	adhésion *f*, attachement *m*
דביקות (–) נ	adhésivité *f*, viscosité *f*
דביר (–) ז דת	temple *m*, sanctuaire *m*
דבלה (ר' ־לות או ־לים) נ	gâteau *m* de figues
דבלול (41) ז	frange *f*, effilochure *f*
דבלול (–) ז	effilochage *m*, raréfaction *f*
דבלל (459) פ"י	éclaircir, raréfier, effiler

ד

ד (דָּלֶת) — *daleth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ד׳ — [valeur numérique:] 4
יוֹם ד׳ — mercredi *m*
דְּ־, דִּ־ מ״ח (שֶׁ־) — qui, que
|| (של) — de
|| (כי) — car
דָּא כ״ד ארמית — ceci, cela
עַל־דָּא וְעַל־הָא — de choses et d'autres
דָּא עָקָא — voilà le hic
דָּאַב (326) פ״ע — être affligé, être triste
לֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד — puissiez-vous ne plus jamais être affligés
|| נִדְאַב (397) פ״ע — s'affliger, s'attrister
|| הִדְאִיב (502) פ״י — affliger, attrister
דְּאַב (153, בלי ר׳) ז או דְּאָבָה (216) נ — tristesse *f*
דְּאָבוֹן (36, בלי ר׳) ז — tristesse *f*, peine *f*
לְדַאֲבוֹנִי הָרַב — à mon grand regret
דַּאֲבוֹן־נֶפֶשׁ — chagrin *m*, affliction *f*
דָּאַג (326) פ״ע — s'inquiéter, se faire des soucis
אַל־תִּדְאֲגוּ! — ne vous faites pas de soucis!
דָּאַג לִשְׁלוֹם־ — se préoccuper de la santé de
דָּאַג מִן־ — avoir peur de, s'inquiéter à cause de
|| (טיפל ב־) דָּאַג לְ־ — s'occuper de, pourvoir à, prendre soin de
דָּאַג לְכָל־מַחְסוֹרָיו — pourvoir à tous ses besoins
|| נִדְאַג (397) פ״ע — s'inquiéter, devenir inquiet
|| הִדְאִיג (502) פ״י — causer des soucis à
דְּאָגָה (216) נ — souci *m*, inquiétude *f*
אַל דְּאָגָה! — pas d'inquiétude!
|| (טירדה) — sollicitude *f*, préoccupation *f*
דַּאֲגַת־הַכְּלָל — l'intérêt public
דַּאֲגוֹת־פַּרְנָסָה — tracas *mpl* de subsistance
אֵין הַדָּבָר עוֹמֵד בְּרֹאשׁ־דַּאֲגוֹתַי — c'est le dernier de mes soucis
דַּאֲגָנוּת או דְּאַגְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — tracassin *m*
דַּאֲגָנִי או דְּאַגְתָנִי, ־נִית ת — soucieux, anxieux
אֵם דַּאֲגָנִית — mère poule
דָּאָה (344) פ״ע (עף) — voler
|| (גלש באויר) — planer
|| הִדְאָה (509) פ״י — faire planer
דָּאָה ← דַּיָּה
דָּאֶה, דָּאָה ת — galopant
דָּאוּב, דְּאוּבָה ת — affligé, triste
דָּאוּג, דְּאוּגָה ת — inquiet, préoccupé
דָּאוֹן (30) ז — planeur *m*
דְּאִיבָה (201, בלי ר׳) נ — affliction *f*, tristesse *f*
דְּאִיָּה (202) נ — vol plané, vol *m* à voile
דֹּאַר (—) ז (מוסד) — poste *f*
בֵּית־דֹּאַר ז — bureau *m* de poste
דֹּאַר־אֲוִיר — poste aérienne
דֹּאַר נָע — poste ambulante
דֹּאַר צְבָאִי — secteur postal
תָּא־דֹּאַר ז — boîte postale
תֵּבַת־דֹּאַר נ — boîte *f* à lettres
|| (המכתבים הנשלחים) — courrier *m*
הִגִּיעַ הַדֹּאַר — le courrier est arrivé
דֹּאַר שָׁמוּר — poste restante
בְּדֹאַר חוֹזֵר — par retour du courrier
דֹּב (144) ז זואול — ours *m*

° דבר באשה — demander en mariage
דבר ב־ (נגד־) — parler contre
דבר סרה ב־ או על־ — médire de
דבר אל־ (או על־) לבו — se parler à soi-même
דבר על־לב־פ' — exhorter, encourager
|| הדבר (483) פ"ע (דיבר) — se faire entendre
(נדבר) — échanger des propos, négocier
2. דבר (433) פ"י — exterminer, anéantir
|| הדביר (499) פ"י — détruire, vaincre, maîtriser
דבר פ"ע ארמית — avoir l'habitude, avoir coutume
וכך עמא דבר — tel est l'usage
דבר (—) ז רפא — peste *f*, épidémie *f*
דבר (191) ז — pâturage *m*
1. דבר (90) ז — chef *m*, dirigeant *m*
2. דבר (90) ז — conducteur *m* de radeau
דבר (130) ז — parole *f*, discours *m*
עשרת־הדברות — les Dix Commandements
דקדוק חלקי־הדבר ז"ר — les parties *fpl* du discours
דברה (241) נ — parole *f*, commandement *m*
|| על־דברת־ — au sujet de, de manière à
על־דברתי — sur ma garantie
דברן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ת — éloquent
|| (מרבה לדבר) — bavard, loquace
דברנות (—) נ — éloquence *f*, loquacité *f*
דברני (ר' ־נים) ז — bavard *m*
דברת (—) נ עממי — bavardage *m*, parlote *f*
דבש (דבשי וכו', בלי ר') ז — miel *m*
חלת־דבש נ — rayon *m* de miel
|| בהש ירח־דבש ז — lune *f* de miel
לקק דבש — s'en lécher les babines
לא לקק דבש — ce n'était pas une sinécure
לא מדבשך ולא מעקצך — ni cet excès d'honneur ni cette indignité
דבש (302, עת' ידבש) פ"ע — être doux
|| דבש (433) פ"י — emmieller
|| הדביש (499) פ"י (המתיק) — rendre doux
|| פ"ע (התקלקל) — se gâter (miel), s'aigrir
דבשה (241) נ — mélasse *f*
|| צמח — mélilot *m*
דבשוני, ־נית או דבשי, ־שית ת — mielleux

דבשן (95) ז או דבשנית (17) נ — pain *m* d'épice
דבשני, ־נית ת — doux, mielleux
דבשת (252) נ — bosse (de chameau) *f*
דבשתי, ־תית ת — pourvu d'une bosse
גמל דו־דבשתי — chameau *m* à deux bosses
דג (83) ז — poisson *m*
דג מלוח — hareng *m*
מוכר־דגים ז — poissonnier *m*
שמן־דגים ז — huile *f* de foie de morue
בהש קרעו כדג — mettre en pièces
|| אסטר מזל־דגים — les Poissons (signe du zodiaque)
דגאות (—) נ (תורת־הדגים) — ichtyologie *f*
|| (גידול־דגים) — pisciculture *f*
דגאי (ר' דגאים) ז (מומחה בדגים) — ichtyologue *m*
|| (מגדל דגים) — pisciculteur *m*
דגדג (457) פ"י — chatouiller
דגדגן ז אנטום — clitoris *m*
דגדגני, ־נית ת — qui chatouille, excitant
דגדוג (51) ז — chatouillement *m*, titillation *f*
דגה (211, בלי ר') נ (שם כולל) — poissonnaille *f*
|| (נקבה של־דג) — poisson femelle
|| (דג קטן) — petit poisson, fretin *m*
דגה (352) פ"ע — se multiplier, proliférer
|| הדגה (508) פ"י — faire proliférer
דגוגית (17) נ — petite barque de pêche
דגול, דגולה ת — éminent, distingué
דגול מרבבה — distingué entre tous
1. דגול (—) ז (הנפת־דגל) — levée *f* du drapeau
|| צבא דגול־נשק — présentation *f* d'armes
2. דגול (51) ז (ערמה) — ruse *f*, escroquerie *f*
דגום (—) ז — illustration *f* par un exemple
דגון ש"פ ז — Dagon (divinité des Philistins) *m*
דגון (—) ז — moisson *f*, récolte *f*
דגור (—) ז — couvaison *f*
דגוש, דגושה ת דקדוק — marqué d'un *daguéch*
|| בהש (מוטעם) — mis en relief, accentué
דגוש (51) ז דקדוק — action *f* de marquer d'un *daguéch*
|| בהש (הטעמה) — mise *f* en relief
דגיג (15) ז — menu fretin

|| הִדְלֵל (497) פ"ע — s'eclaircir, s'éffiler
דַּבְלֶלֶת (—) נ רפא — sycosis (maladie) *m*
דִּבְעוֹן (21) ז — tanin *m*
דָּבַק (307) פ"ע — coller, s'attacher, adhérer
|| בהש דָּבַק בְּ־ — s'attacher à, se lier avec
דָּבְקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — s'éprendre de
|| פ"י (השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
|| נִדְבַּק (389) פ"ע — être collé, être attaché
בהש (התחבר) — s'attacher, se lier, s'accrocher
רפא (במחלה) — être contaminé
|| דִּבֵּק (433) פ"י — coller, joindre, unir
|| הִדַּבֵּק (483) או הִתְדַּבֵּק (467) פ"ע — s'attacher
רפא מַחֲלָה מִדַּבֶּקֶת — maladie contagieuse
|| הִדְבִּיק (499) פ"י — coller
רפא — contaminer
(השיג) — atteindre, rejoindre, rattraper
דָּבֵק, דְּבֵקָה ת — adhérent, attaché, lié
|| דת — fervent
דֶּבֶק (166) ז — colle *f*, glu *f*
|| (חיבור) — union *f*, attachement *m*, lien *m*
בהש אָמַר לַדֶּבֶק טוֹב — approuver une union
|| (מקום־חיבור) — joint *m*, jointure *f*
דִּבְקָה (231) נ צמח — grateron *m*
דִּבְקָה (208) נ צבא — grappe (de bombes *etc*) *f*
דִּבְקוֹן (21) ז צמח — gui *m*
דְּבֵקוּת (—) נ — attachement *m*, adhésion *f*
דְּבֵקוּת בַּמַּטָּרָה — ténacité *f*
|| דת — ferveur *f*
דִּבְקִי, ־קִית ת — collant, gluant, adhésif
דִּבְקִיּוּת (—) נ — adhésivité *f*, viscosité *f*
דִּבְקִית (17) נ — autocollant *m*
דַּבְקָנִי, ־נִית ת — gluant, adhésif
דָּבָר (105) ז (דיבור) — parole *f*
דְּבָרִים בְּעָלְמָא — paroles en l'air
דִּבְרֵי־הַכֹּל — avis *m* unanime
אִישׁ־דְּבָרִים ז — homme éloquent, beau parleur
עֲשֶׂרֶת־הַדְּבָרִים — les Dix Commandements
סֵפֶר־הַדְּבָרִים ז — le Deutéronome
יְהִי כִּדְבָרֶיךָ — soit!, d'accord!
לִדְבָרָיו — selon lui, d'après lui
עוֹשֵׂה דְּבָרוֹ — exécuteur *m* de ses ordres

|| (חפץ) — objet *m*, chose *f*
|| (עניין) — affaire *f*
דָּבָר וְהִפּוּכוֹ — contradiction *f* dans les termes
דָּבָר בְּעִתּוֹ — action faite à propos
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ — à chaque jour son dû
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — bref
לַאֲמִתּוֹ שֶׁל־דָּבָר — en vérité, à la vérité
דְּבָרִים בְּטֵלִים — balivernes *fpl*, futilités *fpl*
הֵבִין דָּבָר מִתּוֹךְ־דָּבָר — faire des déductions
יוֹדֵעַ דָּבָר — expert *m*, homme bien informé
בַּעַל־הַדָּבָר — la personne en cause, l'intéressé
אֵין לַדָּבָר סוֹף — on n'en sortira jamais
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם — c'est pure imagination
בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים ז — de quoi s'agit-il?
הִקְנָה דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם — vendre la peau de l'ours
|| דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז"ר — chronique *f*, histoire *f*
דִּבְרֵי־יְמֵי־צָרְפַת — histoire de France
סֵפֶר־דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז — le livre des Chroniques
דִּבְרֵי־הַכְּנֶסֶת — comptes-rendus des débats parlementaires
|| (משהו) — quelque chose
דְּבַר־מָה — quelque chose
דָּבָר שֶׁל־מָה־בְּכָךְ — affaire *f* sans importance
דָּבָר אַחֵר — autre chose, autre signification
לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר — je n'ai rien dit
אֵין דָּבָר או עַל־לֹא־דָּבָר — il n'y a pas de quoi
אֵינִי זוֹכֵר דָּבָר וַחֲצִי־דָּבָר — je ne me souviens de rien
|| בִּדְבַר־ — en ce qui concerne, au sujet de
עַל־דְּבַר־ — au sujet de, en raison de
1. דָּבַר (302) פ"י — parler
דּוֹבֵר־שֶׁקֶר — menteur *m*
דּוֹבֵר־צָרְפָתִית — parlant français, francophone
|| נִדְבַּר (389) פ"ע — se concerter, convenir
נִדְבְּרוּ לְהִפָּגֵשׁ — ils se sont donné rendez-vous
|| דִּבֵּר (433) פ"י — parler
דִּבֵּר עִבְרִית — parler hébreu
אֵין עַל־מָה לְדַבֵּר — il n'en est pas question
דִּבֵּר בְּ־ (על־אודות־) — parler de
דִּבֵּר בְּשִׁבְחֵ־פ' — faire l'éloge de

|| נִדְהָה (412) פ״ע — déteindre, passer, se faner
|| דִּהָה (448) פ״י — déteindre, estomper
|| הִתְדַּהָה או הִדַּהָה (486) פ״ע — perdre sa couleur
|| הִדְהָה (509) פ״י — faire perdre sa couleur à
דֵּהֶה, דֵּהָה ת — terne, pâle, estompé
זְכוּכִית דֵּהָה — verre *m* opaque
דָּהוּהַ, דְּהוּהָה ת — déteint, décoloré
דָּהוּי, דְּהוּיָה ת — déteint, décoloré
דִּהוּי (–) ז — effacement *m*, estompement *m*
דָּהוּם, דְּהוּמָה ת — consterné, stupéfait
דָּהוּן, דְּהוּנָה ת — gras, graisseux
דִּהוּן (–) ז — graissage *m*
דִּהוּר (–) ז — galop *m*
דְּהִי (5, בלי ר׳) ז — effacement *m*, estompement *m*
דְּהִיָּה (202) נ או דְּהָיוֹן (38) ז — effacement *m*
דְּהִימָה (201, בלי ר׳) נ — consternation *f*
דְּהַיְנוּ ← הַיְנוּ
דְּהִירָה (201) נ — galop *m*
[דהם] נִדְהַם (397) פ״ע — être consterné
|| הִדְהִים (502) פ״י — consterner, stupéfier
דֹּהַן (197) ז — cirage *m*, pommade *f*
דִּהֵן (434 ג) פ״י — graisser, cirer
דַּהַר (152) או דֹּהַר (197) ז — galop *m*
דָּהַר (325) פ״ע — galoper
|| דִּהֵר (434) פ״ע — galoper
|| הִתְדַּהֵר (471) או הִדַּהֵר (484) פ״ע — se ruer
|| הִדְהִיר (502) פ״י — faire galoper, talonner
דְּהָרָה (216) נ — galop *m*
דַּהֲרֹהֶרֶת (–) נ — léger galop
דַּהֲרָנִי, ־נִית ת — galopant
דְּהַרְהֵר (464) פ״ע — galoper
דּוֹ (–) ז מוס — do *m*
דּוּ־ תחילית — bi-, bis-
דּוּ־אוֹפַן ז — charrette *f* à deux roues
דּוּ־בֵּיתִי צמח — dioïque
דּוּ־חָדְשִׁי — bimestriel
דּוּ־יַרְחוֹן ז — revue bimestrielle
דּוּ־לְשׁוֹנִי — bilingue
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת נ — bilinguisme *m*
דּוּ־מוֹשָׁבִי — à deux places, biplace
דּוּ־מִינִי — bisexué, hermaphrodite

דּוּ־מַשְׁמָעִי — ambigu, équivoque
דּוּ־סִטְרִי — à double sens (circulation)
דּוּ־עֶרְכִּי — bivalent
דּוּ־עֶרְכִּיּוּת נ — bivalence *f*, ambivalence *f*
דּוּ־פְּסִיגִי צמח — dicotylédone
דּוּ־פַּרְצוּפִי — hypocrite
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת נ — hypocrisie *f*
דּוּ־צְדָדִי — bilatéral
דּוּ־קוֹמָתִי — à deux étages
דּוּ־קִיּוּם ז — coexistence *f*
דּוּ־קְרָב ז — duel *m*
דּוּ־שְׁבוּעוֹן ז — revue bimensuelle
דּוּ־שְׁבוּעִי — bimensuel
דּוּ־שִׂיחַ ז — dialogue *m*
דּוּ־שְׁנָתִי — biennal
דּוּ־תַחְמֹצֶת נ כימ — bioxyde *m*
דּוּ־תַחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן נ — acide carbonique
דּוּ־תַכְלִיתִי — à double usage
דּוּאֶט (ר׳ ־טִים) ז מוס — duo *m*
[דוב] הֵדִיב (526) פ״י — faire languir, faire souffrir
דּוֹבֵר (132) ז — porte-parole *m*
דּוֹבְרָה (209) נ — radeau *m*
דּוֹבְרוּת (45) נ — fonction *f* de porte-parole
[דוג] דָּג (378) פ״י — pêcher
בהש דָּג מַחְמָאוֹת — quêter des compliments
דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים — pêcher en eau trouble
דּוּגָה (–) נ — pêche *f*
סִירַת־דּוּגָה נ — barque *f* de pêcheurs
דּוּגִית (17) נ — canot *m*, petite barque
דּוֹגְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — dogme *m*
דּוֹגְמָטִי, ־טִית ת — dogmatique
דּוֹגְמָטִיּוּת (–) נ — dogmatisme *m*
דּוּגְרִי תה״פ עממי — directement, sans façon
דּוֹגֶרֶת (254) נ — poule couveuse
דּוֹד (21) ז (אחי־האב או ־האם) — oncle *m*
בֶּן־דּוֹד ז — cousin *m*
בַּת־דּוֹד נ — cousine *f*
(ידיד) — ami *m*, bien-aimé *m*
|| דּוֹדִים ז״ר — caresses *fpl*, amour *m*
עֵת־דּוֹדִים נ — âge *m* de l'amour
שִׁירֵי־דּוֹדִים ז״ר — chants *mpl* d'amour

דְּגִיָּה (202, בלי ר׳) נ prolifération *f*
דְּגִילָה (201) נ déploiement *m* de drapeaux
|| (גיוס) appel *m* sous les drapeaux
|| בהש דְּגִילָה בְּ־ prise *f* de position pour
|| בֵּית־הַדְּגִילָה ז le Temple (de Jérusalem)
דְּגִימָה (201) נ échantillonnage *m*
דְּגִירָה (201) נ couvaison *f*, incubation *f*
|| רפא incubation (d'une maladie)
1. דָּגַל (302) פ״י lever le drapeau
|| פ״ע בהש דָּגַל בְּ־ avoir pour devise
|| נִדְגַּל (389) פ״ע se grouper autour du drapeau
° אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת imposante comme des troupes déployées
|| דִּגֵּל (433) פ״י lever le drapeau
צבא דִּגֵּל נִשְׁקוֹ présenter les armes
דַּגֵּל נֶשֶׁק! (פקודה) présentez armes!
|| הִדְגִּיל (499) פ״י orner de drapeaux, pavoiser
|| פ״ע hisser les couleurs
2. דִּגֵּל (433) פ״ע (רימה) tromper
|| הִדְגִּיל (499) פ״י convaincre d'erreur, réfuter
דֶּגֶל (166) ז drapeau *m*, étendard *m*
אֳנִיַּת־דֶּגֶל נ vaisseau amiral
קָרָא אֶל־הַדֶּגֶל appeler sous les drapeaux
|| בהש חָרַת עַל דִּגְלוֹ choisir comme devise
° דִּגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה il me prend sous sa sauvegarde avec amour
דַּגָּל (90) או דַּגְלָן (97) ז porte-drapeau *m*
דִּגְלוֹן (21) ז fanion *m*, banderole *f*
דֶּגֶם (166) או דְּגָם (88) ז modèle *m*, spécimen *m*, échantillon *m*, maquette *f*
דֶּגֶם־אָב prototype *m*
דִּגֵּם (433) פ״י standardiser
|| הִדְגִּים (499) פ״י illustrer par un exemple
דֻּגְמָאִי, ־אִית ת exemplaire, modèle
דֻּגְמָה (ר׳ ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ exemple *m*
אֵין דֻּגְמָתוֹ il n'a pas son pareil
הִתְנַהֲגוּת נ לְדֻגְמָה conduite *f* exemplaire
הָיָה לְדֻגְמָה או שִׁמֵּשׁ דֻּגְמָה servir d'exemple
לְדֻגְמָה par exemple

בֵּית־סֵפֶר ז לְדֻגְמָה école *f* d'application (à côté d'une école normale)
דֻּגְמָן (103) ז (של־אופנה) mannequin *m*
|| (של־צייר) modèle *m*
דֻּגְמָנִית (17) נ (של־אופנה) mannequin *m*
|| (של־צייר) modèle *m*
דֻּגְמָתִי, ־תִית ת exemplaire
דָּגָן (105) ז blé *m*, céréales *fpl*
דִּגֵּן (433 נ) פ״י engranger
דַּגְנִי, ־נִית ת bleuâtre
|| דְּגָנִיִּים ז״ר צמח céréales *fpl*
דְּגָנִיָּה (202) נ צמח bluet *m*, centaurée *f*
דֶּגֶנֶרָט (ר׳ ־טִים) ז dégénéré *m*
דָּגַר (302) פ״ע couver
|| בהש עממי bûcher
|| הִדְגִּיר (499) פ״י mettre à couver
דַּגְרָן, ־נִית ש bûcheur *n*
דַּגְרָנִית (17) נ couveuse (poule) *f*
דָּגֵשׁ (ר׳ דְּגֵשִׁים) ז דקדוק *daguéch* (signe orthographique) *m*
דָּגֵשׁ חָזָק *daguéch* de renforcement
דָּגֵשׁ קַל *daguéch* diacritique
|| בהש insistance *f*, emphase *f*
שָׂם אֶת־הַדָּגֵשׁ בְּ־ mettre l'accent sur
[דגשׁ] נִדְגַּשׁ (389) פ״ע דקדוק être marqué d'un *daguéch*
|| דִּגֵּשׁ (433) פ״י דקדוק marquer d'un *daguéch*
|| בהש prononcer avec insistance
|| הִדְגִּישׁ (499) פ״י דקדוק marquer d'un *daguéch*
|| בהש mettre en relief
דַּד (53) ז (שד) mamelle *f*, tétine *f*
|| (ברז) robinet *m*, cannelle *f*, cannette *f*
דִּדָּה (447) פ״ע trottiner, marcher à petits pas
|| פ״י דִּדָּה יֶלֶד faire trottiner un enfant
|| הִדַּדָּה (486) פ״ע s'avancer lentement
דִּדּוּי (—) ז trottinement *m*
דַּדָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ au sein plantureux
[דהב] הִדְהִיב (502) פ״י faire pâlir
הִדְהִיב פְּנֵי־פ׳ attrister, humilier
דַּהֲבָא ז ארמית or *m*
דָּהָה (344) פ״ע déteindre, passer, se faner

טֶבַע דוֹמֵם (ציור) nature morte
|| דוֹמֵם (—) ז le règne minéral
דוֹמֵנִי ← דוֹמֶה
דוֹמֵעַ, דוֹמַעַת (ר׳ ־מְעִים, ־מְעוֹת) ת larmoyant
1. [דון] ← [דין]
2. [דון] דָּן (378 ג) פ״ע (גור) demeurer, séjourner
לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם mon esprit n'habitera pas l'homme
1. דּוֹן (—) ז don (titre d'honneur espagnol) *m*
דּוֹן־קִישׁוֹט Don Quichotte
דּוֹן־קִישׁוֹטִי à la manière de Don Quichotte
דּוֹן־זְ׳וּאָן Don Juan, séducteur *m*
2. דּוֹן ש״פ ז (נהר) le Don
דּוֹנַג (—) ז cire *f*
דּוֹנַג־הָאֹזֶן cérumen *m*
דּוֹנַגִּית (—) נ toile cirée
דּוּנָם (ר׳ ־מִים) ז dounam (mesure de surface = 10 ares) *m*
דּוֹפִיָּה (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ compte-gouttes *m*
דּוּפַנִּית (17) נ cabriolet *m* à deux roues
דּוֹפֵק (132) ז pierre *f* tumulaire
[דוץ] דָּץ (378) פ״ע (רקד) danser, sauter
|| (שמח) se réjouir
|| הֵדִיץ (526) פ״י réjouir, égayer
[דוק] דָּק (378) פ״ע examiner avec précision, être exact
דּוֹק וְתִמְצָא réfléchis bien et tu trouveras
וְדוֹק cela mérite un examen attentif
לֹא דָק פּוֹרְתָא il s'est montré inexact
דַּוְקָא תה״פ précisément, exclusivement, exprès
לָאו דַּוְקָא pas précisément, pas exactement
דּוֹקוּמֶנְטָרִי, ־רִית ת documentaire
דּוּקָט (ר׳ ־טִים) ז ducat (ancienne monnaie) *m*
דּוֹקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז docteur *m*
דּוֹקְטוֹרָט (ר׳ ־טִים) ז (דרגה) grade *m* de docteur
|| (עבודת־מחקר) thèse *f* de doctorat
דּוֹקְטוֹרַנְט (ר׳ ־טִים) ז candidat *m* au doctorat
דּוֹקְטְרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ doctrine *f*
דַּיְקָן (ר׳ ־נִים) ז pédant *m*, homme méticuleux

דַּיְקָנוּת (—) נ pédanterie *f*, minutie *f*
דַּיְקָנִי, ־נִית ת exact, minutieux, pointilleux
דּוּקְרָב (ר׳ ־בוֹת) ז duel *m*
דּוֹקְרָן (94) ז (קנה מפוצל) perche *f*, canne *f*
|| צבא (בכלי־ירייה) gâchette *f*
דּוֹקְרָנוּת (—) נ nature épineuse
|| בהש (חריפות) ton mordant *ou* caustique
דּוֹקְרָנִי, ־נִית ת épineux, piquant, caustique
תַּיִל דּוֹקְרָנִי fil *m* de fer barbelé
דּוֹר (22) ז génération *f*, époque *f*
לְדוֹר דּוֹר או לְדוֹר וָדוֹר pour toujours
מִדּוֹר דּוֹר depuis des temps immémoriaux
מֵהַדּוֹר הַיָּשָׁן vieux jeu
דּוֹרֵי־דּוֹרוֹת de nombreuses générations
דּוֹר דּוֹר וּבְעָיוֹתָיו chaque époque a ses problèmes
סוֹף־כָּל־הַדּוֹרוֹת la fin des temps
בֶּן־דּוֹרוֹ son contemporain
גְּדוֹלֵי־הַדּוֹר ז״ר les sommités *fpl* de l'époque
דּוּר (41) ז cercle *m*, circuit *m*, ronde *f*
|| צמח דּוּר־עָלִים verticille *m*
[דור] דָּר (378) פ״ע demeurer, habiter, loger
דָּר בִּכְפִיפָה אַחַת עִם־ vivre en compagnie de
|| דִּיֵּר (451) פ״י loger (qn), installer
דַּוָּר (90) ז facteur (des postes) *m*
דּוּרֶגֶל (ר׳ ־רַגְלִים) ז bipied *m*
דּוּרָה (—) נ צמח sorgho *m*
דּוּרָה צְהֻבָּה maïs *m*
דּוֹרוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז cadeau *m*, présent *m*, don *m*
דּוֹרִי, ־רִית ת dorique
דּוֹרֵס (132) ז עוף rapace *m*
דּוֹרְסָנִי, ־נִית ת rapace, meurtrier
נֶהָג דּוֹרְסָנִי chauffard *m*
1. [דוש] דָּשׁ (378) פ״י (תבואה) battre (le blé)
|| (רמס) fouler aux pieds, piétiner, écraser
שָׂם כֶּעָפָר לָדוּשׁ détruire, anéantir
דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו fouler aux pieds, mépriser
|| (היכה) דָּשׁ אֶת־בְּשַׂר־פ׳ rouer qn de coups
|| פ״ע דָּשׁ בְּ־ rebattre, répéter sans cesse
רַבִּים דָּשׁוּ בְּנוֹשֵׂא זֶה on a beaucoup débattu ce sujet

דוד (43) ז — marmite *f*, chaudron *m*
דוד־כביסה — lessiveuse *f*
דוד־קיטור — chaudière *f* à vapeur
דוד־שמש — chauffe-eau *m* solaire
|| (ר׳ דוראים) — panier *m*, corbeille *f*, bac *m*
דוד ש״פ ז — David *m*
דוד (90) ז — chaudronnier *m*
דודא (ר׳ ־דאים) ז צמח — mandragore *f*
דודה (201) נ — tante *f*
דודות (—) נ — chaudronnerie *f*
דודן (97) ז — cousin *m*
דודן־משנה — petit-cousin
דודנית (17) נ — cousine *f*
דודנית־משנה — petite-cousine
דוה, דוה ת — souffrant, languissant, endolori
לבו דוה עליו — son coeur est affligé
|| אשה דוה — femme qui a ses règles
דוה (344) פ״ע (ראב) — souffrir, languir
|| (חלה) — être malade
° ימי־דותה — période *f* des règles (d'une femme)
|| נדוה (406) פ״ע — être attristé, être endolori
|| הדוה (508) פ״י — attrister, affliger
דווח (9) ז — action *f* de rendre compte
דווי, דוויה ת (אבל) — triste, abattu, navré
|| (חולה) — malade, souffrant
|| בהש שאלה דוויה — problème douloureux
דווש (—) ז — actionnement *m* d'une pédale
1. [דוח] הדיח (524) פ״י — rincer, laver
2. דווח (439) פ״י — rendre compte, faire un rapport
דו״ח (= דין וחשבון, ר׳ דוחות) ז — rapport *m*
דווח (90) ז — rapporteur *m*
דוחה, דוחה ת — répugnant
דוחי (ר׳ ־חיים) ז זואול — amphibie *m*
דוחל (102) ז עוף — saxicole *f*, tarier *m*
דוחסני, ־נית ת — suffocant
דוחקני, ־נית ת — pressant, insistant
דוי (דוי־, דויי, דויים) ז — souffrance *f*, douleur *f*
דוי (בלי נ׳ ובלי ר׳) ת — souffrant, languissant
לבי דוי — mon coeur est triste

[דוך] דך (378) פ״י — broyer, piler, écraser
|| נדוך (431) פ״ע — être broyé, être pilé
דוכיפת (ר׳ ־פות) נ עוף — huppe *f*
דוכן (91) ז (דלפק) — comptoir *m*
|| (מושב העגלון) — siège (du cocher) *m*
|| (בימה למנצח) — podium *m*
|| דת — estrade (destinée aux prêtres) *f*
עלה לדוכן (כהן) — gravir l'estrade (pour bénir l'assemblée)
כהש עלה לדוכן — monter en grade
|| ראש־דוכן — instituteur adjoint, répétiteur *m*
דוכנאי (61) ז — marchand *m* des quatre-saisons
דוכסוסטוס (—) ז — parchemin *m* ordinaire
דולגני, ־נית ת — superficiel, décousu
דולפין (ר׳ ־נים) ז זואול — dauphin *m*
דולפני, ־נית ת — qui fuit (robinet)
דולר (ר׳ ־רים) ז — dollar *m*
דומה, דומה ת — semblable, pareil
משל למה הדבר דומה — pour employer une comparaison
וכדומה (וכד׳) — et ainsi de suite
דומה לדומה ל־ — qui ressemble tant soit peu à
|| דומה ש־ — il semble que, il paraît que
דומה אני (או דומני) ש־ — il me semble que
1. דומה (—) נ — silence *m* de la tombe
יורדי־דומה ז״ר — les défunts *mpl*
הוריד דומה — réduire à néant
2. דומה (—) נ היסט — douma (parlement russe) *f*
דומיה (202, בלי ר׳) נ — silence *m*
דומית־מות — silence *m* de mort
בדומיה — en silence, silencieusement
נאלמתי דומיה — je suis réduit au silence
קים דקת־דומיה — observer une minute de silence
דומינו (—) ז (משחק) — dominos *mpl*
דומיניון (ר׳ ־נים) ז — dominion (britannique) *m*
דומיניקני (ר׳ ־נים) ז דת — dominicain *m*
דומיננטה (ר׳ ־טות) נ מוס — dominante *f*
דומיננטי, ־טית ת — dominant, principal
דומם תה״פ — en silence, silencieusement
דומם, דוממת (ר׳ ־ממים, ־ממות) ת — inanimé

כֵּיוָן דְּדָשׁ דָּשׁ	l'habitude est une seconde nature
‖ נָדוֹשׁ (429) פ"ע	être foulé aux pieds
בהש	être rebattu
דָּבָר נָדוֹשׁ	lieu commun, banalité *f*, cliché *m*
‖ דַּיֵּשׁ (451) פ"י	piétiner, écraser
2. דַּוֵּשׁ (451) פ"י (אופניים)	pédaler
‖ מוס	mettre la pédale
דַּוְשָׁה (209) נ	pédale *f*
דּוּשִׂיחַ (ר' ־חִים) ז	dialogue *m*
דּוּת (ר' ־תוֹת או ־תִיּוֹת) נ	puits *m*, citerne *f*
‖ (מרתף)	cave *f*
(בתיאטרון)	fosse *f* d'orchestre
דּוּתָרְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ ספנ	deux-mâts *m*
דָּחָה (344) פ"י (דחף)	pousser, repousser
(השיב ריקם) דָּחָה הַצָּעָה	décliner une offre
דָּחָה בִּשְׁתֵּי יָדָיו	refuser énergiquement
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב	renvoyer de Ponce à Pilate
דָּחָה בְּקַשׁ	donner une réponse évasive
משפט דָּחָה עִרְעוּר	rejeter un appel
דָּחָה אֶבֶן אַחֲרֵי הַנּוֹפֵל	donner le coup de pied de l'âne
‖ (ביטל)	abolir, annuler
פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ דּוֹחֶה שַׁבָּת	le sauvetage d'une vie prime le repos sabbatique
‖ (העביר למועד אחר)	remettre, différer
דָּחָה זְמַן־פֵּרָעוֹן	différer un paiement
‖ נִדְחָה (407) פ"ע (נדחף)	être repoussé
‖ (הושב ריקם)	être rejeté, être annulé
‖ (הועבר למועד אחר)	être remis, être ajourné
‖ דִּחָה (448) פ"י	repousser
‖ הִדְחָה (509) פ"י (הדף)	pousser, repousser
‖ (הרחיק)	remettre, retarder
‖ (בפסיכולוגיה)	refouler
‖ ° הִדָּחָה	se bousculer
דָּחוּי, דְּחוּיָה ת (נדחף)	rejeté, repoussé
‖ (מבוטל)	aboli, annulé
‖ (רעוע) גָּדֵר דְּחוּיָה	cloison branlante
‖ (מועבר למועד אחר)	remis, ajourné, différé

מִבְרָק דָּחוּי	télégramme différé
דִּחוּי (23) ז	remise *f*, ajournement *m*, délai *m*
בְּלִי־דִחוּי או לְלֹא־דִחוּי	sans délai
הַדָּבָר אֵינוֹ סוֹבֵל דִּחוּי	cela ne souffre aucun délai
דַּחְוָן (93) ז	petite table, guéridon *m*
דָּחוּס, דְּחוּסָה ת	comprimé, dense, compact
אֲוִיר דָּחוּס	air comprimé
דָּחוּף, דְּחוּפָה ת	urgent
מִכְתָּב דָּחוּף	lettre *f* exprès
מִיתָה דְּחוּפָה	mort subite
דָּחוּק, דְּחוּקָה ת	forcé, contraint, gêné
הָיָה בְּמַצָּב דָּחוּק	être dans la gêne
בהש פֵּרוּשׁ דָּחוּק	commentaire spécieux
צְחוֹק דָּחוּק	rire forcé *ou* contraint
תְּשׁוּבָה דְּחוּקָה	réponse évasive
דְּחוּק (50) ז (צפיפות)	pression *f*, gêne *f*
‖ בהש (פירוש דחוק)	argutie *f*
דֶּחִי (5) ז	échec *m*, effondrement *m*, chute *f*
מִדְּחִי אֶל־דֶּחִי	de Charybde en Scylla
דְּחִיָּה (202) נ (העברה למועד אחר)	remise *f*
‖ (ביטול)	rejet *m*, refus *m*
משפט דְּחִיַּת־עִרְעוּר	rejet d'appel
דְּחִיל, דְּחִילָה ת (נורא)	terrible, effrayant
‖ (נפחד)	apeuré, anxieux
דְּחִילָה (201, בלי ר') נ	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
דְּחִילוּ (—) נ ארמית	crainte *f*, peur *f*, terreur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ	avec crainte et ferveur
דָּחִיס, דְּחִיסָה ת	compressible
דְּחִיסָה (201, בלי ר') נ	compression *f*
דְּחִיסוּת (—) נ	compression *f*, densité *f*
דַּחִיף (1) ז	taquet *m*
דְּחִיפָה (201) נ	poussée *f*
‖ (מניע)	impulsion *f*
דְּחִיפוּת (48) נ	urgence *f*
דְּחִיק (1) ז דקדוק	liaison (de deux mots) *f*
דְּחִיקָה (201) נ	poussée *f*, pression *f*
בהש דְּחִיקַת־הַקֵּץ	impatience *f*
דְּחִיקַת־רַגְלַיִ־פ'	éviction *f*, supplantation *f*
דְּחִיקוּת (—) נ	gêne *f*, contrainte *f*
דָּחַל (325) פ"ע	craindre, appréhender

הִצְדִּיק אֶת־הַדִּין — passer condamnation
תָּבַע לְדִין — poursuivre en justice
דִּין וּדְבָרִים — discussion *f*, altercation *f*
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן — compte-rendu
|| (צדק) — justice *f*
מִדַּת־ (או שׁוּרַת־) הַדִּין נ — la stricte justice
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר — que la justice suive implacablement son cours
עָשָׂה דִּין לְעַצְמוֹ — se faire justice à soi-même
אֵין דִּין וְאֵין דַּיָּן — il n'y a pas de justice au monde!
כַּדִּין — légitimement, légalement
שֶׁלֹּא כַּדִּין — illégitimement, illégalement
|| (חוק) — droit *m*, loi *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת — droit civil
דִּינֵי־נְפָשׁוֹת — droit criminel
דִּינֵי־שָׁמַיִם — justice divine
דִּין־קְדִימָה — droit de priorité
|| דת — règle *f*, précepte *m*
דִּינֵי־תְפִלָּה — les règles de la liturgie
|| (הגיון) — logique *f*, raisonnement *m*
הַדִּין נוֹתֵן שֶׁ־ או מִן־הַדִּין שֶׁ־ — il est logique que
אֵינוֹ דִּין שֶׁ־? — n'est-il pas évident que...?
וְדִין הוּא — et c'est effectivement logique
הוּא הַדִּין — il en est de même
בְּדִין — à juste titre, à bon droit
הַדִּין עִמּוֹ — il a raison
דֵּין כ״ר ארמית — celui-ci, ceci
דַּיָּן (90) ז (שופט) — juge *m*
|| (מגן) דַּיַּן־אַלְמָנוֹת — défenseur *m* des veuves
|| דת (מורה־הוראה) — *dayyân* (juge religieux) *m*
דִּינָא (—) ז ארמית — justice *f*, droit *m*, loi *f*
דִּינָא דְמַלְכוּתָא — la loi de l'Etat
דִּינוֹזָאוּרוּס (ר׳ ־רִים) ז זואול — dinosaure *m*
דַּיָּנוּת (—) נ — fonction *f* de *dayyân*
דִּינָמוֹ (ר׳ ־מוֹאוֹת) ז טכנ — dynamo *f*
דִּינָמוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — dynamomètre *m*
דִּינָמִי, ־מִית ת — dynamique
דִּינָמִיּוּת (—) נ — dynamisme *m*
דִּינָמִיט (—) ז — dynamite *f*

דִּינָמִיקָה (—) נ פיס — dynamique *f*
|| בהש — dynamisme *m*
דִּינָר (91) ז — denier *m*
דַּיִס (157, בלי ר׳) ז — mortier *m*, gâchis *m*
דַּיְסָה (201) נ — bouillie *f*
בהש בִּשֵּׁל דַּיְסָה — faire du gâchis
דִּיסְפְּרוֹפּוֹרְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — disproportion *f*
דִּיסְקוֹטֶק (ר׳ ־קִים) ז — discothèque *f*
דִּיעֲבַד תה״פ ארמית — au passé, ce qui est fait
בְּדִיעֲבַד — après coup, a posteriori
דִּפְלוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — diplôme *m*
דִּיפְּלוֹמָט (ר׳ ־טִים) ז — diplomate *m*
דִּיפְּלוֹמָטִי, ־טִית ת — diplomatique
תְּשׁוּבָה דִּיפְּלוֹמָטִית — réponse *f* diplomatique
דִּיפְּלוֹמָטְיָה (—) נ — diplomatie *f*
דִּיפְּלוֹמָטִיקָה (—) נ — diplomatique *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָאל (ר׳ ־לִים) ז טכנ — différentiel *m*
|| מתמט — différentielle *f*
דִּיפֶרֶנְצְיָאלִי, ־לִית ת — différentiel
חֶשְׁבּוֹן דִּיפֶרֶנְצְיָאלִי — calcul différentiel
דִּיצָה (201) נ — joie *f*, allégresse *f*
דִּיֵּק (451) פ״ע — être exact, être précis
דִּיֵּק בַּעֲבוֹדָתוֹ — travailler avec précision
נָא לְדַיֵּק — prière d'être exact
לֹא דִּיֵּק בִּדְבָרָיו — il ne s'est pas exprimé exactement
שְׁעוֹנִי מְדַיֵּק — ma montre est à l'heure
דָּיֵק (ר׳ דְּיֵקִים) ז צבא — circonvallation *f*
דִּיקְטָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — dictateur *m*
דִּיקְטָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — dictature *f*
דִּיקְטָפוֹן (ר׳ ־נִים) ז — dictaphone *m*
דַּיְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme minutieux
דַּיְקָנוּת (—) נ — exactitude *f*, précision *f*, minutie *f*
דַּיְקָנִי, ־נִית ת — exact, minutieux, pédant, ponctuel
דִּיר (1) ז — enclos *m*, parc *m*
דִּיר־עֵצִים — réserve *f* de bois
דִּיר־צֹאן — bergerie *f*, bercail *m*
דִּיר־חֲזִירִים — porcherie *f*
|| (ביקתה) — cabane *f*

דִּיאָלֶקְטִיקָה (—) נ dialectique *f*
דִּיבִיזְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צבא division *f*
[דיג] דָּג (385) פ״י pêcher
‖ דִּיֵּג (432) פ״י aller à la pêche
דַּיִג (דֵּיג־, דֵּיגִי וכו׳, בלי ר׳) ז (ציד־דגים) pêche *f*
‖ (גידול־דגים) pisciculture *f*
דַּיָּג (90) ז pêcheur *m*
דַּיָּגוּת (—) נ (מקצוע) pêche *f*
דַּיֶּגֶת (ר׳ דַּיָּגוֹת) נ pêcheuse *f*
‖ (סירת־דיג) bâteau *m* de pêche
דִּידִי (דִּידָךְ, דִּידֵיהּ, דִּידָן, דִּידְכוּ, דִּידְהוֹן ארמית mon (ton, son, *etc*)
לְדִידִי à mon avis, pour ma part
לְגַבֵּי־דִידִי en ce qui me concerne
בְּדִידִי הֲוָה עֻבְדָּא cela m'est arrivé
בְּנִדּוֹן דִּידָן dans notre cas
דִּידַקְטִי, ־טִית ת didactique
דִּידַקְטִיקָה (—) נ didactique *f*
דַּיָּה (202) או דָּאָה (210) נ עוף milan *m*
דְּיוֹ (—) נ encre *f*
דְּיוֹ־סְתָרִים encre sympathique
בֵּית־דְּיוֹ ז encrier *m*
דִּיוָאן (—) ז divan (recueil poétique) *m*
דִּיּוּג (—) ז pêche *f*
דְּיוֹטָה (201) נ étage *m*
דְּיוֹמָד (91) ז double colonne *f*
דִּיּוּן (51) ז discussion *f*, débat *m*
קִיֵּם דִּיּוּן procéder à un débat
הָעִנְיָן נִמְצָא בְּדִיּוּן l'affaire est à l'étude
‖ דִּיּוּנִים (פרסום דברי כנס) comptes rendus
דְּיוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ dune *f*
דְּיוֹנוּן (ר׳ ־נִים) ז זואול seiche *f*
דְּיוֹפַן (53) ז brouette *f*
‖ צבא (של־תותח) avant-train *m*
דִּיּוּק (51) ז précision *f*, exactitude *f*
בְּדִיּוּק précisément, exactement
דְּיוֹקָן (97) ז image *f*, portrait *m*
דְּיוֹקְנָאוּת (—) נ peinture *f* de portraits
דְּיוֹקְנַאי (61) ז portraitiste *m*
דִּיּוֹר (ר׳ דַּיָּרִים) ז habitant *m*, locataire *m*
דִּיּוּר (—) ז logement *m*, habitation *f*

דַּיּוּת (—) נ suffisance *f*
דְּיוֹת (ר׳ ־תוֹת) נ encre *f* de Chine
1. דִּיּוּת (—) נ (צביעה בדיו) encrage *m*
‖ (בצילום) retouche *f*
2. דִּיּוּת (—) נ (הזעה) transpiration *f*
דְּיוֹתָה (ר׳ ־תוֹת) נ encrier *m*
דִּיזֶנְטֶרְיָה (—) נ רפא dysenterie *f*
דִּיכָה (201) נ broyage *m*
דַּיָּל (90) ז steward *m*
דַּיָּלוּת (—) נ intendance *f*
דִּילֶטַנְטִיּוּת (—) נ dilettantisme *m*
דִּילֶמָּה (ר׳ ־מוֹת) נ dilemme *m*
דַּיֶּלֶת (ר׳ דַּיָּלוֹת) נ (באניה) stewardesse *f*
(במטוס) hôtesse *f* de l'air
דִּימוֹס (—) ז liberté *f*, retraite *f*
[דין] דָּן (385 נ) או [דון] דָּן (378 נ) פ״י (שפט) juger
דָּן לְכַף־זְכוּת acquitter, justifier
דָּן לְכַף־חוֹבָה condamner
דָּן בְּרוֹתְחִים critiquer violemment
‖ פ״ע (עת׳ יָדוּן) דָּן עַל־ או בְּ־ discuter, débattre
‖ (הסיק) דָּן קַל וָחֹמֶר raisonner a fortiori
‖ נִדּוֹן (431 נ) פ״ע (נשפט) être jugé
(נגזר דינו) être condamné
(נשקל) être discuté, être débattu
הַנִּדּוֹן l'objet (d'une lettre *etc*) *m*
בְּנִדּוֹן dans l'affaire en question
‖ דַּיֵּן (451 נ) פ״ע discuter, se disputer
‖ הִדַּיֵּן (483 נ) או הִתְדַּיֵּן (468 נ) פ״ע intenter un procès, plaider
1. דִּין (ר׳ ־נִים) ז פיס (יחידת־כוח) dyne *f*
2. דִּין (1) ז (משפט) jugement *m*, procès *m*
בֵּית־דִּין ז tribunal *m*
בַּעַל־דִּין ז plaideur *m*, adversaire *m*
בַּעֲלֵי־הַדִּין ז״ר les parties *fpl*
יוֹם־הַדִּין ז le jour du jugement
דִּין־תּוֹרָה droit religieux, jugement *m* rabbinique
יָשַׁב בַּדִּין siéger au tribunal
עָמַד בַּדִּין être traduit en justice
נָתַן אֶת־הַדִּין עַל־מַעֲשָׂיו rendre compte de ses actes

כהש דִּלֵּג עַל־פֶּרֶק — sauter un chapitre
|| דִּלֵּג (433) פ"ע — sauter, sautiller
כהש דִּלֵּג עַל־ — sauter (un passage), omettre
דִּלְגִּית (17) נ — corde f à sauter (jeu)
דַּלְּגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sauteur n
1. דִּלְדּוּל (51, בלי ר׳) ז (התרוששות) — affaiblissement m, amaigrissement m
2. דִּלְדּוּל (51) ז (חתיכת־בשר) — membre mutilé
1. דִּלְדֵּל (457) פ"י (רושש) — affaiblir, diminuer
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ"ע — s'affaiblir
2. דִּלְדֵּל (457) פ"י (ניתק) — défaire, détacher
|| הִדַּלְדֵּל (497) פ"ע — être suspendu, traîner
1. דַּלָּה (208) נ (המון־עניים) — plèbe f
דַּלַּת־הָעָם — le prolétariat
2. דַּלָּה (208) נ (תלתל) — boucle f, tresse f
דַּלַּת־זָקָן — l'extrémité f de la barbe
|| (של אריג) — effilochure f
דָּלָה (342) פ"י — puiser, tirer, retirer
דָּלָה מַיִם — puiser de l'eau
כהש דָּלָה שׁוֹקַיִם — remuer ses jambes
דָּלָה נוֹשֵׂא — épuiser un sujet
|| נִדְלָה (406) פ"ע — être puisé, être suspendu
כהש הַנּוֹשֵׂא נִדְלָה — le sujet est épuisé
|| דִּלָּה (447) פ"י — délivrer, sauver
|| הִדְלָה (512) פ"י (ענף) — suspendre, relever
כהש (העלה) — élever
דִּלּוּג (51) ז — saut m, bond m
|| כהש (פסיחה) — omission f
בְּדִלּוּגִים — à bâtons rompus
מַסַּע־דִּלּוּגִים ז — diplomatie f par étapes
דָּלוּחַ, דְּלוּחָה ת — bourbeux, trouble, sale
מַיִם דְּלוּחִים — eau f trouble
כהש יָמִים דְּלוּחִים — des jours mauvais
דִּלּוּחַ (9) ז — pollution f, contamination f
דָּלוּי, דְּלוּיָה ת (מורם) — suspendu, relevé
|| (סחוט) — épuisé, vidé, ratatiné
דָּלוּל, דְּלוּלָה ת — maigre, épars, peu dense
עֵץ דָּלוּל — arbre effeuillé
זָקָן דָּלוּל — barbe clairsemée
דִּלּוּל (51) ז חקל — éclaircissage m, éclaircie f
כהש דִּלּוּל־כּוֹחוֹת־צָבָא — réduction f des effectifs

דְּלוֹסְקְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — caisse f, coffre m
דְּלוּעִיִּים (—) ז"ר צמח — cucurbitacées fpl
דְּלוּעִים ← דְּלַעַת
1. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (בוער) — allumé, brûlant
2. דָּלוּק, דְּלוּקָה ת (נרדף) — poursuivi, persécuté
דַּלּוּת (47, בלי ר׳) נ (עניות) — pauvreté f, misère f
דַּלֵּי־דַּלּוּת — pauvreté extrême, misère noire
|| (חולשה) דַּלּוּת־הַגּוּף — maigreur f
דַּלּוּת־מוֹחִין — étroitesse f d'esprit
דָּלַח (332) פ"י — souiller, salir, ternir
|| נִדְלַח (402) פ"ע — être souillé, être terni
|| הִדְלִיחַ (504) פ"י — souiller, salir, ternir
דֶּלַח (178) ז — saleté f, crasse f, boue f, fange f
דַּלַּחַת (ר׳ דַּלָּחוֹת) נ — brouet m, liquide m trouble
דַּלְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — délateur m, dénonciateur m
דִּלְטֵר (459) פ"ע — dénoncer, calomnier
דְּלִי (דְּלִי־, דְּלָיִי, דְּלָיִים, דַּלְיֵי־ וכו׳) ז — seau m
|| מַזַּל־דְּלִי ז — Verseau (signe du zodiaque) m
דְּלִיגָה (201) נ (קפיצה) — saut m, bond m
|| (פסיחה) — omission f
דְּלִיָּה (202) נ — puisage f
דָּלִיָּה (ר׳ דָּלִיּוֹת) או דָּלִית (17) נ — branche f, sarment m
|| (ענף־גפן מודלה) — pampre grimpant
דַּלְיוּת (—) נ רפא — varice f
דְּלִיחָה (201, בלי ר׳) נ — souillure f, ternissement m
דְּלִיחוּת (—) נ — saleté f, aspect m trouble
דָּלִיל, דְּלִילָה ת — mince, étendu, clairsemé
מְרַק דָּלִיל — potage clair ou aqueux
שֵׂעָר דָּלִיל — chevelure rare ou clairsemée
דְּלִיל (1) ז — fil m, frange f
|| (שער מתולתל) — houppe f
דְּלִילוּת (—) נ — dilution f, rareté (de cheveux) f
דְּלִיפָה (201) נ (טפטוף) — fuite (de liquide) f
|| כהש דְּלִיפַת־יְדִיעוֹת — fuite d'informations
דָּלִיק, דְּלִיקָה ת — inflammable
1. דְּלֵקָה (201) נ (שרפה) — incendie m
2. דְּלִיקָה (201) נ (רדיפה) — poursuite f, chasse f
דְּלִיקוּת (—) נ — inflammabilité f
דָּלִית ← דָּלִיָּה

דַּיֵּר ← [דור]
דַּיָּר (90) ז — habitant m, locataire m
דַּיַּר־מִשְׁנֶה — sous-locataire m
דִּירָה (201) נ — logement m, appartement m
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ, עָבַר דִּירָה — déménager
דִּירַת־שְׂרָד — appartement m de fonction
דִּירַת־קֶבַע — résidence f fixe
דַּיָּרוּת (—) נ משפט — location f d'immeuble
דִּירֹנֶת (ר׳ ־רוֹנוֹת) נ — petit logement, pied-à-terre m
דִּירֶקְטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — conseil m de direction
|| היסט הַדִּירֶקְטוֹרְיוֹן — le Directoire (1795-1799)
דַּיִשׁ (דִּישׁ־, דַּיְשִׁי וכו׳, בלי ר׳) ז — battage (du blé) m
דַּיֵּשׁ ← [דוש]
דַּיָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — batteur (de blé) m
דִּישָׁה (201) נ — battage (du blé) m
מְכוֹנַת־דִּישָׁה נ — batteuse f
דִּישׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — antilope f
1. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (של־הדם) — transsudation f
2. דַּיִת (161, בלי ר׳) ז (בצילום) — retouche f
1. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (נוזלים) — transsuder, exsuder
|| הִתְדַּיֵּת (468 ת) פ״ע — transsuder, suinter
2. דִּיֵּת (451 ת) פ״י (בדיו) — encrer à l'encre de Chine
|| (בצילום) — retoucher
דְּיָתִיקִי (ר׳ ־קָאוֹת) נ — testament m
דַּךְ, דַּכָּה ת — humble, opprimé, malheureux
דַּךְ־רוּחַ — affligé, abattu, triste
דַּכָּא, ־אָה ת — accablé, humilié, opprimé
לֵב דַּכָּא — coeur meurtri ou navré
עַד־דַּכָּא — au bord du désespoir
דִּכֵּא (446) פ״י (הכניע) — réprimer, opprimer
דִּכֵּא מֶרֶד — écraser une rébellion
|| (עורר דיכאון) — déprimer, navrer
רֹשֶׁם מְדַכֵּא — impression déprimante
|| הִדַּכֵּא (486) פ״ע — être humilié, être opprimé
דִּכָּאוֹן (38) ז — abattement m, découragement m
|| רפא — dépression nerveuse
דִּכְדּוּךְ (51) ז — dépression f, affliction f
דִּכְדּוּךְ־נֶפֶשׁ — chagrin m, peine f

דִּכְדֵּךְ (457) פ״י — déprimer, affliger, désespérer
דַּךְ מְדֻכְדָּךְ — pauvre misérable
|| הִתְדַּכְדֵּךְ (491) פ״ע — se décourager
דַּכְדֶּכֶת (—) נ — découragement m, désespoir m
דָּכָה (352) פ״י — être déprimé, être découragé
|| נִדְכָּה (408) פ״ע — être humilié, être contrit
|| דִּכָּה (447) פ״י — humilier, affliger, opprimer
דַּכָּה (—) נ — contusion f, meurtrissure f
פְּצוּעַ־דַּכָּה — qui a l'aine meurtrie
דְּכוּא (—) ז — dépression f
דְּכוּא־רוּחַ — abattement m, accablement m
דִּכּוּי (23) ז — répression f
דְּכוֹן (15) ז — étagère f de cuisine
דֳּכִי (199) ז — tumulte m, agitation f
|| בהש דָּכְיֵי־הַלֵּב — le tumulte du coeur
|| (שבירת־גלים בקצף) — ressac m, brisement m
דִּכֵּךְ (433) פ״י — opprimer, déprimer, accabler
דֻּכָּס (90) ז — duc m
דֻּכָּסוּת (46) נ (תואר) — dignité f de duc
|| (מדינה) — duché m
דֻּכָּסִית (17) נ — duchesse f
דְּכַר פ״י ארמית — se souvenir de, mentionner
מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ? — qui parle de lui?
דּוּכְתָּא (—) נ ארמית — lieu m, endroit m, place f
1. דַּל (53, בלי ר׳) ז (פתח) — ouverture f
דַּל־שְׂפָתַיִם — commissures fpl des lèvres
עָבַר אֶת־דַּל־שְׂפָתָיו — sortir de sa bouche
2. דַּל ← 2. דָּלַל
דַּל, דַּלָּה ת (עני) — pauvre, indigent
דַּל שֶׁהֶעֱשִׁיר — nouveau riche
|| (חלש) — faible, maigre
דַּל־אוֹנִים — impuissant, sans force
דַּל־אֹפֶק — étroit d'esprit, pusillanime
דַּל־בָּשָׂר — maigre, efflanqué
דַּל־מַעַשׂ — de peu de mérite
דַּל־עֵרֶךְ — de peu de valeur
דַּל־שֵׂכֶל — d'intelligence débile
|| (מצומצם) — clairsemé
כֶּרֶם דַּל — vigne peu abondante
דֹּלֶב (187) ז צמח — platane m
דָּלַג (304) פ״ע — enjamber, sauter par-dessus

° אֵין לוֹ דָּמִים	il ne sera pas coupable de meurtre
‖ רפא בְּדִיקַת־דָּם נ	examen *m* du sang
לַחַץ־דָּם ז	tension artérielle
עֵרוּי־דָּם ז	transfusion *f* de sang
דַּם־הַמַּכַּבִּים (—) ז צמח	immortelle *f* rouge
דֹּם תה"פ	en silence, silencieusement
עָמַד דֹּם	garder le silence
‖ צבא עֲמִידַת־דֹּם נ	position *f* du garde-à-vous
עֲמֹד דֹּם!	garde à vous!
עָבַר לְדֹם	se mettre au garde-à-vous
דְּמַאי (—) ז	mélange *m*, objet douteux
דֶּמָגוֹג (ר׳ ־גִים) ז	démagogue *m*
דֶּמָגוֹגִי, ־גִית ת	démagogique
דֶּמָגוֹגְיָה (—) נ	démagogie *f*
דִּמְדּוּם (51) ז או דִּמְדּוּמִים ז״ר	crépuscule *m*
דִּמְדּוּמֵי־חַמָּה	déclin *m* du jour
דִּמְדּוּמֵי־שַׁחַר	approche *f* de l'aube
‖ בהש דִּמְדּוּם־הַחוּשִׁים	étourdissement *m*
דִּמְדּוּמֵי־מַחְשָׁבוֹת	pensées imprécises
דִּמְדּוּמֵי־הָאֵלִים	crépuscule des dieux
דִּמְדּוּמִיּוּת (—) נ	caractère incertain *ou* effacé
דִּמְדֵּם (457) פ״ע (הזה)	rêvasser
‖ (נצנץ)	filtrer (lumière)
‖ הִדַּמְדֵּם (497) פ״ע	se mettre à rêvasser
דְּמַדְּמָן (97) ז או דְּמַדְּמָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	groseille *f* rouge
דִּמְדֶּמֶת (—) נ	rêvasserie *f*
1. דָּמָה (342) פ״ע (היה כמו־)	ressembler
הֵם דּוֹמִים זֶה לָזֶה	ils se ressemblent
‖ דּוֹמֶה שֶׁ־ וכו׳ ← דּוֹמֶה	
‖ נִדְמָה (406) פ״ע	sembler, ressembler
נִדְמֶה לִי שֶׁ־	il me semble que
‖ דִּמָּה (447) פ״י (השוה)	comparer
‖ פ״ע (חשב)	penser, imaginer
דִּמָּה בְּלִבּוֹ או בְּדַעְתּוֹ	former un projet
הַכֹּחַ הַמְדַמֶּה	l'imagination *f*
‖ הִדַּמָּה או הִתְדַּמָּה (486) פ״ע	se comparer
2. דָּמָה (342) פ״ע (חדל)	cesser, s'arrêter
‖ נִדְמָה (406) פ״ע	être perdu, disparaître
דֶּמֶה (—) ז	simulacre *m*, trucage *m*
צבא תּוֹתַח־דֶּמֶה ז	canon truqué
דְּמָה (—) נ	silence *m*
דֵּמוֹגְרָפִי, ־פִית ת	démographique
דֵּמוֹגְרַפְיָה (—) נ	démographie *f*
דֵּמוֹטִי, ־טִית ת (כתב)	démotique
דָּמוּי, דְּמוּיָה ת	semblable, en forme de
דְּמוּי־אַגָּס	piriforme
דְּמוּי־אָדָם	anthropoïde
דְּמוּי־רֶשֶׁת	rétiforme
דִּמּוּי (23) ז (השוואה)	comparaison *f*, analogie *f*
‖ (אידיאה)	idée *f*, image *f*
דָּמוּךְ, דְּמוּכָה ת	ensommeillé, endormi
1. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (שותק)	silencieux, muet
2. דָּמוּם, דְּמוּמָה ת (זב דם)	saignant
1. דִּמּוּם (—) ז (השתקה)	silence imposé
2. דִּמּוּם (—) ז רפא	hémorragie *f*
דְּמוּמִית (17) נ צמח	adonide *f*
דֵּמוֹנִי, ־נִית ת	démoniaque
דָּמוּעַ, דְּמוּעָה ת	inondé de larmes
1. דִּמּוּעַ (—) ז (הזלת־דמעות)	larmoiement *m*
2. דִּמּוּעַ (—) ז (ערבוב)	mélange *m*, confusion *f*
דֵּמוֹקְרָטִי, ־טִית ת	démocratique
דֵּמוֹקְרַטְיָה (ר׳ ־טִיּוֹת) נ	démocratie *f*
דֵּמוֹקְרַטְיָה עֲמָמִית	démocratie populaire
דְּמוּת (45) נ	image *f*, forme *f*
דְּמוּת־דְּיוֹקָן	portrait *m*, physionomie *f*
מִעֵט דְּמוּת־פְּ׳	rabaisser, déprécier
‖ (טיפוס)	personnage *m*
‖ (תדמית)	image *f* de marque
דָּמִי, ־מִית (ר׳ דָּמִיִּים, ־יּוֹת) ת	sanguin, sanglant
דֳּמִי (—) ז	silence *m*, repos *m*, répit *m*
אַל־דֳּמִי לָךְ	ne te relâche pas
אַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ	ne lui laissez pas de répit
דְּמִי (—) ז	milieu *m*, moitié *f*
מֵת בִּדְמִי־יָמָיו	mort dans la fleur de l'âge
בִּדְמִי־הַלַּיְל	au milieu de la nuit
דִּמְיוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז (שויון)	ressemblance *f*
דִּמְיוֹנוֹ כְּ־	il ressemble à
‖ (דוגמה)	exemple *m*
‖ (הכוח המדמה)	imagination *f*
בַּעַל־דִּמְיוֹן	imaginatif

1. דָּלַל (360) פ"ע (התרושש) — s'appauvrir
|| (התמעט) הַגֶּשֶׁם דָּלַל — la pluie a diminué
|| נִדְלַל (388) פ"ע — s'affaiblir, s'épuiser, se vider
|| דִּלֵּל (433) פ"י (צמחים) — éclaircir, desserrer
(תבשיל) — diluer, délayer, allonger, clarifier
בהש זָקָן מְדֻלָּל — barbe rare *ou* clairsemée
|| הִדְלִיל (498) פ"ע — s'éclaircir, se raréfier
2. דָּלַל (עבר דַּל, דַּלּוּ) פ"ע — s'élever
דַּלּוּ עֵינַי — mes yeux se lèvent
דִּלְמָא תה"פ ארמית — peut-être
דְּלַעַת (ר' דְּלוּעִים) נ צמח — citrouille *f*, courge *f*
דָּלַף (304) פ"ע — dégoutter, ruisseler, suinter
דָּלְפָה עֵינִי — mon oeil fond en larmes
הַגַּג דּוֹלֵף — le toit suinte
בהש דָּלְפָה נַפְשִׁי — mon âme languit
|| הִדְלִיף (498) פ"י — laisser filtrer
בהש הִדְלִיף יְדִיעוֹת — divulguer des informations
דֶּלֶף (165) ז — ruissellement *m*, égouttement *m*
דְּלֵפָה (241) נ — gouttière *f*
דַּלְפוֹן ש"פ ז — Dalfôn (fils d'Aman) *m*
|| עממי (ר' ־נִים) — pauvre diable *m*
דִּלָּפוֹן (38) ז — fuite (de liquides) *f*
1. דַּלְפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — qui fuit (robinet)
2. דַּלְפָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (עני) — pauvre
דֶּלְפֵּק (123) ז — comptoir *m*, établi *m*, pupitre *m*
דֶּלְפְּקָן (ר' ־נִים) ז — boutiquier *m*, vendeur *m*
1. דָּלַק (306) פ"ע (בער) — brûler
|| נִדְלַק (388) פ"ע — s'allumer, prendre feu
רפא נִדְלְקָה רַגְלוֹ — son pied s'est enflammé
בהש (התלהב) — s'enthousiasmer
|| הִדְלִיק (498) פ"י — allumer
2. דָּלַק (306, עת' יִדְלַק) פ"ע (רדף) — poursuivre
דֶּלֶק (105) ז זואול — fouine *f*
דֶּלֶק (—) ז — carburant *m*, essence *f*
דֶּלֶק גָּלְמִי — mazout *m*
תַּחֲנַת־דֶּלֶק נ — poste *m* d'essence, station-service *f*

דְּלֵקָה (229) נ — incendie *m*
נָפְלָה או פָּרְצָה דְּלֵקָה — un incendie a éclaté
דַּלֶּקֶת (252) נ רפא — inflammation *f*
דַּלֶּקֶת־הָאָזְנַיִם — otite *f*
דַּלֶּקֶת־הַגָּרוֹן — laryngite *f*
דַּלֶּקֶת־הַוְּרִידִים — phlébite *f*
דַּלֶּקֶת־הַכְּלָיוֹת — néphrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמְּעַיִם — entérite *f*
דַּלֶּקֶת־הַמִּפְרָקִים — arthrite *f*
דַּלֶּקֶת־הַסִּמְפּוֹנוֹת — bronchite *f*
דַּלֶּקֶת־קְרוּם־הַמֹּחַ — méningite *f*
דַּלֶּקֶת־הָרֵאוֹת — pneumonie *f*
דַּלֶּקֶת־הַתּוֹסֶפְתָּן — appendicite *f*
דַּלַּקְתִּי, ־תִית ת רפא — inflammatoire
דֶּלֶת (167) נ — porte *f*
דֶּלֶת זְחִיחָה — porte coulissante
דֶּלֶת סוֹבֶבֶת — porte tournante
בִּדְלָתַיִם סְגוּרוֹת — à huis clos
הִתְפָּרֵץ לְדֶלֶת פְּתוּחָה — enfoncer une porte ouverte
|| (עמוד במגילה) — colonne *f*
|| (בשיר) — premier hémistiche
דָּלֶת (—) נ — *daleth* (lettre hébraïque) *m*
דֶּלְתָּה (—) נ (אות יוונית) — delta *m*
|| גאוגר (ר' ־תָּאוֹת) — delta (d'un fleuve)
דַּלְתּוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט — quadrilatère *m* isocèle
דַּלְתִּית (17) נ — petite porte, portillon *m*
דָּם (83, דִּמְכֶם בצר דַּמְכֶם) ז — sang *m*
בָּשָׂר וָדָם — être *m* de chair et de sang
יוֹרֵד לוֹ דָּם — il saigne
שָׁתַת דָּם — saigner abondamment
שָׁפַךְ דָּם — verser du sang
בְּדָם קַר — de sang-froid
עָמַד עַל־דַּם־רֵעֵהוּ — rester indifférent
עממי זֶה אֶצְלוֹ בַּדָּם — il a cela dans le sang
הֵשִׁיב דָּמוֹ עַל־רֹאשׁוֹ — prendre sa revanche
°דָּמוֹ בּוֹ או דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ — il est responsable de sa mort
נִקְמַת־דָּם או גְּאֻלַּת־דָּם נ — vendetta *f*
בְּדָם וָאֵשׁ — à feu et à sang
אִישׁ־דָּמִים ז — homme *m* sanguinaire

|| ספורט — disque
הֲטָלַת־דִּסְקוּס נ — lancement *m* du disque
דִּסְקִית (17) נ — rondelle *f*
דַּע ← יָדַע
דֵּעַ (124) ז — avis *m*, opinion *f*
אֶשָּׂא או אֲחַוֶּה דֵּעִי — je donnerai mon avis
אֲנִי תְּמִים־דֵּעִים אִתְּךָ — je suis d'accord avec vous
דֵּעָה (דְּעַת־, דַּעְתִּי... ,דֵּעוֹת, דֵּעוֹת־ וכו') נ (ידיעה) — connaissance *f*
° לְדֵעָה — pour savoir
|| (תבונה) — raison *f*, intelligence *f*
בַּן־דֵּעָה — raisonnable, intelligent
חֲסַר־דֵּעָה — sot, stupide
דֵּעָה צְלוּלָה — intelligence lucide
|| (תכונת־אופי) — tempérament *m*, caractère *m*
אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת — il y a quatre espèces de tempérament
|| (סברה) — avis *m*, opinion *f*
הִבִּיעַ דֵּעָה — exprimer une opinion
גִּלָּה אֶת־דַּעְתּוֹ — donner son avis
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ — rester fidèle à son idée
הָיָה תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ — avoir une opinion bien arrêtée
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי — selon ma modeste opinion
אֵינִי יוֹרֵד לְסוֹף דַּעְתּוֹ — je ne saisis pas bien son idée
עַל־דַּעַת־פ' — en accord avec qn
עַל־דַּעַת־עַצְמוֹ — de sa propre initiative
הֵם בְּדֵעָה אַחַת — ils sont du même avis
לְכָל־הַדֵּעוֹת — de l'avis général
תְּמִימֵי־דֵּעוֹת — du même avis
בְּרֹב־דֵּעוֹת — à la majorité des voix
חִלּוּקֵי־דֵּעוֹת ז״ר — divergence *f* de vues
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת — les avis étaient partagés
דַּעַת־הַקָּהָל — l'opinion publique
דֵּעָה מְיֻשֶּׁבֶת או שְׁקוּלָה — opinion pondérée
הוֹגֵה־דֵּעוֹת ז — penseur
בַּעֲלֵי־הַמֵּאָה לָהֶם הַדֵּעָה — qui paie les violons donne le ton

|| (כוונה) בְּדַעְתִּי לְ־ — j'ai l'intention de
נָתַן דַּעְתּוֹ לְ־ — faire attention à
ר' גם **דַּעַת**
דְּעִיכָה (201, בלי ר') נ — lente extinction
|| בהש (החלשות) — affaiblissement *m*
1. **דָּעַךְ** (325) פ״י (מעך) — écraser, piétiner
|| נִדְעַךְ (397) פ״ע — être écrasé, être piétiné
2. **דָּעַךְ** (325) פ״ע (כבה) — s'éteindre lentement
|| בהש (נחלש) — s'affaiblir, s'évanouir
|| נִדְעַךְ (397) פ״ע — s'éteindre, s'affaiblir
|| בהש (נחרב) — se dessécher, être anéanti
|| דִּעֵךְ (434) פ״י — éteindre, étouffer (une flamme)
|| בהש (החריב) — anéantir, faire mourir
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ־קוֹצִים — ils ont été étouffés comme un feu de paille
|| הִדְעִיךְ (502) פ״י — éteindre, refroidir
דַּעַץ (—) או **רַעַץ** (—) ז — écriture pointue (ancienne écriture hébraïque)
דַּעַת (246, בלי ר' ← **דֵּעָה**) נ — connaissance *f*
בֶּן־דַּעַת או בַּר־דַּעַת — raisonnable
בִּבְלִי־דַעַת — inconsciemment
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ — être fâché, être vexé
נָחָה דַּעְתּוֹ — se calmer, être content
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת — satisfaisant
מִדַּעַת — délibérément
יָצָא מִדַּעְתּוֹ — perdre la raison
הֶעֱבִיר עַל־דַּעְתּוֹ — faire perdre la raison à
הִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ — se calmer
קַל־דַּעַת — frivole
דַּעְתּוֹ קְצָרָה — être impatient
שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ — sain d'esprit
לֹא שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ — irresponsable
מְעֹרָב בְּדַעַת עִם־הַבְּרִיּוֹת — sociable
גִּלּוּי־דַּעַת ז — déclaration *f*, manifeste *m*
גְּנֵבַת־דַּעַת נ — tromperie *f*, escroquerie *f*
חַוַּת־דַּעַת חִיּוּבִית — avis *m* favorable
חַוַּת־דַּעַת שְׁלִילִית — avis défavorable
שִׁקּוּל־דַּעַת ז — mûre réflexion
עָלָה עַל־דַּעְתּוֹ — avoir l'idée
אֵין לְהַעֲלוֹת זֹאת עַל־הַדַּעַת — c'est inconcevable

דמיון יוצר	imagination créatrice
דמיון־שוא	fiction *f*
דמיוני־דמיונות	fantasmagories *fpl*
דמיוני, ־נית ת	imaginaire, fantastique
דמיות (—) נ	similitude *f*, ressemblance *f*
1. דמים ← דם	
2. דמים (83, ר' בלבד) ז"ר	frais *mpl*, paiement *m*
דמי־טרחה	commission *f*, honoraires *mpl*
דמי־כיס	argent *m* de poche
דמי־כניסה	droit *m* d'entrée
דמי־מפתח	pas *m* de porte
דמי־קדימה	acompte *m*
דמי־שתיה	pourboire *m*
1. דמימה (201) נ (שתיקה)	silence *m*
‖ מוס	silence
2. דמימה (201) נ רפא	hémorragie *f*
דמין (459) פ"י	imaginer
דמיעה (201, בלי ר') נ	larmoiement *m*
דמית (—) נ אנטום	choroïde *f*
1. דמם (356, עת' ידם) פ"ע (שתק)	se taire
‖ (נעצר)	s'arrêter, s'immobiliser
‖ נדם (417) פ"ע	être réduit au silence
‖ דומם (454) פ"י (השקיט)	calmer, tranquilliser
‖ פ"ע (שתק)	se taire, être silencieux
‖ הדם (529) או הדמים (498) פ"י (השתיק)	faire taire
‖ פ"ע (נשתתק)	se taire, garder le silence
2. דמם (433) פ"ע (שתת דם)	saigner
1. דמם (—) ז (שתיקה)	silence *m*
2. דמם (—) ז רפא	hémorragie *f*
דממה (215, בלי ר') נ	silence *m*, calme *m*
בדממה	en silence, silencieusement
דממת־מות	silence de mort
דממת־קדש	silence religieux
קול דממה דקה	un léger murmure
דמן (189, בלי ר') ז	fumier *m*
דמן (433 נ) פ"י	fumer (une terre)
1. דמע (332) פ"ע	larmoyer, verser des larmes
‖ נדמע (402) פ"ע	se remplir de larmes
‖ דמע (439) פ"י	provoquer des larmes
‖ הדמע או התדמע (477) פ"ע	fondre en larmes
‖ הדמיע (504) פ"י	faire pleurer
הדמיע דמעות	verser des larmes
גז מדמיע	gaz *m* lacrymogène
בהש (הרטיב)	mouiller
2. דמע (439) פ"י (ערבב חולין בתרומה)	mélanger
1. דמע (178) ז (דמעה)	larme *f*
2. דמע (178, בלי ר') ז (עסיס)	jus *m*
‖ דת (תרומה)	prélèvement (pour le prêtre) *m*
דמעה (242) נ	larme *f*
דמעות־אשר או ־גיל	pleurs *mpl* de joie
דמעות־תנין או ־שוא	larmes de crocodile
בדמעות שליש	à chaudes larmes
דמעתו מצויה	avoir la larme facile
סחט דמעות	émouvoir jusqu'aux larmes
דמעת (—) נ רפא	larmoiement *m*
דמקה (—) נ	jeu *m* de dames
דמשק ש"פ נ (עיר)	Damas *m*
אריג־דמשק ז	damas *m*
פלדת־דמשק נ	acier damasquiné
דמשקאי, ־אית ת	damascène, de Damas
דן (53) ז	récipient *m*, jarre *f*
דן ← [דין]	
דן ש"פ ז	Dan (fils de Jacob) *m*
‖ גאוגר	Dan (région en Israel) *m*
דנא או **דנה** (—) כ"ר ארמית	celui-ci, celle-ci
מכתבך מהעשרים דנא	votre lettre du 20 courant
מן־קדמת־דנא	depuis longtemps
דנאידות ש"פ נ"ר מיתול	les Danaïdes *fpl*
דנג (433) פ"י	enduire de cire, cirer, poisser
דנדון (51) ז	sonnerie *f*, tintement *m*
דנדן (457 נ) פ"ע	sonner, tinter
דנדנה (ר' ־נות) צמח	cétérac *m*
דנוג (—) ז	cirage *m*
דנן (—) כ"ר (ארמית)	celui-ci
בחור דנן	le jeune homme en question
דספוטי, ־טית ת	despotique
דסקה (ר' ־קות) נ	plaque *f*, lamelle *f*
צבא דסקת־זהוי	plaque d'identité
דסקוס (ר' ־סים) ז	disque *m*

‖ הדפיק (499) פ״י — frapper, cogner
(גרם שידפוק) הדפיק את־הלב — causer des battements de coeur
דפק (166) ז — battement *m*, pulsation *f*
‖ רפא (של־הלב) — pulsations *fpl* du coeur
דפק (191) ז רפא — pouls *m*
משש את־הדפק — tâter le pouls
דפקוק (51) ז — tapotement *m*
דפקטיבי, ־בית ת — déficient
ילד דפקטיבי — enfant déficient
דפקק (459) פ״ע — tapoter, frapper de petits coups
דפתר (95) ז — carnet *m*
דפתר (457) פ״י — inscrire, noter, enregistrer
דפתרא (ר׳ ־אות) ז — carnet *m*, registre *m*
דפתרן (97) ז — comptable *m*
דציגרם (ר׳ ־מים) ז — décigramme *m*
דציליטר (ר׳ ־טרים) ז — décilitre *m*
דצימטר (ר׳ ־מטרים) ז — décimètre *m*
דצמבר (—) ז (חודש) — décembre *m*
1. דק, דקה ת — mince, fin, menu
אבק דק — poussière fine
דק מן־הדק — extrêmement fin, ténu
אנטום המעי הדק — l'intestin *m* grêle
‖ בהש (עדין) — fin, délicat, imperceptible
רמז דק — légère allusion
דק־הרגשה — sensible
‖ בהמה דקה — menu bétail
°2. דק או דק (—) ז רפא — ulcère *m* de la cornée
דק (144, בלי ר׳) ז — couche *f* mince
‖ בהש (השמים) — firmament *m*
דק וחלד — le ciel et la terre
דקגרם (ר׳ ־מים) ז — décagramme *m*
דקדה (ר׳ ־דות) נ — décade *f*
דקדוק (51) ז — précision *f*, exactitude *f*, minutie *f*
דקדוקי־אותיות — prononciation correcte
דקדוקי־נימוסים — politesse raffinée
דקדוקי־עניות — pédanterie *f*, minuties *fpl*
דקדוקי־סופרים — casuistique *f*, scolastique *f*
‖ (תורת־הלשון) — grammaire *f*

דקדוק משוה — grammaire comparée
דקדוקי, ־קית ת — grammatical
דקדק, דקדקה ת — très mince
דקדק (457) פ״ע — être strict, agir avec précision
דקדק במצוות — observer strictement les préceptes
(הקפיד) דקדק עם־ — se montrer sévère avec
דקדק כחוט השערה — être pointilleux
‖ פ״י (פורר) — effriter, émietter
‖ הדקדק (497) פ״ע — être réduit en miettes
דקדקן (ר׳ ־נים) ז (דייקן) — pédant *m*
‖ (עוסק בדקדוק) — grammairien *m*
דקדקנות (—) נ — pédantisme *m*, pédanterie *f*
דקדקני, ־נית ת — pédant, minutieux, strict
דקה (208) נ — minute *f*
דקוק (—) ז — raffinement *m*
דקור (14) ז טכנ — vrille *f*, foret *f*
דקור (—) ז — perforation *f*
דקורטור (ר׳ ־רים) ז — décorateur *m*
דקורטיבי, ־בית ת — décoratif
דקות (—) נ — minceur *f*, finesse *f*, délicatesse *f*
דקיק, דקיקה ת — très fin, minuscule
דקיקות (—) נ — extrême minceur *f*, ténuité *f*
דקירה (201) נ — piqûre *f*, coup *m* de couteau
דקירה בגב — coup *m* de poignard dans le dos
דקירות־מחט — coups *mpl* d'épingles
בהש דקירות בחזה — points *mpl* de côté
דקל (166) ז צמח — palmier *m*
דקל־שמן — palmiste *m*
דקלום (51) ז — déclamation *f*, récitation *f*
דקליטר (ר׳ ־טרים) ז — décalitre *m*
דקליים (—) ז״ר צמח — palmiers *mpl*
דקלם (459) פ״י — déclamer, réciter
דקמטר (ר׳ ־מטרים) ז — décamètre *m*
דקן (ר׳ ־נים) ז — doyen (de faculté) *m*
דקק (360) פ״י — broyer, concasser, pulvériser
‖ פ״ע — être pulvérisé
‖ נדק (423) פ״ע — devenir mince, être affiné
דקק (433) פ״י — amincir, affiner
‖ הדקק (483) פ״ע — s'affiner, devenir plus délicat

הדעת נותנת	il tombe sous le sens
אבד עצמו לדעת	se suicider
מתקבל על־הדעת	plausible, vraisemblable
° עץ־הדעת טוב ורע	l'arbre de la connaissance du bien et du mal
‖ ← ידע	
דעתן (ר׳ ־נים) ז (ידען)	savant *m*, érudit *m*
‖ (עומד על־דעתו)	obstiné, entêté
דעתנות (—) נ (למדנות)	science *f*, érudition *f*
‖ (תקיפות בדעה)	obstination *f*, entêtement *m*
דעתנית (ר׳ ־ניות) נ (בעלת־ידיעות)	savante *f*
‖ (עומדת על־דעתה)	femme entêtée
דף (53) ז (קרש)	planche *f*
‖ (בספר)	feuille *f*
דף־מגן	page *f* de garde
מעבר לדף	au verso
בהש פתח דף חדש	tourner la page
דפדוף (51) ז	action *f* de feuilleter
דפדף (457) פ״י	feuilleter, tourner les pages
דפדפת (252) נ	bloc-notes *m*, carnet *m*
‖ (אלבום)	album *m*
דפה (208) נ	planche *f*, étagère *f*
דפון (—) ז	étaiement *m*
דפוס (41) ז (תבנית)	forme *f*, moule *m*
‖ (צורה קבועה)	forme *f*, type *m*, catégorie *f*
דפוסי־חיים	modes *mpl* de vie
דפוסי־לשון	manières *fpl* de s'exprimer
‖ (הדפסה)	imprimerie *f*
אותיות־דפוס נ״ר	caractères *mpl* d'imprimerie
בית־דפוס ז	imprimerie
דברי־דפוס ז״ר	imprimés *fpl*
שגיאת־דפוס נ	faute *f* d'impression
דפוס־אבן	lithographie *f*
דפוס־אור	phototypie *f*
דפוס־בלט	typographie *f*
דפוס־שקע	photogravure *f*
דפוס, דפוסה ת	imprimé
דפוף, דפופה ת טכנ	laminé, feuilleté
דפוף (51) ז	pagination *f*
דפופה (201) נ	étagère *f*, rayonnage *m*
דפוק, דפוקה ת	brimé, dupé
דפי (199, בלי ר׳) ז	blâme *m*, reproche *m*
אין בו דפי	il est irréprochable
הטיל או נתן דפי ב־	accuser, soupçonner
מצא דפי ב־	trouver à redire contre
עבר ז ללא־דפי	passé *m* irréprochable
דפיסה (201, בלי ר׳) נ	impression *f*, moulage *m*
דפיקה (201) נ	coup *m*, heurt *m*, choc *m*
דפיקה על־הדלת	coups frappés à la porte
דפיקות־לב	battements *mpl* de coeur
דפית (17) נ	planchette *f*
דפלם (459) פ״י	diplômer
דפלציה (—) נ בנק	déflation *f*
דפן (189) ז	mur *m*, paroi *f*
יוצא־דפן	foetus (extrait par césarienne) *m*
‖ בהש יוצא־דפן	exceptionnel, anormal
תלה בדפן	laisser en suspens
דפן (302 ג) פ״י	serrer contre le mur, coincer
‖ בהש (לחץ אל־הקיר)	mettre au pied du mur
‖ דפן (433 ג) פ״י	étayer, cloisonner
בהש (לחץ אל־הקיר)	coincer, acculer
דפנה (ר׳ ־נים) נ צמח	laurier *m*
עטור־דפנה	lauréat, couronné de lauriers
זר־דפנה ז	couronne *f* de lauriers
נח על־זרי־דפנה	se reposer sur ses lauriers
דפנית (17) נ	cloison *f* mince
1. [דפס] דפס (433) פ״י	mouler
2. [דפס] נדפס (389) פ״ע	être imprimé
‖ הדפיס (499) פ״י	imprimer
דפס (166) ז	cliché *m*
דפס (90) ז	imprimeur *m*
דפף (433) פ״י	numéroter les feuilles, paginer
דפפה (215) נ	rayonnage *m*
דפק (302) פ״י	heurter, frapper, cogner
דפק בדלת	frapper à la porte
‖ עממי (הפיל בפח)	jouer un mauvais tour à
‖ (זרז)	presser, hâter
‖ פ״ע הלב דופק	le coeur bat
עממי הכל דופק	tout marche comme il faut
‖ נדפק (389) פ״ע	être frappé, être heurté
עממי (הופל בפח)	être attrapé
‖ התדפק (467) פ״ע	frapper longuement

מִדָּרוֹם לְ־ — au sud de
דְּרוֹמִי, ־מִית ת — méridional, du sud
הַקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי — le pôle sud
רוּחַ דְּרוֹמִית — vent *m* du sud
דְּרוֹמִית לְ־ — au sud de
1. דְּרוֹר (—) ז (חרות) — liberté *f*
קָרָא דְּרוֹר לְ־ — libérer, affranchir
צִפּוֹר־דְּרוֹר נ — oiseau *m* en liberté
מָר־דְּרוֹר ז צמח — myrrhe *f* sauvage
2. דְּרוֹר (21) ז עוף — passereau *m*
דְּרוֹר־בַּיִת — moineau *m*
דְּרוּשׁ (41) ז (מדרש) — interprétation figurée
עַל־דֶּרֶךְ־הַדְּרוּשׁ — au sens figuré
‖ (נאום) — sermon *m*, allocution *f*, homélie *f*
דָּרוּשׁ, דְּרוּשָׁה ת — nécessaire, recherché
בַּמִּדָּה הַדְּרוּשָׁה — selon les besoins
דָּרוּשׁ פָּקִיד — on demande un employé
דְּרוּשָׁה סַבְלָנוּת — il faut de la patience
דָּרְיָוֶשׁ ש״פ ז (מלך־פרס) — Darius *m*
דְּרִיכָה (201) נ (רמיסה) — piétinement *m*
דְּרִיכַת־עֲנָבִים — pressurage *m* de raisins
‖ (הליכה) — marche *f*
בהש דְּרִיכָה בְּמָקוֹם — piétinement sur place
‖ דְּרִיכַת־קֶשֶׁת — action *f* de bander un arc
דְּרִיכַת־אֶקְדָּח — action *f* d'armer un revolver
דְּרִיכוּת (—) נ — tension *f*
דְּרִיסָה (201) נ — piétinement *m*
דְּרִיסַת־אָדָם (ע״י מכונית) — action *f* d'écraser qn
(ע״י חיית־טרף) — déchiquetage *m*
‖ דְּרִיסַת־רֶגֶל — droit *m* de passage, accès *m*
אֵין לוֹ דְּרִיסַת־רֶגֶל בְּבֵיתִי — il ne mettra pas les pieds chez moi
דְּרִישָׁה (201) נ (חקירה) — enquête *f*, investigation *f*
‖ (תביעה) — exigence *f*, demande *f*
לְפִי־דְּרִישָׁה — à la demande
‖ דְּרִישַׁת־שָׁלוֹם — salut *m*, compliments *mpl*
‖ (דרשה) — prédication *f*
דָּרַךְ (304) פ״י (רמס) — piétiner, fouler aux pieds
דָּרַךְ עֲנָבִים — pressurer des raisins
‖ (מתח) דָּרַךְ קֶשֶׁת — bander un arc
דָּרַךְ רוֹבֶה — armer un fusil
פ״ע (הלך) — marcher
לֹא דָּרְכָה רַגְלִי בְּמָקוֹם זֶה — je n'ai jamais mis les pieds ici
דָּרַךְ בְּמָקוֹם — marquer le pas
עממי דָּרַךְ עַל־יַבָּלוֹת־פ׳ — marcher sur les pieds de qn
בהש דָּרַךְ כּוֹכָב — une étoile a jailli
דִּרְכוּ עֹז — marchez d'un pas ferme
‖ נִדְרַךְ (388) פ״ע (נרמס) — être piétiné
‖ (נמתח) — être tendu
‖ הִדְרִיךְ (498) פ״י (הוליך) — conduire, guider
(לימד) — diriger, instruire
הִדְרִיךְ הַתַּלְמִידִים בַּעֲבוֹדָתָם — diriger le travail des élèves
‖ הִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָה — ils l'ont importuné
הֻדְרְכָה מְנוּחָתוֹ — on l'a dérangé
דֶּרֶךְ (168) נ (נתיב) — chemin *m*, route *f*, voie *f*
דֶּרֶךְ לֹא־דֶּרֶךְ — itinéraire *m* pénible
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ — la grand-route
בהש עָלָה עַל־דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ — être en bonne voie
עוֹבֵר־דֶּרֶךְ ז — passant *m*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ נ — percée *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים נ או ° אֵם־הַדֶּרֶךְ נ — carrefour *m*
‖ (נסיעה) יָצָא לַדֶּרֶךְ — partir en voyage
דֶּרֶךְ צְלֵחָה! — bon voyage!
הוֹצָאוֹת־הַדֶּרֶךְ נ״ר — frais *mpl* de voyage
בהש הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — décéder, mourir
‖ (נוהג) — habitude *f*, conduite *f*
דַּרְכּוֹ לְ־ — il a l'habitude de
כְּדַרְכּוֹ (באופן טבעי) — normalement
כְּדַרְכּוֹ (כמנהגו) — selon son habitude
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ — selon sa bonne habitude
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־פ׳ — suivre l'exemple de qn
דַּרְכֵי־נֹעַם — amabilité *f*, douceur *f*
מִפְּנֵי־דַּרְכֵי־שָׁלוֹם — par esprit de conciliation
תְּמִים־דֶּרֶךְ — intègre
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ — vous faites fausse route
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (נימוסים) — politesse *f*, savoir-vivre *m*
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (מקצוע) — métier *m*
‖ (אופן) — manière *f*, façon *f*, moyen *m*
בְּדֶרֶךְ־כְּלָל — en général, d'habitude

|| הֵדַק (529) פ״י — broyer, réduire en poudre
דָּקַר (304) פ״י — percer, transpercer, poignarder
|| נִדְקַר (388) פ״ע — être transpercé *ou* piqué
|| דִּקֵּר (433) פ״י — transpercer, poignarder
|| הִדְקִיר (498) פ״י — piquer, percer
דֶּקֶר (166) ז (כלי־חפירה) — pioche *f*, houe *f*
|| (מוט מחודד) — pic *m*
|| (דקירה) — coup *m* de poignard
דָּקָר (90) ז דג — perche *f* de mer, bar *m*, loup *m*
דְּקִירָה (51) ז — piqûre *f*
דַּקְרָנִי, ־נִית ת — perçant, piquant
דִּקְרֵר (459) פ״י — piquer
דַּר (ר׳ דָּרִים) ז (אם־הפנינה) — nacre *f*
דָּר ← [דור]
דָּרָא (ר׳ דָּרֵי) ז ארמית — génération *f*
חַד בְּדָרָא — unique en son époque, exceptionnel
עַד עֲשָׂרָה דָּרֵי — à jamais
דֵּרָאוֹן (37) ז — opprobre *m*, ignominie *f*
דִּרְאוֹן־עוֹלָם — opprobre éternel
דִּרְבּוּן (—) ז — stimulation *f*
דַּרְבָּן (95) ז זואול — porc-épic *m*
דָּרְבָן (ר׳ ־בָנוֹת או ־בוֹנוֹת) ז — aiguillon *m*
בהש דְּבָרִים כְּדָרְבוֹנוֹת — langage mordant
|| (של עוף) — ergot *m*
דִּרְבֵּן (457 נ) פ״י (סוס) — éperonner
|| בהש (זרז) — stimuler, talonner
|| הִתְדַּרְבֵּן (491 נ) פ״ע — s'empresser
דַּרְבָּנִית (17) נ צמח — dauphinelle *f*
דֵּרֵג (436) פ״י חקל — disposer en terrasse
|| בהש — graduer
דֵּרֵג עוֹבְדִים — échelonner des travailleurs
|| הִתְדָּרֵג (474) פ״ע — être gradué, être échelonné
|| הִדְרִיג (498) פ״י — graduer, échelonner
דֶּרֶג (168) ז — grade *m*, degré *m*, échelon *m*
בְּדֶרֶג גָּבוֹהַּ — à l'échelon supérieur
דַּרְגָּה (239) נ (מדרגה) — marche *f*
|| (שלב) — degré *m*, niveau *m*
|| צבא — grade *m*
עֲלִיָּה נ בְּדַרְגָּה — montée *f* en grade
|| (בפקידות) — échelon *m*
בהש נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
|| דקדוק דַּרְגּוֹת־הַשְׁוָאָה נ״ר — degrés *mpl* de comparaison
דַּרְגְּנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — escalier roulant
דַּרְגָּשׁ (95) ז — canapé *m*, divan *m*, escabeau *m*
|| (כסא נמוך) — tabouret *m*
דַּרְדּוּר (51) ז — tonneau *m*, barrique *f*
דִּרְדּוּר (51) ז — dégringolade *f*
דַּרְדָּס (95) ז — pantoufle *f*, chausson *m*
דַּרְדַּק (95) ז — petit enfant, gosse *m*
מְלַמֵּד־דַּרְדְּקֵי ארמית — instituteur *m*
דִּרְדֵּק (457) פ״י — rendre enfantin, simplifier à l'excès
דַּרְדְּקָאוּת או דַּרְדָּקוּת (46) נ — infantilisme *m*
דַּרְדְּקָאִי, ־אִית ת — enfantin
דַּרְדְּקוֹן (ר׳ ־דְּקוֹנִים) ז — école maternelle
דַּרְדְּקִי, ־קִית ת — enfantin, infantile
דַּרְדַּר (—) ז צמח — centaurée *f*
דִּרְדֵּר (457) פ״י — rouler, faire dégringoler
|| הִדַּרְדֵּר (497) פ״ע — dégringoler, glisser
בהש הַמַּצָּב מִדַּרְדֵּר — la situation se détériore
דָּרוּג, דְּרוּגָה ת (מדרון) — disposé en terrasses
|| (מדורג) — gradué, progressif
דֵּרוּג (49) ז חקל — disposition *f* en terrasses
|| (סידור לפי־דרגות) — classement *m*
דֵּרוּג־שְׂכַר־הָעוֹבְדִים — échelonnement *m* des salaires
דְּרוּזִי, ־זִית (ר׳ ־זִים, ־זִיּוֹת) ת — druse
דָּרוּךְ, דְּרוּכָה ת — tendu, bandé
קֶשֶׁת דְּרוּכָה — arc bandé
רוֹבֶה דָּרוּךְ — fusil armé
בהש הָיוּ דְּרוּכִים — ils étaient tendus à l'extrême
|| (כבוש) — piétiné, frayé
דָּרוּךְ (ר׳ דְּרוּכוֹת) ז צבא — gâchette *f*
דָּרוֹם (30, בלי ר׳) ז — sud *m*
דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est *m*
דְּרוֹם־מַעֲרָב — sud-ouest *m*
דְּרוֹם־אַפְרִיקָה נ — l'Afrique *f* du Sud
דְּרוֹם־אַפְרִיקָנִי ת — sud-africain

מִדָּרוֹם לְ־ — au sud de
דְּרוֹמִי, ־מִית ת — méridional, du sud
הַקֹּטֶב הַדְּרוֹמִי — le pôle sud
רוּחַ דְּרוֹמִית — vent *m* du sud
דְּרוֹמִית לְ־ — au sud de
1. דְּרוֹר (—) ז (חרות) — liberté *f*
קָרָא דְּרוֹר לְ־ — libérer, affranchir
צִפּוֹר־דְּרוֹר נ — oiseau *m* en liberté
מָר־דְּרוֹר ז צמח — myrrhe *f* sauvage
2. דְּרוֹר (21) ז עוף — passereau *m*
דְּרוֹר־בַּיִת — moineau *m*
דְּרוּשׁ (41) ז (מדרש) — interprétation figurée
עַל־דֶּרֶךְ־הַדְּרוּשׁ — au sens figuré
|| (נאום) — sermon *m*, allocution *f*, homélie *f*
דָּרוּשׁ, דְּרוּשָׁה ת — nécessaire, recherché
בַּמִּדָּה הַדְּרוּשָׁה — selon les besoins
דָּרוּשׁ פָּקִיד — on demande un employé
דְּרוּשָׁה סַבְלָנוּת — il faut de la patience
דָּרְיָוֶשׁ ש״פ ז (מלך־פרס) — Darius *m*
דְּרִיכָה (201) נ (רמיסה) — piétinement *m*
דְּרִיכַת־עֲנָבִים — pressurage *m* de raisins
|| (הליכה) — marche *f*
בהש דְּרִיכָה בַּמָּקוֹם — piétinement sur place
|| דְּרִיכַת־קֶשֶׁת — action *f* de bander un arc
דְּרִיכַת־אֶקְדָּח — action *f* d'armer un revolver
דְּרִיכוּת (—) נ — tension *f*
דְּרִיסָה (201) נ — piétinement *m*
דְּרִיסַת־אָדָם (ע״י מכונית) — action *f* d'écraser qn
(ע״י חיית־טרף) — déchiquetage *m*
|| דְּרִיסַת־רֶגֶל — droit *m* de passage, accès *m*
אֵין לוֹ דְּרִיסַת־רֶגֶל בְּבֵיתִי — il ne mettra pas les pieds chez moi
דְּרִישָׁה (201) נ (חקירה) — enquête *f*, investigation *f*
|| (תביעה) — exigence *f*, demande *f*
לְפִי־דְּרִישָׁה — à la demande
|| דְּרִישַׁת־שָׁלוֹם — salut *m*, compliments *mpl*
|| (דרשה) — prédication *f*
דָּרַךְ (304) פ״י (רמס) — piétiner, fouler aux pieds
דָּרַךְ עֲנָבִים — pressurer des raisins
|| (מתח) דָּרַךְ קֶשֶׁת — bander un arc
דָּרַךְ רוֹבֶה — armer un fusil
פ״ע (הלך) — marcher
לֹא דָּרְכָה רַגְלִי בְּמָקוֹם זֶה — je n'ai jamais mis les pieds ici
דָּרַךְ בַּמָּקוֹם — marquer le pas
עממי דָּרַךְ עַל־יַבָּלוֹת־פ׳ — marcher sur les pieds de qn
בהש דָּרַךְ כּוֹכָב — une étoile a jailli
דִּרְכוּ עֹז — marchez d'un pas ferme
|| נִדְרַךְ (388) פ״ע (נרמס) — être piétiné
|| (נמתח) — être tendu
|| הִדְרִיךְ (498) פ״י (הוליך) — conduire, guider
(לימד) — diriger, instruire
הִדְרִיךְ הַתַּלְמִידִים בַּעֲבוֹדָתָם — diriger le travail des élèves
|| הִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָה — ils l'ont importuné
הֻדְרְכָה מְנוּחָתוֹ — on l'a dérangé
דֶּרֶךְ (168) נ (נתיב) — chemin *m*, route *f*, voie *f*
דֶּרֶךְ לֹא־דֶרֶךְ — itinéraire *m* pénible
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ — la grand-route
בהש עָלָה עַל־דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ — être en bonne voie
עוֹבֵר־דֶּרֶךְ ז — passant *m*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ נ — percée *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים נ או ° אֵם־הַדֶּרֶךְ נ — carrefour *m*
|| (נסיעה) יָצָא לַדֶּרֶךְ — partir en voyage
דֶּרֶךְ צְלֵחָה! — bon voyage!
הוֹצָאוֹת־הַדֶּרֶךְ נ״ר — frais *mpl* de voyage
בהש הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — décéder, mourir
|| (נוהג) — habitude *f*, conduite *f*
דַּרְכּוֹ לְ־ — il a l'habitude de
כְּדַרְכּוֹ (באופן טבעי) — normalement
כְּדַרְכּוֹ (כמנהגו) — selon son habitude
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ — selon sa bonne habitude
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־פ׳ — suivre l'exemple de qn
דַּרְכֵי־נֹעַם — amabilité *f*, douceur *f*
מִפְּנֵי־דַּרְכֵי־שָׁלוֹם — par esprit de conciliation
תְּמִים־דֶּרֶךְ — intègre
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ — vous faites fausse route
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (נימוסים) — politesse *f*, savoir-vivre *m*
דֶּרֶךְ־אֶרֶץ (מקצוע) — métier *m*
|| (אופן) — manière *f*, façon *f*, moyen *m*
בְּדֶרֶךְ־כְּלָל — en général, d'habitude

|| הֵדֵק (529) פ״י — broyer, réduire en poudre
דָּקַר (304) פ״י — percer, transpercer, poignarder
|| נִדְקַר (388) פ״ע — être transpercé *ou* piqué
|| דִּקֵּר (433) פ״י — transpercer, poignarder
|| הִדְקִיר (498) פ״י — piquer, percer
דֶּקֶר (166) ז (כלי־חפירה) — pioche *f*, houe *f*
|| (מוט מחודד) — pic *m*
|| (דקירה) — coup *m* de poignard
דָּקָר (90) ז דג — perche *f* de mer, bar *m*, loup *m*
דִּקְרוּר (51) ז — piqûre *f*
דַּקְרָנִי, ־נִית ת — perçant, piquant
דִּקְרֵר (459) פ״י — piquer
דַּר (ר׳ דָּרִים) ז (אם־הפנינה) — nacre *f*
דָּר ← [דור]
דָּרָא (ר׳ דָּרֵי) ז ארמית — génération *f*
חַד בְּדָרָא — unique en son époque, exceptionnel
עַד עַשְׂרָה דָּרֵי — à jamais
דֵּרָאוֹן (37) ז — opprobre *m*, ignominie *f*
דִּרְאוֹן־עוֹלָם — opprobre éternel
דִּרְבּוּן (—) ז — stimulation *f*
דַּרְבָּן (95) ז זואול — porc-épic *m*
דָּרְבָן (ר׳ ־בָנוֹת או ־בוֹנוֹת) ז — aiguillon *m*
בהש דְּבָרִים כַּדָּרְבוֹנוֹת — langage mordant
|| (של עוף) — ergot *m*
דִּרְבֵּן (457 נ) פ״י (סוס) — éperonner
|| בהש (זרז) — stimuler, talonner
|| הִתְדַּרְבֵּן (491 נ) פ״ע — s'empresser
דַּרְבָּנִית (17) נ צמח — dauphinelle *f*
דֵּרֵג (436) פ״י חקל — disposer en terrasse
|| בהש — graduer
דֵּרֵג עוֹבְדִים — échelonner des travailleurs
|| הִתְדָּרֵג (474) פ״ע — être gradué, être échelonné
|| הִדְרִיג (498) פ״י — graduer, échelonner
דֶּרֶג (168) ז — grade *m*, degré *m*, échelon *m*
בְּדֶרֶג גָּבֹהַּ — à l'échelon supérieur
דַּרְגָּה (239) נ (מדרגה) — marche *f*
|| (שלב) — degré *m*, niveau *m*
|| צבא — grade *m*
עֲלִיָּה נ בְּדַרְגָּה — montée *f* en grade
|| (בפקידות) — échelon *m*
בהש נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
|| דקדוק דַּרְגּוֹת־הַשְׁוָאָה נ״ר — degrés *mpl* de comparaison
דַּרְגְּנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — escalier roulant
דַּרְגָּשׁ (95) ז — canapé *m*, divan *m*, escabeau *m*
|| (כסא נמוך) — tabouret *m*
דַּרְדּוּר (51) ז — tonneau *m*, barrique *f*
דִּרְדּוּר (51) ז — dégringolade *f*
דַּרְדַּס (95) ז — pantoufle *f*, chausson *m*
דַּרְדַּק (95) ז — petit enfant, gosse *m*
מְלַמֵּד־דַּרְדְּקֵי ארמית — instituteur *m*
דִּרְדֵּק (457) פ״י — rendre enfantin, simplifier à l'excès
דַּרְדְּקָאוּת או דַּרְדָּקוּת (46) נ — infantilisme *m*
דַּרְדְּקָאִי, ־אִית ת — enfantin
דַּרְדְּקוֹן (ר׳ ־דְּקוֹנִים) ז — école maternelle
דַּרְדָּקִי, ־קִית ת — enfantin, infantile
דַּרְדַּר (—) ז צמח — centaurée *f*
דִּרְדֵּר (457) פ״י — rouler, faire dégringoler
|| הִדַּרְדֵּר (497) פ״ע — dégringoler, glisser
בהש הַמַּצָּב מִדַּרְדֵּר — la situation se détériore
דָּרוּג, דְּרוּגָה ת (מדרון) — disposé en terrasses
|| (מדורג) — gradué, progressif
דֵּרוּג (49) ז חקל — disposition *f* en terrasses
|| (סידור לפי־דרגות) — classement *m*
דֵּרוּג־שְׂכַר־הָעוֹבְדִים — échelonnement *m* des salaires
דְּרוּזִי, ־זִית (ר׳ ־זִים, ־זִיּוֹת) ת — druse
דָּרוּךְ, דְּרוּכָה ת — tendu, bandé
קֶשֶׁת דְּרוּכָה — arc bandé
רוֹבֶה דָּרוּךְ — fusil armé
בהש הָיוּ דְּרוּכִים — ils étaient tendus à l'extrême
|| (כבוש) — piétiné, frayé
דָּרוֹךְ (ר׳ דְּרוֹכוֹת) ז צבא — gâchette *f*
דָּרוֹם (30, בלי ר׳) ז — sud *m*
דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est *m*
דְּרוֹם־מַעֲרָב — sud-ouest *m*
דְּרוֹם־אַפְרִיקָה נ — l'Afrique *f* du Sud
דְּרוֹם־אַפְרִיקָנִי ת — sud-africain

‖ (מרצה)	orateur *m*, prédicateur *m*
דַּרְשָׁנוּת (—) נ	prédication *f*, homilétique *f*
דַּרְשָׁנִי, ־נִית ת	édifiant, homilétique
דַּשׁ (53) ז	revers (du col) *m*
דָּשׁ ← [דוש]	
ד"ש ז (= דרישת־שלום)	salutation *f*
ד"ש לְאָבִיךָ!	le bonjour à ton père
דֶּשֶׁא (175) ז	herbe *f*, gazon *m*
דָּשָׁא (335) פ"ע	se couvrir d'herbe
‖ הִדְשִׁיא (507) פ"י	faire pousser l'herbe
‖ פ"ע	se couvrir d'herbe
דִּשְׁאָה (242) נ	herbage *m*, pâturage *m*
דִּשְׁדּוּשׁ (—) ז (דריסה)	pataugeage *m*
‖ בהש (פטפוט)	bavardage *m*, verbiage *m*
דִּשְׁדֵּשׁ (457) פ"ע	patauger, piétiner
דָּשׁוּא, דְּשׁוּאָה ת	couvert d'herbe, herbu
דִּשּׁוּן (—) ז	enlèvement *m* des cendres
‖ חקל (זיבול)	fertilisation *f* par engrais
דַּשּׁוֹשׁ (ר' דַּשּׁוֹשׁוֹת) ז	fabriquant *m* de gruau
דִּשִׁישָׁה (201) נ	piétinement *m*
דֶּשֶׁן (166) ז (אפר)	cendre grasse
בֵּית־הַדֶּשֶׁן ז	dépôt *m* des cendres
‖ (מאכלים שמנים)	graisse *f*, nourriture grasse
שֻׁלְחָנוֹ מָלֵא דֶּשֶׁן	sa table est pleine de mets succulents
‖ חקל (זבל כימי)	engrais *mpl*
דֶּשֶׁן זַרְחָתִי	engrais phosphatés
דֶּשֶׁן חַנְקָנִי	engrais azotés
דָּשֵׁן, דְּשֵׁנָה ת	gras, fertile, abondant
אֲדָמָה דְּשֵׁנָה	terre *f* fertile
אֲרוּחָה דְּשֵׁנָה	repas plantureux
דָּשַׁן (311 נ) פ"ע	être gras, engraisser
‖ דִּשֵּׁן (433 נ) פ"י (הסיר האפר)	enlever la cendre
דִּשֵּׁן אֶת־מִקְטַרְתּוֹ	curer sa pipe
‖ (השמין)	engraisser, rendre gras
‖ (עיטר בשומן)	larder, piquer, barder
בהש (גרם נחת)	combler de satisfaction
מְדֻשַּׁן־עֹנֶג	plongé dans la délectation
‖ חקל (זיבל)	fumer (une terre)
‖ הִדַּשֵּׁן (483) פ"ע	resplendir de graisse
‖ הִדְשִׁין (498) פ"י	fertiliser, engraisser
‖ פ"ע	devenir fertile
דֹּשֶׁן (דָּשְׁנִי וכו', בלי ר') ז	fertilité *f*, abondance *f*
דַּשְׁנוּת (—) נ	graisse *f*, embonpoint *m*
דָּשַׁשׁ (356) פ"י (כתש)	écraser, broyer
‖ (דרך)	patauger
דָּת (84) נ (אמונה)	religion *f*
דַּת־מֹשֶׁה	la religion mosaïque
מִשְׂרַד־הַדָּתוֹת	ministère *m* des cultes
הֵמִיר דָּתוֹ	changer de religion, se convertir
‖ (חוק)	règle *f*, loi *f*
אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית	il encourt la peine de mort
כַּדָּת וְכַדִּין	selon les règles
שְׁתִיָּה כַּדָּת	beuverie *f* comme il faut
דָּתִי, ־תִית ת	religieux
דָּתִיּוּת (—) נ	religiosité *f*, piété *f*

בְּדֶרֶךְ־נֵס miraculeusement
|| דקדוק mode *m*
דֶּרֶךְ־הָאִוּוּי optatif *m*
דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי indicatif *m*
דֶּרֶךְ־הַצִּוּוּי impératif *m*
|| דֶּרֶךְ־ מ״י par, à travers
הִסְתַּכֵּל דֶּרֶךְ־הַחַלּוֹן regarder par la fenêtre
נָסַע דֶּרֶךְ־הַיָּם voyager par mer
לִטְבֶרְיָה דֶּרֶךְ־נָצְרַת vers Tibériade via Nazareth
דֶּרֶךְ־אַגַּב en passant, à propos
דֶּרֶךְ־מָשָׁל à titre d'exemple
עַל־דֶּרֶךְ־ selon, en manière de
1. **דַּרְכּוֹן** (ר׳ ־נים) ז passeport *m*
דַּרְכּוֹן־שֵׁרוּת passeport de service
2. **דַּרְכּוֹן** ← **דַּרְכְּמוֹן**
דַּרְכִּיָּה (ר׳ ־יות) נ poste *m* de douane
דַּרְכְּמוֹן או **דַּרְכּוֹן** (ר׳ ־נות) ז drachme (monnaie) *f*
[דרם] הִדְרִים (498) פ״ע se diriger vers le sud
דְּרָמָה (ר׳ ־מות) נ drame *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹג (ר׳ ־גים) ז רפא dermatologue *m*
דֶּרְמָטוֹלוֹגְיָה (—) נ רפא dermatologie *f*
דְּרָמָטוּרְגְיָה (ר׳ ־יות) נ dramaturgie *f*
דְּרָמָתִי, ־תִית ת dramatique
דְּרָמָתִיּוּת (—) נ caractère *m* dramatique
דֶּרֶן (167) ז חרק larve *f*, mite *f*
דֹּרֶן (191) ז cadeau *m*, présent *m*
דַּרְגּוֹעַ (9) ז caravane (appartement automobile) *f*
דָּרַס (304) פ״י (רמס) écraser
|| (טרף) déchirer (une proie)
עוֹף דוֹרֵס oiseau *m* de proie
|| (לחץ) serrer, presser
|| נִדְרַס (388) פ״ע (נרמס) être écrasé
|| (נטרף) être déchiré (par un animal de proie)
דְּרָסָה (212) נ égorgement *m*
דְּרַסְטִי, ־טִית ת énergique
דְּרָקוֹן (ר׳ ־נים) ז dragon *m*
דְּרָקוֹנִי, ־נִית ת draconien

[דרר] הִדְרִיר (498) פ״י libérer, affranchir
דְּרָרָה (—) נ affaire *f*, contestation *f*
דְּרָרָה דְּמָמוֹנָא intérêts financiers, affaire d'argent
דָּרַשׁ (304) פ״י (תבע) réclamer, exiger, demander
הַדָּבָר דּוֹרֵשׁ עִיּוּן l'affaire demande réflexion
דָּרַשׁ בְּמַפְגִּיעַ réclamer instamment
|| (ביקש) rechercher
דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ bienfaiteur de son peuple
דָּרַשׁ רָעַת־פְּ׳ vouloir du mal à qn
דָּרַשׁ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר servir la cause de la ville
|| (שאל) interroger, questionner
דָּרַשׁ בְּרוֹפְאִים consulter des médecins
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ s'informer de la santé de qn
דְּרֹשׁ בִּשְׁלוֹם־אִשְׁתְּךָ salue ta femme de ma part
אֵין לוֹ דוֹרֵשׁ personne ne s'occupe de lui
|| (פנה אל־) invoquer, faire appel à
דָּרַשׁ אֶל־הַמֵּתִים invoquer les morts
עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ chaque peuple invoque son dieu
|| (עיין, למד) étudier
|| (באר) interpréter, expliquer, commenter
דְּרֹשׁ וְקַבֵּל שָׂכָר étudiez! cela vaut la peine
הַפָּסוּק אוֹמֵר דָּרְשֵׁנִי ce verset a un sens profond
|| (נאם) faire une homélie, prêcher
נָאֶה דוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם bien parler et bien agir
|| נִדְרַשׁ (388) פ״ע (נתבע) être sollicité
נִדְרַשְׁתִּי לְשַׁלֵּם on m'a demandé de payer
|| (נענה) נִדְרַשׁ לְבַקָּשָׁה exaucer une demande
|| (נזקק ל־) עוֹד נִדָּרֵשׁ לְטַעֲנָה זוֹ nous reviendrons sur cet argument
|| (הוסבר) הַפָּסוּק נִדְרַשׁ בַּאֲרִיכוּת le verset fut longuement commenté
דְּרָשׁ (—) ז interprétation figurée
דְּרָשָׁה (212) נ (באור) explication *f*, exégèse *f*
|| (הרצאה) sermon *m*, homélie *f*
דַּרְשָׁן (90) ז (פרשן) exégète *m*, commentateur *m*

הָאח! מ״ק — ohé!, hourra!
הַאֲחָדָה (222, בלי ר׳) נ (איחוד) — unification *f*
|| (קביעת צורה אחידה) — uniformisation *f*
הַאֲחָזָה (222, בלי ר׳) נ — connexion *f*, jonction *f*
הֵאָחֲזוּת נ (החזקה) — action *f* de saisir
|| (התנחלות) — installation (sur une terre) *f*
(יישוב זמני) — agglomération *f* provisoire
הַאֲחָרָה (222, בלי ר׳) נ — retardement *m*
הֵאָחֲרוּת (45) נ — retard *m*
הָאֵט ← אִטֵּט
הָאָטָה (220) נ — ralentissement *m*
שְׁבִיתַת־הָאָטָה נ — grève perlée
הֵאָטוּת (46, בלי ר׳) נ — ralentissement *m*
הֵאָטְמוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être bouché
הַאי כ״ר ארמית — celui-ci, ceci, cela
הַאי גַּבְרָא — cet homme
הַאי מַאי? — qu'est-ce que c'est?
כָּלֵי הַאי — tout cela, tant que ça
כִּי הַאי גַּוְנָא — de cotte manière
הָאִיץ ← [אוץ]
הָאִיר ← אור
הַאֲכָלָה (222) נ — action *f* de nourrir
הֵאָכְלוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être mangé *ou* consumé
הַאֲכָפָה (222) נ — action *f* d'imposer, imposition *f*
הַאֲלָהָה (222) נ — déification *f*, divinisation *f*
הַאֲלָהַת־חֵפֶץ — fétichisme *m*
הַאֲלָחָה (222) נ — infection *f*, contamination *f*
הֵאָלְחוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être infecté
הַאֲלָמָה (222) נ — action *f* de rendre muet
הֵאָלְמוּת (45, בלי ר׳) נ — mutisme *m*
הֵאָלְצוּת (45, בלי ר׳) נ — fait d'être contraint
הַאֲמָדָה (222) נ (הערכה) — évaluation *f*
|| (התעשרות) — enrichissement *m*
הַאֲמָנָה (222) נ — attestation *f*, action *f* d'accréditer
כְּתַב־הַאֲמָנָה ז — lettres *fpl* de créance
הֵאָמְנוּת (45, בלי ר׳) נ — crédibilité *f*
הַאֲמָצָה (222) נ — effort *m*, tension *f*
הַאֲמָרָה (222) נ — renchérissement *m*, hausse *f*

הֵאָמְרוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être dit
הַאֲמָתָה (222) נ — confirmation *f*, corroboration *f*
הֵאָמְתוּת (45, בלי ר׳) נ — vérification *f*
הֵאָנְחוּת (45) נ — gémissement *m*
הַאֲנָכָה (222) נ — action *f* de rendre vertical
הֵאָנְסוּת (45) נ — fait *m* d'être contraint
הֵאָנְקוּת (45) נ — gémissement *m*
הַאֲנָשָׁה (222) נ — humanisaton *f*, personnification *f*
|| (ייחוס תכונות אנושיות לאל) — anthropomorphisme *m*
הֵאָסְפוּת (45, בלי ר׳) נ — rassemblement *m*
|| בהש (מיתה) — décès *m*
הַאֲפָלָה (222) נ — obscurcissement *m*, black-out *m*
(כיבוי־אורות) — camouflage *m* des lumières
הַאֲפָקָה (222) נ — action *f* de rendre horizontal
הָאָצָה (220) נ (דחיפה) — impulsion *f*, stimulation *f*
|| פיס — accélération *f*
הַאֲצָלָה (222) נ (השראה) — inspiration *f*
|| (בפסיכולוגיה) — sublimation *f*
|| (מתן דרגת אצולה) — anoblissement *m*
הֵאָצְלוּת (45, בלי ר׳) נ — ennoblissement *m*
הֵאָצְרוּת (45, בלי ר׳) נ — thésaurisation *f*
הָאָרָה (220) נ — illumination *f*, éclairage *m*
הָאָרַת־פָּנִים — aménité *f*, bienveillance *f*
|| בהש (הסבר) — éclaircissement *m*
הָאָרַת־עֵינַיִם — explication lumineuse
הֵאָרְזוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être emballé
הַאֲרָחָה (222) נ — hébergement *m*, accueil *m*
בֵּית־הַאֲרָחָה ז — auberge *f*, pension *f* de famille
הָאֳרֶךְ (123) ז — rallonge *f*
הַאֲרָכָה (222) נ — prolongement *m*, prolongation *f*
הַאֲרָכַת־יָמִים — longueur *f* de vie, longévité *f*
הַאֲרָכַת־תֹּקֶף — prolongation de validité
הַאֲרָכָה בְּשִׂיחָה — conversation prolongée
דקדוק הַאֲרָכַת־תְּנוּעָה — allongement *m* de voyelle
הֵאָרְכוּת (45, בלי ר׳) נ — allongement *m*, durée *f*
הֵאָרְעוּת (45) נ — incidence *f*
הַאֲרָקָה (222) נ חשמל — mise *f* à la terre

ה

ה (הֵא) — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ה' — [valeur numérique:] 5
יום ה' — jeudi *m*
הַ־, הָ־, הֶ־ — le, la, les
הַסֵּפֶר/הַסְּפָרִים — le livre / les livres
הַבַּת/הַבָּנוֹת — la fille / les filles
הָעִיר/הֶעָרִים — la ville / les villes
|| (הזה) הַיּוֹם — aujourd'hui
הַשָּׁנָה — cette année
הָעֶרֶב — ce soir
|| הָאָח הַגָּדוֹל — le grand frère
הֶעָרִים הַגְּדוֹלוֹת — les grandes villes
הָאִישׁ הַהוֹלֵךְ שָׁם — l'homme qui va là-bas
|| הַמֵּבִין יָבִין — qui est sagace comprendra
אִם יִשְׁאַל הַשּׁוֹאֵל — si quelqu'un pose la question
הֲ־, הַ־, הָ־, הֶ־? — est-ce que?
הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי? — suis-je le gardien de mon frère?
הַעוֹד לָכֶם אָח? — avez-vous encore un frère?
הָאָדָם עֵץ־הַשָּׂדֶה? — l'arbre des champs est-il un homme?
הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת־הָעָם הַזֶּה? — est-ce moi qui ai engendré ce peuple?
הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ — ne t'ai-je pas dit?
הֲ...אִם...? — est-ce que... ou... ?
הַאִם...? — est-ce que?
1. הֵא (—) ז — *hé* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
הֵא־הַיְּדִיעָה ז — l'article défini
הַיֹּפִי בְּהֵא־הַיְּדִיעָה — la beauté par excellence

2. הֵא מ"ק — voici
הֵא לְךָ כֶּסֶף — voici de l'argent pour toi
1. הָא כ"ר ארמית — ceci, cela
הָא בְּהָא תַּלְיָא — l'un dépend le l'autre
הָא לַחְמָא עַנְיָא — ceci est le pain misérable
עַל־הָא וְעַל־דָא — de choses et d'autres
הָא כֵּיצַד? — comment cela?
2. הָא מ"ח — eh bien, donc, par conséquent
הָא לָמַדְתָּ — il s'ensuit de là
הַאֲבָדָה (222, בלי ר') נ — perte *f*, destruction *f*
הֵאָבְדוּת (45, בלי ר') נ — perte *f*, disparition *f*
הֵאָבְנוּת (45, בלי ר') נ — fossilisation *f*
|| בהש — insensibilité *f*
הַאֲבָסָה (222, בלי ר') נ — gavage *m*
הַאֲבָקָה (222) נ (כיסוי באבק) — saupoudrage *m*
|| (בצמחים) — pollinisation *f*
הֵאָבְקוּת (45) נ — lutte (corps á corps) *f*
הַאְדָּמָה (222, בלי ר') נ — rougissement *m*
הֵאָדְמוּת (45, בלי ר') נ — rougeoiement *m*
הָאִידָנָא תה"פ ארמית — maintenant, en ce moment
הַאְדָּרָה (222, בלי ר') נ — glorification *f*
הֵאָדְרוּת (45, בלי ר') נ — état florissant
הַאֲהָלָה נ — mise *f* à couvert, action *f* d'abriter
הֵאוֹתוּת (45, בלי ר') נ (הסכמה) — consentement *m*
|| (התאמה) — conformité *f*
הַאֲזָנָה (222) נ — écoute *f*, action *f* d'écouter
תַּחֲנַת־הַאֲזָנָה נ — station *f* d'écoute
הַאֲזָנַת־סֵתֶר — captage *m* de messages
הֵאָזְרוּת (45) נ — raffermissement *m*
בהש הֵאָזְרוּת בְּסַבְלָנוּת — action *f* de s'armer de patience

הֶבֶל־פִּיו	l'haleine *f* de sa bouche
‖ בהש	vanité *f*, inanité *f*, futilité *f*
הֶבֶל וָרִיק	vanité et néant
שְׁאֵלוֹת־הֶבֶל נ״ר	questions futiles *ou* vaines
יְמֵי־הֶבְלִי ז״ר	ma vie terrestre
הֲבָלִים	sornettes *fpl*, bagatelles *fpl*
הֲבֵל־הֲבָלִים	vanité des vanités
הַבְלֵי־שָׁוְא	superstitions *fpl*
הָבַל (394) פ״ע	être vain, perdre son temps
‖ נֶהְבַּל (394) פ״ע	être abusé, se faire illusion
‖ הִבֵּל (432) פ״י	étuver
‖ הֶהְבִּיל פ״ע (העלה אדים)	dégager de la vapeur, fumer
‖ פ״י (התעה)	abuser, faire illusion à
הַבְלָא (–) ז ארמית	fumée *f*, vapeur *f*
הַבְלָגָה (222) נ	retenue *f*, réserve *f*, discrétion *f*
נָהַג בְּהַבְלָגָה	agir avec retenue
הִבְלוּחַ (9) ז	scintillement *m*
הַבְלוּלִי, ־לִית ת	vain, inconsistant
הַבְלוּלִית (17) נ	légère buée
הַבְלוּת (45) נ	vanité *f*, futilité *f*
הַבְלוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	vanité *f*, futilité *f*
הַבְלוּתִי, ־תִית ת	vain, futile
הֶבְלֵחַ (124) ז או הַבְלָחָה (222) נ	scintillement *m*
הֶבְלֵט (123) ז או הַבְלָטָה (222) נ	mise *f* en relief
בְּהַבְלָטָה	avec insistance
הַבְלִי, ־לִית ת	vain, futile, absurde
הֶבְלִיל (1) ז	bonnet (estomac des ruminants) *m*
הִבָּלְמוּת (45) נ	freinage *m*, arrêt *m*
הַבְלָעָה (222) נ	absorption *f*, engloutissement *m*
‖ דקדוק	assimilation *f*
הִבָּלְעוּת (45, בלי ר׳) נ	absorption *f*
הֲבֶלֶת (252) נ רפא	aérophagie *f*
הֲבָנָה (222, בלי ר׳) נ	compréhension *f*
אִי־הֲבָנָה	malentendu *m*
קְשֵׁה־הֲבָנָה	lent à comprendre
עֲשֵׂה לְפִי־הֲבָנָתְךָ	fais comme tu l'entends
הֲבָנָה הֲדָדִית	compréhension mutuelle
בָּאוּ לִידֵי־הֲבָנָה	arriver à s'entendre
הָבְנֶה (ר׳ ־נִים) ז צמח	ébène *f*
הִבָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	construction *f*, édification *f*
הָבְנִית (–) נ	ébonite *f*
הֲבָסָה (222) נ	mise *f* en déroute
הֶבַּע (124, בלי ר׳) ז	expression *f*
הַבָּעָה (221) נ	expression *f*
הַבָּעָה בִּכְתָב/בְּעַל־פֶּה	expression écrite / orale
הַבָּעַת־פָּנִים	physionomie *f*
הַבָּעַת־תּוֹדָה	expression de gratitude
הַבְעָיָה (222) נ	action *f* de découvrir
הַבְעָיַת־שִׁנַּיִם	action de montrer ses dents
הֶבְעֵר (123) ז	incendie *m*
הַבְעָרָה (222) נ (הצתה)	incendie *m*
‖ (השמדה)	destruction *f*, anéantissement *m*
הַבְעָתָה (222) נ	action *f* d'effrayer, intimidation *f*
הַבָּעָתִי, ־תִית ת	expressif
הַבְקָעָה (222) נ	percée *f*
ספורט הַבְקָעַת־שְׁעָרִים	acton *f* de marquer des buts
הִבֵּר (324) פ״י	prononcer, articuler
‖ הוֹבְרֵי־שָׁמַיִם	astrologues *mpl*
הַבְרָאָה (222, בלי ר׳) נ	convalescence *f*
בֵּית־הַבְרָאָה ז	maison *f* de repos (pour travailleurs), sanatorium *m*
בהש הַבְרָאַת־הַמַּצָּב	assainissement *m* de la situation
‖ סְעֻדַּת־הַבְרָאָה נ	collation *f* funèbre (après l'enterrement)
הִבָּרְאוּת (45, בלי ר׳) נ	création *f*
הַבְרָגָה (222) נ	vissage *m*, pas *m* de vis
הֲבָרָה (217) נ	rumeur *f*, bruit *m*
נָפְלָה הֲבָרָה	la rumeur s'est répandue
‖ (מבטא)	prononciation *f*
‖ דקדוק	syllabe *f*
הֲבָרָה פְּתוּחָה/סְגוּרָה	syllabe ouverte / fermée
הֲבָרָה מֻטְעֶמֶת	syllabe accentuée *ou* tonique
1. הַבְרָחָה (222) נ (הנסה)	mise *f* en fuite
‖ הַבְרָחַת־מֶכֶס	contrebande *f*
הַבְרָחַת־גְּבוּל	passage *m* en fraude de la frontière

תֵּיל־הָאֲרָקָה ז — fil *m* de terre
הַאֲשָׁמָה (222) נ — accusation *f*
הַאֲשָׁרָה (222) נ — action *f* de rendre heureux
הַב, הָבָה, הָבוּ ← יָהַב
הֲבָאָה או הוֹבָאָה (222) נ — apport *m*, action *f* d'apporter *ou* d'offrir
הֲבָאַת־קָרְבָּן — offrande *f* d'un sacrifice
הֲבָאַת־שָׁלוֹם — conciliation *f*, pacification *f*
הֲבָאָה לִידֵי־גְמָר — achèvement *m*
משפט צַו־הֲבָאָה ז — mandat *m* d'amener
הֲבַאי (61, בלי ר') ז — absurdité *f*, ineptie *f*
דִּבְרֵי־הֲבַאי ז״ר — futilités *fpl*
‖ (גוזמה) — exagération *f*
הֲבָאִי, ־אִית ת — absurde, inepte, futile
הַבְאָשָׁה (222) נ — putréfaction *f*
‖ בהש הַבְאָשַׁת־רֵיחַ — calomnie *f*, dénigrement *m*
הִבָּאֲשׁוּת (45, בלי ר') נ — pourriture *f*, putréfaction *f*
הַבְגָּרָה (222) נ — accès *m* à la maturité
הַבְדָּדָה (222) נ חשמל — isolation *f*
הֶבְדֵּל (123) ז — différence *f*, distinction *f*
לְלֹא הֶבְדֵּל־דָּת וָגֶזַע — sans distinction de religion ni de race
‖ מתמט — différence *f*
הַבְדָּלָה (222) נ — distinction *f*, séparation *f*
לְהַבְדִּיל אֶלֶף הַבְדָּלוֹת — toutes proportions gardées
‖ דת (במוצאי־שבת) — *havdala* (cérémonie à l'issue du sabbat) *f*
הִבָּדְלוּת (45) נ — isolement *m*, ségrégation *f* volontaire
‖ דקדוק — dissimilation *f*
הָבָה ← יָהַב
הִבְהֵב (462) פ״י — roussir, griller à petit feu
‖ פ״ע — scintiller, vaciller (flamme)
בהש (היסס) — hésiter, flotter, vaciller
‖ הִתְהַבְהֵב (492) פ״ע — brûler à petit feu, scintiller
הַבְהָב (102) ז — offrande *f*
הַבְהֲבָנִי, ־נִית ת — scintillant, vacillant
הִבְהוּב (41) ז — scintillement *m*, vacillement *m*

‖ (חריכה) — flambage *m*
הַבְהָלָה (222) נ — action *f* de troubler *ou* d'effrayer
‖ (הזעקה) — action *f* d'alerter
הִבָּהֲלוּת (45) נ — trouble *m*, frayeur *f*, effroi *m*
הֶבְהֵק (123) ז או הַבְהָקָה (222) נ — éclat *m*, lueur *f*
הֶבְהֵיר (123) ז (מקום בהיר) — éclaircie *f*
‖ (הסבר) — éclaircissement *m*
הַבְהָרָה (222) נ — éclaircissement *m*
הִבָּהֲרוּת (45, בלי ר') נ — éclaircie (du ciel) *f*
הַבּוּק ← בָּקַק
הַבּוּר (1) ז — articulation (d'un son) *f*
הַבְזָיָה (222) נ — dédain *m*, mépris *m*, discrédit *m*
הֶבְזֵק (123) ז — éclair *m*, flash *m*, spot *m*
הַבְזָקָה (222) נ — éclair *m*, flash *m*
‖ צבא — marmitage *m*
הַבְחָלָה (222) נ — maturation *f*
הַבְחָנָה (222) נ — discernement *m*
הִבָּחֲרוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être élu
הַבֵּט, הַבִּיט ← 2. [נבט]
הֶבֵּט (123) ז — aspect *m*
הַבְטָאָה (222) נ — expression *f*, élocution *f*
הַבָּטָה (221) נ — regard *m*, vue *f*
הַבְטָחָה (222) נ — promesse *f*, assurance *f*
קִיֵּם הַבְטָחָה — tenir une promesse
‖ צבא — protection *f*, sécurité *f*
כֹּחַ־הַבְטָחָה ז — troupe *f* de surveillance
הַבְטָלָה (222) נ — action *f* de causer du chômage
הֵבִיא ← [בוא]
הֵבִיךְ ← [בוך]
הָבִיל, הֲבִילָה ת — brumeux, fumant (plat), lourd (temps)
הֵבִיס ← [בוס]
הִבִּיעַ ← נָבַע
הֵבִיר ← 1. [בור]
הֵבִישׁ ← בּוֹשׁ
הַבְכָּרָה (222) נ — premier accouchement *ou* première mise bas
1. הֶבֶל ש״פ ז — Abel *m*
2. הֶבֶל (169) ז (איד) — vapeur *f*, buée *f*

הָגָה בְּ־	réfléchir sur, méditer sur
‖ נֶהֱגָה (410) פ״ע (בוטא)	être prononcé
(נחשב)	être conçu (en pensée)
‖ הֵהֱגָה (150) פ״י	roucouler, murmurer
2. הָגָה (345) פ״י	détourner
הַגָּהָה (221) נ (תיקון)	correction (d'épreuves) *f*
עֲלֵי־הַגָּהָה ז״ר	épreuves *fpl*
‖ (הערה)	scolie *f*, note *f*, glose *f*
הָגוּי, הֲגוּיָה ת	conçu (en pensée)
‖ (מבוטא)	prononcé
1. הֶגּוּי (23) ז (ביטוי)	prononciation *f*
תּוֹרַת־הַהֶגּוּי נ	phonologie *f*
2. הֶגּוּי (23, בלי ר׳) ז (ניווט)	pilotage *m*
מַעֲרֶכֶת־הֶגּוּי נ	appareils *mpl* de pilotage
הֶגּוּיִי, ־יִית ת	phonétique
הָגוּן, הֲגוּנָה ת	convenable, comme il faut
סְכוּם הָגוּן	somme *f* considérable
הַגְוָנָה (222) נ	action *f* de nuancer *ou* de varier
הֲגוּת (46, בלי ר׳) נ	méditation *f*, réflexion *f*
הֲגוּתִי, ־תִית ת	méditatif, conceptuel
הַגְזָמָה (222) נ	exagération *f*
הֲגָחָה (222) נ	assaut *m*, irruption *f*, sortie *f*
הֵגִיב ← [גוב]	
הָגִיג (10) ז	méditation *f*, pensée *f*
הִגִּיד ← 1. נָגַד	
הִגִּיהַּ ← 2. נָגַהּ	
הֲגִיָּה (202) נ (ביטוי)	prononciation *f*
‖ (עיון)	méditation *f*, étude *f*
הִגָּיוֹן (39) ז (מחשבה)	pensée *f*, réflexion *f*
הֶגְיוֹן־לֵב	pensées *fpl* du coeur
הִגָּיוֹן קַר	froide raison
‖ (חשיבה נכונה)	logique *f*
‖ (נעימה)	mélodie *f*, air *m*
הֶגְיוֹנִי, ־נִית ת	logique, rationnel
לֹא הֶגְיוֹנִי	illogique
הֶגְיוֹנִיּוּת (45, בלי ר׳) נ	caractère *m* logique
הֵגִיז ← [גוז]	
הֵגִיחַ ← [גיח]	
הִגִּיחַ ← נָגַח	
הֲגִינוּת (45, בלי ר׳) נ	dignité *f*, loyauté *f*
הֵגִיס ← [גוס]	
הִגִּיעַ ← נָגַע	
הֵגִיף ← [גוף]	
הִגִּיר ← נָגַר	
הֲגִירָה (201) נ	émigration *f*
הִגִּישׁ ← נָגַשׁ	
הַגְלָדָה (222) נ (הקרשה)	congélation *f*
‖ רפא	cicatrisation *f*
הִגָּלוּת (46, בלי ר׳) נ	révélation *f*, apparition *f*
הַגְלָיָה (222) נ	bannissement *m*
הַגְלָשָׁה (222) נ	débordement (d'un liquide) *m*
הֶגְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז (שליט)	gouverneur *m*
‖ דת (בישוף)	évêque *m*
הֶגְמוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (מחוז)	gouvernement (district) *m*
‖ דת (מחוז־שיפוט של בישוף)	diocèse *m*
‖ (שילטון)	hégémonie *f*, suprématie *f*
הִגָּמְלוּת (45, בלי ר׳) נ (של־תינוק)	sevrage *m*
‖ (מהרגל)	désintoxication *f*
הַגְמָשָׁה (222) נ	assouplissement *m*
הֵגֵן ← גָּנַן	
הֹגֶן (—) ז	convenance *f*, décence *f*
כַּהֹגֶן	comme il faut, dûment
הַגְנָבָה (222) נ	insinuation *f*, infiltration furtive
הֲגַנָּה (208, בלי ר׳) נ	défense *f*, protection *f*
הֲגַנָּה מֶרְחָבִית	défense du territoire
הֲגַנָּה עַצְמִית	légitime défense
צְבָא־הֲגַנָּה ז	armée défensive
הִגָּנְזוּת (45, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être caché
הֲגַנָּתִי, ־תִית ת	défensif
הֵגֵס ← 2. [גסס]	
הֲגָסָה (222) נ	action *f* de remuer
הַגָּסָה (208, בלי ר׳) נ	insolence *f*, dédain *m*
הֶגֵּעַ (124) ז	arrivée *f*
הַגָּעָה (221, בלי ר׳) נ	arivée *f*
בְּהַגָּעַת־יָדוֹ	à sa portée
1. הַגְעָלָה (222) נ (המאסה)	souillure *f*
2. הַגְעָלָה (222) נ (שטיפה ברותחים)	échaudage *m*
הַגָּפָה (222) נ	fermeture *f*
הָגָר ש״פ נ	Agar *f*
הִגֵּר (432) פ״ע	émigrer

רשת־הברחה נ — réseau *m* de contrebandiers
2. הברחה (222, בלי ר') נ (בבריח) — verrouillage *m*
הבריה (222) נ — réconfort *m*
הברכה (222) נ — agenouillement *m*
|| חקל — marcottage *m*
הברק (123) ז — lustre *m*, éclat *m*
הברקה (222) נ (ניצנוץ) — scintillement *m*, éclat *m*
|| (צחצוח) — polissage *m*
|| בהש (רעיון קולע) — trait *m* d'esprit, pointe *f*
הברשה (222) נ — brossage *m*
הבשלה (222) נ — maturation *f*
הג"א (= הגנה אזרחית) נ צבא — défense passive
הגאי, ־אית ת — phonétique
הגאי (62) ז — timonier *m*, homme *m* de barre
1. הגאלות (45, בלי ר') נ (השתחררות) — libération *f*
2. הגאלות (45, בלי ר') נ (התלכלכות) — souillure *f*
הגב (123) ז חשמל — réactance *f*
הגב השראתי — réactance inductive
הגב קבולי — réactance de capacité
הגבה (212) נ — réaction *f*
הגבהה (222) נ — action *f* de soulever *ou* de hisser
הגבהת־הקול — action d'élever la voix
|| דת (של־ספר־תורה בבית־הכנסת) — élévation (du rouleau de la *Tora*) *f*
הגבל (123) ז — limitation *f*, restriction *f*
הגבל עסקי — cartel *m*
הגבלה (222) נ (קביעת־גבול) — délimitation *f*
שלשת־ימי־הגבלה — trois jours de délimitation (avant la Pentecôte)
|| (צמצום) — restriction *f*, limitation *f*
הגבלת־הילודה — restriction des naissances
ללא־הגבלה — sans limitation
הגבר (123) ז — amplification *f*
הגברה (222) נ — renforcement *m*
הגברת־הקול — amplification *f* de la voix
הגברת־מאמצים — intensification *f* des efforts
הגבשה (222) נ — cristallisation *f*
הגד (123) ז — assertion *f*
הגדה (221) נ — affirmation *f*, déclaration *f*
הגדת־האמת — action *f* de dire la vérité
הגדת־עתידות — divination *f*
|| (אגדה) — légende *f*, conte *m*, propos *m*
דת הגדה של־פסח — récit *m* de la Pâque
הגדי, ־דית ת — légendaire
הגדלה (222) נ — agrandissement *m*
הגדר (123) ז — définition *f*
הגדרה (222) נ — définition *f*
הגדרה עצמית — autodétermination *f*
הגדשה (222) נ (של־תבואה) — mise *f* en meules
|| (מילוא־כלי על־גדותיו) — comblement *m*
בהש הגדשת־הסאה — exagération *f*, excès *m*
1. הגה (170) ז (צליל) — son *m*
בלי להוציא הגה — sans proférer un son
|| (אנחה) — gémissement *m*, plainte *f*
|| דקדוק תורת־ההגאים נ — phonétique *f*
הגה קולי/אטום — son sonore / sourd
הגה חוכך — fricative *f*, spirante *f*
הגה פוצץ — explosive *f*, occlusive *f*
2. הגה (170) ז (בכלי־שייט) — gouvernail *m*
תופס־הגה — homme *m* de barre, timonier *m*
(במכונית) — volant *m*
(באופניים) — guidon *m*
(במטוס) — manche *m* à balai
|| בהש עמד ליד־ההגה — tenir la barre
הגה־השלטון — les rênes *fpl* du pouvoir
נשמט ההגה מידו — lâcher la barre
1. הגה (345) פ"י (ביטא) — prononcer, énoncer
הגה ברוחו הקשה — murmurer avec amertume
לאמים יהגו ריק — les nations grondent en vain
הגה נכאים — proférer des complaintes
|| (נהם) — mugir, rugir
|| (צפצף) — roucouler, siffler
|| (הרגיש) — ressentir, éprouver
הגה כבוד לפ' — éprouver du respect pour qn
הגה לבו אימה — éprouver des appréhensions
|| (חשב) — penser, concevoir, méditer
הגה רעיון — concevoir une idée
הוגה־דעות — penseur *m*
הגה דבר מתוך־דבר — tirer des conclusions

הַדְחָסָה (222) נ — compression *f*
הֶדְחֵק (123) ז ספנ — déplacement (d'eau par un navire) *m*
הַדְחָקָה (222) נ (בפסיכולוגיה) — refoulement *m*
הֹדִי, ־דִית (ר׳ ־דִים, ־דִיּוֹת) ש — Hindou *n*, Indien (habitant de l'Inde) *n*
|| הֹדִי, ־דִית ת — hindou, indien
הֶדְיָא ← בְּהֶדְיָא
הֵדִיד ← נָדַד
הֶדְיוֹט (22) ז (אדם פשוט) — homme *m* simple
כֹּהֵן הֶדְיוֹט — simple prêtre (par opposition au grand prêtre)
|| (שאינו מומחה) — profane, ignorant
אֲנִי הֶדְיוֹט בְּאָמָּנוּת — je ne connais rien aux arts
|| (שוטה) — imbécile, sot
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בָּרֹאשׁ — les sots veulent partout être les premiers
הֶדְיוֹטוּת (45, בלי ר׳) נ — simplicité *f*, vulgarité *f*
הֶדְיוֹטִי, ־טִית ת — simple, vulgaire
הֵדִיחַ ← 1. [דוח]
הִדִּיחַ ← נָדַח
הִדְיֵט (458) פ״י — rendre vulgaire
|| הִתְהַדְיֵט (490) פ״ע — devenir vulgaire
הָדֵין (—) כ״ר ארמית — celui-ci
בְּאַתְרָא הָדֵין — en ce lieu
הִדַּיְּנוּת (45) נ — contestation *f* en justice
הִדִּיף ← נָדַף
הֲדִיפָה (201) נ — poussée *f*, impulsion *f*
הֲדִיפַת־הָאוֹיֵב — action *f* de repousser l'ennemi
הֲדִיפַת־כַּדּוּר — lancement *m* de poids
הֲדִיקָה (201) נ — resserrement *m*
הִדִּיר ← נָדַר
הֲדַךְ (324) פ״י — écraser, refouler
הִדַּכְדְּכוּת (45, בלי ר׳) נ — dépression *f*
הִדַּלְדְּלוּת (45) נ — appauvrissement *m*
הֲדָלָה (208) נ חקל — éclaircissage (de plantation) *m*
הַדְלָחָה (222) נ — soillure *f*, action *f* de troubler l'eau
הַדְלָיָה (222) נ — échalassage *m*
הַדְלָלָה (222) נ — éclaircissage (de plantation) *m*

|| מטבח — clarification *f*, mouillage *m*
הַדְלָפָה (222) נ — fuite (de liquide) *f*
|| בהש (של־ידיעות) — indiscrétion *f*, divulgation *f*
הַדְלָקָה (222) נ — allumage *m*
הֵדַם ← 1. דָּמַם
הִדֵּם (432) פ״י — couper, découper, disséquer
הִדָּמוּת (47) נ — ressemblance *f*, similitude *f*
|| דקדוק — assimilation *f*
הַדְמָיָה (222) נ — simulation *f*
הַדְמָמָה (222) נ — action *f* de faire taire
הֲדַס (53) ז צמח — myrte *m*
|| (קופסת בשמים) — boîte *f* à parfums
הִדֵּס (432) פ״י — gratter du pied
|| פ״ע — sautiller, tituber
הֲדַסָּה (205) נ צמח — myrte *m*
הֶדֶף (—) ז — poussée *f*, choc *m*
הֶדֶף־אֲוִיר — souffle *m*
הָדַף (324, עת׳ יֶהְדֹּף) פ״י — pousser, repousser
הָדַף הַתְקָפָה — repousser une attaque
ספורט הָדַף כַּדּוּר־בַּרְזֶל — lancer le poids
|| נֶהְדַּף (392) פ״ע — être poussé, être repoussé
|| הִדֵּף (432) פ״י — pousser, repousser
הֶדְפֵּס (123) ז (תדפיס) — tirage *m* à part
|| (הדפסה) — impression *f*
הֶדְפֵּס־אֶבֶן — lithographie *f*
הַדְפָּסָה (222) נ — impression *f*
הִדָּפְקוּת (45) נ — action *f* de frapper (à la porte)
הֶדֶק (163) ז — agrafe *f*, pince (à linge) *f*
|| (בכלי־ירייה) — gâchette *f*, détente *f*
לָחַץ עַל־הַהֶדֶק — appuyer sur la gâchette
הָדַק (324) פ״י — serrer
|| נֶהְדַּק (394) פ״ע — être serré, se serrer
|| הִדֵּק (432) פ״י — serrer
הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה — se serrer la ceinture
הִדֵּק אֶת־הַיְחָסִים — resserrer les relations
|| הִתְהַדֵּק (466) פ״ע — se serrer, se resserrer
הָדֵק תה״פ — étroitement, finement, de près
הָדֵק ← דָּקַק
1. הָדַר (324, עת׳ יֶהְדַּר) פ״י — honorer, favoriser
הָדַר פְּנֵי־פ׳ — avoir des égards pour qn

הגרה (221) נ	effusion *f*, épanchement *f*
הגרי, ־רית ת (ערבי)	arabe
‖ (הונגרי)	hongrois
הגרלה (222) נ	tirage *m* au sort
(של פרסים)	loterie *f*, tombola *f*
1. הגרמה (222, בלי ר׳) נ (סיבה)	cause *f*
2. הגרמה (222) נ (הטייה)	déviation *f*
הגרעה (222) נ	dégradation *f*, détérioration *f*
הגרעות (45) נ	diminution *f*, baisse *f*
הגרפות (45) נ	fait *m* d'être charrié
הגררות (45) נ	fait *m* de se laisser entraîner
הגשה (221) נ	présentation *f*
הגשת־אכל	action *f* de servir les plats
הגשת־בקשה	présentation d'une demande
1. הגשמה (222) נ (המחשה)	concrétisation *f*
‖ (ביצוע)	réalisation *f*
2. הגשמה (222) נ (הורדת־גשם)	production *f* de pluie
הד (113) ז	écho *m*
הדא כ״ר ארמית	ceci, cela
הדאבה (222, בלי ר׳) נ	action *f* d'attrister
הדאגה (222) נ	action *f* de causer des soucis
הדבקה (222) נ	affichage *m*, collage *m*
‖ (השגה ברדיפה)	action *f* de rattraper
‖ רפא	contagion *f*
הדבקות (47) נ	adhérence *f*
‖ (מחלה)	contamination *f*
הדברה (222) נ (הכנעה)	soumission *f*
‖ חקל הדברת־מזיקים	destruction *f* d'animaux nuisibles
הדברות או הדברות (45) נ	pourparlers *mpl*
‖ (הסכמה)	entente *f*
הדגיה (222) נ	pisciculture *f*
הדגם (123) ז	modèle *m*, échantillon *m*, patron *m*
הדגמה (222) נ	démonstration (devant un public) *f*
הדגרה (222) נ	couvaison *f*
הדגרה מלאכותית	incubation artificielle
הדגש (123) ז	insistance *f*, emphase *f*
הדגשה (222) נ	insistance *f*, mise *f* en relief
‖ דקדוק	renforcement (d'une consonne par un *daguéch*) *m*
הדד (432) פ״ע	résonner
‖ התהדד (466) פ״ע	résonner, se répercuter
הדדי תה״פ ארמית	ensemble
בהדי־הדדי	ensemble, en commun
הדדי, ־דית ת	mutuel, réciproque
עזרה הדדית	aide mutuelle
‖ הדדית תה״פ	mutuellement, réciproquement
הדדיות (47, בלי ר׳) נ	réciprocité *f*
הדה (345) פ״י	tendre (la main)
הדהד (462) פ״ע	résonner, retentir
‖ התהדהד (492) פ״ע	résonner, retentir
הדהוד (41) ז	résonance *f*, retentissement *m*
הדהיה (222) נ	décoloration *f*
הדהמה (222) נ	ahurissement *m*, stupéfaction *f*
הדהרה (222) נ	action *f* de faire galoper
הדו ש״פ נ (ארץ)	l'Inde *f*
תרנגול־הדו ז	dindon *m*
‖ הדו־סין	l'Indochine *f*
הדום (21) ז	tabouret *m*, escabeau *m*, marchepied *m*
הדוס (41) ז	sautillement *m*
הדוק, הדוקה ת	étroit, serré
הדוק (41) ז	resserrement *m*
הדוק־יחסים	resserrement des relations
בהש הדוק־החגורה	action *f* de serrer la ceinture
הדור, הדורה ת	magnifique, somptueux
הדור (41) ז	prévenances *fpl*, magnificence *f*
דת הדור־מצוה	accomplissement scrupuleux d'un acte religieux
הדורים (41, רק ר׳) ז״ר	aspérités *fpl*, rugosités *fpl*
ישר הדורים	aplanir les difficultés
הדחה (212) נ	rinçage *m*
הדחת־כלים	lavage *m* de vaisselle
הדחה (222) נ (הסתה)	fourvoiement *m*
‖ (פיטורים)	destitution *f*, renvoi *m*, révocation *f*
הדחיה (222) נ	refoulement *m*

הוּבַל ← 1. [יבל]

הוֹבָלָה (222) נ — transport *m*

הוּבַס ← [בוס]

הוּבַר ← [בור]

הוֹבֵר (132) ז — astrologue *m*

הוֹבָרָה (222, בלי ר') נ — mise *f* en jachère

הוֹבָשָׁה (222, בלי ר') נ — assèchement *m*

הוֹגֶה ← הָגָה

הוֹגָה ← [יגה]

הוֹגִיעַ ← יָגַע

הוֹגֵן, ־גֶנֶת (ר' ־גְנִים, ־גְנוֹת) ת — convenable, décent

מְחִיר הוֹגֵן — prix *m* raisonnable

מִשְׂחָק הוֹגֵן — franc jeu

תַּחֲרוּת בִּלְתִּי־הוֹגֶנֶת — concurrence déloyale

הוּגַן ← גָּנַן

הוֹגָן (ר' ־נִים) ז — jeune chameau *m*

הוֹגָעָה (222) נ — fatigue *f*, épuisement *m*

הוֹד (21, בלי ר') ז — majesté *f*, splendeur *f*

|| (תואר) הוֹד־מַלְכוּתְךָ/־תֵךְ — Votre Majesté

הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ — Sa Majesté

הוֹד־מַעֲלָתוֹ הַשַּׁגְרִיר — Son Excellence l'ambassadeur

הוֹד־רוֹמְמוּתוֹ — Son Altesse

[הוד] הִתְהוֹדֵד (488) פ"ע — résonner, se répercuter

הוֹדָאָה או הוֹדָיָה (222) נ — aveu *m*, consentement *m*

שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה — qui ne dit mot consent

|| (תודה) — remerciement *m*, action *f* de grâces

הוֹדָה, הוֹדוֹת ← וָדָה

הוֹדָיָה ← הוֹדָאָה

הוֹדִיעַ, הוּדַע, הִוָּדַע ← יָדַע

הוֹדָעָה (222) נ — avis *m*, communiqué *m*, annonce *f*

עַד לְהוֹדָעָה חֲדָשָׁה — jusqu'à nouvel ordre

מָסַר הוֹדָעָה — faire une communication

הִוָּדְעוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être connu

הֱוֵה, הֹוֶה ← הָיָה

הֹוֶה (–) ז — présent *m*, réalité *f*

|| דקדוק — présent

הֹוָה (ר' הוות) נ — malheur *m*, catastrophe *f*

הֹוָה עַל־הֹוָה — un malheur après l'autre

הַוָּה (208) נ (אסון) — malheur *m*, catastrophe *f*

לְהַוָּתִי — malheureusement pour moi

|| (מזימה) — méchanceté *f*, mauvais dessein

הוֹוֶה, ־וָה ת — présent, actuel

הִוּוּי (23) ז — devenir *m*

הִוּוּן (41, בלי ר') ז — capitalisation *f*

הוֹזֶה, ־זָה ת — visionnaire, rêveur

הוֹזִיל, הוּזַל ← [זול]

הוֹזָלָה (222) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*

הוּזַם ← זָמַם

הוּחַג ← חָגַג

הוּחַד ← [חדד]

הוֹחִיל ← יָחַל

הוּחַל ← 2. [חלל]

הוּחַם ← [חמם]

הוּחַן ← חָנַן

הוּחַס ← יָחַס

הוּחַק ← חָקַק

הוּחַשׁ ← 1.2. [חוש]

הוּטַב ← [טוב]

הוּטַל ← [טול]

הוּטַס ← [טוס]

הוֹי! מ"ק (צער) — hélas!

|| (זירוז) — holà!, eh bien!

הַוַי (60, בלי ר') ז — mode *m* de vie, couleur locale

הַוַי דָּתִי — ambiance religieuse

עֶרֶב־הַוַי ז — soirée de folklore

1. הֲוָיָה (222) נ — existence *f*, être *m*

דְּבָרִים כַּהֲוָיָתָם — les choses telles qu'elles sont

הֲוָיוֹת־עוֹלָם — les choses temporelles

בְּקִי בַּהֲוָיוֹת־הָעוֹלָם — versé dans les affaires de ce monde

|| דת שֵׁם־הֲוָיָה ז — le tétragramme (le nom ineffable de Dieu)

2. הֲוָיָה (220) נ — débat *m*, discussion *f*

הֲוָיוֹת דְּאַבַּיֵי וְרָבָא — discussions subtiles

הֲוָיָתִי, ־תִית ת — existentiel

הוֹכַח, הוּכַח ← [וכח]

הוֹכָחָה (222) נ (ראיה) — démonstration *f*, preuve *f*

‖ נֶהְדַּר (394) פ"ע — être honoré, être glorieux
‖ הִדֵּר (432) פ"י — embellir, orner
הִדֵּר בְּמִצְווֹת — accomplir scrupuleusement des actes religieux
מְהַדְּרִים ז"ר — observateurs scrupuleux
מְהַדְּרִים מִן־הַמְּהַדְּרִים — les observateurs les plus scrupuleux (des rites)
‖ הִתְהַדֵּר (466) פ"ע — se faire beau, se vanter
הִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ — s'habiller avec élégance
(ניתן לו הדר) — être glorifié
2. הֲדַר פ"ע ארמית — retourner, revenir
הֲדַר בֵּיהּ — se rétracter, changer d'opinion
הֲדָרָא קוּשְׁיָא לְדוּכְתָּא — le problème revient à son point de départ
3. [הדר] הֶהְדִּיר (501) פ"י — rééditer, publier
הָדָר (107) ז — beauté *f*, éclat *m*, gloire *f*
הוֹד וְהָדָר — splendeur majestueuse
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר — il ne paie pas de mine
‖ עֵץ־הָדָר ז — cédrat *m*
הֲדָרִים ז"ר חקל — agrumes *mpl*
גִּדּוּל־הֲדָרִים ז — culture *f* des agrumes
הֶדֶר (—) ז — magnificence *f*, splendeur *f*
הַדְרְבָּנוּת (45, בלי ר') נ — empressement *m*
הַדְרָגָה (222) נ — gradation *f*
בְּהַדְרָגָה — graduellement, progressivement
הַדְרָגָתִי, ־תִית ת — graduel, progressif
הַדְרָגָתִיּוּת (46, בלי ר') נ — caractère graduel
הִדַּרְדְּרוּת (45, בלי ר') נ — déclin *m*, dégringolade *f*
הֲדָרָה (217) נ — majesté *f*, splendeur *f*
הַדְרַת־פָּנִים — physionomie imposante
הַדְרַת־קֹדֶשׁ — solennité sacrée
הַדְרַת־מֶלֶךְ — pompe royale
הַדָּרָה (221) נ — interdiction (par voeu) *f*
הַדָּרַת־הֲנָאָה — interdiction de toute jouissance
הֲדָרוּת (45, בלי ר') נ — beauté *f*
הַדְרָכָה (222) נ — conduite *f*, direction *f*
‖ בהש (הנחיה) — instruction *f*, formation *f*
הַדְרָמָה (222, בלי ר') נ — orientation *f* vers le sud
הַדְרָן! מ"ק — bis!
‖ הַדְרָן (—) ז — rappel (d'acteur) *m*
הַדְרָן (ר' ־נִים) ז — homme élégant, dandy *m*

הִדָּרְסוּת (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être écrasé
הָהּ מ"ק — hélas!
הַהְדָּרָה (222) נ — réédition *f*, publication *f*
הָהֵל ← הָלַל
הֵהָפְכוּת (45, בלי ר') נ — transformation *f*, renversement *m*
הֵהָרְסוּת (45, בלי ר') נ — destruction *f*
הוֹ! מ"ק — oh!, ah!
הוּא כ"ג — il, lui, ceci, c'est
הוּא יָשֵׁן — il dort
הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי — c'est ce que j'ai dit
אֲנִי הוּא שֶׁבִּקַּשְׁתִּי — c'est moi qui ai demandé
אַתָּה הוּא הָאָשֵׁם — c'est toi le coupable
מִי הוּא זֶה? — qui est-ce?
הוּא הַדִּין — il en est de même
אֵיךְ שֶׁהוּא או אֵיכְשֶׁהוּ — n'importe comment
כָּל־שֶׁהוּא או כָּלְשֶׁהוּ — tant soit peu
מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ — quelqu'un
מַה שֶׁהוּא או מַשֶּׁהוּ — quelque chose
לֹא...כְּהוּא־זֶה — pas le moins du monde
‖ הַהוּא כ"ר — celui-là, ce
בַּלַּיְלָה הַהוּא — cette nuit-là, cette même nuit
הַהוּא גַּבְרָא — il était une fois un homme
הֱוָא ← הָיָה
הָוָא° (337) פ"ע — tomber
הוּאַט ← אטט
1. הוֹאִיל ← 2. [יאל]
2. הוֹאִיל תה"פ (וְ־ או שֶׁ־) — parce que, puisque, étant donné que
הוֹאִיל וְכָךְ — puisqu'il en est ainsi
הוּאַץ ← [אוץ]
1. הוּאַר ← אוֹר
2. הוּאַר ← אָרַר
הוּאַשׁ ← [יאש]
הִוָּאֲשׁוּת (45, בלי ר') נ — désespoir *m*, déception *f*
הוּבָא ← [בוא]
הוּבָאָה ← הֲבָאָה
הוֹבִיל ← 1. [יבל]
הוּבִיר ← [בור]
1. הוֹבִישׁ ← בּוֹשׁ
2. הוֹבִישׁ ← יָבֵשׁ

הִוָּעֲצוּת (45) נ — consultation *f*, délibération *f*
הוּעַר ← [עור]
הוֹפִיעַ ← [יפע]
הוֹפָעָה (222) נ (היראות) — apparition *f*
הוֹפָעָה ראשונה (של שחקן) — débuts (d'un acteur) *mpl*
הוֹפָעַת־סֵפֶר — parution *f* d'un livre
(בתיאטרון וכדומה) — représentation *f*
|| (מראה חיצוני) — aspect *m*, apparence *f*
בַּעַל־הוֹפָעָה נָאָה — homme *m* qui présente bien
|| (תופעה) — phénomène *m*
הוּפַץ ← [פוץ]
הוּפַר ← 1. [פרר]
הוּץ (41) ז — feuille *f* de palmier
הוּצָא (—) ז ארמית צמח — houx *m*
הוּצָא ← יָצָא
הוֹצָאָה (222) נ — sortie *f*, émission *f*
הוֹצָאָה לְהוֹרֵג — exécution capitale
הוֹצָאָה לְפֹעַל — réalisation *f*, saisie *f*
הוֹצָאָה לְאוֹר — édition *f*
הוֹצָאַת־דִּבָּה — diffamation *f*
|| הוֹצָאַת־סְפָרִים — édition *f*
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון) — édition spéciale
בֵּית־הוֹצָאָה ז — maison *f* d'édition
|| (כסף) — dépense *f*
הוֹצָאוֹת שׁוֹטְפוֹת — dèpenses courantes
נָשָׂא בַּהוֹצָאוֹת — se charger des dépenses
הוֹצִיא ← יָצָא
הוֹצִיק, הוּצַק ← יָצַק
הוּצַף ← [צוף]
1. הוּצַר ← 2. צָרַר
2. הוּצַר, הִוָּצֵר ← יָצַר
הִוָּצְרוּת (45, בלי ר') נ — formation *f*, constitution *f*
הוּקַד ← יָקַד
הוֹקוּס־פּוֹקוּס (—) ז — tour *m* de passe-passe
הוֹקֵי (—) ז ספורט — hockey *m*
הוֹקִיעַ ← יָקַע
הוֹקִיר ← יָקַר
הוּקַל ← [קלל]
הוּקַם ← [קום]

הוּקַע ← יָקַע
הוֹקָעָה (222) נ — pendaison *f*
|| בהש — stigmatisation *f*, réprobation *f*
הוּקַר ← יָקַר
הוֹקָרָה (222, בלי ר') נ (הערכה) — estime *f*
(בסוף מכתב) בְּהוֹקָרָה — respectueusement
|| (התייקרות) — renchérissement *m*, hausse *f*
הוּקַשׁ ← יָקַשׁ
הוּרָא ← יָרֵא
הוֹרָאָה (222) נ (לימוד) — enseignement *m*
הוֹרָאַת־קְרוֹא וּכְתֹב — alphabétisation *f*
|| דת מוֹרֵה־הוֹרָאָה — docteur *m* de la loi
|| (תקנה) — instruction *f*
נָתַן הוֹרָאָה — donner un ordre
הוֹרָאַת־שָׁעָה — décision *f* temporaire
|| (משמעות) — signification *f*, sens (d'un mot) *m*
הוֹרֵג (132) ז (רוצח) — assassin *m*, meurtrier *m*
|| (תליין) — bourreau *m*
הוֹצִיא לְהוֹרֵג — exécuter (un condamné à mort)
הוּצָא לְהוֹרֵג — être exécuté
הוּרַד ← יָרַד
הוֹרָדָה (222) נ — descente *f*, diminution *f*
|| בהש הוֹרָדָה בְּדַרְגָּה — rétrogradation *f*
הוֹרָדַת־מְחִירִים — baisse *f* des prix
הוֹרָדַת־הַדֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן — mise *f* du pavillon en berne
הוֹרְדוֹס ש"פ ז — Hérode *m*
הוֹרֶה (77) ז — parent (le père ou la mère) *m*
|| הוֹרִים ז"ר — parents (père et mère) *mpl*
הוֹרִים אוֹמְנִים — parents nourriciers
אֲסֵפַת־הוֹרִים נ — réunion *f* de parents
1. הוֹרָה (201) נ (אם) — mère *f*
|| (ראשית ההריון) — conception *f*
הוֹרָתוֹ וְלֵדָתוֹ — son origine et sa naissance
2. הוֹרָה (—) נ (ריקוד) — *hora* (danse populaire) *f*
3. הוֹרָה ← 2. [ירה]
הוֹרוֹסְקוֹפּ (ר' ־פּים) ז — horoscope *m*
הוֹרוּת (47) נ — fait *m* d'être père ou mère
הוֹרִיָּה (222) נ — indication *f*, règle *f*

|| (נזיפה) réprimande *f*, blâme *m*
הוֹכָחוֹת (45, בלי ר׳) נ constatation *f*, conviction *f*
הוֹכִיחַ ← [וכח]
הוּכַן ← [כון]
הוּלַד, הִוָּלֵד ← יָלַד
הוֹלָדָה (222) נ procréation *f*
הוֹלוֹגְרַמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ hologramme *m*
הוֹלִיד ← יָלַד
הוֹלִיךְ ← הָלַךְ
הוֹלָכָה (222) נ transport *m*, livraison *f*
הוֹלָכָה וְהוֹבָאָה va-et-vient *m*
|| הוֹלָכָה חַשְׁמַלִּית conductance *f*
הוֹלֵל (132) ז débauché *m*, libertin *m*
הוֹלֵלוּת (–) נ או הוֹלֵלוֹת (–) נ״ר débauche *f*
הוֹלֵם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לְמִים, ־לְמוֹת) ת adéquat
הוֹלַנְד ש״פ נ (מדינה) la Hollande, les Pays-Bas
הוֹלַנְדִּי, ־דִית ת hollandais
|| הוֹלַנְדִּי, ־דִית (ר׳ ־דִים, ־דִיּוֹת) ש Hollandais *n*
הַהוֹלַנְדִּי הַמְּעוֹפֵף le Vaisseau fantôme
הוֹמֶה, ־מָה ת bruyant
הֲמֻלָּה (201) נ bruit *m*, tumulte *m*
הוֹמוֹגֵנִי, ־נִית ת homogène
הוֹמוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ homogénéité *f*
הוּמוֹר (–) ז humour *m*
חוּשׁ־הוּמוֹר ז sens *m* de l'humour
הוּמוֹרִיסְט (ר׳ ־טִים) ז humoriste *m*
הוּמוֹרִיסְטִי, ־טִית ת humoristique
הוּמוֹרֶסְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ récit *m* humoristique
הוֹמֵיאוֹפַּתְיָה (–) נ homéopathie *f*
הוּמַךְ ← [מוך]
הוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים) ת (רועש) tumultueux
|| (מדהים) ahurissant, étonnant
הוּמָנִי, ־נִית ת humain
הוּמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ humanité (bienveillance) *f*
הוּמָנִיטָרִי, ־רִית ת humanitaire
הוּמָנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז humaniste *m*
הוּמָנִיסְטִי, ־טִית ת humaniste
לִמּוּדִים הוּמָנִיסְטִיִּים études *fpl* littéraires, humanités *fpl*
הוּמַר ← [מור]

הוֹמֵרוֹס ש״פ ז Homère *m*
הוֹמֵרִי, ־רִית ת homérique
הוּמַת ← [מות]
[הון] ← [היןֹ]
הוֹן (21, בלי ר׳) ז capital *m*, richesse *f*, fortune *f*
בְּלֹא־הוֹן gratuitement
בְּעַד כָּל־הוֹן שֶׁבָּעוֹלָם pour tout l'or du monde
הוֹן־תּוֹעָפוֹת des sommes folles
הוֹן חוֹזֵר fonds *m* de roulement
בַּעַל־הוֹן ז capitaliste *m*
צָבַר הוֹן amasser une fortune
|| הוֹן תה״פ assez
לֹא אָמַר הוֹן n'avoir jamais assez
לְהוֹנִי (לְהוֹנְךָ וכו׳) lentement, tranquillement
הִוֵּן (452) נ) פ״י capitaliser
הוֹנָאָה (222) נ fraude *f*, escroquerie *f*
הוֹנָאַת־דְּבָרִים injures *fpl*, outrages *mpl*
הוּנְגָּרִי, ־רִית ת hongrois
הוּנְגַּרְיָה ש״פ נ (מדינה) la Hongrie
הוּנָה ← [ינה]
הוּנַח ← [נוח]
הוּנַס ← [נוס]
הוּנַע ← [נוע]
הוּנַף ← [נוף]
הוּסַב ← סָבַב
הוּסַד, הִוָּסֵד ← יָסַד
הוֹסִיף, הוּסַף, הִוָּסֵף ← יָסַף
הוֹסָפָה (222) נ supplément *m*, augmentation *f*
הִוָּסְפוּת (45, בלי ר׳) נ fait *m* de s'ajouter
הוּסַר ← [סור]
הִוָּסֵר ← יָסַר
1. הוּעַד ← [עוד]
2. הוּעַד, הִוָּעֵד ← יָעַד
הוֹעָדָה (222) נ convocation *f*
הִוָּעֲדוּת (45, בלי ר׳) נ rencontre *f*, réunion *f*
הוֹעִיד ← יָעַד
הוֹעִיל ← [יעל]
הוּעַם ← עָמַם
הוּעַף ← [עוף]
הִוָּעֵץ ← יָעַץ

הזדנב ← זנב
הזדנבות (45, בלי ר') נ — action *f* de s'étirer
הזדנק ← זנק
הזדנקות (45, בלי ר') נ — percée *f*, jaillissement *m*
הזדעזע ← זעזע
הזדעזעות (45, בלי ר') נ — commotion *f*, choc *m*
הזדעם ← זעם
הזדעף ← זעף
הזדעפות (45, בלי ר') נ — rage *f*, fureur *f*
הזדעק ← זעק
הזדקן ← זקן
הזדקנות (45, בלי ר') נ — vieillissement *m*
הזדקף ← זקף
הזדקפות (45, בלי ר') נ — redressement *m*
הזדקק ← 1. 2. זקק
1. הזדקקות (45) נ (הצטללות) — distillation *f*
2. הזדקקות (45) נ (הצטרכות) — recours *m*
הזדקר ← זקר
הזדקרות (45) נ — fait *m* de pointer *ou* de se dresser
|| (במטוס) — perte *f* de vitesse
הזדרז ← זרז
הזדרזות (45, בלי ר') נ — empressement *m*
הזדרח ← זרח
הזדרם ← זרם
הזדרמות (45, בלי ר') נ — affluence *f*, flot *m*
הזדרק ← זרק
הזה (349) פ"ע — avoir des visions, délirer
הזה, הזה ← נזה
הזהבה (222) נ (ציפוי בזהב) — dorure *f*
|| (קבלת צבע זהוב) — fait *m* de se dorer
הזהרה (222) נ — avertissement *m*
הזוגה (222) נ מכונ — embrayage *m*
הזון (29) ז — vision *f*, délire *m*
הזון ← [זון]
הזור ← 1. [זור]
הזות (46) נ — vision *f*, délire *m*
הזזה (220) נ — déplacement *m*, glissement *m*
דלת־הזזה נ — porte glissante *ou* à coulisse
הזח ← [זחח]
הזח (124) ז — déplacement *m*

הזחה (220) נ — élévation *f*, soulèvement *m*
הזחת־דעת — contentement *m* de soi
הזיד ← 1. 2. [זוד]
הזיה (220) נ — vision *f*, chimère *f*
הזיה ← הזאה
הזיון (39) ז — vision *f*, hallucination *f*
הזיוני, ־נית ת — chimérique, ilusoire
הזיז ← [זוז]
הזיח ← [זוח]
הזיח ← נזח
הזיל ← [זול]
הזיל ← [זול], נזל
הזין ← [זון]
הזיע ← 1. [זוע]
הזיע ← [יזע]
הזיק ← נזק
הזיר ← נזר
הזיתי, ־תית ת — imaginaire, visionnaire
הזך ← [זכך]
הזכות (47, בלי ר') נ — purification *f*
הזכרה (222) נ — rappel *m*, mention *f*, évocation *f*
|| דת — mention *f* du nom divin
|| הזכרת־נשמות — office *m* en souvenir des morts
הזכרות (45, בלי ר') נ — action *f* de se souvenir
הזלה (220) נ — baisse (des prix) *f*, réduction *f*
הזלה (221) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
הזלת־דמעות — effusion *m* de pleurs
הזלפה (222) נ — arrosage *m*
מכונית־הזלפה נ — arroseuse *f*
הזם ← זמם
הזמה (208) או הזמה (220) נ — réfutation (en prouvant l'alibi d'un témoin) *f*
הזמנה (222) נ (לסעודה) — invitation *f*
נענה להזמנה — donner suite à une invitation
(לבית־המשפט) — convocation *f*
|| מסחר — commande *f*
הזנה (220) נ — alimentation *f*
הזנחה (222) נ — négligence *f*, abandon *m*
הזנקה (222, בלי ר') נ — action *f* de faire jaillir
|| (של מירוץ) — départ (d'une course) *m*

הוֹרִיד ← יָרַד

הוֹרִיק ← 2. יָרַק

הוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ

הוּרַךְ ← [רכך]

הוּרַם ← [רום]

הוֹרְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז רפא hormone *f*

הוֹרְמִיז ש״פ ז (אֵל־הָאוֹר בְּדָת הַפַּרְסִית) Ormuzd *m*

הוֹרְמָן (93) ז permis *m*, autorisation *f*

הוֹרְסָנִי, ־נִית ת destructeur, destructif

הוּרַע ← [רעע]

הוּרַץ ← [רוץ]

הוּרַק ← [ריק]

הוֹרָקָה (222, בְּלִי ר׳) נ verdoiement *m*

הוֹרָקָן (ר׳ ־נִים) ז (רוּחַ) ouragan *m*

הוֹרְקָנוֹס ש״פ ז Hyrcan *m*

הוּרַשׁ ← 2. [ירש]

הוֹרָשָׁה (222) נ action *f* de léguer

1. הוּשַׁב ← [שוב]

2. הוּשַׁב ← יָשַׁב

הוֹשָׁבָה (222, בְּלִי ר׳) נ action *f* de placer *ou* de faire asseoir

1. הוּשַׁט ← [שוט]

2. הוּשַׁט ← [ישט]

הוֹשָׁטָה (222, בְּלִי ר׳) נ action *f* de tendre

הוֹשָׁטַת־יָד action de tendre la main

הוֹשָׁטַת־עֶזְרָה action de porter secours

הוֹשִׁיב ← יָשַׁב

הוֹשִׁיט ← [ישט]

הוֹשִׁיעַ ← [ישע]

הוּשַׂם ← [שים]

הוֹשֵׁעַ ש״פ ז Osée *m*

הוּשַׁע ← [ישע]

הוֹשָׁעָה (222, בְּלִי ר׳) נ secours *m*, salut *m*

הִוָּשְׁעוּת (45, בְּלִי ר׳) נ fait *m* d'être sauvé

הוֹשַׁעְנָא! מ״ק דת hosanna!

|| הוֹשַׁעְנָא (ר׳ ־נוֹת) נ עממי branche *f* de saule

הוֹשַׁעְנָא רַבָּה *hocha'na rabba* (7e jour de la fête des Tabernacles)

הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה bon à rien

הוּשַׁר ← [שיר]

הוּשַׁת ← [שית]

[הות] הוֹתֵת (455 ת) פ״ע (עַל־) assaillir

הוֹתִיר, הוֹתַר, הוּתַר ← [יתר]

הוֹתָרָה (222, בְּלִי ר׳) נ action *f* de laisser un reste

הִוָּתְרוּת (45, בְּלִי ר׳) נ fait *m* de rester

הַזָּאָה אוֹ הַזָּיָה (221) נ aspersion *f*

הִזְדַּבֵּל ← זִבֵּל

הִזְדַּבְּלוּת (45, בְּלִי ר׳) נ fumage *m*, fumaison *f*

הִזְדַּבֵּן ← זִבֵּן

הִזְדַּגֵּג ← זִגֵּג

הִזְדַּהֵב ← זָהַב

הִזְדַּהֲבוּת (45, בְּלִי ר׳) נ dorure *f*

הִזְדַּהָה ← זִהָה

הִזְדַּהוּת (46) נ identification *f*

הִזְדַּהֵם ← זִהֵם

הִזְדַּהֲמוּת (45, בְּלִי ר׳) נ infection *f*, souillure *f*

הִזְדַּהֵר ← 1. זָהַר

הִזְדַּהֲרוּת (45, בְּלִי ר׳) נ action *f* de briller

הִזְדַּוֵּג ← זִוֵּג

הִזְדַּוְּגוּת (45) נ accouplement *m*

הִזְדַּוֵּעַ ← 2. זָוַע

הִזְדַּחֲלוּת (45, בְּלִי ר׳) נ action *f* de ramper

הִזְדַּיֵּן ← 1. 2. זִיֵּן

הִזְדַּיְּנוּת (45, בְּלִי ר׳) נ armement *m*

|| בהש הִזְדַּיְּנוּת בְּסַבְלָנוּת action *f* de s'armer de patience

הִזְדַּיֵּף ← זִיֵּף

הִזְדַּיְּפוּת (45, בְּלִי ר׳) נ contrefaçon *f*, falsification *f*

הִזְדַּכּוּת (45, בְּלִי ר׳) נ purification *f*

הִזְדַּכֵּךְ ← [זכך]

הִזְדַּכְּכוּת (45, בְּלִי ר׳) נ clarification *f*

הִזְדַּכֵּר ← 1. זָכַר

הִזְדַּלֵּג ← זָלַג

הִזְדַּלְזֵל ← זִלְזֵל

הִזְדַּלֵּף ← זָלַף

הִזְדַּמֵּן ← זִמֵּן

הִזְדַּמְּנוּת (45) נ (פְּגִישָׁה) rencontre *f*, coïncidence *f*

|| (שְׁעַת־כּוֹשֶׁר) occasion *f*

נִצֵּל הִזְדַּמְּנוּת profiter d'une occasion

הֶחְמִיץ הִזְדַּמְּנוּת manquer une occasion

החמצת־פנים — physionomie *f* aigre
החמרה (222) נ (הרעה) — aggravation *f*
|| (חומרה) — rigueur *f*, sévérité *f*
החניה (222) נ — stationnement *m*
(בין שתי מכוניות) — créneau *m*
החנפה (222) נ — flatterie *f*
החנקה (222) נ — étranglement *m*, strangulation *f*
|| כימ (הרכבה עם חנקן) — nitrification *f*
החנקות (45, בלי ר') נ — étouffement *m*
החסמות (45) נ — fermeture *f*, blocage *m*
|| מתמט (של־מעגל במשולש וכו') — inscription (d'une figure dans une autre) *f*
החסנה (222) נ — magasinage *m*
החסרה (222) נ — diminution *f*, soustraction *f*
החפזות (45) נ — précipitation *f*, hâte *f*
החפשה (222) נ — déguisement *m*
החצות (46) נ — division *f*, scission *f*
החצנה (222) נ — extériorisation *f*
החצפה (222, בלי ר') נ — insolence *f*
החצפת־פנים — attitude insolente
החקרות (45) נ — fait *m* d'être interrogé
החרבה (222) נ — destruction *f*
החרבות (45) נ — destruction *f*, ruine *f*
|| (התייבשות) — dessèchement *m*
החרדה (222) נ — action *f* d'ébranler *ou* d'effrayer
החרמה (222) נ (הפקעה) — confiscation *f*
|| (הטלת־חרם) — excommunication *f*, boycottage *m*
החרפה (222) נ — aggravation *f*
החרשה (222) נ — assourdissement *m*
החשבה (222) נ — considération *f*, estime *f*
החשבות (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être considéré
החשדה (222) נ — suspicion *f*, action *f* de suspecter
החשדות (45) נ — fait *m* d'être suspect
החשה (220) נ — accélération *f*
החשכה (222) נ — obscurcissement *m*
החשפה (222) נ — mise *f* à nu, dévoilement *m*
החתכות (45) נ — action *f* de se couper
החתמה (222) נ — apposition *f* d'une signature

(על־מינוי) — souscription *f*
|| (שימת־חותמת) — oblitération *f*, cachetage *m*
הטב, הטבה ת — bigarré, bariolé
הטבה (212) נ — bienfait *m*
|| (שינוי לטובה) — amélioration *f*
|| (מענק) — gratification *f*, prime *f*
מניות־הטבה נ"ר — actions préférentielles
הטבלה (222) נ — immersion *f*
|| דת — baptême *m*
1. הטבעה (222) נ (של־אנייה) — envoi *m* par le fond
2. הטבעה (222) נ (של־מטבעות) — frappe *f*
הטגנות (45) נ — friture *f*
הטה, הטה ← נטה
הטהרות (45) נ — purification *f*
הטוי (23) ז — inclinaison *f*, fléchissement *m*
הטח (124) ז — heurt *m*, coup *m*, choc *m*
הטח־דברים — lancement *m* d'invectives
הטחה (212) נ — lancement *m*, projection *f*
הטחת־דברים — lancement d'invectives
הטחת־ראש בכתל — action *f* de se cogner la tête contre le mur
|| (מריחה בטיח) — plâtrage *m*
הטחטחות (45) נ — crépitement *m*
הטיב ← [טוב]
הטיה (221) נ — inclination *f*, déviation *f*, détournement *m*
הטית־אזן — action *f* de prêter l'oreille
הטית־דעת — partialité *f*
הטית־דין — déni *m* de justice
|| (נטייה) — action *f* de se conformer
הטיה אחרי־רבים — action *f* de suivre la majorité
|| פיס — déviation *f*, déflection *f*
הטיח ← [טוח]
הטיל ← [טול]
הטיל, הטל ← נטל
הטיס ← [טוס]
הטיף ← נטף
1. הטל (123) ז (השלכה) — projection (géométrique) *f*

הֲזָעָה (221) נ — transpiration *f*, sudation *f*
מֶרְחַץ־הֲזָעָה ז — bain *m* de sueur, sauna *m*
הַזְעָמָה (222) נ — irritation *f*, fureur *f*
הַזְעָמַת־פָּנִים — mine furieuse
הַזְעָפָה (222) נ — indignation *f*
הֶזְעֵק (123) ז או הַזְעָקָה (222) נ — alerte *f*, alarme *f*, convocation urgente
הִזָּעֲקוּת (45) נ — alerte *f*
הַזְעָרָה (222) נ — rapetissement *m*, miniaturisation *f*
הֶזֵּק (123) ז — dommage *m*, dégât *m*, nuisance *f*
הַזֵּק ← נזק
הַזְקָפָה (222, בלי ר') נ — redressement *m*
הִזָּקְקוּת (45, בלי ר') נ — recours *m*
הֲזָרָה (221, בלי ר') נ — dissuasion *f*
הַזְרָחָה (222, בלי ר') נ — ilumination *f*, éclat *m*
הַזְרָמָה (222) נ — écoulement *m*
‖ (כספים) — versement (de numéraire) *m*
הַזְרָעָה (222) ז — fécondation *f*
הַזְרָעָה מְלָאכוּתִית — insémination artificielle
הַזְרָקָה (222) נ רפא — injection *f*, inoculation *f*
הַחְבָּאָה (222) נ — action *f* de cacher, recel *m*
הֵחָבְאוּת (45) נ — action *f* de se cacher
הֶחְבֵּר (123) ז — association (d'idées) *f*
‖ טכנ מְכוֹנַת־הֶחְבֵּר — brocheuse *f*
הַחְדָּרָה (222) נ — introduction *f*, infiltration *f*
הַחְוָרָה (222) נ — action *f* de pâlir
‖ בהש (הסברה) — éclaircissement *m*
הַחְזָקָה (222) נ — possession *f*, entretien *m*
דְּמֵי־הַחְזָקָה ז״ר — frais *mpl* d'entretien
‖ הַחְזָקַת־טוֹבָה — reconnaissance *f*, gratitude *f*
הַחְזָקַת־מַעֲמָד — maintien *m* sur ses positions
הֶחְזֵר (123) ז — retour *m*, restitution *f*
הֶחְזֵר־פִּקָּדוֹנוֹת — remboursement *m* de dépôts
‖ פיס הֶחְזֵר־אוֹר — reflet *m* de lumière
‖ (תגובה) — réflexe *m*
הַחְזָרָה (222) נ — retour *m*, restitution *f*
הַחְזָרַת־אֲבֵדָה — restitution d'objet perdu
הַחְזָרַת־מַס — ristourne *f* de taxe
הַחְזָרַת־הַסֵּדֶר — rétablissement *m* de l'ordre
הַחְזָרָה לְמוּטָב — redressement *m*

הַחְזָרַת־שָׁלוֹם — réponse *f* aux salutations
הַחְטָאָה (222) נ — incitation *f* au péché
‖ הַחְטָאַת־מַטָּרָה — action *f* de manquer le but
הַחְיָאָה (222, בלי ר') נ — revivification *f*
הָחִישׁ ← 1. [חוש]
הַחְכָּרָה (222) נ — affermage *m*, bail *m* à ferme
הֵחֵל ← 1. 2. [חלל]
הַחְלָאָה (222) נ — provocation *f* de maladie
הַחְלָדָה (222) נ — fait *m* de se couvrir de rouille
הַחָלָה (220, בלי ר') נ — application *f*
הֶחְלֵט (123) ז — décision *f*
‖ בְּהֶחְלֵט — absolument, certainement
הַחְלָטָה (222) נ — décision *f*
קִבֵּל הַחְלָטָה — prendre une décision
הֶחְלֵטִי, ־טִית ת — absolu, définitif
‖ הֶחְלֵטִית תה״פ — définitivement
הֶחְלֵטִיּוּת (47, בלי ר') נ — résolution *f*, détermination *f*
‖ בְּהֶחְלֵטִיּוּת — résolument, fermement
הַחְלָמָה (222) נ — convalescence *f*
הַחְלָפָה (222) נ — échange *m*, remplacement *m*
הַחְלָפַת־בְּגָדִים — changement *m* d'habits
הַחְלָפַת־הִלּוּךְ (במכונית) — changement de vitesse
בהש הַחְלָפַת־כֹּחַ — reprise *f* de nouvelles forces
הֵחָלְצוּת (45) נ — action *f* de s'échapper
‖ (הודרזות) — empressement *m*, engagement spontané
הַחְלָקָה (222) נ (גלישה) — glissement *m*, glissade *f*
‖ (יישור) — lissage *m*, polissage *m*
בהש הַחְלָקַת־לָשׁוֹן — flatterie *f*
הֵחָלְקוּת (45, בלי ר') נ — division *f*, partage *m*
הַחְלָשָׁה (222) נ — affaiblissement *m*
הֵחָלְשׁוּת (45) נ — affaiblissement *m*, diminution *f*
הֵחַם ← [חמם]
הַחְמָצָה (222) נ (הפיכה לחומץ) — acétification *f*
‖ כימ (חימצון) — oxydation *f*
‖ (של־מספוא) — fermentation *f*
מִגְדַּל־הַחְמָצָה ז — silo *m*
‖ בהש הַחְמָצַת־הִזְדַּמְּנוּת — occasion manquée

הִידְרוֹלִיקָה (—) נ פיס — hydraulique *f*
הִידְרוֹסְטָטִיקָה (—) נ — hydrostatique *f*
הִידְרוֹפוֹבְּיָה (—) נ רפא — hydrophobie *f*
הִידְרוֹפּוֹנִיקָה (—) נ — culture *f* sans terre
הִידְרוֹקֶן (—) ז — hydropisie *f*
הִידְרַנְט (ר׳ ־טִים) ז — prise *f* d'eau, bouche *f* d'incendie
1. הָיָה (346) פ״ע — être
הָיָה עָיֵף — il était fatigué
הָיוּ זְמַנִּים — ah! le bon vieux temps
וְכָךְ הָיָה — et c'est ce qui arriva
הָיֹה הָיָה אִישׁ — il y avait une fois un homme
מַה־שֶּׁהָיָה הָיָה — le passé est le passé
הָיֹה לֹא תִהְיֶה — cela ne sera pas
יִהְיֶה מַה־שֶּׁיִּהְיֶה או וִיהִי־מָה — quoi qu'il arrive
וַיְהִי הַיּוֹם — il arriva un jour
מַה־תְּהֵא עָלָיו? — qu'adviendra-t-il de lui?
הֱיֵה שָׁלוֹם — portez-vous bien
|| (נעשה) הָיָה לְ־ — devenir
הָיָה לְאֶבֶן — se transformer en pierre
הָיָה לְאִישׁ — devenir un homme
הָיְתָה לְאִישׁ — se marier (en parlant d'une femme)
הָיָה לִצְחוֹק — devenir un objet de risée
|| (שייך) הָיָה לִי יָדִיד — j'avais un ami
הָיָה לוֹ מַזָּל — il a eu de la chance
יִהְיֶה לָנוּ מָקוֹם — nous aurons de la place
הָיָה לוֹ (או עָלָיו) לִשְׁתֹּק — il aurait dû se taire
|| ° (פגע) יָדוֹ הוֹיָה בּוֹ — sa main le frappe
|| (לפני פועל אחר) הָיִיתִי גָּר בִּכְפָר — j'habitais dans un village
הֲוֵה אוֹמֵר — cela revient à dire, par conséquent
לֶהֱוֵי יָדוּעַ שֶׁ־ — on fait savoir que
הָיִיתִי שָׂמֵחַ אִלּוּ — je serais content si
אִלּוּ קָרָאתָ לִי הָיִיתִי בָּא — si tu m'avais appelé je serais venu
|| הֱיוֹת שֶׁ־ — puisque, étant donné que
|| נִהְיָה (406, רק עבר והווה) פ״ע — devenir, se réaliser
לֹא נִהְיְתָה כָּזֹאת — rien de tel n'a jamais existé
|| הִוָּה (453) פ״י — créer, constituer, former
|| הִתְהַוָּה (480) פ״ע — se constituer, se former
2. [היה] נִהְיָה (406) פ״ע (התרופף) — s'affaiblir
שְׁנָתוֹ נִהְיְתָה עָלָיו — le sommeil le fuyait
הִיּוּלִי, ־לִית ת — primitif, grossier, chaotique
חֹמֶר הִיּוּלִי — matière *f* informe
הִיּוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — primitivité *f*, grossièreté *f*
הֱיוֹת ← הָיָה
הֵיטֵב תה״פ — bien
הֵיךְ ← הֵיאַךְ
הֵיכָא תה״פ ארמית — où
הֵיכָא דְּאֶפְשָׁר — dans la mesure du possible
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי? — d'où te vient cette idée?
הֵיכִי תה״פ ארמית — comment?
הֵיכִי דָּמֵי? — comment cela?
הֵיכִי תִּמְצָא לוֹמַר? — comment peux-tu parler ainsi?
הֵיכָל (91 או 93) ז (ארמון) — palais *m*
הֵיכַל־הַמֶּלֶךְ — palais royal
הֵיכַל־הַתַּרְבּוּת — palais de la culture
|| (בית־המקדש) — temple *m*
|| (בבית־הכנסת) — tabernacle *m*
|| היסט אַבִּירֵי־הַהֵיכָל ז״ר — les Templiers *m*
הֵיכָן תה״פ — où?
לְהֵיכָן אַתָּה הוֹלֵךְ? — où vas-tu?
מֵהֵיכָן? — d'où?
הֵיכָן שֶׁ־ — là où
כָּל־הֵיכָן שֶׁ־ — partout où
הֵילָךְ תה״פ — voici
|| הֵילָךְ (—) ז — moyen *m* de paiement
הֵילָךְ חֻקִּי — monnaie légale
הֵילֵל (—) ז — astre brillant
הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר — étoile *f* du matin (Vénus)
[הים] הָם (387) פ״ע — être bruyant, gémir
|| פ״י — troubler, bouleverser
|| הֵהִים (526) פ״י — faire du bruit, causer du trouble
הֵימָנָה (222, בלי ר׳) נ — glissement *m* à droite
הֵימֶנּוּ (נ׳ הֵימֶנָּה) כ״ג — de lui
שֶׁאֵין לְמַעְלָה הֵימֶנּוּ — incomparable, qui n'a pas son pareil
לֹא כָּל הֵימֶנּוּ — tout ne dépend pas de lui

2. הֶטֵל (123) ז (מס) — *taxe f, imposition f*
הַטְלָאָה (222) נ — rapiéçage *m*, ravaudage *m*
הֲטָלָה (212) נ — lancement *m*, projection *f*
הֲטָלַת־בֵּיצִים — ponte *f*
הֲטָלַת־כִּידוֹן — lancement de javelot
הַטָּלָה (221) נ — imposition *f*
הַטָּלַת־קְנָס — action *f* d'infliger une amende
הַטָּלַת־אֵימָה — intimidation *f*, action de terroriser
הִטַּלְטְלוּת (45) נ — pérégrination *f*, déplacements *mpl*
הִטַּמְּאוּת (45) נ — souillure *f*
הִטַּמְטְמוּת (45) נ — abêtissement *m*
הַטְמָנָה (222) נ — action *f* de cacher
|| מטבח הַטְמָנַת־חָמִין — maintien *m* au chaud (d'un plat)
הַטְמָעָה (222) נ — assimilation *f*
|| צמח הַטְמָעַת־פַּחְמָן — photosynthèse *f*
הִטָּמְעוּת (45) נ — assimilation *f*
הַטְמָרָה (222, בלי ר') נ — ensilage *m*
הַטְנָה (207) נ — espadrille *f*
הִטַּנְּפוּת (45) נ — fait *m* de se salir, souillure *f*
הֶטֵּס (123) ז — transport *m* par air
הַטָּסָה (212) נ — action *f* de faire voler
|| (העברה במטוס) — transport *m* par air
הַטְעָיָה (222) נ — tromperie *f*, abus *m* de confiance
|| (הנחה מטעה) — sophisme *m*
הַטְעָמָה (222) נ — accentuation *f*, insistance *f*
|| מטבח (הוספת־תבלינים) — assaisonnement *m*
(נתינה לטעום) — action *f* de faire goûter
הַטְעָנָה (222) נ — chargement *m*
הַטָּפָה (221) נ (של־נוזלים) — dégouttement *m*
|| בהש — prédication *f*, homélie *f*
הַטָּפַת־מוּסָר — action *f* de prêcher la morale
הִטָּפְלוּת (45) נ — action *f* de s'accrocher (à qn)
הִטַּפְּלוּת (45) נ — action *f* de prendre soin
הֶטְפֵּס (123) ז — cliché *f*, stéréotype *m*
הַטְפָּסָה (222) נ — stéréotypie *f*
הַטְרָדָה (222) נ — action *f* d'importuner
|| צבא יְרִיּוֹת־הַטְרָדָה נ״ר — tir *m* de harcèlement

הֶטֶרוֹגֵנִי, ־נִית ת — hétérogène
הֶטֶרוֹגֵנִיּוּת (47, בלי ר') נ — hétérogénéité *f*
הֶטֶרוֹנוֹמְיָה (—) נ — hétéronomie *f*
הֶטְרֵחַ (124) ז או הַטְרָחָה (222) נ — action *f* de causer des embarras
הִטַּרְטְרוּת (45) נ — bruit *m* de ferraille
הַטְרָיָה (222) נ — action *f* de rafraîchir
הֶטְרֵם (123) ז או הַטְרָמָה (222) נ — anticipation *f*
הַטְרָפָה (222) נ דת — interdiction *f* de consommer
הִטָּרְפוּת (45) נ (של־בהמה) — fait *m* d'être déchiré
|| (של־אנייה) — naufrage *m*
|| בהש הִטָּרְפוּת־הַדַּעַת — fait *m* de devenir fou
הִטַּשְׁטְשׁוּת (45) נ — embrouillement *m*
הִי (—) ז — lamentation *f*, complainte *f*
הֵי מ״ק — voici
|| הֵי לְךָ — voici pour toi
הִיא כ״ג — elle
כָּל־שֶׁהִיא או כָּלְשֶׁהִי — quelconque, quelle qu'elle soit
|| (דבר זה) — cela
וְלֹא הִיא — il n'en est rien
וְהִיא שֶׁעָמְדָה לָנוּ — voilà ce qui nous a soutenus
|| הַהִיא כ״ר — celle-là
בָּעֵת הַהִיא — en ce temps-là
הָיְא! מ״ק — hé!, holà!
הֵיאַךְ או הֵיךְ תה״פ — comment
הִיבִּיסְקוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — hibiscus *m*, ketmie *f*
הִיגְיֵנָה (—) נ — hygiène *f*
הִיגְיֵנִי, ־נִית ת — hygiénique
הִיגְרוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז — hygromètre *m*
הֵידָד! מ״ק — bravo!
קְרִיאוֹת־הֵידָד נ״ר — acclamations *fpl*
° הֻיְדָה (ר׳ ־דוֹת) נ — action *f* de grâces
הִידְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול — hydre *f*
|| מיתול — hydre (serpent fabuleux)
הִידְרוֹגְרַפְיָה (—) נ — hydrographie *f*
הִידְרוֹדִינָמִיקָה (—) נ — hydrodynamique *f*
הִידְרוֹלוֹגְיָה (—) נ — hydrologie *f*
הִידְרוֹלִי, ־לִית ת — hydraulique
הִידְרוֹלִיסָה (—) נ כימ — hydrolyse *f*

מַס־הַכְנָסָה ז — impôt *m* sur le revenu
בּוּל־הַכְנָסָה ז — timbre fiscal
הַכְנָעָה (222, בלי ר') נ (דיכוי) — soumission *f*
|| (ענווה) — humilité *f*, dévotion *f*
בְּהַכְנָעָה — humblement, dévotement
הִכָּנְעוּת (45, בלי ר') נ — soumission *f*, reddition *f*
הַכְסָפָה (222, בלי ר') נ — argenture *f*
|| בהש הַכְסָפַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
הַכְעָסָה (222) נ — irritation *f*
הַכְעָרָה (222, בלי ר') נ — enlaidissement *m*
הַכְפָּלָה (222) נ — redoublement *m*, action *f* de doubler
|| מתמט — multiplication *f*
הַכְפָּשָׁה (222) נ — salissure *f*, dénigrement *m*, diffamation *f*, opprobre *m*
הַכֵּר (323) פ"ע (לְ־) — railler, se moquer de
הֻכַּר, הַכֵּר ← 1. [נכר]
הֶכֵּר (123) ז — reconnaissance (d'un objet *etc*) *f*, identification *f*
סִימַן־הֶכֵּר ז — marque particulière
הַכָּרָה (221) נ (ידיעה) — connaissance *f*
תּוֹרַת־הַהַכָּרָה נ — théorie *f* de la connaissance
הַכָּרָה עַצְמִית — connaissance de soi, suffisance *f*
|| (דעה) — conviction *f*, opinion *f*, avis *m*
בָּא לִידֵי־הַכָּרָה כִּי — acquérir la conviction que
בַּעַל־הַכָּרָה — homme *m* qui a des convictions
הַכָּרַת־טוֹבָה — reconnaissance *f*, gratitude *f*
|| (תודעה) — connaissance, conscience *f*
מְחֻסַּר־הַכָּרָה — sans connaissance
אִבֵּד הַכָּרָתוֹ — perdre connaissance
שָׁבָה אֵלָיו הַכָּרָתוֹ — reprendre connaissance
תַּת־הַכָּרָה — subconscient *m*
|| הַכָּרַת־פָּנִים (הבעת־פנים) — physionomie *f*
(משוא־פנים) — partialité *f*
|| משפט הַכָּרָה בְּ־ — reconnaissance (d'un Etat *etc*) *f*
הֶכֵּרוּת (48) נ — connaissance (entre personnes) *f*
בִּקּוּר־הֶכֵּרוּת ז — visite *f* pour faire connaissance
הַכְרָזָה (222) נ — proclamation *f*
הַכְרָזַת־מִלְחָמָה — déclaration *f* de guerre
הֶכְרֵחַ (124) ז — nécessité *f*, obligation *f*
בְּהֶכְרֵחַ — nécessairement, obligatoirement
מִן־הַהֶכְרֵחַ הוּא לְ־ (אוֹ שֶׁ־) — il est indispensable de (*ou* que)
הֶכְרֵחַ לֹא יְגֻנֶּה — nécessité impérieuse, force majeure
הַכְרָחָה (222) נ — contrainte *f*
הֶכְרֵחוּת (48) נ — nécessité *f*
הֶכְרֵחִי, ־חִית ת — nécessaire, obligatoire
תְּנַאי הֶכְרֵחִי — condition *f* nécessaire
הֶכְרֵחִיּוּת (47) נ — caractère *m* inévitable
הֶכְרֵעַ (124) ז — prépondérance *f*, argument décisif
אֵין הֶכְרֵעַ — la question reste indécise
הַכְרָעָה (222) נ (החלטה) — décision *f*
|| (של מאזניים) — action *f* de faire pencher la balance
|| (הכנעה) — action de soumettre *ou* de maîtriser
הַכְרָתָה (222) נ — extermination *f*
הַכָּרָתִי, ־תִית ת — conscient
תַּת־הַכָּרָתִי — subconscient
הַכָּשָׁה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
|| (של־נחש) — morsure (d'un serpent) *f*
הַכְשָׁלָה (222) נ — action *f* d'induire en erreur
הִכָּשְׁלוּת (45) נ — échec *f*, faillite *f*
הֶכְשֵׁר (123) ז (הכשרה) — préparation *f*, conditionnement *m*
|| (תעודת־כשרות) — licence *f*, attestation *f*
בהש (הסכמה) — autorisation *f*, approbation *f*
הַכְשָׁרָה (222) נ (הכנה) — préparation *f*
הַכְשָׁרַת־קַרְקַע — défrichement *m*
הַכְשָׁרָה חַקְלָאִית — formation *f* agricole
חַוַּת־הַכְשָׁרָה נ — ferme-école *f*
|| דת הַכְשָׁרַת־בָּשָׂר — apprêt (rituel) de la viande
הַכְשָׁרַת־כֵּלִים — nettoyage (rituel) des ustensiles
הַכְתָּבָה (222) נ — dictée *f*
הַכְתָּמָה (222) נ — action *f* de salir *ou* de ternir

הִימְנוֹן (21) ז — hymne *m*
הַהִימְנוֹן הַלְאֻמִּי — l'hymne national
[הין] הֵהִין (526 נ) פ"ע — oser, avoir l'audace de
הִין (1) ז — *hîn* (ancienne mesure de capacité) *m*
הַיְנוּ תה"פ ארמית — c'est
הַיְנוּ הָךְ — c'est la même chose
הַיְנוּ דִּכְתִיב — c'est ce qui est écrit
דְּהַיְנוּ — c'est-à-dire
הִינוּמָה (201) נ — voile (de jeune mariée) *m*
הִיסְטוֹלוֹגְיָה (—) נ — histologie *f*
הִיסְטוֹרִי, ־רִית ת — historique
הִיסְטוֹרְיָה (—) נ — histoire *f*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז — historiographe *m*
הִיסְטוֹרְיוֹגְרַפְיָה (—) נ — historiographie *f*
הִיסְטוֹרְיוֹן (ר' ־נִים) ז — historien *m*
הִיסְטֵרִי, ־רִית ת — hystèriyue
הִיסְטֵרְיָה (—) נ — hystérie *f*
הִיפּוֹתֵטִי, ־טִית ת — hypothétique
הִיפְּנוֹזָה (—) נ — hypnose *f*
הִיפְּנוֹטִי, ־טִית ת — hypnotique
הֵירוֹאִי, ־אִית ת — héroïque
הִיֵּרַרְכְיָה (—) נ — hiérarchie *f*
הַיְשֵׁר תה"פ — directement, tout droit
הַיְשָׁרָה (222) נ — conduite droite, redressement *m*
הָךְ ← [נכה]
הָךְ כ"ר ארמית — ceci, cela
הָכָא תה"פ ארמית — ici
הָכָא וְהָתָם — ici et là
הַכְאָבָה (222) נ — action *f* d'infliger une douleur
הַכָּאָה (221) נ — action *f* de battre *ou* de frapper
הַכָּאָה עַל־חֵטְא — action de battre sa coulpe
הַכְבָּדָה (222) נ — alourdissement *m*, charge *f*
הַכֵּה, הַכֵּה ← [נכה]
הַכְהָיָה (222) נ — affaiblissement *m*
בהש הַכְהָיַת־עֵינַיִם — offense *f*
‖ (צביעה בצבע כהה) — fonçage *m*
הֶכְוֵן (123) ז — orientation *f*
יעוּץ וְהֶכְוֵן — orientation professionnelle
הַכְוָנָה (222) נ (של־מכשיר) — réglage *m*
(של־אדם) — orientation *f*

הַכְזָבָה (222) נ — dénégation *f*, déception *f*
הַכְחָדָה (222) נ — destruction *f*, extermination *f*
הֶכְחֵשׁ (123) ז — démenti *m*, dénégation *f*
1. הַכְחָשָׁה (222) נ (הרזיה) — amaigrissement *m*
2. הַכְחָשָׁה (222) נ (כפירה) — démenti *m*
1. הֲכִי? מ"ש — est-ce que?, est-ce parce que...?
הֲכִי אָמַרְתִּי? — ai-je dit?, est-ce que j'ai dit?
2. הֲכִי תה"פ (לפני שם־תואר) — le plus
הַבָּחוּר הֲכִי נֶחְמָד — le jeune homme le plus gentil
הָכִי תה"פ ארמית — ainsi
אֲפִלּוּ הָכִי — quand même, néanmoins
בַּר־הָכִי — expert, compétent
אַדְּהָכִי וְהָכִי — sur ces entrefaites
בְּלָאו הָכִי — de toute manière
הֵכִיל ← [כול]
הֵכִין ← [כון]
הֵכִיצַד? תה"פ — comment cela?
הִכִּיר ← 1. [נכר]
הִכִּישׁ ← 2. [נכש]
הַכְלָאָה (222) נ — croisement (d'espèces) *m*, hybridation *f*
הַכְּלָאוּת (45, בלי ר') נ — emprisonnement *m*
הַכְלָבָה (222) נ — faufilage *m*
הֲכָלָה (212, בלי ר') נ — capacité (d'un récipient) *f*
הֶכְלֵל (123) ז — généralisation *f*
הַכְלָלָה (222) נ (קביעת־כלל) — généralisation *f*
‖ (הכנסה לתוך־כלל) — inclusion *f*, action *f* d'inclure
הַכְלָמָה (222) נ — affront *m*, insulte *f*, offense *f*
הַכְלָרָה (222) נ — verdunisation *f*, javellisation *f*
הַכְמָנָה (222, בלי ר') נ — action *f* de cacher
הָכֵן תה"פ — fermement, à son poste
עָמַד הָכֵן — se tenir prêt
מַצַּב־הָכֵן ז — état *m* d'alerte
הֲכָנָה (212) נ — préparation *f*, préparatifs *mpl*
הַכְנָסָה (222) נ — action *f* de faire entrer, introduction *f*
הַכְנָסַת־אוֹרְחִים — hospitalité *f*
הַכְנָסַת־כַּלָּה — dotation *f* d'une fiancée
‖ (כסף) — recette *f*, revenu *m*

בַּהֲלִיכָתוֹ וּבַחֲזִירָתוֹ — à l'aller et au retour
|| °(שיירה) — caravane *f*
|| (מנהג) — comportement *m*, manière *f* d'agir
הֲלִיכוֹת־עוֹלָם — la vie sociale
הֲלִיכוֹת־הַבַּיִת — la marche du ménage
הֲלִיכוֹן (1) ז — déambulateur *m*
הֲלִימָה (201) נ — battement *m*, pulsation *f*
הֲלִימַת־הַלֵּב — battement du coeur
הֲלִימוּת (45) נ — conformité *f*, justesse *f*
1. הֵלִין ← 1. [לון]
2. הֵלִין, הֵלִין ← 2. [לון]
הֵלִיץ ← [לוץ]
1. הֲלָךְ (—) ז ארמית — péage *m*, droit *m* de passage
2. הֲלָךְ (88) ז — disposition *f*, état *m*
הֲלָךְ־נֶפֶשׁ — mentalité *f*, tempérament *m*
הֲלָךְ־רוּחַ — état *m* d'esprit, humeur *f*
הָלַךְ (370) פ"ע — aller
הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied
הָלוֹךְ וָשׁוֹב — aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
הָלַךְ אַחֲרֵי־פ' — suivre qn
כהש הָלַךְ בְּדַרְכֵי־פ' — suivre les traces de qn
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו — il jouit d'une grande réputation
אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת — je vais mourir
|| (הסתלק) — s'en aller, partir, disparaître
הַגֶּשֶׁם הָלַךְ לוֹ — la pluie s'en est allée
לֵךְ־לְךָ — va-t'en
הָלַךְ מֵעִם־פ' — quitter qn
הָלַךְ לְעוֹלָמוֹ או בְּדֶרֶךְ־כָּל־הָאָרֶץ — trépasser
הָלַךְ לְאִבּוּד — se perdre, disparaître
|| הָלֹךְ וְגָדֵל — grandir de plus en plus
עֶרְכּוֹ פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ — sa valeur va en diminuant
|| הָלַךְ רָכִיל בְּ־ — calomnier, diffamer
הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־ — être fasciné par
הָלַךְ שׁוֹלָל — se laisser duper
|| מַה הוֹלֵךְ כָּאן? — qu'est-ce qui se passe ici?
|| נֶהֱלַךְ (392) פ"ע — s'en aller, se laisser aller
נֶהֱלַךְ כְּצֵל — déambuler comme une ombre

|| הִלֵּךְ (432) פ"ע — aller, circuler
סְחוֹרָה מְהַלֶּכֶת — marchandise demandée
מַחֲלָה מְהַלֶּכֶת — épidémie *f*
|| פ"י הִלֵּךְ אֵימִים עַל־ — inspirer de la crainte à
|| הִתְהַלֵּךְ (466) פ"ע — aller et venir, se promener
הִתְהַלֵּךְ עִם־בַּחוּרָה — fréquenter une jeune fille
|| הוֹלִיךְ (518) פ"י — emmener, conduire
הוֹלִיךְ וְהֵבִיא — faire passer et repasser
הוֹלִיךְ שׁוֹלָל — duper, tromper, abuser
1. הֵלֶךְ (180) ז (עובר־אורח) — passant *m*, voyageur *m*, vagabond *m*
2. הֵלֶךְ (—) ז (של־דבש) — coulée *f*
הַלָּךְ (90) ז — marcheur *m*
הֲלָכָה (215) נ — loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הֲלָכָה לְמַעֲשֶׂה — règle à mettre en pratique
הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי — loi donnée à Moïse au Sinaï (loi fondamentale non écrite)
כהש אֵין זוֹ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מסיני — ce n'est pas un dogme immuable
הֲלָכָה וְאֵין מוֹרִים כֵּן — telle est la règle mais on ne l'enseigne pas
הֲלָכָה פְּסוּקָה — règle ayant force de loi
הֲלָכָה כְּפ' — la jurisprudence suit l'opinion de
|| כַּהֲלָכָה — régulièrement, comme il faut
|| לַהֲלָכָה — théoriquement, en droit
לַהֲלָכָה כֵּן לְמַעֲשֶׂה לֹא — théoriquement oui pratiquement non
הִלְכָּךְ מ"ח — c'est pourquoi, pour cette raison
הֶלְכָן (ר' ־נים) ז — marcheur *m*, vagabond *m*
הִלְכְתָא (—) נ — loi *f*, règle *f*, jurisprudence *f*
הִלְכְתָא לִמְשִׁיחָא — loi applicable à l'époque messianique, utopie *f*
הִלְכָתִי, ־תִית ת — légal, juridique
1. הָלַל (354) פ"ע (זרח) — luire, briller, resplendir
בְּהִלּוֹ — dans tout son éclat
|| הֵהֵל (528) פ"י — éclairer, illuminer
2. הָלַל (354) פ"ע — se conduire comme un fou
|| הוֹלֵל (455) פ"י — frapper de folie, rendre insensé
|| הִתְהוֹלֵל (488) פ"ע — faire le fou, se déchaîner
3. הִלֵּל (432) פ"י — louer, glorifier

בהש הַכְתָּמַת־שֵׁם	atteinte *f* à la réputation
הַכְתָּפָה (222) נ	chargement *m* sur l'épaule
הַכְתָּרָה (222) נ (של־מלך)	couronnement *m*
‖ בהש (מתן־תואר)	collation *f* de grade
(של־רב או כומר)	installation *f*, intronisation *f*
הֲלֹא תה״פ	n'est-ce pas que...?
הֲלֹא יָדַעְתָּ	ne sais-tu pas?
הָלְאָה תה״פ (מקום)	plus loin, au loin
מֵהָלְאָה לְ־	au-delà de
גֶּשׁ־הָלְאָה	hors d'ici!
בהש הַשָּׁלוֹם מֵאִתָּנוּ וָהָלְאָה	la paix est encore loin de nous
‖ (זמן) מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה	à partir d'aujourd'hui
מִשָּׁם וָהָלְאָה	à partir de là
וְכֵן הָלְאָה	et ainsi de suite
הַלְאָיָה (222, בלי ר׳) נ	action *f* de fatiguer
הַלְאָמָה (222) נ	nationalisation *f*
הַלְבָּדָה (222) נ	placage (de bois) *m*
הַלְבָּנָה (222) נ	blanchiment *m*
‖ בהש הַלְבָּנַת־פָּנִים	affront *m*, insulte *f*
הַלְבָּנַת־כְּסָפִים	régularisation *f* d'avoirs
הַלְבָּשָׁה (222) נ	habillement *m*
הַלְבָּשָׁה מוּכָנָה מֵרֹאשׁ	confection *f*, prêt-à-porter *m*
חֲדַר־הַלְבָּשָׁה ז	garde-robe *f*
הֻלֶּדֶת (251, בלי ר׳) נ	naissance *f*
יוֹם־הֻלֶּדֶת ז	anniversaire *m* de naissance
הַלָּה (—) כ״ר	celui-ci, celui-là
הָלָה (208) נ	rayonnement *m*, auréole *f*
(מסביב לירח)	halo *m*
הַלְהָבָה (222) נ	inflammation *f*
הַלְהָבַת־יְצָרִים	excitation *f* des passions
הַלְהָטָה (222) נ	chauffage *m* à blanc
הַלּוֹ! מ״ק	ohé!, holà!
(בטלפון)	allo!
הַלְוָאָה (222) נ	prêt *m*
הַלְוַאי! מ״ק	plût au Ciel!
הַלְוַאי שֶׁ־	si seulement
הָלוֹגֶן (ר׳ ־נִים) ז כים	halogène *m*
הַלְוָיָה (222) נ	accompagnement *m*, escorte *f*
‖ (של־מת)	funérailles *fpl*, obsèques *fpl*

הִלּוּךְ (41) ז	marche *f*, démarche *f*
הִלּוּכְךָ יְהִי בְּנַחַת	que ta démarche soit pondérée
בהש הִלּוּךְ־לָשׁוֹן	façon *f* de parler
רפא הִלּוּךְ־מֵעַיִם	diarrhée *f*
‖ (במכונית)	vitesse *f*
הִלּוּךְ רִאשׁוֹן/שֵׁנִי	première / deuxième vitesse
תֵּבַת־הִלּוּכִים נ	boîte *f* de vitesses
הִלּוּךְ אֲחוֹרִי	marche *f* arrière
הִלּוּל (41) ז	louange *f*, glorification *f*
‖ הִלּוּלִים ז״ר	fête *f*, solennité *f*
פְּרִי־הִלּוּלִים ז	des fruits réputés
הִלּוּלָה (201) נ או הִלּוּלָא (ר׳ ־לֵי) ז	fête *f*
הִלּוּלָא וְחִנְגָּא	bombance *f*, noce *f*
‖	anniversaire *m* de la mort d'un saint
הֲלוֹם או הֲלֹם תה״פ	ici, par ici
אַל־תִּקְרַב הֲלֹם	n'approche pas d'ici
בָּאתִי עַד־הֲלֹם	j'en suis arrivé à ce point
הָלוּם, הֲלוּמָה ת	frappé
הֲלוּם־יַיִן	terrassé par le vin, ivre
הֲלוּם־רַעַם	frappé du tonnerre
הִלּוּם (41) ז	convenance *f*, conformité *f*
הַלָּז (—) כ״ר	celui-là
הַלָּזֶה (נ׳ הַלֵּזוּ) כ״ר	celui-là
הֲלָזָה (221) נ	calomnie *f*, rumeur *f*
הַלֵּזוּ ← הַלָּזֶה	
הַלְחָמָה (222) נ טכנ	soudure *f*
הַלְחָמָה קָשָׁה	brasage *f*
שְׁפוֹפֶרֶת־הַלְחָמָה נ	chalumeau *m*
הַלְחָנָה (222) נ מוס	mise *f* en musique
הֲלָטָה (220) נ	action *f* de voiler (sa face)
הֶלְיוּם (—) ז כים	hélium *m*
הֵלִיז ← [לוז]	
הֵלִיט ← [לוט]	
הָלִיךְ (10) ז (צעד)	pas *m*, démarche *f*
‖ (מנהג)	manière *f* d'agir, coutume *f*
‖ משפט	acte *m* de procédure
הֲלִיכִים מִשְׁפָּטִיִּים	action *f* judiciaire
הֲלִיכָה (201) נ	marche *f*
בַּהֲלִיכָה אִטִּית	en marchant lentement

בהש הֲמוֹן־לִבּוֹ le tumulte de son coeur
הָמוֹן (51, בלי ר׳) ז vulgarisation *f*
הֲמוֹנִי, ־נִית ת de masse, commun, vulgaire
יִצּוּר הֲמוֹנִי production *f* en série
הֲמוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ vulgarité *f*
הֲמוֹנִית (17) נ masse *f*, foule *f*
הִמּוּר (51) ז pari *m*, gageure *f*
הַמְזָגוֹת (45) נ mélange *m*, amalgame *m*
הַמְחָאָה (222) נ בנק chèque *m*, mandat (de paiement) *m*
הַמְחָאַת־דֹּאַר mandat-poste *m*
הַמְחָאַת־נוֹסְעִים chèque de voyage
הַמְחָזָה (222) נ adaptation *f* pour la scène
הַמְחָשָׁה (222) נ matérialisation *f*, concrétisation *f*
אֶמְצְעֵי־הַמְחָשָׁה ז״ר moyens audio-visuels
הֲמָטָה (212, בלי ר׳) נ action *f* de provoquer
הַמְטָרָה (222) נ arrosage *m*
הֶמְיָה נ bruit *m*, rumeur *f*, gémissement *m*
הֶמְיַת־לֵב (או ־נֶפֶשׁ) émotion *f*
‖ (ציוץ) roucoulement *m*
הֵמִיט ← [מוט]
הֵמִיךְ ← [מוך]
הֵמִיל ← [מול]
הֶמְיָן (91) ז ceinture *f*
הֵמִיר ← [מור]
הֵמִישׁ ← [מוש]
הֲמִית (17) נ gémissement *m*
הֵמִית ← [מות]
הֵמַךְ ← מָכַךְ
הִמָּלְאוּת (45, בלי ר׳) נ emplissage *m*, plénitude *f*
הֲמֻלָּה (208) נ tumulte *m*, agitation *f*
הַמְלָחָה (222) נ salage *m*, salaison *f*
הַמְלָטָה (222) נ (לידה) parturition (chez les animaux) *f*, action *f* de mettre bas
‖ (הצלה) sauvetage *m*, salut *m*
הִמָּלְטוּת (45, בלי ר׳) נ action *f* de s'échapper
הַמְלָכָה (222) נ intronisation (d'un roi) *f*
הִמָּלְכוּת (45) נ consultation *f*, délibération *f*
הַמְלָצָה (222) נ recommandation *f*, avis *m* favorable

הָמַם (357) פ״י troubler, confondre
‖ נָהַם (415) פ״ע s'agiter, s'émouvoir, s'étonner
‖ הִמֵּם (432) פ״י troubler, étonner, abasourdir
‖ הִתְהַמֵּם (466) פ״ע se troubler, devenir perplexe
הֲמָמָה (212, בלי ר׳) נ tumulte *m*
הֲמָמוֹן (38) ז tumulte *m*
הֵמֵן (324 נ) פ״ע se conduire effrontément
הָמָן ש״פ ז Aman *m*
מטבח אָזְנֵי־הָמָן נ״ר pets-de-nonne (pâtisserie) *mpl*, beignets *mpl*
הִמָּנְעוּת (45) נ abstention *f*
הֶמֶס (169) ז bois mort, broussailles *fpl*
הֲמַסָּה (208) נ liquéfaction *f*, dissolution *f*
הִמַּסּוּת (47, בלי ר׳) נ action *f* de fondre
הֶמְסֵס (—) ז זואול feuillet (estomac des ruminants) *m*
הַמְעָדָה (222) נ action *f* de faire trébucher
‖ בהש incitation *f* à l'erreur *ou* à une faute
הַמְעָטָה (222) נ diminution *f*, réduction *f*
בהש הַמְעָטַת־דְּמוּת dépréciation *f*
הִמָּעֲטוּת (45, בלי ר׳) נ amoindrissement *m*
הִמָּעֲכוּת (45) נ écrasement *m*
הַמְצָאָה (222) נ invention *f*
בַּעַל־הַמְצָאוֹת personne inventive
‖ (בריאה) création *f*
‖ (הבאה) fourniture *f*, livraison *f*
הִמָּצְאוּת (45, בלי ר׳) נ présence *f*, existence *f*
הֵמַק ← [מקק]
הֵמַר ← [מרר]
הִמֵּר (432) פ״ע parier, gager
1. הַמְרָאָה (222) נ (של־מטוס) départ (d'avion) *m*, décollage *m*
‖ כימ sublimation *f*
2. הַמְרָאָה (222) נ (סירוב) refus *m*, rébellion *m*
‖ (הימור) pari *m*, gageure *f*
3. הַמְרָאָה (222) נ (הלעטה) engraissement *m*
הֲמָרָה (212) נ échange *m*, conversion *f*
הֲמָרַת־דָּת conversion
הֲמָרַת־מַטְבֵּעַ change *m*

יָפֶה לְהַלֵּל — remarquablement beau

‖ הִתְהַלֵּל (466) פ״ע (הילל את עצמו) — se vanter

(היה מהולל) — être glorifié, être loué

הִלֵּל ש״פ ז — Hillel *m*

בֵּית־הִלֵּל ז — école *f* de Hillel (connue pour sa modération)

הַלֵּל (ר׳ הַלֵּלוֹת) ז — hymne *m* de louange

‖ דת קָרָא אֶת־הַהַלֵּל — réciter les hymnes de louange (Psaumes 113–118)

בהש גָּמַר אֶת־הַהַלֵּל — ne pas tarir d'éloges

הָלֵל, הֲלֵלָה ת — glorieux, fameux

הַלָּלוּ כ״ר ר׳ — ceux-xi, ceux-là

הַלְלוּיָהּ! מ״ק — alléluia

הֶלֶם (169) ז — choc *m*

‖ רפא הֶלֶם מֵחֲמַת־נִתּוּחַ — choc opératoire

רִפּוּי ז בְּהֶלֶם — thérapeutique *f* de choc

1. הָלַם (324) פ״י (היכה) — frapper, marteler

‖ נֶהֱלַם (392) פ״ע — être frappé, être assommé

2. הָלַם (324) פ״י (תאם) — convenir, être conforme

הַשִּׂמְלָה הוֹלֶמֶת אוֹתָהּ — cette robe lui sied

‖ (פירש) — interpréter convenablement

קָשֶׁה לַהֲלֹם פָּרָשָׁה זוֹ — il est difficile d'interpréter exactement ce passage

‖ נֶהֱלַם (392) פ״ע — s'arranger, s'ajuster

הֹלֶם (186, בלי ר׳) ז — coup *m*, battement *m*

הֹלֶם־פַּעַם — coup de marteau

הֲלֹם ← הֲלוֹם

הַלְמַאי? תה״פ ארמית — pourquoi?, à quoi bon?

הַלְמוּת (45) נ (דפיקה) — coup *m*

הַלְמוּת־הַלֵּב — battements *mpl* du coeur

‖ °(פטיש) — marteau *m*

הַלְמָן (91) ז — maillet *m*

הַלָּן תה״פ ארמית — là, là-bas

‖ לְהַלָּן — ci-dessous, plus loin

כִּדְלְהַלָּן — comme suit

הֲלָנָה (212) נ — action *f* de faire passer la nuit

הֲלָנַת־דִּין — remise *f* d'un jugement

הֲלָנַת־שָׂכָר — retenue *f* de salaire

הֲלָנָה (221) נ — plainte *f*, doléance *f*

הֶלֶנִי, ־נִית ת — hellénique, grec

הֶלֶנִיסְטִי, ־טִית ת — hellénistique

הַלְעָבָה (222) נ — offense *f*, dédain *m*

הַלְעָגָה (222) נ — raillerie *f*, dérision *f*

1. הַלְעָזָה (222) נ (דיבה) — calomnie *f*

2. הַלְעָזָה (222) נ (תרגום) — traduction (en langue étrangère) *f*

הַלְעָטָה (222) נ — gavage *m*

‖ בהש — action *f* de bourrer

הֲלָצָה (212) נ — plaisanterie *f*, blague *f*, facétie *f*

הֲלָצִי, ־צִית ת — plaisant, facétieux

הַלְקָאָה (222) נ — fustigation *f*, flagellation *f*

‖ בהש הַלְקָאָה עַצְמִית — autocritique *f*

הֶלְקֵט (123) ז — capsule *f*

הַלְשָׁנָה (222) נ — dénonciation *f*, calomnie *f*

הֵם או הֵמָּה כ״ג ז״ר — eux

‖ הָהֵם כ״ר ז״ר — ceux-là

בַּיָּמִים הָהֵם — en ces jours-là

הַמְאָסָה (222) נ — action *f* de faire prendre en dégoût

הָמָה (349) פ״ע — bourdonner, s'agiter, gémir

הָמָה לִבִּי — mon coeur s'émeut

הָמוּ מֵעָיו לְפ׳ — être pris de compassion pour

גַּלִּים הוֹמִים — des vagues rugissantes

‖ (צייץ) — roucouler

‖ הֵמָה (447) פ״ע (רעש) — faire du bruit, bruire

(השתוקק) הוֹמֶה וּמְהַמֶּה — plein de convoitise

‖ הִתְהַמָּה (480) פ״ע — bourdonner, s'agiter

הֶמְהוּם (41) ז — murmure *m*, ronronnement *m*

‖ (היסוס) — hésitation *f*

הִמְהֵם (462) פ״ע — murmurer, ronronner

‖ הִתְהַמְהֵם (492) פ״ע — gronder, rugir

הֶמוֹגְלוֹבִּין (—) ז רפא — hémoglobine *f*

הָמוּם, הֲמוּמָה ת — consterné, stupéfait

הִמּוּם (41) ז — consternation *f*, stupéfaction *f*

הָמוֹן (28) ז (קהל רב) — foule *f*

הֲמוֹנִים הִתְאַסְּפוּ — une foule de gens se rassembla

הֲמוֹנֵי־הֲמוֹנִים — une foule immense

‖ (כמות גדולה) הֲמוֹן־כֶּסֶף — une grande quantité d'argent

‖ (פשוטי־העם) הֶהָמוֹן — la masse, la multitude

‖ (שאון) — tumulte *m*, agitation *f*

מתמט גוף הַנְדָּסִי — polyèdre *m*

הַנְדָּפוּת (45, בלי ר') נ — évaporation *f*

|| בהש (היעלמות) — évanouissement *m*

[הנה] נֶהֱנָה (409) פ"ע — jouir, bénéficier, profiter

נֶהֱנָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine

דת בִּרְכּוֹת־הַנֶּהֱנִים נ"ר — action *f* de grâces avant de consommer

|| הֵנָה (447) פ"י — procurer du plaisir (*ou* un avantage) à

|| הִתְהַנָּה (480) פ"ע — jouir, profiter

|| הֶהֱנָה (511) פ"י — faire profiter, faire bénéficier

הִנֵּה (296) מלית — voici

הִנְנִי — me voici

הִנְנִי עָלֶיךָ! — à nous deux!

הִנֵּה כִּי־כֵן — ainsi, de cette manière

1. הֵנָּה ← הֵן

2. הֵנָּה תה"פ — ici

הֵנָּה וָהֵנָּה — ici et là, çà et là

אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה — de long en large

עַד־הֵנָּה — jusqu'ici, jusqu'aujourd'hui

הַנְהָגָה (222) נ (התנהגות) — conduite *f*

|| (הנהלה) — direction *f*, dirigeants *mpl*

הַנְהָגַת־הָעֵדָה — chefs *mpl* de la communauté

|| (קבלת מנהג) — introduction *f* d'un usage

הִנְהוּן (41) ז — acquiescement *m*, approbation *f*

הַנְהָלָה (222) נ — direction *f*

|| הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת — comptabilité *f*

הִנְהֵן (458 נ) פ"ע — acquiescer, approuver

הַנְהָרָה (222) נ — fluorescence *f*

הִנּוֹחַ (44, בלי ר') ז — déposition *f*, pose *f*

הִנּוּי (23) ז — réjouissance *f*, agrément *m*

הַנְוָיָה (222) נ — embellissement *m*

הִנּוֹעַ (44, בלי ר') ז — balancement *m*

הִנָּזְרוּת (45) נ — abstention *f*, privation *f*

הֵנַח ← [נוח]

הֲנָחָה (212) נ — soulagement *m*

הֲנָחַת־רוּחַ — satisfaction *f*

|| (במחיר) — réduction *f*, rabais *m*

(ממיסים) — remise (d'impôts) *f*, dégrèvement *m*

הַנָּחָה (221) נ — pose *f*, mise *f*

דת הַנָּחַת־תְּפִלִּין — mise des *tefillîn*

|| (סברה) — supposition *f*, hypothèse *f*

מִתּוֹךְ־הַנָּחָה שֶׁ־ — en admettant que

הַנְחָיָה (222) נ — directive *f*, indication *f*

הַנְחָלָה (222) נ — attribution *f*, communication *f*

הַנְחָלַת־לָשׁוֹן — enseignement *m* d'une langue

הֶנְחֵת (123) ז — débarquement *m*

הַנְחָתָה (222) נ — descente *f*

הַנְחָתַת־מַכָּה — action *f* d'assener un coup

צבא הַנְחָתַת־אֵשׁ — concentration *f* de feu

|| (הורדה לקרקע) — action de faire atterrir

הִנָּטוּת (49) נ — inclinaison *f*

|| דקדוק (של־שם) — déclinaison *f*

(של פועל) — conjugaison *f*

הִנָּטְלוּת (45, בלי ר') נ — disparition *f*, retrait *m*

הִנָּטְעוּת (45, בלי ר') נ — plantation *f*

הִנָּטְשׁוּת (45, בלי ר') נ (היעזבות) — délaissement *m*

|| (התפשטות) — propagation *f*, extension *f*

הַנֵּי כ"ר ארמית — ceux-ci, ces

הַנֵּי מִלֵּי בְּ־ — il s'agit de, il est question de

הֵנִיא ← [נוא]

הֵנִיב ← [נוב]

הֵנִיד ← [נוד]

הֲנָיָה (212) נ — jouissance *f*, plaisir *m*

הֵנִיחַ, הִנִּיחַ ← [נוח]

הָנִיחָא תה"פ ארמית — soit!, admettons!

הֵנִיס ← [נוס]

הֵנִיעַ ← [נוע]

הֵנִיף ← [נוף]

הֵנִיץ ← [נוץ]

הֵנִיקָה ← [ינק]

הִנְּךָ, הִנְּכֶם ← הִנֵּה

הִנָּכְרָה (222) נ תאטר — distanciation *f*

הַנַּ"ל (= הַנִּזְכָּר לְעֵיל) ← זָכַר

הִנָּם, הִנָּן, הִנְנִי וכו' ← הִנֵּה

הַנְמָכָה (222) נ — abaissement *m*

הַנְמָקָה (222) נ — motivation *f*, argumentation *f*

הַנָּסָה (212) נ — mise *f* en fuite

הֶנֵּעַ (124) ז — balancement *m*, action *f* de secouer

הַמְרָכָּה (222) נ — amollissement *m*
הַמְרָצָה (222) נ — stimulation *f*, encouragement *m*
משפט בְּדֶרֶךְ־הַמְרָצָה — selon la procédure d'urgence, en référé
הֵמֵשׁ ← מֵשֵׁשׁ
הַמְשָׂגָה (222) נ — conceptualisation *f*
הַמְשָׁחָה (222) נ — onction *f*
הֶמְשֵׁךְ (123) ז — continuation *f*, suite *f*
הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא — à suivre
רוֹמָן ז בְּהֶמְשֵׁכִים — roman-feuilleton *m*
בְּהֶמְשֵׁךְ־הַזְּמַן — à la longue, avec le temps
כִּתּוֹת־הֶמְשֵׁךְ נ״ר — cours *mpl* complémentaires
הַמְשָׁכָה (222) נ — continuation *f*, prolongation *f*
הֶמְשֵׁכוּת (45, בלי ר׳) נ (המשך) — continuation *f*
‖ (היגררות) הִמָּשְׁכוּת אַחֲרֵי־ — penchant *m* pour
הֶמְשֵׁכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — continuité *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז — souveraineté *f*, pouvoir *f*
הֶמְשֵׁל (—) ז — analogie *f*, comparaison *f*
עַל־צַד־הַהֶמְשֵׁל — à titre de comparaison
1. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ (השלטה) — action *f* de conférer le pouvoir
2. הַמְשָׁלָה (222, בלי ר׳) נ, (מתן־משל) — métaphore *f*
הֲמָתָה (212) נ — mise *f* à mort
הַמְתָּחָה (222) נ — étirage *m*, action *f* de tendre
הִמָּתְחוּת (45) נ — tension *f*
הַמְתָּנָה (222) נ — attente *f*
חֲדַר־ (או אוּלַם־) הַמְתָּנָה ז — salle *f* d'attente
הַמְתָּקָה (222) נ — adoucissement *m*, édulcoration *f*
הַמְתָּקַת־מַיִם — dessalement *m* de l'eau
בהש הַמְתָּקַת־סוֹד — confidence *f*, conspiration *f*
‖ משפט הַמְתָּקַת־דִּין או ־עֹנֶשׁ — allègement *m* de peine
1. הֵן או הֵנָּה כ״ג נ״ר — elles
‖ הָהֵן כ״ר נ״ר — celles-ci, ces
הַנָּשִׁים הָהֵן — ces femmes
כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה — autant et plus
2. הֵן מ״ח (הרי) — eh bien, en fait, pourtant
‖ (האם...?) — est-ce que?
הֵן הָיְתָה כָּזֹאת? — y eut-il jamais rien de tel?
הֵן...הֵן — aussi bien... que
3. הֵן מ״ק — oui
הֵן וָהֵן — parfaitement, certainement
הֵן אוֹ לָאו? — oui ou non?
אוֹמְרֵי־הֵן ז״ר — approbateurs *mpl* systématiques
מִכְּלַל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן — la négation implique l'affirmation du contraire
יְהִי הֵן שֶׁלְּךָ הֵן — que ton oui soit oui
הֵן־צֶדֶק — parole *f* d'honneur
בְּהֵן שֶׁלִּי או בְּהֵן־צִדְקִי — par ma foi
1. הֲנָאָה (212) נ (תענוג) — plaisir *m*, jouissance *f*
נֶהֱנָה הֲנָאָה מְרֻבָּה — éprouver bien du plaisir
בַּעַל־הֲנָאָה ז — jouisseur *m*
טוֹבַת־הֲנָאָה נ — bénéfice *m*, avantage *m*
נָדַר הֲנָאָה מִן־ — s'interdire tout bénéfice de la part de
‖ משפט הֲנָאָה מִן־הַסָּפֵק — bénéfice du doute
2. הֲנָאָה (212, בלי ר׳) נ (מניעה) — opposition *f*
הִנָּבְאוּת (47) נ — action *f* de prophétiser
הֲנָבָה (212) נ — production *f*, rendement (d'un champ) *m*
הַנְבָּטָה (222) נ — action *f* de faire germer
הַנְגָּנָה (222) נ — intonation *f*, mise *f* en marche (d'un appareil de musique)
הִנָּגְעוּת (45) נ — contamination *f*, infection *f*
הִנָּגְרוּת (45) נ — écoulement *m*, effusion *f*
הֶנֵּד (123) ז — balancement *m*
הֲנָדָה (212) נ — balancement *m*, oscillation *f*
הַנְדְּסָאוּת (—) נ — technologie *f*
הַנְדְּסַאי (ר׳ ־סָאִים) ז — technicien supérieur
הַנְדָּסָה (222) נ מתמט — géométrie *f*
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר — géométrie plane
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב — géométrie dans l'espace
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית — géométrie descriptive
‖ (עבודת־מהנדס) — métier *m* d'ingénieur, ingénierie *f*
הַנְדָּסָה עִירוֹנִית — génie urbain, travaux publics
הַנְדָּסַת־אֳנִיּוֹת — génie *m* maritime
‖ צבא חֵיל־הַנְדָּסָה ז — génie militaire
הַנְדָּסִי, ־סִית ת — géométrique

הֶסְדֵּר (123) ז arrangement *m*, régularisation *f*
|| (במדינת ישראל) service militaire combiné avec des études talmudiques
|| משפט הֶסְדֵּר כּוֹבֵל cartel *m*
הַסְדָּרָה (222) נ arrangement *m*, régularisation *f*
הַסָּה (447) פ"ע se taire
|| פ"י faire taire, imposer silence à
|| הִתְהַסָּה (480) פ"ע être réduit au silence
|| הֶהֱסָה (551) פ"י faire taire, réduire au silence
הַסְוָאָה (222) נ camouflage *m*, dissimulation *f*
הִסּוּי (23) ז effort *m* d'imposer le silence
הִסּוּס (51) ז hésitation *f*, scrupule *m*
הֶסַּח (124, בלי ר') ז détournement *m*, diversion *f*
הֶסַּח־הַדַּעַת inadvertance *f*, distraction *f*
בְּהֶסַּח־הַדַּעַת (במפתיע) à l'improviste
(בלי תשומת־לב) distraitement
|| בְּהֶסַּח־פָּנִים en détournant la tête
הִסָּחֲבוּת (45) נ (היגררות) entraînement *m*
|| (הימשכות) fait *m* de traîner en longueur
הַסָּחָה (221, בלי ר') נ détournement *m*, diversion *f*
הַסָּחַת־הַדַּעַת distraction *f*
צבא פְּעֻלַּת־הַסָּחָה נ diversion
הִסָּחֲטוּת (45) נ fait *m* d'être comprimé
|| בהש fait *m* d'être épuisé
הִסָּחֲפוּת (45) נ entraînement *m*
|| בהש fait *m* de se laisser entraîner
הֶסֵּט (ר' ־טוֹת) ז déplacement *m*, remuement *m*
הֲסָטָה (212) נ déplacement *m*, remuement *m*
הִסִּיג ← [נסג]
הִסִּיחַ ← 1. נָסַח
הֵסִיט ← [סוט]
הֵסִיךְ ← [סוך]
הִסִּיךְ ← נָסַךְ
הִסִּיעַ ← נָסַע
הֵסִיף ← [סוף]
הִסִּיק ← נָסַק
הֵסִיר ← [סור]
הֵסִית ← [סות]
הֲסָכָה (212) נ lubrification *f*, graissage *m*
הֶסְכֵּם (123) ז accord *m*, convention *f*
בָּאוּ לִידֵי־הֶסְכֵּם se mettre d'accord
הַסְכָּמָה (222) נ accord *m*, assentiment *m*
נָתַן הַסְכָּמָתוֹ donner son agrément
הַסְכָּמָה כְּלָלִית consensus *m*, unanimité *f*
היסט מְדִינוֹת־הַהַסְכָּמָה נ"ר les Alliés *mpl*
|| (בראש־ספר) approbation *f*, imprimatur *m*
הַסְכָּנָה (222) נ action *f* de s'habituer
הַסְלָלָה (222) נ mise *f* sur orbite
הַסְלָמָה (222) נ escalade *f*
הַסְמָכָה (222) נ (קירוב) rapprochement *m*
(עיבוי) épaississement *m*
|| (מתן־תואר) collation *f* de grade
הַסְמָכָה לְהוֹרָאָה licence *f* d'enseigner
דת הַסְמָכָה לְרַבָּנוּת ordination *f* au rabbinat
הַסְמָלָה (222) נ codage *m*
הַסְמָקָה (222) נ fait *m* de rougir
הַסְנָנָה (222) נ filtrage *m*
הַסֵּס (432) פ"ע hésiter
|| הִתְהַסֵּס (466) פ"ע commencer à hésiter
הַסְסָן (ר' ־נים) ז homme indécis *ou* irrésolu
הַסְסָנוּת (46, בלי ר') נ indécision *f*, irrésolution *f*
הַסְסָנִי, ־נִית ת hésitant, irrésolu, indécis
הֶסַּע (124) ז déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָדָה (222) נ service *m* de traiteur
הַסָּעָה (221) נ déplacement *m*, transport *m*
הַסְעָרָה (222) נ agitation *f*, effervescence *f*
|| בהש הַסְעָרַת־הָרוּחוֹת excitation *f* des esprits
הַסְפָּגָה (222) נ (ייבוש) épongeage *m*
|| (החדרת־נוזל) imprégnation *f*, imbibition *f*
הִסָּפְגוּת (45, בלי ר') נ absorption *f*
הֶסְפֵּד (123) ז oraison *f* funèbre
הַסְפָּדָה (222, בלי ר') נ action *f* de prononcer l'éloge funèbre
הִסָּפְחוּת (45) נ annexion *f*, adjonction *f*
הֶסְפֵּק (123) ז rendement *m*, débit *m*, capacité *f*
|| פיס (של־מכונה) puissance (d'une machine) *f*
הַסְפָּקָה (222) נ approvisionnement *m*, ravitaillement *m*
1. הֶסֵּק (123) ז (הבערה) chauffage *m*

הֲנַע־רֹאשׁ hochement *m* de tête
|| מכונ propulsion *f*, traction *f*
גַּלְגַּל־הֲנֵעַ ז roue motrice
הֲנָעָה (212) נ mise *f* en mouvement
|| מכונ propulsion *f*, traction *f*
הֲנָעָה קִדְמִית traction avant
|| פסיכ motivation *f*
הַנְעָלָה (222) נ action *f* de chausser
חֲנוּת־הַנְעָלָה נ magasin *m* de chaussures
הִנָּעֲלוּת (45, בלי ר') נ fermeture *f*, verrouillage *m*
הַנְעָמָה (222) נ action *f* d'agrémenter
הִנָּעֲרוּת (45, בלי ר') נ (התעוררות) réveil *m*
|| (התחדשות) rajeunissement *m*
הֶנֶף (—) ז mouvement *m*, levée *f*, élan *m*
הֶנֶף־יָד mouvement de la main
הֲנָפָה (212) נ action *f* d'élever *ou* de brandir
הֲנָפַת־דְּגָלִים action *f* de hisser des drapeaux
דת הֲנָפַת־הָעֹמֶר présentation *f* de la gerbe (au lendemain de la Pâque)
הֶנְפֵּק (123) ז authentification *f*
הַנְפָּקָה (222) נ בנק émission *f*
הַנְפָּשָׁה (222) נ personnification *f*, animation *f*
הִנָּפְשׁוּת (45, בלי ר') נ détente *f*, repos *m*
הֵנֵץ (—) ז étincellement *m*, lueur *f*
עִם־הָנֵץ־הַחַמָּה au point du jour
הֲנָצָה (212) נ bourgeonnement *m*
הַנְצָחָה (222) נ perpétuation *f*, immortalisation *f*
הִנָּצְחוּת (45, בלי ר') נ défaite *f*
הִנָּצְלוּת (45, בלי ר') נ sauvetage *m*, salut *m*
הֲנָקָה (212) נ allaitement *m*
הִנָּקוּת (46, בלי ר') נ fait *m* d'être déclaré innocent
הִנָּקְטוּת (45, בלי ר') נ usage *m*, fait *m* de se servir
הִנָּקְטוּת־אֶמְצָעִים prise *f* de mesures
הִנָּקְמוּת (45) נ vengeance *f*, revanche *f*
הִנָּשְׂאוּת (45) נ élévation *f*
הִנָּשְׁלוּת (45) נ dépossession *f*
הַנְשָׁמָה (222) נ action *f* de faire respirer

הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית (222) נ respiration artificielle
הַנְשָׁמָה מִפֶּה אֶל־פֶּה bouche-à-bouche *m*
הִנָּתְקוּת (45) נ séparation *f*, détachement *m*
|| בהש הִנָּתְקוּת מִן־הַבַּיִת éloignement *m* de la maison
הִנָּתְשׁוּת (45) נ déracinement *m*
הַס! מ"ק silence!
הַס מִלְּהַזְכִּיר! pas un mot!, motus!
הֻשְׁלַךְ הַס le silence se fit
הֵסֵב ← סָבַב
הֵסֵב (—) ז retournement *m*, rotation *f*
הֵסֵב־רֹאשׁ action *f* de tourner la tête
|| (לשולחן) action *f* de se mettre à table
|| בנק endos *m*, aval *m*
הֲסִבָּה (212) נ action *f* de se mettre à table
|| (העברה) transfert *m*
הֲסָבַת־שֵׁם changement *m* de nom
הֲסָבָה מִקְצוֹעִית recyclage *m*
|| בנק endos *m*, aval *m*
הֶסְבֵּר (123) ז explication *f*
דִּבְרֵי־הֶסְבֵּר ז"ר commentaire *m*
|| הַסְבֵּר־פָּנִים accueil amical *ou* bienveillant
הַסְבָּרָה (222) נ explication *f*
מִנְהַל־הַהַסְבָּרָה ז direction *f* de l'information
|| הַסְבָּרַת־פָּנִים accueil amical
הַסְבָּרָתִי, ־תִית ת explicatif, d'information
הַסָּגָה (221) נ déplacement *m*
הַסָּגַת־גְּבוּל violation *f* de propriété
בהש empiétement *m*, usurpation *f*
הַסְגָּלָה (222) נ adaptation *f*
הֶסְגֵּר (123) זז quarantaine *f*, isolement *m*
מַחֲנֵה־הֶסְגֵּר ז camp *m* d'internement
|| צבא blocus *m*, siège *m*
הֵטִיל הֶסְגֵּר עַל־ bloquer, assiéger
|| דקדוק intercalation *f*, parenthèse *f*
מַאֲמַר־הֶסְגֵּר ז proposition incidente
|| דת (בית־מדרש ספרדי) école *f* talmudique
הַסְגָּרָה (222) נ isolement *m*, internement *m*
|| משפט extradition *f*
הִסָּגְרוּת (45, בלי ר') isolement *m*, retraite *f*

הִסְתַּלְסֵל ← סִלְסֵל
הִסְתַּלְסְלוּת (45) נ — enroulement *m*, ondulation *f*
הִסְתַּלֵּף ← סִלֵּף
הִסְתַּלְּפוּת (45) נ — falsification *f*, altération *f*
הִסְתַּלֵּק ← סִלֵּק
הִסְתַּלְּקוּת (45) נ — disparition *f*
|| בהש (מוות) — décès *m*, disparition
|| משפט (מתביעה) — retrait (d'une plainte) *m*
הִסְתַּמֵּא ← סִמֵּא
הִסְתַּמְּאוּת (45) נ — fait *m* de devenir aveugle
הִסְתַּמֵּךְ ← סָמַךְ
הִסְתַּמְּכוּת (45) נ — référence *f*
הִסְתַּמֵּל ← סִמֵּל
הִסְתַּמְּמוּת (45) נ — intoxication *f* par la drogue
הִסְתַּמֵּן ← סִמֵּן
הִסְתַּמְּנוּת (45) נ — apparition *f*
הִסְתַּמֵּק ← סָמַק
הִסְתַּמְּקוּת (45) נ — fait *m* de rougir
הִסְתַּמֵּר ← סָמַר
הִסְתַּמְּרוּת (45) נ — fait *m* de se dresser
הִסְתַּנְוֵר ← סִנְוֵר
הִסְתַּנְוְרוּת (45) נ — aveuglement *m*
הִסְתַּנֵּן ← סִנֵּן
הִסְתַּנְּנוּת (45) נ (במסננת) — filtrage *m*
|| בהש (במחתרת) — infiltration *f*
הִסְתַּנֵּף ← סָנַף
הִסְתַּנְּפוּת (45) נ — affiliation *f*
הִסְתַּעֵף ← סָעַף
הִסְתַּעֲפוּת (45) נ — ramification *f*, bifurcation *f*
הִסְתַּעֵר ← סָעַר
הִסְתַּעֲרוּת (45) נ — assaut *m*
הִסְתַּפֵּג ← סָפַג
הִסְתַּפְּגוּת (45) נ — action *f* de s'essuyer
הִסְתַּפֵּחַ ← 1. סָפַח
הִסְתַּפְּחוּת (45) נ — annexion *f*, adjonction *f*
הִסְתַּפֵּק ← 2. 3. סִפֵּק
1. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ — fait *m* de se contenter
הִסְתַּפְּקוּת בְּמוּעָט — frugalité *f*, sobriété *f*
|| (סיפוק עצמי) — satisfaction *f*, contentement *m*

2. הִסְתַּפְּקוּת (45) נ — éveil *m* d'un doute
הִסְתַּפֵּר ← 2. סִפֵּר
הִסְתַּפְּרוּת (45) נ — coupe *f* des cheveux
הִסְתַּקְרֵן ← סִקְרֵן
הִסְתַּקְרְנוּת (45) נ — éveil *m* de la curiosité
הֶסְתֵּר (123, בלי ר') ז — action *f* de cacher
בְּהֶסְתֵּר — en secret, clandestinement
|| הֶסְתֵּר־פָּנִים — éclipse *f* de la face
בְּהֶסְתֵּר־פָּנִים — incognito
הִסְתַּרְבֵּל ← סִרְבֵּל
הִסְתַּרְבְּלוּת (45) נ — encombrement *m*
הִסְתָּרֵג ← סָרַג
הִסְתָּרְגוּת (45) נ — enchevêtrement *m*
הַסְתָּרָה (222) נ — action *f* de cacher
1. הִסְתָּרוּת (45) נ (היחבאות) — fait *m* d'être caché
2. הִסְתָּרוּת (45) נ (התבטלות) — réfutation *f*
הִסְתָּרֵךְ ← [סרך]
הִסְתָּרֵס ← סֵרֵס
הִסְתָּרְסוּת (45) נ — castration *f*
|| (השתבשות) — déformation *f*
הִסְתָּרֵק ← 1. סָרַק
הִסְתָּרְקוּת (45) נ — action *f* de se peigner
הִסְתַּתֵּם ← סָתַם
הִסְתַּתְּמוּת (45) נ — fait *m* d'être obstrué
הִסְתַּתֵּר ← 2. סָתַר
הִסְתַּתְּרוּת (45) נ — action *f* de se cacher
הַעֲבָדָה (222, בלי ר') נ — asservissement *m*
הֶעָבָה (220) נ — action *f* de couvrir de nuages
הַעֲבָטָה (222) נ — prêt *m* à gage
הֶעֱבֵר (123) ז מוס — exposition *f*
הַעֲבָרָה (222) נ — transport *m*, transfert *m*
הַעֲבָרַת־קֻלְמוֹס — trait *m* de plume
|| (הרחקה) — éloignement *m*, suppression *f*
הַעֲבָרַת־פָּקִיד מִמִּשְׂרָתוֹ — déplacement *m* d'un fonctionnaire
|| (מסירה) — remise *f*
|| בנק (של־כספים) — transfert *m*
|| (בפנקסנות) הַעֲבָרָה מִדַּף לְדַף — report *m*
|| (משמעות מושאלת) — métaphore *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַעֲבָרָה — métaphoriquement
|| (השגת־אישור) — action *f* de faire passer

2. הֶסֵּק (123) ז (מסקנה)	déduction *f*
1. הַסָּקָה (221) נ (הבערה)	chauffage *m*
הַסָּקָה מֶרְכָּזִית	chauffage central
2. הַסָּקָה (221) נ (קביעת־תוצאה)	déduction *f*
הַסָּקַת־מַסְקָנוֹת	action *f* de tirer des conclusions
הַסָּקַת־שָׁוְא	raisonnement faux, sophisme *m*
הֲסָרָה (212) נ	éloignement *m*, enlèvement *m*
הֲסָרָה זְמַנִּית	suspension *f*
הַסְרָחָה (222) נ	pourriture *f*, puanteur *f*
הַסְרָטָה (222) נ	action *f* de filmer
מַכְשִׁיר־הַסְרָטָה ז	caméra *f*
הֶסֵּת (ר׳ ־תוֹת) ז	instigation *f*, persuasion *f*
משפט שְׁבוּעַת־הֶסֵּת	serment *m* d'intimation (imposé au défendeur)
הִסְתָּאֵב ← סָאַב	
הִסְתָּאֲבוּת (45) נ	déchéance *f*, compromission *f*
הִסְתַּבְּבוּת (45) נ	casualité *f*
הִסְתַּבֵּךְ ← סָבַךְ	
הִסְתַּבְּכוּת (45) נ	complication *f*
הִסְתַּבְּכוּת בְּחוֹבוֹת	difficultés financières
הִסְתַּבֵּן ← סִבֵּן	
הִסְתַּבְּנוּת (45) נ	savonnage *m*
הִסְתַּבֵּר ← סָבַר	
הִסְתַּבְּרוּת (45) נ	probabilité *f*
‖ מתמט תּוֹרַת־הַהִסְתַּבְּרוּת נ	calcul *m* des probabilités
הִסְתַּגֵּל ← 1. סִגֵּל	
הִסְתַּגְּלוּת (45) נ	adaptation *f*, acclimatation *f*
הִסְתַּגֵּף ← סִגֵּף	
הִסְתַּגְּפוּת (45) נ	mortification *f*, ascétisme *m*
הִסְתַּגֵּר ← סָגַר	
הִסְתַּגְּרוּת (45) נ	isolement *m* volontaire
הִסְתַּדֵּק ← סָדַק	
הִסְתַּדְּקוּת (45) נ	fêlure *f*, fissure *f*
הִסְתַּדֵּר ← סִדֵּר	
הִסְתַּדְּרוּת (45) נ	organisation *f*, association *f*
הִסְתַּדְּרוּת־עוֹבְדִים	confédération *f* du travail
הִסְתַּדְּרוּתִי, ־תִית ת	confédéral
הֲסָתָה (212) נ	provocation *f*, excitation *f*
הִסְתּוֹבֵב ← סָבַב	
הִסְתּוֹבְבוּת (45) נ	tournoiement *m*, action *f* de tourner en rond
‖ הִסְתּוֹבְבוּת־הָרֹאשׁ	vertige *m*
הִסְתּוֹדֵד ← 2. [סוד]	
הִסְתּוֹדְדוּת (45) נ	chuchoterie *f*, conspiration *f*
הִסְתַּוָּה ← [סוה]	
הִסְתַּוּוּת (47) נ	camouflage *m*
הִסְתּוֹלֵל ← סָלַל	
הִסְתּוֹלְלוּת (45) נ	arrogance *f*, tyrannie *f*
הִסְתּוֹפֵף ← [ספף]	
הִסְתּוֹפְפוּת (45) נ	séjour prolongé
הִסְתַּחֵב ← סָחַב	
הִסְתַּחֲבוּת (45) נ	fait *m* d'être entraîné
הִסְתַּחֵף ← סָחַף	
הִסְתַּחֲפוּת (45) נ	fait *m* d'être emporté
הִסְתַּחְרֵר ← סִחְרֵר	
הִסְתַּחְרְרוּת (45) נ	tourbillonnement *m*
הִסְתַּחְרְרוּת־הָרֹאשׁ	vertige *m*
הִסְתַּיֵּג ← 2. סִיֵּג	
הִסְתַּיְּגוּת (45) נ	réserve *f*, réticence *f*
בְּהִסְתַּיְּגוּת	sous réserve
(בחקיקה)	amendement *m*
הִסְתַּיֵּד ← סִיֵּד	
הִסְתַּיְּדוּת (45) נ	calcification *f*
רפא הִסְתַּיְּדוּת־עוֹרְקִים	artériosclérose *f*
הִסְתַּיֵּם ← 1. 2. סִיֵּם	
הִסְתַּיְּמוּת (45) נ	achèvement *m*
הִסְתַּיֵּעַ ← סִיֵּעַ	
הִסְתַּיְּעוּת (45) נ	aide *f*, concours *m*
הִסְתַּיֵּף ← 1. סִיֵּף	
הִסְתַּיְּפוּת (45) נ	escrime *f*
הִסְתַּכֵּל ← 2. [סכל]	
הִסְתַּכְּלוּת (45) נ	observation *f*, contemplation *f*
הִסְתַּכְּלוּתִי, ־תִית ת	visuel, d'observation
הִסְתַּכֵּם ← 1. סִכֵּם	
הִסְתַּכְּמוּת (45) נ	résumé *m*, résultat final
הִסְתַּכֵּן ← 2. סִכֵּן	
הִסְתַּכְּנוּת (45) נ	risque *m*, mise *f* en péril
הִסְתַּכְסֵךְ ← סִכְסֵךְ	
הִסְתַּכְסְכוּת (45) נ	conflit *m*

הַעֲנָקַת־תֹּאַר — collation *f* d'un grade
הַעֲנָשָׁה (222) נ — action *f* de punir
הֵעָנְשׁוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être puni
הַעֲסָקָה (222, בלי ר׳) נ — emploi *m*, action *f* d'occuper (des personnes)
הַעֲסָקַת־פּוֹעֲלִים — emploi d'ouvriers
הֵעָפָה (220, בלי ר׳) נ — action *f* de faire voler
הַעֲפַת־מַבָּט (או ־עַיִן) — action de jeter un coup d'oeil
הַעְפָּלָה (222) נ (אל־הר) — escalade *f*
|| היסט (לארץ־ישראל) — immigration illégale (1938–1948)
1. הַעֲצָמָה (222) נ (הגברה) — renforcement *m*
2. הַעֲצָמָה (222) נ (סגירה) — fermeture *f*
הֵעָצְמוּת (45, בלי ר׳) נ — fait *m* de se fermer
הֵעָצְרוּת (45) נ — arrêt *m*, cessation *f*
הֶעְקֵב (123) ז — calque *m*
הַעְקָבָה (222) נ — calquage *m*
הֵעָקְדוּת (45) נ — fait *m* d'être ligoté
הֲעָקָה (220) נ — pression *f*
הַעֲקָמָה (222) נ — déformation *f*
|| בהש הַעֲקָמַת־אַף — renfrognement *m*
הֵעָקְרוּת (45) נ — déracinement *m*
הֶעֱרֵב (—) ז — descente *f* du soir
הַעֲרֵב־שֶׁמֶשׁ — coucher *m* du soleil
|| תה״פ הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — matin et soir
הַעֲרָבָה (222, בלי ר׳) נ — fait *m* de se coucher tard
הֶעָרָה (220) נ — observation *f*, remarque *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם — glose marginale
הֵעִיר הֶעָרָה — faire une remarque
הַעֲרָכָה (222) נ — estimation *f*, appréciation *f*
הַעֲרָכַת־מַצָּב — appréciation de la situation
הַעֲרָכָה מֵחָדָשׁ — réévaluation *f*
|| (הכרה בערך) — estime *f*, considération *f*
זָכָה לְהַעֲרָכָה — gagner l'estime
רָאוּי לְהַעֲרָכָה — estimable, digne d'estime
הֵעָרְכוּת (45) נ — disposition *f*, arrangement *m*
הֵעָרְכוּת לִקְרָב — préparatifs *mpl* de combat
1. הַעֲרָמָה (222) נ (צבירה) — entassement *m*
2. הַעֲרָמָה (222) נ (התחכמות) — fraude *f*
הַעֲרָמָה עַל־הַחֹק — action *f* de tourner la loi

הֵעָרְמוּת (45, בלי ר׳) נ — entassement *m*
הַעֲרָצָה (222) נ — estime *f*, admiration *f*
הַעֲשָׁרָה (222) נ — enrichissement *m*
הֶעְתֵּק (123) ז — copie (texte) *f*, double *m*
הַעְתָּקָה (222) נ — copie *f*, action *f* de copier
|| (תרגום) — traduction *f*
|| (הזזה) — déplacement *m*
הַעְתָּקַת־מְגוּרִים — déménagement *m*, changement *m* de domicile
הֵעָתְקוּת (45) נ — déplacement *m*
1. הַעְתָּרָה (222) נ (התחננות) — supplication *f*
2. הַעְתָּרָה (222) נ (ריבוי) — accumulation *f*
הֵעָתְרוּת (45) נ — assentiment *m*, exaucement *m*
הֲפָגָה (212) נ — détente *m*, soulagement *m*
הַפְגָּזָה (222) נ צבא — bombardement (par obus) *m*
הִפָּגְמוּת (45) נ — détérioration *f*, altération *f*
הֶפְגֵּן (123) ז — démonstration *f*
הַפְגָּנָה (222) נ — manifestation *f*
עָרַךְ הַפְגָּנָה — organiser une manifestation
הַפְגָּנַת־כֹּחַ — démonstration *f* de force
הַפְגָּנָתִי, ־תִית ת — démonstratif, provocant
הִפָּגְעוּת (45, בלי ר׳) נ — atteinte *f*
|| (רגישות) — susceptibilité *f*
הַפְגָּשָׁה (222) נ — organisation *f* d'une rencontre
הִפָּגְשׁוּת (45) נ — rencontre *f*
הִפָּדוּת (46, בלי ר׳) נ — délivrance *f*
הֲפוּגָה (201) נ — arrêt *m*, suspension *f*
בְּלִי־ (או מֵאֵין־) הֲפוּגוֹת — sans trêve
|| צבא — trêve *f*
הָפוּךְ, הֲפוּכָה ת — contraire, inverse, opposé
עוֹלָם הָפוּךְ — monde renversé
מתמט פוּנְקְצְיָה הֲפוּכָה — fonction *f* inverse
עממי קָפֶה הָפוּךְ — café *m* au lait
הֵפוּךְ (41) ז (הפיכה) — changement *m*, renversement *m*
|| (ניגוד) — contraire *m*, inverse *m*
הֵפוּכוֹ שֶׁל־דָּבָר — au contraire
דָּבָר וְהֵפוּכוֹ — contradiction *f* dans les termes
|| אסטר הפוך־הַקַּיִץ / ־הַחֹרֶף — solstice *m* d'été / d'hiver
|| דקדוק וָו־הַהִפּוּךְ ז — *waw* conversif

הַעֲבָרַת־הַחְלָטָה	action *f* de faire adopter une résolution
הַעֲגָלָה (222) נ	arrondissage *m*
1. הַעֲגָנָה (222) נ (אנייה)	ancrage *m*, mouillage *m*
2. הַעֲגָנָה (222) נ (של־אישה)	abandon *m*
1. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אנייה)	fait *m* d'être à l'ancre
2. הֵעָגְנוּת (45) נ (של־אישה)	fait *m* d'être délaissée
הַעֲדָאָה (222) נ	déposition (de témoin) *f*
‖ (התראה)	avertissement *m*
הַעֲדָה (220) נ בנק	protêt *m*
הַעֲדָנָה (222) נ	affinage *m*, raffinement *m*
הַעְדָּפָה (222) נ (הגדשה)	excédent *m*, excès *m*
‖ (מתן־עדיפות)	préférence *f*
הֶעְדֵּר (123) ז	absence *f*, manque *m*
בְּהֶעְדֵּר־	en l'absence de, à défaut de
הֵעָדְרוּת (45) נ	absence *f*
הַעֲוָיָה (222) נ	grimace *f*
הֵעֵז ← עָזַז	
הֵעָזְבוּת (45) נ	abandon *m*, délaissement *m*
1. הֶעָזָה (220) נ (אומץ)	courage *m*, audace *f*
‖ (חוצפה)	insolence *f*, impertinence *f*
2. הֵעָזָה (220) נ (איסוף)	rassemblement *m*
הֵעָזְרוּת (45) נ	aide *f*, concours *m*, recours *m*
הֵעָזְרוּת בְּ־	fait *m* de profiter de l'aide de
1. הֵעָטְפוּת (45) נ (התכסות)	action *f* de s'envelopper
2. הֵעָטְפוּת (45) נ (היחלשות)	affaiblissement *m*
הַעֲטָרָה (222) נ	couronnement *m*
הַעֲטָשָׁה (222) נ	éternuement *m*
טַבַּק־הַעֲטָשָׁה ז	tabac *m* à priser
הֵעִיב ← [עוב]	
הֵעִיד ← [עוד]	
הֵעִיז ← [עוז]	
הֵעִיף ← [עוף]	
הֵעִיק ← [עוק]	
הֵעִיר ← [עור]	
הַעֲכָרָה (222, בלי ר') נ	enlaidissement *m*
הֵעָכְרוּת (45, בלי ר') נ	enlaidissement *m*
בהש הֵעָכְרוּת־הַיְחָסִים	dépravation *f* des relations
הַעֲלָאָה (222) נ (הרמה)	élévation *f*
הַעֲלָאָה בְּדַרְגָה	promotion *f* de grade, avancement *m*
מתמט הַעֲלָאָה לְחֶזְקָה רְבִיעִית	élévation à la puissance 4
‖ (הגדלה) הַעֲלָאַת־מְחִירִים	hausse *f* des prix
‖ הַעֲלָאַת־אֵשׁ	allumage *m* de feu
הַעֲלָאַת־זִכְרוֹנוֹת	évocation *f* de souvenirs
הַעֲלָאַת־חֲלֻדָּה	rouillure *f*
הַעֲלָאַת־קָרְבָּן	oblation *f* d'un sacrifice
‖ (מחוץ־לארץ)	rapatriement (en Israel) *m*
הַעֲלָבָה (222) נ	offense *f*, insulte *f*
הֵעָלְבוּת (45) נ	fait *m* d'être offensé
הֵעָלוּת (46, בלי ר') נ	montée *f*
הֶעְלֵם (123) ז	oubli *m*, inadvertance *f*
הֶעְלֵם־דָּבָר	ignorance *f*
הֶעְלֵם־עַיִן	inattention *f*, distraction *f*
בְּהֶעְלֵם אֶחָד	d'un seul trait
הַעְלָמָה (222) נ	dissimulation *f*
הַעְלָמַת־עַיִן מִן־	action *f* de passer sous silence *ou* d'ignorer
הֵעָלְמוּת (45) נ	disparition *f*
הֵעֵם ← עָמַם	
הַעֲמָדָה (222) נ	action *f* de mettre debout
הַעֲמָדָה בַּדִּין	assignation *f* en justice
הַעֲמָדַת־דְּבָרִים עַל־נְכוֹנוּתָם	mise *f* au point
הַעֲמָדַת־תַּלְמִידִים	formation *f* de disciples
הַעֲמָדַת־בָּנִים	fondation *f* d'une famille
‖ הַעֲמָדַת־פָּנִים	affectation *f*, simulation *f*
הַעֲמָדַת־פְּנֵי־תָם	prise *f* d'un air innocent
הֵעָמְדוּת (45, בלי ר') נ	arrêt *m*
הַעֲמָה (222, בלי ר') נ	obscurcissement *m*
הַעֲמָסָה (222) נ	chargement *m*, charge *f*
הַעֲמָקָה (222) נ	approfondissement *m*
הַעֲמָתָה (222) נ	collationnement *m*
הֵעָנוּת (46, בלי ר') נ	consentement *m*
הַעֲנָקָה (222) נ (הטבה)	gratification *f*, dotation *f*
‖ (מתן)	don *m*, attribution *f*
הַעֲנָקַת־פְּרָס	attribution d'un prix

‖ (אדם)	changeant, inconstant, versatile
הִפַּכְפְּכָה (208) נ	caprice *m*
הִפַּכְפְּכוּת או הִפַּכְפְּכָנוּת (46) נ	versatilité *f*
הִפַּכְפְּכָן (ר׳ ־נים) ז	homme inconstant *ou* capricieux, girouette *f*
הִפַּכְפְּכָנִי, ־נית ת	inconstant, capricieux
הַפְלֵא תה״פ	merveilleusement
הַפְלֵא וָפֶלֶא!	c'est prodigieux!
1. הַפְלָאָה (222) נ (פליאה)	étonnement *m*
2. הַפְלָאָה (222) נ (בנדרים)	détermination *f*
הֶפְלֵג (123) ז (ריחוק)	intervalle *m*
‖ (גוזמה)	exagération *f*, diversion *f*
תְּשׁוּבַת־הֶפְלֵג נ	réponse évasive
הַפְלָגָה (222) נ (של־אניה)	départ (d'un navire) *m*
‖ (סיור בים)	voyage *m* en mer, croisière *f*
‖ (הגזמה)	exagération *f*, hyperbole *f*
עַל־דֶּרֶךְ־הַהַפְלָגָה	hyperboliquement
‖ דקדוק עֶרֶךְ־הַהַפְלָגָה ז	superlatif *m*
הִפָּלְגוּת (45) נ	séparation *f*, schisme *m*
הַפָּלָה (221) נ	action *f* de faire tomber
הַפָּלַת־גּוֹרָל	tirage *m* au sort
‖ (הפסקת־הריון)	avortement *m*
הַפְלָטָה (222) נ	éjection *f*, émission *f*
כִּסֵּא־הַפְלָטָה ז	siège *m* éjectable
הַפְלָטַת־כַּדּוּר	tir accidentel d'une balle
‖ בהש הַפְלָטַת־קְלָלָה	fait *m* de laisser échapper une injure
הִפָּלְטוּת (45) נ	éjection *f*, éruption *f*
הַפְלָיָה (222) נ	discrimination *f*
הַפְלָלָה (222) נ משפט	incrimination *f*
הַפְלָרָה (222) נ	fluorisation *f*
הִפְנוּט (—) ז	hypnotisation *f*
הִפָּנוּת (47) נ	fait *m* d'être *ou* de se rendre libre
הִפְנֵט (458) פ״י	hypnotiser
הַפְנָיָה (222) נ	mouvement *m* de côté
הַפְנָיַת־רֹאשׁ	action *f* de tourner la tête
‖ (הכוונה) הַפְנָיַת־הַקָּהָל	action de diriger le public (vers différents services)
מִכְתַּב־הַפְנָיָה ז	lettre *f* de référence
(במילון וכו׳)	renvoi *m*
הַפְנָמָה (222) נ	intériorisation *f*, introversion *f*
הֶפְסֵד (123) ז	perte *f*
מָכַר בְּהֶפְסֵד	vendre à perte
רֶוַח וְהֶפְסֵד	profits et pertes
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ	le jeu n'en vaut pas la chandelle
הַפָּסָה (212, בלי ר׳) נ	apaisement *m*, conciliation *f*
הִפָּסְלוּת (45) נ	disqualification *f*
הֶפְסֵק (123) ז	arrêt *m*, interruption *f*
‖ מוס	pause *f*, silence *m*
הַפְסָקָה (222) נ	arrêt *m*, interruption *f*
הַפְסָקַת־עֲבוֹדָה	cessation *f* de travail
צבא הַפְסָקַת־אֵשׁ	cessez-le-feu *m*
‖ (בבית־ספר)	récréation *f*
(בהצגה)	entr'acte *m*
הִפָּסְקוּת (45, בלי ר׳) נ	cessation *f*, arrêt *m*
הִפְעִיל (—) ז דקדוק	conjugaison factitive
הֻפְעַל (—) ז דקדוק	passif *m* de la conjugaison factitive
הַפְעָלָה (222) נ	mise *f* en oeuvre
הַפְעָלָה זְדוֹנִית	manipulation *f*
הִפָּעֲלוּת (45) נ	affectivité *f*, émotivité *f*
הַפְעָמָה (222) נ	action *f* de faire battre (le coeur)
הִפָּעֲמוּת (45) נ	excitation *f*, émotion *f*
הִפָּעֲרוּת (45) נ	fait *m* de s'ouvrir largement
הֶפֵּץ (123) ז	explosion *f*
הֲפָצָה (212) נ	diffusion *f*
הַסֵּפֶר זָכָה לַהֲפָצָה רַבָּה	le livre a eu une large diffusion
הַפְצָעָה (222) נ	jaillissement *m*
הַפְצָצָה (222) נ צבא	bombardement *m*
הֶפְצֵר (123) ז	insistance *f*
הַפְצָרָה (222) נ	insistance *f*, imploration *f*
הַפְקָדָה (222) נ	dépôt *m*, action *f* de déposer
‖ (מינוי) הַפְקָדַת־שׁוֹמֵר	désignation *f* d'un gardien
הִפָּקְדוּת (45) נ	recensement *m*
‖ (היעדרות)	absence *f*
הֲפָקָה (212) נ	production *f*, obtention *f*

הֵפֵז ← 2. [פוז]
הַפָּזָה (212, בלי ר') נ — dorure *f*
הַפְחָדָה (222) נ — intimidation *f*
הֲפָחָה (212, בלי ר') נ — respiration *f*, souffle *m*
|| בהש הֲפָחַת־כְּזָבִים — diffusion *f* de mensonges
הַפְחָמָה (222) נ — carbonisation *f*
הַפְחָתָה (222) נ — diminution *f*, baisse *f*
הַפְחָתַת־מְחִירִים — baisse de prix
הַפְחָתַת־עֹנֶשׁ — réduction *f* de peine
הַפְחָתַת־עֵרֶךְ — dévaluation *f*
הִפָּחֲתוּת (45) נ — diminution *f*
הֶפְטֵר (123) ז מוס — finale *m*
|| (שחרור מחוב) — décharge *f*, quitus *m*
הַפְטָרָה (222) נ דת — *haftara* (lecture d'un passage des Prophètes) *f*
הִפָּטְרוּת (45) נ — exemption *f*, dispense *f*
הֵפִיג ← [פוג]
הֵפִיחַ ← [פוח]
הִפִּיחַ ← נָפַח
הָפִיךְ, הֲפִיכָה ת — transformable, convertible
מְעִיל הָפִיךְ — manteau réversible
הֲפִיכָה (201) נ — retournement *m*
בהש הֲפִיכַת־הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ — renversement *m* de la situation
|| (שינוי) — changement *m*, transformation *f*
הֲפִיכַת־מוּצָק לְנוֹזֵל — passage *m* d'un solide à l'état liquide
מתמט הֲפִיכַת־שְׁבָרִים — conversion *f* de fractions
|| (מהפכה) — coup *m* d'Etat, révolution *f*
הֲפִיכַת־הַמִּשְׁטָר — renversement *m* du régime
הֲפֵיכַת־סְדוֹם — la destruction de Sodome
הִפִּיל ← נָפַל
הֵפִיץ ← [פוץ]
הֵפִיק ← [פוק]
הִפִּיק ← נָפַק
הֵפִיר ← [פור]
הָפַךְ (324) פ״י — tourner, retourner, renverser
הָפַךְ עֹרֶף — tourner le dos
הָפַךְ פָּנָיו מִן־ — se détourner de
הָפַךְ אֶת־הַדַּף — tourner la page
הֲפֹךְ! (בסוף־עמוד) — tournez s.v.p.!
בהש הָפַךְ עוֹרוֹ — retourner sa veste
הָפַךְ עוֹלָמוֹת — remuer ciel et terre
הָפַךְ הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ — renverser la situation
הָפַךְ אֶת־הַיּוֹצְרוֹת — tout embrouiller
|| (הרס) — démolir, mettre sens dessus dessous
הָפַךְ מִשֹּׁרֶשׁ — déraciner, extirper
|| (שינה) — changer, transformer
הָפַךְ אֵבֶל לְשָׂשׂוֹן — transformer le deuil en allégresse
מתמט הָפַךְ שֶׁבֶר — convertir une fraction
|| פ״ע (השתנה) — changer, se transformer
הָפַךְ לְעָרִיץ — devenir tyrannique
|| הָפַךְ בְּ־ — creuser (une idée)
הָפַךְ וְהָפַךְ בְּ־ — étudier *ou* examiner à fond
|| נֶהְפַּךְ (394) פ״ע — se retourner, se renverser
נֶהְפַּךְ עָלָיו הַגַּלְגַּל — sa chance a tourné
נֶהְפַּךְ לִבּוֹ — se repentir, changer d'avis
נַהֲפוֹךְ הוּא — c'est le contraire
|| (השתנה) — changer, se transformer
נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר — devenir un autre homme
|| (נהרס) — être démoli, être détruit
נֶהֶפְכָה הָעִיר — la ville est détruite
|| הִפֵּךְ (432) פ״י — retourner, renverser
בהש הִפֵּךְ דְּבָרִים עַל־ — dire du mal de, médire
הִפֵּךְ בְּ־ — s'occuper de, s'intéresser à
הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פ' — plaider en faveur de qn
|| הִתְהַפֵּךְ (466) פ״ע — se retourner
הִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ — se retourner sur son lit
הַמְּכוֹנִית הִתְהַפְּכָה — la voiture a capoté
(השתנה) הִתְהַפֵּךְ לְ־ — se changer en
|| הֶהְפִּיךְ (501) פ״י — retourner, renverser
הֵפֶךְ (180) או הֹפֶךְ (174) ז — contraire *m*, inverse *m*
שְׁנֵי־הֲפָכִים — deux extrêmes *mpl*
הַהֵפֶךְ הוּא הַנָּכוֹן — c'est l'inverse qui est vrai
לְהֵפֶךְ — au contraire
הֲפֵכָה (229) נ — révolte *f*, insurrection *f*, ruine *f*
הֲפֵכַת־חָצֵר — révolution *f* de palais
הָפְכִּי, ־כִית ת — contraire, opposé, inverse
הָפְכִּיּוּת (47) נ — contraste *m*, opposition *f*
הֲפַכְפַּךְ, ־פֶּכֶת (ר' ־פַּכִּים, ־פַּכּוֹת) ת — tortueux

הפשלת־השרוולים	retroussement des manches
הפשר (123) ז	tiédissement *m*
הפשרה (222) נ	fonte *f*, fusion *f*, dégel *m*
הפשרת־שלגים	fonte des neiges
בהש הפשרת־כספים	libération *f* de capitaux
‖ בהש (הפגת־המתיחות)	détente *f*
הפתחות (45) נ	ouverture *f*, fait *m* de s'ouvrir
הפתעה (222) נ	surprise *f*
להפתעתי הרבה	à ma grande surprise
הפתק (123) ז	magasin *m*, débarras *m*
הפתתה (222) נ	floculation *f*
הצבאה (222) נ	commandement *m* en chef
הצבה (221) נ	placement *m*, mise *f* en place
הצבת־מצבה	érection *f* d'un monument
‖ צבא	mise en place, affectation *f*
מתמט	substitution *f*
הצבעה (222) נ (רמיזה באצבע)	action *f* de montrer du doigt
הצבעה על־	fait *m* d'attirer l'attention sur
‖ (הבעת־דעה)	vote *m*, scrutin *m*
הצבעה חשאית	scrutin secret
הצבעת־אמון	vote de confiance
הצבר (123) ז	accumulation *f*
הצג (123) ז מוס	exposition *f*, présentation *f*
הצגה (221) נ	présentation *f*, démonstration *f*
הצגת־הנושא	présentation du sujet
‖ (הופעה)	représentation *f*, spectacle *m*
הצגת־בכורה	première *f*
הצדעה (222) נ צבא	salut (militaire) *m*
הצדק (123) ז	justification *f*, excuse *f*
הצדקה (222) נ	justification *f*, excuse *f*
אין הצדקה למעשיו	ses actions sont inexcusables
‖ הצדקת־הדין	soumission *f* à la volonté divine
הצה ← 3. נצה	
הצהבה (222, בלי ר') נ	jaunissement *m*
הצהרה (222) נ	déclaration *f*
הצהרה בשבועה	déclaration sous serment
הצהרת־אמונים	déclaration de loyalisme
היסט הצהרת־בלפור	déclaration Balfour
הצהרתי, ־תית ת	déclaratif
הצוץ (51) ז	coup d'oeil furtif
הצחנה (222, בלי ר') נ	puanteur *f*
הצחקה (222, בלי ר') נ	action *f* de faire rire
הצטבע ← 1. צבע	
הצטבעות (45) נ	action *f* de se peindre
הצטבר ← צבר	
הצטברות (45) נ	accumulation *f*
הצטברות־קרח (על־מטוס)	givrage *m*
‖ מתמט ערך־הצטברות ז	valeur *f* d'accumulation
הצטדד ← צדד	
הצטדדות (45) נ	écart *m*, digression *f*
הצטדק ← צדק	
הצטדקות (45) נ	excuses *fpl*, apologie *f*
הצטהב ← 1. צהב	
הצטהבות (45) נ	jaunissement *m*
הצטהל ← צהל	
הצטהלות (45) נ	jubilation *f*, cris *mpl* de joie
הצטוה ← צוה	
הצטוח ← צוח	
הצטוחות (45) נ	clameur *f*, cris *mpl*
הצטופף ← צפף	
הצטופפות (45) נ	action *f* de se presser (foule)
הצטחצח ← צחצח	
הצטחצחות (45) נ	éclat *m*, élégance raffinée
הצטחק ← צחק	
הצטחקות (45) נ	rires *mpl*, hilarité *f*
הצטיד ← ציד	
הצטידות (45) נ	action *f* de se pourvoir, approvisionnement *m*
הצטין ← צין	
הצטינות (45) נ	distinction *f*, excellence *f*
אות־הצטינות ז	distinction honorifique
בהצטינות	avec mention élogieuse
הצטיר ← ציר	
הצטירות (45) נ	manière *f* de dessiner
הצטלב ← צלב	
הצטלבות (45) נ (של־קוים)	croisement *m*, intersection *f*

הֲפָקַת־פֶּחָם — extraction *f* de houille
|| בהש הֲפָקַת־רָצוֹן־פ׳ — fait *m* de donner satisfaction à qn
הֲפָקַת־תּוֹעֶלֶת מִן־ — fait *m* de tirer profit de
הֲפָקָה (221) נ — articulation (de sons) *f*
הִפָּקְחָה (222, בלי ר׳) נ — dessillement *m* des yeux
הַפְקָעָה (222) נ משפט — confiscation *f*, saisie *f*
הַפְקָעַת־רְכוּשׁ — expropriation *f*
הַפְקָעַת־מַשְׂכֹּרֶת — opposition *f* au paiement d'un salaire
|| הַפְקָעַת־מְחִירִים (או ־שְׁעָרִים) — hausse *f* illicite des prix
הֶפְקֵר (123) ז — biens *mpl* sans propriétaire
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
|| יַלְדֵי־הֶפְקֵר ז״ר — enfants abandonnés
מִנְהַג־הֶפְקֵר ז — manière *f* d'agir irresponsable
שֶׁטַח־הֶפְקֵר ז — no man's land *m*, zone *f* neutre
הַפְקָרָה (222) נ — abandon *m*
הֶפְקֵרוּת (48) נ — anarchie *f*, licence *f*
מַעֲשֵׂה־הֶפְקֵרוּת ז — acte *m* irresponsable
הֵפֵר ← [פרר]
הֶפְרֵד (123) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה (222) נ — séparation *f*, distinction *f*
הַפְרָדָה גִּזְעִית — ségrégation raciale
הַפְרָדַת־הַדָּת מִן־הַמְּדִינָה — séparation de la religion et de l'Etat
הַפְרָדַת־הָרְשֻׁיּוֹת — séparation des pouvoirs
|| כימ — analyse *f*
הִפָּרְדוּת (45) נ — séparation *f*, détachement *m*
רפא הִפָּרְדוּת־הָרִשְׁתִּית — décollement *m* de la rétine
הֲפָרָה (212) נ — abolition *f*, annulation *f*
הֲפָרַת־הֶסְכֵּם — rupture *f* de contrat
הֲפָרַת־חֹק — violation *f* de la loi
הֲפָרַת־סֵדֶר — atteinte *f* à l'ordre public
|| דת הֲפָרַת־נֶדֶר — annulation *f* d'un voeu
הֶפְרֵז (123) ז — exagération *f*, excès *m*
הַפְרָזָה (222) נ — exagération *f*
1. **הַפְרָחָה** (222) נ (הנבה) — action *f* de faire fleurir

הַפְרָחַת־הַשְּׁמָמָה — fertilisation *f* du désert
2. **הַפְרָחָה** (222) נ (העפה) — action *f* de faire voler
|| בהש הַפְרָחַת־שְׁמוּעוֹת — propagation *f* de rumeurs
הַפְרָטָה (222) נ — spécification *f*, énnmération détaillée
(של מפעל) — privatisation *f*
הַפְרָיָה (222) נ — fertilisation *f*, fécondation *f*
הַפְרָיָה מְלָאכוּתִית — fécondation artificielle
הַפְרָכָה (222) נ — réfutation *f*
הִפָּרְסוּת (45) נ צבא — déploiement *m*
הֶפְרֵעַ (124) ז — obstacle *m*, empêchement *m*
הַפְרָעָה (222) נ — dérangement *m*, perturbation *f*
הַפְרָעַת־סֵדֶר — désordre *m*, atteinte *f* à l'ordre public
לְלֹא־הַפְרָעָה — sans entrave, sans obstacle
רפא הַפְרָעַת־הָעִכּוּל — trouble *m* de la digestion, dispepsie *f*
1. **הִפָּרְעוּת** (45) נ (של־השיער) — échevellement *f*, désordre (des cheveux) *m*
2. **הִפָּרְעוּת** (45) נ (של־חוב) — recouvrement *m*
|| בהש הִפָּרְעוּת מִן־ — action *f* de demander des comptes à
הֶפְרֵשׁ (123) ז — différence *f*
הַפְרָשָׁה (222) נ — mise *f* à part, prélèvement *m*
הַפְרָשַׁת־סְכוּם — défalcation *f* d'une somme
הַפְרָשַׁת־מַעֲשֵׂר — prélèvement d'une dîme
|| רפא — sécrétion *f*
הַפְרָשָׁה פְּנִימִית — sécrétion interne
הֶפְרֵשִׁיּוֹת (47, בלי ר׳) נ — différence *f*, écart *m*
הֶפְשֵׁט (123) ז (הפשטת־עור) — dépouillement *m*
|| (אופי מופשט) — abstraction *f*, caractère abstrait
הַפְשָׁטָה (222) נ (הסרת־עור) — dépouillement *m*, écorchement *m*
|| (הסרת־בגדים) — déshabillage *m*
|| (הפיכה למופשט) — abstraction *f*
הַפְשָׁלָה (222) נ — action *f* de rejeter, retroussement *m*
הַפְשָׁלַת־תַּרְמִיל עַל־הַכָּתֵף — rejet *m* d'une sacoche sur l'épaule

הצמחה (222) נ	action *f* de faire pousser
הצמתה (222) נ	anéantissement *m*
1. ° הצן (–) ז (כלי־נשק קדום)	hache *f* de combat
2. הצן (190) ז (קנה)	tige *f*
הצנה (208) נ	refroidissement *m*
הצנח (124) ז	descente *f* en parachute
הצנחה (222) נ	parachutage *m*
הצנע (124) ז	modestie *f*
‖ בהצנע (בסתר)	en secret, en cachette
(בענווה)	modestement
הצנעה (222) נ	action *f* de cacher
הצע (124) ז	offre *f*, disposition *f*
הצע ובקוש	offre et demande
הצעדה (222) נ	action *f* de faire avancer
הצעה (222) נ (לשכיבה)	action *f* d'étaler (une couverture)
הצעת־המטה	action de faire le lit
‖ (תכנית)	proposition *f*
הצעת־חק	projet *m* de loi
הגיש הצעה	présenter une proposition
תמך בהצעה	soutenir une proposition
‖ (הזמנה)	offre *f*
הצעת־נשואים	offre de mariage
הצעת־עבודה	offre d'emploi
הצעפה (222) נ	action *f* de couvrir d'un voile
הצערה (222) נ	rajeunissement *m*
הצף (123) ז מסחר	dumping *m*
הצפה (212) נ	inondation *f*, submersion *f*
בהש הצפת־השוק בסחורה	inondation du marché par des marchandises
1. הצפנה (222) נ (הסתרה)	action *f* de cacher
‖ (שימוש בצופן)	chiffrage *m*, chiffrement *m*
2. הצפנה (222) נ (פנייה צפונה)	orientation *f* vers le nord
1. הצצה (212) נ (פריחה)	épanouissement *m*
2. הצצה (212) נ (הבטה)	coup *m* d'oeil à la dérobée
הצקה (212) נ	vexation *f*, action *f* d'importuner
הצקה (221) נ	fonte (de métaux) *f*
הצרבה (222) נ	corrosion *f*
‖ רפא	cautérisation *f*
הצרבות (45) נ	brûlure *f*
הצרדה (222) נ	enrouement *m*
הצרה (212) נ	rétrécissement *m*
בהש הצרת־צעדי־פ'	mise *f* d'obstacles sur le chemin de qn
הצרות (46) נ	rétrécissement *m*
‖ רפא	sténose *f*
1. הצרחה (222) נ (צעקה)	clameur *f*, cris *mpl*
2. הצרחה (222) נ (בשחמט)	roque *m*
הצרכה (222) נ	action *f* de rendre nécessaire
הצרף (123) ז	jonction *f*, connexion *f*
הצת (123) ז	allumage *m*
הצתה (221) ז	allumage *m*, mise *f* à feu
(במכונית)	allumage
משפט	incendie *m* volontaire
הקאה (212) נ	vomissement *m*
הקבלה (222) נ	parallélisme *m*, comparaison *f*
‖ הקבלת־פנים	accueil *m*, bienvenue *f*
הקבעות (45) נ	fixation *f*, détermination *f*
הקבצה (222) נ	répartition *f* par groupes
הקבצות (45) נ	rassemblement *m*
הקברות (45) נ	enterrement *m*
הקדחה (222) נ	fait *m* de laisser brûler (un plat)
‖ בהש הקדחת־תבשיל	fait de tout gâcher
הקדם (123) ז	anticipation *f*
‖ בהקדם	au plus tôt, dès que possible
הקדמה (222) נ (החשה)	action *f* de prendre les devants
(פתיחה)	introduction *f*, avant-propos *m*
הקדרה (222) נ	obscurcissement *m*
הקדש (123) ז (אוצר־המקדש)	administration *f* du Temple, fondation pieuse
‖ (בית־מחסה לעניים)	hospice *m*
הקדשה (222) נ	consécration *f*
‖ (של־יצירה)	dédicace *f*
הקהיה (222) נ	émoussement *m*
‖ בהש (טשטוש)	émoussement, engourdissement *m*

הִצְטַלְּבוּת־דְּרָכִים — carrefour *m*
|| דת (תנועות בצורת־צלב) — action *f* de faire le signe de croix
הִצְטַלֵּל ← 1. צָלַל
הִצְטַלְּלוּת (45) נ — clarification *f*
הִצְטַלֵּם ← צִלֵּם
הִצְטַלְּמוּת (45) נ — action *f* de se faire photographier
הִצְטַלֵּעַ ← צָלַע
הִצְטַלְּעוּת (45) נ — boitement *m*, claudication *f*
הִצְטַלְצֵל ← צִלְצֵל
הִצְטַלְצְלוּת (45) נ — sonnerie *f*
הִצְטַלֵּק ← צִלֵּק
הִצְטַלְּקוּת (45) נ — cicatrisation *f*
הִצְטַמְּדוּת (45) נ — attachement *m*
הִצְטַמְצֵם ← צִמְצֵם
הִצְטַמְצְמוּת (45) נ (התכווצות) — contraction *f*, rétrécissement *m*
|| (פחיתה) — diminution *f*, résorption *f*
הִצְטַמֵּק ← צָמַק
הִצְטַמְּקוּת (45) נ — dessèchement *m*, contraction *f*
הִצְטַנְּמוּת (45) נ — amaigrissement *m*
הִצְטַנֵּן ← צִנֵּן
הִצְטַנְּנוּת (45) נ — refroidissement *m*
|| רפא — refroidissement, rhume *m*
הִצְטַנֵּעַ ← צָנַע
הִצְטַנְּעוּת (45) נ — modestie *f*
הִצְטַנֵּף ← צָנַף
הִצְטַנְּפוּת (45) נ — action *f* de se recroqueviller
הִצְטַעְצֵעַ ← צִעְצֵעַ
הִצְטַעַצְעוּת (45) נ — divertissement *m*
הִצְטַעַצְעוּת לְשׁוֹנִית — préciosité *f* de langage
הִצְטַעֵק ← צָעַק
הִצְטַעֲקוּת (45) נ — clameur *f*
הִצְטַעֵר ← 2. צִעֵר
הִצְטַעֲרוּת (45) נ — chagrin *m*, tristesse *f*
הִצְטָרֵב ← צָרַב
הִצְטָרְבוּת (45) נ — brûlure *f*
הִצְטָרֵד ← [צרד]
הִצְטָרְדוּת (45) נ — enrouement *m*

הִצְטָרֵךְ ← צָרַךְ
הִצְטָרְכוּת (45) נ — besoin *m*, nécessité *f*
הִצְטָרֵעַ ← [צרע]
הִצְטָרְעוּת (45, בלי ר') נ — atteinte *f* de la lèpre
הִצְטָרֵף ← 2. צָרַף
הִצְטָרְפוּת (45) נ — rattachement *m*, réunion *f*
|| (לארגון וכו') — adhésion *f*, affiliation *f*
הִצְטָרֵר ← 2. צָרַר
הִצְטָרְרוּת (45) נ — rétrécissement *m*
הִצִּיב ← [יצב]
הִצִּיג ← [יצג]
הִצִּיל ← נָצַל
הִצִּיעַ ← [יצע]
הֵצִיף ← [צוף]
הֵצִיץ ← [ציץ]
הֵצִיק ← 2. [צוק]
הִצִּיק ← יָצַק
הִצִּית ← יָצַת
הַצְלָבָה (222) נ — signe *m* de croix
ביול (הכלאה) — croisement *m*
הִצָּלְבוּת (45) נ — crucifixion *f*
הַצָּלָה (221) נ — sauvetage *m*, salut *m*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה נ — ceinture *f* de sauvetage
סִירַת־הַצָּלָה נ — canot *m* de sauvetage
הִצָּלוּת (46, בלי ר') נ — rôtissage *m*
הַצְלָחָה (222) נ — succès *m*, réussite *f*
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה — être couronné de succès
בְּהַצְלָחָה! — bonne chance!
1. הַצְלָלָה (222) נ (טיבוע) — immersion *f*
|| (זיקוק) — clarification *f*
2. הַצְלָלָה (222) נ מוס — mise *f* en musique
3. הַצְלָלָה (222) נ (הטלת־צל) — projection *f* d'ombre
הַצְלָפָה (222) נ — flagellation *f*, fustigation *f*
הַצְמָאָה (222) נ — action *f* d'assoiffer
הַצְמָדָה (222) נ (חיבור) — collage *m*
|| (צירוף) — adjonction *f*, réunion *f*
|| (זיקה) הַצְמָדַת־שָׂכָר לְמַדָּד — échelle *f* mobile
הַצְמָדַת־מַטְבֵּעַ — parité *f* monétaire
הִצָּמְדוּת (45, בלי ר') נ — attachement *m*, adhésion *f*

הַקְצָעָה (222) נ rabotage *m*
הַקְצָפָה (222) נ מטבח action *f* de fouetter (crème)
|| (הכעסה) irritation *f*
הַקְצָרָה (222) raccourcissement *m*
הַקְרָאָה (222) נ lecture *f* à haute voix
הַקְרָבָה (222) נ offrande *f*
|| (מסירות) dévouement *m*
הַקְרָבָה עַצְמִית abnégation *f*
הַקְרָחָה (222) נ calvitie *f*
הַקְרָמָה (222) נ cicatrisation *f*
הַקְרָנָה (222) נ radiation *f*
|| (של־סרט) projection *f*
|| בהש (השראה) rayonnement *m*
הַקְרָסָה (222) נ טכנ flambage (de métal) *m*
הִקָּרְעוּת (45, בלי ר') נ déchirement *m*
הַקְרָשָׁה (222) נ coagulation *f*
הֶקֵּשׁ (123) ז (השוואה) comparaison *f*, analogie *f*
עַל־פִּי־הֶקֵּשׁ par analogie
|| (בתורת־ההגיון) syllogisme *m*
הַקְשָׁאָה או הַקְשָׁיָה (222) נ durcissement *m*
|| בהש הַקְשָׁיַת־עֹרֶף obstination *f*
הַקְשָׁבָה (222) נ attention *f*
הִקְשִׁיב הַקְשָׁבָה יְתֵרָה écouter avec beaucoup d'attention
|| (ציתות) écoute *f*
1. הַקָּשָׁה (221) נ (דפיקה) heurt *m*, coup *m*
מוס כְּלֵי־הַקָּשָׁה ז״ר instruments *mpl* de percussion
2. הַקָּשָׁה (221) נ (השוואה) analogie *f*
הַקְשָׁחָה (222) נ raidissement *m*
הַקְשָׁחַת־הַלֵּב insensibilité *f*
הֶקֵּשִׁי, ־שִׁית ת analogique
הַקְשָׁיָה ← הַקְשָׁאָה
הֶקְשֵׁר (123) ז contexte *m*, connexion *f*
הֶקְשֵׁר־דְּבָרִים association *f* d'idées
בְּהֶקְשֵׁר זֶה dans cet ordre d'idées
הִקָּשְׁרוּת (45) נ liaison *f*, attachement *m*
הַר (57, ר' גם הֲרָרִים 171) ז mont *m*, montagne *f*
הַר־גַּעַשׁ volcan *m*
הַר־הַבַּיִת le Mont du Temple (à Jérusalem)

הִבְטִיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת promettre monts et merveilles
הִכְנִיס רֹאשׁוֹ בֵּין־הָרִים גְּדוֹלִים s'immiscer dans la querelle des grands
הָרִים תְּלוּיִים בְּשַׂעֲרָה des montagnes suspendues à un cheveu (raisonnement subtil)
הָהָר הוֹלִיד עַכְבָּר la montagne a accouché d'une souris
הַרְרֵי־אֵל (או ־עַד) montagnes imposantes
הֵרָאוּת (46, בלי ר') נ apparition *f*
הַרְאָיָה (222) נ action *f* de montrer
הַרְאֵל (—) ז דת l'Autel (du Temple de Jérusalem) *m*
הַרְבָּדָה (222) נ stratification *f*
הַרְבֵּה תה״פ beaucoup
לָמַדְתִּי הַרְבֵּה j'ai beaucoup appris
בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת en beaucoup d'endroits
הַרְבֵּה מְאֹד en très grand nombre
הַרְבֵּה מִן־ plus que
הִשְׁתַּפֵּר בְּהַרְבֵּה s'améliorer de beaucoup
הַרְבָּיָה (222) נ multiplication *f*
הַרְבָּעָה (222) נ accouplement *m*
הַרְבָּצָה (222) נ (השכבה) action *f* de faire accroupir (des animaux)
בהש הַרְבָּצַת־תּוֹרָה propagation *f* de l'étude
|| (הזלפה) aspersion *f*, arrosage *m*
הָרַג (324) פ״י tuer
הוֹצִיא לַהוֹרֵג exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַהוֹרֵג בִּירִיָּה fusiller
בהש הָרַג אֶת־עַצְמוֹ se tuer (à force de travailler)
|| עממי הָרַג אֶת־הַזְּמַן tuer le temps
|| נֶהֱרַג (395) פ״ע être tué
יֵהָרֵג וְאַל־יַעֲבֹר plutôt mourir qu'enfreindre la loi
|| הֵרֵג (437) פ״י assassiner, massacrer
הָרָג (100) ז assassin *m*, tueur *m*
הֶרֶג (—) ז assassinat *m*, massacre *m*
|| משפט décapitation *f*
הֲרֵגָה (229) נ massacre *m*, carnage *m*

הַקְהֵל (–) ז	rassemblement *m*
דת יוֹם־הַקְהֵל ז	jour *m* du rassemblement
הַקְהָלָה (222) נ	rassemblement *m*
הִקָּהֲלוּת (45) נ	attroupement *m*
הַקָּזָה (221) נ רפא	saignée *f*
הֶקְטוֹגְרַם (ר׳ ־רַמִּים) ז	hectogramme *m*
הֶקְטוֹגְרָף (ר׳ ־פִים) ז	appareil *m* d'autocopie
הֶקְטוֹלִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	hectolitre *m*
הֶקְטוֹמֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	hectomètre *m*
הַקְטָנָה (222) נ	rapetissement *m*, diminution *f*, réduction *f*
לְשׁוֹן־הַקְטָנָה נ	diminutif *m*
הֶקְטָר (ר׳ ־רִים) ז	hectare *m*
הֶקְטֵר (123) ז דת	combustion (de la graisse des victimes) *f*
הַקְטָרָה (222) נ דת (שֶׁל־חלב)	combustion *f*
‖ (קטורת)	action *f* de faire brûler l'encens
הֵקִיז ← נקז	
הֵקִים ← [קום]	
הֵקִיף ← [קוף]	
הִקִּיף ← 1. 2. נקף	
הֵקִיץ ← [קוץ]	
הָקִיץ (–) ז	état *m* de veille
חָלַם בְּהָקִיץ	rêver tout éveillé
הִקִּישׁ ← 1. נקשׁ	
הֵקֵל ← [קלל]	
הֲקַלָּה (208) נ	allégement *m*, soulagement *m*
הֲקַלַּת־עֹנֶשׁ	réduction *f* de peine
‖ בהש (רווחה)	facilités *fpl*, amélioration *f*
‖ הֲקַלָּה בִּכְבוֹד־	manque *m* d'égards envers
הֲקַלַּת־רֹאשׁ	frivolité *f*, irrespect *m*
הַקְלָטָה (222) נ	enregistrement *m*
הִקָּלְטוּת (45, בלי ר׳) נ	absorption *f*, intégration *f*
הִקָּלְעוּת (45, בלי ר׳) נ	projection *f*
הִקָּלְפוּת (45, בלי ר׳) נ	desquamation *f*
הַקְלָשָׁה (222) נ	dilution *f*
הֵקֵם ← נקם	
הֲקָמָה (212) נ	construction *f*, établissement *m*
הֲקָמַת־אֹהֶל	dressage *m* d'une tente
הֲקָמַת־וַעֲדָה	institution *f* d'une commission
הֲקָמַת־מְדִינָה	fondation *f* d'un Etat
בהש הֲקָמַת־רַעַשׁ	action *f* de faire du bruit
‖ (קיום) הֲקָמַת־דְּבָרוֹ	action de tenir parole
משפט הֲקָמַת־שְׁטָר	authentification *f* d'un document
הַקְנָאָה או הַקְנָיָה (222) נ	transfert (de propriété) *m*
הַקְנָיַת־הֶרְגֵּלִים	inculcation *f* d'habitudes
הַקְנָטָה (222) נ	provocation *f*, vexation *f*
הַקְסָמָה (222) נ	enchantement *m*, fascination *f*
הֶקֵּף (123) ז מתמט	périmètre *m*, contour *m*
הֶקֵּף־עִגּוּל	circonférence *f*
‖ בהש (תחום)	champ *m*, sphère *f*, étendue *f*
הֶקֵּף רַב שֶׁל־יְדִיעוֹת	une vaste étendue de connaissances
סֵפֶר בַּעַל־הֶקֵּף	livre volumineux
הַקְפָּאָה (222) נ	congélation *f*
תָּא־הַקְפָּאָה ז	congélateur *m*
‖ בהש הַקְפָּאַת־הוֹן	blocage *m* de capitaux
הַקְפָּאַת־שָׂכָר	blocage des salaires
הַקְפָּדָה (222) נ (דיוק)	exactitude *f*, minutie *f*
‖ (חומרה)	sévérité *f*
נָהַג בְּהַקְפָּדָה	se montrer sévère
‖ (רוגז)	animosité *f*, irritation *f*
הַקָּפָה (212) נ (אשראי)	crédit *m*
מָכַר בְּהַקָּפָה	vendre à crédit
הַקָּפָה (221) נ (כיתור)	encerclement *m*
‖ (תהלוכה)	procession *f*
‖ אסטר	révolution (des planètes) *f*
‖ הַקָּפַת־הָרֹאשׁ	tonsure *f*
הֶקֵּפִי, ־פִית ת	périphérique
‖ צבא הֲגַנָּה הֶקֵּפִית	protection *f* du territoire
‖ מתמט זָוִית הֶקֵּפִית	angle inscrit
הַקְפָּצָה (222) נ	action *f* de faire sauter
‖ בהש הַקְפָּצָה מִכִּתָּה לְכִתָּה	action *f* de faire sauter une classe
הַקְצָאָה (222) נ	réservation *f*, destination *f*
הַקְצָבָה (222) נ	allocation *f*, affectation (budgétaire) *f*
הֲקָצָה (212) נ	réveil *m*
‖ בהש הֲקָצַת־הַקֵּץ	eschatologie *f*
הַקְצָנָה (222) נ	radicalisation *f*, extrémisme *m*

הַרְחָקָה (222) נ (העברה) — déplacement *m*
|| (סילוק) — éloignement *m*, écartement *m*
|| (סייג) — mesure préventive
הַרְטָבָה (222) נ — humidification *f*, mouillage *m*
הַרְטָבַת־מִטָּה — incontinence *f*
הֵרָטְבוּת (45) נ — fait *m* d'être mouillé
הַרְטָטָה (222) נ — action *f* de faire vibrer
הֲרֵי (297) מלית — voici
הֲרֵינִי — me voici
הֲרֵי עָלַי — je m'engage à offrir
הֲרֵי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ — prends ce qui est à toi
הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי — te voici consacrée à moi
|| לֹא הֲרֵי־זֶה כַּהֲרֵי־זֶה — l'un ne ressemble pas à l'autre
שֶׁהֲרֵי — car, en effet
|| (הלוא) — n'est-ce pas que
הֲרֵי אָמַרְתִּי לְךָ — je te l'avais bien dit
הֲרִיגָה (201) נ — meurtre *m*, mise *f* à mort
משפט הֲרִיגַת־אָדָם — homicide *m*
° הֲרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — femme enceinte
הֵרָיוֹן (39) או ° הֵרוֹן (31) ז — grossesse *f*
היא בְּהֵרָיוֹן — elle est enceinte
הֵרִים ← [רום]
הֲרֵינִי ← הֲרֵי
הֲרִיסָה (201) נ — démolition *f*, destruction *f*
|| הֲרִיסוֹת נ״ר — décombres *mpl*
הֲרִיסוּת (45, בלי ר׳) נ — destruction (état) *f*, ruine *f*
הֵרִיעַ ← [רוע]
הֵרִיץ ← [רוץ]
הֵרֵךְ ← [רכך]
הֶרְכֵּב (123) ז — composition (d'éléments divers) *f*
|| (שימה על־הכתף) — chargement *m* sur l'épaule
הַרְכָּבָה (222) נ (על־סוס) — action *f* de faire monter (à cheval)
(על־הכתפיים) — chargement *m*
|| הַרְכָּבַת־מִשְׁקָפַיִם — action *f* de mettre des lunettes
|| צמח — greffage *m*, greffe *f*
|| רפא — implantation *f*, inoculation *f*

הַרְכָּבַת־אֲבַעְבּוּעוֹת — vaccination antivariolique
|| (חיבור־חלקים) — montage *m*, assemblage *m*
הַרְכָּבַת־מְכוֹנִית — montage d'automobile
הַרְכָּבַת־מֶמְשָׁלָה — formation *f* d'un gouvernement
הַרְכָּזָה (222) נ — centralisation *m*, concentration *f*
הַרְכָּנָה (222) נ — abaissement *m*, inclination *f*
הַרְכָּנַת־רֹאשׁ — inclination de la tête
הַרְכָּשָׁה (222) נ — action *f* de faire acquérir
הֲרָמָה (212) נ — élévation *f*, levée *f*
הֲרָמַת־יָד — action *f* de lever la main (pour frapper)
הֲרָמַת־יָדַיִם (הצבעה) — vote *m* à mains levées
הֲרָמַת־יָדַיִם (כניעה) — reddition *f*
ספורט הֲרָמַת־מִשְׁקָלוֹת — soulèvement *m* de poids
בהש הֲרָמַת־קֶרֶן — glorification *f*
הֲרָמַת־רֹאשׁ — fierté *f*, orgueil *m*
|| דת הֲרָמַת־תְּרוּמָה — prélèvement *m* de dîme
|| (במשקל־השירה) — tonique *f*
הַרְמוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — harem *m*, sérail *m*
הִרְמוּן (41) ז מוס — harmonisation *f*
הַרְמוֹנִי, ־נִית ת — harmonieux
הַרְמוֹנְיָה (—) נ מוס — harmonie *f*
|| בהש — harmonie, accord *m*
הַרְמוֹנְיוּם (—) ז מוס — harmonium *m*
הַרְמוֹנִיזַצְיָה (—) נ מוס — harmonisation *f*
הַרְמָזָה (222) נ — allusion *f*
הֶרְמֵטִי, ־טִית ת — hermétique
הֶרְמֵטִיּוּת (—) נ — herméticité *f*
הַרְמָן (—) ז ארמית — autorisation *f*, licence *f*
הִרְמֵן (458 נ) פ״י מוס — harmoniser
הֶרְמֶס ש״פ ז מיתול — Hermès *m*
הֵרָמְסוּת (45) נ — fait *m* d'être piétiné
הַרְנוּג (ר׳ ־גִים) ז צמח — loranthe *m*, gui *m*
הַרְנָנָה (222) נ — égaiement *m*, enjouement *m*
הָרַס (324) פ״י — démolir, détruire, ruiner
|| פ״ע הָרַס — faire irruption
|| נֶהֱרַס (395) פ״ע — être démoli, être détruit
|| הֵרֵס (437) פ״י — démolir, ravager
הֶרֶס (—) ז — destruction *f*, ravage *m*

גֵּיא־הַהֲרֵגָה ז — charnier *m*

עִיר־הַהֲרֵגָה נ — ville *f* macabre

צֹאן־הַהֲרֵגָה ז — bétail conduit à la boucherie

הַרְגָּזָה (222) נ — agacement *m*, irritation *f*

הֶרְגֵּל (123) ז — habitude *f*

הֶרְגֵּל נַעֲשָׂה טֶבַע — l'habitude est une seconde nature

הֶרְגֵּל בְּיָדוֹ — il a l'habitude

הֶרְגֵּל־עֲבֵרָה — récidive *f*

הַרְגָּלָה (222) נ — accoutumance *f*

הִרְגְּנוּת (45) נ — grognement *m*

הַרְגָּעָה (222) נ — apaisement *m*

הַרְגָּעַת־הָרוּחוֹת — action *f* de calmer les esprits

צבא אוֹת־הַרְגָּעָה ז — signal *m* de fin d'alerte

הֵרָגְעוּת (45, בלי ר׳) נ — apaisement *m*, accalmie *f*

הֶרְגֵּשׁ (123) ז — sentiment *m*

הַרְגָּשָׁה (222) נ — sentiment *m*, sensation *f*

הַרְגָּשַׁת־כְּאֵב — sensation de douleur

הַרְגָּשַׁת־צַעַר — sentiment de regret

רפא הַרְגָּשָׁה כְּלָלִית — disposition générale

הַרְגָּשִׁי, ־שִׁית ת — affectif

הַרְדּוּף (ר׳ ־פִים) ז צמח — laurier-rose *m*

הַרְדּוּפְנִין (ר׳ ־נִינִים) ז צמח — salsifis *m*

הַרְדָּמָה (222) נ — action *f* d'endormir

|| רפא — narcose *f*, anesthésie *f*

סַמֵּי־הַרְדָּמָה ז״ר — narcotiques *mpl*

הֵרָדְמוּת (45, בלי ר׳) נ — assoupissement *m*

1. **הַרְדָּפָה** (222) נ (רדיפה) — poursuite *f*

2. **הַרְדָּפָה** (222) נ (שימוש בשם נרדף) — synonymie *f*

הָרָה (351) פ״ע — concevoir

הָרָה עָמָל — avoir de mauvaises intentions

הָרָה רַעְיוֹן — concevoir une idée

|| (אישה) הָרְתָה — concevoir, être enceinte

|| הֹרָה (450) פ״ע — être conçu, être engendré

הָרֶה, הָרָה ת — en état de grossesse

אִשָּׁה הָרָה — femme enceinte

|| בהש הֲרֵה־אָסוֹן — gros de danger

שָׁעָה הֲרַת־גּוֹרָל — heure *f* historique

|| °רַחְמָהּ הֲרַת־עוֹלָם (ירמיה כ׳ י״ז) — sa grossesse ne fût jamais venue à terme

בהש הֲרַת־עוֹלָם — naissance *f* d'un monde

הַרְהָבָה (222) נ — audace *f*, témérité *f*

הַרְהָבַת־עֹז — acte audacieux

הִרְהוּר (41) ז — réflexion *f*, méditation *f*

אַחֲרֵי־הִרְהוּר שֵׁנִי — après nouvelle réflexion

רָאָה מֵהִרְהוּרֵי־לִבּוֹ — prendre ses désirs pour des réalités

הִרְהוּרֵי־עֲבֵרָה (או ־חֵטְא) — pensées impures

הִרְהֵר (462) פ״ע — réfléchir, méditer

הִרְהֵר בְּדָבָר — considérer l'affaire

הִרְהֵר בְּקוֹל רָם — réfléchir à haute voix

|| (חשד) הִרְהֵר אַחַר־ — dénigrer, critiquer

|| הִתְהַרְהֵר (492) פ״ע — venir à l'esprit

הַרְהֲרָן (ר׳ ־נִים) ז — esprit méditatif

הַרְהֲרָנִי, ־נִית ת — méditatif, spéculatif

הַרְהֹרֶת (—) נ — spéculations *fpl*, méditations *fpl*

הָרוּג, הֲרוּגָה ת — mort, tué

הֲרוּג־בֵּית־דִּין — supplicié

הֲרוּג־מַלְכוּת — martyr

|| עממי — harassé

הַרְוָחָה (222) נ — aisance *f*, commodité *f*

הַרְוָחַת־הַנֶּפֶשׁ — soulagement *m*

בַּהַרְוָחָה — commodément

הַרְוָיָה (222) נ — saturation *f*

הֵרוֹן ← **הֵרָיוֹן**

הַרְזָאָה או **הַרְזָיָה** (222) נ — amaigrissement *m*

הֶרְחֵב (123) ז — largeur *f*, ampleur *f*

הַרְחָבָה (222) נ — élargissement *m*

הַרְחָבַת־הַדִּבּוּר — développement *m*, prolixité *f*

דִּבֵּר בְּהַרְחָבָה — parler abondamment

עַל־דֶּרֶךְ־הַרְחָבָה — au sens large

|| (רווחה) — aisance *f*, confort *m*

הַרְחָבַת־הַדַּעַת (או ־הַלֵּב) — contentement *m*

הִתְיַשֵּׁב בְּהַרְחָבָה — s'asseoir confortablement

הֲרָחָה (212) נ — odorat *m*, olfaction *f*, flair *m*

בַּקְבּוּק־הֲרָחָה ז — flacon *m* de senteur

מִלְחֵי־הֲרָחָה ז״ר — des sels *mpl*

הַרְחָפָה (222) נ ספורט — volée *f*

הַרְחָצָה (222) נ — lavage *m*, ablution *f*

הַרְחֵק תה״פ — loin

הֶרְחֵק (123) ז — distance *f*, éloignement *m*

|| (מניעה) — dissuasion *f*
צבא פְּעֻלַּת־הַרְתָּעָה — action préventive
הַרְתָּעוּת (45) נ — reculade *f*, dérobade *f*
הַרְתָּקוּת (45) נ — attachement *m*, fixation *f*
הַשְׁאָבָה (222) נ (מבאר) — puisage *m*, puisement *m*
|| (לתוך־צינור) — pompage *m*
הַשָּׂאָה (221) נ (הרמה) — levée *f*, transport *m*
|| הַשָּׂאַת־בְּנוֹ — action *f* de marier son fils
הַשָּׂאַת־מַשּׂוּאוֹת — allumage *m* de signaux lumineux
הַשָּׂאַת־עֵצָה — action de donner un conseil
|| (רעה) — idée *f*, conception *f*
הַשָּׁאָה (221) נ — tentation *f*, suggestion *f*
הַשָּׁאָה עַצְמִית — autosuggestion *f*
הַשְׁאָלָה (222) — prêt (d'objets) *m*
לָקַח בְּהַשְׁאָלָה — emprunter
סִפְרִיַּת־הַשְׁאָלָה נ — bibliothèque *f* de prêt
|| (העברת־משמעות) — métaphore *f*
בְּהַשְׁאָלָה — au sens figuré
הַשְׁאָפָה (222) נ רפא — inhalation *f*
הַשְׁאָרָה (222) נ (עזיבה) — action *f* de laisser
|| (התמדה) — permanence *f*, continuité *f*
הַשְׁאָרַת־הַנֶּפֶשׁ — l'immortalité *f* de l'âme
הִשָּׁאֲרוּת (45) נ — fait *m* de rester
הִשָּׁאֲרוּת בַּכִּתָּה — reboublement *m* d'une classe
|| (התמדה) — permanence *f*, continuité *f*
הִשָּׁאֲרוּת־הַנֶּפֶשׁ — l'immortalité *f* de l'âme
הֲשָׁבָה (212) נ — restitution *f*, rétablissement *m*
הֲשָׁבַת־אֲבֵדָה — restitution d'un objet perdu
הֲשָׁבַת־פְּנֵי־פ' — refus opposé à qn
|| בהש הֲשָׁבַת־נֶפֶשׁ — réconfort *m*
הַשָּׁבָה (221) נ — souffle *m*, action *f* de souffler
הַשָּׁבוֹן (38) ז משפט — restitution *f*, ristourne *f*
הַשְׁבָּחָה (222) נ — amélioration *f*
הַשְׁבָּחַת־גֶּזַע — eugénisme *m*
הַשְׁבָּחַת־קַרְקַע — amendement *m* du sol
הַשְׂבָּעָה (222) נ — action *f* de rassasier
הַשְׂבָּעַת־רְצוֹן־פ' — satisfaction donnée à qn
הַשְׁבָּעָה (222) נ — action *f* d'assermenter
הַשְׁבָּעַת־עֵד — action de faire prêter serment à un témoin

טֶקֶס־הַשְׁבָּעָה — prestation *f* de serment
|| (של־שדים) — conjuration *f*, exorcisme *m*
הַשְׁבָּצָה (222) נ — insertion *f*, incrustation *f*
|| בהש הַשְׁבָּצַת־פְּקִידִים — classement *m* de fonctionnaires
הַשְׁבָּרָה (222) נ — vente *f*, approvisionnement *m*
הִשָּׁבְרוּת (45) נ — brisure *f*, cassure *f*
הַשְׁבָּתָה (222) נ (ביטול) — cessation *f*, annulation *f*
הַשְׁבָּתַת־שִׂמְחָה — cessation des réjouissances
|| (הבטלה) — lock-out *m*
הֶשֵּׂג (123) ז — résultat *m*, succès *m*, performance *f*
|| כְּדֵי־הֶשֵּׂג־יָד — à portée de la main
הַשְׂגָּבָה (222) נ — glorification *f*
הַשָּׂגָה (221) נ — obtention *f*
הַשָּׂגַת־הַצְלָחָה — réussite *f*
הַשָּׂגַת־יָד — portée *f*, atteinte *f*, capacité *f*
לְפִי־הַשָּׂגַת־יָדוֹ — selon ses moyens
|| (תפיסה שיכלית) — compréhension *f*
זֶה לְמַעְלָה מֵהַשָּׂגָתִי — cela dépasse mon entendement
|| (מושג) — conception *f*, notion *f*
כְּדֵי לְקַבֵּל הַשָּׂגָה נְכוֹנָה — pour se faire une idée juste
|| (ביקורת) — critique *f*, objection *f*
הַשְׁגָּחָה (222) נ — surveillance *f*
נָתוּן לְהַשְׁגָּחַת־ — soumis à la surveillance de
|| דת הַהַשְׁגָּחָה — la Providence
הַהַשְׁגָּחָה הָעֶלְיוֹנָה — la Providence divine
הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית — providence individuelle
הַשְׁגָּיָה (222) נ — action *f* d'induire en erreur
הַשְׁגָּרָה (222) נ — accoutumance *f*
הַשְׁגָּרַת־לָשׁוֹן — facilité *f* d'élocution
(של־מכונה) — rodage *m*
הַשֵּׁה ← 1. 2. נָשָׁה
הַשְׁהָיָה (222) נ — retardement *m*, ajournement *m*
צבא פְּצָצַת־הַשְׁהָיָה נ — bombe *f* à retardement
הַשְׁוָאָה (222) נ — comparaison *f*
עָרַךְ הַשְׁוָאָה — faire une comparaison
בְּהַשְׁוָאָה לְ־ — en comparaison de
|| (תיאום) — égalisation *f*

הֶרְסֵן (ר׳ ־נִים) ז démolisseur *m*, destructeur *m*
הַרְסָנוּת (46) נ פסיכ destructivité *f*
הַרְסָנוּת (45) נ retenue *f*, modération *f*
הַרְסָנִי, ־נִית ת destructif
הַרְעָבָה (222) נ action *f* d'affamer
הַרְעָדָה (222) נ ébranlement *m*
פַּסֵּי־הַרְעָדָה ז״ר bandes *fpl* de ralentissement
1. הֲרָעָה (212) נ (הפיכה לרע יותר) aggravation *f*, détérioration *f*
חָלָה הֲרָעָה בְּמַצָּבוֹ son état s'est aggravé
2. הֲרָעָה (212) נ (השמעת תרועה) sonnerie *f* de trompette
הַרְעָלָה (222) נ empoisonnement *m*
רפא הַרְעָלַת־דָּם empoisonnement du sang
הַרְעָלַת־קֵבָה intoxication *f* alimentaire
הַרְעָמָה נ (הרגזה) irritation *f*, vexation *f*
|| (השמעת־רעם) éclat *m* de tonnerre
הַרְעָפָה (222) נ ruissellement *m*
|| בהש (הטפה) débit (de paroles) *m*
הַרְעָשָׁה (222) נ tapage *m*, tumulte *m*
|| צבא bombardement *m*, pilonnage *m*
1. הֶרֶף! מ״ק halte-là!, arrête!
הֶרֶף מִמֶּנִּי! laisse-moi!
2. הֶרֶף (—) ז arrêt *m*, pause *f*, relâche *f*
בְּלִי־הֶרֶף sans arrêt, sans cesse
|| הֶרֶף־עַיִן clin *m* d'oeil
כְּהֶרֶף־עַיִן en un instant, instantanément
הַרְפָּאוּת (45, בלי ר׳) נ guérison *f*
הַרְפָּיָה (222) נ relâchement *m*, relaxation *f*
הַרְפַּתְקָה (ר׳ ־קוֹת או ־קָאוֹת) נ aventure *f*
הַרְפַּתְקָן (ר׳ ־נִים) ז aventurier *m*
הַרְפַּתְקָנוּת (46) נ goût *m* de l'aventure
(בפוליטיקה) aventurisme *m*
הַרְפַּתְקָנִי, ־נִית ת aventureux
הֶרְץ (ר׳ ־צִים) ז hertz (unité de fréquence) *m*
הַרְצָאָה (222) נ conférence *f*
נָתַן הַרְצָאָה faire une conférence
|| הַרְצָאַת־כֶּסֶף action *f* de compter la monnaie
הֲרָצָה (212) נ action *f* de faire courir, envoi *m* en hâte
הֲרָצַת־מִכְתָּב expédition *f* d'une lettre
|| (של־מכונית) rodage *m*
בַּהֲרָצָה en rodage
הֵרָצְחוּת (45) נ meurtre (fait d'être tué) *m*
הַרְצָיָה (222) נ agrément *m*, consentement *m*
הַרְצָנָה (222, בלי ר׳) נ fait *m* de devenir sérieux
הֵרָצְעוּת (45, בלי ר׳) נ percement *m*
הַרְקָבָה (222) נ pourrissage *m*, putréfaction *f*
הֵרָקְבוּת (45) נ pourriture *f*, décomposition *f*
הַרְקָדָה (222) נ action *f* de faire danser
|| (ניפוי) criblage *m*, blutage *m*
הֲרָקָה (212) נ vidage *m*, évacuation *f*
הֲרָקָה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי transvasement *m*
|| (של־תיבת־מכתבים) levée *f*
הֶרְקוּלֶס ש״פ ז מיתול Hercule *m*
הֵרָקְמוּת (45) נ formation *f*, genèse *f*
הַרְקָעָה (222) נ (של־מתכת) aplatissement *m*
|| הַרְקָעַת־שְׁחָקִים action *f* de voler très haut
בהש action de planer dans les nuages
הֵרָקְעוּת (45) נ aplatissement *m*
הֲרָרִי, ־רִית ת montagneux, de montagne
הֲרָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère montagneux
הָרִים, הֲרָרֵי ← הַר
הַרְשָׁאָה או הַרְשָׁיָה (222) נ autorisation *f*, procuration *f*
הַרְשָׁמָה (222) נ (רישום) inscription *f*
|| (עשיית־רושם) action *f* d'impressionner
הֵרָשְׁמוּת (45) נ inscription (fait d'être inscrit) *f*
הַרְשָׁעָה (222) נ condamnation *f*
הֶרֶת (—) נ אנטום thymus *m*
הֶרֶת־עֵגֶל ris *m* de veau
הַרְתָּחָה (222) נ ébullition (action de bouillir) *f*
|| בהש (הכעסה) mise *f* en fureur
הֵרָתְחוּת (45) נ ébullition (fait de bouillir) *f*
הַרְתָּמָה (222) נ harnachement *m*
|| בהש הַרְתָּמַת־פ׳ בְּעֹל action *f* d'atteler qn à une tâche
הֵרָתְמוּת (45) נ harnachement *m*
|| בהש fait *f* de s'atteler (à une tâche)
הַרְתָּעָה (222) נ (רתיעה) retraite *f*, recul *m*

בהש השלכת-יהבו על- — fait *m* de mettre son espoir en
השלכת-נפשו מנגד — action *f* de risquer sa vie
|| מתמט — projection *f*
|| (השפעה) — incidence *f*, répercussion *f*
השלם (123) ז — achèvement *m*
השלמה (222) נ (סיום) — achèvement *m*, accomplissement *m*
|| (תוספת) — addition *f*
כרך-השלמה ז — supplément *m*
|| (שלמות) — perfection *f*
קורס-השלמה ז — cours *m* de perfectionnement
בחינת-השלמה נ — examen *m* de rattrapage
|| (עשיית-שלום) — pacification *f*, réconciliation *f*
|| (קבלת-הדין) השלמה עם- — résignation *f* à l'égard de
|| דקדוק — complément *m*
השלשה (222) נ משפט — dépôt *m*, consignation *f*
השמאלה (222, בלי ר') נ — virage *m* à gauche
|| בהש (במפלגה) — glissement *m* à gauche
השמד (—) ז — destruction *f*, extermination *f*
השמדה (222) נ — destruction *f*, anéantissement *m*
השמדת-עם — génocide *m*
מחנה-השמדה ז — camp *m* d'extermination
השמדות (45) נ — disparition *f*, perte *f*, ruine *f*
השמה (212) נ — affectation *f*, mise *f* en place
השמת-עין — surveillance *f*, vigilance *f*
השמת-פנים — hypocrisie *f*, fausse apparence
השמה (222) נ — évaluation *f*, estimation *f*
השמט (123) ז — omission *f*, annulation (de dette) *f*
|| דקדוק — ellipse *f*, suppression *f* de mots
השמטה (222) נ — suppression *f*, délaissement *m*
השמטת-חוב — remise *f* de dette
השמטת-קרקע — fait *m* de laisser une terre en friche
בהש השמטת-הקרקע תחת-רגלי-פ' — action de faire perdre pied à qn
|| (דילוג) — omission *f*

השמטות (45) נ — fait *m* de s'échapper
השמנה (222) נ — engraissement *m*, embonpoint *m*
|| (של-מכונה) — graissage *m*, lubrification *f*
השמעה (222) נ או ° השמעות (46) נ — annonce *f*
השמעות (45, בלי ר') נ — audition *f*
|| (ציות) — obéissance *f*
השמצה (222) נ — calomnie *f*, diffamation *f*
השמרות (45) נ (מן-) — fait *m* de se garder (de)
השנאה (222) נ — fait *m* de rendre haïssable
השנות (46) נ — répétition *f*, récidive *f*
השניה (222) נ — étude *f*, inculcation *f*
השספות (45) נ — fait *m* d'être coupé en deux
השעיה (222) נ — suspension (de fonctionnaire) *f*
השענה (222) נ — action f d'appuyer
השענות (45) נ — fait *m* de s'appuyer, confiance *f*
השערה (222) נ — supposition *f*, hypothèse *f*
השפה (212) נ — frottement *m*, polissage *m*
השפטות (45) נ — fait *m* d'être jugé
השפכות (45) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
השפלה (222) נ — abaissement *m*
השפלת-כבוד — humiliation *f*
השפלת-עינים — action *f* de baisser les yeux
|| (במשקל-השירה) — syllabe *f* atone
השפעה (222) נ (הבאת-שפע) — abondance *f*
השפעת-כל-טוב — action *f* de répandre des bienfaits
|| (השראה) — influence *f*
השפעת-גומלים — influence mutuelle
בעל-השפעה — homme influent
השפרה (222) נ — apprêt (d'étoffe) *m*
השקאה או השקיה (222) נ (של-אדם) — action *f* de donner à boire
(של-בהמה) — abreuvage *m*
|| חקל — irrigation *f*, arrosage *m*
השקה (221) נ — choc *m*, cliquetis *m*
השקת-כוסות — action *f* de trinquer
|| (של-כלי-שייט) — lancement (de navire) *m*
|| מתמט — tangence *f*

קֶרֶן־הַשְׁוָאָה נ — fonds *m* de compensation
אסטר הַשְׁוָאַת־הַקַּיִץ/הַחֹרֶף — équinoxe *m* de printemps / d'automne
|| מתמט — mise *f* en équation
הַשְׁוָאָתִי, ־תִית ת — comparatif
דִּקְדּוּק הַשְׁוָאָתִי — grammaire comparée
הִשָּׁזְפוּת (45) נ — bronzage (de la peau) *m*
הִשָּׁזְרוּת (45) נ — entrelacement *m*
הֲשָׂחָה (212) נ — action *f* de faire parler
הֲשָׂחַת־אִלְּמִים — rééducation *f* de la parole
בהש הֲשָׂחַת־הַלֵּב — épanchement *m* du coeur
הַשְׁחָזָה (222) נ — aiguisage *m*, affilage *m*
אֶבֶן־הַשְׁחָזָה נ — pierre *f* à aiguiser, affiloir *m*
הַשְׁחָלָה (222) נ — enfilage *m*
הַשְׁחָמָה (222) נ — brunissement *m*, bronzage *m*
הַשְׁחָצָה (222) נ — arrogance *f*
הִשָּׁחֲקוּת (45) נ — broyage *m*, usure *f*
1. הַשְׁחָרָה (222) נ (צביעה) — noircissement *m*
|| בהש הַשְׁחָרַת־פָּנִים — affront *m*, insulte *f*
2. הַשְׁחָרָה (222) נ (השכמה) — lever matinal
הַשְׁחָתָה (222) נ — destruction *f*, défiguration *f*
|| הַשְׁחָתַת־מִדּוֹת — corruption *f*, perversion *f*
הֲשָׁטָה (212) נ — mise *f* à flot (d'un navire)
הַשְׂטָנָה (222) נ — accusation *f*, calomnie *f*
הִשִּׂיא ← נָשָׂא
הִשִּׁיא ← נָשָׁא
הֵשִׁיב ← [שׁוּב]
הִשִּׁיב ← נָשַׁב
הִשִּׂיג ← [נשג]
הֵשִׁיט ← [שׁוּט]
הִשִּׁיךְ ← נָשַׁךְ
הִשִּׁיל ← נָשַׁל
הֵשִׁים ← שָׁמַם
הִשִּׁיק ← נָשַׁק
הִשִּׂיק ← 1. נָשַׂק
הִשִּׁיר ← נָשַׁר
הֵשַׁךְ ← שָׁכַךְ
הַשְׁכָּבָה (222) נ — action *f* de faire coucher
הַשְׁכָּבַת־יֶלֶד — mise *f* d'un enfant au lit
|| דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּבָה נ — requiem *m*, office *m* des morts

הַשְׁכָּחָה (222) נ — action *f* de faire oublier
הִשָּׁכְחוּת (45) נ — fait *m* d'être oublié, oubli *m*
הַשְׂכֵּל (—) ז — intelligence *f*
דִּבֵּר בְּהַשְׂכֵּל — parler intelligemment
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז — moralité *f*
הַשְׂכָּלָה (222) נ — instruction *f*, culture *f*
הַשְׂכָּלָה יְסוֹדִית — instruction primaire
הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית — instruction secondaire
הַשְׂכָּלָה גְּבוֹהָה — formation *f* universitaire
בַּעַל־הַשְׂכָּלָה — homme instruit *ou* cultivé
|| (הקניית־ידע) — enseignement *m*
הַשְׂכָּלַת־עָם — vulgarisation *f*
|| היסט תְּקוּפַת־הַהַשְׂכָּלָה נ — période *f* des lumières
הַשְׂכָּלָתִי, ־תִית ת — éducatif, culturel
הַשְׁכֵּם תה"פ — tôt, de bonne heure
בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם — au lever du jour
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — matin et soir
הַשְׁכָּמָה (222) נ — lever matinal
בְּהַשְׁכָּמָה — de bonne heure
דת תְּפִלַּת־הַשְׁכָּמָה נ — prière *f* à l'aube
צבא תְּרוּעַת־הַשְׁכָּמָה נ — sonnerie *f* du réveil
מִסְדַּר־הַשְׁכָּמָה ז — appel *m* du matin
הַשְׁכָּנָה (222) נ — logement (action de loger qn) *m*
הַשְׁכָּנַת־שָׁלוֹם — conciliation *f*, pacification *f*
הַשְׂכָּרָה (222) נ — location (action de donner à louer) *f*
חֶדֶר ז לְהַשְׂכָּרָה — chambre *f* à louer
חֶרֶב נ לְהַשְׂכָּרָה — mercenaire *m*
הַשְׁכָּרָה (222) נ — enivrement *m*
הַשָּׁלָה (221) נ — action *f* de faire tomber (les fruits de l'arbre)
הַשְׁלָחָה (222) נ — envoi *m*, expédition *f*
הַשְׁלָטָה (222) נ — imposition *f*, mise *f* en vigueur
הַשְׁלָטַת־סֵדֶר — rétablissement *m* de l'ordre
הַשְׁלָיָה (222) נ (הבטחת־שוא) — tromperie *f*
|| (תקוות־שוא) — illusion *f*
הַשְׁלָכָה (222) נ — lancement *m*, projection *f*, impact *m*

הִשְׁתַּזֵּר ← שָׁזַר

הִשְׁתַּזְּרוּת (45) נ entrelacement *m*, insertion *f*

הִשְׁתַּחֲוָה ← שָׁחָה

הִשְׁתַּחֲוָיָה (212) נ prosternation *f*, révérence *f*

הִשְׁתַּחֵז ← [שחז]

הִשְׁתַּחְזְרוּת (45) נ reconstitution *f*

הִשְׁתַּחֵל ← 1. [שחל]

הִשְׁתַּחֲלוּת (45) נ infiltration *f*

הִשְׁתַּחֵם ← [שחם]

הִשְׁתַּחֲמוּת (45) נ brunissement *m*

הִשְׁתַּחֲפוּת (45) נ consomption *f*

הִשְׁתַּחֲצוּת (45) נ arrogance *f*, jactance *f*

הִשְׁתַּחֵק ← שָׁחַק

הִשְׁתַּחֲקוּת (45) נ frottement *m*, usure *f*

הִשְׁתַּחְרֵר ← שִׁחְרֵר

הִשְׁתַּחְרְרוּת (45) נ libération *f*, délivrance *f*

הִשְׁתַּטָּה ← שָׁטָה

הִשְׁתַּטּוּת (47) נ folie *f*, démence *f*

הִשְׁתַּטֵּחַ ← שָׁטַח

הִשְׁתַּטְּחוּת (45) נ prosternation *f*

הִשְׁתַּטֵּף ← שָׁטַף

הִשְׁתַּטְּפוּת (45) נ ablution *f*, inondation *f*

הִשְׁתַּיֵּךְ ← שִׁיֵּךְ

הִשְׁתַּיְּכוּת (45) נ appartenance *f*

הִשְׁתַּיֵּר ← 2. שִׁיֵּר

הִשְׁתַּיְּרוּת (45) נ fait *m* de rester *ou* de survivre

הִשְׁתַּכֵּחַ ← שָׁכַח

הִשְׁתַּכְּחוּת (45) נ oubli *m*, fait *m* d'être oublié

הִשְׁתַּכְּכוּת (45) נ apaisement *m*, accalmie *f*

הִשְׁתַּכְלֵל ← שִׁכְלֵל

הִשְׁתַּכְלְלוּת (45) נ perfectionnement *m*

הִשְׁתַּכֵּן ← שָׁכַן

הִשְׁתַּכְּנוּת (45) נ installation *f*, établissement *m*

הִשְׁתַּכְנֵעַ ← שִׁכְנֵעַ

הִשְׁתַּכְנְעוּת (45) נ fait *m* d'être persuadé

הִשְׁתַּכֵּר ← שָׂכַר

הִשְׁתַּכֵּר ← שָׁכַר

הִשְׂתַּכְּרוּת (45) נ gain *m*, profit *m*, salaire *m*

הִשְׁתַּכְּרוּת (45) נ enivrement *m*

הִשְׁתַּכְשֵׁךְ ← שִׁכְשֵׁךְ

הִשְׁתַּכְשְׁכוּת (45) נ barbotage *m*

הִשְׁתַּלֵּב ← שִׁלֵּב

הִשְׁתַּלְּבוּת (45) נ intégration *f*, insertion *f*

|| (של הזרועות) croisement (des bras) *m*

הַשְׁתָּלָה (222) נ transplantation *f*

|| רפא הַשְׁתָּלַת־כִּלְיָה greffe *f* de rein

|| בהש הַשְׁתָּלַת־מְרַגֵּל implantation *f* d'un espion

הִשְׁתַּלְהֵב ← שִׁלְהֵב

הִשְׁתַּלְהֲבוּת (45) נ inflammation *f*, excitation *f*

הִשְׁתַּלְּווּת (45) נ apaisement *m*

הִשְׁתָּלוּת (45, בלי ר') נ plantation *f*

הִשְׁתַּלֵּחַ ← שִׁלַּח

הִשְׁתַּלְּחוּת (45) נ envoi *m*, expédition *f*

הִשְׁתַּלֵּט ← שִׁלֵּט

הִשְׁתַּלְּטוּת (45) נ (על־מדינה) mainmise *f*

(על־סכנה) fait *m* de se rendre maître

הִשְׁתַּלֵּם ← 1. שִׁלֵּם

הִשְׁתַּלְּמוּת (45) נ perfectionnement *m*

שִׁעוּרֵי־הִשְׁתַּלְּמוּת ז״ר cours *mpl* de recyclage

הִשְׁתַּלֵּק ← שִׁלֵּק

הִשְׁתַּלְשֵׁל ← שִׁלְשֵׁל

הִשְׁתַּלְשְׁלוּת (45) נ enchaînement *m*

הִשְׁתַּלְשְׁלוּת־הַמְּאֹרָעוֹת suite *f* des événements

הִשְׁתַּמֵּד ← 2. שִׁמֵּד

הִשְׁתַּמְּדוּת (45) נ דת apostasie *f*

הִשְׁתַּמֵּט ← שִׁמֵּט

הִשְׁתַּמְּטוּת (45) נ dérobade *f*

|| צבא insoumission *f*

הִשְׁתַּמֵּן ← 1. שָׁמַן

הִשְׁתַּמְּנוּת (45) נ engraissement *m*, obésité *f*

הִשְׁתַּמֵּעַ ← שָׁמַע

הִשְׁתַּמֵּר ← שָׁמַר

הִשְׁתַּמְּרוּת (45) נ conservation *f*, préservation *f*

הִשְׁתַּמֵּשׁ ← שִׁמֵּשׁ

הִשְׁתַּמְּשׁוּת (45) נ (בְּ־) utilisation *f*, usage *m*

הַשְׁתָּנָה (222) נ urination *f*

הִשְׁתַּנָּה ← 3. שָׁנָה

הִשְׁתַּנּוּת (47) נ changement *m*, modification *f*, mutation *f*

הַשְׁקֵט (–) ז — tranquillité *f*, calme *m*, repos *m*
|| תה"פ — tranquillement, calmement
הַשְׁקָטָה (222) נ — action *f* de tranquilliser
הַשְׁקָיָה ← הַשְׁקָאָה
הַשְׁקָעָה (222) נ — enfoncement *m*, immersion *f*
|| בנק — investissement *m*, placement *m*
הַשְׁקָפָה (222) נ — aspect *m*, vue *f*, regard *m*
|| בהש הַשְׁקָפַת־עוֹלָם — conception *f* du monde
הַשְׁרָאָה (222) נ — inspiration *f*
|| (הארה פנימית) — intuition *f*
הַשְׁרָאַת־פִּתְאֹם — intuition subite
בַּעַל־הַשְׁרָאָה — charismatique
|| חשמל — induction *f*
הַשְׁרָאָה עַצְמִית — self-induction *f*
סְלִיל־הַשְׁרָאָה ז — bobine *f* de self
הַשְׁרָאָתִי, ־תִית ת — inductif
הַשָּׁרָה (221) נ — chute *f*
הַשָּׁרַת־עָלִים — défoliation *f*
הַשָּׁרַת־הַשֵּׂעָר — épilation *f*, chute des cheveux
הִשָּׂרְטוּת (45) נ — égratignure *f*
הַשְׁרָיָה (222) נ — trempe *f*, macération *f*
הִשָּׂרְפוּת (45) נ — combustion *f*
הַשְׁרָצָה (222) נ — reproduction *f*, multiplication *f*
הַשְׁרָשָׁה (222) נ — implantation *f*, enracinement *m*
|| בהש — installation *f*, établissement *m*
הַשְׁתָּא תה"פ ארמית — maintenant
הַשַּׁתָּא תה"פ ארמית — cette année
הִשְׁתָּאֵג ← שָׁאַג
הִשְׁתָּאֲגוּת (45) נ — rugissement *m*
הַשְׁתָּאָה (222) נ — ourdissage *m*
מְכוֹנַת־הַשְׁתָּאָה נ — ourdissoir *m*
הִשְׁתָּאָה ← שָׁאָה
הִשְׁתָּאוּת (46) נ — étonnement *m*, surprise *f*
הִשְׁתַּאֲנְנוּת (45) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
הִשְׁתַּבֵּחַ ← 1. שָׁבַח
הִשְׁתַּבְּחוּת (45) נ — vantardise *f*
הִשְׁתַּבֵּל ← [שבל]
הִשְׁתַּבְּלוּת (45) נ — épiage *m*, formation *f* d'épis
הִשְׁתַּבֵּץ ← שִׁבֵּץ
הִשְׁתַּבְּצוּת (45) נ — intégration *f*, insertion *f*

הִשְׁתַּבֵּר ← 1. שָׁבַר
הִשְׁתַּבְּרוּת (45) נ — rupture *f*, brisement *m*
|| פיס — réfraction *f*
הִשְׁתַּבֵּשׁ ← שִׁבֵּשׁ
הִשְׁתַּבְּשׁוּת (45) נ — erreur *f*, confusion *f*
הִשְׁתַּגֵּעַ ← שִׁגַּע
הִשְׁתַּגְּעוּת (45) נ — folie *f*, démence *f*
הִשְׁתַּגֵּר ← שִׁגֵּר
הִשְׁתַּגְּרוּת (45) נ — fait *m* de devenir coutumier
הִשְׁתַּגְשֵׁג ← שִׂגְשֵׂג
הִשְׁתַּדֵּךְ ← שִׁדֵּךְ
הִשְׁתַּדְּכוּת (45) נ — mariage (par intermédiaire) *m*
הִשְׁתַּדֵּל ← שִׁדֵּל
הִשְׁתַּדְּלוּת (45) נ — effort *m*, sollicitude *f*, intervention (en faveur de qn) *f*
הִשְׁתַּדֵּף ← שָׁדַף
הִשְׁתַּדְּפוּת (45) נ — nielle (du blé) *f*, dépérissement *m*
הַשְׁתָּה (212) נ — pose *f*
הִשְׁתַּהָה ← שָׁהָה
הִשְׁתַּהוּת (47) נ — retard *m*, fait *m* de s'attarder
הִשְׁתַּהֵק ← שִׁהֵק
הִשְׁתּוֹבֵב ← 2. [שוב]
הִשְׁתּוֹבְבוּת (45) נ — turbulence *f*, polissonnerie *f*
הִשְׁתַּוָּה ← שָׁוָה
הִשְׁתַּוּוּת (47) נ — égalité *f*, similitude *f*
בָּאוּ לִידֵי־הִשְׁתַּוּוּת — se mettre d'accord
מִדַּת־הַהִשְׁתַּוּוּת נ — résignation *f*
הִשְׁתּוֹחֵחַ ← [שוח]
הִשְׁתּוֹחֲחוּת (45) נ — fait *m* de se courber
בהש הִשְׁתּוֹחֲחוּת־הַנֶּפֶשׁ — méditation *f*
הִשְׁתּוֹלֵל ← 2. שָׁלַל
הִשְׁתּוֹלְלוּת (45) נ — déchaînement *m*, frénésie *f*
הִשְׁתּוֹמֵם ← שָׁמֵם
הִשְׁתּוֹמְמוּת (45) נ — étonnement *m*
הִשְׁתּוֹקֵק ← 2. שָׁקַק
הִשְׁתּוֹקְקוּת (45) נ — nostalgie *f*, désir ardent
הִשְׁתַּזֵּף ← שָׁזַף
הִשְׁתַּזְּפוּת (45) נ — hâle *m*, bronzage (de la peau) *m*

השתתפות (45) נ — participation *f*, collaboration *f*
השתתפות ברווחים — participation aux bénéfices
השתתפות בנהול — cogestion *f*
השתתפות בצער — condoléances *fpl*
השתתק ← שתק
השתתקות (45) נ — réduction *f* au silence
התאבדות (45) נ — suicide *m*
התאבכות (45) נ — montée *f* en volutes
|| פיס — interférence *f*
התאבלות (45) נ — deuil *m*
התאבנות (45) נ — pétrification *f*, fossilisation *f*
1. התאבקות (45) נ ספורט — lutte (corps-à-corps) *f*
התאבקות חפשית — catch *m*
2. התאבקות (45) נ (התכסות בעפר) — fait *m* de se couvrir de poussière
בהש התאבקות בעפר־רגלי־פ' — familiarité *f* avec qn
התאגדות (45) נ — association *f*
התאגרפות (45) נ ספורט — boxe *f*
התאדות (45) נ — évaporation *f*, vaporisation *f*
התאדמות (45) נ — fait *m* de rougir, rougissement *m*
התאדרות (45) נ — glorification *f*
התאדשות (45) נ — indifférence *f*
התאהבות (45) נ — fait *m* de tomber amoureux
התאוות (47) נ — désir ardent, envie *f*
התאונן ← אנן
התאוננות (45) נ — plainte *f*, doléances *fpl*
התאווררות (45) נ — aération *f*
התאושש ← אשש
התאוששות (45) נ — reprise *f* de forces
|| רפא — convalescence *f*, rétablissement *m*
התאזנות (45) נ — équilibre *m*, balance *f*
התאזרות (45) נ — affermissement *m*, fait *m* de s'armer de courage
התאזרחות (45) נ — naturalisation *f*
|| בהש (השתרשות) — acclimatement *m*
התאחדות (45) נ — union *f*, association *f*
התאחוות (45) נ — fraternisation *f*

התאחות (47) נ — soudure *f*, union *f*, jonction *f*
התאחזות (45) נ — établissement *m*, installation *f*
התאחרות (45) נ — retard *m*
התאטות (47) נ — ralentissement *m*
התאטמות (45) נ — obturation *f*, obstruction *f*
התאידות (45) נ — évaporation *f*, vaporisation *f*
התאכזבות (45) נ — déception *f*
התאכזרות (45) נ — conduite cruelle
התאכלות (45) נ (הישרפות) — combustion *f*
|| (התעכלות) — digestion *f*
התאכלסות (45) נ — peuplement *m*
התאכסנות (45) נ — logement (chez un hôte) *m*
התאכרות (45) נ — fait *m* de devenir paysan
התאלמות (45) נ — mutisme *m*, silence *m*
התאלמנות (45) נ — veuvage *m*
התאם (123) ז — accord *m*, conformité *f*
בהתאם ל־ — conformément à
התאמה (222) נ — accord *m*, conformité *f*, pertinence *f*
הביא לידי־התאמה — accorder, harmoniser
|| דקדוק — accord
התאמנות (45) נ — exercice *m*, entraînement *m*
התאמצות (45) נ — effort *m*
התאמתות (45) נ — vérification *f*, confirmation *f*
התאנות (47) נ — provocation *f*, harcèlement *m*
התאנחות (45) נ — gémissements *mpl*, plaintes *fpl*
התאסלמות (45) נ — conversion *f* à l'islam
התאספות (45) נ — rassemblement *m*, réunion *f*
התאפללות (45) נ — obscurcissement *m*
התאפסות (45) נ — abolition *f*, disparition *f*
|| מתמט — fait *m* de tendre vers zéro
התאפקות (45) נ — retenue *f*, modération *f*
התאפרות (45) נ — maquillage *m*
התאצלות (45) נ — anoblissement *m*
התאקלמות (45) נ — acclimatation *f*
התארגנות (45) נ — organisation *f*
התארה (222) נ מוס — figuration *f*
התארחות (45) נ — fait *m* de se loger (chez qn)
התארכות (45) נ — prolongation *f*
התארמלות (45) נ — veuvage *m*

הִשְׁתַּנּוּת־הַקּוֹל mue *f*
הִשְׁתַּנְּצוּת (45) נ enlacement *m*
|| ביול mitose *f*
הִשְׁתַּנֵּק ← שׁנק
הִשְׁתַּנְּקוּת (45) נ étouffement *m*, suffocation *f*
הִשְׁתַּסֵּעַ ← שׁסע
הִשְׁתַּסְּעוּת (45) נ fissure *f*, crevasse *f*
הִשְׁתַּעְבֵּד ← שׁעבד
הִשְׁתַּעְבְּדוּת (45) נ assujetissement *m*
|| (של־נכסים) fait *m* d'être hypothéqué
הִשְׁתָּעָה ← שׁעה
הִשְׁתָּעוּת (46) נ conversation *f*
הִשְׁתָּעֵל ← [שׁעל]
הִשְׁתַּעֲלוּת (45) נ toux *f*, accès *m* de toux
הִשְׁתַּעְמֵם ← שׁעמם
הִשְׁתַּעְמְמוּת (45) נ ennui *m*, fait *m* de s'ennuyer
הִשְׁתָּעֵר ← שׁער
הִשְׁתָּעֲרוּת (45) נ assaut *m*
הִשְׁתַּעְשֵׁעַ ← שׁעשׁע
הִשְׁתַּעְשְׁעוּת (45) נ amusement *m*, divertissement *m*
הִשְׁתַּפָּה ← 2. שׁפה
הִשְׁתַּפּוּת (46) נ guérison (mentale) *f*
הִשְׁתַּפֵּךְ ← שׁפך
הִשְׁתַּפְּכוּת (45) נ épanchement *m*
|| בהש הִשְׁתַּפְּכוּת־הַנֶּפֶשׁ effusion *f* lyrique
הִשְׁתַּפְּלוּת (45) נ abaissement *m*, humilité *f*
הִשְׁתַּפֵּעַ ← 2. שׁפע
הִשְׁתַּפְּעוּת (45) נ inclinaison *f*, pente *f*
הִשְׁתַּפֵּץ ← שׁפץ
הִשְׁתַּפְּצוּת (45) נ embellissement *m*, remise *f* en état
הִשְׁתַּפֵּר ← שׁפר
הִשְׁתַּפְּרוּת (45) נ amélioration *f*
הִשְׁתַּפְשֵׁף ← שׁפשׁף
הִשְׁתַּפְשְׁפוּת (45) נ frottement *m*, usure *f*
|| עממי (של־טירון) entraînement *m*
הַשְׁתֵּק (123) ז משפט fin *f* de non-recevoir
הַשְׁתָּקָה (222) נ action *f* de faire taire
|| (העלמה) omission *f*

דְּמֵי־הַשְׁתָּקָה ז״ר pot-de-vin *m* pour acheter le silence
קֶשֶׁר־הַשְׁתָּקָה ז conspiration *f* du silence
הִשְׁתַּקֵּל ← 1. שׁקל
הִשְׁתַּקֵּם ← שׁקם
הִשְׁתַּקְּמוּת (45) נ rétablissement *m*, retour *m* à la vie normale
הִשְׁתַּקֵּעַ ← שׁקע
הִשְׁתַּקְּעוּת (45) נ enfoncement *m*
הִשְׁתַּקְּעוּת בְּמַחֲשָׁבוֹת fait *m* d'être absorbé dans ses pensées
הִשְׁתַּקְּעוּת־הַזִּכְרוֹנוֹת estompement *m* des souvenirs
|| (התיישבות) installation *f*, établissement *m*
הִשְׁתַּקֵּף ← [שׁקף]
הִשְׁתַּקְּפוּת (45) נ (הסתכלות) observation *f*
|| (החזרת־קרני־אור) réflexion (optique) *f*
|| בהש (התבטאות) expression *f*, reflet *m*
הִשְׁתַּקְּצוּת (45) נ abomination *f*
הִשְׁתַּקְשֵׁק ← 1. שׁקשׁק
הִשְׁתַּקְשְׁקוּת (45) נ cliquetis *m*
הִשְׁתַּרְבֵּב ← שׁרבב
הִשְׁתַּרְבְּבוּת (45) נ intrusion *f*
הִשְׂתָּרֵג ← שׂרג
הִשְׂתָּרְגוּת (45) נ entrelacement *m*, enchevêtrement *m*
הִשְׁתָּרֵךְ ← שׁרך
הִשְׁתָּרְכוּת (45) נ fait *m* de se traîner
הִשְׂתָּרַע ← [שׂרע]
הִשְׂתָּרְעוּת (45) נ (על־מיטה) fait *m* de s'étendre
|| (במרחב) étendue *f*
הִשְׂתָּרֵף ← שׂרף
הִשְׂתָּרְפוּת (45) נ combustion *f*
הִשְׂתָּרֵר ← שׂרר
הִשְׂתָּרְרוּת (45) נ prise *f* de pouvoir
הִשְׁתָּרֵשׁ ← שׁרשׁ
הִשְׁתָּרְשׁוּת (45) נ enracinement *m*
הִשְׁתַּרְשֵׁר ← שׁרשׁר
הִשְׁתַּרְשְׁרוּת (45) נ enchaînement *m*
הִשְׁתָּתָה (222) נ fondation *f*, fondement *m*
הִשְׁתַּתֵּף ← שׁתף

התגולל ← גלל

התגוללות (45) נ — déroulement *m*

התגוונות (45) נ — bariolage *m*, nuancement *m*

התגונן ← גנן

התגוננות (45) נ — défense *f*, défensive *f*

התגוננות אזרחית — défense passive

התגורר ← 1. 3. [גור]

התגוררות (45) נ — résidence *f*, séjour *m*

התגושש ← גשש

התגוששות (45) נ — lutte *f*

התגייסות (45) נ — mobilisation *f*

התגיירות (45) נ — conversion (au judaïsme) *f*

התגלגלות (45) נ — déroulement *m*

|| בהש התגלגלות־הדברים — l'enchaînement *m* des événements

|| זואול — métamorphose *f*

התגלות (45) נ — découverte *f*, apparition *f*

|| דת — révélation *f*

חג־ההתגלות (אצל־הנוצרים) — l'Epiphanie *f*

התגלמות (45) נ — incarnation *f*, personnification *f*

|| זואול — métamorphose *f* en chrysalide

ה... — éclatement *m* fissio

התגרשות (45) נ — divorce *m*

התגשמות (45) נ (התבצעות) — réalisation *f*

|| (התלבשות בגוף) — incarnation *f*

התגשרות (45) נ — établissement *m* d'un pont

התדבקות (45) נ — attachement *m*, adhésion *f*

|| רפא — contagion *f*

התדברות (45) נ — pourparlers *mpl*

התדיינות (45) נ משפט — litige *m*, contestation *f*

|| (ויכוח) — discussion *f*, polémique *f*

התדלדלות (45) נ — appauvrissement *m*

התדמות (47) נ — similitude *f*, comparaison *f*

|| דקדוק — assimilation *f*

התדפקות (45) נ — action *f* de frapper (à la porte)

התדרה (222) נ — action *f* de rendre fréquent

התהדקות (45) נ — resserrement *m*

התהדרות (45) נ — coquetterie *f*

התהוות (47) נ — formation *f*, devenir *m*

התהולל ← 2. הלל

התהוללות (45) נ — tumulte *m*, débauche *f*

התהלכות (45) נ — marche *f*, comportement *m*

התהללות (45) נ — vantardise *f*

התהפכות (45) נ — renversement *m*

התארסות (45) נ — fiançailles *fpl*
התארעות (45) נ — événement *m*, fait *m* de se produire
התאשרות (45) נ — vérification *f*, confirmation *f*
התאתרות (45) נ — localisation *f*
התבארות (45) נ — éclaircissement *m*
התבגרות (45) נ — adolescence *f*, maturité *f*
התבגרות מינית — puberté *f*
התבדות (45) נ (של־אדם) — fait *m* d'être démasqué comme menteur
(של־שמועה) — fait de se révéler faux
התבדחות (45) נ — divertissement *m*
התבדלות (45) נ — isolement *m*
התבדרות (45) נ — divertissement *m*
התבהלות (45) נ — trouble *m*, consternation *f*
התבהרות (45) נ — éclaircissement *m*
התבודד ← בדד
התבודדות (45) נ — isolement *m*, solitude *f*
|| דת — retraite *f*
התבולל ← בלל
התבוללות (45) נ — assimilation *f*
התבונן ← 1. [בין]
התבוננות (45) נ — observation *f*, considération *f*
|| דת — contemplation *f*
התבוסס ← [בוס]
התבוססות (45) נ — action *f* de patauger
התבוקק ← בקק
התבוקקות (45) נ — fait *m* de se vider, vide *m*
התבושש ← בוש
התבוששות (45) נ (התביישות) — timidité *f*, pudeur *f*
|| (התמהמהות) — retard *m*, fait *m* de s'attarder
התבזבזות (45) נ — gaspillage *m*
התבזות (47) נ — avilissement *m*, humiliation *f*
התבטאות (45) נ — expression *f*, action *f* de s'exprimer
התבטבטות (45) נ — enflure *f*, bouffissure *f*
התבטלות (45) נ (ביטול) — abolition *f*, cessation *f*
|| (ביטול עצמי) — abnégation *f*, modestie *f*
|| (הליכה בטל) — oisiveté *f*

התביישות (45) נ — timidité *f*, pudeur *f*
התבכרות (45) נ — mûrissement *m*
התבלבלות (45) נ — confusion *f*, perplexité *f*
התבלות (45) נ — usure *f*, vieillissement *m*
התבלטות (45) נ — proéminence *f*, mise *f* en vedette
התבלעות (45) נ — anéantissement *m*, disparition *f*
התבסמות (45) נ — enivrement *m*
התבססות (45) נ — fondation *f*, consolidation *f*
|| בהש (הסתמכות) — fait *m* de s'appuyer
התבעות (45, בלי ר') נ — fait *m* d'être sollicité
התבצעות (45) נ — réalisation *f*, exécution *f*
התבצקות (45) נ — enflure *f*, bouffissure *f*
התבצרות (45) נ — fortification *f*, renforcement *m*
התבקעות (45) נ — éclatement *m*, fission *f*
התבררות (45) נ — éclaircissement *f*
התבשמות (45) נ — fait *m* de se parfumer
התבשרות (45) נ — réception *f* d'un message
התגאות (46) נ — orgueil *m*, fierté *f*, vanité *f*
התגבבות (45) נ — entassement *m*, accumulation *f*
התגבהות (45) נ — rehaussement *m*
1. התגבנות (45) נ (התעקמות) — fait *m* de devenir bossu
2. התגבנות (45, בלי ר') נ (ההפכות לגבינה) — caillage (du lait) *m*
התגברות (45) נ — renforcement *m*
התגברות על־ — action *f* de surmonter
|| (התרברבות) — arrogance *f*, présomption *f*
התגבשות (45) נ כימ — cristallisation *f*
|| בהש — fait *m* de prendre corps
התגדלות (45) נ — orgueil *m*, attitude hautaine
התגדרות (45) נ (התגאות) — vantardise *f*, jactance *f*
|| (הצטיינות) — distinction *f*
|| (הסתגרות) — caractère renfermé
התגודד ← 1. 2. גדד
1. התגודדות (45) נ (שריטה) — incision *f*
2. התגודדות (45) נ — fractionnement *m*

הִתְחַשְּׁבוּת (45) נ considération *f*, égard *m*
בְּלִי־הִתְחַשְּׁבוּת בְּ־ sans tenir compte de
הִתְחַשְּׁלוּת (45) נ affermissement *m*
הִתְחַשְׁמְלוּת (45) נ électrisation *f*, électrocution *f*
|| בהש (התעוררות) fait *m* de se passionner
הִתְחַשְּׂפוּת (45) נ déshabillage *m*, dénudation f
|| (הצגה) strip-tease *m*
הִתְחַתְּכוּת (45) נ découpage *m*
הִתְחַתְּנוּת (45) נ alliance (par mariage) *f*
הִתְיָאֲשׁוּת (45) נ désespoir *m*, résignation *f*
הִתְיַבְּבוּת (45) נ gémissement *m*, sanglots *mpl*
הִתְיַבְּשׁוּת (45) נ dessèchement *m*, tarissement *m*, déshydratation *f*
הִתְיַגְּעוּת (45) נ fatigue *f*, harassement *m*
הִתְיַדְּדוּת (45) נ fait *m* de se lier d'amitié
הִתְיַהֲדוּת (45) נ conversion *f* au judaïsme
הִתְיַהֲרוּת (45) נ arrogance *f*, attitude hautaine
הִתְיַוְּנוּת (45) נ hellénisation *f*
הִתִּיז ← נִתֵּז
הִתְיַחֲדוּת (45) נ isolement *m*, intimité *f*
הִתְיַחֲדוּת עִם־זֵכֶר־פ' communion *f* avec la mémoire de qn
הִתְיַחֲמוּת (45) נ (אצל בעלי־חיים) rut *m*
הִתְיַחֲסוּת (45) נ attitude *f*, comportement *m*
|| (השתייכות) appartenance *f*, relation *f*
הִתִּיךְ ← נִתַּךְ
הִתְיַמְּרוּת (45) נ prétention *f*, présomption *f*
הִתִּינַח מ"ח ארמית soit, admettons
הִתְיַסְּדוּת (45) נ fondation *f*
הִתְיַסְּרוּת (45) נ souffrance *f*, tourment *m*
הִתְיַעֲלוּת (45) נ action *f* de se rendre plus efficient
הִתְיַעֲצוּת (45) נ consultation *f*, délibération *f*
הִתְיַפּוּת (47) נ coquetterie *f*, élégance *f*
הִתְיַפְּחוּת (45) נ fait *m* d'éclater en sanglots
הִתְיַצְּבוּת (45) נ (התבססות) stabilisation *f*
הִתְיַצְּבוּת־הַמַּטְבֵּעַ consolidation *f* de la monnaie
|| צבא action *f* de se présenter
צוּ־הִתְיַצְּבוּת ז ordre *m* d'appel

הִתְיַצְּרוּת (45) נ formation *f*, création *f*
הִתִּיק ← 1. נָתַק
הִתְיַקְּרוּת (45) נ enchérissement *m*, hausse *f*
הִתִּיר ← 1. 2. נָתַר
הִתְיָרְאוּת (45) נ peur *f*, crainte *f*
הִתִּישׁ ← נָתַשׁ
הִתְיַשְּׁבוּת (45) נ installation *f*, colonisation *g*
הִתְיַשְּׁבוּת חַקְלָאִית agglomération *f* agricole
הַהִתְיַשְּׁבוּת הָעוֹבֶדֶת les corporations paysannes (en Israel)
הִתְיַשְּׁבוּתִי, ־תִית ת de peuplement
הִתְיַשְּׁנוּת (45) נ vieillissement *m*, désuétude *f*
|| משפט prescription *f*, péremption *f*
הִתְיַשְּׁרוּת (45) נ redressement *m*
הִתְיַתְּמוּת (45) נ état *m* d'orphelin
הִתְכַּבְּדוּת (45) נ fait *m* d'être honoré
הִתָּכָה (221) נ fonte *f*, fusion *f*
הִתְכַּוְּנוּת (45) נ direction *f*, intention *f*
הִתְכּוֹנֵן ← [כון]
הִתְכּוֹנְנוּת (45) נ préparation *f*, préparatifs *mpl*
|| (התבססות) consolidation *f*, stabilisation *f*
הִתְכּוֹפֵף ← כָּפַף
הִתְכּוֹפְפוּת (45) נ fait *m* de se courber
הִתְכַּוְּצוּת (45) נ contraction *f*, rétrécissement *m*
הִתְכַּוְּצוּת־הַלֵּב systole *f*, serrement *m* de coeur
הִתְכַּוְּצוּת־שְׁרִירִים contraction musculaire
הִתְכַּחֲשׁוּת (45) נ désaveu *m*, dénégation *f*, reniement *m*
הִתְכַּיְּבוּת (45) נ ulcération *f*
הִתְכַּלּוּת (47) נ liquidation *f*, annihilation *f*
הִתְכַּלְכְּלוּת (45) נ approvisionnement *m*
הִתְכַּלְּלוּת (45) נ intégration *f*
הִתָּכְנוּת (45) נ possibilité *f*, éventualité *f*
הִתְכַּנְּסוּת (45) נ (התאספות) rassemblement *m*
|| (הסתגרות) repliement *m* sur soi
הִתְכַּנְּעוּת (45) נ soumission *f*
הִתְכַּנְּפוּת (45) נ action *f* de s'abriter sous des ailes

הֶתֵּז ← 1. [תזז]
הֶתֵּז (123) ז (שֶׁל־נוֹזֵל) jet *m*, giclée *f*
|| (שֶׁל־כַּדּוּר) ricochet *m*
הַתָּזָה (221) נ (כְּרִיתָה) action *f* de trancher
הַתָּזַת־רֹאשׁ décollation *f*, décapitation *f*
|| (זְרִיקָה) projection (de liquide) *f*
סִיכַת־הַתָּזָה נ barbotage *m*
הִתְחַבְּאוּת (45) נ action *f* de se cacher
הִתְחַבְּבוּת (45) נ (עַל־פְּ') fait *m* de devenir sympathique (à qn)
הִתְחַבְּטוּת (45) נ (הִתְכַּתְּשׁוּת) bagarre *f*, rixe *f*
|| בהש (הִתְאַמְּצוּת) effort *m*, débat intérieur
הִתְחַבְּקוּת (45) נ embrassade *f*
הִתְחַבְּרוּת (45) נ réunion *f*, association *f*
הִתְחַדְּדוּת (45) נ aiguisement *m*
|| בהש הִתְחַדְּדוּת־הַיְּחָסִים détérioration *f* des rapports
הִתְחַדְּרוּת (45) נ infiltration *f*, diffusion *f*
הִתְחַדְּשׁוּת (45) נ renouvellement *m*
הִתְחוֹלֵל ← 1. 2. [חיל]
הִתְחוֹלְלוּת (45) נ déchaînement *m*
הִתְחַוְּרוּת (45) נ éclaircissement *m*
הִתְחַזּוּת (47) נ fausse apparence, usurpation *f* d'identité
הִתְחַזְּקוּת (45) נ affermissement *m*
הִתְחַטְּאוּת (45) נ comportement *m* d'enfant gâté
הִתְחַיְּבוּת (45) נ engagement *m*, obligation *f*
מִלֵּא או קִיֵּם הִתְחַיְּבוּת tenir un engagement
הִתְחַיּוּת (47) נ renaissance *f*, résurrection *f*
הִתְחַיְּכוּת (45) נ sourire *m*
הִתְחַיְּלוּת (45) נ צבא enrôlement *m*
הִתְחַכְּכוּת (45) נ frottement *m*
הִתְחַכְּמוּת (45) נ sophisme *m*, subtilité *f*
|| (הַעֲרָמָה) ruse *f*, stratagème *m*, astuce *f*
הֶתְחֵל (123) ז commencement *m*, début *m*
הַתְחָלָה (222) נ commencement *m*, début *m*
כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת il n'y a que le premier pas qui coûte
הִתְחַלּוּת (47) נ fait *m* de tomber malade *ou* de se faire porter malade

הִתְחַלְחֲלוּת (45) נ tremblement *m*, frisson *m*
הַתְחָלִי, ־לִית ת initial
הִתְחַלְּלוּת (45) נ profanation *f*
הִתְחַלְּנוּת (45) נ sécularisation *f*, laïcisation *f*
הִתְחַלְּפוּת (45) נ remplacement *m*, succession *f*
1. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (חֲלוּקָה) partage *m*, répartition *f*
|| מתמט divisibilité *f*
2. הִתְחַלְּקוּת (45) נ (הַחְלָקָה) glissement *m*
הִתְחַלְּשׁוּת (45) נ affaiblissement *m*
הַתְחָלָתִי, ־תִית ת initial
מְהִירוּת הַתְחָלָתִית vitesse initiale
הַתְחָמָה (222) נ délimitation *f*, démarcation *f*
הִתְחַמְּמוּת (45) נ échauffement *m*
|| בהש הִתְחַמְּמוּת־הָאֲוִירָה échauffement des esprits
הִתְחַמְּצוּת (45) נ aigrissement *m*
|| בהש corruption *f*
הִתְחַמְּצוּת־הַלֵּב irritation *f*
הִתְחַמְצְנוּת (45, בלי ר') נ כים oxydation *f*
הִתְחַמְּקוּת (45) נ dérobade *f*, faux-fuyant *m*
הִתְחַנְחֲנוּת (45) נ coquetterie *f*
הִתְחַנְּטוּת (45) נ momification *f*
הִתְחַנְּכוּת (45) נ éducation *f*, apprentissage *m*
הִתְחַנְּנוּת (45) נ supplication *f*
הִתְחַנְּפוּת (45) נ flatterie *f*, flagornerie *f*
הִתְחַנְקְנוּת (45, בלי ר') נ כים nitrification *f*
הִתְחַסְּדוּת (45) נ hypocrisie *f*
הִתְחַסְּלוּת (45) נ liquidation *f*
הִתְחַסְּנוּת (45) נ immunisation *f*
הִתְחַסְּרוּת (45) נ diminution *f*
הִתְחַפְּרוּת (45) נ צבא retranchement *m*
הִתְחַפְּשׂוּת (45) נ déguisement *m*
הִתְחַצְּפוּת (45) נ insolence *f*, effronterie *f*
הִתְחַקּוּת (47) נ investigation *f*, pistage *m*
הִתְחָרוּת (46) נ concours *m*, compétition *f*, concurrence *f*
הִתְחָרְטוּת (45) נ regret *m*, repentir *m*
הִתְחָרְפוּת (45) נ exacerbation *f*
הִתְחָרְצוּת (45) נ empressement *m*

|| רפא (לסמים) intoxication *f*, toxicomanie *f*
התמלאות (45) נ remplissage *m*
|| בהש (הגשמה) accomplissement *m*
התמלאות־משאלה réalisation *f* d'un voeu
התמלחות (45) נ salinité *f*, salure *f*
התמלטות (45) נ fuite *f*, action *f* de s'échapper
התממות (45) נ naïveté feinte
התממשות (45) נ réalisation *f*
התמנות (47) נ nomination *f*
התמסמסות (45) נ dissolution *f*, désintégration *f*
התמססות (45) נ fusion *f*
התמסרות (45) נ fait *m* de se livrer
|| בהש dévouement *m*
התמעטות (45) נ diminution *f*
התמעכות (45) נ écrasement *m*
התמצאות (45) נ (בשטח) orientation *f*
|| (בבעיה) compétence *f*
התמצות (47) נ épuisement *m*
התמצקות (45) נ solidification *f*
התמקחות (45) נ marchandage *m*
התמקמות (45) נ mise *f* en place
התמרדות (45) נ rébellion *f*, révolte *f*
התמרות (45) נ montée *f* en volutes
התמרמרות (45) נ mécontentement *m*
התמרקות (45) נ nettoyage *m*, épuration *f*
התמשכות (45) נ continuation *f*, prolongation *f*
התמתחות (45) נ étirage *m*, tension *f*
התמתנות (45) נ modération *f*, atténuation *f*
התמתקות (45) נ adoucissement *m*
|| בהש conduite doucereuse
התנאה (222) נ subordination *f* à une condition
התנאות (46) נ élégance *f*, coquetterie *f*
התנאצות (45) נ conduite éhontée
התנבאות (45) נ prophétie *f*
התנבלות (45) נ avilissement *m*
התנגבות (45) נ action *f* de s'essuyer
התנגדות (45) נ opposition *f*, résistance *f*
התנגדות סבילה résistance passive
גלה התנגדות manifester de la résistance
נתקל בהתנגדות rencontrer de la résistance
|| חשמל résistance
סליל־התנגדות ז bobine *f* de résistance
התנגחות (45) נ choc *m*, heurt *m*, bagarre *f*
התנגפות (45) נ action *f* de trébucher
התנגשות (45) נ choc *m*, collision *f*, conflit *m*
התנגשות־דמים rencontre sanglante
|| (בין־כלי־רכב) collision
התנדבות (45) נ aide *f* volontaire
בהתנדבות volontairement
התנדבותי, ־תית ת volontaire
התנדנדות (45) נ balancement *m*, tangage *m*
התנדפות (45) נ évaporation *f*, volatilisation *f*
התנהגות (45) נ conduite *f*, comportement *m*
התנהגותי, ־תית ת relatif au comportement
פסיכולוגיה התנהגותית psychologie *f* du comportement
התנודדות (45) נ balancement *m*, oscillation *f*
התנוונות (45) נ dégénération *f*, déchéance *f*
התנוססות (45) נ fait *m* de flotter (drapeau)
התנועעות (45) נ balancement *m*, oscillation *f*
התנופפות (45) נ fait *m* de flotter (drapeau)
התנוצצות (45) נ scintillement *m*
התנזלות (45) נ liquéfaction *f*
|| (היתקפות בנזלת) fait *m* d'être enrhumé
התנזרות (45) ז abstinence *f*
התנחה (222) נ arrêt *m*
התנחלות (45) נ établissement (sur une terre) *m*
התנחמות (45) נ (נחמה) consolation *f*
|| (חרטה) repentir *m*, regret *m*
התנחשלות (45) נ déchaînement *m*, déferlement *m*
התנטות (47) נ דקדוק flexion (déclinaison *ou* conjugaison) *f*
התניה (222) נ stipulation *f*
|| התנית־אהבים flirt *m*, action *f* de faire la cour
התנכלות (45) נ complot *m*, intrigue *f*
התנכרות (45) נ désintéressement *m*

התכסות (47) נ — fait *m* de se couvrir
התכעכעות (43) נ — toussotement *m*
התכערות (45) נ — enlaidissement *m*
התכשרות (45) נ — qualification *f*, aptitude *f*
התכתבות (45) נ — correspondance *f*
התכתשות (45) נ — bagarre *f*, rixe *f*, lutte *f*
התל ← 2. [תלל]
התל (432) פ״ע (בּ־) — se moquer de, railler
התלבות (47) נ — flambée *f*, inflammation *f*
|| בהש התלבות־היצר — le feu de la passion
התלבטות (45) נ — action *f* de se débattre
|| בהש — embarras *m*, hésitation *f*
התלבלבות (45) נ — floraison *f*, bourgeonnement *m*
התלבנות (45) נ — blanchiment *m*
|| (התלהטות) — incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
בהש (התבהרות) — éclaircissement *m*
התלבשות (45) נ — action *f* de s'habiller
התלהבות (45) נ — enthousiasme *m*
התלהטות (45) נ — incandescence *f*
|| בהש — fait *m* de prendre feu (pour qch)
התלהקות (45) נ — formation *f* en essaim
התלולה (201) נ — plaisanterie *f*, facétie *f*
התלונן ← 2. [לון]
התלוננות (45) נ — plainte *f*, doléance *f*
התלוצץ ← 1. [ליץ]
התלוצצות (45) נ — moquerie *f*, raillerie *f*
התלות (46) נ — fait *m* d'être pendu
|| בהש — dépendance *f*, sujétion *f*
התלות באילן גדול — fait *m* de se réclamer d'une grande autorité
התלחלחות (45) נ — humectation *f*
התלחשות (45) נ — murmure *m*, chuchotement *m*
התלטפות (45) נ — caresses mutuelles
התליה (222) נ משפט — suspension *f*
התלכדות (45) נ — groupement *m*, cohésion *f*
התלכלכות (45) נ — souillure *f*, salissure *f*
התלכסנות (45) נ — fait *m* d'obliquer
התלמדות (45) נ — étude *f*, apprentissage *m*

התלן (ר׳ ־נים) ז — farceur *m*, railleur *m*
התלני, ־נית ת — railleur, moqueur
התלעזות (45) נ — assimilation *f* à l'étranger
התלקחות (45) נ — embrasement *m*
התלקטות (45) נ — rassemblement *m*
התלקקות (45) נ — fait *m* de se lécher les babines
התלשות (45) נ — déracinement *m*, arrachement *m*
התם תה״פ ארמית — là, là-bas
התם ← [תמם]
התמד (123) נ — constance *f*, persistance *f*
בהתמד — régulièrement
התמדה (222) נ — persévérance *f*, assiduité *f*
בהתמדה — assidûment
|| פיס — inertie *f*
התמהה (222) נ — fait *m* d'étonner
התמהות (45) נ — étonnement *m*, surprise *f*
התמהמהות (45) נ — retard *m*, fait *m* de s'attarder
התמוגג ← [מוג]
התמוגגות (45) נ — fonte *f*, fusion *f*
|| בהש — attendrissement *m*
התמודד ← מדד
התמודדות (45) נ — lutte *f*, rivalité *f*
התמודדות עם־בעיה — fait *m* de se mesurer avec un problème
התמוטט ← [מוט]
התמוטטות (45) נ — écroulement *m*, chute *f*
התמוטטות־עצבים — dépression nerveuse
על־סף־התמוטטות — à bout de forces
התמוסס ← [מסס]
התמוססות (45) נ — fusion *f*
התמזגות (45) נ — mélange *m*, fusion *f*
התמזמזות (45) נ — ramollissement *m*
|| עממי — caresses *fpl* intimes, pelotage *m*
התמחות (47) נ — spécialisation *f*
תקופת־התמחות נ — stage *m*
התממשות (45) נ — concrétisation *f*
התמכות (45) נ — fait *m* de s'appuyer
התמכרות (45) נ — dévouement *m*, abnégation *f*

התעלות (47) נ — élévation *f*

התעלות־רוח — exaltation *f*

התעלזות (45) נ — gaîté *f*, réjouissance *f*, joie *f*

התעללות (45) נ — mauvais traitement

התעלמות (45) נ — fait *m* de se désintéresser

התעלמות מ־ — fait de ne pas tenir compte de

התעלסות (45) נ — ébats amoureux

התעלפות (45) נ — évanouissement *m*

התעלצות (45) נ — transports *mpl* de joie

התעמדות (45) נ — arrêt m

התעמלות (45) נ — gymnastique *f*

התעמעמות (45) נ — estompement *m*, ternissure *f*

התעמקות (45) נ — approfondissement *m*

התעמרות (45) נ — conduite brutale *ou* cruelle

התענגות (45) נ — jouissance *f*, plaisir *m*

התענות (47) נ — souffrance *f*, mortification *f*

התעניינות (45) נ — intérêt *m*, attention *f*

בהתעניינות רבה — très attentivement

התעננות (45) נ — fait *m* de se couvrir de nuages

התעסקות (45) נ — occupation *f*, profession *f*

התעפשות (45) נ — moisissure *f*

1. התעצבות (45) נ (עצב) — fait *m* de s'attrister

2. התעצבות (45) נ (התגבשות) — formation *f*

התעצבנות (45) נ — énervement *m*

התעצלות (45) נ — paresse *m*, indolence *f*

התעצמות (45) נ — renforcement *m*

‖ (מאמץ) — effort *m*

התעקלות (45) נ — sinuosité *f*

התעקמות (45) נ — incurvation *f*, déformation *f*

1. התעקרות (45) נ (הינתקות) — déracinement *m*

2. התעקרות (45) נ (העשות עקר) — stérilisation *f*

התעקשות (45) נ — obstination *f*, entêtement *m*

התערבבות (45) נ — mélange *m*, confusion *f*

1. התערבות (45) נ (התערבבות) — mélange *m*

‖ (בענייני־אחרים) — immixtion *f*, intervention *f*

אי־התערבות — non-intervention *f*

2. התערבות (45) נ (הימור) — pari *m*

התערבלות (45) נ (של־מים) — tourbillonnement *m*

‖ (של־בטון) — malaxage *m*, brassage *m*

התערות (46) נ — enracinement *m*

התערטלות (45) נ — déshabillage *m*, mise *f* à nu

התערערות (45) נ — ébranlement *m*

התערפלות (45) נ — obnubilation *f*

התעשנות (45) נ — fait *m* d'être enfumé

התעשרות (45) נ — enrichissement *m*

התעשתות (45) נ — délibération *f*, réflexion *f*

התעתדות (45) נ — préparation *f*

התפארות (45) נ — forfanterie *f*, vantardise *f*

התפגרות (45) נ — mort (d'un animal) *f*

התפגשות (45) נ — rencontre *f*

התפהקות (45) נ — bâillement *m*

התפוגגות (45) נ — relâchement *m*, évaporation *f*

התפוצץ ← [פצץ]

התפוצצות (45) נ — explosion *f*

התפוצצות פנימית (בטלויזיה) — implosion *f*

התפוקקות (45) נ — désagrégation *f*

התפורר ← 2. פרר

התפוררות (45) נ — effritement *m*, pulvérisation *f*

‖ (התמוטטות) — effondrement *m*, désintégration *f*

התפזרות (45) נ — dispersion *f*

התפחדות (45) נ — effroi *m*, peur *f*

התפחה (222) נ — gonflement *m*, enflement *m*

התפחמות (45) נ — carbonisation *f*

(התלכלכות בפחם) — fait *m* de se couvrir de suie

התפחסות (45) נ — aplatissement *m*

התפחתות (45) נ — diminution *f*

התפטמות (45) נ — gavage *m*, engraissement *m*

התפטרות (45) נ — démission *f*

הגיש התפטרותו — présenter sa démission

התפיחות (45) נ — fait *m* de se couvrir de suie

התפיכות (45) נ — fait *m* de se farder

התפיסות (45) נ — réconciliation *f*

התפכחות (45) נ — dégrisement *m*

|| פסיכ — aliénation *f*
התנמכות (45) נ — abaissement *m*
התנמנמות (45) נ — somnolence *f*
התנסות (47) נ — expérimentation *f*
התנסחות (45) נ — fait *m* d'être rédigé *ou* formulé
התנעה (222) נ — mise *f* en marche
|| דקדוק — vocalisation *f*
התנענעות (45) נ — balancement *m*, oscillation *f*
התנערות (45) נ — action *f* de secouer, élan *m*
|| (יקיצה) — réveil *m*
|| בהש התנערות מן־ — affranchissement *m* de
התנפות (47) נ — criblage *m*, tamisage *m*
התנפחות (45) נ — enflement *m*, enflure *f*
|| בהש (התרברבות) — vanité *f*, présomption *f*
התנפלות (45) נ — agression *f*
התנפצות (45) נ — brisement *m*, éclatement *m*
1. התנצות (47) נ (ריב) — querelle *f*, bagarre *f*
2. התנצות (47) נ (התכסות בנוצות) — fait *m* de se couvrir de plumes
התנצחות (45) נ — conflit *m*, discussion *f*
התנצלות (45) נ — excuse *f*
הביע התנצלות — présenter des excuses
"ההתנצלות" (דיאלוג של־אפלטון) — l'Apologie *f*
|| (התפרקות) — dépouillement *m*
התנצנצות (45) נ — scintillement *m*
התנצרות (45) נ דת — conversion *f* au christianisme
התנקבות (45) נ — perforation *f*
התנקות (47) נ — purification *f*, nettoyage *m*
|| (מאשמה) — justification (d'une accusation) *f*
התנקמות (45) נ — vengeance *f*
התנקשות (45) נ — attentat *m*
התנשאות (45) נ — montée *f*, action *f* de s'élever
|| בהש — orgueil *m*, présomption *f*
התנשות (47, בלי ר') נ — féminisation *f*
התנשמות או התנשפות (45) נ — halètement *m*
התנשקות (45) נ — embrassade *f*
התנתזות (45) נ — rejaillissement *m*, éclaboussure *f*

התנתחות (45) נ — découpage *m*
|| רפא — fait *m* d'être opéré
התנתקות (45) נ — détachement *m*, séparation *f*
התססה (222) נ — fermentation *f*
|| בהש — mise *f* en effervescence
התעבה (222) נ — abomination *f*, détestation *f*
התעבות (47) נ — épaississement *m*
1. התעברות (45) נ (הריון) — conception *f*
2. התעברות (45) נ (התרגזות) — irritation *f*
התעבררות (45) נ — hébraïsation *f*
התעבשות (45) נ — moisissure *f*
התעגלות (45) נ — fait *m* de s'arrondir
התעגמות (45) נ — fait *m* de s'attrister, tristesse *f*
1. התעגנות (45) נ (האחזות) — fait *m* d'être ancré
2. התעגנות (45) נ (של־אישה) — délaissement *m*
התעדנות (45) נ — raffinement *m*
התעודדות (45) נ — encouragement *m*
התעוללות (45) נ — mauvais traitement, brutalité *f*
התעופפות (45) נ — vol *m*
התעוורות (45) נ — fait *m* de devenir aveugle
התעוררות (45) נ — éveil *m*, réveil *m*
|| בהש התעוררות־הנפש — élan spirituel
בהתעוררות — avec ferveur, avec animation
התעוותות (45) נ — contorsion *f*, perversion *f*
התעזות (47) נ — audace *f*, hardiesse *f*
1. התעטפות (45) נ (התכסות) — action *f* de s'envelopper
2. התעטפות (45) נ (התעלפות) — évanouissement *m*
התעטרות (45) נ — ornement *m*
התעטשות (45) נ — éternuement *m*
התעיה (777) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
התעינות (45) נ — équilibre *m*
התעיפות (45) נ — fatigue *f*
התעכבות (45) נ — retard *m*, action *f* de s'attarder
התעכלות (45) נ — digestion *f*
התעכרות (45) נ — assombrissement *m*
התעלות (45) נ צמח — feuillaison *f*

|| (הסתברות) caractère *m* plausible
הִתְקַבְּצוּת (45) נ rassemblement *m*, réunion *f*
הִתְקַבְּצוּת מֵחָדָשׁ regroupement *m*
|| אסטר conjonction *f*
הִתְקַדְּמוּת (45) נ marche *f* en avant
|| בהש progrès *m*, avancement *m*
הִתְקַדְּרוּת (45) נ assombrissement *m*
הִתְקַדְּשׁוּת (45) נ sanctification *f*
|| (התכוננות) préparation *f*
הַתָּקָה (221) נ déplacement *m*, éloignement *m*
|| מוס altération *f*
הִתְקַהוּת (47) נ émoussement *m*
הִתְקַהֲלוּת (45) נ attroupement *m*
הִתְקוֹטֵט ← [קוט]
הִתְקוֹטְטוּת (45) נ dispute *f*, querelle *f*, bagarre *f*
הִתְקוֹמֵם ← [קום]
הִתְקוֹמְמוּת (45) נ soulèvement *m*, insurrection *f*
הִתְקוֹנְנוּת (45) נ lamentation *f*
הִתְקוֹשֵׁשׁ ← קשש
הִתְקַטְּבוּת (45) נ polarisation *f*
הִתְקַטְּנוּת (45) נ amoindrissement *m*
הִתְקַטְּעוּת (45) נ segmentation *f*, fragmentation *f*
הִתְקַיְּמוּת (45) נ existence *f*, conservation *f*
(של־תקוה) réalisation *f*
הִתָּקְלוּת (45) נ rencontre *f*, affrontement *m*
הִתְקַלְּחוּת (45) נ action *f* de prendre une douche
הִתְקַלְּסוּת (45) נ moquerie *f*, dérision *f*
הִתְקַלְּפוּת (45) נ écaillage *m*, fait *m* de s'écailler
הִתְקַלְקְלוּת (45) נ détérioration *f*
|| בהש (שחיתות) corruption *f*, perversion *f*
הִתְקַלְּשׁוּת (45) נ raréfaction *f*, dilution *f*
הִתְקַמְּטוּת (45) נ plissement *m*
הִתְקַמְּצוּת (45) נ contraction *f*, rétrécissement *m*
הִתְקַמְּרוּת (45) נ bombage *m*, fait *m* de se bomber

הֶתְקֵן (123) ז dispositif *m*, appareil *m*
הֶתְקֵן תּוֹךְ־רַחְמִי stérilet *m*
הִתְקַנְּאוּת (45) נ jalousie *f*
הַתְקָנָה (222) נ arrangement *m*, installation *f*
הִתַּקְּנוּת (45) נ réparation *f*
הִתְקַנְטְרוּת (45) נ provocations *fpl* réciproques
הִתְקַעֲרוּת (45) נ courbure *f* concave
הֶתְקֵף (123) ז רפא attaque *f*, crise *f*, accès *m*
הֶתְקֵף־לֵב crise cardiaque
הַתְקָפָה (222) נ attaque *f*, offensive *f*
|| צבא הַתְקָפַת־מֵצַח attaque de front
הַתְקָפַת־נֶגֶד contre-attaque *f*
|| רפא הַתְקָפַת־עֲצַבִּים crise *f* de nerfs
הִתָּקְפוּת (45, בלי ר') נ fait *m* d'être attaqué
הִתְקַפְּחוּת (45) נ désavantage *m*, préjudice *m*
הַתְקָפִי, ־פִית ת offensif
הִתְקַפְּלוּת (45) נ pliage *m*, fait *m* d'être plié
|| עממי action *f* de renoncer *ou* de céder
הִתְקַצְּצוּת (45) נ découpage *m*, restriction *f*
הִתְקַצְּרוּת (45) נ raccourcissement *m*
הִתְקָרְבוּת (45) נ approche *f*
עִם־הִתְקָרְבוּת־הַחֹרֶף à l'approche de l'hiver
בהש (בין־יריבים) rapprochement *m*
1. הִתְקָרְחוּת (45) נ (קפיאה) gel *m*
2. הִתְקָרְחוּת (45) נ (של־הראש) calvitie *f*
הִתְקָרְמוּת (45) נ formation *f* d'une croûte
הִתְקָרְנוּת (45) נ (של־עור) callosité *f*
|| (הפצת־אור) rayonnement *m*
הִתְקָרְרוּת (45) נ refroidissement *m*
בהש הִתְקָרְרוּת־רוּחַ bonne humeur, sérénité *f*
הִתְקָרְרוּת־הַיְּחָסִים refroidissement des liens
הִתְקָרְשׁוּת (45) נ coagulation *f*
הִתְקַשּׁוּת (47) נ durcissement *m*, sclérose *f*
|| (היתקלות בקשיים) difficulté *f*, embarras *m*
הִתְקַשְּׁחוּת (45) נ raidissement *m*
הִתְקַשְּׁטוּת (45) נ action *f* de se parer
הִתְקַשְּׁרוּת (45) נ liaison *f*
|| (יצירת־יחסים) mise *f* en rapports, contact *m*
הֶתֵּר (123) ז permission *f*, permis *m*
הֶתֵּר־יְצִיאָה permis de sortie

|| בהש — désillusion *f*

התפלאות (45) נ — étonnement *m*, surprise *f*

התפלגות (45) נ — séparation *f*, division *f*

(בקבוצה) — schisme *m*, division

|| פסיכ התפלגות־האישיות — schizophrénie *f*

התפלה (222) נ — dessalement *m*

התפלחות (46) נ עממי — resquille *f*

התפלמסות (45) נ — polémique *f*

התפלספות (45) נ — argumentation *f* philosophique

התפלפלות (45) נ — sophistique *f*, dialectique *f*

התפלצות (45) נ — frisson *m*, frémissement *m*

התפלשות (45) נ — action *f* de se rouler

התפנות (47) נ (מעבודה) — fait *m* d'être (*ou* de se rendre) disponible

(של־דירה) — fait de devenir vacant

(של־משרה) — vacance (d'un poste) *f*

התפנמות (45) נ — introversion *f*

התפנקות (45) נ — fait *m* de se laisser choyer

התפסה (222) נ — aperception *f*

התפסות (45) נ — fait *m* d'être pris

|| בהש התפסות לבהלה — fait d'être pris de panique

התפעטות (45) נ — rapetissement *m*

התפעל (—) ז דקדוק — voix réfléchie (du verbe)

התפעלות (45) נ — admiration *f*

התפעמות (45) נ — émotion *f*, agitation *f*

התפענחות (45) נ — déchiffrement *m*

התפצחות (45) נ — éclatement *m*, fission *f*

התפצלות (45) נ — ramification *f*, division *f*

התפקדות (45) נ — recensement *m*

התפקחות (45) נ (של־עיוור) — recouvrement *m* de la vue

(של־חרש) — recouvrement de l'ouïe

|| (היעשות פיקח) — fait *m* de devenir plus sage

התפקעות (45) נ — éclatement *m*

התפקקות (45) נ — dislocation *f*

התפקרות (45) נ — dévergondage *m*

התפראות (45) נ — vandalisme *m*, déchaînement *m*

התפרדות (45) נ — séparation *f*, décomposition *f*

התפרחחות (45) נ — conduite *f* de voyou

התפרטות (45) נ — spécification *f*, énumération détaillée

התפרכות (45) נ — effritement *m*, désagrégation *f*

התפרכסות (45) נ — maquillage *m*

התפרמות (45) נ — déchirure *f*

התפרנסות (45) נ — subsistance *f*

התפרסות (45) נ — déploiement *m*

התפרסמות (45) נ — publicité *f*, notoriété *f*

התפרעות (45) נ — déchaînement *m*, agitation *f*

התפרצות (45) נ — éclatement *m*, irruption *f*

|| בהש התפרצות־זעם — accès *m* de colère

התפרצות־צחוק — éclat *m* de rire

התפרקדות (45) נ — position couchée sur le dos

התפרקות (45) נ — déchargement *m*

(לחלקים) — démontage *m*, décomposition *f*

|| חשמל — décharge *f* électrique

התפרקנות (45) נ — détente *f*

התפרשות (45) נ — déploiement *m*

התפרשות (45) נ — interprétation *f*

התפשטות (45) נ (התרחבות) — expansion *f*

פיס (בחום) — dilatation *f*

|| (הפצה) — propagation *f*, diffusion *f*

התפשטות־האור — propagation de la lumière

התפשטות־שמועה — diffusion d'une nouvelle

|| (הסרת־הבגדים) — déshabillage *m*

בהש התפשטות־הגשמיות — dépouillement *m* de la corporéité

התפשקות (45) נ — écartement *m*

התפשרות (45) נ — compromis *m*

התפתות (47) נ — docilité *f*, fait *m* de se laisser persuader

התפתחות (45) נ — développement *m*, évolution *f*

תורת־ההתפתחות נ — théorie *f* de l'évolution

התפתחותי, ־תית ת — évolutionniste

התפתלות (45) נ — contorsion *f*, méandres *mpl*

|| בהש (התחכמות) — détours *mpl*

התקבלות (45) נ — acceptabilité *f*, recevabilité *f*

הִתְרַשְּׁמוּת (45) נ fait *m* d'être impressionné
|| (רושם שנתקבל) impression *f*
הִתְרַתְּחוּת (45) נ colère *f*, fureur *f*
הִתְרַתְּכוּת (45) נ soudure *f*
הִתְרַתְּקוּת (45) נ attachement *m*
הֵתֵשׁ ← תָּשַׁשׁ

הִתַּשׁ ← נָתַשׁ
הֲתָשָׁה (208) נ affaiblissement *m*
|| צבא מִלְחֶמֶת־הֲתָשָׁה נ guerre *f* d'usure
הַתָּשָׁה (221) נ déracinement *m*, extirpation *f*
הִתְשׁוֹטֵט ← [שוט]
הִתְשׁוֹטְטוּת (45) נ vagabondage *m*, flânerie *f*

הִתֵּר ← 1. 2. נָתַר
הַתְרָאָה (222) נ avertissement *m*, mise *f* en garde
הִתְרָאֲווּת (45) נ exhibitionnisme *m*
הִתְרָאוּת (46) נ (מראית־עין) action *f* de se faire voir
|| (הדדית) fait *m* de se revoir
הִתְרַבּוּת (47) נ multiplication *f*
הִתְרַבְרְבוּת (45) נ vanité *f*, forfanterie *f*
הִתְרַגְּזוּת (45) נ irritation *f*, emportement *m*
הִתְרַגְּלוּת (45) נ habitude *f*, accoutumance *f*
הִתְרַגְּעוּת (45) נ apaisement *m*, retour *m* au calme
הִתְרַגְּשׁוּת (45) נ émotion *f*
הִתְרַדְּדוּת (45) נ aplatissement *m*, étalement *m*
הִתְרַדְּמוּת (45) נ somnolence *f*
הַתָּרָה (221) נ (פתיחת־קשר) dénouement *m*
בהש הַתָּרַת־הָרֶסֶן או ־הָרְצוּעָה anarchie *f*, licence *f*
הַתָּרַת־נְדָרִים annulation *f* de voeux
|| (מתן־רשות) permission *f*, autorisation *f*
הִתְרַהֲבוּת (45) נ orgueil *m*, arrogance *f*
הִתְרַווּת (47) נ imprégnation *f*, saturation *f*
הִתְרַוְּחוּת (45) נ épanouissement *m*
הִתְרוֹמֵם ← [רום]
הִתְרוֹמְמוּת (45) נ élévation *f*
בהש הִתְרוֹמְמוּת־הַנֶּפֶשׁ exaltation *f*
הִתְרוֹנֵן ← [רנן]
הִתְרוֹנְנוּת (45) נ jubilation *f*
הִתְרוֹעֵעַ ← 2. 3. [רעע]
1. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התמוטטות) effondrement *m*
2. הִתְרוֹעֲעוּת (45) נ (התידדות) fraternisation *m*
הִתְרוֹפֵף ← רָפַף
הִתְרוֹפְפוּת (45) נ relâchement *m*
1. הִתְרוֹצֵץ ← [רוץ]
2. הִתְרוֹצֵץ ← רָצַץ
1. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (ריצה) agitation *f* fébrile
הִתְרוֹצְצוּת בֵּין־מִשְׂרָדִים course *f* d'un bureau à l'autre
2. הִתְרוֹצְצוּת (45) נ (התנגשות) dispute *f*, lutte *f*
הִתְרוֹקֵן ← רוֹקֵן
הִתְרוֹקְנוּת (45) נ fait *m* de se vider
הִתְרוֹשֵׁשׁ ← [רישׁ]
הִתְרוֹשְׁשׁוּת (45) נ appauvrissement *m*
הַתְרָזָה (222) נ diarrhée (des animaux) *f*
הִתְרַחֲבוּת (45) נ expansion *f*, dilatation *f*
הִתְרַחֲצוּת (45) נ lavage *m*, fait *m* de se baigner
הִתְרַחֲקוּת (45) נ éloignement *m*
הִתְרַחֲשׁוּת (45) נ événement *m*
הִתְרַטְּבוּת (45) נ humidité *f*, fait *m* de se mouiller
הִתְרַכְּבוּת (45) נ composition *f*, combinaison *f*
הִתְרַכְּזוּת (45) נ concentration *f*
הִתְרַכְּכוּת (45) נ amollissement *m*
הַתְרָמָה (222) נ contribution *f*, souscription *f*
|| (מגבית) quête *f*
הַתְרָסָה (222) נ opposition *f*, résistance *f*
הִתְרַסְּנוּת (45) נ retenue *f*, modération *f*
הִתְרַסְּקוּת (45) נ fait *m* de s'écraser
הִתְרַעֲבוּת (45) נ famine *f*, fait *m* d'être affamé
הַתְרָעָה (222) נ cri *m* d'alarme, avertissement *m*
הִתְרָעוּת (46) נ fraternisation *f*
הִתְרַעֲמוּת (45) נ indignation *f*, bougonnement *m*
הִתְרַעַנְנוּת (45) נ rafraîchissement *m*
הִתְרַעֲשׁוּת (45) נ tremblement *m*, émotion *f*
הִתְרַפְּאוּת (45) נ guérison *f*
הִתְרַפּוּת (47) נ relâchement *m*
הִתְרַפְּסוּת (45) נ obséquiosité *f*, servilité *f*
הִתְרַפְּקוּת (45) נ (חיבוקים) embrassements *mpl*
|| (געגועים) הִתְרַפְּקוּת עַל־ regrets *mpl*
הִתְרַצּוּת (47) נ acquiescement *m*, conciliation *f*
הִתְרַקְּבוּת (45) נ putréfaction *f*, pourriture *f*
הִתְרַקְּמוּת (45) נ formation *f*
הִתְרַקְּעוּת (45) נ aplatissement *m*
הִתְרַשְּׁלוּת (45) נ négligence *f*

הודות ל־ — grâce à
ודוי (23) ז — aveu *m*, confession *m*
דת תא־הודוי (אצל־הנוצרים) — confessionnal *m*
ודוי־פה — aveu de la bouche (non sincère)
[ודע] ← ידע
1. וו (41) ז — crochet *m*
2. וו (—) נ (אות) — *waw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
|| דקדוק וו־החבור — *waw* conjonctif
|| וו־ההפוך — *waw* conversif
וודקה (—) נ (משקה) — vodka *f*
ווית (17) נ — petit crochet
וולגרי, ־רית ת — vulgaire
וולגריות (47, בלי ר׳) נ — vulgarité *f*
וולונטרי, ־רית ת — volontaire
וולט (ר׳ ־טים) ז חשמל — volt *m*
וולפרם (—) ז כים — wolfram *m*, tungstène *m*
וזיר (15) ז — vizir *m*
וט (ר׳ וטים) ז חשמל — watt *m*
וטו (—) ז — veto *m*
הטיל וטו על־ — opposer son veto à
וטיקן ש״פ ז — le Vatican
וטרינר (ר׳ ־רים) ז — vétérinaire *m*
וטרן (ר׳ ־נים) ז — vétéran *m*
וי! מ״ק — hélas!
וידאו (—) נ — vidéo *f*
ויולה (ר׳ ־לות) נ מוס — alto *m*
ויטמין (ר׳ ־נים) ז — vitamine *f*
ויטרז׳ (ר׳ ־ז׳ים) ז — vitrail *m*
וילון (ר׳ ־נות) ז — rideau *m*
|| אנטום — voile (du palais) *m*
ויסקי (—) ז (משקה) — whisky *m*
ויקרא (—) ז — le Lévitique (3e livre du Pentateuque) *m*
וירוס (ר׳ ־סים) ז — virus *m*
וירטואוז (ר׳ ־זים) ז — virtuose *m*
וירטואוזיות (47, בלי ר׳) נ — virtuosité *f*
וירליסט (ר׳ ־טים) ז — membre *m* à titre personnel
וכד׳ (=וכדומה) ← דומה
וכו׳ (=וכולה) ← כל

ויכוח (9) ז — discussion *f*, débat *m*
ויכוח־סרק — vaine discussion
ויכוחי, ־חית ת — polémique
[וכח] נוכח (417) פ״ע — se rendre compte, s'apercevoir
נוכחתי כי טעיתי — je me rends compte de mon erreur
|| (התדיין) — s'affronter
|| וכח (440) פ״ע — discuter, se disputer
|| התוכח (477) פ״ע — discuter, argumenter
|| הוכיח (514) פ״י (הביא ראיה) — démontrer
מה־שהיה להוכיח — ce qu'il fallait démontrer
|| (הטיף מוסר) — réprimander
|| °(יעד) — destiner
וכחן (ר׳ ־נים) ז — polémiste *m*, qui a la manie de la discussion
וכחנות (46, בלי ר׳) נ — manie *f* de la discussion
וכחני, ־נית ת — polémique, de dispute
וכי מ״ש — est-ce que
ולד (106) ז (של־אדם) — enfant *m*, embryon *m*
(של־בהמה) — petit (d'un animal) *m*
|| דת ולד־הטמאה — impureté *f* secondaire
ולדנית (17) נ — mère féconde
ולוטה (ר׳ ־טות) נ בנק — devises *fpl*
ולן (432 נ) פ״י — couvrir d'un rideau, voiler
ולס (ר׳ ־סים) ז — valse *f*
ולרינה (ר׳ ־נות) נ צמח — valériane *f*
ונדיום (—) ז כים — vanadium *m*
ונדל (ר׳ ־לים) ז — vandale *m*
ונדליות (47, בלי ר׳) נ — vandalisme *m*
ונוס ש״פ נ מיתול — Vénus *f*
וניל (—) ז צמח — vanille *f*
וסות (ר׳ ־תים) ז — réglage *m*, contrôle *m*
וסית, וסיתה ת — réglé, régulier
וסל (ר׳ ־לים) ז — vassal *m*
וסת (177) ז (הרגל) — habitude *f*, manière *f*
|| רפא (של־אישה) — menstruation *f*, règles (de la femme) *fpl*
וסת (432 ת) פ״י — régler, contrôler, régulariser
|| התוסת (466 ת) פ״ע — être réglé, se régulariser
וסת (90) ז טכנ — régulateur *m*, volant *m*

ו

ו (וָו) — *waw* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ו' — [valeur numérique:] 6
יוֹם ו' — vendredi *m*
וְ־ (וּ־, וַ־, וָ־, וֶ־, וִ־) מ"ח — et
אִכְלוּ וּשְׁתוּ — mangez et buvez
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה — Aaron et Moïse
אַתָּה וַאֲנִי — toi et moi
אֵין לָהּ אָב וָאֵם — elle n'a ni père ni mère
חֶסֶד וֶאֱמֶת — charité et fidélité
רוֹמָא וִירוּשָׁלַיִם — Rome et Jérusalem
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם — vingt-deux
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר — dans chaque génération
אֵיפָה וְאֵיפָה — deux poids deux mesures
אִישׁ אִישׁ וְדַאֲגוֹתָיו — à chacun ses soucis
אֶלֶף לַיְלָה וְלַיְלָה — mille et une nuits
וְאֵיךְ! או וְעוֹד אֵיךְ! — et comment!
וְגוֹ' (וְגוֹמֵר) או וְכוּ' (וְכֻלֵּה) — etc.
וְזֶהוּ! — et voilà!
וְעוֹד מתמט — plus
וְשׁוּת' (= וְשֻׁתָּפָיו) — et compagnie
|| (אִם) וָלֹא — sinon
|| (כאשר) הִכַּרְתִּיו וְהוּא עוֹד יֶלֶד — je l'ai connu quand il était encore enfant
אֵיךְ אָשִׁיר וַאֲנִי עָצוּב? — comment chanter quand je suis triste?
|| °(בראש־פועל בעבר) — (*donne au passé le sens du futur*)
וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ — tu aimeras ton prochain comme toi-même
וְהָיָה בְּאַחֲרִית־הַיָּמִים — ce sera à la fin des temps

|| °וַ־ (וָ־) מ"ח (בראש־פועל בעתיד) — (*donne au futur le sens du passé*)
וַיְהִי בִּימֵי־אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ — ce fut au temps d'Assuérus
וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי — je vis dans mon rêve
וָאדִי (ר' וָאדִיּוֹת) ז גאוגר — oued (*pl* ouadi) *m*
וִדֵּא (444) פ"י — constater, vérifier
|| הִתְוַדֵּא (478) פ"ע — se vérifier
וַדָּאוּת (46) נ — certitude *f*
אִי־וַדָּאוּת נ או חֹסֶר־וַדָּאוּת ז — incertitude *f*
וַדַּאי (62, ר' וַדָּאִים או וַדָּאוֹת) ז — ce qui est certain
הַוַּדַּאי וְהַסָּפֵק — ce qui est sûr et ce qui est douteux
|| וַדַּאי או בְּוַדַּאי תה"פ — sûrement, certainement
וַדָּאִי, ־אִית ת — sûr, certain
וַדָּאִיּוּת (47, בלי ר') נ — certitude *f*
וֵדָה (ר' וֵדוֹת) נ דת — véda (livre sacré hindou) *m*
וִדָּה (453) פ"י — confesser
|| הִתְוַדָּה (480) פ"ע — se confesser, avouer
|| הוֹדָה (517) פ"י (בְּ־) — avouer, reconnaître (une faute)
אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ — j'avoue sans honte
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם — péché avoué est à moitié pardonné
אֲנִי מוֹדֶה וּמִתְוַדֶּה — j'avoue humblement
משפט הוֹדָה בְּאַשְׁמָה — plaider coupable
מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה — reconnaître partiellement une revendication
הוֹדוּ לוֹ — ils lui ont donné raison
|| (הביע תודה) הוֹדָה לְפ' עַל־דְּ"מְ — remercier qn de qch

ז

ז (זַיִן) *zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ז' [valeur numérique:] 7
זְאֵב (119) ז זואול loup *m*
זְאֵב־עֲרָבוֹת loup des steppes (chacal)
|| זְאֵב־הַיָּם דג merluche *f*
בהש loup de mer (vieux marin)
זְאֵבָה (229) נ louve *f*
זְאֵבִי, ־בִית ת de loup, cruel
זְאֵבִיּוּת (47, בלי ר') נ nature *f* de loup
זְאֵבִית (—) נ רפא lupus *m*
זַאֲטוּט (41) ז gamin *m*, gosse *m*
זֹאת ← זֶה
זָב ← [זוב]
זָב, זָבָה ת coulant, ruisselant
אֶרֶץ זָבַת־חָלָב וּדְבָשׁ terre ruisselante de lait et de miel
עממי זָב־חֹטֶם morveux
|| רפא blennorragique
1. זָבַד (303) פ"י (נתן מתנה) gratifier, doter
|| הִזְבִּיד (499) פ"י gratifier
2. זִבֵּד (432) פ"י (חיבץ) baratter
זֶבֶד (165) ז don *m*, présent *m*, cadeau *m*
זֶבֶד־הַבַּת fête *f* à l'occasion de la naissance d'une fille
זִבְדָּה (241) נ crème *f*, petit-lait *m*
זֶבּוּ (—) ז זואול zébu *m*
זְבוּב (41) ז חרק mouche *f*
זְבוּב־הַסּוּס taon *m*
|| מיתול בַּעַל־זְבוּב ז Belzébuth *m*
|| ספורט מִשְׁקַל־זְבוּב poids mouche
זְבוּבוֹן (21) ז moucheron *m*
זְבוּבִי, ־בִית ת de mouche, minuscule
זִבּוּחַ (9) ז abattage (d'animaux) *m*
זְבוּל (41) ז demeure *f*
בֵּית־זְבוּל ז palais *m*
|| בהש (שמים) firmament *m*, cieux *mpl*
זִבּוּל (41) ז חקל fumage (d'une terre) *m*
זִבּוּלָא (—) נ ארמית pelle *f*
עַד־זִבּוּלָא בָּתְרַיְתָא jusqu'à la dernière pelletée, jusqu'à la mort
זִבּוּרָה (ר' ־רוֹת) נ abeille *f*
זִבּוּרִי, ־רִית ת médiocre, de mauvaise qualité
|| זִבּוּרִית נ (אדמה) terre *f* aride
(סחורה) pacotille *f*
זִבּוּרִית דְזִבּוּרִית de très mauvaise qualité
זְבוֹרִית (17) נ lest *m*, ballast *m*
זֶבַח (179) ז (קרבן) sacrifice *m*
זֶבַח־הַיָּמִים sacrifice annuel
זֶבַח־תּוֹדָה sacrifice d'action de grâces
זִבְחֵי־מֵתִים sacrifices funéraires
|| °(סעודה של־בשר־קרבן) festin *m*
|| (שחיטה) abattage (d'animaux) *m*
בהש (הרג רב) boucherie *f*, carnage *m*
זָבַח (329) פ"י (שחט) abattre (un animal), égorger
|| (הקריב קרבן) sacrifier
|| בהש (הרג) tuer, massacrer
|| נִזְבַּח (401) פ"ע être sacrifié
|| זִבַּח (440) פ"י sacrifier régulièrement
זְבִיחָה (201) נ abattage (d'animaux) *m*
זְבִיל (1) ז צבא porte-bombes *m*, cartouche *f*
זָבִיל (15) ז חקל fumaison *f*

וַסַּת־עָצְמָה	bouton *m* de volume
וַסַּת־צְלִיל	bouton de tonalité
וַסַּת־חֹם	thermostat *m*
וַעַד (152) ז	comité *m*
וַעַד־עוֹבְדִים	comité *m* d'entreprise
וַעַד פּוֹעֵל	exécutif *m*
בֵּית־וַעַד ז	lieu *m* de réunion, club *m*
וָעֶד תה״פ	pour toujours
לְעוֹלָם וָעֶד	á tout jamais
וִעֵד (435) פ״י	fixer, déterminer, convoquer
‖ הִתְוַעֵד (472) פ״ע	se rencontrer, se réunir
וַעֲדָה (238) נ	commission *f*
וַעֲדָה מְיַעֶצֶת	commission consultative
וַעֲדַת־חֲקִירָה	commission d'enquête
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת או וַעֲדַת־קֶבַע	commission permanente
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה	sous-commission *f*
וְעוּד (50) ז	réunion *f*, rassemblement *m*
וְעִידָה (201) נ	conférence *f*, congrès *m*
וְעִדַת־פִּסְגָּה	conférence au sommet
כִּנֵּס וְעִידָה	réunir une conférence
וְעִידַת־זְנוּת	réunion *f* de débauche
וֶקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז מתמט	vecteur *m*
וַקְף (—) ז דת	*waqf* (fondation pieuse musulmane) *m*
וֶרֶד (168) ז צמח	rose *f*
‖ מטבח	romsteck *m*
וָרֹד, וְרֻדָּה ת	rose
[ורד] הוֹרִיד (498) פ״ע	devenir rose, rosir
‖ פ״י	donner une couleur rose à, rosir
וַרְדָּה (239) נ	rosier *m*
וַרְדּוּת (45) נ	teinte *f* rose, roseur *f*
וַרְדִּי, ־דִּית ת	rose
וַרְדִּינָה (201) נ צמח	roseraie *f*
וַרְדִּינוֹן (—) ז	essence *f* de rose
וַרְדָּנִיִּים (—) ז״ר	rosacées *fpl*

וְרַדְרַד, ־רַדָּה ת	rose pâle, rosâtre
וֶרֶדֶת (—) נ רפא	érysipèle *m*
וֵרוֹנָל (—) ז	véronal *m*
וְרִיד (15) ז אנטום	veine *f*
רפא דַּלֶּקֶת־וְרִידִים נ	phlébite *f*
וְרִידִי, ־דִית ת	veineux
וֶרְקוֹ (—) ז	*werko* (impôt foncier) *m*
וֶשֶׁט (166) ז אנטום	oesophage *m*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט	avaler de travers
[ושט] הוֹשִׁיט (518) פ״י	tendre, présenter, offrir
הוֹשִׁיט יָד	tendre la main
הוֹשִׁיט עֶזְרָה	prêter main forte, porter secours
וִתּוּר (41) ז	concession *f*, renoncement *m*
וָתִיק, וְתִיקָה ת	ancien, expérimenté, vétéran
יְדִיד וָתִיק	vieil ami
פּוֹעֵל וָתִיק	ouvrier expérimenté
תַּלְמִיד וָתִיק	étudiant avancé
‖ דת	dévot, consciencieux
תְּפִלַּת־וָתִיקִים נ	prière matinale
וָתִיקוּת (48) נ	ancienneté *f*, expérience *f*
וֶתֶק (166, בלי ר׳) ז	ancienneté (de service) *f*
וִתֵּר (432) פ״ע (עַל־)	renoncer, abdiquer, se désister
וִתֵּר עַל־הַמְּלוּכָה	renoncer au trône, abdiquer
‖ וִתֵּר לִפְ׳	faire des concessions à qn
‖ הִתְוַתֵּר (466) פ״ע (נשאר)	rester, survivre
(נעשה מיותר)	devenir superflu
וִתּוּרוֹן (38) ז	renonciation *f*, désistement *m*
וַתְּרָן (ר׳ ־נִים) ז	homme conciliant *ou* indulgent
‖ (נדבן)	homme généreux
וַתְּרָנוּת (46) נ	indulgence *f*
‖ (נדבנות)	générosité *f*
וַתְּרָנִי, ־נִית ת	conciliant, indulgent

‖ כָּזֶה, כָּזֹאת, כָּזֹה — ainsi, comme ceci
מִי שָׁמַע כָּזֹאת? — qui a entendu pareille chose?
כָּזֹה וְכָזֶה — de telle et telle façon
חֶרְפָּה שֶׁכָּזוֹ! — quelle honte!
‖ מִזֶּה — d'ici, de là
מִזֶּה וּמִזֶּה — de part et d'autre, de chaque côté
אֵי־מִזֶּה בָּאתָ? — d'où viens-tu?
‖ זֹאת או זוֹ — ceci, cela
זֹאת אוֹמֶרֶת — c'est-à-dire
זֹאת וְעוֹד — en outre, de plus, qui plus est
אֵינֶנִּי מֵבִין זֹאת — je ne comprends pas cela
אֵין זֹאת כִּי — il n'y a pas de doute que
אִי לָזֹאת — c'est pourquoi
בְּכָל־זֹאת — cependant, malgré tout, néanmoins
לֹא זוֹ אַף זוֹ — bien plus
לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁ־... אֶלָּא — non seulement... mais
2. °זֶה או זוֹ — qui, que
הַר־צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ — le mont Sion où tu as pris résidence
עַם זוּ קָנִיתָ — le peuple que tu as racheté
זֹה ← 1. זֶה
זָהָב (109) ז — or *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז — le veau d'or
בהש נַעַר־הַזָּהָב ז — la jeunesse dorée
שְׁבִיל־הַזָּהָב ז — le juste milieu
תּוֹר־הַזָּהָב ז — l'âge d'or
חֲתֻנַּת־זָהָב נ — noces *fpl* d'or
‖ תַּפּוּחַ־זָהָב ז — orange *f*
‖ מְטִיל־זָהָב ז — lingot *m* d'or
‖ שִׁיר־זָהָב ז — sonnet *m*
זָהֹב, זְהֻבָּה ת — doré
זְהַב (197, בלי ר') ז — lueur dorée
זָהַב (326) פ"ע — se dorer, être doré
‖ זִהֵב (435) פ"י — dorer
‖ הִזְדַּהֵב (471) פ"ע — se dorer
‖ הִזְהִיב (502) פ"י — dorer
‖ פ"ע — prendre une teinte dorée

זְהַבְהַב, ־הַבָּה ת — doré, blond
זְהַבְהֲבוּת (47, בלי ר') נ — teinte dorée
זְהַבוּב, ־בָּה ת — doré
‖ זַהֲבוּבִים ז"ר — lueur dorée
זְהַבוֹנִי, ־נִית ת — blond
זְהָבִי, ־בִית ת — d'or, en or
זֶהָבִי (ר' ־בִים) ז — orfèvre *m*
זְהַבָן (ר' ־נִים) ז עוף — loriot *m*
זְהֹבֶת (—) נ — teinte dorée
זִהָה (448) פ"י — identifier
‖ הִזְדַּהָה (480) פ"ע — décliner son identité
הִזְדַּהָה עִם־ — s'identifier avec
זֵהֶה, זֵהָה ת — identique
זֶהוּ = זֶה הוּא
זָהוּב, זְהוּבָּה ת — doré
‖ זָהוּב (ר' זְהוּבִים) ז (מטבע) — florin *m*
זִהוּב (50) ז — dorure *f*
זִהוּי (50) ז — identité *f*, identification *f*
טַבְלִית־זִהוּי נ — plaque *f* d'identité
זָהוּם, זְהוּמָה ת — sale, souillé, pollué
זִהוּם (50) ז — souillure *f*
‖ רפא — infection *f*, contamination *f*
זִהוּם־הָאֲוִיר/־הַמַּיִם — pollution *f* de l'air / de l'eau
זָהוּר, זְהוּרָה ת — brillant, étincelant
זִהוּר (50) ז — éclat *m*, scintillement *m*
זְהוֹרִית (—) נ (שני) — cramoisi *m*
‖ (משי מלאכותי) — rayonne *f*
‖ (זוהר) — éclat *m*, lueur *f*
זֶהוּת (48) נ — identité *f*
תְּעוּדַת־זֶהוּת נ — carte *f* d'identité
‖ מתמט — identité
זְהִימָה (201) נ — infection *f*, contamination *f*
זָהִיר, זְהִירָה ת — attentif, prudent
הֱיֵה זָהִיר! — fais attention!, sois prudent!
נֶהָג זָהִיר — chauffeur prudent
זְהִירוּת (48) נ — prudence *f*, précaution *f*
זְהִירוּת! — attention!
זִהֵם (435) פ"י — souiller, infecter, polluer, contaminer
‖ הִזְדַּהֵם (471) פ"ע — être souillé, être pollué

זֶבֶל (166) ז חקל — fumier *m*, engrais *m*
זֶבֶל אוֹרְגָנִי/כִּימִי — engrais organique / chimique
בֵּית־זְבָלִים ז — champ *m* qui a besoin d'engrais
‖ (אשפה) — ordures *fpl*
1. זָבַל (303) פ״י — demeurer, habiter
זְבוּלִים זֶה לָזֶה — attachés l'un à l'autre
2. זִבֵּל (432) פ״י — fumer (une terre), engraisser
‖ הִזְדַּבֵּל (469) פ״ע — être fumé, être engraissé
זַבָּל או זַבְּלָן (90) ז — éboueur *m*, balayeur *m* de rues
זִבֵּל (—) ז חרק — cafard *m*, scarabée *m*
זַבְּל״א (= זֶה בּוֹרֵר לוֹ אֶחָד) משפט — paritaire (chaque partie choisit son représentant)
בּוֹרְרוּת־זַבְּל״א נ — arbitrage *m* à l'amiable
זַבְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז — homme chassieux
זַבְלְגָנוּת (46) נ — chassie *f*
זַבְלְגָנִית (17) נ — femme chassieuse
זִבְלוּלִי, ־לִית ת — de fumier
זִבְלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ חרק — scarabéidé *m*
זִבְלָנִית (17) נ חרק — scarabée *m*, blatte *f*
זִבֶּלֶת (252) נ — tas *m* de fumier
זָבַן (303 נ) פ״י — acheter
‖ זִבֵּן (432 נ) פ״י — vendre
‖ הִזְדַּבֵּן (469 נ) פ״ע — se vendre, être vendu
זַבָּן (ר׳ ־נִים) ז — vendeur *m*
זַבָּנוּת (46) נ — métier *m* de vendeur
זַבָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — vendeuse *f*
זֶבְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול — zèbre *m*
זִבּוֹרֶת (259) נ — pacotille *f*, objet *m* sans valeur
זַג (53) ז — peau (de fruit) *f*, zeste *m*
זֶגֶג (—) ז — vernis *m*, émail *m*
זַגָּג (90) ז — vitrier *m*
זִגֵּג (432) פ״י — vitrer, munir de vitres
‖ הִזְדַּגֵּג (469) פ״ע — devenir vitreux
‖ הֵזִיג (528) פ״י — vernir
זַגָּגוּת (46, בלי ר׳) נ — vitrerie *f*
זָגוּג, זְגוּגָה ת — vitreux
זִגּוּג (41) ז (קביעת־שמשות) — pose *f* de vitres
‖ (ציפוי בזגג) — vernissage *m*, émaillage *m*

זְגוּגִי, ־גִית ת — transparent, vitreux
זְגוּגִית (17) נ (שימשה) — vitre *f*, verre (de lunettes) *m*
‖ (אמאיל) — émail *m*
‖ זְגוּגִית־הָעַיִן — humeur vitrée (de l'oeil)
זַגּוּת (47) נ — transparence *f*
זִגְזַג (ר׳ ־גִים) ז — zigzag *m*
1. זִגְזֵג (460) פ״י (עשה לשקוף) — rendre transparent, fourbir, polir
2. זִגְזֵג (460) פ״ע (עשה זיגזגים) — zigzaguer
זִגְזוּג (41) ז — mouvement *m* en zigzag
זָגִיג, זְגִיגָה ז — transparent, vitreux
זֵד ← [זוד]
זֵד (113) ז — scélérat *m*, méchant *m*
זָדוֹן (33) ז — méchanceté *f*, présomption *f*
בְּזָדוֹן — avec préméditation
זֵדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — scélérat *m*, méchant *m*
זְדוֹנִי, ־נִית ת — méchant, malveillant
זְדוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — méchanceté *f*, malignité *f*
1. זֶה (נ׳ זֹאת, זֹה, זוֹ — ר׳ אֵלֶּה, אֵלּוּ) כ״ר — celui-ci (*f* celle-ci, *pl* ceux-ci, celles-ci)
מִי הוּא זֶה? — qui est-ce?
מַה־זֶּה? — qu'est-ce que c'est?
זֶה שֶׁאָמַר — celui qui a dit
עממי זֶה הוּא זֶה או זֶהוּ זֶה — et voilà!, un point c'est tout
‖ זֶה... זֶה (נ׳ זוֹ... זוֹ) — l'un... l'autre
זֶה הוֹלֵךְ וְזֶה בָּא — l'un s'en va et l'autre vient
זוֹ אַחַר־זוֹ — l'une après l'autre
‖ (תואר רומז) הַמָּקוֹם הַזֶּה או מָקוֹם זֶה — cet endroit
הָעִיר הַזֹּאת או עִיר זוֹ — cette ville
הָעוֹלָם הַזֶּה — ce monde
בְּשָׁעָה זוֹ — à cette heure
‖ (אחר מלת־שאלה) לָמָּה־זֶּה? — pourquoi donc?
‖ (זמן) זֶה כְּבָר — depuis longtemps
זֶה לֹא כְּבָר — depuis peu de temps
זֶה שְׁנָתַיִם — depuis deux ans
זֶה עַתָּה — juste maintenant, à l'instant
‖ בָּזֶה — ici, par ici
בָּזֶה אַחַר־זֶה — l'un après l'autre, successivement

זוּז (41) ז (מטבע קדום) — *zouz* (ancienne monnaie) *m*
[זוח] זָח (383) פ״י — s'élever, se hausser
בהש זָחָה דַּעְתּוֹ עָלָיו — devenir orgueilleux
|| הֵזִיחַ (524) פ״י — élever, hausser
בהש הֵזִיחַ דַּעְתּוֹ עָלָיו — se montrer orgueilleux
זוֹחֵל (ר׳ ־חֲלִים) ז זואול — reptile *m*
זוֹחֲלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant
זוֹט (21) ז — fond *m*
זוֹטוֹ שֶׁל־יָם — le fond de la mer
בהש זוֹטוֹ שֶׁל־עוֹלָם — la région la plus basse du monde
זוּטָא, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ת — petit, menu
זוּטָה (201) נ — bagatelle *f*, vétille *f*
|| זוטות נ״ר — faits divers, notules *fpl*
זוּטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — petit, inférieur
|| (קצין, פקיד) — subalterne
זוּטְרָא, זוּטַרְתָּא (ר׳ זוּטְרֵי) ת ארמית — petit, inférieur
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא — peu de chose
זָוִית (17) נ (פינה) — coin *m*
מֻנָּח בְּקֶרֶן־זָוִית — relégué dans un coin
|| מתמט — angle *m*
זָוִית חַדָּה/קֵהָה — angle aigu / obtus
זָוִית יְשָׁרָה — angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle *m* rectangle
זָוִיתוֹן (ר׳ ־נִים) ז — équerre *f*
זָוִיתִי, ־תִית ת — anguleux, angulaire
בַּרְזֶל זָוִיתִי — cornière *f*
אסטר מֶרְחָק זָוִיתִי — distance *f* angulaire
[זול] זָל (382) פ״י (הריק) — vider, gaspiller, prodiguer
|| פ״ע (נעשה זול) — devenir bon marché
|| הִזְדּוֹלֵל (487) פ״ע — perdre son prix, se déprécier
|| ° הֵזִיל (522) פ״י — avilir, mépriser
|| הֵזִיל (526) או הוֹזִיל (518) פ״י — baisser le prix de
|| פ״ע — baisser de prix, devenir meilleur marché
זוֹל (—) ז — bon marché
בְּזוֹל — à bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל — à très bon marché

|| זוֹל, זוֹלָה ת (לא יקר) — bon marché, pas cher
(בלתי מכובד) — vulgaire, vil
זוֹלְגָנִי, ־נִית ת — chassieux
זוֹלוּת (—) נ (מחיר נמוך) — bon marché
|| (המוניות) — vulgarité *f*
1. זוֹלֵל, זוֹלֶלָה (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ת (בזוי) — vil, méprisable, abject
הוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל — tirer parti d'une mauvaise affaire
2. זוֹלֵל, זוֹלֶלֶת (ר׳ ־לְלִים ־לְלוֹת) ת — gourmand,
(גרגרן) — glouton, vorace
זוֹלֵל וְסוֹבֵא — glouton et ivrogne
זוֹלְלוּת (45) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
זוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז — gourmand *m*, glouton *m*
זוֹלְלָנוּת (46) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
זוּלַת־ (273) או זוּלָתִי־ מ״י — excepté, en dehors de
זוּלָתְךָ — en dehors de toi
|| הַזּוּלַת (—) ז — autrui, le prochain
אַהֲבַת־הַזּוּלַת נ — l'amour *m* du prochain
זוּלָתִי, ־תִית ת — altruiste, désintéressé
זוּלָתִיּוּת (47, בלי ר׳) או זוּלָתָנוּת (46) נ — altruisme *m*
זוּלָתָן (ר׳ ־נִים) ז — altruiste *m*
זוּלָתָנִי, ־נִית ת — altruiste, désintéressé
זוֹם (21) ז — bouillon *m*
זוֹמִית (17) נ — écume *f*, graisse *f* qui surnage sur le bouillon
זוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת — malveillant
עֵד זוֹמֵם — faux témoin (convaincu de ne s'être pas trouvé sur les lieux du crime)
[זון] זָן (385 נ) פ״י — nourrir
בהש זָן אֶת־עֵינָיו — repaître ses yeux
|| נִזּוֹן (431 נ) פ״ע — se nourrir, s'alimenter
|| הֵזִין (526 נ) פ״י — nourrir, alimenter
זוּן (41) ז צמח — ivraie *f*
זוֹנָה (201) נ — prostituée *f*
בֵּית־זוֹנוֹת ז — bordel *m*, lupanar *m*
1. [זוע] זָע (380) פ״ע — bouger, remuer
|| (נזדעזע) — s'agiter, trembler, frémir
|| הֵזִיעַ (524) פ״י (הזיז) — faire bouger, déplacer
2. זִוַּע (440) פ״י — horrifier, faire frémir

|| הזהים (502) פ״י souiller, salir, contaminer
זהם (152) או זֹהם (197) ז souillure *f*, saleté *f*
זהמה (209) נ souillure *f*, saleté *f*
|| (כתמי־שומן על־התבשיל) yeux (de graisse sur le bouillon) *mpl*
זהמום (41) ז saleté *f*
זֹהר (197) ז éclat *m*, splendeur *f*
|| הזהר הצפוני/הדרומי l'aurore boréale / australe
|| ספר־הזהר ז le Livre de la Splendeur (ouvrage kabbalistique)
1. זהר (326) פ״ע (זרח) briller, rayonner, resplendir
פניו זהרו sa figure rayonna
|| הזדהר (471) פ״ע briller, resplendir
|| הזהיר (502) פ״ע briller, rayonner, resplendir
|| פ״י illuminer, éclairer
2. [זהר] נזהר (397) פ״ע faire attention, être prudent
|| הזהיר (502) פ״י avertir, prévenir
ראה הזהרתיך! vous voilà prévenu!
זהרה (209) נ éclat *m*, splendeur *f*
זהרור (41) ז éclat *m*, vive lumière
זהרורי, ־רית ת brillant, étincelant
זהרורית (17) ז rayonnement *m*
זהרר (458) פ״ע briller, étinceler, resplendir
זו ← 1. זה
זו ← 2. זה
זואולוג (ר׳ ־גים) ז zoologue *m*
זואולוגי, ־גית ת zoologique
זואולוגיה (—) נ zoologie *f*
[זוב] זב (382) פ״ע couler, s'écouler
עד־זוב־דם jusqu'au sang
|| הזיב (526) פ״י faire couler
זוב (21, בלי ר׳) ז flux *m*, écoulement *m*
זוג (21) ז paroi (d'une cloche) *f*
זוג (42) ז (צמד) paire *f*
זוג־מספרים paire de ciseaux
זוג או פרט (משחק) pair ou impair, pile ou face
|| (איש ואשתו) couple *m*
הזוג הצעיר le jeune couple, les jeunes mariés
בני־הזוג ז״ר le couple, le ménage
בן־זוג ז mari *m*, époux *m*, partenaire *m*
בת־זוג נ femme *f*, épouse *f*, partenaire *f*
|| זוגות (שניים שניים) deux par deux
הסתדרו בזוגות se grouper deux par deux
צעדו בזוגות défiler en colonne par deux
|| היסט הזוגות les Equipes (rabbins du Ier siècle av. et apr.) *fpl*
זוג (432) פ״י apparier, accoupler
|| הזדווגו (469) פ״ע s'assembler, s'unir
|| הזויג (498) פ״י (בכלי־רכב) embrayer
זוגה (201) נ épouse *f*
זוגי, ־גית ת pair
|| דקדוק רבוי זוגי duel *m*
זוגיות (47, בלי ר׳) נ parité *f*, dualité *f*
זוגן (91) ז צמח zygophylle *f*
1. [זוד] זד (382) פ״ע (נהג בזדון) agir insolemment
|| הזיד (526) פ״ע préméditer, comploter
הזיד על־ agir méchamment contre
במזיד avec préméditation, délibérément
2. [זוד] הזיד (526) פ״י (בישל) faire bouillir
זוד (88) ז équipement *m*, trousse *f*
|| צבא paquetage *m*
זוד (90) ז fabricant *m* de valises
זוהי = זאת היא
זוהר, זוהרת (ר׳ ־הרים, ־הרות) ת brillant
צבא כדור זוהר balle traçante
זווג (50) ז assortiment *m*, appariement *m*
|| (שידוך) assemblage *m*, mariage *m*
זווג משמים mariage prédestiné
|| (של־בעלי־חיים) accouplement *m*
[זוז] זז (382) פ״ע bouger, remuer
לא לזוז! ne bougez pas!
|| (פסק) לא זז מחבבה il n'a pas cessé de l'aimer
|| נזוז (431) פ״ע se déplacer
|| הזיז (526) פ״י faire bouger, déplacer, remuer
|| (הסיר) enlever

הגיע זיוו — avoir sa chance
‖ ° חֹדֶשׁ־זִיו ז — le mois d'*Iyar* (avril / mai)
זִיּוּג (41) ז — émaillage *m*
זִיוִי, ־וִית ת — brillant, resplendissant
זִיּוּן (41) ז (חימוש) — armement *m*
זִיּוּן מֵחָדָשׁ — réarmement *m*
פֵּרוּק־הַזִּיּוּן ז — désarmement *m*
‖ (קישוט) — ornement *m*, parure *f*
זִיוָנִי, ־נִית ת — brillant, resplendissant
זִיוָנִית (17) נ צמח — muguet *m*
זִיּוּף (41) ז — falsification *f*, contrefaçon *f*
‖ (בנגינה) — fausse note
זִיוְתָן (ר׳ ־נִים) ז — homme au visage rayonnant
זִיוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — rayonnement *m*
זִיוְתָנִי, ־נִית ת — brillant, lumineux
זִיז (1) ז (בליטה) — saillie *f*, proéminence *f*
‖ אדר — bossage *m*
‖ (תנועה) — mouvement *m*
לְלֹא זִיז — sans faire un mouvement
‖ (שפע) — flot *m*, abondance *f*
זִיז־שָׂדַי — grouillement (de la faune) *m* des champs
זִיזָה (201) נ — léger mouvement
זִיזִית (17) נ — console *f*, tablette *f*
זִיחַ (9) ז דפוס — retrait *m*
1. זִיל ← אָזַל
2. זִיל (—) ז (מחיר נמוך) — bon marché
בְּזִיל־הַזּוֹל — à très bon marché
3. זִיל (1) ז (נזילה) — flot *m*, ruissellement *m*
זִילוּת (48) נ — médiocrité *f*, dépréciation *f*
זִילוּתָא (—) נ ארמית — offense *f*, vilenie *f*
זִילוּתָא דְּבֵי־דִינָא — outrage *m* à magistrat
זִים (1) ז — branchie *f*, ouïe (de poisson) *f*
1. זַיִן (159, בלי ר׳) ז — armement *m*, armure *f*
כְּלֵי־זַיִן ז״ר — armes *fpl*
2. זַיִן נ (אות) — *zayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
זִיֵּן (432 נ) פ״י (צייד בנשק) — armer
‖ (קישט) — orner, parer
‖ הִזְדַּיֵּן (469 נ) פ״ע — s'armer, s'équiper
בהש הִזְדַּיֵּן בְּסַבְלָנוּת — prendre patience

זִיבָה (201) נ — alimentation *f*, approvisionnement *m*
זִיעַ (—) ז או זִיעָה (201) נ — tremblement *m*, frisson *m*
זִיף (1) ז — poil dur, soie (de porc) *f*
זִיֵּף (432) פ״י — fausser, falsifier, contrefaire
זִיֵּף חֲתִימָה — contrefaire une signature
כֶּסֶף מְזֻיָּף — fausse monnaie
מוס זִיֵּף מַנְגִּינָה — chanter faux, jouer faux (d'un instrument)
‖ הִזְדַּיֵּף (469) פ״ע — être faussé, être contrefait
זִיפְזִיף (—) ז — gravier *m*
זִיפִי, ־פִית ת — à poil dur
זִיפָן (97) ז צמח — bourrache *f*
זַיְפָן (ר׳ ־נִים) ז — faussaire *m*
זַיְפָנוּת (46) נ — falsification *f*, contrefaçon *f*
זִיפָנִי, ־נִית ת — à poil dur, en forme de soies (de porc)
זַיְפָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — faussaire *f*
זִיק (1) ז (ניצוץ) — étincelle *f*
‖ (כוכב נופל) — météore *m*
‖ בהש זִיק שֶׁל־תִּקְוָה — une lueur d'espoir
זִיקָנִי, ־נִית ת — étincelant
זִיר (1) ז צמח — filet (de l'étamine) *m*
זַיָּרָה (212) נ — calandre *f*, repasseuse *f*
זִירָה (201) נ ספורט — stade *m*, arène *f*
(להתאגרפות) — ring *m*
(בקרקס) — piste *f*
בהש הַזִּירָה הַמְּדִינִית — la scène politique
זִירַת־הַקְּרָבוֹת — le théâtre des opérations
זַיִת (157) ז (עץ) — olivier *m*
הַר־הַזֵּיתִים (בירושלים) — le Mont des Oliviers
‖ (פרי) — olive *f*
שֶׁמֶן־זַיִת ז — huile *f* d'olive
כַּזַּיִת — de la grandeur d'une olive
פָּחוֹת מִכַּזַּיִת — moins que rien
זֵיתִי, ־תִית ת — couleur d'olive, olivâtre
זֵיתָנִי, ־נִית ת — couleur d'olive, olivâtre
זַךְ, זַכָּה ת — pur, limpide, clair
מַיִם זַכִּים — eau *f* limpide
זֹךְ (144, בלי ר׳) ז — pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*

|| הִזְדַּוַּע (477) פ"ע — être horrifié
|| הִזְוִיעַ (504) פ"י — horrifier, faire frémir
זְוָע, זְוָעָה ת — horrible, effrayant, odieux
זְוָעָה (214) נ (רעידת־אדמה) — tremblement m de terre
|| (חרדה) — horreur f, terreur f
מַעֲשֵׂי־זְוָעָה ז"ר — atrocités fpl
זוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר' ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת — irrité, indigné
זוֹעֲפָנִי, ־נִית ת — irrité, courroucé
זְוָעָתִי, ־תִית ת — horrible, terrible
1. [זור] זָר (382) פ"ע (התרחק) — s'éloigner, s'écarter
|| נָזוֹר (429) פ"ע — s'éloigner, se retirer
2. [זור] זָר (382) פ"י (סחט) — presser, comprimer
לֹא זֹרוּ וְלֹא חֻבָּשׁוּ — (les plaies) n'ont été ni pansées ni bandées
זוֹר, זוֹרֶת (ר' זוֹרִים, זוֹרוֹת) ת — qui louche, bigle
זוֹרֵר ← 1. 2. [זרר]
זז ← [זוז]
זָח, זָחָה (ר' זָחִים, זָחוֹת) ת — fâché, vexé, contrarié
זח ← [זוח]
זָחוּחַ, זְחוּחָה ת — orgueilleux, arrogant
זְחוּחַ־לֵב או ־דַּעַת — orgueilleux, arrogant
דַּעְתּוֹ זְחוּחָה עָלָיו — être satisfait de soi-même
זַחוֹן (21) ז — vernier m
זְחוּת (47, בלי ר') נ — orgueil m, arrogance f
זְחוּת־לֵב או ־דַּעַת — orgueil, arrogance
[זחח] נִזַּח (426) פ"ע — s'écarter, s'éloigner
|| הֵזַח (530) או הִזִּיחַ (504) פ"י — écarter, éloigner
בהש הִזִּיחַ דַּעְתּוֹ — causer de la satisfaction
זָחִיחַ, זְחִיחָה ת — glissant, coulissant
גַּג זָחִיחַ — toit m mobile
דֶּלֶת זְחִיחָה — porte f à coulisse
זְחִיחוּת (48, בלי ר') נ — orgueil m, arrogance f
|| זְחִיחוּת־לֵב — contentement m de soi, euphorie f
זָחִיל, זְחִילָה ת — craintif, timide, effrayé
זְחִילָה (201) נ — reptation f, action f de ramper
|| בהש (התרפסות) — obséquiosité f, flagornerie f
זָחִית (17) נ — réglette f
1. זָחַל (326) פ"ע (רמש) — ramper
|| (זרם לאט) — se traîner, couler paresseusement
|| בהש (התרפס) — s'aplatir, faire des courbettes
|| הִזְדַּחֵל (471) פ"ע — se traîner en rampant
|| הִזְחִיל (502) פ"י (פקד לזחול) — faire ramper
(הניע לאט) — traîner, faire avancer lentement
(הזרים) — faire couler lentement
2. זָחַל (326) פ"ע (פחד) — avoir peur, craindre
1. זַחַל (152) ז (זחילה) — reptation f
|| חרק — chenille f
|| (בכלי־רכב) — chenille
2. זַחַל (152, בלי ר') ז (פחד) — peur f, crainte f
זַחְלִי, ־לִית ת — monté sur chenille (véhicule)
זַחְלִיל (1) ז צבא — autochenille f
זַחְלִית (17) נ צבא — chenillette f
זִחְלֵל (459) פ"ע — se faufiler en rampant
זחל"ם (91) ז (= זַחְלִי לְמֶחֱצָה) צבא — semi-chenille f
זַחְלָן (ר' ־נִים) ז — rampant m
|| בהש (אדם איטי) — traînard m
(מתרפס) — flagorneur m, vil flatteur
|| טכנ — patin m
זַחְלָנוּת (46, בלי ר') נ (איטיות) — temporisation f
|| (התרפסות) — flagornerie f, obséquiosité f
זַחְלָנִי, ־נִית ת — rampant, traînant
זַחְתָּן (ר' ־נִים) ז — homme orgueilleux
זַחְתָּנוּת (46) נ — orgueil m, présomption f
זַחְתָּנִי, ־נִית ת — orgueilleux, présomptueux
זְטוּר (41) ז — amoindrissement m, rapetissement m
זָטִיר, זְטִירָה ת — petit, jeune, mineur
זְטֶרֶת (—) נ חקל — millerandage m
זִיבָה (201) נ — flux m
|| רפא — blennorragie f
זִיג (1) ז — veston m
זִיֵּג (432) פ"י — émailler
זִיגוּן (21) ז — jaquette f, gilet m
זִיו (1) ז — rayonnement m, splendeur f
זִיו־פָּנִים — éclat m du visage
בִּמְלֹא־זִיווֹ — dans toute sa splendeur
בָּא זִיווֹ שֶׁל־פ' או פ' בָּא בְזִיווֹ — retrouver sa fraîcheur

לא יזכר ולא יפקד personne ne se souviendra de lui
|| (בא לידי־ביטוי) être mentionné
בשיחה נזכר שמו dans la conversation son nom fut prononcé
הנזכר לעיל mentionné ci-dessus
|| (זכר פתאום) se rappeler soudain
נזכרתי שידידי יבוא הערב je me rappelle soudain que mon ami viendra ce soir
|| זכר (432) פ"י se remémorer
|| הזדכר (469) פ"ע revenir à la mémoire
|| הזכיר (499) פ"י rappeler, mentionner
הזכיר ד"מ לפ' rappeler qch à qn
|| °דת הזכיר לבונה brûler de l'encens en guise d'invocation
2. [זכר] °נזכרה (עת' תזכר שמות ל"ד י"ט) accoucher d'un mâle
|| זכר (432) פ"י דקדוק employer (un mot) au masculin
זכר (105) ז mâle *m*
|| דקדוק masculin *m*
לשון־זכר נ או מין־זכר ז genre masculin
זכר (182) ז souvenir *m*
זכר ל־ או לזכר־ en souvenir de
זכר לדבר allusion *f*
לזכר־עולם en souvenir éternel
זכר־צדיק לברכה le souvenir du juste est béni
|| (רמז) mention *f*, allusion *f*
אין זכר ל־ il n'y a pas trace de
|| (שם) nom *m*, dénomination *f*, réputation *f*
ימח שמו וזכרו de détestable mémoire
זכרה (242) נ association *f* d'idées
זכרון (38) ז mémoire *f*, souvenir *m*
זכרונו לברכה de bienheureuse mémoire
בעל־זכרון homme qui a de la mémoire
עלה בזכרונו revenir à la mémoire
העלה זכרונות évoquer des souvenirs
בול־זכרון ז timbre commémoratif
מצבת־זכרון נ monument commémoratif

|| דת יום־הזכרון ז (ראש־השנה) le jour du Souvenir (le Nouvel An)
(תאריך־מות־האב או ־האם) anniversaire *m* de décès
|| זכרון־דברים mémoire *m*, procès-verbal *m*, compte rendu
ספר־זכרונות ז mémoires *mpl*
זכרות (45, בלי ר') נ virilité *f*
זכריה או זכריהו ש"פ ז Zacharie *m*
זכריה (208) נ או זכריני (—) ז צמח myosotis *m*
זכרן (ר' ־נים) ז homme doué de mémoire
זכרנות (46, בלי ר') נ mémoire *f* fidèle
זכרנית (ר' ־ניות) נ femme douée de mémoire
ז"ל (=זכרונו/־נה/־נם/־נן לברכה) ← זכרון
זל, זלה ת (אדם) vil, méprisable
|| (סחורה) bon marché, peu cher
זלג (301) פ"י faire couler, faire ruisseler
זלגו עיניו דמעות ses yeux ruisselaient de larmes
|| פ"ע couler, filtrer
|| הזדלג (469) פ"ע s'infiltrer
|| הזליג (498) פ"י faire couler, faire filtrer
זלגני, ־נית ת ruisselant
זלדקן (ר' ־נים) ז à la barbe clairsemée
זלוג (41) ז ruissellement *m*
זלוח (9) ז aspersion *f*
רפא perfusion *f*
זלוף (51) ז aspersion *f*, arrosage *m*, instillation *f*, vaporisation *f*
זלות (46, בלי ר') נ médiocrité *f*, dépréciation *f*
זלות (47, בלי ר') נ vilenie *f*, bassesse *f*
זלזול (51) ז dédain *m*, mépris *m*
התיחס בזלזול ל־ traiter avec dédain
זלזולי, ־לית ת dédaigneux, méprisant
זלזל (53) ז rameau *m*, rejeton *m*, scion *m*
זלזל (460) פ"ע (ב־) dédaigner, mépriser
זלזל בכבוד־פ' manquer de respect à qn
|| הזדלזל (493) פ"ע s'avilir
זלזלן (ר' ־נים) ז homme dédaigneux
זלזלני, ־נית ת dédaigneux, méprisant
זלזלת (252) נ צמח clématite *f*

זַכַּאי, זַכָּאִית (ר׳ זַכָּאִים, זַכָּאִיּוֹת) ת — innocent
יָצָא זַכַּאי בַּדִּין — être acquitté
בְּחֶזְקַת־זַכַּאי — réputé innocent
‖ (רשאי) — qui mérite, qui a droit à
זַכַּאי לְקַבֵּל פְּרָס — qui mérite un prix
זָכָה (347) פ״ע (בדין) — gagner (un procès)
‖ (השיג) — obtenir, gagner, réussir, l'emporter
זָכָה מִן־הַהֶפְקֵר — profiter de l'aubaine
כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé premier servi
זָכָה בְּגוֹרָל — gagner à la loterie
‖ (נמצא ראוי) — mériter, avoir le privilège de
תִּזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת — je vous souhaite longue vie
זָכִיתִי וְנוֹלַד לִי בֵּן — j'ai eu la chance d'avoir un fils
‖ (עשה טובה) — faire du bien, accorder une faveur
זָכִים לְאָדָם שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — on peut avantager qn à son insu
‖ זִכָּה (453) פ״י (בדין) — acquitter
בנק זִכָּה חֶשְׁבּוֹן־פ׳ — créditer le compte de qn
‖ (גרם זכות) — donner une chance, favoriser
זַכֵּנִי לִחְיוֹת — accorde-moi de vivre
‖ הִזַּכָּה (486) פ״ע — se purifier, se nettoyer
זִכּוּי (23) ז (בדין) — acquittement *m*
‖ בנק — crédit *m*
זִכּוּי מִמַּס — exonération *f* d'impôt
זַכּוּךְ, זַכּוּכָה ת — pur, limpide, clair
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*, nettoyage *m*
זְכוּכִי, ־כִית ת — vitreux, transparent
זְכוּכִית (17) נ — verre *m*
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — loupe *f*, verre grossissant
כְּלֵי־זְכוּכִית ז״ר — verrerie *f*
נְיַר־זְכוּכִית ז — papier-émeri *m*
זְכוּכָן (—) ז — fritte *f*
זְכוּר (41, בלי ר׳) ז — population *f* mâle
מִשְׁכַּב־זְכוּר ז — homosexualité *f*
זָכוּר, זְכוּרָה ת — resté en mémoire
זָכוּר לַטּוֹב — de bienheureuse mémoire
‖ זָכוּר אֲנִי או זְכוּרַנִי — je me souviens

זִכּוּר (41) ז דקדוק — emploi (d'un mot) *m* au masculin
זְכוּת (45) נ (רשות חוקית) — droit *m*
זְכוּת־בְּחִירָה — droit de vote
זְכוּת־יוֹצְרִים — droits d'auteur
זְכוּת־יֶתֶר — privilège *m*
זְכוּת־קְדִימָה — priorité *f*
כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés
זְכֻיּוֹת־הָאָדָם — les droits de l'homme
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת ז — égalité *f* de droits
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת — à droits égaux, égal en droits
בַּעֲלֵי־זְכֻיּוֹת ז״ר — privilégiés *mpl*
‖ (סנגוריה) — justification *f*
דָּן לְכַף־זְכוּת — être indulgent pour, excuser
הִפֵּךְ בִּזְכוּת־פ׳ — essayer de justifier qn
‖ בנק — crédit *m*
זָקַף לִזְכוּת־פ׳ — porter au crédit de
זְכוּת וְחוֹבָה — crédit et débit, doit et avoir
‖ (מעלה) — mérite *m*
בִּזְכוּת־ — grâce à
זְכוּת־אָבוֹת — mérite des ancêtres
זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ — que son mérite nous protège
זַכּוּת (47, בלי ר׳) נ — pureté *f*, limpidité *f*, clarté *f*
זִכּוּךְ (41) ז — purification *f*
זִכֵּךְ (460) פ״י — purifier
זְכִיָּה (202) נ — gain *m*, profit *m*, chance *f*
זְכִיָּה בְּגוֹרָל — gain à la loterie
זִכָּיוֹן (38) ז משפט — concession *f*
בַּעַל־זִכָּיוֹן — concessionnaire *m*
‖ (זכייה) — gain *m*, profit *m*, droit *m*
זָכִיךְ, זְכִיכָה ת — pur, limpide, clair
זְכִירָה (201) נ — mémoire (faculté) *f*
[זכך] זַךְ (360) פ״ע — être pur, être limpide
‖ זִכֵּךְ (432) פ״י — purifier
‖ הִזְדַּכֵּךְ (469) פ״ע — se purifier
‖ הֵזַךְ (529) פ״י — purifier
1. זָכַר (303) פ״י — se souvenir de, se rappeler
דת יִזְכֹּר (תפילת־אזכרה) — in memoriam
‖ נִזְכַּר (389) פ״ע (נשמר בזיכרון) — être gardé en mémoire

מזמן לזמן — de temps en temps
פצצת־זמן נ — bombe *f* à retardement
בנק זמן־פרעון — terme *m*, échéance *f*
|| (עונת־לימודים בישיבות) — semestre *m*
בין־הזמנים — grandes vacances
|| (מועד) — fête (périodique) *f*
דת זמן־חרותנו — Fête de la Libération (Pâque)
|| (תקופה) הזמן החדש — les temps modernes
לפי־רוח־הזמן — selon le goût de l'époque, à la mode
|| דקדוק — temps (du verbe) *m*
זמן (432 נ) פ״י (המציא) — offrir, préparer, arranger
זמנה לו שעת־כשר — l'occasion lui fut offerte
לעתים מזמנות — périodiquement
|| (הזמין) — inviter, convoquer
|| (הפגיש) — faire rencontrer
|| פ״ע דת (הצטרף לברכת־המזון) — faire la prière en commun (après le repas)
|| הזדמן (469 נ) פ״ע — s'offrir, se présenter
הזדמן לי לשמע — j'ai eu l'occasion d'entendre
|| הזמין (498 נ) פ״י (לביתו) — inviter
(לבית־המשפט) — convoquer
(סחורה) — commander
זמנה (ר׳ ־נות) נ מוס — tempo *m*, rythme *m*
זמני, ־נית ת — temporaire, provisoire
ממשלה זמנית — gouvernement *m* provisoire
תה״פ בו־זמנית — en même temps, simultanément
זמניות (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* temporaire
1. **זמר** (301) פ״י (קיצץ) — élaguer, émonder, tailler
|| נזמר (388) פ״ע — être élagué, être taillé
2. **זמר** (432) פ״י (שר) — chanter
(ניגן) — jouer (d'un instrument)
|| הזדמר (469) פ״ע — être chanté
1. **זמר** (166) ז (שיר) — chant *m*
|| כלי־זמר ז״ר — instruments *mpl* de musique
עממי (מנגנים) — musiciens *mpl*
2. °**זמר** (166) ז זואול — chamois *m*
זמר (90) ז — chanteur *m*
זמרא (—) ז ארמית — cantique *m*

דת פסוקי דזמרא — versets *mpl* de cantiques
1. **זמרה** (242, בלי ר׳) נ (פרי) — meilleur *m* de la récolte *f*
זמרת־הארץ — d'excellents produits du pays
2. **זמרה** (242, בלי ר׳) נ (שירה) — chant *m*, musique *f*
זמרור (41) ז — chantonnement *m*
זמרות (—) נ — art *m* du chanteur
זמריה (208) נ — festival *m* de chant
זמרן (ר׳ ־נים) ז — chanteur *m*
זמרר (46) פ״י — chantonner
זמרת (252) נ — chanteuse *f*, cantatrice *f*
זמרת ראשית — prima donna *f*, diva *f*
זמש (—) ז (עור־איילים) — daim *m*
זמתי, ־תית ת — abject, pornographique
זן (ר׳ ־זנים) ז — espèce *f*
מזן אל־זן — de toute espèce
זן ← [זון]
זנב (106) ז — queue *f*
קפל זנבו — rentrer sa queue, avoir la queue basse
עממי זנב־סוס (תסרוקת) — queue de cheval
|| (קצה) — bout *m*, extrémité *f*
זנב־אוד — tison *m*
זנב־סיגריה — mégot *m*
כוכב־זנב ז — comète *f*
|| צמח זנב־הארנבת — lagure (plante) *f*
זנב־הכלב — cynosure (plante) *f*
זנב־הסנונית (פרפר) — machaon *m*
זנב־השועל — vulpin *m*, queue de renard
זנב (432) פ״י — attaquer les arrières (d'une troupe)
|| הזדנב (469) פ״ע — s'étirer, s'allonger
תור ארך הזדנב — une longue file s'étirait
זנביון (21) ז טכנ — queue-d'aronde *f*
זנבזיפיים (—) ז״ר חרק — thysanoures *mpl*
זנבית (17) נ — croupière *f*
זנבן (97) ז עוף — grive *f*
זנבנב (91 או 93) ז — petite queue
זנבתני, ־נית ת — à longue queue
זנגביל (—) ז צמח — gingembre *m*

זָלַח (331) פ״י — asperger, arroser
|| זִלֵּחַ (440) פ״י — asperger, arroser
זֶלַח (179) ז — goutelettes (de parfum liquide) *fpl*
זָלֵחַ, זְלֵחָה ת — humide, trempé
זְלִיגָה (201) נ — ruissellement *m*
זְלִילָה (201) נ — gourmandise *f*, gloutonnerie *f*
|| (אכילה גסה) — bombance *f*
זְלִילַת־בָּשָׂר — excès *m* de viande
זְלִיפָה (201) נ — aspersion *f*, arrosage *m*
1. זָלַל (301) פ״י (אכל בגסות) — dévorer, manger gloutonnement
2. [זלל] °נָזֹל (414) פ״ע (הזדעזע) — être ébranlé
הָרִים נָזֹלּוּ — les montagnes tremblèrent
זָלַע (333) פ״י — ingurgiter
זִלְעֵף (462) פ״י — effrayer, terrifier
זַלְעָפָה או זִלְעָפָה (224) נ — effroi *m*, terreur *f*
זַלְעֲפוֹת־רָעָב — les affres *fpl* de la famine
רוּחַ־זִלְעָפוֹת נ — tempête furieuse
זֶלֶף (165) ז — flot *m*, humectation *f*
זָלַף (301) פ״י — asperger, arroser, répandre
|| פ״ע — couler doucement
|| נִזְלַף (388) פ״ע — être aspergé, être répandu
|| זִלֵּף (432) פ״י — asperger, arroser
|| הִזְדַּלֵּף (469) פ״ע — s'infiltrer
|| הִזְלִיף (498) פ״י — asperger, arroser
זַלְפָן (־נִים) ז — arroseur *m*
זִמָּה (208) נ (כוונה רעה) — dessein (malveillant) *m*, intrigue *f*
סִפְרוּת־זִמָּה — pornographie *f*
שְׁטוּף בְּזִמָּה — débauché, lascif
|| (תועבה) — débauche *f*
זִמּוּם (51) ז — musellement *m*
זִמּוּן (51) ז (לפגישה) — invitation *f*, convocation *f*
|| דת בִּרְכַּת־הַזִּמּוּן נ — prière faite en commun (après le repas)
הִצְטָרֵף לְזִמּוּן — se joindre à la prière commune
1. זִמּוּר (51) ז (שירה) — chant *m*
2. זִמּוּר (51) ז (כריתת־ענפים) — élagage *m*
זְמוֹרָה (201) נ — rameau *m*, branche *f*, baguette *f*
היסט בַּעַל־זְמוֹרָה ז — licteur *m*

בהש זְמוֹרַת־זָר — plant étranger
זִמְזוּם (51) ז — bourdonnement *m*, fredonnement *m*
זַמְזָם (91) ז חשמל — vibreur *m*
זִמְזֵם (460) פ״ע — bourdonner
|| פ״י (מנגינה) — fredonner, chantonner
|| הִזְדַּמְזֵם (493) פ״ע — être fredonné
זַמְזְמָנִי, ־נִית ת — bourdonnant
זָמִין, זְמִינָה ת — disponible
|| (שטר) — payable à vue, réalisable
זְמִינוּת (48) נ — disponibilité *f*
1. זָמִיר (15) ז עוף — rossignol *m*
זְמִיר־סוּף — fauvette *f*
2. זָמִיר (15) ז (זמר) — chant *m*, musique *f*
3. זָמִיר (15, בלי ר׳) ז חקל — taille (de la vigne) *f*
1. זְמִירָה (201) נ (שירה) — chant *m*, cantique *m*
° נְעִים־זְמִירוֹת־יִשְׂרָאֵל — le Psalmiste (David)
2. זְמִירָה (201) נ חקל — élagage *m*, émondage *m*
1. זְמִירוֹן (21) ז (לקט זמירות) — chansonnier *m*
2. זְמִירוֹן (21) ז עוף — rousserolle *f*
1. זָמָם (88) ז (כוונה) — dessein *m*, machination *f*
הֵפִיק זְמָמוֹ — réaliser son dessein
2. זָמָם (88) ז (מחסום לפה) — muselière *f*
בהש נָתַן זָמָם עַל־פִּיו — se condamner au silence
1. זָמַם (358) פ״י (חשב) — préméditer, conspirer
משפט עֵד זוֹמֵם ← זוֹמֵם
|| הֵזֵם (529) פ״י משפט — confondre (un témoin)
2. זָמַם (301) פ״י (חסם את־הפה) — museler
זְמַן (53) ז — temps *m*
לַכֹּל זְמָן — il y a un temps pour tout
הִגִּיעַ הַזְּמַן — le moment est venu
עָבַר זְמַנּוֹ — son heure est passée
בִּזְמַנּוֹ — à temps, à la date fixée
בּוֹ בִּזְמַן — au nème moment
בִּזְמַן מִן־הַזְּמַנִּים — un jour ou l'autre
בְּלֹא זְמַנּוֹ — prématurément
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן — avec le temps, à la longue
בֶּן־זְמַנּוֹ — contemporain
כָּל־זְמַן שֶׁ־ — tant que, aussi longtemps que
לִפְנֵי־זְמַן־מָה — il y a quelque temps, naguère
מִזְּמַן — depuis lon temps

זַעֲמוּמִי, ־מִית ת — irrité, sévère
זַעֲמָן (97) ז זואול — couleuvre *f*
זַעַף (154) ז (סערה) — tempête *f*, orage *m*
גִּשְׁמֵי־זַעַף ז״ר — pluie torrentielle
|| (כעס) — colère *f*, fureur *f*
רוּחַ־זְעָפִים נ — humeur furieuse
זָעַף (326) פ״ע (סער) — s'agiter, être démonté (mer)
|| (רגז) — être fâché, être irrité
|| נִזְעַף (397) פ״ע — se fâcher, s'irriter
|| זִעֵף (435) פ״ע (בְּ־) — invectiver contre
|| הִזְדַּעֵף (471) פ״ע — se fâcher, s'irriter
|| הִזְעִיף (502) פ״י — irriter, mettre en colère
הִזְעִיף פָּנָיו — prendre un air irrité
זָעֵף, זְעֵפָה ת — irrité, courroucé, furieux
סַר וְזָעֵף — mécontent et furieux
זַעֲפוּפִים (41) ז״ר — imprécations *fpl*, invectives *fpl*
זַעֲפָן (ר׳ ־נִים) ז — homme irascible *ou* coléreux
זַעֲפָנוּת (46) נ — irascibilité *f*
זַעֲפָנִי, ־נִית ת — irrité, furieux
זַעֲפְרָן (—) ז — safran *m*
זַעַק (153, בלי ר׳) ז — cri *m*, clameur *f*
זָעַק (326) פ״ע — crier, pousser des cris
זָעַק אֶל־ — implorer
אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק — il y a de quoi attendrir une pierre
|| נִזְעַק (397) פ״ע — être alerté
מַה־לְּךָ כִּי נִזְעַקְתָּ? — pourquoi cette agitation?
|| הִזְדַּעֵק (471) פ״ע (פרץ בצעקה) — pousser des cris
(התעורר לקול־צעקה) — accourir à l'appel des cris
|| הִזְעִיק (502) פ״ע (צעק) — crier, proclamer
|| פ״י (קרא בדחיפות) — alerter, convoquer d'urgence
הִזְעִיק רוֹפֵא — alerter un médecin
זְעָקָה (216) נ — clameur *f*, cris *mpl*
זַעֲקַת־קְרָב — tumulte *m* de la bataille
זַעֲקַת־שֶׁבֶר — cris désespérés
זַעֲקָנוּת (46, בלי ר׳) נ — criaillement *m*

זַעֲקָנִי, ־נִית ת — criard
זִעֵר (435) פ״י — diminuer, réduire, rapetisser
|| הִזְדַּעֵר (471) פ״ע — se réduire, se rapetisser
|| הִזְעִיר (502) פ״י — diminuer, réduire, rapetisser, miniaturiser
|| פ״ע — se rapetisser
זְעֵרוּר, ־רָה ת — minuscule
זְעֵרוּרָה (201) נ — miniature *f*
זְעֵרוּרִי, ־רִית ת — minuscule
זְעֵרוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* minuscule
זְעֵרִירִי, ־רִית ת — tout petit, minuscule
זַעֲרַעַר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — tout petit
זָפוּף, זְפוּפָה ת — enduit de poix, poisseux
זָפוּת, זְפוּתָה ת — goudronné, bitumé, asphalté
זִפּוּת ־(51) ז — goudronnage *m*, bitumage *m*, asphaltage *m*
זֶפִיר (—) ז — zéphyr (vent) *m*
זְפִיתָה (201) נ — goudronnage *m*, bitumage *m*
זִפֵּף (432) פ״י — enduire de poix, goudronner
זֶפֶק (166) ז — jabot (des oiseaux) *m*
זַפֶּקֶת (—) נ רפא — scrofule *f*, goître *m*
זָפַת (303 ת) פ״י — poisser, goudronner
|| נִזְפַּת (389 ת) פ״ע — être poissé, être goudronné
|| זִפֵּת (432 ת) פ״י — goudronner, asphalter
עממי — gâcher, abîmer
זֶפֶת (165, בלי ר׳) נ — poix *f*, goudron *m*, asphalte *m*
זַפָּת (90) ז — goudronneur *m*
זַפָּתוּת (46, בלי ר׳) נ — goudronnerie *f*
זִפְתִּי, ־תִּית ת עממי — exécrable
1. זִק (114) ז (ניצוץ) — étincelle *f*
2. זִק (114) ז (כבל) — chaîne *f*, entrave *f*
זִקָּה (208) נ — relation *f*, obligation *f*
|| דקדוק מִשְׁפַּט־זִקָּה ז — proposition relative
זְקוּנִים (41) ז״ר — vieillesse *f*
בֶּן־ (או יֶלֶד־) זְקוּנִים ז — fils né dans la vieillesse
זָקוּף, זְקוּפָה ת — droit, dressé
בְּקוֹמָה זְקוּפָה — en se tenant droit, fièrement
פָּנִים זְקוּפוֹת — tête haute
|| מתמטי — vertical, perpendiculaire

זָנָה (353) פ"ע	se débaucher, se prostituer
זָנְתָה תַּחַת־בַּעְלָהּ	tromper son mari
זָנָה אַחֲרֵי־הָאֱלִילִים	se laisser séduire par les idoles
‖ זִנָּה (453) פ"ע	se prostituer
‖ הִזְנָה (512) פ"י	pousser à la prostitution
‖ °פ"ע	se prostituer
זִנּוּב (51) ז	extermination *f* des arrières
זְנוּנִים (41) ז"ר	débauche *f*, adultère *m*
אֵשֶׁת־זְנוּנִים נ	femme adultère
זִנּוּק (51) ז	bond *m*, saut *m*, assaut *m*
‖ ספורט	départ *m*
נְקֻדַּת־זִנּוּק נ	point *m* de départ
זְנוּת (45, ר' זְנוּתִים) נ	débauche *f*, prostitution *f*
זָנַח (331) פ"י	abandonner, délaisser
‖ הִזְנִיחַ (504) פ"י	négliger
זָנִיחַ, זְנִיחָה ת	négligeable
זְנִיחָה (201) נ	abandon *m*, délaissement *m*
זְנִיק (1) ז	bond *m*, saut *m*
זְנִיקָה (201) נ	bond *m*, saut *m*
‖ ספורט	départ *m*
זֶנִית (—) ז אסטר	zénith *m*
זִנֵּק (301) פ"ע	bondir, s'élancer
‖ זִנֵּק (432) פ"ע	bondir, jaillir
‖ פ"י	faire jaillir
‖ הִזְדַּנֵּק (469) פ"ע	bondir, s'élancer
‖ הִזְנִיק (498) פ"י	faire partir d'un bond
זַנְקָנִי, ־נִית ת	bondissant
זֵעָה (229) נ	sueur *f*
בְּזֵעַת־אַפֶּיךָ	à la sueur de ton front
מֶרְחַץ־זֵעָה ז	sauna *m*
שְׁטוּף־זֵעָה	inondé de sueur
זַעַו (—) ז או זַעֲוָה (209, בלי ר') נ	horreur *f*
1. זָעוּם, זְעוּמָה ת (שנוא)	détesté, maudit
‖ (זועף)	irrité, fâché, courroucé
פָּנִים זְעוּמוֹת	visage renfrogné
‖ זְעוּמוֹת תה"פ	avec colère
2. זָעוּם, זְעוּמָה ת (מעט)	très petit, minime
מָנָה זְעוּמָה	portion congrue
זָעוּף, זְעוּפָה ת	irrité, fâché, courroucé
זְעוּף (50) ז	colère *f*, irritation *f*

זְעוּר (1) ז	microforme *f*
סֶרֶט־זעור ז	microfilm *m*
זַעֲזוּעַ (9) ז	choc *m*, ébranlement *m*, secousse *f*
רפא זַעֲזוּעַ־מֹחַ	commotion cérébrale
‖ בהש (התרגשות)	choc *m*, violente émotion
זִעְזוּעַ (9) ז	ébranlement *m*, secousse *f*
זִעְזַע (465) פ"י (הרעיד)	ébranler, secouer
‖ בהש (החריד)	émouvoir, choquer, scandaliser
‖ הִזְדַּעְזַע (495) פ"ע (רעד)	être ébranlé
בהש (חרד)	être choqué, être scandalisé
זְעִימָה (201) נ	irritation *f*, colère *f*
זְעִימוּת (48, בלי ר') נ	manque *m*, pénurie *f*
זְעִיפָה (201) נ	irritation *f*, colère *f*
זְעִיפוּת (48, בלי ר') נ	irritation *f*, renfrognement *m*
זְעֵיר תה"פ	un peu
זְעֵיר־שָׁם זְעֵיר־שָׁם	par-ci par-là
זָעִיר, זְעִירָה ת	petit, mineur
זְעֵירָא (נס' זְעֵיר־, ר' זְעֵירַיָּא) ת ארמית	petit, jeune
זְעֵירָא דְמִן־חַבְרַיָּא	le plus jeune de la bande
רַבְרְבַיָּא עִם־זְעֵירַיָּא	grands et petits
‖ זְעֵיר־אַנְפִּין	de miniature, de petit format
בִּזְעֵיר־אַנְפִּין	en miniature, en réduction
‖ זְעֵיר־בּוּרְגָּנִי	petit-bourgeois
‖ זְעֵיר־מֹחִין	étroit d'esprit
זְעִירוֹנִי, ־נִית ת	minuscule, exigu
זְעִירוּת (48, בלי ר') נ	petitesse *f*, exiguïté *f*
זְעִירִיָּה (202) נ	saynète *f*, sketch *m*
זָעַךְ (326) פ"י	éteindre, calmer, rabaisser
‖ נִזְעַךְ (397) פ"ע	s'éteindre
זַעַם (152) ז	irritation *f*, colère *f*
חִכָּה עַד־יַעֲבָר זָעַם	laisser passer l'orage
שָׁפַךְ זַעֲמוֹ עַל־	déverser sa colère sur
זָעַם (326) פ"ע	être en colère, être irrité
‖ פ"י	poursuivre de sa colère
‖ נִזְעַם	se mettre en colère, s'irriter
‖ הִזְדַּעֵם	se mettre en colère, s'irriter
‖ הִזְעִים	mettre en colère, irriter
הִזְעִים פָּנָיו	prendre un air courroucé

|| הזדקק (469) פ״ע — se purifier, s'épurer
2. זקק (301) פ״י (אילץ) — obliger, contraindre
|| נזקק (388) פ״ע (היה זקוק) — avoir besoin de, recourir à
נזקק לעזרת־רופא — recourir à l'aide d'un médecin
|| (נענה) — se mettre à la disposition de, exaucer
נזקק לדורשיו — répondre à ses solliciteurs
|| (השתמש ב־) — avoir recours à, se servir de
נזקק לשפה זרה — avoir recours à une langue étrangère
משפט נזקק לטענה — employer un argument
|| הזדקק (469) פ״ע — avoir besoin de
(נטפל) הזדקק לאשה — molester une femme
|| הזקיק (498) פ״י — obliger, réduire qn à
הזקיק עצמו ל־ — s'obliger, s'astreindre à
1. זקק (90) ז (מזקק) — raffineur *m*, distillateur *m*
2. זקק (90) ז (מייצר נארות) — fabricant *m* de gourdes
זקר (301) פ״י — pousser, lancer, précipiter
|| נזקר (388) פ״ע — se jeter, se lancer, se précipiter
|| זיקר (432) פ״י — dresser, pointer
|| הזדקר (469) פ״ע — s'élancer, se précipiter
(התבלט) — se dresser, pointer
|| הזקיר (498) פ״י — dresser, pointer
זר, זרה ת (נכרי) — étranger
שפה זרה — langue étrangère
לגיון־הזרים (בצרפת) ז — la Légion étrangère
|| (שאינו נוגע בדבר) — profane
הכניסה לזרים אסורה — entrée interdite au public
אשה זרה — femme *f* d'un autre
דת אל זר — faux dieu
עבודה זרה — idolâtrie *f*
° אש זרה — flamme apportée du dehors
(שאינו כוהן) — profane, laïque
|| (מוזר) — étrange, exceptionnel
דקדוק מלה זרה — mot irrégulier
זר (113) ז °(מסגרת) — bordure *f*

|| (של־פרחים) — bouquet *m*, couronne *f*
בהש נח על־זרי־דפניו — se reposer sur ses lauriers
זרא (—) ז — dégoût *m*, nausée *f*
היה לזרא לפ׳ — donner la nausée à qn
זרב (301) פ״ע — couler, s'écouler
|| זרב (437) פ״י — faire couler
זרב (168) ז — feutre *m*
זרבוב (41) ז — museau *m*
|| (של מכונית) — capot *m*
זרבובית (17) נ (של־כלי) — bec (de cafetière *etc*) *m*
|| בהש (של־חיה) — museau *m*
ז׳רגון (ר׳ ־נים) ז — jargon *m*
1. זרד (301) פ״י (הדלה צמח) — échalasser
|| זרד (437) פ״י — élaguer, émonder
2. זרד (301) פ״י (שאג) — rugir, hurler
זרד (165) ז — branche *f*, brindille *f*, brin *m*
זרדת (165) נ — émondes *fpl*
1. זרה (353) פ״י (פיזר) — disperser, éparpiller
בהש זרה מלח על־פצעי־פ׳ — verser du sel sur les plaies de qn
זרה חול בעיני־פ׳ — jeter de la poudre aux yeux de qn
|| חקל — vanner
|| נזרה (406) פ״י — être dispersé, être éparpillé
|| זרה (450) פ״י (פיזר) — disperser, éparpiller
|| (פרש) — étendre, déployer (un filet)
2. זרה (450) פ״י (מדד בזרת) — mesurer à l'empan
° ארחי ורבעי זרית — tu jauges ma démarche et mon repos
זרוד, זרודה ת — élagué, émondé, taillé
זרוד (49) ז — élagage *m*, émondage *m*
זרוז, זרוזה ת — agile, alerte
זרוז (49) ז — stimulation *f*, excitation *f*
זרוח, זרוחה ת — brillant, étincelant
זרוי, זרויה ת (מפוזר) — éparpillé, dispersé
|| (מכוסה בחומר מפוזר) — parsemé, saupoudré
זרוי (23) ז — éparpillement *m*, dispersion *f*
זרון (49) ז עוף — busard *m*
זרוע או זרע (27) נ (של־אדם) — bras *m*
שלובי־זרוע — bras dessus bras dessous

זְקוּף (51, בלי ר׳) ז — redressement *m*
זְקוּפִי, ־פִית ת — élancé, svelte
1. זָקוּק, זְקוּקָה ת (צרוף) — purifié, épuré, affiné
שֶׁמֶן זָקוּק — huile épurée
2. זָקוּק, זְקוּקָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
זָקוּק בְּזִקִּים — chargé de chaînes
‖ בהש (ניצרך) — qui a besoin
זָקוּק לְעֶזְרָה — qui a besoin d'aide
אֲנִי זָקוּק לְךָ — j'ai besoin de toi
‖ משפט אַלְמָנָה זְקוּקָה לְיָבָם — veuve dévolue à son beau-frère (en vertu du lévirat)
1. זִקּוּק (51) ז (ניקוי) — raffinement *m*, distillation *f*
בֵּית־זִקּוּק ז — raffinerie (de pétrole) *f*
2. זִקּוּק (51) ז (ניצוץ) — étincelle *f*
‖ (קלע) — fusée *f*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר ארמית — feu *m* d'artifice
זַקּוּקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ — fusée éclairante
זָקוּר, זְקוּרָה ת — dressé, élancé
זָקִיף (15) ז צבא — sentinelle *f*
‖ (עמוד ניצב של אבן־חול) — stalagmite *f*
זְקִיפָה (201) נ — redressement *m*, érection *f*
‖ בנק זְקִיפָה לְחֶשְׁבּוֹן־פ׳ — imputation *f* au compte de qn
זְקִיפוּת (48, בלי ר׳) נ — position verticale, station droite
זָקִיק (15) ז — follicule (de la peau) *m*
זְקִיקָה (201) נ — purification *f*, épuration *f*
זְקִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — besoin *m*, dépendance *f*
זְקִירָה (201) נ — redressement *m*
זִקִּית (ר׳ זִקִּיּוֹת) נ זוחל — caméléon *m*
זָקָן (105) ז — barbe *f*
בַּעַל־זָקָן — barbu
גִּדֵּל זָקָן — laisser pousser sa barbe
‖ בהש זְקַן־שִׁבֹּלֶת — barbe d'épi
‖ צמח זְקַן־הַסָּב — géropogon *m*
זְקַן־הַתַּיִשׁ — salsifis *m*
זְקַן־הַתְּכֵלֶת — bluet *m*, centaurée bleue
זָקֵן (311 ג) פ״ע — être vieux, être âgé
זָקַנְתִּי — je suis devenu vieux, j'ai vieilli
‖ הִזְדַּקֵּן (469 ג) פ״ע — vieillir
‖ הִזְקִין (498 ג) פ״ע — vieillir
‖ פ״י — faire vieillir, rendre vieux
זָקֵן, זְקֵנָה ת — vieux, âgé, vieillard
אִישׁ זָקֵן — vieil homme, vieillard *m*
זָקֵן וְרָגִיל — vétéran plein d'expérience
מוֹשַׁב־זְקֵנִים ז — asile *m* de vieillards
רַוָּק זָקֵן — vieux garçon
בְּתוּלָה זְקֵנָה — vieille fille
‖ (סב) זָקֵן או אָב זָקֵן — grand-père *m*
זְקֵנָה או אֵם זְקֵנָה — grand-mère *f*
‖ (נכבד) — notable *f*
זִקְנֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
זְקַן־הַסֶּגֶל־הַדִּפְּלוֹמָטִי — le doyen du corps diplomatique
זֹקֶן (—) ז — vieillesse *f*
זִקְנָה (242, בלי ר׳) נ — vieillesse *f*
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה — vieillir prématurément
זְקֵנוּת (45, בלי ר׳) נ — vieillesse *f*
זַקְנָן (97) ז צמח — andropogon *m*
זְקַנְקַן (91) ז — barbiche *f*
זָקַף (301) פ״י — dresser, redresser, lever
זָקַף קוֹמָתוֹ — redresser sa taille
זָקַף אָזְנָיו — dresser l'oreille
עממי זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — en remontrer à
זָקַף רֹאשׁוֹ — dresser *ou* lever la tête
‖ בנק זָקַף לִזְכוּת־פ׳ — porter au crédit de qn
זָקַף לְחוֹבַת־פ׳ — porter au débit de qn, débiter
זָקַף עַל־חֶשְׁבּוֹן — porter *ou* imputer au compte
בהש (ייחס) זָקַף הַהַצְלָחָה לְעַצְמוֹ — s'attribuer la réussite
‖ נִזְקַף (388) פ״ע — se redresser
בנק נִזְקַף לִזְכוּת־פ׳ — être porté au crédit de qn
‖ זִקֵּף (432) פ״י — dresser
‖ הִזְדַּקֵּף (469) פ״ע — se redresser
‖ הִזְקִיף (498) פ״י — redresser
זָקֵף (135) ז מתמט — côté (de l'angle droit) *m*
‖ (אחד מטעמי־המקרא) — *zaqef* (neume) *m*
‖ ספנ — bitte *f*
1. זָקַק (356) פ״י (ניקה) — purifier, épurer
‖ זִקֵּק (432) פ״י (מתכת) — affiner
(נפט) — raffiner, distiller

שָׂחָה נֶגֶד־הַזֶּרֶם	nager contre le courant
‖ בהש (מגמה)	courant
זֶרֶם סִפְרוּתִי	courant littéraire
‖ (שפע) זֶרֶם־דִּבּוּר	flot de paroles
זֶרֶם־תַּיָּרִים	affluence *f* de touristes
‖ חשמל	courant
זֶרֶם־חִלּוּפִין	courant alternatif
זֶרֶם־הַשְׁרָאָה	courant inductif
זִרְמָה (242) נ	courant *m*, flot *m*, écoulement *m*
‖ (שטף־הזרע)	sperme *m*
זַרְנוּק (41) ז	tuyau *m*, lance (d'arrosage) *f*
זַרְנִיךְ (—) ז כימ	arsenic *m*
זֵרַע ← זְרוֹעַ	
זָרַע (331) פ״י	semer
זָרַע אֶל־קוֹצִים	semer parmi les chardons, agir en vain
בהש זָרַע פֵּרוּד	semer la discorde
‖ (הפיץ)	disperser, diffuser
‖ נִזְרַע (402) פ״ע (גרעין)	être semé
(שדה)	être ensemencé
‖ זֵרַע (441) פ״י	semer
‖ הִזְרִיעַ (504) פ״י	faire germer
°עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע	herbe *f* portant des germes
‖ °פ״ע (הרתה) אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ	quand une femme conçoit
זֶרַע (178) ז	semence *f*, germe *m*
‖ (תבואה)	blé *m*
‖ (עונת־הזריעה)	semailles *fpl*
‖ (של בעלי־חיים)	sperme *m*
תָּא־הַזֶּרַע ז	spermatozoïde *m*
‖ בהש (צאצאים)	postérité *f*
°זֶרַע־אֲנָשִׁים	postérité mâle
°זֶרַע־מְרֵעִים	engeance *f* de malfaiteurs
זֵרְעוֹן (37, ר׳ זֵרְעוֹנִים) ז	graine *f*
‖ (תא־זרע)	spermatozoïde *m*
זַרְעִית (17) נ עוף	alouette *f*
זָרַק (301) פ״י	jeter, lancer
‖ (התיז)	asperger, répandre, projeter
‖ בהש זָרַק אוֹר עַל־	faire la lumière sur
זָרַק מָרָה בְּ־	morigéner, réprimander
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ	il commence à grisonner
‖ נִזְרַק (388) פ״ע	être jeté, être lancé
(הותז)	être répandu, être projeté
בהש נִזְרַק דָּבָר מִפִּיו	un mot lui a échappé
‖ זֵרֵק (437) פ״י	jeter, lancer
‖ הִזְדָּרֵק (474) פ״ע	être jeté, être lancé
‖ הִזְרִיק (498) פ״י רפא	injecter
זֶרֶק (166) ז	jet (de liquide) *m*
‖ רפא	vaccin *m*, sérum *m*
זַרְקָא (—) ז	*zarqa* (neume) *m*
זַרְקוֹר (21) ז	projecteur *m*
1. [זרר] זוֹרֵר (455) פ״ע (התעטש)	éternuer
2. [זרר] זוֹרֵר (455) פ״י (הפיץ)	répandre
זֶרֶת (177, ר׳ זְרָתוֹת או זְרָתִים) נ (האצבע הקטנה)	petit doigt, auriculaire *m*
‖ (מידת־אורך)	empan *m*
כִּמְלֹא־זֶרֶת	tout petit, très court
זֵרֵת (437 ת) פ״י	mesurer à l'empan

בִּזְרוֹעוֹת פְּתוּחוֹת	à bras ouverts
‖ (שֶׁל־חַיָּה)	cuisse *f*
מטבח	gîte *m*
‖ (שֶׁל־כּוּרְסָה)	bras
(שֶׁל־גַּלְגַּל)	rayon *m*
(שֶׁל־נָהָר)	bras
‖ בהש בַּעַל־ (אוֹ אִישׁ־) זְרוֹעַ	homme *mpl* à poigne
בְּכֹחַ־הַזְּרוֹעַ	à la force du poignet
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה	d'un bras tendu, de force
‖ צבא (חֵיל־אֲוִיר, חֵיל־הַיָּם וכו')	arme *f*
זְרוֹעַ־מַחַץ	force *f* de frappe
‖ (רָשׁוּת)	pouvoir *m*, organe *m*, service *m*
הַזְּרוֹעַ הַמְבַצַּעַת	le pouvoir exécutif
זָרוּעַ, זְרוּעָה ת (שָׂדֶה)	ensemencé
שָׁמַיִם זְרוּעִים כּוֹכָבִים	ciel parsemé d'étoiles
‖ °אוֹר זָרוּעַ	lumière diffusée *ou* répandue
זֵרוּעַ (ר' זֵרוּעִים) ז	semence *f*
זָרוּק, זְרוּקָה ת	bâclé, mal ficelé
זָרוּת (46) נ (שֶׁל־דָּבָר)	étrangeté *f*, anomalie *f*
‖ (שֶׁל־אָדָם)	fait *m* d'être *ou* de se sentir étranger
זָרָז (100) ז	catalyseur *m*
זֵרָז (166) ז	courroie *f*
זֵרֵז (437) פ"י	stimuler, exciter, encourager, presser
‖ הִזְדָּרֵז (474) פ"ע	se hâter, s'empresser
‖ הִזְרִיז (498) פ"י	accélérer
זַרְזִיף (1) ז	flot *m*, jet (de liquide) *m*
1. זַרְזִיר (1) ז עוף	étourneau *m*, sansonnet *m*
בהש הָלַךְ הַזַּרְזִיר אֵצֶל־הָעוֹרֵב	qui se ressemble s'assemble
2. זַרְזִיר, ־רָה ת	agile, leste
°זַרְזִיר־מָתְנַיִם (משלי ל' ל"א)	lévrier *m*
בהש זַרְזִיר־עֵט	écrivain *m* avide de sensations
זִרְזֵף (460) פ"ע	couler, se répandre
‖ פ"י	faire couler, verser
בהש זִרְזֵף קְלָלוֹת	cracher des injures
‖ הִזְדַּרְזֵף (493) פ"ע	s'écouler, se déverser
זָרַח (331) פ"ע	briller, luire
הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת	le soleil se lève
בהש זָרְחָה שִׁמְשׁוֹ	la fortune lui sourit
‖ הִזְדָּרַח (476) פ"ע	s'éclairer, devenir brillant
‖ הִזְרִיחַ (504) פ"י	faire briller, faire luire
‖ פ"ע	apparaître, éclater
זֶרַח (178, בלי ר') ז	lueur *f*, éclat *m*
זַרְחָה (238) נ כימ	phosphate *m*
זַרְחָן (—) ז כימ	phosphore *m*
זַרְחָנִי, ־נִית ת כימ	phosphorique
חֻמְצָה זַרְחָנִית	acide *m* phosphorique
זַרְחָתִי, ־תִית ת כימ	phosphoreux
זְרִיבָה (201) נ	écoulement *m*, flot *m*
זָרִיד (15) ז	gruau *m*
זְרִידָה (201) נ	rugissement *m*, hurlement *m*
זְרִיָּה (202) נ	éparpillement *m*, dissémination *f*
בהש זְרִיָּה לָרוּחַ	gaspillage *m*
‖ חקל	vannage *m*
זָרִיז, זְרִיזָה ת	empressé, zélé, prompt, diligent
זָרִיז וּמְזָרֵז	très empressé
זְרִיזִים מַקְדִּימִים	un homme diligent prend les devants
זָרִיז נִשְׂכָּר	la promptitude se paie
זְרִיזוּת (48, בלי ר') נ	empressement *m*, zèle *m*
זְרִיחָה (201) נ	lever (d'un astre) *m*
זָרִים, זְרִימָה ת	aérodynamique
זְרִימָה (201) נ	flot *m*, écoulement *m*
‖ בהש (נְהִירָה)	affluence *f*
זָרִיעַ (11) ז	semailles *fpl*
זְרִיעָה (201) נ	ensemencement *m*
זְרִיקָה (201) נ	projection *f*, jet *m*, lancement *m*
‖ (הַתָּזָה)	aspersion *f*, projection (liquide)
‖ רפא	injection *f*
זְרִירָה (201) נ	éternuement *m*, sternutation *f*
זָרַם (301) פ"ע	couler, s'écouler, affluer
‖ פ"י	entraîner (avec le courant)
‖ זֵרֵם (437) פ"י	faire couler, innonder
‖ הִזְדָּרֵם (474) פ"ע	couler, se déverser
‖ הִזְרִים (498) פ"י	faire couler
בהש הִזְרִים דָּם חָדָשׁ	infuser du sang nouveau
זֶרֶם (166) ז	flot *m*, courant *m*
זֶרֶם־אֲוִיר	courant d'air

צבא — détachement *m*
2. חֲבוּרָה או חַבּוּרָה (201) נ (פצע) — contusion *f*
חַבּוּשׁ (41) ז צמח — coing (fruit) *m*, cognassier (arbre) *m*
חִבּוּשׁ (41) ז (אריזה) — emballage *m*
|| רפא — pansement *m*
חֲבוּת (46, בלי ר׳) נ — dette *f*, obligation légale
חֶבֶט (83) ז — coup *m*
חָבַט (323) פ״י חקל — battre (au fléau)
חָבַט חִטִּים — battre le blé
חָבַט זֵיתִים — écraser des olives
|| (היכה) — battre, frapper, cogner
|| נֶחְבַּט (394) פ״ע — être battu, être frappé
|| חִבֵּט (432) פ״י — frapper, heurter, cogner
|| הִתְחַבֵּט (466) פ״ע — se débattre, s'agiter
(התפתל) — se tordre, se vautrer
בהש הִתְחַבֵּט בִּבְעָיָה — s'efforcer de résoudre un problème

חֶבֶט ← חֶבֶת

חֲבָטָה (212) נ — coup *m*, contusion *f*
חֲבִיב (7) ז — cachette *f*
חָבִיב, חֲבִיבָה ת — cher, aimable, favori, préféré
חֲבִיבִי! — mon cher!, mon vieux!
אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חָבִיב — les derniers sont les favoris
חֲבִיבוֹן, ־בֹנֶת (ר׳ ־בוֹנִים, ־בוֹנוֹת) ת — mignon
חֲבִיבוּת (48) נ — affection *f*, aménité *f*, bonhomie *f*
בַּחֲבִיבוּת — cordialement, affectueusement
חֶבְיוֹן (21) ז — cachette *f*, mystère *m*, état latent
חֶבְיוֹן־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
חֲבִיוֹנָה (201) או חֲבִיֹּנֶת (256) נ — tonnelet *m*
חֲבִיטָה (201) נ — action *f* de battre, coup *m*
1. חֲבִילָה (201, נס׳ ר׳ גם חֲבִילֵי־) נ — paquet *m*
חֲבִילַת־דֹּאַר — colis postal
חֲבִילַת־זְרָדִים — faisceau *m* de branches
חֲבִילַת־קְלָפִים — paquet (*ou* jeu) *m* de cartes
בהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה — l'accord s'est défait
|| (צירוף) חֲבִילָה שֶׁל־אֲנָשִׁים — foule *f* d'hommes
עִסְקַת־חֲבִילָה נ — transaction multilatérale, accord *m* en bloc

|| (כמות גדולה) — tas *m*, masse *f*
חֲבִילֵי־חֲבִילוֹת — des tas de, une masse de
2. חֲבִילָה (201) נ (ערבון) — gage *m*
חָבִיץ (10) ז או חֲבִיצָה (201) נ — flan *m*, pouding *m*
חֲבִיקָה (201) נ — embrassade *f*, étreinte *f*
חֲבִירָה (201) נ — collaboration *f*, coordination *f*
חֲבִירוּת (48) נ — sociabilité *f*
חֲבִישָׁה (201) נ רפא — pansement *m*
|| (לבישה) חֲבִישַׁת־כּוֹבַע — action *f* de mettre un chapeau
בהש חֲבִישַׁת־סַפְסָל — assiduité *f*
|| (של־בהמה) — sellage *m*, harnachement *m*
|| (בבית־סוהר) — emprisonnement *m*
חָבִית (17) נ — tonneau *m*, baril *m*, jarre *f*
שָׁבַר חָבִית וְשָׁמַר יֵינָה — demander l'impossible
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית — faire du coq-à-l'âne
חֲבִיתָה (201) נ מטבח — omelette *f*
חֲבִיתִית (17) נ — omelette *f* au fromage
חֲבָל מ״ק — tant pis!
חֲבָל עָלָיו — c'est dommage pour lui
חֲבָל עַל־הַזְּמַן — c'est autant de temps perdu
1. חָבַל (323) פ״י (בְּ־) — blesser, léser, endommager
|| נֶחְבַּל (394) פ״ע — être blessé *ou* endommagé
|| חִבֵּל (432) פ״י — détruire, endommager, saboter
בהש חָבְלָה רוּחוֹ — son esprit est déprimé
|| הִתְחַבֵּל (466) פ״ע — s'altérer, se détériorer
2. חָבַל (323) פ״י (לקח במשכון) — prendre en gage
3. חִבֵּל (432) פ״י (הוליד) — concevoir, enfanter
אִשָּׁה מְחַבֶּלֶת — femme *f* qui accouche
בהש חִבֵּל תַּחְבּוּלוֹת — inventer des stratagèmes
חָבָל (107) ז משפט — lésion *f*, coups et blessures
חֶבֶל־ (163) ז (חוט עבה) — corde *f*
מָדַד בְּחֶבֶל — mesurer à la corde
בהש הָלַךְ הַחֶבֶל אַחַר־הַדְּלִי — un malheur ne vient jamais seul
אָחַז אֶת־הַחֶבֶל בִּשְׁנֵי־רָאשָׁיו — brûler la chandelle par les deux bouts
מָתַח אֶת־הַחֶבֶל — tirer sur la ficelle
|| (רשת) — filet *m*, rets *m*, piège *m*

ח

ח (חֵית) — *heth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ח' — [valeur numérique:] 8
1. חָב ← [חוב]
2. חָב, חָבָה ת — redevable, débiteur
חַב־מֶכֶס — soumis à la douane
חֹב (143, בלי ר') ז — sein *m*, giron *m*
בְּחֻבּוֹ — en son sein, à l'intérieur
בהש טָמַן בְּחֻבּוֹ — être gros de, être riche en
[חבא] נֶחְבָּא (405) פ"ע — se cacher, être caché
בְּהֵחָבֵא — en cachette, en secret
נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים — timide, effacé
‖ חִבֵּא (444) פ"י — cacher, dissimuler
‖ הִתְחַבֵּא (478) פ"ע — se cacher, se dissimuler
‖ הֶחְבִּיא (506) פ"י — cacher, dissimuler
חֲבָא (ר' חֲבָאִים) ז — cachette *f*
חָבַב (323) פ"י — aimer, chérir
‖ חִבֵּב (432) פ"י — aimer, chérir
חִבֵּב ד"מ עַל־פ' — rendre qch cher à qn
‖ חוֹבֵב (455) פ"י — aimer, chérir
‖ הִתְחַבֵּב (466) פ"ע (עַל־) — se faire aimer de
חָבָה (45, צווי: חֲבֵה) פ"ע — se cacher
‖ נֶחְבָּה (410) פ"ע — se cacher, être caché
חִבָּה (208) נ — amour *m*, affection *f*
חִבַּת־צִיּוֹן — "les Amis de Sion" (mouvement présioniste)
חֻבָּה (208) נ עוף — outarde *f*
חָבוּב, חֲבוּבָה ת — aimé, chéri
חִבּוּב (41) ז — amour *m*, affection *f*
חָבוּט, חֲבוּטָה ת — battu, rebattu
בהש אִמְרָה חֲבוּטָה — slogan rebattu
הוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה — vieille baderne

חִבּוּט (41) ז — action *f* de battre *ou* de frapper
דת חִבּוּט־עֲרָבָה — battage *m* de branches de saules (à la fête de *Soukkoth*)
חִבּוּט־הַקֶּבֶר — les tourments *mpl* de la tombe
‖ בהש חִבּוּטִים — agitation *m*, débat intérieur
חָבוּי, חֲבוּיָה ת — caché, clandestin
חֲבוֹל (21) ז או חֲבוֹלָה (201) נ — gage *m*
1. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (פצוע) — blessé
2. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (קשור) — lié, ligoté, ficelé
3. חָבוּל, חֲבוּלָה ת (ממושכן) — hypothéqué, gagé
1. חִבּוּל (41) ז (השחתה) — destruction *f*, sabotage *m*
2. חִבּוּל (41) ז (יצירה) — enfantement *m*, conception *f*
° חֲבוֹלָה (201) נ — gage *m*
חִבּוּץ (41) ז — barattage (du beurre) *m*
חִבּוּק (41) ז — embrassade *f*, étreinte *f*
חִבּוּק־יָדַיִם — indolence *f*, oisiveté *f*
יָשַׁב בְּחִבּוּק־יָדַיִם — demeurer oisif
חִבּוּר (41) ז — jonction *f*, liaison *f*, connexion *f*
טכנ — raccord *m*, contact *m*
‖ מתמט — addition *f*
‖ דקדוק וָו־הַחִבּוּר ז — *waw* conjonctif
מִלַּת־חִבּוּר נ — conjonction *f*
‖ (כתיבת־מאמר) — composition *f*, rédaction *f*
חִבּוּר־סֵפֶר — composition d'un livre
‖ (המאמר עצמו) — composition, rédaction *f*
חִבּוּר מַדָּעִי — ouvrage *m* scientifique
חֲבוֹר (1) ז — talon *m* de chèque
‖ (מאגר) — pool *m*
1. חֲבוּרָה (201) נ (חברה) — compagnie *f*

מִשְׁפַּט־חֲבֵרִים ז — jugement *m* devant ses pairs
כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים — tout Israel est solidaire
חֶבְרַת "כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים" — l'Alliance Israélite Universelle
|| (תלמיד־חכם) — maître *m*
תַּלְמִיד חָבֵר — disciple éminent
|| (הזולת) — l'autre, le prochain
אָמַר אֶחָד לַחֲבֵרוֹ — l'un dit à l'autre
אַל־תָּדוּן אֶת־חֲבֵרְךָ — ne juge pas ton prochain
בֵּין־אָדָם לַחֲבֵרוֹ — entre un homme et son prochain
|| (דומה) — semblable, pareil
אֵין לוֹ חָבֵר — il est seul de son espèce
1. חֶבֶר (163) ז (קבוצה) — groupe *m*, corps *m*
חֶבֶר־בּוֹחֲרִים — collège électoral
חֶבֶר־מוֹרִים — corps enseignant
חֶבֶר־עוֹבְדִים — personnel *m*
חֶבֶר־שׁוֹפְטִים — jury (d'un prix) *m*
חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים — jury (de cour d'assises) *m*
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים — conseil *m* d'administration *ou* de tutelle
חֶבֶר־הָעַמִּים (הבריטי) — le Commonwealth
חֶבֶר־הַלְּאֻמִּים — la Société des Nations
חֶבֶר־לֵצִים — bande *f* de farceurs
2. חֶבֶר (163) ז (כישוף) — magie *f*, sorcellerie *f*
חוֹבֵר חֶבֶר — magicien *m*, sorcier *m*
1. חַבָּר (90) ז (שותף) — compagnon *m*, associé *m*
2. חַבָּר (90) ז (קוסם) — magicien *m*, sorcier *m*
חַבְרָא (ר' חַבְרַיָּא) ז ארמית — camarade *m*, ami *m*
חֶבְרָא (—) ז ארמית — confrérie *f*, association *f*
דת חֶבְרָא קַדִּישָׁא — confrérie pieuse (qui s'occupe des morts)
חֲבַרְבּוּרָה (201) נ — raie *f*, rayure *f*, bigarrure *f*
חֲבַרְבָּר, ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת — rayé, bigarré
חֲבֵרָה (229) נ — compagne *f*, amie *f*
|| (בקבוצה) — camarade *f*
← חָבֵר
|| (אחרת) — autre
אָמְרָה אִשָּׁה לַחֲבֶרְתָּהּ — une femme dit à l'autre
אֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בַּחֲבֶרְתָּהּ — une souveraineté n'empiète pas sur l'autre

חֶבְרָה (243) נ (אגודה) — compagnie *f*, société *f*
חֶבְרַת־בִּטּוּחַ — compagnie d'assurances
חֶבְרַת־גַּג — société-mère *f*, consortium *m*
חֶבְרַת־מְנָיוֹת — société par actions
|| (חבר־אנשים) — société
אִישׁ־חֶבְרָה ז — homme *m* sociable
חַיֵּי־חֶבְרָה ז"ר — vie mondaine
בְּחֶבְרַת־ — en compagnie de
|| (כלל־בני־אדם) הַחֶבְרָה — la société
מַדְּעֵי־הַחֶבְרָה ז"ר — sciences sociales
תּוֹרַת־הַחֶבְרָה נ — sociologie *f*
חֻבָּרָה (ר' ־רוֹת) נ עוף — houbara ondulée
חֶבְרוֹן ש"פ נ (עיר) — Hébron *m*
חֲבֵרוּת (48) נ — amitié *f*, camaraderie *f*, collégialité *f*
|| (באגודה) — qualité *f* de membre
חִבְרוּת (45, בלי ר') נ — socialisation *f*
חַבְרוּתָא (—) נ — compagnie *f*, société *f*
בְּחַבְרוּתָא — de compagnie, ensemble
חַבְרוּתִי, ־תִית ת — sociable, amical
חַבְרוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — sociabilité *f*
חֲבֵרִי, ־רִית ת — amical, confraternel
חֶבְרַיָּה (—) נ עממי — compagnie (d'amis) *f*, copains *mpl*
חֲבֶרֶת (—) נ — amie *f*, compagne *f*
חִבְרֵת (460 ת) פ"י — socialiser
חֶבְרָתִי, ־תִית ת — social
חֶבְרָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — sociabilité *f*
חָבַשׁ (323) פ"י (בהמה) — seller, harnacher
(פצע) — panser, bander
(כובע) — coiffer, mettre (une coiffure)
(בבית־סוהר) — emprisonner, incarcérer
בהש חָבַשׁ סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים — suivre des cours
חוֹבֵשׁ־בֵּית־הַמִּדְרָשׁ — familier *m* de la maison d'études
|| נֶחְבַּשׁ (394) פ"ע — être sellé *ou* harnaché
(פצע) — être pansé
(כובע) — être mis sur la tête
(בבית־סוהר) — être emprisonné
|| חִבֵּשׁ (432) פ"י — panser, bander
|| הִתְחַבֵּשׁ (466) פ"ע — être emprisonné

|| (חלקת־אדמה) — lot m, terrain m
בהש חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִימִים — un sort agréable m'est échu
לָקַח חֵבֶל בְּ־ — prendre part à
|| (אזור) — district m
צבא — région f
|| בהש (קשר) — lien m
חַבְלֵי־אַהֲבָה — les liens de l'amour
חַבְלֵי־שֵׁנָה — les entraves fpl du sommeil
|| (קבוצה) — groupe m, troupe f, bande f
חֶבֶל־נְבִיאִים — une troupe de prophètes
חֵבֶל (181) ז (כאב) — douleur f, souffrance f
חַבְלֵי־לֵדָה — douleurs de l'enfantement
חֶבְלֵי־מָשִׁיחַ — souffrances précédant l'arrivée du Messie
חַבָּל (90) ז — destructeur m, saboteur m
חִבֵּל (—) ז (של־אנייה) — cordage m, gréement m
חֲבַלְבַּל (98) ז צמח — volubilis m, liseron m
חֲבָלָה (222) נ (פציעה) — contusion f, blessure f, traumatisme m
|| (פיצויים בעד־פציעה) — indemnité f pour coups et blessures
חֲבָלָה (243) נ — patrimoine m
חַבָּלָה (221) נ (הרס) — destruction f, sabotage m
מַלְאֲכֵי־חַבָּלָה ז״ר — anges malfaisants
חַבְּלָן (ר׳ ־נים) ז — sapeur-mineur m, artificier m
|| (עושה מעשה־חבלה) — saboteur m
חַבְּלָנוּת (46) נ — sabotage m
מַעֲשֵׂה־חַבְּלָנוּת — acte m de sabotage
חַבְּלָנִי, ־נית ת — saboteur, terroriste
חָבַס (323) פ״י — écraser, broyer
|| נֶחְבַּס (394) פ״ע — être écrasé, être broyé
חֹבֶץ (190) ז או חֲבִיצָה (207) נ — petit-lait m
חִבֵּץ (432) פ״י — baratter (la crème)
חֲבִיצָה ← חֹבֶץ
חֲבַצֶּלֶת (251) נ צמח — lis m, narcisse m
חֶבֶק (88) ז — sangle sous-ventrière
|| (בירית) — jarretelle f
חָבַק (323) פ״י — embrasser, enlacer, entourer
חָבַק בֵּן — tenir un enfant dans ses bras
חָבַק יָדָיו — se croiser les bras

חָבַק זְרוֹעוֹת־עוֹלָם — embrasser des desseins de grande envergure
|| נֶחְבַּק (394) פ״ע — s'embrasser
|| חִבֵּק (432) פ״י — embrasser, étreindre
חִבֵּק אַשְׁפַּתּוֹת — se rouler dans le fumier
חִבֵּק צוּר — se coller au rocher (comme abri)
|| הִתְחַבֵּק (466) פ״ע (עִם־) — s'embrasser
1. חֵבֶק (163) ז (חביקה) — étreinte f
2. חֵבֶק (163) ז (בירית) — jarretière f
|| (פס־נייר) — bande (de journal etc) f
חֲבַקּוּק ש״פ ז — Habacuc m
1. חָבַר (323) פ״י — joindre, unir
|| פ״ע — se joindre, s'unir
חָבַר עַל־פ׳ — se rassembler contre qn
|| נֶחְבַּר (394) פ״ע — se joindre, s'associer
|| חִבֵּר (432) פ״י — joindre, unir, associer
עִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו — la ville unifiée (Jérusalem)
מְחֻבָּר לַקַּרְקַע — attaché au sol
|| (להפעיל חשמל) — mettre le contact
|| מתמט — ajouter, additionner
|| (כתב יצירה) — composer
חִבֵּר שִׁיר — composer un poème
|| הִתְחַבֵּר (466) פ״ע — s'associer
(נכתב) — être composé
|| הֶחְבִּיר (501) פ״י — assembler, joindre
(ערך) — composer, rédiger
הֶחְבִּיר בְּמִלִּים עַל־פ׳ — pérorer devant qn
(השווה) — comparer, égaler
2. חָבַר (323) פ״י (כישף) — faire de la magie
חָבֵר (137) ז (ידיד) — ami m, camarade m
|| (בקבוצה) — membre (d'un groupe) m
חֲבַר־כְּנֶסֶת — membre du Parlement
חֲבַר־כִּתָּה — camarade de classe
חֲבַר־מִפְלָגָה — membre d'un parti
חָבֵר לְמִקְצוֹעַ — collègue m, confrère m
חָבֵר לְנֶשֶׁק — compagnon m d'armes
חָבֵר לָעֵט — confrère (d'un écrivain)
מַס־חָבֵר ז — cotisation f
פִּנְקַס־חָבֵר ז — carte f de membre
פְּרוֹפֶסוֹר־חָבֵר ז — professeur délégué

חַד ← [חוד]

חֹד (143) ז — pointe *f*, tranchant *m*

כְּחֻדָּהּ שֶׁל־מַחַט — ténu comme la pointe d'une aiguille

נִבְחַר עַל־חֻדּוֹ שֶׁל־קוֹל אֶחָד — être élu à une voix de majorité

צבא — tête *f* de file

חַדְגּוֹנִי, ־נִית ת — monotone

חַדְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ — monotonie *f*

חַדְגּוּשִׁי, ־שִׁית ת — monolithe

[חדד] חַד (361) פ"ע — être aigu, être tranchant

|| חִדֵּד (432) פ"י (השחיז) — aiguiser, affiler

חִדֵּד עִפָּרוֹן — tailler un crayon

בהש חִדֵּד אֶת־הַמֹּחַ — aiguiser l'esprit

חִדֵּד אֶת־בְּשַׂר־פ' — donner le frisson à qn

|| הִתְחַדֵּד (466) פ"ע — s'aiguiser, devenir affilé

בהש הִתְחַדֵּד שִׂכְלוֹ — son esprit est devenu plus subtil

הִתְחַדְּדוּ הַיְחָסִים — les rapports se sont tendus

|| הֵחַד (528) פ"י — aiguiser, affiler

בהש הוּחַדָּה שְׁמִיעָתוֹ — son ouïe s'est améliorée

חַדְדָן (ר' ־נִים) ז — homme perspicace *ou* subtil

חַדְדָנוּת (46, בלי ר') נ — perspicacité *f*, subtilité *f*

חַדְדָנִי, ־נִית ת — perspicace, raffiné, subtil

חָדָה (345) פ"ע — se réjouir

וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ — Jéthro se réjouit

|| חִדָּה (453) פ"י — réjouir, égayer

חִדּוּד, חֲדוּדָה ת — aigu, pointu, tranchant

חִדּוּד (41) ז — lame *f*, tranchant *m*

חִדּוּד (41) ז (השחזה) — aiguisement *m*, affilage *m*

|| (בליטה חדה) — pointe *f*

|| בהש חִדּוּד־הַשֵּׂכֶל — raffinement *m* de l'esprit

עַל־דֶּרֶךְ־הַחִדּוּד — subtilement, avec sagacité

חִדּוּדִים — subtilités *fpl*, mots *mpl* d'esprit

מַעֲשֵׂי־חִדּוּדִים ז"ר — flirt *m*, coquetterie *f*

|| (צמרמורת) — frisson *m*

נַעֲשָׂה בְּשָׂרוֹ חִדּוּדִים חִדּוּדִים — avoir la chair de poule

חִדּוּדִי, ־דִית ת — aigu, pointu

|| (חרוטי) — conique

חִדּוּדִית (17) נ — cône *m*

חֶדְוָה (207) נ — joie *f*

חֶדְוַת־חַיִּים — joie de vivre

חִדּוּל (41) ז — cessation *f*, arrêt *m*

חִדּוֹפֶן (53) ז — brouette *f*

חִדּוּק (41) ז — bouchon *m*, tampon *m*

חָדוּר, חֲדוּרָה ת — pénétré, imbu

חֲדוּר־אֱמוּנָה — plein de foi

חִדּוּר (41) ז — pénétration *f*

חִדּוּשׁ (41) ז — renouvellement *m*

חִדּוּשׁ־מְלַאי — réapprovisionnement *m*

נִתָּן לְחִדּוּשׁ — renouvelable, reconductible

בהש חִדּוּשׁ־נְעוּרִים — rajeunissement *m*

|| (רעיון חדש) — idée originale

חִדּוּשֵׁי־תוֹרָה — interprétation originale des textes

|| (דעה בלתי־סבירה) — paradoxe *m*

|| דת חִדּוּשׁ־הָעוֹלָם — création *f* du monde ex nihilo

חֲדוּת (46) נ (בור) — citerne *f*, puits *m*

חַדּוּת (47) נ — acuité *f*

בהש חַדּוּת־הַשֵּׂכֶל — vivacité *f* d'esprit

חַדּוּת־הָרְאִיָּה — perspicacité *f*

חֶדְוְתָא (—) נ ארמית — joie *f*

חָדִיד, חֲדִידָה ת — à l'esprit vif, perspicace

חֲדִילָה (201) נ — cessation *f*, abstention *f*

חָדִיר, חֲדִירָה ת — perméable

חֲדִירָה (201) נ — pénétration *f*

חֲדִירוּת (48) נ — perméabilité *f*

חָדִישׁ, חֲדִישָׁה ת — moderne

חֲדִישׁוּת (48) נ — modernité *f*

חָדַל (321, בינוני: חָדֵל) פ"ע (פסק) — cesser, disparaître

לִהְיוֹת אוֹ לַחְדֹּל — être ou ne pas être

|| חָדַל לְ־ — cesser de, s'abstenir de

חָדַל לְהִתְעַנְיֵן בְּ־ — cesser de s'intéresser à

|| חָדַל מִן־ — lâcher, abandonner

חֲדַל מִמֶּנִּי! — laisse-moi tranquille!

|| פ"י — faire cesser, mettre fin à

חָדַל רֹגֶז — cesser de s'agiter

|| נֶחְדַּל (394) פ"ע — cesser

|| הֶחְדִּיל (501) פ"י — faire cesser, arrêter

חֶבֶשׁ (—) ז	pansement *m*
חַבַּשׁ ש"פ נ (ארץ)	l'Abyssinie *f*, l'Ethiopie *f*
חֲבִשָׁה (212) נ	action *f* de seller (un animal)
חַבַּשִׁי (ר' ־שים) ז	Abyssin *m*, Ethiopien *m*
חֶבֶת (174) או חֶבֶט (163) ז	boucle *f*
חִבֵּת (432 ת) פ"י	faire une omelette
חֲבִתִּים (114, ר' בלבד) ז"ר	friture *f*, pâte frite
חַבְתָּן (ר' ־נים) ז	tonnelier *m*
חַבְתָּנוּת (46, בלי ר') נ	tonnellerie *f*
חַג (53) ז	fête *f*
חַג ← [חוג]	
חָגָא (ר' חָגָאוֹת) ז (זוועה)	horreur *f*
‖ (חג של־עובדי־אלילים)	fête (d'idolâtres) *f*
חָגָב (107) ז חרק	sauterelle *f*
חָגַג (358) פ"ע (רקד)	danser, tournoyer
‖ פ"י	fêter, célébrer
חָגַג אֶת־הַמְּאֹרָע	fêter l'événement
הֲמוֹן חוֹגֵג	foule *f* en fête
הַחוֹגְגִים	les gens en fête
‖ נָחַג (415) או נֶחְגַּג (394) פ"ע	être fêté, être célébré
‖ הֵחַג (528) פ"י	fêter, célébrer
חָגָו (107) ז	fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
חַגְוֵי־סֶלַע	anfractuosités *fpl* d'un rocher
בהש חַגְוֵי־הַשְּׂפָתַיִם	les commissures *fpl* des lèvres
חָגוֹג (41) ז	action *f* de fêter
חֲגוֹר (21) ז	ceinturon *m*
‖ צבא	équipement (du soldat) *m*
חֲגוֹרָה (201) נ	ceinture *f*
חֲגוֹרַת־הַצָּלָה	ceinture de sauvetage
רפא חֲגוֹרַת־בֶּקַע	bandage *m* herniaire
בהש הִדֵּק אֶת־הַחֲגוֹרָה	se serrer la ceinture
מַכָּה מִתַּחַת לַחֲגוֹרָה	coup bas
‖ (גדר)	barrière *f*
‖ (אזור)	zone *f*
חַגַּי ש"פ ז	Aggée *m*
חֲגִיגָה (201) נ (עריכת־חג)	célébration *f*
‖ (טקס חגיגי)	cérémonie *f*, fête *f*, festivité *f*
‖ דת (קרבן־חג)	sacrifice solennel
חֲגִיגִי, ־גִית ת	solennel
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית	habit *m* de gala
‖ חֲגִיגִית תה"פ	solennellement
חֲגִיגִיּוּת (47, בלי ר') נ	solennité *f*, ton solennel
1. חֲגִירָה (201) נ (אזירה)	action *f* de ceindre
2. חֲגִירָה (201) נ (צליעה)	action *f* de boiter
חָגְלָה (207) נ עוף	perdrix grecque, bartavelle *f*
1. חָגַר (323) פ"י (אזר)	ceindre
חָגַר חֲגוֹרָה	mettre une ceinture
חָגַר חֶרֶב	ceindre une épée
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ	il y a loin de la coupe aux lèvres
°חָגַר שַׂק	s'envelopper d'un cilice
חָגַר מָתְנָיו	ceindre ses reins
בהש חָגַר כֹּחַ	faire un effort, s'enhardir
חָגַר גִּיל	se réjouir
‖ נֶחְגַּר (394) פ"ע	être ceint
‖ חִגֵּר (432) פ"י	ceindre
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ"ע	se ceindre
2. חָגַר (323) פ"ע (צלע)	boiter
‖ °(יצא מהמסגרת)	déborder, s'écarter
‖ הִתְחַגֵּר (466) פ"ע	devenir boiteux
‖ הֶחְגִּיר (501) פ"ע	boiter
חִגֵּר, חִגֶּרֶת (ר' חִגְּרִים, חִגְּרוֹת) ת	boiteux
הַחִגֵּר וְהַסּוּמָא	l'aveugle et le paralytique
חִגְּרוּת (45, בלי ר') נ	claudication *f*
1. חַד (נ חֲדָא) ת ארמית	un, unique
חַד בְּדָרָא	unique dans sa génération
‖ חַד־ תחילית	uni-, mono-
חַד־מַשְׁמָעִי	non équivoque, catégorique
חַד־עֶרְכִּי	monovalent
חַד־פַּעֲמִי	unique
מתמט חַד־אֵיבָר ז	monôme *m*
צמח חַד־בֵּיתִי	monoïque
חַד־מִינִי	unisexué
חַד־פְּסִיגִי	monocotylédone
זואול חַד־תָּאִי	unicellulaire
2. חַד, חַדָּה ת	aigu, tranchant, pointu
‖ בהש עַיִן חַדָּה	oeil perçant
שֵׂכֶל חַד	intelligence pénétrante
חַד־רְאִיָּה (נ' חֲדַת־רְאִיָּה)	clairvoyant
‖ מתמט זָוִית חַדָּה	angle aigu

הַאֲזִין לַחֲדָשׁוֹת	écouter les nouvelles
חֲדָשׁוֹת־הַיּוֹם	les actualités *fpl*
חָדְשִׁי, ־שִׁית ת	mensuel
חַדְשִׂיחַ (9) ז	monologue *m*
חַדְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	novateur *n*
חַדְשָׁנוּת (46) נ	innovation *f*, modernisme *m*
חַדְשָׁנִי, ־נִית ת	novateur, moderniste
חַדְשְׁנָתִי, ־תִית ת	annuel, qui dure un an
חַדְתָּא (–) ת ארמית	nouveau
קַרְתָּא חַדְתָּא	Carthage *f*
חַדְתָּאִי, ־אִית ת	protozoaire, unicellulaire
חַוַּאי, חַוָּאִית (ר׳ חַוָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	fermier *n*
[חוב] חָב (382) פ״ע	devoir, être débiteur
‖ (נמצא אשם)	pécher, être en infraction
‖ פ״י (הטיל חובה על־)	obliger, engager
אֵין חָבִים לְאָדָם אֶלָּא בְּפָנָיו	on ne peut engager qn qu'en sa présence
‖ חִיֵּב (452) פ״י	obliger, engager
הַהֶסְכֵּם מְחַיֵּב אֶת־הַצְּדָדִים	la convention lie les parties
הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־	la logique veut que
הָאֲצִילוּת מְחַיֶּבֶת	noblesse oblige
הַמַּצָּב מְחַיֵּב זְהִירוּת	la situation réclame des précautions
מְחַיֵּב־הַמְּצִיאוּת	imposé par les cisconstances, inévitable
‖ (מצא אשם)	déclarer coupable
חִיֵּב בַּדִּין	condamner
‖ (הסכים)	approuver, affirmer
חִיֵּב אֶת־הַהַצָּעָה	approuver la proposition
‖ בנק	débiter (un compte)
‖ הִתְחַיֵּב (466) פ״ע (הבטיח)	s'engager
(היה אשם)	se rendre coupable
הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ	mériter la mort
‖ (נבע בהכרח)	s'imposer
מִתְחַיֶּבֶת הַמַּסְקָנָה	la conclusion s'impose
חוֹב (22) ז	dette *f*
בַּעַל־חוֹב (מלוה)	créancier *m*
בַּעַל־חוֹב (לווה)	débiteur *m*
שְׁטַר־חוֹב ז	billet *m* à ordre, traite *f*
פָּרַע חוֹב	payer une dette, s'acquitter
שָׁקַע בְּחוֹבוֹת	être criblé de dettes
נִכְנַס לְחוֹבוֹת	contracter des dettes
‖ (אשמה)	culpabilité *f*
חוֹבֵב (132) או חוֹבְבָן (97) ז	ami *m*, amateur *m*, dilettante *m*
תֵּאַטְרוֹן־חוֹבְבִים ז	théâtre *m* d'amateurs
היסט חוֹבְבֵי־צִיּוֹן	les Amis de Sion (mouvement présioniste)
חוֹבְבָנוּת (46) נ	amateurisme *m*, dilettantisme *m*
חוֹבְבָנִי, ־נִית ת	d'amateur, de dilettante
חוֹבָה (201) נ	obligation *f*, devoir *m*
חִנּוּךְ־חוֹבָה ז	instruction *f* obligatoire
יָצָא יְדֵי־חוֹבָתוֹ	faire son devoir, être en règle
כְּדֵי לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה	par acquit de conscience
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ	considérer comme son devoir
‖ (אשמה)	culpabilité *f*
דָּן לְכַף־חוֹבָה	déclarer coupable, condamner
לִמֵּד חוֹבָה עַל־פ׳	plaider la culpabilité de qn
‖ בנק	passif *m*
1. חוֹבֵל (132) ז (מלח)	matelot *m*, marin *m*
רַב־חוֹבֵל (ר׳ רַבֵּי־חוֹבְלִים) ז	capitaine (de navire) *m*
חוֹבֵל ראשון	premier maître (dans la marine)
2. חוֹבֵל (132) ז (משחית)	malfaiteur *m*
מַקֵּל־חוֹבְלִים ז	gourdin *m*, matraque *f*
חוֹבְלָנִי, ־נִית ת	destructeur, pernicieux
חוֹבְקָן (97) ז	chemise (de carton) *f*
חוֹבֶרֶת (254) נ °צירוף	jonction *f*
‖ (מחברת)	brochure *f*, fascicule *m*
חוֹבֵשׁ, ־בֶשֶׁת (ר׳ ־בְשִׁים, ־בְשׁוֹת) ש	infirmier *n*
חוֹבְשׁוּת (45, בלי ר׳) נ	métier *m* d'infirmier
[חוג] חָג (382) פ״י	tracer (un cercle)
‖ פ״ע	décrire des cercles, planer
‖ חִיֵּג (452) פ״י	tourner (un disque)
חִיֵּג מִסְפָּר (בטלפון)	composer un numéro
‖ חוֹגֵג (455) פ״י	tracer des cercles
‖ הִתְחוֹגֵג (488) פ״ע	décrire des cercles, planer

חָדֵל, חֲדֵלָה ת — passager, éphémère, caduc
‖ (חסר) חֲדַל־ — dépourvu de
חֲדַל־אוֹנִים — impuissant, sans forces
חֲדַל־אִישִׁים — délaissé des hommes
חֲדַל־יֶשַׁע — sans recours, désemparé
חֲדַל־תִּקְוָה — désespéré, sans espoir
1. חֶדֶל (169) ז (הפסקה) — cessation *f*, arrêt *m*
בְּלִי־חֶדֶל — sans cesse
2. חֶדֶל (169) ז (עולם) — monde *m*
חֹדֶל (190) ז — cessation *f*, arrêt *m*
חֹדֶל־פֵּרָעוֹן — cessation de paiement
חִדָּלוֹן (39) ז — anéantissement *m*, abolition *f*
חֹדֶף (53) ז זואול — musaraigne *f*
חַד־צְדָדִי, ־דִית ת — unilatéral, partial
חַד־צְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — partialité *f*
1. חֵדֶק (183) ז צמח — ronce *f*, mûre *f* sauvage
2. חֵדֶק (183) ז (של־בעלי־חיים) — trompe (d'éléphant, d'insectes) *f*
חִדֵּק (432) פ״י — piquer, percer, enfoncer
‖ הִתְחַדֵּק (466) פ״ע — s'accrocher, s'enfoncer
חִדְקוֹנִית (17) נ חרק — charançon *m*
חִדֶּקֶל ש״פ ז — le Tigre (fleuve)
חִדְקָן (97) ז דג — esturgeon *m*
חָדַר (323) פ״ע — pénétrer, entrer
‖ הִתְחַדֵּר (466) פ״ע — pénétrer, s'infiltrer, entrer
‖ הֶחְדִּיר (501) פ״י — faire pénétrer, inculquer
חֶדֶר (171) ז — chambre *f*
חֲדַר־אֹכֶל — salle *f* à manger
חֲדַר־אוֹרְחִים — chambre d'hôtes *ou* d'amis
חֲדַר־הַמְתָּנָה — salle d'attente
חֲדַר־מִטּוֹת או ־שֵׁנָה — chambre à coucher
חֲדַר־עֲבוֹדָה — cabinet *m* de travail
חֶדֶר בְּחֶדֶר — dans la plus stricte retraite
בְּחַדְרֵי־חֲדָרִים — en secret, en cachette
‖ כהש חַדְרֵי־לֵב — for intérieur
חַדְרֵי־בֶטֶן — entrailles *fpl*
‖ (בית־ספר) — classe *f*, école (élémentaire) *f*
חֶדֶר מְתֻקָּן — école traditionnelle juive modernisée
סִפֵּר סוֹדוֹת מִן־הַחֶדֶר — commettre une indiscrétion

‖ אסטר חַדְרֵי־תֵימָן — constellations *fpl* du sud
חֲדַרוֹן (21) ז — chambrette *f*
חַדְרָן (ר׳ ־נִים) ז — valet *m* de chambre
חַדְרָנִי ־נִית ת — pénétrant
חַדְרָנִית (17) נ — femme *f* de chambre
חָדָשׁ, חֲדָשָׁה ת — nouveau, neuf
בֶּגֶד חָדָשׁ — vêtement neuf
מְנַהֵל חָדָשׁ — un nouveau directeur
פָּתַח דַּף חָדָשׁ — tourner la page, recommencer à zéro
מַה חָדָשׁ? — quoi de neuf?
אֵין כָּל־חָדָשׁ — il n'y a rien de neuf
חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים — constamment renouvelé
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת — des nouveautés surprenantes
דת הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה — le Nouveau Testament
‖ מֵחָדָשׁ תה״פ — de nouveau
הִתְחִיל מֵחָדָשׁ — recommencer
חֹדֶשׁ (190) ז — mois *m*
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ (ר׳ רָאשֵׁי־חֳדָשִׁים) ז — premier du mois (lunaire), néoménie *f*
הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ — le dix du mois
מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ — chaque mois
‖ קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — consécration *f* de la nouvelle lune
חִדֵּשׁ (432) פ״י — renouveler, restaurer
חִדֵּשׁ אוֹטוֹמָטִית — reconduire
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם — fais renaître notre vie comme jadis
חִדֵּשׁ נְעוּרָיו — rajeunir
‖ (גילה רעיון חדש) — innover
מַה זֶּה בָּא לְחַדֵּשׁ? — qu'y a-t-il là d'original?
לֹא חִדֵּשׁ דָּבָר — il n'a rien dit de nouveau
‖ הִתְחַדֵּשׁ (466) פ״ע — recommencer
הַקְּרָבוֹת הִתְחַדְּשׁוּ — les combats ont repris
‖ (קרה דבר חדש) — se produire
מַה הִתְחַדֵּשׁ אֶצְלְךָ? — quoi de neuf chez toi?
‖ תִּתְחַדֵּשׁ! — bonne étrenne! (à qui porte un vêtement neuf)
חֲדָשָׁה (217) נ — nouvelle *f*, nouveauté *f*
שִׁדּוּר־חֲדָשׁוֹת (ברדיו) ז — informations *fpl*

|| (מאורע) — événement impressionnant
חֲוִילָה (201) נ — villa *f*
חֲוָיָתִי, ־תִית ת — émotionnel
חוֹכָה (201) נ או חוּכָא (—) ז ארמית — rire *m*
חוּכָא וְאִטְלוּלָא — rire et plaisanterie
חוֹכֵךְ, ־כֶכֶת (ר׳ ־כְכִים, ־כְכוֹת) ת — qui frotte
|| דקדוק הֲגָה חוֹכֵךְ — fricative *f*
חוֹכֵר (132) ז — fermier *m*, tenancier *m*
[חול] חָל (382) פ״ע — danser, tourner en rond
|| (הגיע) — arriver, survenir
יָחוּלוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ — que les bénédictions descendent sur sa tête
|| (קרה) יוֹם־כִּפּוּרִים שֶׁחָל בְּשַׁבָּת — le Jour du Pardon qui tombe un samedi
|| (התייחס) חָל עַל־פְּ׳ — s'appliquer à
צַו זֶה אֵינוֹ חָל עָלַי — cet ordre ne me concerne pas
|| חוֹלֵל (455) פ״ע — danser
|| הִתְחוֹלֵל (488) פ״ע — se mettre à danser
1. חוֹל (22) ז — sable *m*
חוֹלוֹת נוֹדְדִים — dunes *fpl*
בָּנָה עַל־חוֹל — bâtir sur le sable
כְּחוֹל־הַיָּם — nombreux comme des grains de sable
2. חוֹל (—) ז עוף מיתול — phénix *m*
3. חוֹל ← חֹל
חו״ל (= חוּץ־לָאָרֶץ) ז — l'étranger *m*
חוֹלַאַת (—) נ — maladie *f*, épidémie *f*
חוֹלֵב (132) ז — laitier *m*
חוֹלֶבֶת (ר׳ ־לְבוֹת) נ — (vache) laitière
פָּרָה חוֹלֶבֶת — vache *f* à lait
חוֹלֶה, חוֹלָה ת — malade
חוֹלֵה־לֵב — cardiaque
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ או ־רוּחַ — dément, aliéné
חוֹלֵה־שַׁחֶפֶת — tuberculeux
בֵּית־חוֹלִים ז — hôpital *m*, clinique *f*
בהש חוֹלַת־אַהֲבָה — féru d'amour
חוֹלָה (201) נ — dune *f*, terrain sablonneux
חוֹלִי, ־לִית ת — sablonneux
חוּלִיגָן (97) ז — voyou *m*, apache *m*
חוֹלִירַע ← כּוֹלֵרָה

חוֹלִית (17) נ — dune *f*
חוֹלֵל ← [חול], 1. 2. [חיל], 4. חָלַל
חוֹלָם (—) ז דקדוק — *holam* (la voyelle o) *m*
חוֹלְמָנִי, ־נִית ת — rêveur
חוֹלְמָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rêvasserie *f*
חוֹלָנִי, ־נִית ת (אדם) — maladif
|| (תופעה) — morbide
חוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère maladif, morbidité *f*
חוֹלְסִית (—) נ — sol sablonneux
חוֹלֵץ (ר׳ ־לְצִים) ז — tire-bouchon *m*, tire-clou *m*
חוֹלֶצֶת (254) נ ספנ — remorqueur *m* d'épaves
חוּם, חוּמָּה ת — brun
חוֹמְדָנִי, ־נִית ת — plein de convoitise
חוֹמָה (201) נ — muraille *f*
עִיר־חוֹמָה נ — ville fortifiée
|| בהש — protection *f*, rempart *m*
חוּמוּס (—) ז — bouillie *f* de pois chiches
חוֹמְלָנִי, ־נִית ת — compatissant, pitoyable
חוֹמְקָנִי, ־נִית ת — évasif
חוֹנֵךְ (132) ז — moniteur *m*
חוֹנְפָנִי, ־נִית ת — flatteur, obséquieux
חוֹנְקָנִי, ־נִית ת — étouffant, suffocant
[חוס] חָס (382) פ״י (עַל־) — ménager, épargner
חָס עַל־כְּבוֹד־פְּ׳ — avoir des égards pour qn
חָסָה עֵינוֹ עַל־ — avoir pitié de
חוֹסֵךְ (132) ז — épargnant *m*
חוֹסֵם (ר׳ ־סְמִים) ז — bride *f*, frein *m*
רפא חוֹסֵם־עוֹרְקִים — garrot *m*
חוֹף (21) ז — côte *f*
חוֹף־הַיָּם — plage *f*
חוֹף־מִבְטַחִים — havre *m*, refuge *m*
מִשְׁמַר־הַחוֹף — garde-côtes *mpl*
מֵימֵי־חוֹף ז״ר — eaux territoriales
חוֹפָה (201) נ — petite plage
חוֹפֵז, ־פֶזֶת (ר׳ ־פְזִים, ־פְזוֹת) ת — rapide, prompt
חוֹפְזָנִי, ־נִית ת — hâtif, précipité
חוֹפִית (17) נ עוף — bécassine *f*
חוֹפְמִי (ר׳ ־מִים) ז עוף — pluvier *m*, gravelot *m*
חוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת — coïncident, identique, superposable

חוּג (41) ז (עיגול) — cercle *m*
גיאוגר חוּג־הַגְּדִי — Tropique *m* du Capricorne
|| (תחום) — champ *m*, domaine *m*, sphère *f*
חוּג־הַשְׁפָּעָה — sphère d'influence
חוּג־לִמּוּדִים — département (dans une université) *m*
|| (קבוצה) — groupe *m*, cercle, milieu *m*
חוּגִים רְחָבִים — de larges milieux
חוּגֵי־הַמֶּמְשָׁלָה — les milieux gouvernementaux
הַחוּג הַנּוֹצֵץ — la société clinquante
חוּג דְּרָמָתִי — groupe d'art dramatique
בְּחוּג־הַמִּשְׁפָּחָה — au sein de la famille
1. **חוֹגֵג**, ־גֶגֶת (ר׳ ־גְגִים, ־גְגוֹת) ת — en fête, joyeux
2. **חוֹגֵג** ← [חוג]
1. **חוּגָה** (201) נ — disque *m*
(של־טלפון) — cadran *m*
2. **חוּגָה** (201) נ עוף — alouette *f*
חוֹגֵר (132) ז צבא — homme *m* de troupe
[חוד] חָד (382) פ״י — parler par énigmes
חָד חִידָה — proposer une devinette
חוּד תה״פ — seul
לְחוּד — à part, séparément
חוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת — pénétrant
צבא פָּגָז חוֹדֵר־שִׁרְיוֹן — obus *m* de rupture
חוֹדְרָנִי, ־נִית ת — pénétrant
מַבָּט חוֹדְרָנִי — regard pénétrant *ou* perçant
1. **חָוָה** (346) פ״י — vivre (un événement)
2. **חִוָּה** (453) פ״י — déclarer, affirmer, exprimer
חִוָּה אֶת־דַּעְתּוֹ — donner son avis
|| הֶחֱוָה (511) פ״י — montrer, manifester
הֶחֱוָה קִדָּה — faire une révérence
1. **חַוָּה** ש״פ נ — Eve *f*
2. **חַוָּה** (208) נ (משק חקלאי) — ferme *f*
חַוַּת־לִמּוּד — ferme-école *f*
3. **חַוָּה** (רק בנס׳ חַוַּת־) נ — déclaration *f*
חַוַּת־דַּעַת — avis *m*
חִוּוּי (23) ז — déclaration *f*, affirmation *f*
|| דקדוק דֶּרֶךְ־הַחִוּוּי נ — mode indicatif
מִשְׁפַּט־חִוּוּי ז — proposition affirmative
חִוּוּר (41) ז — pâleur *f*, blancheur *f*
רפא חִוּוּר־דָּם — leucémie *f*

1. **חוֹזֶה** (73) ז (הסכם) — traité *m*, contrat *m*
חוֹזֵה־שָׁלוֹם — traité de paix
חוֹזֵה־שְׂכִירוּת — contrat de location
2. **חוֹזֶה** (73) ז (נביא) — prophète *m*, visionnaire *m*
חוֹזֶה בַּכּוֹכָבִים — astrologue *m*
חוֹזֵה־הַמְּדִינָה — l'annonciateur *m* de l'Etat (Th. Herzl)
חוֹזִי, ־זִית ת — contractuel
חוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ת — de retour, qui se répète
מִבְחָן חוֹזֵר — contre-épreuve *f*
תּוֹשָׁב חוֹזֵר — rapatrié
הוֹן חוֹזֵר — fonds *m* de roulement
חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה — pénitent
מִכְתָּב חוֹזֵר — lettre *f* circulaire
דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר — conjugaison réfléchie
חוֹזֵר (132) ז — circulaire *f*
1. **חוֹחַ** (ר׳ חוֹחִים) ז צמח — ronce *f*, chardon *m*
2. **חוֹחַ** (ר׳ חֲוָחִים) ז (סדק) — fente *f*, crevasse *f*
חוֹחִית (17) נ עוף — chardonneret *m*
חוּט (41) ז — fil *m*, ficelle *f*
חוּט־חַשְׁמַל — fil électrique
אנטום חוּט־הַשִּׁדְרָה — moelle épinière
|| בהש כְּחוּט־הַשָּׁנִי — comme un fil rouge
הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ — triple union *f*, trio *m*
כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה — de l'épaisseur d'un cheveu
דִּקְדֵּק כְּחוּט־הַשַּׂעֲרָה — se montrer pointilleux
מָשַׁךְ בַּחוּטִים — tirer les ficelles
חוּט־רְצִינוּת מָתוּחַ עַל־פָּנָיו — une expression de sérieux marque son visage
חוֹטֵא (131) ז — pécheur *m*
אֵין חוֹטֵא נִשְׂכָּר — le crime ne paie pas
חוֹטֵב (132) ז — coupeur *m*
חוֹטֵב־עֵצִים — bûcheron *m*
חוּטִי, ־טִית ת — filiforme, filamenteux
|| קֶשֶׁר חוּטִי — liaison *f* par fil
חוֹטֵף (132) ז — ravisseur *m*
חוּטְרָא (—) ז ארמית — bâton *m*
חִוְיָאִי (61) ז עוף — circaète *m*
חֲוָיָה (212) נ (הרגשה) — impression *f*, sensation *f*
חֲוָיָה דָּתִית — expérience religieuse

מְשָׂגִים חוֹפְפִים	notions *fpl* synonymes
מתמט מְשֻׁלָּשִׁים חוֹפְפִים	triangles égaux
חוֹפְפוּת (45) נ	coïncidence *f*, identité *f*
חוּץ (42) ז	dehors *m*, extérieur *m*
לָמָּה תַּעֲמֹד בַּחוּץ?	pourquoi restes-tu dehors?
הִסְתַּכֵּל הַחוּצָה	regarder dehors
הַחוּצָה!	hors d'ici!
כְּלַפֵּי־חוּץ	vers l'extérieur, extérieurement
מִשָּׂפָה וְלַחוּץ	purement verbal
מחוּץ לְ־	hors de, en dehors de
מחוּץ לַבַּיִת	hors de la maison
חוּץ מִן־	hors de, excepté
כֻּלָּם חוּץ מִמֶּנִּי	tous sauf moi
מִבַּחוּץ	du dehors, de l'extérieur
מִבַּיִת וּמִחוּץ	de l'intérieur et de l'extérieur
‖ חוּץ־לָאָרֶץ	l'étranger *m*
מִשְׂרַד־הַחוּץ ז	ministère *m* des affaires étrangères
סְחַר־חוּץ ז	commerce extérieur
עֲבוֹדַת־חוּץ נ	travail *m* à l'extérieur
‖ °חוּצוֹת־יְרוּשָׁלַיִם	les rues *fpl* de Jérusalem
חוֹצֵב (132) ז	carrier *m*
חוֹצֶה (73) ז מתמט	bissectrice *f*
חוֹצֵל (132) ז	nattier *m*
חוֹצֶלֶת (254) נ	natte *f*, paillasson *m*
חוֹצֵץ תה״פ	avec acharnement
יָצָא חוֹצֵץ נֶגֶד	monter à l'assaut de
חָוָק (107) ז (של־סולם)	échelon *m*
חוֹקֵר (132) ז (מלומד)	chercheur *m*
‖ משפט	enquêteur *m*
שׁוֹפֵט חוֹקֵר	juge *m* d'instruction
חוֹקְרָנִי, ־נִית ת	scrutateur
1. חוֹר (21) ז (נקב)	trou *m*
עֵינָיו יָצְאוּ מֵחוֹרֵיהֶן	ses yeux lui sortaient des orbites
‖ (מערה)	cavité *f*
2. חוֹר (21) ז (אציל)	noble *m*, notable *m*
‖ בֶּן־חוֹרִים (ר׳ בְּנֵי־חוֹרִים) ז	homme *m* libre
בַּת־חוֹרִים (ר׳ בְּנוֹת־חוֹרִים) נ	femme *f* libre
נְכָסִים בְּנֵי־חוֹרִים	biens non hypothéqués
1. חוּר (—) ז (אריג לבן)	lin blanc
2. חוּר (41) ז (מאורה)	repaire *m*, tanière *f*
חָוַר (320) פ״ע	pâlir, blanchir
‖ חִוֵּר (432) פ״י	faire pâlir, faire blanchir
בהש (הסביר)	éclaircir, expliquer
‖ הִתְחַוֵּר (466) פ״ע	devenir blanc
בהש (התברר)	s'éclaircir, devenir clair
הִתְחַוֵּר לִי	cela devint clair pour moi
‖ הֶחְוִיר (501) פ״י	faire pâlir
בהש (הסביר)	éclaircir, expliquer
‖ פ״ע	pâlir, blêmir
חָוָר (—) ז (אדמת־חמר)	marne *f*
חִוֵּר, חִוֶּרֶת (ר׳ חִוְּרִים, חִוְּרוֹת) ת	pâle, blême
חוֹרֵג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רְגִים, ־רְגוֹת) ת	anormal, irrégulier
אָב חוֹרֵג	beau-père (mari de la mère) *m*, parâtre *m*
אֵם חוֹרֶגֶת	belle-mère (femme du père) *f*, marâtre *f*
אָח חוֹרֵג	demi-frère *m*
אָחוֹת חוֹרֶגֶת	demi-soeur *f*
בֵּן חוֹרֵג	beau-fils (fils du conjoint) *m*
בַּת חוֹרֶגֶת	belle-fille (fille du conjoint) *f*
חִוְּרָה (240, בלי ר׳) נ	blancheur *f*, pâleur *f*
חִוָּרוֹן (38, בלי ר׳) ז	blancheur *f*, pâleur *f*
חַוְרוּר (41) ז רפא	leucome *m*
חֲוַרְוַר, ־רָה ת	blanchâtre
חֲוַרְוַר (465, רק בעבר) פ״ע	pâlir, blanchir
חַוְרוּרִי, ־רִית ת	blanchâtre, blafard, blême
חַוְרוּרִית (17) או **חֲוַרְוֶרֶת** (252) נ	pâleur *f*
חִוְּרוּת (45) נ	pâleur *f*, blancheur *f*
חוֹרִי (—) ז (אריג)	dentelle *f*
חוֹרִי, ־רִית ת	ajouré
חוֹרִין (= חורים) ← 2. חוֹר	
חִוַּרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת	blanc, blafard
חִוַּרְיָרוּת (48) נ	pâleur *f*, blancheur *f*
חוֹרְפִּי (ר׳ ־פִּים) ז עוף	chardonneret *m*
חוֹרְקָנִי, ־נִית ת	grinçant
1. [חוּשׁ] חָשׁ (382) פ״ע (מיהר)	se hâter
חָשׁ לְעֶזְרָה	accourir à l'aide
‖ הֵחִישׁ (525) פ״י	accélérer, amener d'urgence

|| הֶחֱזִיק (500) פ״י (הגביר) — renforcer, fortifier
הֶחֱזִיק אֶת־הַמִּשְׁמָר — renforcer la garde
הֶחֱזִיק מַעֲמָד — tenir bon, tenir ferme
|| (אחז) יָד אַחַת מַחֲזֶקֶת הַשֶּׁלַח — une main tenait le javelot
הֶחֱזִיק בְּ־ — maintenir, garder, s'en tenir à
כהש הֶחֱזִיק בְּמִנְהָג — conserver une habitude
הֶחֱזִיק בְּמַצָּב תָּקִין — entretenir en bon état
הֶחֱזִיק טוֹבָה לִפ׳ — savoir gré à qn
|| (הכיל) — contenir
|| (שמר ברשותו) — posséder, tenir, maintenir
הֶחֱזִיק בְּבֵית־סֹהַר — retenir en prison
הֶחֱזִיק בֵּית־חֲרֹשֶׁת — entretenir une usine
|| (חשב) הֶחֱזִיק אֶת־פ׳ לְ־ — prendre qn pour
הוּא מַחֲזָק תַּלְמִיד־חָכָם — il a la réputation d'un savant
הֶחֱזִיק אֶת יָדוֹ שֶׁל־פ׳ — soutenir qn
חָזָק, חֲזָקָה ת — fort, robuste, vigoureux
חֹזֶק (190, בלי ר׳) ז — force *f*, vigueur *f*
בְּחֹזֶק־יָד — d'une main forte, de force
חֲזָקָה (218) נ משפט — possession *f*
גְּדוֹלָה חֲזָקָה מִטַּעֲנָה — possession vaut mieux que prétention
|| (זכות־קדימה) — droit acquis, priorité *f*
|| (המצב הקודם) — état antérieur
הֶעֱמִיד דָּבָר עַל־חֶזְקָתוֹ — rétablir le statu quo
|| (דעה מקובלת) — présomption *f*
חֲזָקָה עָלָיו שֶׁאֵינוֹ מְשַׁקֵּר — on peut admettre qu'il ne ment pas
הֲרֵי הוּא בְּחֶזְקַת־יְהוּדִי — il est présumé juif
חָזְקָה (207, בלי ר׳) נ — force *f*, violence *f*
בְּחָזְקָה — par force
חֶזְקָה (243) נ — force *f*, puissance *f*
בְּחֶזְקַת־הַיָּד — fortement, énergiquement
|| מתמט — puissance
הֶעֱלָה לְחֶזְקָה שְׁלִישִׁית — élever à la puissance 3
אַרְבַּע בְּחֶזְקַת־חָמֵשׁ (4^5) — quatre puissance cinq
חִזְקִיָּהוּ ש״פ ז — Ezéchias *m*
חָזַר (322) פ״ע — retourner, revenir
חָזַר לַאֲחוֹרָיו — revenir en arrière
חָזַר לְאֵיתָנוֹ — se rétablir

חָזַר עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
חוֹזֵר חָלִילָה — qui recommence sans cesse
הָלוֹךְ וְחָזוֹר — aller et retour
חָזַר לְסוּרוֹ — récidiver
חָזַר בִּתְשׁוּבָה — faire pénitence
גַּלְגַּל חוֹזֵר בָּעוֹלָם — la fortune est changeante
טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר — sauf erreur ou omission
|| (עשה שוב) — répéter, recommencer
אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר — je dis une fois de plus
חָזַר וּמָכַר — revendre
חָזַר עַל־דְּבָרָיו — répéter ses paroles
חָזַר עַל־שִׁעוּרוֹ — répéter sa leçon
|| חָזַר בּוֹ מִן־ — renoncer à, se dédire de
חֲזֹר בְּךָ! — rétracte-toi!
|| חָזַר עַל־ (סבב וטרח) — s'adresser successivement à
חָזַרְתִּי עַל־כָּל־חֲבֵרַי — j'ai fait le tour de tous mes amis
חָזַר עַל־הַפְּתָחִים — mendier
|| פיס אוֹר חוֹזֵר — lumière réfléchie
|| דקדוק בִּנְיָן חוֹזֵר — voix réfléchie (du verbe)
כִּנּוּי חוֹזֵר — pronom réfléchi
|| נֶחֱזַר (395) פ״ע — être ramené, être répété
|| חִזֵּר (432) פ״ע (עַל־) — faire le tour de
חִזֵּר אַחֲרֵי־אִשָּׁה — faire la cour à une femme
|| הֶחֱזִיר (500) פ״י — rendre, restituer, renvoyer
הֶחֱזִיר לַמּוּטָב — remettre sur le bon chemin
הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ — rétablir l'ancienne splendeur
|| (ענה) — répondre
הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפ׳ — rendre son salut à qn
|| (הפנה) — détourner
הֶחֱזִיר פָּנָיו מִן־ — se détourner de
|| פיס הֶחֱזִיר אוֹר — réfléchir la lumière
חֲזָרָה (212) נ — retour *m*
|| (עשייה פעם נוספת) — répétition *f*
חֲזָרָה כְּלָלִית — répétition générale
עָרַךְ חֲזָרָה — répéter
|| (חרטה) — repentir *m*, réparation *f*
|| בַּחֲזָרָה תה״פ — en retour
נָסַע בַּחֲזָרָה — faire le voyage de retour

|| כימ — réduction *f*
1. חָזוּת (46) נ (ראייה) — vue *f*
בהש חזות־הכל — l'idéal suprême
חזות־עולם — conception *f* du monde
|| (מראה) — aspect *m*, apparence *f*, air *m*
חזותו מוכיחה עליו — son aspect montre qui il est
|| (נבואה) — vision *f*, prophétie *f*, présage *m*
חזות קשה — pressentiment *m* lugubre
2. ° חָזוּת (46) נ (חוזה) — contrat *m*, convention *f*
חזותי, ־תית ת — visuel, optique
זכרון חזותי — mémoire visuelle
חָזָז (—) ז רפא — pellicules *fpl*
חָזַז (332) פ״י — jaillir (éclair)
|| חִזֵּז (432) פ״י — lancer des éclairs
|| (זילף) — arroser
|| הִתְחַזֵּז (466) פ״ע — jaillir (éclair)
|| הֶחֱזִיז (500) פ״י — lancer des éclairs
חֲזָזִית (17) נ רפא — acné *f*
|| צמח — lichen *m*
חָזִי, חָזִית (ר׳ חָזִיִּים, חָזִיּוֹת) ת — pectoral, thoracique
חֵזִי (199) ז — aspect *m*, apparence *f*
איני יודע חזיו — je ne le connais pas de vue
חֲזִיָּה (202) נ — vue *f*, vision *f*
חֲזִיָּה (ר׳ ־יות) נ (של־גבר) — gilet *m*
(של־אישה) — soutien-gorge *m*
חִזָּיוֹן (39) ז (מראה) — vision *f*
חזיון־לילה — vision nocturne, songe *m*
|| (תופעה) — phénomène *m*
חזיונות־הטבע — les phénomènes naturels
חזיון היסטורי — événement *m* historique
|| (חזון) — vision, révélation *f*, idéal *m*
|| (מחזה) — drame *m*, pièce *f* de théâtre
חזיוני, ־נית ת — idéal, imaginaire
חָזִיז (1) ז (ברק) — éclair *m*
|| (ענן) — nuage *m*, nuée *f*
|| (של־חומר־נפץ) — pétard *m*, fusée *f*
חזיז ורעם! — sacrebleu!
חֲזִינָה (201) נ — pomme (d'une canne) *f*

חֲזִיר (1) ז זואול — porc *m*, cochon *m*
חזיר־בר או ־יער — sanglier *m*
חזיר־ים — cobaye *m*
1. חֲזִירָה (201) נ זואול — truie *f*, cochonne *f*
2. חֲזִירָה (201) נ — retour *m*
חזירה על־הפתחים — mendicité *f*
חֲזִירוֹן (ר׳ ־נים) ז — petit cochon, pourceau *m*
חֲזִירוּת (48) נ עממי — cochonnerie *f*, sale coup
חֲזִירִי, ־רית ת עממי — de cochon, dégoûtant
חֲזִירִיָּה (ר׳ ־יות) נ — bauge *f*, soue *f*
חֲזִירִית (—) נ רפא — scrofule *f*
חֲזִית (ר׳ חֲזִיתוֹת) נ (של־בניין) — façade *f*
|| צבא — front *m*
בהש חזית עממית — front populaire
חֲזִיתִי, ־תית ת — frontal
התקפה חזיתית — attaque *f* de front
חז״ל (= חכמינו זכרונם לברכה) ו״ר — les Sages du Talmud
חָזַם (322) פ״י — couper, tailler
חַזָּן (90) ז דת — chantre *m*
|| (בתקופת־התלמוד) — bedeau *m*, huissier *m*
חִזֵּן (432 נ) פ״ע — faire office de chantre
חַזָּנוּת (46) נ — art *m* du chantre, musique *f* liturgique
חָזַק (320) פ״ע — être fort
חזק ואמץ! — bon courage!, bonne chance!
חזק וברוך! — bravo!
תחזקנה ידיכם! — bon courage!, tenez bon!
חזק לבו — s'entêter, s'obstiner
|| (גבר) — s'intensifier, s'amplifier
המחול הלך וחזק — la danse allait en s'amplifiant
|| (התגבר) חזק על־ — venir à bout de
|| °(נאחז) חזק ראשו באלה — sa tête fut prise dans un térébinthe
|| חִזֵּק (432) פ״י — fortifier, renforcer
חזק ידי־פ׳ — encourager qn
חזק מתניו — se préparer au combat
|| הִתְחַזֵּק (466) פ״ע — se fortifier
התחזק בדעתו — se confirmer dans sa résolution

1. חָטַט (322) פ"י — fureter, gratter, fouiller
|| נֶחְטַט (393) פ"ע — être gratté, être égratigné
|| חִטֵּט (432) פ"י — fureter, gratter, fouiller
חִטֵּט בָּאַף — se fourrer le doigt dans le nez
חִטֵּט בְּשִׁנָּיו — se curer les dents
בהש חִטֵּט בְּעָבָרוֹ שֶׁל־פ' — scruter le passé de qn
2. [חטט] הִתְחוֹטֵט (488) פ"ע (התנוצץ) — étinceler
חָטָט (107) ז — tache (sur la peau) *f*, bouton *m*
חַטְטָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — coupeur *n* de cheveux en quatre
חַטְטָנוּת (46) נ — méticulosité *f*, minutie *f*
חַטְטָנִי, ־נית ת — méticuleux, pointilleux
חֲטֶטֶת (—) נ רפא — furonculose *f*
חֲטִיבָה (201) נ (כריתה) — coupe *f*, découpage *m*
חֲטִיבַת־עֵצִים — abattage *m* d'arbres
|| (גזרה) — taille *f*
|| (יחידה) — unité *f*, pièce *f*
חֲטִיבַת־בֵּינַיִם — premier cycle (du lycée)
בַּחֲטִיבָה אַחַת — d'une pièce, en même temps
|| צבא — brigade *f*
חֲטִיבָתִי, ־תית ת צבא — régimentaire
חֲטִיטָה (201) נ — furetage *m*, grattage *m*
חֲטִיף (10) ז — casse-croûte *m*
חֲטִיפָה (201) נ — rapt *m*, enlèvement *m*
|| בַּחֲטִיפָה — en hâte, hâtivement
חֲטִיפוּת (47, בלי ר') נ — hâte *f*, précipitation *f*
חֲטָם (88) ז — mors *m*
1. חָטַם (322) פ"ע (התאפק) — se retenir
2. חָטַם (322) פ"ע (אנפף) — nasiller, renifler
|| חִטֵּם (432) פ"י — nasiller
חֹטֶם (190) ז — nez *m*
בהש זָקַף חָטְמוֹ בְּ־ — se montrer insolent envers
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ — faire la moue
מָשַׁךְ בְּחָטְמוֹ — mener par le bout du nez
תָּחַב חָטְמוֹ בְּדָ"מ — fourrer son nez dans qch
מִתַּחַת לְחָטְמוֹ שֶׁל־פ' — à la barbe de qn
חָטְמִי, ־מית ת — nasal
חֲטָמִיָּה (202) נ — muserolle *f*
חֶטְמִית (17) נ צמח — mauve *f*
חֶטְמִית רְפוּאִית — guimauve officinale
חִטְמֵם (458) פ"ע — nasiller

חַטְמָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — qui a un gros nez
חַטְמָנִי, ־נית ת — nasillard
חֶטֶף (88) ז (חטיפה) — enlèvement *m*
|| (פעולה מהירה) — action hâtive
שִׂיחַת־חֶטֶף נ — conversation hâtive
בְּחֶטֶף — à la hâte, hâtivement
|| דקדוק — voyelle réduite
חֲטַף־פַּתָּח (ֲ) — *a* réduit
חֲטַף־סֶגּוֹל (ֱ) — *é* réduit
חֲטַף־קָמָץ (ֳ) — *o* réduit
חָטַף (322) פ"י — enlever, arracher, ravir
עממי — chiper, attraper
חָטַף יֶלֶד — kidnapper un enfant
בהש חָטַף אֶת־לֵב־פ' — surprendre la bonne foi de qn
חָטַף שֵׁנָה — piquer un somme
חֲטָפַתּוּ שֵׁנָה — s'endormir
חֲטֹף וֶאֱכֹל! — profite de la vie!, *carpe diem!*
חָטַף נְשִׁיקָה — dérober un baiser
|| נֶחְטַף (393) פ"ע — être enlevé
הַכַּרְטִיסִים נֶחְטְפוּ — on s'arrachait les billets
דקדוק — être pourvu d'une voyelle réduite
|| חִטֵּף (432) פ"י — enlever à la hâte
|| הִתְחַטֵּף (466) פ"ע — être raccourci, être réduit
בהש הִתְחַטְּפוּ שְׁנוֹתָיו — sa vie fut abrégée
|| הֶחְטִיף (501) פ"י — faire hâtivement
חַטָּפִית (17) נ עוף — gobe-mouche *m*
חַטְפָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — ravisseur *n*
בהש — sergent-recruteur *m*
חַטְפָנוּת (46, בלי ר') נ — rapt *m*, enlèvement *m*
חָטַר (322) פ"י — montrer, pointer, désigner
חֹטֶר (190) ז (ענף) — branche *f*, rameau *m*
בהש חֹטֶר מִגֶּזַע־יִשַׁי — un rejeton de la souche de Jessé
|| (מקל) — baguette *f*, verge *f*, tige *f*
|| (מחווה לקריאה) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
חַי, חַיָּה (ר' חַיִּים, חַיּוֹת) ת — vivant, vif
בהש אַלְמָנָה חַיָּה — femme délaissée
לָשׁוֹן חַיָּה — langue vivante
מַיִם חַיִּים — eau *f* de source, eau fraîche

כָּבַשׁ בַּחֲזָרָה	reconquérir
‖ פיס	réflexion *f*
חֲזַרְזִיר (1) ז	petit cochon, porcelet *m*
חֲזַרְזַר (91) ז צמח	groseille *f* à maquereau
חַזְרָן (ר׳ ־נִים) ז	homme persévérant
‖ (החוזר בו)	homme capricieux
חִזְרָן (ר׳ ־נִים) ז צמח	bambou *m*
חֻזְרָר (ר׳ ־רִים) ז צמח	sorbe *f*, corme *f*
חֲזֶרֶת (ר׳ חֲזָרוֹת) נ צמח	raifort *m*
חַזֶּרֶת (—) נ רפא	parotidite *f*, oreillons *mpl*
חֲזֹרֶת (259) נ	refrain *m*
חָח (ר׳ חַחִים) ז (טבעת־אף)	agrafe *f*, anneau *m*
‖ (וו של־חכה)	hameçon *m*, crochet *m*
‖ טכנ	pivot *m*
חַח־הַהֶצְרֵף (ברובה)	cheville *f* d'assemblage
חַט (53) ז (שן)	incisive *f*
‖ טכנ	ciseau *m*
1. חָטָא (337) פ״ע (טעה)	se tromper, échouer
‖ (עבר עבירה)	pécher, faillir, commettre une faute
חָטָא בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre des abus de langage
אֵין אָדָם חוֹטֵא וְלֹא לוֹ	*is fecit cui prodest*
‖ חִטֵּא (444) פ״י	purifier, purger
רפא	désinfecter
‖ הִתְחַטֵּא (478) פ״ע	se purifier, expier une faute
‖ הֶחְטִיא (506) פ״י	exciter au péché
חוֹטֵא וּמַחְטִיא	pécheur et séducteur
‖ הֶחְטִיא אֶת־הַמַּטָּרָה	manquer son but
2. [חטא] הִתְחַטֵּא (478) פ״ע	être calin
תִּינוֹק מִתְחַטֵּא עַל־אִמּוֹ	un bébé qui se fait cajoler par sa mère
חֵטְא (120) ז דת	péché *m*
הַחֵטְא הַקַּדְמוֹן	le péché originel
הִכָּה עַל־חֵטְא	battre sa coulpe, faire son mea culpa
חֵטְא־מָוֶת	péché mortel
‖ משפט	contravention *f*
חַטָּא, חַטָּאָה ת	pécheur
חֲטָאָה (218) או חַטָּאָה (226) נ	péché *m*
חַטָּאת (חַטַּאת־, חַטָּאתִי, בלי ר׳) נ	péché *m*
‖ (קרבן)	sacrifice *m* expiatoire
1. חָטַב (322) פ״י	couper, abattre, fendre
חָטַב עֵצִים	couper du bois
‖ נֶחְטַב (393) פ״ע	être coupé, être abattu
‖ חִטֵּב (432) פ״י	sculpter, tailler, ciseler
‖ הִתְחַטֵּב (466) פ״ע	être sculpté
2. [חטב] הֶחֱטִיב (500) פ״י	raturer
חַטָּב (90) ז	sculpteur *m*
חֲטָבָה (212, בלי ר׳) נ	taille *f*, coupe *f*
חֲטָבַת־עֵצִים	coupe de bois
חִטָּה (205) נ	froment *m*, blé *m*
חָטוּב, חֲטוּבָה ת (כרות)	coupé
‖ (מהוקצע)	sculpté, taillé, galbé
חִטּוּב (41) ז	sculpture *f*, taille *f*, galbe *m*
חֲטוּבָה (201) נ	tapisserie bigarrée
חָטוּט, חֲטוּטָה ת	tacheté, boutonneux
חֲטוּט־פָּנִים	au visage variolé
חִטּוּט (41) ז	furetage *m*, grattage *m*
חִטּוּט בָּאַשְׁפָּה	fouille *f* des ordures
חִטּוּט בִּפְצָעִים	retournement *m* du fer dans la plaie
בהש חִטּוּט בִּפְרָטִים	action *f* de couper les cheveux en quatre
חֲטוֹטֶרָה (—) או חֲטוֹטֶרֶת (254) נ	bosse *f*
חֲטוֹטְרִי, ־רִית ת	en forme de bosse, bossu
חֲטוֹטְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bossu *n*
חֲטוֹטֶרֶת ← חֲטוֹטֶרָה	
חִטּוּי (23) ז דת	purification *f*, expiation *f*
‖ רפא	désinfection *f*
חָטוּם, חֲטוּמָה ת	nasal
חִטּוּם (41) ז	nasillement *m*
חָטוּף, חֲטוּפָה ת	enlevé de force, kidnappé
‖ (מהיר)	rapide, hâtif
בִּקּוּר חָטוּף	visite-éclair *f*
מִיתָה חֲטוּפָה	mort subite
‖ דקדוק אוֹת חֲטוּפָה	consonne suivie d'une voyelle réduite
‖ חֲטוּפוֹת תה״פ	en hâte, hâtivement
חִטְחוּט (41) ז	furetage *m*, fouille *f*
חִטְחֵט (462) פ״ע	fureter, gratter, fouiller

‖ פיס חַשְׁמַל חִיּוּבִי	électricité positive
‖ (רצוי)	positif
חִיּוּבִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère affirmatif *ou* positif
חִיּוּג (51) ז	maniement *m* d'un cadran
(בטלפון)	appel (en composant un numéro) *m*
חִיּוּד, חִיּוּדָה ת	neutre
חִיּוּד (51) ז	neutralisation *f*
חִיּוּךְ (51) ז	sourire *m*
חִיּוּל (51) ז צבא	enrôlement *m*
חִיּוּנָה (201, בלי ר') נ	subsistance *f*
חִיּוּנִי, ־נִית ת	vital
חִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ	vitalité *f*
‖ (הכרחיות)	nécessité vitale
חִיּוּץ (51) ז	séparation *f*, cloisonnement *m*
חַיּוּת (47, בלי ר') נ	vie *f*, durée *f* de la vie
אַלְמְנוּת־חַיּוּת נ	veuvage *m* à vie
חִיּוּת (47, בלי ר') נ	vie *f*, vitalité *f*, vivacité *f*
חַיִט (157, בלי ר') ז	métier *m* de tailleur
חַיָּט, חַיֶּטֶת (ר' חַיָּטִים, חַיָּטוֹת) ש	tailleur *n*
חִיֵּט (452) פ"י	coudre
חַיָּטוּת (46, בלי ר') נ	métier *m* de tailleur, confection *f*
חַיִּים (חַיֵּי־, חַיַּי, וכו') ז"ר	vie *f*
בְּחַיָּיו	de son vivant
לְחַיִּים!	à votre santé!
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם!	bon succès!
שָׁתָה לְחַיִּים	trinquer
הֵרִים כּוֹס לְחַיֵּי־	lever son verre à la santé de
חַיֵּי־עוֹלָם	la vie éternelle
חַיֵּי־שָׁעָה	la vie terrestre
בַּעַל־חַיִּים (ר' בַּעֲלֵי־חַיִּים) ז	animal *m*
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי	décéder, trépasser
רָאָה חַיִּים	jouir de la vie
עממי עָשָׂה חַיִּים	se donner du bon temps
‖ (בשבועה) בְּחַיַּי! או בְּחַיֵּי־רֹאשִׁי!	par ma vie!
בְּחַיֶּיךָ! או בְּחַיֵּי־רֹאשְׁךָ!	je le jure sur ta tête
חִיֵּךְ (452) פ"ע	sourire
‖ הִתְחַיֵּךְ (466) פ"ע	se mettre à rire
חַיְּכָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rieur *n*
חַיְּכָנִי, ־נִית ת	riant, souriant

1. [חיל] חָל (387) פ"ע (כאב)	éprouver des douleurs
(חרד)	trembler, s'effrayer
‖ חוֹלֵל (455) פ"י (הפחיד)	faire trembler, effrayer
חוֹלְלָה (ילדה)	enfanter
(יצר)	créer
חוֹלֵל נִפְלָאוֹת	réaliser des merveilles
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ"ע	se produire
הִתְחוֹלְלָה סְעָרָה	une tempête se déchaîna
‖ הֵחִיל (526) פ"י (החריד)	faire trembler
(יצר)	enfanter, créer
2. [חיל] חָל (387) פ"ע (חיכה)	attendre
‖ חוֹלֵל (455) פ"ע	attendre, espérer
‖ הִתְחוֹלֵל (488) פ"ע	attendre, espérer
3. [חיל] חָל (387) פ"ע (הצליח)	réussir
4. חִיֵּל (452) פ"י	enrôler
‖ הִתְחַיֵּל (466) פ"ע	s'enrôler
חֵיל או חֵל (1) ז (חומה)	rempart *m*, lice *f*
בהש גָּלוּת־הַחֵל נ	exil *m* pénible, ghetto *m*
חִיל (1) ז (כאב)	douleur *f*
חִיל כַּיּוֹלֵדָה	douleurs de l'enfantement
‖ (פחד)	frayeur *f*, terreur *f*
חִיל וּרְעָדָה	crainte et tremblement
חַיִל (158) ז (כח)	force *f*, courage *m*
אָזַר חַיִל	s'armer de courage
יִישַׁר חֵילְךָ!	bravo!
בֶּן־חַיִל	guerrier *m*, homme valeureux
‖ (הון)	richesse *f*, fortune *f*
‖ (מרץ)	énergie *f*, vaillance *f*
אֵשֶׁת־חַיִל	femme vaillante
‖ (הצלחה)	succès *m*, réussite *f*
עָשָׂה חַיִל	réussir
הָלַךְ מֵחַיִל אֶל־חַיִל	aller de succès en succès
‖ צבא (ר' חֲיָלוֹת, חֵילוֹת־ וכו')	armée *f*, corps *m*
חֵיל־רַגְלִים	infanterie *f*
חֵיל־תּוֹתְחָנִים	artillerie *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן	troupes blindées
חֵיל־הַנְדָּסָה	génie *m* militaire
חֲיָלוֹת לוֹחֲמִים	troupes combattantes
חַיָּל (90) ז	soldat *m*

סִיד חַי — chaux vive
חַי וְקַיָּם — l'Etre éternel (Dieu)
עממי צָעַק חַי וְקַיָּם — jeter les hauts cris
כֹּה לֶחָי! — porte-toi bien!, bravo!
חֵי־הָעוֹלָמִים — l'Eternel (Dieu) *m*
°כָּעֵת חַיָּה — en cette même saison
|| (בשבועה) חַי אָנִי — par ma vie!
חַי ה' — j'en atteste Dieu
חֵי־נַפְשִׁי או ־רֹאשִׁי — je le jure sur ma tête
|| (לא מבושל) — cru
בָּשָׂר חַי — viande crue
יָרָק חַי — légumes verts, crudités *fpl*
יַיִן חַי — vin pur
לֶחֶם חַי — pain complet
|| (זריז) — vif, alerte, animé
אָדָם חַי וְתוֹסֵס — homme vif et plein d'entrain
שִׂיחָה חַיָּה — conversation animée
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה — la cheville ouvrière
|| חַי (—) ז — faune *f*
נֶפֶשׁ־כָּל־חַי — tous les êtres vivants
מַמְלֶכֶת־הַחַי נ — le règne animal
|| חַיָּה (202) נ (בעל־חיים) — animal *m*, bête *f*
חַיָּה רָעָה — bête féroce
חַיַּת־הַשָּׂדֶה — les bêtes sauvages
דת חַיּוֹת־הַקֹּדֶשׁ נ״ר — les saintes créatures (les anges)
(אשה יולדת) — femme *f* en couches
(נשמה) — âme *f*, vie *f*
עוֹד בַּחַיִּים חַיָּתוֹ — il est encore bien vivant
מָצָא חַיַּת־יָדוֹ — gagner sa subsistance
חַיָּב, חַיֶּבֶת (ר' חַיָּבִים, חַיָּבוֹת) ת — redevable
הוּא חַיָּב לִי מֵאָה שְׁקָלִים — il me doit cent sicles
הַכְנָסָה חַיֶּבֶת בְּמַס — revenu *m* imposable
|| (צריך) — obligé
חַיַּב־גִּיּוּס — astreint au service militaire
|| משפט — coupable
יָצָא חַיָּב בַּדִּין — être condamné en justice
חַיַּב־מִיתָה — passible de mort
חַיֵּב ← [חוב]
חַיְבָּר (1) ז — réserve *f*, parc naturel
חַיֵּג ← [חוג]

חִיגָה (201) נ — action *f* de planer
חִיֵּד (452) פ״י — neutraliser
חִידָה (201) נ — énigme *f*, devinette *f*
|| ° (משל) — allégorie *f*
חִידוֹן (21) ז — interrogation *f*, colle *f*
חידון רַדְיוֹפוֹנִי — jeu *m* radiophonique
חַיְדַּק (ר' ־קִים) ז — microbe *m*
חָיָה (348) פ״ע — vivre
יְחִי הַמֶּלֶךְ! — vive le roi!
תְּחִי הַמַּלְכָּה! — vive la reine!
אִמִּי שֶׁתִּחְיֶה — ma mère à qui je souhaite longue vie
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים — nous ne sommes pas tenus de le croire sur parole
חַי עַל־לֶחֶם וּמַיִם — vivre chichement
|| (החלים) — guérir
|| חִיָּה (453) פ״י (השאיר בחיים) — laisser en vie
(השיב לתחייה) — faire revivre, ressusciter
בהש מַשְׁקֶה מְחַיֶּה נְפָשׁוֹת — boisson rafraîchissante
|| הִתְחַיָּה (480) פ״ע — s'intégrer dans la vie
(שב לחיים) — ressusciter
|| הֶחֱיָה (511) פ״י (השאיר בחיים) — laisser en vie
דת בָּרוּךְ שֶׁהֶחֱיָנוּ — béni Celui qui nous a laissés en vie
(השיב לתחייה) — ressusciter, ranimer
1. **חַיָּה** ← חַי
2. **°חַיָּה** (202) נ (גדוד) — troupe *f*, tribu *f*
חַיַּת־פְּלִשְׁתִּים — une troupe de Philistins
חָיֶה, חָיָה (ר' חָיִים, חָיוֹת) ת — vif, alerte
חִיּוּב (51) ז (חובה) — obligation *f*
|| משפט (הרשעה) — condamnation *f*
|| בנק חִיּוּב־חֶשְׁבּוֹן — débit *m* d'un compte
|| (אישור) — affirmation *f*, confirmation *f*
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה — positivement ou négativement
עָנָה בְּחִיּוּב — répondre affirmativement
חִיּוּבִי, ־בִית ת — positif, affirmatif
תְּשׁוּבָה חִיּוּבִית — réponse affirmative
חַוַּת־דַּעַת חִיּוּבִית — avis *m* favorable
|| מתמט מִסְפָּר חִיּוּבִי — nombre positif

‖ חכך (433) פ"י	frotter, racler
חֲכֶכֶת (252) נ רפא	irritation (de la peau) *f*
חֲכַלִיל, ־לָה או חַכְלִילִי, ־לִית ת	rouge
חֲכַלִילוּת או חַכְלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ	rougeur *f*
חֲכַלִילִית (ר' ־לִיּוֹת) נ עוף	rouge-queue *m*
חִכְלֵל (460) פ"י	teindre de rouge
‖ הִתְחַכְלֵל (494) פ"ע	rougir
חָכַם (321) פ"ע	être sage
‖ נֶחְכַּם (394) פ"ע	devenir sage
‖ חִכֵּם (432) פ"י	rendre sage, instruire
‖ הִתְחַכֵּם (466) פ"ע (נעשה חכם)	devenir sage
(עשה עצמו כחכם)	faire étalage de subtilité
(התנכל) הִתְחַכֵּם לִפ'	intriguer contre qn
‖ הֶחְכִּים (501) פ"ע (נחכם)	devenir sage
‖ פ"י (עשה לחכם)	rendre sage, instruire
חָכָם, חֲכָמָה ת	sage
תַּלְמִיד־חָכָם (ר' תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים) ז	érudit *m*
אֵין חָכָם כְּבַעַל־הַנִּסָּיוֹן	un homme averti en vaut deux
חַכְמֵי־אֻמּוֹת־הָעוֹלָם ז"ר	les sages *mpl* des nations
עממי חָכָם בַּלַּיְלָה	sage quand il dort, sot
‖ דת	rabbin *m*, docteur *m*
חַכְמֵי־הַמִּשְׁנָה ז"ר	les docteurs de la *Michna*
חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (= חֲזַ"ל)	les anciens rabbins
לְשׁוֹן־חֲכָמִים נ	la langue de la *Michna*
‖ חֲכָמָה נ או אִשָּׁה חֲכָמָה (מיילדת)	sage-femme *f*
°(אומנית)	femme habile *ou* experte
חָכְמָה (207) נ (תבונה)	sagesse *f*, intelligence *f*
רֵאשִׁית־חָכְמָה נ	le début de toute sagesse
‖ (ידיעה)	science *f*
חָכְמָה יְוָנִית	philosophie grecque
חָכְמַת־יִשְׂרָאֵל	études juives
חָכְמָה נִסְתָּרָה (= ח"ן)	doctrine *f* ésotérique, kabbale *f*
‖ עממי (תחבולה)	astuce *f*, ruse *f*, ingéniosité *f*
בְּלִי חָכְמוֹת	sans subtilités, franchement
חַכְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	érudit *n*, savant *n*
חַכְמָנוּת (46) נ	subtilité *f*, ingéniosité *f*
חַכְמָנִי, ־נִית ת	subtil, ingénieux, astucieux

חִכָּנִי, ־נִית ת	palatal
חָכַר (323) פ"י	prendre à ferme
‖ נֶחְכַּר (394) פ"ע	être affermé
‖ הֶחְכִּיר (501) פ"י	donner à ferme, affermer
היסט הַחְכֵּר וְהַשְׁאֵל	prêt-bail *m*
חַכְרָן (97) ז	fermier *m*, métayer *m*
חָל ← [חול], .1 .2 .3 [חיל]	
חַל ← חִיל	
חֹל (ר' חֻלִּין) ז	profane *m*
יְמוֹת־הַחֹל ז"ר	jours *mpl* ouvrables
עָשָׂה שַׁבַּתּוֹ חֹל	passer le sabbat sans luxe
חֹל־הַמּוֹעֵד	jours *mpl* de demi-fête
לִמּוּדֵי־חֹל ז"ר	études *fpl* profanes
שִׂיחַת־חֻלִּין נ	conversation banale
‖ דת חֻלִּין ז"ר	produits (*ou* animaux) non consacrés
.1 °חָלָא (337) פ"ע (חלה)	tomber malade
‖ הֶחְלִיא (506) פ"י	rendre malade
.2 [חלא] הֶחְלִיא (506) פ"ע (החליד)	se rouiller
חֶלְאָה (243) נ	saleté *f*, ordure *f*
בהש חֶלְאַת־הַמִּין־הָאֱנוֹשִׁי	rebut *m* de l'humanité
חֲלָאִים ← חֳלִי	
חֳלָאִים ← חֳלִי	
חָלַב (324) פ"י	traire
‖ (נתן חלב) פָּרָה חוֹלֶבֶת	vache *f* à lait
‖ נֶחְלְבָה (393) פ"ע	être traite
‖ הֶחְלִיב (501) פ"י	traire
חָלָב (106, נס' חֲלֵב־, בלי ר') ז	lait *m*
מוּצְרֵי־חָלָב ז"ר	laitages *mpl*
אַבְקַת־חָלָב נ	lait en poudre
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב	voie lactée, galaxie *f*
‖ בהש שִׁנֵּי־חָלָב נ"ר	dents *fpl* de lait
עממי חֲלֵב־צִפֳּרִים	ambroisie (mets exquis) *f*
חֵלֶב (180) ז	graisse *f*
בהש הוֹצִיא חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ	suer sang et eau
‖ (עידית) חֵלֶב־הָאָרֶץ	les produits succulents du pays
חֵלֶב־חִטִּים	suc *m* de froment
חֶלְבָּה (—) נ צמח	fenugrec *m*
חֶלְבּוֹן (ר' ־נִים) ז	blanc *m* d'oeuf, glaire *f*

חַיָּל מְשֻׁחְרָר	ancien combattant
חַיַּל־מִלּוּאִים	réserviste *m*
‖ (שחמט)	pion *m*
חִילָה (201) נ	tremblement *m*, frisson *m*
חַיָּלִי, ־לִית ת	militaire
חִילָף (91) ז צמח	stipe *m*
חִילְק ש״פ ז	Hilaq *npr m*
עַמִּי חִילְק וּבִילְק	Pierre et Paul, n'importe qui
חַיֶּלֶת (ר׳ חַיָּלוֹת, חַיְלוֹת־ וכו׳) נ	soldate *f*
חִימַאי, חִימְיָה וכו׳ ← כִּימַאי, כִּימְיָה וכו׳	
1. חֵין (1, בלי ר׳) ז	charme *m*, beauté *f*
חֵין־עֶרְכּוֹ	sa grâce incomparable
2. חִין (1, בלי ר׳) ז	supplication *f*, prière *f*
חַיִס (156, בלי ר׳) ז	arbre *m* généalogique
חַיְעַד (ר׳ ־עֲדִים) ז צמח	immortelle *f*
חִיֵּף (452) פ״י	gratter
‖ הִתְחַיֵּף (466) פ״ע	se gratter
חֵיפָה ש״פ נ (עיר)	Haïfa *m*
חַיִץ (157) ז	séparation *f*, cloison *f*
בהש מְדִינַת־חַיִץ נ	Etat-tampon *m*
חַיֵּץ (452) פ״י	séparer, cloisonner
חִיצוֹן, ־נָה ת	extérieur, externe
הַסְּפָרִים הַחִיצוֹנִים	les Apocryphes *mpl*
תַּלְמִיד חִיצוֹן	élève externe
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן	la nourriture et le vêtement
חִיצוֹנִי, ־נִית ת	extérieur
חִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	apparence extérieure
חֵיק (1) ז	sein *m*, giron *m*, poitrine *f*
אִישׁ־חֵיקָהּ/אֵשֶׁת־חֵיקוֹ	son mari / sa femme
בהש הֵשִׁיב לִפ׳ אֶל־חֵיקוֹ	rendre la pareille à qn
‖ בהש (תווך)	intérieur *m*, milieu *m*, sein
בְּחֵיק־הַמִּשְׁפָּחָה	au sein de la famille
בְּחֵיק־הַטֶּבַע	au milieu de la nature
חִירִיק (—) ז דקדוק	la voyelle *i*
חִירִיק גָּדוֹל/קָטָן	*i* long / bref
[חיש] ← 1. [חוש]	
חִישׁ תה״פ	vite
חִישׁ קַל	à toute vitesse
1. חִישָׁה (201) נ (חיפזון)	rapidité *f*, hâte *f*

2. חִישָׁה (201) נ (הרגשה)	sensation *f*, sentiment *m*
סְפִינַת־חִישָׁה נ	bateau-espion *m*
3. חִישָׁה (201) נ (שׁל־קנים)	fourré *m*, hallier *m*
חִישׁוֹנוּת (48) נ	sensitivité *f*, sensibilité *f*
חִישׁוֹנִי, ־נִית ת	sensitif, sensible
חַיְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne indécise
חַיְשָׁנוּת (46) נ	hésitation *f*, timidité *f*
חַיְשָׁנִי, ־נִית ת	hésitant, indécis
חֵית (—) נ (אות)	*heth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
חַיָּתִי, ־תִית ת	bestial
חֵךְ (114) ז	palais (de la bouche) *m*
עָרֵב לַחֵךְ	agréable au goût
תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי	que ma langue colle à mon palais
‖ דקדוק עִצּוּרֵי־הַחֵךְ ז״ר	consonnes palatales
חַךְ (144, בלי ר׳) ז	eczéma *m*
1. חִכָּה (345) פ״ע (ציפה)	attendre, espérer
‖ חִכָּה (453) פ״ע	attendre
2. חִכָּה (453) פ״י (צד דגים)	pêcher à la ligne
חַכָּה (208) נ	hameçon *m*
חִכּוּי (23) ז	attente *f*
חִכּוּךְ (51) ז	frottement *m*
‖ בהש (סכסוך)	désaccord *m*, conflit *m*
חִכּוּם (51) ז	mot *m* d'esprit
חָכוּר (21) ז	fermage *m*
חַכּוֹר (31) ז	fermier *m*, métayer *m*
חִכּוּר (51) ז	fermage *m*
חִכְחֵךְ (462) פ״ע	se racler la gorge
חִכִּי, חִכִּית ת דקדוק	palatal
חִכָּיוֹן (38) ז	attente *f*
חַכִּים (ר׳ ־מִין) ת ארמית	sage
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא	à bon entendeur salut
חֲכִירָה (201) או חֲכִירוּת (48) נ	fermage *m*
חֲכָךְ (88) ז	irritation (de la peau) *f*, gale *f*
חָכַךְ (323) פ״י	frotter
חָכַךְ יָדָיו	se frotter les mains
בהש חָכַךְ בְּדַעְתּוֹ	se creuser la tête, hésiter
‖ (חכחך)	se racler la gorge
דִּבּוּר חוֹכֵךְ	prononciation gutturale

חָלוּף (–) ז	changement *m*
בֶּן־חֲלוֹף	éphémère, passager
חָלוּף, חֲלוּפָה ת	alternatif
‖ לַחֲלוּפִין תה"פ	alternativement, à défaut, sinon
חִלּוּף (51) ז	échange *m*
חִלּוּפֵי־דְבָרִים	dispute *f*, altercation *f*
חִלּוּף־חֳמָרִים	métabolisme *m*
חִלּוּף־כֹּחַ	reprise *f* de forces
חִלּוּף־מִכְתָּבִים	correspondance *f*
חִלּוּף־מִשְׁמָרוֹת	relève *f* de la garde
חִלּוּפֵי־נוּסְחָאוֹת ז"ר	variantes *fpl*
חִלּוּפֵי־גְבָרִי	mouvement *m* de personnel
גַּלְגַּל־חִלּוּף ז	roue *f* de secours
חֶלְקֵי־חִלּוּף ז"ר	pièces *fpl* de rechange
חשמל זֶרֶם־חִלּוּפִים	courant alternatif
‖ (הפך)	contraire *m*
‖ (שינוי)	changement *m*
חֲלוּפָה (201) נ	alternative *f*
חִלּוּפִית (ר' ־פִּיּוֹת) נ	amibe *f*
חָלוּץ, חֲלוּצָה ת	déchargé (de son équipement)
חֲלוּץ־הַנַּעַל	déchaussé
‖ (הולך בראש)	éclaireur *m*
בהש (סולל־דרך)	pionnier *m*
חֲלוּצֵי־הַמַּדָּע	les pionniers de la science
‖ ספורט	avant *m*
חָלוּץ מֶרְכָּזִי	avant centre
חָלוּץ יְמָנִי/שְׂמָאלִי	ailier droit / gauche
‖ חָלוּץ (–) ז צבא	avant-garde *f*
‖ חֲלוּצָה (201) נ דת	veuve libérée du lévirat
חִלּוּץ (51) ז	dégagement *m*, sauvetage *m*
חִלּוּץ־מְכוֹנִית	dépannage *m* d'une voiture
בהש חִלּוּץ־עֲצָמוֹת	détente *f* des membres, dégourdissement *m*
חֲלוּצִי, ־צִית ת	de pionnier, d'avant-garde
מִפְעָל חֲלוּצִי	entreprise *f* de pionniers
פְּעִילוּת חֲלוּצִית	activité *f* de pointe
חֲלוּצִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère pionnier, initiative *f*
חָלוּק (10) ז (בגד)	blouse *f*, chemise *f*
חֲלוּק־בַּיִת	robe *f* de chambre
חֲלוּק־לַיְלָה	chemise de nuit
חָלוּק, חֲלוּקָה ת	partagé, divisé
הַדֵּעוֹת חֲלוּקוֹת	les avis sont partagés
לִבּוֹ חָלוּק	son coeur balance, il hésite
חֲלוּק־לֵב	hésitant, indécis
הֵם חֲלוּקִים עָלָיו	ils ne sont pas d'accord avec lui
חִלּוּק (51) ז (אבן)	caillou *m*, galet *m*
חִלּוּק (51) ז (חלוקה)	division *f*, partage *m*
‖ מתמט	division
‖ (הבדל)	différence *f*
חִלּוּקֵי־דֵעוֹת	divergence *f* de vues, désaccord *m*
‖ (פלפול)	distinguo *m*
חָלוּשׁ, חֲלוּשָׁה ת	faible
‖ חֲלוּשׁוֹת תה"פ	faiblement
חֲלוּשָׁה (201) נ	faiblesse *f*
חָלוּת (46) נ	applicabilité *f*
חִלָּזוֹן (39) ז זואול	escargot *m*, colimaçon *m*
חֶלְזוֹן־הָאַרְגָּמָן	murex *m*
חֶלְזוֹנִי, ־נִית ת	en spirale, en colimaçon
חִלְזֵן (460 נ) פ"י	enrouler, faire monter en spirale
‖ הִתְחַלְזֵן (493 נ) פ"ע	s'enrouler, s'entortiller
חַלְחוֹל (1) ז	filtre *m*, percolateur *m*
1. חַלְחוּל (41) ז (רעדה)	tremblement *m*
2. חַלְחוּל (41) ז (חדירה)	infiltration *f*
‖ (גרגור)	gargouillement *m*
1. חִלְחֵל (462) פ"י (הרעיד)	faire trembler
‖ הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע	se mettre à trembler
2. חִלְחֵל (462) פ"ע (חדר)	s'infiltrer
‖ (גרגר)	gargouiller
‖ הִתְחַלְחֵל (492) פ"ע	s'infiltrer
חַלְחָלָה (222) נ	tremblement *m*, frisson *m*
חַלְחֹלֶת (256) נ אנטום	rectum *m*
1. חָלַט (322) פ"י (פסק)	décider
‖ נֶחְלַט (393) פ"ע	être décidé
‖ חִלֵּט (432) פ"י משפט	exproprier, confisquer
‖ הֶחְלִיט (501) פ"י	décider
2. חָלַט (322) פ"י מטבח	faire une infusion
‖ (ביצה)	pocher

|| כימ — protéine *f*, albumine *f*
|| בהש חֶלְבּוֹן־הָעַיִן — cornée *f*
חֶלְבּוֹנִי, ־נִית ת — albumineux, albuminoïde
חֲלָבִי, ־בִית ת — lacté, laiteux
|| (בדיני כשרות) — maigre
חֲלַבְלוּב (ר׳ ־בִים) ז צמח — euphorbe *f*
חַלְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיוֹת) ש — laitier *n*
חֶלְבְּנָה (—) נ — galbanum *m*
חַלְבָנוּת (46) נ — laiterie *f*, commerce *m* du lait
חֲלַגְלוֹגָה (ר׳ ־גוֹת) נ צמח — pourpier *m*
1. חָלַד (322) פ״י (חפר) — creuser, fouiller
|| חִלֵּד (432) פ״י — creuser, fouiller
|| הֶחְלִיד (501) פ״י — enfoncer (un couteau)
2. [חלד] נֶחְלַד (393) פ״ע (התכסה חלודה) — se rouiller
|| הֶחְלִיד (501) פ״י — faire rouiller
|| פ״ע — se rouiller
בהש (קהה) — s'ankyloser, s'engourdir
1. חֶלֶד (172, בלי ר׳) ז (ארץ) — terre *f*, monde *m*
יוֹשְׁבֵי־חֶלֶד — habitants *mpl* de la terre
|| (חיים עלי־אדמות) — vie *f* terrestre, existence *f*
בִּימֵי־חֶלְדִּי — durant ma vie
2. חֶלֶד (—) ז (חלודה) — rouille *f*
אַל־חֶלֶד צ — inoxydable
חֹלֶד (ר׳ חֲלָדִים) ז זואול — taupe *f*
חֹלֶד־הָרִים — hermine *f*
חֲלָדָה (212) נ — enfoncement (d'un couteau dans la gorge) *m*
חֻלְדָּה (ר׳ חֻלְדּוֹת) נ זואול — rat *m*
חֲלֻדָּה ← חֲלוּדָה
חִלָּדוֹן (39, בלי ר׳) ז חקל — rouille (du blé) *f*
1. חָלָה (345) פ״ע (נעשה חולה) — tomber malade
בהש חָלָה עַל־פ׳ — se soucier de qn
|| חִלָּה (453) פ״י — rendre malade
|| הִתְחַלָּה (480) פ״ע (חלה) — tomber malade
(העמיד פני־חולה) — faire le malade
|| הֶחֱלָה (511) פ״י — rendre malade
2. חִלָּה (453) פ״י (התחנן) — supplier, implorer, attendrir
חִלָּה אֶת־פְּנֵי־פ׳ — supplier qn, implorer qn
חַלָּה (208) נ — miche *f*, galette *f*
|| דת (תרומת־הבצק) — prélèvement *m* sur la pâte
|| חַלַּת־דְּבַשׁ — gâteau *m* de miel
חָלוּא, חֲלוּאָה ת — malade, souffrant
חָלוּב, חֲלוּבָה ת — laiteux, lacté
חָלוּד, חֲלוּדָה ת — rouillé
חֲלוּדָה (201) או חֲלֻדָּה (208) נ — rouille *f*
הֶעֱלָה חֲלוּדָה — se rouiller
חַלְוָה (—) נ מטבח — halva (friandise orientale) *m*
חָלוּט, חֲלוּטָה ת (מוחלט) — absolu, définitif
|| מטבח — saisi, infusé
|| לַחֲלוּטִין תה״פ — absolument, définitivement
חִלּוּט (51) ז — constatation *f*, affirmation *f*
|| (החרמה) — confiscation *f*
1. חִלּוּי (—) ז (תחינה) — supplication *f*
2. חִלּוּי (—) ז (המתקה) — adoucissement *m*
חָלוּל, חֲלוּלָה ת — creux
1. חִלּוּל (51) ז (ביזוי) — profanation *f*
חִלּוּל־הַשֵּׁם — blasphème *m*
חִלּוּל־קֹדֶשׁ — sacrilège *m*
חִלּוּל־שְׁבוּעָה — violation *f* d'un serment
חִלּוּל־שַׁבָּת — profanation du sabbat
2. חִלּוּל (51) ז (נגינה בחליל) — jeu *m* de flûte
חֲלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cavité *f*, porosité *f*
חֲלוֹם (22) ז — rêve *m*, songe *m*
חֲלוֹם בְּהָקִיץ — rêverie *f*, rêve éveillé
בַּעַל־חֲלוֹמוֹת ז — rêveur *m*
1. חָלוּם, חֲלוּמָה ת (חולמני) — rêveur, songeur
2. חָלוּם ← חָלִים
חֲלוֹמִי, ־מִית ת — de rêve, chimérique, idyllique
חֲלוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — visions *fpl* chimériques
חַלּוֹן (22) ז — fenêtre *f*
חַלּוֹן צָרְפָתִי — porte-fenêtre *f*
חַלּוֹן־רַאֲוָה — vitrine *f*
|| (במערכת השעות) — heure creuse
עממי בַּחַלּוֹנוֹת הַגְּבוֹהִים — dans les hautes sphères, en haut lieu
חִלּוּן (51, בלי ר׳) ז — laïcisation *f*, sécularisation *f*
חִלּוֹנִי, ־נִית ת — laïque, séculier
חִלּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — laïcisme *m*, laïcité *f*
חַלּוֹנִית (17) נ — petite fenêtre, lucarne *f*

חִלֵּל שְׁבוּעָה	violer un serment
חִלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת	profaner le sabbat
‖ הִתְחַלֵּל (466) פ"ע	être profané
‖ הֻחַל (528) פ"י	profaner
לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ	il ne manquera pas à sa parole
2. [חלל] הֵחֵל (528) פ"י (התחיל)	commencer
הָחֵל בְּ־ או מִן־	à partir de
(במירוץ) הָחֵל!	partez!
°הָחֵל וְכַלֵּה	du commencement à la fin
3. חָלַל (432) פ"ע (ניגן בחליל)	jouer de la flûte
4. חָלַל (324) פ"ע (נהרג)	être percé, être tué
‖ חוֹלֵל (455) או חִלֵּל (432) פ"י (הרג)	percer, tuer
1. חָלָל (107) ז (הרוג)	tué *m*
חַלְלֵי־חֶרֶב	les morts *mpl* de la guerre
נָפַל חָלָל	tomber au combat
2. חָלָל (107) ז (מקום ריק)	espace *m* vide
‖ (מרחב אין־סופי)	espace
חֲלַל־הָעוֹלָם	le cosmos, l'univers *m*
חֵקֶר־הֶחָלָל ז	cosmographie *f*
טַיַּס־הֶחָלָל ז	astronaute *m*, cosmonaute *m*
סְפִינַת־חָלָל נ	astronef *m*
חָלָל, חֲלָלָה ת דת	déchu (de la prêtrise)
חֲלָלִית (17) נ	astronef *m*
1. חָלַם (322) פ"י	rêver
חָלַם חֲלוֹם	faire un rêve
חָלַם בְּהָקִיץ	rêver tout éveillé
‖ הֶחֱלִים (501) פ"י	faire rêver, rêver
2. חָלַם (320) פ"ע (היה בריא)	être en bonne santé
‖ הֶחֱלִים (501) פ"י (ריפא)	fortifier, revigorer
‖ פ"ע (נרפא)	se rétablir
הֶחֱלִים מִמַּחֲלָתוֹ	relever de maladie
חֶלְם ש"פ נ (עיר)	Chelm (ville de Pologne) *f*
עממי חַכְמֵי־חֶלְם ז"ר	les compères *mpl* de Chelm (réputés pour leur naïveté)
חֶלְמָאוּת (46) נ	balourdise *f*, béotisme *m*
חֶלְמָאִי (ר' ־מָאִים) ז	habitant *m* de Chelm, homme naïf, balourd *m*, béotien *m*
חֶלְמוֹן (ר' ־נִים) ז	jaune *m* d'oeuf
חֶלְמוֹנָה (201) נ	liqueur *m* à l'oeuf
חֶלְמוֹנִי, ־נִית ת	blond

°חַלָּמוּת (—) נ (איוב ו' ו') צמח	buglosse *f*
חַלָּמִישׁ (18) ז	silex *m*, caillou *m*
חַלָּמִישִׁי, ־שִׁית ת	dur comme pierre
חֶלְמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ צמח	mauve *f*
חַלְמָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rêveur *n*
חַלְמָנוּת (46) נ	rêverie *f*, rêvasserie *f*
חִלֵּן (432 נ) פ"י	séculariser, laïciser
‖ הִתְחַלֵּן (466 נ) פ"ע	se séculariser, se laïciser
חֲלַף! מ"ק	c'est fini!, disparu!, envolé!
חָלַף (322) פ"ע (נעלם)	disparaître
חָלַף עִם־הָרוּחַ	autant en emporte le vent
חָלְפָה הַסַּכָּנָה	le danger est passé
‖ (עבר)	passer
הַשָּׁנִים חָלְפוּ	les années passèrent
‖ (הופיע)	surgir, apparaître
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף	le matin surgit la fleur
‖ פ"י (החליף)	échanger, remplacer
‖ נֶחְלַף (393) פ"ע	être échangé, être remplacé
‖ חִלֵּף (432) פ"י	échanger, remplacer
‖ הִתְחַלֵּף (466) פ"ע	se modifier, se succéder
‖ הֶחֱלִיף (501) פ"י	changer, échanger
הֶחֱלִיף בְּגָדָיו	changer de vêtements
הֶחֱלִיף מִכְתָּבִים	échanger une correspondance
הֶחֱלִיף דֵּעוֹת	échanger des opinions
הֶחֱלִיף דָּתוֹ	se convertir
הֶחֱלִיף כֹּחַ	reprendre des forces
‖ פ"ע (צמח מחדש)	repousser, reverdir
חֵלֶף (ר' חֲלָפִים) ז	pièce *f* de rechange
‖ חֵלֶף־ מ"י	en échange de
חַלָּף (90) ז	couteau *m* de boucher
חַלְפָן (97) ז	changeur *m*
חַלְפָנוּת (46, בלי ר') נ	métier *m* de changeur
חָלַץ (322) פ"י	extraire, dépouiller, enlever
חָלַץ נַעֲלָיו	se déchausser
חָלַץ פְּקָק	enlever un bouchon
מטבח חָלַץ (מתבנית)	démouler
בהש חֲלָצַתּוּ חַמָּה	la fièvre l'a quitté
‖ דת חָלַץ לִיבִמְתּוֹ	se désister (du droit de lévirat)
‖ (חשף)	dénuder

|| (כלי) — ébouillanter
|| נֶחְלַט (393) פ״ע — être brûlé
1. חֶלֶט (163) ז — pâte feuilletée
2. חֶלֶט (163) ז — infusion *f*
|| (לחה שבגוף) — humeur *f*
חַלְטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — gagne-pain occasionnel, extra *m*
חַלְטָנִי, ־נִית ת — absolu, définitif, déterminé
חֲלִי (ז, ר׳ חֲלָאִים) ז — ornement *m*, parure *f*
חֳלִי או חֹלִי (199) ז — maladie *f*
יְדוּעַ־חֹלִי — maladif
חֲלִיבָה (201) נ — traite (des vaches) *f*
מְכוֹנַת־חֲלִיבָה נ — trayeuse *f*
חָלִיד, חֲלִידָה ת — oxydable
חֶלְיָה (243) נ — ornement *m*, parure *f*
חֻלְיָה (207) נ (טבעת) — anneau *m*, chaînon *m*
|| אנטום — vertèbre *f*
בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת ז״ר — vertébrés *mpl*
חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז״ר — invertébrés *mpl*
|| (רכיב) — élément *m*
|| (שפת הבור) — margelle *f*
|| (גוש־אדמה) — amas *m* de terre
חֲלִיטָה (201) נ — infusion *f*
|| (עוגיה) — échaudé *m*
חַלִּיטָר (ר׳ ־טָרִים) ז — pâtissier *m*
חָלִיל (10) ז מוס — flûte *f*
חֲלִיל־הַקֶּסֶם — la flûte enchantée
חֲלִילָה (201) נ — circuit *m*, ronde *f*
וְחוֹזֵר חֲלִילָה — et ainsi de suite
חָלִילָה! מ״ק — à Dieu ne plaise!
חָלִילָה לִי מִן־ — loin de moi l'idée de
חֲלִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס — piccolo *m*
חֲלִילוּת (48, בלי ר׳) נ — cavité *f*
חֲלִילִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ — petite flûte, flageolet *m*
חֲלִילָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — flûtiste *n*
חָלִים, חֲלִימָה או חָלוּם, חֲלוּמָה ת — sain, valide
חֲלִימָה (201) נ — fait *m* de rêver
חֲלִימוּת (48, בלי ר׳) נ — bonne santé
חֻלִּין ← חֹל
חֵלֶף (ר׳ ־פִים או ־פִין) ז — contre-partie *f*, objet *m* d'échange

|| (חלק־חילוף) — pièce *f* de rechange
|| (ענף) — rejeton *m*, scion *m*
|| חֲלִיפִין ז״ר — change *m*
שַׁעַר־חֲלִיפִין ז — cours *m* des changes
מִסְחַר־חֲלִיפִין — échange *m*, troc *m*
חָלִיף או כָּלִיף (ר׳ ־פִים) ז — calife *m*
חָלִיף, חֲלִיפָה ת — interchangeable, suppléant
|| חֲלִיפוֹת תה״פ — alternativement, à tour de rôle
חֲלִיפָה (201) נ — changement *m*, échange *m*
חֲלִיפַת־מִכְתָּבִים — échange de lettres, correspondance *f*
חֲלִיפוֹת וּתְמוּרוֹת — changements continuels
|| (מערכת־בגדים) — costume *m*, habit *m*
(לנשים) — deux-pièces *m*
חֲלִיפַת־בַּיִת — vêtement *m* d'intérieur
חֲלִיפַת־עֶרֶב — tenue *f* de soirée
חֲלִיפוּת או כָּלִיפוּת (—) נ היסט — califat *m*
חֲלִיצָה (201) נ — extraction *f*, dépouillement *m*
|| (מעיל) — manteau *m*, veste *f*, battle-dress *m*
|| דת (של־יבם) — désistement (du beau-frère astreint au lévirat) *m*
חָלִיק (ר׳ ־קִים) ז מוס — liaison *f*
חָלִיק, חֲלִיקָה ת מתמט — divisible
חֲלִיקָה (201) נ (החלקה) — glissade *f*
1. חֲלִיקוּת (48, בלי ר׳) נ מתמט — divisibilité *f*
2. חֲלִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — douceur *f*
חֲלִירַע ← כּוֹלֶרָה
חֲלִישָׁה (201) נ (חולשה) — faiblesse *f*, défaillance *f*
|| (החלשה) — affaiblissement *m*
חֲלִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — faiblesse *f*, défaillance *f*
חֲלִישׁוּת־דַּעַת — chagrin *m*, affliction *f*
חֻלְיְתָן (97) ז — vertébré *m*
חֵלֶךְ (180) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
חֶלְכָּאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — misérable
חֶלְכָה (ר׳ ־כָאִים) ז — pauvre *m*, malheureux *m*
1. [חלל] נִחַל (416) פ״ע — être profané
|| חִלֵּל (432) פ״י (הפך לחולין) — racheter
חִלֵּל כֶּרֶם — inaugurer une vigne
|| (ביזה) — profaner, violer

היסט אַנְשֵׁי־הַחֲלֻקָּה (בארץ ישראל) ז״ר — les bénéficiaires *mpl* de la charité
|| (מחלוקת) — divergence *f* d'opinions
|| (בתורת־ההיגיון) — dilemme *m*
חֲלָקוֹת (–) נ״ר — flatteries *fpl*
חֶלְקִי, ־קִית ת — partiel
|| חֶלְקִית תה״פ — partiellement
חֶלְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère partiel
חֶלְקִיק (1) ז — particule *f*
חֲלַקְלַק, ־לַקָּה ת — lisse, glissant
חֲלַקְלַקָּה (208) נ (מקום חלק) — endroit glissant
(לגלישה על־הקרח) — patinoire *f*, glissoire *f*
(במבצר) — glacis *m*
|| בהש חֲלַקְלַקּוֹת נ״ר — paroles doucereuses
חֲלַקְלַקּוּת (47, בלי ר׳) נ — nature glissante
חֲלַקְלֶקֶת (252) נ — glissoire *f*
1. חָלַשׁ (320) פ״ע — être faible, s'affaiblir
חָלַשׁ לִבּוֹ — défaillir, s'évanouir
חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ — s'affliger, être découragé
|| (322) פ״י — affaiblir
חָלַשׁ עַל־ — dominer, surplomber
בהש הָהָר חוֹלֵשׁ עַל־הָאֵזוֹר — le mont domine la région
|| נֶחֱלַשׁ (393) פ״ע — s'affaiblir, être affaibli
|| הִתְחַלֵּשׁ (466) פ״ע — s'affaiblir
(התעלף) — défaillir, s'évanouir
|| הֶחֱלִישׁ (501) פ״ע — s'affaiblir
|| פ״י — affaiblir
הֶחֱלִישׁ אֶת־דַּעַת־פ׳ — affliger qn, chagriner qn
2. חָלַשׁ (322) פ״י — tirer au sort
חֶלֶשׁ (169) ז — sort *m*
חֹלֶשׁ (192, בלי ר׳) ז — faiblesse *f*
חַלָּשׁ, חַלָּשָׁה ת — faible
חֻלְשָׁה (207) נ — faiblesse *f*
|| יֵשׁ לוֹ חֻלְשָׁה לְ־ — il a un faible pour
חַלָּשׁוּת (46, בלי ר׳) נ — faiblesse *f*
|| (התעלפות) — défaillance *f*, évanouissement *m*
חֲלַשְׁלַשׁ, ־לַשָּׁה ת — faiblard
חֶלְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ צמח — assa-foetida *f*, férule *f*
1. חַם, חֹם ← [חמם]
2. חַם, חַמָּה ת — chaud
נֶשֶׁק חַם — arme *f* à feu
חַם־מֶזֶג — au sang chaud, passionné
בהש בְּרָכוֹת חַמּוֹת — félicitations chaleureuses
|| חַמִּים או חַמִּין ז״ר (מים) — eau chaude
(משקה) — boisson chaude, infusion *f*
(מעיין) — source chaude
חַמֵּי־טְבֶרְיָה — les thermes *mpl* de Tibériade
(תבשיל) — ragoût tenu au chaud
1. חָם (81, ר׳ חָמִים, חָמֵי וכו׳) ז — beau-père *m*
2. חָם ש״פ ז — Ham (fils de Noé) *m*
חֹם (143, בלי ר׳) ז — chaleur *f*
גַּל־חֹם ז — vague *f* de chaleur
אַרְצוֹת־הַחֹם נ״ר — les pays chauds
פיס חֹם סְגֻלִּי — chaleur spécifique
מַכַּת־חֹם נ — insolation *f*
|| בהש (לבביות) — chaleur, enthousiasme *m*
חֹם־לֵב — cordialité *f*
|| רפא — fièvre *f*, température *f*
[חמא] הֶחֱמִיא (506) פ״י (לְ־) — flatter
חֶמְאָה (243) נ — beurre *m*
מֵי־חֶמְאָה ז״ר — petit-lait *m*
חֶמְאִי, ־אִית ת — butyreux, crémeux
חָמַד (322) פ״י — désirer, convoiter
חָמַד לָצוֹן — plaisanter
|| נֶחְמַד (393) פ״ע — être désirable
|| חִמֵּד (432) פ״י — désirer, convoiter
|| הִתְחַמֵּד (466) פ״י — éprouver un désir
|| הֶחְמִיד (501) פ״י — inspirer un désir
חֶמֶד (–) ז — beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
יֶלֶד־חֶמֶד ז — un amour d'enfant
צֶמֶד־חֶמֶד ז — couple charmant
חֹמֶד (–) ז — beauté *f*, grâce *f*
חֶמְדָּה (239, בלי ר׳) נ — désir *m*, convoitise *f*
|| (יופי) — beauté *f*, grâce *f*, charme *m*
אֶרֶץ־חֶמְדָּה נ — le pays charmant (Israël)
כְּלִי־חֶמְדָּה ז — objet précieux
חֶמְדַּת־יָמִים — le plus beau des jours (le sabbat)
חֶמְדַּת־לִבִּי (או ־עֵינַי) — mon trésor
חַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne cupide *ou* envieuse

|| פ״ע (התחמק) — se retirer, s'esquiver
|| נֶחֱלַץ (393) פ״ע (הוסר) — être extrait *ou* enlevé
(נמלט) — s'échapper, se sauver
נֶחֱלַץ מִצָּרָה — échapper à une calamité
|| (הזדרז) — se dévouer, être volontaire
נֶחֱלַץ לְעֶזְרַת־פ׳ — accourir à l'aide de qn
|| חִלֵּץ (432) פ״י — dégager, délivrer, extraire
חִלֵּץ מְכוֹנִית מֵהַבֹּץ — dégager une voiture de la boue
בהש חִלֵּץ עַצְמוֹתָיו — se dégourdir les membres
|| הִתְחַלֵּץ (466) פ״ע (נעקר) — être arraché
(התנדב) — se dévouer, être volontaire
|| הֶחֱלִיץ (501) פ״י — assouplir, dégourdir
הֶחֱלִיץ אֶצְבְּעוֹתָיו — se dégourdir les doigts
(חיזק) — fortifier, revigorer
חֻלְצָה (207) נ — chemise *f*
חֻלְצַת־חָלוּק (חולצה רחבה) — blouse *f*
חֲלָצַיִם (264) ז״ז — reins *mpl*, hanches *fpl*
אָזַר חֲלָצָיו — ceindre ses hanches
יוֹצְאֵי־חֲלָצָיו — ses descendants *mpl*
חֶלֶצֶת (251) נ — vaisseau *m* de sauvetage
חֶלֶצֶת־גֹּרֵר — remorqueur *m* d'épaves
1. **חָלַק** (322) פ״י (פילג) — partager, répartir
|| (העניק) — attribuer, accorder
חָלַק כָּבוֹד לְ־ — rendre honneur à
|| (התנגד) חָלַק עַל־ — différer d'opinion avec
חָלַק עַל ד״מ — s'opposer à qch
אֲנִי חוֹלֵק עַל־כָּךְ — je ne suis pas d'accord
(היה חלוק) חָלַק לִבּוֹ — son coeur hésite
|| נֶחֱלַק (393) פ״ע — être partagé, être divisé
נֶחְלְקוּ הַדֵּעוֹת — les avis sont partagés
|| חִלֵּק (432) פ״י (פילג) — partager, diviser
(פיזר) — répartir, disperser, distribuer
חִלֵּק מַתָּנוֹת — distribuer des cadeaux
מתמט חִלֵּק עֶשֶׂר לְחָמֵשׁ — diviser dix par cinq
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע — se diviser, être partagé
2. **חָלַק** (320) פ״ע (היה חלק) — être lisse
|| הִתְחַלֵּק (466) פ״ע — glisser, déraper
הִתְחַלֵּק עַל־הָרִצְפָּה — s'étaler par terre
|| הֶחֱלִיק (501) פ״ע — glisser, déraper
הֶחֱלִיק עַל־הַקֶּרַח — patiner sur la glace, skier
(התחמק) — s'esquiver
|| פ״י (ליטש) — polir, lisser
הֶחֱלִיק פַּטִּישׁ — graisser un marteau
בהש הֶחֱלִיק לְשׁוֹנוֹ — parler doucereusement
הֶחֱלִיק בִּדְבָרִים — séduire par ses paroles
(גרם להחלקה) — faire glisser
(ליטף) — caresser
חָלָק, חֲלָקָה ת — lisse, poli, uni, glabre, dégarni
לוּחַ חָלָק — table rase
נְיָר חָלָק — papier blanc
בהש הוֹצִיא אֶת־פ׳ חָלָק — laisser qn sans réponse
לְשׁוֹן חֲלָקָה — paroles doucereuses
עממי הָעִנְיָן אֵינוֹ חָלָק — l'affaire n'est pas simple
חַד וְחָלָק — clair et net
|| חֲלָקוֹת נ״ר — paroles doucereuses
דִּבֵּר חֲלָקוֹת — parler doucereusement
שְׂפַת־חֲלָקוֹת נ — langage doucereux
חַלּוּק (163) ז — pierre *f* lisse, caillou *m*
חַלּוּקֵי־נַחַל — galets *mpl* de ruisseau
1. **חֵלֶק** (181) ז — part *f*, partie *f*, pièce *f*
חֵלֶק כְּחֵלֶק — à parts égales
לָקַח חֵלֶק בְּ־ — prendre part à, participer à
אֵין לִי חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּ־ — je n'ai rien de commun avec
|| (חלקת־אדמה) — lot *m* de terre
|| (גורל) — sort *m*
נָפַל בְּחֶלְקוֹ — échoir, être dévolu
שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ — être content de son sort
שָׁפַר חֶלְקוֹ — il a de la chance
יְהִי חֶלְקִי עִמָּכֶם — puissé-je partager votre sort
2. **חֵלֶק** (181) ז (חלקלקות) — caractère lisse *ou* uni
בהש חֵלֶק־שְׂפָתַיִם — paroles doucereuses
1. **חֶלְקָה** (243) נ (מגרש) — terrain *m*
2. **חֶלְקָה** (243) נ (מקום חלק) — surface *f* lisse
בהש חֶלְקַת־לָשׁוֹן — paroles doucereuses
חֲלֻקָּה (208) נ — division *f*, répartition *f*
חֲלֻקַּת־מִכְתָּבִים — distribution *f* de courrier
חֲלֻקַּת־עֲבוֹדָה — division du travail
שֶׁאֵינוֹ נִתָּן לַחֲלֻקָּה — indivisible
|| (של־כספי־צדקה) — bienfaisance *f*, charité *f*

|| נחם (416) פ"ע — se réchauffer
|| חמם (432) פ"י — chauffer, réchauffer
בהש חמם את־האוירה — faire monter la température
|| התחמם (466) פ"ע — se chauffer, s'échauffer
בהש התחממו הלבבות — les esprits s'excitèrent
התחמם כנגד־אורו של־ — bénéficier des lumières de
|| החם (528) פ"י — chauffer, réchauffer
חמם (—) ז צמח — amome *f*, cardamome *f*
חמם (90) ז — hammam *m*
חממה (212) נ — serre chaude
חמן (90) ז — obélisque *m*
חמנית (17) נ צמח — tournesol *m*, hélianthe *m*
חמס (322) פ"י — s'approprier par la force
בהש חמס מזמות — préméditer des violences
|| נחמס (393) פ"ע (נגזל) — être pris de force
(נחשף) — être dépouillé
חמס (107) ז — oppression *f*, violence *f*
איש־חמס או ־חמסים ז — homme violent
עד־חמס ז — témoin malveillant
יין־חמסים ז — vin pris de force
חמסי עליך — je t'en veux de mon humiliation
על לא חמס בכפו — sans avoir fait aucun mal
זעק (או צעק) חמס — crier à l'injustice
חמסין (ר' ־נים) ז — sirocco (vent chaud) *m*
חמסיני, ־נית ת — de sirocco
חמסן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — oppresseur *n*, prévaricateur *n*, bandit *n*
חמסני, ־נית ת — oppressif, tyrannique
חמעה (ר' ־עות) נ צמח — oseille *f*
חמץ (320) פ"ע — devenir acide, s'aigrir
|| נחמץ (393) פ"ע — devenir acide, s'aigrir
|| חמץ (432) פ"י — rendre, acide, aigrir, mariner
|| התחמץ (466) פ"ע — devenir acide, s'aigrir
בהש (התקלקל) — se gâter, se pervertir
התחמץ לבבו — son coeur s'aigrit
|| החמיץ (501) פ"ע — aigrir, devenir aigre
בהש (התקלקל) — se gâter, s'abîmer
|| פ"י — faire lever (la pâte)

בהש החמיץ פניו — se renfrogner
|| (השהה) — différer, laisser attendre
החמיץ הזדמנות — laisser passer une occasion
חמץ (137) ז — pâte levée
חמץ (190) ז — vinaigre *m*
בהש חמץ בן־יין — fils *m* indigne
יין בן־חמץ — fils généreux de père indigne
חמצה (ר' ־צות) נ צמח — pois *m* chiche
חמצה (ר' ־צות) נ כימ — acide *m*
חמצון (—) ז כימ — oxydation *f*
חמציות (—) נ כימ — acidité *f*
חמציץ (ר' ־צים) ז צמח — oxalis *f*
חמצמץ, ־מצה ת — aigrelet, acidulé
חמצן (—) ז כימ — oxygène *m*
חמצן (460 ג) פ"י כימ — oxygéner, oxyder
|| התחמצן (494 ג) פ"ע — s'oxyder
חמצני, ־נית ת כימ — oxygéné *m*
חמצת (—) נ רפא — acidose *f*
חמק (320) פ"ע — se dérober, s'esquiver
|| התחמק (466) פ"ע — se dérober, s'esquiver
התחמק מתשובה — éluder une question
|| החמיק (501) פ"ע — dérober, soustraire
|| פ"ע — s'échapper, s'esquiver
חמקמק, ־מקה ת — fuyant, évasif
|| חמקמקות תה"פ — évasivement, à la dérobée
חמקמקות (—) נ — caractère fuyant *ou* évasif
חמקמקים (53) ז"ר — échappatoire *f*
חמקן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — tire-au-flanc *n*
חמקנות (46, בלי ר') נ — dérobade *f*, faux-fuyant *m*
חמקני, ־נית ת — fuyant, évasif
חמקתני, ־נית ת — fuyant, insaisissable
1. חמר (322, עת' יחמר) פ"ע (תסס) — bouillonner
2. חמר (322) פ"י (מרח) — enduire, goudronner
3. חמר (322) פ"י (שרף) — brûler, consumer
|| נחמר (393) פ"ע — être brûlé, être consumé
|| התחמר (466) פ"ע — être brûlé, se consumer
4. חמר (322) פ"י (צבר) — entasser, amasser
5. [חמר] החמיר (501) פ"י (הכביד) — aggraver
החמיר על־עצמו — être rigoureux envers soi-même
|| פ"ע (נעשה חמור) — s'aggraver, empirer

2. ח״ן (= חכמת הנסתר)	cabbale *f*
חָנַב (322) פ״ע	bêler
חָנַג (322) פ״ע	danser, gambader
‖ חִנֵּג (432) פ״ע	danser, gambader
חִנְגָּה (ר׳ -גּוֹת) נ	fête *f*, réjouissance *f*
חָנָה (351) פ״ע	camper, bivouaquer
(מכונית)	stationner
(מטוס)	atterrir
צבא חָנָה עַל־עִיר	assiéger une ville
כהש חָנָה הַיּוֹם	le jour baisse
‖ הֶחֱנָה (511) פ״י	faire camper
(כלי־רכב)	garer, parquer
חַנָּה ש״פ נ	Anne *f*
חִנָּה (–) נ (תמרוק)	henné *m*
חָנוּט, חֲנוּטָה ת	embaumé
‖ חָנוּט (10) ז	momie *f*
חָנוּי, חֲנוּיָה ת	stationné
חֲנוֹךְ ש״פ ז	Enoch *m*
חִנּוּךְ (51) ז	éducation *f*
חִנּוּךְ גּוּפָנִי	éducation physique
חִנּוּךְ יְסוֹדִי	enseignement *m* primaire
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי	enseignement secondaire
חִנּוּךְ מִקְצוֹעִי	enseignement professionnel
חִנּוּךְ גָּבֹהַּ	enseignement supérieur
חִנּוּךְ לְדָת	catéchèse *f*
חִנּוּךְ־חוֹבָה	instruction *f* obligatoire
בֵּית־חִנּוּךְ ז	maison *f* d'éducation
‖ (חנוכה)	inauguration *f*
חִנּוּכִי, -כִית ת	éducatif, pédagogique
חָנוּן, חֲנוּנָה ת	gracieux, charmant, chéri
‖ (שניתנה לו חנינה)	gracié, amnistié
חַנּוּן, חַנּוּנָה ת	miséricordieux, compatissant
חִנּוּן (51) ז	imploration *f*, supplication *f*
‖ (מתן־חנינה)	amnistie *f*
חֶנְוָנוּת (46, בלי ר׳) נ	petit commerce
חֶנְוָנִי (ר׳ -נִים) ז	boutiquier *m*, épicier *m*
חָנוּק, חֲנוּקָה ת	étranglé, étouffé
כהש בְּקוֹל חָנוּק	d'une voix étranglée
חִנּוּק (51) ז	étranglement *m*, strangulation *f*
חֲנוּת (45) נ	boutique *f*, magasin *m*
חֲנוֹת (52) נ״ר	pitié *f*, miséricorde *f*

חַנְחוּן (41) ז	minauderie *f*, mièvrerie *f*
חִנְחֵן (462) נ פ״י	agrémenter, rendre gracieux
‖ הִתְחַנְחֵן (492) נ פ״ע	minauder
1. חָנַט (322) פ״י (גוייה)	embaumer, momifier
‖ נֶחְנַט (393) פ״ע	être embaumé
2. חָנַט (322) פ״י (הבשיל)	faire mûrir
‖ נֶחְנַט (393) פ״ע	mûrir
‖ הֶחְנִיט (501) פ״י	faire mûrir
1. חֶנֶט (–) ז (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֶנֶט (–) ז (של־פרי)	maturation *f*
חַנָּט (ר׳ -טִים) או חַנְטָן (ר׳ -נִים) ז	embaumeur *m*
1. חֲנָטָה (212) נ (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֲנָטָה (212) נ (של־פרי)	maturation *f*
חַנִּיבַּעַל ש״פ ז	Hannibal *m*
חֲנָיָה (212) או חֲנִיָּה (202) נ	campement *m*
(של־רכב)	stationnement *m*
הַחֲנָיָה אֲסוּרָה	défense de stationner
מִגְרַשׁ־חֲנָיָה ז	parc *m* de stationnement
מְקוֹם פָּנוּי לַחֲנָיָה (בין שתי מכוניות)	créneau *m*
חַנְיוֹן (21) ז	parc *m* de stationnement
1. חֲנִיטָה (201) נ (של־גוייה)	embaumement *m*
2. חֲנִיטָה (201) נ (של־פרי)	maturation *f*
חָנִיךְ (10) ז	pupille *m*, élève *m*
‖ (שוליה)	apprenti *m*
1. חֲנִיכָה (201) נ (תלמידה)	apprentie *f*, élève *f*
2. חֲנִיכָה (201) נ (כינוי)	surnom *m*, nom *m* de famille
חֲנִיכוּת (48, בלי ר׳) נ	apprentissage *m*
חֲנִיכַיִם (265) ז״ז	gencives *fpl*
חֲנִינָה (201) נ	grâce *f*, amnistie *f*
בִּקֵּשׁ חֲנִינָה	demander pardon
חֲנִינָה כְּלָלִית	amnistie générale
חֲנִיפָה (201) נ	flatterie *f*
חֲנִיקָה (201) נ	strangulation *f*
חֲנִית (ר׳ חֲנִיתוֹת) נ	javelot *m*, lance *f*
חָנַךְ (322) פ״י	éduquer, instruire
חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל־פִּי־דַרְכּוֹ	instruis un enfant selon son tempérament
‖ (בית)	inaugurer
חָנַךְ מִפְעָל	inaugurer une entreprise
‖ נֶחְנַךְ (393) פ״ע	être inauguré

6. חִמֵּר (432) פ״י (נהג בבהמה) — faire avancer (un animal)
חֶמֶר (—) ז (יין) — vin *m*
חֵמָר (—) ז — bitume *m*, goudron *m*
1. חֹמֶר (190) ז (אדמה דביקה) — argile *f*, glaise *f*
|| (גוף) — matière *f*
חֹמֶר וָרוּחַ — la matière et l'esprit
חֹמֶר־נֶפֶץ — explosif *m*
חָמְרֵי־בִנְיָן — matériaux *mpl* de construction
חֹמֶר־גֶּלֶם או חֹמֶר גָּלְמִי — matière première
חָמְרֵי־מָזוֹן — aliments *mpl*, matières nutritives
חֹמֶר אַרְכִיּוֹנִי — archives *fpl*
חֹמֶר־נִקּוּי כִּימִי — détergent *m*, détersif *m*
בהש חֹמֶר לְמַחְשָׁבָה — matière à réflexion
2. חֹמֶר (190) ז (ערמה) — tas *m*
|| °(מידה קדומה) — *homer* (mesure de capacité) *m*
3. חֹמֶר (190) ז (הקפדה) — sévérité *f*, rigueur *f*
בְּכָל־חֹמֶר־הַדִּין — en appliquant strictement la loi
קַל וָחֹמֶר — raisonnement *m* a fortiori
קַל־וָחֹמֶר בֶּן־קַל־וָחֹמֶר — à plus forte raison
4. חֹמֶר (—) ז (תכשיט) — parure *f*, joyau *m*
בהש דָּרַשׁ כְּמִין־חֹמֶר — expliquer joliment
חַמָּר (90) ז — ânier *m*
בהש חַמָּר־גַּמָּל — qui veut satisfaire tout le monde
חַמְרָא (—) ז ארמית (יין) — vin *m*
חַמְרָה (207) נ — argile *f* rouge, loess *m*
חָמְרָה (207) נ — matériel *n*, hardware *m*
חֻמְרָה (207) נ — gravité *f*, sévérité *f*, rigueur *f*
חָמְרִי, ־רִית ת — matériel
חָמְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ עוף — fauvette *f*
חָמְרִיּוּת (—) נ — matérialisme *m*, matérialité *f*
חֲמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — brûlé, rougi
חֲמַרְמַר (388, עבר בלבד) פ״ע (נשרף) — se consumer
|| (התאדם) — rougir
|| הִתְחַמַרְמֵר (494) פ״ע — être brûlé, se consumer
חָמְרָן (—) ז כים — aluminium *m*
חָמְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — matérialiste *n*
חָמְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — matérialisme *m*
חָמְרָנִי, ־נִית ת — matérialiste
חֲמֹרֶת (252) נ — caravane *f* d'âniers
חָמֵשׁ ← חֲמִשָּׁה
1. חֹמֶשׁ (190) ז — cinquième (fraction) *m*
|| (חמש שנים) — période *f* de cinq ans, lustre *m*
תָּכְנִית־חֹמֶשׁ נ — plan quinquennal
2. חֹמֶשׁ (190, בלי ר׳) ז (חלציים) — abdomen *m*
1. חָמַשׁ (322) פ״י (צייד בנשק) — armer
|| חָמַשׁ רִמּוֹן — armer une grenade
|| חִמֵּשׁ (432) פ״י — armer, équiper
|| הִתְחַמֵּשׁ (466) פ״ע — s'armer, s'équiper
2. חִמֵּשׁ (432) פ״י (חילק לחמישה) — partager en cinq
|| (כפל בחמישה) — quintupler
חִמֵּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — descendant *m* de la cinquième génération
חֻמָּשׁ (95) ז — un des cinq livres de la *Tora*
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי־תוֹרָה — le Pentateuque
חֲמִשָּׁה (236) נ — rangée *f* (*ou* groupe *m*) de cinq
|| מוס — portée *f*
חֲמִשָּׁה (נ׳ חָמֵשׁ) ש״מ — cinq
חֲמִשָּׁה־עָשָׂר (נ׳ חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה) — quinze
חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים — cinq mille
חֲמִשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם וכו׳) — nous cinq
|| חָמֵשׁ אֲבָנִים (משחק) — osselets *mpl*
חֲמִשִּׁים (—) ש״מ — cinquante
חֲמְשִׁיר (1) ז — couplet *m* en cinq vers
חֲמִשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ מוס — quintette *m*
חֲמֵשֶׁת ← חֲמִשָּׁה
חֲמַת־, מֵחֲמַת־ ← חֵמָה
חֵמֶת (חֵמַת־, חֲמָתוֹת, חֶמְתוֹת־) נ — outre *f*
חֵמַת־חֲלִילִים — cornemuse *f*
חָן (ר׳ חָנִים) ז — caravansérail *m*
חֵן (114, בלי ר׳) ז — grâce *f*, beauté *f*
אֶבֶן־חֵן נ — pierre précieuse
אֵשֶׁת־חֵן נ — femme charmante
חֵן חֵן! — grand merci!
מָצָא או נָשָׂא חֵן בְּעֵינֵי־ — trouver grâce aux yeux de
סָר חִנּוֹ — tomber en disgrâce
1. חֵ"ן (= חיל־נשים) — armée féminine

חָסַד (432) פ״י — faire du bien, être charitable
|| (בלשון סגי־נהור) — insulter, injurier
|| הִתְחַסֵּד (466) פ״ע — se montrer charitable
(העמיד פני־חסיד) — feindre la piété
חָסָה (349) פ״ע — se réfugier, s'abriter
|| (בטח) חָסָה בְּ־ — avoir confiance en, se fier à
|| חִסָּה (453) פ״י משפט — déclarer confidentiel
|| הִתְחַסָּה (480) פ״ע — chercher un abri, s'abriter
חַסָּה (208) נ צמח — laitue *f*
חָסוּד, חֲסוּדָה ת (נאה) — gracieux, charmant
|| (מתחסד) — dévot
חָסוּחַ (9) ז — ravin *m*
חָסוּי, חֲסוּיָה ת (מוגן) — protégé, abrité
|| (סודי) — confidentiel
חִסּוּי (23) ז — protection *f*
חָסוּךְ, חֲסוּכָה ת — privé, dépourvu
חֲסוּךְ־בָּנִים — sans enfants
חֲסוּךְ־מַרְפֵּא — incurable
חִסּוּל (51) ז — liquidation *f*
מְכִירַת־חִסּוּל נ — liquidation de stocks
חַסּוֹם (21) ז — muselière *f*
חָסוּן, חֲסוּנָה ת — bénéficiant d'immunité
1. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (סגור) — muselé, fermé, barré
מתמט מַעְגָּל חָסוּם — cercle inscrit
בנק חֶשְׁבּוֹן חָסוּם — compte bloqué
2. חָסוּם, חֲסוּמָה ת (נוקשה) — dur, durci
1. חִסּוּם (51) ז (בלימה) — musellement *m*
2. חִסּוּם (51) ז (הקשיה) — durcissement *m*
חִסּוּן (51) ז רפא — immunisation *f*, vaccination *f*
חִסּוּר (51) ז מתמט — soustraction *f*
|| (העדרות) — absence *f*
חָסוּת (46) נ — protection *f*, refuge *m*, abri *m*
אֶרֶץ־חָסוּת נ — pays *m* de protectorat
בְּחָסוּת־ — sous le patronage de
חַסְחוּס (41) ז — cartilage *m*
חַסְחוּסִי, ־סִית ת — cartilagineux
חָסִיד, חֲסִידָה ת — généreux, charitable, pieux
|| (של־רעיון) — adhérent, partisan
חֲסִיד־הַשִּׁיטָה הַתַּקִּיפָה — partisan de la manière forte
|| דת — hassid *m*
חֲסִיד שׁוֹטֶה — fanatique inconditionnel
חֲסִידָה (201) נ עוף — cigogne *f*
חֲסִידוּת (48, בלי ר׳) נ — bienveillance *f*, charité *f*
|| דת — hassidisme *m*
חֲסִידִי, ־דִית ת דת — hassidique
חֲסִיָּה (202) נ — action *f* de s'abriter
חֶסְיוֹן (22) ז — protection *f*, abri *m*, refuge *m*
חֲסִיכָה (201) נ — économie *f*, épargne *f*
חָסִיל (10) ז חרק — criquet *m*, locuste *f*
חֲסִילוֹן (21) ז זואול — crustacé *m*, fruit *m* de mer
חֲסִימָה (201) נ (של־הפה) — musellement *m*
|| (סתימה) — fermeture *m*, barrage *m*
חֲסִימַת־כְּבִישׁ — barrage d'une route
רפא חֲסִימַת־דָּם — hémostasie *f*, garrottage (d'artère) *m*
בהש אֲחוּז־חֲסִימָה — pourcentage minimal de voix nécessaire (pour être élu)
|| מתמט חֲסִימַת־עִגּוּל — inscription *f* d'un cercle
חָסִין, חֲסִינָה ת (חזק) — fort, robuste, puissant
|| (עמיד) — immunisé, résistant
חֲסִין־אֵשׁ — ignifuge, ininflammable, réfractaire
חֲסִין־מַיִם — imperméable
חֲסִינָה (201) נ — panier *m* d'osier
חֲסִינוּת (48, בלי ר׳) נ — immunité *f*
חֲסִינוּת דִּיפְּלוֹמָטִית — immunité diplomatique
חָסִיס (10) ז — gruau *m*
חֲסִית (ר׳ חֲסִיּוֹת) נ צמח — ail *m*
חָסַךְ (322) פ״י — économiser, épargner
|| נֶחְסַךְ (393) פ״ע — être économisé
|| חִסֵּךְ (432) פ״י (על־) — économiser, épargner
חִסָּכוֹן (39) ז — économie *f*, épargne *f*
קֻפַּת־חִסָּכוֹן נ — caisse *f* d'épargne
חַסְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — économe
חַסְכָנוּת (46, בלי ר׳) נ — économie *f*, parcimonie *f*
חַסְכָנִי, ־נִית ת — économique, peu coûteux
חֲסַל (נ׳ חֲסַלֶת) מלית — fini, achevé
חֲסַל הַסִּפּוּר — ici finit le conte
עממי חֲסַל סֵדֶר־הַנְּאוּמִים — en voilà assez de discours

‖ חִנֵּךְ (432) פ״י — éduquer, élever (un enfant)
חִנֵּךְ מֵחָדָשׁ — rééduquer
‖ הִתְחַנֵּךְ (466) פ״ע — être élevé (enfant)
חֲנֻכָּה (208) נ — inauguration *f*
חֲנֻכַּת־בַּיִת — inauguration d'un édifice
‖ דת — *Hanoukka* (fête des lumières) *f*
חֲנֻכִּיָּה (202) נ דת — chandelier *m* à huit branches
חֲנֶכֶת (—) נ רפא — gingivite *f*
חִנָּם או בְּחִנָּם תה״פ (ללא־תשלום) — gratuitement
מַתְּנַת־חִנָּם נ — don gratuit
שׁוֹמֵר־חִנָּם ז — dépositaire non rétribué
בַּחֲצִי־חִנָּם — presque pour rien
‖ (ללא־סיבה) — sans raison, sans motif
שִׂנְאַת־חִנָּם נ — haine *f* sans motif
לְחִנָּם או עַל־חִנָּם — sans raison, sans motif
‖ (ללא־עונש) — impunément
‖ (לשוא) — en vain
חַנָּמַל (—) ז — gelée *f*
חָנַן (357 נ) פ״י — favoriser
משפט — amnistier, gracier
חָנַן ד״מ לפ׳ — accorder qch à qn
‖ נִחַן (416 נ) או נֶחְנַן (393 נ) פ״ע — être favorisé, être doué
משפט — être amnistié, être gracié
‖ חִנֵּן (432 נ) פ״ע — implorer, supplier
‖ פ״י חִנֵּן קוֹלוֹ — parler d'une voix suppliante
‖ חוֹנֵן (455 נ) פ״י — aimer, chérir, favoriser
‖ הִתְחַנֵּן (466 נ) פ״ע — implorer, supplier
‖ הֵחֵן (528 נ) פ״י — favoriser
חִנָּנִי, ־נִית ת — gracieux, joli, gentil
חִנָּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — grâce *f*, charme *m*
חִנָּנִית (17) נ צמח — pâquerette *f*
חָנַף (320) פ״ע (בגד) — trahir
‖ (נהג בצביעות) — faire des bassesses
חָנַף לְפ׳ — flatter qn
‖ פ״י — profaner, souiller
‖ הִתְחַנֵּף (466) פ״ע — flatter, faire des bassesses
‖ הֶחֱנִיף (501) פ״י (התרפס) — flatter, flagorner
הֶחֱנִיף לְפ׳ — flatter qn
(טימא) — profaner, souiller
חָנֵף, חֲנֵפָה ת — flatteur, hypocrite
חֹנֶף (—) ז — flatterie *f*, hypocrisie *f*
חֲנֻפָּה (208) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*
‖ (מרמה) — imposture *f*, tromperie *f*
חֲנֻפּוּפִים (41) ז״ר — flatteries *fpl*, flagorneries *fpl*
חַנְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — flatteur *n*
חַנְפָנוּת (46) נ — flatterie *f*, flagornerie *f*
חַנְפָנִי, ־נִית ת — flagorneur, adulateur
חָנַק (322) פ״י — étrangler, suffoquer, étouffer, asphyxier
‖ נֶחְנַק (393) פ״ע — être étranglé, suffoquer
‖ חִנֵּק (432) פ״י — étrangler, étouffer, suffoquer
‖ הִתְחַנֵּק (466) פ״ע — s'étouffer, suffoquer
‖ הֶחֱנִיק (501) פ״י — étrangler, étouffer
חֶנֶק (—) ז — strangulation *f*
חַנָּק (90) ז זואול — boa *m*
חַנְקָה (236) נ כימ — nitrate *m*, azotate *m*
חִנְקוּן (—) ז כימ — nitrification *f*
1. חַנְקָן (—) ז כימ — azote *m*
2. חַנְקָן (ר׳ ־נים) ז עוף — pie-grièche *f*
חַנְקָנִי, ־נִית ת כימ — nitrique, azotique
חֻמְצָה חַנְקָנִית — acide *m* azotique
חַנְקָתִי, ־תִית ת כימ — nitreux, azoteux
חַס! מ״ק — pitié!, miséricorde!
חַס וְשָׁלוֹם! או חַס וְחָלִילָה! — à Dieu ne plaise!
חֶסֶד (174) ז — bonté *f*, charité *f*, bienfait *m*
חֶסֶד וֶאֱמֶת — véritable bienfait
חֶסֶד שֶׁל־אֱמֶת — bienfait désintéressé, soins funéraires
חֶסֶד־נְעוּרִים — amour *m* de jeunesse
אִישׁ־חֶסֶד — homme charitable
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — poète de grand talent
בִּזְכוּת וְלֹא בְּחֶסֶד — de droit et non par faveur
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד — pour le meilleur ou pour le pire
נָטָה חֶסֶד אֶל־ — être bien disposé envers
נָשָׂא חֶסֶד לִפְנֵי־ — trouver grâce devant
הוֹאֵל בְּחַסְדְּךָ לְ־ — ayez la bonté de
‖ בהש בְּחֶסֶד (בקושי) — à la rigueur
‖ (חן) חוּט שֶׁל־חֶסֶד — un trait délicat de beauté
‖ (בלשון סגי־נהור) — ignominie *f*, turpitude *f*

חֹסֶר (190, בלי ר') ז — manque *m*, défaut *m*
חֹסֶר־הִגָּיוֹן — manque de logique
חֹסֶר־כֹּל — dénuement complet
חֹסֶר־מַעַשׂ — inaction *f*, passivité *f*
חִסָּרוֹן (39) או חֶסְרוֹן (22) ז — manque *m*, absence *f*
חֶסְרוֹן־כִּיס — perte *f* d'argent
מֵחֶסְרוֹן־מִלִּים — quand les mots manquent
הִרְגַּשְׁנוּ בְּחֶסְרוֹנְךָ — vous nous avez manqué
חַף, חַפָּה ת — pur, innocent
חַף מִפֶּשַׁע — innocent
חָף (ר' חָפִים) ז (של־מפתח) — panneton *m*
חִפֵּא (444) פ"י — calomnier, diffamer
חִפֵּא דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
|| הֶחְפִּיא (506) פ"י — calomnier, diffamer
חֲפָאִים ← חֲפִי
חָפָה (345) פ"י — couvrir, envelopper
בהש חָפָה רֹאשׁוֹ — se couvrir le visage (de honte)
|| פ"ע — se couvrir de honte, blêmir
פָּנָיו חָפוּ — son visage blêmit
פַּס חוֹפֶה — ferrure *f*
|| נֶחְפָּה (410) פ"ע — se couvrir, être couvert
|| חִפָּה (453) פ"י — couvrir
חִפָּה עַל־פָּקִיד — couvrir un employé
חִפָּה דְּבָרִים עַל־ — inventer des calomnies contre
צבא חִפָּה עַל־ — couvrir, protéger
|| הִתְחַפָּה (480) פ"ע — se couvrir, s'envelopper
חֻפָּה (78, ר' חֻפִּים) ז צמח — bractée *f*
חֻפָּה (208) נ (של־מנורה) — abat-jour *m*
|| (של־מנוע) — capot *m*
חֻפָּה (208) נ — baldaquin *m*, dais *m*
|| בהש (נישואים) — mariage *m*
נִכְנַס לַחֻפָּה — se marier
הֶעֱמִיד חֻפָּה לִבְנוֹ — marier son fils
דת חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין — justes noces *fpl*
חָפוּז, חֲפוּזָה ת — hâtif, précipité
חִפּוּז (51) ז — hâte *f*
חָפוּי, חֲפוּיָה ת — couvert, enveloppé
בהש חֲפוּי־רֹאשׁ — la tête basse, honteux et confus

חִפּוּי (23) ז (ציפוי) — couverture *f*, revêtement *m*
|| בהש חִפּוּי עַל־פְּ' — effort *m* pour décharger qn
|| צבא — couverture, protection *f*
חָפוּס, חֲפוּסָה ת — serré, enveloppé
חִפּוּף (51) ז — palissade *f*, haie *f*, palanque *f*
חֲפוֹרָה (201) נ — tranchée *f*, fossé *m*
חֲפוֹרִית (17) נ צמח — phalaris *m*, alpiste *m*
חִפּוּשׂ (51) ז — recherche *f*, fouille *f*, quête *f*
עָרַךְ חִפּוּשׂ — perquisitionner, fouiller
משפט צַו־חִפּוּשׂ ז — ordre *m* de perquisition
|| (התחפשות) — déguisement *m*
חִפּוּשׁ (54) ז — libération *f*
חִפּוּשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ חרק — escarbot *m*
חִפּוּשִׁית־פַּרְעֹה — scarabée *m*
חִפּוּשִׁית־רְפוּאָה — méloé *m*
חַפּוּת (47, בלי ר') נ — innocence *f*
חָפַז (323) פ"ע — se hâter, se dépêcher
חָפַז זְנָבוֹ — agiter sa queue
|| נֶחְפַּז (394) פ"ע — se hâter, se dépêcher
|| הֶחְפִּיז (501) פ"י — hâter, presser, accélérer
חֵפֶז (181, בלי ר') ז — hâte *f*
חִפָּזָה (207, בלי ר') נ — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפָּזָה — en hâte, hâtivement
חִפָּזוֹן (39, בלי ר') ז — hâte *f*, précipitation *f*
בְּחִפָּזוֹן — en hâte, hâtivement
חִפְזוֹנִי, ־נִית ת — hâtif
|| חִפְזוֹנִית תה"פ — hâtivement
חֲפִי (ז, ר' חֲפָיִים או חֲפָאִים) ז — couverture *f*, housse *f*
|| (לתינוק) — bavette *f*
חֲפִינָה (201) נ — action *f* de prendre à pleine main
חֲפִיסָה (201) נ — paquet *m*
חֲפִיסַת־סִיגָרִיּוֹת — paquet de cigarettes
חֲפִיסַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette *f* de chocolat
1. חֲפִיפָה (201) נ (כיסוי) — couverture *f*, superposition *f*
|| מתמט — congruence *f*, coïncidence *f*
מִשְׁפְּטֵי־חֲפִיפָה ז"ר — cas d'égalité (des triangles)
2. חֲפִיפָה (201) נ (רחיצה) — lavage *m*
חֲפִיפַת־רֹאשׁ — lavage de tête, shampoing *m*

‖ וַחֲסַל! מ"ק	un point c'est tout!, basta!
חָסַל (322) פ"י	anéantir, liquider
‖ חִסֵּל (432) פ"י	liquider, supprimer
‖ הִתְחַסֵּל (466) פ"ע	être liquidé, se dissoudre
חַסְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	liquidateur *n*
חַסְלָנוּת (46, בלי ר') נ	tendance *f* à liquider
חַסְלָנִי, ־נִית ת	tendant à liquider
1. חָסַם (322) פ"י (אֶת־הַפֶּה)	museler, fermer
(דרך)	barrer
רפא חָסַם עוֹרֵק	ligoter une artère
בהש חָסַם אֶת־פִּי־הָעִתּוֹנוּת	museler la presse
‖ מתמט חָסַם עִגּוּל	inscrire un cercle
‖ נֶחְסַם (393) פ"ע (פה)	être muselé
(דרך)	être barré
מתמט	être inscrit
2. חָסַם (322) פ"י (מתכת)	tremper (l'acier), durcir
‖ חִסֵּם (432) פ"י	tremper (l'acier), durcir
‖ הִתְחַסֵּם (466) פ"ע	être trempé, se durcir
חֶסֶם (163) ז	barrage *m*, blocage *m*, enrayage *m*
רפא	ligature *f*
חָסָם (90) ז רפא	garrot *m*
1. חָסַן (320 נ) פ"ע (נעשה חזק)	se fortifier
‖ חִסֵּן (432 נ) פ"י	fortifier
רפא	immuniser
‖ הִתְחַסֵּן (466) פ"ע	se fortifier, se prémunir
2. [חסן] נֶחְסַן (393 נ) פ"ע (נאצר)	être emmagasiné
‖ הֶחְסִין (501 נ) פ"י	emmagasiner, stocker
חָסֹן, חֲסֻנָּה ת	fort, robuste
1. חֹסֶן (190, בלי ר') ז (כוח)	force *f*, puissance *f*
2. חֹסֶן (190, בלי ר') ז (אוצר)	richesse *f*
לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן	la richesse n'est pas éternelle
3. חֹסֶן (—) ז צמח	lin non peigné, filasse *f*
חָסַף (322) פ"י	découvrir, dévoiler
חַסְפָּא (—) ז ארמית	tesson *m*, morceau *m* d'argile
חַסְפָּא בְּעָלְמָא	objet *m* sans valeur
חִסְפּוּס (41) ז (תכונה)	rugosité *f*, aspérité *f*
בהש חִסְפּוּס־הַלָּשׁוֹן	aspérité du langage
‖ (פעולה)	dépolissage *m*
חַסְפָּנִית (—) נ רפא	pityriasis *m*
חִסְפֵּס (458) פ"י	dépolir, rendre rugueux
‖ הִתְחַסְפֵּס (493) פ"ע	devenir rugueux
חַסְפֶּסֶת (—) נ רפא	pellagre *f*
חֲסָקָה (212) נ	barque plate, pinasse *f*
חָסֵר (321, בינוני חָסֵר) פ"ע	diminuer, s'amoindrir
‖ (נעדר)	manquer, faire défaut
לֹא חָסֵר לִי (או אֵינֶנִּי חָסֵר) כְּלוּם	je ne manque de rien
‖ נֶחְסַר (393) פ"ע	être diminué
‖ חִסֵּר (432) פ"י	diminuer, enlever, priver
מתמט	soustraire, retrancher
‖ הִתְחַסֵּר (466) פ"ע	diminuer, s'amoindrir
‖ הֶחְסִיר (501) פ"י (הפחית)	diminuer, enlever
מתמט	soustraire, retrancher
‖ פ"ע (הפסיד)	perdre
(נעדר)	manquer, s'absenter
חָסֵר, חֲסֵרָה ת	qui manque de, privé de
זֶה נֶהֱנֶה וְזֶה לֹא חָסֵר	chacun y trouve son avantage
הַמָּרָק חָסֵר מֶלַח	le potage manque de sel
חֲסַר־אוֹנִים (ר' חַסְרֵי־אוֹנִים)	impuissant
חֲסַר־הַכָּרָה	sans connaissance
חֲסַר־טַעַם	insipide, dépourvu de goût
חֲסַר־לֵב	sans coeur
חֲסַר־עֵרֶךְ	sans valeur
חֲסַר־תַּקְדִּים	sans précédent
זואול חַסְרֵי־חֻלְיוֹת ז"ר	invertébrés *mpl*
‖ חֹדֶשׁ חָסֵר	mois creux (de 29 jours)
כְּתִיב חָסֵר	graphie défective
דקדוק פֹּעַל חָסֵר	verbe défectif
‖ (פחות)	moins
אַרְבָּעִים חָסֵר אַחַת	trente-neuf
‖ (נעדר)	absent, qui manque
חָסֵר הַתַּאֲרִיךְ	la date manque
חֲסֵרִים שְׁנֵי תַּלְמִידִים	deux élèves manquent
חֹסֶר (—) ז (דלות)	indigence *f*, pauvreté *f*
‖ (גרעון)	manque *m*, déficit *m*
הִשְׁלִים אֶת־הַחֹסֶר	combler le déficit
‖ רפא	déficience *f*
חֹסֶר־דָּם	anémie *f*

הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל	les grandes vacances
חִפֵּשׂ (432) פ״י	libérer, affranchir
חֻפְשָׁה (207) נ (חרות)	liberté *f*
‖ (פגרה)	congé *m*
חֻפְשָׁה בְּתַשְׁלוּם	congé payé
חֻפְשַׁת־לֵדָה	congé de maternité
חָפְשִׁי, ־שִׁית (ר׳ ־שִׁים או ־שִׁיִּים, ־שִׁיּוֹת) ת	libre
בְּחִירָה חָפְשִׁית	libre arbitre *m*
נָתַן יָד חָפְשִׁית	donner carte blanche
כְּנִיסָה חָפְשִׁית	entrée *f* libre
מִקְצוֹעַ חָפְשִׁי	profession libérale
סַחַר חָפְשִׁי	libre-échange *m*
שׁוֹמֵעַ חָפְשִׁי	auditeur *m* libre
צבא עֲמִידָה חָפְשִׁית	repos *m*
חָפְשִׁים!	rompez vos rangs!
‖ ספורט בְּעִיטָה חָפְשִׁית	coup franc
דת יַהֲדוּת חָפְשִׁית	judaïsme libéral
‖ (פטור) חָפְשִׁי מִמַּס	exempt d'impôt
‖ (לא דתי)	irréligieux
‖ חָפְשִׁי (—) ז	liberté *f*
יָצָא לְחָפְשִׁי	être libéré
שִׁלַּח לְחָפְשִׁי	libérer, affranchir
בַּמֵּתִים חָפְשִׁי	chez les morts il n'y a pas de loi
‖ חָפְשִׁית (—) נ	retraite *f*, réclusion *f*
°בֵּית־הַחָפְשִׁית	léproserie *f*
חָפְשִׁיּוּת (—) נ	liberté *f*, sans-gêne *m*, aisance *f*
דִּבֵּר בְּחָפְשִׁיּוּת (—) נ	parler librement
חָפַת (323 ת) פ״י	plier, replier, retrousser
‖ חִפֵּת (432 ת) פ״י	plier, replier, retrousser
חִפֵּת שַׁרְווּלָיו	retrousser ses manches
‖ הִתְחַפֵּת (466 ת) פ״ע	se replier, se retrousser
חֵפֶת (180) ז	repli (du vêtement) *m*, manchette *f*
בהש נְתַתִּיו בְּחֶפְתִּי	je l'ai mis dans ma poche
חֵץ (114, ר׳ חִצִּים וגם חֲצָצִים) ז	flèche *f*
‖ בהש חִצֵּי־הַשֶּׁמֶשׁ	rayons *mpl* du soleil
חֲצָאִיּוֹת (—) נ	demi-mesures *fpl*
חֲצָאִים ← חֲצִי	
חֲצָאִית (17) נ	jupe *f*
חָצַב (322) פ״י	tailler, sculpter, former
חָצַב לֶהָבוֹת־אֵשׁ	jeter feu et flamme
בהש נְאוּם חוֹצֵב לֶהָבוֹת	discours enflammé
‖ (חפר)	creuser
‖ נֶחְצַב (393) פ״ע	être taillé, être gravé
‖ חִצֵּב (432) פ״י	tailler
‖ הֶחְצִיב (501) פ״י	tailler en pièces, abattre
1. חָצָב (107) ז (כד)	cruche *f*, jarre *f*
2. חָצָב (107) ז צמח	scille *f*
חַצָּב (90) ז	tailleur *m* de pierres
חַצָּבוּת (48, בלי ר׳) נ	travail *m* du tailleur de pierres
חַצֶּבֶת (—) נ רפא	rougeole *f*
חָצַד (322) פ״י	couper (le blé), moissonner
חָצָה (349) פ״י (חילק)	partager, diviser
בהש לֹא חָצָה יָמָיו	ne pas atteindre la moitié de sa vie
‖ (עבר)	traverser, franchir, couper
חָצָה אֶת־הָרְחוֹב	traverser la rue
מתמט חָצָה יָשָׁר	couper une droite
‖ (עשה מחיצה)	séparer, écarter
חָצָה שִׁנָּיו	se curer les dents
‖ נֶחֱצָה (409) פ״ע	être partagé, être divisé
חִצּוּב (51) ז	taille (de pierres) *f*
1. חֲצוּבָה (201) נ	trépied *m*
‖ צבא הֵקִים חֲצוּבוֹת	former les faisceaux
פֵּרֵק חֲצוּבוֹת	rompre les faisceaux
2. חֲצוּבָה (201) נ צמח	scille *f*
חָצוּי, חֲצוּיָה ת	divisé, partagé en deux
בהש נֶפֶשׁ חֲצוּיָה	âme déchirée
חִצּוּי (23) ז	division *f*, partage *m* en deux
חָצוּף, חֲצוּפָה ת	impertinent, insolent
‖ שָׁעָה חֲצוּפָה	temps *m* de crise
חֲצוֹצְרָה (235) נ או חֲצוֹצֶרֶת (254) נ	trompette *f*, clairon *m*
‖ אנטומ	trompe *f*
חֲצוֹצְרָן (97) ז	trompette *m*
חֲצוֹת (—) נ	milieu (du jour ou de la nuit) *m*
חֲצוֹת־הַיּוֹם	midi *m*
חֲצוֹת־הַלַּיְלָה	minuit *m*
חִצְחֵץ (462) פ״י	orienter, diriger

חֲפִיצָה (201) נ — volonté *f*, désir *m*
חֲפִיר (1) ז צבא — fossé *m*, douve *f*
חֲפִירָה (201) נ (פעולה) — action *f* de creuser
|| (בארכיאולוגיה) — fouille *f*
|| צבא (תעלה) — tranchée *f*
חֲפִית (17) נ (לוחית מתכת מסביב לחור־המנעול) — foncet *m*
חֲפִית (17) נ צמח — bractéole *f*
חָפַן (323) פ״י (קמץ) — cueillir à pleine main
|| (לפת) — entourer de sa main
חֹפֶן (190, זוגי חָפְנַיִם 261) ז — poignée *f*
מְלֹא־חָפְנַיִם — à pleines mains
|| חָפְנַיִם צמח — thlaspi *m*
חַפָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — masseur *n*
חֲפָף (88) ז דג — tanche *f*
1. חָפַף (357) פ״י (כיסה) — couvrir, recouvrir
פ״ע חָפַף עַל־ — protéger
|| מתמט — se superposer, coïncider
צורות חופפות — figures superposables
|| חוֹפֵף (455) פ״י (עַל־) — recouvrir, envelopper, protéger
2. חָפַף (357) פ״י (רחץ) — laver, rincer
חָפַף אֶת־רֹאשׁוֹ — se laver la tête
|| (שפשף) — frotter
|| נֶחְפַּף (394) פ״ע — être lavé, être rincé
|| חִפֵּף (432) פ״י — frotter
|| הִתְחוֹפֵף (488) פ״ע — se frotter
חָפַץ (323) פ״י (הניע) — remuer
חָפֵץ (323, עבר ובינוני חָפֵץ) פ״ע — désirer, vouloir
לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ — je ne veux pas la prendre
avoir de l'affection

חֶפְצֵי־עֵרֶךְ — objets précieux
משפט נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ — jurer en tenant en main un objet du culte
|| (עסק) — affaire *f*, intérêt *m*
עָשָׂה חֲפָצָיו — vaquer à ses affaires
עֵת לְכָל־חֵפֶץ — il y a un temps pour tout
חֶפְצֵי־שָׁמַיִם — les affaires religieuses
חֶפְצָה (207, בלי ר׳) נ — désir *m*
חֶפְצַת־נַפְשׁוֹ — le désir de sa vie
חֶפְצִית (17) נ — caprice *m*
1. חָפַר (323) פ״י (כרה) — creuser, fouiller
|| °(תר) — explorer
|| נֶחְפַּר (394) פ״ע — être creusé
|| הִתְחַפֵּר (466) פ״ע צבא — se retrancher, s'enterrer
2. חָפַר (323) פ״ע (החויר) — pâlir, blêmir
|| הֶחְפִּיר (501) פ״ע — avoir honte, être confus
|| פ״י — couvrir de honte, déshonorer
מַעֲשֶׂה מַחְפִּיר — action *f* abominable
חֶפֶר (181) ז — fouille *f*, terrassement *m*
חַפָּר (90) ז צבא — sapeur *m*
חֲפִרָה (229) נ צבא — tranchée *f*
חֲפִרַת־קֶשֶׁר — boyau *m* de communication
חֲפַרוּר (41) ז — bêche-pioche *f*
חֲפַרְפַר (91) ז טכנ — excavateur *m*
חֲפַרְפֶּרֶת (252) נ זואול — taupe *f*
חֲפֹרֶת (256) נ — déblais *mpl*
חַפֶּרֶת (252) נ — dragueur *m*
חִפֵּשׂ (323) פ״י — chercher, scruter, explorer
|| נֶחְפַּשׂ (394) פ״ע — être exploré, être fouillé
חִפֵּשׂ (432) פ״י — chercher, rechercher

חַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — concierge *n*
|| (מאנשי־חצר־המלך) — courtisan *n*
חַצְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — métier *m* de concierge
|| (בחצר־המלך) — étiquette *f* de cour
חֹק (143) ז — loi *f*
חק פְּלִילִי — loi pénale
חק־עֵזֶר — règlement *m*, ordonnance *f*
חק וְלֹא יַעֲבֹר — loi immuable
אַנְשֵׁי־הַחֹק ז״ר — les juristes *mpl*
הֶעֱמִיד מִחוּץ לַחֹק — décréter hors la loi
|| (כלל) חֹק־אַרְכִימֶדֶס — principe *m* d'Archimède
חֻקֵּי־הַטֶּבַע — lois naturelles
|| (מנהג) — coutume *f*, moeurs *fpl*
חֻקֵּי־הָעַמִּים — les coutumes des nations
|| (מתכונת) — mesure *f*, ration *f*, tâche *f*
לֶחֶם־חֻקֵּנוּ — notre pain quotidien
חק־לִמּוּדִים — cycle *m* des études
לִבְלִי־חֹק — démesurément
חַקַּאי, חַקָּאִית (ר׳ חַקָּאִים, חַקָּאִיּוֹת) ש — imitateur *n*
חִקָּה (453) פ״י — imiter, contrefaire
|| הִתְחַקָּה (480) פ״ע (עַל־ או אַחֲרֵי־) — suivre à la trace, pister
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־ד״מ — enquêter sur qch
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־רַגְלֵי־ — être aux trousses de
חֻקָּה (208) נ — constitution *f*
|| (חוק) — loi *f*, règle *f*
|| (מנהג) — coutume *f*
חִקּוּי (23) ז — imitation *f*, contrefaçon *f*
|| (בספרות) — parodie *f*
חִקּוּיִי, ־יִית ת — imitatif
חִקּוּק (51) ז (חריתה) — gravure *f*, sculpture *f*
|| (קביעת־חוקים) — législation *f*
חִקּוּר (51) ז — enquête *f*, recherche *f*
חָקִי (—) ז — kaki (couleur) *m*
חֻקִּי, חֻקִּית ת — légal, légitime
בִּלְתִּי־חֻקִּי — illégal, illégitime
חֻקִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — légalité *f*, légitimité *f*
|| (בטבע) — régularité *f*, périodicité *f*
חַקְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — imitateur *n*
חַקְיָנוּת (46) נ — imitation *f*

חַקְיָנִי, ־נִית ת — imitatif
חֲקִיקָה (201) נ (חריתה) — gravure *f*, inscription *f*
|| (קביעת־חוקים) — législation *f*
חֲקִירָה (201) נ — enquête *f*, investigation *f*
וַעֲדַת־חֲקִירָה נ — commission *f* d'enquête
חֲקִירַת־עֵדִים — interrogatoire *m* de témoins
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב — contre-interrogatoire *m*
חֲקִירָה מֻקְדֶּמֶת — instruction *f* préalable
עָרַךְ חֲקִירָה — mener une enquête
|| (מחקר) — recherche *f*, étude *f*
חֲקַל (—) ז ארמית — champ *m*
חַקְלָאוּת (—) נ — agriculture *f*
תּוֹרַת־הַחַקְלָאוּת נ — agronomie *f*
חַקְלַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — agriculteur *n*
חַקְלָאִי, ־אִית ת — agricole
חֹקֶן (190) ז — lavement *m*, clystère *m*
חֶקֶק (88) ז — creux *m*, cavité *f*
חָקַק (358) פ״י (חרת) — graver
בהש (רשם) — inscrire
|| (נקב) — creuser
|| (קבע חוק) — légiférer
חָקַק חֹק — voter une loi
|| נֶחְקַק (393) פ״ע (נחרת) — être gravé
(נקבע חוק) — être voté (loi)
|| חוֹקֵק (455) או חִקֵּק (432) פ״י (חרת) — graver
(קבע חוק) — légiférer
|| הֶחֱקִק (529) פ״י (חרת) — graver
(קבע חוק) — légiférer
° חֵקֶק (183) ז (חוק) — loi *f*
חִקְקֵי־אָוֶן — lois injustes
|| (החלטה) — résolution *f*
חִקְקֵי־לֵב — méditations *fpl*, spéculations *fpl*
חַקָּק (90) ז — graveur *m*
חָקַר (322) פ״י — examiner, interroger, scruter
חָקַר עֵדִים — interroger des témoins
חָקַר בְּעָיָה — examiner un problème
חָקַר אֵזוֹר — explorer une région
|| נֶחְקַר (393) פ״ע — être interrogé, être exploré
הַנֶּאֱשָׁם נֶחְקַר — l'accusé a été interrogé
|| חִקֵּר (432) פ״י — rechercher, enquêter
חֵקֶר (183) ז — recherche *f*, étude *f*

1. חֲצִי (7, ר׳ חֲצָאִים או חֲצָיִים) — moitié *f*,
או חֲצִי (—) ז — demi-
שֶׁקֶל וָחֵצִי — un sicle et demi
חֲצִי חֲצִי — moitié moitié
הַשָּׁעָה שְׁתַּיִם וָחֵצִי — il est deux heures et demie
לַחֲצָאִים — à moitié
חֲצִי־אִי — presqu'île *f*
חֲצִי־גְּמָר — demi-finale *f*
חֲצִי־כַּדּוּר — hémlsphère *f*
חֲצִי־נֶחָמָה — consolation partielle
בַּחֲצִי־פֶּה — sans enthousiasme
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת — tout ce qui vous plaira
חֶצְיָם הָלְכוּ — la moitié d'entre eux sont partis
קַח חֶצְיוֹ — prends-en la moitié
|| (אמצע) — milieu *m*
בַּחֲצִי־הַדֶּרֶךְ — à mi-chemin
בַּחֲצִי־יָמָיו — au milieu de sa vie
הוֹרִיד דֶּגֶל לַחֲצִי־הַתֹּרֶן — mettre le drapeau en berne
חֲצִי־הַלַּיְלָה — minuit *m*
2. °חֵצִי (—) ז (חץ) — flèche *f*
חִצִּי, חִצִּית ת — sagittal, en forme de flèche
חָצִיב, חֲצִיבָה ת — facile à tailler (pierre)
חֲצִיבָה (201) נ — taille (de pierres) *f*
חֲצִיבוּת (48, בלי ר׳) נ — tendreté *f*
חֲצָיָה (212) או חֲצִיָּה (202) נ — division *f* en deux
|| (צליחה) — traversée *f*, franchissement *m*
חֲצִיַּת־נָהָר — passage *m* d'un fleuve
מַעֲבַר־חֲצָיָה ז — passage pour piétons
חֶצְיוֹן (21) ז מתמט — médiane *f*
חָצִיל (10) ז צמח — aubergine *f*
חֲצִיפוּת (48) נ — impertinence *f*, insolence *f*
חָצִיץ (10) ז — cloison *f*, écran *m*
חֲצִיצָה (201) נ — séparation *f*, cloisonnement *m*
|| ספורט — recoupement *m*
חָצִיר (10) ז צמח — herbe *f*, foin *m*, poireau *m*
חַצָּל (90) ז — nattier *m*
[חצן] הֶחְצִין (501 ג) פ״י — extérioriser
חֵצֶן (183) או חֹצֶן (190) ז — giron *m*, sein *m*
בהש נָעַר חָצְנוֹ — désavouer, se désolidariser

חָצַף (322) פ״ע — être impertinent *ou* insolent
|| הִתְחַצֵּף (466) פ״ע — être impertinent
|| הֶחְצִיף (501) פ״ע — se conduire insolemment
|| פ״י הֶחְצִיף פָּנָיו — se montrer effronté
הֶחְצִיף עֵינָיו בְּ־ — regarder avec insolence
חֹצֶף (—) ז — impertinence *f*, insolence *f*
חֲצָפָה (207) נ — impertinence *f*, insolence *f*
חַצְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — effronté *n*, insolent *n*
חַצְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — audace *f*, arrogance *f*
חַצְפָנִי, ־נִית ת — arrogant, insolent
חָצֵץ (88) ז — enclos *m*, parcelle *f*
1. חָצַץ (322) פ״י (הפריד) — séparer
חָצַץ שִׁנָּיו — se curer les dents
|| חִצֵּץ (432) פ״י — séparer
2. חִצֵּץ (432) פ״י (ניפץ) — casser, faire éclater
חָצָץ (107) ז — gravier *m*, cailloux *mpl*
חֲצַץ־הַשִּׁנַּיִם — tartre *m*
בהש הִגְרִיס בֶּחָצָץ שִׁנָּיו — accabler, tourmenter
חֲצָצָה (217) נ — séparation *f*, cloison *f*
(בדפוס) — interstice *m*
חִצּוּר (41) ז — sonnerie *f* de trompette
חֲצָצִי, ־צִית ת — graveleux, caillouteux
חֲצָצִים ← חֵץ
חִצֵּר (458) פ״ע — sonner de la trompette
חֲצֶצֶת (—) נ רפא — calcul *m*, gravelle *f*
חֲצֶצֶת־הַמָּרָה — calcul biliaire
[חצר] הֶחְצִיר (500) פ״ע — sonner de la trompette
חָצֵר (138) נ — cour *f*
חֲצַר־בֵּית־סֵפֶר — préau *m*
|| (בית־המלך) — cour (d'un souverain)
אַנְשֵׁי־הֶחָצֵר ז״ר — les courtisans *mpl*
שַׂר־הֶחָצֵר — chambellan *m*
|| (ר׳ חֲצֵרִים 137) — ferme *f*, maison rurale, dépendances *fpl*
°בָּתֵּי־חֲצֵרִים — hameaux *m*
|| משפט חֲצֵרִים — domaine *m*, immeubles *mpl*
|| אנטום חֲצַר־הַכָּבֵד — diaphragme *m*
חֲצֵרוֹנִי, ־נִית ת — de cour
חֲצַרְמָוֶת ש״פ נ (אזור בדרום־ערב) — Hadramaut *m*
|| בהש (בית־קברות) — cimetière *m*

הֶחֱרָה אַפּוֹ עַל־	se mettre en colère contre
‖ (זרז)	stimuler, encourager
הֶחֱרָה הֶחֱזִיק אַחֲרֵי־	s'empresser de suivre l'exemple de
חָרוּב (41) ז צמח	caroube *f*
חֲרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	caroubier *m*
חָרוּז (10) ז (פנינה)	perle *f*, objet enfilé
‖ (שורה בשיר)	vers *m*
‖ (צליל שוה בסוף השורות)	rime *f*
חָרוּז זָכָרִי/נְקֵבִי	rime masculine / féminine
חָרוּז מְשֻׁבָּח/עוֹבֵר	rime riche / pauvre
חָרוּז (31) ז	rimeur *m*
חֲרוּזָה (201) נ	strophe *f*, stance *f*
‖ מתמט	progression *f*
חֲרוּזִי, ־זִית ת	rimé
חָרוּט (28) ז	cône *m*
חֲרוּטִי, ־טִית ת	conique
‖ חֲרוּטִית (ר׳ ־טִיּוֹת) נ מתמט	tronc *m* de cône
חָרוּךְ, חֲרוּכָה ת	brûlé, roussi
צבא אֲדָמָה חֲרוּכָה	terre brûlée
חָרוּל (28) ז צמח	ortie *f*, ronce *f*
חֲרוּלִי, ־לִית ת	épineux, couvert d'orties
חָרוּם, חֲרוּמָה ת	plat et écrasé, émoussé
חֲרוּם־אַף	camard, au nez plat
חֵרוּם (—) ז	urgence *f*, crise *f*
מַצַּב־חֵרוּם ז	état *m* d'alerte
שְׁעַת־חֵרוּם נ	période *f* d'urgence
צבא מְנַת־חֵרוּם נ	ration *f* de fer
חֲרוּמַף, ־מַפָּה ת	camard, au nez plat
חָרוֹן (28) ז	irritation *f*
חֲרוֹן־אַף	accès *m* de colère
שָׁפַךְ חֲרוֹן־אַפּוֹ	déverser sa colère
שָׁב מֵחֲרוֹן־אַפּוֹ	sa colère tomba
חֵרוּף (49) ז (גידוף)	blasphème *m*, insulte *f*
‖ (בוז)	mépris *m*
חֵרוּף־נֶפֶשׁ	fait *m* de risquer sa vie
חָרוּץ (28, בלי ר׳) ז (זהב)	or *m*
יְרַקְרַק חָרוּץ	jaune doré
1. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (שקדן)	appliqué, assidu
תַּלְמִיד חָרוּץ	élève travailleur
2. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (מוחלט)	absolu, définitif

כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ	échec complet
‖ (קצוב)	défini, déterminé
חֲרוּצִים יָמָיו	ses jours sont comptés
3. חָרוּץ, חֲרוּצָה ת (חד)	tranchant, aiguisé
מוֹרַג חָרוּץ	planche munie de pointes
‖ (סדוק)	fendu
חֲרוּק (—) ז	grincement *m*
1. חָרוּק, חֲרוּקָה ת (משונן)	denté, aiguisé, effilé
‖ (צרוד)	grinçant, rauque
2. חָרוּק, חֲרוּקָה ת דקדוק	pourvu de la voyelle *i*
חֵרוּק (49) ז (חידוד)	aiguisage *m*, effilage *m*
‖ (חיכוך)	frottement *m*, grincement *m*
חֵרוּק־שִׁנַּיִם	grincement de dents
1. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (מנוקב)	perforé, troué
2. חָרוּר, חֲרוּרָה ת (משוחרר)	affranchi
חֵרוּר (49) ז	perforation *f*
חֲרוּרִית (17) נ	croûte *f* de pain
חָרוּשׁ, חֲרוּשָׁה ת	labouré
בהש חֲרוּשׁ־קְמָטִים	sillonné de rides
‖ (חרוט)	gravé
חָרוּת (ר׳ חֲרָיוֹת) נ	branche (de palmier) *f*
חֵרוּת (48) נ	liberté *f*
חֵרוּת פִּיּוּטִית	licence *f* poétique
חָרַז (324) פ״י (השחיל)	enfiler
‖ (חיבר חרוזים)	faire des vers, rimer
‖ נֶחֱרַז (395) פ״ע (הושחל)	être enfilé
בהש (שולב)	s'arranger, se disposer
(נכתב בחרוזים)	être écrit en vers, rimer
‖ חֵרֵז (437) פ״י	rimer
‖ הִתְחָרֵז (473) פ״ע (הושחל)	s'enfiler
(בשיר)	rimer ensemble
‖ הֶחֱרִיז (500) פ״י (השחיל)	enfiler
בהש (שילב)	arranger, disposer, combiner
(כתב בחרוזים)	écrire des vers, rimer
חָרָז (100) ז	rimailleur *m*, versificateur *m*
חֶרֶז (163) ז	versification *f*
חַרְזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rimailleur *n*, versificateur *n*
חַרְזָנוּת (46) נ	rimaillerie *f*, versification *f*
חַרְזָנִי, ־נִית ת	rimé
חַרְחֲבִינָה (201) נ צמח	panicaut *m*

חֵקֶר־הַמִּקְרָא	exegèse *f* biblique
חִקְרֵי־לֵב	les pensées *fpl* du coeur
אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ	sa sagesse est insondable
עַד־אֵין־חֵקֶר	infiniment
חַקְרָה (201) נ	acropole *f*
חַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	enquêteur *n*
חַקְרָנוּת (46) נ	nature scrutatrice
חַקְרָנִי, ־נִית ת	scrutateur, fureteur
חֻקָּתִי, ־תִית ת	constitutionnel
חֻקָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	constitutionnalité *f*
[חרא] הֶחְרִיא (506) פ״ע עממי	chier
חָרָא (107) ז	excrément *m*
חָרַב (320) פ״ע (הושמד)	être dévasté, être en ruines
‖ (יבש)	se déssécher, être sec
‖ פ״י (השמיד)	détruire, dévaster
‖ נֶחֱרַב (395) פ״ע	être dévasté, être ruiné
‖ חֵרֵב (437) פ״י	détruire, dévaster
‖ הִתְחָרֵב (473) פ״ע	tomber en ruines
‖ הֶחֱרִיב (500) פ״י (השמיד)	détruire, ruiner
(ייבש)	assécher, mettre à sec
חָרֵב, חֲרֵבָה ת (הרוס)	dévasté, désolé, en ruines
‖ (יבש)	sec, desséché, aride
1. חֶרֶב (174, ר׳ חֲרָבוֹת 164) נ	épée *f*, glaive *m*
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב	passer au fil de l'épée
חַלְלֵי־חֶרֶב ז״ר	morts *mpl* de la guerre
2. חֹרֶב (—) או חוֹרֶב (—) ז	désolation *f*, ruine *f*
‖ (יובש)	aridité *f*, sécheresse *f*
חָרָבָה (—) נ	terre *f* ferme
שָׂם לֶחָרָבָה	assécher, mettre à sec
חַרְבָּה (237) נ	serpette *f*
חָרְבָּה או חֻרְבָּה (244) נ	ruine *f*
חֲרָבוֹן (ר׳ חֶרְבוֹנִים) ז	sécheresse *f*, aridité *f*
חֶרְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז עממי	échec *m*, fiasco *m*
חֻרְבָּן (93) ז	destruction *f*
חֻרְבַּן־הַבַּיִת	la destruction du Temple
חִרְבֵּן (458 נ) פ״י עממי	gâcher, compromettre
‖ הִתְחַרְבֵּן (491 נ) פ״ע עממי	échouer, faire fiasco
חָרַג (322) פ״ע	sortir, s'écarter
חָרַג מִן־הַמִּסְגֶּרֶת	sortir du cadre
חֵרֶג (174) ז או חִרְגָּה (241) נ	grain *m* de poussière
חֵרֶג־יוֹם	poussières *fpl* voltigeant au soleil
חַרְגּוֹל (21) ז חרק	criquet *m*, grillon *m*
חַרְגּוֹלָן (97) ז עוף	fauvette *f*
חֲרָגוֹן (39) ז (בפסיכולוגיה)	transe *f*
חָרַד (320) פ״ע (נבהל)	s'effrayer
‖ (רעד)	trembler, s'agiter
‖ (דאג)	s'inquiéter, se soucier
חָרַד לִשְׁלוֹם־פְּ׳	s'inquiéter de la santé de qn
‖ (מיהר)	se hâter, s'empresser
‖ נֶחֱרַד (395) פ״ע	être saisi de frayeur
‖ הִתְחָרֵד (473) פ״ע	s'alarmer, s'effrayer
‖ הֶחֱרִיד (500) פ״י	faire trembler, effrayer
חָרֵד, חֲרֵדָה ת (מפחד)	anxieux, effrayé
‖ (מקפיד)	consciencieux, scrupuleux
דת	de stricte observance
חֲרָדָה (218) נ (פחד)	frayeur *f*, anxiété *f*
חֶרְדַּת־אֱלֹהִים	panique *f*, horreur *f*
חֶרְדַּת־קֹדֶשׁ	saint respect
חֶרְדַּת־גִּיל	anxiété mêlée de joie
מְעוֹרֵר חֲרָדָה	inquiétant, alarmant
‖ (טרחה)	dérangement *m*, trouble *m*
מַה כָּל־הַחֲרָדָה?	pourquoi cette agitation?
חַרְדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז זוחל	lézard *m*
חֲרֵדִי, ־דִית ת דת	de stricte observance
חַרְדָּל (91) ז צמח	moutarde *f*
בהש כְּגַרְגֵּר־חַרְדָּל	menu (comme un grain de moutarde)
חַרְדָּלִי, ־לִית ת	couleur de moutarde, piquant comme de la moutarde
חַרְדְּלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	torrent *m*
חַרְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	inquiétude *f*, anxiété *f*
חַרְדָנִי, ־נִית ת	inquiet, anxieux
חָרָה (349) פ״ע	s'enflammer, s'irriter
חָרָה לוֹ	être vexé, être fâché
אַל־יִחַר בְּעֵינֶיךָ	ne te fâche pas
חָרָה אַפּוֹ	sa colère éclata
‖ נֶחֱרָה (409, ר׳ נֶחֱרוּ או נחַרוּ) פ״ע	s'enflammer
נֶחֱרָה בִּפְ׳	s'irriter contre qn
‖ הִתְחָרָה (481) פ״ע	envier, être jaloux
הִתְחָרָה בִּפְ׳	rivaliser avec qn
‖ הֶחֱרָה (511) פ״י	irriter, mettre en colère

מחה בַּחֲרִיפוּת protester énergiquement
|| (חומרה) gravité *f*
חֲרִיפוּת־מַחֲלָה forme aigue d'une maladie
|| (של סכין) tranchant *m*
1. חָרִיץ (10) ז rainure *f*, cannelure *f*
|| חֲרִיצֵי־בַרְזֶל pointes *fpl* de fer
|| (חפירה) fossé *m*, tranchée *f*
2. חָרִיץ (10) ז (חתיכה) morceau *m*, tranche *f*
חֲרִיץ־חָלָב morceau de fromage
חֲרִיצָה (201) נ action *f* d'affiler *ou* de trancher
בהש חֲרִיצַת־לָשׁוֹן insultes *fpl*, injures *fpl*
חֲרִיצַת־מִשְׁפָּט verdict *m*, sentence *f*
חֲרִיצוּת (48, בלי ר') נ affilage *m*
חֲרִיצוּת־לָשׁוֹן insultes *fpl*, injures *fpl*
חֲרִיצוּת (48, בלי ר') נ diligence *f*, zèle *m*, assiduité *f*
חֲרִיק (1) ז grincement *m*
חֲרִיקָה (201) נ grincement *m*
חֲרִיקַת־שִׁנַּיִם grincement de dents
חָרִיר (10) ז petit trou, oeillet *m*
חֲרִיר־הַמַּחַט chas *m*, trou *m* d'aiguille
חֲרִיר־הַכַּוָּנֶת (בכלי־ירייה) cran *m* de mire
חֲרִירָה (201) נ perforation *f*
חָרִישׁ (10) ז labour *m*
|| (עונה) saison *f* des labours
|| בהש חָרִישׁ עָמֹק empreinte profonde
1. חֲרִישָׁה (201) נ חקל labour *m*, labourage *m*
2. חֲרִישָׁה (201) נ (שתיקה) silence *m*, mutisme *m*
|| (חרשות) surdité *f*
חֲרִישׁוּת (48, בלי ר') נ (חרשות) surdité *f*
|| (שתיקה) silence *m*, mutisme *m*
חֲרִישִׁי, ־שִׁית ת silencieux, étouffé (bruit)
חֲרִיתָה (201) נ gravure *f*
חָרַךְ (324) פ"י roussir, flamber
|| נֶחֱרַךְ (395) פ"ע être roussi, être flambé
|| חֵרֵךְ (437) פ"י roussir, flamber, brûler
|| הִתְחָרֵךְ (473) פ"ע être roussi, être flambé
חָרָךְ (חֲרַךְ־, חֲרָכִּי, ר' חֲרַכִּים) ז embrasure *f*, meurtrière *f*, lucarne *f*
חֲרָךְ (—) ז odeur *f* de roussi

חֲרָכָה (229) נ roussissement *m*
חָרְכוֹן (39) ז chaleur *f* torride
חַרְלִי, ־לִית ת couvert de ronces
חַרֶלֶת (—) נ רפא urticaire *f*
1. חָרַם (320) פ"י interdire, prohiber
|| הֶחֱרִים (500) פ"י (הפקיע) confisquer
(נידה) excommunier, boycotter, anathématiser
(הקדיש) consacrer
(השמיד) exterminer, anéantir
(ייבש) assécher
2. חָרַם (324) פ"י (פרש רשת) étendre un filet
1. חָרָם (100) ז (מוכס) publicain *m*, huissier *m*
2. חָרָם (100) ז (דייג) pêcheur *m* au filet
1. חֵרֶם (181) ז (נידוי) anathème *m*, excommunication *f*, tabou *m*
הטיל חֵרֶם עַל־ lancer l'anathème contre
אִישׁ־חֶרְמוֹ son ennemi mortel
|| (איסור) interdit *m*
|| (כלכלי) boycottage *m*
|| (חורבן) destruction *f*
|| (רכוש מופקע) biens consacrés (au culte)
2. חֵרֶם (181) ז (רשת־דייגים) filet *m* de pêcheur
חָרְמָה (—) נ extermination *f*
נִלְחַם עַד־חָרְמָה se battre jusqu'au bout
חֶרְמוֹן ש"פ ז (הר) Hermon *m*
חֶרְמֵשׁ (123) ז faux *f*
בהש חֶרְמֵשׁ־הַיָּרֵחַ le croissant lunaire
חַרְמְשׁוֹן (21) ז עוף courlis *m*
חֶרְמֵשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ faucille *f*
חָרָס (100) ז potier *m*
1. חֶרֶס (163) ז (טיט) argile *f*, glaise *f*
כְּלִי־חֶרֶס poterie *f*
|| (שבר־כלי) tesson *m*
כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר comme un tesson cassé
בהש הֶעֱלָה חֶרֶס בְּיָדוֹ perdre sa peine
צָלַלְתָּ בְּמַיִם אַדִּירִים וְהֶעֱלֵיתָ חֶרֶס בְּיָדְךָ la montagne a accouché d'une souris
2. חֶרֶס (—) ז רפא croûtes (de la peau) *fpl*
3. °חֶרֶס (—) או °חַרְסָה (—) ז soleil *m*
חַרְסִינָה (ר' ־נוֹת) נ porcelaine *f*

1. חַרְחוּר (–) ז רפא — gangrène *f*
2. חַרְחוּר (41) ז (לחם חרוך) — croûton brûlé
חַרְחוֹר (21) ז — coutre (de charrue) *m*
1. חִרְחוּר (41) ז (התגרות) — excitation *f*
חִרְחוּר־רִיב — fomentation *f* d'une querelle
חִרְחוּר־מִלְחָמָה — progagande *f* belliciste
חִרְחוּרֵי־לָשׁוֹן — médisance *f*
2. חִרְחוּר (41) ז (קול גרוני) — grognement *m*, raclage *m* de gosier
1. חִרְחֵר (462) פ״י (הדליק) — allumer
|| בהש חִרְחֵר רִיב — fomenter une querelle
|| הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע (ריב) — être fomenté
2. חִרְחֵר (462) פ״ע (השמיע קול) — grogner
|| (קול הגמל) — blatérer
|| הִתְחַרְחֵר (492) פ״ע — grogner, ronchonner
3. חִרְחֵר (462) פ״י (ניקב) — perforer, percer
חַרְחֲרָן (97) ז — fomentateur *m*, provocateur *m*
חַרְחֲרָנוּת (46) נ — fomentation *f*, provocation *f*
1. חַרְחֲרָנִי, ־נִית ת (מגרה) — provocant, agressif
2. חַרְחֲרָנִי, ־נִית ת (קול) — grognon
1. חָרַט (324) פ״י (חרת) — graver, tracer
חָרַט כְּתֹבֶת — graver une inscription
|| טכנ — tourner, ciseler
|| נֶחֱרַט (395) פ״ע — être gravé, être façonné au tour
|| חֵרֵט (437) פ״י — graver, dessiner, tracer
|| הִתְחָרֵט (473) פ״ע — être gravé, se dessiner
|| הֶחֱרִיט (500) פ״י — graver, dessiner, tracer
2. [חרט] הִתְחָרֵט (473) פ״ע (חזר בו) — se raviser, se repentir
חָרָט (100) ז טכנ — tourneur *m*
1. חֶרֶט (163) ז (איזמל) — ciseau *m*
|| (עט) — poinçon *m*
אֳמַן־חֶרֶט — artiste dessinateur
|| (רישום) — inscription *f*, empreinte *f*
2. חֶרֶט (–) ז (חרטה) — repentir *m*, regret *m*
3. °חֶרֶט (163) ז (שמות ל״ב, ד׳) — moule *m*
חֲרָטָה (212) נ — repentir *m*, regret *m*
חַרְטוֹם (21) ז (של־עוף) — bec *m*
|| (של־אנייה) — proue *f*
|| (של־נעל) — bout (de soulier) *m*

חַרְטוֹמִית (17) נ עוף — bécassine *f*
חַרְטוֹמָן (97) ז עוף — bécasse *f*
|| חַרְטוֹמַן־הַיָּם דג — aiguille *f* de mer
חָרָטוּת (46, בלי ר׳) נ — tournage *m*, travail *m* du tourneur
חֲרָטִית (17) נ — inscription (gravée) *f*, bas-relief *m*
חַרְטֹם (149) ז דת — mage *m*, devin *m*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים ז — hiéroglyphes *mpl*
חַרְטֻמִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — mystère *m*, magie *f*
חֲרֹטֶת (256) נ — copeaux *mpl*
חֳרִי (חָרְיִי וכו׳, בלי ר׳) ז — colère *f*, fureur *f*
בָּחֳרִי־אַף — furieusement
חוֹרִי (–) ז — pâtisserie *f*
חָרִיג, חֲרִיגָה ת — exceptionnel, anormal
|| דקדוק פֹּעַל חָרִיג — verbe irrégulier
חֲרִיגָה (201) נ — sortie *f*, écart *m*, exception *f*
חֲרִיגָה מִסַּמְכוּת — abus *m* de pouvoir
חֲרִיגוּת (48) נ — anomalie *f*, irrégularité *f*
חֲרְיוֹנִים (–) ז״ר — fiente (de pigeons) *f*
חֲרִיזָה (201) נ (השחלה) — enfilage *m*
|| (כתיבת־חרוזים) — versification *f*
חָרִיט (10) ז — sac *m* à main, bourse *f*
חֲרִיטָה (201) נ (חריתה) — gravure *f*, ciselage *m*
|| טכנ — tournage *m*
חֲרִיכָה (201) נ — roussissage *m*, flambage *m*
חָרִיעַ (9) ז צמח — carthame *m*
חָרִיף, חֲרִיפָה ת — aigu, piquant, âcre, épicé
מַשְׁקֶה חָרִיף — boisson *f* alcoolique
|| (שנון) שֵׂכֶל חָרִיף — esprit vif *ou* subtil
חָרִיף וּבָקִי — pénétrant et érudit
|| (תקיף) — véhément, énergique
סִכְסוּךְ חָרִיף — conflit *m* grave
בִּקֹּרֶת חֲרִיפָה — critique cinglante
לָשׁוֹן חֲרִיפָה — langage mordant
רפא מַחֲלָה חֲרִיפָה — maladie aiguë
|| ז (תבלין של פלפל חריף) — piment fort
חֲרִיפָה (201) נ — hivernage *m*
חֲרִיפוּת (48, בלי ר׳) נ — acuité *f*, âcreté *f*
|| (שנינות) — ingéniosité *f*, perspicacité *f*
|| (תקיפות) — véhémence *f*, vigueur *f*

נִחַר גְּרוֹנִי	ma gorge est desséchée
‖ חָרַר (437) פ"י	dessécher
3. חֵרֵר (437) פ"י (שחרר)	libérer, affranchir
חָרֵר, חֲרֵרָה ת	aride, sec, desséché
‖ חֲרֵרִים ז"ר	sol desséché, région *f* aride
1. חֲרָרָה (212) נ (עוגה)	galette *f*, crêpe *f*
בהש הִפֵּךְ בַּחֲרָרָה שֶׁאֵינָהּ שֶׁלּוֹ	se mêler des affaires d'autrui
2. חֲרָרָה (—) נ רפא	éruption (cutanée) *f*, impétigo *m*
1. חָרַשׁ (324) חקל	labourer
בהש (זמם)	fabriquer, forger
חָרַשׁ רָעָה או אָוֶן	concevoir de mauvais desseins
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־	tramer des intrigues contre
‖ נֶחֱרַשׁ (395) פ"ע	être labouré
‖ הֶחֱרִישׁ (500) פ"י	labourer
בהש הֶחֱרִישׁ רָעָה עַל־	méditer la perte de
2. חָרַשׁ (315) פ"ע (היה חרש)	être sourd
‖ (שתק)	se taire
חָרַשׁ מִפְּ'	garder le silence envers qn
‖ נֶחֱרַשׁ (395) פ"ע	devenir sourd
‖ הִתְחָרֵשׁ (473) פ"ע	devenir sourd
(התלחש)	chuchoter
‖ הֶחֱרִישׁ (500) פ"י (עשה לחרש)	rendre sourd
רַעַשׁ מַחֲרִישׁ אָזְנַיִם	bruit assourdissant
(השתיק)	faire taire
‖ פ"ע (שתק)	se taire
הֶחֱרִישׁ לִפְ'	écouter qn en silence
חָרָשׁ (100) ז (אומן)	artisan *m*
חָרַשׁ־אֶבֶן	tailleur *m* de pierres
חָרַשׁ־בַּרְזֶל	forgeron *m*
חָרַשׁ־עֵץ	charpentier *m*
חָרַשׁ־צִירִים	fabricant *m* d'idoles
מַעֲשֵׂה־חָרָשׁ	oeuvre *f* d'art
‖ (מומחה)	artiste *m*, expert *m*
חָרַשׁ־מַשְׁחִית	malfaiteur *m*
חֶרֶשׂ (163) ז (טיט)	argile *f*, glaise *f*
‖ (שבר־כלי)	tesson *m*
בהש חֶרֶשׂ־אֲדָמָה	tesson d'argile (sans valeur)
חֶרֶשׁ (163) ז (סוד)	secret *m*

שׁוֹטֵר־חֶרֶשׁ (ר' שׁוֹטְרֵי־חֶרֶשׁ) ז	détective *m*
חֲכַם־חֲרָשִׁים	initié aux mystères
‖ חֶרֶשׁ תה"פ	secrètement, en secret
חֵרֵשׁ, חֵרֶשֶׁת (ר' חֵרְשִׁים, ־שׁוֹת) ת	sourd
חֵרֵשׁ־אִלֵּם	sourd-muet
עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ	faire la sourde oreille
חֹרֶשׁ (190) ז או חֻרְשָׁה (207) נ	bosquet *m*, boqueteau *m*
חֵרְשׁוּת (45) נ	surdité *f*
חַרְשָׁף (91) ז צמח	artichaut *m*
חֲרַשְׁרַשׁ, ־רֶשֶׁת (ר' ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת	silencieux, feutré
חֲרֹשֶׁת (256, בלי ר') נ	industrie *f*
בֵּית־חֲרֹשֶׁת (ר' בָּתֵּי־חֲרֹשֶׁת) ז	usine *f*
חֲרָשְׁתִּי, ־תִית ת	industriel
חֲרָשְׁתָּן (97) ז	industriel *m*
חָרַת (324 ת) פ"י	graver
בהש חָרַת בְּזִכְרוֹנוֹ	graver dans sa mémoire
‖ נֶחֱרַת (395 ת) פ"ע	être gravé
חָרָת (100) ז	métayer *m*
חֶרֶת (—) ז או חֶרְתָּה (—) נ	encre *f* d'imprimerie
חֲרֹתֶת (ר' חֲרוֹתוֹת) נ	inscription gravée
חָשׁ ← [חוש], [חיש]	
חֲשַׁאי (61) ז	secret *m*, silence *m*
‖ בַּחֲשַׁאי תה"פ	en secret, secrètement
בַּחֲשַׁאי־חֲשָׁאִים	dans le plus grand silence
חֲשָׁאִי, ־אִית ת	secret
בְּחִירוֹת חֲשָׁאִיּוֹת	scrutin secret
חֲשָׁאִיּוּת (47, בלי ר') נ	secret *m*, discrétion *f*
חָשַׁב (322) פ"י	penser, croire
‖ (העריך)	considérer, estimer
חָשַׁב אֶת־פְּ' לְ־	considérer qn comme
‖ פ"ע	réfléchir
‖ נֶחְשַׁב (393) פ"ע	être considéré *ou* apprécié
נֶחְשַׁב לְגִבּוֹר	passer pour un héros
נֶחְשַׁב עַל־אוֹיְבָיו	se compter parmi ses ennemis
לֹא נֶחְשַׁב	ne pas entrer en ligne de compte, ne pas compter
‖ חִשֵּׁב (432) פ"י	calculer, supputer
חִשֵּׁב אֶת־הַקֵּץ	évaluer la fin des temps

חַרְסִית (17) נ — argile *f*, glaise *f*
חֲרֹסֶת (256) נ דת — *harosset* (brouet assaisonnant les herbes amères de la Pâque) *f*
1. חָרַף (324) פ״י (גידף) — insulter, injurier
‖ חֵרֵף (437) פ״י — mépriser, dédaigner, insulter
בהש חֵרֵף נַפְשׁוֹ — se sacrifier, exposer sa vie
‖ הִתְחָרֵף (473) פ״ע — être insulté *ou* injurié
‖ הֶחֱרִיף (500) פ״י — aggraver
‖ פ״ע — s'aggraver
הַמַּשְׁבֵּר הֶחֱרִיף — la crise s'est aggravée
2. חָרַף (320) פ״ע (בילה את־החורף) — hiverner
‖ הֶחֱרִיף (500) פ״ע — hiverner
3. חָרַף (324) פ״י (ייעד) — destiner, promettre
שִׁפְחָה חֲרוּפָה — esclave promise (à un homme)
‖ נֶחֱרַף (395) פ״ע — être destiné, être promis
נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ — femme destinée à un homme
חֵרֶף (—) ז — mépris *m*
חֵרֶף־נֶפֶשׁ — abnégation *f*, mépris *m* de sa vie
‖ חֵרֶף־ מ״י — malgré, en dépit de
חֹרֶף (187) ז — hiver *m*
‖ בהש (נעורים) — jeunesse *f*
בִּימֵי־חָרְפִּי — dans ma jeunesse
חֶרְפָּה (243, ר׳ חֲרָפוֹת, חֶרְפּוֹת־) נ — honte *f*
בּוּשָׁה וְחֶרְפָּה! — quelle honte!
הָיָה לְחֶרְפָּה — être un objet de mépris
הֵמִיט חֶרְפָּה עַל־ — couvrir de honte
סָבַל חֶרְפַּת־רָעָב — souffrir de la faim
חַרְפָּה (207) נ — tranchant *m*, fil (de couteau) *m*
חַרְפּוּשִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ — scarabée *m*
חָרְפִּי, ־פִּית ת — hivernal
חַרְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ עוף — tarin *m*
חַרְפָּן (97) ז זואול — vison *m*
1. חָרַץ (320) פ״י (חתך) — couper, trancher, tailler
‖ (חידד) — affiler, aiguiser
חָרַץ לְשׁוֹנוֹ — tirer la langue
בהש חוֹרְצֵי־לָשׁוֹן — les mauvaises langues
עממי דְּמֵי־״לֹא יֶחֱרַץ״ — pot-de-vin *m*
‖ (עת׳ יַחֲרֹץ) חָרַץ מִשְׁפָּט — trancher un procès
‖ נֶחֱרַץ (395) פ״ע — être entaillé, être incisé
בהש (הוחלט) — être décidé
נֶחֱרַץ גְּזַר־דִּינוֹ — sa sentence a été rendue
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה — c'est une décision irrévocable
‖ חֵרֵץ (437) פ״י — tailler, entailler, inciser
2. חָרַץ (320) פ״ע (הזדרז) — s'empresser, se hâter
‖ הִתְחָרֵץ (473) פ״ע — s'empresser, s'appliquer
(העמיד פני־חרוץ) — faire du zèle
חֶרֶץ (163) ז — entaille *f*, incision *f*
חֶרֶץ־לָשׁוֹן — action *f* de tirer la langue
חַרְצֹב (144) ז אנטום — ganglion *m*
חַרְצֻבָּה (208) נ — entrave *f*, chaîne *f*, lien *m*
חַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ צמח — chrysanthème *m*
חַרְצָן (98) ז — pépin *m*, noyau *m*
חִלֵּץ חַרְצַנִּים — égrener, dénoyauter
חָרַק (324) פ״י — frotter
חָרַק שִׁנָּיו — grincer des dents
‖ פ״ע — grincer
‖ חֵרֵק (437) פ״י (חידד) — affiler, aiguiser
(השמיע חריקה) — grincer
‖ הִתְחָרֵק (473) פ״ע — grincer
‖ הֶחֱרִיק (500) פ״י — faire grincer
‖ פ״ע — grincer, crisser
1. חֶרֶק (163) ז — insecte *m*
אוֹכֵל־חֲרָקִים — insectivore
תּוֹרַת־הַחֲרָקִים נ — entomologie *f*
2. חֶרֶק (163) ז (חריקה) — grincement *m*
3. חֶרֶק (163) ז (חתך) — incision *f*, entaille *f*
חֲרָקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — course folle (en auto)
חֲרָקָה (229) נ — grincement *m*
חָרָקִירִי (—) ז — harakiri *m*
חַרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — entomologiste *n*
חַרְקָנוּת (—) נ — entomologie *f*
חַרְקָנִי, ־נִית ת — grinçant
חֲרַקְרַק, ־רַקָּה ת — grinçant, crissant
חֲרַקְרַק (91) ז — petit insecte
1. חָרַר (324) פ״י (עשה חור) — perforer, percer
‖ נֶחֱרַר (395) פ״ע — être percé, être troué
‖ הִתְחָרֵר (473) פ״ע — être percé, être troué
‖ חֵרֵר (437) פ״י — perforer, trouer
2. חָרַר (359) פ״ע (היה חם) — s'échauffer, être brûlant
‖ נָחַר או נִחַר (416) פ״ע — se dessécher

חֲשִׁיבוּת (48) נ	importance *f*
חֲשִׁידָה (201) נ	suspicion *f*
חָשִׁיל, חֲשִׁילָה ת	malléable
בַּרְזֶל חָשִׁיל	fer forgé
חָשִׂיף (1) ז	troupeau *m*
בהש חֲשִׂיפֵי־עָבִים	flocons *mpl* de nuages
חֲשִׂיפָה (201) נ	mise *f* à nu, dénudation *f*
(עַל־יְדֵי־חֲפִירָה)	dégagement *m*, déblaiement *m*
‖ בהש חֲשִׂיפָה לְיִבּוּא מִתְחָרֶה	suppression *f* de la protection douanière
חֲשִׂיפוּת (48, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être exposé
1. חֲשִׁיקָה (201) נ (תשוקה)	désir *m*
2. חֲשִׁיקָה (201) נ (הידוק)	serrement *m*
חֲשִׁישׁ (—) ז	hachich (drogue) *m*
חָשַׂךְ (322) פ״י (מנע)	refuser
לֹא חָשַׂךְ דָּבָר מִפְּ׳	ne rien refuser à qn
‖ (שמר)	garder, épargner
‖ (הציל) חָשַׂךְ מִמָּוֶת	sauver de la mort
‖ פ״ע (חדל)	s'arrêter, cesser
אַל־תַּחְשׂךְ!	ne t'arrête pas!
‖ נֶחְשַׂךְ (393) פ״ע	être épargné
חָשַׁךְ (320) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
בהש חָשְׁכוּ עֵינָיו	être frappé de stupeur
חָשַׁךְ עָלָיו עוֹלָמוֹ	l'univers s'effondra pour lui
‖ נֶחְשַׁךְ (393) פ״ע	s'obscurcir, s'assombrir
‖ הִתְחַשֵּׁךְ (466) פ״ע	devenir sombre
‖ הֶחְשִׁיךְ (501) פ״י	obscurcir, assombrir
‖ פ״ע (האפיל)	s'obscurcir, s'assombrir
(שהה עד הלילה)	s'attarder jusqu'à la nuit
הֶחְשִׁיךְ הַיּוֹם	la nuit descend
חֶשֶׂךְ (—) ז	arrêt *m*, pause *f*
בְּלִי־חֶשֶׂךְ	sans arrêt, sans cesse
חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת	obscur, sombre
פָּנִים חֲשׁוּכוֹת	visage *m* sombre
בהש אֵימָה חֲשֵׁכָה	terreur noire
‖ חֲשֵׁכִים תה״פ	dans l'obscurité
הָלַךְ חֲשֵׁכִים	marcher dans l'obscurité
חָשֵׁךְ, חֲשֵׁכָה ת (אפל)	sombre, obscur
‖ בהש (שפל)	ténébreux, ignoble
‖ (בור)	ignorant, obscurantiste
חֹשֶׁךְ (187, בלי ר׳) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם	obscurité profonde
‖ בהש (בערות)	ignorance *f*, obscurantisme *m*
חֲשֵׁכָה (נס׳ חֶשְׁכַת־, בלי ר׳) נ	obscurité *f*
עִם־חֲשֵׁכָה	à la tombée de la nuit
חַשְׁכּוּכִי, ־כִית ת	assez sombre
חַשְׁכּוּכִית (—) נ	pénombre *f*
חֶשְׁכּוֹן (39) ז	obscurité *f*, ténèbres *fpl*
חַשְׁכוּת (45, בלי ר׳) נ	obscurité *f*
חֶשֶׁל (181) ז	faiblesse *f*
‖ פיס	hystérésis *f*
1. [חשל] נֶחְשַׁל (393) פ״ע	s'affaiblir, se traîner
‖ חִשֵּׁל (432) פ״י (החליש)	affaiblir
2. חִשֵּׁל (432) פ״י (מתכת)	tremper (du métal)
בהש חִשֵּׁל אֶת־הָאֹפִי	tremper le caractère
‖ הִתְחַשֵּׁל (466) פ״ע	être trempé
בהש	se tremper, se fortifier
חִשְׁמוּל (41, בלי ר׳) ז	électrification *f*
חַשְׁמוֹנָאִי (ר׳ ־נָאִים) ז	Hasmonéen *m*
חַשְׁמַל (—) ז	électricité *f*
דַּג־חַשְׁמַל	poisson-torpille *m*
‖ °חַשְׁמַל	ambre *m*
חִשְׁמֵל (458) פ״י	électriser
בהש חִשְׁמֵל אֶת־הַקָּהָל	galvaniser la foule
‖ הִתְחַשְׁמֵל (494) פ״ע	s'électriser
(מת ממכת־חשמל)	être électrocuté
חַשְׁמַלָּאוּת (—) נ	travail *m* de l'électricien
חַשְׁמַלַּאי (62) ז	électricien *m*
חַשְׁמַלּוֹרִי, ־רִית ת	photoélectrique
חַשְׁמַלִּי, ־לִית ת	électrique
הֶלֶם חַשְׁמַלִּי	électrochoc *m*
‖ חַשְׁמַלִּית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ	tramway *m*
חַשְׁמָן (98) ז (נסיך)	prince *m*
‖ דת	cardinal *m*
חֹשֶׁן (190) ז	pectoral *m*
‖ דת חֹשֶׁן־הַמִּשְׁפָּט	le "Pectoral du droit" (code civil rabbinique)
חָשַׂף (322) פ״י	mettre à nu, dévoiler
(ע״י חפירה)	dégager, déblayer
בהש חָשַׂף לִבּוֹ	découvrir ses sentiments

(העריך) considérer, estimer

(נטה ל־) être sur le point de

הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר le navire allait se briser

|| הִתְחַשֵּׁב (466) פ"ע prendre en considération

הִתְחַשֵּׁב בְּ־ tenir compte de

בְּהִתְחַשֵּׁב בְּ־ compte tenu de, eu égard à

|| הֶחְשִׁיב (501) פ"י considérer, estimer

הֶחְשִׁיב אֶת־עַצְמוֹ avoir bonne opinion de soi

חֵשֶׁב (180) ז baudrier *m*

חַשָּׁב (90) ז agent *m* comptable

חַשָּׁב כְּלָלִי trésorier-payeur général

חֶשְׁבּוֹן (22) ז calcul *m*, arithmétique *f*

סַרְגֵּל־חֶשְׁבּוֹן ז règle *f* à calcul

מְכוֹנַת־חֶשְׁבּוֹן נ machine *f* à calculer

|| (שיקול) considération *f*, raisonnement *m*

בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן entrer en ligne de compte

הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן prendre en considération

חֶשְׁבּוֹן־הַנֶּפֶשׁ examen *m* de conscience

דִּין וְחֶשְׁבּוֹן compte rendu

|| בנק compte *m*

חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב compte courant

פָּתַח חֶשְׁבּוֹן ouvrir un compte

הַנְהָלַת־חֶשְׁבּוֹנוֹת נ comptabilité *f*

מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז comptable *m*

רוֹאֵה־חֶשְׁבּוֹן ז expert-comptable *m*

הִגִּישׁ אֶת־הַחֶשְׁבּוֹן présenter la facture

עַד לְחֶשְׁבּוֹן à titre d'acompte

עַל־חֶשְׁבּוֹן־הַחוֹב à valoir sur la dette

עַל־חֶשְׁבּוֹן־פְּ' aux frais de qn

בהש סִלּוּק־חֶשְׁבּוֹנוֹת ז règlement *m* de compte

בָּא עַל־חֶשְׁבּוֹנוֹ trouver son compte

חִשָּׁבוֹן (ר' חִשְּׁבוֹנוֹת) ז invention *f*, artifice *m*

חֶשְׁבּוֹנָאוּת (—) נ comptabilité *f*

חֶשְׁבּוֹנַאי (61) ז comptable *m*

חֶשְׁבּוֹנִי, ־נִית ת arithmétique

חֶשְׁבּוֹנִיָּה (202) נ boulier *m*

חֶשְׁבּוֹנִית (17) נ décompte *m*, facture *f*

חִשְׁבֵּן (458 נ) פ"י calculer, compter

|| הִתְחַשְׁבֵּן (494 נ) פ"ע faire des comptes

חַשְׁבָנוּת (46, בלי ר') נ méditation *f*, spéculation *f*

חַשְׁבָנִי, ־נִית ת méditatif

חֲשָׁד (88, ר' חֲשָׁדוֹת 164) ז soupçon *m*

חָשַׁד (322) פ"י soupçonner, suspecter

חָשַׁד בִּפְ' soupçonner qn

חָשַׁד בִּכְשֵׁרִים suspecter des innocents

כַּבְּדֵהוּ וְחָשְׁדֵהוּ respecte-le mais méfie-toi

|| נֶחְשַׁד (393) פ"ע être soupçonné

|| חִשֵּׁד (432) פ"י soupçonner, suspecter

|| הֶחְשִׁיד (501) פ"י soupçonner, suspecter

חַשְׁדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש soupçonneux *n*

חַשְׁדָנוּת (46, בלי ר') נ suspicion *f*, méfiance *f*

חַשְׁדָנִי, ־נִית ת soupçonneux

חָשָׁה (349) פ"ע se taire, s'abstenir

|| הֶחֱשָׁה (510) פ"י (השתיק) faire taire

|| פ"ע (שתק) se taire

(נמנע מלפעול) s'abstenir, rester passif

חָשׁוּב, חֲשׁוּבָה ת important

חִשּׁוּב (51) ז calcul *m*

מְכוֹנַת־חִשּׁוּב נ machine *f* à calculer

חָשׁוּד, חֲשׁוּדָה ת suspect

חָשׂוּךְ, חֲשׂוּכָה ת privé, dépourvu

חֲשׂוּךְ־בָּנִים sans enfants

חֲשׂוּךְ־מַרְפֵּא incurable

חָשׁוּךְ, חֲשׁוּכָה ת obscur, sombre

1. **חָשׁוּל**, חֲשׁוּלָה ת (מוצק) trempé, durci

2. **חָשׁוּל**, חֲשׁוּלָה ת (חלש) faible, relâché

1. **חִשּׁוּל** (51) ז (חיזוק) trempe (de l'acier) *f*

2. **חִשּׁוּל** (51) ז (רשלנות) relâchement *m*

חֶשְׁוָן ← מַרְחֶשְׁוָן

חָשׂוּף, חֲשׂוּפָה ת dénudé, découvert

|| חֲשׂוּף־זֶרַע צמח gymnosperme

חִשּׂוּף (51) ז mise *f* à nu, découverte *f*

חִשּׁוּק (10) ז (טבעת) bague *f*, anneau *m*

חִשּׁוּק (51) ז (של־גלגל) jante *f*

|| (של־חבית) cerceau *m*

|| (פעולה) cerclage *m*

1. **חִשּׁוּר** (51) ז (של־גלגל) rayon (de roue) *m*

2. **חִשּׁוּר** (51) ז (טפטוף) ruissellement *m*

חִשּׁוּשׁ (51) ז douleur *f*, malaise *m*

חַשְׁחָשׁ (102) ז צמח bigaradier *m*, oranger amer

חֲשִׁיבָה (201) נ pensée *f*, réflexion *f*

חֲתוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — manières *fpl* de chat
חִתּוּם (51) ז — signature *f*
|| (סיום) — fin *f*, clôture *f*
חִתּוּן (51) ז — alliance (par mariage) *f*
חִתּוּר (51) ז — action *f* de creuser
חִתְחוּת (41) ז — action *f* de creuser des ornières
חִתְחֵת (458 ת) פ״י — creuser des ornières
חַתְחַתִּים (53) ז״ר — obstacles *mpl*, dangers *mpl*
|| (מכשול) — ornière *f*
חִתִּי, חִתִּית (ר׳ חִתִּים, חִתִּיּוֹת) ש — Hittite *n*
חֲתִיָּה (202) נ — ratissage *m*, râtelage *m*
חָתִיךְ (1) ז — morceau *m*, tranche *f*
|| עממי (בחור נאה) — garçon bien bâti
חֲתִיכָה (201) נ — morceau *m*, pièce *f*, tranche *f*
חֲתִיכַת־בָּשָׂר — morceau de viande
חֲתִיכָה הָרְאוּיָה לְהִתְכַּבֵּד בָּהּ — morceau de choix
|| עממי (בחורה נאה) — fille bien bâtie
|| (חיתוך) — section *f*, coupe *f*, coupure *f*
חֲתִימָה (201) נ — signature *f*, griffe *f*
דת חֲתִימָה טוֹבָה! — bonne année!
|| (מינוי) — souscription *f*, abonnement *m*
חֲתִימָה עַל־עִתּוֹן — abonnement à un journal
דְּמֵי־חֲתִימָה ז״ר — prix *m* de l'abonnement
|| (סיום) — achèvement *m*, clôture *f*
חֲתִימַת־הַתַּלְמוּד — achèvement du Talmud
|| (סימן קל) — légère empreinte, trace *f*
חֲתִימַת־זָקָן — trace de barbe, duvet *m*
חֲתִימַת־שְׂחוֹק — un léger sourire
חֲתִירָה (201) נ (חפירה) — sape *f*, travail souterrain
|| (במים) — action *f* de ramer *ou* de nager
|| בהש חֲתִירָה אֶל־ או לִקְרַאת־ — efforts *mpl* pour parvenir à
חֲתִירָה תַּחַת־פ׳ — menées subversives contre
חִתִּית (17, בלי ר׳) נ — frayeur *f*, terreur *f*
נָתַן חִתִּיתוֹ בְּ־ — inspirer la terreur à
חֲתָךְ (68) או חֶתֶךְ (171) ז — coupe *f*, section *f*
חֲתָךְ לָאֹרֶךְ — section longitudinale
חָתַךְ (323) פ״י — couper, trancher
שֵׁן חוֹתֶכֶת — incisive *f*
|| מתמט הַקַּו חוֹתֵךְ אֶת־הַמַּעְגָּל — la droite coupe le cercle
|| בהש (הפסיק) — interrompre, cesser
חָתַךְ פַּרְנָסַת־פ׳ — couper les vivres à qn
|| (החליט) — décider, trancher
חָתַךְ דִּין — prononcer une sentence
חָתַךְ גּוֹרַל־פ׳ — trancher le sort de qn
מוֹפֵת חוֹתֵךְ — preuve décisive
|| (הגה) חָתַךְ בִּשְׂפָתָיו — articuler
חָתַךְ כָּל־מִלָּה — détacher chaque mot
|| נֶחְתַּךְ (394) פ״ע — être coupé, être découpé
(הוחלט) נֶחְתַּךְ גּוֹרָלוֹ — son sort est tranché
נֶחְתַּךְ הַדִּין — la sentence est arrêtée
(בוטא) הַדִּבּוּר לֹא נֶחְתַּךְ בְּפִי — je n'arrive pas à articuler les mots
|| חִתֵּךְ (432) פ״י — couper, découper
(חרת) — graver
(הגה) — prononcer distinctement
|| הִתְחַתֵּךְ (466) פ״ע — être coupé, être découpé
הִתְחַתְּכוּ מֵעָיו — ses entrailles furent tiraillées
חַתָּךְ (90) ז — graveur *m*
חַתְכָנִי, ־נִית ת — décisif, tranchant, coupant
חָתַל (323) פ״י — envelopper, bander
|| חִתֵּל (432) פ״י — emmailloter, panser
|| הִתְחַתֵּל (466) פ״ע — s'envelopper
|| הֶחְתִּיל (501) פ״י — envelopper
חֲתֻלָּה (208) נ — bandage *m*, pansement *m*
חֲתַלְתּוּל (41) ז — petit chat
חָתַם (323) פ״י (רשם שמו) — signer
הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné
בָּא עַל־הֶחָתוּם — apposer sa signature
חָתַם עַל־מַאֲמָר — signer un article
|| (שם חותמת) — sceller, cacheter, timbrer
כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הֶחָתוּם — langage *m* incompréhensible
בהש מַעְיָן חָתוּם — fontaine clôturée
|| חָתַם עַל־עִתּוֹן — s'abonner à un journal
הַחֲתוּמִים — les abonnés *mpl*
|| (סיים) — terminer, achever
|| (שמר) חָתַם בְּלִבּוֹ — conserver dans sa pensée
|| (קישט) — orner discrètement
חֲתוּם־זָקָן — orné d'un léger duvet
חֲתוּם־יֶרֶק — orné d'un peu de verdure

‖ (שאב) — puiser
‖ נֶחְשַׂף (393) פ"ע — être découvert, être exposé
‖ חִשֵּׂף (432) פ"י — mettre à nu, découvrir
‖ הִתְחַשֵּׂף (466) פ"ע — se découvrir, se dévoiler
‖ הֶחְשִׂיף (501) פ"י — découvrir, dénuder
חֶשֶׂף (163) או **חֹשֶׂף** (187, בלי ר') ז — nudité *f*, décolleté *m*
חֲשָׂפָנוּת (46) נ — déshabillage *m*, strip-tease *m*
חֲשָׂפָנִית (17) נ — effeuilleuse *f*, strip-teaseuse *f*
1. **חָשַׁק** (322) פ"י (בְּ־) — désirer, avoir envie
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע — être désiré, être aimé
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע — avoir envie
מִתְחַשֵּׁק לִי לְטַיֵּל — j'ai envie de me promener
2. **חָשַׁק** (322) פ"י (הצמיד) — attacher, fixer, serrer
‖ נֶחְשַׁק (393) פ"ע — être attaché, être serré
‖ חִשֵּׁק (432) פ"י — attacher, lier, serrer, cercler
‖ הִתְחַשֵּׁק (466) פ"ע — se serrer
חֵשֶׁק (183) ז (תשוקה) — désir *m*
‖ עממי (חפץ) — volonté *f*, plaisir *m*, envie *f*
אֵין לִי חֵשֶׁק — je n'ai pas envie
חֶשְׁקָה (243) נ — désir *m*
חַשְׁקִי, ־קִית ת — passionné, sensuel
חַשְׁקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne passionnée *ou* sensuelle
חַשְׁקָנוּת (46, בלי ר') נ — passion *f*, sensualité *f*
חַשְׁקָנִי, ־נִית נ — passionné, sensuel
חָשַׁר (322) פ"י — verser, répandre
‖ חִשֵּׁר (432) פ"י — faire tomber (de la pluie)
‖ הִתְחַשֵּׁר (466) פ"ע — se condenser
חֶשֶׁר (163) או **חֹשֶׁר** (190) ז — averse *f*, flot *m*
חַשְׁרָה (236) נ — amoncellement *m*
חַשְׁרַת־מַיִם — nuages gorgés d'eau
חֲשַׁשׁ (53) ז — foin *m*, paille *f*
חֲשָׁשׁ (88, ר' חֲשָׁשׁוֹת 164) ז — crainte *f*, inquiétude *f*
חָשַׁשׁ (357) פ"ע — craindre, avoir peur
חָשַׁשׁ שֶׁמָּא — craindre que
אֵינִי חוֹשֵׁשׁ לְ־ — je n'ai pas peur de
חוֹשְׁשָׁנִי או חוֹשְׁשַׁנִי כִּי — je crains que
‖ (כאב) — souffrir, avoir mal
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ — avoir mal à la tête
חֲשָׁשָׁה (212) נ — crainte *f*, inquiétude *f*

חַשְׁשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne craintive
חַשְׁשָׁנוּת (46, בלי ר') נ — hésitation *f*, appréhension *f*
חַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת — craintif, inquiet
חַת (58, בלי ר') ז — peur *f*, terreur *f*
עָשׂוּי בְּלִי־חָת — impavide, intrépide

חַת, חִתָּה ← חֲתַת

חֵת ש"פ ז — Hêth (ancêtre des Hittites) *m*
בְּנֵי־חֵת ז"ר — Hittites *mpl*
1. **חָתָה** (345) פ"י (גרף) — ramasser, râtisser
חָתָה גֶּחָלִים — attiser le feu
בהש חָתָה גֶּחָלִים עַל־רֹאשׁ־פ' — causer des remords à qn
חָתָה הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu
‖ נֶחְתָּה (410) פ"ע — être ramassé, être râtissé
2. **חָתָה** (345) פ"ע (מאס) — être dégoûté, abhorrer
חִתָּה (208) נ — peur *f*, terreur *f*
חִתּוּי (23) ז — ramassage *m*, râtelage *m*
חָתוּךְ, חֲתוּכָה ת — coupé, tranché
‖ (בעל צורה נאה) — svelte, profilé
בהש (מוחלט) — tranché, net, absolu
‖ חֲתוּכוֹת תה"פ — nettement, catégoriquement
חִתּוּךְ (51) ז — section *f*, coupe *f*, coupure *f*
בהש חִתּוּךְ־אֵבָרִים — membres bien découpés
חִתּוּךְ־גּוֹרַל־פ' — détermination *f* du sort de qn
חִתּוּךְ־הַדִּבּוּר — articulation *f*, diction *f*
‖ (חריתה) — gravure *f*
חִתּוּךְ־עֵץ — gravure sur bois
‖ מתמט חִתּוּךְ־הַזָּהָב — section d'or
חָתוּל (10) ז זואול — chat *m*
חֲתוּל־בַּיִת — chat domestique
חֲתוּל־בָּר — chat sauvage
בהש קָנָה חָתוּל בְּשַׂק — acheter chat en poche
חָתוּל שָׁחוֹר עָבַר בֵּינֵיהֶם — leurs rapports se sont refroidis
‖ (משפחת החתולים) — félin *m*
חִתּוּל (51) ז — lange *m*, maillot *m*, bandage *m*
בהש עוֹדֶנּוּ בְּחִתּוּלָיו — c'est encore un bébé
חֲתוּלָה (201) נ — chatte *f*
חֲתוּלִי, ־לִית ת — de chat, félin

ט

ט (טֵית) — *teth* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ט' — [valeur numérique:] 9
טֵאוּט (49) ז — balaiement *m*, balayage *m*
טֵאֵט (438) או טִאטֵא (463) פ"י — balayer
טַאטְאָן (ר' ־אָנִים ז — balayeur *m*
טִאטוּא (ר' ־אִים) ז — balaiement *m*, balayage *m*
טָב (נ' טָבָא, ר' טָבִין) ת ארמית — bon
צַפְרָא טָבָא — bonjour
טָבִין וּתְקִילִין — espèces sonnantes et trébuchantes
|| טָבֵי־דוֹלָר ז"ר בנק — titres *mpl* payables au taux du dollar
1. טַבּוּ (—) ז דת — tabou *m*
2. טַבּוּ (—) ז (מינהל־מקרקעים) — cadastre *m*
טִבּוּחַ (9) ז — art *m* de la cuisine
טִבּוּל (51) ז — action *f* de tremper
1. טִבּוּעַ (9) ז (במים) — submersion *f*
2. טִבּוּעַ (9) ז (של־מטבעות) — frappe (de monnaie) *f*
3. טִבּוּעַ (9) ז (ענידת־טבעת) — fixation *f* d'une bague, baguage *m*
טַבּוּר (41) ז אנטום — nombril *m*
|| טכנ (של־גלגל) — moyeu *m*
טָבַח (329) פ"י (שחט) — abattre (un animal), égorger
|| (הרג) — tuer, massacrer
|| נִטְבַּח (401) פ"ע — être abattu, être massacré
טֶבַח (179) ז (שחיטה) — abattage *m*, égorgement *m*
°כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל — comme un agneau conduit à l'abattoir
|| (בהמה שנועדה לשחיטה) — victime *f*
|| (הרג) — carnage *m*, massacre *m*
טַבָּח (90) ז (קצב) — boucher *m*
|| (מומחה לבישול) — cuisinier *m*
|| (תליין) רַב־טַבָּחִים ז — chef *m* des bourreaux
טִבְחָה (242) נ (בשר־בהמה) — viande *f*
|| (שחיטה) — abattage *m*, carnage *m*
טַבָּחוּת (46, בלי ר') נ (קצבות) — métier *m* de boucher
|| (בישול) — art *m* de la cuisine
טַבַּחַת (246) או טַבְּחָנִית (17) נ — cuisinière *f*
טֶבְטוֹנִי, נִית ת — teuton, allemand
טְבִיחָה (201) נ — abattage (d'animaux) *m*
בֵּית־הַטְּבִיחָה ז — gorge (d'un animal) *f*
טְבִילָה (201) נ — immersion *f*
|| דת — bain rituel, baptême *m*
בֵּית־טְבִילָה ז — baptistère *m*
|| בהש טְבִילַת־אֵשׁ — baptême du feu
1. טְבִיעָה (201) נ (במים) — submersion *f*, noyade *f*
2. טְבִיעָה (201) נ (קביעת־צורה) — empreinte *f*
טְבִיעַת־מַטְבְּעוֹת — frappe *f* de monnaies
טְבִיעַת־אֶצְבָּעוֹת — empreintes digitales
טְבִיעוּת (—) נ — perception *f*, impression *f*
הִכִּיר בִּטְבִיעוּת־עַיִן — reconnaître du premier coup d'oeil
טְבִיעוּת־אֹזֶן — perception auditive
טָבַל (303) פ"י — tremper, plonger, immerger
טָבַל פִּתּוֹ בַּחֹמֶץ — tremper son pain dans le vinaigre
|| פ"ע דת — pratiquer l'immersion
טְבוּל־יוֹם ז — homme *m* qui s'est purifié le jour même
טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ — pécheur impénitent
בהש הַבַּיִת טוֹבֵל בְּיֶרֶק — la maison baigne dans la verdure

‖ נֶחְתַּם (394) פ״ע — être signé
(הושמה עליו חותמת) — être cacheté *ou* scellé
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵב וְתֵחָתֵם — bonne année!
‖ חִתֵּם (432) פ״י — cacheter, sceller, fermer
(השלים) — terminer, achever
‖ הִתְחַתֵּם (466) פ״ע — être signé, être scellé
‖ הֶחְתִּים (501) פ״י — faire signer
(על־עתון וכו׳) — faire souscrire
(שם חותמת) — cacheter, timbrer
‖ פ״ע (נסתם) — s'obstruer, se boucher
חַתָּם (90) ז — fonctionnaire habilité à signer
חָתָן (107) ז (בעל־הבת) — gendre *m*
‖ (ארוס) — fiancé *f*
חָתָן וְכַלָּה — les fiancés *mpl*
°חֲתַן־דָּמִים — circoncis ("fiancé par le sang")
‖ בהש חֲתַן־פְּרָס — lauréat *m* d'un prix
חֲתַן־הַיּוֹבֵל — le héros du jubilé
דת חֲתַן־תּוֹרָה — fidèle appelé à terminer la lecture annuelle de la *Tora*
חֲתַן־בְּרֵאשִׁית — fidèle appelé à commencer la lecture annuelle de la *Tora*
חִתֵּן (432 נ) פ״י — marier
(שתי משפחות) — allier (par mariage)
‖ הִתְחַתֵּן (466 נ) פ״ע — se marier
(עם־משפחה) — s'allier (par mariage)
חֲתֻנָּה (208) נ — mariage *m*

חֲתֻנַּת־כֶּסֶף — noces *fpl* d'argent
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת — courir deux lièvres à la fois
חֲתֻנּוֹת (45, בלי ר׳) נ — mariage *m*, alliance *f*
חָתַף (323) פ״י — dérober, arracher
‖ נֶחְתַּף (394) פ״ע — être dérobé, être arraché
חֶתֶף (174) ז — rapt *m*, agression *f*
בהש בָּא כְּחֶתֶף — survenir brusquement
‖ חֶתֶף־זְבוּבִים עוף — gobe-mouches *m*
חָתַר (323) פ״י (חפר) — creuser, saper
בהש חָתַר תַּחַת־פ׳ — saper le crédit de qn
‖ (במים) — ramer, nager (vers un but)
בהש חָתַר לְ־ — intriguer pour, aspirer à
חֶתֶר (163) ז — traversée (d'un cours d'eau) *f*
חַתְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — intrigant *n*
חַתְרָנוּת (46, בלי ר׳) נ — menées subversives
חַתְרָנִי, ־נִית ת — subversif
חֲתַת (—) ז — peur *f*, terreur *f*
חָתַת (357 ת) פ״ע — être brisé, être consterné
‖ נֵחַת (416 ת) פ״ע — être brisé, être démoli
(נבהל) — être consterné
אַל־תֵּחָת! — n'aie pas peur!
‖ חִתֵּת (432 ת) פ״י (ניפץ) — briser, démolir
(הבהיל) — consterner, confondre
‖ הֵחַת (528 ת) פ״י (ניפץ) — briser, démolir
(הבהיל) — consterner, confondre

‖ הִטַּהֵר (484) פ״ע	se purifier
בהש (שמים)	s'éclaircir
טֹהַר (197, בלי ר׳) ז	pureté *f*
טֹהַר־מִדּוֹת	intégrité *f*
טָהֳרָה (209) נ	pureté *f*
בהש טָהֳרַת־הַלָּשׁוֹן	purisme *m*
עַל־טָהֳרַת־	en s'en tenant strictement à
‖ דת	toilette *f* mortuaire
טַהֲרוּת (45, בלי ר׳) נ	pureté *f*
טַהֲרָן (ר׳ ־נים) ז	puriste *m*
טַהֲרָנוּת (46, בלי ר׳) נ	purisme *m*
טַוַּאי (62) ז	fileur *m*
‖ חרק	bombyx *m*
טַוַּאי־הַמֶּשִׁי	ver *m* à soie
טוֹב (עבר טוֹב, טוֹבוּ, עת׳ יִיטַב) פ״ע	être bon
כְּטוֹב לִבּוֹ	comme il était de bonne humeur
לְמַעַן יִיטַב לְךָ	pour que tu sois heureux
אם יִיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ	si tu veux bien
‖ טִיֵּב (452) פ״י	améliorer
חקל	amender (le sol)
‖ הֵטִיב (526) או הֵיטִיב (519) פ״י	faire du bien
הֵיטִיב אֶת־לִבּוֹ	faire bonne chère, se délecter
°הֵיטִיב אֶת־הַנֵּר	moucher la lampe
הוּטַב לוֹ	il va mieux
הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת	tu as bien fait
טוֹב, טוֹבָה ת	bon
טוֹב־לֵב	qui a bon coeur, généreux
לִבּוֹ טוֹב עָלָיו	être de bonne humeur
שְׁלוֹמִי טוֹב	je vais bien
טוֹב־מַרְאֶה	beau, avenant, de belle allure
אֶבֶן טוֹבָה	pierre précieuse
יוֹם־טוֹב (ר׳ יָמִים טוֹבִים)	jour *m* de fête
שֵׁם טוֹב	bonne réputation
טוֹב יוֹתֵר	meilleur
הַטּוֹב שֶׁבָּרוֹפְאִים	le meilleur des médecins
טוֹב לָדַעַת	il est bon de savoir
טוֹב לִשְׁתֹּק מִלְּדַבֵּר	mieux vaut se taire que de parler
טוֹב שֶׁתֵּדַע	il est bon que tu saches
טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדֹּר	il est préférable que tu ne prononces pas de voeux
שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב	obéissance vaut mieux que sacrifice
טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד	deux valent mieux qu'un
מַה־טּוֹב!	que c'est bon!, tant mieux!
‖ (נכבד)	honorable, estimé, bien situé
טוֹבֵי־הָעִיר ז״ר	les notables *mpl* de la ville
בֶּן־טוֹבִים	fils *m* de bonne famille
‖ טוֹב (—) ז	bien *m*
עֲשֵׂה טוֹב	fais le bien
מִטּוֹב וְעַד־רָע	ni bien ni mal
עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ	fais ce que bon te semble
‖ טוֹב תה״פ	bon!, bien!
בְּטוֹב	bien
הִרְגִּישׁ אֶת־עַצְמוֹ בְּטוֹב	se sentir bien
בְּכִי־טוֹב	très bien, aussi bien que possible
מַצָּבוֹ אֵינוֹ בְּכִי־טוֹב	sa situation n'est pas des meilleures
טוּב (41, בלי ר׳) ז (שפע)	abondance *f*, richesse *f*
שֻׁלְחָן מָלֵא כָּל־טוּב	table chargée de mets exquis
טוּב־טַעַם	bon goût
‖ (חסד)	bonté *f*
טוּב־לֵב	bienveillance *f*, affabilité *f*
הוֹאֵל בְּטוּבְךָ לְהִכָּנֵס	donnez-vous la peine d'entrer
‖ (אושר)	bonheur *m*
כָּל־טוּב!	bonne chance!, portez-vous bien!
‖ טוּבִים ז״ר	marchandises *fpl*, biens *mpl*
טוֹבָה 201 נ (מעשה־חסד)	bienfait *m*
עֲשֵׂה לִי טוֹבָה	rends-moi un service
הַכָּרַת־טוֹבָה נ	reconnaissance *f*
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ־	être reconnaissant à
הֶחֱזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ	s'attribuer tout le mérite
‖ (תועלת)	utilité *f*, profit *m*
לְטוֹבַת־	en faveur de, au bénéfice de
לְטוֹבַת־הַכְּלָל	dans l'intérêt général
טוֹבַת־הֲנָאָה	bénéfice *m*, intérêt *m*
גַּם זוֹ לְטוֹבָה	tout est pour le mieux
שִׁנּוּי לְטוֹבָה	amélioration *f*
טוֹבִיָּה ש״פ ז	Tobie *m*

|| נִטְבַּל (389) פ"ע — se plonger, être plongé
|| טִבֵּל (432) פ"י — plonger, immerger
|| הִטְבִּיל (499) פ"י — tremper, plonger
דת — baptiser
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל — Jean-Baptiste *m*
טֶבֶל (166) ז דת — produit sur lequel la dîme n'a pas été prélevée
טַבְלָה (207, ר' טַבְלוֹת או־לָאוֹת) נ (לוח) — tablette *f*, plat (d'un livre) *m*
טַבְלַת־נְחֹשֶׁת — plaque *f* de cuivre
טַבְלַת־שׁוֹקוֹלָדָה — tablette de chocolat
|| (רשימה) — tableau (de chiffres) *m*
טַבְלַת־יְרִי — table *f* de tir
טַבְלַת־צְבָעִים — palette *f*
טַבְלִית (17) נ — tablette (de métal) *f*, plaquette *f*
|| רפא — pastille *f*
טַבְלָן (97) ז — maître baigneur *m*
|| עוף — grèbe *m*
טַבְלָר (91) ז — tabulateur (de machine à écrire) *m*
1. טָבַע (329) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
הָאֳנִיָּה טָבְעָה — le bateau a coulé
|| פ"י — noyer, couler
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — couler, sombrer, se noyer
|| טִבַּע (440) פ"י — faire couler, faire sombrer
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — faire couler, faire sombrer
בהש הִטְבִּיעַ צַעֲרוֹ בְּמַשְׁקֶה — noyer son chagrin dans la boisson
2. טָבַע (329) פ"י (צר צורה) — former, façonner
מַטְבֵּעַ שֶׁטָּבְעוּ חֲכָמִים — formule fixée par les rabbins
|| נִטְבַּע (401) פ"ע — être formé, être façonné
|| הִטְבִּיעַ (505) פ"י — empreindre, imprimer
הִטְבִּיעַ חוֹתֶמֶת — apposer un cachet
בהש הִטְבִּיעַ חוֹתָמוֹ עַל־ — marquer de son empreinte
הִטְבִּיעַ עֵינוֹ בְּ־ — regarder de près
3. טִבַּע (440) פ"י — baguer
1. טֶבַע (179) ז — nature *f*
בְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — naturellement
שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ־הַטֶּבַע — contre nature
בְּחֵיק־הַטֶּבַע — au sein de la nature
מַה־שֶּׁאַחַר־הַטֶּבַע — la métaphysique
מַדָּעֵי־הַטֶּבַע ז"ר — sciences naturelles
מִטֶּבַע־הַדְּבָרִים — par la nature des choses
טֶבַע דּוֹמֵם (בציור) — nature morte
|| (אופי) — naturel *m*, caractère *m*
טֶבַע טוֹב — bon naturel
טֶבַע שֵׁנִי — seconde nature
2. טֶבַע (179) ז (מטבע) — monnaie *f*
בהש יָצָא טִבְעוֹ בָּעוֹלָם — se faire une renommée
טִבְעוֹנוּת (48, בלי ר') נ — végétarisme *m*
טִבְעוֹנִי, ־נִית ת — végétarien
טִבְעִי, ־עִית ת — naturel
גֹּדֶל טִבְעִי — grandeur naturelle
שִׁיטָה טִבְעִית (בהוראה) — méthode directe
טִבְעִי הַדָּבָר שֶׁ־ — il est naturel que
טִבְעִיּוּת (47, בלי ר') נ — état naturel, naturel *m*
טַבַּעַת (246) נ — bague *f*, anneau *m*
טַבַּעַת־קִדּוּשִׁין — alliance *f*
|| אנטום פִּי־הַטַּבַּעַת — anus *m*
טַבַּעְתִּי, ־תִּית ת — annulaire
טִבְעָתָן (ר' ־תָנִים) ז — naturaliste *m*
טִבְעָתָנוּת (46, בלי ר') נ — naturalisme *m*
טַבָּק (—) ז — tabac *m*
טְבֶרְיָה ש"פ נ (עיר) — Tibériade *f*
טְבֶרְיָנִי, ־נִית ת — de Tibériade
טֵבֵת (—) ז — *Téveth* (4e mois de l'année juive: décembre / janvier) *m*
תְּקוּפַת־טֵבֵת נ — solstice *m* d'hiver
טִגּוּן (41) ז — friture *f*
טִגֵּן (432) נ פ"י — frire, faire frire
דָּגִים מְטֻגָּנִים — poissons frits
טָהוֹר, טְהוֹרָה ת — pur
טִהוּר (50) ז — purification *f*
|| בהש (במפלגה) — épuration *f*
צבא — nettoyage *m*
טָהַר (326) פ"ע — être pur, devenir pur
|| נִטְהַר (397) פ"ע — devenir pur, se purifier
|| טִהֵר (435) פ"י — purifier, épurer, nettoyer
(קבע כי פ' טהור) — déclarer pur
טִהֵר אֶת־שֵׁם־פ' — réhabiliter qn
בהש טִהֵר אֶת הַשֶּׁרֶץ — justifier un abus

טוֹרְנָדוֹ (—) ז	tornade *f*, ouragan *m*
טוּרְנִיר (ר' ־רים) ז	tournoi *m*
טוֹרְסוֹ (—) ז	torso *m*
טוֹרְף (—) ז	tourbe (combustible) *f*
טוֹרֵף, ־רֶפֶת (ר' ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת	carnivore
עוֹף טוֹרֵף	oiseau *m* de proie, rapace *m*
טוֹרְפֶּדוֹ (ר' ־דוֹת) ז צבא	torpille *f*
סִירַת־טוֹרְפֶּדוֹ נ	torpilleur *m*
טוֹרְפָנִי, ־נִית ת	rapace, féroce, dévastateur
טוּרְקִי, ־קִית ת	turc
קָפֶה טוּרְקִי	café turc
טוּרְקִיָּה ש"פ נ (מדינה)	la Turquie
טוּרְקִיז (—) ז	turquoise *f*
טוּשׁ (1) ז	encre *f* de Chine
[טושׂ] טָשׂ (382) פ"ע	voler, foncer, s'abattre
[טושׁ] טָשׁ (382) פ"י	polir, frotter
טַח ← [טחח]	
טָח ← 1. [טוח]	
[טחב] נִטְחַב (397) פ"ע	devenir humide
‖ הִטְחִיב (502) פ"י	humecter, rendre humide
‖ פ"ע	devenir humide
טְחָב (88) ז צמח	mousse *f*
טַחַב (152) ז	humidité *f*
טָחֹב, טְחֻבָּה או טָחוּב, טְחוּבָה ת	humide
טְחַבְחַב, ־חַבָּה ת	légèrement humide
טְחוֹל (21) ז אנטום	rate *f*
טְחוֹן (21) ז	meule *f*
טְחוֹרִים (21) ז"ר רפא	hémorroïdes *fpl*
טַחוּת (—) נ	obturation *f*, obstruction *f*
טַחוּת־עֵינַיִם	aveuglement *m*
[טחח] טַח (361, רק בעבר) פ"ע	être bouché, être obstrué
בהש טַחוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת	avoir les yeux bouchés
טִחְטוּחַ (9) ז	crépitement *m*
טִחְטֵחַ (464) פ"ע	crépiter
‖ פ"י	faire crépiter
טְחִיבוּת (48, בלי ר') נ	humidité *f*
1. טְחִינָה (201) נ (שחיקה)	action *f* de moudre, mouture *f*
2. טְחִינָה (201) נ (מאכל)	*tehina* (assaisonnement oriental) *f*
טַחַן (152, בלי ר') נ	mouture *f*
טָחַן (326 נ) פ"י	moudre, hacher
בהש טָחַן מַיִם	perdre son temps
טָחַן קֶמַח טָחוּן	enfoncer une porte ouverte
טָחַן פְּנֵי־פ'	opprimer qn
טוֹחֵן הַרְבֵּה וּמוֹצִיא קִמְעָא	faire beaucoup de bruit pour rien
‖ נִטְחַן (397 נ) פ"ע	être moulu
‖ הִטְחִין (502 נ) פ"י	faire moudre
טַחָן (99) ז	meunier *m*, minotier *m*
טַחֲנָה (238) נ	moulin *m*
טַחֲנַת־קֶמַח	minoterie *f*
טַחֲנַת־רוּחַ	moulin à vent
טִיב (1, בלי ר') ז	qualité *f*
טִיב מְעֻלֶּה	qualité excellente
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־זֶה?	quelle sorte d'individu est-ce?
מַה־טִּיבוֹ אֶצְלְךָ?	que vient-il faire chez toi?
עָמַד עַל־טִיב־פ'	comprendre la mentalité de qn
טָיֵב ← טוֹב פ"ע	
טִיגָן (91) ז	poêle *f* à frire
טִיגְרִיס (ר' טִיגְרִים) ז זואול	tigre *m*
טִיּוּב (41) ז	amélioration *f*, amendement *m*, bonification *f*
טִיּוּחַ (9) ז	crépissage *m*, plâtrage *m*
בהש (הסוואת האמת)	escamotage *m*
טִיּוּט (41) ז	rédaction *f* d'un brouillon
טְיוּטָה (201) נ	brouillon *m*, minute (de lettre) *f*
טִיּוּטוֹר (ר' ־רים) ז	précepteur *m*, moniteur *m*
טִיּוּל (41) ז	promenade *f*, excursion *f*
יָצָא לְטִיּוּל	faire une excursion
טִיּוּלִית (17) נ	car *m*
טַיּוּן (ר' ־נים) ז צמח	aunée *f*
טִיּוּס (41) ז	vol (en avion) *m*
טִיחַ (9) ז	plâtre *m*, enduit *m*, crépi *m*
טַיָּח (90) ז	plâtrier *m*
טִיֵּחַ ← 1. [טוח]	
טִיחָה (201) נ	crépissage *m*, plâtrage *m*
טַיָּחוּת (46, בלי ר') נ	métier *m* de plâtrier
טִיט (—) ז	boue *f*, vase *f*, limon *m*
טִיט־הַיָּוֵן	fange *f*, bourbe *f*

טוֹבְלָן (97) ז טכנ	piston-plongeur *m*
טוֹבְעָנִי, ־נִית ת	marécageux, bourbeux
טָוָה (353) פ״י	filer
בהש טָוָה זָהָב	rouler sur l'or
טָוָה סֻכָּר	filer du sucre
‖ נִטְוָה (406) פ״ע	être filé
טִוּוּחַ (9) ז	ajustement *m*, réglage *m*
‖ צבא טִוּוּחַ־יְרִי	réglage de tir
1. [טוח] טָח (380) פ״י	enduire, plâtrer
בהש טָח תָּפֵל	dire des sottises, radoter
‖ נִטּוֹחַ (431) פ״ע	être enduit *ou* plâtré
‖ טִיֵּחַ (440) פ״י	enduire de plâtre, plâtrer
‖ הֵטִיחַ (524) פ״י	plâtrer
בהש (זרק)	projeter, lancer
הֵטִיחַ רֹאשׁוֹ בַּכֹּתֶל	se cogner la tête contre le mur
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־פ'	injurier qn
הֵטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי־מַעְלָה	blasphémer
2. טִוַּח (440) פ״י צבא	évaluer la distance
טְוָח (88) ז צבא	portée (d'une arme) *f*, distance *f*
‖ בהש לִטְוָח קָצָר	à brève échéance, à court terme
לִטְוָח אָרֹךְ	à longue échéance, à long terme
טַוָּח (ר׳ ־חִים) ז צבא	télémétreur *m*
טוֹחַ, טוֹחָה ת	enduit, enfoui
טוֹחָה (ר׳ ־חוֹת) נ	for intérieur, conscience *f*
טוֹחֵן (126) ז	meunier *m*
טוֹחֶנֶת (253) נ	meunière *f*
‖ (שן)	molaire *f*
טוֹטָלִי, ־לִית ת	total
טוֹטָלִיטָרִי, ־רִית ת	totalitaire
טוֹטָלִיטָרִיּוּת (—) נ	totalitarisme *m*
טוֹטֶם (—) ז	totem *m*
טוֹטָף (91) ז	cocarde *f*
טוֹטֶפֶת (252) נ	fronteau *m*
‖ (של־בעלי־חיים)	touffe (de poils) *f*
טְוִי (5) ז	tissu *m*
טְוִיָּה (202) נ	filature *f*
[טול] הֵטִיל (526) פ״י (זרק)	jeter, laisser tomber
(פלט)	pondre
הֵטִילָה בֵּיצִים	pondre des oeufs
הֵטִיל גּוֹרָל	tirer au sort
הֵטִיל מַיִם	uriner
הֵטִיל צֵל	projeter de l'ombre
טוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	ton *m*
‖ (נעימת־הקול)	ton
טוּנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ גיאוגר	toundra *f*
טוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ (משקל)	tonne *f*
טוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ דג	thon *m*
טוֹנוּס (—) ז	tonus *m*
טוֹנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס	tonique *f*
טוּנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ	tunique *f*
טוֹנָלִי, ־לִית ת	tonal
טוֹנָלִיּוּת (—) נ	tonalité *f*
[טוס] טָס (382) פ״ע	voler (avion)
‖ הֵטִיס (526) פ״י	transporter en avion
צבא חֲטִיבָה מוּטֶסֶת	brigade aéroportée
טַוָּס (90) ז עוף	paon *m*
טוֹעֵן (125) ז	avoué *m*
טוֹפּוֹגְרָפִי, ־פִית ת	topographique
טוֹפּוֹגְרַפְיָה (—) נ	topographie *f*
טוֹפְּפָנִי, ־נִית ת	sautillant
1. טוּר (41) ז (שורה)	ligne *f*, rang *m*, rangée *f*
כּוֹתֵב הַטּוּרִים הָאֵלֶּה	l'auteur *m* de ces lignes
טוּר עַרְפִּי	file indienne
טוּרֵי־כְּלֵי־רֶכֶב	des colonnes *fpl* de véhicules
‖ (עמודה)	colonne (d'un journal) *f*
‖ מתמט	progression *f*
טוּר חֶשְׁבּוֹנִי	progression arithmétique
טוּר הַנְדָּסִי	progression géométrique
טוּר־מַדְרֵגוֹת	volée *f* d'escalier
2. טוּר (41) ז ארמית	montagne *f*
טוּרָאִי (61) ז צבא	simple soldat *m*, soldat de deuxième classe
טוּרַאי רִאשׁוֹן	soldat de première classe
רַב־טוּרַאי	caporal *m*, brigadier *m*
טוּרָאִית (17) נ צבא	soldate *f* de deuxième classe
טוּרְבִּינָה (ר׳ ־נוֹת) נ	turbine *f*
טוֹרְדָנִי, ־נִית ת	agaçant, importun, fastidieux
טוּרִי, ־רִית ת	rangé en ligne *ou* en file
טוּרִיָּה (202) נ	houe *f*, bêche *f*
טוֹרִית (17) נ חקל	semoir (machine) *m*

‖ (נוהג) טַכְסִיסֵי־מַלְכוּת	cérémonial royal
טַכְסִיסִי, ־סִית ת	tactique
טַכְסִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tacticien *n*
טַכְסִיסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	tactique *f*
טִכְסֵס (460) פ״י	combiner, machiner
טַל (53, ר׳ טְלָלִים, טַלְלֵי־) ז	rosée *f*
בהש טַל־יַלְדוּת	fraîcheur *f* de la jeunesse
טָלָא (338) פ״י	raccommoder, rapiécer
‖ טִלֵּא (444) או הִטְלִיא (507) פ״י	raccommoder, rapiécer
טְלַאי (61) ז	pièce (sur un vêtement usé) *f*
טְלַאי־עַל־גַּבֵּי־טְלַאי	rafistolage *m*, fait de pièces et de morceaux
הַטְּלַאי הַצָּהֹב	rouelle (imposée aux Juifs) *f*
טַלַּאי, טַלָּאִית (ר׳ טַלָּאִים, ־אִיּוֹת) ש	ravaudeur *n*
טִלְגְּרֵף (458) פ״י	télégraphier
טֶלֶגְרָפִי, ־פִית ת	télégraphique
‖ טֶלֶגְרָפִית תה״פ	par télégramme, télégraphiquement
טָלָה (353) פ״י	raccommoder, rapiécer, ravauder
‖ הִטְלָה (512) פ״י	raccommoder, repiécer
טָלֶה (80, ר׳ טְלָאִים 5) ז	agneau *m*
טְלֵה־חָלָב	agneau de lait
‖ אסטר מַזַּל־טָלֶה ז	Bélier (signe du zodiaque) *m*
טָלוּא, טְלוּאָה ת	rafistolé, rapiécé
‖ (מכוסה כתמים)	tacheté, moucheté
טֶלֶוִיזְיָה (—) נ	télévision *f*
סֶרֶט־טֶלֶוִיזְיָה ז	téléfilm *m*
טֶלֶוִיזְיוֹנִי, ־נִית ת	télévisuel, télévisé
טָלוּל, טְלוּלָה ת	couvert de rosée
טִלּוּל (51) ז	apparition *f* de rosée
טְלוּלָא (—) ז ארמית	risée *f*, raillerie *f*
טֶלּוּרְיוּם (—) ז כימ	tellure *m*
טִלְטוּל (41) ז (העברה)	transport *m*, déplacement *m*
‖ (נדידה)	migration *f*, voyage *m*
טִלְטוּלֵי־דֶרֶךְ	fatigues *fpl* de la route
טַלְטַל (53) ז טכנ	bielle *f*
טִלְטֵל (460) פ״י	transporter, déplacer, ballotter
טִלְטֵל עַצְמוֹ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם	se traîner d'un endroit à l'autre
טִלְטֵל אֶת־רַגְלָיו	se déplacer, se mettre en route
דַּעְתּוֹ מְטֻלְטֶלֶת עָלָיו	il a le timbre fêlé
‖ הִטַּלְטֵל (497) פ״ע	être ballotté, vagabonder
הִטַּלְטְלָה דַּעְתּוֹ	avoir l'esprit troublé
טַלְטֵלָה (229) נ	ballottement *m*, secousse *f*
טַלְטְלָנִי, ־נִית ת	cahotant
טִלְטֶלֶת (259) נ	ballottement *m*, secousse *f*
טְלִי (5) ז	nappe *f*
טַלְיָא (—) ז ארמית (טלה)	agneau *m*
‖ בהש (נער צעיר)	jeune enfant *m*
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא	quand j'étais enfant
טְלִיאָה (201) נ	raccommodage *m*, rapiéçage *m*
טַלְיָה (239) נ	agnelle *f*
טְלִיָּה ← טִילְיָה	
טַלִּיסְמָה (ר׳ ־מָאוֹת) נ	talisman *m*
טְלִיפָה (201) נ	marche *f*, démarche *f*, pas *m*
טַלִּית (17, ר׳ טַלִּיתוֹת) נ	châle *m*, surplis *m*
טַלִּית קְטַנָּה	gilet (garni de franges) *m*
בהש טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת	modèle *m* de perfection
שְׁנַיִם אוֹחֲזִים בְּטַלִּית	deux à se disputer le gâteau
פָּרַשׂ טַלִּיתוֹ עַל־	donner son appui à
טַלְיְתָא (—) נ ארמית	jeune fille *f*
1. טִלֵּל (432) פ״י (סכך)	ombrager, abriter
2. טִלֵּל (432) פ״י (הוריד טל)	humecter de rosée
‖ הִטְלִיל (498) פ״י	humecter de rosée
טִלְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	tilleul m
טְלָלִים ← טַל	
טַלְלִית (17) נ צמח	drosera *m*
טֵלֶמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	télémètre *m*
טֶלֶסְטָר (ר׳ ־רִים) ז	télestar *m*
טֶלֶסְקוֹפּ (ר׳ ־פִּים) ז	télescope *m*
טֶלֶף (167, זוגי טְלָפַיִם) ז	sabot *m*
מַחֲלַת־הַפֶּה־וְהַטְּלָפַיִם נ	fièvre aphteuse
בהש הֶרְאָה טְלָפָיו	montrer patte blanche
טָלַף (301) פ״ע (צעד)	marcher (à quatre pattes)
‖ פ״י (דרס)	fouler aux pieds
טֶלֶפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	téléphone *m*
טֶלֶפוֹן צִבּוּרִי	téléphone public
טֶלֶפוֹן־שָׂדֶה	téléphone de campagne

כְּטִיט־חוּצוֹת — vil comme la boue des rues
רִצְפַּת־טִיט נ — sol *m* en terre battue
1. טִיֵּט (452) פ״י — plâtrer, enduire, crépir
2. טִיֵּט (452) פ״י (כתב טיוטה) — esquisser, ébaucher
טִיטִי, ־טִית ת — boueux, fangeux, bourbeux
טִיטָנִיּוּם (—) ז כימ — titane *m*
טִיּוּל (155, בלי ר׳) ז — promenade *f*, marche *f*
טַיָּל, טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלִים, ־לוֹת) ש — promeneur *n*
|| (הולך בטל) — flâneur *n*
טִיל (1) ז צבא — projectile *m*, missile *m*
טִיל מֻנְחֶה — fusée téléguidée
טִיֵּל (452) פ״ע — se promener, faire une excursion
טִילְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — tilleul *m*
טַיְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — promeneur *n*
|| (הולך בטל) — flâneur *n*
טַיֶּלֶת (ר׳ טַיָּלוֹת) נ — promenoir *m*, promenade (avenue) *f*
|| ← טַיָּל
טִין (—) ז — vase *f*, limon *m*, glaise *f*, argile *f*
טִינָא (—) ז ארמית — argile *m*
בהש טִינָא בַּר־טִינָא — vieillerie *f*
טִינָה (201) נ — rancune *f*, animosité *f*
נָטַר טִינָה — garder rancune
טִינִי, ־נִית ת — argileux, limoneux
טִינְקָה (201) נ דג — tanche *f*
טַיִס (156, בלי ר׳) ז — aviation *f*
טַיָּס, טַיֶּסֶת (ר׳ טַיָּסִים, ־סוֹת) ש — aviateur *n*, pilote *n*
טַיַּס־חָלָל — cosmonaute *m*
טַיַּס־מִשְׁנֶה — copilote *m*
טַיַּס־נִסּוּי — pilote d'essai
טִיֵּס (452) פ״ע — voler (en avion)
טִיסָה (201) נ — vol (en avion) *m*
טִיסַת־חָלָל — vol interplanétaire
טִיסַת־לַיְלָה — vol de nuit
טִיסָן (97) ז — modèle réduit d'avion
טַיֶּסֶת (252) נ צבא — escadrille (d'avions) *f*
|| ← טַיָּס
טִיף (1) ז — goutte *f*
טִיף־טִפָּה — un tout petit peu
טִיֵּף (452) פ״י — aller de l'un à l'autre, bouger
טִיֵּף בְּעֵינָיו — promener ses regards çà et là

טִיפּוֹלוֹגְיָה (—) נ — typologie *f*
טִיפוּס (—) ז רפוא — typhus *m*, fièvre *f* typhoïde
טִיפוּס־הַבֶּהָרוֹת — typhus exanthématique
טִיפוּס־הַמֵּעַיִם — typhus abdominal
טִיפוּס חוֹזֵר — fièvre récurrente
טִיפּוּס (ר׳ ־סִים) ז — type *m*
טִיפּוּסִי, ־סִית ת — typique
טִיפּוּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* typique
טַיָּר (157) ז — auspice *m*
טִירָה (201) נ (מחנה) — camp *m*
|| (ארמון) — château *m*, citadelle *f*
|| °(כפר קטן) — hameau *m*
טַיָּרָה (226) נ — cerf-volant *m*
טִירוֹן (21) ז — débutant *m*, apprenti *m*, novice *m*
|| צבא — recrue *f*, conscrit *m*
טִירוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — noviciat *m*, apprentissage *m*
|| צבא — classes (du soldat) *fpl*
טֵית (—) נ (אות) — *teth* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
טַכּוֹמֶטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז — tachymètre *m*
טָכוּס, טְכוּסָה ת — solennel, cérémonieux
טִכּוּס (51) ז — arrangement *m*, disposition *f*
טִכּוּס־עֵצָה — délibération *f*, consultation *f*
טֶכְנָאוּת (46, בלי ר׳) נ — activité *f* technique
טֶכְנַאי (61) ז — technicien *m*
טֶכְנַאי־רַדְיוֹ — technicien radio
טֶכְנַאי־שִׁנַּיִם — mécanicien-dentiste *m*
טֶכְנוֹלוֹגִי, ־גִית ת — technologique
טֶכְנוֹלוֹגְיָה (—) נ — technologie *f*
טֶכְנוֹקְרַטְיָה (—) נ — technocratie *f*
טֶכְנִי, ־נִית ת — technique
סִיּוּעַ טֶכְנִי — assistance *f* technique
טֶכְנִיּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — école *f* polytechnique
טֶכְנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — technique *f*
טֶכֶס ← טֶקֶס
טִכֵּס (432) פ״י (ערך) — arranger, disposer
טִכֵּס עֵצָה — délibérer, tenir conseil
|| (שיבח) — célébrer, glorifier
טֶכְסְט ← טֶקְסְט
טֶכְסְטִיל ← טֶקְסְטִיל
טַכְסִיס (1) ז — stratagème *m*, manoeuvre *f*

טֶנְדֶּר (ר׳ ־רים) ז	camionnette *f*, fourgon *m*
טִנּוּן (51, בלי ר׳) ז חקל	envasement *m*
טָנוּף, טְנוּפָה ת	sale, malpropre
טִנּוּף (51) ז	saleté *f*, souillure *f*
טֶנוֹר (ר׳ ־רים) ז מוס	ténor *m*
טֶנִי (טֶנְיי, טֶנְיָה, טְנָיִם, טְנָיֵי־) ז	poubelle *f*
טֶנִיס (—) ז ספורט	tennis *m*
טֶנִיס־שֻׁלְחָן	ping-pong *m*
טֶנִיסַאי, ־סָאִית (ר׳ ־סָאִים, ־סָאִיּוֹת) ש	joueur *n* de tennis
טִנֵּן (301 נ) פ״ע	se mouiller, s'humecter
‖ טִנֵּן (432 נ) פ״י (הרטיב)	mouiller, humecter
(העלה טין)	envaser
‖ הִטֵּן (528 נ) פ״י	mouiller, humecter
טִנֵּף (432) פ״י	salir, souiller
‖ הִטַּנֵּף (483) פ״ע	se salir, se souiller
טֶנֶף (—) ז או טִנֹּפֶת (—) נ	ordure *f*, immondice *f*
טַנְפָנִית (17) נ	souillon *f*
טַנְק (ר׳ טַנְקִים) ז (מיכל)	réservoir *m*
‖ צבא	char *m*
תְּעָלָה נ נֶגֶד־טַנְקִים	fossé *m* antichar
טִנָּר (91) ז	silex *m*
טְנָרָה (201) נ	callosité *f*, durillon *m*
טַס (53) ז	plateau (de métal) *m*, plaque *f*
טְסֶה־טְסֶה (—) ז (זבוב)	tsé-tsé (mouche) *f*
טֶסְט (ר׳ טֶסְטִים) ז	test *m*, épreuve *f*
טַסִּית (ר׳ טַסִּיּוֹת) נ	petit plateau (de métal)
טָעָה (350) פ״ע	se tromper, se méprendre
אִם אֵינֶנִּי טוֹעֶה	si je ne me trompe
‖ הִטְעָה (509) פ״י	tromper, induire en erreur
טְעוּן (21) ז	charge *f*
טָעוּן, טְעוּנָה ת (עמוס)	chargé
עֲגָלָה טְעוּנָה פֵּרוֹת	voiture chargée de fruits
‖ רוֹבֶה טָעוּן	fusil chargé
‖ (צריך)	sujet à, qui a besoin de
הַדָּבָר טָעוּן תִּקּוּן	cela nécessite une réforme
תַּלְמִידִים טְעוּנֵי־טִפּוּחַ	élèves *mpl* exigeant une sollicitude particulière
טִעוּן (50) ז	plaidoirie *f*, argumentation *f*
טָעוּת (46) נ	erreur *f*
טָעוּת־דְּפוּס	faute *f* d'impression, erratum *m*

מִקַּח־טָעוּת ז	maldonne *f*, escroquerie *f*
תִּקּוּן־טָעֻיּוֹת ז	rectification *f*
טָעוּת – לְעוֹלָם חוֹזֵר	sauf erreur ou omission
טְעִיָּה (202) נ	erreur *f*, méprise *f*
טָעִים, טְעִימָה ת	appétissant, succulent
טְעִימָה (201) נ	dégustation *f*
טְעִימוּת (48, בלי ר׳) נ	saveur *f*, succulence *f*
טְעִינָה (201) נ	chargement *m*
טְעִינַת־סוֹלְלָה	chargement d'une batterie
צבא טְעִינַת־רוֹבֶה	chargement d'un fusil
טַעַם (152) ז (של־מאכל)	goût *m*
חוּשׁ־הַטַּעַם ז	le sens du goût
טַעַם לִפְגָם	mauvais goût, arrière-goût *m*
טַעַם לְשֶׁבַח	nuance *f* favorable
עַל־טַעַם וָרֵיחַ אֵין לְהִתְוַכֵּחַ	des goûts et des couleurs il ne faut pas discuter
טַעַם וָרֵיחַ אֶפְשָׁר לְפַתֵּחַ	on peut développer le goût et l'odorat
‖ (הבחנה)	goût
בְּטוּב־טַעַם	avec beaucoup de goût
חֲסַר־טַעַם	manque *m* de goût
דְּבָרִים שֶׁל־טַעַם	paroles sensées
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (שינה דעתו)	changer d'avis
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ (השתגע)	devenir fou
‖ (נימוק)	raison *f*
מַה־טַּעַם?	pour quelle raison?, pourquoi?
טַעְמוֹ עִמּוֹ	il a ses raisons
מִטַּעֲמֵי־בְּרִיאוּת	pour raison de santé
‖ דקדוק	accent *m* tonique
טַעֲמֵי־הַמִּקְרָא	neumes *mpl* bibliques
‖ מִטַּעַם־	de la part de, au nom de
רַב ז מִטַּעַם (־הַשִּׁלְטוֹן)	rabbin nommé par les autorités
טָעַם (326) פ״י	goûter, déguster
לֹא טָעַמְתִּי כְּלוּם מֵהַבֹּקֶר	depuis ce matin je n'ai rien pris
בהש לֹא טָעַם טַעַם־הַחֹפֶשׁ	il n'a jamais goûté de la liberté
‖ נִטְעַם (397) פ״ע	être goûté, être dégusté
‖ הִטְעִים (502) פ״י (מאכל)	faire goûter
‖ בהש (הדגיש)	accentuer, insister sur

תָּא־טֶלֶפוֹן ז	cabine *f* téléphonique
טֶלֶפוֹנָאוּת (—) נ	téléphonie *f*
טֶלֶפוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, נָאִיּוֹת) ש	téléphoniste *n*
טֶלֶפוֹנִי, ־נִית ת	téléphonique
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית	conversation *f* téléphonique
‖ טֶלֶפוֹנִית תה״פ	par téléphone
טִלְפֵּן (458 ג) פ״י	téléphoner
‖ הִטַּלְפֵּן (497 ג) פ״ע	se parler par téléphone
טֶלֶפְּרִינְטֶר (ר׳ ־טֶרִים) ז	télétype *m*
טַלֶּפֶת (—) נ רפא	fièvre aphteuse
טֶלֶפַּתְיָה (—) נ	télépathie *f*
טֶלֶקוֹמוּנִיקַצְיָה (—) נ	télécommunications *fpl*
טֶלֶקְס (—) ז	télex *m*
טָמֵא (340) פ״ע	être impur
‖ נִטְמָא (403) פ״ע	devenir impur
‖ טִמֵּא (444) פ״י	rendre impur, souiller
(הכריז כטמא)	déclarer impur
‖ הִטַּמֵּא או הִתְטַמֵּא (478) פ״ע	devenir impur
‖ הִטַּמָּא (עבר הִטַּמֵּאתִי וכו׳) פ״ע	se rendre impur, se souiller
טָמֵא, טְמֵאָה ת	impur, immonde
טְמֵא־מֵת או ־נֶפֶשׁ	impur par contact avec un cadavre
טְמֵא־שְׂפָתַיִם	aux lèvres impures
טֻמְאָה (207) נ	impureté *f*
אַב־הַטֻּמְאָה, אֲבִי־אֲבוֹת־הַטֻּמְאָה ← 1. אָב	
טַמְבֵּל, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש עממי	sot *m*, rustre *m*
‖ כּוֹבַע־טַמְבֵּל ז	coiffure *f* de toile
[טמה] נִטְמָה (406) פ״ע	être considéré comme un sot
טִמּוּא (—) ז	action *f* de se rendre impur
טָמוּם, טְמוּמָה ת (מטומטם)	stupide
‖ (מסיבי)	massif
טָמוּן (15) ז	cachette *f*
טְמוּנָה (201) נ	secret *m*, mystère *m*
טְמוּעַ (44, בלי ר׳) ז	mélange *m*, assimilation *f*
טָמוּר, טְמוּרָה ת	caché, secret
טִמְטוּם (41, בלי ר׳) ז	bouchage *m*, obstruction *f*
טִמְטוּם־הַלֵּב	manque *m* de coeur, insensibilité *f*
טִמְטוּם־הַמֹּחַ	stupidité *f*, bêtise *f*
טֻמְטוּם (ר׳ ־מִים) ז	personne *f* de sexe incertain
‖ עממי	abruti *m*, imbécile *m*
טִמְטֵם (460) פ״י	boucher, rendre stupide
‖ הִטַּמְטֵם (497) פ״ע	se boucher, devenir stupide
טַמְטֻמָה (—) או טַמְטֹמֶת (—) נ	stupidité *f*
טִמְיוֹן (—) ז	trésor public
יָרַד לְטִמְיוֹן	être perdu
טְמִינָה (201) נ	action *f* de cacher
‖ מטבח	mise *f* au four
טָמִיעַ, טְמִיעָה ת	assimilable
טְמִיעָה (201) נ	assimilation *f*, absorption *f*
טְמִיעוּת (48, בלי ר׳) נ	assimilabilité *f*
טָמִיר, טְמִירָה ת	secret, caché, mystérieux
דת טָמִיר וְנֶעְלָם	le Mystère ineffable (Dieu)
מְגַלֶּה טְמִירִים	révélateur de secrets
טְמִירוּת (48, בלי ר׳) נ	état latent, dissimulation *f*
טָמַם (301) פ״י	boucher, obstruer
‖ נִטְמַם (388) פ״ע	être bouché, être obstrué
טָמַן (301 ג) פ״י	cacher, enfouir, enterrer
טָמַן פַּח לִפ׳	tendre un piège à qn
טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	se croiser les bras
לֹא טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	ne pas rester inactif
טָמַן רֹאשׁוֹ בַּחוֹל	faire l'autruche
‖ נִטְמַן (388 ג) פ״ע	être caché, être enfoui
(נקבר)	être enterré
פֹּה נִטְמָן	ci-gît
‖ הִטְמִין (498 ג) פ״י	cacher, enfouir, enfourner
הִטְמִין עַצְמוֹ	cacher son identité
[טמע] נִטְמַע (402) פ״ע	s'assimiler, être absorbé
‖ הִטְמִיעַ (504) פ״י	assimiler, absorber
טֶמְפּוֹ (—) ז	rythme *m*
טַמְפּוֹן (1) ז	serviette *f* hygiénique
טֶמְפֶּרָה (—) נ	détrempe *f*
[טמר] הִטְמִיר (498) פ״י	cacher, dissimuler
טָמַשׁ (301) פ״ע	plonger
‖ טִמֵּשׁ (432) פ״ע	plonger
טֶנֶא (טַנְאִי, טְנָאִים, טַנְאֵי־) ז	corbeille *f*, panier *m*
טַנְבּוּר (ר׳ ־רִים) ז	tambour *m*
טַנְבּוּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ	tambour *m* de basque, tambourin *m*
טַנְגֶּנְס (—) ז מתמט	tangente (en trigonométrie) *f*
טַנְדּוּ או טַן־דּוּ תה״פ ארמית	à deux, ensemble

טפות (47, בלי ר׳) נ — petite enfance
טפז (303) פ״ע — sauter, sautiller
1. טפח (329) פ״י (היכה) — frapper, taper
טפח רוחו עליו — s'enorgueillir
בהש טפח על־פניו — réfuter, contrarier
|| טפח (440) פ״י (היכה) — frapper, taper
(מתח) — déployer, étendre, étaler
2. טפח (329) פ״ע (היה רטוב) — être humide, s'humidifier
|| טפח (440) פ״י — mouiller, humecter
|| הטפיח (505) פ״י — mouiller, humecter, arroser
3. טפח (440) פ״י (גידל) — nourrir, développer, encourager
טפח יחסים טובים — entretenir de bons rapports
טפח ילדים — élever des enfants
1. טפח (179, זוגי טפחים) או טופח (196) ז — largeur *f* de la main
גלה טפח וכסה טפחים — parler à mots couverts
2. טפח (196) ז צמח — gesse *f*, pois *m* de senteur
טפחה (242) נ — faîte *m*
ממסד עד־הטפחות — de fond en comble
טפטוף (41) ז — dégouttement *m*, bruine *f*
טפטף (460) פ״ע — dégoutter, dégouliner
החמה מטפטפת — la lumière du soleil ruisselle
טפטפה (223) נ — réfrigérateur *m* par ruissellement
טפטפת (252) נ — compte-gouttes *m*, pipette *f*
טפי (5) ז — burette *f*, compte-gouttes *m*
טפי תה״פ ארמית — plus, davantage
טפי, ־פית ת — en forme de goutte
אבן טפית — stalactite *f*, stalagmite *f*
טפיח (11) ז (צלוחית) — carafe *f*, flacon *m*
טפיח, טפיחה ת (שחור) — noir d'ébène
טפיחה (201) נ — tape *f*, coup *m*
טפיט (1) ז — tenture *f*, tapisserie *f*
טפיל (ר׳ ־לים) ז — parasite *m*
טפילה (201) נ — imputation *f*, attribution *f*
טפילת־אשמה על־ — action *f* de rejeter la faute sur
טפילות (48, בלי ר׳) נ — parasitisme *m*
טפילי, ־לית ת — parasite
1. טפיפה (201) נ (בהליכה) — dandinement *m*
2. טפיפה (201) נ (מילוי) — emplissage *m* à ras bords
טפיר (ר׳ ־רים) ז זואול — tapir *m*
טפל (303) פ״י (מרח) — couvrir, enduire, coller
בהש טפל שקר על־ — débiter des mensonges contre
|| (צרף) — ajouter, accumuler
|| נטפל (389) פ״ע — s'attacher, coller à
נטפל אל־ — accompagner, se joindre à
|| טפל (432) פ״י (ב־) — prendre soin de
טפל בתלונה — examiner une plainte
1. טפל, טפלה ת (צדדי) — accessoire, secondaire
עשה את־העקר טפל — négliger l'essentiel
|| דקדוק משפט טפל — proposition subordonnée
2. טפל, טפלה ת (חסר־טעם) — insipide, fade
בהש — insipide, sot, vain
אמונה טפלה — superstition *f*
טופל (166) ז — jeune enfant
טפל (90) ז — calomniateur *m*
טפלה (229) נ — bagatelle *f*, futilité *f*
טפלת (256) נ — mastic (de vitrier) *m*
טפנת (—) נ עממי — gouttelette *f*
טופס (191) ז — formulaire *m*
מלא טפס — remplir un formulaire
|| (נוסח) — formule *f*
|| (תבנית) — moule *m*, coffrage *m*
1. [טפס] הטפיס (499) פ״י — stéréotyper, polycopier
2. טפס (432) פ״ע — grimper, gravir
צמח מטפס — plante grimpante
עממי טפס על־הקיר — faire l'impossible
טפס (90) או טפסן (97) ז — grimpeur *m*, alpiniste *m*
טפסן (97) ז — coffreur *m*
טפסנות (46, בלי ר׳) נ — coffrage *m*
טפסר או טפסר (91) ז (פקיד) — greffier *m*, scribe *m*
|| (נגיד) — notable *m*
|| (של כבאים) — colonel *m* de pompiers
טפסרות (46, בלי ר׳) נ — autoritarisme *m*
טפף (303) פ״ע — sautiller, se dandiner
|| טופף (455) פ״ע — sautiller, se dandiner
טפף (—) ז — démarche sautillante
טופר (191) ז — griffe *f*, serre *f*
טפש (308) פ״ע — s'épaissir, être gras

דקדוק — accentuer

הֲבָרָה מְטֻעֶמֶת — syllabe accentuée *ou* tonique

טְעָמָן (90) ז — dégustateur *m*

טְעַן (152) ז (משא) — charge *f*

‖ (תביעה) — réclamation *f*, prétention *f*

1. **טָעַן** (326 ג) פ״י (העמיס) — charger

טָעַן חֲבִילוֹת עַל־מַשָּׂאִית — charger des colis sur un camion

‖ (משא) — porter (un fardeau)

‖ (מילא) טָעַן מַצְבֵּר — charger un accumulateur

טָעַן רוֹבֶה — charger un fusil

‖ משפט (תבע) — réclamer, plaider, revendiquer

טָעַן טַעֲנוֹתָיו — formuler ses revendications

טְעָנוֹ חִטִּין וְהוֹדָה לוֹ בִּשְׂעוֹרִין — éluder une question

טָעַן לְכִסֵּא־הַמְּלוּכָה — prétendre au trône, briguer la couronne

‖ (הביע דעה) — soutenir, prétendre, affirmer

הוּא טוֹעֵן שֶׁהוּא חַף מִפֶּשַׁע — il prétend être innocent

‖ נִטְעַן (397 ג) פ״ע (הועמס) — être chargé

‖ (נמלא) הָרוֹבֶה נִטְעַן — le fusil a été chargé

‖ משפט (נתבע) — être assigné en justice

טוֹעֵן וְנִטְעָן — demandeur et défendeur

‖ הִטְעִין (502 ג) פ״י — charger

הִטְעִין אֳנִיָּה — charger un bateau

2. [טען] נִטְעַן (397 ג) פ״ע (חלה) — tomber malade, être atteint

‖ טָעַן (438 ג) פ״י (היכה) — frapper, atteindre

מְטֹעֲנֵי־חֶרֶב — percés par le glaive

טֹעַן (197) ז (משא) — charge *f*, cargaison *f*, fret *m*

‖ (טענה) — réclamation *f*, revendication *f*

טָעַן טֹעַן אַחֵר — avancer un autre argument

טַעָן (ר׳ טַעָנִים) ז צבא — chargeur (soldat) *m*

טַעֲנָה (238) נ — réclamation *f*, revendication *f*

מוֹדֶה בְּמִקְצָת־הַטַּעֲנָה — admettre partiellement une revendication

שֶׁלֹּא מִמִּין־הַטַּעֲנָה — hors de propos

בְּלִי טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת — sans discussion

מָלֵא טְעָנוֹת כְּרִמּוֹן — plein de griefs à en crever

‖ (הבעת־דעה) — affirmation *f*, argument *m*

טַעֲנָה לִסְתֹר — argument qui prouve le contraire

טְעֵנָה (208) נ — charge *f*, fardeau *m*

טַעַת ← נָטַע

טַף (53, בלי ר׳) ז — enfants *mpl*, marmaille *f*

טִפָּה (208, ר׳ גם טִפִּין) נ — goutte *f*

טִפַּת־חָלָב — goutte de lait

בהש טִפַּת־חָלָב (תחנת־ייעוץ לאמהות) — consultation *f* pour nourrissons

טִפָּה מָרָה — goutte d'amertume

עממי הוּא חוֹבֵב הַטִּפָּה הַמָּרָה — il a un faible pour la boisson

טִפִּין־טִפִּין — goutte à goutte, petit à petit

אֶבֶן־טִפִּין נ — stalactite *f*, stalagmite *f*

‖ בהש (מעט) — un peu, une goutte, un doigt

כְּטִפָּה מִן־הַיָּם — comme une goutte d'eau dans l'océan

אֵין לוֹ אַף טִפָּה שֶׁל־שֵׂכֶל — il n'a pas un brin d'intelligence

עממי טִפ־טִפָּה — un tout petit peu

טָפוּחַ, טְפוּחָה ת (רטוב) — humide, mouillé

1. **טִפּוּחַ** (9) ז (טיפול) — soins *mpl*, sollicitude *f*

עוֹלַל־טִפּוּחִים ז — enfant choyé

טִפּוּחַ־רַעְיוֹן — développement *m* d'une idée

טִפּוּחַ־שִׂנְאָה — fomentation *f* de haine

2. **טִפּוּחַ** (9) ז (מכה) — petit coup, tape *f*

טִפּוּחַ עַל־הַכָּתֵף — tape sur l'épaule

טָפוּל, טְפוּלָה ת (צמוד) — joint, lié

טִפּוּל (51) ז — traitement *m*, soins *mpl*

טִפּוּל רְפוּאִי — traitement médical

טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement de racine

בהש טִפּוּל־שֹׁרֶשׁ — traitement radical

טְפוּלָה (201) נ דקדוק — affixe *m*

1. **טִפּוּס** (51) ז (על־מקום גבוה) — escalade *f*, action *f* de grimper

2. **טִפּוּס** ← טִיפּוּס

1. **טָפוּף**, טְפוּפָה ת (גדוש) — plein à déborder, ras

2. **טָפוּף**, טְפוּפָה ת (בצעדים קלים) — à pas légers, sautillant

טָפוּשׁ, טְפוּשָׁה ת (שמן) — gras, épais

‖ (טיפש) — sot, niais, bête

טָפוּשׁ וּמְטֻפָּשׁ — parfait imbécile

בָּא בִּטְרוּנְיָה עִם־פ' — avoir des griefs contre qn, se montrer sévère à l'égard de qn
טֵרוּף (49) ז (בלבול) — confusion *f*
|| (שיגעון) — folie *f*, manie *f*
טֵרוּף־הַדַּעַת — démence *f*
טֵרוּף־הָרְדִיפוֹת — folie de la persécution
מַעֲשֵׂה־טֵרוּף ז — acte *m* de folie
טְרוֹפִּי, ־פִּית ת גיאוגר — tropique, tropical
טֵרוּק (49) ז — claquement (d'une porte) *m*
טֶרוֹר (—) ז — terreur *f*
טֶרוֹרִיסְט (ר' ־טִים) ז — terroriste *m*
טֵרוּשׁ, טְרוּשָׁה ת (אדמה) — rocailleux, rocheux
|| בהש (נוקשה) — rude, bourru
טֵרֵז (437) פ"י — fendre avec un coin
טַרְזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dandy *n*, élégant *n*
טִרְזֵן (459 נ) פ"ע — se pavaner
|| הִטְרַזֵן (497 נ) פ"ע — faire le dandy
טַרְזָנוּת (46, בלי ר') נ — dandysme *m*, fatuité *f*
טַרְזָנִי, ־נִית ת — élégant, prétentieux
טָרַח (331) פ"ע — se donner de la peine
|| נִטְרַח (400) פ"ע — être dérangé
|| הִטְרִיחַ (504) פ"י — déranger, causer du travail à
אַל־תַּטְרִיחַ אֶת־עַצְמְךָ — ne vous dérangez pas
הִטְרִיחַ עַל־ — insister auprès de, importuner
טֹרַח (196) ז — charge *f*, fatigue *f*, peine *f*
הָיָה לְטֹרַח עַל־פ' — importuner qn, fatiguer qn
טִרְחָה (242) נ — peine *f*, effort *m*
שְׂכַר־טִרְחָה ז — émoluments *mpl*
טַרְחוּת (45) נ — incommodité *f*, dérangement *m*
טַרְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — importun *n*, fâcheux *n*
טַרְחָנוּת (46) נ — importunité *f*
טַרְחָנִי, ־נִית ת — importun, fâcheux, assommant
טִרְטוּר (41) ז — vrombissement *m*, crépitement *m*
|| (ענישת־חיילים) — brimade *f*
טַרְטִימָר (ר' ־רִים) ז — *tartémar* (ancienne unité de poids) *m*
טִרְטֵן (459 נ) פ"ע — chevaucher à califourchon
טִרְטֵף (459) פ"י — déverser
|| מסבח — tailler en rond, tourner
טִרְטֵר (459) פ"ע (עגלה) — faire un bruit de ferraille
(ירייה) — crépiter
|| (ענש חייל) — brimer
טִרְטֵר עַל־הַנְּשָׁמָה — agacer
טַרְטֵרָה (229) נ — fracas *m*, vacarme *m*
טַרְטְרָנִי, ־נִית ת — trépidant, crépitant
טָרִי, טְרִיָּה ת — frais
מַכָּה טְרִיָּה — plaie ouverte
טְרַיָּא ← שִׁקְלָא
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִי, ־רִית ת — trigonométrique
טְרִיגוֹנוֹמֶטְרִיָּה (—) נ מתמט — trigonométrie *f*
טְרִידָה (201) או טְרִידוּת (48) נ — fait *m* d'être occupé
טְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — fraîcheur *f*
טְרִיז (1) ז — coin *m*
בהש תָּקַע טְרִיז בֵּין־ — enfoncer un coin entre
טְרִיזִי, ־זִית ת — cunéiforme, en forme de V
טָרִיחַ, טְרִיחָה ת — laborieux, fatigant
טְרִיחָה (201) נ — peine *f*, fatigue *f*, effort *m*
טְרִיטוֹן (ר' ־נִים) ז זואול — triton *m*
טֶרִיטוֹרְיָלִי, ־לִית ת — territorial
מַיִם טֶרִיטוֹרְיָלִיִּים — eaux territoriales
טְרִילוֹגְיָה (ר' ־יוֹת) נ — trilogie *f*
טְרִילְיוֹן (ר' ־נִים) ז — trillion *m*
טַרְיָן (91) ז — plat *m*, plateau (de métal) *m*
טְרִיפָה (201) נ — déchirement *m*, mise *f* en pièces
|| (ערבוב) — mélange *m*, embrouillage *m*
טְרִיפַת־בֵּיצִים — action *f* de brouiller des oeufs
טְרִיפַת־קְלָפִים — action de battre des cartes
טְרִיקָה (201) נ — coup sec
טְרִיקַת־דֶּלֶת — action *f* de claquer la porte
טְרִירֵמָה (ר' ־מוֹת) נ — trirème (navire antique) *f*
טְרִישׁוּת (48, בלי ר') נ — caractère rocailleux
טְרִית (ר' טְרִיתוֹת) נ דג — sardine *f*
טִרְלֵל (459) פ"ע מוס — triller
עממי — rendre fou
[טרם] הִטְרִים (498) פ"י — devancer, anticiper
טֶרֶם או בְּטֶרֶם מ"ח — avant que
טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר — à peine eut-il fini de parler
טֶרֶם שֶׁ־ או בְּטֶרֶם שֶׁ־ — avant que
|| תה"פ — pas encore
הֲטֶרֶם תֵּדַע? — n'as-tu pas encore compris?
|| מ"י — avant

‖ טִפֵּשׁ (432) פ״י	abrutir, rendre stupide
‖ הִטַּפֵּשׁ (483) פ״ע	s'abrutir, devenir stupide
‖ הִטְפִּישׁ (499) פ״י	rendre stupide
‖ פ״ע	devenir stupide
טֶפֶשׁ (—) ז	sottise *f*, bêtise *f*
טִפֵּשׁ, טִפְּשָׁה ת	sot, bête, stupide, niais
טִפֵּשׁ מְטֻפָּשׁ	parfait imbécile
טִפְּשׁוֹן, ־שֹׁנֶת (ר׳ ־שׁוֹנִים, ־שׁוֹנוֹת) ש	petit sot
טִפְּשׁוֹנִי, ־נִית ת	sot, bête, stupide, niais
טִפְּשׁוּת (45) נ	sottise *f*, bêtise *f*
טִפְּשִׁי, ־שִׁית ת	sot, bête, stupide, niais
טַצְדְּקָה (222) נ	prétexte *m*, excuse *f*
טַקְט (—) ז מוס	battement *m*, mesure *f*
‖ (טעם טוב)	tact *m*, délicatesse *f*
חֹסֶר־טַקְט ז	manque *m* de tact
טֶקְטוֹנִי, ־נִית ת	architectonique
טֶקְטוֹנִיקָה (—) נ	architectonique *f*
‖ גיאול	tectonique *f*
טִקְטוּק (41) ז	tic-tac *m*
טַקְטִי, ־טִית ת צבא	tactique
טַקְטִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ צבא	tactique *f*
טִקְטֵק (460) פ״ע	faire tic-tac
‖ עממי (כתב במכונת־כתיבה)	taper (à la machine)
טֶקֶס או טֶכֶס (166) ז	cérémonie *f*, étiquette *f*
רֹאשׁ־הַטֶּקֶס ז	chef *m* du protocole
בְּלִי־דִקְדּוּקֵי־טֶקֶס	sans cérémonies
טִקֵּס (432) פ״י	disposer, organiser, ordonner
טֶקְסְט (ר׳ ־טִים) ז	texte *m*
טֶקְסְטִיל (ר׳ ־לִים) ז	textile *m*
טִקְסִי, ־סִית ת	cérémonieux, protocolaire
טִקְסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	cérémonial *m*
טְרָגֶדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	tragédie *f*
טְרָגִי, ־גִית ת	tragique
טְרָגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* tragique
טֵרֵד (301) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
טֵרֵד מִן־הַבַּיִת	chasser de la maison
טֵרֵד מִן־הָעוֹלָם	rendre la vie impossible à
‖ בהש (הטריח)	agacer, importuner
דֶּלֶף טוֹרֵד	pluie agaçante
רַעְיוֹן טוֹרֵד	pensée angoissante *ou* troublante
‖ נִטְרַד (388) פ״ע (גורש)	être chassé
(היה עסוק)	être occupé
‖ טָרַד (437) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
(העסיק)	occuper, importuner, embarrasser
‖ הִטְרִיד (498) פ״י (גרש)	écarter, renvoyer, chasser
(הטריח)	importuner, agacer
1. טֶרֶד (165) ז (טורח)	souci *m*, tracas *m*
חֲבִילֵי־טְרָדִים נ״י	des tas d'embarras
2. טֶרֶד (165) ז עוף	grive *f*
טְרָדָה (241) נ	souci *m*, embarras *m*, tracas *m*
טַרְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	importun *n*, faiseur *n* d'embarras
טַרְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ	importunité *f*, tracasserie *f*
טַרְדָנִי, ־נִית ת	fâcheux, importun
טָרָה (—) נ מסחר	tare *f*
טָרָה (353) פ״י	lancer
שָׁקַל וְטָרָה	discuter, délibérer, peser le pour et le contre
טָרוּד, טְרוּדָה ת (עסוק)	occupé, affairé
‖ (מרוחק)	écarté, expulsé, renvoyé
טֵרוּד (49) ז (גירוש)	éloignement *m*, renvoi *m*
‖ (טורח)	tracas *m*, embarras *m*
טָרוּז, טְרוּזָה ת	enfoncé comme un coin
טֵרוּז (49, בלי ר׳) ז	enfoncement *m* d'un coin
טָרוּט, טְרוּטָה ת (עין)	chassieux
טְרוּטָה (201) נ דג	truite *f*
טְרוֹיָה ש״פ נ (עיר)	Troie *f*
מִלְחֶמֶת־טְרוֹיָה נ	la guerre de Troie
טְרוֹיָנִי, ־נִית ת	troyen
הַסּוּס הַטְּרוֹיָנִי	de cheval de Troie
טְרוֹיְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ (רכב)	troïka (traîneau) *f*
‖ בהש (שלטון של־שלושה)	triumvirat *m*
טְרוֹם־ תחילית	pré-
חִנּוּךְ טְרוֹם־צְבָאִי	préparation *f* militaire
טְרוֹמְבּוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	trombone *m*
טְרוֹמְבּוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	tromboniste *m*
טְרוֹמִי, ־מִית ת	préalable, préliminaire
בַּיִת טְרוֹמִי	maison préfabriquée
משפט טַעֲנָה טְרוֹמִית	objection *f* préalable
טְרוּנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	grief *m*, plainte *f*

טִשְׁטוּשׁ־עֲבֵרָה — dissimulation d'un délit
טִשְׁטוּשׁ־הַדַּעַת — obnubilation *f*
טַשְׁטָשׁ (83) ז — estompe *f*
טִשְׁטֵשׁ (460) פ״י — estomper, effacer, barbouiller
|| בהש — dissimuler, étouffer (une affaire)
טִשְׁטֵשׁ עֲקֵבוֹת — brouiller une piste
בִּמְטֻשְׁטָשׁ — indistinctement, confusément
|| הִטַּשְׁטֵשׁ (497) פ״ע — s'effacer, se brouiller
טַשְׁטְשָׁנִי, ־נִית ת — enclin à dissimuler
טָשִׁישׁ, טְשִׁישָׁה ת — embrouillé, confus, indistinct

בְּטֶרֶם־קַיִץ avant l'été
בְּטֶרֶם־עֵת prématurément, avant terme
טְרֶמוֹלוֹ (—) ז מוס trémolo *m*
טֶרְמִיט (ר׳ ־טִים) ז חרק termite *m*
טֶרְמִינוֹלוֹגְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ terminologie *f*
טְרֶמְפּ (ר׳ ־פִּים) ז עממי auto-stop *m*
טְרֶמְפִּיסְט, ־טִית (ר׳ ־טִים, ־טִיּוֹת) ש auto-stoppeur *n*
טְרַנְזִיסְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז transistor *m*
טְרַנְסְצֶנְדֶנְטִי, ־טִית ת transcendant
טְרַנְסְצֶנְדֶנְטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ transcendance *f*
טָרַס (301) פ״י broder d'or *ou* d'argent
טֶרַסָּה (ר׳ ־סוֹת) נ terrasse *f*
טְרָסִי (ר׳ ־סִים) ז brodeur *m* en or *ou* argent
1. טְרַסְקָל (91) ז (סל) corbeille *f*, panier *m*
2. טְרַסְקָל או טְרִיסְקָל (91) ז (כיסא) trépied *m*, table basse
טָרַף (301) פ״י (דרס והמית) déchirer, meurtrir, mettre en pièces
צִפּוֹר טְרוּפָה oiseau mis en pièces
|| (לקח בכוח) ravir, prendre de force
|| (תלש) arracher, détacher
טָרַף עָלֶה arracher une feuille
|| (ערבב) mélanger, brouiller, troubler
טָרַף בֵּיצָה battre un oeuf
טָרַף קְלָפִים battre *ou* mêler des cartes
|| נִטְרַף (388) פ״ע être déchiré, être mis en pièces
(נלקח בכוח) être arraché, être pris de force
(הופרע) être troublé, être dérangé
נִטְרְפָה דַּעְתּוֹ devenir fou, perdre la raison
נִטְרְפָה שְׁנָתוֹ son sommeil fut troublé
נִטְרְפָה הַשָּׁעָה l'occasion fut manquée
נִטְרְפָה סְפִינָה un bateau a fait naufrage
|| טֵרֵף (437) פ״י déchirer
(ערבב) mélanger, brouiller, troubler
טֵרֵף לֵב־ (או דַּעַת־) פ׳ troubler l'esprit de qn
(הניע) טֵרֵף בְּיָדָיו agiter les mains
|| הִטָּרֵף (485) פ״ע (היטלטל) être secoué, être agité
|| הִטְרִיף (498) פ״י (האכיל) nourrir, faire manger
הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי donne-moi à manger mon pain quotidien
(ערבב) mélanger, troubler
דת (הכריז לאסור באכילה) déclarer interdit à la consommation
טָרוּף, טְרוּפָה ת détaché, arraché
עָלֶה טָרָף feuille (d'arbre) arrachée
לוּחַ טָרָף calendrier *m* à feuilles volantes
|| טָרָף (105, ר׳ טְרָפִים, טַרְפֵּי־) ז צמח limbe *m*
טָרֵף, טְרֵפָה ת interdit à la consommation
אוֹכְלֵי־טְרֵפוֹת consommateur d'aliments interdits
טֶרֶף (168, בלי ר׳) ז proie *f*
חַיּוֹת־טֶרֶף נ״ר animaux carnassiers
בהש הָיָה טֶרֶף לְשִׁנֵּי־פ׳ être jeté en pâture à
|| (מזון) nourriture *f*, pâture *f*
טֹרֶף (187) ז משפט ordre *m* de saisie
טִרְפֵּד (458) פ״י צבא torpiller, faire échouer
טַרְפֶּדֶת (ר׳ ־פָּדוֹת) נ צבא torpilleur *m*
טִרְפּוּד (41) ז צבא torpillage *m*
טִרְפוֹן (37) ז folie *f*, démence *f*
טְרֵפוּת (45 נ défense (rituelle) de consommer
טְרַפֶּז (ר׳ ־זִים) ז מתמט trapèze *m*
|| ספורט trapèze
טַרְפַּחַת (246) נ placenta *m*
טַרְפָן (97) ז rapace *m*, carnassier *m*
טֶרְפֶּנְטִין (—) ז térébenthine *f*
טְרַפְרַף (89) ז petite feuille
טַרְפֵּשׁ (122) ז אנטום diaphragme *m*
טָרַק (301) פ״י frapper, heurter
טָרַק אֶת־הַדֶּלֶת claquer la porte
|| נִטְרַק (388) פ״ע être fermé avec bruit
טְרַקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז tracteur *m*
טְרַקְטוֹרִיסְט (ר׳ ־טִים) ז conducteur *m* de tracteur
טְרַקְלִין (ר׳ ־נִים) ז salon *m*
[טרש] הִטְרִישׁ (498) פ״ע devenir rocailleux
טֶרֶשׁ (176) ז roche *f*
אַדְמַת־טְרָשִׁים נ sol rocheux
טְרָשָׁה (229) נ terrain rocheux
טְרָשִׁי, ־שִׁית ת rocailleux, pierreux
טָרֶשֶׁת (—) נ רפא sclérose *f*
טִשְׁטוּשׁ (41) ז rature *f*, effacement *m*
בהש dissimulation *f*, brouillage *m*

יַבֶּלֶת (252) נ — cor (au pied) *m*, callosité *f*, verrue *f*
|| בהש דָּרַךְ עַל־יַבְּלוֹת־פ׳ — marcher sur les pieds de qn
°יָבָם (105) ז — beau-frère (frère du mari) *m*
שׁוֹמֶרֶת־יָבָם — femme promise à son beau-frère
יִבֵּם (432) פ״י — épouser la veuve de son frère
|| הִתְיַבְּמָה (466) פ״ע — épouser le frère de son mari défunt
יְבָמָה (יְבֶמֶת־, יְבִמְתִּי, יְבָמוֹת, יְבִמוֹת־) נ — belle-soeur (femme du frère) *f*
יַבְרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז צמח — mandragore *f*
יָבֵשׁ (364, עת׳ יִיבַשׁ) פ״ע — se dessécher, devenir sec
|| יִבֵּשׁ (432) פ״י — sécher, assécher, dessécher, essuyer
יִבֵּשׁ בִּצּוֹת — assécher des marais
בהש יִבֵּשׁ אֶת־מֹחוֹ — se creuser la cervelle
|| הִתְיַבֵּשׁ (466) פ״ע — se dessécher, se déshydrater
|| הוֹבִישׁ (518) פ״י — assécher, dessécher
יָבֵשׁ, יְבֵשָׁה ת — sec, aride
נִקּוּי יָבֵשׁ — nettoyage *m* à sec
עֲצָמוֹת יְבֵשׁוֹת — ossements desséchés
בהש מִלִּים יְבֵשׁוֹת — paroles sèches
מִדַּת הַיָּבֵשׁ — mesure *f* de capacité (pour les matières solides)
יֹבֶשׁ (—) ז — sécheresse *f*
יַבָּשָׁה (223) נ — terre *f* ferme
יִבְשׁוֹן (21, בלי ר׳) ז — sécheresse *f*
יַבְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — un peu sec
יַבְשׁוּת (48, בלי ר׳) נ — sécheresse *f*, aridité *f*
יַבֶּשֶׁת (256, בלי ר׳) נ — dessèchement *m*
יַבֶּשֶׁת (252) נ — continent *m*
יַבַּשְׁתִּי, ־תִּית ת — continental
יָגֵב (ר׳ יְגֵבִים) ז — champ *m*, terre *f* labourable
יָגָה (453) פ״י — affliger, attrister
|| הוֹגָה (517) פ״י — affliger, attrister
יָגוּאָר (ר׳ ־רִים) ז זואול — jaguar *m*
יָגוֹן (30, ר׳ יְגוֹנִים או ־נוֹת) ז — affliction *f*, chagrin *m*
בְּיָגוֹן קוֹדֵר — avec un grand chagrin
כּוֹס־הַיְּגוֹנִים נ — calice *m* de l'affliction
יָגוּן, יְגוּנָה ת — affligé, triste
יָגוֹר, יְגוֹרָה ת — craintif, peureux

יְגִיבָה (201) נ — labour *m*
יְגִיעַ (9) ז — labeur *m*, effort *m*, travail *m*
יְגִיעַ־כַּפַּיִם — fruit *m* du travail
יָגִיעַ, יְגִיעָה ת — fatigué, las
יְגִיעֵי־כֹחַ — ceux qui sont à bout de forces
יְגִיעָה (201) נ — effort *m*, peine *f*
יְגִיעוֹת־שָׁוְא — vains efforts
יָגַן (364 נ, עת׳ יִיגַן) פ״ע — s'affliger, s'attrister
|| יִגֵּן (432 נ) פ״י — affliger, attrister, chagriner
|| הִתְיַגֵּן (466 נ) פ״ע — s'affliger, s'attrister
יָגַע (362) פ״ע — travailler, se donner de la peine
|| (התעייף) — se fatiguer, s'épuiser
|| יִגַּע (440) פ״י — accabler de travail, épuiser
יִגַּע אֶת־מֹחוֹ — se torturer les méninges
עֲבוֹדָה מְיַגַּעַת — travail épuisant
|| הִתְיַגֵּעַ (477) פ״ע — se fatiguer, être épuisé
|| הוֹגִיעַ (514) פ״י — fatiguer, lasser
יְגָע (105, בלי ר׳) ז — produit *m* du travail, gain *m*
יֶגַע (179, בלי ר׳) ז — travail *m*, effort *m*, peine *f*
יָגֵעַ, יְגֵעָה ת — fatigué, las
יְגַע־כַּפַּיִם — travailleur manuel
הַדְּבָרִים יְגֵעִים — les affaires n'avancent pas
יְגִעוּת (48, בלי ר׳) נ — fatigue *f*, lassitude *f*
יְגַר (57) ז ארמית — monticule *m*, tas *m*
יְגַר־שָׂהֲדוּתָא — monument *m*
יָגֹר (369, עת׳ וציווי ← 2. [גור]) פ״י — craindre
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי בָּא — ma crainte s'est réalisée
יָד (85, זוגי יָדַיִם 263) נ — main *f*, bras *m*
בְּמוֹ־יָדָיו — de ses propres mains
בְּיָד רְחָבָה — généreusement
בְּיָד רָמָה — hardiment, audacieusement
יָדַיִם לְמַעְלָה! — haut les mains!
יָד לַפֶּה — motus!, pas un mot!
חַי מִן־הַיָּד אֶל־הַפֶּה — vivre au jour le jour
מִכָּל־הַבָּא לַיָּד — au hasard
כִּלְאַחַר־יָד — incidemment, distraitement
נָטַל יָדָיו — se laver les mains
שָׁלַח יָד בְּ־ — mettre la main sur, attaquer
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ — se suicider
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — il s'y perd
יָצָא וְיָדָיו עַל־רֹאשׁוֹ — échouer

י

י (יוד) — *yod* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| י׳ — [valeur numérique:] 10
יָאַב (366, בינ׳ יָאֵב) פ״ע — souhaiter ardemment, désirer
יָאָה (368, עבר יָאֲתָה) פ״ע — convenir
יָאֶה, יָאָה ת — convenable, décent, bon
אֵין זֶה יָאֶה לְךָ לְ־ — il ne vous sied pas de
יָאוֹל (ר׳ ־לים) ז ספנ — yawl *m*
יְאוֹר (21, ר׳ גם יְאוֹרוֹת) ז — canal *m*, cours *m* d'eau
|| °הַיְאוֹר — le Nil
יֵאוּשׁ (49, בלי ר׳) ז — désespoir *m*
אַל יֵאוּשׁ! — ne désespérons pas!
לְאַחַר־יֵאוּשׁ — complètement désespéré
יֵאוּשִׁי, ־שִׁית ת — désespéré
יֵאוּשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ — pessimisme *m*
יָאוּת, יָאוּתָה ת — convenable
|| כַּיָּאוּת — comme il faut, comme il convient
1. [יאל] נוֹאַל (418) פ״ע — être insensé
2. [יאל] הוֹאִיל (515) פ״י — consentir, oser
הוֹאֶל־נָא לְהִכָּנֵס — veuillez entrer
יָאַשׁ (366) פ״ע — désespérer
|| נוֹאַשׁ (418) פ״ע — désespérer
אָמַר נוֹאָשׁ — abandonner tout espoir
|| יִאֵשׁ (438) פ״י — pousser au désespoir
|| הִתְיָאֵשׁ (475) פ״ע — se désespérer, renoncer
יִבֵּא (444) פ״י — importer
יְבָב (88, בלי ר׳) או יְבָב (—) ז — gémissement *m*
יִבֵּב (432) פ״ע — gémir, se lamenter
|| הִתְיַבֵּב (466) פ״ע — gémir, se lamenter
יְבָבָה (215) נ — sanglot *m*, ululement *m*
יַבְּבָנִי, ־נִית ת — plaintif

יְבוּא (56, בלי ר׳) ז — marchandise importée
יְבוּא חוֹזֵר — réimportation *f*
יִבּוּא (56) ז — importation (action d'importer) *f*
רִשְׁיוֹן־יְבוּא ז — licence *f* d'importation
יְבוּאָן (97) ז — importateur *m*
יִבּוּב (41) ז — gémissement *m*, plainte *f*
יִבּוּבִי, ־בִית ת — plaintif
יְבוּל (41) ז — récolte *f*, produit *m*
יִבּוּל (41) ז חקל — sarclage *m*
יִבּוּם (41) ז — lévirat *m*
יְבוּס ש״פ נ (עיר) — Jébus (ancien nom de Jérusalem) *f*
יַבֹּק ש״פ ז (נחל) — Yabbok (rivière) *m*
|| בהש מַעֲבַר־יַבֹּק ז — décès *m*, trépas *m*
יִבּוּשׁ (41) ז (של־פירות) — dessèchement *m*
|| (של־ביצות) — assèchement *m*, drainage *m*
יַבְחוּשׁ (41) ז חרק — moustique *m*
יָבִיל, יְבִילָה ת — transportable
יְבִילוּת (48, בלי ר׳) נ — transportabilité *f*
1. [יבל] הוֹבִיל (518) פ״י (העביר) — transporter
|| (נהג) — conduire, mener
2. יִבֵּל (432) פ״י חקל — sarcler
3. יִבֵּל (432) פ״י (גרם ליבלות) — produire des callosités
יִבֵּל יָדָיו — rendre ses mains calleuses
|| הִתְיַבֵּל (466) פ״ע — se couvrir de callosités
יָבָל (105) ז — rivière *f*, ruisseau *m*
יִבְלֵי־מַיִם — cours *mpl* d'eau
יַבְלוּלִי, ־לִית ת — calleux
יַבְּלִית (17) נ צמח — chiendent *m*
יַבַּלְתָּנִי, ־נִית ת — calleux

יְדִינִי, -נִית ת	agressif, brutal
יְדִיעָה (201) נ	connaissance *f*, science *f*
בִּידִיעָתִי	alors que j'étais au courant
שֶׁלֹּא בִּידִיעָתִי	à mon insu
לְפִי־מֵיטַב־יְדִיעָתִי	autant que je sache
יְדִיעַת־הָאָרֶץ	géographie *f*
‖ (שמועה)	information *f*, nouvelle *f*
יְדִיעָה מְשַׂמַּחַת	bonne nouvelle
יְדִיעוֹת אַחֲרוֹנוֹת	dernières nouvelles
‖ דקדוק הֵא־הַיְּדִיעָה נ	article défini
יְדִיעוֹן (21) ז	bulletin *m* d'information
יָדִית (17) נ	poignée *f*, manche *m*
יִדְלֵל (460) פ״י מוס	jodler, iouler
יָדַע (363) פ״י	savoir, connaître
יוֹדֵעַ־סֵפֶר	lettré, érudit
הוּא יוֹדֵעַ צָרְפָתִית	il sait le français
אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ עָלָיו כְּלוּם	je ne sais rien de lui
תֵּדַע	à preuve
בְּיוֹדְעִים	à bon escient, sciemment
לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ	ne savoir à quel saint se vouer
עממי שֶׁלֹּא נֵדַע!	le Ciel nous en garde!
° יָדַע אִשָּׁה	s'unir à une femme
‖ נוֹדַע (419) פ״ע	être su, être connu
נוֹדַע לִי שֶׁ־	j'ai appris que
(התגלה)	se faire connaître
(נוכח לדעת)	se rendre compte, prendre conscience
° אַחֲרֵי הִוָּדְעִי	après être rentré en moi-même
‖ יִדֵּעַ (440) פ״י	informer, faire connaître
דקדוק	déterminer
‖ הִתְוַדַּע (477) פ״ע	se faire connaître
‖ הוֹדִיעַ (514) פ״י	faire savoir, faire connaître
לְהוֹדִיעֲךָ	d'où il résulte, ce qui prouve
מוּדַעַת זֹאת	c'est un fait bien connu
הַבִּלְתִּי־מוּדָע ז	l'inconscient *m*
‖ °(העניש)	punir, corriger
יֶדַע (179, בלי ר׳) ז	savoir *m*, connaisances *fpl*, savoir-faire *m*
יֶדַע־עַם	folklore *m*
יִדְּעוֹנִי, -נִית (ר׳ -נִים, -נִיּוֹת) ש	nécromancien *n*
יַדְעוּת (—) נ (מצפון)	conscience *f*
‖ (ידיעה)	érudition *f*
יַדְעָן, -נִית (ר׳ -נִים, -נִיּוֹת) ש	érudit *n*
יַדְעָנוּת (46, בלי ר׳) נ	érudition *f*
יָהּ (—) ז	Dieu *m*
יְהָב (88) ז (מעמסה)	fardeau *m*, charge *f*
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־	se décharger sur
‖ (מס)	taxe *f*
יְהַב־מָגֵן	taxe de défense
‖ בהש (תקוה)	confiance *f*, espoir *m*
יָהַב (366, ציווי הַב או הָבָה, הָבִי, הָבוּ) פ״י	donner
הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם	donne-nous du pain
‖ הָבָה מ״ק	eh bien!, allons!
הָבָה נָשִׁירָה	chantons!
יִהֵד (435) פ״י	rendre juif, convertir au judaïsme, judaïser
‖ הִתְיַהֵד (472) פ״ע	devenir juif, judaïser, se faire passer pour juif
יַהֲדוּת (45, בלי ר׳) נ	judaïsme *m*
‖ (כלל־היהודים)	ensemble *m* des Juifs, juiverie *f*
יַהֲדוּת־צָרְפַת	les Juifs *mpl* de France
יֵהוּא ש״פ ז	Jéhu *m*
יִהוּד (50, בלי ר׳) ז	judaïsation *f*
יְהוּדַאי (ר׳ -דָאִין) ז ארמית	juif *m*
כְּהִלְכַת גֻּבְרִין יְהוּדָאִין	selon la coutume juive
יְהוּדָה ש״פ ז	Juda *m*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי	Juda Macchabée
יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת	Judas Iscariote
‖ ש״פ נ (ארץ)	la Judée
יְהוּדוֹן (ר׳ -נִים) ז עממי	youpin (péjoratif) *m*
יְהוּדִי (ר׳ -דִים) ז	juif *m*
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד או הַנִּצְחִי	le juif errant
‖ °(איש משבט יהודה)	Judéen *m*
‖ יְהוּדִי, -דִית ת	juif
‖ יְהוּדִית (—) נ (שפה)	dialecte juif
יְהוּדִית־אַשְׁכְּנַזִּית	judéo-allemand *m*
יְהוּדִית־סְפָרַדִּית	ladino *m*, judéo-espagnol *m*
יְהוּדִיָּה (ר׳ -יּוֹת) נ	juive *f*
יְהוּדִית ש״פ נ	Judith *f*
יְהוֹשֻׁעַ ש״פ ז	Josué *m*
יְהִי ← הָיָה	

ידו על-העליונה	avoir le dessus
ידו על-התחתונה	être désavantagé
‖ (פעילות) יד חפשית	liberté *f* d'action, carte blanche
יד אל-יד או יד ביד	de concert
אבן-יד	petite pierre
יד לו ב־	il se connaît en
ידו בכל	il se mêle de tout
יד-פ' באמצע	qn a un doigt dans l'affaire
הוציא מתחת-ידו	produire, publier
מלא יד-פ'	autoriser, donner pouvoir à qn
משך ידו מן־	se dégager de
נתן ידו ל־	prêter la main à
סמך ידו על־	faire confiance à, approuver
עשו יד אחת	collaborer, être complices
עוד ידו נטויה	il n'a pas dit son dernier mot
אין בידי ל־	il n'est pas en mon pouvoir de
אין ידו משגת	il n'a pas les moyens
איש כמתנת-ידו	chacun selon ses moyens
הגיעה ידו	avoir les moyens
עלה הדבר בידו	réussir
קצרה ידו	être impuissant
סעודה כיד-המלך	festin *m* digne d'un roi
‖ יצא ידי-חובה	s'acquitter d'une obligation
בא לידי־	en arriver à
בא לידי-סכנה	courir un danger
‖ ליד־ או על-יד־ (סמוך ל־)	à côté de, près de
על-יד־ (בגלל־)	à cause de
על-ידי־ או ביד־	par l'intermédiaire de
על-יד	lentement, peu à peu
‖ מיד תה"פ	aussitôt
תכף ומיד	immédiatement
‖ (ידית)	manche *m*, bras (d'un outil) *m*
יד-הכסא	le bras de la chaise
בהש אין ידים לדבר	cela n'est pas fondé
יד-המקרה	coïncidence *f*
‖ (מצבת-זיכרון)	monument *m*
יד-אבשלום	monument d'Absalon
יד ושם	monument commémoratif
‖ °(מקום מיוחד)	emplacement *m*
יד תהיה לך	tu auras une place
רחב-ידים	spacieux
‖ °(חלק)	portion *f*, fraction *f*, part *f*
שתי ידות	deux tiers
תשע ידות	neuf dixièmes
‖ צבא	détachement (militaire) *m*
‖ טכנ (צוות)	équipe *f*
‖ יד שניה	d'occasion
[ידד] התידד (466) פ"ע	se lier d'amitié
ידה (211) נ	manchette *f*
ידה (368) פ"י	jeter, lancer
‖ ידה (453) פ"י	jeter, lancer
בהש ידה אבן ב־ (האשים)	jeter la pierre à
‖ התידה (480) פ"ע	être lancé, être projeté
ידוג (41, בלי ר') ז	marée (poissons) *f*
ידוד (21) ז	étincelle *f*
ידוי (23) ז	lancement *m*, projection *f*
ידונית (17) נ (של-פרווה)	manchon *m*
‖ (לכבול אסיר)	menottes *fpl*
ידוע, ידועה ת	connu, célèbre, fameux
ידוע-חלי	maladif
ידועה בצבור	concubine *f*
הנדיב הידוע	le mécène bien connu
‖ גלוי וידוע	il est évident
בידוע ש־	il est de notoriété que
להוי ידוע ש־	on fait savoir que
‖ (מסוים)	un certain
במדה ידועה	dans une certaine mesure
ידוע (ר' ידועות) ז	animal *m* mythique
ידוע (—) ז דקדוק	détermination *f*
הא-הידוע נ	article défini (en hébreu)
ידי, ־דית ת	manuel
דו-ידי	ambidextre
ידיד (15) ז	ami *m*
ידיד-נפש	ami intime
‖ ידיד, ידידה ת	agréable, charmant
ידידה (201) נ	amie *f*
ידידות (48, בלי ר') נ	amitié *f*
בידידות	amicalement
ידידות (—) נ"ר	amitié *f*, amour *m*
שיר-ידידות ז	poème *m* d'amour
ידידותי, ־תית ת	amical

יְמוֹת־חַמָּה	été *m*
יְמוֹת־הַמָּשִׁיחַ	l'ère *f* messianique
‖ °יָמִים	année *f*
מִיָּמִים יָמִימָה	d'année en année
יוֹמָא (ר׳ יוֹמִין) ז ארמית	jour *m*
עִנְיְנֵי דְיוֹמָא	questions actuelles
עַתִּיק־יוֹמִין	ancien, antique
יוֹמוֹן (ר׳ ־נִים) ז	journal quotidien
יוֹמִי, ־מִית ת (ביום ולא בלילה)	diurne, de jour
הַצָּגָה יוֹמִית	matinée *f*
‖ (בכל־יום)	journalier, quotidien
עִתּוֹן יוֹמִי	quotidien *m*
יוֹמְיוֹם (—) ז	train-train journalier
יוֹמְיוֹמִי, ־מִית ת	quotidien
יוֹמִית תה״פ	quotidiennement, journellement
יוֹמָם תה״פ	de jour
יוֹמָם וָלַיְלָה	jour et nuit
יוֹמָן (97) ז	journal (de souvenirs) *m*
(באניה)	journal de bord
(במטוס)	livre *m* de vol
‖ (בבית הספר)	cahier *m* de textes
‖ (לוח־כיס)	agenda *m*
‖ (במסחר)	journal *m*, registre *m*
יוֹמָן רָאשִׁי	grand livre
יוֹמָנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז	fonctionnaire *m* de service
1. יוֹן (21)	pigeon mâle
2. יוֹן (ר׳ ־נִים) ז כימ	ion *m*
יָוָן ש״פ נ (ארץ)	la Grèce
יָוֵן (135) ז	boue *f*, vase *f*, fange *f*
יְוֵן־מְצוּלָה	bourbier infernal
יִוֵּן (452 נ) פ״י	helléniser
‖ הִתְיַוֵּן (466 נ) פ״ע	s'helléniser
1. יוֹנָה (205) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
יוֹנַת־דֹּאַר	pigeon voyageur
‖ בהש זוּג־יוֹנִים ז (מאוהבים)	des tourtereaux *mpl*
יוֹנִים וְנִצִּים	colombes et faucons
2. יוֹנָה ש״פ ז	Jonas *m*
יוֹנוֹסְפֵירָה (—) נ	ionosphère *f*
יוּנִי (—) ז	juin *m*
יוֹנִי, ־נִית ת	ionien, ionique
יְוָנִי, ־נִית ת	grec
‖ יְוָנִי (ר׳ ־נִים) ז	Grec *m*
‖ יְוָנִית (—) נ	le grec (langue)
דַּבֵּר יְוָנִית	parler grec
יוֹנְנוּת (46) נ	ionisation *f*
יוֹנֵק (132) ז (תינוק)	nourrisson *m*
‖ זואול	mammifère *m*
‖ (נטע רך)	jeune rameau *m*, scion *m*
יוֹנֶקֶת (254) נ צמח	surgeon *m*, rejeton *m*
יוֹנָתָן ש״פ ז	Jonathan *m*
יוֹסֵף ש״פ ז	Joseph *m*
יוֹסֵף בֶּן־מַתִּתְיָהוּ	Flavius Josèphe *m*
יוֹעֵץ (126) ז	conseiller *m*
יוֹעֵץ מִשְׁפָּטִי	conseiller juridique
יוֹעֵץ לִבְחִירַת־מִקְצוֹעַ	orienteur *m*
יוֹעֵץ סוֹדִי	éminence grise
יוֹעֶצֶת (253) נ	conseillère *f*
יוֹצְאָנִית (17) נ	prostituée *f*
יוֹצֵר (132) ז (קדר)	potier *m*
כְּלִי־יוֹצֵר ז	poterie *f*
בֵּית־הַיּוֹצֵר ז	atelier *m* du potier
בהש בֵּית־הַיּוֹצֵר	atelier, laboratoire *m*
‖ (בורא)	créateur *m*
‖ (מחבר)	auteur *m*
זְכוּת־יוֹצְרִים נ	droits *mpl* d'auteur, copyright *m*
‖ מתמט קַו יוֹצֵר	génératrice *f*
‖ דת (ר׳ יוֹצְרוֹת)	poème *m* liturgique (dans l'office du matin)
בהש הָפַךְ אֶת־הַיּוֹצְרוֹת	embrouiller tout
יוֹצְרָנִי, ־נִית ת	créateur, producteur
יוֹצְרָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	pouvoir créateur
יוֹקֵב (132) ז	vigneron *m*
יוֹקֵשׁ (132) ז	oiseleur *m*, trappeur *m*
יוֹקָשׁ, ־קָשָׁה ת	pris au piège
יוֹקֶשֶׁת (ר׳ ־קְשׁוֹת) נ צבא	mouilleur *m* de mines
יוֹרֵד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רְדִים, רְדוֹת) ת	émigrant
יוֹרְדֵי־יָם ז	marin *m*
‖ עממי (מהגר מארץ־ישראל)	émigrant *m*
יוֹרָה (201) נ	marmite *f*, cuiseur *m*
1. יוֹרֶה (—) ז (גשם)	pluie *f* d'automne
2. יוֹרֶה (ר׳ ־רִים) ז (בנשק)	tireur *m*
כִּתַּת־יוֹרִים נ	peloton *m* d'exécution

יָהִיר, יְהִירָה ת	arrogant, hautain, prétentieux
יְהִירוּת (48, בלי ר׳) נ	arrogance *f*
יַהֲלוֹם (21) ז	diamant *m*
יַהֲלוֹמָן (97) ז	diamantaire *m*
[יהר] הִתְיַהֵר (472) פ״ע	se montrer arrogant
יֻהֲרָה (201) נ	arrogance *f*, prétention *f*, orgueil *m*
יַהֲרָן או יַהַרְתָן (ר׳ ־נִים) ז	homme arrogant
יַהֲרָנִי, ־נִית ת	arrogant, prétentieux
יוֹבֵל (132, ר׳ גם יוֹבְלוֹת) ז (אַיִל)	bélier *m*
‖ (שׁוֹפָר)	corne (de bélier) *f*, cor *m*
‖ שְׁנַת־הַיּוֹבֵל	année *f* jubilaire (tous les 50 ans)
סֵפֶר־הַיּוֹבְלוֹת ז	le livre des Jubilés
‖ בהש חֲגִיגַת־יוֹבֵל נ	jubilé *m*
יוּבַל (91) ז	affluent *m*
יוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת	sec, aride
יוֹגֵב (132) ז	agriculteur *m*, laboureur *m*
יוֹגוּרְט (—) ז מסכח	yogourt *m*
1. יוֹד (—) ז״נ	*yod* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*, iota *m*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד	vétille *f*, minutie *f*
2. יוֹד (—) ז כימ	iode *m*
יוֹדוֹפוֹרְם (—) ז כימ	iodoforme *m*
יוֹדִיד (—) ז כימ	iodure *m*
יִוּוּן (41, בלי ר׳) ז	hellénisation *f*
יוֹזֵם (132) ז	promoteur *m*
יוֹזְמָנִי, ־נִית ת	entreprenant, plein d'initiative
יוֹחָנָן ש״פ ז	Jean *m*
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל	Jean-Baptiste *m*
יוּחֲסִים או יוּחֲסִין (—) ז״ר	généalogie *f*, lignage *m*
מְגִלַּת־יוּחֲסִין נ	arbre *m* généalogique
יוּחֲסָנוּת (46, בלי ר׳) נ	position privilégiée
יוּחֲסָנִי, ־נִית ת	privilégié, de bonne famille
יוּטָה (—) נ	jute *m*
יוֹכְנִי או בַּר־יוֹכְנִי (—) ז	rock (oiseau légendaire) *m*
יוֹלֶדֶת (254) או °יוֹלֵדָה נ	accouchée *f*
חֶבְלֵי־יוֹלֵדָה ז״ר	douleurs *fpl* de l'enfantement
אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ!	bienheureuse sa mère!
מַחְלֶקֶת־יוֹלְדוֹת (בְּבֵית־חוֹלִים)	maternité *f*
יוּלִי (—) ז	juillet *m*
יוּלְיוּס ש״פ ז	Jules *m*
יוּלְיוּס קֵיסָר	Jules-César *m*
יוּלְיָנוּס ש״פ ז	Julien *m*
יוּלְיָנִי (—) ת	julien
לוּחַ יוּלְיָנִי	calendrier julien
יוֹם (24, נסמך ר׳ גם יְמוֹת־) ז	jour *m*
הַיּוֹם	aujourd'hui
בּוֹ בַּיּוֹם	le jour même
בְּאוֹתוֹ יוֹם	ce jour-là
בְּיוֹם מִן־הַיָּמִים	un de ces jours, un beau jour
בֶּן־יוֹם	en un seul jour
מִבְּעוֹד יוֹם	pendant qu'il fait encore jour
וַיְהִי הַיּוֹם	il était une fois
יוֹם יוֹם	chaque jour, jour après jour, quotidiennement
מִדֵּי־יוֹם בְּיוֹמוֹ	quotidiennement
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ	régulièrement
מַה־יּוֹם מִיּוֹמַיִם?	qu'y a-t-il de spécial aujourd'hui?
בֶּן־יוֹמוֹ	frais du jour
תִּינוֹק בֶּן־יוֹמוֹ	nouveau-né *m*
כַּיּוֹם	maintenant, à cette heure
‖ יוֹם־טוֹב (ר׳ יָמִים טוֹבִים)	jour de fête
‖ יוֹם־א׳ (ר׳ יְמֵי־א׳) או יוֹם רִאשׁוֹן	dimanche *m*
יוֹם־ב׳ (ר׳ יְמֵי־ב׳) או יוֹם שֵׁנִי	lundi *m*
‖ בִּימֵי־	à l'époque de, au temps de
בָּא בַּיָּמִים	avancé en âge
הֶאֱרִיךְ יָמִים	vivre longtemps
שְׂבַע־יָמִים	rassasié d'années, très âgé
לְיָמִים	par la suite, quelque temps après
מִיָּמַי לֹא שִׁקַּרְתִּי	jamais de ma vie je n'ai menti
כָּל־יָמָיו	toute sa vie
מָלְאוּ יָמָיו	il a fait son temps
אַחֲרִית־הַיָּמִים נ	la fin des temps
מִשֶּׁכְּבָר הַיָּמִים	jadis
יְמֵי־קֶדֶם	l'antiquité *f*
יְמֵי־הַבֵּינַיִם	le moyen âge
יָמִים יַגִּידוּ	qui vivra verra
‖ יְמוֹת־הַגְּשָׁמִים	saison *f* des pluies
יְמוֹת־הַחֹל	les jours ouvrables

|| דקדוק — singulier *m*
בִּלְשׁוֹן־יָחִיד — au singulier
יְחִידָה (201) נ מתמט — unité *f*
יְחִידַת־מִשְׁקָל — unité de poids
עֲבוֹדָה נ לְפִי־יְחִידָה — travail *m* à la pièce
|| צבא — unité
|| בהש (נשמה) — l'âme *f*
יְחִידוּת (48, בלי ר׳) נ — unicité *f*, caractère *m* unique
|| (בדידות) — solitude *f*, isolement *m*, intimité *f*
ביחידות — en privé, solitairement
יְחִידִי, ־דִית ת — seul, unique
יָשַׁב יְחִידִי — être assis seul
דָּן יְחִידִי — juge *m* unique
יָחִיל, יְחִילָה ת — qui attend, qui espère
יָחִיל וְדוּמָם — résigné et silencieux
יְחִימָה (201) נ — rut *m*
[יחל] נוֹחַל (418) פ״ע — attendre
נוֹחֲלָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
|| יִחֵל (435) פ״ע (לְ־ או אֶל־) — attendre, espérer
הַמִּכְתָּב הַמְּיֻחָל — la lettre attendue
|| הוֹחִיל (515) פ״ע (לְ־) — attendre, espérer
יַחַם (152) ז — rut *m*
יָחַם (366, עת׳ יֵחַם) פ״ע — être en rut
|| יִחֵם (435) פ״י — exciter le rut
יִחֲמָה — concevoir (un enfant)
|| הִתְיַחֵם (472) פ״ע — entrer en rut
יַחְמוּר (41) ז זואול — daim *m*
יַחְנוּן (41) ז צמח — ellébore *f*
יַחַס (152) ז — rapport *m*, relation *f*
יַחַס אָדִיב — attitude *f* aimable
יַחֲסֵי־אֱנוֹשׁ — relations humaines
יַחֲסֵי־גוֹמְלִים — relations mutuelles
יַחֲסֵי־צִבּוּר — rapports avec le public
יְחָסִים דִּיפְּלוֹמָטִיִּים — relations diplomatiques
קִיֵּם יְחָסִים עִם־ — entretenir des rapports avec
|| בְּיַחַס לְ־ — quant à, en ce qui concerne
|| (מוצא המשפחה) — lignée *f*
|| מתמט — rapport
יַחַס יָשָׁר/הָפוּךְ — rapport direct / inverse
אֵינוֹ עוֹמֵד בְּכָל־יַחַס לְ־ — être hors de proportion avec

|| דקדוק מִלַּת־יַחַס נ — préposition *f*
יִחֵס (435) פ״י — attribuer
יִחֵס חֲשִׁיבוּת לְ־ — attacher de l'importance à
|| (קבע מוצא משפחתי) — établir les origines
יִחֵס אֶת־פ׳ עַל־ — rattacher qn à (des ancêtres)
|| הִתְיַחֵס (472) פ״ע (לְ־ או אֶל־) — se rapporter à
אֲנִי מִתְיַחֵס לְמִכְתָּבְךָ — je me réfère à votre lettre
הִתְיַחֵס בְּכָבוֹד אֶל־פ׳ — traiter qn avec respect
(מוצא משפחתי) — se rattacher à
|| מתמט — se rapporter
א׳ מִתְיַחֵס לְב׳ כְּמוֹ ג׳ לְד׳ — A se rapporte á B comme C à D
יַחֲסָה (238) נ דקדוק — cas *m*
יַחֲסַת־שֶׁל — génitif *m*
יַחֲסַת־אֶל — datif *m*
יַחֲסַת־אֶת — accusatif *m*
יַחֲסוּת (45) נ — relativité *f*
פיס תּוֹרַת־הַיַּחֲסוּת נ — théorie *f* de la relativité
יַחֲסִי, ־סִית ת — relatif, proportionnel
בְּחִירוֹת יַחֲסִיּוֹת — représentation proportionnelle
|| יַחֲסִית תה״פ — relativement, proportionnellement
יַחֲסִיּוּת (—) נ (בפילוסופיה) — relativisme *m*
יַחְסָן (97) ז — de bonne famille, aristocrate *m*
יַחְסָנוּת (46, בלי ר׳) נ — arrogance *f*, snobisme *m*
יַחְסָנִי, ־נִית ת — arrogant, hautain, snob
יָחֵף (—) ז או יְחֵפוּת (—) נ — fait *m* d'être nu-pieds
יָחֵף, יְחֵפָה ת — nu-pieds
הָלַךְ יָחֵף — aller nu-pieds
יִחֵף (435) פ״י — mettre pieds nus, déchausser
|| הִתְיַחֵף (472) פ״ע — se déchausser
יַחְפָן (ר׳ ־נִים) ז — qui va nu-pieds
|| בהש (פרחח) — va-nu-pieds *m*, voyou *m*
יַחְפָנוּת (46, בלי ר׳) נ — fait *m* d'aller pieds nus
יַחְפָנִי, ־נִית נ — de voyou
יַחַשׂ (—) ז — descendance *f*, lignée *f*
[יחש] הִתְיַחֵשׂ (472) פ״ע — se rattacher (à une famille)
[יטב] ← 1. טוב
יַיִן (159) ז — vin *m*
יֵין שָׂרוּף — eau-de-vie *f*

יוֹרָם ש"פ ז	Joram *m*
יוֹרֵשׁ (132) ז	héritier *m*, successeur *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר	héritier du trône, dauphin *m*
יוֹשֵׁב (132) ז	habitant *m*
‖ יוֹשֵׁב־רֹאשׁ (ר' יוֹשְׁבִים־רֹאשׁ)	président *m*
יוֹתֵר תה"פ	plus
טוֹב יוֹתֵר	meilleur, mieux
יוֹתֵר מִן־	plus que , plus de
יוֹתֵר מִדַּי	trop
יוֹתֵר וְיוֹתֵר	de plus en plus
דָּחוּף בְּיוֹתֵר	très urgent
לְכָל־הַיּוֹתֵר	tout au plus
פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר	plus ou moins
‖ הַיּוֹתֵר (—) ז	le reste
יוֹתֶרֶת (—) נ	excédent *m*, surplus *m*
‖ °יוֹתֶרֶת־כָּבֵד	membrane *f* du foie
יָזוּם, יְזוּמָה ת	conçu, prémédité
עֲבוֹדוֹת יְזוּמוֹת	travaux *mpl* pour résorber le chômage
יִזּוּם (51) ז	conception *f*, initiative *f*
יָזוּעַ, יְזוּעָה ת	couvert de sueur
יָזַם (364, עת' יִיזֹם) פ"י	prendre l'initiative de, entreprendre
יָזַם רַעְיוֹן	lancer une idée
יַזָּם (90) ז	initiateur *m*, promoteur *m*
יָזְמָה (207) נ	initiative *f*, entreprise *f*
בַּעַל־יָזְמָה	plein d'initiative, entreprenant
נָקַט יָזְמָה	prendre une initiative
יַזְמָנוּת (46) נ	initiative *f*, esprit *m* d'entreprise
יַזְמָנִי, ־נִית ת	plein d'initiative, entreprenant
[יזע] הִתְיַזֵּעַ (477) פ"ע	se couvrir de sueur
‖ הֵזִיעַ (521) פ"ע	transpirer
יֶזַע (179, בלי ר') ז	sueur *f*, transpiration *f*
יִזְרְעֶאל ש"פ ז	Jezréel (vallée de Galilée) *m*
יַחַד או בְּיַחַד תה"פ	ensemble
‖ יַחַד (—) ז (במגילות הגנוזות)	communauté *f*
יָחַד (רק בעת' יֵחַד) פ"ע	s'associer, s'unir
‖ יִחֵד (435) פ"י (קבע)	assigner, désigner
יִחֵד מָקוֹם לְ־	réserver un endroit pour
‖ (ריכז)	concentrer
יִחֵד מַחְשְׁבוֹתָיו	concentrer ses pensées
יִחֵד אֶת־הַדִּבּוּר עַל־נוֹשֵׂא	s'étendre plus particulièrement sur un sujet
‖ (הכיר כיחיד)	proclamer l'unicité de
‖ הִתְיַחֵד (472) פ"ע	s'isoler, se retirer
הִתְיַחֵד עִם־עַצְמוֹ	rentrer en soi-même, se recueillir
הִתְיַחֵד עִם־זֵכֶר־פ'	communier avec le souvenir de qn
‖ (הפגין ייחודיות)	se singulariser
יַחְדָּו תה"פ	ensemble
יִחוּד (50) ז (קביעה)	détermination *f*, affectation *f*
‖ (בידוד)	isolement *m*, retraite *f*, intimité *f*
‖ (תכונה סגולית)	caractère *m* spécifique
‖ (יחידות)	unicité *f*
דת יִחוּדוֹ שֶׁל־עוֹלָם	le Dieu unique
אֱמוּנַת־הַיִּחוּד נ	monothéisme *m*
יִחוּד־הַשֵּׁם	profession *f* de l'unicité de Dieu
‖ בְּיִחוּד	en particulier, particulièrement
יִחוּדִי, ־דִית ת	exclusif
יִחוּדִיּוּת (47, בלי ר') נ	exclusivité *f*
יִחוּל (50) ז	attente *f*, espoir *m*
יִחוּם (50) ז	rut *m*
יִחוּס (50) ז (משפחתי)	généalogie *f*, ascendance *f*
יִחוּס־אָבוֹת	ascendance illustre
בַּעַל־יִחוּס	de famille illustre
‖ (יחס)	rapport *m*, relation *f*
‖ (קביעת־שייכות)	attribution *f*
יִחוּס־חֲשִׁיבוּת לְ־	fait *m* d'attacher de l'importance à
יִחוּף (50, בלי ר') ז	fait *m* d'aller nu-pieds
יִחוּר (41) ז	plant *m*
יְחֶזְקֵאל ש"פ ז	Ezéchiel *m*
יָחִיד, יְחִידָה ת	seul, unique
יָחִיד בְּמִינוֹ	seul de son espèce
יְחִיד בְּדוֹרוֹ	l'homme le plus éminent de sa génération
‖ יָחִיד (15) ז	particulier *m*, individu *m*
חֶדֶר לְיָחִיד	chambre *f* pour une personne
מְכִירָה לִיחִידִים	vente *f* au détail
יְחִידֵי־סְגֻלָּה	élite *f*
רְשׁוּת־הַיָּחִיד נ	domaine privé

(של־תלמיד) serviette (d'écolier) *f*, cartable *m*
|| (קובץ ספרותי) anthologie *f*, recueil *m*
2. יַלְקוּט (41) ז צמח bourse-à-pasteur *f*, capselle *f*
יָם (86) ז mer *f*
יָם־הַמֶּלַח la Mer Morte
יַם־סוּף la Mer Rouge
הַיָּם הַתִּיכוֹן la Méditerranée
יָם־הַקֶּרַח הַצְּפוֹנִי l'Océan Arctique
יָם־הַקֶּרַח הַדְּרוֹמִי l'Océan Antarctique
מְדִינוֹת־הַיָּם נ"ר les pays *mpl* d'outre-mer
צבא חֵיל־הַיָּם ז la flotte, l'armée *f* de mer
|| (אגם) יָם־כִּנֶּרֶת le lac de Tibériade
|| בהש (כיור) bassin *m*
יָם־הַנְּחֹשֶׁת או יָם שֶׁל־שְׁלֹמֹה le bassin d'airain (au Temple de Jérusalem)
|| °יָמָּה en direction de l'ouest
יֵם (ר' יֵמִים) ז (בראשית ל"ו כ"ד) fontaine *f*
בהש אֶת־הַיֵּמִים בַּמִּדְבָּר לֹא מָצָא il n'a pas inventé la poudre
יַמָּאוּת נ navigation *f*
יַמַּאי (ר' יַמָּאִים) ז marin *m*
יַמָּה (208) נ lac *m*
יְמוֹת־ ← יוֹם
יַמִּי, יַמִּית ת maritime, naval, nautique
אַקְלִים יַמִּי climat *m* maritime
קְרָב יַמִּי combat naval
יַמִּיָּה (ר' ־יּוֹת) נ flotte *f*
יָמִים ← יוֹם
יָמִין (15, בלי ר') ז droite *f*
פְּנֵה יָמִינָה tournez à droite
אֵינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ il est inconscient
לֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל ne pas s'écarter d'un cheveu
מִימִינוֹ à sa droite
עָמַד לִימִין־פְּ' assister, soutenir qn
|| (בפרלמנט) הַיָּמִין la droite
הַיָּמִין הַקִּיצוֹנִי l'extrême droite
||° (דרום) sud *m*
|| נ (יד־ימין) main droite
בהש יַד־יְמִינוֹ שֶׁל־פְּ' le bras droit de qn
יְמִינִי, ־נִית ת droit (côté)
|| (של־שבט־בנימין) benjaminite, de la tribu de Benjamin
יְמָמָה (215) נ journée (de 24 heures) *f*
[ימן] הֵימִין (519 נ) פ"ע tourner à droite
יְמָנִי, ־נִית ת droit (côté)
|| (שמרני) de droite (en politique), conservateur
יְמָנִיּוּת (47, בלי ר') נ tendance *f* à droite (en politique)
[ימר] הִתְיַמֵּר (466) פ"ע se vanter, avoir la prétention de
יְמְרָה (207) נ prétention *f*
יְמְרָנוּת (46, בלי ר') נ prétention *f*, arrogance *f*
יְמְרָנִי, ־נִית ת prétentieux, arrogant
יַמְתִּיכוֹנִי, ־נִית ת méditerranéen
יָנָה (368) פ"י opprimer, accabler
° הָעִיר הַיּוֹנָה la ville tyrannique
|| הוֹנָה (517) פ"י abuser (qn), exploiter (qn)
יָנוּאָר (—) ז janvier *m*
יִנּוּן (—) ז כימ ionisation *f*
יַנּוּק (41) או יַנִּיק (1) ז enfant *m*, gosse *m*
יַנּוּקָא (ר' ־קֵי) ז ארמית enfant *m*, dauphin (chez les *hassidim*) *m*
יְנִיקָה (201) נ succion *f*, tétée *f*
בהש fait *m* d'être imbu *ou* imprégné
|| (ענף רך) jeune rameau *m*
יִנֵּן (432 נ) פ"י כימ ioniser
יָנַק (364) פ"י sucer, téter
בהש s'imprégner de
|| הֵינִיקָה (519) או הֵנִיקָה (526) פ"י allaiter
בהש nourrir, alimenter
יַנְקוּת (45, בלי ר') נ prime jeunesse *f*, enfance *f*
יַנְקוּתָא (—) נ ארמית enfance *f*
גִּירְסָא דְּיַנְקוּתָא études faites dans l'enfance
יַנְקוּתִי, ־תִית ת enfantin, infantile
יַנְשׁוּף (41) ז עוף hibou *m*
יֶסֶד (135) ז מוס tonique *f*
יָסַד (364) פ"י fonder, établir
|| נוֹסַד (420) פ"ע (הוקם) être fondé
(נועד) נוֹסְדוּ יַחַד se concerter
|| יִסֵּד (432) פ"י (הקים) fonder

יין־תפוחים	cidre *m*
בית־היין ז	taverne *f*, cabaret *m*
הקיץ מיינו	se réveiller de son ivresse
בהש חמץ בן־יין	fils dégénéré
ייני, ־נית ת	vineux
יינית (17) נ צמח	oenanthe *f*
יינן (97) ז	marchand (*ou* producteur) *m* de vin
יך, יכה ← 1. נכה	
יכול ← יכל	
יכטה (ר׳ ־טות) נ	yacht *m*
יכין ש״פ ז	Yakhîn (colonne du Temple) *m*
בהש יכין ובעז	les deux piliers (d'une entreprise) *mpl*
יכל (369) פ״ע	pouvoir
לא אוכל לבא	je ne pourrai pas venir
כל יכול	tout-puissant
יכולני	je peux
‖ יכול (אפשר לחשוב)	on pourrait supposer
יכול להיות ש־	il se peut que
איך זה יכול להיות?	comment est-ce possible?
כביכול	soi-disant, si l'on peut dire
‖יכל ל־	venir à bout de, l'emporter sur
יכלת (256, בלי ר׳) נ	pouvoir *m*, capacité *f*
בעל־יכלת	qui a des moyens, aisé
כפי־יכלתו	selon ses moyens
למעלה מיכלתי	au-dessus de mes forces
עד־גבול־היכלת	jusqu'à la limite du possible
ילד (365) פ״י	enfanter, mettre au monde
בהש	donner naissance à, produire
לא תדע מה־ילד יום	tu ne connais pas l'avenir
‖ נולד (420) פ״ע	naître
הרך הנולד	le nouveau-né
ראה את־הנולד	prévoir l'avenir
‖ ילד (432) פ״י (עזר ליולדת)	accoucher (une femme)
(הוליד)	mettre au monde
אדם לעמל ילד	l'homme est né pour la peine
‖ התילד (466) פ״ע	être classé d'après ses origines
(התנהג כילד)	faire l'enfant, tomber en enfance
‖ הוליד (518) פ״י	enfanter, donner naissance à
ילד (168) ז	enfant *m*, garçon *m*
ילד־טפוחים	enfant gâté
בהש ילד־שעשועיו	l'objet préféré de ses soins
רופא־ילדים ז	pédiatre *m*
הוא ילד טוב	il est gentil
ילד־חמד	charmant enfant
ילד־פלא	enfant prodige
ילדה (239) נ	enfant *f*, petite fille
ילדים וילדות	garçons *mpl* et filles *fpl*
ילדת־חן	charmante enfant
ילדון (21) ז	petit enfant, petit garçon
ילדות (45) נ	enfance *f*
מילדות	dès l'enfance, depuis l'enfance
מעשה־ילדות ז	enfantillage *m*
ילדותי, ־תית ת	enfantin
ילדותיות (47, בלי ר׳) נ	caractère enfantin
ילדנת (259) נ	petite fille, fillette *f*
ילוד, ילודה ת	né
ילוד־אשה	né de la femme, mortel
ילוד, ־דה ת	né, nouveau-né
ילודה (—) נ	natalité *f*
הגבלת־הילודה נ	limitation *f* des naissances
שעור־ילודה ז	taux *m* de natalité
יליד, ילידה ת	natif, originaire de
יליד־הארץ	autochtone
יליד־צרפת	né en France
הילידים (במשטר קולוניאלי)	les indigènes *mpl*
‖ °יליד־בית	esclave né dans la maison de son maître
ילל (—) או ילל (—) ז	hurlement *m*, plainte *f*
ילל (432) פ״ע	hurler, gémir, se lamenter
‖ (חתול)	miauler
‖ התילל (466) פ״ע	éclater en hurlements
‖ הילל (519) פ״ע	hurler, se lamenter
יללה (215) נ	hurlement *m*, cri *m*
יללני, ־נית ת	criard
ילפת (—) נ רפא	éruption (de la peau) *f*
ילק (166) ז חרק	sauterelle *f*
1. ילקוט (41) ז (תרמיל)	sacoche *f*
ילקוט־צד	musette *f*

[יעז] נוֹעָז (419) פ״ע	oser
יָעַט (366) פ״י	envelopper, habiller, couvrir
יָעִיל, יְעִילָה ת	efficace, utile
יְעִילוּת (48, בלי ר׳) נ	efficacité *f*, efficience *f*
בִּיעִילוּת	efficacement, utilement
יַעַל (—) ז	utilité *f*, rendement *m*
יָעֵל (135) ז זואול	bouquetin *m*, chamois *m*
יִעֵל (435) פ״י	rendre efficace, améliorer
‖ הִתְיַעֵל (472) פ״ע	devenir plus efficace
‖ הוֹעִיל (515) פ״ע	être utile
לְלֹא־הוֹעִיל	sans succès, en vain
הַדָּבָר לֹא יוֹעִיל	cela ne servira à rien
אִם לֹא יוֹעִיל לֹא יַזִּיק	si cela ne fait pas de bien cela ne fera pas de mal
הוֹעִיל מִן־	tirer profit de
יַעֲלָה (230, נסמ׳ יַעֲלַת־) נ זואול	antilope *f*, gazelle *f*
‖ בהש יַעֲלַת־חֵן	femme gracieuse
יַעַן מ״י	à cause de
‖ מ״ח	parce que
יַעַן כִּי או אֲשֶׁר	parce que
° יַעַן בְּיַעַן או וּבְיַעַן	pour la bonne raison que
יַעַן (152) ז	référence *f*
סֵפֶר־יַעַן ז	usuel *m*
יָעֵן (138) או יַעֲנָה (209) נ עוף	autruche *f*
בַּת־יַעֲנָה (ר׳ בְּנוֹת־יַעֲנָה) נ	autruche
בהש מְדִינִיּוּת־בַּת־הַיַּעֲנָה נ	politique *f* de l'autruche
‖° בַּת־יַעֲנָה (ר׳ בְּנוֹת־יַעֲנָה) נ (לילית)	hibou *m*
יְעָף (88, בלי ר׳) ז	vol *m*
בִּיעָף	à la volée, en hâte
יַעַף (—) ז	fatigue *f*, lassitude *f*
יָעַף (366, בינוני יָעֵף) פ״ע	être fatigué, être las
יָעֵף, יְעֵפָה ת	fatigué, las
יָעַץ (366) פ״י	conseiller, donner un conseil
יָעַץ בְּ־	consulter, demander conseil à
הָעֵצָה הַיְּעוּצָה	le conseil donné
‖ (יזם)	méditer, projeter
‖ נוֹעַץ (418) פ״ע	délibérer
נוֹעַץ בְּרוֹפֵא	consulter un médecin
‖ יִעֵץ (438) פ״י	conseiller, donner des conseils à
‖ הִתְיָעֵץ (475) פ״ע	tenir conseil, délibérer
הִתְיָעֵץ בְּפ׳	demander conseil à qn
יַעֲקֹב ש״פ ז	Jacob *m*, Jacques *m*
יַעֲקֹבִינִי (ר׳ ־נים) ז היסט	jacobin *m*
1. יַעַר (153, ר׳ גם יְעָרִים) ז	forêt *f*
יַעַר־עַד (ר׳ יַעֲרוֹת־עַד)	forêt vierge
2. יַעַר (152) ז או יַעֲרָה (238) נ	rayon (de miel) *m*
יִעֵר (435) פ״י	afforester, boiser, planter d'arbres
יַעֲרִי, ־רִית ת	forestier, sylvestre
יַעֲרָן (ר׳ ־נים) ז	forestier *m*, sylviculteur *m*
יַעֲרָנוּת (—) נ	sylviculture *f*
יָפָה (368, בינוני יָפֶה) פ״ע	être beau, embellir
מַה־יָּפִית!	que tu es belle!
בהש מַה־יָּפִית	flagornerie *f*, flatterie *f*
‖ יִפָּה (453) פ״י	embellir, améliorer
משפט יִפָּה אֶת־כֹּחַ־פ׳	donner plein pouvoir à qn
‖ הִתְיַפָּה (480) פ״ע	se faire beau
יָפֶה, יָפָה ת	beau
יְפֵה־לָשׁוֹן	éloquent
יְפֵה־נֶפֶשׁ	délicat, raffiné
יְפֵה־תֹאַר	beau, avenant
הָאֳמָנֻיּוֹת הַיָּפוֹת	les beaux-arts *mpl*
סִפְרוּת יָפָה	littérature (de fiction) *f*
בהש בְּעַיִן יָפָה	généreusement, largement
‖ (שוה) הוּא יָפֶה מֵאָה שְׁקָלִים	il vaut cent sicles
אֵין הַדָּבָר יָפֶה בְּעֵינַי	cela ne ma plaît pas
הַכַּרְטִיס כֹּחוֹ יָפֶה	le billet est valable
‖ (מועיל)	bon, utile
יָפֶה לִרְפוּאָה	bon pour la santé
יָפָה שָׁעָה אַחַת קֹדֶם	le plus tôt sera le mieux
‖ יָפֶה תה״פ	bien
יָפֶה דִּבַּרְתָּ	tu as bien parlé
חֲשֹׁב יָפֶה יָפֶה	réfléchis bien
יְפֵהפֶה, יְפֵהפִיָּה ת	beau
יָפוֹ ש״פ נ (עיר)	Jaffa *m*
דַּג־יָפוֹ ז	bar *m*, loup *m*
יִפּוּי (23) ז	embellissement *m*
‖ משפט יִפּוּי־כֹּחַ	procuration *f*, plein pouvoir
[יפח] הִתְיַפֵּחַ (477) פ״ע	éclater en gémissements
יָפֵחַ, יְפֵחָה ת	qui respire, qui exhale
יְפֵחַ־חָמָס	qui respire la violence
יְפִחָה (242) נ	plainte *f*, gémissement *m*

(קבע)	établir, fixer
(חיבר)	composer (un poème)
‖ הִתְיַסֵּד (466) פ״ע	se fonder, être fondé
‖ הֵסִיד (526) פ״י	fonder, établir
יְסוֹד מוּסָד	principe fondamental
יְסוֹד (22, נסמך ר׳ גם יְסוֹדֵי־) ז	fondation *f*, fondement *m*
הֵנִיחַ יְסוֹד לְ־	jeter la base de
קֶרֶן־הַיְסוֹד נ	Fonds *m* de Reconstruction
עַד־הַיְסוֹד	de fond en comble
‖ בהש	origine *f*
מִיסוֹדוֹ שֶׁל־	fondé par
‖ (עיקר)	élément *m*, principe *m*, base *f*
יְסוֹדוֹת־הָאַלְגֶּבְּרָה	éléments d'algèbre
לִמּוּדֵי־יְסוֹד ז״ר	études *fpl* de base
חֻקֵּי־יְסוֹד ז״ר	lois fondamentales
סֵפֶר־יְסוֹד ז	manuel *m*
‖ כימ	élément *m*
‖ (נימוק)	raison *f*, fondement, motif *m*
יֵשׁ יְסוֹד לְהַאֲמִין שֶׁ־	il y a des raisons pour croire que
הַאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד	accusation gratuite
עַל־יְסוֹד־	sur la base de
‖ דקדוק	radical *m*
יְסוּד (—) ז	fondation *f*, établissement *m*
יְסוּד־הַמַּעֲלָה	début *m* de l'immigration
יִסּוּד (41, בלי ר׳) ז	fondation , établissement *m*
יְסוּדָה (201) נ	base *f*, fondation *f*
יְסוֹדִי, ־דִית ת	fondamental, essentiel
בֵּית־סֵפֶר יְסוֹדִי	école *f* primaire
חֲקִירָה יְסוֹדִית	enquête approfondie
שִׁנּוּי יְסוֹדִי	changement radical
בְּעָיָה יְסוֹדִית	problème *m* de fond
דקדוק מִסְפָּר יְסוֹדִי	nombre cardinal
מתמט	nombre premier
יְסוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère approfondi
בִּיסוֹדִיּוּת	à fond, radicalement
יִסּוּף (41) ז	réévaluation *f*
יִסּוּר (41) ז (עונש)	châtiment *m*, punition *f*
‖ (סבל)	souffrance *f*, tourment *m*
יִסּוּרֵי־גֵיהִנֹּם	peines infernales
יָסַךְ (364) פ״י	enduire, oindre
יַסְמִין (ר׳ ־נים) ז צמח	jasmin *m*
יַסְעוֹר (ר׳ ־רים) ז עוף	pétrel *m*
יָסַף (364) פ״י	ajouter
(המשיך) יָסַף לְדַבֵּר	continuer à parler
‖ נוֹסַף (420) פ״ע	s'ajouter, se joindre
נוֹסָף עַל־	en plus de
שָׁעוֹת נוֹסָפוֹת	heures *fpl* supplémentaires
‖ יִסֵּף (432)	réévaluer
‖ הִתּוֹסֵף (488) פ״ע	s'ajouter
‖ הוֹסִיף (518) פ״י	ajouter
יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב	trop de science nuit
הוֹסִיף לְ־	continuer à
יֶסֶף (165) ז מוס	coda *f*
יָסַר (364) פ״י	châtier, punir
‖ נוֹסַר (420) פ״י	être puni, se corriger
‖ יִסֵּר (432) פ״י	châtier, punir, tourmenter
יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתַי	ma conscience me tourmente
‖ הִתְיַסֵּר (466) או הוּסַר (483) פ״ע	se tourmenter
‖ הֵיסִיר (519) פ״י	punir
יַעַד (152) ז	but *m*, idéal *m*, destination *f*
צבא	objectif *m*
יָעַד (366) פ״י	fixer, désigner, destiner
הָאָרֶץ הַיְעוּדָה	la terre promise
‖ נוֹעַד (418) פ״ע (נקבע)	être destiné
‖ (קבע פגישה)	avoir rendez-vous, se rencontrer
‖ יִעֵד (435) פ״י	destiner, désigner
‖ הוֹעִיד (515) פ״י	convoquer, désigner, destiner
לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת?	où vas-tu?, où veux-tu en venir?
יָעָה (368, עבר נ יָעֲתָה) פ״י	balayer, ramasser
יָעֶה (79) ז	pelle (à charbon, à ordures) *f*
יָעֶה לְפֵרוּרִים	ramasse-miettes *m*
יָעֶה־אֲוִיר (במטוס)	manche *m* à air
יִעוּד (50) ז (הבטחה)	promesse *f*, assurance *f*
‖ (שליחות)	mission *f*, vocation *f*
יְעוּדָה (201) נ	fiancée *f*
יְעוּל (50, בלי ר׳) ז	efficience *f*, rendement *m*
יְעוּץ (50, בלי ר׳) ז	consultation *f*, avis *m*
יְעוּר (50, בלי ר׳) ז	afforestation *f*, boisement *m*

|| הִתְיַצֵּג (466) פ״ע — se présenter, se montrer
|| הִצִּיג (522) פ״י — placer, présenter, montrer
הִצִּיג אֶת־פְּ' כִּכְלִי רֵיק — dépouiller qn de tout
הִצִּיג אֶת־פְּ' לִפְנֵי־פְּ' — présenter qn à qn
הִצִּיג מַחֲזֶה — représenter une pièce de théâtre
הִצִּיג תְּמוּנָה (בתערוכה) — exposer un tableau
יִצְהָר (97, בלי ר׳) ז — huile pure
|| בהש בְּנֵי־הַיִּצְהָר ז״ר — l'élite *f*
יְצוּא (—) ז — marchandise importée
יְצוּא (—) ז — exportation *f*
יצוא חוזר — réexportation *f*
יְצוּאָן (ר׳ ־אָנִים) ז — exportateur *m*
יִצּוּב (41, בלי ר׳) ז — stabilisation *f*, consolidation *f*
יִצּוּג (41, בלי ר׳) ז — représentation *f*
דְּמֵי־יִצּוּג ז״ר — frais *mpl* de représentation
מַדֵּי־יִצּוּג ז״ר — uniforme *m* de gala
יִצּוּגִי, ־גִית ת — représentatif
יָצוּל (15) ז — timon *m*
(של משקפיים) — branche *f*
יָצוּעַ (11) ז — lit *m*, couche *f*
עָלָה עַל־יְצוּעוֹ — se coucher
יָצוּק, יְצוּקָה ת — fondu (métal), forgé
בַּרְזֶל יָצוּק — fonte *f*
בהש דְּבַר־בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ — un mal incurable l'habite
|| יְצוּקִים ז״ר — les créatures *fpl*, les mortels *mpl*
יְצוּקָה (201) נ — moule *m*
יְצוּר (41) ז (בריה) — créature *f*
יְצוּר אֱנוֹשִׁי — créature humaine, être humain
|| (איבר) — membre *m*
יָצוּר, יְצוּרָה ת — créé, formé
יְצוּרֵי־עוֹלָמִים — les créatures *fpl* de l'univers
יִצּוּר (41, בלי ר׳) ז — production *f*, fabrication *f*
יִצְחָק ש״פ ז — Isaac *m*
יְצִיאָה (201) נ — sortie *f*, départ *m*
יְצִיאָה לַחָפְשִׁי — libération *f*
יְצִיאַת־מִצְרַיִם — sortie *f* ou exode *m* d'Egypte
דֶּלֶת־יְצִיאָה נ — porte *f* de sortie
שַׁסְתּוֹם־יְצִיאָה ז — valve *f* d'échappement
יְצִיאַת־הַנְּשָׁמָה — décès *m*
בהש יְצִיאָה מִן־הַכֵּלִים — affolement *m*
|| (הוצאה) — dépense *f*
|| (העברה) — transport *m*, déplacement *m*
דת יְצִיאוֹת־הַשַּׁבָּת — transferts interdits pendant le sabbat
|| רפא — excrément *m*
יַצִּיב, ־בָּה ת — fixe, stable
אֱמֶת וְיַצִּיב — il est vrai et bien établi
בִּלְתִּי־יַצִּיב — instable
כימ חֹמֶר יַצִּיב — corps *m* fixe
יְצִיבָה (201) נ — position *f* debout
יַצִּיבוּת (48, בלי ר׳) נ — stabilité *f*
יַצִּיג, יַצִּיגָה ת — représentatif
בנק שַׁעַר יַצִּיג — cours officiel
יָצִיעַ (11) ז — galerie *f*, aile (d'un bâtiment) *f*
|| (בתאטרון או באצטדיון) — tribune *f*
יָצִיק, יְצִיקָה ת — fusible
יְצִיקָה (201) נ — action *f* de verser *ou* de couler
יְצִיקַת־בֵּטוֹן — coulée *f* de béton
בֵּית־יְצִיקָה ז — fonderie *f*
בַּרְזֶל־יְצִיקָה ז — fonte *f*
יְצִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — fusibilité *f*
יְצִיר (1) ז — créature *f*
יְצִירָה (201) נ — création *f*, production *f*, oeuvre *f*
בֵּית־יְצִירָה ז — atelier *m*
כֹּחַ־יְצִירָה ז — puissance créatrice
יְצִירָה סִפְרוּתִית — oeuvre littéraire
יְצִירִי, ־רִית ת — créateur, productif
יְצִירָתִי, ־תִית ת — créateur, productif
[יצע] הִצִּיעַ (521) פ״י (שטח) — étendre (une étoffe), étaler
הִצִּיעַ מִטָּתוֹ — faire son lit
|| (המליץ) — proposer, offrir
הִצִּיעַ סְחוֹרָה — proposer une marchandise
הִצִּיעַ פִּתְרוֹן — proposer *ou* suggérer une solution
יֶצַע (179) ז (בציור) — fond (d'un tableau) *m*, arrière-plan *m*
יָצַף (432) פ״י — troubler, rendre perplexe
יָצַק (365, עתיד יִצֹק או יָצֹק, ציווי יְצֹק או צַק) פ״י — verser, couler
יָצַק מַיִם — verser de l'eau

יַפְחָנִי, ־נִית ת	plaintif, pleurnicheur
יֹפִי (200, בלי ר׳) ז	beauté *f*
מְכוֹן־יֹפִי ז	institut *m* de beauté
‖ עממי יֹפִי! מ״ק	magnifique!, bravo!
יֹפִי שֶׁבָּאתָ!	c'est chic que tu sois venu!
יְפִיָּה (207) או יְפִיּוּת (45, בלי ר׳) נ	beauté *f*
יְפִיחָה (201) נ	plainte *f*, gémissement *m*
יִפֵּיף (460) פ״י	embellir
‖ הִתְיַפֵּיף (494) פ״ע	se faire beau
יָפְיָפָה (353, עבר בלבד) פ״ע	être beau
יְפֵיפוּת או יְפֵיפוּת (45, בלי ר׳) נ	beauté *f*
יְפֵיפָן (ר׳ ־נִים) ז	dandy *m*, élégant *m*
יְפֵיפָנוּת (46, בלי ר׳) נ	dandysme *m*
יַפָּן ש״פ נ (ארץ)	le Japon
יַפָּנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Japonais *n*
‖ יַפָּנִי, ־נִית ת	japonais
דִּבֵּר יַפָּנִית	parler japonais
[יפע] הוֹפִיעַ (514) פ״ע	apparaître, se montrer
(ספר)	paraître
יִפְעָה (242, בלי ר׳) נ	beauté *f*, éclat *m*
יַפְתְּ ← 2. פִּתָּה	
יֶפֶת ש״פ ז	Japhet *m*
יִפְתָּח ש״פ ז	Jephté *m*
יָצָא (367) פ״ע	sortir, partir, quitter
יָצָא בְּשָׁלוֹם מִן־	sortir indemne de
יָצָא יְדֵי־חוֹבָה	faire son devoir
לָצֵאת יְדֵי־חוֹבָה	par acquit de conscience
יָצָא יְדֵי־כֻלָּם	satisfaire tout le monde
יָצָא לַמִּלְחָמָה	partir en guerre
יוֹצֵא צָבָא	soumis aux obligations militaires
יָצָא מִדַּעְתּוֹ	perdre la raison
יָצָא מִכֵּלָיו או מִגִּדְרוֹ	sortir de ses gonds, perdre patience
יָצָא כְּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	repartir les mains vides
יָצָא וְנִכְנַס אֵצֶל־פ׳	avoir ses entrées chez qn
צֵא וּלְמַד	réfléchis un peu
צְאֶינָה וּרְאֶינָה	venez voir
יָצָא לִבּוֹ	défaillir
יָצְאָה נַפְשׁוֹ אֶל־	languir après, avoir envie de
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme, expirer
יָצְאָה אֵשׁ	le feu s'est déclaré
יָצָא לָאוֹר	paraître (livre)
יָצָא לַפֹּעַל	se réaliser
‖ (היה מורחק)	être exclu
יָצָא מִן־הַכְּלָל	faire exception
יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ	le jeu n'en vaut pas la chandelle
יָצָא לוֹ שֵׁם	se faire une réputation
יָצְאָה הַשֶּׁמֶשׁ	le soleil se lève
יָצָא מִידֵי־פְּשׁוּטוֹ	perdre son sens primitif
כַּיּוֹצֵא בּוֹ	de même genre, de même espèce
דקדוק פֹּעַל יוֹצֵא	verbe transitif
מַה־יָּצָא מִזֶּה?	qu'en est-il résulté?
‖ יִצֵּא (444) פ״י מסחר	exporter
‖ הוֹצִיא (516) פ״י	faire sortir, produire
הוֹצִיא דִּבָּה או לַעַז עַל־	diffamer, calomnier
הוֹצִיא אֶת־אִשְׁתּוֹ	répudier sa femme
הוֹצִיא שֵׁם רַע לְפ׳	discréditer qn
הוֹצִיא כֶּסֶף	dépenser de l'argent
הוֹצִיא (לָאוֹר)	publier, faire paraître
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ	celui qui réclame qch à autrui
הוֹצִיא לַהֹרֶג	exécuter (un condamné)
הוֹצִיא לַפֹּעַל או אֶל־הַפֹּעַל	réaliser, exécuter
הוֹצִיא מִכְּלַל־פְּעֻלָּה	rendre inutilisable
הוֹצִיא פְּסַק־דִּין	rendre une sentence
לֹא הוֹצִיא שְׁנָתוֹ	ne pas passer l'année
מתמט הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ	extraire une racine
‖ לְהוֹצִיא מ״י	excepté, mis à part
יַצְאָן (ר׳ ־נִים) ז	vagabond *m*, vadrouilleur *m*
‖ יַצְאָנִית (17) נ	prostituée *f*
[יצב] נִצַּב (423, רק בעבר) פ״ע	se tenir debout
‖ יִצֵּב (432) פ״י	fixer, consolider, stabiliser
יִצֵּב הַמְּחִירִים	stabiliser les prix
‖ הִתְיַצֵּב (466) פ״ע (קם)	se lever
(הופיע)	se présenter
הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־הַשּׁוֹפֵט	paraître devant le juge
(נעשה יציב)	se fixer, se stabiliser
‖ (התמרד)	se dresser, se révolter
‖ הִצִּיב (522) פ״י	placer, dresser, ériger
הִצִּיב גְּבוּל	fixer une limite
‖ מתמט	poser (une opération)
יִצֵּג (432) פ״י	représenter

Hébreu	Français
‖ פ"ע (התייקר)	devenir cher, monter de prix
יָקָר, יְקָרָה ת (חביב)	cher
יְדִידִי הַיָּקָר	mon cher ami
‖ (רב־ערך)	cher, précieux
יְקַר־עֵרֶךְ	précieux, de valeur
יְקַר־רוּחַ	généreux, magnanime
אֶבֶן יְקָרָה	pierre précieuse
‖ (נדיר)	rare
יְקַר־הַמְּצִיאוּת	rare, difficile à trouver
יֹקֶר (—) ז	cherté *f*
עָלָה בְּיֹקֶר	coûter cher
שִׁלֵּם בְּיֹקֶר	payer cher
יֹקֶר־הַמִּחְיָה	cherté de vie
תּוֹסֶפֶת־יֹקֶר נ	indemnité *f* de vie chère
יְקָרָה (242) נ	préciosité *f*, objet précieux
יִקְרַת־נֶפֶשׁ	générosité *f*, magnanimité *f*
פִּנַּת־יִקְרַת נ (ישעיהו כ"ח ט"ז)	un lieu glorieux
יְקָרָה (207) נ	prestige *m*
יִקְרוֹנִית (17) נ חרק	cérambyx *m*, capricorne *m*
יְקָרוּת (45, בלי ר') נ (של־סחורה)	cherté *f*
‖ (חשיבות)	importance *f*, dignité *f*
יַקְרָן (ר' ־רָנִים) ז	qui vend cher
יָקַשׁ (369 עת' ייקש) פ"י (שם פח)	poser un piège
צבא (שם מוקשים)	poser des mines, miner
‖ נוֹקַשׁ (420) פ"ע	tomber dans le piège
צבא	être miné
יָרֵא (340, עת' אִירָא, יירא) פ"ע (מן־)	craindre, avoir peur de
‖ פ"י	redouter, vénérer
‖ נוֹרָא (421, עת' אִוָּרֵא) פ"ע	être craint, être redoutable
‖ יֵרֵא (445, עתיד אֲיָרֵא) פ"י	intimider, menacer, effrayer
‖ הִתְיָרֵא (479) פ"ע	avoir peur, craindre
יָרֵא, יְרֵאָה ת	peureux, craintif, respectueux
יְרֵא־חֵטְא	scrupuleux, consciencieux
יְרֵא־שָׁמַיִם	pieux, dévot, religieux
יָרֵא וְשָׁלֵם	pieux et intègre
סִפְרֵי־יְרֵאִים ז"ר	livres *mpl* d'édification
יִרְאָה (242, בלי ר') נ	peur *f*, crainte *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד	respect *m*, vénération *f*

Hébreu	Français
יִרְאַת־שָׁמַיִם	piété *f*, dévotion *f*
‖ (אליל)	divinité (païenne) *f*
בֵּית־יִרְאָה ז	maison *f* de culte (non juif)
יַרְבּוּז (41) ז צמח	amarante *f*
יַרְבּוּעַ (9) ז זוחל	gerboise *f*
יָרָבְעָם ש"פ ז	Jéroboam
יַרְגָּזִי (ר' ־זִים) ז עוף	mésange *f*
יָרַד (365) פ"ע	descendre, baisser
הַיּוֹם יוֹרֵד	le jour baisse
הַלַּיְלָה יוֹרֵד	la nuit tombe
יוֹרֵד גֶּשֶׁם	il pleut
יָרְדוּ הַמְּחִירִים	les prix ont baissé
יָרַד בְּמִשְׁקָל	perdre du poids
יָרַד מֵאֳנִיָּה	débarquer
יָרַד (מִן־הָאָרֶץ)	émigrer (d'Israel)
עממ' רֵד מִמֶּנִּי!	laisse-moi tranquille!
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק	cesser d'intéresser le monde
דת יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה	officier (à la synagogue)
בהש יָרַד בִּבְכִי	éclater en pleurs
יָרַד לְחַיֵּי־פ'	rendre la vie impossible à qn
אֵינֶנִּי יוֹרֵד לְסוֹף־דַּעְתּוֹ	j'ignore où il veut en venir
יָרַד מִנְּכָסָיו	s'appauvrir
יָרַד לִנְכָסֵי־פ'	saisir les biens de qn
‖ הוֹרִיד (518) פ"י	faire descendre, abaisser, ôter
הוֹרִיד גֶּשֶׁם	faire pleuvoir
הוֹרִיד דְּמָעוֹת	verser des larmes
הוֹרִיד מְעִילוֹ	ôter son manteau
הוֹרִיד נוֹסְעִים	faire descendre des voyageurs
הוֹרִיד בְּדַרְגָּה	dégrader, rétrograder
יַרְדֵּן ש"פ ז (נהר)	le Jourdain
‖ נ (מדינה)	la Jordanie
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן ז	la Transjordanie
יַרְדֵּנִי, ־נִיָּה (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Jordanien *n*
‖ יַרְדֵּנִי, ־נִית ת	jordanien
1. יָרָה (368) פ"י (השליך)	jeter, lancer
יָרָה אֶבֶן־פִּנָּה	poser la première pierre
‖ (בכלי־נשק)	tirer
יָרָה כַּדּוּר בְּפ'	tirer une balle sur qn
יָרָה יְרִיָּה אַחַת	tirer un coup
‖ נוֹרָה (422) פ"ע (כדור)	être tiré

בהש יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי־פְּ' — être le disciple de qn
יָצַק שֶׁמֶן עַל־הַמְּדוּרָה — jeter de l'huile sur le feu
|| יָצַק בֶּטוֹן — couler du béton
יָצַק מַתֶּכֶת — fondre du métal
|| נוֹצַק (420 או נִצּוֹק (431) פ"ע — être versé
|| הצִיק (522) או הוֹצִיק (518) פ"י (שפך) — verser
בהש הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ — la grâce est répandue sur tes lèvres
(התיך) — fondre, couler (un métal)
° (העמיד) — placer, poser
יֶצֶק (166) ז טכנ — cliché *m*
יַצֶּקֶת (252) נ — fonte *f*
יָצַר (364, עתיד גם יִצּוֹר) פ"י — créer, former, produire
|| (חיבר) — composer
|| נוֹצַר (420) פ"ע — être créé, se produire
נוֹצַר סִכְסוּךְ — un conflit éclata
|| יִצֵּר (432) פ"י — produire
|| הוֹצִיר (518) פ"י — produire, fabriquer
יֵצֶר (182) ז — instinct *m*, penchant *m*, passion *f*
יֵצֶר־הָרָע — mauvais penchant
יֵצֶר־הַמִּין — libido *f*
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ — réprimer ses passions
תְּקָפוֹ יִצְרוֹ — la passion l'emporta
עוֹרֵר יְצָרִים — exciter les passions
|| (יצור) — créature *f*
יִצְרִי, ־רִית ת — instinctif
יַצְרָן (97) ז — producteur *m*
יַצְרָנִי, ־נִית ת — productif
יָצַת (רק עתיד יִצַּת) פ"ע — brûler
|| נִצַּת (בלי עתיד) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
בהש נִצְּתָה חֲמָתוֹ — sa colère s'enflamma
|| (נחרב) — être dévasté
|| הִצִּית (522 ת) פ"י — allumer, incendier
הִצִּית אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
הִצִּית גַּפְרוּר — allumer une allumette
יֶקֶב (165) ז — pressoir *m*, cellier *m*, cave (à vin) *f*
יָקַד (364) פ"ע — brûler
|| נוֹקַד (420) פ"ע — s'allumer, s'enflammer
|| הוֹקִיד (518) פ"י — allumer, enflammer, brûler
יְקָהָה (242, בלי ר') נ — obéissance *f*, respect *m*
יְקוֹד (21) ז — incendie *m*

יְקוּד (15) ז — foyer *m*
יָקוּד, יְקוּדָה ת — brûlant, enflammé
יְקוּם (—) ז — ce qui existe, l'univers *m*
יְקוּר (41, בלי ר') ז — enchérissement *m*, hausse (des prix) *f*
יָקוֹשׁ (ר' יְקוֹשִׁים) או יָקוּשׁ (ר' יְקוּשִׁים) ז — oiseleur *m*
פַּח־יָקוּשׁ ז — piège *m* d'oiseleur
יְקִידָה (201) נ — incendie *m*, embrasement *m*
יַקִּינְטוֹן (ר' ־נִים) ז צמח — jacinthe *f*
||(אבן־חן) — hyacinthe *f*
יְקִיצָה (201) נ (התעוררות) — éveil *m*, réveil *m*
|| (ערנות) — état *m* de veille
יַקִּיר, ־רָה ת (חביב) — cher
יַקִּירִי/יַקִּירָתִי — mon cher/ma chère
|| (נכבד) — digne, honorable
יַקִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם — les notables *mpl* de Jérusalem
יְקָם (166) ז — baquet *m*
יָקַע (363) פ"ע — se luxer, se désarticuler
בהש יָקְעָה נַפְשׁוֹ מִן־ — être dégoûté de
|| הוֹקִיעַ (514) פ"י — crucifier, clouer au pilori
בהש (גינה) — flétrir, blâmer, stigmatiser
יָקַץ (364) פ"ע — se réveiller
יָקַץ מִיֵּינוֹ — se réveiller de son ivresse
יְקָר (88, בלי ר') ז — honneur *m*, gloire *f*
נָתַן יְקָר לְ־ — rendre hommage à
חָפֵץ בִּיקַר־פְּ' — vouloir du bien à qn
יָקַר (364) פ"ע — être cher, être précieux
תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ! — épargne ma vie!
יָקַר שְׁמוֹ — devenir célèbre
|| (היה כבד) — être lourd
|| יִקֵּר (432) פ"י (סחורה) — faire enchérir
בהש (העריך) — estimer, apprécier
|| הִתְיַקֵּר (466) פ"ע — devenir plus cher
(נעשה מכובד) — monter en dignité
(התפאר) — se vanter, se glorifier
(נעשה כבד) — devenir lourd, s'appesantir
|| הוֹקִיר (518) פ"י (העריך) — estimer, apprécier
מוֹקִירֵי־שְׁמוֹ — ses admirateurs
(העלה המחיר) — rendre plus cher
(הפך לנדיר) — raréfier, rendre rare
הוֹקִיר רַגְלָיו מִבֵּית־פְּ' — se faire rare chez qn

הוֹרִיקוּ פָּנָיו — devenir blême *ou* livide
יָרָק (106) ז — légume *m*
גַּן־יָרָק ז — potager *m*
מְגַדֵּל־יְרָקוֹת ז — maraîcher *m*
עממי שְׁאָר־יְרָקוֹת ז — menu fretin
יָרֹק, יְרֻקָּה ת — vert
|| עממי (חסר־נסיון) — novice
נָתַן אוֹר יָרֹק — donner le feu vert
יֶרֶק (—) ז — végétation *f*, verdure *f*
יֵרָק (189, בלי ר') ז — verdure *f*, couleur verte
יַרְקוֹן (ר' ־נים) ז עוף — verdier *m*
יֵרָקוֹן (—) ז (צהבת) — ictère *m*, jaunisse *f*
|| (בצמחים) — chlorose *f*, nielle *f*
יְרַקּוּת (45, בלי ר') נ — couleur verte, verdure *f*
יַרְקָן (ר' ־נים) ז — maraîcher *m*, marchand *m* de légumes
יַרְקָנוּת (46, בלי ר') נ — commerce *m* de légumes
יְרַקְרַק, ־רַקָּה ת — verdâtre
|| יְרַקְרַק (—) ז — couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יְרַקְרַקּוּת (47) נ — couleur *f* verdâtre, verdure *f*
יֶרֹקֶת (—) נ — fucus *m*, varech *m*
1. יָרַשׁ (365, עת' יִירַשׁ) פ"י (קיבל בירושה) — hériter
יָרַשׁ אֶת־אָבִיו — hériter de son père
יָרַשׁ בַּיִת — hériter une (*ou* d'une) maison
(כבש) — prendre possession de, s'emparer de
|| יָרַשׁ (437) פ"י — s'emparer de
|| הוֹרִישׁ (518) פ"י (הנחיל) — transmettre, léguer
(נישל) — déposséder, dépouiller
2. [ירש] נוֹרַשׁ (420) פ"ע — s'appauvrir
|| הוֹרִישׁ (518) פ"י — appauvrir, rendre pauvre
° יְרֵשָׁה (—) נ — pays conquis
יְרֻשָּׁה (208) נ — héritage *m*, succession *f*
מַס־יְרֻשָּׁה ז — impôt *m* sur les successions
עָבַר בִּירֻשָּׁה — être transmis de père en fils
קִבֵּל בִּירֻשָּׁה — hériter
יֵשׁ (—) ז (קיום) — ce qui existe, réalité *f*
בִּטּוּל־הַיֵּשׁ ז — annihilation *f* de l'être
בְּרִיאָה נ יֵשׁ מֵאַיִן — création *f* ex nihilo
|| (רכוש) — avoir *m*, propriété *f*
|| יֵשׁ (298) מילית — il y a
יֵשׁ אֲנָשִׁים — il y a des hommes

יֵשׁ אוֹמְרִים — certains disent
יֵשׁ וָיֵשׁ — oui parfaitement
אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ — si tu as envie
יֵשׁ בּוֹ כְּדֵי־ — il y en a assez pour, il y a de quoi
יֵשׁ בְּדַעְתּוֹ לְ־ — il a l'intention de
יֵשׁ בָּזֶה מִשּׁוּם־גָּזֵל — cela frise le vol
יֵשׁ בְּלִבּוֹ עַל־פ' — garder rancune à qn
יֵשׁ לִי אָח — j'ai un frère
יֵשׁ לִקְרֹא לְרוֹפֵא — il faut appeler un médecin
יֵשׁ לוֹמַר — on peut dire
יֶשְׁנוֹ — il est là
עממי מַה־יֵּשׁ? — qu'est-ce que cela peut faire?
יֵשׁ שֶׁ־ או אֲשֶׁר — il arrive que, quelquefois
אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ — si tu veux laisser partir
י"ש (= יַיִן שָׂרוּף) ז — eau-de-vie *f*
יָשַׁב (365) פ"ע — s'asseoir, être assis
בְּבַקָּשָׁה לָשֶׁבֶת — veuillez vous asseoir
שֵׁב! — assieds-toi!
שֵׁב וְאַל־תַּעֲשֶׂה עָדִיף — dans le doute abstiens-toi
יָשַׁב בַּדִּין — siéger au tribunal
יָשַׁב בָּטֵל — être oisif
יָשַׁב בְּתַעֲנִית — jeûner
יָשַׁב רֹאשׁ — présider
יָשַׁב עַל־ — étudier, se préoccuper de
יָשַׁב עַל־קוֹצִים — être sur des charbons ardents, ne pas se tenir d'impatience
|| (גר) — habiter
|| (נמצא) — se trouver, être situé, demeurer
עִיר יוֹשֶׁבֶת עַל־נָהָר — ville située sur un fleuve
וִיהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב — Juda demeurera toujours
|| נוֹשַׁב (420) פ"ע — être habité
אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת — pays habité
|| יִשֵּׁב (432) פ"י (מקום) — peupler, coloniser
(סכסוך) — régler (un conflit)
(פסוק) — expliquer de manière satisfaisante
|| הִתְיַשֵּׁב (466) פ"ע (ישב במקומו) — s'asseoir
(השתקע) — s'installer, s'établir
(נרגע) — se calmer
הִתְיַשְּׁבָה דַּעְתּוֹ עָלָיו — retrouver sa sérénité
|| הוֹשִׁיב (518) פ"י (ביקש לשבת) — faire asseoir
(שיכן) — installer, établir

(הומת בירייה) être tué par un coup de fusil
|| ° הוֹרָה (517) פ״י tirer
2. [ירה] הוֹרָה (517) פ״י (הראה) montrer
הוֹרָה אֶת־הַדֶּרֶךְ montrer le chemin
|| (לימד) enseigner
הוֹרָה מִקְצוֹעַ enseigner une matière
הוֹרָה אֶת־הַתַּלְמִידִים עִבְרִית enseigner l'hébreu aux élèves
|| (פסק הלכה) décider, statuer
הוֹרָה הֶתֵּר לְעַצְמוֹ s'accorder une licence
|| (נתן הוראות) donner des instructions, ordonner
הַשּׁוֹטֵר הוֹרָה לְהַפְסִיק אֶת־הַתְּנוּעָה l'agent fit arrêter la circulation
יָרוֹד (30) ז רפא cataracte (de l'oeil) *f*
יָרוּד, יְרוּדָה ת bas, médiocre, piètre
יֵרוּט (49) ז interception (d'un avion) *m*
יְרוֹקָה (201) נ צמח mousse *f*, verdure *f*
|| (נחושת מחומצנת) vert-de-gris *m*
יְרוֹקִית (17) נ עוף fauvette *f*, pouillot *m*
יְרוּשָׁלַיִם ש״פ נ (עיר) Jérusalem *f*
יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש Jérusalémite *n*, Hiérosolymitain *n*
|| יְרוּשַׁלְמִי, ־מִית ת jérusalémite, de Jérusalem *n*
יָרֵחַ (ר׳ יְרֵחִים) ז lune *f*
אוֹר־הַיָּרֵחַ ז clair *m* de lune
לֵיל־יָרֵחַ ז nuit *f* de clair de lune
יָרֵחַ מְלָאכוּתִי satellite artificiel
יֶרַח (178) ז mois *m*
בהש יֶרַח־דְּבַשׁ lune *f* de miel
יַרְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז revue mensuelle
יַרְחִי, ־חִית ת lunaire
יַרְחִינָאָה (—) ז ארמית astronome *m*
יַרְחְמִיאֵל (ר׳ ־לִים) ז עממי gogo *m*, raté *m*
יָרַט (364) פ״ע dévier, s'écarter de sa direction
יָרַט הַדֶּרֶךְ la route est devenue tortueuse
|| יֵרֵט (437) פ״י (מטוס) intercepter, arraisonner
יְרִי (5) ז tir *m*
|| (מטח) salve *f*
יָרִיב (15) ז adversaire *m*, rival *m*
יְרִיבוּת (48) נ rivalité *f*
יָרִיד (15) ז foire *f*
יְרִידָה (201) נ descente *f*, baisse *f*, diminution *f*
יְרִידַת־גְּשָׁמִים pluie *f*
יְרִידַת־מְחִירִים baisse de prix
יְרִידָה בְּמִשְׁקָל diminution de poids
יְרִידָה (מִן־הָאָרֶץ) émigration (d'Israel) *f*
יְרִידָה מֵהַפַּסִּים déraillement *m*
יְרִיָּה (202) נ coup *m* de feu
יְרִיָּה בּוֹדֶדֶת coup de feu isolé
מְכוֹנַת־יְרִיָּה נ mitrailleuse *f*
|| יְרִית־אֶבֶן־פִּנָּה pose *f* de la première pierre
יְרִיחוֹ ש״פ נ (עיר) Jéricho *f*
יְרִיעָה (201) נ toile *f*, tenture *f*
יְרִיעַת־אֹהֶל toile de tente
|| (גיליון־קלף) pièce (de parchemin) *f*
בהש יְרִיעָה רְחָבָה שֶׁל־תְּלוּנוֹת un long registre de plaintes
יְרִיקָה (201) נ crachement *m*, crachat *m*
יְרִיקַת־דָּם hémoptysie *f*, crachement de sang
יָרֵךְ (134, ר׳ יְרֵכוֹת, יַרְכֵי־) נ (של־בעלי־חיים) cuisse *f*
בהש יוֹצְאֵי־יְרֵכוֹ ses descendants *mpl*
הִכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ battre à plate couture
|| (של־כלי) côté *m*, flanc *m*
יַרְכָה (236, זוגי יַרְכָתַיִם, יַרְכְּתֵי־) נ extrémité *f*, bout *m*
(של־גשר) butée *f*, culée *f*
|| מטבח culotte *f*
יַרְכְּתֵי־סְפִינָה poupe *f* d'un navire
בהש מִיַּרְכְּתֵי־אֶרֶץ des confins de la terre
יַרְכִּית (17) נ jaquette *f* (de femme)
יַרְמוּלְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ calotte *f*
יִרְמְיָהוּ ש״פ ז Jérémie *m*
יָרַע (רק בעבר) פ״ע trembler, craindre
נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ être très inquiet
1. **יָרַק** (364) פ״י (רקק) cracher
|| נוֹרַק (420) פ״ע être craché
2. **יָרַק** (362, בינוני יָרֵק) פ״י verdir, verdoyer
|| יֵרֵק (437) פ״י rendre vert, colorer en vert
|| הִתְיָרֵק (473) פ״ע devenir vert, verdoyer
|| הוֹרִיק (518) פ״י rendre vert, verdir
|| פ״ע devenir vert

יָשֵׁן (190, בלי ר׳) ז	état antérieur
חָזַר לְיָשְׁנוֹ	revenir au statut antérieur
הֶחֱזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ	restaurer l'ancienne splendeur
יֶשְׁנוֹ, יֶשְׁנָם וכו׳ ← יֵשׁ	
יַשְׁנוּנִי, ־נִית ת עממי	endormi
יַשְׁנוּת (45, בלי ר׳) נ	caractère désuet, archaïsme *m*
יַשְׁנָן (ר׳ ־נָנִים) ז	dormeur *m*
[ישע] נוֹשַׁע (419) פ״ע	être sauvé
‖ הוֹשִׁיעַ (514) פ״י	sauver
יֵשַׁע (179, בלי ר׳) או יֶשַׁע (184, בלי ר׳) ז	salut *m*
חֲסַר־יֶשַׁע	impuissant, désemparé
כָּל־יִשְׁעוֹ וְחֶפְצוֹ הָיָה	son unique désir était
חֵיל־הַיֶּשַׁע ז	l'armée *f* du salut
יְשׁוּעָה (—) נ	salut *m*
יְשַׁעְיָהוּ ש״פ ז	Isaïe *m*
יָשְׁפֵה (—) ז	jaspe *m*
יָשַׁר (364, בינוני יָשָׁר) פ״ע	être droit, aller droit
הַדָּבָר יָשַׁר בְּעֵינָיו	cela lui plut
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה	chacun fait ce que bon lui semble
יִישַׁר כֹּחֲךָ!	merci!, bravo!
‖ יִשֵּׁר (432) פ״י	rectifier, redresser, aligner
יִשֵּׁר אָרְחוֹתָיו	rectifier sa conduite
יִשֵּׁר מִגְרָשׁ	niveler un terrain
בהש יִשֵּׁר הֲדוּרִים	aplanir des difficultés
צבא לְיָמִין יַשֵּׁר!	alignement à droite!
יַשֵּׁר הַשּׁוּרָה	s'aligner
‖ הִתְיַשֵּׁר (466) פ״ע	se redresser
‖ הֵישִׁיר (519, עת׳ יַיְשִׁיר, ציווי הַיְשֵׁר) פ״י	rendre droit
‖ פ״ע	marcher droit, être droit
יָשָׁר, יְשָׁרָה ת	droit
מתמט קַו יָשָׁר	ligne droite
זָוִית יְשָׁרָה	angle droit
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית	triangle *m* rectangle
חשמל זֶרֶם יָשָׁר	courant continu
‖ בהש הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה	le droit chemin
אָדָם יָשָׁר	homme droit *ou* intègre
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים	dormir du sommeil du juste
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו	ce qui lui plaît
‖ מתמט יָשָׁר ז	droite *f*
‖ תה״פ	tout droit
‖ יְשָׁרוֹת תה״פ	directement, tout droit
יֹשֶׁר (191, בלי ר׳) ז	droiture *f*, intégrité *f*
יֹשֶׁר־לֵב	droiture, loyauté *f*, sincérité *f*
תְּעוּדַת־יֹשֶׁר נ	certificat *m* de bonne conduite
יִשְׂרָאֵל ש״פ ז	Israel *m*
עַם־יִשְׂרָאֵל ז	le peuple d'Israël
‖ (יהודי)	Israélite *m*, juif *m*
בַּת־יִשְׂרָאֵל נ	une Israélite
‖ יִשְׂרָאֵל ש״פ נ (מדינה)	Israel *m*
יִשְׂרָאֵל חָתְמָה עַל־הֶסְכֵּם	Israel a signé un accord
יִשְׂרָאֵל הַשְּׁנִיָּה	les tard-venus en Israel, le prolétariat israélien
מְדִינַת־יִשְׂרָאֵל נ	l'Etat *m* d'Israël
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל נ	la Palestine
יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית (ר׳ ־לִים, ־לִיּוֹת) ש	Israélien *n*
‖ (יהודי)	Israélite *m*
‖ יִשְׂרְאֵלִי, ־לִית ת	israélien
יִשְׂרְאֵלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère israélien, qualité *f* d'Israélien
יְשָׁרָה (215, בלי ר׳) נ	droiture *f*, honnêteté *f*
יִשְׁרַת־לֵב	sincérité *f*, bonne foi
יְשֻׁרוּן ש״פ ז	Yechouroun (surnom d'Israel) *m*
יַשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ	droiture *f*, rectitude *f*
יַשְׁרָן (ר׳ ־רָנִים) ז	homme droit *ou* intègre
יַשְׁרָנוּת (46, בלי ר׳) נ (יושר)	droiture *f*, intégrité *f*
‖ (שכל ישר)	bon sens
יַשְׁרָנִי, ־נִית ת	droit, intègre
[ישש] הִתְיַשֵּׁשׁ (466) פ״ע	vieillir
° יָשֵׁשׁ, יְשֵׁשָׁה ת	vieux, âgé
יָתֵד (134, נס׳ יְתַד־, ר׳ יְתֵדוֹת, יִתְדוֹת־) נ	pieu *m*, piquet *m*
יְתַד־אֹהֶל	piquet de tente
טכנ	clavette *f*
בהש יָתֵד רָעָה	personnage importun
‖ כְּתַב־יְתֵדוֹת ז	écriture *f* cunéiforme
‖ (בתורת־השירה)	iambe *m*
יִתֵּד (432) פ״י	piqueter, jalonner
יְתֵדִי, ־דִית ת	cunéiforme, en forme de coin
יִתּוּד (41, בלי ר׳) ז	piquetage *m*, jalonnage *m*

כ

כ (כַּף) — *kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| כ' — [valeur numérique:] 20
כְּ־ (כִּ־, כַּ־, כָּ־, כֶּ־, כֵּ־) מ״י — comme
כְּאִמָּהּ בִּתָּהּ — telle mère telle fille
|| (בערך) — environ, à peu prés
כְּעֶשֶׂר שָׁנִים — près de dix ans
|| (לפני שם־הפועל) — en, quand
כְּצֵאתִי פָּגַשְׁתִּי אֶת־אָחִי — en sortant j'ai rencontré mon frère
כְּצֵאתִי יָרַד גֶּשֶׁם — quand je sortis il pleuvait
כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ — au coucher du soleil
|| כַּאֲשֶׁר או כְּשֶׁ־ — lorsque, quand
|| (בבחינת־) — en tant que, en qualité de
הָאָב כִּמְחַנֵּךְ — le père en tant qu'éducateur
|| כְּ־...כְּ־ — de même que ... de même
כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ — je suis ton égal
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע — il en sera du juste comme du méchant
כְּאֵב (119) ז — douleur *f*
כְּאֵב־לֵב — mal *m* au coeur
כְּאֵב־רֹאשׁ — mal de tête
כְּאֵב־שִׁנַּיִם — rage *f* de dent
|| (צער) — peine *f*, souffrance *f*
כָּאַב (325) פ״ע — souffrir, avoir mal
הַשִּׁנַּיִם כּוֹאֲבוֹת לִי — j'ai mal aux dents
אֲנִי כּוֹאֵב אֶת־כְּאֵבְךָ — je partage ta douleur
|| נִכְאַב (397) פ״ע — être endolori
|| הִתְכָּאֵב (475) פ״ע — être douloureux
|| הִכְאִיב (502) פ״י — faire mal, faire souffrir
בהש (השחית) — détruire, ruiner
[כאה] נִכְאָה (407) פ״ע — être affligé, être désolé
|| הִכְאָה (509) פ״י — affliger, désoler
כָּאוּב, כְּאוּבָה ת — douloureux, pénible
בְּעָיָה כְּאוּבָה — problème douloureux
כְּאֵיבָה (201) נ — sensation douloureuse
כָּאן תה״פ — ici
עַד־כָּאן — jusqu'ici
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן — il y a du pour et du contre
מִכָּאן — d'ici, à partir d'ici
מִכָּאן וּמִכָּאן — de part et d'autre
מִכָּאן וְאֵילָךְ — désormais
מִכָּאן שֶׁ־ — il s'ensuit que
כַּבָּאוּת (—) נ — lutte *f* contre l'incendie
כַּבַּאי (62) ז — pompier *m*
כַּבָּב (—) ז מטבח — *kabab* (viande hachée grillée) *m*
כִּבֵּב (433) פ״י — griller (de la viande hachée)
כָּבֵד (135) ז אנטום — foie *m*
כָּבֵד, כְּבֵדָה ת — lourd
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד — du facile au difficile
כְּבַד־אֹזֶן — dur d'oreille
כְּבַד־לָשׁוֹן או ־פֶּה — bègue
כְּבַד־תְּנוּעָה — gauche, empoté, empêtré
כֶּבֶד־עָוֹן — chargé d'iniquité
דקדוק בִּנְיָן כָּבֵד — conjugaison intensive
בהש בְּלֵב כָּבֵד — le coeur lourd
||° (עשיר) — riche
|| כִּבְדוּת תה״פ — avec difficulté, lourdement
1. כָּבֵד (310) פ״ע — être lourd, être dur
בהש כָּבֵד לִבּוֹ — son coeur s'endurcit
עֵינָיו כָּבְדוּ מִזֹּקֶן — ses yeux étaient fatigués de vieillesse
וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה — la guerre pesait lourdement

יַתּוּךְ (41) ז	pince *f*, pincettes *fpl*
יְתוֹם (—) ז	fait *m* d'être orphelin
יָתוֹם, יְתוֹמָה ת	orphelin
בֵּית־יְתוֹמִים ז	orphelinat *m* pour garçons
בֵּית־יְתוֹמוֹת ז	orphelinat pour filles
בהש דוֹר יָתוֹם	génération privée de chef
שִׁירָה יְתוֹמָה	chanson *f* anonyme
יִתּוּם (41, בלי ר') ז	fait *m* de rendre orphelin
יִתּוּר (41) ז (עודף)	excès *m*, superfluité *f*
יִתּוּר־לָשׁוֹן	redondance *f*
‖ (שארית)	reste *m*
יַתּוּשׁ (41) ז חרק	moustique *m*
בהש יַתּוּשׁ מְנַקֵּר בְּמֹחוֹ	avoir le timbre fêlé
יְתִיב (—) ז	*yetiv* (neume) *m*
יַתִּיר, יַתִּירָה ת	superflu
יַתִּירוּת (48, בלי ר') נ	superfluité *f*
יִתָּכֵן ← תָּכַן	
יָתַם (364, בלי בינוני וציווי) פ"ע	devenir orphelin
‖ יִתֵּם (432) פ"י	rendre orphelin
‖ הִתְיַתֵּם (466) פ"ע	devenir orphelin
יַתְמוּת (45, בלי ר') נ	fait *m* d'être orphelin
[יתר] נוֹתַר (420) פ"ע	rester, demeurer, survivre
‖ יִתֵּר (432) פ"י (הוסיף)	ajouter
(עשה למיותר)	rendre superflu
‖ הוֹתִיר (518) פ"י	laisser de reste
הוֹתִיר לִפְלֵטָה	laisser survivre
הוֹתִיר לְטוֹבָה	favoriser
דַּי וְהוֹתֵר	plus qu'il n'en faut, tant et plus
‖ פ"ע (היה לו יתרון)	bénéficier d'un avantage
יָתֵר, יְתֵרָה ת	superflu, excessif, supplémentaire
נְשָׁמָה יְתֵרָה	plénitude *f* de l'âme
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי	trop ne vaut rien
‖ יָתֵר עַל־כֵּן או יְתֵרָה מִזּוֹ	bien plus
יָתֵר עַל־הַמִּדָּה	trop
1. יֶתֶר (166, בלי ר') ז (שארית)	reste *m*
בֵּין־הַיֶּתֶר	entre autre
‖ (עודף) בְּיֶתֶר־שְׂאֵת	avec plus de force
מִטְעַן־יֶתֶר ז	surcharge *f*, excédent *m* de poids
שְׂפַת־יֶתֶר נ	flot *m* de paroles, loquacité *f*
בנק מְשִׁיכַת־יֶתֶר נ	dépassement *m* de crédit, découvert *m*
2. יֶתֶר (166) ז (חבל)	corde *f*
(של־קשת)	corde
‖ מתמט	hypoténuse *f*
יִתְרָה (242) נ	surplus *m*, excédent *m*
‖ בנק	solde *m*
יִתְרָה לִזְכוּת/לְחוֹבָה	solde créditeur/débiteur
יִתְרוֹ ש"פ ז	Jéthro *m*
יִתְרוֹן (22) ז	avantage *m*, supériorité *f*
‖ דקדוק עֵרֶךְ־הַיִּתְרוֹן	comparatif *m*
יְתֵרוּת (48, בלי ר') נ	supériorité *f*
יֹתֶרֶת (249, בלי ר') נ	appendice *m*, supplément *m*
‖ אנטום יֹתֶרֶת־הַכִּלְיָה	surrénale *f*
יֹתֶרֶת־הַמֹּחַ	hypophyse *f*

בהש כִּבּוּשׁ־הֶחָלָל conquête de l'espace
כִּבּוּשׁ־הַיֵּצֶר maîtrise *f* de soi
כִּבּוּשׁ־הַלְּבָבוֹת persuasion *f*
דִּבְרֵי־כִּבּוּשִׁים ז״ר admonestation *f*
כִּבּוּשׁ־הַשְּׁמָמָה défrichement *m*
|| (דחיסה) compression *f*
כִּבּוּשׁ־זֵיתִים mise *f* d'olives en conserves
כִּבּוּשִׁים (41) ז״ר conserves *fpl*
כְּבִיָּה (202) נ extinction *f*
כִּבְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז extinction *f*
כִּבְיָכוֹל ← יָכוֹל
כַּבִּיל (1) ז câble *m*
כְּבִילָה (201) נ action *f* de ligoter
בהש כְּבִילַת־הַחֹפֶשׁ entrave *f* à la liberté
כְּבִילוּת (48, בלי ר׳) נ fait *m* d'être enchaîné
כָּבִיס, כְּבִיסָה ת lavable
כְּבִיסָה (201) נ (פעולה) lessive *f*, lessivage *m*
אַבְקַת־כְּבִיסָה נ poudre *f* de lessive
מְכוֹנַת־כְּבִיסָה נ machine *f* à laver, lessiveuse *f*
חֲדַר־כְּבִיסָה ז buanderie *f*
|| (כבסים) lessive, linge *m* à laver
כְּבִיסוּת (48, בלי ר׳) נ lavabilité *f*
כְּבִיר (1) ז couverture *f*, peau *f*
כַּבִּיר, ־רָה ת grand, grandiose, puissant
כְּבִירָה (201, בלי ר׳) נ tamisage *m*
כַּבִּירוּת (48, בלי ר׳) נ grandeur *f*, puissance *f*
כְּבִישׁ (1) ז route *f*, chaussée *f*
כְּבִישׁ רָאשִׁי grand-route *f*
כְּבִישׁ מָהִיר autoroute *f*
כְּבִישׁ עוֹקֵף rocade *f*
כָּבִישׁ, כְּבִישָׁה ת צבא prenable (position)
|| (ירק) qu'on peut mettre en conserves
כַּבִּישׁ (1) ז rouleau (à imprimer) *m*
כְּבִישָׁה (201) נ (צבאית) conquête *f*
בהש כְּבִישַׁת־הַיֵּצֶר maîtrise *f* de soi
|| (דחיסה) compression *f*
|| (של־פירות וירקות) mise *f* en conserves
כְּבִישׁוּת (48) נ (התאפקות) retenue *f*, empire *m* sur soi
כִּבְכָּב (91) ז מטבח couvercle (de casserole) *m*
כָּבַל (302) פ״י lier, enchaîner

בהש (הגביל) lier, entraver, empêcher
הֶסְדֵּר כּוֹבֵל cartel *m*
|| נִכְבַּל (389) פ״ע être lié, être enchaîné
|| כִּבֵּל (433) פ״י lier, enchaîner
כֶּבֶל (176) ז (חבל) câble *m*
רַכֶּבֶת־כְּבָלִים נ funiculaire *m*, téléférique *m*
|| (שרשרת) chaînes *fpl*, entraves *fpl*
אָסַר בִּכְבָלִים mettre aux fers
בהש כַּבְלֵי־הַהֶרְגֵּל les chaînes de l'habitude
כַּבְלָר (90) ז poseur *m* de câbles
כִּבֵּן (433 נ) פ״י agrafer, épingler
כְּבֵנָה (229) נ (רדיד) coiffe *f*
|| (מכבנה) épingle *f* à cheveux
כָּבַס (302) פ״י laver, lessiver
|| כִּבֵּס (433) פ״י laver, lessiver
|| הִתְכַּבֵּס (467) פ״ע être lavé, être lessivé
||° הִכַּבֵּס (467) פ״ע être lavé, être lessivé
כַּבָּס (90) ז blanchisseur *m*
כְּבָסִים (166) ז״ר linge (à lessiver) *m*, lessive *f*
כְּבָר תה״פ déjà
זֶה כְּבָר il y a longtemps
זֶה לֹא כְּבָר depuis peu de temps
מִכְּבָר depuis longtemps
מִשֶּׁכְּבָר־הַיָּמִים autrefois, jadis
1. כָּבַר (302) פ״י (ניפה) passer au crible, tamiser
|| נִכְבַּר (389) פ״ע être tamisé
2. [כבר] הִכְבִּיר (499) פ״י accumuler, entasser
הִכְבִּיר מִלִּים accumuler les mots
|| לְמַכְבִּיר à profusion, abondamment
כְּבָרָה (215) נ crible *m*, tamis *m*
בהש גּוּפוֹ נַעֲשָׂה כִּכְבָרָה son corps fut criblé de blessures
כְּבָרָה לְשְׁאִיבַת־מַיִם tonneau *m* des Danaïdes
כִּבְרָה (242, בלי ר׳) distance *f*, surface *f*
כִּבְרַת־אֶרֶץ espace *m* de terre, terrain *m*
כִּבְרַת־דֶּרֶךְ un bout de chemin
כֶּבֶשׂ (166) ז mouton *m*, agneau *m*
1. כֶּבֶשׁ (166) ז (קרש משופע) rampe *f*, plan incliné
כֶּבֶשׁ־נְחִיתָה rampe d'atterrissage
2. כֶּבֶשׁ (166) ז (של־ירקות) conserve (de légumes ou de fruits) *f*

‖ (היה קשה)	être difficile
כָּבֵד עַל־	peser sur
‖ (היה מכובד)	être honoré
‖ נִכְבַּד (389) פ״ע	être honoré, être important
‖ כִּבֵּד (433) פ״י	honorer, respecter
(במאכל ובמשקה)	traiter (un hôte), régaler
(הקשה) כִּבֵּד אֶת־לִבּוֹ	s'obstiner, s'entêter
בנק כִּבֵּד שְׁטָר	honorer une traite
‖ הִתְכַּבֵּד (467) פ״ע	avoir l'honneur
הֲרֵינִי מִתְכַּבֵּד לְהוֹדִיעֲךָ	j'ai l'honneur de vous informer
(ניתן לו כבוד)	être honoré
(במאכל ובמשקה)	prendre des rafraîchissements
הִתְכַּבְּדוּ!	servez-vous!
‖ הִכְבִּיד (499) פ״י	alourdir, appesantir
בהש הִכְבִּיד יָדוֹ עַל־	appesantir sa domination sur
הִכְבִּיד רֹאשׁוֹ	devenir sérieux
(הקשה)	endurcir, aggraver
הִכְבִּיד אֶת־לִבּוֹ	s'obstiner, s'entêter
כְּדֵי לֹא לְהַכְבִּיד עָלֶיךָ	pour ne pas t'importuner
‖ פ״ע (החמיר)	s'alourdir, s'aggraver
2. כִּבֵּד (433) פ״י (טאטא)	balayer, nettoyer
‖ הִתְכַּבֵּד (467) פ״י	être balayé
1. כֹּבֶד (187, בלי ר׳) ז	lourdeur *f*, difficulté *f*
כֹּחַ־הַכֹּבֶד ז	gravité *f*, pesanteur *f*
מֶרְכַּז־הַכֹּבֶד ז	centre *m* de gravité
‖ בהש כֹּבֶד־הַיָּגוֹן	le poids du chagrin
כֹּבֶד־רֹאשׁ	sérieux *m*, gravité *f*
בְּכֹבֶד־רֹאשׁ	mûrement, à tête reposée
2. כֹּבֶד (187) ז (של נול)	ensouple *f*
כְּבֻדָּה (208) נ	bagage *m*, opulence *f*, richesses *fpl*
‖ (המשרתים)	valetaille *f*
כְּבֵדוּת (48, בלי ר׳) נ	lourdeur *f*, lenteur *f*
בִּכְבֵדוּת	avec difficulté, lourdement
כָּבָה (352) פ״ע	s'éteindre
‖ נִכְבָּה (408) פ״ע	être éteint
‖ כִּבָּה (447) פ״י	éteindre
‖ הִתְכַּבָּה (480) פ״ע	s'éteindre
כָּבוֹד (15, בלי ר׳) ז	honneur *m*
כָּבוֹד עַצְמִי	amour-propre *m*
אוֹת־כָּבוֹד ז	distinction *f* honorifique, décoration *f*
יִרְאַת־כָּבוֹד נ	respect *m*, vénération *f*
כָּל־הַכָּבוֹד לוֹ	je lui tire mon chapeau
נְשִׂיא־כָּבוֹד ז	président *m* d'honneur
נָתַן או חָלַק כָּבוֹד לְ־	rendre honneur à
חָלַק אֶת־הַכָּבוֹד הָאַחֲרוֹן	rendre les derniers honneurs
נָהַג כָּבוֹד בְּ־	traiter avec respect
רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם כְּבוֹדוֹ	il faut respecter la volonté de chacun
אֵין זֶה לְפִי־כְבוֹדוֹ	c'est au-dessous de sa dignité
בִּמְחִילָה מִכְּבוֹדוֹ	sauf son respect
כְּבוֹדוֹ בִמְקוֹמוֹ מֻנָּח	sauf le respect qu'on lui doit
הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ	le roi en personne
הִתְאַסְּפוּ לִכְבוֹד־פ׳	se réunir en l'honneur de qn
‖ (כינוי־נימוסים)	Révérence *f*, Excellence *f*
כְּבוֹד־הָרַב	monsieur le rabbin
כְּבוֹד־הַשּׁוֹפֵט	l'honorable juge
כְּבוֹד־הַשַּׂר	son Excellence le ministre
מַה־שְּׁלוֹם כְּבוֹדוֹ?	comment allez-vous?
(כתובת) לִכְבוֹד מַר נָתָן	à M. Nathan
(בסוף־מכתב) בְּכָבוֹד רַב	bien à vous
‖° (רכוש)	richesse *f*, fortune *f*
כָּבוּד, כְּבוּדָה ת	honoré, honorable
1. כִּבּוּד (51) ז	respect *m*, action *f* d'honorer
כִּבּוּד־אָב־וָאֵם	respect des parents
‖ (מאכל ומשקה)	régal *m*, buffet *m*
כִּבּוּד קַל	rafraîchissements *mpl*
2. כִּבּוּד (51, בלי ר׳) ז (טאטוא)	balayage *m*
כָּבוּי, כְּבוּיָה ת	éteint
כִּבּוּי (23) ז	extinction *f*
צבא כִּבּוּי־אוֹרוֹת	extinction des feux
1. כָּבוּל (15) ז (קישוט־הראש)	résille *f*
2. כָּבוּל (—) ז (אדמה גרועה)	terre *f* aride
‖ (טורף)	tourbe *f*
כָּבוּן, כְּבוּנָה ת	agrafé, attaché, épinglé
כִּבּוּס (51) ז	lessivage *m*
כִּבּוּשׁ (51) ז	conquête *f*, occupation *f*
חֵיל־כִּבּוּשׁ ז	armée *f* d'occupation

כַּדּוּר תּוֹעֶה — balle perdue
|| רפא — pilule *f*
כַּדּוּרֵי־שֵׁנָה — somnifère *m*
כַּדּוּר, כַּדּוּרָה ת — rond, sphérique
כַּדּוּרֶגֶל (—) ז ספורט — football *m*
כַּדּוּרַגְלָן (97) ז ספורט — footballeur *m*
כַּדּוּרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit ballon, petite balle
כַּדּוּרִי, ־רִית ת — sphérique
כַּדּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sphéricité *f*
כַּדּוּרִית (17) נ — petite balle
|| אנטום כַּדּוּרִיּוֹת אֲדֻמּוֹת (כדם) — globules *mpl* rouges
כַּדּוּרִיּוֹת לְבָנוֹת — leucocytes *mpl*
כַּדּוּרְסַלָּן (97) ז ספורט — basketteur *m*
כְּדֵי ← דַּי
כַּדִּידִית או כַּדִּית (17) נ — petite cruche, cruchon *m*
כַּדְכֹּד או כַּדְכֹּד (—) ז — escarboucle *f*
כַּדֶּמֶת (—) נ — souche *f*
1. כִּדֵּן (302 נ) פ״י (קשר) — attacher, lier, atteler
|| כִּדֵּן (433 נ) פ״י — attacher, lier, atteler
2. כִּדֵּן (433 נ) פ״י צבא — fixer la baïonnette
כִּדֵּן רוֹבֶה — mettre baïonnette au canon
רוֹבֶה מְכֻדָּן — fusil *m* à baïonnette
כִּדֵּר (433) פ״י — arrondir, former en boule
|| הִתְכַּדֵּר (467) פ״ע — s'arrondir, se mettre en boule
(התגלגל) — rouler, dégringoler, se dérouler
כַּדַּרְדּוּר (ר׳ ־רִים) ז — boulette *f*
כִּדְרוּר (41) ז ספורט — dribble *m*
כִּדְרֵר (459) פ״י ספורט — dribbler
כַּדֹּרֶת (259) נ (כדור קטן) — petite boule
|| (משחק) — jeu *m* de boules *ou* de quilles, bowling *m*
כֹּה תה״פ — ainsi
בֵּין־כֹּה וָכֹה (בינתיים) — entre-temps
בֵּין־כֹּה וּבֵין כֹּה (אם כך ואם כך) — quoi qu'il en soit
זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה — chacun à sa manière
|| (כאן) — ici
עַד־כֹּה — jusqu'ici, jusqu'à maintenant
הִסְתַּכֵּל כֹּה וָכֹה — regarder de tous les côtés
[כהב] הִכְהִיב (502) פ״ע — jaunir
כָּהֹב, כְּהֻבָּה ת — jaune foncé
כֹּהַב (197, בלי ר׳) ז — couleur jaune foncé

1. כָּהָה (344) פ״ע — s'assombrir, s'affaiblir
בהש כָּהוּ עֵינָיו — sa vue s'affaiblit
כָּהֲתָה נַפְשׁוֹ — son humeur s'assombrit
|| כהה (488) פ״ע — s'assombrir, s'affaiblir
כָּהֲתָה רוּחוֹ — perdre courage
|| הִתְכַּהָה (481) פ״ע — s'assombrir
|| הִכְהָה (509) פ״י — assombrir
הִכְהָה עֵינַיִם — aveugler, éblouir
2. כִּהָה (448) פ״ע (גער) — gronder, blâmer
כִּהָה בִּפְ׳ — réprimander qn
כֵּהָה (—) נ (תרופה) — remède *m*
כֵּהֶה, כֵּהָה ת — terne, sombre, foncé
צֶבַע כֵּהֶה — couleur foncée
יָרֹק כֵּהֶה — vert foncé
|| (חלש) — faible
עַיִן כֵּהָה — vue affaiblie
רוּחַ כֵּהָה — esprit abattu
כָּהוּי, כְּהוּיָה ת — opaque, terne, mat
1. כִּהוּי (50) ז (הכהיה) — assombrissement *m*
2. כִּהוּי (50) ז (גערה) — blâme *m*, réprimande *f*
1. כִּהוּל (50, בלי ר׳) ז — alcoolisation *f*
2. כִּהוּל (50, בלי ר׳) ז — étalonnage *m*
כִּהוּן (50, בלי ר׳) ז — ministère (d'un prêtre) *m*
|| (בתפקיד) — exercice (d'un emploi) *m*
כֵּהוּת (48) נ — opacité *f*, ternissure *f*
כֵּהוּת־חוּשִׁים — insensibilité *f*
כְּהִיָּה (202) נ — ternissure *f*
כִּהָיוֹן (38) ז — pâleur *f*, teint blafard
כִּהֵל (434) פ״י — alcooliser
כֹּהַל (—) ז — alcool *m*
כָּהֳלִי, ־לִית ת — alcoolique
כָּהֳלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ כימ — teneur *f* en alcool
כַּהֶלֶת (—) נ רפא — alcoolisme *m*
כִּהֵן (434 ג) פ״ע — exercer la prêtrise, officier, assumer une charge
כִּהֵן כְּשׁוֹפֵט — remplir les fonctions de juge
כִּהֵן כְּשַׂר — occuper un poste de ministre
בהש כִּהֵן פְּאֵר — tenir un rôle glorieux
|| פ״י (מינה לתפקיד) — nommer (à un poste)
כֹּהֵן (126) ז — prêtre *m*
כֹּהֵן גָּדוֹל — grand prêtre

מֵי־כְּבָשִׁים ז"ר — saumure *f*
3. כֶּבֶשׁ (166) ז (ריסון) — refrènement *m*, modération *f*
כֶּבֶשׁ־הַזַּעַם — fait *m* de retenir sa colère
|| (סוד) — secret *m*, mystère *m*
כָּבַשׁ (302) פ"י — conquérir, prendre possession de, maîtriser, forcer
בהש כָּבַשׁ אֶת־לֵב־פ' — gagner le coeur de qn
|| (עצר) — refréner, modérer, refouler
כָּבַשׁ אֶת־יִצְרוֹ — refréner ses passions
כָּבַשׁ אֶת־רוּחוֹ — se contenir, se retenir
כָּבַשׁ רַחֲמָיו — refouler sa tendresse
כָּבַשׁ אֶת־שְׂכַר־פ' — retenir le salaire de qn
חֲרָדָה כְּבוּשָׁה — angoisse contenue
|| (הסתיר) — enfouir, cacher
כָּבַשׁ נְבוּאָתוֹ — étouffer son inspiration
כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע — baisser la tête (de peur ou de honte)
|| (דחס) — tasser, damer, fouler, presser
אֲדָמָה כְּבוּשָׁה — terre battue
כְּבוּשִׁים כִּדְגִים מְלוּחִים — serrés comme des harengs
|| (פירות וירקות) — mariner, mettre en conserve
מְלָפְפוֹנִים כְּבוּשִׁים — cornichons *mpl*
|| נִכְבַּשׁ (389) פ"ע — être conquis
(נדחס) — être tassé, être comprimé
(פירות וירקות) — être mis en conserve
|| כִּבֵּשׁ (433) פ"י — conquérir, assujettir
(דחס) — tasser, fouler
(העלים) כִּבֵּשׁ עֵינוֹ מִן — détourner les yeux de
|| הִתְכַּבֵּשׁ (467) פ"ע — être conquis, être assujetti
(נדחס) — être tassé, être foulé
|| הִכְבִּישׁ (499) פ"י — conquérir, asservir, humilier
הִכְבִּישׁ רֹאשׁוֹ — baisser la tête
כַּבָּשׁ (90) ז — conquérant *m*, tyran *m*
כִּבְשָׂה (242) נ — brebis *f*
בהש כִּבְשָׂה שְׁחוֹרָה — brebis galeuse
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ — la brebis du pauvre
כִּבְשׁוֹן (ר' ־נים) ז — secret *m*, mystère *m*
כִּבְשָׁן (89) ז — four *m*, fournaise *f*
(במכונת־קיטור) — chaudière *f*
כּוֹבְשָׁנִי, ־נית ת — conquérant, agressif

כֶּבֶשֶׁת (252) נ — conserves *fpl*, saumure *f*
כְּגוֹן ← גָּוֶן
כַּד מ"ח ארמית — quand, lorsque
כַּד הֲוֵינָא טַלְיָא — quand j'étais enfant
כַּד (53) ז"נ — cruche *f*, broc *m*, jarre *f*
פָּתַח בְּכַד וְסִיֵּם בְּחָבִית — passer du coq à l'âne
כַּד, כַּדָּה ת — arrondi
זָוִית כַּדָּה — angle obtus
מַכְשִׁיר כַּד — instrument contondant
כֹּד (144) ז — extrémité arrondie
כֹּד־הַבֵּיצָה — le gros bout de l'oeuf
כְּדַאי תה"פ — cela vaut la peine
כְּדַאי לְךָ לְנַסּוֹת — cela vaut la peine d'essayer
כְּדָאִי, ־אִית (ר' ־אִים, ־אִיּוֹת) ת — digne, qui en vaut la peine
אֵינִי כְּדַאי — je ne mérite pas, je suis indigne
כְּדָאִים הַדְּבָרִים לְהֵאָמֵר — cela vaut la peine d'être dit
הָעֵסֶק כְּדָאִי — l'affaire est rentable
כְּדָאִיּוּת (47, בלי ר') נ — rentabilité *f*
כִּדְבָעֵי תה"פ ארמית — comme il faut, correctement
כַּדָּד (90) ז — potier *m*
כִּדֵּד (433) פ"י — arrondir
כַּדּוּרִי, ־רית ת — arrondi
כַּדּוּם (41) ז טכנ — drague *f*
כַּדּוּר (41) ז (גוף עגול) — sphère *f*, globe *m*
כַּדּוּר־הָאָרֶץ — le globe terrestre
חֲצִי־כַּדּוּר — hémisphère *m*
כַּדּוּר פּוֹרֵחַ — ballon *m*, aérostat *m*
בהש כַּדּוּר־נִסָּיוֹן — ballon d'essai
כַּדּוּר־שֶׁלֶג — boule *f* de neige
כַּדּוּר־בָּשָׂר — boulette *f* de viande
|| ספורט — ballon
הַכַּדּוּר נָתוּן בְּיָדוֹ — c'est lui qui tient la balle
כַּדּוּר־יָד — hand-ball *m*
כַּדּוּר־מַיִם — water-polo *m*
כַּדּוּר־סַל — basket-ball *m*
כַּדּוּר־עָף — voley-ball *m*
|| צבא — balle *f*
כַּדּוּר חַי — balle réelle
כַּדּוּר־סְרָק — cartouche *f* à blanc

כֹּהֵן הֶדְיוֹט	simple prêtre
בִּרְכַּת־כֹּהֲנִים נ	bénédiction pontificale
תּוֹרַת־כֹּהֲנִים נ	le Lévitique
כֹּהֵן־דָּת	ministre *m* du culte
מַה לְּכֹהֵן בְּבֵית־הַקְּבָרוֹת?	qu'allez-vous faire dans cette galère?
כְּהֻנָּה (208) נ דת	prêtrise *f*, sacerdoce *m*
כְּהֻנָּה גְּדוֹלָה	fonction *f* de grand prêtre
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה ז״ר	jeunes prêtres
‖ (כלל־הכוהנים)	clergé *m*
‖ (משרה)	fonction (publique) *f*, charge *f*
עִם־תֹּם־כְּהֻנָּתוֹ	à la fin de son mandat
כֹּהֲנִי, ־נִית ת	sacerdotal
כֹּהֶנֶת (253) נ	prêtresse *f*, femme *f* *ou* fille *f* de prêtre
כּוֹאֵב, ־אֶבֶת (ר׳ ־אֲבִים, ־אֲבוֹת) ת	douloureux, souffrant
כּוֹבֵס, ־בֶסֶת (ר׳ ־בְסִים, ־בְסוֹת) ש	blanchisseur *n*
כּוֹבַע (63) ז	chapeau *m*
כּוֹבַע־גֶּרֶב	passe-montagne *m*
כּוֹבַע־יָם	bonnet *m* de bain
כּוֹבַע־פְּלָדָה	casque *m*
כּוֹבַע טְרוֹפִּי	casque colonial
כּוֹבָעָה (ר׳ ־עוֹת) נ חקל	moyette *f*, meule *f*
כּוֹבָעִית (17) נ	casquette *f*
כּוֹבְעָן (97) ז	chapelier *m*
כּוֹבֵשׁ (132) ז	conquérant *m*
היסט וִלְיָם הַכּוֹבֵשׁ	Guillaume le Conquérant
כּוֹבְשָׁנִי, ־נִית ת	dominateur, envahissant
בהש (משכנע)	persuasif, convaincant
כָּוָה (343) פ״י	brûler, échauder
‖ נִכְוָה (406) פ״ע	se brûler, s'ébouillanter
בהש נִכְוָה בְּגַחֶלֶת־פ׳	se brûler au contact de
הַנִּכְוָה בְּרוֹתְחִים נִזְהָר בְּפוֹשְׁרִים	chat échaudé craint l'eau froide
‖ כִּוָּה (447) פ״י	brûler, cautériser
‖ הִכְוָה (512) פ״י	brûler
כַּוָּה (208) נ (אשנב)	lucarne *f*, orifice *m*
‖ צבא	meurtrière *f*
‖ (כוך)	niche *f*

כִּוּוּן (51) ז (מגמה)	direction *f*
בְּכִוּוּן לְמַעֲרָב	en direction de l'ouest
‖ (הטיה)	direction, orientation *f*
כִּוּוּן־שָׁעוֹן	réglage *m* d'une montre
כִּוּוּן־רוֹבֶה	pointage *m* d'un fusil
בהש כִּוּוּן־הַלֵּב	concentration *f* des pensées
כִּוּוּן־הַשָּׁעָה	choix *m* du moment favorable
כָּווּץ, כְּווּצָה ת	contracté, crispé
כִּוּוּץ (51) ז	contraction *f*, crampe *f*
כִּוּוּץ־שְׁרִירִים	contraction musculaire
כּוּז (41) ז	burette *f*
כּוֹזֵב, כּוֹזֶבֶת ת	mensonger, menteur, faux
יְדִיעָה כּוֹזֶבֶת	fausse nouvelle
כּוּזָרִי (ר׳ ־רים) ז	khazar (peuplade tartare) *m*
כּוֹי (23) ז	daim *m* sauvage
‖ בהש	chimère *f*, créature mal définie
כְּוִי (5) ז או כְּוִיָּה (202) נ	brûlure *f*
כָּוִיץ, כְּוִיצָה ת	contractile
כְּוִיצָה (201) נ	contraction *f*
כְּוִיצוּת (48, בלי ר׳) נ	contractilité *f*
כּוּךְ (41) ז	enfoncement *m*, niche *f*
כּוֹכָב (91) ז	étoile *f*, astre *m*
כּוֹכַב־הַצָּפוֹן	étoile polaire
כּוֹכַב־לֶכֶת	planète *f*
כּוֹכַב־שָׁבִיט	comète *f*
כּוֹכַב־שֶׁבֶת	étoile fixe
חוֹזֶה בַּכּוֹכָבִים	astrologue *m*
מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים ז	observatoire *m*, planétarium *m*
צֵאת־הַכּוֹכָבִים	apparition *f* des étoiles
עוֹבֵד־כּוֹכָבִים	idolâtre *m*
קְבוּצַת־כּוֹכָבִים נ	constellation *f*
‖ בהש כּוֹכָב עוֹלֶה	étoile ascendante
כּוֹכַב־קוֹלְנוֹעַ	vedette *f* de cinéma
‖ (מזל)	destinée *f*, chance *f*
נוֹלַד בְּלִי כּוֹכָב	né sous une mauvaise étoile
‖ (בדפוס)	astérisque *m*
‖ כּוֹכָב ש״פ אסטר	Mercure (planète) *m*
‖ צמח	aster *m*
‖ כּוֹכַב־יָם זואול	étoile de mer, astérie *f*
כּוֹכָבוֹן (ר׳ ־כָבוֹנִים) ז	petite étoile
‖ (בדפוס)	astérisque *m*

כָּזַב (304) פ"ע	mentir, tromper, décevoir
כהש כָּזַב הַמַּעְיָן	la source a tari
‖ נִכְזַב (388) פ"ע	être déçu, être désappointé
נִכְזְבָה תִקְוָתוֹ	son espoir a été déçu
(נתפס בשקר)	être convaincu de mensonge
‖ כִּזֵּב (433) פ"ע	mentir, tromper
כהש כִּזְּבוּ הַמַּיִם	les eaux se sont taries
‖ הִכְזִיב (498) פ"י	décevoir
(תפס בשקר)	convaincre de mensonge
כָּזָב (105) ז	mensonge *m*, fraude *f*, illusion *f*
שֶׁקֶר וְכָזָב!	infâme mensonge!
אִישׁ־כָּזָב ז	menteur *m*
כִּזָּבוֹן (38) ז	mensonge *m*
כַּזְבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	menteur *n*
כַּזְבָנוּת (46) נ	mensonge *m*, menterie *f*
כִּזּוּב (51) ז	mensonge *m*
כֹּחַ ← [כיח]	
1. כֹּחַ (145) ז	force *f*, puissance *f*
כֹּחַ־אָדָם	main-d'oeuvre *f*
כֹּחַ־עֵזֶר	coopérant *m*
כֹּחוֹת־הַטֶּבַע	les forces de la nature
כֹּחַ־יְצִירָה	faculté créatrice
כֹּחַ־קְלִיטָה	capacité *f* d'absorption
כֹּחַ עֶלְיוֹן	force majeure
כֹּחוֹ גָּדוֹל בְּ־	il est fort en
הֶחֱלִיף כֹּחַ	recouvrer des forces
הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹחַ	avoir recours à la force
עָצַר כֹּחַ	résister, tenir bon
‖ פיס	force *f*
כֹּחַ־הַהַתְמָדָה	force d'inertie
כֹּחַ־הַכֹּבֶד	gravitation *f*
כֹּחַ־מְשִׁיכָה	attraction *f*
כֹּחַ־חַשְׁמַל	force électrique
תַּחֲנַת־כֹּחַ נ	centrale *f* électrique
כֹּחַ־סוּס	cheval-vapeur *m*
‖ (תוקף)	validité *f*, capacité *f*
כֹּחַ־הַכַּרְטִיס יָפֶה	le billet est valable
בָּא־כֹּחַ ז	représentant *m*, mandataire *m*
יִפָּה כֹּחַ־פ'	donner pleins pouvoirs à qn
יִפּוּי־כֹּחַ ז	procuration *f*, mandat *m*
מְיֻפֵּה־כֹּחַ	fondé de pouvoir, plénipotentiaire
מִכֹּחַ־	en vertu de, par l'influence de
כֹּחַ־כֹּחוֹ	conséquence indirecte
‖ (אפשרות)	puissance *f*, possibilité *f*
בְּכֹחַ	en théorie, en puissance, potentiel
מֻעֲמָד בְּכֹחַ	candidat *m* possible
יָצָא מִן־הַכֹּחַ אֶל־הַפֹּעַל	être réalisé
‖ צבא	corps *m*, troupe *f*, forces *fpl*
כֹּחַ מוּטָס	corps aéroporté
כֹּחוֹתֵינוּ הִתְקַדְּמוּ	nos troupes ont avancé
כֹּחוֹת מְזֻיָּנִים	forces armées
כֹּחוֹת־הַבִּטָּחוֹן	services *mpl* de sécurité
2. כֹּחַ (ר' כֹּחִים) ז זואול	lézard géant
[כחד] נִכְחַד (397) פ"ע (נסתר)	être caché
‖ (הושמד)	être anéanti, être détruit
‖ כִּחֵד (434) פ"י	cacher, nier, renier
כִּחֵד ד"מ מִפ'	cacher qch à qn
‖ הִכְחִיד (502) פ"י (הסתיר)	cacher, dissimuler
(השמיד)	anéantir, détruire
כִּחֵד (154) ז	dissimulation *f*
כָּחָה (344) פ"ע	cracher, expectorer
‖ כִּחָה (448) פ"ע	toussoter
כִּחוּד (50) ז	dissimulation *f*
כָּחוֹל (—) ז	couleur bleue, azur *m*
כָּחוּל, כְּחוּלָה ת	fardé
כָּחוּשׁ, כְּחוּשָׁה ת	maigre
כִּחוּשׁ (50) ז	dénégation *f*, réfutation *f*
כָּחַח (332) פ"ע	crachoter, toussoter
‖ הִתְכּוֹחַח (489) פ"ע	crachoter, toussoter
כֹּחִיּוּת (47, בלי ר') נ	potentialité *f*
כְּחִילָה (201) נ	bleuissement *m*
כְּחִילוּת (48, בלי ר') נ	couleur bleue
1. כְּחִישָׁה (201) נ (רזון)	amaigrissement *m*
2. כְּחִישָׁה (201) נ (סתירה)	dénégation *f*
כְּחִישׁוּת (48, בלי ר') נ	maigreur *f*
כִּחְכּוּחַ (9) ז	toussotement *m*
כִּחְכֵּחַ (465) פ"ע	crachoter, toussoter
‖ הִתְכַּחְכֵּחַ (495) פ"ע	avoir un accès de toux
כְּחָל (88) ז	mamelle *f*, pis *m*, tétine *f*
כָּחַל (325) פ"י	farder
‖ כִּחֵל (434) פ"י	teindre en bleu
‖ הִתְכַּחֵל (471) פ"ע	devenir bleu, bleuir

בהש שָׂם אֶת־פ' עַל־הַכַּוֶּנֶת — avoir qn à l'oeil
|| (במכונה) — glissière *f*, guide *m*
1. כּוֹס (22) נ — coupe *f*, verre (à boire) *m*
כּוֹס־יַיִן — un verre de vin
כּוֹס־תֵּה — une tasse de thé
נָתַן בַּכּוֹס עֵינוֹ — s'adonner à la boisson
|| בהש כּוֹסִי רְוָיָה — ma coupe déborde, je suis comblé
כּוֹס־הִיגוֹנִים — coupe d'amertume
כּוֹס־תַּנְחוּמִים — coupe de consolation, réconfort *m*
גַּם עָלֶיךָ תַּעֲבָר־כּוֹס — ton tour viendra aussi
|| רפא כּוֹס־רוּחַ — ventouse *f*
|| זואול בֵּית־הַכּוֹסוֹת ז — bonnet (estomac des ruminants) *m*
2. כּוֹס (21) ז עוף — chouette *f*
כּוֹסִית (17) נ — petit verre
כּוּפָּח (89) ז — réchaud *m*
כּוֹפֵל (132) ז מתמט — multiplicateur *m*
כּוֹפֵר (132) ז — mécréant *m*, hérétique *m*
כּוֹפֵר בָּעִקָּר — renégat *m*, apostat *m*
כָּוַץ (306) פ"ע — se contracter, se rétrécir
|| נִכְוַץ (388) פ"ע — se rétrécir, se ratatiner
|| כִּוֵּץ (451) פ"י — contracter, rétrécir, comprimer, froncer
|| הִתְכַּוֵּץ (468) פ"ע — se contracter, se serrer
בהש הִתְכַּוֵּץ לִבּוֹ — son coeur se serra
|| הִכְוִיץ (498) פ"י — contracter, rétrécir
כֶּוֶץ (166) ז — pli *m*, plissé *m*
כִּוּוּץ (22) ז — contraction *f*, rétrécissement *m*
כַּוֶּצֶת (252) נ רפא — éclampsie *f*, convulsions *fpl*
כּוּר (41) ז — four *m*
כּוּר אֲטוֹמִי — pile *f* atomique
בהש כּוּר־הַתִּוּךְ — creuset *m*
כּוּר־מַצְרֵף — purgatoire *m*
כּוֹר (41) ז (מידת־נפח) — *kor* (mesure de capacité) *m*
בֵּית־כּוֹר ז — *kor* (mesure de surface) *m*
כּוּרְדִּי, ־דִּית (ר' ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ת — kurde
כּוֹרֶה (73) ז — mineur *m*
כּוֹרֵיאוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז — chorégraphe *m*
כּוֹרֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ — chorégraphie *f*

כַּוְרִית (ר' ־רִיּוֹת) נ — petite ruche
כּוֹרֵךְ (132) ז — relieur *m*
כּוֹרְכוּת (45, בלי ר') נ — reliure (art du relieur) *f*
כּוֹרְכָן (97) ז — classeur *m* à tirette
כּוֹרֵם (132) ז — vigneron *m*, viticulteur *m*
כּוֹרְמוּת (45, בלי ר') נ — viticulture *f*
כּוּרְמִיזָה (201) נ — coup *m* de poing
כַּוְרָן (97) ז — apiculteur *m*
כַּוְרָנוּת (46, בלי ר') נ — apiculture *f*
כּוֹרֵת (132) ז — coupeur *m*
כּוֹרֵת־עֵצִים — bûcheron *m*
בהש עָלָה עָלָיו הַכּוֹרֵת — c'en est fait de lui
כַּוֶּרֶת (252) נ — ruche *f*
כּוּשׁ ש"פ ז (ארץ) — l'Ethiopie *f*
כּוֹשׁ (21) ז (באריגה) — broche *f*, fuseau *m*
|| (במכונה) — tige *f*, axe *m*, arbre *m*
כּוֹשׁ־הַהֶגֶה — colonne *f* de direction
כּוֹשׁ־הַמַּצְמֵד — arbre d'embrayage
כּוּשִׁי, ־שִׁית (ר' ־שִׁים, ־שִׁיּוֹת) ש — Ethiopien *n*
|| (שחום־עור) — nègre *n*
הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ? — un nègre peut-il changer sa peau?
הַכּוּשִׁי עָשָׂה אֶת־שֶׁלּוֹ — son rôle est terminé
כּוּשִׁיּוּת (—) נ — négritude *f*
כּוֹשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר' ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) — défaillant, faible
מִפְעָל כּוֹשֵׁל — entreprise qui périclite
כּוֹשֶׁרֶת (252) נ — lien *m*, entrave *f*
כּוֹתֵב (132) ז — écrivain *m*
כּוֹתְבָן (ר' ־נִים) ז — copiste *m*, scribe *m*
כּוֹתֶבֶת (252) נ — datte sèche
כּוֹתַח (91) ז — yogourt *m*
כּוּתִי, ־תִית (ר' ־תִים, ־תִיּוֹת) ש — Samaritain *n*
|| בהש (נכרי) — païen *m*
כּוֹתֶפֶת (252) נ — épaulette *f*
כּוֹתָר (92) ז — titre (d'un livre, *etc*) *m*, en-tête *f*
כּוֹתֶרֶת (252) נ (של־עמוד) — chapiteau *m*
|| צמח — corolle *f*
עֲלֵה־כּוֹתֶרֶת ז — pétale *m*
|| (בעיתון) — titre (d'un article) *m*, manchette *f*
כּוֹתֶרֶת־מִשְׁנֶה — sous-titre *m*
כּוֹתֵשׁ (ר' ־תְשִׁים) ז — mortier (pour olives) *m*

כִּיּוּר (51) ז	modelage *m*
כִּיּוֹר (ר׳ ־רִים או ־רוֹת) ז	bassin *m*, cuvette *f*, évier *m*
כִּיּוֹר־רַחְצָה	lavabo *m*
[כיח] כָּח (386) פ״ע	cracher, expectorer
כִּיחַ (9) ז	mucus *m*, glaire *f*
כִּי״ח (= כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים) נ	l'Alliance israélite universelle
כִּיחָה (201) נ	crachat *m*, expectoration *f*
כִּיחָן (ר׳ ־נִים) ז	qui crachote
כִּיכְּלִי ← קִיכְּלִי	
כַּיִל (161, בלי ר׳) ז	mesure *f*
כַּיָּל (90) ז	arpenteur *m*
כִּיֵּל (451) פ״י (מדד)	mesurer, arpenter
‖ (התאים מכשיר)	calibrer
‖ (הכליל)	généraliser
כִּילָאוּת (46) או כִּילוּת (48) נ	avarice *f*
כִּילוֹן (ר׳ ־נִים) ז	homme *m* à tête pointue
כִּילַי (ר׳ ־לָאִים) ז	avare *m*, ladre *m*
כֵּילָף (ר׳ ־לַפּוֹת) ז	hache *f*, cognée *f*
כִּימַאי, ־מָאִית (ר׳ ־מָאִים, ־מָאִיּוֹת) ש	chimiste *n*
כִּימָה ש״פ נ אסטר	la Pléiade (constellation)
כִּימִי, ־מִית ת	chimique
מְהַנְדֵּס כִּימִי	ingénieur-chimiste *m*
כִּימְיָה (—) נ	chimie *f*
כִּימְיָה אִי־אוֹרְגָנִית	chimie minérale
כִּימְיָה שִׁמּוּשִׁית	chimie appliquée
‖ עממי	atomes crochus, sympathie *f*
כִּימִיקָלִים (—) ז״ר	produits *mpl* chimiques
כִּינִין (—) ז רפא	quinine *f*
כִּיס (1) ז	poche *f*
חַיּוֹת־כִּיס נ״ר	marsupiaux *mpl*
חֶסְרוֹן־כִּיס ז	perte *f* d'argent
מְעוֹת־כִּיס נ״ר	argent *m* de poche
סֵפֶר־כִּיס ז	livre *m* de poche
‖ (ארנק)	bourse *f*
‖ בהש כִּיס־אֲוִיר	trou *m* d'air
‖ צבא כִּיס־הִתְנַגְּדוּת	poche de résistance
‖ אנטום כִּיס־הַלֵּב	péricarde *m*
כִּיס־הַמָּרָה	vésicule *f* biliaire
כִּיס־הַשֶּׁתֶן	vessie *f*
כַּיָּס, כַּיֶּסֶת (ר׳ כַּיָּסִים, ־סוֹת) ש	pickpocket *n*
כִּיֵּס (451) פ״י (גנב)	vider les poches (voleur)
‖ חקל	mettre sous cloche (des plantes)
כִּיסוֹן (21) ז	pochette *f*
כַּיָּסוּת (46, בלי ר׳) נ	vol *m* à la tire
כִּיסָן (97) ז (זרעונים יבשים)	grains grillés
‖ (עוגת־בצק)	ravioli *m*, boulette farcie, croquette *f*
1. כִּיֵּף (451) פ״י (הכניע)	incliner, soumettre
2. כִּיֵּף (451) פ״ע עממי (התבדר)	s'amuser
כֵּיף (—) ז עממי	plaisir *m*, distraction *f*
כֵּיצַד תה״פ	comment
הָא כֵּיצַד?	comment cela?
כִּיר (88) ז	moule *m*
כִּיּוּר (157) ז	moulage *m*, lambris *m*
כַּיָּר (90) ז	modeleur *m*
כִּיֵּר (451) פ״י	modeler
כִּירָה (201) נ	réchaud *m*
כִּירַת־חַשְׁמַל	réchaud électrique
כִּירוּרְגִּי, ־גִּית ת רפא	chirurgical
כִּירוּרְגְיָה (—) נ רפא	chirurgie *f*
כִּירַיִם (265) ז״ז מטבח	fourneau (de cuisine) *m*
כַּיֶּרֶת (—) נ	pâte *f* à modeler
כִּישׁוֹר (21) ז	fuseau *m*
כָּךְ תה״פ	ainsi
כָּךְ וְכָךְ	tant et tant
אַחַר־כָּךְ	puis, ensuite
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם	cela ne fait rien
מַה־בְּכָךְ?	qu'importe?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ	bagatelle *f*, chose *f* futile
בֵּין־כָּךְ וּבֵין־כָּךְ	de toute façon, en tout cas
לְכָךְ	pour cela, pour cette raison
מִתּוֹךְ־כָּךְ	en conséquence
כָּל־כָּךְ	tellement
עַד־כְּדֵי־כָךְ	à tel point
עַל־יְדֵי־כָךְ	de ce fait, de cette manière
תּוֹךְ־כְּדֵי־כָךְ	en cours d'action
כִּכֵּב (302) פ״ע	étoiler, parsemer d'étoiles
‖ כִּכֵּב (443) פ״ע עממי	être vedette (d'un film)
‖ הִתְכּוֹכֵב (487) פ״ע	se couvrir d'étoiles
‖ הִכְכִּיב (499) פ״י	étoiler, parsemer d'étoiles

‖ הִכְחִיל (502) פ"י	peindre en bleu
פ"ע	devenir bleu, bleuir
כָּחָל (109) ז עוף	rollier *m*
כָּחֹל, כְּחֻלָּה ת	bleu
עממי דַּם כָּחֹל	sang bleu (de race noble)
כָּחַל (152) ז או כֹּחַל (197) ז	fard *m*
כְּחַל־כְּבִיסָה	bleu *m* de lessive
בהש לְלֹא כָּחַל וְשָׂרָק	sans fard
כְּחֻלִּי, ־לִּית ת	bleuâtre
כְּחֻלִּית (17, בלי ר׳) נ	teinte *f* bleuâtre
כְּחֻלּוּת (45, בלי ר׳) נ	couleur bleue
כְּחַלְחַל, ־חַלָּה ת	bleuâtre
כְּחַלְחַלּוּת (47, בלי ר׳) נ	teinte *f* bleuâtre
כְּחַלְחֹלֶת (—) נ	couleur *f* bleuâtre
כְּחַלִּילוּת (48, בלי ר׳) נ	teinte *f* bleuâtre
כְּחַלִּילִי, ־לִית ת	bleuâtre
כַּחֶלֶת (255, בלי ר׳) נ	couleur bleue
כַּחֶלֶת (—) נ או כַּחְלוֹן (33) ז רפא	cyanose *f*
כֹּחָנִי, ־נִית ת	potentiel
כֹּחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère potentiel
1. כַּחַשׁ (152) ז (רזון)	maigreur *f*
2. כַּחַשׁ (152) ז (שקר)	mensonge *m*, fraude *f*
1. כָּחַשׁ (325) פ"ע (רזה)	maigrir
‖ נִכְחַשׁ (397) פ"ע	maigrir, s'épuiser
‖ הִכְחִישׁ (502) פ"י	faire maigrir, exténuer
בהש הִכְחִישׁ אֶת רֹאשׁ־פ׳	fatiguer à l'extrême, éreinter, excéder
‖ פ"ע	maigrir
2. [כחש] נִכְחַשׁ (397) פ"ע	renoncer à ses prétentions
‖ כִּחֵשׁ (434) פ"ע (שלל)	nier, dénier
כִּחֵשׁ לְפ׳	mentir à qn
כִּחֵשׁ בְּפ׳	renier qn
(הכזיב)	décevoir
‖ הִתְכַּחֵשׁ (471) פ"ע (ל־)	renier, trahir
(התרפס)	faire des bassesses, flatter
‖ הִכְחִישׁ (502) פ"י	contredire, réfuter, démentir, récuser
הִכְחִישׁ יְדִיעָה	démentir une information
כַּחָשׁ (99) ז	menteur *m*
1. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר׳) נ (רזון)	maigreur *f*

2. כַּחֲשׁוּת (45, בלי ר׳) נ (כפירה)	perfidie *f*
1. כִּי מ"ח (ש־)	que
זְכֹר כִּי	rappelle-toi que
‖ (כאשר)	quand, lorsque
כִּי־תָבוֹא	quand tu viendras
עַד־כִּי	jusqu'à ce que
‖ (משום ש־)	car, parce que
כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת	parce que tu as fait cela
כִּי עַל־כֵּן	puisqu'après tout
כִּי אָז או כִּי עַתָּה	car alors, car dans ce cas
יַעַן כִּי	parce que
‖ (אלא) לֹא...כִּי	non ... mais
כִּי אִם	si ce n'est, à moins que
‖ (אף על־פי ש־)	bien que, quoique
אִם כִּי או אַף כִּי	bien que, quoique
אַף כִּי (לא כל שכן)	à plus forte raison
‖ (שאלה) הֲכִי או וְכִי...?	est-ce que vraiment?
‖ (כך) לֹא כִּי	il n'en est rien
‖ (יתר)	le plus
בְּכִי־טוֹב/בְּכִי־רָע	au mieux/au pis
2. כִּי (—) ז (כוויה)	brûlure *f*
כִּיב (1) ז רפא	ulcère *m*
כִּיב־הַקֵּבָה	ulcère d'estomac
כִּיֵּב (451) פ"י	faire mal, faire souffrir
כִּיבִי, ־בִית ת רפא	ulcéreux
כִּיד (1) ז	malheur *m*, catastrophe *f*
כִּידוֹד (21) ז	étincelle *f*
כִּידוֹן (21) ז (רומח)	javelot *m*
ספורט הֲטָלַת־כִּידוֹן נ	lancement *m* du javelot
‖ צבא	baïonnette *f*
כִּידוֹר (21) ז (הסתערות)	assaut *m*
‖ (כדור)	globe *m*, ballon *m*
כִּיּוּב (51) ז רפא	ulcération *f*
כִּיּוּל (51) ז (מדידה)	arpentage *m*, mensuration *f*
‖ (של־מכשיר)	graduation *f*
‖ צבא	calibrage *m*
כִּיוָן תה"פ	directement
‖ כֵּיוָן שֶׁ־	du moment que
מִכֵּיוָן שֶׁ־	puisque, étant donné que
מִכֵּיוָן שֶׁכָּךְ	puisqu'il en est ainsi
כִּיּוּס (51) ז	vol *m* à la tire

|| (זיגזג) zigzaguer
|| הִכְלִיב (498) פ״י faufiler, bâtir
|| (הידק בכליב) agrafer
כַּלְבָּה (239) נ chienne *f*
כְּלַבְלַב (21) ז chiot *m*, jeune chien
כַּלְבִּי, ־בִּית ת de chien, canin
כַּלְבִּיָּה (202) נ chenil *m*
כַּלְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ nature *f* de chien
כַּלְבִּית (ר׳ ־בִּיּוֹת) נ דג épinoche *f*
כְּלַבְלָב (91) ז chiot *m*, petit chien
כְּלַבְלְבוֹן (ר׳ ־לְבוֹנִים) ז bichon *m*, toutou *m*
כַּלְבָּן (97) ז éleveur *m* de chiens
כַּלְבָּנוּת (46) נ élevage *m* de chiens
כַּלְבֹּנֶת (259) נ petite chienne
כַּלֶּבֶת (–) נ רפא rage (maladie) *f*
כַּלְבְּתָא (ר׳ ־תּוֹת) נ עממי mégère *f*, harpie *f*
כָּלָה (–) נ fin *f*, anéantissement *m*
עָשָׂה כָּלָה בְּ־ anéantir
כָּלָה הִיא c'est définitif
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה décision *f* irrévocable
|| תה״פ entièrement, complètement
לְכָלָה en totalité
כָּלָה (343) פ״ע être fini, être achevé, périr
כָּלְתָה נַפְשׁוֹ לְ־ languir après
עַד־כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ à bout de souffle, à en perdre le souffle
כָּלוּ עֵינָיו être désespéré
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים c'est la fin de tout
כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק les passants ont déserté la rue
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה sa perte est décidée
אַחֲרֵי כִּכְלוֹת־הַכֹּל après tout, en fin de compte
|| כִּלָּה (447) פ״י (סיים) finir, achever
כִּלָּה כֹּחוֹ épuiser ses forces
כִּלָּה חֲמָתוֹ בְּ־ déverser sa colère sur
הָחֵל וְכַלֵּה du commencement à la fin
(השמיד) anéantir, détruire
|| הִתְכַּלָּה (480) פ״ע périr, disparaître
כָּלֶה, כָּלָה ת éphémère, périssable
עֵינַיִם כָּלוֹת regards anxieux

1. כַּלָּה (208) נ (אשת־הבן) bru *f*, belle-fille *f*
|| (ארוסה) fiancée *f*
2. כַּלָּה (–) נ assemblée générale, congrès *m*
יַרְחֵי־כַּלָּה ז״ר mois *mpl* de congrès (*adar* et *èloul*)
רֹאשׁ־כַּלָּה ז président *m* du congrès
כִּלָּה (208) נ rideau (de lit) *m*, moustiquaire *f*
כֻּלָּהּ, כֻּלָּהֶם ← כֹּל
כְּלוּא (–) ז geôle *f*
בֵּית־כְּלוּא ז prison *f*
כָּלוּא, כְּלוּאָה ת enfermé, emprisonné
|| מתמט זָוִית כְּלוּאָה בֵּין־שְׁתֵּי־צְלָעוֹת angle compris entre deux côtés
כְּלוּב (41) ז cage *f*
|| (סל)° corbeille *f*
כַּלּוּב (51) ז hache *f*
כִּלּוּב (51) ז faufilage *m*, bâti *m*
1. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (עצור) enfermé, emprisonné
2. כָּלוּי, כְּלוּיָה ת (אבוד) perdu, anéanti, abattu
כִּלּוּי (51) ז (סיום) achèvement *m*
||(השמדה) anéantissement *m*
בהש כִּלּוּי־זְמַן perte *f* de temps
|| רפא atrophie *f*
כִּלּוּל (51) ז (סיכום) généralisation *f*
|| (שכלול) perfection *f*
כְּלוּלוֹת (42) נ״ר fiançailles *fpl*, mariage *m*
חֲדַר־כְּלוּלוֹת ז chambre nuptiale
כְּלוּם תה״פ (במשפט־שלילה) rien
אֵין לִי כְּלוּם je n'ai rien
לֹא אָמַר כְּלוּם il n'a rien dit
לֹא עָשָׂה וְלֹא כְלוּם il n'a absolument rien fait
אֵין בְּכָךְ כְּלוּם cela ne fait rien
כְּמוֹ־כְלוּם en moins de rien
פָּטַר בְּלֹא־כְלוּם renvoyer les mains vides
|| (מלת־שאלה) est-ce que par hasard...?
כְּלוּם אֵינְךָ יוֹדֵעַ? est-ce que tu ne sais pas?
כְּלוּם נִסִּיתָ אֵי־פַּעַם? as-tu jamais essayé?
כְּלוּמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז un zéro, un rien-du-tout
כְּלוּמִי, ־מִית ת insignifiant
כְּלוֹמַר מ״ח c'est-à-dire

כָּכָה תה"פ	ainsi
כָּכָה זֶה	c'est ainsi
עממי כָּכָה כָּכָה	comme ci comme ça
כָּכוּב, כְּכוּבָה ת	étoilé
כְּכִי (—) ז צמח	moelle *f* d'arbre
כִּכָּר (93) נ (עמק רחב)	plaine *f*, vallée *f*
כִּכַּר־הַיַּרְדֵּן	la plaine du Jourdain
‖ (רחבה)	place (publique) *f*
2. כִּכָּר (91) נ (משקל)	*kikkar* (poids antique) *m*
3. כִּכָּר (93) ז"נ (לחם)	miche (de pain) *f*
בָּא עַד־כִּכַּר־לֶחֶם	être réduit à la famine
כֹּל (299) ז	tout
הַכֹּל בָּרוּר	tout est clair
שָׁכַחְתִּי אֶת־הַכֹּל	j'ai tout oublié
הַכֹּל יוֹדְעִים	tout le monde sait
לְדִבְרֵי־הַכֹּל	de l'avis de tous
הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל	absolument tout
בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל	absolument tout
חִנּוּךְ לַכֹּל	instruction *f* pour tous
מִכֹּל וָכֹל	entièrement
כֹּל־יָכוֹל	tout-puissant
סַךְ־הַכֹּל ז	somme toute, total *m*
לֹא כֹּל הֵימֶנּוּ	il ne peut pas faire tout ce qu'il veut
כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ	le monde entier
רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ	la quasi-unanimité
כֻּלִּי אֹזֶן	je suis tout oreilles
רָעַד כָּל־כֻּלּוֹ	il tremblait de tout son être
כֻּלָּנוּ	nous tous
‖ כָּל־	tout, chaque
כָּל־הָעִיר	toute la ville
כָּל־עִיר	chaque ville
כָּל־הֶעָרִים	toutes les villes
כָּל־אֶחָד	chacun
כָּל־דִּכְפִין ארמית	quiconque a faim
כָּל־בּוֹ	fourre-tout *m*
חֲנוּת כָּל־בּוֹ	grand magasin
בְּכָל־זֹאת	cependant, néanmoins
כְּכָל־הָאֶפְשָׁר	autant que possible
לְכָל־הַיּוֹתֵר	tout au plus
לְכָל־הַפָּחוֹת	tout au moins

מִכָּל־מָקוֹם	de toute manière
כָּל־עוֹד	tant que, aussi longtemps que
‖ כָּל־שֶׁהוּא	quel qu'il soit, quelconque, un peu
כָּל־אֵימַת שֶׁ־	chaque fois que
כָּל־זְמַן שֶׁ־	aussi longtemps que
כָּל־כַּמָּה שֶׁ־	de quelque façon que
כָּל־מַה שֶּׁ־	tout ce qui *ou* que
כְּכָל שֶׁ־... כֵּן	à mesure que...
לֹא כָּל שֶׁכֵּן	à plus forte raison
‖ כֹּלָּה, כֹּלֵּי ארמית	tout
כֹּלֵּי הַאי	tout cela
כֹּלֵּי עָלְמָא	tout le monde
וְכֻלֵּהּ (וכו')	et ainsi de suite, et cétéra
1. כָּלָא (336) פ"י (עצר)	enfermer, emprisonner
(עיכב)	retenir, empêcher
‖ נִכְלָא (403) פ"ע	être emprisonné
‖ (חדל)	cesser, s'arrêter
2. [כלא] הִכְלִיא (507) פ"י (בבעלי־חיים)	croiser
(צמחים)	hybrider (des plantes)
כֶּלֶא (175) ז	geôle *f*
בֵּית־כֶּלֶא ז	prison *f*
כְּלַאי (—) ז	perte *f*
בנק קֶרֶן־כְּלַאי נ	fonds *m* d'amortissement
כַּלַּאי (62) ז	geôlier *m*, gardien *m* de prison
כִּלְאַיִם (261) ז"ז	croisement (d'espèces) *m*
בֶּן־כִּלְאַיִם	métis *m*, hybride *m*
‖ בהש	mélange *m*
דקדוק מִשְׁפַּט־כִּלְאַיִם	anacoluthe *f*
כֶּלֶב (168) ז זואול	chien *m*
כֶּלֶב שׁוֹטֶה	chien enragé
כֶּלֶב־צַיִד	chien de chasse
כֶּלֶב־שְׁמִירָה	chien de garde
עממי כָּאן קָבוּר הַכֶּלֶב	c'est là que gît le lièvre
‖ כֶּלֶב־יָם או ־מַיִם	phoque *m*
כֶּלֶב־נָהָר	loutre *f*
‖ (כנוי־גנאי)	chien *m*, salaud *m*
בֶּן־כְּלָבִים ז	canaille *f*
עממי כֶּלֶב מִי שֶׁ־	il faut être idiot pour
כִּלֵּב (433) פ"י (תפר)	faufiler, coudre provisoirement

כַּלָּךְ (–) ז	soie épaisse
כָּלָךְ (165) ז צמח	férule *f*
כַּלֵּךְ פ״ע	va-t-en
כַּלֵּךְ מִן־	éloigne-toi de
או כַּלֵּךְ לְדֶרֶךְ זוֹ	autre forme de raisonnement
1. כִּלְכּוּל (41) ז	entretien *m*, alimentation *f*
כִּלְכּוּל־דְּבָרִים	arrangement *m* des affaires
2. כִּלְכּוּל (41) ז (שער)	toupet (de cheveux) *m*
כַּלְכִּית (ר׳ ־כִּיּוֹת) נ דג	épinoche *f*
כַּלְכָּל (97) ז	économe *m*, steward *m*
1. כִּלְכֵּל (457) פ״י (פירנס)	nourrir, entretenir
כִּלְכֵּל דְּבָרָיו	arranger ses affaires
‖ (הכיל)	contenir
‖ הִתְכַּלְכֵּל (491) פ״ע	trouver sa subsistance
2. כִּלְכֵּל (457) פ״י	laisser pousser (ses cheveux)
כַּלְכָּלָה (222) נ	subsistance *f*, entretien *m*
‖ (ניהול־משק)	économie *f*
כַּלְכָּלָה מְדִינִית	économie politique
כַּלְכָּלַת־הַבַּיִת	économie domestique
כַּלְכָּלָה (208) נ	corbeille *f*
כַּלְכָּלִי, ־לִית ת	économique
כַּלְכְּלָן (ר׳ ־כְּלָנִים) ז	économiste *m*
כְּלָל (88) ז	règle *f*, généralité *f*, principe *m*
כְּלָלוֹ שֶׁל־דָּבָר	en résumé
מֵהַכְּלָל אֶל־הַפְּרָט	du général au particulier
יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל	exceptionnel
יָצָא מִן־הַכְּלָל	faire exception
מִכְּלָל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן	inférer l’affirmation de la négation
מִכְּלָל שֶׁ־	d’où il résulte que
בִּכְלָל או בְּדֶרֶךְ־כְּלָל	en général
עַד...וְעַד בִּכְלָל	jusqu’à... inclusivement
עַד...וְלֹא עַד בִּכְלָל	jusqu’à... exclusivement
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים וּבִכְלָלָם שְׁנֵי־חַיָּלִים	dix hommes dont deux militaires
בָּא לִכְלַל־דֵּעָה	aboutir à une opinion
יָצָא מִכְּלַל סַכָּנָה	être hors de danger
יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ	devenir inutilisable, tomber en désuétude
‖ לֹא...כְּלָל	pas du tout
לֹא הֲבִינוֹתִי כְּלָל וּכְלָל	je n’ai rien compris du tout
אֵין זֶה קָשֶׁה כְּלָל וְעִקָּר	ce n’est pas du tout difficile
‖ (ציבור) הַכְּלָל	le public
טוֹבַת־הַכְּלָל נ	l’intérêt général, le bien public
עִנְיְנֵי־הַכְּלָל ז״ר	les affaires publiques
כְּלַל־הַנּוֹצְרִים	la chrétienté
כְּלַל־יִשְׂרָאֵל	la communauté juive
הוֹצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן־הַכְּלָל	se désolidariser de la communauté
פָּרַשׁ מִן־הַכְּלָל	faire bande à part
1. כָּלַל (304) פ״י	inclure, comprendre (dans)
‖ כָּלַל כְּלָלִים	fixer des règles
‖ נִכְלַל (388) פ״ע	être inclus, être compris
‖ כִּלֵּל (433) פ״י	généraliser, inclure, intégrer
‖ הִתְכַּלֵּל (467) פ״ע	se fondre, s’unir
(השתלם)	se perfectionner
‖ הִכְלִיל (498) פ״י (ניסח באופן כללי)	généraliser
(מנה עם־)	inclure
2. כִּלֵּל (433) פ״י (הכתיר)	couronner
‖ הִתְכַּלֵּל (467) פ״ע	être couronné, être paré
3. [כלל] הכליל (498) פ״י	marier
כְּלָלוּת (46) נ	généralité *f*
הַבְּעָיָה יְדוּעָה לִי בִּכְלָלוּתָהּ	je connais la question en gros
כְּלָלִי, ־לִית ת	général
אֲסֵפָה כְּלָלִית	assemblée générale
הַשְׂכָּלָה כְּלָלִית	culture générale
צבא הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי	l’état-major général
מְכִירָה כְּלָלִית	liquidation *f*
מְנַהֵל כְּלָלִי	directeur gènèral
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי	nom commun
משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי	procureur général
כְּלָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	généralité *f*, solidarité *f*
[כלם] נִכְלַם (388) פ״ע	avoir honte, être honteux
בּוֹשׁ וְהִכָּלֵם!	tu devrais avoir honte!
‖ הִכְלִים (498) פ״י	faire honte à, insulter
אֵין מַכְלִים דָּבָר	personne ne nuit à autrui
כְּלִמָּה (208) נ	honte *f*, affront *m*

כְּלוֹנָס (ר׳ ־נְסָאוֹת) ז	poteau *m*, pieu *m*, barre *f*
בִּנְיְנֵי־כְּלוֹנְסָאוֹת ר״ד	habitations *fpl* sur pilotis
הָלַךְ עַל־גַּבֵּי־כְלוֹנְסָאוֹת	marcher sur des échasses
הֶעֱמִיד אַרְבַּע כְּלוֹנְסָאוֹת	célébrer un mariage
כְּלוֹר (—) ז כים	chlore *m*
חֻמְצַת־כְּלוֹר נ	acide *m* chlorhydrique
כְּלוֹרִי, ־רִית ת כים	de chlore
נַתְרָן כְּלוֹרִי כים	chlorure *m* de sodium
כְּלוֹרִיד (ר׳ ־דִים) ז כים	chlorure *m*
כְּלוֹרִיתִי, ־תִית ת	chloreux
נַתְרָן כְּלוֹרִיתִי	chlorite *m* de sodium
כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת כים	chlorique
נַתְרָן כְּלוֹרָתִי	chlorate *m* de sodium
כֶּלַח (—) ז	fraîcheur *f*
בהש אָבַד עָלָיו כֶּלַח	être vieilli, être démodé
כְּלִי (6) ז (חפץ)	objet *m*, ustensile *m*
כְּלֵי־בַיִת	articles *mpl* de ménage
כְּלֵי־בַיִת חַשְׁמַלִּיִּים	èlectroménager *m*
כְּלֵי־כֶסֶף	argenterie *f*
כְּלֵי־מִטָּה	literie *f*
בהש יָצָא מִכֵּלָיו	perdre son sang-froid
הוֹצִיא מִכֵּלָיו	faire sortir de son assiette
מִכְּלִי רִאשׁוֹן/שֵׁנִי	de première / seconde main
הִצִּיג אֶת־פּ׳ כְּלִי־רֵק	dépouiller, dévaliser
כְּלִי־זֶמֶר (ר׳ כְּלֵי־זְמָרִים)	musicien ambulant
כְּלִי־קֹדֶשׁ	ministre *m* du culte
כְּלִי־שָׁרֵת (ר׳ כְּלֵי־שָׁרֵת)	outil (au service de qn) *m*
‖ מוס כְּלֵי־נְגִינָה	instruments *mpl* de musique
כְּלֵי־מֵיתָרִים	instruments à cordes
כְּלֵי־נְקִישָׁה	instruments de percussion
כְּלֵי־נְשִׁיפָה	instruments à vent
‖ (בשחמט וכו׳)	pièce *f*
‖ (תחבורה) כְּלִי־רֶכֶב	véhicule *m*
כְּלִי־שַׁיִט	bateau *m*, embarcation *f*
כְּלִי־טַיִס	aéronef *m*
‖ (מלבוש)	vêtement *m*
כְּלֵי־לָבָן	vêtements blancs
‖ צבא נוֹשֵׂא־כֵלִים	écuyer *m*

בהש	bras droit (de qn), domestique *m*
‖ (בגוף החי)	organe *m*
כְּלֵי־הַדִּבּוּר	les organes de la parole
כְּלֵי־הַנְּשִׁימָה	appareil *m* respiratoire
כְּלֵי־הַדָּם	vaisseaux sanguins
כֵּלַי (ר׳ כֵּלָאִים) ז	avare *m*, ladre *m*
כְּלִי, כֵּלַי ← כֹּל	
כַּלְיָא (ר׳ ־אִים) ז	dérivateur *m*
כַּלְיָא־בָרָק	paratonnerre *m*
כַּלְיָא־עוֹרֵב	grillage *m* contre les corbeaux
כְּלִיאָה (201) נ (עצירה)	emprisonnement *m*
‖ (סגירה)	action *f* d'enfermer
כְּלִיאוּת (48, בלי ר׳) נ	fait *m* d'être enfermé
כְּלִיב (1) ז	agrafe (de bureau) *f*
1. כְּלִיבָה (201) נ (מיתקן בנגרות)	étau *m*
2. כְּלִיבָה (201) נ (תפירה)	faufilage *m*
כִּלְיָה (242) נ אנטום	rein *m*
בהש בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב	qui scrute le coeur et les reins
מוּסַר־כְּלָיוֹת ז	remords *m*
‖ כִּלְיוֹת־חִטָּה	fleur *f* de froment
כִּלְיוֹת־הָאֲדָמָה	les entrailles *fpl* de la terre
כְּלָיָה (212) נ	anéantissement *m*, perte *f*
כִּלָּיוֹן (38, בלי ר׳) ז	anéantissement *m*, ruine *f*
כִּלָּיוֹן חָרוּץ	destruction complète
בהש כִּלְיוֹן־עֵינַיִם	impatience *f*, anxiété *f*
‖ רפא	tabès *m*
כְּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	totalité *f*
כְּלִיִּי, ־יִית (ר׳ ־יִּים, ־יִּיּוֹת) ת	instrumental
כְּלִיל (1) ז	couronne *f*
‖ כְּלִיל־הַחֹרֶשׁ צמח	gainier *m*
כָּלִיל, כְּלִילָה ת (שלם)	parfait
כְּלִיל־ (נ׳ כְּלִילַת־) יֹפִי	d'une beauté parfaite
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת	d'une perfection absolue
כְּלִיל־הָעִיר	la ville toute entière
‖ כָּלִיל (—) ז (קרבן)	holocauste *m*
‖ כָּלִיל תה״פ	complètement, entièrement
כְּלִילָה (201) נ (הכללה)	action *f* d'inclure
כְּלִילִי, ־לִית ת	en forme de couronne
אנטום וְרִיד כְּלִילִי	veine *f* coronaire
כָּלִיף, כָּלִיפוּת ← חָלִיף, חָלִיפוּת	

1. כָּמַר (304) פ״י (טמן) — enfouir, enterrer
כָּמַר פֵּרוֹת בָּאֲדָמָה — enfouir des fruits (pour les faire mûrir)
|| נִכְמַר (388) פ״ע — être enfoui
|| כִּמֵּר (433) פ״י — enfouir
|| הִתְכַּמֵּר (467) פ״ע — être enfoui
|| הִכְמִיר (498) פ״י — cacher, enfouir
2. כָּמַר (304) פ״י (הלהיב) — échauffer, allumer
כָּמַר רַחֲמִים — émouvoir la compassion
|| נִכְמַר (388) פ״ע — être ému
נִכְמְרוּ רַחֲמָיו או נִחוּמָיו — sa pitié s'émut
|| כִּמֵּר (433) פ״י — brûler
|| מטבח — braiser
|| הִכְמִיר (498) פ״י — émouvoir
3. כָּמַר (304) פ״י (פרש רשת) — lancer le filet
|| כִּמֵּר (433) פ״י — lancer le filet
|| הִכְמִיר (498) פ״י — lancer le filet
1. כֹּמֶר (191) ז דת — prêtre *m*
כֹּמֶר צְבָאִי — aumônier (non-juif) *m*
2. כֹּמֶר (192) ז (פרי) — fruit mûri sous terre
כְּמָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ דת — clergé *m*
כַּמְרִיר (1) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
כְּמָרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ דת — religieuse *f*, nonne *f*
|| (אשת־כומר) — femme *f* de prêtre
כָּמַשׁ (309) פ״ע — se flétrir, se rétrécir
|| נִכְמַשׁ (388) פ״ע — se flétrir, se rétrécir
|| כִּמֵּשׁ (433) פ״י — rétrécir
|| הִתְכַּמֵּשׁ (467) פ״ע — se rétrécir, dépérir
|| הִכְמִישׁ (498) — se flétrir, se rétrécir
כָּמֵשׁ, כְּמֵשָׁה ת — flétri, fané
כֶּמֶשׁ (166) ז — fait *m* de se faner
כִּמְשׁוֹן (38) ז חקל — nielle *f*
כֻּמְתָּה (ר׳ ־תוֹת) נ — béret *m*
כֻּמְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ — petit béret
1. כֵּן (115) או כַּן (53) ז (בסיס) — socle *m*, piédestal *m*
כַּן־נְחִיתָה — train *m* d'atterrissage
|| בהש עָמַד עַל־כַּנּוֹ — se maintenir, tenir ferme
הֵשִׁיב עַל כַּנּוֹ — rétablir, restaurer
2. כֵּן (114) ז (כינה) — pou *m*
כֵּן, כֵּנָה ת — sincère, franc
|| בִּקֹּרֶת כֵּנָה — critique *f* sincère

|| כֵּן תה״פ — ainsi
אַחֲרֵי־כֵן — ensuite
אִם כֵּן — s'il en est ainsi
אֶלָּא אִם כֵּן — à moins que
אַף עַל־פִּי־כֵן — cependant, néanmoins
וּבְכֵן — eh bien, puisqu'il en est ainsi
וְכֵן הָלְאָה — et ainsi de suite
יָתֵר עַל כֵּן — bien plus
יָתֵר מִכֵּן — davantage
כְּמוֹ־כֵן — de même
לָכֵן או עַל־כֵּן — c'est pourquoi
כִּי עַל־כֵּן — puisqu'aussi bien
שֶׁכֵּן — puisque
לֹא כָּל שֶׁכֵּן — à plus forte raison
|| (נכון) — vrai, juste
כֵּן דִּבַּרְתָּ — tu as dit vrai
|| (הן) — oui
הִיא אָמְרָה כֵּן — elle a dit oui
1. כַּנָּה (208) נ חקל — sujet *m* de greffe, sauvageon *m*
2. כַּנָּה (208) נ (בסיס) — support *m*
כִּנָּה (205) נ חרק — pou *m*
כִּנָּה (447) פ״י — désigner, surnommer
כִּנָּה בְּשֵׁם־גְּנַאי — affubler d'un sobriquet
אֲלֶכְּסַנְדֶּר הַמְכֻנֶּה הַגָּדוֹל — Alexandre dit le Grand
כִּנָּה הַכָּתוּב — le texte use d'un euphémisme
|| הִתְכַּנָּה (480) פ״ע — se surnommer
כִּנּוּי (51) ז — appellation *f*, surnom *m*, dénomination *f*
(שם־גנאי) — sobriquet *m*
כִּנּוּי סִפְרוּתִי — pseudonyme *m*
|| דקדוק כִּנּוּי־הַשֵּׁם — pronom *m*
כִּנּוּי־הַגּוּף — pronom personnel
כִּנּוּי־הַזִּקָּה — pronom relatif
כִּנּוּי־הַקִּנְיָן — pronom possessif
כִּנּוּי־הַשְּׁאֵלָה — pronom interrogatif
כִּנּוּי חוֹזֵר — pronom réfléchi
כִּנּוּי סְתָמִי — pronom indéfini
כִּנּוּי רוֹמֵז — pronom démonstratif
1. כִּנּוּן (51) ז — établissement *m*, mise *f* sur pied
כִּנּוּן־מְדִינָה — fondation *f* d'un Etat
|| צבא כִּנּוּן־תּוֹתָח — pointage *m* d'un canon

כְּלִמּוּת (47, בלי ר') נ — honte *f*
כַּלָּנִית (17) נ צמח — anémone *f*
כְּלָנָס (91) ז — esplanade *f*
כִּלְעֻמַּת ← לְעֻמַּת־
כֶּלֶף (165) ז — tache *f* de rousseur
כְּלַפֵּי־ (267) מ"י — vers, à l'égard de, du côté de
כְּלַפֵּי־מַעְלָה — vers le haut
כְּלַפֵּי־חוּץ — vers l'extérieur
כְּלַפֵּי שֶׁ־ — en ce qui concerne, quant à
כְּלַפֵּי־לַיָּא? ארמית — qu'est-ce que cela veut dire?
כַּלְקוֹלִיתִי, ־תִית ת — chalcolithique
כָּלְשֶׁהוּ (נ' ־שֶׁהִי, ר' ־שֶׁהֵם/ן) ת — quelque
בְּאֹפֶן כָּלְשֶׁהוּ — de quelque manière que ce soit
כַּמָּה או כַּמֶּה תה"פ (מלת־שאלה) — combien?
בֶּן־כַּמָּה אַתָּה? (נ' בַּת־כַּמָּה אַתְּ?) — quel âge as-tu?
עַד־כַּמָּה? — à quel point?
בְּכַמָּה עוֹלֶה הַסֵּפֶר? — combien coûte le livre?
כַּמָּה זָהָב יֵשׁ לוֹ? — combien d'or a-t-il?
|| (מלת־קריאה) — que, comme, combien
כַּמָּה יָפֶה הַנּוֹף! — que ce paysage est beau!
|| (אחדים) — quelques, plusieurs
כַּמָּה יָמִים — quelques jours
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים — de nombreuses fois
זֶה כַּמָּה — depuis longtemps
עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה — à plus forte raison
|| עַד־כַּמָּה שֶׁ־ — autant que
עַד־כַּמָּה שֶׁיָּדוּעַ לִי — autant que je sache
כְּמָה תה"פ — ainsi que, comme
כָּמַהּ (334) פ"ע (לְ־) — languir, soupirer (après)
|| הִתְכַּמֵּהַּ (477) פ"ע — s'éprendre, languir
|| הִכְמִיהַּ (504) פ"י — faire languir, faire soupirer
כָּמֵהַּ, כְּמֵהָה ת — languissant
כֵּמַהּ (—) ז — nostalgie *f*
כְּמֵהָה (ר' ־הִים) נ צמח — truffe *f*
כִּמָּהוֹן (38) ז — nostalgie *f*
כְּמוֹ (278) מ"י — comme
כְּמוֹ שֶׁהוּא — tel qu'il est, tel quel
כְּמוֹ־כְלוּם — en moins de rien
כְּמוֹהוּ כְּאַיִן — il est comme s'il n'existait pas
כָּמוֹךָ כְּפַרְעֹה — tu es l'égal du Pharaon
כְּמוֹ־כֵן — de même

טִפֵּשׁ שֶׁכָּמוֹנִי! — quel idiot je fais!
|| (בערך) — environ, à peu près
כְּמוֹ־שָׁנָה — environ une année
|| מ"ח (כאשר) — lorsque, quand
(כאילו) — comme si
כָּמוּהַּ, כְּמוּהָה ת — espéré, désiré
כַּמּוֹן (—) ז צמח — cumin *m*
כָּמוּס, כְּמוּסָה ת — secret, caché, latent
סוֹד כָּמוּס — profond mystère
פיס חֹם כָּמוּס — chaleur latente
כְּמוּסָה (201) נ רפא — capsule *f*, cachet *m*
כָּמוּר, כְּמוּרָה ת — chaud, ardent
כְּמוּרָה (201) נ דת — clergé *m*
כָּמוּשׁ, כְּמוּשָׁה ת — flétri, fané
|| כְּמוּשִׁים ז"ר — fruits desséchés
כְּמוּשׁ (51) ז — fait *m* de se faner
כְּמוֹת־ (כְּמוֹתִי, ־תְךָ וכו') מ"י — comme, tel que
שׁוֹטֶה שֶׁכְּמוֹתְךָ! — imbécile que tu es!, espèce d'idiot!
כְּמוֹת שֶׁהוּא — tel qu'il est, tel quel
כַּמּוּת (47) נ — quantité *f*
כַּמּוּתִי, ־תִית ת — quantitatif
כְּמִיהָה (201) נ — nostalgie *f*, aspiration *f*
כְּמִינָה (201) נ — enfouissement *m*
כְּמִיסוּת (48) נ — caractère secret, état latent
1. כְּמִירָה (201) נ (הטמנה) — enfouissement *m*
2. כְּמִירָה (201) נ (התעוררות) — émotion *f*
כְּמִירַת־רַחֲמִים — compassion *f*
3. כְּמִירָה (201) נ (של־רשת) — lancement *m* de filet
כְּמִישָׁה (201) נ — fait *m* de se faner
כְּמִישׁוּת (48) נ — dépérissement *m*
כָּמַן (304 נ) פ"י — cacher, enfouir
|| כִּמֵּן (433 נ) פ"י — cacher, dissimuler
|| הִכְמִין (498 נ) פ"י — cacher, dissimuler
כְּמָנָה (212) נ — cachette *f*, embuscade *f*
כַּמְנוֹן (21) ז צמח — pimprenelle *f*
כָּמַס (304) פ"י — cacher, dissimuler
|| נִכְמַס (388) פ"ע — être caché, être dissimulé
כֶּמֶס (166) ז — secret *m*
כַּמְסָנִי, ־נִית ת — cachottier
כִּמְעַט ← מְעַט

|| (בית־תפילה נוצרי) — église *f*
כְּנֵסִיָּתִי, ־יָּתִית ת — ecclésiastique
כְּנֶסֶת (ר׳ כְּנֵסִיּוֹת) נ — réunion *f*, communauté *f*
כְּנֶסֶת־יִשְׂרָאֵל — la communauté juive
היסט הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה — la Grande Assemblée
|| דת בֵּית־כְּנֶסֶת (ר׳ בָּתֵּי־כְנֶסֶת או ־כְּנֵסִיּוֹת) ז — synagogue *f*
|| הַכְּנֶסֶת — le Parlement (en Israël)
חֲבֵר־ (נ׳ חַבְרַת־) הַכְּנֶסֶת — membre *m* du Parlement
[כנע] נִכְנַע (402) פ״ע — se soumettre, se rendre
|| הִתְכַּנֵּעַ (477) פ״ע — se soumettre, s'humilier
|| הִכְנִיעַ (504) פ״י — soumettre, terrasser
1. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (סחורה) — marchandise *f*
2. כִּנְעָה (242, בלי ר׳) נ (כניעה) — soumission *f*, humiliation *f*
כְּנַעַן ש״פ נ (ארץ) — Canaan *m*
כְּנַעֲנִי (ר׳ ־נִים) ז — Cananéen *m*
|| (סוחר) — marchand *m*
כָּנַף (304) פ״י (הקיף) — entourer, embrasser
(אסף) — réunir, rassembler
|| נִכְנַף (388) פ״ע — se blottir, se cacher
|| הִתְכַּנֵּף (467) פ״י — se blottir
|| הִכְנִיף (498) פ״ע — déployer ses ailes
|| פ״י (הצמיח כנפים ל־) — donner des ailes à
בהש (עודד) — animer, stimuler
כָּנָף (106, זוגי כְּנָפַיִם, כַּנְפֵי־) נ (של־עוף) — aile *f*
בַּעַל־כָּנָף — oiseau *m*, volatile *m*
כְּנַף־רְנָנִים — oiseau chanteur
בהש הַיְדִיעָה עָשְׂתָה לָהּ כְּנָפַיִם — la nouvelle se répandit aussitôt
אִמְרַת־כָּנָף נ — maxime *f*, apophtègme *m*
חָסָה תַּחַת־כַּנְפֵי־ — être sous la protection de
פָּרַשׂ כְּנָפוֹ עַל־ או הִסְתִּיר בְּצֵל־כְּנָפָיו — prendre sous sa protection
קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ׳ — rogner les ailes à qn
|| (של־מטוס) — aile
|| צבא (יחידת־מטוסים) — escadre *f*
|| מוס פְּסַנְתֵּר־כָּנָף ז — piano *m* à queue
|| (קצה) כְּנַף־הָאָרֶץ — l'extrémité *f* de la terre
אַרְבַּע־כַּנְפוֹת־הָאָרֶץ — les confins *mpl* de la terre

כְּנַף־בֶּגֶד — pan *m* d'un vêtement
דת אַרְבַּע־כַּנְפוֹת ← אַרְבָּעָה
כָּנָף, כְּנֻפָּה ת — ailé
כְּנָפוֹן (ר׳ כְּנָפוֹנִים) ז — petite aile, ailette
כְּנָפִי, ־פִית ת — ailé, pourvu d'ailes
מָטוֹס דו־כְּנָפִי — biplan *m*
כְּנַפְנַף (91) ז — petite aile, ailette *f*
כַּנָּר (90) ז מוס — violoniste *m*
כִּנֵּר (433) פ״ע מוס — jouer du violon
כַּנָּרִית (17) נ מוס — violoniste *f*
|| עוף — canari *m*, serin *m*
כִּנְרֵר (459) פ״ע עממי — gratter du violon
כִּנֶּרֶת ש״פ נ (עיר) — Kinnèreth (en Galilée) *f*
יָם־כִּנֶּרֶת ז — le lac de Tibériade
[כנש] הִתְכַּנֵּשׁ (467) פ״ע — se réunir, se rassembler
כְּנָת (ר׳ כְּנָווֹת) ז ארמית — compagnon *m*
כֵּס (—) ז — trône *m*, siège *m*
כֵּס־הַמִּשְׁפָּט — siège du tribunal
כֵּס־הָרַבָּנוּת — siège du rabbinat
כֶּסֶא או כֶּסֶה (—) ז — néoménie *f*
בֵּין כֶּסֶה לְעָשׂוֹר — les jours *mpl* de pénitence (entre le 1er et le 10 *Tichré*)
כִּסֵּא (כִּסֵּא־, כִּסְאִי, כִּסְאֲךָ, כִּסְאוֹת) ז — chaise *f*
כִּסֵּא־גַלְגַּלִּים — fauteuil roulant
כִּסֵּא־יָדוֹת — chaise à bras, fauteuil *m*
כִּסֵּא־מַרְגּוֹעַ או ־נוֹחַ — chaise longue
בֵּית־כִּסֵּא (ר׳ בָּתֵּי־כִסֵּא) ז — cabinet *m* d'aisance
|| (של־שליט) — trône *m*
בהש כִּסֵּא־הַדִּין — tribunal *m*
כִּסֵּא־הַמַּלְכוּת — trône royal
כִּסְאוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petite chaise (pour enfants)
כֻּסְבָּר (ר׳ ־רִים) ז צמח — coriandre *f*
כֶּסֶה ← כֶּסֶא
כִּסָּה (342) פ״י — couvrir, cacher
|| נִכְסָה (406) פ״ע — se couvrir, se cacher
|| כֻּסָּה (447) פ״י — couvrir
בהש כִּסָּה עַל־פ׳ — couvrir qn
כִּסָּה עַל־ד״מ מִפ׳ — cacher qch à qn
כִּסָּה אֶת הַהוֹצָאוֹת — couvrir les dépenses
|| הִתְכַּסָּה (480) פ״ע — se couvrir
כִּסּוּחַ (9) ז — fauchage *m*, défrichage *m*

|| אנטום (איבר) organe *m*

2. כִּנּוּן (51) ז (ליפוף) enroulement *m*

כָּנוּס, כְּנוּסָה ת (מקובץ) réuni, rassemblé

|| (מסוגר) renfermé, replié sur soi

כִּנּוּס (51) ז (אספה) congrès *m*, colloque *m*, rencontre *f*

כִּנּוּס־רוֹפְאִים congrès médical

|| (איסוף) réunion *f*, rassemblement *m*

כִּנּוּס־כִּתְבֵי־הַסּוֹפֵר réunion des oeuvres de l'écrivain

כִּנּוּס־הַפַּרְלָמֶנְט convocation *f* du parlement

|| מתמט כִּנּוּס־אֵבָרִים réduction *f* de polynôme

כָּנוּעַ, כְּנוּעָה ת humble, soumis

כְּנוּפְיָה (202) נ bande *f*, compagnie *f*

(של־פושעים) bande, gang *m*

אַנְשֵׁי־כְּנוּפְיָה ז״ר bandits *mpl*, gangsters *mpl*

מַנְהִיג־כְּנוּפְיָה ז chef *m* de bande, meneur *m*

כְּנוּפְיָתִי, ־תִית ת de bande, en bande

כִּנּוֹר (22) ז מוס violon *m*

|| (במקרא) cithare *f*

כֵּנוּת (48, בלי ר׳) נ sincérité *f*, franchise *f*

כְּנִימָה (201) נ חרק vermine (qui attaque les plantes) *f*

כְּנִימַת־מָגֵן cochenille *f*

כְּנִימַת־עָלִים puceron *m*, phylloxéra *m*

כְּנִיסָה (201) נ entrée *f*

כְּנִיסָה חָפְשִׁית entrée libre

בְּחִינַת־כְּנִיסָה נ examen *m* d'entrée

אֵין כְּנִיסָה sens interdit

|| (כינוס) rassemblement *m*

יוֹם־כְּנִיסָה ז jour *m* de marché

|| (התחלה) entrée, commencement *m*

כְּנִיסַת־הֶחָג début *m* de la fête

כְּנִיעָה (201) נ reddition *f*, soumission *f*

כְּנִיעוּת (48, בלי ר׳) נ humilité *f*, soumission *f*

כְּנִישְׁתָּא (—) נ ארמית réunion *f*

בֵּי־כְּנִישְׁתָּא ז synagogue *f*

כִּנְכֵּן (457 נ) פ״ע עממי répondre oui, approuver

כַּנַ״ל (=כַּנִּזְכָּר לְעֵיל) ← 1. זָכַר

כִּנָּם (—) ז vermine *f*

כַּנֶּמֶת (—) נ רפא maladie *f* pédiculaire

1. כַּנָּן (90) ז צבא pointeur *m*

2. כַּנָּן (90) ז (בנמל) cabestan *m*

כִּנֵּן (433 נ) פ״י enrouler

צבא pointer

(מתח קפיץ) tendre (un ressort), bander

כִּנֵּן אֶת־שְׁעוֹנוֹ remonter sa montre

כַּנֶּנֶת (252) נ treuil *m*

כָּנַס (304) פ״י (אסף) rassembler, réunir

(ליקט) ramasser, amasser

|| כָּנַס אִשָּׁה épouser une femme

|| נִכְנַס (388) פ״ע entrer

בָּא לְהִכָּנֵס entrez s'il vous plaît!

נִכְנַס הֶחָג la fête a fait son entrée

נִכְנַס בִּדְבָרִים עִם־ entrer en pourparlers avec

נִכְנַס לְתוֹךְ־דִּבְרֵי־פ׳ interrompre qn

נִכְנַס לְמִצְווֹת atteindre la majorité religieuse

נִכְנַס לְחֻפָּה se marier

נִכְנַס לִקְרָב engager le combat

נִכְנַס לְתַפְקִיד entrer en fonction

נִכְנַס לְתָקְפּוֹ entrer en vigueur

עממי יִכָּנֵס בּוֹ הָרוּחַ! que le diable l'emporte!

|| כִּנֵּס (433) פ״י rassembler, réunir

כִּנֵּס אֲסֵפָה convoquer une assemblée

כִּנֵּס מִסְמָכִים réunir des documents

(קיפל) כִּנֵּס רַגְלָיו replier ses jambes

כִּנֵּס רֹאשׁוֹ בֵּין־כְּתֵפָיו rentrer la tête dans les épaules

מתמט כִּנֵּס אֵיבָרִים réduire un polynôme

צבא כַּנֵּס! serrez vos rangs!

|| הִתְכַּנֵּס (467) פ״ע se réunir, se rassembler

בהש הִתְכַּנֵּס בְּתוֹךְ־עַצְמוֹ rentrer en soi-même

|| הִכְנִיס (498) פ״י faire entrer

הִכְנִיס אוֹרְחִים accueillir des hôtes

הִכְנִיס לְחֻפָּה marier (son enfant)

(הביא רווח) rapporter

הָעֵסֶק הִכְנִיס לוֹ מֵאָה שְׁקָלִים l'affaire lui rapporta cent sicles

כֶּנֶס (166) ז congrès *m*, réunion *f*

כֶּנֶס־מַדְּעָנִים colloque *m*

(של־מוסד קבוע) session *f*

כְּנֵסִיָּה (202) נ (אספה) assemblée *f*

כִּסּוּי (23) ז — couvercle *m*, couverture *f*
כָּסוּי, כְּסוּיָה ת — couvert, caché
כְּסוּי־חֲטָאָה — dont la faute est effacée
כְּסוּי־רֹאשׁ — la tête couverte
כִּסּוּי (51) ז — couverture *f*, couvercle *m*
כִּסּוּי־רֹאשׁ — coiffure *f*
|| (חיפוי) — protection *f*
|| (הסתרה) — déguisement *m*, dissimulation *f*
|| בנק הַמְחָאָה לְלֹא־כִּסּוּי — chèque *m* sans provision
כִּסּוּי־הוֹצָאוֹת — action *f* de couvrir les dépenses
|| (תיאור עתונאי) — reportage *m*
כָּסוּל, כְּסוּלָה ת — boiteux
כִּסּוּס (50) ז — rongement *m*, rognage *m*
1. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (רצוי) — désiré, attendu
2. כָּסוּף, כְּסוּפָה ת (בצבע־הכסף) — argenté
כְּסוּף־שֵׂעָר — aux cheveux argentés
כִּסּוּף (51) ז — désir *m*, aspiration *f*
כִּסּוּפִים ז״ר — nostalgie *f*
כְּסוּת (45) נ — vêtement *m*
בהש כְּסוּת־עֵינַיִם — excuse *f*, prétexte *m*
כָּסַח (332) פ״י — couper, faucher
|| נִכְסַח (402) פ״ע — être coupé, être fauché
|| כִּסַּח (439) פ״י — couper, faucher
|| עממי (הכה קשות) — démolir
כַּסָּח (87) ז — faucheur *m*
כְּסָיָה (212) נ — gant *m*
כְּסָיָה (212) נ צמח — casse *f*
כְּסִיחָה (201) נ — fauchage *m*, défrichage *m*
1. כְּסִיל (1) ז — sot *m*, niais *m*
עָנָה כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ — à niais niais et demi
2. כְּסִיל (—) ז אסטר — Orion (constellation) *m*
כְּסִילוּת (48) נ — sottise *f*, bêtise *f*
כְּסִילִי, ־לִית ת — sot, stupide
כְּסִימָה (201) נ — coupe *f* de cheveux
כְּסִיסָה (201) נ (לעיסה) — mastication *f*
|| (כרסום) — action *f* de ronger *ou* de rogner
כְּסִיפָה (201) נ — nostalgie *f*
כְּסִיפוּת (48) נ — désir *m*, nostalgie *f*
כֶּסֶךְ (165) ז — lanière *f*, courroie *f*
1. כִּסְכּוּס (41) ז (שפשוף) — frottement *m*
2. כִּסְכּוּס (41) ז (גריסה) — grignotement *m*
כִּסְכּוּסִים (41) ז״ר מטבח — semoule *f*
1. כִּסְכֵּס (457) פ״י (שפשף) — frotter, brosser
|| פ״ע (רשרש) — froufrouter
2. כִּסְכֵּס (457) פ״י (גרס בשיניים) — grignoter
כַּסְכְּסָנִי, ־נִית ת — froufroutant
כַּסְכֶּסֶת (252) נ — planche *f* à laver
כָּסַל (306) פ״ע — être sot
|| נִכְסַל (388) פ״ע — se conduire comme un sot
1. כֶּסֶל (166, בלי ר׳) ז (איוולת) — sottise *f*, bêtise *f*
2. כֶּסֶל (166) ז (ירך) — hanche *f*
|| בהש (מעיים) — entrailles *fpl*
|| (תקוה) — espoir *m*
שָׂם כִּסְלוֹ בְּ־ — mettre son espoir en
1. כִּסְלָה (242) נ (איוולת) — sottise *f*, bêtise *f*
2. כִּסְלָה (242) נ (תקווה) — espoir *m*
כִּסְלֵו (—) ז — *Kislew* (3e mois de l'année juive: novembre/décembre) *m*
כָּסַם (304) פ״י — tondre, couper (les cheveux)
כֻּסֶּמֶת (ר׳ כֻּסְּמִים) נ — épeautre *m*
כִּסְנוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — fauteuil *m* à bascule
1. כָּסַס (356) פ״י (כרסם) — ronger, grignoter
חֲרָדָה כּוֹסֶסֶת בְּלִבּוֹ — l'anxiété ronge son coeur
|| נִכְסַס (388) פ״ע — être rongé, être grignoté
|| כִּסֵּס (433) פ״י — ronger, grignoter
2. כָּסַס (356) פ״י — être compté, se compter
|| הִתְכּוֹסֵס (487) פ״ע — participer
1. כָּסַף (304) פ״ע (השתוקק) — languir, désirer
|| נִכְסַף (388) פ״ע (השתוקק) — avoir la nostalgie
נִכְסַף לָמָוֶת — espérer la mort
|| (היה מבוקש) — être désiré ardemment
הַשָּׁעָה הַנִּכְסֶפֶת — l'heure impatiemment attendue
|| הִתְכַּסֵּף (467) פ״ע — avoir envie de, aspirer à
2. [כסף] הִכְסִיף (498) פ״י (ציפה בכסף) — argenter
|| (הלבין) — faire pâlir
בהש הִכְסִיף אֶת־פְּנֵי־פ׳ — faire honte à qn
|| פ״ע (החוויר) — pâlir, blanchir
הִכְסִיפוּ שַׂעֲרוֹתָיו — ses cheveux ont blanchi
כָּסֹף, כְּסֻפָּה ת — argenté
כֶּסֶף (168, ר׳ כְּסָפֵי־, כַּסְפֵּיכֶם) ז (מתכת) — argent *m*

כפיון (22) ז	renversement *m*, fléchissement *m*
כפיון־טובה	ingratitude *f*
‖ רפא	épilepsie *f*
כפיות (—) נ	renversement *m*, fléchissement *m*
כפיות־טובה	ingratitude *f*
כפיל (15) ז	sosie *m*, double *m*
כפילה (201) נ	multiplication *f*
כפילות (48) נ	double emploi *m*, dualité *f*
כפין (—) ת ארמית	affamé
כל־דכפין	quiconque a faim
כפים (15) ז	solive *f*, chevron *m*
כפיף, כפיפה ת	flexible, malléable
1. כפיפה (201) נ	inclinaison *f*
כפיפת־ראש	inclinaison de la tête
‖ בהש	inféodation *f*
2. כפיפה (201) נ (סל)	corbeille *f*, panier *m*
בהש בכפיפה אחת	ensemble, dans le même sac
כפיפות (48, בלי ר׳) נ (נוחות להיכפף)	flexibilité *f*
‖ (כפיפה)	inclinaison *f*
‖ (שיעבוד)	subordination *f*
בכפיפות ל־	sous réserve de
כפיר (1) ז	lionceau *m*
1. כפירה (201) נ (הכחשה)	dénégation *f*
כפירת־ממון	refus *m* de payer
‖ דת	reniement (de la foi) *m*, hérésie *f*
2. כפירה (201) נ (לביאה)	jeune lionne *f*
1. כפישה (201) נ (דריסה)	humiliation *f*
בהש מרד לפ׳ בכפישה	traiter qn durement
‖ (גסות)	ignominie *f*
2. כפישה (201) נ (סל)	corbeille *f*
כפית (ר׳ כפיות) נ	petite cuiller
כפיתה (201) נ	action *f* de lier *ou* d'attacher
כפיתות (—) נ	soumission *f*
כפכף (53) ז	petite main, menotte *f*
כפל (88) ז	duplicata *m*, double *m*
כפל (302) פ״י	doubler, redoubler
‖ °(קיפל)	plier
‖ מתמט כפל ב־	multiplier par
‖ נכפל (389) פ״ע	être doublé
מתמט	être multiplié
‖ כפל (433) פ״י	doubler, redoubler
‖ התכפל (467) פ״ע	redoubler (*v. intr.*)
(התקפל)	se replier
‖ הכפיל (499) פ״י	doubler, polycopier
(קיפל)	replier
מתמט הכפיל ב־	multiplier par
כפל (135, בלי ר׳) ז	double *m*
כפל (166, זוגי כפלים) ז	double *m*
תשלומי־כפל ז״ר	paiement *m* du double
כפל־לשון	redite *f*, redondance *f*
‖ מתמט	multiplication *f*
לוח־הכפל ז	table *f* de multiplication
‖ (קפל)	pli *m*
‖ כפלים תה״פ	au double, deux fois plus
כפל־כפלים	beaucoup plus, au centuple
כפלן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ת	qui redouble
דקדוק דגש כפלן	*daguéch m* de redoublement
כפן (302 נ) פ״י (כפף)	pencher, incliner
כפן (105, בלי ר׳) ז	faim *f*, famine *f*
כפן (310 נ) פ״ע	avoir faim
‖ הכפין (499 נ) פ״י	affamer
כפן (90) ז עוף	spatule *f*
כפני, ־נית ת	palmé
כפנית (ר׳ ־ניות) נ צמח	datte *f* sauvage
כפף (356) פ״י (היטה למטה)	incliner, courber
כפף ראשו	incliner la tête
בהש כפף אזנו	prêter l'oreille
‖ (הכריח)	forcer, contraindre
‖ נכף (428) או נכפף (389) פ״ע	se pencher
נכף לפ׳	s'humilier devant qn
‖ כופף (454) פ״י	courber
‖ התכופף (487) פ״ע	se pencher, se courber
‖ הכפיף (499) או הכף (529) פ״י	faire pencher, courber
(שיעבד)	subordonner, soumettre
כפף (166) ז	inclination *f*, inflexion *f*
כפפה (215) נ	gant *m*
בהש זרק הכפפה לפ׳	jeter le gant à qn
טפל בפ׳ בכפפות־משי	prendre des gants avec qn
אגרוף־ברזל בכפפת־משי	une poigne de fer dans un gant de velours

כַּף־הַסַּיָּדִים	truelle *f*
כַּף־הַקֶּלַע	creux *m* de la fronde
נִקְלַע בְּכַף־הַקֶּלַע	être tiraillé en tous sens
‖ צמח כַּף־הָאַוָּז	ansérine *f*, chénopode *m*
כַּף־הַזְּאֵב	lycopode *m*, pied-de-loup *m*
כַּף (—) נ	*kaf* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
כַּף כְּפוּפָה	*kaf* ordinaire
כַּף פְּשׁוּטָה או סוֹפִית	*kaf* final
כַּף רְפוּיָה	*kaf* spirant
כֵּף (113) ז	rocher *m*
‖ גיאוגר	cap *m*
כֵּף הַתִּקְוָה הַטּוֹבָה	cap de Bonne-Espérance
כָּפָה (352) פ״י (הפך)	retourner, renverser
כָּפָה אֶת־הַמִּטָּה	retourner le lit (en signe de deuil)
כָּפָה עַל־פְּ׳ הַר כְּגִיגִית	mettre qn au pied du mur
כְּמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד	comme possédé du démon
‖ (הכריח)	obliger, contraindre, forcer
כּוֹפִים אֶת־פְּ׳ עַד־שֶׁיֹּאמַר רוֹצֶה אֲנִי	arracher son consentement à qn
כָּפָה תַּשְׁלוּם עַל־	imposer un paiement à
כָּפָה מָרוּתוֹ עַל־	imposer son autorité à
‖ כָּפָה בַּטּוֹבָה	être ingrat
‖ **נִכְפָּה** (408) פ״ע (נהפך)	être renversé
(הוטל)	être imposé
הַהַחְלָטָה נִכְפְּתָה עָלָיו	la décision lui fut imposée
‖ רפא	être atteint d'épilepsie
כַּפָּה (208) נ	paume (de la main) *f*, main *f*
כַּפַּת־שֹׁחַד	main vénale, corruption *f*
‖ (עלה־תמר)	branche (de palmier) *f*
כִּפָּה (208) נ	voûte *f*, dôme *m*, coupole *f*
כִּפַּת־גַּג	toiture *f*
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם	en plein air
בהש מָשַׁל בְּכִפָּה	gouverner souverainement
‖ (בית־סוהר)	prison *f*
‖ גיאוגר (תל)	dôme
כִּפַּת־עֵץ	cime *f* d'un arbre
‖ (כובע)	calotte *f*
‖ (מכסה עגול)	cloche *f*
כִּפַּת־זְבוּבִים	couvre-plat *m*
כָּפוּי, כְּפוּיָה ת (הפוך)	retourné, renversé
‖ (נאלץ)	forcé, contraint, imposé
כְּפוּי־שֵׁד	possédé du démon
פִּתְרוֹן כָּפוּי	solution imposée
‖ כְּפוּי־ (נ׳ כְּפוּיַת־) טוֹבָה	ingrat
כָּפוּל, כְּפוּלָה ת	double
כָּפוּל וּמְכֻפָּל	multiple, nombreux, redoublé
‖ מתמט חָמֵשׁ כָּפוּל שֵׁשׁ	cinq fois six
כִּפּוּל (51) ז	multiplication *f*
כְּפוּלָה (201) נ מתמט	multiple *m*
כְּפוּלָה מְשֻׁתֶּפֶת	commun multiple
‖ (בספרייה)	double *m*
כָּפוּן, כְּפוּנָה ת	affamé
כִּפּוּף (15) ז (סל)	nasse *f*
כָּפוּף, כְּפוּפָה ת (מעוקם)	incliné, courbé
אוֹת כְּפוּפָה (כ, נ, פ, צ)	lettre recourbée (non finale)
בהש נֶפֶשׁ כְּפוּפָה	âme *f* humble
‖ (ניתן למרות)	subordonné, soumis
כָּפוּף לַחֹק	assujetti à la loi
הַצָּבָא כָּפוּף לַמֶּלֶךְ	l'armée relève du roi
בְּכָפוּף לְ־	sous réserve de
כִּפּוּף (51) ז	incurvation *f*, torsion *f*
1. **כְּפוֹר** (21) ז (קרח)	gelée *f*, froid *m*, givre *m*
2. **כְּפוֹר** (21) ז (גביע)	coupe (à boire) *f*
כָּפוּר, כְּפוּרָה ת	givré
כִּפּוּר (51) ז	expiation *f*, propitiation *f*
דת יוֹם־כִּפּוּר או ־כִּפּוּרִים ז	jour *m* du Pardon
כְּפוֹרִי, ־רִית או **כְּפוֹרָנִי**, ־נִית ת	de givre
כָּפוּשׁ, כְּפוּשָׁה ת (מושפל)	humilié, abattu
‖ (מכוער)	laid
כִּפֵּחַ, כִּפַּחַת (ר׳ כִּפְּחִים, ־חוֹת) ת	géant, dégingandé
כְּפִי ← **פֶּה**	
כְּפִיָּה (202) נ	contrainte *f*
כְּפִיָּה דָּתִית	contrainte religieuse
עֲבוֹדַת־כְּפִיָּה נ	travaux forcés
מִתּוֹךְ־כְּפִיָּה	sous la contrainte
‖ כְּפִיַּת־טוֹבָה	ingratitude *f*
כָּפִיָּה (ר׳ כָּפִיּוֹת) נ	*kafiyya* (coiffure arabe) *f*
כָּפִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ דג	maquereau *m*

כָּרָב (88) ז חקל	jachère *f*
כָּרַב (304) פ״י	labourer
כַּרְבֵּל (114) ז חקל	tamis *m*, crible *m*, sas *m*
1. כִּרְבֵּל (457) פ״י	envelopper, emmitoufler
‖ הִתְכַּרְבֵּל (491) פ״י	s'envelopper
2. כִּרְבֵּל (457) פ״י חקל	tamiser, passer au sas
כַּרְבֹּלֶת (256) נ	crête (de coq) *f*
‖ צמח	amarante *f*
כַּרְבָּלְתָּן (97) ז צמח	crête-de-coq (plante) *f*
כַּרְגָּה (—) נ	capitation *f*, taxe *f* par tête
1. כָּרָה (342) פ״י (חפר)	creuser
כָּרָה שׁוּחָה	tendre un piège
כָּרָה פֶּחָם	extraire du charbon
בהש כָּרָה אֹזֶן לִפְ'	attirer l'attention de qn
כָּרָה רָעָה	tramer un complot
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être creusé
2. כָּרָה (342) פ״י (קנה)	acquérir, acheter
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être acquis, être acheté
3. כָּרָה (342) פ״י (סעודה)	apprêter (un festin)
‖ נִכְרָה (406) פ״ע	être apprêté
כֵּרָה (229) נ (סעודה)	repas *m*, festin *m*
1. כְּרוּב (41) ז צמח	chou *m*
כְּרוּב־הַקֶּלַח	chou-rave *m*
2. כְּרוּב (ר׳ ־בִים) ז דת	*kerouv* (animal hiératique, sorte d'ange) *m*
יוֹשֵׁב־הַכְּרוּבִים	qui trône sur les *kerouvim*
‖ בהש (ילד נחמד)	chérubin *m*
כְּרוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ צמח	chou-fleur *m*
כְּרוּז (41) ז	proclamation *f*, manifeste *m*
כָּרוֹז (31) ז	héraut *m*, crieur public
כָּרוּי, כְּרוּיָה ת	creusé
בהש כְּרוּי־אֹזֶן	attentif
כְּרַוְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	carvi *m*
כְּרוּכִיָּה (202) נ עוף	grue *f*
צָוַח כִּכְרוּכִיָּה	crier à tue-tête
כְּרוּכִית (ר׳ ־כִיּוֹת) נ מטבח	beignet *m*, chausson *m*
כְּרוֹם (—) ז כים	chrome *m*
כְּרוֹם (—) ז מיתול	oiseau multicolore (légendaire)
בהש הִשְׁתַּנָּה כִּכְרוֹם	changer de couleur
כְּרוֹמוֹסוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ ביול	chromosome *m*
כְּרוֹמָטִי, ־טִית ת	chromatique
מוס סֻלָּם כְּרוֹמָטִי	gamme *f* chromatique
כְּרוֹן (97) ז עוף	courlis *m*
כְּרוֹנוֹלוֹגִי, ־גִית ת	chronologique
כְּרוֹנוֹלוֹגְיָה (—) נ	chronologie *f*
כְּרוֹנִי, ־נִית ת	chronique
רפא מַחֲלָה כְּרוֹנִית	maladie *f* chronique
כְּרוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ	poutre *f*
כָּרַז (304) פ״י	proclamer, publier
‖ נִכְרַז (388) פ״ע	être proclamé, être publié
‖ הִכְרִיז (498) פ״י	proclamer, déclarer, annoncer
הִכְרִיז מִלְחָמָה	déclarer la guerre
כְּרָזָה (212) נ	affiche *f*, placard *m*
כְּרָזִי, ־זִית ת זואול	amphibie
כַּרְזִיל (1) ז	apprenti berger, pastoureau *m*
כַּרְזָנוּת (46) נ	publicité bruyante
כַּרְזָנִי, ־נִית ת	criard
[כרח] הִכְרִיחַ (504) פ״י	obliger, forcer
הִכְרִיחַ פְּ׳ לְדַבֵּר	obliger qn à parler
כֹּרַח (195, בלי ר׳) ז	contrainte *f*
עַל־כָּרְחִי (־כָּרְחֲךָ וכו׳)	malgré moi (toi *etc*)
עַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד	tu nais contre ton gré
הוּא בָּא בְּעַל־כָּרְחוֹ	il est venu contre son gré
כַּרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ	cartographie *f*
כַּרְטוֹן (21) ז	carton *m*
כִּרְטוּס (41) ז	mise *f* en fiches
כַּרְטִיס (ר׳ ־סִים) ז	carte *f*, billet *m*
כַּרְטִיס־בִּקּוּר	carte de visite
כַּרְטִיס־נְסִיעָה	billet, ticket *m*
(של־קטלוג)	fiche *f*
כַּרְטִיס־הַדְרָכָה	fiche-guide *f*
כַּרְטִיס־זָעוּר	microfiche *f*
כַּרְטִיסִיָּה (ר׳ ־סִיּוֹת) נ	carte *f* d'abonnement
‖ (אוסף כרטיסים)	cartothèque *f*
כַּרְטִיסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	receveur *n*
כִּרְטֵס (459) פ״י	mettre en fiches
כַּרְטֶסֶת (252) נ	fichier *m*
כְּרִי (5) ז (של־תבואה)	tas (de blé) *m*
°כָּרִי (—) ז	mercenaire carien
כְּרִיבָה (201) נ	labour *m*
כְּרִיָּה (202) נ	fouille *f*, excavation *f*

כְּפָר (88) ז — village *m*
בֶּן־ (נ' בַּת־) כְּפָר — villageois *n*
חַיֵּי־כְּפָר ז"ר — vie *f* de campagne
‖ כְּפַר־נַחוּם ש"פ ז — Capharnaüm (ville de Galilée) *m*
כָּפַר (302) פ"י (מרח) — enduire
‖ (כיסה) — couvrir
‖ (הכחיש) — nier, renier
כָּפַר בְּאַשְׁמָה — plaider non-coupable
כָּפַר בָּעִקָּר — renier sa foi
כָּפַר בַּטּוֹבָה — être ingrat
‖ כִּפֵּר (433) פ"י (שיכך) — apaiser
כִּפֵּר פְּנֵי־פ' — rendre qn propice
(סלח) — absoudre, effacer (une faute)
כִּפֵּר עַל־ או בְּעַד־פ' — faire absoudre qn
כִּפֵּר עַל־עֲווֹנוֹ — expier sa faute
חֵטְא לֹא יְכֻפַּר — faute *f* impardonnable
‖ הִתְכַּפֵּר (467) פ"ע — être pardonné
1. כֹּפֶר (191, בלי ר') ז (חימר) — bitume *m*
כֹּפֶר־הַיְּהוּדִים — asphalte *m*, bitume de Judée
2. כֹּפֶר (191, בלי ר') ז (תמורה) — rachat *m*, contrepartie *f*
‖ (פדיון־נפש) — rançon *f*
נָתַן כֹּפֶר־נֶפֶשׁ — payer une rançon
3. כֹּפֶר (191) ז צמח — henné (arbuste) *m*
‖ (קמפור) — camphre *m*
4. כֹּפֶר (191) ז (כפר) — village *m*, hameau *m*
כַּפָּרָה (221) נ (מחילה) — pardon *m*, expiation *f*
‖ (תמורה) — rançon *f*, prix *m* de rachat
הֲרֵינִי כַּפָּרָתוֹ — je donnerais ma vie pour lui
הֲרֵינִי כַּפָּרַת־מִשְׁכָּבוֹ — puissé-je être son substitut (se dit de parents décédés)
‖ דת (קרבן־חטאת) — sacrifice *m* expiatoire
כַּפָּרוֹת נ"ר — *kapparoth* (volailles consommées la veille de *Kippour*) *fpl*
עממי אֲנִי צָרִיךְ לוֹ לְכַפָּרוֹת — je n'en ai nul besoin
כְּפָרוֹן (21) ז — petit village
כַּפְרִי, ־רִית ת — villageois, campagnard
כַּפְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — rusticité *f*
כַּפְרָן (97) ז (שקרן) — menteur *m*, imposteur *m*
‖ דת — renégat *m*, hérétique *m*

כַּפְרָנוּת (46) נ — mensonge *m*, imposture *f*
‖ דת — hérésie *f*, apostasie *f*
כַּפֹּרֶת (256) נ (מכסה) — couvercle *m*
‖ דת (בבית־המקדש) — propitiatoire *m*
כָּפַשׁ (302) פ"י — presser, piétiner, écraser
‖ נִכְפַּשׁ (389) פ"ע — être piétiné, être écrasé
‖ כִּפֵּשׁ (433) פ"י — piétiner, écraser
‖ הִתְכַּפֵּשׁ (467) פ"ע — se rouler, se vautrer
‖ הִכְפִּישׁ (499) פ"י — presser, piétiner, salir
‖ טכנ — fraiser
1. כֹּפֶשׁ (191) ז (סל) — panier *m*
2. כֹּפֶשׁ (—) ז (לחץ) — accablement *m*
כָּפַת (302 ת) פ"י — lier, entraver
‖ נִכְפַּת (389 ת) פ"ע — être lié, être entravé
‖ כִּפֵּת (433 ת) פ"י — lier, attacher
‖ מטבח — brider, trousser, ficeler
כֶּפֶת (ר' כְּפָתִים) ז — lien *m*, noeud *m*
כֹּפֶת (187) ז — bûche *f*, bloc *m*
כֻּפְתָּה (ר' ־תּוֹת או ־תָּאוֹת) נ מטבח — boulette *f*
1. כַּפְתּוֹר (21) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
בהש כַּפְתּוֹר וָפֶרַח! — quelle merveille!
‖ (בבגד) — bouton
‖ (בעמוד) — chapiteau *m*
‖ (במכונה) — bouton
כַּפְתּוֹר־הַמַּתְנֵעַ — contact *m* de départ
‖ אנטום כַּפְתּוֹר־הַקָּנֶה — pomme *f* d'Adam
2. כַּפְתּוֹר ש"פ נ (אי) — la Crète
כִּפְתּוּר (41, בלי ר') ז — action *f* de boutonner
כִּפְתֵּר (457) פ"י — boutonner
מְכֻפְתָּר — collet-monté
‖ הִתְכַּפְתֵּר (491) פ"ע — se boutonner
בהש (הסתגר) — se renfermer
1. כַּר (57) ז (כסת) — coussin *m*, oreiller *m*
‖ (אוכף) — selle *f*
2. כַּר (57) ז (שדה־מרעה) — prairie *f*, pâturage *m*
כַּר־דֶּשֶׁא — pré *m*, gazon *m*
בהש מָצָא כַּר נִרְחָב — trouver un vaste champ d'action
3. כַּר (57) ז (כבש) — mouton gras
‖ (כלי־מלחמה עתיק) — bélier *m*
4. °כַּר (57) ז (שליח) — courrier *m*

|| הִתְכָּרֵס (474) פ"ע — étaler son ventre
כֶּרֶס (134) נ — ventre *m*
מִלֵּא כְּרֵסוֹ — se remplir le ventre
כְּרֵסָהּ בֵּין־שִׁנֶּיהָ — en état de grossesse avancée
בְּלוּטַת־הַכָּרֵס נ — pancréas *m*
סְבָרַת־כֶּרֶס נ — opinion *f* fantaisiste
כֻּרְסָה (207, ר' ־סוֹת או ־סָאוֹת) נ — fauteuil *m*
כִּרְסוּם (41) ז — rongement *m*, grignotement *m*
|| טכנ — fraisage *m*
כַּרְסִי, ־סִית ת — gros, ventru
כֻּרְסִית (ר' ־סִיּוֹת) ת — petit fauteuil
כִּרְסֹם (144) ז טכנ — fraise *f*
כִּרְסֵם (459) פ"י — ronger, grignoter
|| טכנ — fraiser
|| בהש כִּרְסֵם בְּלֵב־פ' — ronger le coeur de qn
כַּרְסְמָן (97) ז זואול — rongeur *m*
כַּרְסֶמֶת (—) נ — farcin (maladie des chevaux) *m*
כַּרְסָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne ventrue
כַּרְסָנוּת (46, בלי ר') נ — embonpoint *m*
כַּרְסָנִי, ־נִית ת — gros, volumineux
כַּרְסְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne ventrue
כַּרְסְתָנִי, ־נִית ת — gros, volumineux
כָּרַע (332) פ"ע (ברך) — fléchir (le genou)
כָּרוּעַ עַל־בִּרְכָּיו — agenouillé
כָּרְעָה לָלֶדֶת — accoucher
|| (צנח) — s'affaisser, s'écrouler
כָּרַע תַּחְתָּיו — s'effondrer
כָּרַע תַּחַת־הָעֹל — succomber sous le joug
|| הִכְרִיעַ (504) פ"י (הכניע) — soumettre, vaincre
(את־המאזניים) — faire pencher (la balance)
הִכְרִיעַ לְכַף־זְכוּת — décider favorablement
דֵּעָה מַכְרַעַת — voix prépondérante
צַעַד מַכְרִיעַ — démarche décisive
(החליט) — décider, trancher
הִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם — arbitrer entre eux
כֶּרַע (178, זוגי כְּרָעַיִם, כַּרְעֵי־) ז (רגל) — pied *m*
כַּרְעֵי־הַמִּטָּה — les pieds du lit
בהש עוֹמֵד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת — fragile
כַּרְעוֹ שֶׁל־אָבִיו — son père tout craché
1. כַּרְפַּס (—) ז צמח — céleri *m*
2. כַּרְפַּס (—) ז (אריג) — étoffe fine

כָּרֶץ (168) ז זואול — ascaride *m*
כָּרֶצֶת (—) נ רפא — ascaridose *f*
כַּרְקוֹם (—) ז — troupe *f*, commando *m*
כָּרָר (100) ז — sellier *m*, bourrelier *m*
כָּרֵשׂ (134) נ — ventre *m*
כּוֹרֶשׁ ש"פ ז — Cyrus *m*
כְּרֵשָׁה (205) נ צמח — poireau *m*
כַּרְשִׁינָה (ר' ־נִים) נ צמח — vesce *f*
כָּרַת (304 ת) פ"י — couper, retrancher
בהש (השמיד) — extirper, exterminer
|| כָּרַת בְּרִית — conclure une alliance
|| נִכְרַת (388 ת) פ"ע — être coupé, être retranché
בהש (נפסק) — être interrompu, être aboli
נִכְרְתָה תִּקְוָתוֹ — son espoir a été déçu
(נשמד) — être extirpé, être exterminé
|| כֵּרֵת (436 ת) פ"י — couper, retrancher
|| הִכְרִית (498 ת) פ"י — anéantir, exterminer
כָּרֵת (ר' כְּרִיתוֹת) ז — extirpation (d'un coupable par châtiment divin) *f*
כֹּרֶת (187) ז — tronc *m*, souche *f*
כְּרֵתִי, ־תִית ת — crétois
הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי — la garde crétoise (du roi David)
עַמֵּי כְּרֵתִי וּפְלֵתִי — racaille *f*, pègre *f*
|| כְּרֵתִים ש"פ נ (אי) — la Crète
כַּרְתִּי (—) ז צמח — poireau *m*
|| (צבע ירוק) — couleur vert clair

°כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה ← כֶּבֶשׂ, כִּבְשָׂה

כַּשְׂדִּי, ־דִּית ת — chaldéen
|| כַּשְׂדִּי (ר' ־דִּים) ז — Chaldéen *m*
בהש (חוזה בכוכבים) — astrologue *m*
כָּשָׂה (342) פ"ע — engraisser
כָּשֶׂה, כְּשָׂה ת — gras
כָּשׁוּל, כְּשׁוּלָה ת — chancelant, trébuchant
כְּשׁוּל־בִּרְכַּיִם — aux genoux défaillants
כָּשׁוּף, כְּשׁוּפָה ת — ensorcelé, enchanté
כִּשּׁוּף (51) ז — sorcellerie *f*, magie *f*
כִּשּׁוּר (51) ז — qualification *f*
כְּשׁוּת (—) נ צמח — houblon *m*
|| בהש (שער רך) — duvet *m*
כַּשִּׁיל (ר' ־לִים) ז — cognée *f*

כְּרִיַּת־פֶּחָם	extraction *f* de charbon
כְּרִיזָה (201) נ	proclamation *f*, sommation *f*
1. כָּרִיךְ (15) ז (סנדוויץ')	sandwich *m*
2. כָּרִיךְ (15) ז צמח	carex *m*, laiche *f*
כְּרִיכָה (201) נ (קשירה)	action *f* d'enrouler
‖ (צירוף)	réunion *f*, liaison *f*
‖ (של־ספר)	reliure *f*
מָסַר לִכְרִיכָה	donner à relier
כְּרִיכַת־עוֹר	reliure en cuir
כְּרִיכָה קַלָּה	brochage *m*
כְּרִיכוּת (48, בלי ר') נ	attachement *m*
כְּרִיכִיָּה (202) נ	atelier *m* de reliure
כְּרִיעָה (201) נ	agenouillement *m*
כָּרִישׁ (15) ז דג	requin *m*
כְּרִית (—) נ	onde *f*, flot *m*, vague *f*
נַחַל־כְּרִית ז	torrent *m*
כָּרִית (17) נ	coussin *m*, oreiller *m*
כָּרִית־דְּיוֹ	tampon encreur
כְּרִיתָה (201) נ	coupure *f*, retranchement *m*
כְּרִיתַת־עֵצִים	abattage *m* d'arbres
‖ כְּרִיתַת־בְּרִית	conclusion *f* d'une alliance
‖ משפט	divorce *m*
‖ כְּרִיתוּת ← כָּרֵת	
כְּרִיתוּת (—) נ	séparation *f*, divorce *m*
סֵפֶר־כְּרִיתוּת ז	acte *m* de divorce
כְּרַךְ (53) ז	grande ville, métropole *f*, cité *f*
בֶּן (נ' בַּת־) כְּרַךְ	citadin
כָּרַךְ (304) פ"י (קשר)	lier, attacher, enrouler
כָּרַךְ תַּחְבֹּשֶׁת	appliquer un pansement
כָּרַךְ חֲבִילָה	ficeler un paquet
נָחָשׁ כָּרוּךְ עַל־הֶעָקֵב	un serpent au talon
‖ (צרף)	joindre, réunir
כְּרוּכִים זֶה בָּזֶה	indissolublement liés
כָּרוּךְ בְּהוֹצָאוֹת	qui implique des dépenses
כָּרוּךְ אַחֲרֵי ־פ'	collé à qn
‖ (ספר)	relier
כֶּרֶךְ (165) ז (ספר)	volume *m*
בְּאַרְבָּעָה כְּרָכִים	en quatre volumes
‖ (צרור)	paquet *m*
בהש בְּכֶרֶךְ אֶחָד	ensemble, d'un seul trait
כַּרְכֹּב (149) ז	rebord *m*, moulure *f*, corniche *f*
כִּרְכֵּב (457) פ"י	encadrer, enchâsser
כַּרְכֶּבֶת (252) נ טכנ	guillaume *m*
כִּרְכּוּר (41) ז	danse *f*, pirouette *f*
‖ בהש (תחבולות)	détour *m*, subterfuge *m*
כִּרְכּוּרֵי־לָשׁוֹן	circonlocutions *fpl*
כְּרַכִּי, ־כִּית ת	urbain, citadin
כְּרַכִּיּוּת (47, בלי ר') נ	manières citadines
כַּרְכֹּם (144) ז	crocus *m*, safran *m*
כִּרְכֵּם (457) פ"י	teindre en jaune orangé
בהש פָּנִים מְכֻרְכָּמוֹת	visage *m* livide
‖ (תיבל בכרכום)	assaisonner de safran
‖ הִתְכַּרְכֵּם (491) פ"ע	devenir jaune orangé
הִתְכַּרְכְּמוּ פָּנָיו	devenir livide
כַּרְכְּמִי, ־מִית ת	jaune orangé, safrané
כִּרְכָּר (91) ז (סביבון)	toupie *f*
‖ (של־נול)	fuseau *m*
כִּרְכֵּר (457) פ"ע	danser, faire des pirouettes
בהש כִּרְכֵּר מִסָּבִיב לפ'	faire la cour à qn
‖ הִתְכַּרְכֵּר (491) פ"ע	sautiller, se trémousser
כַּרְכָּר (—) ז	grès *m*
כִּרְכָּרָה (223) נ	fiacre *m*, cabriolet *m*
כַּרְכָּשׁ (91) ז	tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֶּשֶׁת (252) נ	gros intestin
מטבח כַּרְכֶּשֶׁת מְמֻלָּאָה	saucisse *f*
‖ (צינור)	tube *m*, tuyau *m*
כַּרְכֹּשֶׁת (ר' ־כּוֹשׁוֹת) נ זואול	belette *f*
כְּרֹכֶת (256) נ	paquet *m*
כָּרַם (304) פ"י (ערם)	entasser, empiler
כָּרֹם, כְּרֻמָּה ת	jaune orangé, safrané
כֶּרֶם (176) ז	vigne *f*, vignoble *m*
כֶּרֶם־זֵיתִים	olivaie *f*
בהש כֶּרֶם בְּיַבְנֶה	l'Académie *f* de Yavné
כִּרְמֵז (459) פ"י	donner un coup de poing
כַּרְמִיל או כַּרְמִין (—) ז	carmin *m*, écarlate *f*
1. כַּרְמֶל (17, בלי ר') ז (מקום־גנים)	pays *m* fertile, verger *m*
‖ הַר־הַכַּרְמֶל ז	le mont Carmel
2. כַּרְמֶל (17, בלי ר') ז (גרגרים)	grains grillés
כַּרְמְלִית (ר' ־לִיּוֹת) נ	terrain *m* vague
כַּרְמַת (—) נ חקל	vigne *f* en espalier
[כרס] הִכְרִיס (498) פ"ע	prendre du ventre

‖ דת	secte *f*
כַּת־הָאִיסִיִּים	la secte des Esséniens
כְּתָב (88) ז	écriture *f*
כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים	l'écriture hiéroglyphique
כְּתַב־הַיְתֵדוֹת	l'écriture cunéiforme
כְּתַב־סְתָרִים	écriture chiffrée
אוֹתִיּוֹת־כְּתָב נ״ר	lettres cursives
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב	mettre par écrit
בִּכְתָב	par écrit
תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב	la loi écrite
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ	littéralement, ponctuellement
כְּתַב־יָד	manuscrit *m*
בִּכְתַב־יָדוֹ	de sa propre main
‖ (מסמך)	écrit *m*, lettre *f*, acte *m*
כְּתַב־אֲמָנָה	lettres *fpl* de créance
כְּתַב־אִשּׁוּם	acte d'accusation
כְּתַב־מִנּוּי	lettre de nomination
כְּתַב־עֵת (ר׳ כִּתְבֵי־עֵת)	périodique *m*, revue *f*
כְּתַב־פְּלַסְתֵּר	libelle *m*, pamphlet *m*
‖ (חיבור)	écrit *m*, oeuvre *f*
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ	l'Ecriture sainte
כָּל־כִּתְבֵי־עַגְנוֹן	oeuvres complètes d'Agnon
כָּתַב (302) פ״י	écrire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב	savoir lire et écrire
נַעַר יִכְתְּבֵם	on peut les compter sur les doigts
כָּתַב אֶת־נְכָסָיו לִפ׳	léguer ses biens à qn
‖ נִכְתַּב (389) פ״ע	être écrit, être inscrit
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵבוּ	bonne année! (souhait)
‖ כִּתֵּב (433) פ״י	inscrire, graver
‖ הִתְכַּתֵּב (467) פ״ע (עִם־)	correspondre (avec)
‖ הִכְתִּיב (499) פ״י	faire écrire, dicter
בהש הִכְתִּיב תְּנָאָיו	dicter ses conditions
כַּתָּב (90) ז	écrivain *m*, scribe *m*
‖ (של־עיתון)	correspondant *m*, reporter *m*
כַּתָּב צְבָאִי	correspondant de guerre
כִּתְבֵּב (457) פ״י	écrivailler
כַּתָּבָה (221) נ	reportage *m*, article *m*
כְּתֻבָּה (208) נ	contrat *m* de mariage
כַּתְּבוּת (46) נ	scribouillage *m*
כְּתָבִי, ־בִית ת	graphique
כַּתְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	copiste *n*, scribe *n*
(במכונה)	dactylo *n*
‖ (מרבה לכתוב)	plumitif *m*, graphomane *m*
כַּתְבָנוּת (46, בלי ר׳) נ (במכונה)	dactylographie *f*
‖ (כתיבה שטחית)	graphomanie *f*
כְּתֹבֶת (256) נ	inscription *f*
‖ (ציטוט בראש מאמר)	exergue *m*
כְּתֹבֶת־קַעֲקַע	tatouage *m*
‖ (מען)	adresse *f*
כִּתָּה (208) נ (בבית־ספר)	classe *f*
חֲדַר־כִּתָּה ז	salle *f* de classe
עָלָה כִּתָּה	monter de classe
‖ צבא	groupe *m* de combat, escouade *f*
מְפַקֵּד־כִּתָּה ז	chef *m* de groupe
כִּתַּת־סִיּוּרִים	groupe de reconnaissance
כִּתַּת־יוֹרִים	peloton *m* d'exécution
כָּתוּב (ר׳ כְּתוּבִים) ז	écrit *m*, texte *m*
זֶה עֲדַיִן בִּכְתוּבִים	c'est encore manuscrit
בָּא בִּכְתוּבִים עִם־פ׳	correspondre avec qn
‖ דת הַכָּתוּב	l'Ecriture (sainte)
עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר	la Bible dit à ce propos
כַּכָּתוּב	comme il est écrit
‖ כְּתוּבִים (במקרא)	les Hagiographes *mpl*
כִּתּוּף (51) ז	chargement *m* sur l'épaule
כִּתּוּר (51) ז צבא	encerclement *m*
כִּתּוּשׁ (51) ז (כתישה)	écrasement *m*, broyage *m*
‖ (תגרה)	bagarre *f*
כָּתוּת, כְּתוּתָה ת	brisé, broyé, fourbu
כִּתּוּת (51) ז	écrasement *m*, broyage *m*
כִּתּוּת־רַגְלַיִם	marche épuisante
כִּתִּי (ר׳ כִּתִּים או כִּתִּיִּים) ז	Cypriote *m*
כְּתִיב (1) ז	orthographe *f*
כְּתִיב חָסֵר	graphie défective (en hébreu)
כְּתִיב מָלֵא	graphie pleine (en hébreu)
‖ (הנוסח הכתוב)	graphie *f*, version écrite
כְּתִיבָה (201) נ	écriture *f*
כְּתִיבָה תַּמָּה	calligraphie *f*
מְכוֹנַת־כְּתִיבָה נ	machine *f* à écrire
מַכְשִׁירֵי־כְּתִיבָה ז״ר	articles *mpl* de papeterie
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה ז	table *f* de travail, bureau *m*
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה!	bonne année!
‖ (תיאור) כְּתִיבַת־הָאָרֶץ	géographie *f*

כָּשִׁיר, כְּשִׁירָה ת — qualifié, apte
כְּשִׁירוּת (48) נ — qualification *f*, aptitude *f*
משפט (של־עד) — recevabilité *f*
כִּשְׁכּוּשׁ (41) ז — frétillement *m*, trémoussement *m*
כִּשְׁכֵּשׁ (457) פ״י — remuer, agiter
כִּשְׁכֵּשׁ בִּזְנָבוֹ — frétiller de la queue
|| הִתְכַּשְׁכֵּשׁ (491) פ״ע — s'agiter, se trémousser
כָּשַׁל (306) פ״ע — chanceler, trébucher
בהש כָּשַׁל כֹּחוֹ — ses forces fléchissent
|| נִכְשַׁל (388) פ״ע — trébucher, tomber
בהש (שגה) — se tromper, faire un faux pas
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ — la langue lui a fourché
נִכְשַׁל בִּדְבַר־הֲלָכָה — prendre une décision erronée
נִכְשַׁל בַּעֲבֵרָה — commettre un délit
(לא הצליח) — échouer
נִכְשַׁל בִּבְחִינָה — échouer à un examen
|| הִכְשִׁיל (498) פ״י — faire trébucher
בהש (הטעה) — faire échouer, induire en erreur
פִּיו הִכְשִׁילוֹ — il s'est trahi
כָּשֵׁל, כְּשֵׁלָה ת — chancelant, défaillant
כֶּשֶׁל (166, בלי ר׳) ז — échec *m*, défaite *f*
כִּשָּׁלוֹן (38) ז (רפיון) — faiblesse *f*, épuisement *m*
כִּשְׁלוֹן־בִּרְכַּיִם — défaillance *f* des genoux
|| (אי־הצלחה) — échec *m*
כִּשָּׁלוֹן חָרוּץ — échec retentissant
נָחַל כִּשָּׁלוֹן — essuyer un échec
כֶּשֶׁף (165) ז — sortilège *m*, incantation *f*
בַּעַל־כְּשָׁפִים ז — sorcier *m*, magicien *m*
מַעֲשֵׂה־כְשָׁפִים ז — miracle *m*, prodige *m*
כַּשָּׁף (90) ז — sorcier *m*, magicien *m*
כִּשֵּׁף (433) פ״י — ensorceler, enchanter, charmer
|| הִתְכַּשֵּׁף (467) פ״ע — être ensorcelé
|| הִכְשִׁיף (498) פ״י — ensorceler, enchanter
כִּשּׁוּף (38) ז — sortilège *m*, incantation *f*
כַּשָּׁפוּת או כַּשְׁפָנוּת (46) נ — sorcellerie *f*, magie *f*
כַּשְׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sorcier *n*
כַּשְׁפָנוּת ← כַּשָּׁפוּת
כִּשְׁפִּי, ־נִית ת — magique
כָּשֵׁר (309) פ״ע — être apte, réussir, convenir
כָּשְׁרוּ הַדְּבָרִים בְּעֵינָיו — ces paroles lui agréèrent

אִם כָּשֵׁר הַדָּבָר לְפָנֶיךָ — si cela vous convient
|| נִכְשַׁר (388) פ״ע — devenir apte, être approprié
|| כִּשֵּׁר (433) פ״י — préparer, adapter
דת (כלים) — accommoder rituellement
|| הִתְכַּשֵּׁר (467) פ״ע — se préparer, devenir apte
בהש לֹא הִתְכַּשְּׁרָה הַשָּׁעָה — le moment n'est pas venu
|| הִכְשִׁיר (498) פ״י (הכין) — préparer
הִכְשִׁיר אֶת הַקַּרְקַע — préparer le terrain
הִכְשִׁיר תַּלְמִידִים — former des disciples
דת — déclarer permis rituellement
הִכְשִׁיר אֶת־הַבָּשָׂר — rendre la viande rituellement propre à être consommée
כְּשַׁר פ״ע ארמית — être préparé
לָא אִכְשַׁר דָּרָא — l'époque n'était pas à la hauteur
כָּשֵׁר, כְּשֵׁרָה ת — convenable, apte
צבא כָּשֵׁר לְשֵׁרוּת — bon pour le service
|| (הגון) — convenable, honnête, intègre
|| דת — conforme au rite
מַאֲכָלוֹת כְּשֵׁרִים — aliments permis rituellement
מִטְבָּח כָּשֵׁר — cuisine rituelle
כֹּשֶׁר (191, בלי ר׳) ז — aptitude *f*, capacité *f*
כֹּשֶׁר גּוּפָנִי — aptitude physique
כֹּשֶׁר־עֲבוֹדָה — capacité de travail
שְׁעַת־הַכֹּשֶׁר נ — moment *m* favorable
צבא כֹּשֶׁר קְרָבִי — aptitude au service armé
כְּשָׁרָה (207) נ — occasion *f*, chance *f*
כִּשָּׁרוֹן (38) או כִּשְׁרוֹן (22) ז — aptitude *f*, habileté *f*
כִּשְׁרוֹן־בִּצּוּעַ — talent *m* de réalisation
בַּעַל־כִּשְׁרוֹנוֹת ז — homme *m* de talent
כִּשְׁרוֹנִי, ־נִית ת — talentueux, doué
כִּשְׁרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — talent *m*
כַּשְׁרוּת (45, בלי ר׳) נ — aptitude *f*, capacité *f*
|| דת — caractère rituel (des aliments)
|| (הגינות) — honnêteté *f*, intégrité *f*
כַּת (54, ר׳ כִּתִּים או כִּתּוֹת) נ — groupe *m*, parti *m*, faction *f*
כַּת־לֵיצָנִים — bande *f* de farceurs
כִּתֵּי־כִתּוֹת — par petits groupes
עממי אוֹתָה הַכַּת — les démons *mpl*

ל

ל (לָמֶד) — *lamed* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ל' — [valeur numérique:] 30
לְ־ (279) מ״י (אל־) — à, vers
אֲנִי הוֹלֵךְ לַשּׁוּק — je vais au marché
הוּא נוֹסֵעַ לְצָרְפַת — il part pour la France
אֱמֹר לִי — dis-moi
‖ (זמן) — pendant, pour
הוּא בָּא לְשָׁבוּעַ — il vient pour une semaine
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה — quand j'aurai le temps
‖ (מטרה) — pour
קַח עֵט לִכְתֹּב — prends une plume pour écrire
טַיֵּל לַהֲנָאָתְךָ — promène-toi pour ton plaisir
‖ (שייכות) — à
יֵשׁ לִי אָח — j'ai un frère
אֵין לִי אָחוֹת — je n'ai pas de soeur
לְיוֹסֵף הָיוּ שְׁנֵי־בָנִים — Joseph avait deux fils
‖ (חלוקה) — par
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים לְנֶפֶשׁ — dix sicles par personne
‖ (להטעמת־הפעולה) — [–]
לֶךְ־לְךָ — va-t'en
יָשַׁב לוֹ עַל־סַפְסָל — il était assis sur un banc
‖ (לפי־) — selon, d'après
לִדְבָרָיו — d'après lui
לָא מילת־שלילה ארמית — non, ne... pas
לָא מִנֵּהּ וְלָא מִקְצָתֵהּ — en aucune façon
לָא קַשְׁיָא — il n'y a pas de difficulté
לָא שְׁנָא — il n'y a pas de différence
לֹא מילת־שלילה — non, ne... pas
לֹא... וְלֹא — ni... ni
לֹא־רִשְׁמִי — officieux
גַּם הוּא לֹא — lui non plus
לֹא וָלֹא — pas du tout, absolument pas
לֹא בְּאָלֶף רַבָּתִי — non catégorique
וְלֹא הִיא — il n'en est rien
לֹא זוּ בִּלְבַד שֶׁ־ — non seulement
וְלֹא עוֹד אֶלָּא — bien plus
לֹא כִּי — pas du tout
לֹא כִּי אֶלָּא — non mais
לֹא כָּל־שֶׁכֵּן — à plus forte raison
לֹא עָלֵינוּ — que Dieu nous en garde
לֹא שֶׁ־ — ce n'est pas à dire que
עַד שֶׁלֹּא — avant que, tant que... ne... pas
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — en son absence, par contumace
וָלֹא — sinon
‖ בְּלֹא או לְלֹא — sans
בְּלֹא־יוֹדְעִים — sans le savoir
מַצָּב ז לְלֹא־מוֹצָא — situation *f* sans issue
מַה שֶּׁלֹּא תַּעֲשֶׂה — quoi que tu fasses
‖ הֲלֹא ← הֲלֹא
לָאָה (350) פ״ע (היה עייף) — être fatigué, être las
‖ (התייאש) לָאָה לְ־ — renoncer à, désespérer
‖ נִלְאָה (407) פ״ע — se fatiguer, se lasser
נִלְאָה לְ־ — renoncer à, désespérer de
‖ הֶלְאָה (513) פ״י — fatiguer, lasser
לֵאָה ש״פ נ — Lia *f*
לָאֶה, לֵאָה ת — fatigué, las
לָאו מילת־שלילה ארמית — non, ne... pas
לָאו דַּוְקָא — pas précisément
בְּלָאו הָכֵי — de toute façon
‖ לָאו (ר לָאוִים או לָאוִין) ז — négation *f*
(איסור) — interdiction *f*, défense *f*

כָּתִישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	pilon *m*, battoir *m*
כְּתִישָׁה (201) נ	pilage *m*, broyage *m*
כְּתִישַׁת־עֲצָמוֹת	bagarre *f*, rixe *f*
כָּתִית, כְּתִיתָה ת	pilé, broyé
כְּתִיתָה (201) נ	broyage *m*, écrasement *m*
‖ מטבח	bifteck *m*
כֹּתֶל (191) ז	mur *m*, paroi *f*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח (בבית־הכנסת)	banc *m* d'oeuvre
הַכֹּתֶל הַמַּעֲרָבִי	le mur Occidental (de l'esplanade du Temple de Jérusalem)
בהש אָזְנַיִם לַכֹּתֶל	les murs ont des oreilles
זֶה עוֹמֵד אַחַר־כָּתְלֵנוּ	cela est imminent
‖ מטבח כָּתְלֵי־חֲזִיר	jambon *m*
1. כַּתְלִית (17) נ מטבח	côtelette *f*, escalope *f*
2. כַּתְלִית (17) נ צמח	pariétaire *f*
[כתם] נִכְתַּם (389) פ״ע	être sale, se salir
‖ כִּתֵּם (433) פ״י	salir, couvrir de taches
‖ הִתְכַּתֵּם (467) פ״ע	se salir, être tacheté
‖ הִכְתִּים (499) פ״י	salir, entacher, flétrir
כָּתֹם, כְּתֻמָּה ת	doré, orange
1. כֶּתֶם (166) ז (רבב)	tache *f*
כִּתְמֵי־שֶׁמֶשׁ	taches solaires
2. כֶּתֶם (—) ז (זהב)	or *m*
כֹּתֶם (191, בלי ר׳) ז	couleur *f* orange
כְּתַמְתַּם, ־תַּמָּה ת	orange pâle
כַּתָּן (90) ז	fileur *m* de coton
כֻּתְנָה (207) נ צמח	coton *m*
כֻּתֹּנֶת (258) נ	chemise *f*, tunique *f*
כְּתֹנֶת־לַיְלָה	chemise de nuit
כָּתֵף (134, זוגי כְּתֵפַיִם 265) נ	épaule *f*
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו	hausser les épaules
‖ (צד)	côté *m*
‖ (מדרון)	coteau *m*
כִּתֵּף (433) פ״י	charger sur l'épaule
‖ הִתְכַּתֵּף (467) פ״ע	s'appuyer
‖ הִכְתִּיף (499) פ״י	charger sur l'épaule
צבא הַכְתִּיף רוֹבֶה	mettre l'arme sur l'épaule
הַכְתֵּף נֶשֶׁק!	l'arme sur l'épaule droite!
כַּתָּף (90) ז	portefaix *m*
כְּתֵפָה (231) נ	bretelle *f*
כִּתְפָה (241) נ צבא	épaulette *f*
כְּתֵפִיָּה (202) נ (מעיל)	pèlerine *f*
‖ (כתפה)	bretelle *f*
כַּתְפָנִי, ־נִית ת	large d'épaules
כֶּתֶר (166) ז	couronne *f*
נְאוּם־הַכֶּתֶר ז	discours *m* du trône
בהש קָשַׁר כְּתָרִים ל־	tresser des couronnes à
‖ (ציפוי של־שן)	couronne
‖ (מטבע)	couronne
כִּתֵּר (433) פ״י (שם כתר)	couronner
‖ (שם כותרת)	donner un titre à, titrer
‖ צבא (הקיף)	encercler, investir
‖ בהש (חיכה)	attendre
כַּתַּר־לִי זְעֵיר	attends-moi un peu
‖ הִכְתִּיר (499) פ״י	couronner, entourer
הִכְתִּיר אֶת־פ׳ בְּתֹאַר	conférer un titre à qn
הֻכְתַּר בְּהַצְלָחָה	être couronné de succès
כִּתְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite couronne
‖ צמח	coronille *f*
כָּתַשׁ (302) פ״י	piler, broyer, battre
בהש כָּתַשׁ מַיִם	donner des coups d'épée dans l'eau
‖ נִכְתַּשׁ (389) פ״ע	être pilé, être broyé
‖ כִּתֵּשׁ (433) פ״י	piler, broyer
‖ הִתְכַּתֵּשׁ (467) פ״ע	se battre, se bagarrer
כֹּתֶשׁ (191) ז	mortier *m*
כַּתְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bagarreur *n*
כְּתֹשֶׁת (—) נ	débris *mpl*
כָּתַת (356 ת) פ״י	broyer, écraser, piler
‖ נִכְתַּת (389 ת) פ״ע	être broyé, être écrasé
‖ כִּתֵּת (433 ת) פ״י	broyer, briser, rompre
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים	ils forgeront leurs épées en socs
בהש כִּתֵּת אֶת־רַגְלָיו	se fatiguer les jambes, s'esquinter, se traîner
‖ הִתְכַּתֵּת (467 ת) פ״ע	se briser, se heurter
‖ הִכַּת (עת׳ יַכַּת) פ״י	broyer, briser, écraser
כִּתָּתִי, ־תִית ת (של־כיתה)	de classe
‖ (של־כת)	sectaire
כִּתָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	sectarisme *m*

1. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמוד)	collé, plaqué
עֵץ לָבוּד	contreplaqué *m*
2. לָבוּד, לְבוּדָה ת (צמרי)	feutré
לִבּוּד (41) ז	collage *m*, placage *m*
לָבוּט, לְבוּטָה ת	hésitant, timoré
לִבּוּט (41) ז	tourment *m*, embarras *m*
לִבּוּי (23) ז	attisage *m*
‖ בהש לִבּוּי־יְצָרִים	excitation *f* de passions
1. לִבּוּן (41) ז	blanchiment *m*, nettoyage *m*
(שֶׁל־מתכת)	incandescence *f*, chauffage *m* à blanc
‖ בהש (בירור)	élucidation *f*, clarification *f*
2. לִבּוּן (41, בלי ר׳) ז (עשיית־לבנים)	fabrication *f* de briques
לְבוֹנָה (201) נ	encens *m*
לַבּוֹרַנְט, ־טִית ש	laborantin *n*
לְבוּשׁ (41) ז	vêtement *m*, habit *m*, costume *m*
לְבוּשׁ־קַיִץ/־חֹרֶף	vêtements d'été/d'hiver
לָבוּשׁ, לְבוּשָׁה ת	habillé, vêtu
לְבִזְבֵּז ← לִזְבֵּז	
לִבֵּט (303) פ״י	fatiguer, tourmenter
‖ פ״ע	se fatiguer, se tourmenter
‖ נִלְבַּט (389) פ״ע	se débattre, se tourmenter
‖ לֻבַּט (432) פ״י	fatiguer, tourmenter
‖ הִתְלַבֵּט (466) פ״ע	se débattre, s'agiter
בהש	être perplexe
לֶבֶט (166) ז	tourment *m*, embarras *m*
לָבִיא (12, ר׳ גם לְבָאִים) ז	lion *m*
לְבִיאָה (201) נ	lionne *f*
לְבִיבָה (201) נ	beignet *m*
לָבִיד (15) ז	contreplaqué *m*
לִבִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ צמח	pois-à-vache *m*
לְבִיטָה (201) נ	secousse *f*, convulsion *f*
לָבִישׁ, לְבִישָׁה ת	mettable (vêtement)
לְבִישָׁה (201) נ	habillement *m*, mise (d'un habit) *f*
לְבַל ← בַּל	
לַבְלָב (91) ז אנטום	pancréas *m*
1. לִבְלֵב (460) פ״ע (פרח)	bourgeonner, fleurir
‖ הִתְלַבְלֵב (494) פ״ע	s'épanouir
2. לִבְלֵב (460) פ״ע (צעק)	crier, brailler
לִבְלוּב (41) או לִבְלֶבֶת (—) נ	bourgeonnement *m*, floraison *f*
לַבְלָר (97) ז	clerc *m*, secrétaire *m*, commis *m*
לַבְלָרוּת (46, בלי ר׳) נ	tenue *f* des livres
לָבָן ש״פ ז	Laban *m*
לָבָן, לְבָנָה ת	blanc
שָׁחוֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן	noir sur blanc
בִּגְדֵי־לָבָן ז״ר	vêtements blancs
שְׂדֵה־לָבָן ז	champ *m* de blé
‖ לְבָנִים ז״ר	linge *m*, sous-vêtements *mpl*
1. לִבֵּן (303 נ) פ״י (עשה לבנים)	faire des briques
2. לִבֵּן (432 נ) פ״י (צבע ללבן)	blanchir
(מתכת)	chauffer à blanc
בהש (הבהיר)	éclaircir
‖ הִתְלַבֵּן (466 נ) פ״ע	devenir blanc, blanchir
(מתכת)	être chauffé à blanc
בהש (הובהר)	s'éclaircir
‖ הִלְבִּין (499 נ) פ״ע (נעשה לבן)	devenir blanc
רֹאשׁוֹ הִלְבִּין	ses cheveux ont blanchi
הִלְבִּינוּ פָּנָיו	son visage pâlit
‖ פ״י (עשה ללבן)	blanchir, faire pâlir
הִלְבִּין פְּנֵי־פ׳ בָּרַבִּים	humilier qn publiquement
הִלְבִּין שִׁנַּיִם לִפְ׳	sourire à qn
לֹבֶן (189, בלי ר׳) ז	blancheur *f*
לֹבֶן שֶׁבָּעַיִן	blanc *m* de l'oeil, cornée *f*
לֹבֶן שֶׁל־בֵּיצָה	blanc d'oeuf
לְבַנְבַּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בַּנִּים, ־בַּנּוֹת) ת	blanchâtre
לְבָנָה (—) נ	lune *f*
דת קִדּוּשׁ־לְבָנָה ז	consécration *f* de la lune
עממי אוֹתִיּוֹת שֶׁל־קִדּוּשׁ־לְבָנָה	gros caractères (d'imprimerie)
לְבֵנָה (231, ר׳ לְבֵנִים 136) נ	brique *f*
לְבֵנַת־טִיט	brique crue
לְבֵנָה שְׂרוּפָה	brique cuite
לַבְנָה (242, בלי ר׳) נ	blancheur *f*
לִבְנֶה (73) ז צמח	bouleau *m*
לְבָנוֹן ש״פ ז (הר ומדינה)	le Liban
לַבְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג	ablette *f*, gardon *m*
לְבָנוֹנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	Libanais *n*
‖ לְבָנוֹנִי, ־נִית ת	libanais

עָבַר עַל־לָאו — contrevenir à une défense
לֵאוּת (48, בלי ר') נ — fatigue *f*, lassitude *f*
אֵינוֹ יוֹדֵעַ לֵאוּת — il est infatigable
לְאַט תה"פ — lentement
לְאַט לְךָ! — tout doux!
לְאַט לִי לַנַּעַר! — ménage-moi cet enfant!
‖ לְאִטִּי, לְאִטְּךָ... וכו' — lentement
הַהוֹלֵךְ לְאִטּוֹ יָבוֹא בְּעִתּוֹ — hâtez-vous lentement
לַאַט (152) ז — murmure *m*, chuchotement *m*
לָאט (—) או לָט (—) ז — cachette *f*
בַּלָּאט או בַּלָּט — en cachette, en secret
1. לָאַט (326) פ"י (כיסה) — couvrir, voiler
2. לָאַט (326) פ"ע (לחש) — murmurer, chuchoter
‖ הִלְאִיט (502) פ"י (האיט) — ralentir
לְאִיטָה (201) נ — murmure *m*, chuchotement *m*
לְאַלְתַּר ← אַלְתַּר
[לאם] הִלְאִים (502) פ"י — nationaliser
לְאֹם (144) ז — nation *f*, ethnie *f*
היסט חֶבֶר־הַלְאֻמִּים ז — la Société des Nations
לֵאמוֹר ← אָמַר
לְאֻמִּי, ־מִּית ת — national, patriote
לְאֻמִּיּוּת (47, בלי ר') נ — patriotisme *m*
לְאֻמָּנוּת (46, בלי ר') נ — nationalisme *m*
לְאֻמָּנִי, ־נִית ת — nationaliste
לְאָן ← אָן
לֵב (111, בלי ר') או לֵבָב (108) ז — coeur *m*
בְּלֵב וָלֵב — avec duplicité, hypocritement
בְּלֵב אֶחָד — d'un commun accord, unanimement
בְּלֵב שָׁלֵם או בְּלֵב וָנֶפֶשׁ — de tout coeur
אֹמֶץ־לֵב ז — courage *m*
חֲסַר־לֵב — sans coeur, cruel
נְדִיב־לֵב או רְחַב־לֵב — généreux, magnanime
דִּבֵּר עַל־לֵב־פ' — essayer de persuader qn
הָיָה בְּלִבּוֹ עַל־פ' — en vouloir à qn
הָיָה עִם־לִבּוֹ — avoir l'intention
מָשַׁךְ אֶת־הַלֵּב — attirer l'attention
נָגַע עַד־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ — émouvoir profondément
שָׂם לֵב לְ־ — faire attention à
אָמַר אֶל־לִבּוֹ או לְלִבּוֹ — se dire en soi-même
עָלָה עַל־לִבּוֹ — avoir l'idée
שָׁפַךְ אֶת־לִבּוֹ — épancher son coeur
כִּלְבָבוֹ — selon son désir
‖ כהש בְּלֵב־יָם — en pleine mer
עַד־לֵב־הַשָּׁמַיִם — jusqu'au zénith
לִבָּא (—) ז ארמית — coeur *m*
מַעֲמְקָא דְּלִבָּא — du plus profond du coeur
לְבָאִים ← לָבִיא
לֵבָב ← לֵב
1. [לבב] נִלְבַּב (389) פ"ע — devenir sensé
‖ לִבֵּב (432) פ"י — enchanter, fasciner, charmer
2. לִבֵּב (432) פ"י (אפה לביבות) — faire des beignets
3. לִבֵּב (432) פ"י (אש) — enflammer, attiser
לְבָבִי, ־בִית ת — cordial
לְבָבִיּוּת (47, בלי ר') נ — cordialité *f*
לְבַד תה"פ — seul
לְבַד מִן־ — excepté, en plus de, outre
בִּלְבַד — seulement
וּבִלְבַד שֶׁ־ — à condition toutefois que
מִלְּבַד־ — indépendamment de, en plus de
מִלְּבַד שֶׁ־ — outre que, sans compter que
‖ לְבַדִּי, לְבַדְּךָ... וכו' — moi (toi...) seul
נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי — je suis resté seul
לֶבֶד (165) ז — feutre *m*
לִבֵּד (432) פ"י — coller, plaquer
‖ הִתְלַבֵּד (466) פ"ע — se coller, se plaquer
לְבַדּוּת או לְבַדִּיּוּת (47, בלי ר') נ — solitude *f*
1. לַבָּה (208) נ (להבה) — flamme *f*
לַבַּת־אֵשׁ — flamme
2. לַבָּה (208) נ גיאול — lave *f*
לִבָּה (208) נ — coeur *m*
‖ טכנ (החלק המרכזי) — centre *m*, noyau *m*
לִבַּת־הַכֶּבֶל — âme *f* du câble
לִבָּה (453) פ"י — attiser le feu
בהש לִבָּה אֶת־הַיְּצָרִים — exciter les passions
‖ הִתְלַבָּה (480) פ"ע — prendre feu, flamber
לָבוּב, לְבוּבָה ת — en forme de coeur
‖ (אפוף) — enveloppé
1. לִבּוּב (41) ז (משיכת־הלב) — enchantement *m*
2. לִבּוּב (41) ז (אפיית־לביבות) — fabrication *f* de beignets
לְבוּבִית (17) נ — bavette *f*

להגנות (46, בלי ר׳) נ — bavardage *m*, verbosité *f*
להגני, ־נית ת — prolixe, verbeux
להד״ם (= לא היו דברים מעולם) — ni vu ni connu
להה (350) פ״ע — être exténué, être épuisé
להה, להה ת — exténué, épuisé
להוב, להובה ת (בוער) — brûlant, enflammé
|| (חד) חרב להובה — épée affilée
להוב (50) ז — flamboiement *m*
בהש — enthousiasme *m*, ardeur *f*
להוג (50) ז — bavardage *m*, papotage *m*
להוט, להוטה ת — passionné, avide
להוט אחר־ד״מ — passionné de qch
להוט אחר־העשון — fumeur enragé
להוט (50) ז — chaleur *f*, ardeur *f*, flamme *f*
בהש — ardeur
1. להט (152) ז (אש) — flamme *f*, chaleur *f*
|| (זוהר) — éclat *m*, incandescence *f*
להט־השמש — l'ardeur *f* du soleil
להט־החרב — la lame étincelante du glaive
|| בהש דבר בלהט — parler avec passion
2. להט (152) ז (כישוף) — magie *f*, enchantement *m*
מעשה־להטים ז — sorcellerie *f*
להט (326) פ״ע — brûler, flamber
|| להט — brûler, embraser
בהש להט גחלים — jeter feu et flamme
|| התלהט (472) פ״ע — s'enflammer, s'embraser
|| הלהיט (502) פ״י — enflammer, embraser
להטוט (41) ז — tour *m* de passe-passe
להטוטן או להטוטר (97) ז — prestidigitateur *m*
להטוטנות (46, בלי ר׳) נ — prestidigitation *f*
להטט (458) פ״ע — faire des tours de passe-passe
להטני, ־נית ת — brûlant, ardent
להיב, להיבה ת — inflammable
להיבה (201) נ — incendie *m*, flambée *f*
להיגה (201) נ — bavardage *m*, papotage *m*
להיט (15) ז — rengaine *f*, air *m* à la mode
להיטה (201) נ (שריפה) — flambée *f*
|| (תשוקה) — ardeur *f*, avidité *f*
להיטות (48, בלי ר׳) נ — ardeur *f*, avidité *f*

[להלה] התלהלה (496) פ״ע — se démener, folâtrer
להלן תה״פ — plus loin, ci-dessous
כדלהלן — comme suit
[להם] התלהם (472) פ״ע — se heurter
דברים כמתלהמים — paroles véhémentes
להק (152) ז (של־עופות) — groupe *m*, bande *f*
|| צבא — groupe d'aviation, escadrille *f*
ראש־להק ז — chef *m* d'escadrille
להק (435) פ״י — rassembler, grouper
|| התלהק (472) פ״ע — se rassembler, se grouper
להקה (238) נ — troupe *f*, compagnie *f*, bande *f*
|| (של־אמנים) — troupe
להקת־בלט — corps *m* de ballet
|| (של־בעלי־חיים) — bande, meute *f*
להקת־זאבים — bande de loups
לו או לוא מ״ח (אילו) — si (irréel)
|| (הלואי) — si seulement, pourvu que
לו יהי כדבריך — qu'il en soit ainsi
1. לואי מ״ח — si seulement, plaise au Ciel
2. לואי (61) או לוי (—) ז — accessoire *m*, complément *m*
דברי־לואי ז״ר — notice explicative
מצר־לואי ז — sous-produit *m*
נמוק־לואי ז — motif *m* accessoire
שם־לואי ז — surnom *m*
|| דקדוק — épithète *f*
לואי (ר׳ לואים) ז — accompagnateur *m*
לוגי, ־גית ת — logique
לוגיסטי, ־טית ת צבא — logistique
לוגיסטיקה (—) נ צבא — logistique *f*
לוגיקה (—) נ — logique *f*
לוגיקן (ר׳ ־קנים) ז — logicien *m*
לוגריתם (ר׳ ־מים) ז מתמט — logarithme *m*
לוח־לוגריתמים ז — table *f* de logarithmes
לוגריתמי, ־מית ת — logarithmique
לודר (ר׳ ־רים) ז — gladiateur *m*
1. לוה (353) פ״י (לקח כהלוואה) — emprunter
|| נלוה (406) פ״ע — être emprunté
|| הלוה (512) פ״י — prêter
הלוה את־פ׳ כסף או הלוה כסף לפ׳ — prêter de l'argent à qn

לְבְנוּנִי, ־נִית ת	blanchâtre
לְבְנוּנִית (17) או לַבְנוּת (45) נ	blancheur *f*
לְבַנְטִינִי, ־נִית ת	levantin
לְבַנְטִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	levantinisme *m*
לְבָנִין (ר׳ ־נִים) ז חרק	piéride *f*, papillon blanc
לְבֵנִית (17) נ	petite brique
לְבָנִית (—) נ אנטום	cornée *f*
לֶבֶס (166) ז	chaudron *m*, marmite *f*
לַבְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	albinos *n*
לַבְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ	albinisme *m*
לָבַשׁ (308) פ״י	mettre (un vêtement), revêtir
לָבַשׁ מְעִיל	mettre un manteau
בהש לָבַשׁ עֹז	s'armer de courage
לָבַשׁ צוּרָה	prendre forme
‖ נִלְבַּשׁ (389) פ״ע	être mis (habit), être revêtu
‖ לִבֵּשׁ (432) פ״י	habiller, vêtir
‖ הִתְלַבֵּשׁ (466) פ״ע	s'habiller
‖ הִלְבִּישׁ (499) פ״י	habiller, vêtir
הִלְבִּישׁ דְּבָרָיו בִּמְלִיצוֹת	parler avec emphase
לֹג (ר׳ לֻגִּים) ז	*log* (mesure de capacité) *m*
לְגַבֵּי ← גַּב	
לָגוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר	lagune *f*
לָגַז (303) פ״י חקל	mettre en meule
‖ נִלְגַּז (389) פ״ע	être mis en meule
‖ הִתְלַגֵּז (466) פ״ע	bifurquer
לִגְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז	légion *f*
לִגְיוֹן־הַזָּרִים (בצרפת)	légion étrangère
לִגְיוֹן־הַכָּבוֹד (בצרפת)	légion d'honneur
לִגְיוֹנֵר (ר׳ ־רִים) ז	légionnaire *m*
לְגִיזָה (201) נ	mise *f* en meule
לֵגִיטִימִי, ־מִית ת	légitime
לְגִימָה (201) נ	gorgée *f*, lampée *f*
בִּלְגִימָה אַחַת	d'un seul trait
לָגִין (15) ז	cruche *f*, carafe *f*, aiguière *f*
לְגִינָה (201) נ	sébile *f*
בהש אִסְתְּרָא בִּלְגִינָה	un sou dans une sébile (beaucoup de bruit pour rien) *f*
לִגְלֵג (460) פ״ע (עַל־)	se moquer de, railler
לַגְלְגָן (ר׳ ־נִים) ז	moqueur *m*, railleur *m*
לַגְלְגָנוּת (46, בלי ר׳) נ	moquerie *f*, raillerie *f*
לַגְלְגָנִי, ־נִית ת	moqueur, railleur
לִגְלוּג (41) ז	moquerie *f*
לָגַם (303) פ״י	siroter, déguster
לֹגֶם (192, זוגי לָגְמַיִם (261) ז	gorge *f*
מְלֹא־לֻגְמָיו	plein la bouche
לְגַמְרֵי תה״פ	entièrement, complètement
לֵדָה (229) נ	naissance *f*, accouchement *m*
מִלֵּדָה	de naissance
לְדִידִי, לְדִידָךְ, לְדִידֵיהּ וכו׳ ← דִּידִי	
לָדִינוֹ (—) ז	ladino (dialecte judéo-espagnol) *m*
לֶדֶת ← יָלַד	
לָה (—) ז מוס	la *m*
לְהָאָה (210) נ אנטום	luette *f*
לַהַב (152) ז (שלהבת)	flamme *f*
בהש פְּנֵי־לְהָבִים נ״ר	visage brûlant
‖ (ברק)	éclair *m*
‖ (של־סכין)	lame *f*
לָהַב (326) פ״ע	brûler, flamboyer
‖ נִלְהַב (397) פ״ע	s'enflammer
בהש (נרגש)	s'enthousiasmer
‖ לִהֵב (435) פ״י	brûler, incendier
‖ הִתְלַהֵב (472) פ״ע	s'enflammer, prendre feu
בהש	s'enthousiasmer, s'enflammer
‖ הִלְהִיב (502) פ״י	enflammer, embraser
בהש	enthousiasmer
לֶהָבָה (220) נ	flamme *f*
עָלָה בַּלֶּהָבוֹת	être consumé par les flammes
חוֹצֵב לַהֲבוֹת־אֵשׁ	qui jette feu et flamme
אֵשׁ־לֶהָבָה נ	brasier *m*
בהש (אדם נלהב)	plein d'ardeu:
‖ °(להב של־חרב)	lame *f*
לַהֲבִיּוֹר (ר׳ ־רִים) ז צבא	lance-flammes *m*
לַהֲבִית (17) נ	flammèche *f*
לַהֶבֶת (253) נ	flamme *f*
לַהַג (152) ז (הרהור)	médiation *f*
‖ (פטפוט)	bavardage *m*, verbiage *m*
‖ (ניב)	dialecte *m*, patois *m*
לָהַג (321) פ״י (ביטא)	prononcer, énoncer
‖ (פטפט)	bavarder, papoter
‖ לִהֵג (434) פ״י	bavarder, papoter
לַהֲגָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bavard *n*

2. לוּל (41) ז (מדרגות) escalier *m* en colimaçon
לוּלֵא או לוּלֵי מ"ח si... ne... pas (irréel)
לוּלֵא הִתְמַהְמַהְנוּ si nous n'avions pas traîné
לוּלָאָה (211) נ (עניבה) noeud-coulant *m*
|| (בבגד) boutonnière *f*, bride *f*, oeillet *m*
לוּלָב (91) ז טכנ boulon *m*
לוּלָב (91) ז branche *f* de palmier
לוּלָבִית (17) נ טכנ petit boulon
לוּלֵי ← לוּלֵא
לוּלְיָן (97) ז acrobate *m*, funambule *m*
לוּלְיָנוּת (46, בלי ר') נ acrobatie *f*
לוּלְיָנִי, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ת en spirale
מַדְרֵגוֹת לוּלְיָנִיּוֹת escalier *m* en colimaçon
לוּלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש préposé à la basse-cour
לוֹמְבַּרְד (־דים) ז (בית־עבוט) mont-de-piété *m*
לוֹמְדוּת (45, בלי ר') נ érudition *f*
לוֹמַר ← אָמַר
1. [לון] או [לין] לָן (382 נ או 387 נ) פ"ע passer la nuit
נָטָה לָלוּן s'installer pour la nuit
|| הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ"ע chercher un abri
|| הֵלִין (526 נ) פ"י recevoir pour la nuit
(השהה) ajourner
הֵלִין שָׂכָר différer le paiement du salaire
2. [לון] נִלּוֹן (431 נ) פ"ע (התרעם) se plaindre
|| הִתְלוֹנֵן (488 נ) פ"ע (עַל־) se plaindre (de)
|| הֵלִין (526 נ) או הִלִּין (522 נ) פ"ע récriminer
לוֹנְדּוֹן ש"פ נ (עיר) Londres *m*
לְוַנְטִינִי, לְוַנְטִינִיּוּת ← לְבַנְטִינִי, לְבַנְטִינִיּוּת
לוֹנְכִית (17) נ poignard *m*
לוֹעֵז (ר' לוֹעֲזִים) ז barbare, qui parle une autre langue
לוֹעֲזִי, ־זִית ת étranger (langue)
מִלִּים לוֹעֲזִיּוֹת mots étrangers
מלון עִבְרִי־לוֹעֲזִי dictionnaire hébreu bilingue
|| לוֹעֲזִית (—) נ langue étrangère
בְּלוֹעֲזִית en langue étrangère
לוֹעֲזִיּוּת (47, בלי ר') נ caractère étranger (du langage)

לוּף (41) ז צמח arum *m*
לוּפְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne *f* aux sourcils épais
לוּפִית (17) נ צמח gouet *m*
1. [לוץ] לָץ (382) פ"ע (לעג) se moquer, railler
|| הִתְלוֹצֵץ (488) פ"ע plaisanter
|| הֵלִיץ (526) פ"י tourner en ridicule
2. [לוץ] הֵלִיץ (526) פ"י (המליץ) recommander
|| (תרגם) traduire
לוֹצֵץ (ר' ־צְצִים) ז moqueur *m*, railleur *m*
לוֹצְצָנִי, ־נִית ת moqueur, railleur
לוֹקֵחַ (ר' ־קְחִים) ז acheteur *m*, client *m*
לוֹקָלִי, ־לִית ת local
לוּקְסוּס (—) ז luxe *m*
לוֹרְד (ר' ־דִים) ז lord *m*
בֵּית־הַלּוֹרְדִים ז la Chambre des Lords
[לוש] לָשׁ (382) פ"י pétrir
|| נִלּוֹשׁ (431) פ"ע être pétri
לוֹתַר ש"פ נ (מחוז) la Lorraine
לָז, לָזֶה, לֵזוּ ← הַלָּז, הַלָּזֶה
לִזְבֵּז (132) ז bordure *f*, cadre *m*
לִזְבֶּזֶת (252) נ liséré *m*, bordure *f*
לְזוּת (45, בלי ר') נ déformation *f*
לְזוּת־שְׂפָתַיִם médisance *f*
לַח, לַחָה ת humide
מִדּוֹת־הַלַּח נ"ר mesures *fpl* de capacité
לֵחַ (9, בלי ר') ז sève *f*
לֹא נָס לֵחוֹ sa vigueur n'a pas baissé
לַחָה (229) נ (רטיבות) humidité *f*
|| (ריר) salive *f*, mucosité *f*
|| (ברפואת ימי־הביניים) humeur *f*
לְחוּד תה"פ à part, séparément
לַחוּחַ (ר' ־חוֹת) ז מטבח galette (de maïs) *f*
לִחוּךְ (50) ז action *f* de lécher *ou* de brouter
בהש לִחוּךְ־פִּנְכָּה flatterie *f*
לְחוּם (41) ז chair *f*, corps *m*
לָחוּם, לְחוּמָה ת brûlé, desséché
לָחוּץ, לְחוּצָה ת énervé, en difficulté
לְחוּשׁ (50) ז chuchotement *m*
לַחוּת (47, בלי ר') נ (רטיבות) humidité *f*
מַד־לַחוּת ז hygromètre *m*

הִלְוָה בְּרִבִּית prêter à intérêt
הִלְוָה עַל־מַשְׁכּוֹן prêter sur gage
2. לָוָה (353) פ״י (הצטרף ל־) accompagner
|| נִלְוָה (406) פ״ע (לְ־, אֶל־, עַל־ או עִם־) accompagner, se joindre à
|| לִוָּה (453) פ״י accompagner, escorter
מוס לִוָּה בִּפְסַנְתֵּר accompagner au piano
|| הִתְלַוָּה (480) פ״ע accompagner, se joindre
|| הִלְוָה (512) פ״י accompagner
לוֹהֵט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הֲטִים, ־הֲטוֹת) ת brûlant, ardent
לֹוֶה, לוֹוֶה ש emprunteur *n*, débiteur *n*
לִוּוּי (23) ז accompagnement *m*
צבא escorte *f*
|| מוס accompagnement
1. [לוז] לָז (382) פ״ע (סר) s'écarter, se détourner
|| נָלוֹז (429) פ״ע se pervertir, s'égarer
דֶּרֶךְ נְלוֹזָה chemin tortueux
|| הֵלִיז (522) פ״י écarter, détourner
2. [לוז] הֵלִיז (522) פ״י (השמיץ) calomnier
לוּז (41) ז צמח noisetier *m*, coudrier *m*
|| אנטום לוּז־הַשִּׁדְרָה vertèbre cervicale
בהש quintessence *f*, élément vital
לוּזָה (201) נ calomnie *f*
לוּחַ (44) ז (קרש) planche *f*
|| (של־ספר) plat (d'un livre) *m*
|| לוּחַ־אֶבֶן table *f* de pierre
לוּחוֹת־הַבְּרִית les tables *fpl* de l'alliance
|| (לכתיבה) tableau *m*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת tableau d'affichage
בהש לוּחַ חָלָק table rase
כָּתַב עַל־לוּחַ־לִבּוֹ graver dans son coeur
|| (רשימה) table, liste *f*
לוּחַ־הַיֵּינוֹת (במסעדה) la carte des vins
לוּחַ־הַכֶּפֶל table de multiplication
לוּחַ־מְחִירִים prix-courant *m*
לוּחַ־זְמַנִּים (של־רכבת) horaire *m*
|| (של־השנה) calendrier *m*
לִוַּח (440) פ״י (ניסר ללוחות) découper en planches
|| (ערך בטבלאות) disposer en tables
לוּחִית (17) נ tablette *f*

לוֹחֵם (126) ז combattant *m*
לוֹחֲמוּת (45) נ belligérance *f*
לוֹחֵץ־לָשׁוֹן (ר׳ לוֹחֲצֵי־לָשׁוֹן) ז abaisse-langue *m*
לוֹחֲשָׁנִי, ־נִית ת chuchoté
[לוט] לָט (382) פ״י couvrir, cacher
|| הֵלִיט (526) פ״י couvrir, envelopper
1. לוֹט ש״פ ז Lot *m*
עממי שִׁכּוֹר כְּלוֹט ivre comme un Polonais
2. לוֹט (21) ז (מכסה) couverture *f*, enveloppe *f*, voile *m*
הֵסִיר אֶת־הַלּוֹט מֵעַל־ dévoiler, inaugurer
3. לוֹט (—) ז (בושם) laudanum *m*
לוּט, לוּטָה ת enveloppé, couvert
לוּט בַּעֲרָפֶל couvert de brouillard
לוּטִים בָּזֶה שְׁנֵי מִכְתָּבִים ci-inclus deux lettres
לוֹטוֹ (—) ז (משחק) loto *m*
לוֹטוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח lotus *m*, nénuphar *m*
לוֹטְפָנִי, ־נִית ת caressant
לֵוִי ← 2. לָוַאי
לֵוִי ש״פ ז Lévi *m*
|| לֵוִי (ר׳ לְוִיִּם) ז lévite *m*
לְוָיָה (215) נ (הליכה ביחד) accompagnement *m*
בֶּן־לְוָיָה ז compagnon *m* de route
בִּלְוָיַת־ en compagnie de
|| (פמליה) escorte *f*
|| (212) נ (של־מת) enterrement *m*, obsèques *fpl*
לִוְיָה (242, בלי ר׳) נ guirlande *f*
לִוְיַת־חֵן ornement plein de charme
לוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ feston *m*
לַוְיָן (97) ז satellite *m*
לַוְיַן־תִּקְשֹׁרֶת télestar *m*
לִוְיָתָן (105, לִוְיְתָנֵי־) ז זואול baleine *f*
צֵיד־לִוְיְתָנִים ז chasse *f* à la baleine
בהש (איש־עסקים גדול) magnat *m*
|| מיתול לִוְיָתָן ש״פ ז Léviathan *m*
לִוְיָתָנִית (17) נ baleinière *f*
לוֹכְסָן (97) ז trait *m* oblique
לוֹכְסָנִי, ־נִית ת oblique
1. לוּל (41) ז (של־עופות) poulailler *m*
|| (של־תינוקות) parc (de bébé) *m*

לַחַץ (152) ז — pression *f*

לַחַץ־אֲוִיר — pression atmosphérique

לַחַץ־דָּם — tension artérielle

מַד־לַחַץ ז — manomètre *m*

סִיר־לַחַץ ז — autoclave *m*

|| (עינוי) — oppression *f*

מַיִם לַחַץ — eau *f* en quantité restreinte

|| (כפייה) — pression, contrainte *f*

הִפְעִיל לַחַץ עַל־ — exercer une pression sur

פָּעַל תַּחַת־לַחַץ — agir sous contrainte

קְבוּצַת־לַחַץ נ — groupement intéressé, lobby *m*

תָּא־לַחַץ ז — cabine pressurisée

לָחַץ (326) פ״י — presser, serrer, appuyer

לָחַץ אֶת־יַד־פ׳ — serrer la main de qn

לָחַץ אֶל־לִבּוֹ — serrer contre son coeur

בהש לָחַץ אֶל־הַקִּיר — mettre au pied du mur

יָדַע הֵיכָן הַנַּעַל לוֹחֶצֶת — savoir où le bât blesse

|| (הציק) — opprimer, accabler

הַחוֹבוֹת לוֹחֲצִים עָלַי — les dettes me harcèlent

|| לָחַץ עַל־פ׳ — exercer une pression sur qn

|| נִלְחַץ (397) פ״ע — être serré, être pressé, être opprimé

בהש לִבּוֹ נִלְחַץ — son coeur se serra

|| הִלְחִיץ (502) פ״י — presser, serrer

לַחְצָנִית (17) נ — bouton-pression *m*

לַחַשׁ (152) ז — murmure *m*

לַחַשׁ־רַחַשׁ — chuchotement *m*, rumeur *f*

תַּעֲמוּלַת־לַחַשׁ נ — propagande chuchotée

בְּלַחַשׁ — à voix basse

|| (סיסמת־קסם) — incantation *f*, sortilège *m*

|| (תפילה) — oraison *f*, prière *f* à voix basse

|| °(תכשיט) — amulette *f*

לָחַשׁ (326) פ״י — chuchoter, murmurer

לָחַשׁ עַל־הַמַּכָּה — réciter des incantations pour guérir une plaie

גַּחֶלֶת לוֹחֶשֶׁת — braise ardente

|| (בתאטרון) — souffler

|| נִלְחַשׁ (397) פ״ע — être chuchoté

|| לִחֵשׁ (435) פ״י — chuchoter, murmurer

(השביע נחש וכד׳) — charmer, ensorceler

|| הִתְלַחֵשׁ (472) פ״ע — s'entretenir à voix basse

הִתְלַחֵשׁ עַל־ — répandre des rumeurs contre

|| הִלְחִישׁ (502) פ״י — chuchoter

לַחְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז — murmure *m*

לַחְשׁוּשׁ (41) ז — chuchotement *m*, murmure *m*

לַחְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — souffleur *n*

לְחַשֵּׁשׁ (460) פ״י — chuchoter

|| הִתְלַחְשֵׁשׁ (494) פ״ע — chuchoter, murmurer

לַחְשֶׁשֶׁת (256) נ — chuchotement *m*, murmure *m*

1. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התנשם) — haleter

2. [לחת] הִלְחִית (502 ת) פ״ע (התכופף) — se courber

1. לָט (88) ז (כישוף) — incantation *f*, sortilège *m*

2. לָט ← לָאט

3. לָט ← [לוט]

לְטָאָה (212) נ זואול — lézard *m*

לִטּוּף (51) ז — caresse *f*

לִטּוּשׁ (51) ז — affûtage *m*, polissage *m*

בהש לִטּוּשׁ אַחֲרוֹן — dernier fignolage

לָטִינִי, ־נִית ת — latin

לָמַד לָטִינִית — apprendre le latin

לָטִיף, לְטִיפָה ת — doux, velouté

לְטִיפָה (201) נ — caresse *f*

לְטִישָׁה (201) נ — polissage *m*

לְטִישַׁת־עֵינַיִם — action *f* de regarder fixement

לֹטֶם (191) ז צמח — ciste *m*

לָטַף (301) פ״י — caresser

|| לִטֵּף (432) פ״י — caresser

|| הִתְלַטֵּף (466) פ״ע — se faire caresser

לֶטֶף (165) ז — caresse *f*

לַטְפָנִי, ־נִית ת — caressant

לָטַשׁ (301) פ״י — affiler, affûter, aiguiser

בהש לָטַשׁ עֵינָיו — regarder fixement

|| מטבח — mouiller (une pâte, *etc*)

|| לִטֵּשׁ (432) פ״י — polir, roder

|| הִתְלַטֵּשׁ (466) פ״ע — devenir poli (métal)

לַטָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — polisseur *m*

לְיָא ← כְּלַפֵּי־

לִבְּרִית (17) נ — libretto *m*

לִיבֶּרָלִי, ־לִית ת — libéral

לִיבֶּרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — libéralisme *m*

לִיגָה (201) נ — ligue *f*

לֵיזֶר (ר׳ לֵיזֶרִים) ז פיס — laser *m*

|| בהש (רעננות) — fraîcheur *f*
לְחִי (ז, בלי ר׳: -זוגי לְחָיַיִם (264 נ — joue *f*, mâchoire *f*
מַכַּת־לְחִי נ — soufflet *m*, gifle *f*
יַעֲלוּ עֲשָׂבִים בִּלְחָיָיו — il sera mort depuis longtemps
|| טכנ (של־מלחציים) — mâchoire
|| (קרש) — planchette *f*
לְחָיָה (ר׳ לְחָיוֹת) נ — gourmette (du cheval) *f*
לְחִיכָה (201) נ — action *f* de lécher *ou* de brouter
לָחִים, לְחִימָה ת צבא — combatif, porté à la lutte
לְחִימָה (201) נ צבא — combat *m*, lutte *f*
כֹּשֶׁר־לְחִימָה ז — aptitude *f* au combat
לָחִין, לְחִינָה ת — mélodieux
לְחִינָה (201) נ — chant *m*, air *m*, mélodie *f*
לַחְיָץ (1) ז — bouton-pression *m*
לַחְיַץ־הַתְנָעָה — bouton de démarrage
לְחִיצָה (201) נ — pression *f*, étreinte *f*
לְחִיצַת־יָד — poignée *f* de main
לְחִיצַת־הֶדֶק — action *f* du doigt sur la détente
בהש לְחִיצָה אֶל־הַקִּיר — mise *f* au pied du mur
לְחִישָׁה (201) נ — chuchotement *m*, murmure *m*
לְחִישַׁת־נָחָשׁ — sifflement *m* de serpent
בהש לְחִישַׁת־גֶּחָלִים — grésillement *m* de braise
בִּלְחִישָׁה — à voix basse
|| (השמצה) — rumeur malveillante
לְחִיתָה (201) נ — fait *m* de tirer la langue
לָחַךְ (326) פ״י (ליקק) — lécher, laper
לָחַךְ אֶצְבְּעוֹתָיו — se lécher les doigts
בהש לָחַךְ עָפָר — mordre la poussière
|| (נגס) — brouter
כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר — radicalement
|| נִלְחַךְ (397) פ״ע — être léché, être brouté
|| לִחֵךְ (435) פ״י (ליקק) — lécher, brouter
בהש לִחֵךְ עֲפַר־רַגְלֵי־פ׳ — s'aplatir devant qn
לִחֵךְ פִּנְכָּה — flatter, faire des bassesses
|| (השמיד) — raser (un édifice), démolir
לַחַךְ (ר׳ לְחָכִים) ז צמח — plantain *m*
לַחְלוּחַ (44, בלי ר׳) ז — humectation *f*
לַחְלוּחַ־פֶּה — petite gorgée
לַחְלוּחִי, ־חִית ת — humide, moite, mouillé
לַחְלוּחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — humidité *f*

לַחְלוּחִית (17, בלי ר׳) נ — humidité *f*, sève *f*
|| בהש (רעננות) — fraîcheur *f*, sève *f*, vigueur *f*
לַחְלוּטִין תה״פ — absolument, décidément
לַחְלוּפִין תה״פ — sinon, à défaut
לַחְלַח, ־לַחָה ת — humide, moite
לִחְלֵחַ (465) פ״י — humecter, mouiller
|| הִתְלַחְלֵחַ (495) פ״ע — s'humecter, se mouiller
1. לָחַם (326) פ״ע (ניהל קרב) — combattre
|| נִלְחַם (397) פ״ע (בְּ־, עִם־, אֶת־) — combattre, se battre (contre)
נִלְחַם לְ־ או בְּעַד־ — se battre pour
|| הִתְלַחֲמוּ (472) פ״ע — se battre (entre eux)
2. לָחַם (326) פ״י (אכל) — manger, se nourrir
לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי — venez manger de ma nourriture
3. [לחם] הִלְחִים (502) פ״י (הדביק) — souder
לְחָם (152) ז טכנ — soudure *f*
° לָחֶם (—) ז (שופטים ה׳ ח׳) — combat *m*
לֶחֶם (176) ז — pain *m*
לֶחֶם יָשָׁן או יָבֵשׁ — pain rassis
לֶחֶם־מִשְׁנֶה — deux pains, portion *f* double
לֶחֶם־עֹנִי — pain de misère
דת לֶחֶם־הַקֹּדֶשׁ (אצל־הנוצרים) — hostie *f*
|| בהש (מזון) — nourriture *f*, subsistance *f*
אָכַל לֶחֶם־חֶסֶד — vivre de la charité
לֶחֶם־חֻקּוֹ — sa nourriture quotidienne
לֶחֶם־לַחַץ או צַר — portion congrue
שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי־הַמָּיִם — un bienfait n'est jamais perdu
לַחְמָא (—) ז ארמית — pain *m*
הָא לַחְמָא עַנְיָא — voici le pain misérable
לַחְמָה (207) נ — art *m* de combattre, tactique *f*
לַחְמָה זְעִירָה — guérilla *f*
לַחְמַת־לַיְלָה — combat *m* de nuit
לַחְמִית (17) אנטום — conjonctive *f*
רפא דַּלֶּקֶת־הַלַּחְמִית נ — conjonctivite *f*
לַחְמָנִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ — petit pain
לַחַן (152) ז מוס — air *m*, mélodie *f*
לִחֵן (326 ג) פ״י — chanter, chantonner
|| הִלְחִין (502 ג) פ״י — mettre en musique
לְחֵנָה (229) נ — concubine *f*

לִכְלְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — souillon *n*
לִכְלֶכֶת (—) נ — saleté *f*
לָכֵן מ״ח — c'est pourquoi
|| קֹדֶם לָכֵן — auparavant
לִכְסוּן (41) ז — mouvement *m* oblique, biais *m*
לִכְסוּן־מַבָּט — envoi *m* d'un regard oblique
לֶכְּסִיקוֹן ← לֶקְסִיקוֹן
לִכְסֵן (460 נ) פ״י — tourner de côté, détourner
לִכְסֵן מַבָּט אֶל־ — jeter un regard oblique vers
|| הִתְלַכְסֵן (494 נ) פ״ע — se diriger obliquement
לֶכֶשׁ (—) ז — raphia *m*
לֶכֶת ← הָלַךְ
כּוֹכַב־לֶכֶת — planète *f*
שִׁיר־לֶכֶת ז — chanson *f* de route, marche *f*
לְכַתְּחִלָּה ← תְּחִלָּה
לִלֵּב (432) פ״י טכנ — boulonner
לִלְיֵן (458 נ) פ״י — tourner en spirale
לִלְיָן ← לוּלְיָן
לָמַד (307) פ״י — apprendre, étudier
לָמַד בְּעַל־פֶּה — apprendre par coeur
לָמַד לִקְרֹא — apprendre à lire
לָמַד רְפוּאָה — étudier la médecine
לָמַד בְּעָיָה — se familiariser avec un problème
|| (הסיק מסקנה) — déduire, conclure
הָא לָמַדְתָּ או מִכָּאן אַתָּה לָמֵד — il s'ensuit
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ — interprétation *f* qui découle du contexte
|| נִלְמַד (388) פ״ע — être appris, être enseigné
|| לִמֵּד (432) פ״י — enseigner
לִמֵּד אֶת־בְּנוֹ אֻמָּנוּת — enseigner un métier à son fils
|| (הרגיל) — habituer, apprivoiser
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד — comme un taurillon indompté
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה — besogne routinière
|| לִמֵּד סַנֵּגוֹרְיָה או זְכוּת עַל־ — plaider pour
|| (הוכיח) לְלַמֵּד שֶׁ־ — pour démontrer que
לְלַמֶּדְךָ — d'où il ressort
|| הִתְלַמֵּד (466) פ״ע — s'instruire
סֵפֶר־לִמּוּד ז לְמִתְלַמְּדִים — manuel *m* pour autodidactes

(התרגל) — s'habituer, s'exercer
(נלמד) — être appris, être étudié
לָמֵד (—) נ — *lamed* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
לֶמֶד (—) ז — étude *f*, science *f*
לַמְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — érudit *n*
לַמְדָנוּת (46, בלי ר׳) נ — érudition *f*
1. לָמָה (ר׳ לָמָאִים) ז דת — lama (moine hindou) *m*
2. לָמָה (ר׳ לָמוֹת) נ זואול — lama (mammifère) *m*
לָמָּה? מילת־שאלה — pourquoi?
לָמָּה־זֶּה? — pourquoi cela?
לָמָּה לִי?/לָמָּה לְךָ? — à quoi bon?
לְמוֹ־, לָמוֹ ← לְ־
לָמוּד, לְמוּדָה ת — habitué, expérimenté
לְמוּד־מִלְחָמָה — exercé à la guerre
1. לִמּוּד (51) ז — étude *f*
לִמּוּד עַצְמִי — étude sans maître
לִמּוּדֵי־קֹדֶשׁ — études sacrées
סִפְרֵי־לִמּוּד ז״ר — livres *mpl* de classe
שְׂכַר־לִמּוּד ז — frais *mpl* d'études, écolage *m*
שְׁנַת־לִמּוּדִים נ — année *f* scolaire
תָּכְנִית־לִמּוּדִים נ — programme *m* d'études
בהש לְשׁוֹן־לִמּוּדִים נ — langage châtié
2. לִמּוּד (51) ז (קרש) — planche *f*, douve *f*
לִמּוּד, ־דָה ת — habitué
° (ישעיהו נ״ד י״ג) — disciple
לִמּוּדִי, ־דִית ת — éducatif, instructif
סֶרֶט לִמּוּדִי — film *m* didactique
טֶלֶוִיזְיָה לִמּוּדִית — télévision *f* scolaire
לִמּוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — instruction *f*, érudition *f*
לָמִיד, לְמִידָה ת — facile à apprendre
לְמִידָה (201) נ — apprentissage *m*, étude *f*
לְמִידוּת (48, בלי ר׳) נ — aptitude *f* à étudier
לֶמֶךְ ש״פ ז — Lamec (patriarche) *m*
|| עממי — bon-à-rien *m*
לִמְלוּם (51) ז — balbutiement *m*
לִמְלֵם (460) פ״ע — grommeler, balbutier
לִמְלְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bègue *n*
לִמֵּן (432 נ) פ״י — assaisonner de citron
לְמַעַן מ״ח — pour que, afin que
|| לְמַעַן (280) מ״י — pour, en faveur de

לִיטָא ש״פ נ (מדינה)	la Lithuanie
לִיטָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ש	Lithuanien *n*
לִיטוּרְגִּי, ־גִּית ת דת	liturgique
לִיטוּרְגִּיָּה (ר׳ ־גִּיּוֹת) נ דת	liturgie *f*
לִיטֶר (ר׳ לִיטְרִים) ז	litre *m*
לִיטְרָה (ר׳ ־רָאוֹת) נ	livre (poids) *f*
לֵיכָּא תה״פ ארמית	il n'y a pas
לַיְלָה או לַיִל (159) ז	nuit *f*
הוּא עוֹבֵד בַּלַּיְלָה	il travaille la nuit
הַלַּיְלָה	cette nuit
לַיְלָה לַיְלָה	chaque nuit
לֵיל־מְנוּחָה!	bonne nuit!
לֵיל־שַׁבָּת	vendredi soir
בִּן־לַיְלָה	du jour au lendemain
יוֹמָם וָלַיְלָה	jour et nuit
עוֹף־לַיְלָה ז	oiseau *m* nocturne
שׁוֹמֵר־לַיְלָה ז	veilleur *m* de nuit
עָשָׂה לֵילוֹת כְּיָמִים	travailler jour et nuit
‖ תה״פ	de nuit, nuitamment
לֵילִי, ־לִית ת	nocturne
לִילִית (17) נ עוף	hulotte *f*, chat-huant *m*
‖ לִילִית ש״פ נ	Lilith (reine des démons) *f*
לִילָךְ (91) ז צמח	lilas *m*
לִימוֹן (21) ז צמח	citron *m*
עֵץ־לִימוֹן ז	citronnier *m*
מִיץ־לִימוֹן	limonade *f*
לִימְפָה (201) נ	lymphe *f*
רפא דַּלֶּקֶת־כְּלֵי־הַלִּימְפָה נ	lymphangite *f*
[לִין] ← .1 .2 [לון]	
לִינָה (201) נ	nuitée *f*, gîte *m*
לִינְץ׳ ש״פ ז	Lynch *m*
מִשְׁפַּט־לִינְץ׳ ז	lynchage *m*
לִיף (1) ז	fibre *f*
לִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז	fibrille *f*
לִיפִי, ־פִית ת	fibreux
לִיפִין (—) ז	fibrine *f*
לַיֶּפֶת (—) נ רפא	fibrose *f*
[לִיץ] ← .1 .2 [לוץ]	
לִיצָה (201) נ	plaisanterie *f*, raillerie *f*
לֵיצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bouffon *n*, clown *n*
לֵיצָנוּת (46, בלי ר׳) נ	bouffonnerie *f*, facétie *f*
לִירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	livre (monnaie) *f*
לִירָה שְׁטֶרְלִינְג	livre sterling
לִירֶטָה (201) נ	lire *f*
לִירִי, ־רִית ת	lyrique
לִירִיקָה (—) נ	poésie *f* lyrique
לִירִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	poète *m* lyrique
.1 לַיִשׁ (161) ז (אריה)	lion *m*
.2 לַיִשׁ (161, בלי ר׳) ז (בצק)	pâte *f*
לִישָׁה (201) נ	pétrissage *m*
מְכוֹנַת־לִישָׁה נ	pétrin *m* mécanique
לֵית מילית ארמית	il n'y a pas
לֵית בְּרֵרָה	il n'y a pas d'alternative
לֵית דִּין וְלֵית דַּיָּן	il n'y a pas de justice
לֵית מָאן דְּפָלִיג	personne ne conteste
לֵיתָא תה״פ ארמית	il n'y a pas
לִיתוֹגְרַפְיָה (—) נ	lithographie *f*
לִיתְיוּם (—) ז כימ	lithium *m*
לְךָ, לָךְ ← לְ־	
לֵךְ, לְכָה, לְכוּ ← הָלַךְ	
לִכְאוֹרָה ← .1 אוֹרָה	
לָכַד (303) פ״י	prendre, saisir, attraper
לָכַד בַּפַּח	prendre au piège
‖ נִלְכַּד (389) פ״ע	être pris, être capturé
‖ לִכֵּד (432) פ״י	unir, rassembler, grouper
‖ הִתְלַכֵּד (466) פ״ע	s'unir, se rassembler
לֶכֶד (—) ז	piège *m*
לַכָּה (ר׳ לַכּוֹת) נ	vernis *m*, laque *f*
נַעֲלֵי־לַכָּה נ״ר	chaussures vernies
לִכָּה (453) פ״י	laquer
לִכּוּד (51) ז	union *f*, rassemblement *m*
לִכּוּד לְאֻמִּי	union nationale
לִכּוּי (23) ז	laquage *m*
לְכִידָה (201) נ	prise *f*, conquête *f*
לְכִיס (15) ז דג	ombre *m*
לִכְלוּךְ (41) ז	saleté *f*, crasse *f*
‖ (פעולת המלכלך)	salissement *m*
לִכְלוּכִית (17) נ	cendrillon *f*, souillon *f*
‖ (לכלוך)	saleté *f*, crasse *f*
לִכְלֵךְ (460) פ״י	salir, souiller
בהש לִכְלֵךְ אֶת־יָדָיו	se salir les mains
‖ הִתְלַכְלֵךְ (494) פ״ע	se salir, se souiller

הָלַךְ כִּלְעֻמַּת שֶׁבָּא	il s'en alla comme il était venu
לַעַן (–) ז צמח	absinthe *f*
לַעֲנָה (238) נ צמח	absinthe *f*
יֵין־לַעֲנָה ז	vermouth *m*
‖ בהש (מרירות)	amertume *f*, fiel *m*
לַעֲנִית (17) נ צמח	scrofulaire *f*
לַעַס (–) ז	mastication *f*
לָעַס (326) פ"י	mâcher, mastiquer
‖ בהש (דש בדבר)	rabâcher, ressasser
דְּבָרִים לְעוּסִים	lieux communs
‖ נִלְעַס (397) פ"ע	être mastiqué
‖ הִתְלַעֵס (472) פ"ע	être mastiqué
‖ הִלְעִיס (502) פ"י	gaver
לָעַע (359) פ"ע	être avalé
לָעוּ דְּבָרָיו	ses paroles s'étranglent
לָפַד (303) פ"ע	brûler, flamber
‖ לִפֵּד (432) פ"י	allumer, mettre le feu à
‖ הִתְלַפֵּד (466) פ"ע	briller, scintiller
לֶפֶד (165) ז	compote *f*
לְפוּם־ מ"י ארמית	selon
לְפוּם צַעֲרָא ← אַגְרָא	
לִפּוּף (51) ז	enroulement *m*
לְפוּפִית (17) נ צמח	ipomée *f*, volubilis *m*
לִפּוּת (51) ז	assaisonnement *m*
לְפִי־ מ"י	selon, d'après
לְפִי־דַעְתִּי	à mon avis
לְפִי־שָׁעָה	pour le moment
לְפִי־תֻמּוֹ	de bonne foi, naïvement
לְפִי שֶׁ־	puisque
לַפִּיד (1) ז	flambeau *m*, torche *f*
תַּהֲלוּכַת־לַפִּידִים נ	retraite *f* aux flambeaux
לְפִיכָךְ מ"ח	c'est pourquoi
לְפִיפָה (201) נ	enroulement *m*, bobinage *m*
לְפִיתָה (201) נ	action *f* de saisir, étreinte *f*
לִפְלוּף (41) ז	chassie *f*
לִפְלֵף (460) פ"ע	être chassieux, larmoyer
לִפְנוֹת־ מ"י	vers, à l'approche de
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/עֶרֶב	vers l'aube / le soir
לִפְנֵי־ (לְפָנַי, לְפָנֶיךָ... לִפְנֵיכֶם) מ"י (זמן)	avant
לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם	avant midi
בְּעֶשֶׂר לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם	à dix heures du matin
לִפְנֵי־הַסְּפִירָה	avant l'ère chrétienne
לִפְנֵי־זְמַן רַב	il y a longtemps
זִכְרוֹנוֹת ז"ר מִלִּפְנֵי־הַמִּלְחָמָה	souvenirs *mpl* d'avant-guerre
‖ (מקום)	devant
לִפְנַי תה"פ	à l'intérieur
לִפְנַי וְלִפְנִים	dans la plus profonde intimité
לְפָנִים תה"פ (זמן)	autrefois, jadis
‖ (מקום)	en avant
לְפָנִים ← פָּנִים	
לָפַף (303) פ"י	enrouler, bobiner
‖ לִפֵּף (432) פ"י	enrouler, envelopper
‖ הִתְלַפֵּף (466) פ"ע	s'enrouler
לְפָפָה (215) נ	enroulement *m*, bobinage *m*
1. לָפַת (303 ת) פ"י (אחז)	saisir, étreindre, enlacer
‖ נִלְפַּת (389 ת) פ"ע	être saisi, être enlacé
2. לִפֵּת (432 ת) פ"י (תיבל)	assaisonner, tartiner
לֶפֶת (ר' לְפָתוֹת) נ צמח	navet *m*
לִפְתִּית (ר' ־תִיּוֹת) נ צמח	colza *m*
לִפְתָּן (91) ז	compote *f*
לִפְתָּנִית (17) נ	compotier *m*
לֵץ (113) ז (ליצן)	plaisantin *m*, bouffon *m*
‖ (רשע)	railleur *m*, impie *m*
מוֹשַׁב־לֵצִים ז	compagnie *f* de libertins
לָצוֹן (33, נסמ' לְצוֹן־) ז	plaisanterie *f*
חָמַד לוֹ לָצוֹן	avoir envie de plaisanter
לִצְלֵץ (460) פ"ע	plaisanter, se moquer
לָצַץ (301) פ"ע	plaisanter, se divertir
לְקַבֵּל ← קִבֵּל	
לָקָה (353) פ"ע (הוכה)	être battu, être frappé
‖ (נפגע)	être frappé, être atteint
לָקָה בְּצָרַעַת	être atteint de la lèpre
‖ (נענש)	être puni
בהש לָקְתָה הַלְּבָנָה	il y a éclipse de lune
‖ הִלְקָה (512) פ"י	battre, frapper, fouetter
לָקוֹחַ (32) ז	client *m*, acheteur *m*
לִקּוּחַ (9) ז	achat *m*, acquisition *f*
‖ לִקּוּחִים ז"ר	mariage *m*
לִקּוּט (51) ז	rassemblement *m*, ramassage *m*

עֲשֵׂה זֹאת לְמַעֲנִי! — fais cela pour moi!
לְמַעַן־הַשֵּׁם! — pour l'amour de Dieu!
לַמְפָּד (91) ז — lampe *f*, lanterne *f*
לְמַפְרֵעַ תה״פ (לשעבר) — rétroactivement
לַמְרוֹת מ״י — malgré, en dépit de
לְמִשְׁעִי תה״פ — avec soin, proprement
מְגֻלָּח לְמִשְׁעִי — rasé de près
1. לָן ← 1. [לון]
2. לָן כ״ג ארמית — nous, à nous
קָא מַשְׁמַע לָן — cela nous fait comprendre
1. לָנוּ ← לְ־
2. לָנוּ ← 1. [לון]
לְנָטָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח — verveine *f*
לֶסְבִּי, ־בִּית ת — lesbien
לְסוּטָה (201) נ — camisole *f*, blouse *f*, gilet *m*
לִסְטוּת או **לִסְטִיּוּת** (47, בלי ר׳) נ — brigandage *m*
לִסְטִים או **לִסְטִיס** (ר׳ לִסְטִים) ז — brigand *m*
לִסְטֵם (460) פ״י — voler, piller, détrousser
לִסְלֵס (460) פ״י — mâcher, mâchonner
לֶסֶת (165, ר׳ לְסָתוֹת, לִסְתוֹת־) נ אנטום — mâchoire *f*
לִסְתָנִי, ־נִית ת — prognathe
לֹעַ (145) ז אנטום — gorge *f*, gosier *m*, pharynx *m*
|| (של־הר־געש) — cratère *m*
|| (של־כלי־יריה) — gueule (de canon) *f*
|| (של־חיה) — gueule
|| לֹעַ־אֲרִי ז צמח — gueule-de-loup *f*, muflier *m*
[לעב] הִלְעִיב (502) פ״י — offenser, injurier
לַעַב (152, בלי ר׳) ז — offense *f*, injure *f*
לַעַג (152) ז — moquerie *f*, raillerie f
לַעַג לָרָשׁ — dérision *f* du pauvre
|| לַעֲגֵי־שָׂפָה ז״ר — langage *m* inintelligible
לָעַג (326) פ״ע (ל־) — se moquer de, ridiculiser
|| נִלְעַג (397) פ״ע — être tourné en dérision
נִלְעַג־לָשׁוֹן — bègue
|| הִלְעִיג (502) פ״י (ל־) — tourner en dérision
לָעֵג, לְעֵגָה ת — bègue
לַעֲגָן (ר׳ ־נִים) ז — moqueur *m*, railleur *m*
לַעֲגָנִי, ־נִית ת — moqueur, railleur
לְעוֹג (50) ז — moquerie *f*, raillerie *f*
לוֹעֵז (31) ז — étranger (parlant une autre langue) *m*

לְעוֹז (50) ז (גנאי) — médisance *f*
|| (לשון משובשת) — barbarisme *m*
לָעוּן, לְעוּנָה ת — amer
לָעוּס, לְעוּסָה ת — rabâché, ressassé
לַעַז (152) ז (שפה זרה) — idiome étranger
|| (מלה זרה באות עברית) — glose (mot étranger en caractères hébraïques) *f*
|| (דיבה) — médisance *f*, calomnie *f*
הוֹצִיא לַעַז עַל־ — calomnier, diffamer
לָעַז (326) פ״ע (דיבר בלשון זרה) — parler une langue étrangère, traduire (de l'hébreu)
|| (הוציא שם רע) לָעַז עַל־פְּ׳ — médire de qn
|| הִתְלַעֵז (472) פ״ע — adopter un idiome étranger
|| הִלְעִיז (502) פ״י — faire parler une langue étrangère
|| (הוציא שם רע) הִלְעִיז עַל־פְּ׳ — calomnier qn
לַעַט (152) ז — nourriture *f*, bouchée *f*
לָעַט (326) פ״י — avaler, manger avidement
|| הִלְעִיט (502) פ״י — faire avaler
(פיטם) — gaver, engraisser
בהש (נתן בשפע) — abreuver, bourrer
הִלְעִיט אֶת־הַקָּהָל בְּסִיסְמָאוֹת — bourrer le public de slogans
לַעַטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — glouton *n*
לֹעִי, ־עִית ת דקדוק — laryngal, guttural
לְעִיטָה (201) נ — gloutonnerie *f*, gourmandise *f*
|| (פיטום) — gavage *m*
לְעֵיל תה״פ ארמית — plus haut, ci-dessus
דקדוק מִלְּעֵיל — paroxyton
לָעִיס, לְעִיסָה ת — facile à mâcher
לְעִיסָה (201) נ — mastication *f*
גּוּמִי־לְעִיסָה ז — chewing-gum *m*
טַבַּק־לְעִיסָה ז — tabac *m* à chiquer
לְעֵלָּא תה״פ ארמית — au-dessus, au-delà
לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא — au plus haut degré
לִעְלַע (465) פ״ע — bégayer, parler en toussant
|| הִתְלַעְלַע (495) פ״ע — bégayer
לְעֻמַּת־ (281) מ״י (מול) — en face de
|| (בהשוואה ל־) — en comparaison de
|| כִּלְעֻמַּת שֶׁ־ — comme

לְשׁוֹן־זָהָב	lingot *m* d'or
לְשׁוֹן שֶׁל־זְהוֹרִית	ruban *m* de laine cramoisie
‖ (שפה) לְשׁוֹן־אֵם	langue maternelle
לְשׁוֹן־הַדִּבּוּר	langue parlée
הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית	la langue hébraïque
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ	la langue sacrée (l'hébreu)
תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן	linguistique *f*
חוֹקֵר־לָשׁוֹן	linguiste *m*
‖ (צורת־דיבור)	langage *m*, langue
לְשׁוֹן־בְּנֵי־אָדָם	langage courant
לְשׁוֹן־חֲכָמִים	langue du Talmud
לְשׁוֹן נְקִיָּה	euphémisme *m*
לְשׁוֹן־סְתָרִים	langage chiffré
לְשׁוֹן־הָרָע	médisance *f*
לְשׁוֹן רַכָּה	langage courtois
בַּעַל־לָשׁוֹן	éloquent
כְּבַד־לָשׁוֹן	qui s'exprime difficilement
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן ז	éloquence *f*
נִכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ	commettre un lapsus
כִּכְתָבוֹ וְכִלְשׁוֹנוֹ	littéralement, mot à mot
‖ ז (ניב)	locution *f*
לְשׁוֹן אַחֵר	en d'autres termes
לְשׁוֹן־בַּקָּשָׁה	expression *f* d'un désir
לְשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן	assonance *f*
לְשׁוֹן־זָכָר/נְקֵבָה	masculin / féminin
לְשׁוֹן־יָחִיד/רַבִּים	singulier / pluriel
‖ צמח לְשׁוֹן־הַכֶּלֶב נ	cynoglosse *f*
לְשׁוֹן־הַפָּר נ	buglosse *f*
לְשׁוֹנִי, ־נִית ת	linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִי	bilingue
‖ דקדוק עִצּוּר לְשׁוֹנִי	consonne linguale
‖ צמח	liguliforme
לְשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	phénomène *m* linguistique
דּוּ־לְשׁוֹנִיּוּת	bilinguisme *m*
לְשׁוֹנִית (17) נ צמח	ligule *f*
לָשִׁיד, לְשִׁידָה ת	succulent, juteux
לֶשֶׁךְ (165) ז	caisse *f*, cageot *m*
לִשְׁכָּה (241) נ (בבית־המקדש)	salle *f*, loge *f*
לִשְׁכַּת־הַגָּזִית ← גָּזִית	
‖ (משרד)	bureau *m*, office *m*, chambre *f*
לִשְׁכַּת־גִּיּוּס	bureau de recrutement
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין	bureau de renseignements
לִשְׁכַּת־מִסְחָר	chambre de commerce
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים	chambre de compensation
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה	bureau de placement
לִשְׁכַּת־עִתּוֹנוּת	office de presse
‖ (בצילום) לִשְׁכָּה אֲפֵלָה	chambre noire
‖ (אצל הבונים החפשים)	loge *f*
‖ (של־שר)	cabinet *m*
מְנַהֵל־הַלִּשְׁכָּה ז	chef *m* de cabinet
לִשְׁלֵשׁ (460) פ״ע	fienter
לִשְׁלֶשֶׁת (252) נ	fiente *f*, guano *m*
לֶשֶׁם (165) ז	opale *f*
לִשְׁמִי, ־מִית ת	opalin
לָשַׁן (301 ג) פ״ע	bavarder, papoter
‖ הִלְשִׁין (498 ג) פ״י	calomnier, dénoncer
לִשָּׁנָא (—) ז ארמית	langage *m*, langue *f*
לִשָּׁנָא דְחָכִימָא	langage d'homme intelligent
כְּהַאי לִשָּׁנָא	en ces termes
לַשְׁנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne éloquente *ou* bavarde
לִשְׁנֵן (459 ג) פ״י	bavarder, papoter
לְתִיתָה (201) נ	maltage *m*, humectation (des grains) *f*
לֶתֶךְ (165) ז	*létekh* (ancienne mesure de capacité) *m*
לָתַת (303 ת) פ״י	malter, humecter (des grains)
‖ נִלְתַּת (389 ת) פ״ע	être malté
‖ לִתֵּת (432 ת) פ״י	malter
לֶתֶת (ר׳ לְתָתִים) ז	malt *m*
סֻכַּר־לֶתֶת ז	maltose *m*

(של־פרקי־ספרות)	compilation *f*, choix *m*
לָקוּי, לְקוּיָה ת	déficient, insuffisant
לִקּוּי (23) ז	défaut *m*
לִקּוּי־חַמָּה/לְבָנָה	éclipse *f* de soleil / de lune
לָקוֹנִי, ־נִית ת	laconique
‖ לָקוֹנִית תה״פ	laconiquement
לָקוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	laconisme *m*
לְקוּת (45) נ	défaut *m*, imperfection *f*
לָקַח (373, שה״פ לָקַחַת) פ״י	prendre
לָקַח אִשָּׁה	prendre femme, se marier
לָקַח דְּבָרִים עִם־	s'aboucher avec
לָקַח חֵלֶק או חָבַל בְּ־	prendre part à
בהש לָקַח אֶת־לֵב־פ׳	séduire qn
‖ (קנה)	acheter
‖ נִלְקַח (402) פ״ע	être pris
(נקנה)	être acheté
בהש (נפטר)	être emporté (par la mort)
‖ לֻקַּח (עת׳ יֻקַּח) פ״ע	être pris, être enlevé
‖ הִתְלַקַּח (477) פ״ע	s'enflammer, s'embraser
בהש (ריב)	éclater
לֶקַח (179) ז	leçon *f*, instruction *f*
לָמַד לֶקַח	tirer une leçon
שָׁמַע לֶקַח מִפִּי־פ׳	être le disciple de qn
לַקְחָן (ר׳ ־נִים) ז	chapardeur *m*, maraudeur *m*
לָקַט (301) פ״י	ramasser, recueillir, glaner
לָקַט פְּרָחִים	cueillir des fleurs
‖ נִלְקַט (388) פ״ע	être ramassé, être recueilli
‖ לִקֵּט (432) פ״י	ramasser, cueillir
לִקֵּט פֵּרוֹת	cueillir des fruits
לִקֵּט מַאֲמָרִים	réunir des articles (de revues)
‖ הִתְלַקֵּט (466) פ״ע	se rassembler, se réunir
‖ הִלְקִיט (498) פ״י	répandre (des graines)
לֶקֶט (166) ז	recueil *m*, collection *f*
לֶקֶט סִפְרוּתִי	anthologie *f*, florilège *m*
‖ (שבלים שנשרו)	glane *f*
לְקָטִיקָה (201) נ	litière *f*, chaise *f* à porteurs
לַקְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	compilateur *n*
לְקִיָּה (202) נ	défaut *m*, défectuosité *f*
לָקִיחַ, לְקִיחָה ת	inflammable
לְקִיחָה (201) נ	prise *f*
לְקִיטָה (201) נ	ramassage *m*
לְקִיטַת־זֵיתִים	cueillette *f* des olives
לְקִיקָה (201) נ	lapement *m*
לָקִישׁ, ־שָׁה ת	tardif
‖ לָקִישׁ (—) ז (עונה)	arrière-saison *f*
לִקְלוּק (41) ז	léchage *m*, lapement *m*
לִקְלֵק (460) פ״י	lécher, laper
לַקְמוּס (—) ז כימ	tournesol *m*
לְקַמָּן תה״פ ארמית	ci-dessous, plus loin
‖ כִּדְלְקַמָּן	comme suit
לֶקְסִיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז	lexique *m*
לָקַק (358) פ״י	lécher, laper
‖ נִלְקַק (388) פ״ע	être léché, être lapé
‖ לִקֵּק (432) פ״י	lécher
בהש לִקֵּק אֶצְבְּעוֹתָיו	se lécher les doigts
לֹא לִקֵּק דְּבַשׁ	n'avoir pas la vie facile
‖ הִתְלַקֵּק (466) פ״ע	se lécher les babines
לַקְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	gourmand *n*
לַקְקָנוּת (46, בלי ר׳) נ	gourmandise *f*
לִקְרַאת־ מ״י	à la rencontre de, en vue de
לֶקֶשׁ (166, בלי ר׳) ז חקל	regain *m*
לִקֵּשׁ (432) פ״י	cueillir des fruits tardifs
‖ הִלְקִישׁ (498) פ״י	produire tardivement
לְרַע תה״פ ארמית	en bas, en-dessous
‖ דקדוק מִלְּרַע	en fin de mot, oxyton
לָשׁ ← [לוש]	
לְשַׁד (53) ז	suc *m*, sève *f*
לְשַׁד־הָעֲצָמוֹת	moelle *f*
‖ בהש	vigueur *f*, vitalité *f*
לִשֵּׁד (432) פ״י	revigorer
‖ הִתְלַשֵּׁד (466) פ״ע	devenir vigoureux
לְשָׁדִי, ־דִית ת	succulent, juteux, savoureux
לָשׁוּד, לְשׁוּדָה ת	succulent, plein de sève
לָשׁוֹן (33) נ אנטומ	langue *f*
הוֹצִיא לָשׁוֹן	tirer la langue
מָשַׁךְ אֶת־פ׳ בַּלָּשׁוֹן	tirer les vers du nez à qn
‖ בהש לְשׁוֹן־אֵשׁ	langue de feu, flamme *f*
לְשׁוֹן־אַבְזָם	ardillon *m*
לְשׁוֹן־יַבָּשָׁה	isthme *m*
לְשׁוֹן־יָם	fjord *m*, golfe *m*
לְשׁוֹן־הַמֹּאזְנַיִם	aiguille *f* de la balance
לְשׁוֹן־נַעַל	languette *f* de chaussure

מָאוֹס (33, בלי ר') ז — objet *m* de dégoût
מָאוּס, מְאוּסָה ת — dégoûtant, répugnant
מָאוֹס (50, בלי ר') ז — dégoût *m*, répugnance *f*
מֻקְצֶה מֵחֲמַת־מֵאוּס — trop dégoûtant pour être touché
מָאוֹץ (33, בלי ר') ז ספורט — sprint *m*
מָאוֹר (33) ז (גוף מאיר) — luminaire *m*
בהש מְאוֹר־הַגּוֹלָה — le Flambeau de la Diaspora (titre d'honneur)
|| (אור) — lumière *f*, clarté *f*
כָּהָה מְאוֹר־עֵינָיו — sa vue a baissé
בהש בִּמְאוֹר־פָּנִים — avec affabilité
|| (הארה) — éclairage *m*
מְנוֹרַת־הַמָּאוֹר נ — le chandelier (du Temple)
גַּז־מָאוֹר ז — gaz *m* d'éclairage
מְאֻוְרָר, ־רֶרֶת (ר' ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — aéré, ventilé
מְאוֹר (ר' מְאוֹרִים) ז טכנ — échappement *m*
מְאוּרָה (201) נ — repaire *m*, tanière *f*, antre *m*
מְאוּרַת־כֶּלֶב — niche *f* de chien, chenil *m*
מְאַוְרֵר (132) ז — ventilateur *m*
מְאוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר' ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת — solide, ferme
מְאוֹתֵת (ר' ־תְתִים) ז — signaleur *m*
מָא"ז (=מְפַקֵּד־אֵזוֹר) ז צבא — commandant *m* de secteur
מַאֲזִין, ־נָה ש — auditeur *m*
מְאֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר' ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת (אפקי) — horizontal
|| (שקול) — équilibré
תַּקְצִיב מְאֻזָּן — budget *m* en équilibre
מַאֲזָן (92) ז בנק — balance *f*, bilan *m*
|| בהש מַאֲזַן־הַכֹּחוֹת — équilibre *m* des forces
מַאֲזָנָה (229) נ — niveau (instrument) *m*
מֹאזְנַיִם (261) ז"ז — balance *f*
מֹאזְנֵי־מִכְתָּבִים — pèse-lettres *m*
מֹאזְנֵי־מִרְקַחַת — balance de précision
מֹאזְנֵי־שֻׁלְחָן — balance de Roberval
מֹאזְנַיִם עֶשְׂרוֹנִיִּים — balance décimale
מְאֻחָד, ־חֶדֶת (ר' ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — uni
בְּכֹחוֹת מְאֻחָדִים — d'un effort commun
מְאֻחָד, ־חֶדֶת (ר' ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — uniforme *m*
מַאֲחָז (92) ז — poignée *f*, anse *f*, manche *m*
|| צבא — position *f* militaire

מַאֲחֵז (127, ר' מַאֲחֲזִים) ז — pince (à papier) *f*
מַאֲחֶזֶת (ר' ־חזות) נ — soutien *m*, appui *m*
מַאֲחֶזֶת־סְפָרִים — serre-livres *m*
מְאַחֵר, ־חֶרֶת ת — retardataire, en retard
מְאֻחָר, ־חֶרֶת (ר' ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — tardif, retardé
הַשָּׁעָה מְאֻחֶרֶת — il est tard
שְׁטָר מְאֻחָר — traite postdatée
|| בִּמְאֻחָר — tardivement, en retard
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר — tôt ou tard
לְכָל־הַמְּאֻחָר — au plus tard
מְאֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר' ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — fermé, bouché
1. מַאי? מלת־שאלה ארמית — quoi?
מַאי בֵּינַיְהוּ? — en quoi diffèrent-ils?
מַאי מַשְׁמַע? — qu'est-ce que cela veut dire?
2. מַאי (—) ז (חודש) — mai *m*
מְאַיֵּד (132) ז טכנ — carburateur *m*
מְאַיֵּם, ־יֶּמֶת (ר' ־יְּמִים, ־יְּמוֹת) ת — effrayant
מְאִיסָה (201) נ — dégoût *m*, répugnance *f*
מַאִיץ (19) ז (במטען־נפץ) — amorce *f*
|| פיס (של־פרוטונים) — accélérateur *m*
מֵאִיר, מְאִירָה ת — lumineux, brillant
מֵאִית (ר' מֵאִיּוֹת) נ — centième (fraction) *m*
מַאךְ (ר' ־כים) ז פיס — mach (mesure de vitesse) *m*
מְאֻכְזָב, ־זֶבֶת (ר' ־זָבִים, ־זָבוֹת) ת — déçu
מַאֲכָל (92, ר' גם מַאֲכָלוֹת) ז — aliment *m*
עֵץ־מַאֲכָל ז — arbre fruitier
שֶׁמֶן־מַאֲכָל ז — huile *f* comestible
מַאֲכַל־מְלָכִים — festin royal
מְאַכֵּל, ־כֶּלֶת ת — corrosif, caustique
מַאֲכֶלֶת (250) נ — couteau *m*
1. מַאֲכֹלֶת (259, בלי ר') נ — nourriture *f*, pâture *f*
הָיָה לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ — être la proie des flammes
2. מַאֲכֹלֶת (289) נ — vermine *f*, pou m du corps
מְאֻכָּף, ־כֶּפֶת (ר' ־כָּפִים, ־כָּפוֹת) ת — sellé, bâté
מְאַלְחֵשׁ (ר' ־חֲשִׁים) ז (סם) — anesthésique *m*
|| (רופא) — anesthésiste *m*
מְאַלֶּמֶת (254) נ חקל — lieuse *f*
מְאַלֵּף, ־לֶּפֶת (ר' ־לְּפִים, ־לְּפוֹת) ת — édifiant
מְאַלֵּף (132) ז (של־בעלי־חיים) — dompteur *m*
מְאֻלְתָּר, ־תֶּרֶת (ר' ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — improvisé
מַאֲמִין (1) ז — croyant *m*

מ

מ (מם) mem (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| מ' [valeur numérique:] 40
מ־, מ־ ← מן־
מאבוס (41) ז (אוצר־תבואה) grenier *m*
|| (אבוס) mangeoire *f*, ratelier *m*, crèche *f*
מאבך (92) ז volutes (de fumée) *fpl*
מאבכת (252, ר' מאבכות, מאבכות־) נ volutes *fpl*
מאבן, ־בנת (ר' ־בנים, ־בנות) ת pétrifié
|| מאבן ז fossile *m*
1. מאבק (92) ז (קרב) lutte *f*, combat *m*
2. מאבק (92) ז צמח anthère *f*
מאבק (127, ר' מאבקים) ז pulvérisateur *m*
מאבק, ־בקת (ר' ־בקים, ־בקות) ת poussiéreux
מאגור (21) ז réservoir *m*, magasin *m*
מאגורה (201) נ citerne *f*
מאגן, ־גנת (ר' ־גנים, ־גנות) ת à rebords, à anse
מאגר (92) ז (של־מים) bassin collecteur
|| צבא dépôt *m*
|| מסחר pool *m*
מאגרף (132) ז entraîneur *m* de boxe
מאד או מאוד (21, בלי ר') ז (יכולת) pouvoir *m*
בכל־מאודו de tout son pouvoir
(רכוש) possession *f*, fortune *f*
|| תה"פ très, beaucoup
מאד מאד או עד־מאד extrêmement
טוב מאד très bien
הרבה מאד en très grande quantité
צר לי מאד j'ai beaucoup de peine
שמחתי מאד je me suis bien réjoui
מאדה (76) ז מטבח étouvée *f*
מאדה־בשר daube *f*

מאדים (—) ז אסטר Mars (planète) *m*
מאדם, מאדמה ת teint en rouge, rougi
מאה (נס' מאת־; זוגי מאתים; ר' מאות) ש"מ cent
מאה שנה cent ans
חמשה למאה cinq pour cent
שלוש מאות איש trois cents hommes
בן־מאה centenaire
שנת־המאה le centenaire
|| מתמט centaine *f*
ספרת־המאות נ chiffre *m* de centaines
|| מאה (228) נ (מאה שנה) siècle *m*
המאה השש־עשרה le seizième siècle
|| בהש (הון) richesse *f*, monnaie *f*
בעלי־המאה להם הדעה qui paie les violons donne le ton
מאהב (126) ז amant *m*, soupirant *m*
מאהב, ־הבת (ר' ־הבים, ־הבות) ת amoureux
מאהב (92, ר' מאהבים, מאהבי) ז flirt *m*
מאהל (92) ז campement *m*, bivouac *m*
מאוד ← מאד
מאוה (76) או מאוי (60) ז désir *m*, souhait *m*, aspiration *f*
מאוה, מאוה ת désiré, convoité
מאום (—) או מאומה (—) ז quelque chose
טוב מאום מלא־כלום plutôt peu que rien
|| (במשפט שלילי) rien
אין לי מאום je n'ai rien
לא אכלתי מאומה je n'ai rien mangé
מאון (49) ז refus *m*
מאון (מאון־; ר' מאונים) ז centième *m*, pourcentage *m*

מְבֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — adulte
|| בהש (מושלם) — mûr
מְבֹדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — isolé
מְבַדֵּד (ר׳ ־דְּדִים) ז חשמל — isolateur *m*, isolant *m*
מִבְדֶּה (73) ז — fiction *f*
מִבְדּוֹק (21) ז — dock *m*
מִבְדּוֹק צָף — dock flottant
מְבַדֵּחַ, ־דַּחַת (ר׳ ־דְּחִים, ־דְּחוֹת) ת — amusant
מַבְדֶּלֶת (252) נ — cloison *f*, tenture coulissante
מַבְדֵּק (ר׳ ־דְּקִים) ז טכנ — appareil *m* de contrôle
מִבְדָּק (91) ז — contrôle *m*, vérification *f*, test *m*
מַבְדָּקָה (223) נ — laboratoire *m* d'essai
מַבְהִיל, ־לָה ת — effrayant, terrifiant
מַבְהִיק, ־קָה ת — brillant, resplendissant
מְבֹהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת (נחפז) — pressé
|| (נפחד) — effrayé, terrifié
מַבְהֵן (ר׳ ־הֲנִים) ז — poucier (de machine à écrire) *m*
מֻבְהָק, ־הֶקֶת (ר׳ ־הָקִים, ־הָקוֹת) ת — clair, évident
אָמָן מֻבְהָק — artiste par excellence
סִימָן מֻבְהָק — signe *m* indubitable
מָבוֹא (ר׳ מְבוֹאוֹת) ז (כניסה) — entrée *f*
|| (הקדמה) — préface *f*, introduction *f*
|| מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ — l'occident *m*
|| מְבוֹאוֹת־יָם — port *m*
מְבוֹאוֹת־הָעִיר — les faubourgs *mpl* de la ville
מְבוֹדָד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דָדִים, ־דָדוֹת) ת — isolé
מָבוֹי (ר׳ מְבוֹאִים) ז — ruelle *f*
מָבוֹי סָתוּם — impasse *f*
בהש נִכְנַס לְמָבוֹי סָתוּם — se trouver dans une impasse
מָבוֹי מְפֻלָּשׁ — passage ouvert
מָבוֹךְ (30) ז — labyrinthe *m*
מְבוּכָה (201) נ — confusion *f*, perplexité *f*
נִמְצָא בִּמְבוּכָה — être dans l'embarras
מַבּוּל (—) ז — déluge *m*
מְבוּסָה (201) נ — défaite *f*, écrasement *m*
מַבּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — source *f*, fontaine *f*
מְבוּקָה (201) נ — désolation *f*, désert *m*
מְבוּשִׁים (41) ז״ר — organes génitaux
מְבֻזֶּה, מְבֻזָּה ת — méprisé, vil, abject

מִבְזָק (91) ז — flash *m*
מַבְזֵק (ר׳ ־זְקִים) ז — saupoudroir *m*
מִבְחוֹר (—) ז — choix *m*, élite *f*
מַבְחִיל, ־לָה ת — dégoûtant, répugnant
מִבְחָן (102) ז — épreuve *f*, examen *m*, test *m*
עָמַד לְמִבְחָן — subir une épreuve
עָמַד בַּמִּבְחָן — passer l'épreuve avec succès
קְצִין־מִבְחָן ז — délégué *m* à la liberté surveillée
שֵׁרוּת־הַמִּבְחָן ז — service *m* de liberté surveillée
טַיַּס־מִבְחָנִים ז — pilote *m* d'essai
מַבְחֵנָה (229) נ — éprouvette *f*
מִבְחָר (102) ז — choix *m*
|| (הטוב ביותר) — élite *f*
מִבְחַר־אֲנָשָׁיו — ses meilleurs hommes
מֻבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — choisi
מִן־הַמֻּבְחָר — de qualité exceptionnelle
מֻבְחָר מִן־הַמֻּבְחָר — de toute première qualité
מַבְחֵשׁ (ר׳ ־חֲשִׁים) ז מטבח — louche *f*
מַבָּט (95) ז — regard *m*
מִמַּבָּט רִאשׁוֹן — à première vue
חָטַף מַבָּט — jeter un regard furtif
נְקֻדַּת־מַבָּט נ — point *m* de vue, aspect *m*
|| בהש (תקוה) — perspective *f*, espérance *f*
מִבְטָא (87) ז — prononciation *f*, accent *m*
כְּלֵי־הַמִּבְטָא ז״ר — organes *mpl* de la parole
מִבְטָא־שְׂפָתַיִם — propos *m*
|| (ביטוי) — expression *f*
מִבְטָח (89, ר׳ מִבְטַחִים) ז — refuge sûr, assurance *f*
מִבְטַח־עֹז — forteresse *f*
שָׂם מִבְטַחוֹ בְּ־ — mettre sa confiance en
מַבְטֵחַ (ר׳ ־טְחִים) ז חשמל — sûreté *f*
מֻבְטָח, ־טַחַת (ר׳ ־טָחִים, ־טָחוֹת) ת — assuré, promis
מֻבְטָח לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ — il est sûr de réussir
מֻבְטָחַנִי (נ׳ מֻבְטַחְתַּנִי) — je suis sûr *ou* certain
מְבֻטָּל, ־טֶּלֶת (ר׳ ־טָּלִים, ־טָּלוֹת) ת — insignifiant
כַּמּוּת מְבֻטֶּלֶת — quantité *f* négligeable
בָּטֵל וּמְבֻטָּל — nul et non avenu
מֻבְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת — chômeur
1. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת — bétonné
2. מְבֻטָּן, ־טֶּנֶת (ר׳ ־טָּנִים, ־טָּנוֹת) ת (בגד) — doublé
מַבְטֵשׁ (ר׳ ־טְשִׁים) ז טכנ — fouloir *m*

מְאַמֵּן (132) ז ספורט — entraîneur *m*

מְאֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת — entraîné, exercé

מַאֲמָץ (98) ז — effort *m*

מַאֲמָר (92; ר׳ גם מַאֲמָרוֹת) ז (מימרה) — maxime *f*, sentence *f*, parole *f*

|| (פקודה) — commandement *m*

|| דקדוק — proposition *f*

מַאֲמָר מְסֻגָּר — parenthèse *f*

|| (חיבור) — article *m*

מַאֲמָר רָאשִׁי — éditorial *m*

|| (בתורת־אריסטו) — catégorie *f*

מַאן מ״ג ארמית — qui?

מַאן־דְּהוּ — quelqu'un

מַאן דְּכַר שְׁמֵהּ? — qui parle de lui?, quel rapport?

מֵאֵן (438 נ) פ״ע (ל־) — refuser

מְאֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת — vertical, perpendiculaire

מְאֻנָּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נָּסִים, ־נָּסוֹת) ת — forcé, contraint

מְאֻנְקָל, ־קֶלֶת (ר׳ ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת — crochu

1. מָאַס (326) פ״ע (בְּ־) — dédaigner, abhorrer

|| פ״י — détester, repousser

|| נִמְאַס (397) פ״ע — être dédaigné, être odieux

הַחַיִּים נִמְאֲסוּ עָלָיו — être las de la vie

עממי נִמְאַס לִי — j'en ai assez

|| מֵאֵס (438) פ״ע — dédaigner, abhorrer

|| הִתְמָאֵס (475) פ״ע — devenir odieux

הִתְמָאֵס עַל־ — se rendre insupportable à

|| הִמְאִיס (502) פ״י — rendre odieux, dégoûter

הִמְאִיס ד״מ עַל־פ׳ — rendre qch odieux à qn

2. [מאס] נִמְאַס (397) פ״ע (נמס) — fondre

מְאַסֵּף (132) ז צבא — arrière-garde *f*

|| (רכבת או אוטובוס) — omnibus *m*

|| (קובץ ספרותי) — recueil (littéraire) *m*

|| (צינור מרכזי) — collecteur *m*

מַאֲסָר (92) ז — emprisonnement *m*

נִדּוֹן לְמַאֲסָר — être condamné à la prison

יָשַׁב בְּמַאֲסָר — être en prison

מַאֲסַר־בַּיִת — arrêts *mpl*

מַאֲסַר־עוֹלָם — prison perpétuelle

מַאֲפֶה (76) ז — pâtisserie (gâteaux) *f*

מַאֲפִיָּה (202) נ — boulangerie *f*

מְאַפְיֵן (132) ז — caractéristique *f*

מַאֲפֵל (127) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*

מַאֲפֵלָה (229) נ — chambre noire

מַאְפֵּלְיָה (207) נ — ténèbres profondes

מְאֻפָּק, ־פֶּקֶת ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — réservé, contenu

מַאֲפֵרָה (229) נ — cendrier *m*

מְאֻצְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — digité

מַאֲרָב (92) ז — embuscade *f*, guet-apens *m*

עָרַךְ או הִצִּיב מַאֲרָב — dresser une embuscade

מְאָרֵב (ר׳ ־רְבִים) ז — troupe embusquée

מַאֲרָג (92) ז — tissu *m*, contexture *f*

מְאַרְגֵּן (132) ז — organisateur *m*

מְאֻרְגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, גָּנוֹת) ת — organisé

|| בִּמְאֻרְגָּן — d'une manière organisée

מְאֵרָה (229) נ — malédiction *f*

תָּבוֹא מְאֵרָה לְ־! — honni soit qui...!

מַארוּפָה (201) נ — râteau *m*

מְאָרֵחַ, ־רַחַת (ר׳ ־רְחִים, ־רְחוֹת) ש — hôte (qui accueille) *n*

|| מְאָרַחַת נ — hôtesse *f*, entraîneuse *f*

מַאֲרִיךְ (ר׳ ־כִים) ז דקדוק — *métheg* (signe orthographique) *m*

מַאֲרֵךְ (ר׳ מַאַרְכִים) ז — rallonge *f*

מְאֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — allongé, oblong

מְאֹרָס, ־סָה ת — fiancé

מְאֹרָע (93) ז — événement *m*

מְעֵין־הַמְּאֹרָע — de circonstance

מְאֹרְעוֹת־דָּמִים — incidents sanglants

מְאֻשְׁנָב, ־נֶבֶת (ר׳ ־נָבִים, ־נָבוֹת) ת — à lucarne

מַעֲטָפָה מְאֻשְׁנֶבֶת — enveloppe *f* à fenêtre

מְאֻשְׁפָּז, ־פֶּזֶת ת — hospitalisé, interné

מְאֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת — approuvé

תָּכְנִית מְאֻשֶּׁרֶת — programme approuvé

תְּעוּדָה מְאֻשֶּׁרֶת — certificat légalisé

|| (מרוצה) — heureux

מְאֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — ferme, assuré

מָאתַיִם ← מֵאָה

מַבְאִישׁ, ־שָׁה ת — fétide, puant

מַבְרִיחַ, ־רִחַת (ר׳ ־רִיחִים, ־חוֹת) ש — passeur *n*, contrebandier *n*
מַבְרִיק, ־קָה ת — brillant, resplendissant
בהש נְאוּם מַבְרִיק — discours étincelant
מְבֹרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — béni, louable
מְבֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — débordant
מִבְרָק (91) ז — télégramme *m*
מַעַן ז לְמִבְרָקִים — adresse *f* télégraphique
מִבְרָקָה (223) נ — bureau *m* télégraphique
מִבְרֶשֶׁת (252) נ — brosse *f*
מִבְרֶשֶׁת־שִׁנַּיִם — brosse à dents
מִבְרֶשֶׁת־גִּלּוּחַ — blaireau *m*
‖ (לצביעה) — pinceau *m*
מְבַשֵּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שְּׁלִים, ־שְּׁלוֹת) ש — cuisinier *n*
מִבְשָׁל (91) ז — cuisson *f*
בֵּית־מִבְשַׁל־שֵׁכָר ז — brasserie *f*
מַבְשֵׁלָה (229) נ — fourneau (de cuisine) *m*
מִבְשָׁלָה (223) נ — brasserie *f*, cuisine *f*
מְבֻשָּׂם, ־שֶּׂמֶת (ר׳ ־שָּׂמִים, ־שָּׂמוֹת) ת — parfumé
‖ (שיכור) — légèrement ivre, gris
מִבְשָׂמָה (223) נ — parfumerie *f*
מְבַשֵּׂר, ־שֶּׂרֶת (ר׳ ־שְּׂרִים, ־שְּׂרוֹת) ש — messager *n*
מִבְתָּר (91) ז — percée *f*, tranchée *f*
1. מַג ← [מוג]
2. מָג (—) ז — mage *m*
רַב־מָג — chef *m* des mages
מְגֹאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — souillé, sali
מַגֵּב (ר׳ מַגְּבִים) ז (במכונית) — essuie-glace *m*
מְגֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — accumulé
דְּבָרִים מְגֻבָּבִים — bavardage confus
מַגְבֵּהַ (ר׳ ־בְּהִים) ז טכנ — cric *m*, vérin *m*
מִגְבָּה (206) נ — quête *f*, collecte *f*
מִגְבָּהּ (89) ז — élévation *f*, altitude *f*
‖ (כרובה) לוּחַ־מִגְבָּהִים ז — hausse *f*
מִגְבּוֹל (21) ז — étendue *f*, portée *f*
מִגְבּוֹל־הַקּוֹל — diapason *m*
מַגְבִּיל, ־לָה ת — limitatif, restrictif
‖ מַגְבִּיל (ר׳ ־לִים) ז דקדוק — épithète *f*
מַגְבִּיר, ־רָה ת — amplificateur
‖ מַגְבִּיר־קוֹל ז — haut-parleur *m*, mégaphone *m*

מַגְבִּית (17) נ — quête *f*, collecte *f*
מֻגְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — limité, restreint, borné
בִּלְתִּי־מֻגְבָּל — illimité
מַגְבֵּלָה (229) נ טכנ — malaxeur *m*, bétonnière *f*
מִגְבָּלָה (223) נ — limitation *f*, restriction *f*
לְלֹא־מִגְבָּלוֹת — sans restriction
מֻגְבָּלוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère limité *ou* borné
מִגְבֶּלֶת (ר׳ ־בָּלוֹת) נ — cordon *m*, tresse *f*
מְגַבֵּן (ר׳ ־בְּנִים) ז — fromager *m*
מְגֻבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת — bossu
מִגְבָּנָה (223) נ — fromagerie *f*
מְגֻבְנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — bossu
מְגֻבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — relevé, retroussé
מִגְבָּע (89) ז — haut-de-forme (chapeau) *m*
מְגַבְּעָן (ר׳ ־בְּעָנִים) ז — chapelier *m*
מִגְבַּעַת (246) נ — chapeau *m*
מַגְבֵּר (ר׳ ־בְּרִים) ז חשמל — amplificateur *m*
מַגְבֵּר־מֶתַח — survolteur *m*
מֻגְבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — renforcé
מִגְבָּשׁ (91) ז — cristallisation *f*, concrétisation *f*
מְגֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — concret, solide
מַגֶּבֶת (252) נ — serviette (de toilette) *f*, essuie-main *m*
מַגֶּבֶת־מִטְבָּח — torchon *m*
מָגָג (106, בלי ר׳) ז צמח — teille *f*
מֶגֶד (165) ז — douceur *f*, délice *m*
מֶגֶד־שָׁמַיִם — les bienfaits *mpl* des cieux
מִינֵי־מְגָדִים ז״ר — friandises *fpl*
פְּרִי־מְגָדִים ז — fruits délicieux
מִגֵּד (432) פ״י — rendre doux, adoucir
‖ המגיד (499) פ״י — rendre délicieux
מַגְדִּיל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דִילִים, ־דִילוֹת) ת — grandissant
זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת — verre grossissant, loupe *f*
מַגְדִּיר (1) ז — nomenclature (d'une science) *f*
‖ (של־צמחים) — flore *f*
מְגַדֵּל (ר׳ ־דְּלִים) ז — éleveur *m*, cultivateur *m*
מְגַדֵּל־דְּבוֹרִים — apiculteur *m*
מְגַדֵּל־טַבָּק — planteur *m* de tabac
מְגֻדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — grand, long

מְבַטֵּשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) נ טכנ — foulerie *f*
מֵבִיךְ, מְבִיכָה ת — embarrassant, gênant
מֵבִין, מְבִינָה ת (נבון) — raisonnable, sensé
‖ (מומחה) — connaisseur, compétent
מְבִינוּת (48) נ — compétence *f*, avis *m* d'expert
מְבֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (סגלגל) — oval
מְבֻיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — honteux, timide
מֵבִישׁ, מְבִישָׁה ת — déshonorant, honteux
מְבֻיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת (חיה) — apprivoisé
מַבְכִּירָה (ר׳ ־רוֹת) נ — primipare *f*
מְבֻלְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — confus
מְבֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר׳ ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת — retenu
מְבֻלְגָּן, ־גֶּנֶת ת עממי — en désordre
מַבְלֵט (ר׳ ־לְטִים) ז טכנ — étampe *f*
מִבְלָט (91) ז — relief *m*, saillie *f*
מַבְלִיגוּת (48, בלי ר׳) נ — modération *f*, retenue *f*
מַבְלִיגִית (17, בלי ר׳) נ — domination *f* de soi
מַבְלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז — malaxeur *m*, mixeur *m*
מֻבְלָעָה (225) נ או מֻבְלַעַת (246) נ — enclave *f*
מְבֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר׳ ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת — ravagé, dévasté
מִבְנֶה (73) ז (בניין) — bâtiment *m*, construction *f*
‖ (תבנית) — conformation *f*, structure *f*
מִבְנֵה־הָאָטוֹם — structure de l'atome
צבא מִבְנֶה קְרָבִי — formation *f* de bataille
מְבֻנֶּה, ־נָּה ת — habité, résidentiel
מֻבְנֶה, ־נָה ת — incorporé
מִבְנִי, ־נִית ת — structural
מְבֻסּוּט, ־טָה ת עממי — content, satisfait
מְבֻסָּם, ־סֶּמֶת (ר׳ ־סָּמִים, ־סָּמוֹת) ת — parfumé
‖ (קצת שיכור) — légèrement ivre, gris
מְבֻסָּס, ־סֶּסֶת (ר׳ ־סָּסִים, ־סָּסוֹת) ת — fondé, établi solidement
מַבָּע (89) ז — expression *f*
חֲסַר־מַבָּע — dépourvu d'expression
מַבְעֶה ← 1. 2. בָּעָה
מַבְעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז — brûleur *m*
מַבְעֵר־רִתּוּךְ — chalumeau *m*
מְבֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת — à l'oignon
‖ (דמוי־בצל) — bulbeux
מְבַצֵּעַ, ־צַּעַת (ר׳ ־צְּעִים, ־צְּעוֹת) ש — réalisateur *n*, exécutant *n*

מִבְצָע (89) ז — entreprise *f*, action *f*, opération *f*
‖ צבא אֲגַף־מִבְצָעִים ז — direction *f* des opérations
קְצִין־מִבְצָעִים ז — chef *m* d'état-major
מַבְצֵעָה (229) נ — machine *f* à couper le pain
מִבְצָעִי, ־עִית ת — opérationnel
מְבֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת — boueux
מְבֻצָּק, ־צֶּקֶת (ר׳ ־צָּקִים, ־צָּקוֹת) ת — enflé
‖ (מכוסה בצק) — empâté, couvert de pâte
מִבְצָר (91) ז — forteresse *f*
עִיר־מִבְצָר נ — ville fortifiée
מַבְצֵרָה (229) נ חקל — serpette *f*
מִבְקָע (89) ז — brèche *f*, percée *f*
מְבַקֵּר (132) ז (עורך ביקורת) — critique *m*, contrôleur *m*
מְבַקֵּר סִפְרוּתִי — critique littéraire
מְבַקֵּר־כַּרְטִיסִים — contrôleur de billets
מְבַקֵּר־חֶשְׁבּוֹנוֹת — expert *m* comptable
מְבַקֵּר־הַמְּדִינָה — contrôleur de l'Etat
‖ (עורך ביקור) — visiteur *m*
מְבַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְשִׁים, ־קְשׁוֹת) ש — demandeur *n*
מְבֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת — demandé
מְבֻקָּשׁ עַל־יְדֵי־הַמִּשְׁטָרָה — recherché par la police
‖ מְבֻקָּשׁ (90, בלי ר׳) ז — demande *f*, désir *m*
מְבֻקָּשׁוֹ נִתַּן לוֹ — sa demande fut accordée
מִלֵּא אֶת־מְבֻקַּשׁ־פּ׳ — accéder à la demande de
מַבְרָאָה (222) נ — maison *f* de repos
מַבְרֵג (132) ז — tournevis *m*
מַבְרֵגָה (229) נ טכנ — machine *f* à fileter
מְבֻרְדָּס, ־דֶּסֶת (ר׳ ־דָּסִים, ־דָּסוֹת) ת — encapuchonné
מִבְרוֹשׁ (21) ז — brosse (de colleur d'affiches) *f*
מַבְרֵז (132) ז — taraud *m*
מְבֻרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — taraudé
‖ (שהותקן בו ברז) — pourvu d'un robinet
מְבֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת — ferré
מִבְרָח (89) ז (מפלט) — fuite *f*, refuge *m*, contrebande *f*
‖ °(פליט) — fuyard *m*, réfugié *m*
מִבְרַחַת (246) נ — martingale *f*
מַבְרִיא, ־אָה ת — convalescent

מְגִידוּת (48) נ — prédication *f*, homilétique *f*
מַגִּיָה (202, בלי ר׳) נ — magie *f*
מַגִּיהַּ (ר׳ ־הים) ז — correcteur (d'épreuves) *m*
מְגֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת — engagé
מַגִּיעַ ← נָגַע
מַגִּישׁ (1) ז — garçon (de restaurant) *m*, serveur *m*
מַגִּישָׁה (201) נ — serveuse *f*
מַגָּל (95) ז — faucille *f*
מִגֵּל (432) פ״י — faire suppurer
‖ הִתְמַגֵּל (466) פ״ע — suppurer
מַגְלֵב (132) ז — fouet *m*
מְגִלָּה (208) נ — rouleau *m*
מְגִלַּת־אֶסְתֵּר (בקיצור: הַמְּגִלָּה) — le livre d'Esther
מְגִלַּת־הָעַצְמָאוּת — la charte de l'indépendance
מְגִלַּת־יוּחֲסִין — arbre *m* généalogique
מְגַלֶּה (73) ז — inventeur *m*, révélateur *m*
מְגַלֵּה־עֲתִידוֹת — diseur *m* de bonne aventure
צבא מְגַלֵּה־מוֹקְשִׁים — détecteur *m* de mines
מְגֻלֶּה, ־לָּה ת — découvert
מֻגְלָה (207) נ — pus *m*
מַגְלוּל (41) ז — mètre *m* à ruban
מְגֻלְוָן ־וֶנֶת ת — galvanisé
מַגְלֵחַ (128) ז — rasoir *m*
מַגָּלָן (97) ז עוף — ibis *m*, falcinelle *f*
מַגְלֵף (132) ז — burin *m*
מִגְלָפָה (223) נ — clicherie *f*
מִגְלָשׁ (91) ז או מִגְלָשָׁה (223) נ — pente *f*, descente *f*
‖ מִגְלָשַׁיִם (263) ז״ז ספורט — skis *mpl*
מִגְלְשֵׁי־מַיִם — skis nautiques
מַגְלֵשָׁה (229) נ — glissoire *f*, toboggan *m*
מֻגְלָתִי, ־תִית ת — purulent
מִגְמֵג (460) פ״י (בחש) — remuer (avec une louche)
‖ (פורר) — mouiller, faire fondre
‖ הִתְמַגְמֵג (494) פ״ע — fondre
מְגַמְגֵּם (132) ז — bègue *m*
‖ בהש (מהסס) — indécis *m*
מְגֻמְגָּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת — balbutié
‖ בהש — embarrassé, embrouillé, confus
מְגַמָּה (208) נ — tendance *f*, direction *f*
‖ (כוונה) — intention *f*
‖ (בבית־ספר) — section *f*
מְגַמָּה הוּמָנִיסְטִית — section littéraire
מְגַמָּה רֵיאָלִית — section scientifique
מַגְמָה (—) נ גיאול — magma *m*
מֻגְמָר (95) ז (קטורת) — aromates *mpl*, encens *m*
מֻגְמָר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — achevé
עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת — fait accompli
בֵּרֵךְ עַל־הַמֻּגְמָר — fêter un heureux achèvement
מְגַמָּתִי, ־תִית ת — tendancieux
מְגַמָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère tendancieux
מָגֵן (139) ז — bouclier *m*, protection *f*
אִישׁ־מָגֵן ז — protecteur *m*, défenseur *m*
חֲסַר־מָגֵן — sans défense
מִלְחֶמֶת־מָגֵן נ — guerre défensive
‖ מָגֵן־דָּוִד — bouclier de David (étoile à six branches, symbole d'Israel)
מֵגֵן (מְגִנֵּי, מְגִנִּים) ז — défenseur *m*
‖ ספורט — arrière *m*
מֵגֵן יְמָנִי/שְׂמָאלִי — arrière droit / gauche
מַגָּן תה״פ — gratis, gratuitement
1. מִגֵּן (432 נ) פ״י (מסר) — livrer, remettre
2. מִגֵּן (432 נ) פ״י (הגן) — protéger, défendre
‖ הִתְמַגֵּן (466 נ) פ״ע — se défendre
מְגֻנְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — élégant
מְגִנָּה (208) נ — chagrin *m*, peine *f*, affliction *f*
מְגִנַּת־לֵב — tristesse profonde
מְגֻנֶּה, ־נָּה ת — ignominieux, indécent
מַעֲשֶׂה מְגֻנֶּה — attentat *m* à la pudeur
מִגְנוּט (—) ז פיס — magnétisation *f*, aimantation *f*
מִגְנוֹר (ר׳ ־רים) ז — abat-jour *m*
מִגְנָזָה (223) נ — archives *fpl* provisoires
מַגְנֵט (ר׳ ־טים) ז פיס — aimant *m*
מִגְנֵט (460) פ״י — aimanter
מַגְנֵטִי, ־טִית ת — magnétique
מַגְנֵטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — magnétisme *m*
מַגְנֶזְיוּם (—) ז כים — magnésium *m*
מִגְנָן (91) ז צבא — ouvrage défensif
מִגְנָנָה (222) נ צבא — défensive *f*
מַגְנֵסְיָה (—) נ כים — magnésie *f*

שֵׂעָר מְגֻדָּל	cheveux longs
מִגְדָּל (91) ז	tour *f*
מִגְדַּל־מַיִם	château *m* d'eau
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ	tour de contrôle
מִגְדַּל־צוֹפִים	tour de guet
מִגְדַּל־עֹז	forteresse *f*, donjon *m*
‖ כהש מִגְדַּל־הַשֵּׁן	tour d'ivoire
מִגְדָּל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר	château en Espagne
‖ (דוכן)	estrade *f*
‖ (ארון)	armoire *f*
מִגְדַּלּוֹר (21) ז	phare *m*
מִגְדָּן (93) ז	friandise *f*
‖ (מתנה)	cadeau *m*, présent *m*
מִגְדָּנִיָּה (202) נ	confiserie *f*
מְגַדֵּף (ר' ־דְּפִים) ז	blasphémateur *m*
מְגֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר' ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	clôturé
מֻגְדָּר, ־דֶּרֶת (ר' ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת	défini
מְגֻדָּשׁ, ־דֶּשֶׁת (ר' ־דָּשִׁים, ־דָּשׁוֹת) ת	surabondant
מְגֻדָּשׁ בִּנְכָסִים	comblé de biens
‖ בִּמְגֻדָּשׁ תה"פ	en abondance
מֻגָּה, מֻגַּהַת (ר' מֻגָּהִים, ־הוֹת) ת	corrigé (manuscrit)
מְגֻהָץ, ־הֶצֶת (ר' ־הָצִים, ־הָצוֹת) ת	repassé (linge)
‖ כהש (מצוחצח)	élégant, soigné
מַגְהֵץ (ר' ־הֲצִים) ז	fer *m* à repasser
מִגְהָצָה (224) נ	atelier *m* de repassage, pressing *m*
מָגוֹ ← 2. גַּו	
מָגוֹב (30) ז	réacteur *m*
מַגּוֹב (1) ז חקל	râteau *m*
מַגּוֹב־גֶּרֶר	râteau mécanique
מָגוֹג ← גּוֹג	
מָגוֹד (1) ז	penderie *f*, porte-manteau *m*
מָגוֹל (51) ז רפא	suppuration *f*, purulence *f*
מְגֻוָּן, מְגֻוֶּנֶת (ר' ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת	bariolé, varié
מִגְוָן (91) ז	gamme *f* de couleurs, variété *f*
מִגְוֶנֶת (252) נ	variété *f*, diversité *f*
מַגּוֹעַ (9) ז מוס	touche *f*
מָגוֹף (30) ז טכנ	vanne *f*, soupape *f*
מְגוּפָה (201) נ	bouchon *m*, tampon *m*
מְגוּפַת־הֲרָקָה	bouchon de vidange
מְגֻוָּץ, מְגֻוֶּצֶת (ר' ־וָּצִים, ־וָּצוֹת) ת	ratatiné
1. מָגוֹר (ר' מְגוּרִים) ז (דיור)	demeure *f*
בֵּית־מְגוּרִים ז	maison *f* d'habitation
מְקוֹם־מְגוּרִים ז	lieu *m* de résidence
רֹבַע־מְגוּרִים ז	quartier résidentiel
‖ (שהייה)	séjour *m*
2. מָגוֹר (30, בלי ר') ז (פחד)	crainte *f*, épouvante *f*
מֻגוֹר, מְגוֹרָה ת	abattu, vaincu, anéanti
מִגּוֹר (51) ז	écrasement *m*, anéantissement *m*
1. מְגוּרָה (201) נ (אסם)	grenier *m*, silo *m*
‖ (מגור)	demeure *f*, résidence *f*
‖ (מאגר)	réservoir *m*, récipient *m*
מְגוּרַת־דֶּלֶק	réservoir à essence
מְגוּרַת־מַיִם	réservoir d'eau
‖ צמח	alvéole *f*
2. מגורה או מְגוֹרָה (201) נ (פחד)	crainte *f*
מָגוֹשׁ (ר' מְגוֹשִׁים) ז	mage *m*, magicien *m*
מִגְזָזַיִם (263) ז"ז	tondeuse (de moutons) *f*, forces *fpl*
מִגְזָם (91) ז	exagération *f*, hyperbole *f*
מֻגְזָם, ־זֶמֶת (ר' ־זָמִים, ־זָמוֹת) ת	exagéré, excessif
מִגְזָר (91) ז	coupure *f*, ouverture *f*, tranche (d'un livre) *f*
‖ (אזור)	secteur *m*
מַגְזֵרָה (229) נ	scie *f* à placage
מִגְזָרָה (223) נ (לתפירה)	patron *m*
מִגְזָרַיִם (263) ז"ז	cisailles *fpl*
מִגְזֶרֶת (252) נ	découpure *f*
מַגָּח (89) ז (נגיחה)	coup *m* de corne
‖ (בנגרות)	joint abouté
מְגֻחָךְ, ־חֶכֶת (ר' ־חָכִים, ־חָכוֹת) ת	ridicule
מְגֻחָכוּת (46, בלי ר') נ	ridicule *m*, absurdité *f*
מַגְחֶלֶת (255) נ	braisière *f*
מָגִי, מָגִית ת	magique
מַגִּיב (19) ז כים	réacteur *m*
מְגֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר' ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת	veiné
מַגִּיד (1) ז דת	prédicateur *m*
‖ (מבשר)	messager *m*, porte-parole *m*
‖ (מביא השראה)	inspirateur *m*
‖ מַגִּיד־עֲתִידוֹת	diseur *m* de bonne aventure

מְדְאוֹר (21) ז — photomètre *m*
מְדְאִיג, ־גָה ת — inquiétant, préoccupant
מַדְאַמְפֵּר (ר׳ ־רים) ז חשמל — ampèremètre *m*
מִדְבָּךְ (91) ז — assise (de pierres) *f*
מְדֻבְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — clairsemé
זָקָן מְדֻבְלָל — barbe clairsemée
מְדַבֵּק, ־בֶּקֶת (ר׳ ־בְּקִים, ־בְּקוֹת) ת — adhésif
נְיָר מְדַבֵּק — papier collant
רפא מַחֲלָה מִדַּבֶּקֶת — maladie contagieuse
מַדְבֵּקָה (229) נ — étiquette gommée
מְדַבֵּר (132) ז — orateur *m*
רֹאשׁ־הַמְדַבְּרִים ז — porte-parole *m*
|| (בפילוסופיה של־ימי־הביניים) — homo sapiens
|| דקדוק מְדַבֵּר/מְדַבֶּרֶת — 1ère personne du singulier
מְדַבְּרִים/מְדַבְּרוֹת — 1ère personne du pluriel
מְדֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — dit, convenu
בְּשָׁעָה הַמְדֻבֶּרֶת — à l'heure convenue
מְדֻבָּר בְּ־ — il s'agit de
כַּמְדֻבָּר — comme convenu
|| דקדוק הַלָּשׁוֹן הַמְדֻבֶּרֶת — la langue parlée
מַדְבֵּר (122) ז טכנ — limiteur *m*, réducteur *m*
(לחרקים) — insecticide *m*
מַדְבֵּר־נִיצוֹצוֹת — pare-étincelles *m*
מַדְבֵּר־רַעַשׁ — silencieux *m*
1. מִדְבָּר (91 או 93) ז — désert *m*, steppe *f*
|| בהש דּוֹר־הַמִּדְבָּר ז — génération sacrifiée
|| סֵפֶר־בַּמִּדְבָּר ז — le livre des Nombres
2. מִדְבָּר (91) ז (דיבור) — parole *f*
מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה — ta parole est charmante
מִדְבָּרוֹת (201) נ״ר — paroles *fpl*, propos *mpl*
מִדְבָּרִי, ־רִית ת — désertique
מִדְבָּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* désertique, désolation *f*
מַדְבֵּשׁ (122) ז — pot *m* à miel
1. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — mielleux
2. מְדֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת (גיבן) — bossu
מַדְגָּבַהּ (ר׳ ־גְבָהִים) ז — altimètre *m*
מִדְגָּה (73) ז — pisciculture *f*
מִדְגָּם (91) ז — spécimen *m*, modèle *m*
מִדְגָּר (91) ז — couvée *f*

מַדְגֵּרָה (229) נ — couveuse (appareil) *f*, incubateur *m*
מַדְגֵּשׁ (122) ז טכנ — pointeau *m*
מַדְגֶּשֶׁם (ר׳ ־גְשָׁמִים) ז — pluviomètre *m*
מָדַד (358) פ״י — mesurer, arpenter
מָדַד חֲלִיפָה — prendre des mesures pour un costume
מָדַד לְפ׳ כְּמִדָּתוֹ — rendre la pareille à qn
|| נָמַד (417) או נִמְדַד (389) פ״ע — être mesuré
|| מִדֵּד (432) או מוֹדֵד (455) פ״י — mesurer
|| הִתְמוֹדֵד (488) פ״ע — se mesurer
בהש הִתְמוֹדֵד עִם־בְּעָיָה — affronter un problème
מֶדֶד (166) ז צמח — jussiée *f*
מַדָּד (90) ז — indice *m*
מַדַּד־הַמְּחִירִים — indice des prix
1. מִדָּה (208) נ — mesure *f*
מִדּוֹת־חֹם — température *f*
לְפִי־מִדָּה — sur mesure
אִישׁ־מִדּוֹת (גבה־קומה) ז — géant *m*
בֵּית־מִדּוֹת ז — maison spacieuse
קְנֵה־מִדָּה ז — proportion *f*, échelle *f*, critère *m*, relation *f*
מִדָּה כְּנֶגֶד־מִדָּה — talion *m*, revanche *f*
בְּמִדַּת־הָאֶפְשָׁרוּת — dans la mesure du possible
בְּמִדַּת־מָה או בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת — dans une certaine mesure
בְּמִדָּה שֶׁ־ — dans la mesure où
|| (תכונה) — qualité *f*, vertu *f*
מִדָּה טוֹבָה — bonne qualité
מִדָּה רָעָה — défaut *m*
מִדַּת־חֲסִידוּת — extrême piété *f*
מִדַּת־הַדִּין — intransigeance *f*
מִדַּת־הָרַחֲמִים — indulgence *f*
בַּעַל־מִדּוֹת (צדיק) — homme vertueux
טֹהַר־מִדּוֹת ז — intégrité *f*
תּוֹרַת־הַמִּדּוֹת נ — la morale, l'éthique *f*
עָמַד עַל־מִדּוֹתָיו — être intransigeant
הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו — se montrer indulgent
אֵין זֶה מִן־הַמִּדָּה — cela ne convient pas
|| דת שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת — les treize attributs (de Dieu) *mpl*

מֶגֶס (139) ז — soupière *f*

מַגָּע (89) ז — contact *m*, toucher *m*, impact *m*

בָּא בְּמַגָּע עִם־ — entrer en contact avec

עֲדָשׁוֹת־מַגָּע נ״ר — verres *mpl* de contact

|| בהש — rapports *mpl*, relations *fpl*

|| צבא קְרַב־מַגָּע ז — combat *m* corps-à-corps

מַגָּעוֹן (ר׳ מַגְּעוֹנִים) ז חשמל — contacteur *m*

מַגְעִיל, ־לָה ת — dégoûtant, répugnant

מַגְעָל (102) ז — dégoût *m*, répugnance *f*, nausée *f*

מַגְעֶרֶת (255) נ — malédiction *f*, catastrophe *f*

מִגְעָשׁ (102) ז — éruption (de volcan) *f*

מַגָּף (90, זוגי מַגָּפַיִם 263) ז — botte *f*

מַגֵּפָה (229) נ — épidémie *f*, fléau *m*, déroute *f*

הַמַּגֵּפָה הַשְּׁחוֹרָה (1348) — la Peste noire

מַגְפֵּר (132) ז — soufreuse (appareil) *f*

מְגַפֵּר (132) ז — vulcanisateur *m*

מַגַּפְתִּי, ־תִית ת — épidémique

מָגֹר (—) ז טכנ — copeaux *mpl* métalliques

מִגֵּר (432) פ״י — abattre, anéantir, écraser

|| הִתְמַגֵּר (466) פ״ע — s'abattre, s'écraser

מָגֹר ← 1. [נגר]

מְגֻרָּב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — portant des bas

מְגֻרְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — guttural

מַגְרֵד (132) ז — gratteur *m*, racleur *m*

|| בהש מַגְרֵד־ (ר׳ מַגְרְדֵי־) שְׁחָקִים — gratte-ciel *m*

מְגֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת — gratté, écaillé

|| בהש (חסר־כול) — dépouillé

מַגְרֵד (122) ז — grattoir *m*, décrottoir *m*

|| חקל — ratissoire *f*, décapeuse *f*

מַגְרֶדֶת (252) נ — racloir *m*

מְגָרֶה, ־רָה ת — irritant, excitant

גַּז מְגָרֶה — gaz vésicant

1. מְגֵרָה (229) נ (תיבה) — tiroir *m*

2. מְגֵרָה (229) נ (מסור) — scie *f*

מַגְרוֹס (21) ז — broyeur *m*, concasseur *m*

מַגְרוֹפִית (17) נ — ratissette *f*, tisonnier *m*

מְגֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — désossé

דָּג מְגֹרָם — poisson *m* sans arêtes

מַגְרֵסָה (229) נ — concasseur *m*, broyeur *m*

מֻגְרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — en retrait

מִגְרָע (89) ז — défaut *m*

מִגְרָעָה (225) נ — renfoncement *m*, niche *f*

מְגֻרְעָן, ־עֶנֶת ת (בצורת גרעינים) — granulé

|| (שהוצא ממנו הגרעין) — dénoyauté

מַגְרֶעֶת (246) נ טכנ — rabot *m*, feuilleret *m*

מִגְרַעַת (246) נ (פגם) — défaut *m*, lacune *f*, handicap *m*

|| (מגרעה) — renfoncement *m*, niche *f*

מַגְרֵף (122) ז — pelle *f*, truelle (de maçon) *f*

מִגְרָף (91) ז — bourbier *m*

1. מַגְרֵפָה (229) נ חקל — râteau *m*, ratissoire *f*

2. מַגְרֵפָה (229) נ מוס — orgue *m*

מִגְרָפָה (223) נ — motte (de terre) *f*

מְגֹרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — scié

מִגְרָר (91) ז — remorque *f*

מִגְרָרָה (223) נ — traîneau *m*

מִגְרֶרֶת (252) נ — râpe *f*

מִגְרָשׁ (91) ז — terrain *m*

מִגְרַשׁ־חֲנִיָּה — parc *m* à voitures

מִגְרַשׁ־סְפּוֹרְט — terrain de sport

מַגָּשׁ (95) ז — plateau *m*

מֻגָּשׁ ← נָגַשׁ

מִגָּשָׁה (223) נ — appontement *m*, débarcadère *m*

מְגֻשָּׁם, ־שֶּׁמֶת (ר׳ ־שָּׁמִים, ־שָּׁמוֹת) ת — massif, grossier

מְגֻשָּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שָּׁרִים, ־שָּׁרוֹת) ת — relié par un pont

מַגְשֵׁשׁ (122) ז — sonde *f*

1. מַד (53 או 55) ז (לבוש) — vêtement *m*

מַדִּים — uniforme *m*, tenue *f*

מַדֵּי־קְרָב — tenue de campagne

מַדֵּי־שְׂרָד — grande tenue

|| (שטיח) — tapis *m*

°יוֹשֵׁב עַל־מִדִּין — assis sur des tapis

בהש יוֹשֵׁב עַל־מִדִּין — siégeant comme juge

2. מַד (53 או 55) ז (מידה) — mesure *f*

|| (מודד) — instrument *m* de mesure

מֻדְאָג, ־אֶגֶת (ר׳ ־אָגִים, ־אָגוֹת) ת — inquiet, anxieux

מִדְאֶה (77) ז ספורט — terrain *m* pour vol plané

מַדְאֲוִיר (1) טיס — aéromètre *m*

מְדֻיָּק, ־יֶּקֶת (ר׳ ־יָּקִים, ־יָּקוֹת) ת — précis, exact
מְדֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — habité
מְדִישָׁה (201) נ חקל — batteuse *f*
מִדְכֹּחַ (146) ז — dynamomètre *m*
1. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — clairsemé
זָקָן מְדֻלְדָּל — barbe clairsemée
|| (עני) — indigent, misérable
2. מְדֻלְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — pendillant, oscillant
אֵיבָר מְדֻלְדָּל — membre branlant
מַדְלֶה (73) ז טכנ — monte-charge *m*, grue *f*
מִדְלָח (91) ז — fange *f*, bourbier *m*
מַדְלֵחוּת (ר׳ ־תִים) ז — hygromètre *m*
מַדְלַחַץ (ר׳ ־לְחָצִים) ז — manomètre *m*
מֶדַלְיָה (202) נ — médaille *f*
מֶדַלְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — médaillon *m*
מִדְלָעָה (225) נ — champ *m* de citrouilles
מַדְלֶפֶת (252) נ — gouttière *f*, larmier *m*
מַדְלֵק (132) ז — allumoir *m*, briquet *m*
מְדֻמְדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת — hébété, confus
מְדֻמֶּה, ־מָּה ת — imaginaire
הַחוֹלֶה הַמְדֻמֶּה — le malade imaginaire
|| מתמט שֶׁבֶר מְדֻמֶּה — expression *f* fractionnaire
|| מְדֻמַּנִי (ג׳ מְדֻמֶּתְנִי) — il me semble
כִּמְדֻמֶּה לִי או כִּמְדֻמַּנִי — à ce qui me semble
מִדְמֶה (73) ז — simulacre *m*
מַדְמְהִירוּת (ר׳ ־תִים) ז — tachymètre *m*
מַדְמַיִם (ר׳ מַדְמֵימִים) ז — compteur *m* à eau
מַדְמִיעַ, ־עָה ת — lacrymogène
מַדְמֵנָה (229) נ — tas *m* de fumier
1. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת — inondé de larmes
2. מְדֻמָּע, ־מַּעַת (ר׳ ־מָּעִים, ־מָּעוֹת) ת — mélangé
מְדָן (ר׳ ־נִים) ז — querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מְדָנִים ז — querelleur *m*
מַדְנְחָא (—) ז ארמית — est *m*, orient *m*
מַדְנְחָאָה (ר׳ ־אֵי) ת ארמית — oriental
מַדָּע (90) ז — science *f*
מַדְּעֵי־הַחֶבְרָה — sciences sociales
מַדְּעֵי־הַטֶּבַע — sciences naturelles
מַדְּעֵי־הָרוּחַ — lettres *fpl*, humanités *fpl*
אִישׁ־מַדָּע ז — savant *m*, homme *m* de science
מַדָּעִי, ־עִית ת — scientifique
מַדָּעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — esprit *m* scientifique
מַדְעָן (100) ז — savant *m*
מַדָּף (95) ז — tablette *f*, planchette *f*, rayon *m*
מַדַּף־סְפָרִים — rayon de livres
|| טכנ — clapet *m*
מִדֵּף (432) פ״י — ranger (des livres) sur des rayons
מַדְפִּיס (1) ז — imprimeur *m*, typographe *m*
הַמַּדְפִּיס הַמֶּמְשַׁלְתִּי — l'imprimerie nationale
מְדֻפְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — diplômé
מַדְפֵּן (132) ז חקל — buttoir *m*
מַדְפֵּסָה (229) נ — presse (à imprimer) *f*
מַדְפֶּסֶת (252) נ — imprimeuse (machine) *f*, imprimante *f*
מְדַקְדֵּק (132) ז — grammairien *m*
|| (דייקן) — pédant *m*
מְדֻקְדָּק, ־דֶּקֶת (ר׳ ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת — précis, exact
|| עָנִי מְדֻקְדָּק — pauvre, indigent
מְדַקְלֵם (132) ז — déclamateur *m*, récitateur *m*
מַדְקֵר (132) ז — poinçon *m*
מַדְקֵרָה (229) נ — coup *m* d'épée *ou* de poignard
כְּמַדְקְרוֹת־חָרֶב — comme des piqûres d'épée
מֶדֶר (166) ז — boue sèche
[מדר] הִמְדִּיר (499) פ״י — incliner, construire en pente
מַדְרָג (91) ז — terrasse *f*
|| בהש (של־עובדים) — classement *m*, échelonnement *m*
מִדְרֵג (460) פ״י — disposer en terrasse
מַדְרֵגָה (229) נ — marche *f*, escalier *m*
מַדְרֵגוֹת נָעוֹת — escalier roulant
|| (בהרים) — terrasse *f*
|| בהש מִמַּדְרֵגָה ראשוֹנָה — de premier ordre
בְּשֵׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה — au bas de l'échelle
מִדְרוּג (41) ז — terrassement *m*
מַדְרוּחַ (ר׳ ־חוֹת) ז — anémomètre *m*
מִדְרוֹן (21) ז — pente *f*, talus *m*, versant *m*
בהש הִדַּרְדֵּר בְּמִדְרוֹן — dégringoler la pente

|| (כלל) — règle *f*
הַמִּדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן — les règles herméneutiques
2. °מִדָּה (208) נ (מס) — impôt *m*, taxe *f*
מַדְהֵבָה (229) נ — oppression *f*
מַדְהִים, ־מָה ת — ahurissant
מַדְהֵמָה (229) נ — stupeur *f*, terreur *f*
מְדֻהָן, ־הֶנֶת (ר׳ ־הָנִים, ־הָנוֹת) ת — graisseux
מִדְהָר (102) ז — galop *m*
מָדוּד, מְדוּדָה ת — mesuré
בִּצְעָדִים מְדוּדִים — à pas mesurés
|| מְדוּדוֹת תה״פ — modérément, posément
מִדּוּד (51) ז — mesure *f*, mensuration *f*
1. מַדְוֶה (76) ז (מחלה) — maladie *f*
2. מַדְוֶה (76) ז (בגד) — vêtement *m*, habit *m*
מֵדוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול — Méduse *f*
|| זואול — méduse *f*, rhizostome *m*
בהש (אדם חסר־מרץ) — mollasson *m*
מַדּוּחַ (9) ז — séduction *f*, illusion *f*
מָדוֹךְ (30) ז — pilon *m*
|| צבא — refouloir *m*
מְדוֹכָה (201) נ — mortier *m*
|| (אוכף) — selle *f*
בהש יָשַׁב עַל־הַמְּדוֹכָה — méditer longuement
|| צבא — tromblon *m*
מָדוֹן (30) ז — querelle *f*, dispute *f*
אִישׁ־מָדוֹן ז — querelleur *m*
מִדּוּן (50) ז — urbanisation *f*
מַדּוּעַ? מ״ש — pourquoi?
מָדוֹר (30) ז (תא) — compartiment *m*
בהש שִׁבְעָה מְדוֹרֵי־גֵיהִנֹּם — les sept cercles de l'enfer
|| (במשרד) — section *f*
|| (בעיתון) — rubrique *f*
מְדוֹר־הַסְּפּוֹרְט — nouvelles sportives
מְדוּרָה (201) נ — bûcher *m*
הוֹסִיף שֶׁמֶן לַמְּדוּרָה — jeter de l'huile sur le feu
(במסיבת־צופים) — feu *m* de camp
מְדוּשָׁה (201) נ (תבואה) — grain battu
|| (דישה) — battage (du blé) *m*
מַדְזָוִית (ר׳ ־תִים) ז — rapporteur *m*

מַדְזְמַן (ר׳ ־נִים) ז — chronomètre *m*
מַדְזֶרֶם (ר׳ מַדְזְרָמִים) ז — ampèremètre *m*
מִדַּח ← נִדַּח
מִדְחֶה (77) ז — faute *f*, erreur *f*
מַדְחָלָב (ר׳ ־חֲלָבִים) ז — lactomètre *m*
מַדְחֹם (ר׳ ־חֻמִּים) ז — thermomètre *m*
מַדְחָן (102) ז — parcmètre *ou* parcomètre *m*
מַדְחֵס (126) ז — compresseur *m*
מַדְחֵף (126) ז — propulseur *m*, hélice *f*
מִדְחָפָה (229) נ — chute *f*, ruine *f*, déroute *f*
מְדֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת — besogneux
מַדְחַשְׁמַל (ר׳ ־לִים) ז — électromètre *m*
מַדְטְוָח (ר׳ ־חִים) ז צבא — télémètre *m*
מָדַי ש״פ נ (מדינה) — la Médie
מִדַּי תה״פ — assez, suffisamment
לְמַדַּי — en quantité suffisante
מִדֵּי, מִדַּי ← דַּי
מָדִיד, מְדִידָה ת — mesurable, mensurable
מַדִּיד (1) ז — jauge *f*, calibre *m*
מַדִּיד זָחִיחַ — pied *m* à coulisse
מְדִידָה (201) נ — mensuration *f*
(של־קרקע) — arpentage *m*
|| (של בגד) — essayage *m*
מְדִידוּת (48) נ — mensurabilité *f*
מַדִּיחַ (9) ז — séducteur *m*, instigateur *m*
1. מִדְיָן ש״פ נ (ארץ) — Madian (pays d'Arabie) *m*
2. מִדְיָן (91) ז (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
מְדִינָאוּת (46, בלי ר׳) נ — diplomatie *f*, politique *f*
מְדִינַאי (61) ז — homme *m* d'Etat, politicien *m*
מְדִינָאִי, ־אִית ת — diplomatique, politique
מְדִינָה (201) נ — Etat *m*
מְדִינַת־הַיָּם — pays *m* d'outre-mer
מַדָּעֵי־הַמְּדִינָה ז״ר — sciences *fpl* politiques
עוֹבֵד־מְדִינָה ז — fonctionnaire *m* d'Etat
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה ז — procureur général
|| °(מחוז) — district *m*, province *f*
מְדִינִי, ־נִית ת — politique
מִדְיָנִי, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Madianite *n*
מְדִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — politique *f*
מְדֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת — compact, épais

מַהֲדוּרָה (201) נ édition *f*
מַהֲדִיר (1) ז éditeur *m*
מַהְדֵּק או מְהַדֵּק (132) ז trombone *m*, agrafe *f*
|| (לכבסים) pince (à linge) *f*
מַהְדֶּקֶת (252) נ טכנ blocage *m* de broche
מְהֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת élégant
מַהְדֵּר (122) ז חשמל répétiteur (appareil) *m*
[מהה] נִמְהָה (407) פ״ע s'user, se détériorer
מַהוּ (נ׳ מַהִי) מ״ש qu'est-ce que
מָהוֹד (30) ז מוס résonateur *m*, caisse *f* de résonance
מָהוּהַ, מְהוּהָה ת usé, râpé
מַהֲוֶה (76) ז processus *m*
מְהוּל (50) ז mélange *m*
מְהוּמָה (201) נ tumulte *m*, confusion *f*
מְהוּמוֹת troubles *mpl*, désordres *mpl*
מְהוּמַת־מָוֶת panique *f*
הַרְבֵּה מְהוּמָה עַל לֹא מְאוּמָה beaucoup de bruit pour rien
מְהוּמִיָּה (202) נ agitation *f*, tumulte *m*
מְהוּמָתָן (ר׳ ־מְתָנִים) ז agitateur *m*
מְהוּמְתָנוּת (46) נ agitation *f*
מְהוּמְתָנִי, ־נִית ת tumultueux
מְהוּר (50) ז hâte *f*, précipitation *f*
מַהוּת (47) נ essence *f*, nature *f*
מַהוּתִי, ־תִית ת essentiel, substantiel
מַהִי ← מַהוּ
מְהִילָה (201) נ mélange *m*, coupage (de vin) *m*
מְהֵימָן, ־נָה ת digne de foi, fiable
מְהֵימָנוּת (46) נ fiabilité *f*, crédibilité *f*
מָהִיר, מְהִירָה ת rapide, agile
מְהִיר־תְּפִיסָה à l'intelligence vive
רַכֶּבֶת מְהִירָה train *m* express
מְהִירוּת (48) נ vitesse *f*, rapidité *f*
1. מָהַל (326) פ״י (ערבב) mélanger, couper (du vin), diluer
|| נִמְהַל (397) פ״ע être mélangé, être dilué
2. מָהַל (326) פ״י (מל) circoncire
|| נִמְהַל (397) פ״ע être circoncis
מֹהַל (197) ז sève *f*, jus *m*
מַהֲלָךְ (92) ז (מרחק) distance *f*
מַהֲלַךְ־שְׁלֹשֶׁת־יָמִים trois jours de marche
|| (תנועה) course *f*, mouvement *m*
מַהֲלַךְ־הַיָּרֵחַ mouvement de la lune
(במשחק־שחמט וכד׳) coup *m*
|| (בכלי־רכב) course (du piston) *f*, temps (d'un moteur) *m*
|| (השתלשלות) déroulement *m*, développement *m*
מַהֲלַךְ־חַיִּים biographie *f*, curriculum *m*
מַהֲלַךְ־הָעִנְיָנִים la suite des événements
|| (התנהגות) מַהֲלָכִים moeurs *fpl*, manières *fpl*
מַהֲלָכָיו נָאִים il a de bonnes manières
מַהֲלָכָה (219) נ promenade (lieu) *f*, allée *f*
מַהְלְכִים (—) ז״ר accès *m*, fréquentation *f*
נָתַן מַהְלְכִים לִפְ׳ donner accès à qn
מָצָא לוֹ מַהְלְכִים avoir cours, se répandre
מַהֲלָל (92) ז louange *f*, éloge *m*, célébrité *f*
מְהֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת glorieux, célèbre
מַהֲלֻמָּה (208) נ coup (de poing, de massue) *m*
כהש מַהֲלֻמָּה קָשָׁה coup dur
מָהֵם = מָה הֵם
מֵהֶם ← מִן־
מִהְמַהּ (464) פ״י retarder, ralentir
|| הִתְמַהְמֵהַּ (496) פ״ע s'attarder, hésiter
מְהֻמְהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת confus
מַהֲמוֹרָה (201) נ trou *m*, crevasse *f*
מַהֲמוֹרָנִי, ־נִית ת plein de trous
מְהַמֵּר (ר׳ ־מְּרִים) ז parieur *m*
מַהֲמֹרֶת (256) נ trou *m*, crevasse *f*
מָהֵן = מָה הֵן
מֵהֶן ← מִן־
מְהַנְדֵּס (ר׳ ־דְסִים) ז ingénieur *m*
מְהַנְדֵּס־אֳנִיּוֹת ingénieur naval
מְהַנְדֵּס־חַשְׁמַל ingénieur électricien
מְהַנְדֵּס יוֹעֵץ ingénieur-conseil
מְהַנְדֵּס כִּימִי ingénieur chimiste
מְהַנְדֵּס־מְכוֹנוֹת ingénieur mécanicien
מְהַנְדְּסוּת (45, בלי ר׳) נ ingénierie *f*, génie *m*
מְהַנֶּה, ־נָּה ת agréable

מִדְרוֹנִי, ־נִית ת incliné, en pente
מִדְרְחוֹב (22) ז rue piétonnière
מַדְרִיגָל (ר' ־לִים) ז madrigal *m*
מַדְרִיךְ (1) ז (מורה־דרך) guide *m*
|| (מאמן) moniteur *m*, instructeur *m*
(בתנועת־נוער) chef *m*
|| (ספר) guide *m*, manuel *m*
מַדְרִיךְ־רְחוֹבוֹת־פָּרִיס guide des rues de Paris
מַדְרִיךְ־טֶלֶפוֹן annuaire *m* du téléphone
מַדְרִיכָה (201) נ (מורת־דרך) guide *f*
|| (מאמנת) monitrice *f*
(בתנועת־נוער) cheftaine *f*
מִדְרָךְ (91) ז empreinte (du pied) *f*, trace *f*
עַד־מִדְרַךְ־כַּף־רֶגֶל où poser la plante du pied
|| (ברכב) marche-pied *m*
מִדְרָכָה (223) או מִדְרֶכֶת (252) נ trottoir *m*
מִדְרָס (91) ז (בתוך־נעל) support *m* orthopédique
|| (שדורכים עליו) objet *m* sur lequel on pose le pied
כהש הָיִיתִי מִדְרָס לְכָל־עוֹבֵר tous les passants m'ont piétiné
מִדְרָסָה (223) נ paillasson *m*
מַדְרַעַשׁ (ר' ־רְעָשִׁים) ז sismographe *m*
מִדְרָשׁ (91) ז (לימוד) étude *f*
בֵּית־מִדְרָשׁ (ר' בָּתֵּי־מִדְרָשׁ או ־שׁוֹת) ז maison *f* d'étude
|| (שיטת־הסבר) herméneutique *f*, exégèse *f*
|| (לקט־דרשות) *midrach* (recueil exégétique) *m*
מִדְרַשׁ־אַגָּדָה *midrach* homilétique
מִדְרַשׁ־הֲלָכָה *midrach* jurisprudentiel
מִדְרָשָׁה (223) נ collège *m*, académie *f*
מִדְרָשִׁי, ־שִׁית ת relatif au *midrach*
מִדְשָׁא, ־שֵׁאת (ר' ־שָׁאִים, ־שָׁאוֹת) ת herbeux
מִדְשָׁאָה (223) נ pelouse *f*, gazon *m*
מַדְשֵׁטַח (ר' מַדְשְׁטָחִים) ז planimètre *m*
מְדֻשָּׁן ־שֶּׁנֶת (ר' ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת satisfait
מָה, מָה, מֶה? מ"ש quoi?
מָה אַתָּה רוֹצֶה? que veux-tu?
מָה אִתְּךָ? עממי qu'est-ce qui te prend?
מָה עָשִׂיתָ? qu'as-tu fait?
מַה־טַּעַם? pour quelle raison?
מַה־נִּשְׁתַּנָּה? qu'y a-t'il de changé?
מַה־בְּכָךְ? qu'est-ce que cela peut faire?
דָּבָר שֶׁל־מַה־בְּכָךְ chose insignifiante
מַה־בֵּין זֶה לָזֶה? quelle différence entre l'un et l'autre?
מַה־יֵּשׁ! עממי qu'est-ce que ça peut faire!
מַה־לִּי וְלָךְ? quoi de commun entre nous?
מַה־לִּי וְלַצָּרָה הַזֹּאת? qu'irai-je faire dans cette galère?
מַה־לְּךָ כִּי תָנוּס? qu'as-tu à t'enfuir?
מַה־לּוֹ לְשַׁקֵּר? pourquoi mentirait-il?
מַה־מְּחִיר־הַסֵּפֶר? combien coûte ce livre?
מַה־נַּפְשָׁךְ dans tous les cas
מַה־פִּתְאֹם? עממי quelle idée!
מַה־רָאִיתָ שֶׁ־? quel motif avais-tu pour...?
מַה־שֶּׁלֹּא יִהְיֶה quoi qu'il en soit
מַה־שְּׁלוֹמְךָ? comment vas-tu?
מַה־שִּׁמְךָ? comment t'appelles-tu?
מָה הַשָּׁעָה? quelle heure est-il?
|| (כמה) combien
מַה־יָּפִית! que tu es belle!
|| (כלשהו) quelque chose, un peu
בְּמִדַּת־מָה dans une certaine mesure
דְּבַר־מָה quelque chose
זְמַן־מָה quelque temps, un certain temps
וִיהִי־מָה quoi qu'il arrive
|| מַה־שֶּׁ־ ce qui, ce que
כְּמַה־שֶּׁנֶּאֱמַר comme il est dit
מַה־שֶּׁאֵין כֵּן il n'en est pas de même
מַה־גַּם שֶׁ־ d'autant plus que
מַה־שֶּׁיִּהְיֶה יִהְיֶה! advienne que pourra!
|| בַּמֶּה?, בַּמָּה? en quoi?
בַּמָּה אֵדַע? comment saurai-je?
עַל־מָה? או מִפְּנֵי־מָה? pourquoi?
מְהַבְהֵב (126) ז clignotant *m*
מַהֲגוֹנִי (—) ז צמח acajou *m*
מְהֻגָּן, ־גֶּנֶת (ר' ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ת digne, convenable, comme il faut
מְהַגֵּר (132) ז émigrant *m*

מוּגָן, ־גֶנֶת (ר׳ ־גָנִים, ־גָנוֹת) ת — protégé, défendu
מוּגָף ← [גוף]
מוּגָרָה (228) נ — magasin *m*, réservoir *m*
מוֹדֵד (132) ז (אדם) — arpenteur *m*, géomètre *m*
|| (מכשיר) — compteur *m*
|| מתמט — module *m*, coefficient *m*
מוֹדִיעַ (9) ז — informateur *m*, indicateur *m*
|| מוֹדִיעִין (—) ז״ר — informations *fpl*, renseignements *mpl*
לִשְׁכַּת־מוֹדִיעִין נ — bureau *m* de renseignements
קְצִין־מוֹדִיעִין ז — officier *m* de renseignements
שֵׁרוּת־מוֹדִיעִין ז — service *m* de renseignements
מוֹדָע (89) ז — connaissance (personne connue) *f*
מוּדָע, ־דַעַת (ר׳ ־דָעִים, ־דָעוֹת) ת — connu
מוּדַעַת זֹאת — c'est un fait bien connu
|| (בפסיכולוגיה) — conscient
בִּלְתִּי־מוּדָע — inconscient
תַּת־מוּדָע — subconscient
מוֹדָעָה (225) נ (הצהרה) — déclaration *f*
מָסַר מוֹדָעָה — faire une déclaration
|| (בעיתון) — annonce *f*, avis *m*
מוֹדַעַת־אֵבֶל — faire-part *m* de deuil
|| (כרוזה) — affiche *f*
לוּחַ־מוֹדָעוֹת — tableau *m* d'affichage
מוּדָעוּת (46, בלי ר׳) נ — conscience *f*, fait *m* d'être conscient
מוֹדֶרְנִי, ־נִית ת — moderne
מוֹדֶרְנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — modernité *f*
מוּהָד, ־הֶדֶת (ר׳ ־הָדִים, ־הָדוֹת) ת דקדוק — sonore
מוֹהִיקָנִי (ר׳ ־נִים) ז — Mohican *m*
אַחֲרוֹן הַמּוֹהִיקָנִים — le dernier des Mohicans
מוֹהֵל (126) ז דת — circonciseur *m*
מוֹז (21) ז צמח — banane *f*, bananier *m*
מוֹזָאִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — mosaïque *f*
מוֹזֵג (132) ז — cabaretier *m*, tavernier *m*
מוּזָה (ר׳ ־זוֹת) נ מיתול — muse *f*
מוּזָז ← [זוז]
מוּזָח, ־זַחַת ת — en retrait
מוּזֵיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז — musée *m*
מוּזָל ← [זול]

מוּזָר, ־רָה ת — étrange, bizarre, singulier
מוּזָרוּת (46) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
[מוח] נָמוֹחַ (431) פ״ע — s'amollir, s'attendrir
מוּחָג ← חָגַג
מוּחָם ← [חמם]
מוּחַמַּד ש״פ ז — Mahomet *m*
מוּחָן ← חָנַן
מוּחְצָנִי, ־נִית ת — écrasant, accablant, agressif
מוֹחֵק (126) ז — gomme (à effacer) *f*
מוּחָק ← חָקַק
1. מוּחָשׁ ← 1. [חוש]
2. מוּחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר׳ ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת — concret
מוּחָשִׁי, ־שִׁית ת — concret, tangible
מוּחָשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère concret
[מוט] מָט (382) פ״ע — vaciller, chanceler, trébucher
מָט לִנְפֹּל — être près de s'effondrer
כהש מָטָה יָדוֹ — s'appauvrir
|| נָמוֹט (429) פ״ע — s'effondrer
|| מוֹטֵט (455) פ״י — ébranler
|| הִתְמוֹטֵט (488) פ״ע — s'affaisser, s'écrouler
בְּרִיאוּתוֹ הִתְמוֹטְטָה — sa santé s'est effondrée
|| הֵמִיט (526) פ״י — faire tomber
הֵמִיט שׁוֹאָה עַל־ — amener une catastrophe sur
1. מוֹט (22) ז — perche *f*, barre *f*, tringle *f*
מוֹט־הַדֶּגֶל — la hampe du drapeau
מוֹט־מֹאזְנַיִם — fléau *m* de balance
מוֹט־עֲגָלָה — brancard (de voiture) *m*, timon *m*
מוֹט־מִשְׁקָפַיִם — branche *f* de lunettes
ספורט קְפִיצָה בְּמוֹט — saut *m* à la perche
|| °(עול) — joug *m*
2. °מוֹט (—) ז (מכשול) — chute *f*, effondrement *m*
מוּטָב, ־טֶבֶת (ר׳ ־טָבִים, ־טָבוֹת) ת בנק — bénéficiaire
מוּטָב תה״פ — bien, mieux, il vaut mieux
מוּטָב שֶׁתִּסְבּוֹל וְאַל תָּמוּת — plutôt souffrir que mourir
בֵּין לְטוֹב וּבֵין לְמוּטָב — pour le meilleur et pour le pire
חָזַר לְמוּטָב — s'améliorer, s'amender

מְהֻסָּס, ־סֶסֶת (ר׳ ־סָסִים, ־סָסוֹת) ת — indécis
מְהֻסָּק, ־סֶקֶת (ר׳ ־סָקִים, ־סָקוֹת) ת — chauffé
מַהְפָּךְ (—) ז — *mahpakh* (neume) *m*
מַהְפָּךְ (91) ז אסטר — tropique *m*
מַהְפַּךְ־הַגְּדִי — tropique du Capricorne
מַהְפַּךְ־הַסַּרְטָן — tropique du Cancer
|| (שינוי פתאומי) — changement *m* brusque
(מדיני) — coup *m* d'Etat
מַהְפֵּכָה (229) נ — révolution *f*
הַמַּהְפֵּכָה הַצָּרְפָתִית — la Révolution Française
חוֹלֵל מַהְפֵּכָה — provoquer une révolution
מַהְפֵּכַת־סְדוֹם — la destruction de Sodome
מַהְפְּכָן (ר׳ ־נִים) ז — révolutionnaire *m*
מַהְפְּכָנוּת (46, בלי ר׳) נ — attitude *f* révolutionnaire
מַהְפְּכָנִי, ־נִית ת — révolutionnaire
°מַהְפֶּכֶת (—) נ — brodequins (instrument de torture) *mpl*
מְהַפְּנֵט (ר׳ ־נְטִים) ז — hypnotiseur *m*
מְהֻקְצָע, ־צַעַת (ר׳ ־צָעִים, ־צָעוֹת) ת — raboté, poli
|| בהש (אדם) — bien élevé, poli, civilisé
בִּלְתִּי מְהֻקְצָע — mal dégrossi
מַהֵר תה״פ — rapidement, vite, en hâte
1. [מהר] נִמְהַר (397) פ״ע — se hâter, agir hâtivement
|| מִהֵר (435) פ״ע — se hâter, se dépêcher
מִהַרְתָּ לָבוֹא — tu es venu promptement
הַשָּׁעוֹן מְמַהֵר — la montre avance
אֲנִי מְמַהֵר — je suis pressé
|| פ״י (האיץ) — faire venir d'urgence
|| הִתְמַהֵר (472) פ״ע — se hâter, se presser
2. מָהַר (326) פ״י (קנה אשה) — prendre en mariage (une femme)
מֹהַר (197, בלי ר׳) ז — dot (payée par le fiancé) *f*
מְהֵרָה תה״פ — rapidement, vite
|| בִּמְהֵרָה או עַד־מְהֵרָה — bientôt
מְהֻרְהָר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הָרִים, ־הָרוֹת) ת — pensif
מְהֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת — fondu (métal)
מַהֲתַלָּה (208) נ — plaisanterie *f*, facétie *f*
|| (מחזה) — farce *f*
מוֹאָב ש״פ ז (ארץ) — Moab *m*

מוֹאָבִי, ־בִית או ־בִיָּה (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ז — Moabite *n*
מוּאַזִּין (ר׳ ־נִים) ז דת — muezzin *m*
מוֹאִיב, ־בָה ת — appétissant
מוּאָץ ← [אוץ]
מוּאָר ← אור
מוֹבָא (ר׳ ־אִים) ז — entrée *f*, vestibule *m*
מוּבָא ← [בוא]
מוּבָאָה (211) נ — citation *f*
מוֹבִיל (1) ז (אדם) — transporteur *m*, voiturier *m*
|| (צינור) — conduit *m*, tuyau *m*, canalisation *f*
מוֹבִיל־מַיִם — conduit d'eau, aqueduc *m*
אנטום מוֹבִיל־שֶׁתֶן — uretère *m*
מוּבָל (91) ז — boyau *m*, conduite *f*
מוּבָל ← 1. [יבל]
מוֹבֶלֶת (255) נ ספנ — cargo *m*
מוּבָן, ־בֶנֶת (ר׳ ־בָנִים, ־בָנוֹת) ת — compréhensible
מוּבָן מֵאֵלָיו — évident, manifeste
הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו — cela va de soi
כַּמּוּבָן — évidemment, bien entendu
|| מוּבָן (ר׳ ־נִים) ז — sens *m*, signification *f*
בְּמוּבָן הָרָחָב/הַצַּר — au sens large / strict
בִּמְלֹא־מוּבָן־הַמִּלָּה — par excellence, au plein sens du terme
מוּבָנוּת (46, בלי ר׳) נ — intelligibilité *f*
מוּבָס ← [בוס]
מוּבָר ← 1. [בור]
[מוג] מָג (382) פ״ע — fondre, se dissoudre
|| פ״י — faire fondre, dissoudre
|| נָמוֹג (429) פ״ע — se dissoudre, s'évanouir
|| מוֹגֵג (455) פ״י — faire fondre, amollir
מוֹגֵג לְבָבוֹת — émouvoir les coeurs
|| הִתְמוֹגֵג (488) פ״ע — fondre, s'amollir, couler
בהש הִתְמוֹגֵג בִּדְמָעוֹת — fondre en larmes
הִתְמוֹגֵג מִנַּחַת — boire du lait (être très flatté)
מוֹג (21) ז — magma *m*, bouillie *f*
מוּג, ־גָה ת — mou, tendre, sans énergie
מוּג־לֵב — lâche
מוֹגֶה (73) ז — oppresseur *m*
מוּגוּת (—) נ — mollesse *f*, tendresse *f*, faiblesse *f*
מוּגוּת־לֵב — lâcheté *f*

הטיל מום בְּ־	mutiler
מומוס (ר׳ ־סים) ז	mime *m*, clown *m*
מומנט (ר׳ ־טים) ז (רגע)	moment *m*, instant *m*
‖ פיס	moment
‖ בהש (גורם)	facteur *m*, élément *m*
מומר (ר׳ ־רים) ז דת	apostat *m*, renégat *m*
מומר להכעיס	apostat par principe
מומר לתאבון	apostat par intérêt
מומת ← [מות]	
מונגולואיד, ־דה ת רפא	mongolien
מונגולי, ־לית ת	mongol
מונגוליה ש״פ נ (ארץ)	la Mongolie
מונד ← [נוד]	
מונדיר (ר׳ ־רים) ז צבא	uniforme *m*
1. מונה (ר׳ ־נים) ז (מודד)	compteur *m*
‖ מתמט	numérateur *m*
‖ °(פעם) עשרת־מונים	dix fois
2. מונה (73) ז (מציק)	oppresseur *m*
מונוגמיה (—) נ	monogamie *f*
מונוגרפיה (ר׳ ־יות) נ	monographie *f*
מונוטוני, ־נית ת	monotone
מונולוג (ר׳ ־גים) ז	monologue *m*
מונוליתי, ־תית ת	monolithique
מונומנטלי, ־לית ת	monumental
מונופול או מונופולין (—) ז	monopole *m*
מונותאיסט (ר׳ ־טים) ז	monothéiste *m*
מונותאיסטי, ־טית ת	monothéiste
מוניטה (ר׳ ־טין) נ	monnaie *f*, médaille *f*, effigie *f*
‖ בהש מוניטין	réputation *f*, prestige *m*
יצאו לו מוניטין	il est devenu célèbre
הוציא מוניטין לפ׳	faire une réputation à qn
מוניציפלי, ־לית ת	municipal
מונית (ר׳ ־יות) נ	taxi *m*
מונסון או מסון (ר׳ ־נים) ז	mousson (vent) *f*
מונע, ־נעת ת	préventif
מונע ← [נוע]	
מונף ← [נוף]	
מונרכיה (ר׳ ־יות) נ	monarchie *f*
1. מוסב ← סבב	
‖ בנק המוסב	le cessionnaire (d'une traite)

2. מוסב (98) ז	escalier *m* en colimaçon
מוסד (93) ז	institution *f*, établissement *m*
מוסד צבורי	institution publique
מוסד חנוכי	établissement scolaire
(בישראל) המוסד	les services secrets
‖ (בסיס)	fondement *m*, fondation *f*
מוסדות־ (או מוסדי־) ארץ	les fondements de la terre
מוסד ← יסד	
מוסדי, ־דית ת	institutionnel
מוסה, מוסיאון ← מוזה, מוזיאון	
מוסיקאי (ר׳ ־קאים) ז	musicien *m*
מוסיקה (—) נ	musique *f*
מוסיקולוג (ר׳ ־גים) ז	musicologue *m*
מוסיקלי, ־לית ת (אדם)	musicien
‖ (יצירה)	musical
מוסיקליות (47, בלי ר׳) נ	musicalité *f*
מוסך (98) ז	garage *m*
בעל־מוסך ז	garagiste *m*
מוסך־מטוסים	hangar *m*
‖ °(בניין מקורה)	galerie couverte
מוסף, ־פה ת	supplémentaire
פקיד מוסף	employé surnuméraire
‖ מוסף (91) ז	supplément *m*
מוסף ספרותי	supplément littéraire
דת קרבן־מוסף ז	sacrifice *m* complémentaire
תפלת־מוסף נ	prière additionnnelle (des jours fériés)
מוסקבה ש״פ נ (עיר)	Moscou *m*
מוסקט (—) ז	muscat *m*, muscade *f*
1. מוסר (132) ז (מלשין)	dénonciateur *m*
2. מוסר (123) ז (חבל)	lien *m*, entrave *f*
פתחת למוסרי	tu as défait mes liens
1. מוסר (91) ז (תוכחה)	réprimande *f*
הטיף מוסר	prêcher *ou* faire la morale
לקח או קבל מוסר	accepter les remontrances
‖ (עונש)	punition *f*, châtiment *m*
בהש מוסר־כליות	remords *mpl*
‖ (תורת־המידות)	morale *f*, éthique *f*
חקי־המוסר ז״ר	les lois morales
בעל־מוסר	moraliste

הֶחֱזִיר לְמוּטָב ramener dans le droit chemin
מוֹטָה (201) נ joug *m*, oppression *f*
מוּטָה (201, בלי ר') נ chute *f*, effondrement *m*
מוֹטוֹ (—) ז devise *f*, épigraphe *f*, exergue *m*
מוֹטוֹרִי, ־רִית ת (תנועתי) moteur (*f* motrice)
|| (ממונע) motorisé
מוֹטֶטֶת (252) נ טכנ timonerie *f*
מוֹטִיב (ר' ־בִים) ז motif *m*
|| מוס thème *m*
מוֹטִיבַצְיָה (ר' ־יוֹת) נ motivation *f*
מוֹטִית (17) נ petite perche
מוֹטֶל (ר' ־לִים) ז motel *m*
מוּטָל ← [טול]
מוּטָס ← [טוס]
[מוך] מָךְ (382) פ"ע s'appauvrir, décliner
|| נָמוֹךְ (429) פ"ע être bas, être humilié
|| הֵמִיךְ (526) פ"י abaisser, humilier
הֵמִיךְ קוֹלוֹ baisser la voix
מוֹךְ (ר' ־כִים) ז coton *m*, ouate *f*, charpie *f*
|| (של־נוצות) duvet *m*
מוֹךְ־פֵּרוֹת pulpe *f* de fruits
|| אנטום מוֹךְ־הַשֵּׁן pulpe dentaire
מוֹכָּ"ז (= מוֹסֵר כְּתָב זֶה) ז porteur (d'une lettre *etc*) *m*
מוּכָח ← [וכח]
מוֹכִי, ־כִית ת cotonneux, ouaté
מוֹכִיחַ (9) ז prédicateur *m*, faiseur *m* de remontrances, moralisateur *m*
מוּכָל, ־לָה ת inclus, compris, contenu
מוּכָן, ־נָה ת prêt, préparé
מִן־הַמּוּכָן préparé d'avance
בֶּגֶד ז מִן־הַמּוּכָן prêt-à-porter *m*
מוֹכְנַאי (61) ז צבא mitrailleur *m*
מוֹכְנִי (ר' ־נִים) ז mécanisme *m*, machine *f*
|| מוֹכְנִית תה"פ mécaniquement, automatiquement
מוֹכֵס (132) ז douanier *m*
מוֹכְסָן (97) ז publicain *m*, fermier *m* des impôts
מוֹכְסָנוּת (46) נ fonction *f* de douanier
מוֹכֵר, ־כֶרֶת (ר' ־כְרִים, ־כְרוֹת) ש vendeur *n*

מוֹכֵר־סְפָרִים libraire *n*
מוֹכֵר־פֵּרוֹת fruitier *n*
מוֹכֵר־פְּרָחִים fleuriste *n*
1. [מול] מָל (382) פ"י circoncire
|| נִמּוֹל (431) פ"ע être circoncis
2. [מול] הֵמִיל (526) פ"י mettre en pièces
מוּל־ או °מוּל־ (276) מ"י en face de
מוּלִי או מִמּוּלִי en face de moi
גיאוגר הָרֵי־מוּל־הַלְּבָנוֹן ז"ר l'Antiliban *m*
|| מִמּוּל תה"פ en face, vis-à-vis
מוּל (ר' ־לִים) ת circoncis
מו"ל (= מוֹצִיא לָאוֹר, ר' מו"לִים) ז éditeur *m*
מוֹלָד (93) ז אסטר conjonction (de la lune avec le soleil) *f*
|| דת חַג־הַמּוֹלָד Noel *m ou f*
כְּנֵסִיַּת־הַמּוֹלָד (בבית־לחם) נ l'Eglise *f* de la Nativité
מוֹלֶדֶת (252) נ patrie *f*
אַהֲבַת־הַמּוֹלֶדֶת נ patriotisme *m*
|| °(ילד) מוֹלֶדֶת־אָבִיךָ progéniture *f* de ton père
מוֹלֶדֶת־בַּיִת enfant né dans la famille
מוֹלֶדֶת־חוּץ enfant né hors de la famille
°מוּלָה (ר' ־לוֹת) נ circoncision *f*
מוֹלוּת (—) נ édition (fonction de l'éditeur) *f*
מוּלַט, ־טִית (ר' ־טִים, ־טִיּוֹת) ש mulâtre *n*
מוּלָט ← [לוט]
מוֹלְיָאר (ר' ־רִים) ז samovar *m*, bouilloire *f*
מוֹלִיךְ (1) ז guide *m*, conducteur *m*
|| פיס conducteur
מוֹלִיכוּת (48) פיס conductibilité *f*, conductivité *f*
מוֹלֵיקוּלָה (ר' ־לוֹת) נ molécule *f*
מוֹלֵיקוּלָרִי, ־רִית ת moléculaire
מוּלִית (17) נ דג mulet (poisson) *m*, meuge *m*
מוּלִית אֲדָמָה rouget *m*
מוּלִיתָא (ר' ־תוֹת) נ מטבח chausson *m*
מוֹלַסָּה (208) נ mélasse *f*
[מום] הֵמִים (526) פ"י mutiler
מוּם (41) ז défaut *m*, difformité *f*, infirmité *f*
בַּעַל־מוּם invalide, mutilé, infirme

מָצָא מוֹצָא מִן־הַסְּבָךְ — sortir de l'impasse
|| (מקור) מוֹצָא־מַיִם — source *f*, fontaine *f*
בהש מוֹצָא־הַשֶּׁמֶשׁ — lever *m* du soleil, orient *m*
(של־אדם) — origine *f*, provenance *f*
מוֹצָאוֹ מִסְּפָרַד — il est originaire d'Espagne
אֶרֶץ־מוֹצָאוֹ נ — son pays d'origine
|| (הבעה) מוֹצָא־פֶּה — parole *f*, propos *m*
מוֹצָא־שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר — tu tiendras parole
|| (סיום) — fin *f*
מוֹצָאֵי־שַׁבָּת — samedi soir
מוֹצָאֵי־שְׁבִיעִית — issue d'année sabbatique
מוֹצָאָה (120) נ (מקור) — origine *f*
|| (בית־כסא) — lieux *mpl* d'aisance
מוֹצִיא ← יָצָא
|| הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ — qui fait sortir le pain du sol
דת בִּרְכַּת־הַמּוֹצִיא נ — bénédiction *f* sur le pain
|| בהש מוֹצִיא וּמֵבִיא — chef *m*
מוֹצִיא לָאוֹר — éditeur *m*
מוֹצִיא לְפֹעַל — réalisateur *m*, exécuteur *m*
מוּצָל ← 3. צָלַל
מוּצָן, ־צֶנֶת ת — rafraîchi, (vin) frappé
מוּצָף ← [צוף]
מוֹצֵץ (132) או מָצֵץ (166) ז — sucette *f*, tétine *f*
1. מוּצָק, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת — solide
פיס גוּף מוּצָק — solide *m*
|| (בריא) — robuste
2. מוּצָק, ־צֶקֶת (ר׳ ־צָקִים, ־צָקוֹת) ת — opprimé
מוּצָקָה (223) נ (תבנית) — moule *m*
|| (בית־קיבול) — coupe *f*, godet *m*
מוּצָקוּת (46) נ — solidité *f*, compacité *f*
1. מוֹצָר (91) ז — produit *m*
2. מוֹצָר ← 2. צָרַר
[מוק] הֵמִיק (526) פ״י — se moquer, railler
מוֹק (41, זוגי מוֹקַיִם) ז — jambière *f*
מוּקָא ← [קיא]
מוֹקֵד (132) ז — bûcher *m*
עָלָה עַל־הַמּוֹקֵד — monter sur le bûcher
(בבית־המקדש) בֵּית־הַמּוֹקֵד ז — salle *f* de la flamme permanente
|| פיס (של־עדשה) — foyer *m*

רֹחַק־הַמּוֹקֵד ז — distance focale
בהש נְקֻדַּת־הַמּוֹקֵד נ — point central
|| מתמט (באליפסה) — foyer
מוֹקְדָה (201) נ — foyer *m*, âtre *m*
מוֹקְדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — Macédonien *m*
אֲלֶכְּסַנְדֶּר מוֹקְדוֹן — Alexandre le Grand
מוֹקְדִי, ־דִית ת — focal
מוֹקָה (—) ז (קפה) — moka *m*
מוּקְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — clown *m*, bouffon *m*
מוּקְיוֹנִי, ־נִית ת — clownesque, bouffon
מוֹקִיר ← יָקַר
מוּקָם ← [קום]
מוּקָע ← יָקַע
מוֹקֵשׁ (123) ז (מלכודת) — piège *m*
בהש טָמַן מוֹקֵשׁ לִפ׳ — tendre un piège à qn
|| צבא — mine *f*
מוֹקֵשׁ נֶגֶד־טַנְקִים — mine antichar
שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים ז — champ *m* de mines
מוֹקְשַׁאי (61) ז צבא — sapeur-mineur *m*
[מור] נָמַר (413) פ״ע — se changer, être changé
|| הֵמִיר (526) פ״י (בְּ־) — échanger (contre)
הֵמִיר דָּתוֹ — se convertir
מוֹרָא (87) ז (פחד) — crainte *f*, terreur *f*
|| (יראת־כבוד) — respect *m*, vénération *f*
מוֹרָא־שָׁמַיִם — la crainte de Dieu
|| (מעשים נוראים) — actes *mpl* redoutables
מוֹרָאָה (222) נ — crainte *f*, respect *m*
מוֹרַג (55) ז חקל — herse *f*
מוֹרָד (93) ז — pente *f*, descente *f*
מוֹרֵד (132) ז — rebelle *m*, insurgé *m*
בהש מוֹרֵד־אוֹר — obscurantiste *m*
|| מוֹרֶדֶת (252) נ — femme insoumise
1. מוֹרֶה (73) ז — maître *m*, professeur *m*, instituteur *m*
מוֹרֵה הוֹרָאָה — décisionnaire *m*
מוֹרַי וְרַבּוֹתַי! — Messieurs!
מוֹרֵה־דֶּרֶךְ — guide *m*
מוֹרֵה־נְבוּכִים — le Guide des Egarés (de Maïmonide)
דת מוֹרֵה־צֶדֶק — guide spirituel, rabbin *m*
בהש מוֹרֵה־שָׁעוֹת — horloge *f*, montre *f*

|| מוּסַר־הַשֵּׂכֶל — moralité *f*, leçon *f*

2. מוֹסֵר (91) ז (חבל) — lien *m*, entrave *f*

מוֹסֵרָה (228) נ (כבל) — corde *f*, lien *m*

|| (מושכה) — frein *m*, rêne *f*

מוּסָרִי, ־רִית ת — moral

בִּלְתִּי־מוּסָרִי — immoral

מוּסָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — moralité *f*

מוּסָת ← [סות]

מוּעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת — nuageux

מוֹעֵד (102) ז — lieu *m* de réunion

בהש בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדָיו — qui fait bande à part

מוֹעֵד (126) ז (זמן קבוע) — temps fixé, terme *m*, saison *f*

קָבַע מוֹעֵד — fixer une date

בְּעוֹד מוֹעֵד או בְּמוֹעֵד — à temps

לַמּוֹעֵד — au moment convenu

עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד — le moment n'est pas venu

אִחֵר אֶת־הַמּוֹעֵד — arriver trop tard

מִלְוֶה קְצַר־מוֹעֵד — emprunt *m* à court terme

מוֹעֲדֵי־יָם — marées *fpl*

|| (מפגש) — rendez-vous *m*

בֵּית־מוֹעֵד ז — lieu *m* de réunion

בהש בֵּית־מוֹעֵד לְכָל־חַי — cimetière *m*, tombe *f*

דת אֹהֶל־מוֹעֵד ז — le Tabernacle

|| (חג) — fête (fixée par le calendrier) *f*

מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה! — bonne fête!

חֹל־הַמּוֹעֵד ז — jours *mpl* de demi-fête

° בָּאֵי־מוֹעֵד ז״ר — pèlerins (à l'occasion des fêtes) *mpl*

||° (סימן) — signal *m*

1. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת משפט — prévenu

פּוֹשֵׁעַ מוּעָד — criminel récidiviste

שְׁטַר מוּעָד — protêt *m*

2. מוּעָד, ־עֶדֶת (ר׳ ־עָדִים, ־עָדוֹת) ת (מכוון) — dirigé, orienté

לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת? — où vas-tu?, où veux-tu en venir?

מוֹעֵדָה (224) נ — rendez-vous *m*, destination *f*

מוֹעֲדוֹן (ר׳ ־נִים) ז — club *m*, cercle *m*

מוּעָט, ־עֶטֶת (ר׳ ־עָטִים, ־עָטוֹת) ת — peu important, peu nombreux

יָמִים מוּעָטִים — peu de jours

הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט — se contenter de peu

מוֹעִיל, ־לָה ת — utile, avantageux

מוּעָם ← עָמַם

מוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ש — expéditeur (d'une lettre) *n*

1. מוּעָף ← [עוף]

2. °מוּעָף (—) ז (לאות) — fatigue *f*, lassitude *f*

מוֹעָצָה (224) נ — conseil *m*, assemblée *f*

מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת — assemblée législative

מוֹעָצָה מְקוֹמִית — municipalité rurale

מוֹעֶצֶת־הַבִּטָּחוֹן (באו״ם) — le Conseil de Sécurité

מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה — conseil municipal

מוֹעֶצֶת־הַחַשְׁמַנִּים (בכנסייה) — le Sacré Collège

|| בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת נ — l'URSS

מוֹעֵצָה (234) נ — conseil *m*, dessein *m*, plan *m*

מוֹעַצְתִּי, ־תִית ת — fédéral

מוּעָקָה (224) נ — détresse *f*, oppression *f*, angoisse *f*

מוּפָז, ־פֶּזֶת ת — doré, plaqué or

זָהָב מוּפָז — or pur

מוֹפָע (89) ז — apparition *f*, phénomène *m*

מוֹפַע־בִּדּוּר — spectacle *m*, représentation *f*

|| אסטר — phase *f*

מוֹפָעָה (225) נ — prestation (d'un artiste) *f*

מוּפָק ← [פוק]

מוּפָר ← [פור]

מוֹפֵת (132) ז (פלא) — miracle *m*, prodige *m*

בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים — par des signes irréfutables

|| (הוכחה) — preuve *f*

|| (דוגמה) — exemple *m*, modèle *m*

מוֹפֵת־הַדּוֹר — le parangon de son époque

אִישׁ־מוֹפֵת ז — homme *m* en vue

עֲבוֹדָה נ לְמוֹפֵת — travail *m* exemplaire

יְצִירַת־מוֹפֵת נ — oeuvre *f* classique

מוֹפְתִי, ־תִית ת — exemplaire, classique

מוּפְתִּי (ר׳ ־תִּים) ז דת — mufti *m*

מֹץ (21) ז — bale (du grain) *f*, menue paille

מוֹצָא (87) ז — issue *f*, sortie *f*

רְחוֹב ז לְלֹא־מוֹצָא — rue *f* sans issue

בהש (פיתרון) — issue, solution *f*

מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
מָצָא מוֹתוֹ — trouver la mort
מוֹתָב (91) ז — assemblée *f*, session *f*
°מוֹתָה (—) ז — mort *f*
מוֹתְחָן (91) ז — livre *m* *ou* film *m* à suspens
מוֹתָר (93) ז (יתרון) — avantage *m*, supériorité *f*
|| (שארית) — reste *m*
|| (דבר מיותר) — surplus *m*, luxe *m*
מַס־מוֹתָרוֹת ז — taxe *f* de luxe
|| לְמוֹתָר — inutile, superflu
מוּתָשׁ ← תָּשַׁשׁ
מִזְבֵּחַ (129, ־מִזְבַּח־, מִזְבְּחִי) ז — autel *m*
מִזְבָּלָה (223) נ — dépôt *m* d'ordures, tas *m* de fumier, décharge *f*
מָזַג (301) פ״י — mélanger (avec de l'eau), couper (du vin), verser
מָזַג כּוֹס־תֵּה — verser un verre de thé
|| נִמְזַג (388) פ״ע — être mélangé, être versé
|| מִזֵּג (432) פ״י — mélanger, tempérer
|| הִתְמַזֵּג (466) פ״ע — s'amalgamer, fusionner
מֶזֶג (165) ז (משקה) — liqueur *f*, breuvage *m*, mélange *m*
|| בהש (אופי) — tempérament *m*, naturel *m*
חַם־מֶזֶג — irascible, coléreux, émotif
קַר־מֶזֶג — de sang-froid, imperturbable
בַּעַל־מֶזֶג־טוֹב — d'un bon naturel
|| מֶזֶג־אֲוִיר — temps (météorologique) *m*
מַה מֶּזֶג־הָאֲוִיר? — quel temps fait-il?
מֶזֶג־הָאֲוִיר יָפֶה/רַע — il fait beau / mauvais
מֶזֶג־אֲוִיר מִשְׁתַּנֶּה — temps variable
מַזָּג (122) ז — vitrier *m*, verrier *m*
מִזְגָּגָה (223) נ — vitrerie *f*, verrerie *f*
מְזֻגְזָג, ־זֶגֶת (ר׳ ־זָגִים, ־זָגוֹת) ת — en zigzag
מִזְגִּי, ־גִּית ת — naturel
מוֹזְגָן (ר׳ ־נִים) ז — cabaretier *m*, tavernier *m*
מַזְגָּן (97) ז — régulateur *m*
מַזְגַּן־אֲוִיר — conditionneur *m* d'air
מְזֵה, מְזָה ת — épuisé, exténué
מְזֵה־רָעָב — exténué par la faim
מַזֶּה (75, ר׳ מַזִּים) ז — prêtre (qui asperge le sang des victimes) *m*

מַזָּה (208) נ — arrosoir *m*, aspersoir *m*
מִזְהָב (102) ז — dorure *f*
מֻזְהָב או מוּזְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — doré
מַזְהִיר, ־רָה ת — brillant, splendide
|| בהש בְּדִידוּת מַזְהִירָה — splendide isolement *m*
מְזֹהָם, ־הֶמֶת (ר׳ ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת — souillé, pollué
מִזְהָם (102) ז — saleté *f*, infection *f*
מִזּוּג (51) ז — mélange *m*, amalgame *m*
מִזּוּג־אֲוִיר — conditionnement *m* de l'air
מִזּוּג־גָּלֻיּוֹת — intégration *f* des immigrés
|| (טלויזיה) — mixage *m*
מַזְוֵג (122) ז טכנ — embrayage *m*
מִזְוָד (91) ז — bagage *m*
|| צבא — paquetage *m*
מִזְוָדָה (223) נ — valise *f*
מִזְוָדִית (17) נ — petite valise, mallette *f*
מְזָוֶה (73) ז (מחסן) — cellier *m*, garde-manger *m*, resserre *f*
|| (ארון) — buffet *m*
מְזוּזָה (201) נ — montant (de porte) *m*
|| דת — *mezouza* (écriteau fixé à la porte) *f*
מָזוּט (—) ז — mazout *m*
מַזְוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ — équerre *f* mobile
מָזוֹן (33) ז — nourriture *f*, aliment *m*
אַבוֹת־הַמָּזוֹן ז״ר — les aliments de base
דת בִּרְכַּת־הַמָּזוֹן נ — actions *fpl* de grâces (après le repas)
|| משפט מְזוֹנוֹת — pension *f* alimentaire
מְזוֹנִי, ־נִית ת — alimentaire, nutritif
1. מָזוֹר (30) ז (תחבושת) — pansement *m*
|| בהש (תרופה) — remède *m*, guérison *f*
2. מָזוֹר (30) ז (לוח־כביסה) — planche *f* de blanchisseur
מָזוּרְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — mazurka (danse) *f*
מְזֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — anguleux
[מזח] נִמְזַח (402) פ״ע — se ceindre
מֵזַח (184) ז (חגורה) — ceinture *f*
|| (בנמל) — quai *m*, môle *m*, débarcadère *m*
מַזְחִילָה (201) נ — gouttière *f*
מִזְחָל (102) ז — reptation *f*, marche ralentie
מִזְחֶלֶת (253) נ — traîneau *m*

2. °מוֹרֶה (ר׳ ־רים) ז (קלע) — tireur *m*
3. °מוֹרֶה (—) ז (גשם) — pluie *f* d'automne
4. מוֹרֶה (ר׳ ־רים) ז (מורד) — rebelle *m*
סוֹרֵר וּמוֹרֶה — indocile et rebelle
1. מוֹרָה (201) נ — maîtresse *f*, institutrice *f*
2. מוֹרָה (—) ז (תער) — rasoir *m*
°מוֹרָט, ־טָה ת (ישעיהו י״ח ב׳ ז׳) — à la peau luisante
מוֹרָטוֹרְיוּם (—) ז בנק — moratoire *m*
מוֹרְטָנִי, ־נִית ת — douloureux, lancinant
מוֹרִינְגָּה (ר׳ ־גות) נ צמח — moringe *m*
מוֹרֵינָה (ר׳ ־נות) נ גיאוגר — moraine *f*
מוּרְיָס (ר׳ ־סים) ז מטבח — saumure *f*
מוֹרִיק, ־קָה ת — verdoyant
מוֹרִיר, ־רָה ת — baveux
מוֹרִישׁ ← 2.1. יָרַשׁ
מוּרָם ← [רום]
מוֹרְמוֹנִי (ר׳ ־נים) ז — Mormon *m*
מֹרֶן (91) ז צמח — viorne *f*
מוֹרָנִית (17) נ — lance *f*, javelot *m*
מוֹרְס ש״פ ז — Morse *m*
כְּתַב־מוֹרְס ז — alphabet *m* Morse
מוֹרְפוֹלוֹגְיָה (—) נ — morphologie *f*
מוֹרְפְיוּם (—) ז — morphine *f*
מוּרָק ← [ריק]
1. מוֹרָשׁ (97) ז (נחלה) — possession *f*, héritage *m*
2. מוֹרָשׁ (97) ז (מחשבה) — pensée *f*, sentiment *m*
מוֹרְשֵׁי־לֵב — voeux *mpl*, pensées intimes
מוֹרָשָׁה (223) נ — patrimoine *m*, legs *m*
מוֹרֶשֶׁת־אָבוֹת — tradition ancestrale
1. [מוש] מָשׁ (382, עת׳ יָמִישׁ) פ״ע — s'écarter, bouger
|| (חדל) — cesser
|| פ״י (הסיר) — écarter, éloigner
|| הֵמִישׁ (526) פ״י — écarter, éloigner
הֵמִישׁ צַוָּארוֹ מִן — se débarrasser, se libérer
2. [מוש] מָשׁ (382) פ״י (מישש) — tâter, toucher
|| הֵמִישׁ (526) פ״י — faire tâter, faire toucher
|| פ״ע — tâter, toucher
מוֹשָׁב (91, ר׳ גם °מוֹשָׁבוֹת) ז (שהייה) — séjour *m*
|| (מקום־מגורים קבוע) — demeure *f*, domicile *m*
מְקוֹם־מוֹשָׁב ז — domicile légal
° עִיר־מוֹשָׁב נ — ville habitée
מוֹשַׁב־הַמֶּמְשָׁלָה — siège *m* du gouvernement
||היסט תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ז — zone assignée (aux Juifs en Russie tsariste)
|| (ספסל) — siège *m*, place *f*
|| (מוסד) — établissement *m*, domicile *m*
מוֹשַׁב־זְקֵנִים — asile *m* de vieillards
מוֹשַׁב־עוֹבְדִים — village coopératif
|| (כנס) מוֹשַׁב־הַכְּנֶסֶת — session *f* du parlement
מוֹשַׁב־רֵעִים — réunion amicale
1. מוֹשָׁב ← יָשַׁב
2. מוּשָׁב ← [שוב]
מוֹשָׁבָה (223) נ (כפר) — village *m*
|| (מעבר לים) — colonie *f*
|| (קבוצת־זרים) — colonie
הַמּוֹשָׁבָה הַבְּרִיטִית בְּפָרִיס — la colonie britannique à Paris
1. מוּשָׁט ← [ושט]
2. מוּשָׁט ← [שוט]
מוֹשִׁיעַ (9) ז — sauveur *m*, libérateur *m*
מוֹשְׁכָה (201) נ — rêne *f*, bride *f*
אָחַז בַּמּוֹשְׁכוֹת — tenir les rênes
1. מוֹשֵׁל (132) ז (שליט) — gouverneur *m*, préfet *m*
2. מוֹשֵׁל (132) ז (מחבר־משלים) — fabuliste *m*, auteur *m* de maximes
מוֹשָׁעָה (225) נ — salut *m*, secours *m*
מוּשְׁק (ר׳ ־קים) ז — musc *m*
|| זואול — boeuf musqué
מוּשָׁר ← [שיר]
[מות] מֵת (379) פ״ע — mourir
עממי אֲנִי מֵת לְ־ או אַחֲרֵי־ — j'ai une envie folle de
|| מוֹתֵת (455 ת) פ״י — mettre à mort
|| הֵמִית (526 ת) פ״י — faire mourir, tuer
בהש הֵמִית עַצְמוֹ עַל־ — se dévouer corps et âme
מָוֶת (162, בלי ר׳) ז — mort *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) מָוֶת — passible de mort
חֵטְא־מָוֶת ז — péché mortel
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת ז או בְּכוֹר־מָוֶת ז — l'ange *m* de la mort

מְזַמֵּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מְּרִים, ־מְּרוֹת) ש — chanteur *n*
מַזְמֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ חקל — sécateur *m*, émondoir *m*, serpette *f*
מַזְמֶרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — pincettes *fpl*, mouchettes *fpl*
מְזִמָּתָה (—) נ — intrigue *f*, machination *f*
מְזֻנָּב, ־נֶּבֶת (ר׳ ־נָּבִים, ־נָּבוֹת) ת — pourvu d'une queue
מִקְטֹרֶן מְזֻנָּב — habit *m* à basques
מִזְנֶבֶת (252) נ — chapeau bordé de fourrure
מִזְנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (ארון) — buffet *m*, dressoir *m*
‖ (חדר) — buffet, cantine *f*
מִזְנוֹן מָהִיר — snack-bar *m*
קְרוֹן־מִזְנוֹן ז — wagon-restaurant *m*
מִזְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — buffetier *n*
מֻזְנָח, ־נַחַת (ר׳ ־נָחִים, ־נָחוֹת) ת — négligé, délaissé
מַזְנֵק (122) ז — bouche *f* de tuyau d'arrosage
מִזְנָק (91) ז — bond *m*, saut *m*, giclée *f*
מִזְעוּר (41) ז — miniaturisation *f*
מְזַעְזֵעַ, ־זַעַת (ר׳ ־זְעִים, ־זְעוֹת) ת — bouleversant
מְזֹעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת — irrité, furieux
מַזְעֵק (ר׳ ־עֲקִים) ז — sonnette *f* d'alarme
מִזְעֵר (458) פ״י — miniaturiser
מִזְעָר תה״פ — peu
מְעַט מִזְעָר — très peu, infiniment peu
עוֹד מְעַט מִזְעָר — dans très peu de temps
לְמִזְעָר — au moins
מִזְעָרִי, ־רִית ת — infiniment petit, minimal
מִזְעֶרֶת (252) נ — miniature *f*
מְזֻפָּף, ־פֶּפֶת (ר׳ ־פָּפִים, ־פָּפוֹת) ת — poisseux
מְזֻפָּת, ־פֶּתֶת (ר׳ ־פָּתִים, ־פָּתוֹת) ת — goudronné
‖ עממי — affreux, lamentable
1. מְזֻקָּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת — vieilli
2. מְזֻקָּן או מְזֻקְנָן (ר׳ ־נָנִים) ת — barbu
1. מִזְקָף (91) ז בנק — récépissé *m*, justificatif *m*
2. מִזְקָף (91) ז צבא — détachement *m*, piquet *m*
מְזֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — dressé, abrupt
מְזֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת — distillé, épuré
מַיִם מְזֻקָּקִים — eau distillée
שֶׁמֶן מְזֻקָּק — huile raffinée
מַזְקֵקָה (229) נ — distillerie *f*, raffinerie *f*, alambic *m*

מָזַר (301) פ״י — tisser, tresser
‖ מִזֵּר (432) פ״י (ארג) — tisser
(הבשיל) — faire mûrir
מַזָּר (ר׳ ־רוֹת) ז — constellation *f*
מְזֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — en forme de museau
מַזְרֵבָה (229) נ — bobine *f*
מִזְרֶה (73) ז חקל — van *m*
מְזָרָה (207) נ — blé vanné, bale (du blé) *f*
מִזְרוֹן ← מִזְרָן
מַזְרֵז (ר׳ ־רְזִים) ז כימ — catalyseur *m*
מְזֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — accéléré, prompt
[מזרח] הִתְמַזְרֵחַ (496) — s'orienter
מִזְרָח (89, בלי ר׳) ז — est *m*, orient *m*
מִזְרַח־הַשֶּׁמֶשׁ — le lever du soleil, l'orient
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב — le Proche Orient
הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן — le Moyen Orient
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק — l'Extrême Orient
אַרְצוֹת־הַמִּזְרָח נ״ר — les pays orientaux
מַדְעֵי־הַמִּזְרָח ז״ר — études orientales, orientalisme *m*
כֹּתֶל־הַמִּזְרָח — banc *m* d'oeuvre
‖ דְּרוֹם־מִזְרָח — sud-est
צְפוֹן־מִזְרָח — nord-est
מִזְרָחִי, ־חִית ת — oriental
מִזְרָחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère oriental
‖ (תכונת־בני־המזרח) — levantinisme *m*
מִזְרָחָן (97) ז — orientaliste *m*
מִזְרָחָנוּת (46, בלי ר׳) נ — orientalisme (science) *m*
מְזָרִים (—) ז״ר (רוחות) — vent *m* du nord, aquilon *m*
‖ (עננים) — nuages *mpl*
מִזְרָם (91) ז — courant *m*
מִזְרָן (91) או מִזְרוֹן (21) ז — matelas *m*, paillasse *f*
מִזְרָע (89) ז (תבואה) — produit *m* du sol
‖ (זריעה) — semailles *fpl*
שְׂדוֹת־מִזְרָע ז״ר — champs ensemencés
מַזְרֵעָה (229) נ חקל — semeuse (machine) *f*
מַזְרֵעַת־יָד — semoir *m* à bras
מַזְרֵק (122) ז — seringue *f*, injecteur *m*
מִזְרָק (91, ר׳ גם ־קוֹת) ז — coupe *f*, cuvette *f*

מְזִיג (1) ז מוס	consonance *f*, accord *m*
מְזִיגָה (201) נ (מהילה)	mélange *m*
(הגשת־משקה)	action *f* de verser
‖ בהש (צירוף)	fusion *f*, intégration *f*
מְזִיגוּת (48) נ	amalgame *m*, fusion *f*
מֵזִיד, מְזִידָה ת	qui agit avec préméditation
‖ בְּמֵזִיד	intentionnellement, exprès
מְזֻיָּז, ־יֶּזֶת (ר׳ ־יָּזִים, ־יָּזוֹת) ת	portant des saillies
מֵזִיחַ (9) ז	ceinture *f*
מְזֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת	armé, équipé
הַכֹּחוֹת הַמְּזֻיָּנִים	les forces armées
בהש מְזֻיָּן בְּמִשְׁקָפַיִם	muni de lunettes
‖ טכנ בֵּטוֹן מְזֻיָּן	béton armé
מֵזִין, מְזִינָה ת	nourrissant, nutritif
מְזֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר׳ ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת	faux, contrefait
מַזִּיק (1) ז משפט	auteur *m* de dommage
‖ (בעל־חיים)	animal *m* nuisible
‖ עממי (שד)	esprit malfaisant, démon *m*
מְזֻכָּךְ, ־כֶּכֶת (ר׳ ־כָּכִים, ־כָּכוֹת) ת	épuré, purifié
‖ זַךְ וּמְזֻכָּךְ	d'une pureté limpide
‖ (נוצץ כזכוכית)	verni
מַזְכִּיר, ־רָה ז	secrétaire *n*
מַזְכִּירוּת (48) נ	secrétariat *m*
מַזְכָּ"ל (=מַזְכִּיר כְּלָלִי) (91) ז	secrétaire général
מִזְכָּר (91) ז	mémorandum *m*, aide-mémoire *m*
מַזְכֶּרֶת (252) נ	souvenir (objet) *m*
[מזל] הִתְמַזֵּל (466) פ״ע	être propice
הִתְמַזֵּל מַזָּלוֹ	il a eu de la chance
מַזָּל (90, ר׳ ־לוֹת) ז אסטר	constellation *f*, signe *m* du zodiaque
עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת	idolâtre
‖ (גורל)	sort *m*, destin *m*, chance *f*
מַזָּל טוֹב!	bonne chance!, félicitations!
בַּר (או בַּר־, נ׳ בַּת־) מַזָּל	qui a de la chance
בִּישׁ־מַזָּל	malchanceux
לְמַזָּלִי	heureusement pour moi
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ	malheureusement pour lui
שִׂחֵק לוֹ מַזָּלוֹ	il a eu de la chance
‖ (מקרה)	hasard *m*
מִשְׂחֲקֵי־מַזָּל ז״ר	jeux *mpl* de hasard
מַזְלֵג (122, ר׳ ־לְגוֹת) ז	fourchette *f*
בהש עַל־קְצֵה־הַמַּזְלֵג	à très petite dose
כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג	à la fortune du pot
‖ טכנ	fourche *f*
מְזֻלְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת	déprécié
מַזְלֵחַ (128) ז	vaporisateur *m*
מַזְלָ"ט (=מָטוֹס זָעִיר לְלֹא־טַיָּס) (91) ז	petit avion sans pilote
מִזְלָלָה (223) נ עממי	gargotte *f*
מְזֻלְעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת	tempétueux
מַזְלֵף (132) ז (לגן)	arrosoir *m*
‖ (מרסס)	vaporisateur *m*
מַזֶּלֶת (252) נ	constellation *f*
מְזִמָּה (208) נ (מחשבה)	dessein *m*, intention *f*
‖ (תחבולה)	intrigue *f*, machination *f*
‖ (חכמה)	ruse *f*, finesse *f*
בַּעַל־מְזִמּוֹת	intrigant, malin, conspirateur
חָרַשׁ מְזִמּוֹת עַל־	tramer des intrigues contre
מִזְמוּזִים (—) ז״ר עממי	pelotage *m*
מַזְמוּטַאי (61) ז	acteur *m* comique
מִזְמוּטִים (41) ז״ר	jeu *m*, divertissement *m*
מִזְמוֹר (21) ז (שיר)	chant *m*, cantique *m*
‖ דת (פרק־תהילים)	psaume *m*
מִזְמֵז (460) פ״י (קלקל)	gâter, gâcher, saboter
‖ עממי	flirter avec, caresser, peloter
‖ הִתְמַזְמֵז (494) פ״ע	se liquéfier, se gâter
עממי	se faire des mamours
מְזַמְזֵן (ר׳ ־נִים) ז עממי	flirteur *m*, coureur *m*
מִזְמֵט (460) פ״י	divertir, amuser
מְזֻמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת (נכון)	prêt
הִנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן	je suis prêt et disposé
‖ (מתבקש)	invité, convoqué
מְזֻמָּן לְעוֹלָם הַבָּא	appelé dans un monde meilleur
דת מְזֻמָּן לִבְרָכָה	invité à se joindre aux actions de grâces
הִצְטָרֵף לִמְזֻמָּן	se joindre aux actions de grâces
‖ מְזֻמָּנִים ז״ר	argent comptant, numéraire *m*
שִׁלֵּם בִּמְזֻמָּנִים	payer comptant
‖ (קבוע מראש) לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת	périodiquement

מַחֲוָה (207) נ (מאמר) — phrase *f*, proposition *f*
מַחֲוֶה (76) ז (חוטר) — index (tige pointue pour suivre la lecture) *m*
|| צבא — appareil *m* de pointage
מַחֲוָה (207) נ (ג׳סטה) — geste *m*
מָחוֹז (33) ז (אזור) — district *m*, département *m*
מְמֻנֶּה ז עַל־הַמָּחוֹז — préfet *m*
מְפַקֵּחַ־מָחוֹז ז — inspecteur départemental
עִיר־הַמָּחוֹז נ — chef-lieu *m*
|| (נמל) — port *m*
בהש הִגִּיעַ לִמְחוֹז־חֶפְצוֹ — arriver à bon port
מְחוֹזִי, ־זִית ת — départemental
מָחוּי, מְחוּיָה ת — effacé
1. מִחוּי (ר׳ ־יים) ז (ניקוי) — nettoyage *m*, effaçage *m*
2. מִחוּי (ר׳ ־יים) ז (מחאה) — protestation *f*
1. מָחוֹךְ (30) ז (חגורת־נשים) — corset *m*
2. מָחוֹךְ (30) ז (צחוק) — sourire *m*
מָחוֹל (33) ז — danse *f*
יָצְאוּ בִמְחוֹלוֹת — se mettre à danser
בְּלִי־תֻפִּים וּמְחוֹלוֹת — sans tambour ni trompette
מְחוֹל־שֵׁדִים — sarabande infernale
מְחוֹל־רְפָאִים — danse macabre
מְחוֹלוֹת־עַם — danses folkloriques
° מְחוֹלָה (201) נ — danse *f*
מְחוֹלִית (—) נ רפא — danse *f* de Saint-Guy, chorée *f*
מְחוֹלֵל ← 4. חלל
1. מְחוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש — danseur *n*
2. מְחוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז חשמל — générateur *m*
|| רפא מְחוֹלֵל־מַחֲלָה — pathogène
מַחֲוָן (97) ז — indicateur *m*, jauge *f*, aiguille *f*
מֹחוֹן (ר׳ ־נים) ז אנטום — cervelet *m*
מְחוֹנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — doué, talentueux
מְשׁוֹרֵר מְחוֹנָן — poète *m* de talent
|| דַּעְתּוֹ מְחוֹנֶנֶת עָלָיו — être de bonne humeur
מָחוֹק (30) ז (קנה) — baguette (pour raser la mesure) *f*
מָחוּק, מְחוּקָה ת — effacé, rayé, biffé
מִדָּה מְחוּקָה — mesure rase
מַטְבֵּעַ מָחוּק — monnaie oblitérée
נְיָר מָחוּק — palimpseste *m*
מְחוֹקֵק (ר׳ ־קְקִים) ז — législateur *m*
בֵּית־מְחוֹקְקִים ז — corps législatif
|| (חורת) — graveur *m*
|| (כלי־חריתה) — burin *m*
|| מְחוֹקֵק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קְקִים, ־קְקוֹת) ת — législatif
מוֹעָצָה מְחוֹקֶקֶת — assemblée législative
מְחֹוָּר, ־וֶּרֶת (ר׳ ־וָּרִים, ־וָּרוֹת) ת — clair, intelligible
מָחוֹרְקָא (—) ז — tabac grossier
מָחוֹשׁ (30) ז — antenne (d'insecte) *f*
מֵחוֹשׁ (ר׳ מֵחוֹשִׁים) ז — indisposition *f*
מֵחוֹשׁ־רֹאשׁ — mal *m* de tête
[מחז] הִמְחִיז (502) פ״י — adapter à la scène
מַחֲזָאוּת (—) נ — dramaturgie *f*
מַחֲזַאי, ־זָאִית (ר׳ ־זָאִים, ־זָאִיּוֹת) ש — auteur *n* dramatique, dramaturge *n*
מַחֲזֶה (74) ז (מראה) — aspect *m*, vision *f*, vue *f*
מַחֲזֵה־שָׁוְא — hallucination *f*, mirage *m*
|| (דרמה) — spectacle *m*, pièce *f* de théâtre
°מֶחֱזָה (ר׳ ־זות) נ — intervalle *m*, ouverture *f*
מַחְזוֹר (21) ז אסטר — cycle *m*, cours *m*, révolution (d'astres) *f*
מַחְזוֹר־הַיָּרֵחַ — lunaison *f*
מַחְזוֹר גָּדוֹל — cycle solaire (28 ans)
מַחְזוֹר קָטָן — cycle lunaire (19 ans)
|| רפא מַחְזוֹר־הַדָּם — circulation *f* du sang
|| בנק מַחְזוֹר שְׁנָתִי — chiffre *m* d'affaires
מַחְזוֹר־הַכֶּסֶף — circulation *f* monétaire
יָצָא מִן־הַמַּחְזוֹר — n'avoir plus cours
|| מַחְזוֹר־זְרָעִים — assolement *m*
|| (סידרה) — série *f*, suite *f*
מַחְזוֹר־הַרְצָאוֹת — série de conférences
דת (סידור תפילות לחג) — rituel (des fêtes) *m*
|| (קבוצת־בוגרים) — promotion *f*
|| מתמט (בשבר עשרוני) — période *f*
מִחְזוּר (51) ז — recyclage *m*
מַחְזוֹרִי, ־רִית ת — périodique
מתמט שֶׁבֶר מַחְזוֹרִי — fraction *f* périodique
כימ מַעֲרָכָה מַחְזוֹרִית שֶׁל־הַיְּסוֹדוֹת — classification *f* périodique des éléments

מִזְרָקָה (223) נ — jet *m* d'eau, fontaine (artificielle) *f*
מֵחַ (ר׳ מֵחִים) ז — animal gras
מֹחַ (145, ר׳ גם מֹחִים) ז — cerveau *m*
בהש חֲמוּם־מֹחַ — fougueux, exalté, tête chaude
שְׁטִיפַת־מֹחַ נ — lavage *m* de cerveau
קַטְנוּת־מֹחִים נ — étroitesse *f* d'esprit
בִּלְבֵּל אֶת־הַמֹּחַ — importuner
|| (לשד־עצמות או ־עצים) — moelle *f*
מָחָא (338) פ״י — battre, frapper
מָחָא כַּף או כַּפַּיִם — applaudir
מְחָאָה (212) נ — protestation *f*
לְאוֹת־מְחָאָה — en signe de protestation
אִישׁ־מְחָאָה ז — protestataire *m*
מַחְאָן (ר׳ ־נִים) ז — claqueur (au théâtre) *m*
מַחֲבָא (ר׳ מַחֲבָאִים) ז — cachette *f*, abri *m*
מַחֲבוֹא (ר׳ ־אִים) ז — cachette *f*
בהש מַחֲבוֹאֵי־הַלֵּב — les secrets *mpl* du coeur
|| מַחֲבוֹאִים ז״ר (משחק) — jeu *m* de cache-cache
מַחֲבוֹאָה (ר׳ ־אוֹת) נ — cachette *f*
מַחְבּוֹט (21) ז — battoir (de blanchisseuse) *m*
מַחְבּוֹשׁ (—) ז צבא — prison (militaire) *f*, arrêts *mpl*
מַחְבֵּט (122) ז (לשטיחים) — tapette *f*
|| ספורט (טניס) — raquette *f*
מַחְבֵּטָה (229) נ חקל — batteuse (machine) *f*
מְחַבֵּל (132) ז — saboteur *m*, terroriste *m*
|| (שד) — esprit malfaisant, démon *m*
מַחְבֵּצָה (229) נ — baratte *f*
מַחֲבָק (92) ז — embrassade *f*, étreinte *f*
|| (של וילון) — embrasse *f*
מְחַבֵּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בְּרִים, ־בְּרוֹת) ש — auteur *n*
מַחְבֵּר (91) ז טכנ — joint *m*, tenon *m*
|| (חבורה) — groupe *m*, compagnie *f*
מְחַבֵּר (122) ז טכנ — joint *m*, agrafe *f*
מְחֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת — relié, joint
דקדוק מִשְׁפָּט מְחֻבָּר — proposition coordonnée
מַחְבֶּרֶת (ר׳ ־בָּרוֹת) נ (קורה) — traverse *f*
|| ← מְחַבֵּר
מַחְבֶּרֶת (252) נ — cahier *m*
|| °(קשר) — jointure *f*

מַחֲבַת (ר׳ ־תּוֹת) נ מטבח — poêle *f*
מַחְגּוֹר (21) ז — ceinture *f*
מַחְגֵּר (122) ז טכנ — rochet *m*, cliquet *m*
מַחְגֵּר מְשֻׁנָּן — encliquetage *m* à dents
מַחֲגֹרֶת (256) נ — ceinture *f*, sangle *f*
מְחַדֵּד או מַחְדֵּד (132) ז — taille-crayon *m*
מְחֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — aiguisé, tranchant
|| (בצורת־קונוס) — pointu
|| בהש (פיקח) — sagace, astucieux, subtil
מֶחְדָּל (91) ז — omission *f*, échec *m*
מְחַדֵּשׁ (122) ז — inventeur *m*, rénovateur *m*
1. מָחָה (350) פ״י (מחק) — effacer, rayer
מָחָה אֶת־זֵכֶר־פ׳ — effacer le souvenir de qn
מְחֵה פְּשָׁעַי — efface mes fautes
בהש מָחָה דִּמְעָה — essuyer une larme
|| (השמיד) — anéantir, exterminer
|| נִמְחָה (407) פ״ע — être effacé, être anéanti
יִמַּח שְׁמוֹ! — maudite soit sa mémoire!
|| מִחָה (448) פ״י — nettoyer, essuyer, effacer
|| הִתְמַחָה (482) פ״ע — être effacé
|| הִמְחָה (509) פ״י — effacer, rayer, annuler
2. מָחָה (350) פ״י (ערער) — protester
מָחָה בְּיַד־פ׳ — s'opposer à qn
מָחָה עַל־ד״מ — protester contre qch
|| מִחָה (448) פ״ע — protester
מִחָה בְּ־ או כְּנֶגֶד־ — protester contre
3. °מָחָה (350) פ״ע (נגע) — se heurter à, rencontrer
4. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י בנק — tirer (un chèque), assigner (une somme)
5. [מחה] הִמְחָה (509) פ״י (חשב למומחה) — considérer comme compétent
|| הִתְמַחָה (482) פ״ע — se spécialiser
6. [מחה] נִמְחָה (407) פ״ע (התרכך) — s'amollir
|| מִחָה (448) פ״י — dissoudre, délayer
מֹחֶה (—) נ אנטום — encéphale *m*
1. מָחוֹג (30) ז (בשעון) — aiguille *f*
|| מתמט (בעיגול) — rayon *m*
2. מָחוֹג (30) ז (מחווה) — geste *m*
מְחוּגָה (201) נ — compas *m*

מַחֲלַת־יָם — mal *m* de mer
מַחֲלַת־נֶפֶשׁ — maladie mentale
°מַחֲלָה (76) או °מַחֲלוּי (23) ז — maladie *f*
מְחִלָּה (208) נ (באדמה) — caverne *f*, grotte *f*
מַחֲלוֹב (21) ז חקל — trayeuse *f*
מְחַלְחֵל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חֲלִים, ־חֲלוֹת) ת — perméable
1. מְחֻלְחָל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חָלִים, ־חָלוֹת) ת (מזועזע) — effrayé, bouleversé
2. מְחַלְחֵל, ־חֶלֶת (ר׳ ־חֲלִים, ־חֲלוֹת) ת (נקבובי) — capillaire, poreux
מֻחְלָט, ־לֶטֶת (ר׳ ־לָטִים, ־לָטוֹת) ת — absolu
מֻחְלָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère absolu
מַחֲלִים, ־מָה ש — convalescent *n*
מַחֲלִיף, ־פָה ש — remplaçant *n*
|| מַחֲלִיף (1) ז חשמל — inverseur *m*
מַחֲלִיקָה (201) נ טכנ — plane *f*
מַחֲלִיקַיִם (265) ז״ז — patins *mpl*
1. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — profané
2. מְחֻלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — tué
מַחֲלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — indulgent, clément
מַחֲלָף (92) ז — couteau *m*, coutelas *m*
מֶחְלָף (91) ז מכונ — échangeur *m*
מַחְלֵף (122) ז טכנ — convertisseur *m*
מַחְלָפָה (223) נ — tresse *f*, boucle (de cheveux) *f*
מַחְלֵץ (122) ז — tire-bouchon *m*
|| (בכלי־ירייה) — extracteur *m*
מַחֲלָצָה (223) נ — vêtement *m* d'apparat
מַחֲלָצַיִם (263) ז״ז — truelle *f*
מְחַלֵּק (122) ז — distributeur *m*
מְחַלֵּק־חָלָב — laitier *m*
מְחַלֵּק־עִתּוֹנִים — distributeur de journaux
|| מתמט — diviseur *m*
מְחֻלָּק (ר׳ ־קִים) ז מתמט — dividende *m*
מַחְלֵק (122) ז — polissoir (de cordonnier) *m*
מֶחְלָק (91) ז (במשטרה) — section *f*
מְחֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר׳ ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת — lisse, poli
מַחְלָקָה (223) נ (בבית־ספר) — classe *f*
|| (במדעי־הטבע) — classe
|| (במשרד) — division *f*, département *m*
|| צבא — section *f*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה ז — chef *m* de section

מַחְלֹקֶת (259) נ — différend *m*, désaccord *m*
מַחְלֹקֶת לְשֵׁם־שָׁמַיִם — controverse désintéressée
סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת ז — pomme *f* de discorde
שָׁנוּי בְּמַחְלֹקֶת — sujet à controverse
|| °(קבוצה) — groupe *m*
מַחְלַקְתִּי, ־תִּית ת — de section, de département
°מַחֲלַת (—) נ מוס — flûte *f*
מֵחַם (66) ז — samovar *m*, bouilloire *f*
מַחְמָאָה (222) נ — compliment *m*, flatterie *f*
מַחְמָאָה (229) נ — beurrier *m*
מַחְמָד (98) ז — délice *m*, plaisir *m*
מַחְמַד־עֵינַי — mon amour, mon trésor
כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים — il est la gentillesse même
|| (יקיר) מַחְמַדִּי — mon chéri
מְחַמָּה (208) נ — réchaud *m* de table
°מַחְמוּדִים (41) ז״ר — trésors *mpl*, richesses *fpl*
מַחְמִיר, ־רָה ת — exigeant, rigoureux, sévère
|| (רציני) פָּנִים מַחְמִירוֹת — visage sérieux
מַחְמָל (98) ז — objet *m* d'amour *ou* de compassion
מַחְמַל־נַפְשִׁי — objet de mon amour
מְחַמֵּם (122) ז — appareil *m* de chauffage
מְחַמֵּם־אֲוִיר — réchauffeur *m* d'air
מַחְמָץ (98) ז מטבח — marinade *f*
|| מַחְמַצִּים — pickles *mpl*
מְחֻמָּץ, ־מֶּצֶת ת — mariné
מַחְמְצָן (97) ז — fosse *f* à lessive
מַחְמֶצֶת (252) נ — pâte levée
מַחְמָק (98) ז — retraite *f*, refuge *m*
מְחַמֵּר (ר׳ ־מְּרִים) ז — ânier *m*
מְחֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — quintuple
כּוֹכָב מְחֻמָּשׁ — pentacle *m*, pentagramme *m*
|| מְחֻמָּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז מתמט — pentagone *m*
מַחְמֹשֶׁת (259) נ מוס — portée *f*
מֵחֲמַת ← חֵמָה
מֹחָן (97) ז — homme intelligent, esprit vif
מַחֲנָאוּת (—) נ — camping *m*, activité *f* de plein air
מַחֲנָאִי, ־אִית ת — de camp, de campement
מַחֲנֶה (74) ז — camp *m*

מַחְזוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — périodicité *f*
מַחֲזִיָּה (202) נ — saynète *f*, sketch *m*
מַחֲזִירוֹר (21) ז — réflecteur *m*, cataphote *m*
מַחֲזִית (17) נ — miroir *m*, glace *f*
מַחֲזֶמֶר (ר׳ זְמָרִים) ז — opérette *f*, comédie musicale
מַחֲזֵק (122) ז — manche *m*, anse *f*, poignée *f*
מַחֲזָק, ־זֶקֶת (ר׳ ־זָקִים, ־זָקוֹת) ת (תפוס) — occupé
‖ מַחֲזָק לְמֻמְחֶה — considéré comme expert
‖ (בטוח) — assuré, convaincu
מַחֲזְקַנִי — je suis convaincu
מְחַזֵּר (ר׳ ־זְּרִים) ז — solliciteur *m*
מְחַזֵּר עַל־הַפְּתָחִים — mendiant *m*
(אחר אשה) — amoureux *m*, soupirant *m*
מַחֲזֵר (122) ז (במכונת־כתיבה) — touche *f* de rappel
מִחְזֵר (458) — recycler
מֻחְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת — restitué
מַחֲזֹרֶת (259) נ דקדוק — période (en syntaxe) *f*
מַחַט (154) נ (לתפירה) — aiguille *f*
עוֹבְדֵי־הַמַּחַט ז״ר — les couturiers *mpl*
‖ (מחוג) — aiguille (de boussole *etc*) *f*
‖ צמח עֲצֵי־מַחַט ז״ר — conifères *mpl*
מָחַט (326) פ״י — nettoyer, essuyer
מָחַט אַפּוֹ — se moucher
‖ נִמְחַט (397) פ״ע — être nettoyé, être essuyé
‖ הִמְחִיט (502) פ״י — nettoyer, essuyer
מֹחַט (197) ז — mouchure *f*
מְחַטֵּא, ־טֵּאת ת — désinfectant
מְחֻטָּט, ־טֶּטֶת (ר׳ ־טָּטִים, ־טָּטוֹת) ת — grêlé (visage)
מְחַטֶּטָה (229) נ טכנ — machine *f* à canneler
מַחְטִי, ־טִית או מַחְטָנִי, ־נִית ת — en forme d'aiguille
‖ מַחְטָנִיִּים ז״ר צמח — conifères *mpl*
מְחֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר׳ ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת — nasillard
מְחֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — bossu
מְחִי (5) ז — coup *m*, choc *m*
בִּמְחִי־יָד — d'un seul coup, en un tournemain
בִּמְחִי־עֵט — d'un trait de plume
מְחִי־כַף — applaudissement *m*
מֹחִי, ־חִית ת — cérébral
מְחִיאָה (201) נ — battement *m*
מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם — applaudissements *mpl*

מְחֻיָּב, ־יֶּבֶת (ר׳ ־יָּבִים, ־יָּבוֹת) ת — obligé
מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת — nécessaire, inévitable
מְחֻיָּבוּת (48) נ — fait *m* d'être (*ou* de se sentir) obligé
מְחִיָּה (202) נ (מחיקה) — effaçage *m*
‖ (קינוח) — nettoyage *m*, essuyage *m*
1. מִחְיָה (207, בלי ר׳) נ (פרנסה) — subsistance *f*
יֹקֶר־הַמִּחְיָה ז — cherté *f* de vie
מֶרְחַב־מִחְיָה ז — espace vital
הִשְׂתַּכֵּר לְמִחְיָתוֹ — gagner sa vie
2. מִחְיָה (207) נ (צמיחה) — excroissance *f*
מְחִיטָה (201) נ — mouchage *m*
מְחֻיָּךְ, ־יֶּכֶת (ר׳ ־יָּכִים, ־יָּכוֹת) ת — souriant
1. מְחִילָה (201) נ — pardon *m*, indulgence *f*
בִּמְחִילָה — sauf votre respect
‖ (ויתור) — renonciation *f*
2. מְחִילָה ← מְחִלָּה
1. מְחִיצָה (201) נ (מכה) — écrasement *m*, coup *m*
2. מְחִיצָה ← מְחִצָּה
מָחִיק, מְחִיקָה ת — effaçable
מְחִיקָה (201) נ — effaçage *m*, annulation *f*
מְחִיר (1) ז — prix *m*
מְחִיר נָקוּב — prix nominal
מְחִיר־הַקֶּרֶן — prix de revient
בְּכָל־מְחִיר — à tout prix
מְחִירוֹן (ר׳ ־נִים) ז — prix courant, tarif *m*
מְחִישָׁה (201) נ — perception *f*, sensation *f*
מְחִית (ר׳ מְחִיּוֹת) נ מטבח — purée *f*
מַחְכִּיר (1) ז — bailleur *m*, loueur *m*
מְחַכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — empourpré
מְחֻכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — astucieux
חָכָם מְחֻכָּם — sage plein d'astuce
מַחַל (152) ז — maladie *f*
מָחַל (326, עת׳ יִמְחַל או יִמְחֹל) פ״י (סלח) — pardonner
‖ (ויתר) — renoncer, faire grâce de
מָחַל עַל־כְּבוֹדוֹ — abdiquer sa dignité
‖ נִמְחַל (397) פ״ע — être pardonné, être annulé
מֹחַל (197) ז — sève *f*, jus *m*
מַחְלָבָה (223) נ — laiterie *f*
מְחֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר׳ ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת — rouillé
מַחֲלָה (209) נ — maladie *f*

2. מְחֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת	divisé
מַחְצֵצָה (229) נ	cure-dents *m*
מַחְצְצָר (ר׳ מַחְצְצְרִים) ז	trompette *m*, sonneur *m* de clairon
מְחָק (88) ז	rature *f*
מַחַק (152) ז	gomme (à effacer) *f*
מָחַק (326) פ״י	effacer, rayer
בהש מָחַק חוֹב	annuler une dette
‖ (שפשף)	frotter
‖ (יישר)	niveler (une mesure)
‖ (מחץ)	écraser, broyer
‖ נִמְחַק (397) פ״ע	être effacé
‖ מִחֵק (435) פ״י	effacer, rayer, annuler
‖ הִתְמַחֵק (472) פ״ע	s'effacer
מַחֵק (99) ז	racloire (à niveler une mesure) *f*
מְחַקֶּה (73) ז	imitateur *m*
מְחֻקֶּה, ־קָּה ת (שמחקים אותו)	imité, copié
‖ (חקוק)	gravé, dessiné
מְחֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת	décrété (loi)
מֶחְקָר (91) ז	étude *f*, recherche *f*
עֲבוֹדַת־מֶחְקָר נ	travail *m* de recherche
‖ °(מסתר) מֶחְקְרֵי־אָרֶץ	les profondeurs *fpl* de la terre
מֶחְקָרִי, ־רִית ת	de recherche, scientifique
מָחָר תה״פ	demain
לְמָחָר	le lendemain
כְּעֵת מָחָר	demain à cette heure-ci
בהש עוֹלַם־הַמָּחָר ז	le monde de demain
מַחְרָאָה (226) נ	latrine *f*
מִחְרָב (ר׳ ־רָבִים) ז דת	*mihrab* (place du chantre dans la mosquée) *m*
מְחֻרְבָּן, ־בֶּנֶת (ר׳ ־בָּנִים, ־בָּנוֹת) ת עממי	détestable
פַּטִּישׁ מְחֻרְבָּן זֶה!	ce sacré marteau!
מַחֲרוֹז (21) ז	strophe *f*, rime *f*
מַחֲרוֹץ (21) ז	couteau *m* à fromage
מַחֲרֹזֶת (256) נ	chapelet *m*, collier *m*
מַחֲרֹזֶת־דָּגִים	poissons enfilés sur une corde
מְחַרְחֵר (ר׳ ־חֲרִים) ז	instigateur *m*, provocateur *m*
מְחַרְחֵר־מִלְחָמָה	belliciste *m*, fauteur *m* de guerre

מַחֲרָטָה (219) נ	tournerie (atelier) *f*
מַחֲרֵטָה (229) נ טכנ	tour (machine-outil) *m*
מְחֻרְטָם, ־טֶמֶת (ר׳ ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת	doté d'un grand nez
מַחֲרִיד, ־דָה ת	terrible, terrifiant
מְחֹרָל, ־רֶלֶת (ר׳ ־רָלִים, ־רָלוֹת) ת	épineux
מַחֲרֹסֶת (256) נ	ravier *m*
מַחְרֵץ (ר׳ ־רְצִים) ז טכנ	coupe-papier *m*
מַחֲרָץ (91) ז	dentelure *f*
מְחֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת	en dents de scie
מַחֲרֵצָה (229) נ טכנ	bouvet (de menuisier) *m*
‖ (במזחלת)	patin (de traîneau) *m*
מַחְרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז טכנ	ciseau (à tailler des limes) *m*
מַחֲרָק (91) ז	grincement *m*
מַחְרָקָה (223) נ	insectarium *m*
מַחֲרֹקֶת (256) נ טכנ	entaille *f*, taille (de lime) *f*
מַחֲרֵשָׁה (229) או מַחֲרֶשֶׁת (250) נ	charrue *f*
מָחֳרָת (—) נ	lendemain *m*
יוֹם־הַמָּחֳרָת ז	le lendemain
לְמָחֳרָתוֹ	le lendemain
‖ מָחֳרָתַיִם תה״פ	après-demain
[מחש] הִתְמַחֵשׁ (472) פ״ע	se concrétiser
‖ הִמְחִישׁ (502) פ״י	concrétiser, matérialiser
מְחַשֵּׁב (ר׳ ־שְּׁבִים) ז	calculateur *m*
מְחֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר׳ ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת	calculé
עֶלְבּוֹן מְחֻשָּׁב	offense préméditée
מַחְשָׁב (91) ז	pensée *f*
מַחְשֵׁב (122) ז	ordinateur *m*
תּוֹרַת־הַמַּחְשֵׁב נ	informatique *f*
מִחְשֵׁב (460) פ״י	mettre sur ordinateur
מַחֲשָׁבָה (223) נ	pensée *f*, réflexion *f*
עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה	venir à l'idée
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה	de propos délibéré
עוֹרֵר מַחֲשָׁבוֹת	donner à penser
מַחְשְׁבוֹן (1) ז	calculatrice *f*
מַחְשַׁבִּי, ־בִּית ת	spéculatif, théorique
מַחֲשֶׁבֶת (—) נ	ingéniosité *f*, art *m*, habileté *f*
מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת נ	ouvrage *m* artistique
מַחֲשַׁבְתִּי, ־תִּית ת	théorique, intellectuel

|| צבא corps *m* d'armée

|| מַחֲנַיִם ז"ר ספורט balle *f* de camp

מֹחָנִי, ־נִית ת cérébral, intellectuel

מְחַנֵּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נְּכִים, ־נְּכוֹת) ש éducateur *n*

מְחַנֵּךְ־כִּתָּה professeur principal

מְחֻנָּךְ, ־נֶּכֶת (ר׳ ־נָּכִים, ־נָּכוֹת) ת éduqué, bien élevé, poli

מְחֻנָּן, ־נֶּנֶת ת doué

מַחְנָק (98) ז étouffement *m*, suffocation *f*

|| בהש atmosphère étouffante

מְחֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת étranglé, étouffé

מַחֲסֶה (76) ז refuge *m*

בֵּית־מַחֲסֶה ז hospice *m*

מְחִסּוּל (21) ז מסחר liquidation *f*

מַחְסוֹם (21) ז (זמם) muselière *f*

בהש שָׂם מַחְסוֹם לְפִיו garder bouche close

|| (מיתרס) barrière *f*

צבא מַחְסוֹם־אֵשׁ tir *m* de barrage

מַחְסוֹר (21, בלי ר׳) ז manque *m*, besoin *m*, indigence *f*, pénurie *f*

דֵּי־מַחְסוֹרוֹ de quoi subvenir à ses besoins

כָּל־מַחְסוֹרְךָ עָלַי je me charge de tous tes besoins

יֵשׁ מַחְסוֹר בְּיָדַיִם עוֹבְדוֹת on manque de main-d'oeuvre

מַחְסִי, ־סִית ת protecteur

מַחְסָן (91) ז dépôt *m*, magasin *m*, entrepôt *m*

מַחְסָנָאוּת (46) נ magasinage *m*

מַחְסְנַאי (ר׳ ־סְנָאִים) ז magasinier *m*

מַחְסָנִית (17) נ צבא chargeur *m*

מְחֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת rugueux

מְחַסֵּר (ר׳ ־סְּרִים) ז מתמט nombre *m* à soustraire

מְחֻסָּר, ־סֶּרֶת (ר׳ ־סָּרִים, ־סָּרוֹת) ת dépourvu de

מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה chômeur

|| מְחֻסָּר ז מתמט nombre *m* dont on soustrait

מַחֲפֶה (76) ז (של־נעל) guêtre *f*

מַחְפֶּה (73) ז צבא position *f* de défense

מְחֻפָּז, ־פֶּזֶת (ר׳ ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת hâtif, précipité

מַחְפִּיר, ־רָה ת honteux, indigne, scandaleux

מַחְפֵּר (ר׳ ־פְּרִים) ז bulldozer *m*, drague *f*, excavateur *m*

מְחֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת צבא retranché

מַחְפֹּרֶת (256) נ (חפירה) fouille *f*, excavation *f*

|| (מכרה) mine *f*

|| צבא tranchée *f*, sape *f*

מְחֻפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת recherché

|| (ששינה מראהו) déguisé

מַחַץ (152) ז coup *m*, choc *m*, plaie *f*

צבא פְּלֻגּוֹת־מַחַץ נ"ר troupes *fpl* de choc

כֹּחַ־מַחַץ ז force *f* de frappe

רֹאשׁ־מַחַץ ז unité *f* de pointe

מָחַץ (326) פ"י écraser, broyer, frapper

|| נִמְחַץ (397) פ"ע être écrasé, être frappé

|| מִחֵץ (435) פ"י écraser, frapper

מַחַץ (109) ז écope *f*, louche *f*

מַחְצֵב (122) ז taille (de pierres) *f*, extraction *f*

אַבְנֵי־מַחְצֵב נ"ר pierres *fpl* de taille

מַחְצָב (98) ז minerai *m*

מַחְצְבֵי־נְחֹשֶׁת minerais de cuivre

|| (מכרה) carrière (de pierres) *f*

מַחְצָבָה (223) נ carrière (de pierres) *f*

|| בהש צוּר־ (אוֹ מְקוֹר־) מַחְצַבְתּוֹ ז son origine, le rocher d'où il fut extrait

מַחְצָבִי, ־בִית ת minéral

מֶחֱצָה (209, בלי ר׳) נ moitié *f*

הַשָּׁעָה שֵׁשׁ וּמֶחֱצָה il est six heures et demie

מֶחֱצָה עַל־מֶחֱצָה moitié-moitié, à parts égales

הָרוּס לְמֶחֱצָה à moitié démoli

מְחִצָּה (208) נ cloison *f*, séparation *f*

|| (מדור) compartiment *m*, enclos *m*

עָמַד בִּמְחִצַּת־פ׳ fréquenter qn, vivre auprès de qn

מְחֻצֶּה, ־צָּה ת partagé, divisé

מַחֲצִית (17) נ moitié *f*, demi *m*

מַחֲצִית־הַשָּׁעָה demi-heure *f*

מַחֲצִית־הַיּוֹם/הַלַּיְלָה midi *m* / minuit *m*

מַחְצְלַאי (61) ז faiseur *m* de nattes

מַחְצֶלֶת (252) נ natte *f*, paillasson *m*

מֻחְצָן, ־צֶנֶת (ר׳ ־צָנִים, ־צָנוֹת) ת פסיכ extroverti

מְחֻצָּף, ־צֶּפֶת (ר׳ ־צָּפִים, ־צָּפוֹת) ת impertinent

1. מְחֻצָּץ, ־צֶּצֶת (ר׳ ־צָּצִים, ־צָּצוֹת) ת caillouteux

מַטַּת־שָׂדֶה	lit de camp
בהש מִטַּת־סְדוֹם	lit de Procuste
נִכְנַס לְמִטַּת־סְדוֹם	entrer dans une impasse
נִכְנַס לְמִטָּה חוֹלָה	le voici dans de beaux draps
‖ (של־מת)	bière (de mort) *f*
הָלַךְ אַחֲרֵי־מִטַּת־פ'	suivre les funérailles de qn
[מטה] הִתְמַטָּה (480) פ"ע	se mettre au lit, s'étendre
מֻטָּה (208) נ	étendue *f*
מֻטַּת־כְּנָפַיִם	envergure *f*
מֻטֶּה, מֻטָּה ת	penché, incliné, oblique
אוֹתִיּוֹת מֻטּוֹת	italiques *fpl*
‖ °מֻטֶּה (—) ז (עוול)	perversité *f*, iniquité *f*
מַטְהֶרֶת (255) נ	bassin *m*, cuve *f*
מָטוּ ← מְטוּתָא	
מַטְוָאָה ← מַטְוִיָּה	
מַטְוֶה (73) ז	tissu *m*
בֵּית־מַטְוֶה ז	filature *f*
מִטְוָח (89) ז צבא (מיתקן)	stand *m* de tir
‖ (תרגיל)	exercice *m* de tir à la cible
מְטוּחָה (201) נ	enduit *m*, plâtre *m*
‖ בהש מְטוּחַת־עֵינַיִם	aveuglement *m*
מְטוּט (51) ז	effondrement *m*, fléchissement *m*
מַטְוִיָּה (202) או מַטְוָאָה (211) נ (מכונה)	fileuse *f*
‖ (בית־מלאכה)	filature *f*
מָטוֹל (30) ז	projecteur *m*, épidiascope *m*
מְטוֹל־שְׁקוּפִיּוֹת	projecteur de diapositives
‖ צבא מְטוֹל־רָקֵטוֹת	lance-fusées *m*, bazooka *m*
מְטוּלָה (201) נ	promenade (avenue) *f*
מְטוּלָן (97) ז	projectionniste *m*
‖ צבא	servant *m* de lance-grenades
מְטוֹלְנוֹעַ (146) ז	projecteur *m* de cinéma
מָטוֹס (30) ז	avion *m*
מְטוֹס־סִילוֹן	avion à réaction
מְטוֹס־קְרָב	avion de chasse
מְטוֹסָאוּת (—) נ	aéromécanique *f*
מְטוֹסַאי (61) ז	aéromécanicien *m*
מְטוּתָא או מָטוּ (—) נ ארמית	prière *f*, demande *f*

בִּמְטוּתָא (או בְּמָטוּ) מִמָּךְ	s'il vous plaît
מַטָּח (89) ז צבא	salve *f*, volée *f*
‖ בהש מַטַּח־גִּדּוּפִים	bordée *f* d'injures
מְטֻחָב, ־בָה ת	humide, moisi
מְטַחֲוֶה (73) ז	portée *f*
כִּמְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת	à une portée d'arc
בהש כִּמְטַחֲוֵי־קוֹל	à portée de voix
מַטְחֵן (126) ז	moulin *m*, concasseur *m*
מְטַחֵנָה (229) נ מטבח	hache-viande *m*, moulinette *f*
מַטְחֵנָה (224) נ	moulin *m*
מְטֻטֶּלֶת (252) נ	pendule *m*, balancier *m*
‖ (מטלית)	lambeau *m* d'étoffe
מֶטַטְרוֹן ש"פ ז	Métatrôn (chef des anges) *m*
מֵטִיב (19) או מֵיטִיב (1) ז	bienfaiteur *m*
מַטָּיָה (221) נ	déviation *f*
מְטַיֵּל, ־יֶּלֶת (ר' ־יְּלִים, ־יְּלוֹת) ש	promeneur *n*, excursionniste *n*
מְטִיל (1) ז	barre *f*, lingot *m*
מֵטִיל ← [טול]	
מֵטִיל, מֻטָּל ← נָטַל	
מְטִילָן (ר' ־נִים) ז צבא	bombardier (aviateur) *m*
מַטִּיף (1) ז	prédicateur *m*, prêcheur *m*
מַטָּלָה (226) נ	tâche *f*, charge *f*, mission *f*
מֶטַלּוּרְגְיָה (—) נ	métallurgie *f*
מְטֻלְטָל, ־טֶלֶת (ר' ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת	mobile, transportable, portable
טֶלֶפוֹן מְטֻלְטָל	téléphone portatif
‖ מְטַלְטְלִים ז"ר	meubles *mpl*, biens mobiliers
מַטְלִית או מַטְלָנִית (17) נ	torchon *m*, serpillère *f*
‖ (חתיכה)	bribe *f*
מִטְמוּט (41) ז	effondrement *m*, écroulement *m*
מַטְמוֹן (21) ז (אוצר)	trésor *m*
‖ (מחבוא)	cachette *f*
בְּמַטְמוֹנִים	en cachette, en secret
מַטְמוֹנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ	trésor *m*
‖ (מחבוא)	cachette *f*, retraite *f*
בְּמַטְמוֹנִיּוֹת	en cachette, en secret
בהש מַטְמוֹנִיּוֹת־הַלֵּב	les secrets *mpl* du coeur

מִחְשׁוּב (48) ז — mise *f* sur ordinateur

מַחְשׂוֹף (21) ז — endroit dénudé

(בשמלה) — décolleté *m*

מַחְשָׁךְ (98) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*

מַחְשֵׁכָה (229) נ טכנ (בצילום) — chambre noire

מַחְשֵׂף (ר׳ ־שְׂפִים) ז חקל — rasette (de charrue) *f*

1. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — désiré

2. מְחֻשָּׁק, ־שֶּׁקֶת (ר׳ ־שָּׁקִים, ־שָּׁקוֹת) ת — serré

אַרְגָּז מְחֻשָּׁק בַּרְזֶל — caisse cerclée de fer

גַּלְגַּל מְחֻשָּׁק — roue munie d'une jante

בהש שְׂפָתַיִם מְחֻשָּׁקוֹת — lèvres serrées

מַחְשָׁק (98) ז — désir *m*

מַחֲשָׁשָׁה (223) נ — fumerie *f* d'opium

מַחְתָּה (207) נ — pelle *f*, bassine *f*, encensoir *m*

מְחִתָּה (208) נ — ruine *f*, perte *f*, péril *m*

מַחְתּוֹם (21) ז — pellicule *f* de cire, opercule *m*

מְחֻתְחָת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — cahoteux

מַחְתֵּךְ (122) ז — coupoir *m*

מַחְתָּךְ (91) ז — coupe *f*, profil *m*

מַחְתֵּכָה (229) נ — machine *f* à couper le pain

מְחֻתָּן, ־תֶּנֶת (ר׳ ־תָּנִים, ־תָּנוֹת) ז — parent *n* par alliance

הַמְּחֻתָּנִים שֶׁלִּי — les parents de mon gendre / de ma bru

מְחֻתָּנוּת (46, בלי ר׳) נ — parenté *f* par alliance

מַחְתֶּרֶת (252) נ — effraction *f*, sape *f*

כַּגַּנָּב בַּמַּחְתֶּרֶת — comme un voleur pris en flagrant délit

|| בהש תְּנוּעַת־מַחְתֶּרֶת נ — mouvement clandestin

יָרַד לַמַּחְתֶּרֶת — plonger dans la clandestinité

מַחְתַּרְתִּי, ־תִּית ת — clandestin

מַט ← [מוט]

מֵטֵאוֹר (ר׳ ־רִים) ז — météore *m*

מֵטֵאוֹרוֹלוֹגְיָה (—) נ — météorologie *f*

מֵטֵאוֹרִיט (ר׳ ־טִים) ז — météorite *m*

מְטַאטֵא (ר׳ ־טְאִים) ז — balayeur *m*

מַטְאֲטֵא (ר׳ ־אֲטְאִים) ז — balai *m*

בהש בְּמַטְאֲטֵא־הַשְׁמֵד — d'un balai destructeur

עממי בָּלַע מַטְאֲטֵא — rester muet comme une carpe

מְטַאטְאָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de balais

מֶטֶבַח (—) ז — carnage *m*, massacre *m*

מִטְבָּח (89) ז — cuisine *f*

כְּלֵי־מִטְבָּח ז״ר — ustensiles *mpl* *ou* batterie *f* de cuisine

|| בֵּית־מִטְבָּחַיִם ז — abattoir *m*

מִטְבָּחוֹן (30) ז — petite cuisine, kitchenette *f*

מַטְבֵּל (91) ז — rince-doigts *m*

מַטְבֵּלָה (223) נ — bassin *m*, piscine *f*

|| דת — fonts baptismaux

מַטְבֵּעַ (129) זו״נ — monnaie *f*, médaille *f*

מַטְבֵּעַ חֻקִּי — monnaie légale

מַטְבֵּעַ־חוּץ — devises étrangères

הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ — l'envers *m* *ou* le revers de la médaille

|| בהש (נוסח) — formule *f*, forme *f*

מַטְבֵּעַ־לָשׁוֹן — locution *f*, idiotisme *m*

מִטְבָּע (89) ז — marque *f*, empreinte *f*

מִטְבָּעָה (225) נ — monnaie (établissement) *f*

מַטְבְּעָן (ר׳ ־נִים) ז (עושה מטבעות) — monnayeur *m*

|| (חוקר מטבעות) — numismate *m*

מַטְבְּעָנוּת (—) נ — numismatique *f*

מַטְבַּעַת (246) נ טכנ — étampe *f*, emboutissoir *m*

מַטְבַּעַת (246) נ משפט — scellés *mpl*

מַטָּה תה״פ — en bas

מַטָּה מַטָּה — de plus en plus bas

לְמַטָּה (להלן) — ci-dessous, plus bas

הֶחָתוּם מַטָּה — le soussigné

לְמַטָּה מִן־ — au-dessous de

|| (על־פני־האדמה) — sur terre, ici-bas

יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַטָּה — Jérusalem d'ici-bas

מַטֶּה (75) ז (מקל) — bâton *m*, branche *f*

בהש מַטֵּה־לֶחֶם — subsistance *f*, gagne-pain *m*

נִשְׁבַּר מַטֵּה־לַחְמוֹ — être ruiné

|| (שבט) מַטֵּה־יְהוּדָה — la tribu de Juda

|| צבא — état-major *m*

קְצִין־מַטֶּה ז — officier *m* d'état-major

הַמַּטֶּה הַכְּלָלִי — l'état-major général

מִטָּה (208) נ — lit *m*

חֲדַר־מִטּוֹת ז — chambre *f* à coucher

כְּלֵי־מִטָּה ז״ר — literie *f*

מֶטְרִי, ־רִית ת — métrique
הַשִּׁיטָה הַמֶּטְרִית — le système métrique
מִטְרִיָּה (202) נ — parapluie *m*
מַטֶרְיָאלִיסְטִי, ־טִית ת — matérialiste
מְטֻרְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת עממי — cinglé
מֻטְרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת — anticipé
מְטֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — fou, dément
‖ (מבוהל) — troublé, bouleversé
מַטְרֵף (122) ז מטבח — moussoir *m*
מַטְרַפְּסָא (—) ז ארמית — châtiment *m*, punition *f*
שָׁקַל לְמַטְרַפְּסֵיהּ — il a reçu ce qu'il mérite
מַטְרֵק (122) ז — heurtoir *m*
מְטֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — rocheux
מְטֻשְׁטָשׁ, ־טֶשֶׁת (ר׳ ־טָשִׁים, ־טָשׁוֹת) ת — brouillé, flou
תְּמוּנָה מְטֻשְׁטֶשֶׁת — image floue
בִּמְטֻשְׁטָשׁ — indistinctement, confusément
‖ בהש (מבולבל) — obnubilé
מִי (—) ז מוס — mi *m*
מִי? מ״ש — qui?
מִי אַתָּה? — qui es-tu?
עִם־מִי דִּבַּרְתָּ? — avec qui as-tu parlé?
מִי שָׁם? — qui est-là?, qui vive?
מִי וָמִי הַהוֹלְכִים? — qui va partir?
מִי יִתֵּן וְ...! — plaise à Dieu que, si seulement
‖ מִי שֶׁ־ — celui qui
מִי שֶׁהָיָה שַׂר — l'ex-ministre
זָכָה לְ"מִי שֶׁבֵּרַךְ" — s'attirer des compliments
כָּל־מִי שֶׁ־ — chacun qui, quiconque
עממי הַמִּי־וָמִי — les gens *fpl* de la haute
‖ מִי שֶׁהוּא או מִישֶׁהוּ — quelqu'un
מִי בָּרֶכֶב מִי בָּרֶגֶל — les uns en voiture, les autres à pied
‖ (האם) ארמית — est-ce que...?
מִי דָּמֵי? — est-ce comparable?
מֵי־ ← מַיִם
מְיֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — calleux
מְיַבֵּשׁ־שֵׂעָר (122) ז — sèchoir *m* à cheveux, sèche-cheveux *m*
מְיֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת — déshydraté
בהש — guindé

מִיָּד ← יָד
מְיֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — lié d'amitié
1. מִידֵי (—) ז ארמית — quelque chose
לָא מִידֵי — rien
2. מִידֵי־ ← יָד
מִיָּדִי, ־דִית ת — immédiat
מִיָּדִיּוּת (—) נ — caractère immédiat
מְיֻדָּע, ־דַּעַת (ר׳ ־דָּעִים, ־דָּעוֹת) ש — ami *n*, camarade *n*
מֵידָע (89, בלי ר׳) ז — information *f*
1. מִיהוּ = מִי הוּא?
2. מִיהוּ מ״ח (אבל) — cependant, pourtant
מִיהוּת (48, בלי ר׳) נ — identité *f*, personnalité *f*
מִיּוּם (51) ז כימ — hydratation *f*
מִיּוּן (51) ז — classification *f*, tri *m*
רפא חֲדַר־מִיּוּן ז — salle *f* des urgences
מְיוֹנִית (—) נ מטבח — mayonnaise *f*
מִיוֹרָן (91) ז צמח — marjolaine *f*
מֵיזָם (91) ז — entreprise *f*, initiative *f*
מְיֻזָּן, ־זֶּנֶת (ר׳ ־זָּנִים, ־זָּנוֹת) ת — gras, bien nourri
מְיֻזָּע, ־זַּעַת (ר׳ ־זָּעִים, ־זָּעוֹת) ת — couvert de sueur
מֵיזָע (94) ז — gilet *m*
מֵיזָר (ר׳ מֵיזָרִים) ז פיס — maser *m*
מְיֻחָד, ־חֶדֶת (ר׳ ־חָדִים, ־חָדוֹת) ת — particulier, singulier, spécial
מְיֻחָד בְּמִינוֹ — unique de son espèce
הוֹצָאָה מְיֻחֶדֶת (של־עיתון) — édition spéciale
דת הַשֵּׁם הַמְיֻחָד — le Nom ineffable (de Dieu)
‖ בִּמְיֻחָד — spécialement, particulièrement
מְיֻחָדוּת (46, בלי ר׳) נ — singularité *f*, particularité *f*
מְיֻחָס, ־חֶסֶת (ר׳ ־חָסִים, ־חָסוֹת) ת (אציל) — noble
‖ (בעל־זכויות) — privilégié
‖ (מיוחד) — exceptionnel, préférentiel
רֹב מְיֻחָס — majorité renforcée
‖ מְיֻחָס לְ־ — attribué à
סֵפֶר מְיֻחָס לְאַפְּלָטוֹן — livre attribué à Platon
מִיט (157) ז — effondrement *m*
מֵיטָב (91) ז — le meilleur, ce qu'il y a de mieux
מֵיטַב־הָאָרֶץ — les meilleurs produits du pays
עָשָׂה כְּמֵיטַב־יְכָלְתּוֹ — faire de son mieux

מִטְמוֹרָה (201) נ cave *f*, fosse *f*, silo *m*
מִטְמֵט (460) פ״י ébranler, faire tomber
|| הִתְמַטְמֵט (494) פ״ע s'effondrer, s'écrouler
מְטֻמְטָם, ־טֶמֶת (ר׳ ־טָמִים, ־טָמוֹת) ת bouché
|| (חסר־שכל) abruti, stupide
מִטְמָן (122) ז marmite norvégienne
מַטְמוֹנֶת (256) נ trésor *m*
מִטְמָע (89) ז assimilation *f*, absorption *f*
מִטְמֹרֶת (256) נ cachette *f*, retraite *f*
מַטָּן תה״פ en bas
לְמַטָּן ci-dessous
מְטֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת sale, malpropre
מַטָּס (91) ז צבא vol *m* en formation, démonstration aérienne
מַטָּע (87) ז plantation *f*
מַטְעֶה, ־עָה ת trompeur
מֻטְעֶה, ־עֵית (ר׳ ־עִים, ־עוֹת) ת erroné
מַטְעָם (98) ז friandise *f*, mets succulent
מִטְעָם (102) ז dégustation *f*
מֻטְעָם, ־עֶמֶת (ר׳ ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת accentué
קְרִיאָה מֻטְעֶמֶת lecture expressive
מִטְעָמִיָּה (202) נ snack-bar *m*
מַטְעֵן (ר׳ ־עֲנִים) ז chargeur *m*
מִטְעָן (102) ז (משא) charge *f*, cargaison *f*, bagages *mpl*
|| פיס מִטְעָן חַשְׁמַלִּי charge électrique
מִטְעַן־חֹמֶר־נֶפֶץ charge explosive
בהש מִטְעָן רוּחָנִי bagage intellectuel
מַטְעָן (97) ז planteur *m*
מַטְעֵנָה (229) נ monte-charge *m*
מַטְעֲנִית (17) נ camionnette *f*
מַטַּעַת (246) נ plantation *f*
מַטְפֶּה (73) ז extincteur *m*
מְטֻפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת soigné
מִטְפַּחַת (246) נ écharpe *f*, châle *m*
מִטְפַּחַת־אַף mouchoir *m*
מִטְפַּחַת־רֹאשׁ fichu *m*, foulard *m*
מַטְפֵּטְף (ר׳ ־טְפִים) ז compte-gouttes *m*
מֵטָפִיסִי, ־סִית ת métaphysique
מֵטָפִיסִיקָה (—) נ métaphysique *f*
מְטַפֵּל (ר׳ ־פְּלִים) ז (בְּ־) qui prend soin de
|| מְטַפֶּלֶת (ר׳ ־פְּלוֹת) נ garde *f*, nourrice *f*
מְטֻפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת chargé
מְטֻפָּל בְּבָנִים chargé de famille
בהש מְטֻפָּל בִּדְאָגוֹת accablé de soucis
מְטַפֵּס (ר׳ ־פְּסִים) ז צמח plante grimpante
|| בהש parasite *m*, individu collant
מַטְפֵּסָה (229) נ appareil *m* à stéréotyper
מִטְפָּסָה (223) נ atelier *m* de stéréotypie
מִטְפָּסַיִם (263) ז״ז griffes *fpl*, crampons *mpl*
מְטֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת ongulé
מְטֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת inepte, stupide
מַטֶּפֶת (251) נ égouttoir *m*
מְטֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר׳ ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת cérémonieux
[מטר] נִמְטַר (388) פ״ע être arrosé de pluie
|| הִמְטִיר (498) פ״י faire pleuvoir
בהש הִמְטִיר שְׁבָחִים עַל־ abreuver d'éloges
הִמְטִיר קְלָלוֹת cracher des injures
מָטָר (108) ז pluie *f*, averse *f*
מִטְרוֹת־עֹז pluies torrentielles
הש מְטַר־נְשִׁיקוֹת déluge *m* de baisers
מֶטֶר (ר׳ מֶטְרִים) ז mètre *m*
מֶטֶר מְרֻבָּע mètre carré
מֶטֶר מְעֻקָּב mètre cube
מֶטֶר־קִילוֹגְרָם kilogrammètre *m*
מִטְרָד (91) ז obstacle *m*, désagrément *m*, nuisance *f*
1. מַטָּרָה (226) נ (תכלית) but *m*
הַמַּטָּרָה מְקַדֶּשֶׁת אֶת־הָאֶמְצָעִים la fin justifie les moyens
|| צבא but, objectif *m*, cible *f*
קְלִיעָה נ לַמַּטָּרָה tir au but
פָּגַע בַּמַּטָּרָה mettre dans le mille
2. מַטָּרָה (—) נ (משמר) poste *m* de garde
חֲצַר־הַמַּטָּרָה נ cour *f* de la garde
מַטְרוֹנָה (201) או מַטְרוֹנִית (17) נ matrone *f*, dame *f*
מֶטְרוֹפּוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז דת métropolite *m*
מֶטְרוֹפּוֹלִין (ר׳ ־לִיוֹת) נ métropole *f*
מְטֻרְזָז, ־רְזֶזֶת (ר׳ ־רְזָזִים, ־רְזָזוֹת) ת élégant, dandy
מְטֻרְזָן, ־זֶנֶת (ר׳ ־זָנִים, ־זָנוֹת) ת élégant, dandy

חַיֵּי־מִין ז"ר — vie sexuelle
מַחֲלוֹת־מִין נ"ר — maladies vénériennes
|| דקדוק מִין זָכָר/נְקֵבָה — genre masculin / féminin
2. מִין (ר' ־נִים) ז דת — hérétique *m*
מִיֵּן (452 נ) פ"י — trier, assortir, classer
|| הִתְמַיֵּן (466 נ) פ"י — être trié, être classé
מַיָּן (ר' ־נִים) ז — trieur *m*, classificateur *m*
מִינוּס תה"פ — moins
|| ז — défaut *m*, tare *f*, travers *m*
מִינוּת (—) נ דת — hérésie *f*
מִינִי, ־נִית ת — sexuel
מִנֵּיהּ ← מִן־
מִינְיוּם (—) ז כימ — minium *m*
מִינִיּוּת (47, בלי ר') נ — sexualité *f*
מִינִימוּם (—) ז — minimum *m*
מִינִימָלִי, ־לִית ת — minimal, minime
מִינִיסְטֶר (ר' ־טְרִים) ז — ministre *m*
מֵינֶקֶת (249) נ — nourrice *f*
מִינָרֶט (ר' ־טִים) ז דת — minaret *m*
מִינֶרָלוֹגְיָה (—) נ — minéralogie *f*
מִינֶרָלִי, ־לִית ת — minéral
מַיִם מִינֶרָלִיִּים — eau minérale
מְיַסֵּד (132) ז — fondateur *m*
מִיסְטִי, ־טִית ת — mystique
מִיסְטִיקָה (—) נ — mystique *f*
מִיסְטְרָל (ר' ־לִים) ז — mistral (vent) *m*
מִיסְיוֹן (ר' ־נִים) ז דת — mission (pour convertir) *f*
מִיסְיוֹנֶר (ר' ־רִים) ז דת — missionnaire *m*
מְיֹעָד, ־עֶדֶת (ר' ־עָדִים, ־עָדוֹת) — désigné, destiné
בַּיּוֹם הַמְיֹעָד — au jour fixé
הַשַּׁגְרִיר הַמְיֹעָד — l'ambassadeur désigné
|| הַמְיֹעָד (החתן) — le futur
הַמְיֹעֶדֶת (הכלה) — la future
מְיָעֵץ, ־עֶצֶת (ר' ־עֲצִים, ־עֲצוֹת) ש — conseiller *n*
וַעֲדָה מְיָעֶצֶת — commission consultative
מְיֻפֶּה, ־פָּה ת — embelli, orné, paré
|| משפט — autorisé, habilité
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (בעסקים) — fondé *m* de pouvoirs
מְיֻפֵּה־כֹּחַ (דיפלומט) — chargé *m* d'affaires
מֵיפַע (91) ז מוס — récital *m*

מִיץ (ו) ז — jus *m*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת — jus de tomates
|| רפא מִיץ־עִכּוּל — suc digestif
||° (סחיטה) — pression *f*, compression *f*
מְיַצֵּב (ר' ־צְּבִים) ז טכנ — stabilisateur *m*
מִיצָה (201) נ צמח — noeud (d'une tige) *m*
מִיקָדוֹ (—) ז — mikado *m*
מִיקָה (—) נ — mica (minéral) *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז — microbiologiste *m*
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגִי, ־גִית ת — microbiologique
מִיקְרוֹבִּיוֹלוֹגְיָה (—) נ — microbiologie *f*
מִיקְרוֹן (ר' ־נִים) ז — micron *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפּ (ר' ־פִּים) ז — microscope *m*
מִיקְרוֹסְקוֹפִּי, ־פִּית ת — microscopique
מִיקְרוֹפוֹן (ר' ־פוֹנִים) ז — microphone *m*
מִיקְרוֹפִילְם (ר' ־מִים) ז — microfilm *m*
מִיקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז — microcosme *m*
מִיר (157, בלי ר') ז מסחר — échange *m*, troc *m*
מְיֹרָא, ־אָה ת — effrayé, peureux
[מיש] ← 1. [מוש]
מַיִשׁ (157) ז צמח — micocoulier *m*
מְיַשֵּׁב (132) ז — colon *m*, colonisateur *m*
מְיֻשָּׁב, ־שֶּׁבֶת (ר' ־שָּׁבִים, ־שָּׁבוֹת) ת (מקום) — habité
|| (נקבע מושבו) — établi, installé
|| (יושב) — assis
בִּמְיֻשָּׁב — en étant assis
בהש (שקול) — réfléchi, pondéré, posé
דַּעְתּוֹ מְיֻשֶּׁבֶת עָלָיו — avoir l'esprit rassis
|| (בא על־פתרונו) — arrangé, mis en place
סִכְסוּךְ מְיֻשָּׁב — conflit réglé (à l'amiable)
קֻשְׁיָה מְיֻשֶּׁבֶת — difficulté résolue
מִישֶׁהוּ, מִישֶׁהִי = מִי שֶׁהוּא, מִי שֶׁהִיא
מִישׁוֹר (21) ז — plateau *m*, plaine *f*
|| מתמט — plan *m*
מִישׁוֹר מְשֻׁפָּע — plan incliné
הַנְדָּסַת־הַמִּישׁוֹר נ — géométrie plane, planimétrie *f*
בהש בְּמִישׁוֹר הַכַּלְכָּלִי — sur le plan économique
|| (יושר) — droiture *f*, équité *f*
בְּמִישׁוֹר — correctement, honnêtement
מִישׁוֹרִי, ־רִית ת — plan, plat

לְפִי־מֵיטַב־יְדִיעָתִי	autant que je sache
מֵיטָבִי, ־בִית ת	optimal
מֵיטִיב ← מֵטִיב	
מִיכָאֵל ש״פ ז	Michel *m*
מִיכָה ש״פ ז	Michée *m*
1. מִיכָל (91) ז (נחל)	ruisseau *m*
2. מִיכַל ש״פ נ	Mical *f*
1. מִיל (1) ז (מידת־מרחק)	mille *m*
אֶבֶן־מִיל נ	borne *f* milliaire
מִיל יַמִּי	mille marin
2. מִיל (1) ז (מטבע)	*mil* (autrefois millième partie de la livre israélienne) *m*
אֵינוֹ שָׁוֶה מִיל	il ne vaut pas un sou
מִיל׳ (=מִלּוּאִים)	en disponibilité
מֵילָא! מ״ק ארמית	soit, tant pis
‖ מִמֵּילָא תה״פ	de lui-même, de toute façon
מְיַלֵּד (132) ז רפא	accoucheur *m*
‖ מְיַלֶּדֶת (254) נ	sage-femme *f*
מְיַלְּדוּת (—) נ רפא	obstétrique *f*
מִילָה (201) נ	circoncision *f*
מֵילָה (ר׳ ־לות) נ צמח	frêne *m*
מִילִיגְרַם (ר׳ ־מים) ז	milligramme *m*
מִילְיוֹן (ר׳ ־נים) ז	million *m*
מִילְיוֹנֶר (ר׳ ־רים) ז	millionnaire *m*
מִילִילִיטֶר (ר׳ ־טְרים) ז	millilitre *m*
מִילִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרים) ז	millimètre *m*
מִילְיַרְד (ר׳ ־דים) ז	milliard *m*
מִילַת (—) נ (בדל־האוזן)	lobe *m* de l'oreille
מֵילָת (ר׳ ־תים) נ (צמר)	laine fine
מַיִם (נס׳ מֵי־ או מֵימֵי־, מֵימַי וכו׳) ז״ר	eau *f*
מַיִם חַיִּים	eau vive
מַיִם כְּבֵדִים	eau lourde
מַיִם מְלוּחִים/מְתוּקִים	eau salée / douce
מַיִם עוֹמְדִים	eau stagnante
דת מַיִם אַחֲרוֹנִים	ablution *f* après le repas
מֵי־אֵשׁ	esprit *m* de sel, acide *m* chlorhydrique
מֵי־קוֹלוֹן	eau *f* de Cologne
מֵי־דְבַשׁ	hydromel
מֵי־שְׁתִיָּה	eau potable
מֵי־תְהוֹם	eau souterraine
מִגְדַּל־מַיִם ז	château *m* d'eau
מִשְׂחֲקֵי־מַיִם ז״ר	jeux *mpl* nautiques
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ	je n'en peux plus
הָיָה לִבּוֹ לְמַיִם	son courage fondit
מִלֵּא פִּיו מַיִם	ne pas desserrer les lèvres
עֵינִי יוֹרְדָה מַיִם	je fonds en larmes
מִיֵּם (452) פ״י	couper d'eau, mouiller, diluer
‖ הִתְמַיֵּם (466) פ״ע	devenir aqueux
מֵימָה (ר׳ ־מות) נ כימ	hydrate *m*
מֵימוֹן ש״פ ז	Maïmôn *m*
‖ בֶּן־מֵימוֹן	Maïmonide *m*
מִימוֹסָה (ר׳ ־סות) נ צמח	mimosa *m*
מִימוֹסָה בַּיְשָׁנִית	sensitive *f*
מֵימִי, ־מית ת	aqueux
בהש	fade, insipide
מֵימֵי־ ← מַיִם	
מִימִיָּה (202) נ	gourde *f*, bidon (portatif) *m*
מִימִיקָה (ר׳ ־קות) נ	mimique *f*
מֵימָן (—) ז כימ	hydrogène *m*
פְּצָצַת־מֵימָן נ	bombe *f* à hydrogène
מְיֻמָּן, ־מֶנֶת (ר׳ ־מָנִים, ־מָנוֹת) ת	adroit, habile
מְיֻמָּנוּת (46) נ	dextérité *f*, habileté *f*
מֵימָנִי, ־נית ת כימ	hydrogéné
מֵימְרָה (201) נ	adage *m*, sentence *f*, propos *m*
מַיֶּמֶת (—) נ רפא	hydropisie *f*
מַיֶּמֶת־הֶחָזֶה	hydrothorax *m*
מַיֶּמֶת־הַמֹּחַ	hydrocéphalie *f*
1. מִין (1) ז	espèce *f*, sorte *f*, catégorie *f*
הַמִּין הָאֱנוֹשִׁי	le genre humain
בֶּן־מִינוֹ	son pareil, de la même espèce
מָצָא מִין אֶת־מִינוֹ	qui se ressemble s'assemble
עִרְבֵּב מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ	mélanger les torchons et les serviettes
מִינֵי־מְתִיקָה	sucreries *fpl*
אַרְבָּעָה מִינִים	quatre plantes (pour la fête des Tabernacles)
שִׁבְעַת־הַמִּינִים	les sept espèces (produits par excellence de la terre d'Israël)
‖ (זכר ונקבה)	sexe *m*
הַמִּין הֶחָזָק/הַחַלָּשׁ	le sexe fort / faible

מַכַּת־בְּכוֹרוֹת la mort des premiers-nés
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה prévoir le remède avant le mal
|| צבא (תבוסה) défaite *f*
מֶכָּה ש״פ נ (עיר) La Mecque
מֻכֶּה, מֻכָּה ת frappé, atteint, battu
מֻכֵּה־גּוֹרָל malheureux, victime *f* du destin
מֻכֵּה־שְׁחִין couvert d'ulcères
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה frappé de stupeur
מִכְוָה (207) נ brûlure *f*
מְכוֹכָב, ־כֶבֶת (ר׳ ־כָבִים, ־כָבוֹת) ת constellé, semé d'étoiles
מְכוּלָה (201) נ conteneur *m*, cadre *m*
מָכוֹן (30) ז (בסיס) base *f*, fondation *f*

מְכוֹרָה או מְכוּרָה (201) נ patrie, *f*, origine *f*
מִכְוֶרֶת (252) נ rucher *m*
מַכּוֹשׁ (1) ז (מעדר) pioche *f*
|| (של־פעמון) battant (de cloche) *m*
|| (של־פסנתר) touche *f*
מַכּוֹת (46, בלי ר׳) נ pauvreté *f*, indigence *f*
מְכֻזָּב, ־זֶּבֶת (ר׳ ־זָּבִים, ־זָּבוֹת) ת mensonger, faux
מִכְזָב (91) ז mensonge *m*
מִכְחוֹל (21) ז pinceau *m*
מַכִּיךְ, ־כָה ז pauvre, indigent
מַכִּיךְ־רוּחַ humble, modeste
מְכִילְתָּא (—) נ ארמית recueil (exégétique relatif à l'Exode) *m*
מְכִינָה (201) נ classe *f* propédeutique
vendable

אֵזוֹר מִישׁוֹרִי — région plate
מִישׁוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère plan *ou* plat
1. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — somnolent
2. מְיֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת — vieilli, désuet
מְיַשֵּׁר (ר׳ ־שְּׁרִים) ז חשמל — redresseur *m* de courant
מֵישָׁר (91) ז — plaine *f*, terrain plat
‖ מֵישָׁרִים ז״ר (קו ישר) — ligne droite
בְּמֵישָׁרִים — tout droit, directement
הָלַךְ לְמֵישָׁרִים — aller tout droit
בהש (צדק) — droiture *f*, équité *f*
דּוֹבֵר מֵישָׁרִים — sincère, véridique
מַגִּיד־מֵישָׁרִים — prédicateur *m*
מִישֹׁרֶת (256) נ — terrain plat, plate-forme *f*
מְיֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשׁוֹת) ת — vieilli
מֵיתָד (91) ז — cheville *f*, écrou taraudé
מְיֻתָּד, ־תֶּדֶת (ר׳ ־תָּדִים, ־תָּדוֹת) ת — cunéiforme
מִיתָה (201) נ — mort *f*
מִיתָה מְשֻׁנָּה — mort violente
מִיתַת־נְשִׁיקָה — mort légère
‖ משפט מִיתַת־בֵּית־דִּין — peine *f* de mort
חַיָּב מִיתָה — qui mérite la peine de mort
מִיתוֹלוֹגִי, ־גִית ת — mythologique
מִיתוֹלוֹגְיָה (—) נ — mythologie *f*
מִיתוֹס (ר׳ ־סִים) ז — mythe *m*
מִיתוּתָא (—) נ ארמית — mort *f*
אוֹ חַבְרוּתָא אוֹ מִיתוּתָא — la société ou la mort
מְיֻתָּם, ־תֶּמֶת (ר׳ ־תָּמִים, ־תָּמוֹת) ת — devenu orphelin
‖ בהש — délaissé, solitaire
מְיֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — superflu, inutile
מֵיתָר (91) ז (חבל) — corde *f*
מֵיתַר־הַקֶּשֶׁת — corde de l'arc
‖ מוס — corde
כְּלֵי־מֵיתָרִים ז״ר — instruments *mpl* à cordes
פָּרַט עַל־הַמֵּיתָר הַנָּכוֹן — toucher la corde juste
‖ אנטום — ligament *m*
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל — cordes vocales
‖ מתמט (במעגל) — corde

מְיֻתָּרוּת (46, בלי ר׳) נ — superfluité *f*, inutilité *f*
מָךְ, מָכָה ת — pauvre, humble
‖ ← [מוך]
מַכְאוֹב (21) ז — douleur *f*
מַכְאִיב, ־בָה ת — douloureux, affligeant
מְכַבֵּד (132) ז צמח — panicule *f*
מְכֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — honorable
מִכְבֶּדֶת (254) נ (מגש) — coupe (à fruits) *f*
מַכְבֵּדָה (252) נ (מטאטא) — balai *m*
מְכַבֶּה, ־בָּה ש — extincteur *n*
מְכַבֵּה־אֵשׁ — pompier *m*
מַכַּבִּי, ־בִּיָּה (ר׳ ־בִּים, ־בִּיּוֹת) ש — Macchabée *n*
יְהוּדָה הַמַּכַּבִּי — Judas Macchabée
מַכְבִּיר (—) ז — abondance *f*, grande quantité
‖ לְמַכְבִּיר תה״פ — en abondance
מַכְבֵּנָה (229) נ — épingle *f* à cheveux
מְכַבֵּס (132) ז — lessiveuse *f*, machine *f* à laver
מִכְבָּסָה (223) נ — blanchisserie *f*, buanderie *f*
°מִכְבָּר (132) ז — couverture *f*
מִכְבָּר (91) ז — tamis *m*, crible *m*
‖ מטבח — gril *m*
‖ (סורג) — grille *f*, treillis *m*
מַכְבֵּשׁ (132) ז — rouleau compresseur
‖ מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס — presse *f* à imprimer
נִמְצָא תַּחַת־מַכְבֵּשׁ־הַדְּפוּס — être sous presse
מַכְבֵּשָׁה (229) נ — rouleau compresseur
מִכְבָּשָׁה (223) נ — conserverie *f*
1. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת — lié, enchaîné
2. מְכֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת (רובה) — muni d'une baïonnette
‖ (בצורת־כידון) — en forme de lance
מַכָּה (208) נ — coup *m*
סָפַג מַכּוֹת — être battu, être rossé
מַכַּת־לֶחִי — soufflet *m*, gifle *f*
מַכּוֹת־רֶצַח — violente raclée
‖ (פצע) — plaie *f*, blessure *f*
מַכַּת־שֶׁמֶשׁ — coup de soleil
‖ (אסון) — fléau *m* catastrophe *f*
מַכָּה מְהַלֶּכֶת — épidémie *f*
מַכַּת־מְדִינָה — calamité publique
עֶשֶׂר־הַמַּכּוֹת — les dix plaies (d'Egypte)

מַכָּר, ־רָה ש	ami *n*, connaissance *f*
מֻכָּר, ־רָה ת	connu
‖ (באופן רשמי)	reconnu
1. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת	emmitouflé
2. מְכֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת	huppé, surmonté d'une crête
מְכֵרָה (229) נ	arme *f*
מִכְרֶה (75) ז	mine (galerie d'extraction) *f*
מִכְרוֹעַ (9) ז	révérence *f*
מִכְרָז (91) ז	appel *m* d'offres, avis *m* de concours
מִכְרָז תָּפוּר	concours cousu de fil blanc
מֻכְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת	obligé, forcé, nécessaire
מַכְרִיז (1) ז	crieur public, huissier *m*
מַכְרִיעַ, ־רַעַת (ר׳ ־רִיעִים, ־רִיעוֹת) ת	décisif
מְכֻרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת	lié, relié
מְכֻרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת	ventru
מְכַרְסֵם (132) ז	rongeur *m*
מְכַרְסֶמֶת (ר׳ ־סְמוֹת) נ טכנ	fraiseuse *f*
מַכְרֵת (132) ז רפא (מכשיר)	résecteur *m*
מֻכְרָת, ־רֶתֶת (ר׳ ־רָתִים, ־רָתוֹת) ת	séparé, isolé
‖ דקדוק	état absolu (du nom)
מִכְשׁוֹל (21) ז	obstacle *m*
ספורט מֵרוֹץ־מִכְשׁוֹלִים ז	course *f* d'obstacles
מִכְשׁוֹר (41) ז	outillage *m*
מַכְשִׁיר (1) ז	appareil *m*, instrument *m*, outil *m*
מַכְשִׁירֵי־לִמּוּד	moyens *mpl* didactiques
מַכְשִׁיר־טֶלֶוִיזְיָה	appareil de télévision
מַכְשִׁירָן (ר׳ ־נִים) ז	opérateur *m*, technicien *m*
מַכְשֵׁלָה (229) נ	confusion *f*, embarras *m*
מְכַשֵּׁף (132) ז	sorcier *m*
מְכַשֵּׁפָה (ר׳ ־פוֹת) נ	sorcière *f*
צֵיד־מְכַשְּׁפוֹת ז	chasse *f* aux sorcières
מִכְשָׁפוֹת (45) נ	sorcellerie *f*
מְכַשְּׁפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sorcier *n*
מֻכְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת	apte, qualifié
‖ (מחונן)	doué, capable
‖ דת	accommodé rituellement
מְכֻשָּׂת, ־שֶּׂתֶת (ר׳ ־שָּׂתִים, ־שָּׂתוֹת) ת	duveté, poilu
מִכְתָּב (91) ז	lettre *f*
מִכְתָּב חוֹזֵר	(lettre) circulaire *f*
מִכְתָּב רָשׁוּם	lettre recommandée
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים ז	facteur (des postes) *m*
תֵּבַת־מִכְתָּבִים נ	boîte *f* aux lettres
מַכְתֵּב (132) ז	stylet *m*
מַכְתֵּבָה (223) נ	pupitre *m*, secrétaire (meuble) *m*
מִכְתָּבִיָּה (202) נ	porte-documents *m*
מְכִתָּה (208) נ	débris *mpl*, éclats (de verre) *mpl*
מַכְתּוֹף (21) ז צבא	plaque *f* de crosse
מִכְתָּם (91) ז	poème *m*, épigramme *f*
מַכְתֵּף (132) ז	portefaix *m*, porteur *m*
1. מֻכְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת	couronné
2. מֻכְתָּר (91) ז	*moukhtar* (chef de village) *m*
מַכְתֵּשׁ (132) ז	mortier *m*
‖ גיאוגר	cirque *m*
‖ (של־פגז)	entonnoir *m*
‖ אנטום (של־שן)	alvéole *m*
מַכְתֶּשֶׁת (252) נ	mortier *m*
מַכְתֵּת (132) ז	pilon *m*
מָל ← [מול]	
מְלֹא או מְלוֹא (21, בלי ר׳) ז	plénitude *f*, contenu *m*
עוֹלָם וּמְלֹאוֹ	le monde et ce qui le remplit
מְלֹא־חָפְנַיִם	à pleines mains
‖ (כל־היקפו של־ד"מ)	totalité *f*, tout *m*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ	de tout son long
לֹא זָז כִּמְלֹא־נִימָה	ne pas bouger d'un cheveu
קִיֵּם חוֹזֶה בִּמְלֹאוֹ	exécuter intégralement un contrat
בִּמְלֹא־מוּבַן־הַמִּלָּה	dans toute l'acception du terme
מָלֵא, מְלֵאָה ת	plein, rempli
בְּכֶסֶף מָלֵא	rubis sur l'ongle
בְּפֶה מָלֵא	expressément
מָלֵא וְגָדוּשׁ	plein jusqu'aux bords
חֹדֶשׁ מָלֵא	mois plein (de 30 jours, dans le calendrier juif)

|| (ספר) grammaire complète (de Kimhi)
||° (הדר) perfection *f*, splendeur *f*
מִכְלוֹלִים (41) ז״ר ornements *mpl*
מֵכָלִית (17) נ (מכונית) camion-citerne *m*
|| (ספינה) bateau-citerne *m*, pétrolier *m*
1. מֻכְלָל, -לֶלֶת (ר׳ -לָלִים, -לָלוֹת) ת parfait
2. מְכֻלָּל, -לֶּלֶת (ר׳ -לָּלִים, -לָּלוֹת) ת (מקושט) orné
מִכְלָל (91) ז (שלמות) perfection *f*
מִכְלַל־יֹפִי beauté parfaite
|| (ספר) encyclopédie *f*
|| (צירוף־חלקים) assemblage *m*
מִכְלָלָה (223) נ université *f*, collège (universitaire) *m*
מֻכְלָם, -לֶמֶת (ר׳ -לָמִים, -לָמוֹת) ת honteux
מַכֹּלֶת (256, בלי ר׳) נ épicerie (marchandise) *f*
חֲנוּת־מַכֹּלֶת נ épicerie (boutique)
מַכֹּלְתָּן (ר׳ -נִים) ז épicier *m*
מַכָּ״ם (= מְגַלֶּה כִּוּוּן וּמָקוֹם) ז radar *m*
מִכְמוֹר (21) ז filet *m*, piège *m*
מִכְמֵךְ (460) פ״י écraser, broyer
|| הִתְמַכְמֵךְ (494) פ״ע être écrasé, être broyé
מִכְמָן (98) ז trésor *m*, dépôt caché
בהש מִכְמַנֵּי־הַנֶּפֶשׁ les replis *mpl* de l'âme
מִכְמָר (91) ז filet *m*, piège *m*
מַכְמֵר (132) ז daubière *f*, braisière *f*
מִכְמֹרֶת (256) או ° מִכְמֶרֶת (251) נ filet *m*, nasse *f*
סִירַת־מִכְמֹרֶת chalutier *m*
מִכְמַרְתָּן (97) ז raccommodeur *m* de filets
מִכֵּן (432 נ) פ״י mécaniser, automatiser
|| הִתְמַכֵּן (466 נ) פ״ע se mécaniser
מְכַנֶּה (73) ז מתמט dénominateur *m*
מְכַנֶּה מְשֻׁתָּף dénominateur commun
מְכֻנֶּה, -נָּה ת surnommé, désigné, dit
מתמט מִסְפָּר מְכֻנֶּה nombre concret
מְכָנִי, -נִית ת mécanique, automatique
מְכָנִיּוּת (47) נ mécanisme *m*
מַכְנִיס, -סָה ת avantageux, rentable
מְכָנִיקָה (ר׳ -קוֹת) נ mécanique *f*
מְכָנִיקָה עֲדִינָה mécanique de précision

מְכֻנָּם, -נֶּמֶת (ר׳ -נָּמִים, -נָּמוֹת) ת pouilleux
מִכְנָס (91) ז (מלאי) stock (de produits agricoles) *m*
|| צבא (בתותח) culasse *f*
|| מִכְנָסַיִם (263) ז״ז pantalon *m*
מִכְנָסַיִם קְצָרִים culotte *f*
מִכְנָסִית (17) נ short *m*
מְכֻנָּף, -נֶּפֶת (ר׳ -נָּפִים, -נָּפוֹת) ת ailé
מֶכֶס (166) ז douane *f*
||° (תרומה) contribution *f*
מִכְסָה (207) נ quantité *f*, quote-part *f*, quota *m*
מִכְסֶה (73) ז couvercle *m*, couverture *f*
מְכַסֶּה (73) ז couverture *f*
||° (של־המעיים) membrane *f*
מְכַסָּה (208) נ vêtement *m*
מְכֻסֶּה, -סָּה ת couvert
צמח מְכֻסֵּה־זֶרַע angiosperme
מַכְסֵחָה (229) נ חקל faucheuse *f*, tondeuse *f*
מַכְּסִימוּם ← מַקְסִימוּם
מְכֹעָר, -עֶרֶת (ר׳ -עָרִים, -עָרוֹת) ת laid
מִכְפֶּה (53) ז couvre-plat *m*, cloche *f*
מַכְפֵּלָה (229) נ מתמט produit (de multiplication) *m*
מַכְפֶּלֶת (252) נ duplicateur *m*
|| (בתפירה) ourlet *m*
מְכֻפָּף, -פֶּפֶת (ר׳ -פָּפִים, -פָּפוֹת) ת ganté
מִכְפָּשׁ (122) ז טכנ garniture (de piston) *f*
מַכְפְּתֵר (132) ז tire-bouton *m*
מָכַר (303) פ״י vendre, livrer
מָכוּר לְסַמִּים adonné à la drogue
|| נִמְכַּר (389) פ״ע être vendu
|| הִתְמַכֵּר (466) פ״ע se vendre, se livrer
בהש הִתְמַכֵּר לְמִשְׂחָקִים s'adonner au jeu
מֶכֶר (166) ז (מחיר) prix *m*
|| (סחורה) marchandise *f*
|| (מכירה) vente *f*
מֶכֶר־שְׂכִירוּת location-vente *f*
סַחַר־מֶכֶר ז marchandage *m*
שְׁטַר־מֶכֶר ז acte *m* de vente
רַב־מֶכֶר best-seller *m*, livre *m* à succès

מִלַּת־קְרִיאָה — interjection *f*
מִלַּת־שְׁאֵלָה — mot interrogatif
מְלֻהָט, ־הֶטֶת (ר׳ ־הָטִים, ־הָטוֹת) ת — incandescent
בהש — ardent, brûlant
מְלוֹא ← מָלֵא
מִלּוֹא (—) ז — rempart *m*, remblai *m*, talus *m*
מְלוֹא (51) ז (מילוי) — emplissage *m*, remplissage *m*
אֶבֶן־מִלּוּאִים נ — pierre (précieuse) enchâssée
|| (שלמות) — plénitude *f*, intégralité *f*
מְלוֹא־הַיָּרֵחַ — pleine lune
|| מִלּוּאִים ז״ר (השלמה) — supplément *m*, addenda *mpl*
כֶּרֶךְ־מִלּוּאִים ז — supplément (d'un livre *etc*)
|| מטבח — farce *f*
|| °(הקדשה) — investiture *f*
|| צבא חֵיל־מִלּוּאִים ז — armée *f* de réserve
שֵׁרוּת־מִלּוּאִים ז — service *m* dans la réserve
קְצִין־מִלּוּאִים ז — officier *m* de réserve
יָצָא לְמִלּוּאִים — faire une période de réserve
מִלּוּאָה (204) נ — enchâssement *m*
מְלוֹג (—) ז משפט — usufruit *m*, jouissance *f*
נִכְסֵי־מְלוֹג ז״ר — biens usufruitiers, douaire *m*
מְלוּגְמָה (207) נ — pansement *m*, cataplasme *m*
|| (תרופה) — remède *m*, tonique *m*
מֶלוֹדִי, ־דִית ת — mélodieux
מֶלוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère mélodieux
מֶלוֹדְרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — mélodrame *m*
מֶלוֹדְרָמָתִי, ־תִית ת — mélodramatique
מֶלוֹדְרָמָתִיּוּת (—) נ — style *m* mélodramatique
מַלְוֶה (73) ז — prêteur *m*
מַלְוֶה בְּרִבִּית — usurier *m*
מִלְוָה (207) נ — prêt *m*, somme prêtée
מִלְוֶה (73, ר׳ גם מִלְוֹת) ז — emprunt *m*
מִלְוֵה־חוֹבָה — emprunt forcé
מְלַוֶּה (73) ז — accompagnateur *m*, escorte *f*
|| מוס — accompagnateur
|| דת מְלַוֵּה־מַלְכָּה — repas *m* d'adieu (à l'issue du sabbat)
מָלוּחַ, מְלוּחָה ת — salé
דָּג מָלוּחַ — hareng *m*
|| מְלוּחִים ז״ר — salaisons *fpl*
מַלּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז צמח — arroche *f*
1. מִלּוּט (51, בלי ר׳) ז (חיזוק במלט) — cimentation *f*
2. מִלּוּט (51) ז (הצלה) — sauvetage *m*, délivrance *f*
כִּסֵּא־מִלּוּט ז — siège *m* éjectable
מִלּוּי (23) ז (פעולה) — remplissage *m*
|| (חומר) — garniture *f*
מִלּוּי לְעֵט — cartouche *f*, recharge *f*
|| בהש מִלּוּי־בַּקָּשָׁה — action *f* de satisfaire une demande
מִלּוּי־חוֹבָה — accomplissement *m* d'un devoir
מִלּוּי־מָקוֹם — remplacement *m*, suppléance *f*
מִלּוּי־תַּפְקִיד — exercice *m* d'une fonction
מְלוּכָה (201) נ — royauté *f*, monarchie *f*
בֵּית־מְלוּכָה ז — dynastie *f*
כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה ז — trône royal
עִיר־מְלוּכָה נ — résidence royale
מְלוּכִיָּה (202) נ צמח — corète *f*, mauve *f*
מְלוּכָן (ר׳ ־נִים) ז — royaliste *m*, monarchiste *m*
מְלוּכָנוּת (46) נ — royalisme *m*, monarchisme *m*
מְלוּכָנִי, ־נִית ת — royaliste, monarchiste
מִלּוּל (51) ז — parole *f*, éloquence *f*
מִלּוּלִי, ־לִית ת — verbal, littéral, textuel
תַּרְגּוּם מִלּוּלִי — traduction *f* mot à mot
מִלּוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — verbiage *m*, verbalisme *m*
מָלוֹן (33) ז — gîte *m*, étape *f*, auberge *f*
|| בֵּית־מָלוֹן (ר׳ בָּתֵּי־מָלוֹן) ז — hôtel *m*
מֶלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — melon *m*
מִלּוֹן (21) ז — dictionnaire *m*, lexique *m*
מִלּוֹן דּוּ־לְשׁוֹנִי — dictionnaire bilingue
מְלוֹנָאוּת (—) נ — hôtellerie (profession) *f*
מִלּוֹנָאוּת או מִלּוֹנוּת (—) נ — lexicographie *f*
מְלוֹנַאי (61) ז — hôtelier *m*
מִלּוֹנַאי (61) ז — lexicographe *m*
מְלוּנָה (201) נ — hutte *f*, niche (de chien) *f*
מְלוֹנֹעַ (9) ז או מְלוֹנִית (17) נ — motel *m*
מָלוֹשׁ (30) ז — pétrin *m*, huche *f*
מְלֻזְבָּז, ־בֶּזֶת (ר׳ ־בָּזִים, ־בָּזוֹת) ת — bordé, encadré
1. מָלַח (331) פ״י (זרה מלח) — saler

‖ עממי מָלֵא אֲנָשִׁים — plein de gens
מָלֵא (340) פ״ע — être plein, être rempli
מָלְאוּ לוֹ עֶשְׂרִים שָׁנָה — il a atteint vingt ans
מָלְאוּ יָמָיו — son temps est écoulé
‖ פ״י — remplir
מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ — remplissez la terre
בהש מְלָאוֹ לִבּוֹ — oser, avoir la hardiesse de
‖ נִמְלָא (403) פ״ע — se remplir, être plein
נִמְלָא הַזְּמַן — le temps est expiré
‖ מִלֵּא (444) פ״י — remplir
מִלֵּא אֶת־כְּרֵסוֹ — remplir son ventre
בהש מִלֵּא אֶת־דְּבָרוֹ — tenir parole
מִלֵּא בַּקָּשָׁה — accorder une demande
מִלֵּא חוֹבָה — accomplir un devoir
מִלֵּא יַד־פ׳ — autoriser qn, investir qn
מִלֵּא מְקוֹם־פ׳ — remplacer qn
מְמַלֵּא־מָקוֹם — remplaçant
מִלֵּא פִּיו מַיִם — garder bouche close
מִלֵּא אַחֲרֵי־ — suivre les instructions de
מִלֵּא תַּפְקִיד — exercer une fonction
מִלֵּא טֹפֶס — remplir un formulaire
‖ מטבח — farcir
‖ הִתְמַלֵּא (478) פ״ע — se remplir
הָאוּלָם הִתְמַלֵּא — la salle se remplit
בהש הִתְמַלֵּא רַחֲמִים — être pris de pitié
מְלֵאָה (229) נ (יבול) — récolte abondante
מְלֵאוּת (48, בלי ר׳) נ — plénitude *f*
מְלַאי (61) ז — fonds *m*, stock *m*, réserve *f*
סְפִירַת־הַמְּלַאי נ — inventaire *m*
אָזַל מִן־הַמְּלַאי — être épuisé en magasin
מַלְאָךְ (102) ז דת — ange *m*
מַלְאַךְ־הַמָּוֶת — l'ange de la mort
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת — les anges de service
‖° (שליח) — envoyé *m*, messager *m*
מְלָאכָה (מְלֶאכֶת־, מְלַאכְתִּי, מְלָאכוֹת) נ — travail *m*
מְלֶאכֶת־יָד — travail manuel
מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת — ouvrage *m* artistique
בֵּית־מְלָאכָה ז — atelier *m*
בַּעַל־מְלָאכָה ז — artisan *m*
מַלְאָכוּת (ר׳ ־כֻיּוֹת) נ — mission *f*, députation *f*
מְלָאכוּתִי, ־תִית ת — artificiel
הַנְשָׁמָה מְלָאכוּתִית — respiration artificielle
צְחוֹק מְלָאכוּתִי — rire forcé, rire jaune
מְלָאכוּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère artificiel
1. מַלְאָכִי, ־כִית ת — angélique
2. מַלְאָכִי ש״פ ז — Malachie *m*
מְלֶאכֶת ← מְלָאכָה
מְלָאפוּם (—) דקדוק — la voyelle *ou*
מְלֵאת (—) נ — cadre *m*, rebord (d'un bassin) *m*
בהש יָשַׁב עַל מִלֵּאת — vivre dans l'abondance
מְלַבֵּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בְבִים, בְבוֹת) ת — séduisant
מְלֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת — cordé
‖ (מוקסם) — charmé, enchanté
מִלְּבַד ← לְבַד
מְלַבְּדָה (229) נ — fouleuse *f* à feutre
מִלְבָּדָה (223) נ — usine *f* de contreplaqué
מַלְבּוּשׁ (41) ז — vêtement *m*
מַלְבֵּן (132) ז מתמט — rectangle *m*
מִלְבָּנָה (223) נ — briqueterie *f*
מַלְבֵּנִי, ־נִית ת — rectangulaire
מַלְבֵּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — petit rectangle
מִלְּבַר ← 1. בַּר
מָלַג (301) פ״י — ébouillanter, échauder, plumer
‖ נִמְלַג (388) פ״ע — être ébouillanté
מִלְגָּה (206) נ — bourse (d'études *etc*) *f*
מִלְּגוֹ ← 2. גַּו
מַלְגֵּז (122) ז חקל — fourche *f*
מַלְגֵּזָה (229) נ — camion-grue *m*, élévateur *m*
מְלֻגְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — ridiculisé
מִלָּה (205) נ — mot *m*, parole *f*
מִלָּה בְּמִלָּה — mot à mot
בְּמִלִּים אֲחֵרוֹת — en d'autres termes
מִשְׂחַק־מִלִּים ז — jeu *m* de mots
מִלִּים בְּעָלְמָא — rien que des mots, sornettes *fpl*
אֵין מִלִּים בְּפִי — les mots me manquent
מִלָּה טוֹבָה — encouragement *m*
‖ דקדוק — mot, particule *f*
מִלַּת־גּוּף — pronom personnel
מִלַּת־הַקְטָנָה — diminutif *m*
מִלַּת־חִבּוּר — conjonction *f*
מִלַּת־יַחַס — préposition *f*

1. מְלִיטָה (201) נ (חיבור במלט) — cimentation *f*
2. מְלִיטָה (201) נ (לידה) — mise *f* bas (d'animaux)
|| (בריחה) — fuite *f*
מְלִיל (1) ז מטבח — boulette *f* de pâte, nouille *f*
1. מְלִילָה (201) נ (שיבולת) — épi mûr
2. מְלִילָה (201) נ (תנועת־איברים) — trépignement *m*
|| ספורט — dribble *m*
3. מְלִילָה (201) נ (גדיל) — frange *f*, tresse *f*
|| (שלי־קרח) — glaçon *m*
מְלִינָה (201) נ — casemate *f*, abri *m*
מֵלִיץ (19) ז °(תורגמן) — traducteur *m*, interprète *m*
|| (מתווך) — intermédiaire *m*
|| (ממליץ) — avocat *m*
מֵלִיץ־יֹשֶׁר — défenseur *m*, champion *m*
|| (סופר) — auteur éloquent, rhéteur *m*, phraseur *m*
מְלִיצָה (201) נ (פתגם) — sentence *f*, maxime *f*
|| (סגנון חגיגי) — style sentencieux, rhétorique *f*
מְלִיצִי, ־צִית ת — sentencieux
סִגְנוֹן מְלִיצִי — style fleuri
מְלִיצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — rhétorique *f*, langage sentencieux, phraséologie *f*
מְלִיקָה (201) נ — brisement *m* du cou (d'un oiseau)
מְלִישָׁה (201) נ — pétrin *m*
מְלִית (ר׳ מְלִיּוֹת) נ מטבח — farce *f*
מִלִּית (ר׳ מִלִּיּוֹת) נ דקדוק — particule *f*
1. מָלַךְ (301) פ״ע — régner
|| הִתְמַלֵּךְ (466) פ״ע — se proclamer roi
|| הִמְלִיךְ (498) פ״י — faire régner, proclamer roi
2. [מלך] נִמְלַךְ (388) פ״ע (חשב) — réfléchir
נִמְלַךְ בְּפ׳ — consulter qn
נִמְלַךְ בְּדַעְתּוֹ — se raviser
מֶלֶךְ (168) ז — roi *m*
בֶּן־מֶלֶךְ ז — prince *m*
דֶּרֶךְ־הַמֶּלֶךְ נ — grand-route *f*
כְּיַד־הַמֶּלֶךְ — généreusement, largement
מֹלֶךְ ש״פ ז — Moloch (divinité phénicienne) *m*
מִלְכֵּד (460) פ״י — piéger, prendre au piège

מַלְכֹּדֶת (259) נ (פח) — piège *m*, trappe *f*
|| צבא (מארב) — embuscade *f*
מַלְכָּה (239) נ — reine *f*
מַלְכַּת־יֹפִי — reine de beauté
|| (בשחמט) — dame *f*, reine *f*
מַלְכּוֹד (41) ז — piège (où on se laisse prendre) *m*, impasse *f*
מַלְכוּת (45) נ — royauté *f*, règne *m*
בֵּית־הַמַּלְכוּת ז — palais royal, famille royale
הוֹד־מַלְכוּתוֹ/־תָהּ — Sa Majesté
הֲרוּגֵי־מַלְכוּת ז״ר — martyrs *mpl*
קָרוֹב לַמַּלְכוּת — bien en cour
שִׁעְבּוּד־מַלְכֻיּוֹת ז — soumission *f* aux païens
|| °(ממלכה) — royaume *m*
עַד־חֲצִי־הַמַּלְכוּת — tout ce que vous voulez
|| דת — la royauté divine
בְּשֵׁם וּמַלְכוּת — en invoquant Dieu le Roi
מַלְכֻיּוֹת (בתפילת ראש־השנה) — glorification *f* de la royauté divine
מַלְכוּתָא (—) נ ארמית — gouvernement *m*, Etat *m*
דִּינָא דְמַלְכוּתָא — la loi de l'Etat
מַלְכוּתִי, ־תִית ת — royal, majestueux
מְלַכְלָךְ, ־לֶכֶת ת — sale, crasseux
מִלְכֹּם ש״פ ז — Milkom (divinité ammonite) *m*
°מִלָּכֶם = מַה לָּכֶם
מְלֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת — oblique
|| בִּמְלֻכְסָן תה״פ — obliquement, en biais
מְלֶכֶת־הַשָּׁמַיִם ש״פ נ (אלילה) — Astarté (divinité assyrienne) *f*
מֶלֶל (88) ז (שפת־אריג) — ourlet *m*, bordure *f*
תַּךְ־מֶלֶל ז — surfil *m*
|| (גדיל) — frange *f*, tresse *f*
1. מָלַל (356) פ״ע (שפשף) — frotter, racler, gratter
מָלַל בְּרַגְלָיו — gratter du pied
|| פ״י (מעך) — broyer, triturer, effriter
|| מטבח (בחש) — remuer (un liquide)
|| נִמְלַל (388) פ״ע (נמעך) — être broyé
|| (נבחש) — être remué (liquide)
|| מוֹלֵל (455) פ״י — broyer, triturer, effriter
|| הִתְמוֹלֵל (488) פ״ע — s'effriter

‖ נִמְלַח (402) פ״ע — être salé
‖ מִלַּח (440) פ״י — saler
‖ הִמְלִיחַ (504) פ״י — saler
2. מָלַח (331) פ״י (טִשְׁטֵשׁ) — embrouiller, embrumer
‖ נִמְלַח (402) פ״ע — s'effacer, s'évanouir
מֶלַח (ר׳ מְלָחִים) ז — chiffon *m*, haillon *m*
מָלֵחַ, מְלֵחָה ת — salé, salin
אֶרֶץ מְלֵחָה — terre saline *ou* aride
מֶלַח (179) ז — sel *m*
מֶלַח־בִּשּׁוּל — sel de cuisine, gros sel
מֶלַח־שֻׁלְחָן — sel de table, sel fin
מֵי־מֶלַח ז״ר — eau salée, saumure *f*
יָם־הַמֶּלַח ז — la Mer Morte
‖ בהש בְּרִית־מֶלַח נ — alliance *f* indestructible
מֶלַח־הָאָרֶץ — le sel de la terre
מִלְחֵי־הֲרָחָה — des sels (à respirer)
מַלָּח (89) ז — marin *m*, matelot *m*
מְלִחוּת (—) נ — salinité *f*, salure *f*
מַלָּחוּת (—) נ — navigation *f*, matelotage *m*
מִלְחִי, ־חִית ת — salé, salin
כימ חֻמְצָה מִלְחִית — acide *m* chlorhydrique
מִלְחִיָּה (202) נ — salière *f*
מַלְחִין (ר׳ ־נִים) ז — compositeur *m*
מְלֵחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ צמח — soude (plante) *f*
מְלַחְלַח, ־לַחָה ת — légèrement salé
מְלַחְלָח, ־לַחַת (ר׳ ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת — humide
מַלְחֵם (126) ז טכנ — fer *m* à souder
מִלְחָמָה (224) נ — guerre *f*
מִלְחָמָה קָרָה — guerre froide
מִלְחֶמֶת־אֶזְרָחִים או ־אַחִים — guerre civile
מִלְחֶמֶת־בְּחִירוֹת — campagne électorale
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת — lutte *f* des classes
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה — guerre sainte
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם — guerre mondiale
אִישׁ־מִלְחָמָה ז — guerrier *m*
כְּלֵי־מִלְחָמָה ז״ר — armes *fpl*
מִלְחֶמֶת (—) נ — guerre *f*
מִלְחַמְתִּי, ־תִּית ת — de guerre, belliqueux
מִלְחַמְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — militarisme *m*, attitude belliqueuse

מַלְחֵץ (126) ז — compresseur *m*, presse *f*
מֶלְחָצַיִם (מֶלְחֲצֵי־, מֶלְחָצַי) ז״ז טכנ — étau *m*
מַלְחֶצֶת (255) נ טכנ — serre-joints *m*, tenaille *f* à vis
מְלַחֵשׁ (126) ז — sorcier *m*, charmeur *m*
מְלַחַת (ר׳ מְלָחוֹת, מִלְחוֹת־) נ כימ — salpêtre *m*
מְלַחַת־אַשְׁלְגָן — nitrate *m* de potassium
מַלַּחַת (246) נ — saline *f*, marais salant
1. מִלֵּט (432) פ״י (טָח בְּמֶלֶט) — cimenter
2. [מלט] נִמְלַט (388) פ״ע (נִיצַל) — se sauver
‖ מִלֵּט (432) פ״י — sauver, délivrer
מִלֵּט נַפְשׁוֹ — sauver sa vie
°(הִמְלִיטָה) — mettre bas
‖ הִתְמַלֵּט (466) פ״ע — se sauver, s'échapper
‖ הִמְלִיט (498) פ״י — sauver, délivrer
בהש (הוֹצִיא) — laisser échapper (un mot)
‖ הִמְלִיטָה — mettre bas, mettre au monde
מֶלֶט (—) ז — ciment *m*
‖ °(טִיט) — argile *f*, mortier *m*
‖ אנטומ (שֶׁל־שֵׁן) — cément *m*
מַלְטָה ש״פ נ (אִי) — Malte *f*
מַלְטוֹזָה (—) נ — maltose *m*
מַלְטֶנֶת (17) נ — bête *f* prolifique, multipare *f*
מְלֻטָּשׁ, ־טֶּשֶׁת (ר׳ ־טָּשִׁים, ־טָּשׁוֹת) ת (מוּשְׁחָז) — aiguisé
‖ (מְהוּקְצָע) — poli
בהש סִגְנוֹן מְלֻטָּשׁ — style poli *ou* soigné
מִלְטָשָׁה (223) נ — atelier *m* de polissage
מַלְטֶשֶׁת (252) נ טכנ — rectifieuse *f*, polissoir *m*
מְלֵי ← מְלֵתָא
מָלִיא (21) ז מטבח — légume farci
מְלִיאָה (201) נ — plénitude *f*
‖ (יְשִׁיבָה) — séance plénière
1. מְלִיגָה (201) נ (חֲלִיטָה) — échaudage *m*
2. מְלִיגָה (201) נ (קַבָּלַת־מִילְגָה) — encaissement *m*
מְלִיָּה (202) נ — praliné *m*
מִלְיוֹן ← מִילְיוֹן
מָלִיחַ, מְלִיחָה ת — salé
‖ מָלִיחַ (ר׳ מְלִיחִים) ז דג — hareng *m*
מְלִיחָה (201) נ — salage *m*, salaison *f*
מְלִיחוּת (48) נ — salure *f*, salinité *f*

מֵם פְּתוּחָה — *mem* ordinaire
מֵם סְתוּמָה או סוֹפִית — *mem* final
מַמְאִיר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אִירִים, ־אִירוֹת) ת — piquant
גִּדּוּל מַמְאִיר — tumeur maligne
מַחֲלָה מַמְאֶרֶת — maladie pernicieuse
מְמֻגְבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — chapeauté
מַמְגּוּרָה (201) נ — grenier *m*, silo *m*
מְמֻגָּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גָּפִים, ־גָּפוֹת) ת — botté
מֵמַד (66) ז — dimension *f*
מְמַדִּי, ־דִּית ת — dimensionnel
דּוּ־מְמַדִּי — à deux dimensions
מְמֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת — civilisé, courtois
מָמוֹן (31) ז — argent *m*, fortune *f*
דִּינֵי־מָמוֹנוֹת ז״ר — droit civil
מִמּוּן (51) ז — financement *m*
מַמוֹנַאי (61) ז — financier *m*
מָמוֹנִי, ־נִית ת — financier, monétaire
מִמּוּשׁ (51) ז — réalisation *f*
מָמוּתָה (ר׳ ־תוֹת) נ זואול — mammouth *m*
° מְמוֹתִים (21) ז״ר — mort *f*
מְמֻזָּג, ־זֶּגֶת (ר׳ ־זָּגִים, ־זָּגוֹת) ת — mélangé, mêlé
‖ (מתון) — modéré, tempéré, climatisé
מַמְזֵג (122) ז טכנ — diffuseur *m*, climatiseur *m*
מִמְזָג (91) ז — cocktail *m*
מִמְזָגָה (223) נ — taverne *f*, cabaret *m*
מְמֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת — chanceux
מְמֻזְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — fourchu
מַמְזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זֵרִים, ־זֵרוֹת) ש — bâtard *n*
‖ (פרחח) — polisson *m*
‖ עממי (ערמומי) — rusé, raffiné, malin
(מנוול) — salaud *m*
מִמְזֵר (460) פ״י — rendre bâtard, abâtardir
‖ הִתְמַמְזֵר (494) פ״ע — s'abâtardir
מַמְזֵרוּת (48) נ — bâtardise *f*
מַמְזֵרִי, ־רִית ת — bâtard, irrégulier
1. מַמְחֶה (ר׳ ־חִים) ז בנק — tireur (de chèque) *m*
2. מַמְחֶה (73) ז — mixeur *m*, presse-purée *m*
1. מֻמְחֶה (73) ז בנק — bénéficiaire (de chèque) *m*
2. מֻמְחֶה (־חִים) ז (בקי) — expert *m*, spécialiste *m*
וַעֲדַת־מֻמְחִים נ — comité *m* d'experts
מְמֻחֶה, ־חָיָה ת (שמן) — gras, moelleux

מִמְחָטָה (224) נ — mouchoir *m*
מֻמְחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — compétence *f*
מֻמְחִית (ר׳ ־חִיּוֹת) נ — spécialiste *f*
מְמֻחְשָׁב, ־שֶׁבֶת ת — programmé (ordinateur)
מְמֻטְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — enveloppé d'un foulard
מִמְטָר (91) ז — averse *f*, ondée *f*
מַמְטֵרָה (229) נ — dispositif *m* d'arrosage
מְמַטֶּרֶת (256) נ — imperméable *m*, pèlerine *f*
מְמֻיָּח, ־יַּחַת (ר׳ ־יָּחִים, ־יָּחוֹת) ת — gras, moelleux
מִמֵּילָא ← מֵילָא
מְמַיֵּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יְּנִים, ־יְּנוֹת) ש — trieur *n*, classificateur *n*
‖ מְמַיֶּנֶת נ (מכונה) — trieuse (machine) *f*
מְמֻיָּן, ־יֶּנֶת ת — classifié
קָטָלוֹג מְמֻיָּן — catalogue-matières *m*
מֵמִיר (ר׳ מְמִירִים) ז טכנ — convertisseur *m*, transformateur *m*
מָמִישׁ, מְמִישָׁה ת — réalisable
מֵמִית ← [מות]
מִמְּךָ, מִמֵּךְ ← מִן־
מִמְכָּר (91) ז — vente *f*
מִקָּח וּמִמְכָּר — achat et vente, commerce *m*
מִמְכָּרָה (223) או מִמְכֶּרֶת (252) נ — vente *f*
מַמֵּל (166) ז — pressoir (d'olives) *m*
מְמַלֵּא־מָקוֹם (ר׳ מְמַלְאֵי־מָקוֹם) ז — remplaçant *m*, suppléant *m*
מְמֻלָּח, ־לַּחַת (ר׳ ־לָּחִים, ־לָּחוֹת) ת — salé
‖ בהש (זריז) — ingénieux, roublard
מַמְלֵחַ (ר׳ ־לְחִים) ז — planche *f* à saler (la viande)
מִמְלָחָה (229) נ (מלחיה) — salière *f*
‖ (מכרה־מלח) — saline *f*
מַמְלָכָה (223) או ° מַמְלֶכֶת (252) נ — royaume *m*
הַמַּמְלָכָה הַמְאֻחֶדֶת — le Royaume Uni
בהש מַמְלֶכֶת־כֹּהֲנִים — nation *f* de prêtres
‖ (מלוכה) — règne *m*, royauté *f*
‖ (במדעי־הטבע) — règne
מַמְלֶכֶת־הַחַי — le règne animal
מַמְלֶכֶת־הַצּוֹמֵחַ — le règne végétal
מַמְלֶכֶת־הַדּוֹמֵם — le règne minéral
° מַמְלְכוּת (־) נ — règne *m*, royaume *m*

2. מָלַל (356) פ״י (תפר שפת-אריג) — ourler
3. מִלֵּל (432) פ״י (דיבר) — dire, parler, raconter
מִי מִלֵּל? — qui l'eût dit?
מְמַלֵּל רַבְרְבָן — grandiloquent
|| הִתְמַלֵּל (466) פ״ע — s'entretenir
4. [מלל] נָמַל (417) פ״ע (נבל) — se faner, s'étioler
|| מוֹלֵל (455) פ״ע — se faner, s'étioler
מֶלֶל (166, בלי ר׳) ז — paroles *fpl*
|| (דיבור ריק) — verbiage *m*, phraséologie *f*
רַב-מֶלֶל — bavard, prolixe
מְלָלִי גְּלָלִי ש״פ ז — Pierre et Paul (n'importe qui)
מַלְלָן, -נִית (ר׳ -נִים, -נִיּוֹת) ש — bavard *n*
מַלְלָנוּת (46, בלי ר׳) נ — bavardage *m*, verbiage *m*
מַלְמָד (91) ז — aiguillon *m*, pique-boeuf *m*
מְלַמֵּד (132) ז — maître d'école, instituteur *m*
מְלֻמָּד, -מֶּדֶת או -מָּדָה (ר׳ -מָּדִים, -מָּדוֹת) ת — érudit
|| (רגיל) — habitué, expérimenté
מְלֻמָּד בְּנִסִּים — habitué aux miracles
|| (שיגרתי) — routinier, mécanique
מְלַמְּדוּת (—) נ — pédagogie *f*, enseignement *m*
(בלשון-גנאי) — pédagogie d'antan
1. מִלְמוּל (41) ז — balbutiement *m*, murmure *m*
2. מִלְמוּל (41) ז — crasse *f*
מִלְמֵל (460) פ״י — balbutier, murmurer
|| הִתְמַלְמֵל (494) פ״ע — être balbutié *ou* murmuré
מַלְמָלָה (223) נ — mousseline *f*, gaze *f*, batiste *f*
מֶלַנְכּוֹלִי, -לִית ת — mélancolique
מֶלַנְכּוֹלְיָה (—) נ — mélancolie *f*
מְלֻסָּת, -סֶּתֶת (ר׳ -סָּתִים, -סָּתוֹת) ת — prognathe
מַלְעָג, -עֶגֶת (ר׳ -עָגִים, -עָגוֹת) ת — moqueur
מַלְעָז, -עֶזֶת (ר׳ -עָזִים, -עָזוֹת) ת — de tournure étrangère
מִלְעֵילִי, -לִית ת דקדוק — paroxyton
מַלְעָן (102) ז צמח — barbe (de l'épi) *f*
מַלְעֲנִיאֵל (ר׳ -לים) ז צמח — stipa *m*, alfa *m*
מַלְפָן (97) ז — dompteur *m*
מְלָפְפוֹן (ר׳ -נים) ז צמח — concombre *m*
מְלָפְפוֹן חָמוּץ — cornichon *m*
מְלָפְפוֹנִי, -נִית ת — en forme de concombre

[מלץ] נִמְלַץ (388) פ״ע (היה נעים) — être agréable
|| (היה מלא מליצות) — être fleuri (style)
|| הִמְלִיץ (498) פ״י (על־) — recommander
מֶלְצַר (57) ז °(משגיח) — intendant *m*
|| (במסעדה) — garçon (de restaurant) *m*
מֶלְצַר רָאשִׁי — maître *m* d'hôtel
מֶלְצָרוּת (46, בלי ר׳) נ — service hôtelier
מֶלְצָרִית (17) נ — serveuse (de restaurant) *f*
מָלַק (301) פ״י — briser le cou (à un oiseau)
|| נִמְלַק (388) פ״ע — être déchiré, être arraché
מַלְקָה (73) ז אסטר — écliptique *f*
מַלְקוֹחַ (9) ז — butin *m*, capture *f*
|| מַלְקוֹחַ יָמִי — prise *f*
° מַלְקוֹחַיִם (265) ז״ז אנטום — palais *m*
מַלְקוֹט (21) ז — sachet *m*, sacoche *f*
מַלְקוֹשׁ (21) ז — pluie *f* de printemps
מַלְקוּת (ר׳ קיות) נ — flagellation *f*, châtiment *m*
מֶלְקָחַיִם (263) ז״ז — pince *f*, tenailles *fpl*, pincettes *fpl*
|| צבא תְּנוּעַת-מֶלְקָחַיִם נ — mouvement *m* en tenaille
מַלְקַחַת (246) נ — pinces *fpl*
מַלְקֵט (122) ז או מַלְקֶטֶת (252) נ — pincette *f*
מַלַרְיָה (—) נ רפא — malaria *f*, paludisme *m*
מִלְּרַעִי, -עִית ת דקדוק — oxyton
מַלְשִׁין (ר׳ -נים) ז או מַלְשָׁן (91) ז — délateur *m*, dénonciateur *m*, sycophante *m*
מַלְשִׁינוּת (48) נ — dénonciation *f*, délation *f*
מַלְשֵׁן (מַלְשְׁנֵי וכו׳) ז — dénonciateur *m*, délateur *m*
מִלְּתָא (ר׳ מלין או מלי) נ ארמית — chose *f*, affaire *f*
מִלְּתָא זוּטַרְתָּא — une petite affaire
מִלְּתָא דְּלָא שְׁכִיחָא — cas exceptionnel
מִלֵּי דְעָלְמָא — les affaires de ce monde
מֶלְתָּחָה (225) נ — garde-robe *f*, vestiaire *m*
מֶלְתָּחָן, -תְּחָנִית (ר׳ -תְּחָנִים, -תְּחָנִיּוֹת) ש — préposé *n* au vestiaire
מַלְתָּעָה (225) נ — croc (d'animal de proie) *m*
מַלְתְּרָה (ר׳ -רָאוֹת) נ — poutre *f*
מֵם (—) נ — *mem* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

מִמְשָׁל צְבָאִי	gouvernement militaire
‖ °(מושל)	gouverneur *m*, chef *m*
מְמַשֵּׁל (122) ז	fabuliste *m*
מֶמְשָׁלָה (223) נ	gouvernement *m*
רֹאשׁ־הַמֶּמְשָׁלָה ז	premier ministre
מֶמְשָׁלָה זְמַנִּית	gouvernement provisoire
הֵקִים מֶמְשָׁלָה	former un gouvernement
יְשִׁיבַת־מֶמְשָׁלָה נ	conseil *m* de cabinet
מִמְשָׁלָה (223) נ	parabole *f*, fable *f*, allégorie *f*
מֶמְשֶׁלֶת (—) נ	gouvernement *m*
מֶמְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת	gouvernemental
מַדְפִּיס מֶמְשַׁלְתִּי	imprimerie nationale
מְמֻשְׁמָע, ־מַעַת (ר׳ ־מָעִים, ־מָעוֹת) ת	discipliné
מַמָּשִׁי, ־שִׁית ת	pratique
1. מִמְשָׁק (91) ז	bruissement *m*, froissement *m*
2. מִמְשָׁק (91) ז	gestion *f*, économie *f*
מְמֻשְׁקָף, ־קֶפֶת (ר׳ ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת	portant lunettes
מַמְתֵּחַ (128) ז ספורט	extenseur *m*, exerciseur *m*
מִמְתָּח (89) ז	tension *f*
‖ (של־גשר)	portée *f*, travée *f*
מְמֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת	métallisé
מַמְתָּנָה (223) נ	salle *f* d'attente
מַמְתָּק (98) ז (משקה מתוק)	liqueur *f*, nectar *m*
בהש חכּוֹ מַמְתַקִּים	sa bouche est toute douceur
‖ (סוכריה)	sucrerie *f*, bonbon *m*
מַמְתַּקִיָּה (202) נ	bonbonnière *f*
1. מַן מילת־שאלה	qui?, quoi?
2. °מָן (—) ז	manne *f*
מִן־, מִ־, מֵ־ (282) מ״י	de
צֵא מִן־הַבַּיִת	sors de la maison
‖ (זמן)	de, depuis
מִבֹּקֶר עַד־עֶרֶב	du matin jusqu'au soir
לְמִן־הַיּוֹם	depuis le jour
מִקֵּץ...	au bout de...
מִשֶּׁ־	depuis que, dès que
‖ (סיבה)	de, par, à cause de
מִן־הַדִּין שֶׁ־	il est logique que
רָעַד מִפַּחַד	trembler de peur
מֵת מֵרָעָב	mourir de faim
‖ מִן־הַנִּמְנָע...	il est impossible...
מִן־הַסְּתָם	vraisemblablement
מִן־הָרָאוּי שֶׁ...	il est juste que...
‖ (יתרון)	plus (*ou* moins) que
אֲנִי גָּדוֹל מִמְּךָ	je suis plus grand que toi
‖ (מתוך־)	de, d'entre
אֶחָד מִכֶּם	un d'entre vous
תֵּן לִי מֵהַלֶּחֶם	donne-moi du pain
‖ (לבלתי)	trop pour
כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת	ses yeux étaient trop faibles pour voir
לֹא כָּל כְּמִנֵּיהּ	tout ne dépend pas de lui
‖ ארמית מִנֵּיהּ וּבֵיהּ	du tac au tac, aussitôt
מְנָא? מ״ש ארמית	d'où?
מְנָא הָנֵי מִלֵּי?	d'où découle cette opinion?
מְנָא לָן?	d'où savons-nous?
מְנֵא (—) ארמית	compté
מְנֵא מְנֵא תְּקֵל וּפַרְסִין	"compté pesé et tranché" (Daniel 4,25)
מִנְאָם (102) ז	allocution *f*
מְנָאֵף, ־אֶפֶת (ר׳ ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש	adultère *n*
מְנָאֵץ (ר׳ ־אֲצִים) ז	blasphémateur *m*
מְנַבָּג (91) ז צמח	sporange *m*
מִנְבָּטָה (223) נ	couche *f* de semis, germoir *m*
מְנֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר׳ ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת	séché, essuyé
‖ בהש (ריק)	net, vide
1. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מתנגד)	opposé
2. מְנֻגָּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גָּדִים, ־גָּדוֹת) ת (מחושל)	trempé
בַּרְזֶל מְנֻגָּד	fer forgé
מַנְגּוֹ (—) ז צמח	manguier (arbre) *m*, mangue (fruit) *f*
מַנְגִּינָה (201) נ	mélodie *f*, air *m*
מְנַגֵּן (ר׳ ־גְּנִים) ז	musicien *m*
מַנְגָּן (—) ז כימ	manganèse *m*
מַנְגָּנוֹן (30) ז	mécanisme *m*, dispositif *m*
מַנְגְּנוֹן־מָגֵן	dispositif de protection
‖ (בגוף)	appareil *m*, système *m*
מַנְגְּנוֹן־הַנְּשִׁימָה	appareil respiratoire

מַמְלַכְתִּי, ־תִּית ת — officiel, d'Etat
בֵּית־סֵפֶר מַמְלַכְתִּי — école publique
בִּקּוּר מַמְלַכְתִּי — visite officielle
|| (מפואר) — majestueux, fastueux
מַמְלַכְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère national
1. מְמֻלְמָל, ־מֶלֶת (ר׳ ־מָלִים, ־מָלוֹת) ת — balbutié
2. מְמֻלְמָל, ־מֶלֶת (ר׳ ־מָלִים, ־מָלוֹת) ת — fait de mousseline
מְמֻלָּץ, ־לֶּצֶת (ר׳ ־לָּצִים, ־לָּצוֹת) ת — sentencieux
מִמֵּן (432 נ) פ״י — financer
|| הִתְמַמֵּן (466 נ) פ״ע — être financé
מִמֶּנָּה, מִמֶּנּוּ, מִמֶּנִּי ← מִן־
מְמֻנֶּה, ־נָּה ש — préposé *n*
מְמֻנֶּה עַל־הַמָּחוֹז — préfet *m*
מִמְנוּת (ר׳ ־נֻיּוֹת) נ — mandat *m*
מְמֻנָּע, ־נַּעַת (ר׳ ־נָּעִים, ־נָּעוֹת) ת — motorisé
מֵמֵס (ר׳ מְמַסִּים) ז כימ — dissolvant *m*
מְמֻסְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת — encadré
מְמֻסָּד, ־סֶּדֶת (ר׳ ־סָּדִים, ־סָּדוֹת) ת — institutionalisé
מִמְסָד (91, בלי ר׳) ז — les institutions établies
מִמְסָךְ (91) ז — vin épicé, cocktail *m*
מְמֻסְמָר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — clouté
מְמַסְפֵּר (ר׳ ־פְּרִים) ז — numéroteur (timbre) *m*
מִמְסָר (91) ז טכנ — relais *m*
מִמְסָרָה (223) נ טכנ — transmission *f*
מְמֻסְרָק, ־רֶקֶת (ר׳ ־רָקִים, ־רָקוֹת) ת — dentelé
מִמְעָד (102) ז — défaillance *f*, échec *m*
מִמְעָךְ (ר׳ ־עָכִים) ז מטבח — pilon *m*
מִמְצָא (89) ז — constatation *f*, découverte *f*
מִמְצָא אַרְכֵיאוֹלוֹגִי — trouvaille *f* archéologique
מְמַצֶּה, ־צָּה ת — exhaustif
מַמְצִיא (ר׳ ־אִים) ז — inventeur *m*
מְמֻצְנָף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָפִים, ־נָפוֹת) ת — enturbanné
מְמֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת — moyen
טֶמְפֶּרָטוּרָה מְמֻצַּעַת — température moyenne
|| מְמֻצָּע ז — moyenne *f*
מְמֻצָּע חָדְשִׁי — moyenne mensuelle
מתמט מְמֻצָּע חֶשְׁבּוֹנִי — moyenne arithmétique
מְמֻצָּע הַנְדָּסִי — moyenne géométrique
|| בִּמְמֻצָּע תה״פ — en moyenne
מִמְקָק (91) ז — pourriture *f*

מֶמֶר (166, בלי ר׳) ז — amertume *f*, chagrin *m*
בֶּן־מֶמֶר — fils dénaturé
מַמְרֵא או מַמְרֶה (ר׳ ־רִים) ז — récalcitrant *m*
זָקֵן מַמְרֵא — docteur *m* réfractaire
מִמְרָאָה (3210) נ — aérodrome *m*, piste *f* d'envol
מְמְרוֹר (21) ז — amertume *f*
הִשְׂבִּיעַ מַמְרוֹרִים — rassasier d'amertume
מִמְרָח (89) ז — confiture *f*
מִמְרַחַת (246) נ — produit (beurre, confiture) *m* à tartiner
מִמְרָט (122) ז — polissoir *m*
מְמֻרְמָר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — aigri, révolté
מִמְרָק (91) ז — bouilli *m*, viande *f* de pot-au-feu
מִמְרָקָה (229) נ — polissoir *m*
מְמֹרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — aigri
מֶמֶשׁ (—) ז — réalité *f*, consistance *f*
מַמָּשׁ (ר׳ ־שׁוֹת) ז — réalité *f*, consistance *f*
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מַמָּשׁ — réel, concret
שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ — irréel
|| מַמָּשׁ תה״פ — effectivement, réellement
מִמֵּשׁ (432) פ״י — réaliser
|| הִתְמַמֵּשׁ (466) פ״ע — se réaliser
מִמְשֶׁה (73) ז — dock flottant
מַמָּשׁוּת (46) נ — réalité *f*, consistance *f*
1. מִמְשָׁח (89) ז — couche *f* de couleur, badigeon *m*
2.° מִמְשָׁח (89) ז (יחזקאל כ״ח י״ד) — envergure *f*
מְמֻשְׁטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת — discipliné, policé
מַמָּשִׁי, ־שִׁית ת — réel, concret
מַמָּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — réalité *f*, consistance *f*
מִמְשָׁךְ (91) ז — retrait *m*, action *f* de tirer
מִמְשַׁךְ־קֶשֶׁת — tir *m* à l'arc
|| (רציפות) — suite *f*, durée *f*, continuité *f*
|| בנק — retrait (de fonds)
מְמֻשָּׁךְ, ־שֶּׁכֶת (ר׳ ־שָּׁכִים, ־שָּׁכוֹת) ת — entraîné
|| (נמשך זמן רב) — continu, prolongé
|| מְמֻשָּׁכוֹת תה״פ — longtemps, longuement
מְמֻשְׂכָּל, ־כֶּלֶת (ר׳ ־כָּלִים, ־כָּלוֹת) ת — intellectuel
מִמְשָׁל (91) ז (שלטון) — gouvernement *m*, administration *f*

הוּבָא לִמְנוּחוֹת — être conduit à sa dernière demeure
מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד או עֵדֶן — qu'il repose en paix
מְנוּט (122) ז — journal *m* de bord
מָנוּי, מְנוּיָה ת (ספור) — compté
|| (חתום) — abonné
|| בהש מָנוּי וְגָמוּר — voté et décidé
מָנוּי וְגָמוּר אִתִּי — je suis fermement décidé
מִנּוּי (23) ז — nomination *f*
כְּתַב־מִנּוּי ז — lettre *f* de nomination
|| (חתימה על עיתון וכדו') — abonnement *m*
מְנֻוָּל, ־וֶּלֶת (ר' ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ת (מכוער) — laid
|| (נבזה) — vilain, méprisable, ignoble
מְנֻוָּלוּת (46) נ — laideur *f*, vilenie *f*
מָנוֹמֶטֶר (ר' ־מֶטְרִים) ז פיס — manomètre *m*
°**מָנוֹן** (—) ז (משלי כ"ט כ"א) — maître *m*, tyran *m*
מִנּוּן (51) ז רפא — dosage *m*
תּוֹרַת־הַמִּנּוּן נ — posologie *f*
מְנֻוָּן, ־וֶּנֶת (ר' ־וָּנִים, ־וָּנוֹת) ת — dégénéré, atrophié
מָנוֹס (מְנוֹס־, מְנוּסִי, מְנוּסִים) ז — fuite *f*, refuge *m*
אֵין לִי מָנוֹס מִן־ — je ne peux échapper à
אָבַד מָנוֹס מִמֶּנּוּ — il ne peut s'en sortir
מְנוּסָה (201) נ — fuite *f*, déroute *f*
מְנוּסַת־חֶרֶב — débandade *f*
מָנוֹעַ (מְנוֹעַ־, מְנוֹעִים) ז — moteur *m*
מְנוֹעַ־סִילוֹן — moteur à réaction
מָנוּעַ, מְנוּעָה ת — empêché, interdit
מָנוּעַ אֲנִי מִלְּ־ — il m'est impossible de
מִנּוּעַ (44, בלי ר') ז — motorisation *f*
מְנוֹעִי, ־עִית ת — à moteur, motorisé
מָטוֹס תְּלַת־מְנוֹעִי — avion trimoteur
מָנוֹף (30) ז — levier *m*, grue *f*
בהש — impulsion *f*, stimulant *m*
בִּמְנוֹף־יָד — d'un mouvement de la main
מְנוֹפַאי (ר' ־פָּאִים) ז — conducteur *m* de grue
מָנוֹר (30) ז (יתד־ארג) — ensouple (de tisserand) *f*
|| (באנייה) — tangon *m*
מְנוֹרָה (201) נ — lampe *f*, chandelier *m*
מְנוֹרַת־נֵפְט — lampe à pétrole
מְנוֹרַת־הַלְחָמָה — lampe à souder
מְנוֹרַת־לַהַט — lampe à incandescence
מְנוֹרַת־שִׁבְעַת־הַקָּנִים — chandelier à sept branches
מְנֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר' ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת — enrhumé
מְנֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר' ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת — séparé, retiré
מִנְזָר (91) ז דת — monastère *m*, couvent *m*
מִנְּזָר (97) ז (שר) — prince *m*
מֻנָּח (91) ז מוס — position *f*
מִנֵּחַ (440) פ"י — fixer une terminologie
מֻנָּח (91) ז — terme *m*, expression *f*
|| (בטעמי־המקרא) — *mounnah* (neume) *m*
|| ← [נוח]
מַנְחֶה (ר' ־חִים) ז — directeur (d'un débat) *m*, animateur (de séance) *m*
מִנְחָה (242) נ (מתנה) — don *m*, cadeau *m*
|| דת (קרבן) — oblation *f*
(תפילה) — vêpres (prières de l'après-midi) *fpl*
|| (שעות אחרי־הצהרים) — après-midi *m*
סְעוּדַת־מִנְחָה נ — goûter *m*
מֻנְחֶה, ־חָה ת — guidé, dirigé
צבא טִיל מֻנְחֶה — missile téléguidé
מִנְחוֹן (ר' מִנְחוֹנִים) ז — nomenclature *f*
מְנַחֵם (126) ז — consolateur *m*
מְנַחֵשׁ (126) ז — devin *m*, augure *m*
מְנֻחָשׁ, ־חֶשֶׁת (ר' ־חָשִׁים, ־חָשׁוֹת) ת — cuivré, galvanisé
מַנְחֵת (ר' ־חֲתִים) ז טכנ — amortisseur *m*
מַנְחֵת־תְּנוּדוֹת — amortisseur de vibrations
מִנְחָת (ר' ־חָתִים) ז — terrain *m* d'atterrissage
מִנְחַת־מַסּוֹקִים — héliport *m*
מֻנְטֶה, ־טָה ת — orienté, tendancieux
מֶנְטָלִיּוּת (47, בלי ר') נ — mentalité *f*
מִנִּי־ (= מִן־) — de, depuis, d'entre
מִנִּי־אָז — depuis lors
אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף — un d'entre mille
מְנָיָה (212) נ בנק — action (titre financier) *f*
חֶבְרַת־מְנָיוֹת נ — société *f* anonyme
מְנָיָה לְמוֹכַ"ז — action au porteur
בַּעַל־מְנָיוֹת ז — actionnaire *m*
בהש עָלוּ מְנָיוֹתָיו — il a la cote
מִנְיָה (202) נ — dénombrement *m*, compte *m*

מַנְגְּנוֹן־הָעִכּוּל appareil digestif
|| (חבר־פקידים) personnel *m*, appareil
|| (בספרות מדעית) apparat *m* critique
מַנְגָּנִי, ־נִית ת כים manganique
מְנַדֵּב (ר׳ ־דְּבִים) ז bienfaiteur *m*, donateur *m*
מִנְדָּה (206) נ taxe *f*, impôt *m*
מְנֻדֶּה, ־דָּה ת excommunié, hors-la-loi
מַנְדּוֹלָה (ר׳ ־לוֹת) נ מוס mandore *f*
מַנְדּוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מוס mandoline *f*
מַנְדָּט (ר׳ ־טִים) ז mandat (politique) *m*
מַנְדָּטוֹרִי, ־רִית ת mandataire (politique)
מַנְדֵּף (91) ז hotte (de cheminée) *f*
מַנְדָּעִי, ־עִית ת mandéen
מַנְדָּרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ צמח mandarine *f*
מָנָה (353) פ״י compter, énumérer
|| נִמְנָה (406) פ״ע être compté, se compter
נִמְנָה עִם־ או עַל־ être au nombre de
נִמְנוּ וְגָמְרוּ on vota et l'on décida
חֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת perte *f* irremplaçable
|| מִנָּה (453) פ״י (הקציב) fixer, déterminer
לֵילוֹת־עָמָל מִנּוּ לִי on m'a réservé des nuits pénibles
(היטיל תפקיד על־) nommer, désigner
מִנָּה אֶת־פ׳ לְשַׂר nommer qn ministre
(זימן) convoquer, faire venir
|| הִתְמַנָּה (480) פ״ע être nommé, être désigné
הִתְמַנָּה לְשׁוֹפֵט être nommé juge
|| הִמְנָה (512) פ״י abonner, coopter
מָנָה (211) נ part *f*, portion *f*, ration *f*
מָנָה אַחַת אַפַּיִם portion double
מְנַת־חֵרוּם ration de réserve
מְנַת־מִשְׂכָּל quotient intellectuel
|| בהש (תוכחה) correction *f*, algarade *f*
|| (בארוחה) mets *m*, plat *m*
מָנָה רִאשׁוֹנָה hors-d'oeuvre *m*
מָנָה אַחֲרוֹנָה dessert *m*
|| (מתנה) présent *m*, cadeau *m*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת ז envoi *m* de cadeaux
|| מתמט quotient *m*
מָנֶה (79) ז (מטבע) mine (ancienne monnaie) *f*
בהש מָנֶה בֶּן־מָנֶה fils digne d'un père digne
מָנֶה בֶּן־פְּרָס fils estimé d'un père humble
מִנְהָג (102) ז °(נהיגה) conduite (d'une voiture) *f*
|| (נוהג) coutume *f*, usage *m*
הַכֹּל כְּמִנְהַג־הַמְּדִינָה suivez l'usage local
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג la terre continue à tourner
|| (יחס) rapport *m*, conduite
נָהַג מִנְהַג־בִּזָּיוֹן בְּ־ traiter dédaigneusement
מִנְהָגִי, ־גִית ת coutumier, usuel
מַנְהִיג (1) ז chef *m*, leader *m*, meneur *m*
מַנְהִיגוּת (48) נ (חבר־המנהיגים) dirigeants *mpl*
מַנְהִיגוּת־הַמְּדִינָה les dirigeants de l'Etat
|| (שליטה) direction *f*, autorité *f*, leadership *m*
כֹּשֶׁר־מַנְהִיגוּת ז aptitude *f* à commander
מְנַהֵל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הֲלִים, ־הֲלוֹת) ש directeur *n*
מְנַהֵל־חֶשְׁבּוֹנוֹת comptable *m*
מְנַהֵל־עֲבוֹדָה contremaître *m*
מוֹעֶצֶת־מְנַהֲלִים נ conseil *m* d'administration
מִנְהָל (102) ז administration *f*
מִנְהַל־עֲסָקִים gestion *f* d'entreprises
מִנְהָלַאי (ר׳ ־לָאִים) ז administrateur *m*
מִנְהָלָה (224) נ administration *f*, directoire *m*
מִנְהָלִי, ־לִית ת administratif
מִנְהָלָן (91) ז administrateur *m*, cadre *m*
מִנְהָרָה (224) נ tunnel *m*, passage souterrain
מִנְהֶרֶת (—) נ tunnel *m*
מֶנּוּ (= מִמֶּנּוּ) ← מִן־
מָנוֹד (30, בלי ר׳) ז mouvement *m*, geste *m*
מְנוֹד־רֹאשׁ hochement *m* de tête
מְנוֹד־לֵב crainte *f*, inquiétude *f*
1. מָנוֹחַ (ר׳ מְנוֹחִים) ז repos *m*, tranquillité *f*
נָתַן מָנוֹחַ לְפ׳ laisser qn en paix
2. מָנוֹחַ, מְנוֹחָה ת défunt
אָבִי הַמָּנוֹחַ feu mon père
מִנּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז nomenclature *f*, terminologie *f*
מְנוּחָה (201) נ repos *m*, tranquillité *f*
לֵיל־מְנוּחָה! bonne nuit!
מֵי־מְנוּחוֹת ז״ר eaux *fpl* calmes, sérénité *f*
|| (שלאחר־המות) מְנוּחַת־עוֹלָמִים repos éternel

2. ° מְנַקִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ (בבית־המקדש) coupe *f*, bol *m*
מְנֻקָּק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת crevassé, raviné
מְנַקֵּר (122) ז purgeur (de viande) *m*
מְנָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ דת minaret *m*
מְנֻרְתָּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת engainé
מְנַשֶּׁה ש״פ ז Manassé *m*
מִנְשָׁךְ (91) ז coup *m* de dent, empreinte *f* dentaire
מִנְשָׁר (91) ז manifeste *m*, proclamation *f*
מְנָת (—) נ part *f*, lot *m*
מְנַת־חֶלְקִי (או ־כּוֹסִי) ma part, mon lot
‖ עַל־מְנָת à condition
עַל־מְנָת כֵּן (לשם כך) dans cette intention
עַל־מְנָת כֵּן (בכל זאת) néanmoins
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס par intérêt
שֶׁלֹּא עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס bénévolement
מֶנְתּוֹל (—) ז כימ menthol *m*
מַנְתּוּר (ר׳ ־רִים) ז צמח giroflée *f*, violier *m* des jardins
מְנַתֵּחַ (128) ז רפא chirurgien *m*
מְנַתְּחוּת (—) נ רפא chirurgie *f*
מְנַתֵּק (122) ז (בטלפון) interrupteur *m*
מְנַתֵּר (122) ז sauteur *m*, personne déchaînée
‖ מְנַתְּרִים ז״ר חרק sauteurs (insectes) *mpl*
מַס (55) ז °(עבודת־כפייה) corvée *f*
שָׂרֵי־מִסִּים chefs *mpl* de corvée
‖ (תשלום־חובה) impôt *m*, contribution *f*
מַס־הַכְנָסָה impôt sur le revenu
מַס־חָבֵר cotisation *f*
מַס יָשִׁיר/עָקִיף impôt direct / indirect
מַס־מוֹתָרוֹת taxe *f* de luxe
מַס־עֵרֶךְ מוּסָף (מַעַ״ם) taxe sur la valeur ajoutée (T.V.A.)
מַס־קַרְקָעוֹת impôt foncier
בהש מַס־שְׂפָתַיִם concession purement verbale
מְשַׁלֵּם־מִסִּים contribuable
מְסֹאָב, ־אֶבֶת (ר׳ ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת souillé, infect
מַסַּאי (62) ז essayiste *m*
מְסָאנָא (—) נ ארמית chaussure *f*, soulier *m*

1. מֵסַב (מְסִבּוֹ, מְסִבִּים) ז (מסיבה) banquet *m*
‖ (סביבה) entourage *m*, milieu *m*
° מְסִבֵּי־יְרוּשָׁלַיִם les environs de Jérusalem
‖ (כורסה) fauteuil *m*
2. מֵסַב (66) ז טכנ palier *m*
מֵסַב־גְּלִילִים roulement *m* à billes
‖ אנטומ מֵסַב־הַגֻּלְגֹּלֶת péricrâne *m*
מֵסַב־הַלֵּב péricarde *m*
מֵסֵב (ר׳ מְסִבִּים) ז (מסובב) qui entoure
‖ בנק endosseur *m*
‖ (ר׳ מְסֻבִּים) accoudé, assis commodément
‖ מֵסֵב לַשֻּׁלְחָן attablé
הַמְּסֻבִּים les convives *mpl*
יָשַׁב בְּרֹאשׁ־הַמְּסֻבִּים présider la table
מִסְבָּאָה (211) נ cabaret *m*, taverne *f*
מְסַבֵּב (122) ז cause *f*
מְסֻבָּב (91) ז effet (d'une cause) *m*
מַסְבֵּב (122) ז טכנ tourne-à-gauche *m*
1. מְסִבָּה (208) נ réunion amicale, réception *f*, fête *f*, soirée *f*
הִזְמִין לִמְסִבַּת־תֵּה inviter à un thé
מְסִבַּת־עִתּוֹנָאִים conférence *f* de presse
מְסִבַּת־פְּרֵדָה réunion d'adieux
בִּמְסִבַּת־פ׳ avec qn, chez qn
‖ מְסִבּוֹת נ״ר circonstances *fpl*
2. מְסִבָּה (208) נ (מדרגות) escalier *m* à vis
מִסְבּוֹא (—) ז beuverie *f*
מְסֻבִּים ← מֵסֵב
מְסֻבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת compliqué
מְסַבֵּךְ (122) ז branche touffue
מִסְבָּךְ (91) ז enchevêtrement *m*, dédale *m*
‖ (בבנייה) ferme *f*
מְסֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת chargé, accablé
מִסְבָּנָה (223) נ savonnerie *f*
מֶסֶג (165) ז alliage *m*
מִסְגָּד (91) ז דת mosquée *f*
מִסְגּוּר (41) ז encadrement *m*
מְסֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת capable, apte
מְסַגְנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש rédacteur *n*, styliste *n*
מְסֻגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת fermé, enfermé

מְנִיָּה (202) נ — manie *f*, folie *f*
מְנִיָּה ← מִן־
מֵנִיחַ, מַנִּיחַ ← [נוח]
מְנַיֵּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יְּמִים, ־יְּמוֹת) ת — somnolent
מִנִּים (—) ז״ר (כלי־נגינה) — luth *m*
מִנְיָן (91) ז (מספר) — nombre *m*, compte *m*
רֹב־מִנְיָן ז — majorité *f*
אֵינוֹ מִן־הַמִּנְיָן — non compris (dans le compte)
תַּלְמִיד מִן־הַמִּנְיָן — élève *m* titulaire
תַּלְמִיד שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — auditeur *m* libre
אֲסֵפָה שֶׁלֹּא מִן־הַמִּנְיָן — assemblée *f* extraordinaire
‖ (ספירה) — dénombrement *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת — compte des voix
הֶעֱמִיד לְמִנְיָן — mettre aux voix
‖ (משתתפים באסיפה) — quorum *m*
דת — réunion *f* de fidèles (10 au moins)
הִצְטָרֵף לְמִנְיָן — se joindre aux fidèles (pour prier)
מִנַּיִן? מ״ש — d'où?
מִנַּיִן לְךָ? — d'où le sais-tu?
מֵנִיעַ (ר׳ מְנִיעִים) ז — moteur *m*, force motrice
מֵנִיעַ רִאשׁוֹן — premier moteur, cause première
מֵנִיעַ נִצְחִי — perpetuum mobile
‖ בהש (גורם) — motif *m*, mobile *m*
מְנִיעָה (201) נ — empêchement *m*, prévention *f*
אֵין מְנִיעָה מִצִּדִּי — je n'ai pas d'objection
אֶמְצְעֵי־מְנִיעָה ז״ר — préservatifs *mpl*
משפט צַו־מְנִיעָה ז — mise *f* en demeure
מְנִיפָה (201) נ — éventail *m*
מַנְכָּ״ל (= מְנַהֵל כְּלָלִי) (91) ז — directeur général
מַנְלָן (= מְנָא לַן) ← מְנָא
מְנֻמְנָם, ־נֶמֶת (ר׳ ־נָמִים, ־נָמוֹת) ת — somnolent
מְנֻמָּס, מְנֻמֶּסֶת (ר׳ ־מָּסִים, ־מָּסוֹת) ת — poli, courtois
מְנֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת — motivé
מְנֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — bariolé, tigré
מְנֻמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — couvert de taches de rousseur
מִנֵּן (432 נ) פ״י — rationner, doser
מְנֻסֶּה, ־סָּה ת — expérimenté, expert

1. מִנְסָרָה (223) נ (גוף הנדסי) — prisme *m*
2. מִנְסָרָה (223) נ (בית־מלאכה לנסירה) — scierie *f*
מִנְסָרְתִּי, ־תִית ת — prismatique
1. מָנַע (331) פ״י (עיכב) — empêcher, prévenir, éviter
רְפוּאָה מוֹנַעַת — médecine préventive
מָנַע עַצְמוֹ מִן־ — s'abstenir de, se tenir à l'écart de
מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי — arrête-toi de pleurer
‖ נִמְנַע (402) פ״ע — s'abstenir, être empêché
נִמְנַע מִלָּבוֹא — s'abstenir de venir
נִמְנַע מֵהַצְבָּעָה — s'abstenir de voter
מִן־הַנִּמְנָע — impossible
‖ הִתְמַנַּע (477) פ״ע — s'abstenir, se retenir
2. מִנֵּעַ (440) פ״י (צייד במנוע) — motoriser
מֶנַע (—) ז — prévention *f*, prophylaxie *f*
מִלְחֶמֶת־מֶנַע נ — guerre préventive
מַנְעוּל (41) ז — serrure *f*, cadenas *m*
נָעַל פ׳ עַל־מַנְעוּל — enfermer qn à double tour
מְנֻעָל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עָלִים, ־עָלוֹת) ת — chaussé
1. מִנְעָל (102) ז (נעל) — chaussure *f*
2. מַנְעָל (102) ז (מנעול) — serrure *f*, verrou *m*
מַנְעָם (98) ז — plaisir *m*, agrément *m*, délice *m*
מְנַעְנֵעַ (128) ז (כלי־נגינה עתיק) — claquette *f*
‖ (בפסנתר או במכונת־כתיבה) — touche *f*
מְנַעֵר (122) ז — shaker *m*
מְנֻפָּח, ־פַּחַת ת — gonflé
מְנַפְּטָה (229) נ טכנ — égreneuse (machine) *f*
מַנְפֵּק (122) ז — distributeur (appareil) *m*
מְנֻצֶּה, ־צָּה ת צמח — penné
מְנַצֵּחַ (128) ז (בקרב) — vainqueur *m*
‖ (על־תזמורת) — chef *m* d'orchestre
‖ (מנהל) — dirigeant *m*, régisseur *m*
מְנַצֵּל (132) ז — exploiteur *m*
מְנֻצָּן, ־צֶּנֶת (ר׳ ־צָּנִים, ־צָּנוֹת) ת — bourgeonnant
מְנַקֵּב (122) ז — perforateur *m*, poinçonneuse (machine) *f*
מְנַקֵּד (122) ז — ponctuateur *m*
מְנַקֶּה (73) ז — nettoyeur *m*
מְנַקֵּה־אֲרֻבּוֹת — ramoneur *m*
1. מְנַקִּיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — époussette *f*, plumeau *m*

מִסְחָר (102) ז — commerce *m*, trafic *m*
מִסְחָר בְּנָשִׁים — traite *f* des blanches
מִסְחָר בְּסַמִּים — trafic de stupéfiants
בֵּית־מִסְחָר ז — maison *f* de commerce
מִסְחֵר (462) פ״י — commercialiser
מִסְחָרִי, ־רִית ת — commercial
מְסַחְרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת — vertigineux
מִסְטָה (73) ז — exception *f*, dérogation *f*
מַסְטוֹדוֹן (ר׳ ־נִים) ז זואול — mastodonte *m*
מַסְטוּל, ־לָה ת עממי — ivre, drogué
מִסְטוֹרִי, מִסְטוֹרִין ← מִסְתּוֹרִי, מִסְתּוֹר
מֶסְטִינְג (1) ז צבא — gamelle *f*
מַסְטִיק (1) ז עממי — chewing-gum *m*
אֵלַת־הַמַּסְטִיק נ צמח — lentisque *m*
מִסְטָר (91) ז — gifle *f*, soufflet *m*
מַסִּיבִי, ־בִית ת — massif
מַסִּיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère massif
1\. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (גדור) — clôturé
‖ בהש (מאופק) — réservé, discret
2\. מְסֻיָּג, ־יֶּגֶת (ר׳ ־יָּגִים, ־יָּגוֹת) ת (ממוין) — trié
מְסֻיָּד, ־יֶּדֶת ת — sclérosé
מְסֻיָּט, ־יֶּטֶת (ר׳ ־יָּטִים, ־יָּטוֹת) ת — épouvanté
מְסֻיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) — déterminé, défini
בְּמִדָּה מְסֻיֶּמֶת — dans une certaine mesure
מָסִיס, מְסִיסָה ת כימ — soluble (dans un liquide)
מְסִיסָה (201) נ כימ — solution *f*, dissolution *f*
מְסִיסוּת (48, בלי ר׳) נ כימ — solubilité *f*
מְסַיֵּעַ, ־יַּעַת (ר׳ ־יְּעִים, ־יְּעוֹת) ת — auxiliaire
עֵדוּת מְסַיַּעַת — témoignage *m* à l'appui
תַּנָּא דִּמְסַיֵּעַ — autorité *f* partageant le même avis
מָסִיק (15) ז חקל — cueillette *f* des olives
מַסִּיק (19) ז — brigand *m*
מַסִּיק (1) ז (בקטר) — chauffeur *m*
‖ ← נָסַק
מְסִיקָה (201) נ חקל — récolte *f* des olives
מְסִירָה (201) נ — remise *f*, livraison *f*
מְסִירַת־מוֹדָעָה — déclaration publique
בִּמְסִירַת־קֻלְמוּס — par procuration
‖ (הלשנה) — dénonciation *f*
מְסִירוּת (48, בלי ר׳) נ — dévouement *m*
מְסִירוּת־נֶפֶשׁ — abnégation *f*
מֵסִית (19) ז — provocateur *m*
1\. מָסַךְ (301) פ״י (מזג) — verser (une boisson)
בהש מָסַךְ בִּטָּחוֹן בְּ־ — inspirer de l'assurance à
‖ (מזג) — mélanger
‖ נִמְסַךְ (388) פ״ע — être versé, être mélangé
2\. מָסַךְ (432) פ״י (הסווה) — cacher, masquer
מָסָךְ (מְסַךְ־, מְסָכִי, מְסַכִּים, מְסַכֵּי־) ז — rideau *m*
בהש מְסַךְ־בַּרְזֶל — rideau de fer
מְסַךְ־עָשָׁן — voile *m* de fumée
צבא מְסַךְ־אֵשׁ — tir *m* de barrage
‖ (בתיאטרון) הַמָּסָךְ עוֹלֶה — le rideau se lève
הַמָּסָךְ יוֹרֵד — le rideau tombe
מֶסֶךְ (165) ז — boisson *f*, liqueur *f*, mélange *m*
מִסְכָּה (206) נ — cocktail *m*
1\. מַסֵּכָה (229) נ (מכסה) — couverture *f*
‖ (מסווה) — masque *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת ז — bal masqué
מַסֵּכַת־גַּז — masque à gaz
2\. °מַסֵּכָה (229) נ (פסל ממתכת) — idole (en métal) *f*
מֻסְכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — convenu
תָּכְנִית מֻסְכֶּמֶת — projet établi de concert
שֶׁקֶר מֻסְכָּם — mensonge conventionnel
מִן־הַמֻּסְכָּמוֹת הוּא — il est généralement admis
מֻסְכָּמָה (219) נ — axiome *m*, vérité reconnue
מְסֻכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת — dangereux
‖ °(עני) — pauvre
מִסְכֵּן, ־נָה ת (עני) — pauvre, misérable
‖ (אומלל) — malheureux
מִסְכֵּן (458 נ) פ״י — appauvrir
‖ הִתְמַסְכֵּן (491 נ) פ״ע (נעשה עני) — s'appauvrir
(התראה כעני) — se donner l'air d'un pauvre
מִסְכֵּנוּת (48, בלי ר׳) נ — pauvreté *f*, misère *f*
° מִסְכְּנוֹת (—) נ״ר — entrepôts *mpl*, magasins *mpl*
עָרֵי־מִסְכְּנוֹת נ״ר — villes *fpl* d'entrepôts
מְסֻכְסָךְ, ־סֶכֶת (ר׳ ־סָכִים, ־סָכוֹת) ת — brouillé, fâché (avec qn)
‖ (מסובך) — compliqué
מְסֻכָּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת — sucré

סָגוּר וּמְסֻגָּר hermétiquement fermé
מַסְגֵּר (122) ז (אומן) serrurier *m*
|| (מנעול) serrure *f*
נִסְגַּר עַל־מַסְגֵּר s'enfermer à double tour
|| (בית־סוהר) claustration *f*, prison *f*
מִסְגָּר (91) ז fermeture *f*, clôture *f*
מֻסְגָּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גָּרִים, ־גָּרוֹת) ת extradé, livré
|| (מבודד) isolé, en quarantaine
בַּיִת מֻסְגָּר maison interdite d'accès
|| דקדוק מַאֲמָר מֻסְגָּר parenthèse *f*, proposition *f* intercalaire
מַסְגְּרוּת (—) נ serrurerie (métier) *f*
מַסְגֵּרִיָּה (202) serrurerie (atelier) *f*
מִסְגֶּרֶת (252) נ cadre *m*, châssis *m*
|| בהש בְּמִסְגֶּרֶת־ dans le cadre de
|| (של משקפיים) monture *f*
מִסְגְּרָתָן (ר׳ ־תָנִים) ז encadreur *m*
מַסָּד (95) ז fondement *m*, fondation *f*
מֵהַמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת de fond en comble
מִסֵּד (432) פ״י institutionnaliser
מְסַדֵּר (ר׳ ־דְּרִים) ז compositeur (typographe) *m*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁין ordonnateur *m* de mariage
מְסֻדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ordonné, rangé, réglé
|| עממי aisé, pourvu
מִסְדָּר (91) ז (כינוס חגיגי) rassemblement *m*
מִסְדָּר צְבָאִי prise *f* d'armes, revue *f*
משפט מִסְדַּר־זִהוּי défilé *m* d'identification
|| (קבוצת־אנשים) ordre *m*
מִסְדַּר־אַבִּירִים ordre de chevalerie
מִסְדַּר־הַיֵּשׁוּעִים l'ordre des jésuites
מִסְדָּרָה (223) נ atelier *m* de composition (typographique)
מִסְדְּרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז couloir *m*, corridor *m*
מְסַדֶּרֶת (252) נ machine *f* à composer
1. מַסָּה (208) נ (נסיון) tentative *f*, épreuve *f*
|| (חיבור) essai (littéraire) *m*
2. מַסָּה (208) נ (ייאוש) désespoir *m*
3. מַסָּה (208) נ פיס masse *f*
מִסָּה (453) פ״י faire fondre, dissoudre

|| הִתְמַסָּה (480) פ״ע fondre, se dissoudre
|| הִמְסָה (512) פ״י faire fondre, inonder
הִמְסָה אֶת־לֵב־פ׳ attendrir, décourager
1. מִסָּה (208) נ (קצבה) contribution *f*
מִסַּת־יָד don *m*, aumône *f*
2. מִסָּה (ר׳ מִסּוֹת) נ דת messe *f*
מְסוֹ (ר׳ מְסוֹאוֹת) ז présure *f*
מְסֻוָּג, ־וֶּגֶת (ר׳ ־וָּגִים, ־וָּגוֹת) ת classé, assorti
מִסּוּד (51) ז institutionnalisation *f*
מַסְוֶה (73) ז masque *m*
בהש בְּמַסְוֵה שֶׁל־ sous les apparences de
קָרַע הַמַּסְוֶה מֵעַל־פְּנֵי־פ׳ démasquer qn
מָסוֹט (30) ז טכנ aiguille (de voie ferrée) *f*
מִסּוּי (23) ז système fiscal
מִסּוּךְ (51) נ fixation *f* d'un rideau
|| צבא camouflage *m*
1. מְסוּכָה (201) נ (גדר) haie *f*
2. מְסוּכָה (201) נ טכנ lubrificateur *m*, burette *f*
מָסוֹל (15, זוגי מְסוֹלַיִם 265) ז pantoufle *f*
מָסוֹן ← מוֹנְסוֹן
מַסְוָן (97) ז צבא camoufleur *m*
מָסוֹס (—) ז pourriture *f*, putréfaction *f*
מַסּוֹעַ (9) ז טכנ transporteur (dispositif) *m*, tapis roulant
מָסוֹף (30) ז terminal *m*
מַסּוֹק (ר׳ ־קִים) ז hélicoptère *m*
מָסוֹר (31) ז délateur *m*
מָסוּר, מְסוּרָה ת (נאמן) dévoué
מַסּוֹר (21) ז scie *f*
מָסוֹרָה (—) נ Massore (texte biblique reçu) *f*
בַּעֲלֵי־הַמָּסוֹרָה ז״ר les massorètes *mpl*
מַסּוֹרִית (17) נ petite scie
מָסָרְתִּי, ־תִית ת massorétique, traditionnel
מְסוּתָא (—) נ ארמית bain *m*
בֵּי־מְסוּתָא établissement *m* de bains
מַסָּח תה״פ à tour de rôle
מִסְחָב (102) ז traînage *m*
מַסְחֵבָה (229) נ manoeuvres *fpl* dilatoires
מִסְחוּר (50) ז commercialisation *f*
מַסְחֵט (126) ז מטבח presse (à fruits) *f*
מִסְחָף (102) ז poussée *f*

|| נמס (417) פ"ע — fondre, se dissoudre
בהש נמס לבו — son courage tomba
|| מוסס (455) פ"י — faire fondre, dissoudre
|| התמוסס (488) פ"ע — fondre, se dissoudre
|| המס (529) פ"י — faire fondre, dissoudre, diluer
בהש המס את־לב־פ' — décourager qn
מסס (90) ז (קיבה של־מעלי־גרה) — panse *f*
מסע (94, ר' ־עים או ־עות) ז — voyage *m*
תעודת־מסע נ — sauf-conduit *m*
אבן־מסע נ — rocher *m* inébranlable
|| (בתנועת־נוער או בצבא) — marche *f*
|| (במשחק) — coup *m*
נצח בשלושה מסעים — gagner en trois coups
|| היסט מסעי־הצלב — les Croisades *fpl*
מסעד (102) ז (במכונה) — étai *m*, étançon *m*
|| (ברהיט) — appui *m*
מסעד־גב — dossier *m*
מסעד־יד — appuie-bras *m*, accoudoir *m*
|| בהש (משען) — appui, soutien *m*
מסעדה (224) נ — restaurant *m*
מסעה (225) ז — chaussée *f*
מסעיד (1) ז או מסעדן (91) ז — traiteur *m*
מסעף, ־עפת (ר' ־עפים, ־עפות) ת — ramifié
מסעף (102) ז — ramification *f*, bifurcation *f*
מסער, ־ערת (ר' ־ערים, ־ערות) ת — agité, orageux
|| בהש — furieux, emporté
מספג (122) ז — tampon-buvard *m*
מספד (122) ז — deuil *m*, lamentation *f*
קשר מספד — faire une oraison funèbre
מספוא (—) ז חקל — fourrage *m*
צמחי־מספוא ז"ר — plantes fourragères
מספור (41) ז — numérotation *f*
מספח (89) ז — supplément *m*
מספחה (225) נ °(מטפחת) — foulard *m*, fichu *m*
|| (שיירי־בגדים) — chiffons *mpl*
°מספחת (246) נ (מין־צרעת) — dartre *f*
מספיק, ־פקת (ר' ־פיקים, ־פיקות) ת — suffisant
תנאי מספיק — condition suffisante
תשובה מספקת — réponse satisfaisante
|| (ציון) מספיק — passable
מספיק בקשי — à peine passable, médiocre
בלתי־מספיק — insuffisant
|| מספיק תה"פ — assez
מספן (91) ז — dock *m* de carénage, bassin *m* de radoub
מספנה (223) נ — chantier naval
מספק (91) ז — embarras *m*, incertitude *f*, dilemme *m*
מספק (122) ז — fournisseur *m*
מספק, ־פקת (ר' ־פקים, ־פקות) ת — douteux
מספקני (או אני מספק) אם — je doute si
חובות מספקים — créances douteuses
1. מספר (91) ז — nombre *m*
מספר יסודי או מונה — nombre cardinal
מספר סדורי או סודר — nombre ordinal
מספר סתמי — nombre abstrait
מספר שלם — nombre entier
שם־מספר ז — nom *m* de nombre
לאין מספר — innombrable
ימים מספר או מספר ימים — quelques jours
|| (ציון־הכר) — numéro *m*
מספר־טלפון — numéro de téléphone
צבא מספר אישי — matricule *m*
|| דקדוק — nombre (singulier, pluriel) *m*
2. °מספר (91) ז (סיפור) — narration *f*, récit *m*
מספר (458) פ"י — numéroter
מספר (122) ז — narrateur *m*, conteur *m*
מספרה (223) נ — salon *m* de coiffure
מספרי, ־רית ת — numérique, numéral
ערך מספרי — valeur *f* numérique
מספרים (263) ז"ז — ciseaux *mpl*
מספרת (252) נ — tondeuse *f*
מסק (301) פ"י חקל — cueillir (des olives)
|| נמסק (388) פ"ע — être cueilli (olives)
מסק ← נסק
מסקה (223) נ — chaufferie *f*
מסקנה (222) נ — conclusion *f*, déduction *f*
בא לידי־מסקנה — conclure
מסקני, ־נית ת — conséquent, logique
מסקניות (47, בלי ר') נ — suite *f* dans les idées
מסקס, ־קסת (ר' ־קסים, ־קסות) ת — noueux (bois)

פֵּרוֹת מְסֻכָּרִים — fruits confits
מִסְכֶּרֶת (252) נ — sucrier *m*
מַסְכֵּת (ר׳ ־תִים) ז רפא — stéthoscope *m*
מַסֶּכֶת (ר׳ מַסְכְתוֹת) נ (מערכת־חוטים) — trame (du tisserand) *f*
|| (ארג) — tissu *m*
|| (חיבור) — traité *m*, article *m*, esquisse *f*
|| (הצגה) — revue *f*
|| בהש (מערכת) — assortiment *m*, série *f*
מַסֶּכֶת־שְׁקָרִים — tissu de mensonges
מַסֶּכֶת־קְלָפִים — jeu *m* de cartes
מַסֶּכְתָּא (ר׳ ־תָאוֹת) נ — traité *m*
מְסִלַּאי (62) ז — garde-voie *m*, cheminot *m*
מְסִלָּה (208) נ — chaussée *f*
מְסִלָּה רָמָה — chaussée surélevée, pont routier
מְסִלַּת־בַּרְזֶל — voie ferrée
הֻגָּה מִן־הַמְּסִלָּה — être écarté de la route
|| בהש מְסִלַּת־יְשָׁרִים — conduite vertueuse
מַסְלוּל (41) ז — voie *f*, route *f*
(של־פגז) — trajectoire *f*, itinéraire *m*
(של־כוכב־לכת) — orbite *f*
(בשדה־תעופה) — piste *f*
מַסְלוּל־הַמְרָאָה — piste d'envol
מַסְלוּל־נְחִיתָה — piste d'atterrissage
|| מַסְלוּל־לִמּוּדִים — programme *m* d'études
|| בהש יָרַד מִן־הַמַּסְלוּל — dérailler
חָזַר לְמַסְלוּלוֹ — reprendre son cours
מְסֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — à ridelles
מֻסְלְמִי, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש דת — musulman *n*
מְסֻלְסָל, ־סֶלֶת (ר׳ ־סָלִים, ־סָלוֹת) ת (שער) — bouclé
|| בהש סגנון מְסֻלְסָל — style fleuri
מַסְלָע (89) ז — terrain rocheux
מְסֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת — rocheux
מְסֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, לָּפוֹת) ת — faux
מִסְלָקָה (223) נ בנק — chambre *f* de compensation
מְסֻלֶּת, ־לֶּתֶת (ר׳ ־לָּתִים, ־לָּתוֹת) ת — fin, d'élite
מַסְמָא (—) נ (אבן) — pierre lourde
מִסְמוּס (41) ז — fusion *f*, liquéfaction *f*
|| בהש (התרככות) — amollissement *m*
מִסְמוּר (41, בלי ר׳) ז — clouage *m*, cloutage *m*
מַסְמִיר , ־רָה ת — qui hérisse
|| זואול מַסְמִירֵי־הָעוֹר ז״ר — échinodermes *mpl*
מִסְמָךְ (91) ז — document *m*
מֻסְמָךְ, ־מֶכֶת (ר׳ ־מָכִים, ־מָכוֹת) ת — compétent, autorisé
הָרָשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת — l'autorité compétente
הוֹדָעָה מֻסְמֶכֶת — avis autorisé
|| (כשיר לתפקיד) — qualifié, diplômé, breveté
מוֹרֶה מֻסְמָךְ — instituteur diplômé
מֻסְמָךְ לְרַבָּנוּת — gradué rabbin
מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הָרוּחַ — maître ès-lettres
מֻסְמָךְ לְמַדָּעֵי־הַטֶּבַע — maître ès-sciences
אָחוֹת מֻסְמֶכֶת — infirmière diplômée
מְסֻמָּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מָּמִים, ־מָּמוֹת) ת — intoxiqué, drogué
מְסַמֵּן (122) ז חקל — marqueur *m* de sillons
מִסְמֵס (460) פ״י (המס) — faire fondre, dissoudre
|| (ריכך) — amollir
בהש פָּנִים מְמֻסְמָסוֹת — visage défait
|| הִתְמַסְמֵס (494) פ״ע — fondre, se dissoudre, s'amollir
מְסַמְסָה (229) או מִסְמֹסֶת (256) נ — bouillie *f*, gadoue *f*
מַסְמֵר (122, ר׳ ־מְרִים או ־מְרוֹת) ז — clou *m*
תָּקַע מַסְמֵר — enfoncer un clou
בהש עָמַד כְּמַסְמֵר נָטוּעַ — rester planté là
כְּמַסְמְרוֹת נְטוּעִים — définitif et immuable
קָבַע מַסְמְרוֹת — fixer des règles
|| עממי מַסְמֵר־הָעוֹנָה — le clou de la saison
מִסְמֵר (460) פ״י — clouer, clouter
מְסֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — cloué, clouté
|| (זקוף) — raide, hérissé
מַסְמְרוֹן (21) ז — petit clou
מַסְמֶרֶת (252) נ — rivet *m*
מְסֻנְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת — chaussé de sandales
(מכונית) — bloqué au sabot de Denver
מְסַנֵּן (122) ז — filtre *m*
מְסַנֶּנֶת (254) נ — filtre *m*, passoire *f*
מְסַנֶּנֶת־כִּיּוֹר — crapaudine *f*
מְסֻנָּר, ־נֶּרֶת (ר׳ ־נָּרִים, ־נָּרוֹת) ת — vêtu d'un tablier
מָסַס (358) פ״ע — fondre, se dissoudre

מַעְבֵּר (122) ז חקל	fourche *f*
מְעֻבָּר, ־בֶּרֶת (ר׳ ־בָּרִים, ־בָּרוֹת) ת	gros, grossi
אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת	femme enceinte
‖ (בלוח העברי) חֹדֶשׁ מְעֻבָּר	mois plein (de 30 jours)
שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת	année *f* embolismique
מַעְבָּרָה (ר׳ מַעְבָּרוֹת) נ (מעבר)	passage *m*, gué *m*
‖ (ר׳ מַעְבָּרוֹת)	camp *m* de transit
‖ (ספינת־מעבר)	bac transbordeur
מַעְבֹּרֶת (257) נ	bac transbordeur
‖ (להובלת חיילים)	transport *m* de troupes
‖ בהש (שביל בשערות)	raie (dans les cheveux) *f*
מַעְבְּרָן (97) ז	passeur *m*
מְעֻבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת	moisi
מַעְגִּילָה (201) נ (מכבש)	compresseur *m*
‖ (לגיהוץ)	calandre *f*
‖ (לבצק)	rouleau *m* à pâte
מַעְגָּל (91) ז מתמט	cercle *m*, circonférence *f*
חֲצִי־מַעְגָּל	demi-cercle *m*
רְבִיעַ־מַעְגָּל	quart *m* de cercle
מַעְגָּל חוֹסֵם/חָסוּם	cercle circonscrit / inscrit
מַעְגָּלִים מְרֻכָּזִיִּים	cercles concentriques
בהש מַעְגַּל־קְסָמִים	cercle vicieux
‖ (מחול)	ronde *f*
‖ חשמל	circuit *m*
‖ בהש מַעְגְּלֵי־יֹשֶׁר	les sentiers *mpl* de la vertu
מְעַגֵּל (ר׳ ־גְּלִים) ז	traceur *m* de cercles
חוֹנִי הַמְעַגֵּל	Honi le traceur de cercles
מְעֻגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת	rond, arrondi
מִסְפָּר מְעֻגָּל	chiffre rond
מַעְגָּלָה (223) נ	cercle *m*, ronde *f*
מַעְגָּלִי, ־לִית ת	circulaire
מְעֻגָּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גָּמִים, ־גָּמוֹת) ת	triste, morne
מַעֲגָן (92) ז	jetée *f*, rade *f*, mouillage *m*
בְּרֵכַת־מַעֲגָן נ	bassin *m* d'amarrage
מַעַד (152) ז	défaillance *f*, faux-pas *m*
מָעַד (326) פ״ע	trébucher, chanceler
‖ נִמְעַד (397) פ״ע	trébucher, chanceler
‖ הִתְמָעֵד (475) פ״ע	trébucher, chanceler
‖ הִמְעִיד (502) פ״י	faire trébucher
מְעֻדְכָּן, ־כֶּנֶת (ר׳ ־כָּנִים, ־כָּנוֹת) ת	tenu à jour, à la page
1. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנִּים או ־דַנּוֹת) ז (מטעם)	friandise *f*
מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ	délices royales
מַעֲדַנּוֹת תה״פ	paisiblement
2. מַעֲדָן (ר׳ ־דַנּוֹת) ז (קשר)	lien *m*, chaîne *f*
מַעֲדַנּוֹת־כִּימָה	les rênes *fpl* des Pléiades
‖ מַעֲדַנּוֹת תה״פ (שמואל א ט״ו ל״ב)	chargé de chaînes
מַעְדֵּן (122) ז	minerai *n*
מְעֻדָּן, ־דֶּנֶת (ר׳ ־דָּנִים, ־דָּנוֹת) ת	délicat, fin
מַעְדֵּר (122) ז חקל	bêche *f*, houe *f*
מָעָה (211) נ (גרגר)	grain (de sable) *m*
‖ (גרעין)	noyau *m*
‖ (מטבע קדום)	*ma'a* (monnaie ancienne) *f*
‖ מָעוֹת	monnaie *f*, argent *m*
בַּעַל־מָעוֹת	homme *m* riche
1. מָעוֹג (30) ז (עוגה)	gâteau *m*, galette *f*
2. מָעוֹג (30) ז (העויה)	grimace *f*
מְעוֹג־יָד	geste *m* de la main
3. מָעוֹג (30) ז צמח	mauve marine
מְעוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר׳ ־דְדִים, דְדוֹת) ת	encourageant
מַעֲוָה (207) נ	faute *f*, méfait *m*
מַעֲוֶה (76) ז	grimace *f*, contorsion *f*
מָעוֹז או מָעֹז (150) ז	refuge *m*, abri *m*, citadelle *f*
‖ בהש	protection *f*, défense *f*
מְעוּט, מְעוּטָה ת	restreint, rare, peu nombreux
מְעוּט־דְּמוּת	de peu de prestance, déprécié
מְעוּטֵי־יְכֹלֶת	les économiquement faibles
מְעוּט־תּוֹרָה	peu instruit, ignorant
מְעוֹט (30) ז צבא	catapulte *f*
מִעוּט (50) ז (החלק הקטן)	minorité *f*
מִעוּט לְאֻמִּי	minorité nationale
מִעוּט מְבֻטָּל	une infime minorité
הָרַע בְּמִעוּטוֹ	le moindre mal
‖ (צמצום)	diminution *f*, réduction *f*
מִעוּט־שֵׁנָה	un minimum de sommeil
מִעוּט־דְּמוּת	dépréciation *f*
‖ (כמות קטנה)	petite quantité, petitesse *f*

מִסְקָר (91) ז — revue *f*, inspection *f*, aperçu *m*
מִסְקָרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — curieux
מָסַר (301) פ״י — livrer, transmettre, remettre
מָסַר דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן — faire son rapport
מָסַר יְדִיעוֹת — transmettre des nouvelles
מָסַר מוֹדָעָה — faire une déclaration
מָסַר נַפְשׁוֹ עַל־ — se sacrifier pour
|| נִמְסַר (388) פ״ע — être remis, être transmis
נִמְסַר לִי שֶׁ־ — on m'a informé que
|| הִתְמַסֵּר (466) פ״ע — se livrer, se dévouer
הִתְמַסֵּר לַעֲבוֹדָתוֹ — se consacrer à son travail
מֶסֶר (166) ז — message *m*
מַסָּר (91) ז — scie *f*
מְסֻרְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — embarrassé
מְסֹרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת — alterné
|| (מצוייר בסריג) חַלּוֹן מְסֹרָג — fenêtre grillagée
מַסְרֵגָה (229) נ — aiguille *f* à tricoter
מַסָּרָה (223) נ — scierie *f*
מַסְרֵט (122) ז — pointe *f* à tracer, tire-ligne *m*
1. מַסְרֵטָה (229) נ — caméra (de prises de vue) *f*
2. מַסְרֵטָה (229) נ (מכשיר־נגרות) — trusquin *m*
מְסַרְטֵט (122) ז — dessinateur industriel
מַסְרִיט (1) ז — opérateur *m* de cinéma
מַסְרֵךְ (122) ז — sous-ventrière *f*
מַסְרָן (97) ז — massorète *m*
מְסֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת — châtré, castré
סוּס מְסֹרָס — hongre *m*
|| בהש (משובש) — déformé, tronqué
יְדִיעָה מְסֹרֶסֶת — information inexacte
מִקְרָא מְסֹרָס — anacoluthe *f*
מַסְרֵף ← מַשְׂרֵף
1. מַסְרֵק (127) ז — peigne *m*
2. מַסְרֵק (122) ז צמח — peigne *m* de Vénus
מַסְרֵקָה (229) נ טכנ — peigneuse *f*, cardeuse *f*
1. מָסֹרֶת (מְסֹרֶת־, מָסָרְתּוֹ, מָסוֹרוֹת) נ — tradition *f*
שׁוֹמֵר־מָסֹרֶת — traditionaliste
2. °מָסֹרֶת (מְסֹרֶת־, בלי ר׳) נ (יחזקאל כ׳ ל״ז) — lien *m*
מָסָרְתִּי, ־תִּית ת — traditionnel
מֹסֶת ← [סות]
מִסְתַּבֵּר, מִסְתַּבְּרָא ← סבר
מִסְתַּגֵּף, ־גֶּפֶת (ר׳ ־גְּפִים, ־גְּפוֹת) ש — ascète *n*

מִסְתָּו, ־תָּוֶת (ר׳ ־תָּוִים, ־תָּווֹת) ת — automnal
|| בהש (קודר) — maussade, grognon
מִסְתּוֹבֵב, ־בֶבֶת ת — rotatif, rotatoire
מִסְתּוֹר (21) ז — refuge *m*, abri *m*, crypte *f*
|| מִסְתּוֹרִין ז״ר — mystère *m*
מִסְתּוֹרִי, ־רִית ת — mystérieux, secret
מִסְתּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — attitude mystérieuse
מַסְתּוֹרִית (17) נ — bobine *f*, moulinet *m*, tambour *m*
מִסְתַּכֵּל (ר׳ ־כְּלִים) ז — spectateur *m*
מַסְתֵּם (122) ז — valve *f*
מַסְתֵּמָה (229) נ — bouchon *m*, tampon *m*
מִסְתַּנֵּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — infiltré *n*
מִסְתַּעֲרֵב (ר׳ ־עַרְבִים) ז — arabisant *m*
מִסְתְּפִינָא ← סְפָא
מִסְתָּר (91) ז — cachette *f*, refuge *m*
|| בְּמִסְתָּר או בְּמִסְתָּרִים — en secret, en cachette
מְסַתֵּת (ר׳ ־תְּתִים) ז — tailleur *m* de pierres
מְעֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — nuageux
מַעְבָּד (97) ז — action *f*, activité *f*, oeuvre *f*
מְעֻבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — travaillé
אֲדָמָה מְעֻבֶּדֶת — terre cultivée
מוּצָר מְעֻבָּד — produit manufacturé
סִפּוּר מְעֻבָּד — récit adapté
מַעְבָּדָה (223) נ — laboratoire *m*
מַעְבְּדָן (ר׳ ־בְּדָנִים) ש — laborantin *n*
מַעְבַּדְתִּי, ־תִּית ת — de laboratoire
מַעֲבֶה (73) ז חשמל — condensateur *m*
מַעֲבֶה (76) ז — épaisseur *f*
מְעֻבֶּה, ־בָּה ת — épais, dense, compact
מַעְבּוֹרַאי (61) ז — passeur *m*
מַעְבָּט (92) ז — cuve *f*
מַעֲבָטָה (223) נ — mont-de-piété *m*
מַעֲבִיד (1) ז — employeur *m*
מַעֲבִית (17) נ — fourré *m*, taillis *m*
מַעֲבָר (92) ז — passage *m*, gué *m*
בְּחִינַת־מַעֲבָר נ — examen *m* de passage
סְחוֹרַת־מַעֲבָר נ — marchandise *f* en transit
תְּעוּדַת־מַעֲבָר נ — laissez-passer *m*
תְּקוּפַת־מַעֲבָר נ — période *f* de transition
אֵין מַעֲבָר — passage interdit

לְפִי־מִעוּט־דַּעְתִּי selon ma modeste opinion
מָעוּךְ, מְעוּכָה ת écrasé, broyé, froissé
‖ (תחוב) planté, fiché
‖ בהש בְּקוֹל מָעוּךְ d'une voix sourde
מְעוּךְ (50) ז écrasement *m*, compression *f*
מְעוֹלָל (ר׳ ־לָלִים) ז gamins *mpl*, marmaille *f*
מָעוֹן (33) ז demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹן־קַיִץ résidence d'été
מְעוֹנוֹת־עוֹבְדִים cité ouvrière
‖ (של־חיות) repaire *m*, tanière *f*
מְעוֹן־אֲרָיוֹת repaire de lions
מְעוֹנָה (201) נ demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹנוֹעַ (146) ז caravane (véhicule) *f*
מְעוֹנֵן (ר׳ ־נְנִים) ז magicien *m*, sorcier *m*
מָעוֹף או מְעוּף (30, ר׳ מְעוֹפִים) ז vol *m*, essor *m*
מִמְּעוֹף־הַצִּפּוֹר à vol d'oiseau
בִּמְעוֹף־עַיִן en un clin d'oeil
‖ בהש שִׁיר חֲסַר־מָעוֹף poème *m* sans envolée
°מְעוּף (30, בלי ר׳) ז obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מְעוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) volant
מָעוּץ, מְעוּצָה ת ligneux
מָעוֹר (30) ז nudité *f*, défectuosité *f*
מְעוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת qui réveille
שָׁעוֹן מְעוֹרֵר réveille-matin *m*
מְעֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת tordu, tortueux
מַעֲוָת (91) ז רפא entorse *f*
מָעֹז ← מָעוֹז
מַעֲזָבָה (229) נ désert *m*, endroit délaissé
מַעֲזִיבָה (201) נ enduit *m*, couche *f* de bitume
‖ (גג) toiture *f*, couche *f* de chaume
מָעֹזֶן (ר׳ מָעֻזְּנִים) ז forteresse *f*, citadelle *f*
מְעַט, מְעַטָּה ת peu nombreux
מְעַט־מַיִם un peu d'eau
מְתֵי־מְעַט ז״ר peu de gens
מִקְדָּשׁ־מְעַט ז sanctuaire *m* en miniature
מְעַטִּים יוֹדְעִים peu de gens savent
‖ מְעַט תה״פ peu, un peu
יָשַׁנְתִּי מְעַט j'ai dormi un peu
מְעַט מְעַט peu à peu
מְעַט מִן־הַמְּעַט או מְעַט מִזְעָר un tout petit peu
עוֹד מְעַט encore un peu, sous peu

כִּמְעַט presque
כִּמְעַט שֶׁנָּפַלְתִּי je serais presque tombé
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי à peine avais je passé
הַמְעַט כִּי...? ne suffit-il pas que...?
מָעַט (326) פ״ע (פחת) diminuer, décroître
‖ (היה קטן) être peu nombreux
אִם יִמְעַט הַבַּיִת si la famille est trop petite
‖ נִמְעַט (397) פ״ע diminuer, s'amoindrir
‖ מִעֵט (435) פ״י diminuer, réduire
מְמַעֲטִים בְּשִׂמְחָה on réduit les réjouissances
לְמַעֵט en excluant, non compris
‖ הִתְמַעֵט (472) פ״ע s'amoindrir, se rapetisser
הִתְמַעֵט הַדּוֹר l'époque est pauvre en grands hommes
‖ הִמְעִיט (502) פ״י diminuer, réduire
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט qu'on fasse peu ou beaucoup
°מָעֹט, מְעֻטָּה ת (חרב) effilé, tranchant
מַעֲטֶה (76) ז enveloppe *f*, manteau *m*
בהש מַעֲטֵה־תְהִלָּה vêtement *m* de gloire
‖ ספנ agrès *mpl*, gréement *m*
מַעֲטִישׁ, ־שָׁה ת qui fait éternuer
גַּז מַעֲטִישׁ gaz *m* sternutatoire
מַעֲטָן (92) ז cuve (pour olives) *f*
מַעֲטָף (92) ז enveloppe *f*
מְעֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת enveloppé
‖ (ספר) broché
מַעֲטָפָה (219) נ enveloppe *f*, jaquette (de livre) *f*
מַעֲטְפִית (17) נ צמח involucre *m*
מַעֲטֶפֶת (250) נ °(בגד) manteau *m*
‖ (של ספר) couverture (d'un livre broché) *f*
‖ צמח bractées *fpl*
‖ מתמט (של־גליל וכו׳) surface latérale
מְעֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת couronné, orné, illustré
מְעֻטְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת goudronné
1. מְעִי (זוגי מֵעַיִם, מְעֵי־) ז אנטום intestin *m*
מְעִי אָטוּם caecum *m*
מְעִי גַס gros intestin
מְעִי דַק intestin grêle

בְּנֵי־מֵעַיִם ז״ר — intestins *mpl*, entrailles *fpl*
הָמוּ מֵעָיו לְ־ או עַל־ — s'attendrir au sujet de
2. מְעִי (—) ז (גל) — tas *m*, monceau *m*
מְעִי־מַפָּלָה — tas de ruines
מְעִידָה (201) נ — chute *f*, faux pas
מְעִיטָה (201) נ — diminution *f*
מָעִיךְ, מְעִיכָה ת — compressible
מְעִיכָה (201) נ — compression *f*, froissement *m*
מְעִיל (1) ז — manteau *m*, veste *f*
מְעִיל־גֶּשֶׁם — imperméable *m*
מְעִיל עֶלְיוֹן — pardessus *m*
מְעִילָה (201) נ — fraude *f*, escroquerie *f*
|| דת — abus *m* d'objets sacrés
מְעִילוֹן (ר׳ ־נִים) ז — veston *m*, jaquette *f*
מֵעַיִם ← 1. מְעִי
1. מַעְיָן (91, ר׳ גם מַעְיָנוֹת 223) ז — source *f*, fontaine *f*
בהש כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר — comme une fontaine jaillissante
2. מַעְיָן (91) ז (מחשבה) — pensée *f*, attention *f*
מַעְיָנַי בָּךְ — mes pensées vont vers toi
1. מְעֻיָּן (91) ז מתמט — losange *m*
2. מְעֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת — équilibré
מַעְיָנָה (222) נ רפא — colique *f*
מֵעִיק, מְעִיקָה ת — accablant, déprimant
מְעֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — urbanisé
מְעִית (17) נ — petite pièce de monnaie
מָעַךְ (326) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| נִמְעַךְ (397) פ״ע — être écrasé, être meurtri
|| מִעֵךְ (435) פ״י — écraser, meurtrir, froisser
|| מִעֵךְ אֶת־קוֹלוֹ — assourdir sa voix
|| הִתְמַעֵךְ (472) פ״ע — être écrasé, s'écraser
מַעַךְ (מַעַךְ־, מְעָכִים, מַעֲכֵי־) ז — emboutissage *m*
מְעֻכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — handicapé
|| (נדחה) — différé
1. מַעַל (152) ז — fraude *f*, abus *m* de confiance
יָדוֹ הָיְתָה בַּמַּעַל — être complice
נִשְׁאַר מַעַל — rester sans effet
2. מַעַל (—) ז — hauteur *f*
מִמַּעַל — en haut, au-dessus
מָעַל (326) פ״ע (בְּ־) — abuser, frauder
מָעַל בֶּאֱמוּן — commettre un abus de confiance
מָעַל בְּתַפְקִיד — commettre un abus de pouvoir
|| דת — abuser d'objets sacrés
מֹעַל (197, בלי ר׳) ז — élévation *f*, action *f* de lever
בְּמֹעַל־יָד — en levant la main
מַעֲלָה (209) נ (מדרגה) — marche *f*
|| (קומה עליונה) — étage supérieur
|| בהש (מעמד) — rang *m*, dignité *f*
|| (יתרון) — avantage *m*, mérite *m*
הוֹד־מַעֲלָתוֹ — Son Excellence
|| (עלייה) — montée *f*, pèlerinage *m*
יְסוּד־הַמַּעֲלָה ז — début *m* de l'immigration
|| מתמט — degré *m*
זָוִית בַּת־תִּשְׁעִים־מַעֲלוֹת — angle *m* de 90 degrés
מַעֲלוֹת־חֹם — degrés de température
מַעְלָה תה״פ — en haut
מַעְלָה מַעְלָה — de plus en plus haut
לְמַעְלָה — en haut, vers le haut
הִסְתַּכֵּל מִלְמַעְלָה — regarder d'en haut
לְמַעְלָה רֹאשׁ — par-dessus la tête
מִגִּיל־עֶשְׂרִים וָמַעְלָה — à partir de vingt ans et au-delà
זֶה לְמַעְלָה מִכֹּחוֹתַי — cela dépasse mes forces
רְאֵה לְמַעְלָה — voir ci-dessus
|| (כינוי לשמיים) — là-haut, le ciel, Dieu *m*
בֵּית־דִּין שֶׁל־מַעְלָה — le tribunal divin
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל־מַעְלָה — la Jérusalem céleste
1. מַעֲלֶה (74) ז — montée *f*, ascension *f*
מַעֲלֵה־הָעִיר — la montée vers la ville
שִׁיר־הַמַּעֲלוֹת — chant *m* des montées
|| °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*
2. מַעֲלֶה ← עָלָה
מַעֲלֵה־גֵרָה — ruminant
אֵינוֹ מַעֲלֶה וְאֵינוֹ מוֹרִיד — cela ne fait ni chaud ni froid
מְעֻלֶּה, ־לָּה ת — excellent, d'élite, supérieur
תַּלְמִיד מְעֻלֶּה — excellent élève
|| שׁוֹכֵן מְעָלִים — habitant des hauteurs (Dieu)
מְעֻלָּז, ־לֶּזֶת (ר׳ ־לָּזִים, ־לָּזוֹת) ת — joyeux, gai

לְפִי־מִעוּט־דַּעְתִּי — selon ma modeste opinion
מָעוּךְ, מְעוּכָה ת — écrasé, broyé, froissé
|| (תחוב) — planté, fiché
|| בהש בְּקוֹל מָעוּךְ — d'une voix sourde
מִעוּךְ (50) ז — écrasement *m*, compression *f*
מְעוֹלָל (ר׳ ־לָלִים) ז — gamins *mpl*, marmaille *f*
מָעוֹן (33) ז — demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹן־קַיִץ — résidence d'été
מְעוֹנוֹת־עוֹבְדִים — cité ouvrière
|| (של־חיות) — repaire *m*, tanière *f*
מְעוֹן־אֲרָיוֹת — repaire de lions
מְעוֹנָה (201) נ — demeure *f*, résidence *f*
מְעוֹנוֹעַ (146) ז — caravane (véhicule) *f*
מְעוֹנֵן (ר׳ ־נְנִים) ז — magicien *m*, sorcier *m*
מָעוֹף או מָעוּף (30, ר׳ מְעוֹפִים) ז — vol *m*, essor *m*
מִמְּעוּף־הַצִּפּוֹר — à vol d'oiseau
בִּמְעוּף־עַיִן — en un clin d'oeil
|| בהש שִׁיר חֲסַר־מָעוֹף — poème *m* sans envolée
°מָעוּף (30, בלי ר׳) ז — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
מְעוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר׳ ־פְפִים, ־פְפוֹת) — volant
מָעוּץ, מְעוּצָה ת — ligneux
מָעוֹר (30) ז — nudité *f*, défectuosité *f*
מְעוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת — qui réveille
שְׁעוֹן מְעוֹרֵר — réveille-matin *m*
מְעֻוָּת, ־וֶּתֶת (ר׳ ־וָּתִים, ־וָּתוֹת) ת — tordu, tortueux
מַעֲוָת (91) ז רפא — entorse *f*
מָעֹז ← מָעוֹז
מַעֲזָבָה (229) נ — désert *m*, endroit délaissé
מַעֲזִיבָה (201) נ — enduit *m*, couche *f* de bitume
|| (גג) — toiture *f*, couche *f* de chaume
מָעֹזֶן (ר׳ מָעֻזְנִים) ז — forteresse *f*, citadelle *f*
מְעַט, מְעַטָּה ת — peu nombreux
מְעַט־מַיִם — un peu d'eau
מְתֵי־מְעַט ז״ר — peu de gens
מִקְדַּשׁ־מְעַט ז — sanctuaire *m* en miniature
מְעַטִּים יוֹדְעִים — peu de gens savent
|| מְעַט תה״פ — peu, un peu
יָשַׁנְתִּי מְעַט — j'ai dormi un peu
מְעַט מְעַט — peu à peu
מְעַט מִן־הַמְּעַט או מְעַט מִזְעָר — un tout petit peu
עוֹד מְעַט — encore un peu, sous peu

כִּמְעַט — presque
כִּמְעַט שֶׁנָּפַלְתִּי — je serais presque tombé
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי — à peine avais je passé
הַמְעַט כִּי...? — ne suffit-il pas que...?
מָעַט (326) פ״ע (פחת) — diminuer, décroître
|| (היה קטן) — être peu nombreux
אִם יִמְעַט הַבַּיִת — si la famille est trop petite
|| נִמְעַט (397) פ״ע — diminuer, s'amoindrir
|| מִעֵט (435) פ״י — diminuer, réduire
מְמַעֲטִים בְּשִׂמְחָה — on réduit les réjouissances
לְמַעֵט — en excluant, non compris
|| הִתְמַעֵט (472) פ״ע — s'amoindrir, se rapetisser
הִתְמַעֵט הַדּוֹר — l'époque est pauvre en grands hommes
|| הִמְעִיט (502) פ״י — diminuer, réduire
אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט — qu'on fasse peu ou beaucoup
°מָעֹט, מְעֻטָּה ת (חרב) — effilé, tranchant
מַעֲטֶה (76) ז — enveloppe *f*, manteau *m*
בהש מַעֲטֵה־תְהִלָּה — vêtement *m* de gloire
|| ספנ — agrès *mpl*, gréement *m*
מַעֲטִישׁ, ־שָׁה ת — qui fait éternuer
גַּז מַעֲטִישׁ — gaz *m* sternutatoire
מַעֲטָן (92) ז — cuve (pour olives) *f*
מַעֲטָף (92) ז — enveloppe *f*
מְעֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת — enveloppé
|| (ספר) — broché
מַעֲטָפָה (219) נ — enveloppe *f*, jaquette (de livre) *f*
מַעֲטֶפֶת (17) נ צמח — involucre *m*
מַעֲטֶפֶת (250) נ °(בגד) — manteau *m*
|| (של ספר) — couverture (d'un livre broché) *f*
|| צמח — bractées *fpl*
|| מתמט (של־גליל וכו׳) — surface latérale
מְעֻטָּר, ־טֶּרֶת (ר׳ ־טָּרִים, ־טָּרוֹת) ת — couronné, orné, illustré
מְעֻטְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — goudronné
1. מְעִי (זוגי מֵעַיִם, מְעֵי־) ז אנטום — intestin *m*
מְעִי אָטוּם — caecum *m*
מְעִי גַּס — gros intestin
מְעִי דַּק — intestin grêle

מַעְפָּל (91) ז — acte audacieux, témérité *f*
מְעֻפָּר, ־פֶּרֶת (ר׳ ־פָּרִים, ־פָּרוֹת) ת — poussiéreux
מַעְפֹּרֶת (256) נ — blouse *f*
מְעֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — moisi
מְעַצֵּב (132) ז — façonneur *m*
מַעֲצָב (92) ז — tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצֵבָה (229) נ — tristesse *f*, chagrin *m*
מַעֲצָד (92) ז (כלי־נגרים) — plane *f*, rabot *m*
מַעֲצֶה (76) ז — fût *m*, manche *m*, crosse *f*
מְעֻצֶּה, ־צָּה ת — ligneux
מַעְצוֹר (21) ז (עיכוב) — empêchement *m*, frein *m*
‖ (הפרעה מיכנית) — arrêt *m*, enrayage *m*
‖ (בפסיכולוגיה) — inhibition *f*, handicap *m*
אֵין לוֹ מַעְצוֹרִים — rien ne le retient
מַעֲצִיב, ־בָה ת — affligeant, douloureux
מַעֲצֵם (ר׳ ־צְמִים) ז טכנ — amplificateur *m*
מַעֲצָמָה (219) נ — puissance *f*
מַעֲצָר (92) נ — arrestation *f*, détention *f*
מַעֲצַר־בַּיִת — arrêts *mpl* à domicile, consigne *f*
מַעֲצֵר (ר׳ ־צְרִים) ז טכנ — frein *m*
מַעֲצַר־אֲוִיר — frein à air comprimé
מְעֻצָּר, ־צֶּרֶת (ר׳ ־צָּרִים, ־צָּרוֹת) ת — retenu, inhibé
מַעְצֶרֶת (252) נ חקל — presse (d'olives) *f*
מַעֲקָב (92) ז — action *f* de suivre de près
‖ ספרנות — rappel *m* de fiches
מְעֻקָּב, ־קֶּבֶת (ר׳ ־קָּבִים, ־קָּבוֹת) ת — cubique
מֶטֶר מְעֻקָּב — mètre cube
‖ מתמט מִשְׁוָאָה מְעֻקֶּבֶת — équation *f* du 3e degré
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב — racine *f* cubique
מַעֲקֹבֶת (256) נ מוס — séquence *f*
מַעֲקֶה (76) ז — parapet *m*, rampe *f*
מַעֲקֵה־בְּטִיחוּת — garde-fou *m*
מַעֲקוֹל (21) ז — sinuosité *f*, méandre *m*
מַעֲקוֹן (21) ז — balustrade *f*
מַעֲקוֹף (21) ז — refuge (au milieu d'une rue) *m*
1. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת — tortueux
2. מְעֻקָּל, ־קֶּלֶת (ר׳ ־קָּלִים, ־קָּלוֹת) ת — séquestré, confisqué, mis sous scellés
מְעֻקָּם, ־קֶּמֶת (ר׳ ־קָּמִים, ־קָּמוֹת) — tordu
מַעֲקָף (92) ז — déviation *f*, rocade *f*

מְעֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — contourné
מְעֻקָּץ, ־קֶּצֶת (ר׳ ־קָּצִים, ־קָּצוֹת) ת — piqué
‖ (בעל־עוקץ) — pointu
מְעַקֵּר (ר׳ ־קְּרִים) ז — stérilisateur *m*
מְעַקֵּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קְּרִים, ־קְּרוֹת) ת — antiseptique
מְעֻקָּר, ־קֶּרֶת (ר׳ ־קָּרִים, ־קָּרוֹת) ת — stérilisé
מַעֲקָרָה (219) נ — chambre *f* de stérilisation
מַעֲקָשׁ (98) ז — sinuosité *f*, détour *m*
‖ בהש מַעֲקַשִּׁים — difficultés *fpl*, embarras *mpl*
מְעֻקָּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קָּשִׁים, ־קָּשׁוֹת) ת — obstiné
מַעַר (152) ז — nudité *f*
‖ (מקום פתוח) — clairière *f*
מְעֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — mélangé, mêlé, impliqué
מְעֹרָב עִם־הַבְּרִיּוֹת — sociable
בֵּית־סֵפֶר מְעֹרָב — école *f* mixte
מֶשֶׁק מְעֹרָב — polyculture *f*
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים — sentiments mitigés
מתמט מִסְפָּר מְעֹרָב — nombre *m* fractionnaire
‖ בִּמְעֹרָב תה״פ — pêle-mêle
1. מַעֲרָב (92, בלי ר׳) ז — ouest *m*, occident *m*
אַרְצוֹת־הַמַּעֲרָב נ״ר — les pays occidentaux
מִמַּעֲרָב לְ־ — à l'ouest de
נָסַע מַעֲרָבָה — partir en direction de l'ouest
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ (בארה״ב) — le Far West
2. מַעֲרָב (92) ז (סחורה) — marchandise *f*, troc *m*
מַעַרְבָא (—) ז ארמית — ouest *m*
מְעֻרְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — mélangé
מַעֲרְבוֹן (ר׳ ־נִים) ז (סרט) — western *m*
מְעֹרָבוּת (46) נ — immixtion *f*, implication *f*, intervention *f*
מַעֲרָבִי, ־בִית ת — de l'ouest, occidental
‖ (של־צפון־אפריקה) — maghrébin
מַעֲרָבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — civilisation occidentale
מַעַרְבֹּל (91) ז — tourbillon *m*, remous *m*
מְעַרְבֵּל (122) ז — bétonnière *f*, mixeur *m*, malaxeur *m*
מְעַרְבֹּלֶת (256) נ — tourbillon *m*, remous *m*
מַעַרְגֹּלֶת (256) נ — laminoir *m*
מְעָרָה (212) נ — caverne *f*, antre *m*
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת ז״ר — troglodytes *mpl*

מְעַלְיָא (ר׳ מְעַלְיָתָא) ת ארמית	bon, excellent
מִלֵּי מְעַלְיָתָא	belles paroles
מַעֲלִית (17) נ	ascenseur *m*
מַעֲלָל (92) ז	acte *m*, action *f*, exploit *m*
רַע־מַעֲלָלִים	méchant, scélérat
מְעֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת	caché, secret
מֵעְלָן תה״פ	en haut
לְמֵעְלָן	en haut, ci-dessus
מְעֻלָּף, ־לֶּפֶת (ר׳ ־לָּפִים, ־לָּפוֹת) ת	orné, incrusté
מַעֲמָד (92, ר׳ מַעֲמָדוֹת) ז (מקום)	emplacement *m*
‖ (מצב)	situation *f*, position *f*
הֶחֱזִיק מַעֲמָד	tenir bon, tenir ferme
‖ (כינוס)	assemblée *f*, cérémonie *f*
מַעֲמַד־הַר־סִינַי	la révélation du Sinaï
מַעֲמָד הִיסְטוֹרִי	événement *m* historique
בְּאוֹתוֹ מַעֲמָד	séance tenante, à cette occasion
בְּמַעֲמַד־	en présence de
‖ (בתאטרון)	scène (partie d'un acte) *f*
‖ (בסוציולוגיה)	classe *f*
הַמַּעֲמָד הַבֵּינוֹנִי	la classe moyenne
מַעֲמַד־הַפּוֹעֲלִים	la classe ouvrière
היסט הַמַּעֲמָד הַשְּׁלִישִׁי	le Tiers-état
מִלְחֶמֶת־מַעֲמָדוֹת נ	lutte *f* des classes
מַעֲמָד חֶבְרָתִי	standing *m*
‖ (בתקופת בית שני)	députation *f*
אַנְשֵׁי־מַעֲמָד ז״ר	la députation de service
‖ (בסיס)	support *m*, socle *m*
מָעֳמָד (92) ז	endroit *m* où poser le pied
מֻעֲמָד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מָדִים, ־מָדוֹת) ש	candidat *n*
מְעַמֵּד (ר׳ ־מְּדִים) ז	metteur *m* en pages
מְעֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת	debout
בִּמְעֻמָּד תה״פ	debout
‖ (חומר מודפס)	mis en pages
מֻעֲמָדוּת (46) נ	candidature *f*
הִצִּיג מֻעֲמָדוּתוֹ	présenter sa candidature
מַעֲמָדִי, ־דִית ת	de classe (sociale)
תּוֹדָעָה מַעֲמָדִית	conscience *f* de classe
מַעֲמָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	esprit *m* de classe
מַעֲמִיד (1) ז	support *m*, étai *m*
מְעַמֵּל (ר׳ ־מְּלִים) ז	maître *m* de gymnastique
מְעֻמְלָן, ־לֶנֶת (ר׳ ־לָנִים, ־לָנוֹת) ת	amidonné
מַעֲמָס (92) ז	charge *f*, poids *m*, tonnage *m*
מַעֲמַס־אֳנִיָּה	capacité *f* d'un bateau
מַעֲמָסָה (219) נ	charge *f*, fardeau *m*
הָיָה לְמַעֲמָסָה עַל־פְּ׳	être à charge à qn
מַעֲמָק (98) ז	profondeur *f*
מִמַּעֲמַקֵּי־הַלֵּב	des profondeurs du coeur
‖ צבא פְּצָצַת־מַעֲמַקִּים	bombe sous-marine
מְעֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת	approfondi
1. מַעַן (ר׳ מְעָנִים) ז (כתובת)	adresse *f*
עָזַב לְלֹא־מַעַן	partir sans laisser d'adresse
‖ ← לְמַעַן	
2. מַעַן (—) ז (תשובה)	réponse *f*
מִעֵן (326 נ) פ״י	adresser (par la poste)
‖ נִמְעַן (397 נ) פ״ע	être destinataire (d'un envoi)
‖ מִעֵן (435 נ) פ״י	écrire l'adresse (d'une lettre)
מַעֲנָב (92) ז טכנ	élingue *f*
מְעֻנָּג, ־נֶּגֶת (ר׳ ־נָּגִים, ־נָּגוֹת) ת	délicat, raffiné
מְעֻנָּד, ־נֶּדֶת (ר׳ ־נָּדִים, ־נָּדוֹת) ת	orné, paré
מַעֲנָה (209) נ חקל	sillon *m*, terre *f* arable
מַעֲנֶה (74) ז	réponse *f*, réplique *f*
מַעֲנֶה רַךְ	propos conciliant
מַעֲנֵה־לָשׁוֹן	repartie *f*, facilité *f* de parole
מְעֻנֶּה, ־נָּה ת	torturé, maltraité
קָדוֹשׁ מְעֻנֶּה	martyr *m*
מְעַנְיֵן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יְּנִים, ־יְּנוֹת) ת	intéressant
מְעֻנְיָן, ־יֶּנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת	intéressé, concerné
לְכָל־הַמְּעֻנְיָן	à qui de droit
מַעֲנִית (17) נ חקל	sillon *m*
מְעֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת	nuageux
מְעֻנָּף, ־נֶּפֶת (ר׳ ־נָּפִים, ־נָּפוֹת) ת	ramifié
מַעֲנָק (92) ז	allocation *f*, gratification *f*
מַעֲנַק־לִמּוּדִים	bourse *f* d'études
מַעֲנָקָה (219) נ	collier *m*
מַעֲסָה (208) נ	bouillie *f*
מַעֲסִיק (ר׳ ־קִים) ז	employeur *m*
מַעְפִּיל, ־לָה ש	frayeur *m* de piste, alpiniste *m*
‖ (בימי המנדט הבריטי)	immigrant clandestin

מַעֲשִׂי, ־שִׂית ת	pratique
עֲבוֹדָה מַעֲשִׂית	travaux *mpl* pratiques
אָדָם מַעֲשִׂי	homme *m* pratique *ou* réaliste
מַעֲשִׂיָּה (202) נ	historiette *f*, anecdote *f*
מַעֲשִׂיּוּת (47, בלי ר׳) נ	praticabilité *f*
מְעַשֵּׁן (ר׳ ־שְּׁנִים) ז	fumeur *m*
מְעֻשָּׁן, ־שֶּׁנֶת (ר׳ ־שָּׁנִים, ־שָּׁנוֹת) ת	fumé, enfumé
דָּג מְעֻשָּׁן	poisson fumé
מַעֲשֵׁנָה (229) נ	cheminée *f*
מַעֲשַׁקּוֹת (—) נ״ר	oppression *f*, tyrannie *f*
מַעֲשֵׂר (127) ז דת	dîme *f*
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר	prélever la dîme
מְעֻשָּׂר (91) ז מתמט	décagone *m*
מְעֻשָּׂרוֹן (ר׳ ־שָּׂרוֹנִים) ז מתמט	décaèdre *m*
מַעְתִּיק (1) ז	copiste *m*
‖ (מתרגם)	traducteur *m*
1. מַעְתָּק (91) ז	copie *f*, fac-similé *m*, reproduction *f*
2. מַעְתָּק (91) ז	déplacement *m*
מִפָּאוּת (—) נ	cartographie *f*
מַפַּאי (62) ז	cartographe *m*
מְפֹאָר, ־אֶרֶת (ר׳ ־אָרִים, ־אָרוֹת) ת	magnifique
מִפְּאַת־ מ״י	à cause de
מַפְגִּין, ־נָה ש	manifestant *n*
‖ בְּמַפְגִּין תה״פ	ostentatoirement
1. מַפְגִּיעַ, ־עָה ש	solliciteur *n*
‖ בְּמַפְגִּיעַ תה״פ	instamment
2. מַפְגִּיעַ (ר׳ ־עִים) ז (יתוש)	moustique *m*
מִפְגָּן (91) ז	parade *f*, exhibition *f*
מִפְגָּע (89) ז (מטרה)	cible *f*, but *m*
‖ (מכשול)	obstacle *m*
מְפַגֵּר, ־גֶּרֶת (ר׳ ־גְּרִים, ־גְּרוֹת) ת	retardé, arriéré
יֶלֶד מְפַגֵּר	enfant arriéré
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר	la montre retarde
מִפְגָּשׁ (91) ז	rencontre *f*, rendez-vous *m*
‖ מִפְגַּשׁ־דְּרָכִים	croisement *m* de routes
‖ מִפְגָּשׁ אָפְקִי	passage *m* à niveau
מִפְדֶּה (73) ז	rachat *m*, remboursement *m*
מַפָּה (208) נ (על־שולחן)	nappe *f*
‖ (ידיעת־אריג)	bande *f*
‖ (גיאוגרפית)	carte *f* géographique

מַפָּה צִדִּית גיאוגר	carton *m*
מַפַּת־קִיר	carte murale
מַפַּת־הָעוֹלָם	mappemonde *f*
מִפָּה (453) פ״י	lever (le plan d'un terrain)
מְפַהֵק, ־הֶקֶת (ר׳ ־הֲקִים, ־הֲקוֹת) ת	entrecoupé de bâillements
מַפּוּחַ (9) ז	soufflet (de forge) *m*
מַפּוּחוֹן (21) ז מוס	accordéon *m* rudimentaire
מַפּוּחוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז מוס	accordéoniste *m*
1. מַפּוּחִית (17) נ מוס	instrument *m* à vent
מַפּוּחִית־יָד	accordéon *m*
מַפּוּחִית־פֶּה	harmonica *m*
2. מַפּוּחִית (17) נ צמח	follicule *m*
מַפּוּחִיתָן (ר׳ ־נִים) ז מוס	joueur *m* d'harmonica
מִפּוּי (51) ז	levé (du plan d'un terrain) *m*
מִפּוֹן (ר׳ ־נִים) ז	atlas (géographique) *m*
מְפוֹצָץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צָצִים, ־צָצוֹת) ת	grandiloquent, emphatique
מְפֻזָּל, ־זֶּלֶת (ר׳ ־זָּלִים, ־זָּלוֹת) ת	oblique, louche
מְפֻזְמָק, ־מֶקֶת (ר׳ ־מָקִים, ־מָקוֹת) ת	portant des bas
מְפֻזָּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זָּרִים, ־זָּרוֹת) ת	dispersé
בהש (בלתי־מרוכז)	distrait
‖ בִּמְפֻזָּר תה״פ	en ordre dispersé, en vrac
מִפְזָר (91) ז	dispersion *f*
מַפְזֵרָה (229) נ	épandeur (machine) *m*
מַפָּח (89) ז	souffle *m*, bouffée *f*, exhalaison *f*
(תקר בצמיג)	crevaison *f*, panne *f*
‖ מַפַּח־נֶפֶשׁ	déception *f*, frustration *f*, désappointement *m*
מֻפָּח, ־חָה ת פסיכ	frustré
מַפָּחָה (225) נ	forge *f*
מַפְחִיד, ־דָה ת	terrible, effrayant
מְפֻחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת	carbonisé
‖ (מכוסה פיח)	enfumé, noirci
מַפְחֵת (126) ז טכנ	amortisseur *m*
צבא מַפְחֵת־רְתִיעָה	amortisseur de recul
מַפְטִיר (ר׳ ־רִים) ז דת	lecteur (d'un passage des Prophètes) *m*
מְפֻטָּם, ־טֶּמֶת (ר׳ ־טָּמִים, ־טָּמוֹת) ת	gras, engraissé
מִפְטָמָה (223) נ	station *f* de gavage

מְעֹרֶה, ־רָה ת	attaché, intégré
מְעֹרֶה בְּחַיֵּי־חֶבְרָה	mêlé à la vie mondaine
מַעֲרֶה (76) ז	clairière *f*
מַעֲרוֹךְ (21) ז	rouleau *m* à pâtisserie
מַעֲרוּפְיָה (202) נ	clientèle *f*
מְעֻרְטָל, ־טֶלֶת (ר׳ ־טָלִים, ־טָלוֹת) ת	nu, dénudé
מַעֲרִיב (—) ז	prière *f* du soir
בֵּין־מִנְחָה לְמַעֲרִיב	entre chien et loup
מַעֲרִיךְ (1) ז	estimateur *m*, appréciateur *m*
‖ מתמט	exposant *m*
מַעֲרִיץ, ־צָה ש	admirateur *n*
‖ °(מעורר הערצה)	qui impose le respect
מַעֲרָךְ (92) ז (תכנית)	projet *m*, plan *m*
מַעַרְכֵי־לֵב	les velléités *fpl* du coeur
‖ צבא	formation *f*, dispositif *m*
מַעֲרָךְ קְרָבִי	ordre *m* de bataille
‖ בהש (של־מפלגות)	cartel *m*
‖ (סדרה שלמה של כלי־שולחן)	service *m*
מַעֲרָכָה (219) נ	arrangement *m*, disposition *f*
מַעֲרֶכֶת־כֵּלִים	assortiment *m* d'ustensiles
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים	emploi *m* du temps
אנטום מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים	système nerveux
‖ צבא	ordre *m* de bataille, combat *m*
נָטַשׁ אֶת־הַמַּעֲרָכָה	s'enfuir de la bataille
‖ (במחזה)	acte *m*
‖ (במדעי־הטבע)	embranchement *m*
מַעֲרֶכֶת־בַּעֲלֵי־הַחֻלְיוֹת	embranchement des vertébrés
‖ אסטר	constellation *f*
מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ	système *m* solaire
מַעַרְכוֹן (21) ז	saynète *f*
מַעֲרֶכֶת (250) נ (של־עיתון)	rédaction *f*
‖ (מערכה)	série *f*, assortiment *m*, jeu *m*, attirail *m*
מַעֲרֶכֶת־חֲדָרִים	suite *f*
מַעֲרֶכֶת־כְּלֵי־נֶשֶׁק	panoplie *f*
מַעֲרֹכֶת (256) נ	constitution *f*
מַעֲרֻכְתִּי, ־תִּית ת	constitutionnel
מְעֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת	amoncelé
מַעֲרֻמִּים (144) ז״ר	nudité *f*
‖ בהש (ליקוי)	indigence *f*, insuffisance *f*
מַעֲרֶמֶת (250) נ חקל	moissonneuse-javeleuse *f*
מְעַרְעֵר (126) ז	objecteur *m*, opposant *m*
משפט	appelant *m*
יָצְאוּ עָלָיו מְעַרְעֲרִים	son avis est contesté
מְעֹרְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	ébranlé
מַעֲרָף (92) ז	goutte *f* de pluie
מְעֻרְפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת	brumeux
‖ בהש (מטושטש)	vague, nébuleux
מַעֲרֶפֶת (250) נ	guillotine *f*
°מַעֲרָצָה (219) נ	cognée *f*
מַעַשׂ (—) ז	acte *m*, action *f*
דַּל־מַעַשׂ או עֲנִי מִמַּעַשׂ	dépourvu de mérite
מַעֲשָׂב (98) ז	herbage *m*, prairie *f*
מְעֻשָּׂב, ־שֶּׂבֶת (ר׳ ־שָּׂבִים, ־שָּׂבוֹת) ת	herbeux
מַעֲשָׂבָה (229) נ	herbier *m*
מַעֲשֶׂה (76) ז (יצירה)	oeuvre *f*
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית	l'oeuvre de la création
מַעֲשֵׂה־יְדֵי־אָמָּן	chef-d'oeuvre *m*
‖ (פעולה)	action *f*
יָשַׁב בְּאֶפֶס־מַעֲשֶׂה	rester inactif
בִּשְׁעַת־מַעֲשֶׂה	en flagrant délit
לְאַחַר־מַעֲשֶׂה	après coup, rétroactivement
אַנְשֵׁי־מַעֲשֶׂה ז״ר	hommes *mpl* de mérite
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה	les six jours ouvrables
מַעֲשֵׂה־בֵית־דִּין	chose jugée
מַעֲשֶׂה לְהַכְעִיס	provocation *f*, défi *m*
מַעֲשֵׂה־נִסִּים	phénomène miraculeux
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן	par malchance
מַה־מַּעֲשֶׂיךָ פֹּה?	que fais-tu ici?
מַעֲשִׂים בְּכָל־יוֹם	cela arrive souvent
מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ	conduite inadmissible
‖ (מאורע)	événement *m*
לְמַעֲשֶׂה	en fait, pratiquement
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה	une histoire vraie
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה	voici comment cela s'est passé
מַעֲשֶׂה בְּאִשָּׁה	je citerai le cas d'une femme
(משל) מַעֲשֶׂה בִּזְאֵב	il était une fois un loup
מְעַשֶּׂה (ר׳ ־שִׂים) ז	investigateur *m*
מְעֻשֶּׂה, ־שָּׂה ת	artificiel, affecté
חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה	rire forcé

|| (ריק) vide
|| (מיותר) superflu, disponible
מְפֻנֶּה, ־נָּה ת évacué
מִפְּנֵי ← פָּנִים
מֻפְנָם, ־נֶמֶת (ר׳ ־נָמִים, ־נָמוֹת) ת פסיכ introverti
מְפֻנָּק, ־נֶּקֶת (ר׳ ־נָּקִים, ־נָּקוֹת) ת gâté (enfant)
מִפְסָגָה (223) נ גיאוגר ligne *f* de crêtes
מְפֻסְטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ת pasteurisé
מְפַסְטֶרֶת (ר׳ ־טְרוֹת) נ machine *f* à pasteuriser
מַפְסֶלֶת (252) נ ciseau *m*
מִפְסָע (89) ז marche *f*, démarche *f*
מִפְסָעָה (225) נ trottoir *m*, pavé *m*
1. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת mosaïqué
2. מְפֻסְפָּס, ־פֶּסֶת (ר׳ ־פָּסִים, ־פָּסוֹת) ת rayé, strié
מַפְסֵק (ר׳ ־סְקִים) ז interrupteur *m*
חשמל מַפְסֵק־זֶרֶם disjoncteur *m*
מִפְסָק (91) ז מוס césure *f*
מַפְעִיל (1) ז chef *m* de cellule (espionnage)
מִפְעָל (102) ז (מעשה) oeuvre *f*
מִפְעַל־חַיָּיו l'oeuvre de sa vie
|| (מוסד) entreprise *f*
מִפְעָם (102) ז rythme *m*, battement *m*
|| מוס tempo *m*
מִפְעָר (102) ז brèche *f*, lacune *f*
|| גיאוגר cluse *f*
1. מַפָּץ (91) ז (נפץ) démolition *f*, fracas *m*
כְּלִי־מַפָּץ ז outil *m* de démolition
2. מַפָּץ (91) ז (שטיח) natte *f*, descente *f* de lit
מַפֵּץ (ר׳ ־פְּצִים) ז marteau *m*, maillet *m*
מִפְצֶה (73) ז ouverture *f*
מִפְצֵה־פֶּה langage *m*, propos *m*
מַפְצֵחַ (ר׳ ־צְחִים) ז casse-noisettes *m*
מִפְצָח (89) ז attaque (d'un chant) *f*
מַפְצִיץ (1) ז צבא bombardier *m*
מִפְצָל (91) ז ramification *f*
מְפֻצָּל, ־צֶּלֶת (ר׳ ־צָּלִים, ־צָּלוֹת) ת éparpillé
מַפְצֶלֶת (252) נ טכנ rabot *m*, varlope *f*
מְפֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת couvert de plaies
מִפְקָד (91) ז (מניין) compte *m*, recensement *m*, dénombrement *m*
מִפְקַד־אֻכְלוּסִים recensement de la population
מִפְקַד־מְלַאי inventaire *m*
|| צבא appel *m*
מִפְקָד שֵׁמִי appel nominatif
|| (העדרות) absence *f*
|| °(פקודה) ordre *m*, commandement *m*
מְפַקֵּד (122) ז צבא commandant *m*, chef *m*
מְפַקֵּד־מַחְלָקָה chef de section
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן commandant en chef
מִפְקָדָה (223) נ צבא poste *m* de commandement
מִפְקָדָה עֶלְיוֹנָה grand quartier général
מְפַקֵּחַ, ־קַּחַת (ר׳ ־קְּחִים, ־קְּחוֹת) ש inspecteur *n*
מְפַקֵּחַ כְּלָלִי inspecteur général
מְפֻקָּח, ־קַּחַת (ר׳ ־קָּחִים, ־קָּחוֹת) ת intelligent
פִּקֵּחַ מְפֻקָּח très intelligent
מִפְקָחָה (225) נ inspection (corps d'inspecteurs) *f*
מְפַקְּחוּת (45) נ inspectorat (fonction) *m*
מַפְקִיד, ־דָה ש בנק déposant *n*
מַפְקִיעַ (ר׳ ־עִים) ז qui défait, qui désorganise
מַפְקִיעַ־שְׁעָרִים profiteur *m*, spéculateur *m*
מְפֻקָּס, ־קֶּסֶת (ר׳ ־קָּסִים, ־קָּסוֹת) ת orné, paré
מְפֻקְפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת douteux
מְפֻקָּק, ־קֶּקֶת (ר׳ ־קָּקִים, ־קָּקוֹת) ת bouché
מֻפְקָר, ־קֶרֶת (ר׳ ־קָרִים, ־קָרוֹת) ת abandonné
אֲדָמָה מֻפְקֶרֶת terre *f* en déshérence
אִשָּׁה מֻפְקֶרֶת prostituée *f*
מֻפְקָרוּת (46, בלי ר׳) נ dérèglement *m*
מְפֻרָג, ־רֶגֶת (ר׳ ־רָגִים, ־רָגוֹת) ת saupoudré de pavot
מְפֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת séparé, divisé
|| לִמְפֹרָדִים תה״פ par intermittence
מִפְרָד (91) ז séparation *f*
מַפְרֵדָה (229) נ séparateur (appareil) *m*
מִפְרֶדֶת (252) נ צמח schizocarpe *m*
מֻפְרֶה, ־רָה ת fertilisé, fécondé
מְפֹרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת non défendu
צבא שֶׁטַח מְפֹרָז zone démilitarisée
עִיר מְפֹרֶזֶת ville ouverte

מַפִּיּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — porte-serviettes *m*
מַפִּיֶּנֶת (ר׳ ־יוֹנוֹת) נ — petite serviette (de table)
מְפֻיָּף, ־יֶּפֶת (ר׳ ־יָּפִים, ־יָּפוֹת) ת — frangé
1. מֵפִיץ (19) ז — distributeur *m*, propagateur *m*
2. °מֵפִיץ (משלי כ״ה י״ח) ← מַפֵּץ
מֵפִיק (19) ז — producteur (de films) *m*
מַפִּיק ז דקדוק — *mappîq* (point diacritique) *m*
מֵפִיר, מְפִירָה ת — transgresseur, violateur
מֵפִיר־שְׁבִיתָה — briseur de grève
מַפִּית (ר׳ מַפִּיּוֹת) נ — serviette (de table) *f*, napperon *m*
מְפֻכָּח, ־כַּחַת (ר׳ ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת — dégrisé, sagace
בהש רְאִיָּה מְפֻכַּחַת — vue *f* réaliste
מַפָּל (95) ז — chute *f*
מַפַּל־מַיִם — chute d'eau, cascade *f*
חשמל מַפַּל־מֶתַח — chute de potentiel
|| (שיירים) מַפַּל־בַּר — déchets *mpl* du blé
מַפַּל־שֻׁלְחָן — débris *mpl* d'un repas
|| °מַפְּלֵי־בָשָׂר — bourrelets *mpl* de chair
מֻפְלָא, ־לָאָה ת — extraordinaire, exceptionnel
|| (נשגב מבינה) — incompréhensible
|| משפט מֻפְלָא שֶׁל בֵּית־דִּין — juge spécialisé
מִפְלָאָה (226) נ — miracle *m*, merveille *f*
מֻפְלָאוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère exceptionnel
מַפְלֵג (122) ז טכנ — distributeur *m*
מִפְלָג (98) ז — branchement *m*, aiguillage *m*
|| (מדור) — section *f*, département *m*
מֻפְלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — éminent
חָכָם מֻפְלָג — savant éminent
זִקְנָה מֻפְלֶגֶת — extrême vieillesse *f*
|| (רחוק, מוגזם) — éloigné, exagéré
|| דַּעְתּוֹ מֻפְלֶגֶת עָלָיו — il est distrait
מְפֻלָּג, ־לֶּגֶת (ר׳ ־לָּגִים, ־לָּגוֹת) ת — divisé, partagé
מִפְלָגָה (223) נ — parti (politique) *m*
מִפְלָגָה (208) נ — division *f*, groupe *m*
מֻפְלָגוּת (46, בלי ר׳) נ — excellence *f*, supériorité *f*
מִפְלַגְתִּי, ־תִית ת — de parti, sectaire, factieux
בִּלְתִּי־מִפְלַגְתִּי — non affilié à un parti
מִפְלַגְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — esprit *m* de parti, sectarisme *m*
מְפֻלָּד, ־לֶּדֶת (ר׳ ־לָּדִים, ־לָּדוֹת) ת — aciéré

מַפָּלָה (223) נ (תבוסה) — défaite *f*
נָחַל מַפָּלָה — essuyer une défaite
|| (מפולת) מְעִי־מַפָּלָה — monceau *m* de ruines
|| (פגר) — cadavre *m*
מַפֵּלָה (229) נ — éboulement *m*, ruines *fpl*
מִפְלָח (89) ז — coupe *f*, découpage *m*
מַפְלֵט (ר׳ ־לְטִים) ז טכנ — échappement *m*
|| (בכלי־ירייה) — éjecteur *m*
מִפְלָט (91) ז — refuge *m*, recours *m*
1. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — visqueux
|| (דשן) — gras
2. מְפֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — duveteux
מַפְלֵס (ר׳ ־לְסִים) ז — niveau (instrument) *m*
|| חקל — niveleuse (machine) *f*
מִפְלָס (91) ז — niveau *m*
מִפְלַס־הַיָּם — niveau de la mer
מַפְלֵסָה (229) נ — niveau *m* à eau
מַפֶּלֶסֶת (252) נ — chasse-neige *m*, chasse-pierres *m*
מְפֻלְפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת — poivré
|| בהש (שנון) — ingénieux, subtil
|| עממי מְחִיר מְפֻלְפָּל — prix salé
מִפְלָץ (91) ז — épouvantail *m*, monstre *m*
מִפְלֶצֶת (252) נ — monstre *m*
מִפְלַצְתִּי, ־תִית ת — monstrueux
מִפְלַצְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — monstruosité *f*
מִפְלָשׂ (91) ז — étendue *f*, expansion *f*
מִפְלְשֵׂי־עָב — glissement *m* de nuages
מִפְלָשׁ (91) ז — passage *m*, percée *f*, conduit *m*
|| (בצדי הדרך) — rigole *f*, caniveau *m*
מְפֻלָּשׁ, ־לֶּשֶׁת (ר׳ ־לָּשִׁים, ־לָּשׁוֹת) ת — ouvert de part en part
מַפֹּלֶת (256) נ — éboulement *m*, ruine *f*, décombres *mpl*
מִפְנֶה (73) ז — tournant *m*, changement *m*, virage *m*
נְקֻדַּת־מִפְנֶה נ — moment décisif
חָל מִפְנֶה לְטוֹבָה — il y a amélioration
|| אסטר מִפְנֵה־הַשֶּׁמֶשׁ — solstice *m*
מִפְנֵה־הַקַּיִץ/־הַחֹרֶף — solstice d'été / d'hiver
מֻפְנֶה, ־נָה או ־נֵית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת (מוסב) — tourné

דְּמֵי־מַפְתֵּחַ ז״ר — pas *m* de porte
|| (פיתרון) — solution *f*, explication *f*
מַפְתֵּחַ לְחִידָה — le mot de l'énigme
|| (רשימה) — index *m*
עָרַךְ מַפְתֵּחַ שֶׁל־ — indexer
כָּלַל בְּמַפְתֵּחַ — répertorier
|| (שיטת־חלוקה) — critère *m*, mode *m* de distribution
לְפִי־מַפְתֵּחַ מִפְלַגְתִּי — au prorata de l'appartenance politique
|| אנטום עֶצֶם־הַמַּפְתֵּחַ נ — clavicule *f*
|| מוס מַפְתֵּחַ־סוֹל או ־כִּנּוֹר — clef de sol
מַפְתֵּחַ־פָה או ־בַּס — clef de fa
מִפְתֵּחַ (464) פ״י — indexer, répertorier
מִפְתָּח (89) ז — ouverture *f*, orifice *m*
מְפֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — gravé, ciselé
|| (מוכשר) — développé, précoce
מַפְתְּחָן (ר׳ ־נִים) ז — fabricant *m* de clefs
|| (מכין רשימות) — auteur *m* d'index
מַפְתִּיעַ, ־עָה ת — surprenant
|| בְּמַפְתִּיעַ תה״פ — à l'improviste
מִפְתָּל (91) ז — détour *m*, méandre *m*
|| רפא — volvulus *m*
מְפֻתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux
מִפְתָּן (91) ז — seuil *m*
מִפְתָּע (89) ז — surprise *f*
מֵץ (113) ז — oppresseur *m*
מָצָא (338) פ״י — trouver
מָצָא אֲבֵדָה — trouver un objet perdu
|| (פגש) מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ — je l'ai trouvé chez lui
|| (השיג) — atteindre, obtenir, rencontrer
מָצְאָה יָדוֹ — avoir les moyens
מָצָא אֶת־דַּרְכּוֹ — trouver son chemin
מָצָא חָכְמָה — parvenir à la sagesse
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־פ׳ — trouver grâce devant qn
מְצָאוֹ אָסוֹן — un malheur lui est arrivé
יָדוֹ מָצְאָה אֶת־פ׳ — mettre la main sur qn
עֵת־מְצוֹא נ — occasion *f* propice
בהש לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver
מָצָא אֶת־לִבּוֹ לְ־ — s'enhardir à
מָצָא עֹז בְּנַפְשׁוֹ — oser
|| (הגיע למסקנה) — trouver, constater
מָצָאתִי כִּי טָעִיתִי — je me suis aperçu de mon erreur
מָצָא לְנָכוֹן — trouver bon
אִם תִּמְצָא לוֹמַר שֶׁ־ — si tu veux soutenir que
|| (הצליח) — réussir
|| נִמְצָא (403) פ״ע — être trouvé, se trouver
הוּא נִמְצָא בַּבַּיִת — il se trouve chez lui
אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב — si le voleur est découvert
|| (היה קיים) — exister
אֵינֶנּוּ בְּנִמְצָא — n'être pas disponible
|| (היה מספיק) — suffire
|| (נענה) — être accessible
דִּרְשׁוּ ה׳ בְּהִמָּצְאוֹ — invoquez Dieu quand il est accessible
|| (התברר) — se trouver, apparaître
נִמְצָאנוּ לְמֵדִים — nous en déduisons
הוּא נִמְצָא אָשֵׁם — il fut reconnu coupable
|| הִתְמַצֵּא (478) פ״ע — s'orienter, se retrouver
|| הִמְצִיא (507) פ״י — remettre, faire parvenir
|| °(הסגיר) — livrer, mettre à la disposition
|| (גילה) — inventer
הִמְצִיא מַכְשִׁיר — inventer un appareil
הִמְצִיא תֵּרוּץ — inventer un prétexte
מְצַאי (61) ז — inventaire *m*, stock *m*
מַצָּב (91) ז (מקום) — emplacement *m*, position *f*
|| (תנאים) — situation *f*, état *m*, conditions *fpl*
מַצַּב־הַחוֹלֶה הוּטַב — l'état du malade s'est amélioré
הַמַּצָּב הַכַּלְכָּלִי — la situation économique
מַצַּב־רוּחַ — humeur *f*, disposition *f* d'esprit
מַצָּב בִּישׁ — mauvaise passe
בְּמַצָּב טוֹב/רַע — en bon / mauvais état
עממי הִצִּיל אֶת־הַמַּצָּב — sauver la situation
|| צבא מַצַּב־דֹּם — position *f* du garde-à-vous
מַצַּב־הָכֵן — état d'alerte
מַצַּב־חֵרוּם — état de siège
חֵיל־מַצָּב ז — garnison *f*
1. **מֻצָּב** (95) ז צבא — poste *m*

מֻפְרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת — exagéré, excessif
מֻפְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — fleuri
מִפְרָח (89) ז — vol *m*, envolée *f*
מִפְרַח־הַצִּפֳּרִים — le vol des oiseaux
מְפֹרָט, ־רֶטֶת (ר׳ ־רָטִים, ־רָטוֹת) ת — détaillé
מַפְרֵט (122) ז מוס — plectre *m*
מִפְרָט (91) ז — spécification *f*
מַפְרִיד (1) ז — tiret *m*
מַפְרִיס, ־סָה ת — au pied fourchu
זואול מַפְרִיסֵי־פַּרְסָה ז״ר — ongulés *mpl*, artiodactyles *mpl*
מַפְרִיעַ, ־עָה ש — perturbateur *n*, interrupteur *n*
בְּאֵין מַפְרִיעַ — sans être dérangé
מַפְרֵכָה (229) נ — pressoir (d'olives) *m*, broyeur *m*
מְפַרְנֵס, ־נֶסֶת (ר׳ ־נְסִים, ־נְסוֹת) ש — nourricier *n*
מְפַרְנֵס־מִשְׁפָּחָה — soutien *m* de famille
מְפַרְסֵם (132) ז — annonceur *m*
מְפֻרְסָם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סָמִים, ־סָמוֹת) ת — célèbre
מִן־הַמְפֻרְסָמוֹת הוּא — il est notoire
מִפְרַע ← לְמַפְרֵעַ
מְפֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת — dérangé
|| פסיכ — instable, anormal
מִפְרָעָה (225) נ — paiement partiel, acompte *m*
מְפֹרָעוּת (46, בלי ר׳) נ — instabilité *f*, anormalité *f*
מִפְרַעִי, ־עִית ת — rétroactif, rétrospectif
מְפֻרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — infesté de puces
מַפְרֵף (122) ז — tire-bouton *m*
מְפֹרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — découpé
חוֹף מְפֹרָץ — côte découpée
צמח עָלֶה מְפֹרָץ — feuille dentée
מִפְרָץ (91) ז גיאוגר — golfe *m*, baie *f*
הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי — le Golfe Persique
מִפְרַץ־חֵיפָה — la baie de Haïfa
|| (ברחוב) — retrait *m* du trottoir
מִפְרֶצֶת (—) רפא — anévrisme *m*
מְפָרֵק (ר׳ ־רְקִים) ז משפט — liquidateur *m*
מִפְרָק (91) ז אנטום — articulation *f*
|| צמח — noeud *m*
|| טכנ — joint *m*

מִפְרָק כַּדּוּרִי — joint à rotule
מְפֻרְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת — couché sur le dos
מַפְרֶקֶת (252) נ אנטום — nuque *f*
מְפֹרָר, ־רֶרֶת ת — émietté, en miettes
מִפְרָשׂ (91) ז — voile *f*
סְפִינַת־מִפְרָשִׂים נ — bateau *m* à voiles
הֵרִים הַמִּפְרָשִׂים — hisser les voiles
הוֹרִיד הַמִּפְרָשִׂים — amener les voiles
בהש הוֹצִיא הָרוּחַ מִמִּפְרְשֵׂי־פ׳ — rabattre son caquet à qn
בְּמִפְרָשִׂים פְּרוּשִׂים — toutes voiles dehors
|| צמח — étendard (des papilionacées) *m*
|| בהש (משטח) — surface *f*, étendue *f*
מִפְרְשֵׂי־עָב — le déploiement des nuages
1. מְפָרֵשׁ (ר׳ ־רְשִׁים) ז (פרשן) — commentateur *m*, exégète *m*
2. מַפָּרֵשׁ (ר׳ ־רְשִׁים) ז (נוסע) — voyageur *m*
מַפְּרְשֵׂי־יַמִּים — marins *mpl*
מְפֹרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר׳ ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — explicite, formel
מִקְרָא מְפֹרָשׁ הוּא — c'est écrit en toutes lettres
דת הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ — le Nom ineffable (de Dieu)
|| בִּמְפֹרָשׁ תה״פ — expressément
מִפְרָשׂ (91) ז גיאוגר — ligne *f* de partage des eaux
מִפְרָשִׂית (17) נ — barque *f* à voiles
מַפְשׁוֹל (21) ז — chandail *m*, pull-over *m*
מֻפְשָׁט, ־שֶׁטֶת (ר׳ ־שָׁטִים, ־שָׁטוֹת) ת — abstrait
מִפְשָׂעָה (225) נ אנטום — aine *f*
מִפְשָׂק (91) — saute-mouton (jeu) *m*
מְפֻשָּׂק, ־שֶּׂקֶת (ר׳ ־שָּׂקִים, ־שָּׂקוֹת) ת — écarté
רַגְלַיִם מְפֻשָּׂקוֹת — jambes écartées
מְפַשֵּׁר, ־שֶּׁרֶת (ר׳ ־שְּׁרִים, ־שְּׁרוֹת) ש — conciliateur *n*
מַפְשֵׁר (ר׳ ־שְׁרִים) ז טכנ — dégivreur *m*
מִפְתּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de répertorier
מַפְתֵּחַ (129) ז — clef *f*
מַפְתֵּחַ־גַּנָּבִים — passe-partout *m*, pince-monseigneur *f*
מַפְתֵּחַ שְׁוֶדִי — clef anglaise
בהש אִישׁ־מַפְתֵּחַ ז — homme *m* indispensable
עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ נ — position-clef *f*

פָּרַשׂ מְצוּדָתוֹ עַל־ | étendre son influence sur
מִצְוָה (209) נ | ordre *m*, commandement *m*
|| דת | précepte *m*, devoir religieux, bonne action
מִצְוַת־עֲשֵׂה | précepte positif
מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה | interdiction *f*, défense *f*
מִצְוָה הַבָּאָה בַּעֲבֵרָה | fin louable obtenue par des moyens répréhensibles
מִצְוַת־אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה | religion routinière
בַּר־מִצְוָה (ר' בְּנֵי־מִצְוָה) | garçon devenu majeur
בַּת־מִצְוָה (ר' בְּנוֹת־מִצְוָה) | fille devenue majeure
הִגִּיעַ לְמִצְווֹת | arriver à sa majorité religieuse
מִלְחֶמֶת־מִצְוָה נ | guerre sainte
מֵת־מִצְוָה ז | cadavre abandonné
סְעוּדַת־מִצְוָה נ | festin solennel
שְׁלִיחַ־מִצְוָה | chargé d'une mission pieuse
מִצְוָה לְ־ | c'est un devoir religieux de
מְצַוֶּה (73) ז | chef *m*
מָצוּי, מְצוּיָה (ר' ־יִים, ־יוֹת) ת | existant, disponible
פַּרְנָסָתוֹ מְצוּיָה | gagner normalement sa vie
הַפְּרוּטָה מְצוּיָה אֶצְלוֹ | il a des sous
הַמָּצוּי וְהָרָצוּי | ce qui est et ce qui devrait être
דת מָצוּי רִאשׁוֹן | l'être premier (Dieu)
|| (רגיל) | habituel, fréquent
רוּחַ מְצוּיָה | vent normal
תִּלְתָּן מָצוּי | trèfle commun
מָצוּי אֵצֶל־ | familier de, connaisseur en
מִצּוּי (51) ז | compression *f*, exhaustion *f*
|| בהש מִצּוּי־בְּעָיָה | examen exhaustif d'un problème
מִצּוּי־הַדִּין | justice stricte
מִצּוּי־חֶשְׁבּוֹן | solde *m* d'un compte
מִצּוּי־הַיּוֹם | la fin du jour
עַד־מִצּוּי־הַנֶּפֶשׁ | jusqu'au dernier soupir
מְצוּל (ר' ־לִים) ז | profondeur *f*, eaux profondes
מְצוּלָה (201, ר' מְצוּלוֹת או מְצוּלוֹת) נ | abîme *m*
מְצוּלוֹת־יָם | le fond de la mer
מְמֻצָּע, מְמֻצַּעַת ת | moyen
ספורט מִשְׁקָל מְמֻצָּע | poids moyen
מִצּוּעַ (9) ז (עשיית־פשרה) | compromis *m*
|| (תיווך) | médiation *f*, intermédiaire *m*
מָצוֹף (30) ז | flotteur *m*
מִצְפִּית (17) נ | télescope *m*, lunette *f*
מִצּוּץ (51) ז | succion *f*
מְצוֹצָה (201) נ | suçoir *m*, ventouse *f*
מָצוֹק (30, ר' מְצוּקִים) ז | oppression *f*, détresse *f*
אִישׁ־מָצוֹק ז | misérable *m*, opprimé *m*
מָצוּק, מְצוּקָה ת | dressé, vertical
|| מָצוּק (15) ז (עמוד) | pilier *m*, fondement *m*
מְצוּקֵי־אֶרֶץ | les piliers de la terre
גיאוגר (סלע תלול) | falaise *f*, écueil *m*
בהש הַמְּצוּקִים ז״ר | les justes d'ici-bas
מִצּוּק (51) ז פיס | solidification *f*
מְצוּקָה (201) נ | détresse *f*, misère *f*, gêne *f*
נִמְצָא בִּמְצוּקָה | être dans la gêne
1. מָצוֹר (30, בלי ר') ז צבא | siège *m*
בָּא בַּמָּצוֹר | être assiégé
שָׂם מָצוֹר עַל־ | assiéger
בהש (לחץ) | pression *f*, contrainte *f*
|| °(מבצר) | fortification *f*
עִיר־מָצוֹר נ | place forte
2. °מָצוֹר ש״פ נ (מצרים) | l'Egypte *f*
מְצוּרָה (201) נ | forteresse *f*, citadelle *f*
מַצּוּת (51, בלי ר') נ | querelle *f*, dispute *f*
מֵצַח (184) ז | front *m*
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ | plisser le front
בהש עַזּוּת־מֵצַח נ | audace *f*, effronterie *f*
צבא הַתְקָפַת־מֵצַח | attaque *f* de front
מִצְחָה (242) נ (בכובע) | visière *f*
|| (על־הרגל) | jambière *f*
מִצְחוֹן (ר' ־נִים) ז או מִצְחִיָּה (202) נ | visière *f*
מִצְחִי, ־חִית ת | frontal
מַצְחִיק, ־קָה ת | drôle, amusant, comique
מַצְחִיקָן (91) ז | amuseur *m*, comique *m*
מִצְחִית (ר' ־חִיּוֹת) נ | frontail (de cheval) *m*
מִצְחָף (91) ז | livre *m*
מְצַחְצֵחַ (128) ז | cireur *m*
מְצַחְצֵחַ־נַעֲלַיִם | cireur de chaussures
מִצְחָק (102) ז | éclat *m* de rire, plaisanterie *f*

מַצַּב קִדְמִי — poste avancé, avant-poste *m*
מַצַּב־תַּצְפִּית — poste d'observation
2. מֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר׳ ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת — placé, dressé
מַצָּבָה (226) נ (חיל־מצב) — garnison *f*
|| (מיפקד) — effectif *m*, force *f*, état *m*
מַצֵּבָה (מַצֶּבֶת־, מַצַּבְתִּי, מַצֵּבוֹת) נ — monument *m*
מַצֶּבֶת־זִכָּרוֹן — monument commémoratif
(על־קבר) — pierre tombale
מִצְבָּה (223) נ — outillage *m*, équipement *m*
מִצְבָּה (73) ז רפא — tumeur *f*
מִצְבּוֹעַ (9) ז — pinceau *m*
מִצְבּוֹר (21) ז צבא — dépôt *m*
מִצְבּוֹר־תַּחְמֹשֶׁת — dépôt de munitions
מִצְבָּטַיִם (263) ז״ז (צבת) — pinces *fpl*, tenailles *fpl*
|| (משקפיים) — pince-nez *m*
מַצְבִּיא (ר׳ ־אִים) ז — stratège *m*, chef *m* militaire
מַצְבִּיא עֶלְיוֹן — commandant *m* en chef
מַצְבִּיאוּת (48) נ צבא — commandement *m* en chef
מַצְבִּיעַ, ־בִּיעָה ש — votant *n*
מִצְבָּעָה (225) נ — teinturerie *f*
מְצֻבְעָן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עָנִים, ־עָנוֹת) ת — pigmenté
מַצְבֵּר (122) ז חשמל — accumulateur *m*
|| (הצטברות) — dépôt (de gravats *etc*) *m*
מִצְבָּר (91) ז (ערמה) — tas *m*, monceau *m*
|| (מחסן ארעי) — dépôt *m*
מְצֻבְרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — mal luné
מַצֶּבֶת (252) נ (מצבה) — monument *m*
|| (גזע־עץ) — tronc *m*, souche *f*
|| (מעמד) — position *f*
מַצָּג (95) ז — présentation *f*, position *f*, posture *f*
מֻצָּג (95) ז (בתערוכה) — objet exposé
|| מֻצָּג מִשְׁפָּטִי — pièce *f* à conviction
|| פסיכ — représentation *f*
מְצָד (88) ז או מְצָדִית (17) נ צבא — abri *m*, fortin *m*
מַצָּד (66) ז טכנ — cliquet *m*
|| (מסילת־ברזל צדדית) — voie *f* de garage
|| אנטום מַצַּד־הָאֹזֶן — parotide *f*
מַצַּד־הַתְּרִיס — parathyroïde *f*
מְצַדֵּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דְּדִים, ־דְּדוֹת) ש — partisan *n*
מְצֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת — latéral

|| בִּמְצֻדָּד תה״פ — latéralement, de côté
מְצָדָה (212) נ — forteresse *f*
|| ש״פ נ (במדבר־יהודה) — Massada *f*
מְצָדִית ← מְצָד
מִצְדָּע (89) ז צבא — salut (militaire) *m*
מֻצְדָּק, ־דֶּקֶת (ר׳ ־דָּקִים, ־דָּקוֹת) ת — légitime
מָצָה (353) פ״י (סחט) — presser (un fruit), exprimer
|| (מצץ) — sucer
|| נִמְצָה (406) פ״ע — être pressé, être exprimé
|| מִצָּה (447) פ״י — pressurer, exprimer
בהש מִצָּה אֶת־הַנּוֹשֵׂא — épuiser le sujet
מִצָּה אֶת־הַמִּדָּה — mesurer très exactement
מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין — pousser la rigueur jusqu'au bout
|| הִתְמַצָּה (480) פ״ע — être épuisé
בהש הִתְמַצָּה הַדִּיּוּן — le débat a été exhaustif
הִתְמַצָּה הַחֶשְׁבּוֹן — le compte est soldé
1. מַצָּה (208) נ (רקיק) — pain *m* azyme
מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti
חַג־הַמַּצּוֹת ז — la fête des azymes (Pâque)
2. מַצָּה (208) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
3. מַצָּה (—) נ — produit brut
עוֹר־מַצָּה ז — cuir non tanné
מְצֻהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת — plein de joie
מִצְהָל (102) ז או מִצְהָלָה (224) נ — cris *mpl* d'allégresse
|| (של סוס) — hennissement *m*
1. מִצְהָר (102) ז גיאוגר — méridien *m*
2. מִצְהָר (102) ז (הצהרה) — déclaration *f*
מְצוּבָה (201) נ מתמט — faisceau *m*
|| צבא מְצוּבַת־רוֹבִים — faisceau (de fusils)
מָצוֹד (מְצוֹד־, מְצוֹדִי; ר׳ מְצוֹדִים) ז — poursuite *f*, battue *f*
|| (מבצר) — forteresse *f*, citadelle *f*
|| (מלכודת) — piège *m*
1. מְצוּדָה (201) נ (מבצר) — citadelle *f*
2. מְצוּדָה או מְצוֹדָה (201) נ (מלכודת) — piège *m*, rets *m*
דָּג שֶׁנֶּאֱחַז בִּמְצוּדָה — poisson pris au filet
|| בהש פָּרַשׂ מְצוּדָה לְ־ — tendre un piège à

מְצֻמָּק, ־מֶּקֶת (ר׳ ־מָּקִים, ־מָּקוֹת) ת — desséché, émacié
1. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת מטבח — conservé dans le vinaigre
בְּשַׂר מְצֻמָּת — viande salée
2. מְצֻמָּת, ־מֶּתֶת (ר׳ ־מָּתִים, ־מָּתוֹת) ת — lié, attaché
‖ (מכווץ) — recroquevillé, pelotonné
‖ בהש (צנוע) — modeste, humble
מַצָּן (66) ז — bac m à dégivrage
מִצְנָח (128) ז — parachute *m*
מִצְנָח (89) ז — descente *f* en parachute
מַצְנֵם (122) ז — grille-pain *m*
מְצֻנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת — refroidi
‖ רפא — enrhumé
‖ בהש דֵּעָה מְצֻנֶּנֶת — réflexion froide
מַצְנֵן (122) ז — refroidisseur *m*, réfrigérateur *m*, condenseur *m*
מְצֻנָּע, ־נַעַת (ר׳ ־נָּעִים, ־נָּעוֹת) ת — caché, secret
מִצְנֶפֶת (252) נ — turban *m*
מַצָּע (89, ר׳ ־עִים או ־עוֹת) ז (מרבד) — couche *f*, literie *f*
בהש קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ — la couche est trop étroite pour s'y étendre
‖ (תכנית־יסוד) — programme *m*
מַצָּע מִפְלַגְתִּי — plate-forme électorale (d'un parti)
1. מִצַּע (440) פ״ע (עבר באמצע) — traverser, diviser
בהש מִצַּע בֵּין — être médiateur entre
‖ פ״י (חישב הממוצע) — faire la moyenne de
‖ הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע — se mettre au milieu
2. [מצע] הִתְמַצֵּעַ (477) פ״ע (השתרע) — s'étendre
מֻצָּע, ־צַּעַת (ר׳ ־צָּעִים, ־צָּעוֹת) ת (מיטה) — fait (lit), arrangé
‖ (שהוגש כהצעה) — proposé
מִצְעָד (102) ז (הליכה) — marche *f*
‖ צבא — défilé *m*
מִצְעִית (17) נ צמח — réceptacle *m*
מְצַעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת — navrant
מִצְעָר, ־רָה ת — petit, menu, exigu, infime
‖ מִצְעָר ז — peu de chose, petit nombre
וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר — tes débuts seront modestes
‖ לְמִצְעָר °(לזמן קצר) — pour peu de temps
(לכל־הפחות) — au moins, du moins
מַצְעֶרֶת (255) נ טכנ — régulateur *m*, obturateur *m*
מִצְפֶּה (73) ז — tour *m* de guet, poste *m* d'observation
מִצְפֵּה־כּוֹכָבִים — observatoire *m*, planétarium *m*
מְצַפֶּה (73) ז — guetteur *m*
1. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מיוחל) — attendu, espéré, prévu
הַמִּכְתָּב הַמְצֻפֶּה — la lettre attendue
2. מְצֻפֶּה, ־פָּה ת (מכוסה) — couvert, revêtu
מְצֻפֵּה־כֶּסֶף/זָהָב — argenté / doré
מַצְפּוּן (41) ז (מטמון) — trésor *m*
‖ (חוש־המוסר) — conscience *f*
בַּעַל־מַצְפּוּן — homme consciencieux
חֹפֶשׁ־הַמַּצְפּוּן ז — liberté *f* de conscience
מַצְפּוּן נָקִי — conscience tranquille
חֲסַר־מַצְפּוּן — sans scrupules
מַצְפּוּנִי, ־נִית ת — de conscience
מַצְפּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — conscience *f*, honnêteté *f*
מִצְפּוֹר (1) ז — poste *m* de guet, village-observatoire *m*
מַצְפֵּן (122) ז — boussole *f*
מְצֻפְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — onglé, ongulé
מָצַץ (358) פ״י — sucer
מוֹצֵץ דָּם — exploiteur *m*, vampire *m*
עממי מָצוּץ מִן־הָאֶצְבַּע — inventé de toutes pièces
‖ נִמְצַץ (388) פ״ע — être sucé
‖ הִתְמַצֵּץ (466) פ״ע — se lécher (les lèvres)
מֵצַץ ← מוֹצֵץ
מִצֵּק (432) פ״י — rendre solide
‖ הִתְמַצֵּק (466) פ״ע — se solidifier
מַצֶּקֶת (251) נ — louche *f*
מָצַר (301) פ״י — délimiter, tracer (une limite)
‖ נִמְצַר (388) פ״ע — être délimité, être tracé
‖ מִצֵּר (432) פ״י — délimiter, tracer (une limite)
מֶצֶר (166) ז — limite *f*, borne *f*

מִצְטַבֵּר, מְצֻטְמְצָם וכו' ← צָבַר, צִמְצֵם וכו'

מְצִיאָה (201) נ (גילוי) — trouvaille *f*, découverte *f*

בהש מְצִיאַת־פִּתְרוֹן — découverte d'une solution

‖ (דבר שאבד) — objet trouvé

‖ עממי (הזדמנות) — occasion *f*

קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה — sauter sur l'occasion

מְצִיאוּת (48) נ — existence *f*, réalité *f*

יְקַר־הַמְּצִיאוּת — rare

מְחֻיַּב־הַמְּצִיאוּת — nécessaire, imposé par les faits

הִתְעַלֵּם מִן־הַמְּצִיאוּת — vouloir ignorer les faits

מְצִיאוּתִי, ־תִית ת — réaliste

מְצִיאוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ — réalisme *m*

מַצִּיג, ־גָה ש — exposant *n*, metteur *n* en scène

מַצִּיגָן (91) ז — comédien *m*

מְצֻיָּד, ־יֶּדֶת (ר' ־יָּדִים, ־יָּדוֹת) ת — pourvu, équipé

מְצִיָּה (202) נ — pression *f*, compression *f*

מַצִּיָּה (ר' ־יּוֹת) נ — biscuit sec, craquelin *m*

מַצִּיל (1) ז — sauveteur *m*

(בחוף הים) — maître-baigneur *m*

מְצֻיָּן, ־יֶּנֶת (ר' ־יָּנִים, ־יָּנוֹת) ת (מסומן) — marqué

‖ (ניכר) — célèbre, fameux, réputé

‖ (מעולה) — excellent

מְצִיעָא (נ' מְצִיעֲתָא) ת ארמית — moyen

בָּבָא מְצִיעָא — section *f* intermédiaire (d'un traité)

‖ מְצִיעֲתָא נ — milieu *m*, partie moyenne

מְצִיעוּת (48) נ — médiation *f*

מְצֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר' ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת (בגד) — frangé

‖ (ציפור) — huppé

מְצִיצָה (201) נ — succion *f*

‖ (סוכריה) — sucette *f*

מְצִיצָן, ־נִית ש — voyeur *n*, curieux *n*

מֵצִיק (19) ז — oppresseur *m*, tyran *m*

מְצִיקָה (201) נ — pression *f*, oppression *f*

מְצִיקוּת (48, בלי ר') נ פיס — état *m* solide

מְצֻיָּר, ־יֶּרֶת (ר' ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ת — dessiné, illustré

מַצִּית (ר' ־תִים) ז (מכשיר) — briquet *m*

‖ (אדם) — incendiaire *m*

מֵצַל ← 3. צָלַל

מֻצָּל ← נָצַל

מִצְלָב (91) ז — carrefour *m*, croisement (de routes) *m*

מְצִלָּה (208) נ — clochette *f*

‖ מוס — carillon *m*

מִצְלוֹב (21) ז צבא — cheval *m* de frise

1. מִצְלוֹל (21) ז (צלילה) — plongée *f*

2. מִצְלוֹל (21) ז מוס — sonorité *f*, son *m*, ton *m*

מִצְלָח (89) ז — traversée (d'un cours d'eau) *f*

מֻצְלָח, ־לַחַת (ר' ־לָחִים, ־לָחוֹת) ת — heureux, réussi

בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת — à la bonne heure

מֻצְלָב, ־בָה ת — croisé, en forme de croix

‖ מֻצְלָבִים ז"ר צמח — crucifères *fpl*

מַצְלִיף (1) ז — fouetteur *m*

‖ בהש (בפרלמנט) — rabatteur *m*, chef *m* de file

מַצְלֵל (122) ז מוס — diapason *m*

מַצְלֵמָה (229) נ — appareil *m* photographique

מְצֻלָּע (89) ז מתמט — polygone *m*

מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל — polygone régulier

מִצְלַעַת (146) נ — crête (montagneuse) *f*

מַצְלֵף (122) ז — tapette *f*

מְצַלְצְלִים (—) ז"ר — pièces *fpl* de monnaie

מְצֻלָּק, ־לֶּקֶת (ר' ־לָּקִים, ־לָּקוֹת) ת — balafré

מְצִלְתַּיִם (261) נ"ז מוס — cymbales *fpl*

מְצֻמָּג, ־מֶּגֶת (ר' ־מָּגִים, ־מָּגוֹת) ת — caoutchouté

מַצְמֵד (122) ז — embrayage *m*, accouplement *m*

מְצֻמָּד, ־מֶּדֶת (ר' ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ת — attaché, couplé

‖ בִּמְצֻמָּד תה"פ — de très près

מַצְמֶדֶת (252) נ טכנ — manchon *m*

1. מִצְמוּץ (41) ז (קריצה) — clignotement *m*

2. מִצְמוּץ (41) ז (מציצה) — succion *f*

מִצְמָח (89) ז — flore *f*, végétation *f*

‖ בהש מִצְמַח־הַיּוֹם — l'aube *f*, l'aurore *f*

1. מִצְמֵץ (460) פי' (בעיניים) — cligner (des yeux), clignoter

‖ הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע — cligner, clignoter

2. מִצְמֵץ (460) פי' (מצץ) — sucer, siroter

‖ הִתְמַצְמֵץ (494) פ"ע — se lécher les babines

מְצֻמְצָם, ־צֶמֶת (ר' ־צָמִים, ־צָמוֹת) ת — restreint, réduit, limité

1. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (עיניים) — clignotant

2. מְצַמְצְנִי, ־נִית ת (שפתיים) — suceur, lécheur

מְקַדֵּד (122) ז טכנ — alésoir *m*
מַקְדֵּדָה (229) נ טכנ — roue *f* à pointiller
מִקְדָּה (208) נ — bol *m*, jatte *f*
מַקְדֵּחַ (128) ז — foret *m*, vrille *f*, vilebrequin *m*
מְקֻדָּח, ־דַּחַת (ר׳ ־דָּחִים, ־דָּחוֹת) ת — brûlé, attaché
מַקְדֵּחָה (229) טכנ — foreuse (machine) *f*
מַקְדִּים, ־מָה ת — préliminaire
דַּף מַקְדִּים — feuillet *m* liminaire
מְקַדֵּם (132) ז מתמט — coefficient *m*
מַקְדֵּם (91) ז מוס — anacrouse *f*
מֻקְדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת — préalable, prématuré, anticipé
דֵּעָה מֻקְדֶּמֶת — préjugé *m*
הוֹדָעָה מֻקְדֶּמֶת — préavis *m*
שְׁטָר מֻקְדָּם — traite antidatée
בְּשָׁעָה מֻקְדֶּמֶת — de bonne heure
אֵין מֻקְדָּם וּמְאֻחָר — il n'y a pas d'ordre chronologique
‖ בְּמֻקְדָּם תה״פ — tôt, bientôt, en avance
בְּמֻקְדָּם אוֹ בִּמְאֻחָר — tôt ou tard
מִקְדָּמָה (223) נ — avance (d'argent) *f*, acompte *m*
מֻקְדָּמִי, ־מִית ת — préliminaire
מִקְדָּשׁ (91) ז — sanctuaire *m*
דת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ ז — le Temple (de Jérusalem)
°מֻקְדָּשׁ (122) ז — portion consacrée
מַקְהֵל (126) או מִקְהָל (102) ז — assemblée *f*
מַקְהֵלָה (־הֵלַת; ר׳ ־הֵלוֹת, ־הֲלוֹת־) נ — choeur *m*
מַקְהֵלָן, ־הֲלָנִית (ר׳ ־הֲלָנִים, ־הֲלָנִיּוֹת) ש — choriste *n*
מַקְהֶלֶת (255) נ — choeur *m*, chorale *f*
מַקְהֶלְתִּי, ־תִית ת — choral
מִקְוָאוֹת ← 2. מִקְוֶה
מַקּוֹב (21) ז טכנ — chasse-clous *m*
מַקּוֹד (21) ז טכנ — pointeau *m*
מִקּוּד (51) ז פיס — focalisation *f*
‖ בהש — concentration *f*, convergence *f*
‖ (בדואר) — code postal
מִקְוָה (206) נ — bassin *m*, réservoir *m*
1. מִקְוֶה (71) ז (תקוה) — espoir *m*
2. מִקְוֶה (71, ר׳ מִקְוָאוֹת) ז (אוסף־מים) — confluence *f*
‖ דת (מרחץ) — bain rituel

מִקּוּחַ (9) ז — marchandage *m*
מַקּוֹל (30) ז — gramophone *m*, phonographe *m*
מִקּוּלִין (ר׳ ־נִים) ז — abattoir *m*, boucherie *f*
מָקוֹם (33) ז — lieu *m*, endroit *m*, place *f*
אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם ז״ר — les habitants *mpl*
מִנְהַג־הַמָּקוֹם ז — coutume locale
מְקוֹמוֹת־יְשִׁיבָה — places assises
אֵין מָקוֹם לְשִׂמְחָה — il n'y a pas lieu de se réjouir
הֶעָרָה שֶׁאֵינָהּ בִּמְקוֹמָהּ — remarque déplacée
בִּמְקוֹם־ — au lieu de, à la place de
בְּמָקוֹם אַחֵר — autre part, ailleurs
מְמַלֵּא־מָקוֹם — remplaçant, suppléant
מַרְאֵה־ או מוֹרֵה־מָקוֹם — référence *f*
כָּל־מָקוֹם שֶׁ־ — partout où, dans tous les cas où
מִכָּל־מָקוֹם — de toute manière, en tout cas
‖ דת הַמָּקוֹם — l'Omniprésent (Dieu) *m*
‖ מתמט מְקוֹם גֵּיאוֹמֶטְרִי — lieu géométrique
מִקּוּם (51) ז — localisation *f*, emplacement *m*
מְקוֹמִי, ־מִית ת — local
מְקוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — auteur *n* de lamentations
‖ מְקוֹנְנוֹת נ״ר — pleureuses *fpl*
מִקּוּף (21) ז — secteur (de surveillance) *m*
שׁוֹטֵר־מַקּוֹף ז — agent *m* de quartier
מַקּוֹף (41) ז — tête *f* de hache
מִקּוּף (51) ז — mise *f* d'un trait d'union
מִקּוּפִי, ־פִית ת — de quartier, de secteur
מְקֻוָּץ, ־וֶּצֶת (ר׳ ־וָּצִים, ־וָּצוֹת) ת — tressé, bouclé
מְקֻוְקָו, ־קֶוֶת (ר׳ ־קָוִים, ־קָווֹת) ת — hachuré
מָקוֹר (33) ז (מעין) — source *f*
‖ בהש (מוצא) — source, origine *f*
מִמָּקוֹר רִאשׁוֹן — de première main
שִׁיבָה נ אֶל־הַמָּקוֹר — retour *m* aux sources
‖ (יצירה או מסמך) — original *m*
הֶעְתֵּק ז מִן־הַמָּקוֹר — copie *f* conforme
‖ דקדוק — infinitif *m*
‖ אנטום — utérus *m*
מַקּוֹר (21) ז (של־עוף) — bec *m*
‖ (בכלי־ירייה) — percuteur *m*

משפט בֶּן־מֶצֶר ז	voisin *m*, riverain *m*
בהש בְּלִי־מְצָרִים	illimité, sans borne
מֵצַר, מֵצָרָה ת (מצטער)	attristé, affligé
‖ (מציק)	qui cause de la peine, affligeant
‖ מֵצַר (67) ז (מעבר צר)	passage étroit
בֵּין־הַמְּצָרִים	dans la détresse
בהש בֵּין־הַמְּצָרִים	dans la période critique (entre le 17 *Tammouz* et le 9 *Av*)
‖ (מצוקה)	détresse *f*, angoisse *f*
‖ גיאוגר (רצועת־יבשה)	isthme *m*
(מעבר ימי)	détroit *m*
מַצְרֵב (122) ז רפא	cautère *m*
מִצְרָב (91) ז	brûlure *f*
מְצֹרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת	enroué
מִצְרִי, ־רִית ת	égyptien
מִצְרַיִם ש״פ נ (מדינה)	l'Egypte *f*
חֹשֶׁךְ־מִצְרַיִם ז	obscurité épaisse
מִצְרָךְ (91) ז	denrée *f*, article *m* de consommation
מִצְרְכֵי־מָזוֹן	denrées alimentaires
מִצְרָן (97) ז	voisin *m*, riverain *m*
מִצְרָנוּת (46) נ	mitoyenneté *f*
מִצְרָנִי, ־נִית ת	contigu, limitrophe
‖ מתמט זָוִיּוֹת מִצְרָנִיּוֹת	angles adjacents
מְצֹרָע, ־רַעַת (ר׳ ־רָעִים, ־רָעוֹת) ת	lépreux
מִצְרָעָה (225) נ	léproserie *f*
1. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת	épuré, raffiné
2. מְצֹרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת	attaché, joint
הַמִּכְתָּב הַמְּצֹרָף	la lettre jointe
‖ בִּמְצֹרָף תה״פ	ci-joint
מַצְרֵף (122) ז	creuset *m*
‖ בהש	épreuve *f*
1. מִצְרָף (91) ז	épuration *f*, raffinement *m*
2. מִצְרָף (91) ז	assemblage *m*, montage *m*
מַצְרֶפֶת (252) נ	combinaison (vêtement) *f*
מִצְרָר (91) ז	formation *f* en grappe
פְּצָצַת־מִצְרָר	bombe *f* à segmentation
מַצָּת (95) ז	briquet *m*, allumoir *m*
‖ צבא (להפעלת־נפץ)	dispositif *m* d'allumage

מַצֵּת (ר׳ ־צְּתִים) ז טכנ	bougie *f* d'allumage
מַק (53, בלי ר׳) ז	pourriture *f*, grangrène *f*
מַקָאמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	*maqama* (récit en prose rimée) *f*
מַקָּב (91) ז טכנ	poinçon *m*, chasse-pointe *m*
‖ מַקָּבַיִם (263) ז״ז	pince *f* à poinçonner
מַקֵּב (122) ז	perforatrice *f* de bureau
מְקֻבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת	concave
מַקְבִּי ← מַכַּבִּי	
מַקְבִּיל, ־לָה ת	parallèle, homologue
‖ מַקְבִּילָה (בספרות) נ	passage *m* parallèle
מַקְבִּילוֹן (21) ז מתמט	parallélépipède *m*
מַקְבִּילוּת (46) נ	parallélisme *m*
מַקְבִּילַיִם (265) ז״ז ספורט	barres *fpl* parallèles
מַקְבִּילִית (17) נ מתמט	parallélogramme *m*
‖ פיס מַקְבִּילִית־הַכֹּחוֹת	parrallélogramme des forces
מַקְבֵּל (122) ז	collimateur *m*
מְקֻבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת	habituel, usuel
בְּדֶרֶךְ הַמְּקֻבֶּלֶת	selon la procédure usuelle
‖ (מוסכם)	convenu
מְקֻבָּלוֹת נ״ר	idées conventionnelles
‖ (שקיבל במסורת)	porteur d'une tradition
מְקֻבָּל אֲנִי מֵאֲבוֹתַי	mes ancêtres m'ont appris
‖ (עוסק בחכמת־הנסתר)	kabbaliste
‖ (רצוי) מְקֻבָּל עַל־פ׳	bien vu de qn
מְקֻבָּל עַל־הַבְּרִיּוֹת	populaire
מַקְבָּן (ר׳ מַקְבָּנִים) ז	homme *m* à tête pointue
מִקְבָּע (89) ז	montage *m*, installation *f*
‖ (בצילום)	fixation *f*
מִקְבָּץ (91) ז	groupement *m*, rassemblement *m*
מְקֻבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת	rassemblé
כְּתָבִים מְקֻבָּצִים	oeuvres complètes
מִקְבֶּצֶת (252) נ	fronces *fpl*, froncis *m*
מַקֶּבֶת (251) נ (פטיש)	marteau *m*, maillet *m*
‖ °מַקֶּבֶת־בּוֹר	excavation *f* d'un puits
מַקֶּבֶת (256) נ טכנ	perforateur *m*
מִקֵּד (432) פ״י	faire converger, concentrer
‖ הִתְמַקֵּד (466) פ״ע	converger, se concentrer

מִקֵּם (432) פ״י — placer, situer, localiser
|| הִתְמַקֵּם (466) פ״ע — se placer
מִקְמוּק (41) ז — pourriture *f*, effritement *m*
מְקֻמָּח, ־מַּחַת (ר׳ ־מָּחִים, ־מָּחוֹת) ת — enfariné
מְקֻמָּס, ־מֶּסֶת (ר׳ ־מָּסִים, ־מָּסוֹת) ת — gommé
מִקְמֵק (460) פ״י — faire pourrir
|| הִתְמַקְמֵק (494) פ״ע — se putréfier, dépérir
מַקְמֵקוּת (47, בלי ר׳) נ — pourriture *f*
מַקְמֶקֶת (252) נ — pourriture *f*
מִקְמָר (91) ז — voûte *f*
מְקֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — voûté, bombé, convexe
מִקְמֶרֶת (252) נ — arcade *f*
מַקְנֵב (122) ז — sarcloir *m*
מִקְנָה (207) נ (קנייה) — achat *m*, acquisition *f*
|| (מחיר) — prix *m* d'achat
מִקְנֶה (73) ז °(בהמות) — bétail *m*
אַנְשֵׁי־מִקְנֶה ז״ר — éleveurs *mpl* de bétail
|| (קנייה) — achat *m*, acquisition *f*
מְקֻסָּד, ־סֶּדֶת (ר׳ ־סָּדִים, ־סָּדוֹת) ת — casqué
מַקְסִים, ־מָה ת — charmant, ravissant
מַקְסִימוּם (—) ז — maximum *m*
מַקְסִימָלִי, ־לִית ת — maximal, le plus grand
מֶקְסִיקוֹ ש״פ נ (מדינה) — le Mexique
(קִרְיַת־) מֶקְסִיקוֹ — Mexico (ville)
מֶקְסִיקָנִי, ־נִית ת — mexicain
מִקְסָם (91) ז — charme *m*, enchantement *m*
מְקֻעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — concave
מַקָּף (95) ז דקדוק — trait *m* d'union
מֻקָּף, ־קֶּפֶת (ר׳ ־קָּפִים, ־קָּפוֹת) ת — entouré
עִיר מֻקֶּפֶת־חוֹמָה — ville entourée de murailles
|| דקדוק — réuni par un trait d'union
|| מסחר — vendu à crédit
מַקְפֵּא (131) ז — congélateur *m*
מִקְפָּא (ר׳ ־אִים) ז (קיפאון) — froid *m*, gelée *f*
|| מטבח — gelée
מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — méticuleux
1. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — amputé
2. מְקֻפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת — recroquevillé
מִקְפָּה (206) נ מטבח — bouillie *f*, gruau *m*

מִקְפָּה (208) נ מטבח — écumoire *f*
מְקֻפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — frustré, lésé
מַקְפִּיד, ־דָה ת — pédant, méticuleux, strict
מִקְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — gélatine *f*
מִקְפָּל (91) ז — pliement *m*, plissement *m*
מַקְפֵּלָה (229) נ — plieuse (machine) *f*
מְקֻפָּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פָּלִים, ־פָּלוֹת) ת — plié, plissé
מַקְפֵּצָה (229) נ ספורט — tremplin *m*, plongeoir *m*
מַקֵּץ (132) ז — couperet *m*
מִקְצָב (91) ז מוס — rythme *m*
|| (מנה קצובה) — allocation *f*, ration *f*
מְקֻצָּב, ־צֶּבֶת (ר׳ ־צָּבִים, ־צָּבוֹת) ת — rythmé
מִקְצָבִי, ־בִית ת — rythmique
מַקְצֵה (207) נ טכנ — guillaume (rabot) *m*
מִקְצֶה (73) ז צבא — détachement *m*
1. מֻקְצֶה, ־צָה ת — réservé, mis à part, tabou
|| דת — indisponible (pendant le sabbat)
2. מִקְצֶה (73) ז — dépôt *m*, arrière-cour *f*
מִקְצוֹעַ (27) ז (פינה) — coin *m*, angle *m*
|| מתמט (בגוף הנדסי) — arête *f*
|| (משלח־יד) — métier *m*, profession *f*
בַּעַל־מִקְצוֹעַ — spécialiste
מִקְצוֹעוֹת חָפְשִׁיִּים — professions libérales
|| (נושא לימודי) — matière (d'enseignement) *f*
מִקְצוֹעַ־חוֹבָה — matière obligatoire
מַקְצוּעַ (44) ז — couteau (à couper les figues) *m*
מַקְצוּעָה (201) נ טכנ — rabot *m*
מִקְצוֹעִי, ־עִית ת — professionnel
בֵּית־סֵפֶר מִקְצוֹעִי — école professionnelle
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי — ouvrier qualifié
אִגּוּד מִקְצוֹעִי — syndicat *m*
מִקְצוֹעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — compétence professionnelle
מִקְצוֹעָן (ר׳ ־נִים) ז — spécialiste *m*, professionnel *m*
מִקְצוֹעָנוּת (46, בלי ר׳) נ — professionalisme *m*
מַקְצִיף, ־פָה ת — écumant, écumeux
[מקצע] הִתְמַקְצֵעַ (495) פ״ע — se spécialiser
° מִקְצָעָה (ר׳ ־עוֹת) נ — coin *m*, angle *m*
מַקְצֵעָה (229) נ טכנ — raboteuse (machine) *f*
מַקְצֵף (122) ז מטבח — fouet *m* à oeufs, batteur *m*

‖ צמח מְקוֹר־הַחֲסִידָה bec-de-grue, géranium *m*
מְקוֹרִי, ־רִית ת original
מְקוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ originalité *f*
מַקּוֹשׁ (21) ז gong *m*
‖ מַקּוֹשׁ־הַתֹּף baguette *f* de tambour, mailloche *f*
מִקּוּשׁ (51) ז צבא pose *f* de mines, minage *m*
מַקּוֹשִׁית (17) נ מוס xylophone *m*
מְקוֹשֵׁשׁ ← 1. קָשַׁשׁ
מַקָּז (95) ז רפא phlébotome *m*
[מקח] הִתְמַקֵּחַ (477) פ״ע marchander
מִקָּח (94) ז achat *m*
מִקָּח וּמִמְכָּר achat et vente, commerce *m*
מִקַּח־טָעוּת malentendu *m*, maldonne *f*
‖ (מחיר) prix *m*
עָמַד עַל־הַמִּקָּח marchander
‖ (לקיחה) מִקַּח־שֹׁחַד vénalité *f*
מַקָּחָה (225) marchandise *f*
מִקֵּט (432) פ״י fâcher, irriter
מְקֻטָּב, ־טֶּבֶת (ר׳ ־טָּבִים, ־טָּבוֹת) ת polarisé
מִקְטוֹרָה (201) נ cardigan *m*
מְקַטְלֵג (132) ז catalogueur *m*
מַקְטֵעַ (128) ז tranchet *m*
מִקְטָע (89) ז segment *m*, calotte (sphérique) *f*
מְקֻטָּע, ־טַּעַת (ר׳ ־טָּעִים, ־טָּעוֹת) ת fragmentaire, entrecoupé, intermittent
‖ לְמִקְטָעִים תה״פ de temps en temps, par intermittence
מְקֻטָּף, ־טֶּפֶת (ר׳ ־טָּפִים, ־טָּפוֹת) ת pendant, tombant, détaché
בהש בְּאָזְנַיִם מְקֻטָּפוֹת l'oreille basse
מַקְטֵפָה (229) נ machine *f* à cueillir (des fruits)
מַקְטֵר (122) ז encensoir *m*
מִקְטָר (91) ז combustion (de parfums) *f*
מְקַטְרֵג (122) ז accusateur *m*
מִקְטָרָה (ר׳ ־רוֹת) נ autel *m* pour l'encens
מִקְטֹרֶן (194) ז jaquette *f*, smoking *m*
מִקְטֶרֶת (252) נ °(מחתה) poêle (à encens) *f*
‖ (לעישון) pipe *f*, calumet *m*
[מקין] הִתְמַקְיֵן (494 נ) פ״ע faire le bouffon
מַקִּיף, ־פָה ת étendu, vaste, large

מַעְגָּל מַקִּיף cercle circonscrit
‖ בהש פְּעֻלָּה מַקִּיפָה action *f* d'envergure
בֵּית־סֵפֶר מַקִּיף école polyvalente
בִּטּוּחַ מַקִּיף assurance *f* tous risques
1. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת désherbé
2. מְקֻיָּץ, ־יֶּצֶת (ר׳ ־יָּצִים, ־יָּצוֹת) ת estival
מְקִיקָה (201) נ pourriture *f*
מֵקִישׁ ← [קיש]
מַקִּישׁ ← 1. נָקַשׁ
מַקֵּל (130) ז bâton *m*, canne *f*
מַקְלוֹת מְלוּחִים baguettes *fpl* au sel
מֵקֵל, מְקִלָּה ת indulgent, qui allège
נְסִבּוֹת מְקִלּוֹת circonstances atténuantes
מַקְלָב (122) ז portemanteau *m*
מִקְלֶדֶת (252) נ מוס clavier *m*
מַקְלֶה (73) ז מטבח grille-pain *m*
מִקְלֶה (—) ז combustion *f*
אֵפֶר־מִקְלֶה ז braise éteinte
מַקְלֵחַ (120) ז pomme (d'arrosoir, de douche) *f*
מִקְלַחַת (246) נ douche *f*
מַקְלֵט (122) ז poste récepteur
מִקְלָט (91) ז abri *m*, refuge *m*, asile *m*
מִקְלָט מְדִינִי asile politique
° עִיר־מִקְלָט נ ville *f* d'asile
‖ צבא abri
מִקְלָיָה (212) נ torréfacteur (de café) *m*
מַקְלָנִי, ־נִית ת mince comme une baguette
1. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר׳ ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת célèbre
2. מְקֻלָּס, ־לֶּסֶת (ר׳ ־לָּסִים, ־לָּסוֹת) ת rôti, grillé
מַקְלֵעַ (128) ז צבא mitrailleuse *f*
‖ תַּת־מַקְלֵעַ mitraillette *f*
1. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת jeté, lancé
2. מְקֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת tressé, lacé
מַקְלְעָן (97) ז צבא mitrailleur *m*
1. מִקְלַעַת (246) נ fronde *f*, lance-pierres *m*
2. מִקְלַעַת (246) נ (רשת) tresse *f*, natte *f*, entrelacs *mpl*
מַקְלֵף (122) ז couteau *m* à peler, éplucheur *m*
מַקְלֵפָה (229) נ éplucheuse *f*, machine *f* à éplucher
מְקֻלְקָל, ־קֶלֶת (ר׳ ־קָלִים, ־קָלוֹת) ת avarié, abîmé

מִקְשָׁאָן (97) ז — cultivateur *m* de concombres

מִקְשָׁב (91) ז — action *f* d'écouter, audition *f*

1. מִקְשָׁה (207) או מִקְשָׁאָה (225) נ — champ *m* de concombres

2. מִקְשָׁה (207) נ (מתכת) — métal massif

|| בהש מִקְשָׁה אַחַת — d'un seul bloc, tout d'une pièce, monolithique

מִקְשׁוֹר (21) ז — contexte *m*, rapport *m*, liaison *f*

בְּמִקְשׁוֹר אֶחָד — dans un même contexte

מְקֻשָּׁח או מֻקְשָׁח, -שַׁחַת (ר' -שָׁחִים, -שָׁחוֹת) ת — durci

מִקְשִׁי, -שִׁית ת — massif

מִקְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère massif, dureté *f*

מַקְשָׁן (97) ז — questionneur *m*

מַקְשָׁנוּת (46, בלי ר') נ — manie *f* de questionner

מְקַשְׂקָשׂ, -קֶשֶׂת (ר' -קָשִׂים, -קָשׂוֹת) ת — squameux

מְקֻשְׁקָשׁ, -קֶשֶׁת (ר' -קָשִׁים, -קָשׁוֹת) ת — gribouillé

מְקַשֵּׁר (132) ז — agent *m* de liaison

|| ספורט — demi-arrière *m*

מְקֻשָּׁת, -שֶּׁתֶת (ר' -שָּׁתִים, -שָּׁתוֹת) ת — cintré, arqué

מַקֶּשֶׁת (ר' -קְשׁוֹת) נ צבא — mouilleur *m* de mines (bateau)

1. מַר, מָרָה ת — amer

עממי אָהַב הַטִּפָּה הַמָּרָה — aimer la boisson

|| בהש מַר לִי — je suis triste

אַחֲרִית מָרָה — fin cruelle

מַר-לֵב או -נֶפֶשׁ — aigri, désespéré

|| מַר תה"פ — amèrement

°וָאֵלֵךְ מַר — je m'en allai tristement

|| מַר (—) ז — amertume *f*

מַר-הַמָּוֶת — l'amertume de la mort

בְּמַר-רוּחוֹ — dans l'amertume de son âme

2. מַר (—) ז (אדון) — monsieur *m*

מַר נָתָן — monsieur Nathan

מַר בַּר-רַב-אַשִׁי — savant éminent

וְכֵן לְמַר (תשובה לברכה) — et vous de même

3. מַר (—) ז (טיפה) — goutte *f*

כְּמַר מִדְּלִי — comme une goutte d'un seau

4. מַר (57) ז (מעדר) — bêche *f*

מֹר (נס' מָר-) ז צמח — myrrhe *f*

מָר-דְּרוֹר — myrrhe sauvage

1. [מרא] הִמְרִיא (507) פ"ע — s'élever dans l'air

הַמָּטוֹס הִמְרִיא — l'avion a décollé

|| פ"י — faire envoler

|| כים — sublimer

2. [מרא] הִמְרִיא (507) פ"י (פיטם) — gaver

מָרָא (מָרִי, מָרֵיהּ, מָרָן; ר' מָרָנָן) ז ארמית — maître *m*

אַבָּא מָרִי — mon père et mon maître

מָרֵיהּ דְּעָלְמָא! — maître du monde!

מָרָנָן וְרַבָּנָן — messieurs les rabbins

מַרְאָה (207) נ (חזון) — vue *f*, vision *f*

מַרְאוֹת-לַיְלָה — vision nocturne

|| (ראי) — miroir *m*, glace *f*

מַרְאֶה (77, ר' מַרְאוֹת) ז (ראייה) — vue *f*

נֶחְמָד לְמַרְאֶה — agréable à voir

מַרְאֵה-עֵינַיִם — vue immédiate

|| (דמות) — aspect *m*, apparence *f*

כְּמַרְאֵה-אָדָם — telle une apparence humaine

|| (חזיון) — vision *f*, apparition *f*

|| (ציון) מַרְאֵה-מָקוֹם — référence *f*

מֻרְאָה (207) נ זואול — jabot *m*

מְרַאְיֵן, -יֶנֶת (ר' -יְנִים, -יְנוֹת) ש — interviewer *n*

מְרֻאְיָן, -יֶנֶת (ר' -יָנִים, -יָנוֹת) ש — interviewé *n*

מַרְאִית (17) נ — apparence *f*

לְמַרְאִית-עַיִן — à première vue

מִפְּנֵי-מַרְאִית-הָעַיִן — pour éviter des apparences trompeuses

מְרַאֲשׁוֹת (209) נ"ר — chevet *m*

מֵרַב (—) ז — maximum *m*

לְמֵרַב-שִׂמְחָתוֹ — à sa grande joie

מֵרַב-הַחַיָּלִים — la majorité des soldats

1. מְרֻבָּב, -בֶּבֶת (ר' -בָּבִים, -בָּבוֹת) ת — innombrable

2. מְרֻבָּב, -בֶּבֶת (ר' -בָּבִים, -בָּבוֹת) ת — taché, souillé

מַרְבָּד (98) ז — tapis *m*

מַרְבַד-הַקְּסָמִים — le tapis volant

מִרְבָּד (91) ז — couche *f*, dépôt *m*

מְרֻבָּד, -בֶּדֶת (ר' -בָּדִים, -בָּדוֹת) ת — capitonné

|| (מחולק לרבדים) — stratifié

מַרְבֶּה תה"פ — beaucoup

לְמַרְבֵּה-הַצַּעַר — à mon grand regret

|| זואול מַרְבֵּה-רַגְלַיִם ז — myriapode *m*, mille-pattes *m*

מִקְצָף (91) ז — écume *f*
מִקְצֶפֶת (252) נ מטבח — meringue *f*
מַקְצֵץ (122) ז טכנ — ciseau *m*
מַקְצֵצָה (229) נ חקל — hache-paille *m*
מַקְצֵרָה (229) נ חקל — faucheuse (machine) *f*
מִקְצָת (מִקְצַת־, מִקְצָתוֹ) נ — un peu
מִקְצַת־כֶּסֶף — un peu d'argent
מִקְצָת מִן־הַמִּקְצָת — un tout petit peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְצָתוֹ — il n'en est rien
מִקְצָתָם אוֹמְרִים — quelques-uns disent
|| °(בסוף־) מִקְצַת־יָמִים עֲשָׂרָה — au bout de dix jours
|| מִקְצָת או בְּמִקְצָת תה״פ — un peu, tant soit peu
[מקק] נָמַק (417) פ״ע — pourrir, se décomposer
|| הִתְמַקְמֵק (466) פ״ע — se putréfier, dépérir
|| הֵמַק (529) פ״י — faire pourrir, consumer
מֶקֶק (166) ז — putréfaction *f*, décomposition *f*
|| רפא — gangrène *f*
1. מַקָּק (ר׳ ־קִים) ז חרק — blatte *f*, cancrelat *m*
2. מַקָּק (ר׳ ־קִים) ז (קוף) — macaque *m*
מִקְרָא (87, ר׳ ־אִים או ־אוֹת) ז — convocation *f*
מִקְרָא־קֹדֶשׁ — assemblée religieuse
|| (קריאה בספר) — lecture *f*
|| (הסבר לציור וכדומה) — légende *f*
|| (כתבי־הקודש) — la Bible
מִקְרָא כִּפְשׁוּטוֹ — la Bible comprise au sens littéral
מִקְרָאוֹת גְּדוֹלוֹת — Bible avec commentaires
בְּנֵי־מִקְרָא ז״ר — les Caraïtes *mpl*
|| (פסוק מן התנ״ך) — verset *m*
מִקְרָא מָלֵא — texte *m* explicite
מִקְרָא (ר׳ ־רָאִים, ־רָאֵי־) ז — invité *m*, hôte *m*
|| (מכונה) — nommé, surnommé
|| (מיועד) יִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי — Israel mon élu
מִקְרָאָה (226) נ — chrestomathie *f*, livre *m* de lecture
מִקְרָאִי, ־אִית ת — biblique
מְקֹרָב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רָבִים, ־רָבוֹת) ת — familier, intime
מִקְרָב (91) ז — proximité *f*
צִלּוּם־מִקְרָב ז — gros plan
מִקְרֶבֶת (252) נ — télescope *m*

מְקָרֶה (73) ז — charpente *f*, plafond *m*
מְקֵרָה (229) נ — endroit frais, chambre froide
עֲלִיַּת־מְקֵרָה נ — balcon *m* à prendre le frais
|| (ארון־קירור) — glacière *f*
מְקֹרֶה, ־רָה ת — couvert d'un toit *ou* d'un plafond
מִקְרֶה (73) ז (מאורע) — événement *m*, cas *m*
מִקְרֶה אָבוּד — cas désespéré
מִקְרֶה עָדִין — affaire délicate
מִקְרֶה בִּלְתִּי־רָגִיל — cas exceptionnel
מִקְרֵי־הַזְּמַן — les événements actuels
|| (מזל) — hasard *m*, sort *m*
וַיִּקֶר מִקְרֶהָ — le hasard la conduisit
בְּמִקְרֶה — par hasard
מַקְרוֹקוֹסְמוֹס (—) ז — macrocosme *m*
מְקֻרְזָל, ־זֶלֶת (ר׳ ־זָלִים, ־זָלוֹת) ת — bouclé, arrondi
1. מְקֻרָּח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — chauve
|| בהש (אילן) — dégarni
2. מְקֹרָח, ־רַחַת (ר׳ ־רָחִים, ־רָחוֹת) ת — couvert de glace
מַקְרֵי (—) ז ארמית — qui enseigne la lecture
מַקְרֵי־דַרְדְּקֵי — instituteur *m*
מִקְרִי, ־רִית ת — accidentel, contingent
מִקְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère accidentel, contingence *f*
מַקְרִיחַ, ־חָה ת — d'une calvitie naissante
מְקֹרָם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רָמִים, ־רָמוֹת) ת (חלב) — crémeux
|| (לחם) — croustillant
מַקְרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת — corné, cornu
מַקְרֵן (122) ז טכנ — radiateur *m*, projecteur *m*
מִקְרָס (91) ז ספורט — passement *m* des jambes (en gymnastique)
מִקְרֶצֶת (252) נ — pâton *m*
מְקַרְקְעִים (—) ז״ר — biens immobiliers, immeubles *mpl*
מְקֻרְקָף, ־קֶפֶת (ר׳ ־קָפִים, ־קָפוֹת) ת — scalpé
מְקָרֵר (132) ז — réfrigérateur *m*
מִקְרָשׁ (91) ז — caillot *m*, coagulum *m*
מַקָּשׁ (95) ז — touche (de machine à écrire) *f*
מִקֵּשׁ (432) פ״י צבא — miner, parsemer de mines
מִקְשָׁאָה ← 1. מִקְשָׁה

מַרְדַּעַת (246) נ — selle *f*, coussinet *m*, bât *m*
מִרְדָּף (91) ז — poursuite *f*
1. מָרָה (210) נ (מיץ־הכבד) — bile *f*, fiel *m*
בהש מָרָה שְׁחוֹרָה — mélancolie *f*
זָרַק מָרָה בְּ־ — réprimander, rudoyer
2. מָרָה או מֹרָה (201, בלי ר׳) נ (מרירות) — amertume *f*
מָרַת־נֶפֶשׁ — tristesse *f*, chagrin *m*
מָרַת־(או מֹרַת־) רוּחַ — déplaisir *m*, affliction *f*
הַדָּבָר הוּא לְמֹרַת־רוּחִי — cela me déplaît
3. מָרָה (210) נ (גברת) — dame *f*, madame *f*
מָרַת נָתָן — Mme Nathan
4. מָרָה (210) נ (מעדר) — bêche *f*
1. מָרָה (353) פ״ע (מרד) — se rebeller, se révolter
מָרָה בְּפ׳ — se rebeller contre qn
מָרָה אֶת־פִּי־פ׳ — désobéir à qn
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה — fils mutin et désobéissant
|| הִמְרָה (512) פ״ע — désobéir
הִמְרָה אֶת־פִּי־פ׳ — enfreindre l'ordre de qn
הִמְרוּ זֶה אֶת־זֶה — rivaliser, parier
2. [מרה] הִמְרָה (512) פ״י (פיטם) — gaver, engraisser
° מֹרֶה, ־רָה ת (מדוכא) — aigri, déprimé
מַרְהֵבָה (229, בלי ר׳) נ — ostentation *f*, vantardise *f*
מִרְהָט (102) ז — mobilier *m*
מַרְהִיב, ־בָה ת — excitant, enthousiasmant
נוֹף מַרְהִיב־עַיִן — paysage *m* admirable
מָרוּג, מְרוּגָה ת — strié, rugueux
מֵרוּג (49) ז חקל — hersage *m*
מָרוֹד (31) ז — rebelle *m*, insurgé *m*
מָרוּד, מְרוּדָה ת — misérable, accablé
מָרוּד (15) ז — misère *f*, infortune *f*
מַרְוָה (209) נ צמח — sauge *f*
מְרֻוֶּה, ־וָּה ת — abreuvé, rassasié
מָרוּחַ, מְרוּחָה ת — écrasé, broyé
מֵרוּחַ (מֵרוּחַ־) ז — étalement *m*, aplanissement *m*
מִרְוָח (91) ז — espace *m*, intervalle *m*, distance *f*
|| טכנ — jeu (d'un mécanisme) *m*
|| (סטטיסטיקה) — fourchette *f*
|| (דפוס) — blanc *m*
מְרֻוָּח, ־וַּחַת (ר׳ ־וָּחִים, ־וָּחוֹת) ת — spacieux
מֵרוּט (49) ז — polissage *m*

מַרְוִיחַ (146) ז — gagneur *m*
מָרוֹם ז או מְרוֹמִים (30) ז״ר — hauteur *f*, sommet *m*
|| (שמיים) — firmament *m*
מְרוֹמָם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מָמִים, ־מָמוֹת) ת — élevé, exquis
בְּמַצַּב־רוּחַ מְרוֹמָם — plein d'entrain
מָרוֹן, בְּנֵי־ ז״ר — troupeau *m* de moutons
מָרוּס, מְרוּסָה ת — concassé
מֵרוֹץ (19) ז — course *f*
בְּמֵרוֹץ־הַיָּמִים — au cours du temps, avec le temps
מֵרוֹץ־מִכְתָּבִים — correspondance *f*
|| ספורט (התחרות) — course
מֵרוֹץ־סוּסִים — course de chevaux
מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים — course de relais
בהש מֵרוֹץ־חִמּוּשׁ — course aux armements
1. מְרוּצָה (201) נ (מרוץ) — course *f*
בִּמְרוּצָה — en courant, au pas de course
בִּמְרוּצַת־הַזְּמַן — au cours du temps
2. מְרוּצָה (201) נ (גזלה) — oppression *f*, violence *f*
מֵרוּק (49) ז (צחצוח) — polissage *m*
|| (טיהור) — nettoyage *m*, purge *f*
בהש (כפרה) — expiation *f*
מֵרוּק־עֲווֹנוֹת — rémission *f* des péchés
מְרוֹקָן, ־קֶנֶת (ר׳ ־קָנִים, ־קָנוֹת) ת — vide, désolé
עממי רַוָּק מְרוֹקָן — célibataire impénitent
מָרוֹקָאִי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — Marocain *n*
מָרוֹקוֹ ש״פ נ (מדינה) — le Maroc
מְרוּקִים (41) ז״ר — lotion *f*, cosmétique *f*
מָרוֹקָנִי, ־נִית ת — marocain
מָרוֹר (30) ז — laiteron *m*, herbe amère
|| בהש מְרוֹרִים — amertume *f*
מָרוּר, מְרוּרָה ת — amer
מֵרוּר (49) ז — aigrissement *m*
מְרוֹרָה (201) נ — poison *m*, venin *m*
|| בהש מְרוֹרוֹת — amertume *f*, rancune *f*
כָּתַב מְרוֹרוֹת עַל־ — écrire des invectives contre
מְרוֹשָׁשׁ, ־שֶׁשֶׁת (ר׳ ־שָׁשִׁים, ־שָׁשׁוֹת) ת — déshérité
מָרוּת (46, בלי ר׳) נ — autorité *f*, discipline *f*

מִרְבָּה (207, בלי ר׳) נ	grande quantité
מְרֻבֶּה, ־בָּה ת	nombreux, multiple
תָּפַסְתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָּפַסְתָּ	qui trop embrasse mal étreint
הָעֲבוֹדָה מְרֻבָּה	il y a beaucoup de travail
מֵרַבִּי, ־בִּית ת	maximal, maximum
משפט עֹנֶשׁ מֵרַבִּי	maximum *m* de la peine
1. מַרְבִּית (—) נ	la plus grande part, la plupart
מַרְבִּית־הַזְּמַן	la plupart du temps
2. °מַרְבִּית (—) נ (ריבית)	intérêt *m*, usure *f*
1. מֻרְבִּית (ר׳ ־בִּיּוֹת) נ (נדבך)	assise (de pierres) *f*, rangée *f*
2. מֻרְבִּית (ר׳ ־בִּיּוֹת) נ (ענף)	jeune rameau *m*
מֻרְבָּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בָּכִים, ־בָּכוֹת) ת	échaudé
מְרֻבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת	carré
כְּתָב מְרֻבָּע	écriture carrée (en hébreu)
מֶטֶר מְרֻבָּע	mètre carré
מתמט שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע	racine carrée
‖ מְרֻבָּע ז	quadrilatère *m*
‖ (שירה) מְרֻבָּעִים ז״ר	quatrains *mpl*
‖ עממי	guindé, conformiste, obtus
מִרְבַּעַת (246) נ	repaire *m*, gîte *m*
בהש בֵּית־מִרְבַּעַת	emplacement *m*, lit (d'un fleuve) *m*
מַרְבֵּץ (122) ז (של־בהמות)	repaire *m*, gîte *m*
מִרְבָּץ (91) ז (של־מחצבים)	gisement *m*
מַרְבֵּק (122) ז	étable *f*, mangeoire *f*
עֶגְלֵי־מַרְבֵּק ז״ר	veaux gras
מְרֻבָּק, ־בֶּקֶת (ר׳ ־בָּקִים, ־בָּקוֹת) ת	gras, engraissé
מָרַג (301) פ״י חקל	herser
‖ נִמְרַג (388) פ״ע	être hersé
מְרֻגָּב, ־גֶּבֶת (ר׳ ־גָּבִים, ־גָּבוֹת) ת	grumelé, défoncé
מַרְגּוֹעַ (27) ז	repos *m*, tranquillité *f*
בֵּית־מַרְגּוֹעַ ז	hôtellerie *f*, maison *f* de repos, pension *f* de famille
מְרֻגָּז, ־גֶּזֶת (ר׳ ־גָּזִים, ־גָּזוֹת) ת	fâché, irrité
מַרְגִּיעַ, ־עָה ת	calmant, sédatif
מֻרְגָּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גָּלִים, ־גָּלוֹת) ת	habitué
מְרַגֵּל, ־גֶּלֶת (ר׳ ־גְּלִים, ־גְּלוֹת) ש	espion *n*
מַרְגְּלָא (—) ז ארמית	habitude *f*, usage *m*
מַרְגְּלָא בְּפֻמֵּיהּ	il a l'habitude de dire
מַרְגְּלוֹת (201) נ״ר	pied (du lit) *m*
בהש לְמַרְגְּלוֹת־הָהָר	au pied de la montagne
מַרְגָּלִית (17) נ	perle *f*
‖ בהש פֶּה מֵפִיק מַרְגָּלִיּוֹת	orateur éloquent
מַרְגֵּמָה (229) נ °(לזריקת־אבנים)	catapulte *f*
‖ צבא	mortier *m*
מַרְגָּנִית (17) נ צמח	marguerite *f*, pâquerette *f*
מַרְגֵּעָה (229) נ	repos *m*, calme *m*
מַרְגָּרִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ מטבח	margarine *f*
מַרְגָּשׁ (91, בלי ר׳) ז עממי	sentiment *m*, bien-être *m*
אֵיךְ הַמַּרְגָּשׁ?	comment te sens-tu?
מַרְגֵּשָׁה (229) נ	agitation *f*, tumulte *m*
מָרַד (301) פ״ע (בְּ־)	se soulever, se rebeller
‖ הִתְמָרֵד (473) פ״ע	se soulever, se rebeller
‖ הִמְרִיד (498) פ״י	inciter à la rébellion
מֶרֶד (165) ז	rébellion *f*, soulèvement *m*
עָמַד בְּמִרְדּוֹ	s'obstiner dans son refus
מִרְדָּד (91) ז	gué *m*
מְרֻדָּד, ־דֶּדֶת (ר׳ ־דָּדִים, ־דָּדוֹת) ת	plat, aplati
מַיִם מְרֻדָּדִים	eau peu profonde
מַרְדֶּה (73) ז	pelle *f* à enfourner
מִרְדֶּה (73) ז חקל	récolte *f* de miel
מַרְדּוּת (—) נ	rébellion *f*, désobéissance *f*
מַכַּת־מַרְדּוּת נ	correction *f*, châtiment *m*
מַרְדּוּת־לֵב	remords *m*
מַרְדִּים, ־מָה ת	qui endort, soporifique
סַם מַרְדִּים	narcotique *m*
רוֹפֵא מַרְדִּים	anesthésiste *m*
מָרְדְּכַי ש״פ ז	Mardochée *m*
מְרֻדָּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דָּמִים, ־דָּמוֹת) ת	somnolent
מַרְדֶּמֶת (252) נ	coma *m*, léthargie *f*, catalepsie *f*
מַרְדָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	rebelle, contestataire
מַרְדָּנוּת (46, בלי ר׳) נ	désobéissance *f*, rébellion *f*
מַרְדָּנִי, ־נִית ת	rebelle, indocile
מַרְדֵּעַ (128) ז	aiguillon *m*

‖ (עבודה רשלנית) — travail bâclé
‖ (הונאה) — escroquerie *f*
מְרִיטָה (201) נ — arrachement *m*, chute *f* de cheveux
מְרִיטַת־עֲצַבִּים — énervement *m*
מֵרִים ← [רום]
‖ מֵרִים (ר׳ מְרִימִים) ז (במשקל־השירה) — dactyle *m*
מִרְיָם ש״פ נ — Miryam *f*, Marie *f*
תֹּף־מִרְיָם ז — tambourin *m*
מַרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — rebelle *n*
מַרְיָנוּת (46) נ — désobéissance *f*, opposition *f*
מְרֻיָּס, ־יֶּסֶת (ר׳ ־יָּסִים, ־יָּסוֹת) ת — cillé
מְרִיסָה (201) נ — action *f* de remuer (un liquide)
מֵרִיץ (19) ז ספורט — starter *m*
מְרִיצָה (201) נ — brouette *f*
מְרִיצוּת (48, בלי ר׳) נ — énergie *f*, intensité *f*
מְרִיצָן (97) ז — brouettier *m*
מְרִיקָה (201) נ — nettoyage *m*, polissage *m*
‖ בהש (כפרה) — expiation *f*
מָרִיר, מְרִירָה ת — amer
בהש מְרִיר־יוֹם — homme plein d'amertume
‖ מְרִירִים ז״ר — amertume *f*, souffrance *f*
מְרִירוּת (48) נ — amertume *f*
‖ בהש מְרִירוּת־לֵב — tristesse *f*, affliction *f*
מְרִירִי, ־רִית ת — amer, pernicieux
מָרִישׁ (15) ז — solive *f*
מָרִית (17) נ טכנ — spatule *f*
[מרך] הִתְמָרֵךְ (473) פ״ע — s'affaiblir, s'amollir
‖ הֵמִירָךְ (498) פ״י — affaiblir, amollir
מֹרֶךְ (—) ז — faiblesse *f*, mollesse *f*
מֹרֶךְ־לֵב — découragement *m*, lâcheté *f*
מֶרְכָּא ← מֶרְכָה
מֶרְכָּב (91) ז (אביזרי־רכיבה) — harnachement *m*
‖ (מושב־הרוכב) — siège (du cavalier) *m*
‖ (שלד־הרכב) — carrosserie *f*
(שלד־המטוס) — fuselage *m*
‖ °(כלל־המרכבות) — cavalerie *f*
מִרְכָּב (91) ז — chevauchée *f*
מֻרְכָּב, ־כֶּבֶת (ר׳ ־כָּבִים, ־כָּבוֹת) ת — composé
דקדוק מִשְׁפָּט מֻרְכָּב — phrase composée
‖ (מסובך) — complexe, compliqué
‖ צמח (שהורכב על־צמח אחר) — greffé
צמח מִשְׁפַּחַת־הַמֻּרְכָּבִים נ — composées *fpl*
‖ (שהרכיבו אותו) — à cheval, monté
מֶרְכָּבָה (223, ר׳ מֶרְכָּבוֹת, מֶרְכְּבוֹת־) נ — carrosse *m*
‖ צבא (בימי־קדם) — char (de combat) *m*
(של־תותח) — affût *m*
‖ דת (בחזון־יחזקאל) — le Char divin
מַעֲשֵׂה־מֶרְכָּבָה ז — théophanie *f*
מֻרְכָּבוּת (46, בלי ר׳) נ — caractère *m* composite
מֶרְכֶּבֶת (252) נ — carrosse *m*
מֶרְכָה או מֶרְכָא (ר׳ ־כָאוֹת) נ — *merkha* (neume) *m*
‖ מֶרְכָאוֹת (כפולות) — guillemets *mpl*
מִרְכּוּז (41) ז — centralisation *f*
מִרְכּוּזִי, ־זִית ת — centralisateur
מַרְכּוֹל (21) ז — intendant *m*
‖ (חנות כל־בו) — supermarché *m*
מַרְכּוֹלִית (17) נ — minimarché *m*, supérette *f*
מַרְכּוֹף (21) ז — cheval *m* de bois
מֶרְכָּז (91) ז — centre *m*
מֶרְכָּז מִסְחָרִי — centre commercial
מֶרְכַּז־הָעִיר — le centre de la ville
(בפרלמנט) מִפְלֶגֶת־הַמֶּרְכָּז נ — parti *m* du centre
מִרְכֵּז (460) פ״י (ריכז) — centraliser
‖ (סימן את־המרכז) — centrer
מְרַכֵּז, ־כֶּזֶת (ר׳ ־כְּזִים, ־כְּזוֹת) ש — centralisateur *n*, coordinateur *n*
מְרֻכָּז, ־כֶּזֶת (ר׳ ־כָּזִים, ־כָּזוֹת) ת (מכונס) — concentré
מִיץ מְרֻכָּז — jus concentré
מַחֲשָׁבָה מְרֻכֶּזֶת — pensée concentrée
‖ (כפוף למרכז אחד) — centralisé
מִנְהָל מְרֻכָּז — administration centralisée
מֶרְכָּזִי, ־זִית ת — central
‖ מְעַגְּלִים מֶרְכָּזִיִּים — cercles *mpl* concentriques
מֶרְכָּזִיָּה (202) נ — centre *m*, centrale *f*
מֶרְכָּזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — situation centrale
מֶרְכָּזָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — opérateur (de téléphone) *n*, standardiste *n*
מֶרְכֶּזֶת (252) נ — central (téléphonique) *m*, standard *m*
מַרְכִּיב (1) ז — composante *f*

הִטִּיל מָרוּתוֹ עַל־	se faire obéir par
קִבֵּל מָרוּת	se soumettre
מַרְזֵב (122) ז	gouttière *f*, gargouille *f*
מַרְזֵחַ (128, נס׳ מַרְזֵחַ־) ז	banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מַרְזֵחַ ז	taverne *f*, estaminet *m*
מַרְזְחָן (97) ז	tavernier *n*, cabaretier *m*
מַרְזֶפֶת (252) נ	marteau *m*
מָרַח (331) פ״י	étendre, étaler, tartiner
מָרַח חֶמְאָה עַל־פְּרוּסָה	beurrer une tranche
עממי (נתן שוחד)	graisser la patte à
‖ (עשה ברשלנות)	barbouiller, bâcler
‖ (רימה)	rouler, duper
‖ נִמְרַח (402) פ״ע	être étendu, être étalé
‖ מֵרַח (442) פ״י	oindre, graisser
(החליק)	aplanir, lisser
‖ הִתְמָרֵחַ (476) פ״ע	être étendu, être étalé
מֶרַח (179) ז רפא	onguent *m*, pommade *f*
מַרְחֵב (126) ז טכנ	dilatateur *m*
מֶרְחָב (91) ז	espace *m*, zone *f*
מֶרְחַב־מִחְיָה	espace vital
מֶרְחַב־פְּעֻלָּה	champ *m* d'action
הַנְדָּסַת־הַמֶּרְחָב	géométrie *f* dans l'espace
‖ צבא	région *f* militaire
‖ בהש יָצָא לַמֶּרְחָב	prendre son essor
הוֹצִיא לַמֶּרְחָב	libérer, mettre au large
מֻרְחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת	élargi, extensif
מֶרְחָבִי, ־בִית ת	spatial, de zone
הַנְדָּסָה מֶרְחָבִית	géométrie *f* dans l'espace
צבא פִּקּוּד מֶרְחָבִי	commandement régional
מֶרְחַבְיָה (—) נ	espace ouvert, latitude *f*
מְרֻחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת	pitoyable
מַרְחָן (91) ז	barbouilleur *m*
מִרְחָף (91) ז	vol *m*, envol *m*
מַרְחֶפָה (224) נ	voiture *f* à coussin d'air
מֶרְחָץ (102, ר׳ ־חֲצָאוֹת) ז	bain *m*
בֵּית־מֶרְחָץ ז	établissement *m* de bains
מֶרְחַץ־הַזָּעָה	bain de vapeur
בהש מֶרְחַץ־דָּמִים	bain de sang
מֶרְחָק (98) (מקום רחוק)	lieu éloigné
אֶרֶץ־מֶרְחַקִּים	pays lointain
מִמֶּרְחַקִּים	de loin
‖ (רוחק)	distance *f*
מְרֻחָק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חָקִים, ־חָקוֹת) ת	éloigné, écarté
מַרְחֵשׁ (102) ז	grouillement *m*
מַרְחֶשָׁה (229) נ	tumulte *m*, brouhaha *m*
מַרְחֶשְׁוָן או חֶשְׁוָן (—) ז	*Marhechwân* (2e mois de l'année juive: octobre/novembre) *m*
מַרְחֶשֶׁת (255) נ	poêle *f*, friteuse *f*, sauteuse *f*
‖ אנטום	cotyle *m*
מָרַט (301) פ״י (תלש)	arracher
מָרַט שַׂעֲרוֹתָיו	s'arracher les cheveux
מָרַט נוֹצוֹת־תַּרְנְגֹלֶת	plumer une poule
מָרַט עֲצַבֵּי־פ׳	mettre les nerfs de qn à vif
‖ (לטש)	polir, aiguiser
‖ נִמְרַט (388) פ״ע	être arraché, être dégarni
‖ מֵרַט (437) פ״י (תלש)	arracher avec force
(צחצח)	polir, aiguiser
‖ הִתְמָרֵט (473) פ״ע (נקרח)	se dégarnir
(צוחצח)	être poli, être aiguisé
מֶרֶט (166)	arrachement *m*
בהש מֶרֶט־עֲצַבִּים	énervement *m*
‖ (חור הנימה)	follicule *m*
מַרְטֵב (122) ז	mouilleur (de timbres) *m*
מַרְטֵט (122) ז טכנ	vibrateur *m*
מִרְטֵט (460) פ״י	chiffonner, user
‖ הִתְמַרְטֵט	être chiffonné, être usé
מַרְטִיב (1) ז	pisseur *m*
מַרְטִירוֹלוֹגְיָה (202) נ	martyrologe *m*
מְרֻטְפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת	gros, gras
1. מְרִי או מֶרִי (5, בלי ר׳) ז (מרד)	insurrection *f*
מְרִי אֶזְרָחִי	désobéissance civile
תְּנוּעַת־מֶרִי נ	mouvement insurrectionnel
2. מְרִי (—) ז (מרירות)	amertume *f*
° מְרִי־שִׂיחִי	mes plaintes *fpl*
שָׁפַךְ אֶת־מְרִי־לִבּוֹ	épancher sa bile
מְרִיא (ר׳ ־אִים) ז	boeuf gras
מֵרִיב (19) ז	adversaire *m*, rival *m*
מְרִיבָה (201) נ	querelle *f*, litige *m*
אַדְמַת־מְרִיבָה נ	terrain litigieux
מְרִידָה (201) נ	rébellion *f*, insurrection *f*
מְרִיוֹן (91) ז	désobéissance *f*, indiscipline *f*
מְרִיחָה (201) נ	action *f* d'enduire

[מרץ] נִמְרַץ (388) פ״י	être vigoureux, être fort
‖ הִמְרִיץ (498) פ״י	inciter, stimuler
מֶרֶץ ←מֵרֹס	
מֶרֶץ (166, בלי ר׳) ז	énergie *f*, entrain *m*
בַּעַל־מֶרֶץ	homme énergique
מַרְצֶה (73) ז	conférencier *m*, orateur *m*
‖ (באוניברסיטה)	chargé de cours
מְרֻצֶּה, ־צָּה ת	content, satisfait
מַרְצָה (208) נ	broyeur (outil) *m*
מַרְצוּף (41) ז	sac *m*
מְרַצֵּחַ (128) ז	assassin *m*, meurtrier *m*
מַרְצֵעַ (128) ז	alêne *f*, poinçon *m*
בהש הוֹצִיא הַמַּרְצֵעַ מִן־הַשַּׂק	montrer le bout de l'oreille
מִרְצָף (91) ז	dallage *m*, carrelage *m*
מְרַצֵּף (132) ז	dalleur *m*, carreleur *m*
מַרְצִפָּן (91) ז	massepain *m*
מַרְצֶפֶת (232) נ	dalle *f*, carreau *m*, pavé *m*
‖ (ריצפה)	dallage *m*, carrelage *m*
מָרַק (301) פ״י	polir, frotter
‖ בהש (טיהר)	nettoyer, purger
‖ נִמְרַק (388) פ״ע	être poli, être frotté
(טוהר)	être nettoyé, être purgé
‖ מֵרֵק (437) פ״י	polir, lisser
בהש מֵרֵק כֹּחוֹ	tendre ses forces
(טיהר)	nettoyer, purger
מֵרֵק עָוֹן	pardonner une faute
‖ הִתְמָרֵק (473) פ״ע	être nettoyé, être purgé
(טוהר)	être épuré, être expié
(שם תמרוקים)	se parfumer
מָרָק (105) ז	soupe *f*, potage *m*
מְרַק־בָּשָׂר	bouillon *m*
מֶרֶק (166) ז	mastic *m*
מִרְקֹד (91) ז	danse *f*, sarabande *f*
מִרְקָה (207) נ	colle *f*
מֶרְקוּלִיס ש״פ ז	Mercure (divinité romaine) *m*
בהש זָרַק אֶבֶן לְמַרְקוּלִיס	pécher par ignorance
מַרְקוּלִית (17) נ צמח	mercuriale *f*
1. מַרְקוֹעַ (9) ז (רקיק)	galette *f*, biscuit *m*
2. מַרְקוֹעַ (9) ז (טלאי)	pièce (sur un vêtement) *f*
בהש הִתְקַלֵּף מַרְקוֹעוֹ	le vernis s'est effrité, on le voit tel qu'il est
מֶרְקָח (89) ז	mixture *f* d'aromates
מִרְקָח (89) ז	décoction (d'aromates) *f*
מֶרְקָחָה (225) נ	bouillonnement *m*, décoction *f*
בהש הָיָה כְּמֶרְקָחָה	être en effervescence
מִרְקַחַת (246) נ	mixture *f* d'aromates
‖ מטבח (ריבה)	confiture *f*
‖ בֵּית־מִרְקַחַת ז	pharmacie *f*
מַרְקִיז, ־זָה ש	marquis *n*
מַרְקִית (17) נ מטבח	soupière *f*
מִרְקָם (91) ז	structure *f*, contexture *f*
‖ בהש מִרְקַם־הַסִּפּוּר	la trame du récit
‖ (מעשה־רקמה)	broderie *f*
‖ (אריג, רשת)	tissu *m*, réseau *m*
מִרְקֶמֶת (252) נ	trame *f*, tissu *m*
1. מִרְקָע (89) ז (מסך)	écran *m*
2. מִרְקָע (89) ז (של־רגל)	battement (du pied) *m*
מְרֻקָּע, ־קַּעַת (ר׳ ־קָּעִים, ־קָּעוֹת) ת	laminé, plat
מַרְקֵקָה (229) נ	crachoir *m*
מָרַר (359) פ״ע	être amer
‖ מֵרֵר (437) פ״י	rendre amer, aigrir
מֵרֵר חַיֵּי־פ׳	rendre la vie dure à qn
פ״ע מֵרֵר בִּבְכִי	pleurer amèrement
‖ הִתְמַרְמֵר (473) פ״ע	être aigri, être exaspéré
‖ הֵמַר (529) פ״י (ל־)	causer de l'amertume
(בכה בכי מר)	pleurer amèrement
‖ הִמְרִיר (498) פ״י	rendre amer, aigrir
מֶרֶר (—) ז	amertume *f*
מְרֵרָה (229) נ (כיס־המרה)	bile *f*, fiel *m*
‖ בהש (מרירות)	amertume *f*
מְרָרִי, ־רִית ת	amer, fielleux
‖ מְרָרִית (17) נ צמח	picris *m*
מַרְשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז מוס	marche (musicale)
מַרְשׁ־אֵבֶל	marche funèbre
מַרְשׁ־נִצָּחוֹן	marche triomphale
מַרְשֶׁה, ־שָׁה ש משפט	mandant *n*
מֻרְשֶׁה, ־שָׁה ש משפט	mandataire *n*, fondé de pouvoir
מַרְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז	parlement *m*

|| כִּימ — composant *m*
מַרְכֹּלֶת (259) נ — marchandise *f*, camelote *f*
מַרְכָּן (91) ז — inclination *f*, inclinaison *f*
מַרְכֵּס (122) ז — tire-bouton *m*
מְרֻכָּס, ־כֶּסֶת (ר׳ ־כָּסִים, ־כָּסוֹת) ת — boutonné
|| בהש (אדם) — renfermé
מְרֻכְסָן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת — zippé, fermé à glissière
מְרֻכְרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת — adouci
מִרְמָה (207) נ — fraude *f*, fourberie *f*
מֹאזְנֵי־מִרְמָה ז״ז — balance frauduleuse
לְשׁוֹן־מִרְמָה נ — langage trompeur
מַרְמוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ זואול — marmotte *f*
מְרֻמָּז, ־מֶּזֶת (ר׳ ־מָּזִים, ־מָּזוֹת) ת — suggéré, allusif
|| בְּמֻרְמָז תה״פ — par voie d'allusion
מִרְמָס (91) ז — piétinement *m*
הָיָה לְמִרְמָס — être foulé aux pieds
מִרְמֵר (460) פ״י — irriter, agacer
|| הִתְמַרְמֵר (494) פ״ע — se plaindre, récriminer
מָרָן, מָרָנָן ← מָרָא
מְרַנֵּן, ־נָה ת — réjouissant
[מרס] נִמְרַס (388) פ״ע — être remué, être mélangé
|| מֵרַס (437) פ״י — remuer (un liquide)
|| הִתְמָרֵס (475) פ״ע — se mélanger
מֶרֶס (168) ז — mélange *m*
מֶרֶס־בֵּיצִים — oeufs brouillés
מַרְס ש״פ ז מיתול — Mars (divinité romaine) *m*
|| או מֶרְץ (חודש) — mars *m*
מֻרְסָה (207) נ — abcès *m*
מֻרְסָן (97) ז חקל — son (des graines) *m*, balle *f*
מְרֻסָּן, ־סֶנֶת (ר׳ ־סָנִים, ־סָנוֹת) ת — refréné, retenu
בִּלְתִּי־מְרֻסָּן — déchaîné
מַרְסֵס (122) ז — vaporisateur *m*, pulvérisateur *m*
מַרְסֵק (122) ז מטבח — presse-purée *m*
מְרֻסָּק, ־סֶּקֶת (ר׳ ־סָּקִים, ־סָּקוֹת) ת — réduit en purée
מְרַע (ר׳ מַרְעִין) ז ארמית — maladie *f*
שְׁכִיב מְרַע — agonisant *m*
מַרְעִין בִּישִׁין — maladies pernicieuses
מֵרַע (ר׳ מְרֵעִים) ז (פושע) — méchant *m*
|| (פשע) — méchanceté *f*

מֵרֵעַ (מֵרֵעֵהוּ; ר׳ מֵרֵעִים) ז (ידיד) — ami *m*
מֻרְעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת עממי — affamé
מַרְעֵד (91) ז — sismographe *m*
מִרְעֶה (77) ז — pâturage *m*, prairie *f*
מַרְעוֹם (21) ז צבא — amorce *f*, détonateur *m*
מֵרֵעוּת (—) נ — amitié *f*
מַרְעִין ← מְרַע
מַרְעִית (17) נ (עדר) — troupeau *m*
|| (מרעה) — pâturage *m*
בהש צֹאן־מַרְעִיתוֹ — ses ouailles *fpl*
מְרֻעָף, ־עֶפֶת (ר׳ ־עָפִים, ־עָפוֹת) ת — couvert de tuiles
|| (מסודר בצורת רעפים) — imbriqué
מַרְפֵּא (131, בלי ר׳) ז — guérison *f*, remède *m*, cure *f*
מַעְיְנוֹת־מַרְפֵּא ז״ר — sources thermales
צִמְחֵי־מַרְפֵּא ז״ר — plantes médicinales
°בהש מַרְפֵּא־לָשׁוֹן — langage apaisant
מְרַפֵּא, ־פֵּאת (ר׳ ־פְּאוֹת) ש — guérisseur *n*
מְרַפֵּא־שִׁנַּיִם — praticien *n* dentiste
מִרְפָּאָה (211) נ — clinique *f*
מַרְפֵּד (91) ז — couche rembourrée, rembourrage *m*
מִרְפָּדָה (211) או מַרְפֵּדִיָּה (202) נ — tapisserie (atelier) *f*
מַרְפֵּה (ירמיהו ח׳ ט״ו) ← מַרְפֵּא
מְרֻפָּט, ־פֶּטֶת (ר׳ ־פָּטִים, ־פָּטוֹת) ת — fripé, râpé
מַרְפֵּס (122) ז אנטום — fontanelle *f*
מִרְפָּס או מִרְפָּשׂ (91) ז — ce qui est foulé
מִרְפֶּסֶת (252) נ — balcon *m*, terrasse *f*
מַרְפֵּק (122) ז אנטום — coude *m*
עממי בַּעַל־מַרְפְּקִים — arriviste *m*
מִרְפֵּק (457) פ״י — pousser du coude
מְרֻפָּק, ־פֶּקֶת (ר׳ ־פָּקִים, ־פָּקוֹת) ת — accoudé
מְרַפְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — arriviste *n*
מְרֻפְרָף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רָפִים, ־רָפוֹת) ת — superficiel
מְרַפְרֵף, ־רֶפֶת (ר׳ ־רְפִים, ־רְפוֹת) ת — inconstant, instable, vague
מִרְפָּשׂ ← מִרְפָּס
מְרֻפָּשׁ, ־פֶּשֶׁת (ר׳ ־פָּשִׁים, ־פָּשׁוֹת) ת — bourbeux, sale

|| (משולב) encastré, serti, imbriqué
מִשְׁבֶּצֶת (254) נ (תא ריבועי) carreau *m*
|| (מסגרת) sertissure *f*, chaton *m*
מַשְׁבֵּר (122) ז crise *f*
|| °(פריצת־הילוד) percée (du nouveau-né) *f*
מִשְׁבָּר (91) ז ressac *m*, lame *f*
מְשֻׁבָּשׁ, ־בֶּשֶׁת (ר׳ ־בָּשִׁים, ־בָּשׁוֹת) ת erroné, dérangé
דַּעְתּוֹ מְשֻׁבֶּשֶׁת son esprit est troublé
מִשְׁבָּת (98) ז ruine *f*, destruction *f*
מַשָּׂג (95) ז atteinte *f*, portée *f*
מַשַּׂג־יָד possibilité *f*, moyens *mpl*
מֻשָּׂג (95) ז notion *f*, concept *m*
אֵין לִי מֻשָּׂג je n'en ai pas la moindre idée
מִשְׂגָּב (98) ז (מבצר) forteresse *f*
|| (מחסה) refuge *m*, abri *m*
מִשְׂגָּב לַדָּךְ hospice *m*
מִשְׁגֶּה (73) ז erreur *f*, faute *f*
מַשְׁגּוֹחַ (9) ז régulateur *m*
מִשְׁגּוֹר (21) ז מסחר envoi *m*, expédition *f*
מֻשָּׂגִי, ־גִית ת conceptuel
מַשְׁגִּיחַ, ־יחָה ש surveillant *n*
מִשְׁגָּל (91) ז cohabitation *f*, coït *m*
מִשְׁגָּם (91) ז טכנ palplanches *fpl*
מְשַׁגֵּעַ, ־גַּעַת (־גְּעִים, ־גְּעוֹת) ת עממי stupéfiant, fantastique, incroyablc
מְשֻׁגָּע, ־גַּעַת (ר׳ ־גָּעִים, ־גָּעוֹת) ת fou, dément
מְשֻׁגָּע לְדָבָר אֶחָד qui a une idée fixe
מִשְׁגָּר (122) ז base *f* d'envoi
מְשַׂגְשֵׂג, ־שֶׂגֶת ת florissant
מַשְׂדֵּדָה (229) נ חקל herse *f*
מַשְׁדֵּר (122) ז émetteur *m*
מִשְׁדָּר (91) ז émission *f*, programme radiodiffusé
מָשָׁה (353) פ״י tirer (de l'eau)
|| נִמְשָׁה (406) פ״ע être tiré (de l'eau)
|| הִמְשָׁה (512) פ״י tirer (de l'eau)
מֹשֶׁה ש״פ ז Moïse *m*
דַּת־מֹשֶׁה נ la religion mosaïque
|| דַּג־מֹשֶׁה־רַבֵּנוּ ז sole *f*
מַשֶּׁה ← מַשָּׁא

מַשֶּׁהוּ כינוי סתמי quelque chose
מַשּׂוֹא (ר׳ ־אִים) ז charge *f*
|| מַשּׂוֹא־פָּנִים acception *f* de personne, partialité *f*
מַשּׂוּאָה (ר׳ ־אוֹת) נ feu *m* de signalisation
מְשׁוֹאָה (201) נ ruine *f*, destruction *f*
נָפַל לִמְשׁוֹאוֹת être détruit, périr
מְשׁוֹאָה (201) נ catastrophe *f*, malheur *m*
מִשְׁוָאָה (226) נ מתמט équation *f*
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית équation du second degré
מָשׁוֹב (30) ז חשמל régénération *f*, rétroaction *f*
מְשׁוּבָה (201) נ (בגידה) trahison *f*, infidélité *f*
|| (שובבות) caprice *m*, turbulence *f*
|| ת (שובבה) turbulente, polissonne
° מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל la turbulente Israel
מְשׁוּגָה (201) נ erreur *f*, faute *f*
מַשְׁוֶה (—) ז גיאוגר équateur *m*
מֻשְׁוֶה, ־וֵית (ר׳ ־וִים, ־וּוֹת) ת comparé
סִפְרוּת מֻשְׁוֵית littérature comparée
מְשׁוֹחַ (2) ז arpenteur *m*
מָשׁוֹט (30) ז rame *f*, aviron *m*
סִירַת־מְשׁוֹטִים נ canot *m* à rames
° מִשּׁוֹט (51) ז rame *f*, aviron *m*
מְשׁוֹטַאי (61) ז rameur *m*
מְשׁוֹטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש promeneur *n*, vagabond *n*
מְשׁוֹטִית (17) נ bateau *m* à rames
תְּלַת־מְשׁוֹטִית trirème *f*
מַשּׂוֹי או מַשָּׂאוֹי (ר׳ מַשּׂוֹאוֹת או מַשּׂוֹאִים) ז fardeau *m*
מִשּׁוּי (23) ז massage *m*
מַשְׁוִית (17) נ טכנ rabot *m* d'établi, varlope *f*
מִשּׁוּךְ (51) ז tirage *m*, action *f* de tirer
|| (סחבת) ajournement *m*
מְשׂוּכָה (201) נ haie *f*
ספורט מֵרוֹץ־מְשׂוּכוֹת ז course *f* de haies
מָשׁוּל, מְשׁוּלָה ת comparable, analogue
מִשּׁוּל (51) ז comparaison *f*
מְשׁוּלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת privé, dépourvu
מִשּׁוּם־ מ״י à cause de

מַרְשָׁל (ר׳ ־לִים) ז צבא — maréchal *m*
מְרֻשָּׁל, ־שֶּׁלֶת (ר׳ ־שָּׁלִים, ־שָּׁלוֹת) ת — négligé
מִרְשָׁם (91) ז — esquisse *f*, croquis *m*
|| (רישום) — enregistrement *m*
מִרְשַׁם־הַתּוֹשָׁבִים — état civil
פיס מִרְשַׁם־תְּנוּדוֹת — oscillogramme *m*
|| רפא מִרְשַׁם־תְּרוּפוֹת — ordonnance *f*
מִרְשָׁמָה (223) נ — bureau *m* d'enregistrement
מַרְשָׁע, ־שַׁעַת (ר׳ ־שָׁעִים, ־שָׁעוֹת) ת — méchant
מִרְשַׁעַת (ר׳ ־שָׁעוֹת) נ — mégère *f*
מַרְשָׁף, ־שֶּׁפֶת (ר׳ ־שָׁפִים, ־שָׁפוֹת) ת — scintillant
מַרְשְׁרְשִׁים (—) ז״ר — billets *mpl* de banque
מְרֻשָּׁשׁ, ־שֶּׁשֶׁת (ר׳ ־שָּׁשִׁים, ־שָּׁשוֹת) ת — appauvri
מַרְתֵּחַ (128) ז — chauffe-eau *m*
מִרְתָּח (89) ז — décoction *f*
מְרֻתָּח, ־תַּחַת (ר׳ ־תָּחִים, ־תָּחוֹת) ת — bouilli
|| בהש (נסער) — agité, ému
מַרְתֵּכָה (229) נ טכנ — soudeuse (machine) *f*
מַרְתֵּף (122) ז — cave *f*
מַרְתְּפוֹן (21) ז — petite cave
מְרַתֵּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תְּקִים, ־תְּקוֹת) ת — saisissant, captivant
מַשָּׂא (87; ר׳ מַשָּׂאוֹת, מַשְּׂאוֹת־) ז — charge *f*, fardeau *m*
הָיָה לְמַשָּׂא עַל־פְּ׳ — être à charge à qn
|| מַשָּׂא־נֶפֶשׁ — idéal *m*, aspiration *f*
|| מַשָּׂא וּמַתָּן — négociation *f*, commerce *m*
|| °(חזון) — harangue *f*, prophétie *f*, vision *f*
מֻשָּׂא (87) ז דקדוק — complément *m* d'objet
מֻשָּׂא יָשִׁיר/עָקִיף — complément d'objet direct / indirect
מַשָּׁא (87) או מַשֶּׁה (73) ז — créance *f*
מַשְׁאָב (98) ז (באר) — puits *m*, source *f*
|| בהש מַשְׁאַבִּים — ressources *fpl*
מַשְׁאָב (102) ז — liquide puisé
מַשְׁאֵבָה (229) נ — pompe *f*
מַשְׁאֵבַת־אֲוִיר — pompe à air
מַשְׂאָה (מַשְׂאַת־; מַשָּׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — élévation *f*
מַשְׂאַת־כַּפַּיִם — supplication (en levant les mains) *f*
|| (עשן עולה) — volute *f* de fumée

|| (שאיפה) — tendance *f*, désir *m*
מַשְׂאַת־לֵב או ־נֶפֶשׁ — aspiration *f*, idéal *m*
מַשָּׁאָה (מַשַּׁאת־; מַשָּׁאוֹת, מַשְּׁאוֹת־) נ — créance *f*
מַשְׁאוֹב (21) ז — seau *m*
מַשְׁאוֹי ← מַשּׂוֹי
מַשָּׁאוֹן (—) ז — oubli *m*
מַשָּׂאִית (ר׳ ־אִיּוֹת) נ — camion *m*
מַשָּׂאִית קַלָּה — camionnette *f*
מִשְׁאָל (102) ז (חקירה) — enquête *f*
מִשְׁאַל־עָם — référendum *m*, plébiscite *m*
|| (בקשה) — demande *f*, prière *f*
מֻשְׁאָל, ־אֶלֶת (ר׳ ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — emprunté
מִלָּה מֻשְׁאֶלֶת — mot *m* d'emprunt
מוּבָן מֻשְׁאָל — sens figuré
מִשְׁאָלָה (224) נ — demande *f*, voeu *m*, souhait *m*
מְשֻׁאֲנָן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נָנִים, ־נָנוֹת) ת — paisible
מַשְׁאֵף (126) ז — inhalateur *m*
מִשְׁאֶרֶת (255) נ — pétrin *m*, huche *f*
1. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; מַשְׂאוֹת, מַשְׂאוֹת־) נ — cadeau *m*
2. מַשְׂאֵת (מַשְׂאַת־; בלי ר׳) נ — colonne *f* de fumée
מַשָּׁב (95) ז — souffle *m*
מַשַּׁב־רוּחַ — bouffée *f* d'air, coup *m* de vent
מְשֻׁבָּח, ־בַּחַת (ר׳ ־בָּחִים, ־בָּחוֹת) ת — louable, excellent
מְשֻׁבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — spiciforme
מְשֻׁבָּס, ־בֶּסֶת (ר׳ ־בָּסִים, ־בָּסוֹת) ת — couvert d'un bonnet
מְשֻׂבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — rassasié
מְשֻׁבָּע (ר׳ ־עִים) ז מתמט — heptagone *m*
מֻשְׁבָּע, ־בַּעַת (ר׳ ־בָּעִים, ־בָּעוֹת) ת — assermenté
מֻשְׁבָּע וְעוֹמֵד מֵהַר־סִינַי — engagé par la loi du Sinaï
בהש מְעַשֵּׁן מֻשְׁבָּע — fumeur enragé
שׂוֹנֵא מֻשְׁבָּע — ennemi mortel
|| (נאמן ביותר) — inconditionnel
|| משפט מֻשְׁבָּע ז — juré *m*
בֵּית־דִּין שֶׁל־מֻשְׁבָּעִים — cour *f* d'assises
חֶבֶר־מֻשְׁבָּעִים ז — jury *m*
מִשְׁבָּץ (91) ז — tableau *m* des effectifs
מְשֻׁבָּץ, ־בֶּצֶת (ר׳ ־בָּצִים, ־בָּצוֹת) ת (נייר) — quadrillé

חַיָּל מְשֻׁחְרָר — ancien combattant
צָרְפַת הַמְּשֻׁחְרֶרֶת — la France libérée
|| (פטור) — dispensé, exempt
מְשֻׁחְרָר מִמֶּכֶס — exempt de douane
מַשְׁחֵת (123, בליד׳) ז — démolition *f*
כְּלִי־מַשְׁחֵת ז — outil *m* de démolition
מִשְׁחָת (101, בלי ר׳) ז — défaut *m*, difformité *f*
מָשְׁחָת או מֻשְׁחָת, ־חֶתֶת (ר׳ ־חָתִים, ־חָתוֹת) ת — abîmé
|| בהש (מבחינה מוסרית) — corrompu, pervers
מַשְׁחֶתֶת (ר׳ ־חָתוֹת) נ צבא — contre-torpilleur *m*
מִשָּׁט (95) ז צבא — défilé *m* maritime, parade navale
מִשְׁטוֹחַ (9) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטוֹר (41) ז — maintien *m* de l'ordre
מַשְׁטֵחַ (128) ז — étendoir *m*, couche *f*
מִשְׁטָח (89) ז — surface *f*, étendue *f*
|| (רחבה) — esplanade *f*
|| רפא — prélèvement *m*
מְשֻׁטָּח, ־טַחַת (ר׳ ־טָחִים, ־טָחוֹת) ת — plat
אַף מְשֻׁטָּח — nez épaté
מִשְׁטָחָה (225) נ — couverture *f*, tapis *m*, nappe *f*
מַשְׂטִין (1) ז — adversaire *m*, accusateur *m*
מַשְׂטֵמָה (229) נ — haine *f*, inimitié *f*, animosité *f*
מַשְׁטֵף (122) ז — chasse *f* d'eau
מִשְׁטָף (91) ז — évier *m*, bassine *f*
מַשְׁטֵפָה (229) נ — laveuse *f*
מִשְׁטָר (91) ז — régime *m*
מִשְׁטַר־אֵימִים — régime de terreur
מִשְׁטָר צְבָאִי — loi martiale
מִשְׁטֵר (460) פ״י — discipliner
מִשְׁטָרָה (223) נ — police *f*
מִשְׁטֶרֶת־רוֹכְבִים — police montée
מִשְׁטָרָה צְבָאִית — gendarmerie *f*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה נ — poste *m* de police
כֶּלֶב־מִשְׁטָרָה ז — chien policier
מִשְׁטַרְתִּי, ־תִּית ת — de police, policier
מֶשִׁי (מְשִׁי־, מִשְׁיִי) ז — soie *f*
מָשִׁיחַ (11) ז (משוח) — oint *m*
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ — le prêtre oint, le grand-prêtre
מְשִׁיחַ־ה׳ — l'oint du Seigneur (le roi)
|| דת (הגואל) — le Messie
יְמוֹת־הַמָּשִׁיחַ ז״ר — l'ère *f* messianique
מְשִׁיחַ־שֶׁקֶר — faux messie
|| (אצל הנוצרים) יֵשׁוּ הַמָּשִׁיחַ — Jésus-Christ *m*
מְשִׁיחָא (—) ז ארמית — le Messie
1. מְשִׁיחָה (201) נ (סיכה) — onction *f*, sacre *m*
2. מְשִׁיחָה (201) נ (חבל) — cordon *m*, cordeau *m*, ficelle *f*
|| (מדידה) — mesure *f*, arpentage *m*
מְשִׁיחוּת (48, בלי ר׳) נ — qualité *f* de messie
מְשִׁיחִי, ־חִית ת — messianique
מְשִׁיחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — messianisme *f*
מְשִׁיט (—) ז — écriture cursive (en hébreu)
מַשִּׁיט (19) ז — navigateur *m*, enseigne *m* de vaisseau
מְשִׁיִּי, ־יִּית ת — soyeux
מְשִׁיכָה (201) נ — traction *f*, tirage *m*
מְשִׁיכַת־כָּתֵף — haussement *m* d'épaules
מְשִׁיכַת־קֻלְמוֹס — trait *m* de plume
|| (שאיפה להתקרבות) — attraction *f*, inclination *f*
פיס כֹּחַ־מְשִׁיכָה ז — force *f* d'attraction, gravitation *f*
מְשִׁיכָה מִינִית — attrait sensuel, sex-appeal *m*
|| בנק — retrait (de fonds) *m*
מְשִׁיכַת־יֶתֶר — découvert *m*
|| משפט — prise *f*, saisie *f*
מְשִׁיכָה קוֹנָה — la prise en mains (d'un objet) valide l'acquisition
עממי קָנָה בִּמְשִׁיכָה — subtiliser, voler
מְשִׁיכוּת (48, בלי ר׳) נ — attirance *f*, attraction *f*
|| טכנ — ductilité *f*
מֵשִׂים, מְשִׂימָה ת — attentif
מִבְּלִי־מֵשִׂים — par inadvertance
מְשֻׁיָּם, ־יֶּמֶת (ר׳ ־יָּמִים, ־יָּמוֹת) ת — aillé
מְשִׂימָה (201) נ — tâche *f*, mission *f*
הִטִּיל מְשִׂימָה עַל־ — charger d'une mission
מְשִׁיפָה (201) נ — onguent *m*, lotion *f*
מַשִּׁיק (1) ז מתמט — tangente *f*
מַעְגָּלִים מַשִּׁיקִים — cercles tangents
מַשִּׁיר, ־רָה ת — qui fait tomber

מִשּׁוּם־כָּךְ à cause de cela

מִשּׁוּם שֶׁ־ parce que

מְשׁוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת consterné

שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם horreur *f* épouvantable

מַשְׁוָנִי, ־נִית ת comparatif

בַּלְשָׁנוּת מַשְׁוָנִית linguistique comparée

‖ גיאוגר équatorial

מְשַׁוֵּעַ, ־וַּעַת, (ר׳ ־וְּעִים, ־וְּעוֹת) ת criant

מָשׁוֹף (30) ז טכנ lime *f*, râpe *f*

מְשׁוֹפָה (201) נ éponge *f* métallique

מְשׁוֹק (51) ז טכנ jonction *f*, jointure *f*

מַשּׂוֹר (21) ז scie *f*

מְשׂוּרָה (201) נ mesure (de liquide) *f*, cylindre gradué

שָׁתָה בִּמְשׂוּרָה boire à petite dose

מְשׂוּרָה (201) נ (בדפוס) composteur *m*

מִשְׁוָרַיִם ← מִשְׁוֶרֶת

מְשׁוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רְרִים, ־רְרוֹת) ש poète *n*

‖ דת chantre *m*

מִשְׁוֶרֶת (252, זוגי מִשְׁוָרַיִם 263) נ étrier *m*

מָשׂוֹשׂ (30, בלי ר׳) ז (שמחה) joie *f*, allégresse *f*

מָשׁוֹשׁ (30) ז palpe (d'insectes) *f*, antenne *f*

מִשּׁוּשׁ (51) ז toucher *m*, tact *m*, palpation *f*

חוּשׁ־הַמִּשּׁוּשׁ ז sens *m* du toucher

מִשּׁוּשׁ־הַדֹּפֶק action *f* de tâter le pouls

מְשׁוֹשָׁה (201) נ רדיו antenne *f*

מִשּׁוּשִׁי, ־שִׁית ת tactile

מִשְׁזָף (91) ז bronzage (de la peau) *m*

מִשְׁזָר (91) ז tresse *f*, torsade *f*

מָשְׁזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת entrelacé, tressé

מִשְׁזָרָה (223) נ atelier *m* de tressage

1. מָשַׁח (331) נ enduire, oindre, graisser

מְשׁוּחַ־מִלְחָמָה pontife chargé de l'armée

‖ נִמְשַׁח (402) פ״ע être enduit, être oint

2. מָשַׁח (331) פ״י (מדד) mesurer

‖ נִמְשַׁח (402) פ״ע être mesuré

מֵשַׁח (184) ז enduit *m*

מִשְׁחָה (242) נ °(משיחה) onction *f*

שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה ז huile *f* d'onction

הַר־הַמִּשְׁחָה (בירושלים) le Mont des Oliviers

‖ (ממרח) crème *f*, pommade *f*

מִשְׁחַת־שִׁנַּיִם pâte *f* dentifrice

מִשְׁחַת־נַעֲלַיִם cirage *m*

מִשְׁחַת־גִּלּוּחַ crème à raser

מִשְׂחֶה (73) ז ספורט concours *m* de natation

° מָשְׁחָה (207, בלי ר׳) נ (מנה) portion *f*, part *m*

מַשְׁחֵז (126) ז aiguisoir *m*

מִשְׁחָז (102) ז affûtage *m*, affilage *m*

מַשְׁחֵזָה (229) או מַשְׁחֶזֶת (253) נ (לעפרונות) affiloir *m*, taille-crayon *m*

מִשְׁחָזָה (224) נ atelier *m* d'affûtage

מְשֻׁחְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת restauré, reconstitué

מִשְׁחָטָה (224) נ abattoir *m*

מַשְׁחִית (ר׳ ־תִים) ז (מזיק) destructeur *m*

צבא °(חיל־מחץ) troupe *f* de choc

מַשְׁחִית־טַנְקִים chasseur *m* de blindés

אֳנִיַּת־מַשְׁחִית destroyer *m*

‖ (מלכודת) piège *m*, ruine *f*

‖ ° הַר־הַמַּשְׁחִית ז (בבל) le Mont destructeur (Babylone)

° (כינוי להר־הזיתים) le Mont de la Perdition (péjoratif pour le Mont des Oliviers)

מִשְׁחָל (102) ז enfilage *m*

‖ מוס (כינור) cordier *m*

מִשְׁחֹלֶת (256) נ ficelle *f* de nettoyage

מֻשְׁחָם, ־חֶמֶת (ר׳ ־חָמִים, ־חָמוֹת) ת bruni, noirci

מֻשְׁחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ת surchauffé

מֻשְׁחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת tuberculeux

מֻשְׁחָץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חָצִים, ־חָצוֹת) ת insolent

מִשְׂחָק (102) ז jeu *m*

מִשְׂחָק הוֹגֵן jeu loyal, fair-play *m*

מִשְׂחַק־מִלִּים jeu de mots

‖ (של־שחקן) מִשְׂחָק טִבְעִי jeu naturel

מִשְׁחָק (102) ז poussière *f*, détritus *m*

מִשְׂחָקִי, ־קִית ת ludique

מִשְׂחָקִיָּה (202) נ ludothèque *f*

מִשְׁחָר (102) ז (שחר) aube *f*, aurore *f*

‖ בהש (ילדות) enfance *f*, jeunesse *f*

מֻשְׁחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת noirci

‖ בהש (קודר) sombre, assombri

מְשֻׁחְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת affranchi

מִשְׁכֵּן (457 ג) פ״י — mettre en gage, hypothéquer
מִשְׁכֵּן אֶת־פ׳ — prendre un gage de qn
|| הִתְמַשְׁכֵּן (491 ג) פ״ע — être pris en gage
מַשְׁכַּנְתָּא (ר׳ ־תּוֹת או ־תָּאוֹת) נ — hypothèque *f*
מַשְׁכְּפֵל (132) ז — polycopieur *m*
מְשַׁכֵּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כְּרִים, ־כְּרוֹת) ת — enivrant
סַמִּים מְשַׁכְּרִים — stupéfiants *mpl*
מַשְׂכֹּרֶת (259) נ — salaire *m*, traitement *m*
מַשְׁכְּתֵב (132) ז — adaptateur *m*
1. מָשַׁל (301) פ״ע (בְּ־) — régner (sur), gouverner
בהש מָשַׁל בְּרוּחוֹ — se dominer, se maîtriser
|| הִמְשִׁיל (498) פ״י — faire régner, nommer gouverneur, conférer l'autorité à
2. מָשַׁל (301) פ״י (השמיע משל) — allégoriser, parler par proverbes
מוֹשְׁלֵי־מְשָׁלִים — auteurs *mpl* de paraboles
|| נִמְשַׁל (388) פ״ע — être comparable
|| מִשֵּׁל (432) פ״י — allégoriser
|| הִתְמַשֵּׁל (466) פ״ע — être comparable
|| הִמְשִׁיל (498) פ״י — comparer
מָשָׁל (105) ז (סיפור דמיוני) — fable *f*, parabole *f*
|| (פתגם) — maxime *f*, proverbe *m*
מִשְׁלֵי־שְׁלֹמֹה — les Proverbes de Salomon
מְשַׁל־הַקַּדְמוֹנִי — adage ancien
|| (דברי־לעג) — satire *f*, sarcasme *m*
הָיָה לְמָשָׁל — être un objet de dérision
|| (דוגמה) — exemple *m*
לְמָשָׁל או דֶּרֶךְ־מָשָׁל — par exemple
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דוֹמֶה — on peut faire la comparaison suivante
אֵין הַמָּשָׁל דוֹמֶה לַנִּמְשָׁל — la comparaison est boiteuse
1. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (שילטון) — gouvernement *m*
2. מֹשֶׁל (189, בלי ר׳) ז (דימיון) — ressemblance *f*
אֵין מָשְׁלוֹ — il n'a pas son pareil
מַשְׁלֵב (122) ז טכנ — contacteur *m*
מִשְׁלָב (91) ז מוס — registre *m*
מִשְׁלֶבֶת (252) נ — monogramme *m*
מֻשְׁלָג, ־לֶגֶת (ר׳ ־לָגִים, ־לָגוֹת) ת — enneigé
מְשֻׁלְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — enflammé, passionné

מִשְׁלוֹחַ (9) ז — envoi *m*, expédition *f*
מִשְׁלוֹחַ־מָנוֹת — envoi de cadeaux (à *Pourim*)
צבא חֵיל־מִשְׁלוֹחַ ז — corps *m* expéditionnaire
|| מִשְׁלוֹחַ־יָד ← מִשְׁלַח
מְשׁוּלָשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז — groupe *m* de trois
מְשׁוּלַשׁ־חֳדָשִׁים — période *f* de trois mois, trimestre *m*
מִשְׁלָח (89) ז (מקום־ייעוד) — destination *f*
|| (שליחה) — envoi *m*
|| מִשְׁלַח־יָד (עסק) — entreprise *f*
(מקצוע) — occupation *f*, profession *f*
מְשֻׁלָּח, ־לַּחַת (ר׳ ־לָּחִים, ־לָּחוֹת) ת — abandonné
אִשָּׁה מְשֻׁלַּחַת — femme répudiée
|| מְשֻׁלָּח (95) ז (שליח) — délégué *m*, émissaire *m*
מְשֻׁלְחָף, ־חֶפֶת (ר׳ ־חָפִים, ־חָפוֹת) ת — enkysté
מִשְׁלַחַת (246) נ — délégation *f*
|| (שליחות) — mission *f*, commission *f*
אֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה — pendant le combat point de pourparlers
מִשְׁלָט (91) ז צבא — hauteur dominante, poste *m* d'observation
מִשְׁלֵי ← מָשָׁל
מְשָׁלִי, ־לִית ת — allégorique
מַשְׁלִים, ־מָה ת — complémentaire, final
חִנּוּךְ מַשְׁלִים — éducation *f* parascolaire
זָוִיּוֹת מַשְׁלִימוֹת — angles *mpl* complémentaires
|| דקדוק מַשְׁלִים (ר׳ ־מים) ז — complément *m*
מַשְׁלִית (ר׳ ־ליות) נ — corde munie d'un crochet
מְשֻׁלָּל, ־לֶּלֶת (ר׳ ־לָּלִים, ־לָּלוֹת) ת — dénué de
מְשֻׁלַּל־הִגָּיוֹן — illogique
מֻשְׁלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — achevé, parfait
מְשֻׁלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — payé, acquitté
|| (נאמן) — fidèle, dévoué
מִשְׁלְמִי ← מֻסְלְמִי
מְשֻׁלְפָּח, ־פַּחַת (ר׳ ־פָּחִים, ־פָּחוֹת) ת — gonflé, enflé
מְשֻׁלְּקָק, ־לֶקֶת (ר׳ ־לָקִים, ־לָקוֹת) ת — rétréci, plissé
מִשְׁלָשׁ (91) ז — triple *m*
מְשֻׁלָּשׁ, ־לֶּשֶׁת (ר׳ ־לָּשִׁים, ־לָּשׁוֹת) ת — triple
|| (של־שלושה־שותפים) — triparti, tripartite
חוֹזֶה מְשֻׁלָּשׁ — contrat *m* tripartite

מְשִׁיר־עָלִים — défoliant
מְשֻׁיָּשׁ, ־יֶּשֶׁת (ר׳ ־יָּשִׁים, ־יָּשׁוֹת) ת — marbré
מָשִׁישׁ, מְשִׁישָׁה ת — tangible
מְשִׁישָׁה (201) נ — toucher *m*, attouchement *m*
‖ (עיסוי) — massage *m*
מְשֻׁיָּת, ־יֶּתֶת (ר׳ ־יָּתִים, ־יָּתוֹת) ת — couvert de ronces
מָשַׁךְ (301) פ״י — tirer, retirer, entraîner, séduire
מָשַׁךְ אֶת־יָדוֹ מִן־ — se retirer de, renoncer à
בהש מָשַׁךְ חֶסֶד לְ־ — traiter avec faveur
מָשַׁךְ אֶת־לֵב־פ׳ — s'attirer la sympathie de qn
מָשַׁךְ מַיִם — faire couler de l'eau
מָשַׁךְ תְּשׂוּמֶת־לֵב — attirer l'attention
מָשַׁךְ בַּחוּטִים — tirer les ficelles
מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו — hausser les épaules
מָשַׁךְ בְּעֵט או בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר — manier la plume
מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
מָשַׁךְ בְּקֶרֶן — sonner du cor
מָשַׁךְ בְּקֶשֶׁת — bander un arc
‖ משפט — prendre possession
‖ בנק מָשַׁךְ כֶּסֶף — retirer de l'argent
מָשַׁךְ הַמְחָאָה עַל־ — tirer un chèque sur
הַמּוֹשֵׁךְ — le tireur
‖ פ״ע (ארך) — durer, se prolonger
‖ נִמְשַׁךְ (388) פ״ע — être tiré, être attiré
בנק — être retiré
(ארך) — continuer, se prolonger
הַיְשִׁיבָה נִמְשֶׁכֶת — la séance continue
‖ הִתְמַשֵּׁךְ (166) פ״ע (נמתח) — s'étendre, s'étirer
(התארך) — se prolonger, traîner en longueur
‖ הִמְשִׁיךְ (498) פ״י — continuer
הִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר — continuer à parler
1. מֶשֶׁךְ (165) ז (אורך־הזמן) — durée *f*, continuité *f*
בְּמֶשֶׁךְ־ — pendant, au cours de
בְּמֶשֶׁךְ־הַזְּמַן — avec le temps
2. מֶשֶׁךְ (165) ז (שק) — sac *m*
מֶשֶׁךְ־הַזֶּרַע — sac de semeur, semoir *m*
מַשָּׁךְ (90) ז — remorqueur *m*
מִשְׁכָּב (91) ז (מיטה) — couche *f*, lit *m*
חֲדַר־מִשְׁכָּב ז — chambre *f* à coucher
נָפַל לְמִשְׁכָּב — s'aliter
יָנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל־מִשְׁכָּבוֹ — qu'il repose en paix
‖ (שכיבה) — repos *m*, sommeil *m*
מַשְׁכִּבָד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת — pesant
מַשְׁכּוֹכִי, ־כִית ת — meneur
‖ מַשְׁכּוֹכִית (17) נ — sonnailler *m*
מַשְׁכּוֹן (22) ז — gage *m*
בֵּית־מַשְׁכּוֹנוֹת ז — mont-de-piété *m*
מִשְׁכּוּן (41) ז — mise *f* en gage
מַשְׁכּוֹנָה (201) נ — hypothèque *f*
מַשְׁכָּח (89) ז — oubli *m*
מַשְׁכִּיָּה (202) נ — médaillon *m*
מַשְׂכִּיל, ־לָה ת — intelligent, cultivé
‖ (מצליח) — prospère, heureux
‖ היסט (במאה הי״ח והי״ט) — rationaliste, éclairé
‖ ° מַשְׂכִּיל (—) ז — poème *m* didactique
מַשְׂכִּילוּת (48, בלי ר׳) נ — rationalisme *m*
מַשְׂכִּילִי, ־לִית ת — rationaliste, intellectualiste
מַשְׁכַּיִם (263) ז״ז — tenailles *fpl*, pince coupante
מַשְׂכִּיר, ־רָה ש — loueur *n*, bailleur *n*
מַשְׂכִּית (17) נ — image *f*, ornement *m*
° אֶבֶן־מַשְׂכִּית נ — pierre ornée de figures
חֲדַר־מַשְׂכִּית ז — cabinet *m* de travail
‖ בהש מַשְׂכִּיּוֹת־לֵבָב — imagination *f*, fantaisie *f*
[משכל] הִתְמַשְׂכֵּל (491) פ״ע — devenir intellectuel
‖ (העמיד פני־משכיל) — se donner l'air d'un intellectuel
מִשְׂכָּל (91) ז — intelligence *f*
גִּיל־הַמִּשְׂכָּל — âge mental
מִבְחַן־מִשְׂכָּל ז — test *m* d'intelligence
מְנַת־מִשְׂכָּל נ — coefficient intellectuel
מֻשְׂכָּל (91, ר׳ ־כָּלוֹת) ז — concept *m*, idée *f*
מֻשְׂכָּל רִאשׁוֹן — axiome *m*
מְשַׁכֵּלָה (229) נ — femme *f* qui avorte
מְשֻׁכְלָל, ־לֶלֶת (ר׳ ־לָלִים, ־לָלוֹת) ת — perfectionné
‖ מתמט מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל — polygone régulier
מְשֻׁלָּשׁ מְשֻׁכְלָל — triangle équilatéral
מַשְׁכֶּלֶת (251) נ — échec *m*, perte *f*
מַשְׁכִּים, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — matinal
מִשְׁכָּן (91, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז — demeure *f*, réceptacle *m*
‖ דת (אוהל־מועד) — tabernacle *m*

בְּגָדִים מְשֻׁמָּשִׁים	vêtements usagés
סְפָרִים מְשֻׁמָּשִׁים	livres *mpl* d'occasion
מְשַׁמְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, נִיּוֹת) ש	touche-à-tout *n*
מְשַׁמְשָׁנוּת (46) נ	manie *f* de toucher à tout
מִשְׁנָה (207, ר׳ מִשְׁנָיוֹת, מִשְׁנוֹת־) נ (לימוד)	étude *f*
מִשְׁנָתוֹ סְדוּרָה	son savoir est solide
תְּקֵפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ	l'étude lui pèse
‖ (אוסף־הלכות־התנאים)	la *Michna* (recueil)
(סעיף)	paragraphe *m* de la *Michna*
‖ (שיטת־מחשבה)	système *m*, doctrine *f*
מִשְׁנַת־אַפְּלָטוֹן	la philosophie de Platon
מִשְׁנֶה (73) ז (כפליים)	quantité *f* double
לֶחֶם־מִשְׁנֶה ז	ration *f* double
בְּמִשְׁנֶה־מֶרֶץ	avec une énergie redoublée
‖ (העתק)	copie *f*
מִשְׁנֵה־תּוֹרָה	le Deutéronome
‖ (סגן)	adjoint *m*, assistant *m*
מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ	vice-roi *m*
וַעֲדַת־מִשְׁנֶה נ	sous-commission *f*
חֲלֻקַּת־מִשְׁנֶה נ	subdivision *f*
סְעִיף־מִשְׁנֶה ז	alinéa *m*
צבא סְגַן־מִשְׁנֶה ז	sous-lieutenant *m*
אַלּוּף־מִשְׁנֶה ז	colonel *m*
‖ (רובע בירושלים הקדמונית)	faubourg *m*
מְשֻׁנֶּה, ־נָּה ת (נבדל)	différent
‖ (יוצא־דופן)	étrange, bizarre
מִיתָה מְשֻׁנָּה	mort violente
מְשֻׁנּוּת (47) נ	étrangeté *f*, bizarrerie *f*
1. מִשְׁנִי, ־נִית ת (ממדרגה שנייה)	secondaire
2. מִשְׁנִי, ־נִית ת (של־המשנה)	de la *Michna*
מִשְׁנָיוֹת ← מִשְׁנָה	
מִשְׁנָן (91) ז	denture *f*
מְשֻׁנָּן, ־נֶּנֶת (ר׳ ־נָּנִים, ־נָּנוֹת) ת	denté, dentelé
גַּלְגַּל מְשֻׁנָּן	roue dentée
צמח עָלֶה מְשֻׁנָּן	feuille dentelée
‖ (מלוטש)	poli, lisse
‖ כהש (חריף)	subtil, pénétrant
מַשְׁנֵק (122) ז טכנ	papillon *m* des gaz
מְשִׁסָּה (208) נ	pillage *m*, rapine *f*
מְשַׁעְבֵּד (122) ז	oppresseur *m*, asservisseur *m*
מְשֻׁעְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת	asservi
‖ משפט	hypothéqué
נְכָסִים מְשֻׁעְבָּדִים	biens hypothéqués
דקדוק מִשְׁפָּט מְשֻׁעְבָּד	proposition subordonnée
מִשְׁעוֹל (21) ז	sentier *m*
מִשְׁעָט (102) ז	galop *m*
מִשְׁעִי ← לְמִשְׁעִי	
מְשַׁעֲמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ת	ennuyeux
מַשְׁעֵן (126) או מִשְׁעָן (102) ז	appui *m*, aide *f*
מַשְׁעֵנָה (229) נ	appui *m*, aide *f*
מִשְׁעֶנֶת (255) נ (מקל)	bâton *m*, béquille *f*
מִשְׁעֶנֶת קָנֶה רָצוּץ	l'appui d'un roseau brisé
‖ (של־כסא)	dossier *m*
(לידיים)	bras (d'un fauteuil) *m*
מְשֹׁעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת	présumé
לְפִי־הַמְשֹׁעָר	par supposition
מִשְׁעָר (102) ז (מידה)	mesure *f*
‖ (השערה)	hypothèse *f*, supposition *f*
מִשְׁעֶרֶת (255) נ (מברשת)	brosse *f*
מְשַׁעֲשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר׳ ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ת	amusant
מְשֻׁפָּד, ־פֶּדֶת (ר׳ ־פָּדִים, ־פָּדוֹת) ת	lanciforme
‖ (צלוי על־שפוד)	rôti à la broche
מְשֻׁפֶּה, ־פָּה ת (מהוקצע)	raboté, lisse
‖ (כחוש)	maigre, efflanqué
מִשְׂפָּח (89) ז	désordre *m*, violence *f*
מִשְׁפָּחָה (225) נ	famille *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּחָה ז	père *m* de famille
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה ז	nom *m* de famille
מִשְׁפַּחְתִּי, ־תִּית ת	familial, familier
מִשְׁפַּחְתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	familiarité *f*, intimité *f*
מִשְׁפָּט (91) ז (דין)	jugement *m*, procès *m*
עָמַד לְמִשְׁפָּט	être traduit en justice
בֵּית־מִשְׁפָּט ז	tribunal *m*, cour *f*
בַּעַל־מִשְׁפָּט ז	plaideur *m*
מִשְׁפָּט חוֹזֵר	procès *m* en revision
°דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים אֶת־פ׳	plaider contre qn
°הִטָּה מִשְׁפָּט	fausser le jugement
°עָשָׂה מִשְׁפַּט־פ׳	faire justice à qn
‖ (פסק־דין)	jugement *m*, sentence *f*
מִשְׁפַּט־מָוֶת	condamnation *f* à mort
‖ (זכות)	droit *m*

‖ (בן־שלוש־שנים) — âge de trois ans
עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת — génisse âgée de trois ans
‖ אֶצְבַּע מְשֻׁלֶּשֶׁת — pied-de-nez *m*
‖ דקדוק פֹּעַל מְשֻׁלָּשׁ — verbe *m* trilittère
‖ (בעל שלוש פינות) — triangulaire
כּוֹבַע מְשֻׁלָּשׁ — tricorne *m*
‖ מתמט עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ — règle *f* de trois
‖ מְשֻׁלָּשׁ (95) ז מתמט — triangle *m*
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם — triangle isocèle
מְשֻׁלָּשׁ יְשַׁר־זָוִית — triangle rectangle
‖ (כלי־נגינה) — triangle
מְשַׁלְשֵׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שְׁלִים, ־שְׁלוֹת) ת רפא — purgatif
מַשְׂמְאִיל, ־לָה ת — gaucher
‖ (פונה שמאלה) — tournant à gauche
(במדיניות) — gauchiste
מְשֻׁמָּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מָּדִים, ־מָּדוֹת) ש — apostat *n*
מְשֻׁמָּדוּת (46, בלי ר׳) נ — apostasie *f*
מְשַׁמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ — désert *m*, désolation *f*
מַשְׁמוֹט, ־טָה ש — voleur *n*, pickpocket *n*
‖ (גנבה ספרותית) — plagiat *m*
מִשְׁמוּעַ (44, בלי ר׳) ז — action *f* de discipliner
מִשְׁמוּשׁ (41) ז — tâtonnement *m*, toucher *m*
מַשְׁמִים, ־מָה ת — morne, désolé, abasourdi
מַשְׁמָן (98) ז — mets succulent
מִשְׁמָן (98) ז (אדמה פוריה) — terre grasse
‖ (שומן) — graisse *f*, embonpoint *m*
‖ (אדם בריא) — homme vigoureux
1. מְשֻׁמָּן, ־מֶּנֶת (ר׳ ־מָּנִים, ־מָּנוֹת) ת — graissé, gras
2. מְשֻׁמָּן (95) ז מתמט — octogone *m*
מַשְׁמַע פ״י ארמית — cela veut dire, cela signifie
מַאי קָא מַשְׁמַע לָן? — que veut-il dire par là?
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע — dans un double sens
מַשְׁמָע (89) ז — signification *f*, sens *m*
גַּם אֲנִי בַּמַּשְׁמָע — moi compris
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — au sens littéral du terme
מַשְׁמָע שֶׁ־ — il en découle que
מִשְׁמַע (464) פ״י — discipliner
מִשְׁמָע (89) ז — ouïe *f*, écoute *f*
לֹא הֶאֱמִין לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו — ne pas en croire ses oreilles
מַשְׁמָעוּת (46) נ — signification *f*, sens *m*
חֲסַר־מַשְׁמָעוּת — dépourvu de signification
מַשְׁמָעוּתִי, ־תִית ת — significatif, plein de sens
מַשְׁמָעִי, ־עִית ת — significatif
בְּאֹפֶן חַד־מַשְׁמָעִי — sans équivoque
דּוּ־מַשְׁמָעִי — ambigu
מִשְׁמַעַת (246, בלי ר׳) נ — discipline *f*
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פּ׳ — être subordonné à qn
מִשְׁמַעְתִּי, ־תִּית ת — disciplinaire
בֵּית־דִּין מִשְׁמַעְתִּי — conseil *m* de discipline
מִשְׁמָר (91) ז — garde *f*
מִשְׁמַר־כָּבוֹד — garde d'honneur
מִשְׁמָר אֶזְרָחִי — garde civique
חֲדַר־מִשְׁמָר ז — corps *m* de garde
חִלּוּפֵי־מִשְׁמָרוֹת ז״ר — relève *f*
עָמַד עַל־הַמִּשְׁמָר — prendre garde, veiller
‖ (בית־כלא) — prison *f*
מְשֻׁמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — conservé
בָּשָׂר מְשֻׁמָּר — viande *f* de conserve
יַיִן הַמְשֻׁמָּר — le vin réservé (aux justes au paradis)
מִשְׁמָרָה (223) נ — veille *f*, veillée *f*
מִשְׁמֹרֶת (256) נ — garde *f*, conservation *f*
‖ (ריגול) — pistage *m*
מְשַׁמֶּרֶת (251) נ — filtre *m*, passoire *f*
מִשְׁמֶרֶת (252) נ (עמדת־השומר) — poste *m* de guet
נָפַל עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ — tomber à son poste
(תור לשמירה) — tour *m* de garde
‖ (הוראה) — consigne *f*
‖ (קבוצת־עובדים) — équipe *f*
הַמִּשְׁמֶרֶת הַצְּעִירָה — la jeune génération
מִשְׁמֶרֶת־שׁוֹבְתִים — piquet *m* de grève
‖ (פיקדון) — dépôt *m*, réserve *f*
הִנִּיחַ לְמִשְׁמֶרֶת — mettre en réserve
‖ שָׁמַר מִשְׁמֶרֶת־פּ׳ — observer les ordres de
מִשְׁמֵשׁ (122) ז צמח — abricot *m*
מִשְׁמֵשׁ (460) פ״ע (ב־) — tâter, scruter
מִשְׁמֵשׁ בְּכִיסָיו — fouiller dans ses poches
בהש מִשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו — scruter ses actes
מְמַשְׁמֵשׁ וּבָא — imminent
מְשַׁמֵּשׁ (132) ז — domestique *m*, assistant *m*
מְשֻׁמָּשׁ, ־מֶּשֶׁת (ר׳ ־מָּשִׁים, ־מָּשׁוֹת) ת — usé, usagé

‖ (שירה)	rythmé, métrique
מִשְׁקֹלֶת (252) נ	fil *m* à plomb, sonde *f*
מִשְׁקֹלֶת (256) נ	poids *m*
‖ (אנך)	fil *m* à plomb, sonde *f*
‖ זְרִיקַת־מִשְׁקֹלֶת	lancement *m* du poids
מִשְׁקֹלֶת־יָד	haltère *m*
‖ (מקצב־השיר)	rythme *m*, mètre *m*
מִשְׁקָע (89) ז	sédiment *m*, dépôt (au fond d'un liquide) *m*, scorie *f*
מִשְׁקְעֵי־אֲוִיר	précipitations *fpl* atmosphériques
סַלְעֵי־מִשְׁקָע ז״ר	roches *fpl* sédimentaires
מִשְׁקָע מַר	un arrière-goût amer
‖ (גומה)	affaissement (du sol) *m*, cavité *f*
(בקיר)	niche *f*, enfoncement *m*
מִשְׁקָף (91) ז (מיצפה)	observatoire *m*
‖ (זכוכית לעין אחת)	monocle *m*
מִשְׁקָפַיִם (263) ז״ז	lunettes *fpl*
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם	chausser des lunettes
מִשְׁקְפֵי־מָגֵן	lunettes de protection
מִשְׁקְפֵי־שֶׁמֶשׁ	lunettes de soleil
מִשְׁקֶפֶת (252) נ	jumelles *fpl*, longue-vue *f*
‖ (של־אסטרונום)	télescope *m*
מְשֻׁקָּץ, ־קֶצֶת (ר׳ ־קָצִים, ־קָצוֹת) ת	répugnant
מֶשֶׁר (ר׳ ־רים) ז חקל	plate-bande *f*, parterre *m*
מַשָּׁר (95) ז	chute (des feuilles) *f*
מִשְׂרָד (91) ז	bureau *m*, office *m*
מִשְׂרַד־עוֹרֵךְ־דִּין	étude *f* d'avocat
‖ (ממשלתי)	ministère *m*
מִשְׂרַד־הַפְּנִים	ministère de l'intérieur
מִשְׂרָדִי, ־דִית ת	de bureau, administratif
מִשְׂרָדָן (ר׳ ־רְדָנִים) ז	bureaucrate *m*
מִשְׂרָדָנוּת (46) נ	bureaucratie *f*
מִשְׂרָדָנִי, ־נִית ת	bureaucratique
מִשְׂרָה (207) נ (תפקיד)	fonction *f*, poste *m*, emploi *m*, place *f*
מִשְׂרָה פְּנוּיָה	emploi vacant
הִתְמַנָּה לְמִשְׂרָה	être nommé à un poste
‖ (שילטון)	souveraineté *f*, puissance *f*
מִשְׁרָה (207) נ (נוזל)	infusion *f*, macération *f*, rouissage *m*

מִשְׁרַת־עֲנָבִים	jus *m* de raisins
מְשַׁרְוָל, ־וֶלֶת (ר׳ ־וָלִים, ־וָלוֹת) ת	à manches
מַשְׁרוֹקִית (17) נ	sifflet *m*
מַשְׂרֵט (122) רפא	scarificateur *m*
מְשַׂרְטֵט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טְטִים, ־טְטוֹת) ש	dessinateur industriel
מְשֻׁרְיָן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יָנִים, ־יָנוֹת) ת	cuirassé, blindé
מְכוֹנִית מְשֻׁרְיֶנֶת	automitrailleuse *f*
בהש סְכוּם מְשֻׁרְיָן	somme bloquée
מַשְׁרִיץ, ־צָה ת	vivipare
מַשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מטבח	bassin *m* à tremper la viande
מִשְׁרָךְ (91) ז	mouvement traînant
מְשֻׂרָךְ, ־רֶכֶת (ר׳ ־רָכִים, ־רָכוֹת) ת	lacé (soulier)
מַשְׁרָן (97) ז חשמל	inducteur *m*
מִשְׂרַעַת (246) נ פיס	amplitude *f*
מִשְׁרָף (132) ז	oncle maternel
מִשְׂרָפָה (223) או מִשְׂרֶפֶת (252) נ	combustion *f*
‖ (מקום־שרפה)	four *m* crématoire, brûloir *m*
מִשְׂרֶפֶת־יַיִן	distillerie *f*
מִשְׂרְפוֹת־מַיִם	marais salants
מִשְׁרֶפֶת (254) נ	tante maternelle
מִשְׁרָץ (91) ז	pullulement *m*, fourmillement *m*
מִשְׁרָשׁוּת (46) נ	enracinement *m*
מְשֻׁרְשָׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שָׁרִים, ־שָׁרוֹת) ת	en forme de chaîne
מַשְׂרֵת (ר׳ ־רְתוֹת) נ מטבח	poêle *f*, casserole *f*
מְשָׁרֵת (132) ז	serviteur *m*, domestique *m*
‖ (בטעמי־המקרא)	accent conjonctif
דקדוק	affixe *m*
מְשָׁרְתִי, ־תִית ת	servile
מְשָׁרֶתֶת (ר׳ ־רְתוֹת) ת	servante *f*, domestique *f*
מֶשֶׁשׁ (—) ז	réalité *f*, palpabilité *f*
אֵין בּוֹ מֶשֶׁשׁ	il n'y a là rien de solide
מָשַׁשׁ (358) פ״י	toucher, tâter, palper
‖ מִשֵּׁשׁ (432) פ״י	tâter, palper, scruter
מִשֵּׁשׁ אֶת־הַדֹּפֶק	tâter le pouls
מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה	tâtonner dans l'obscurité
‖ הֵמֵשׁ (529) פ״י	faire toucher, être tangible
מְשֻׁשֶּׁה (73) ז מתמט	hexagone *m*

משפט־הבכורה droit d'aînesse
|| (חוק) loi *f*, justice *f*
|| (מנהג) coutume *f*
|| (תורת־המשפט) droit, jurisprudence *f*
משפט אזרחי/פלילי droit civil / pénal
פקולטה נ למשפטים faculté *f* de droit
משרד־המשפטים ז ministère *m* de la justice
שר־המשפטים ז ministre *m* de la justice
|| (דעה) opinion *f*, avis *m*
משפט קדום préjugé *m*
|| דקדוק phrase *f*
|| מתמט théorème *m*
משפט־פיתגורס théorème de Pythagore
משפטי, ־טית ת juridique, légal
יועץ משפטי conseiller *m* juridique
תביעה משפטית action *f* en justice
משפטן, ־פטנית (ר׳ ־פטנים, ־פטניות) ש juriste *n*
משפטנות (46, בלי ר׳) נ jurisprudence *f*
משפיל (1) ז (במשקל־השירה) anapeste *m*
משפך (122) ז entonnoir *m*
משפך־חורים chantepleure *f*
משפך (91) ז déversement *m*
|| (של־נהר) embouchure *f*
משפל (91) ז dépression (de terrain) *f*
משפלת (252) נ poubelle *f*
משפם, ־פמת (ר׳ ־פמים, ־פמות) ת moustachu
1. **משפע**, ־פעת (ר׳ ־פעים, ־פעות) ת comblé
משפע בנכסים comblé de richesses
|| (מנוזל) grippé
2. **משפע**, ־פעת (ר׳ ־פעים, ־פעות) ת oblique
משפש, ־פשת (ר׳ ־פשים, ־פשות) ת défoncé
משפשף, ־שפת (ר׳ ־שפים, ־שפות) ת עממי habile, raffiné
משפתים (261) ז״ז bergerie *f*, parc *m* à bétail
|| (אח) foyer *m*, âtre *m*
משק (166) ז gestion *f*, économie *f*
משק בית ménage *m*, économie domestique
משק חי cheptel *m*
מנהל־משק ז économe *m*, intendant *m*
|| חקל ferme *f*, exploitation (agricole) *f*

משק־עזר exploitation auxiliaire
1. **משק** (95) ז (שיקשוק) bruit *m*, choc *m*
משק־הגלגלים le bruit saccadé des roues
2. **משק** (95) ז (בבנייה) assemblage *m*, jointure *f*
3. **מש״ק** (= מפקד שאינו קצין) ז צבא sous-officier *m*
משק (432) פ״י assembler, joindre
משקד, ־קדת (ר׳ ־קדים, ־קדות) ת amygdaloïde
משקה (73, ר׳ ־קאות, ־קות־) ז boisson *f*
משקאות חריפים boissons alcooliques
|| °(מקום שופע מים) terre arrosée
|| (ר׳ משקים) échanson *m*
שר־המשקים ז grand échanson
° **משקול** (21) ז poids *m*
משקוף (21) ז linteau *m*, montant *m*
משקט (122) ז טכנ silencieux (dispositif) *m*
משקע (91) ז sédiment *m*, dépôt *m*, résidu *m*
משקי, ־קית ת économique
משקיות (47, בלי ר׳) נ rentabilité *f*
משקיע (9) ז investisseur *m*
משקיף, ־פה ש observateur *n*, spectateur *n*
משקל (91) ז poids *m*
מכר לפי־משקל vendre au poids
עלה במשקלו prendre du poids
ספורט משקל־זבוב poids mouche
פיס שווי־משקל ז équilibre *m*
שווי־משקל בלתי־יציב équilibre instable
בהש שווי־משקל נפשי équilibre mental
משקל־נגד contrepoids *m*
|| (ר׳ משקלות) poids (mis dans la balance)
מדות ומשקלות poids et mesures
|| (מאזניים) balance *f*
משקל־מים niveau *m* d'eau
|| בהש (חשיבות) autorité *f*, importance *f*
יש משקל לדבריו ses paroles ont du poids
אישיות בעלת־משקל personnalité influente
|| (מקצב־השיר) rythme *m*, mètre *m*, mesure *f*
|| דקדוק forme-type *f*, paradigme *m*
משקל, ־קלת (ר׳ ־קלים, ־קלות) ת équilibré

מִתְוַדֶּה, ־דָּה ש ות — pénitent *n*
מֵתוֹדוֹלוֹגְיָה (202) נ — méthodologie *f*
מֵתוֹדִיקָה (—) נ — théorie *f* didactique
מִתְוֶה (209) ז — esquisse *f*, croquis *m*, ébauche *f*
מָתוּחַ, מְתוּחָה ת — tendu
כהש יְחָסִים מְתוּחִים — relations tendues
מִתּוּחַ (9) ז — tension *f*, action *f* de tendre
מִתּוֹךְ־ ← תָּוֶךְ
מְתַוֵּךְ, ־וֶּכֶת (ר׳ ־וְּכִים, ־וְּכוֹת) ש — médiateur *n*
‖ (סוכן) — intermédiaire *n*, courtier *n*
מָתוּן, מְתוּנָה ת — modéré, prudent, posé
מָתוּן מָתוּן! — tout doux!
‖ מוס — moderato
‖ מְתוּנוֹת תה״פ — doucement, lentement
מִתּוּן (51) ז — modération *f*
‖ (האטה) — ralentissement *m*
מִתּוּן כַּלְכָּלִי — récession *f*
מְתוֹפֵף (ר׳ ־פְפִים) ז — tambour (musicien) *m*
מָתוֹק, מְתוּקָה ת — doux, sucré
‖ כהש (נעים) — doux, agréable, délicieux
שֵׁנָה מְתוּקָה! — dormez bien!
מֵעַז יָצָא מָתוֹק — tout est bien qui finit bien
‖ (חביב) — mignon, charmant
מִתּוּק (51) ז — adoucissement *m*
‖ כהש מִתּוּק־הַדִּין — atténuation *f* de la peine
מְתוּשֶׁלַח ש״פ ז — Mathusalem *m*
מַתָּז (95) ז — éclaboussement *m*, projection *f*
מְזֻגָּג, ־גֶּגֶת (ר׳ ־גָּגִים, ־גָּגוֹת) ת — émaillé
מְתֻזָּז, ־זֶּזֶת (ר׳ ־זָּזִים, ־זָּזוֹת) ת — confus, dérangé
מָתַח (329) פ״י — tendre, étendre, étirer
מָתַח חֶבֶל — tendre une corde
כהש מָתַח בִּקֹּרֶת — critiquer
מָתַח אֶת־הַדִּין — juger sévèrement
מָתַח קַו — tirer un trait
‖ (סיקרן) — exciter la curiosité, passionner
ספּוּר מוֹתֵחַ — récit palpitant
‖ עממי — jouer un tour à
‖ נִמְתַּח (401) פ״ע — être tendu, s'étendre
‖ מִתַּח (440) פ״י — tendre, étirer
‖ הִתְמַתַּח (477) פ״ע — s'étendre, s'étirer
‖ הִמְתִּיחַ (505) פ״י — tendre, étirer

מֶתַח (179) ז — tension *f*, étendue *f*
מסחר מֶתַח־רְוָחִים — marge *f* bénéficiaire
‖ (דריכות) — tension
סֶרֶט־מֶתַח ז — film *m* à surprises
‖ חשמל — tension
‖ ספורט — barre *f* fixe
מֶתַח נָע — trapèze *m*
מְתֻחְכָּל, ־כֶּלֶת (ר׳ ־כָּלִים, ־כָּלוֹת) ת — astucieux
מִתְחוֹן (38) ז — tension *f*
מַתְחֵחָה (229) נ חקל — herse *f*, brise-mottes *m*
מַתְחִיל, ־לָה ש — débutant *n*, novice *n*
מְתֻחְכָּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כָּמִים, ־כָּמוֹת) ת — sophistiqué
מִתְחַכֵּם, ־כֶּמֶת (ר׳ ־כְּמִים, ־כְּמוֹת) ת — qui fait le malin
מַתְחָל (102) ז צמח — spathe *f*
מִתְחָם (102) ז — terrain *m*, territoire *m*, zone *f*
‖ מוס — tessiture *f*
מִתְחַסֵּל, ־סֶּלֶת (ר׳ ־סְלִים, ־סְלוֹת) ת — en voie de liquidation
מִתְחַסֵּל טִבְעִית — biodégradable
מְתֻחְפָּשׂ, ־פֶּשֶׂת (ר׳ ־פָּשִׂים, ־פָּשׂוֹת) ת — déguisé
מְתֻחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — en dentelles
מִתְחָרֶה, ־רָה ש — concurrent *n*, rival *n*
מְתֵי־ ← מְתִים
מָתַי? מ״ש — quand?
מַתַּי ש״פ ז — Matthieu *m*
מְתִיבְתָּא (ר׳ ־תָּאוֹת) נ ארמית — école *f* talmudique
מִתְיַהֵד, ־הֶדֶת (ר׳ ־הֲדִים, ־הֲדוֹת) ש — judaïsant *n*
מִתְיַוֵּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ש — hellénisant *n*
מָתִיחַ, מְתִיחָה (201) נ — élastique, extensible
מְתִיחָה (201) נ — étirage *m*, allongement *m*
מְתִיחַת־בִּקֹּרֶת — action *f* de critiquer
מְתִיחַת־קַו — traçage *m* d'un trait
‖ עממי — farce *f*, blague *f*, mauvais tour
מְתִיחוּת (48) נ — élasticité *f*
‖ כהש (התרגשות) — tension *f*, émotion *f*
מְתִיחוּת־עֲצַבִּים — tension nerveuse
מֵתִיל (—) ז כימ — méthyle *m*
מְתֻיָּל, ־יֶּלֶת (ר׳ ־יָּלִים, ־יָּלוֹת) ת — garni de fil de fer
מֵתִילִי, ־לִית ת כימ — méthylique

מַשְׁשָׁן (97) ז (של־חרקים)	antenne *f*
‖ (אדם הנוגע בכול)	touche-à-tout *m*
מַשְׁשָׁנִי, ־נִית ת	tâtonnant, scrutateur
מִשְׁתֶּה (73, ר' גם ־תָּאוֹת) ז	banquet *m*, festin *m*
בֵּית־מִשְׁתֶּה ז	lieu *m* de réjouissance, cabaret *m*
שִׁבְעַת־יְמֵי־הַמִּשְׁתֶּה	semaine *f* des noces
‖ (משקה)	boisson *f*
מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה	le manger et le boire
מַשְׁתִּית (17) נ	fondement *m*, couche *f* de fond
מִשְׁתַּכֵּן, ־כֶּנֶת (ר' ־נִים, ־כְּנוֹת) ש	habitant *m*, copropriétaire *m*
מַשְׁתֵּל (91) ז	plantation *f*
מִשְׁתָּלָה (223) נ	pépinière *f*
מִשְׁתַּלֵּם (132) ז	stagiaire *m*
מִשְׁתַּמֵּט (ר' ־מְּטִים) ז	embusqué *m*, insoumis *m*
מַשְׁתִּן (122) ז	pisseur *m*
מַשְׁתֵּן (122) ז	diurétique *m*
מִשְׁתָּנָה (223) נ	urinoir *m*, pissotière *f*
מִשְׁתַּנֶּה, ־נָּה ת	variable, changeant, mutant
מתמט מִשְׁתַּנֶּה תָּלוּי	variable dépendante
מְשֻׁתָּף, ־תֶּפֶת (ר' ־תָּפִים, ־תָּפוֹת) ת	commun, collectif
בַּיִת מְשֻׁתָּף	maison *f* en copropriété
מתמט גּוֹרֵם מְשֻׁתָּף	facteur commun
מַשְׁתֵּק (122) ז	silencieux (dispositif) *m*
מְשֻׁתָּק, ־תֶּקֶת (ר' ־תָּקִים, ־תָּקוֹת) ת	paralysé
מַשְׁתֶּתֶת (ר' ־תְּתִים) ז חקל	fouilleuse (charrue) *f*
מֵת, מֵתָה ת	mort
‖ בהש אוֹת מֵתָה	lettre morte
לָשׁוֹן מֵתָה	langue morte
נְקֻדָּה מֵתָה	point mort
עוֹנָה מֵתָה	morte-saison *f*
‖ ש	mort *m*, défunt *m*
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים	la résurrection des morts
מָתָא (—) ז ארמית	lieu *m*, endroit *m*
הָרַב דְּמָתָא	le rabbin local
מִתְאַבֵּד, ־בֶּדֶת (ר' ־בְּדִים, ־בְּדוֹת) ש	suicidé *n*
מְתַאֲבֵן (ר' ־אַבְנִים) ז	apéritif *m*
מִתְאַבֵּק (ר' ־בְּקִים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְאַגְרֵף (ר' ־רְפִים) ז ספורט	boxeur *m*
מַתְאִים, ־מָה ת	approprié, adéquat
‖ (מקביל)	parallèle
מתמט זָוִיּוֹת מַתְאִימוֹת	angles correspondants
‖ סֵפֶר־הַמַּתְאִימוֹת ז	concordance (index) *f*
מַתְאֵם (126) ז טכנ	adaptateur *m*
מִתְאָם (102) ז	symétrie *f*
‖ (יחס)	corrélation *f*
מֻתְאָם, ־אֶמֶת (ר' ־אָמִים, ־אָמוֹת) ת	symétrique
‖ (מוסכם)	coordonné, convenu
מְתֹאָם, ־אֶמֶת ת	corrélatif, adapté, correspondant
מִתְאַמֵּן, ־מֶּנֶת (ר' ־מְּנִים, ־מְּנוֹת) ת	stagiaire *n*
מִתְאָר (102) ז	contour *m*, profil *m*
‖ (תכנית)	plan *m*
מְתָאֵר, ־אֶרֶת (ר' ־אֲרִים, ־אֲרוֹת) ת	descriptif
מִתְבּוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר' ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש	solitaire *n*
מִתְבּוֹלֵל, ־לֶלֶת (ר' ־לְלִים, ־לְלוֹת) ש	qui cherche à s'assimiler, assimilé
מִתְבּוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר' ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש	observateur *n*, contemplateur *n*
מְתֻבָּל, ־בֶּלֶת ת	assaisonné, relevé
מַתְבֵּן (122) ז	tas *m* de paille, pailler *m*
מֶתֶג (165) ז (רסן)	mors *m*, frein *m*
‖ דקדוק	*métheg* (accent tonique) *m*
‖ (חידק)	bacille *m*
‖ חשמל	commutateur *m*, interrupteur *m*
‖ (גרגר)	grain *m*
מִתְגֵּי־שׁוֹקוֹלָדָה	vermicelles *fpl* de chocolat
מִתֵּג (303) פ"י דקדוק	accentuer d'un *métheg*
‖ נִמְתַּג (389) פ"ע	être accentué d'un *métheg*
‖ מִתֵּג (432) פ"י (בלם)	freiner
חשמל	interrompre (le courant)
מִתְגּוֹשֵׁשׁ (ר' ־שְׁשִׁים) ז ספורט	lutteur *m*
מִתְגִּי, ־גִּית ת	bacillaire
מִתְגֶּת (—) נ רפא	bacillose *f*
מְתֹהָם, ־הֶמֶת (ר' ־הָמִים, ־הָמוֹת) ת	abyssal
מְתוּג, מְתוּגָה ת דקדוק	accentué d'un *métheg*
‖ מוס	soutenu
מִתּוּג (51) ז (בלימה)	freinage *m*
‖ חשמל	interruption (de courant) *f*

מַשָּׂא וּמַתָּן négociation *f*
|| (מתנה) don *m*, cadeau *m*, pourboire *m*
מִתֵּן (432 נ) פ״י modérer, ralentir
|| הִתְמַתֵּן (466 נ) פ״ע se modérer
(התמהמה) s'attarder, se ralentir
|| הִמְתִּין (499 נ) פ״ע attendre
הִמְתִּין לִפ׳ attendre qn
(היה מתון) être prudent
מִתְנַגֵּד, ־גֶּדֶת (ר׳ ־גְּדִים, ־גְּדוֹת) ש adversaire *n*
|| דת adversaire du hassidisme
מַתְנֵד (132) ז חשמל oscillateur *m*
מִתְנַדֵּב, ־דֶּבֶת (ר׳ ־דְּבִים, ־דְּבוֹת) ש volontaire *n*
מַתְנֶה (73) ז משפט stipulation *f*
מֻתְנֶה, ־נֵית (ר׳ ־נִים, ־נוֹת) ת conditionné
מַתָּנָה (226) נ don *m*, cadeau *m*, présent *m*
עֲבוֹדַת־מַתָּנָה נ service gratuit
אִישׁ כְּמַתְּנַת־יָדוֹ chacun selon ses moyens
|| (תרומה) prestation *f*
מַתְּנוֹת־כְּהֻנָּה prestations dues aux prêtres
מִתְנַזֵּר, ־זֶּרֶת (ר׳ ־זְּרִים, ־זְּרוֹת) ש ascète *n*
מַתְנִיָּה (202) נ jaquette *f*
מַתְנִית (17) נ blouson *m*, battle-dress *m*
מַתְנִיתָא (—) נ ארמית la *Michna* (code halakhique)
|| מַתְנִיתִין notre *Michna* (la *Michna* officielle)
מַתְנָ"ס (91) ז (= מרכז תרבות נוער וספורט) centre *m* de jeunesse et de sport
מַתְנֵעַ (128) ז טכנ démarreur *m*
מִתְנַקֵּשׁ, ־קֶּשֶׁת (ר׳ ־קְּשִׁים, ־קְּשׁוֹת) ש agresseur *n*
מַתֶּנֶת (—) נ רפא lumbago *m*
מִתְסַבֵּךְ, ־בֶּכֶת (ר׳ ־בְּכִים, ־בְּכוֹת) ת complexé
מְתֹעָב, ־עֶבֶת (ר׳ ־עָבִים, ־עָבוֹת) ת détestable
מַתְעֵל (ר׳ ־עָלִים) ז חקל charrue *f* à creuser des rigoles
מִתְעַמֵּל, ־מֶּלֶת (ר׳ ־מְּלִים, ־מְּלוֹת) ש gymnaste *n*
מִתְעַתֵּעַ, ־תַּעַת (ר׳ ־תְּעִים, ־תְּעוֹת) ש imposteur *n*
מִתְפָּס (91) ז poignée *f*
מִתְפָּרָה (223) נ atelier *m* de couture
מִתְפֶּרֶת (256) נ ruban (honorifique) *m*
מִתְפַּתֵּחַ, ־תַּחַת ת en voie de développement

מָתַק (313) פ״ע être doux, devenir doux
יִמְתַּק לְךָ! bon appétit!
|| נִמְתַּק (389) פ״ע être doux, être agréable
|| מִתֵּק (432) פ״י adoucir, sucrer
|| הִתְמַתֵּק (466) פ״ע devenir doux, s'adoucir
|| הִמְתִּיק (499) פ״י adoucir, atténuer
כהש הִמְתִּיק עֹנֶשׁ mitiger une peine
הִמְתִּיק סוֹד échanger des confidences
(התיעץ) délibérer en secret, se concerter
מֶתֶק (166) douceur *f*
כהש מֶתֶק־שְׂפָתַיִם paroles séduisantes
מֹתֶק (191) ז douceur *f*
|| עממי מֹתֶק שֶׁלִּי! mon chou!
מַתֵּק (122) ז חשמל coupe-circuit *m*, disjoncteur *m*
מִתְקַדֵּם, ־דֶּמֶת (ר׳ ־דְּמִים, ־דְּמוֹת) ת avancé
תַּלְמִיד מִתְקַדֵּם élève avancé
|| (תומך בקידמה) progressiste, moderniste
יַהֲדוּת מִתְקַדֶּמֶת judaïsme libéral
מִתְקוֹמֵם, ־מֶמֶת (ר׳ ־מְמִים, ־מְמוֹת) ש insurgé *n*
מַתְקִיף, ־פָה ש agresseur *n*
|| (מתנגד) contradicteur *n*
מִתְקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ כימ glycérine *f*
מִתְקָן (91) ז installation *f*, mécanisme *m*
מִתְקַן־אַזְהָרָה clignotant *m*
מִתְקַן־חִקּוּי simulateur *m*
מְתַקֵּן, ־קֶּנֶת (ר׳ ־קְּנִים, ־קְּנוֹת) ש réparateur *n*
|| (דת או חברה) réformateur *n*
מְתֻקָּן, ־קֶּנֶת (ק׳ ־קָּנִים, ־קָּנוֹת) ת réparé, réformé
|| (מושלם) parfait, organisé, ordonné
מַתְקֵף (91) ז רדיו impulsion *f*
מִתְקָפָה (223) נ צבא offensive *f*
מִתְקָפִי, ־פִית ת צבא offensif
מִתְקַפֵּל, ־פֶּלֶת (ר׳ ־פְּלִים, ־פְּלוֹת) ת pliant
מִטָּה מִתְקַפֶּלֶת lit pliant
מְתַקְתַּק, ־תֶּקֶת (ר׳ ־תַּקִּים, ־תַּקּוֹת) ת doucereux
|| מטבח douceâtre, aigre-doux
מַתֵּר (132) ז טכנ déclenchement *m*
מֻתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת délié, détaché
|| (אפשרי) permis
הָעִשּׁוּן מֻתָּר il est permis de fumer

כֹּהַל מֵתִילִי — alcool *m* méthylique
מֵתִילָן (—) ז כים — méthylène *m*
מְתִים (מְתֵי־, מְתָיו) ז״ר — hommes *mpl*, gens *mpl*
מְתֵי־מִסְפָּר — peu d'hommes
מְתִינָה (201) נ — modération *f*, lenteur *f*
מְתִינוּת (48, בלי ר׳) נ — modération *f*, prudence *f*
|| (איטיות) — lenteur *f*
מְתִיקָה (201) נ — douceur *f*
מִינֵי־מְתִיקָה ז״ר — douceurs *fpl*, friandises *fpl*
מְתִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — douceur *f*
מַתִּיר ← [נתר]
מַתִּירָנוּת (46) נ — laxisme *m*, permissivité *f*
מַתִּירָנִי, ־נִית ת — laxiste, permissif
מִתְיַשֵּׁב (ר׳ ־שְּׁבִים) ז — colon *m*
מֶתֶךְ (95) ז — averse *f*
מֻתָּךְ, ־תֶּכֶת (ר׳ ־תָּכִים, ־תָּכוֹת) ת — fondu
גְּבִינָה מֻתֶּכֶת — fromage fondant
מַתְכּוֹן (21) ז — recette (médicale, de cuisine) *f*
מִתְכַּוֵּן, ־וֶּנֶת (ר׳ ־וְּנִים, ־וְּנוֹת) ת — attentif
|| בְּמִתְכַּוֵּן תה״פ — intentionnellement
שֶׁלֹּא בְּמִתְכַּוֵּן — sans le faire exprès
מִתְכַּוְנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת — réglable
מְתַכְנֵן (122) ז — planiste *m*, planificateur *m*
מִתְכַּנֵּס, ־נֶּסֶת (ר׳ ־נְּסִים, ־נְּסוֹת) ת — convergent
מַתְכֹּנֶת (259) נ — quantité *f*, dose *f*, mesure *f*
מְתַכְנֵת (132) ז — programmeur *m*
|| (תבנית) — modèle *m*
|| מתמט (יחס) — proportion *f*
מַתְכָּנְתִּי, ־תִּית ת מתמט — proportionnel
מַתְכָּנְתִּיּוּת (48, בלי ר׳) נ מתמט — proportionnalité *f*
מַתְכָּנְתִּיּוּת יְשָׁרָה — proportion directe
מַתֶּכֶת (251) נ — métal *m*
אַל־מַתֶּכֶת — métalloïde *m*
מַתַּכְתִּי, ־תִּית ת — métallique
מַתְלָאָה (ר׳ ־אוֹת) נ — malheur *m*, désastre *m*
מִתְלֶה (73) ז — crochet (à pendre les vêtements) *m*, portemanteau *m*
מִתְלֶה (73) ז טכנ — suspension *f*
צבא מִתְלֵה־פְּצָצוֹת — berceau *m* à bombes
מִתְלוּל (41) או מִתְלָל (91) ז — escarpement *m*
מִתְלוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ש — plaignant *n*

מַתְלֵם (132) ז חקל — buttoir *m*
מְתֻלָּם, ־לֶּמֶת (ר׳ ־לָּמִים, ־לָּמוֹת) ת — sillonné, ridé
מִתְלַמֵּד, ־מֶּדֶת (ר׳ ־מְּדִים, ־מְּדוֹת) ש — apprenti *n*
|| (לומד בעצמו) — autodidacte *n*
מְתֻלָּע, ־לַּעַת (ר׳ ־לָּעִים, ־לָּעוֹת) ת — véreux, vermoulu
|| (אדום) — pourpre
מַתְלָעָה (207) נ — croc (de bête sauvage) *m*
מַתְלָעָה (225) נ — malterie *f*
מְתֻלְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — bouclé
1. מְתֹם (144, בלי ר׳) ז (מקום שלם) — endroit intact
אֵין בּוֹ מְתֹם — rien n'est plus intact
2. ° מְתֹם (—) ז (אנשים) — gens *mpl*, population *f*
מִתְמַחֶה, ־חָה ש — stagiaire *n*
מָתֵמָטִי, ־טִית ת — mathématique
מָתֵמָטִיקַאי (ר׳ ־קָאִים) ז — mathématicien *m*
מָתֵמָטִיקָה (—) נ — mathématiques *fpl*
מַתְמִיד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מִידִים, ־מִידוֹת) ת — persévérant
|| (שאינו פוסק) — continu, permanent
וַעֲדָה מַתְמֶדֶת — commission permanente
תְּנוּעָה מַתְמֶדֶת — mouvement perpétuel
|| מַתְמִיד ז — élève assidu
מַתְמִיהַּ, ־מִיהָה ת (מפליא) — étonnant, surprenant
|| (מתפלא) — étonné, surpris
מִתְמָךְ (91) ז — contrefort *m*, arc-boutant *m*
מִתַּמֵּם, ־מֶּמֶת (ר׳ ־מְּמִים, ־מְּמוֹת) ת — faux naïf
|| (נוהג בתום) — sans défaut
מְתֻמָּן (95) ז מתמט — octogone *m*
מְתֻמָּר, ־מֶּרֶת (ר׳ ־מָּרִים, ־מָּרוֹת) ת — svelte, élancé
מְתֻמְרָק, ־רֶקֶת (ר׳ ־רָקִים, ־רָקוֹת) ת — parfumé
מְתֻמְרָר, ־רֶרֶת (ר׳ ־רָרִים, ־רָרוֹת) ת — signalisé
מֶתֶג (166) ז דקדוק — accent *m* tonique
מֹתֶן (189, זוגי מָתְנַיִם 261) ז — hanche *f*
קַו־הַמֹּתֶן ז — taille *f*
אָזַר או חָגַר או שִׁנֵּס מָתְנָיו — se ceindre les reins
כֹּחוֹ בְּמָתְנָיו — il a toute sa vigueur
שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם ז — défaillance *f*, abattement *m*
יָרָה מִן־הַמֹּתֶן — tirer au jugé
מַתָּן (95) ז (נתינה) — donation *f*, prestation *f*
מַתָּן בַּסֵּתֶר — charité discrète
מַתַּן־תּוֹרָה — la promulgation de la *Tora*

נ

נ (נוּן)	*noun* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ נ'	[valeur numérique:] 50
1. נָא מ"ק	de grâce, donc, je vous en prie
הַצִּילֵנִי נָא	ah! sauve-moi!
שֵׁב נָא	asseyez-vous donc
נָא לְדַיֵּק	prière d'être exact
נָא לֹא לְעַשֵּׁן	on est prié de ne pas fumer
2. נָא, נָאָה ת	à demi cuit, saignant
נֹא ש"פ נ (עיר במצרים העתיקה)	Thèbes *f*
נֹאד או נוֹד (22) ז	outre *f*
עממי נֹאד נָפוּחַ	tête creuse, nullité *f*
‖ צמח (בפטריות)	asque *m*
נֹאדִיד (ר' ־דִים) ז צמח	utriculaire *f*
נֹאדִית (ר' ־דִיּוֹת) נ אנטום	alvéole *m*, utricule *m*
נֶאְדָּר, ־רָה ת	magnifique, splendide
נֶאְדָּרִי, ־רִית ת	magnifique, splendide
נָאָה (350) פ"ע	être beau, convenir
‖ נִאָה (450, נ נַאֲתָה) פ"י	embellir, orner
‖ הִתְנָאָה (481) פ"ע	s'embellir, s'orner
‖ הִנְאָה (509) פ"י	embellir, orner
נָאָה (211) נ	paysage *m*, site *m*
נְאוֹת־דֶּשֶׁא	pâturages verdoyants
נְאוֹת־מִדְבָּר	oasis *f*
נָאֶה, נָאָה ת	beau, joli, agréable
מֶזֶג־אֲוִיר נָאֶה	beau temps
‖ (ראוי)	convenable, utile
מְקוֹמוֹ נָאֶה לוֹ	il est bien à sa place
נָאֶה דוֹרֵשׁ וְנָאֶה מְקַיֵּם	bien parler et bien agir
נָאוָה (רק בעבר, נ' נַאֲוָה, ר' נָאווּ) פ"ע	être beau
נָאוֶה, ־וָה ת	beau, désirable
נְאוּם (41) ז	discours *m*
נָשָׂא נְאוּם	prononcer un discours
נַאוֹן ← נַיאוֹן	
נִאוּף (50) ז	adultère (acte) *m*
נִאוּץ (50) ז	blasphème *m*, outrage *m*
נָאוֹר, נְאוֹרָה ת (מזהיר)	lumineux
‖ בהש (משכיל)	éclairé, cultivé
נָאוֹת, נְאוֹתָה ת	convenable
נֵאוֹת ← 2. [אות]	
נָאִיבִי, ־בִית ת	naïf
נָאִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ	naïveté *f*
נְאִימָה (201) נ	éloquence *f*, rhétorique *f*
נֶאֱלָח, ־חָה ת	souillé, corrompu, dégoûtant
נֶאֱלָחוּת (46, בלי ר') נ	saleté *f*, pollution *f*
נֶאֱלָץ, ־לֶצֶת ת	contraint
נָאַם (326) פ"י	parler, dire
‖ (הרצה)	prononcer un discours
‖ נִנְאַם (397) פ"ע	être prononcé (discours)
נֶאֱמָן, ־נָה ת (מהימן)	fidèle, digne de foi
בְּרָכוֹת נֶאֱמָנוֹת	sincères félicitations *fpl*
‖ (איתן) מָקוֹם נֶאֱמָן	place *f* solide
חֳלָיִים נֶאֱמָנִים	maladies *fpl* tenaces
מַכּוֹת נֶאֱמָנוֹת	coups vigoureux
‖ נֶאֱמָן (ר' ־נִים) ז	curateur *m*, fondé *m* de pouvoir
חֶבֶר־נֶאֱמָנִים ז	conseil *m* de tutelle
‖ נֶאֱמָנָה תה"פ	fidèlement, exactement
נֶאֱמָנוּת (46) נ	fidélité *f*, loyauté *f*
נֶאֱמָנוּת כְּפוּלָה	double allégeance *f*
בְּנֶאֱמָנוּת	fidèlement, sincèrement
‖ (ביחסים בינלאומיים)	tutelle *f*
שֶׁטַח־נֶאֱמָנוּת ז	territoire *m* sous tutelle

מִתְרַבֵּשׁ (ר׳ ־בְּשִׁים) ת enturbanné
מִתְרַבֵּת, ־בֶּתֶת (ר׳ ־בְּתִים, ־בְּתוֹת) ת civilisé
מְתַרְגֵּם, ־גֶּמֶת (ר׳ ־גְּמִים, ־גְמוֹת) ש traducteur *n*
מְתֻרְגְּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש traducteur *n*, interprète *n*
מִתְרַחֵץ, ־חֶצֶת (ר׳ ־חֲצִים, ־חֲצוֹת) ש baigneur *n*
מַתְרִים, ־מָה ש collecteur *n* de fonds
מִתְרַמֵּל, ־מֶּלֶת (ר׳ ־מְּלִים, ־מְּלוֹת) ת chargé d'un sac à dos
|| צמח cossu (plante)
מְתֹרָן, ־רֶנֶת (ר׳ ־רָנִים, ־רָנוֹת) ת garni de mâts
מִתְרָס (91) ז barricade *f*
מְתֹרָס, ־רֶסֶת (ר׳ ־רָסִים, ־רָסוֹת) ת aux volets clos
מַתָּשׁ (—) ז relâche *f*
מְתֻשָּׁע (89) ז מתמס ennéagone *m*
מַתָּת (מַתַּת־; ר׳ מַתָּנוֹת, מַתְּנוֹת־) נ don *m*
מַתִּתְיָהוּ ש״פ ז Mathathias (père des Machabées) *m*

(נראה) — être visible, apparaître
|| הביט (522) פ"ע — regarder
נֶבֶט (166) ז — germe *m*, bourgeon *m*
נַבְּטִי (ר' ־טִים) ז — Nabatéen *m*
נָבִיא (12) ז — prophète *m*
נְבִיא־שֶׁקֶר — faux prophète
בְּנֵי־נְבִיאִים — jeunes prophètes
אֵין נָבִיא בְּעִירוֹ — nul n'est prophète en son pays
נְבִיאָה (201) נ — prophétesse *f*
נְבִיאוּת (48) נ — prophétie *f*
נְבִיאִי, ־אִית ת — prophétique
נְבִיבוּת (48) נ — état creux, cavité *f*
|| בהש (ריקנות) — inanité *f*, vide *m*, vanité *f*
נְבִיגָה (201) נ — sporulation *f*
נְבִיָּה (202) נ — feuillage *m*
נְבִיחָה (201) נ — aboiement *m*
נְבִיטָה (201) נ — germination *f*
נְבִיכוּת (48) נ — perplexité *f*, confusion *f*
נְבִילָה (201) נ — dépérissement *m*
נְבִיעָה (201) נ — jaillissement *m*, écoulement *m*
נְבִירָה (201) נ — furetage *m*
נֶבֶךְ (182) ז — profondeur *f*, cachette *f*
נִבְכֵי־הֶעָבָר — les recoins *mpl* du passé
|| אסטר — nadir *m*
1. נָבַל (372) פ"ע (כמש) — se flétrir, se faner
|| (נחלש) — s'affaiblir, s'épuiser
|| נִבֵּל (432) פ"י — faire flétrir
2. נָבַל (372) פ"ע (נהג בגסות) — agir stupidement
|| נִבֵּל (432) פ"י — avilir, salir
נִבֵּל פִּיו — débiter des grossièretés
|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע — s'avilir, se déshonorer
3. נִבֵּל (432) פ"י (בהמה) — abattre contrairement aux rites
|| הִתְנַבֵּל (466) פ"ע — être abattu contrairement aux rites
נָבָל, נְבָלָה ת — scélérat, impie, insensé
|| (קמצן) — avare
1. נֵבֶל (182) ז (נאד) — outre *f*
|| (כד) — cruche *f*, jarre *f*
2. נֵבֶל (182) או נֶבֶל (166) ז מוס — harpe *f*, lyre *f*
פָּרַט עַל־נֵבֶל — jouer de la lyre
|| אסטר — la Lyre (constellation)
נַבְלַאי (61) ז — harpiste *m*
נְבָלָה (215) נ — infamie *f*, vilenie *f*
נְבֵלָה (231) נ — cadavre *m*, charogne *f*
נַבְלוּת (45) נ — scélératesse *f*, infamie *f*
1. נָבַע (373) פ"ע (זרם) — jaillir, couler
מַעְיָן נוֹבֵעַ — source jaillissante
עֵט נוֹבֵעַ — stylographe *m*, stylo *m*
|| בהש נָבַע מִן־ — découler de, s'ensuivre de
|| הִנְבִּיעַ (505) פ"י — faire jaillir, faire couler
|| הִבִּיעַ (521) פ"י — exprimer
הִבִּיעַ תּוֹדָתוֹ — exprimer sa reconnaissance
2. [נבע] הִבִּיעַ (521) פ"י (העלה אבעבועות) — faire bouillonner
נֶבַע (179) ז — source *f*
נִבְעָר, ־רָה ת — sot, stupide, ignorant
נִבְעָרוּת (46) נ — sottise *f*, ignorance *f*
נָבַק ← בָּקַק
נָבַר (303, עת' יִנְבֹּר) פ"י — fureter, fouiller
נָבָר, נְבָרָה ת — honnête, innocent, pur
נִבְרֶכֶת (252) נ — pièce *f* d'eau, petit bassin
נַבְרָן (97) ז זואול — campagnol *m*
נִבְרֶשֶׁת (252) נ — lustre *m*
1. נָגַב (372) פ"ע (התייבש) — sécher, devenir sec
|| נִגֵּב (432) פ"י — essuyer, sécher
|| הִתְנַגֵּב (466) פ"ע (התייבש) — se dessécher
(ניגב עצמו) — s'essuyer
2. [נגב] הִנְגִּיב (499) פ"י — se diriger vers le sud
נֶגֶב (—) ז — sécheresse *f*, terre *f* aride
גיאוגר הַנֶּגֶב — le Néguev (au sud d'Israel)
|| (דרום) — sud *m*, midi *m*
נֶגְבָּה — vers le sud
1. נָגַד (303, עת' יִנְגֹּד) פ"י — être opposé *ou* contraire
|| נִגֵּד (432) פ"י — être opposé, contraster
|| הִתְנַגֵּד (466) פ"ע — s'opposer, résister
(התקומם) — se soulever
2. נִגֵּד (432) פ"י (היכה) — battre, frapper
נִגֵּד הַבַּרְזֶל בְּעוֹדֶנּוּ חַם — battre le fer pendant qu'il est chaud

נָאַף (326) פ״ע	commettre un adultère
‖ נִאֵף (435) פ״ע	se prostituer
נַאֲפָה (216) נ	indécence *f*, pornographie *f*
נַאֲפוּף (41) ז	adultère *m*, prostitution *f*
נַאֲפוּפִי, ־פִית ת	adultère
נַאֲפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	débauché *n*
נְאָץ (152) ז	outrage *m*, insulte *f*
נָאַץ (326) פ״י (בזה)	mépriser, dédaigner
‖ פ״ע (כעס)	s'irriter, s'indigner
‖ נִאֵץ (435) פ״י	insulter, blasphémer
‖ הִתְנָאֵץ (475) פ״ע	être insulté, être bafoué
נְאָצָה (216) או נֶאָצָה (220) נ	injure *f*, outrage *m*
נֶאֱצָל, ־צֶלֶת (ר׳ ־צָלִים, ־צָלוֹת) ת	noble, sublime
נְאָק (152) ז	gémissement *m*, plainte *f*
נָאַק (326) פ״ע	gémir, se plaindre
‖ נִאֵק (435) פ״ע	se lamenter, hurler
‖ הִתְנָאֵק (475) פ״ע	gémir, se plaindre
נְאָקָה (216) נ	gémissement *m*, plainte *f*
נָאקָה או נָקָה (210) נ	chamelle *f*
נֵאֵר (435) פ״י	abhorrer, détester, rejeter
נֵאָר, נֵאָרָה ת	maudit
נֶאֱשָׁם, ־שֶׁמֶת (ר׳ ־שָׁמִים, ־שָׁמוֹת) ש	accusé *n*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים ז	banc *m* des accusés
נִבָּא (427) פ״ע	prophétiser
נִבָּא לוֹ לִבּוֹ	avoir un pressentiment
‖ נִבֵּא (444) פ״י	prophétiser, prédire
(עשה לנביא)	douer du don de prophétie
‖ הִתְנַבֵּא (478) פ״ע	prophétiser
נָבַב (432) פ״י	creuser, évider
נֶבֶג (165) ז צמח	spore *f*
נִבְדָּל, ־דֶּלֶת (ר׳ ־דָּלִים, ־דָּלוֹת) ת	distinct
‖ ספורט	hors jeu
נִבְדָּלוּת (46) נ	différence *f*, particularité *f*
1. נִבָּה (447) פ״י (הלהיב)	enflammer, allumer
2. נִבָּה ← נִבָּא	
נִבְהָל, ־הֶלֶת (ר׳ ־הָלִים, ־הָלוֹת) ת	effrayé
‖ (נחפז)	pressé, qui se hâte
נְבוּאָה (201) נ	prophétie *f*, prédiction *f*
נְבוּאַת־הַלֵּב	intuition *f*, pressentiment *m*
נְבוּאִי, ־אִית ת	prophétique
נָבוּב, נְבוּבָה ת	creux
‖ בהש נְבוּב־לֵב	frivole, futile
מְלִיצָה נְבוּבָה	rhétorique creuse
נִבּוּב (51) ז	creusage *m*, évidement *m*
נְבוּבִי, ־בִית ת זואול	coelentéré
‖ נְבוּבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ	creux *m*, cavité *f*
נִבּוּחַ (9) ז	aboiement *m*
נָבוּט, נְבוּטָה ת	germé
נַבּוּט (ר׳ ־טִים) ז	massue *f*
נִבּוּט (51) ז	germination *f*
נִבּוּי (23) ז	prédiction *f*, prévision *f*
נָבוֹךְ, נְבוֹכָה (או נְבוּכָה) ת	perplexe, égaré
נְבוּכַדְנֶאצַּר ש״פ ז	Nabuchodonosor *m*
נָבוּל, נְבוּלָה ת	flétri, fané
נִבּוּל (51) ז	ordure *f*, souillure *f*
נִבּוּל־פֶּה	obscénité *f*
‖ בהש (פולחן־עבודה־זרה)	culte païen
נָבוֹן, נְבוֹנָה ת	raisonnable, sensé
נְבוֹן־דָּבָר	compréhensif, habile
נְבוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ	intelligence *f*, habileté *f*
נִבֹּז ← בָּזַז	
נִבֵּז (432) פ״י עממי	débiter des obscénités
‖ הִתְנַבֵּז (466) פ״ע	agir comme un salaud
נִבְזֶה, ־זָה ת	vil, abject, méprisable
נִבְזוּת (45) נ עממי	ignominie *f*, vilenie *f*
נִבְזִי, ־זִית ת עממי	ignoble, vil, infâme
נָבַח (329, עת׳ יִנְבַּח) פ״ע	aboyer
‖ נִבֵּחַ (440) פ״ע	aboyer, hurler
בהש (גידף)	crier, vociférer
‖ הִתְנַבֵּחַ (477) פ״ע	se mettre à aboyer
נֶבַח (179) ז או נְבִחָה (242) נ	aboiement *m*
נַבְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	aboyeur *n*
נִבְחָן, ־חֶנֶת (ר׳ ־חָנִים, ־חָנוֹת) ש	candidat (à un examen) *n*
נִבְחָר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת	élu, choisi
‖ (ציר)	député
בֵּית־נִבְחָרִים ז	parlement *m*
‖ ספורט נִבְחֶרֶת נ	équipe sélectionnée
נִבְחֶרֶת לְאֻמִּית	équipe nationale
1. נָבַט (303, עת׳ יִנְבֹּט) פ״ע	germer, bourgeonner
‖ הִנְבִּיט (499) פ״י	faire germer
2. נִבַּט (423) פ״ע (הסתכל)	regarder

נְגִיחָה (201) נ	coup *m* de corne
נְגִינָה (201) נ	musique (instrumentale) *f*
כְּלֵי־נְגִינָה ז״ר	instruments *mpl* de musique
תֵּבַת־נְגִינָה נ	juke-box *m*
‖ דקדוק	accent *m* tonique
נְגִינִי, ־נִית ת	musical, mélodieux
נְגִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	musicalité *f*
נְגִינָתִי, ־תִית ת	musical, mélodieux
נְגִיסָה (201) נ	coup *m* de dents, morsure *f*
נְגִיעָה (201) נ	contact *m*, attouchement *m*
‖ בהש (קשר)	rapport *m*, relation *f*
נְגִיעוּת (48) נ	contamination *f*
נְגִיף (15) ז רפא	virus *m*
נְגִיפָה (102) נ	poussée *f*, heurt *m*
‖ צבא	mise *f* en déroute
נְגִיפִי, ־פִית ת רפא	virulent, viral
נְגִירָה (201) נ	écoulement *m*
נָגִישׁ, נְגִישָׁה ת	accessible
נְגִישָׂה (201) נ	pression *f*, oppression *f*
נְגִישָׁה (201) נ	approche *f*
נְגִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ	accessibilité *f*
נגל ← גלל	
נִגְלֶה, ־לָה ת	apparent, ouvert, révélé
‖ דת תּוֹרַת־הַנִּגְלֶה נ	doctrine *f* exotérique
נַגְמַ״שׁ (91) (= נוֹשֵׂא גְיָסוֹת מְשֻׁרְיָן) ז	transport de troupes blindé
נִגֵּן (432 ג) פ״י	jouer (de la musique)
נִגֵּן בִּפְסַנְתֵּר	jouer du piano
יוֹדֵעַ נַגֵּן	bon musicien
‖ הִתְנַגֵּן (466 ג) פ״ע	se mettre à chanter
‖ הִנְגִּין (499 ג) פ״י	faire jouer (de la musique)
(הלחין)	mettre en musique
נֶגֶן (166) ז	mélodie *f*, air *m*
תַּקְלִיט אֲרִיךְ־נֶגֶן	disque *m* de longue durée, microsillon *m*
נַגָּן, ־גֶּנֶת (ר׳ ־גָּנִים, ־גָּנוֹת) ש	musicien *n*
נַגָּן רָאשִׁי	premier violon
נָגַס (303, עת׳ יִנְגֹּס) פ״י	arracher d'un coup de dents
‖ נִגֵּס (432) פ״י	mordre à belles dents
נֶגֶס (166) ז	bouchée *f*

נָגַע (373) פ״ע (בְּ־)	toucher
נָגַע עַד־לֵב־פְּ׳	émouvoir qn
דְּבָרִים נוֹגְעִים עַד־הַלֵּב	paroles touchantes
לֹא לִנְגֹּעַ! או אַל גַּעַת!	défense de toucher
‖ בהש נוֹגֵעַ בַּדָּבָר	concerné
זֶה נוֹגֵעַ לְךָ	cela te regarde
בְּנוֹגֵעַ לְ־	en ce qui concerne, quant à
‖ נִגַּע (426) פ״ע	être frappé, être atteint
‖ נִגַּע (440) פ״י	frapper, atteindre
רפא	contaminer
‖ הִתְנַגֵּעַ (477) פ״ע	être frappé, être atteint
‖ הִגִּיעַ (521) פ״ע	arriver, parvenir
הִגִּיעַ הָאָבִיב	le printemps est arrivé
הִגִּיעַ הַזְּמַן	il est temps
הִגִּיעַ לְשִׂיאוֹ	battre tous les records
הִגִּיעָה יָדוֹ	avoir les moyens
כְּכָל שֶׁיָּדוֹ מַגַּעַת	dans la mesure de ses moyens
הִגִּיעַ לִידֵי־הַחְלָטָה	prendre une décision
(העלה על הדעת) הַגַּע בְּעַצְמְךָ	imagine-toi
(היה ראוי) מַגִּיעַ לוֹ עֹנֶשׁ	mériter une punition
עממי מַגִּיעַ לוֹ!	c'est bien fait pour lui!
מַגִּיעַ לִי מֵאָה שְׁקָלִים	tu me dois cent sicles
‖ פ״י וַיַּגַּע עַל־פִּי	il lui fit toucher ma bouche
שֶׁהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה	qui nous a fait atteindre cette époque
נֶגַע (179) ז	blessure *f*, plaie *f*, maladie *f*
נֶגַע־צָרַעַת	affection lépreuse
‖ (ליקוי)	mal *m*, tourment *m*, affliction *f*
נִגְעָה (242) נ	dénigrement *m*, discrédit *m*
נָגַף (372) פ״י	heurter, frapper
(הנחיל תבוסה)	défaire, mettre en déroute
‖ נִגַּף (423) פ״ע	être défait, être vaincu
‖ נִגֵּף (432) פ״י	heurter, frapper
‖ הִתְנַגֵּף (466) פ״ע	se heurter, trébucher
נֶגֶף (165) ז (מגפה)	épidémie *f*, calamité *f*
‖ (מכשול)	obstacle *m*
אֶבֶן־נֶגֶף נ	pierre *f* d'achoppement
1. נֶגֶר (166) ז (בריח)	verrou *m*, loquet *m*

3. [נגד] הִגִּיד (522) פ״י — dire, raconter, déclarer

נֶגֶד־ (283) מ״י (מול) — en face de

נֶגֶד־עֵינֵינוּ — sous nos yeux

נֶגֶד־הָהָר — en face de la montagne

|| (בניגוד ל־) — contre

הִצְבִּיעַ נֶגֶד — voter contre

שִׂחֵק נֶגֶד־פ׳ — jouer contre qn

צבא נֶגֶד־טַנְקִים — antichar

נֶגֶד־מְטוֹסִים — antiaérien

הַתְקָפַת־נֶגֶד נ — contre-attaque *f*

מַהְפֵּכַת־נֶגֶד נ — contre-révolution *f*

מִשְׁקַל־נֶגֶד ז — contrepoids *m*

|| כְּנֶגֶד־ — en face de, parallèlement à

עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — une aide à ses côtés

אֶחָד כְּנֶגֶד־שְׁנַיִם — un contre deux

כְּנֶגֶד־אַרְבָּעָה בָנִים — au sujet de quatre fils

|| מִנֶּגֶד תה״פ — de côté, de loin, à part

עָמַד מִנֶּגֶד — se tenir à l'écart

חַיָּיו תְּלוּיִים מִנֶּגֶד — sa vie est en suspens

הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer *ou* exposer sa vie

1. נַגָּד (90) ז (סוחב־סירה) — haleur *m*

2. נַגָּד (90) ז צבא — sous-officier *m*

נֶגְדָּה מ״י — en face de, face à

נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ — en présence de tout son peuple

|| נֶגְדָּה (207) נ (אישה) עממי — femme *f*, épouse *f*

נֶגְדִּי, ־דִּית ת — opposé, contraire

פְּעֻלָּה נֶגְדִּית — contre-mesure *f*, réaction *f*

תְּבִיעָה נֶגְדִּית — demande reconventionnelle

1. נָגַהּ (373) פ״ע — briller, luire

|| הִתְנַגַּהּ (477) פ״ע — être éclairé, briller

|| הִגִּיהַּ (521) פ״י (האיר) — faire luire, illuminer

2. [נגה] הִגִּיהַּ (521) פ״י (תיקן) — corriger (des épreuves)

נֹגַהּ (196) ז — lumière *f*, clarté *f*

|| אסטר — Vénus (planète) *f*

נְגֹהָה (ר׳ ־הות) נ — lumière *f*, clarté *f*

נָגוּב, נְגוּבָה ת — séché, essuyé

נִגּוּב (51) ז — séchage *m*, essuyage *m*

נַגּוֹד (31) ז — conducteur *m*, guide *m*

נִגּוּד (51) ז — opposition *f*, contraste *m*

נִגּוּדֵי־אִינְטֶרֶסִים — conflit *m* d'intérêts

בְּנִגּוּד לְדַעְתּוֹ — contrairement à son avis

בְּנִגּוּד לִרְצוֹנִי — malgré moi

נִגּוּדִי, ־דִית ת — opposé, contraire

נִגּוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — contraste *m*

נָגוֹהַּ, נְגוֹהָה ת — éclairé, illuminé

נְגוֹחַ (9) ז — coup *m* de corne, heurt *m*, choc *m*

נִגּוּן (51) ז (השמעת־צלילים) — jeu (d'instrument) *m*

|| (לחן) — mélodie *f*, air *m*

נִגּוּנִי, ־נִית ת — musical, mélodieux

נְגוּס (—) ז — négus (empereur d'Ethiopie) *m*

נָגוּעַ, נְגוּעָה ת — souffrant, atteint, frappé

נְגוּעַ בְּשַׁחֶפֶת — atteint de tuberculose

נִגּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — contamination *f*

נִגּוּף (51) ז — action *f* de frapper *ou* de blesser

נִגּוּשׂ (51) ז — oppression *f*

נִגְזָר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זָרִים, ־זָרוֹת) ת דקדוק — dérivé

|| מתמט נִגְזֶרֶת נ — dérivée *f*

נָגַח (373) פ״י — heurter des cornes, encorner

|| נִגַּח (440) פ״י — heurter des cornes

בהש (תקף) — attaquer, provoquer

|| הִתְנַגֵּחַ (477) פ״ע — se battre

|| בהש (התווכח) — se disputer

|| הִגִּיחַ (521) פ״י — exciter à heurter

נַגָּח, ־גַּחַת (ר׳ ־גָּחִים, ־גָּחוֹת) ת — habitué à heurter

שׁוֹר נַגָּח — boeuf agressif

נַגְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — habitué à heurter

נַגְחָנוּת (46) נ — agressivité *f*

נְגִיבָה (201) נ — séchage *m*, essuyage *m*

נְגִיד (1) ז — animal *m* maigre, carcasse *f*

נָגִיד (15) ז — prince *m*, chef *m*, supérieur *m*

נְגִיד־בַּנְק־צָרְפַת — gouverneur *m* de la Banque de France

|| (אדם עשיר) — richard *m*, notable *m*

|| נְגִידִים ז״ר — paroles importantes

נְגִידִים אֲדַבֵּר — je dirai de grandes choses

נְגִידָה (201) נ — grande dame, princesse *f*

נְגִידוּת (48) נ — noblesse *f*, aristocratie *f*

|| (עושר) — richesse *f*

נְגִידִי, ־דִית ת — aristocratique

נִדּוּי (51) ז — excommunication *f*
נִדּוֹן, נָדוֹן ← [דין]
נְדוּנְיָה (207) נ — dot *f*
נָדוּשׁ ← 1. [דושׁ]
נָדַח (373) פ״י — brandir (une arme)
|| נִדַּח (426) פ״ע (נדחף) — être repoussé, dévier
(הורחק) — être refoulé, être écarté
(תעה) — s'égarer, se perdre
(הוסת) — être séduit, être perverti
|| הִדִּיחַ (521) פ״י (גרשׁ) — expulser, chasser
(פיטר) — révoquer, renvoyer, destituer
(הסית) — séduire, pervertir
נִדָּח, נִדַּחַת (ר׳ ־נִדָּחִים, נִדָּחוֹת) ת — expulsé, chassé
(תועה) — égaré, perdu
(מרוחק) — éloigné, écarté
מָקוֹם נִדָּח — lieu isolé
|| (מוסת) — séduit, perverti
עִיר הַנִּדַּחַת — ville apostate
נִדְחֶה, ־חֵית (ר׳ ־חִים, ־חוֹת) ת — différé, remis
נָדִיב, נְדִיבָה ת — généreux, magnanime
נְדִיב־לֵב — au coeur généreux
|| נָדִיב (15) ז — bienfaiteur *m*, grand seigneur
הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ — le philanthrope bien connu (Edmond de Rothschild 1845-1934)
|| נְדִיבָה (201) נ — générosité *f*, dignité *f*
|| נְדִיבוֹת נ״ר — desseins généreux
נְדִיבוּת (48) נ — générosité *f*
נְדִידָה (201) נ — migration *f*, fuite *f*
נְדִידַת־שֵׁנָה — insomnie *f*
נָדִיף, נְדִיפָה ת — volatil
נְדִיפָה (201) נ — évaporation *f*
נְדִיפוּת (48) נ — volatilité *f*
1. נָדִיר, נְדִירָה ת — rare
2. נָדִיר (—) ז אסטר — nadir *m*
נְדִירוּת (48) נ — rareté *f*
נְדִישׁוּת (48) נ — banalité *f*
נִדְכָּא, ־כֵּאת (ר׳ ־כָּאִים, ־כָּאוֹת) ת — malheureux
נִדְכֶּה, ־כֵּית (ר׳ ־כִּים, ־כּוֹת) ת — brisé, abattu
נַדָּל (90) ז זואול — scolopendre *f*
נַדְלַ״ן (= נִכְסֵי דְּלָא נָיְדֵי) ← נַיָּד
נָדַם ← 1. דָּמַם

1. נָדָן (105) ז (נרתיק) — gaine *f*, fourreau *m*
הֵשִׁיב חֶרֶב אֶל־נְדָנָהּ — rengainer une épée
|| צמח — gaine *f*
2. נֶדֶן (105) ז (אתנן) — don *m*, cadeau *m*
|| (נדוניה) — dot *f*
נִדְנֵד (460) פ״י — balancer, bercer
|| פ״ע (התנדנד) — osciller, ballotter
|| עממי (הציק) — importuner
|| הִתְנַדְנֵד (494) פ״ע — se balancer, osciller
נַדְנֵדָה (229) נ — balançoire *f*
נַדְנְדָן (ר׳ ־נִים) ז עממי — raseur *m*, importun *m*
נַדְנוֹד (ר׳ ־דִים) ז טכנ — culbuteur *m*
נִדְנוּד (41) ז — balancement *m*, bercement *m*
|| (שמץ) — un brin de, une parcelle de
נדנוד שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité
נדנוד־עֲבֵרָה — l'ombre *f* d'une faute
|| עממי (הטרדה) — importunité *f*
נְדָנִי, ־נִית ת — en forme de gaine, vaginal
נָדַף (372, עת׳ ידף או יִנְדֹּף) פ״י — emporter, éparpiller
|| פ״ע (ריח) — s'exhaler, se répandre
בהשׁ רֵיחַ־שֹׁחַד נוֹדֵף מִזֶּה — cela sent la corruption
|| נִדַּף (423) פ״ע — être emporté, être éparpillé
עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent
|| נִדֵּף (432) פ״י — répandre (une odeur)
|| הִתְנַדֵּף (466) פ״ע — s'évaporer, se volatiliser
בהשׁ (נעלם) — disparaître, se dissiper
עממי (הסתלק) — s'éclipser, s'esquiver
|| הִדִּיף (522) פ״י — répandre (une odeur), exhaler
נֶדֶף (165) ז — parfum *m*, exhalaison *f*
1. נָדַר (372, עת׳ ידר או ידֹּר) פ״י — faire voeu, promettre
נָדַר נֶדֶר — prononcer un voeu
נָדַר הֲנָאָה מִד״מ — s'interdire qch
|| נִדַּר (423) פ״ע — être l'objet d'un voeu
|| הִדִּיר (522) פ״י — faire prononcer un voeu
הִדִּיר אֶת פ׳ מִן־ — interdire à qn la jouissance de
2. [נדר] הִנְדִּיר (499) פ״ע — se faire rare

2. נֶגֶר (166) ז (זרימה) — écoulement *m*, rigole *f*
נַגָּר (90) ז — menuisier *m*, charpentier *m*
1. נִגַּר (423) פ"ע (נשפך) — couler, s'écouler
‖ הִגִּיר (522) פ"י — déverser, faire couler
בהש הִגִּיר עַל־יְדֵי־חֶרֶב — passer au fil de l'épée
2. נִגֵּר (432) פ"י — s'adonner à la menuiserie
נַגָּרוּת (46, בלי ר') נ — menuiserie (profession) *f*
נַגָּרוּת־בִּנְיָנִים — charpenterie *f*
נַגָּרִיָּה (202) נ — menuiserie (atelier) *f*
נִגְרֶרֶת (ר' ־רָרוֹת) נ — remorque *f*
נִגְרָשׁ, ־רֶשֶׁת (ר' ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — agité, orageux
נָגַשׂ (372) פ"י — presser, contraindre
‖ נִגַּשׂ (423) פ"ע — être opprimé, être accablé
נָגַשׁ (376, מקור לָגֶשֶׁת, ציווי גַּשׁ או גֶּשׁ) פ"ע — s'approcher
גֶּשׁ־הָלְאָה! — va-t-en de là
‖ נִגַּשׁ (423) פ"ע — s'approcher, s'avancer, aborder, se rendre
נִגַּשׁ בְּ־ — rencontrer, rejoindre
‖ הִתְנַגֵּשׁ (466) פ"ע °(התקרב) — s'approcher
(נתקל) — se heurter, se tamponner
הַמְּכוֹנִיּוֹת הִתְנַגְּשׁוּ — les voitures se sont tamponnées
בהש (נכנס לריב) — entrer en conflit
‖ הִגִּישׁ (522) פ"י — présenter, offrir
הִגִּישׁ אֲרוּחָה — servir un repas
הִגִּישׁ בַּקָּשָׁה — présenter une demande
הִגִּישׁ מַתָּנָה — offrir un cadeau
הִגִּישׁ תְּלוּנָה — porter plainte
נָד ← [נוד]
1. נֵד (113) ז (זעזוע) — remous *m*
2. נֵד (114) ז (קיר) — mur *m*, rempart *m*, digue *f*
נָדַב (372) פ"י — faire don de, offrir
נְדָבוֹ לִבּוֹ — se montrer généreux
‖ נִדֵּב (432) פ"י — donner généreusement
‖ הִתְנַדֵּב (446) פ"ע — être volontaire
נְדָבָה (215) נ — don *m* volontaire
(לעניים) — aumône *f*
(קרבן) — offrande *f*
‖ (שפע) גֶּשֶׁם־נְדָבוֹת ז — pluie abondante
‖ נִדְבַת־לֵב — générosité *f*, libéralités *fpl*

נִדְבוֹת־פֶּה — prières ferventes
נִדְבָּךְ (91) ז — rangée *f*, couche *f*
נִדְבַּךְ־אֲבָנִים — assise *f* de pierres
נַדְבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — donateur *n*, philanthrope *n*
נַדְבָנוּת (46, בלי ר') נ — philanthropie *f*
נַדְבָנִי, ־נִית ת — philanthropique, généreux
נָדַד (372) פ"ע (שוטט) — déambuler, circuler, errer
תַּעֲרוּכָה נוֹדֶדֶת — exposition ambulante
‖ (התנדנד) — s'ébranler, remuer
‖ (ברח) — s'enfuir, se dérober
נָדְדָה שְׁנָתוֹ — ne pouvoir trouver le sommeil
‖ פ"י (הזיז) — remuer
בְּלִי לְנֹד עַפְעַף — sans sourciller
‖ נִדֵּד (432) פ"י — éloigner, disperser
נִדֵּד שֵׁנָה מֵעֵינֵי־פ' — empêcher qn de dormir
‖ הִתְנַדֵּד (466) פ"ע — être secoué, branler
‖ הֵנֵד (529) או הֵדִיד (522) פ"י — éloigner, chasser
נֶדֶד (165) ז — éloignement *m*, départ *m*
נֶדֶד־שֵׁנָה — insomnie *f*
נֵדֶה (נְדֵה, נְדָיִי) ז (אתנן) — salaire (de la débauche) *m*
‖ (מתנה) — don *m*, dot *f*
נִדָּה (453) פ"י (הרחיק) — écarter, repousser
‖ (החרים) — excommunier, mettre au ban
‖ הִתְנַדָּה (480) פ"ע (התרחק) — s'écarter, s'éloigner
(הוחרם) — être excommunié, être mis au ban
נִדָּה (208) נ (טומאה) — impureté menstruelle
מֵי־נִדָּה ז"ר — eau lustrale
‖ (אישה) — femme impure (après ses règles)
‖ בהש (תועבה) — abomination *f*
נְדוּד (21, בלי ר') ז — migration *f*, vagabondage *m*
נָדוּד, נְדוּדָה ת — errant, vagabond
נְדוּד־שֵׁנָה — privé de sommeil
‖ נְדוּדִים ז"ר — migration *f*, vagabondage *m*
נְדוּדֵי־שֵׁנָה — insomnie *f*
מַקַּל־נְדוּדִים ז — bâton *m* de voyageur
נִדּוּד (51) ז — éloignement *m*, fuite *f*
נִדּוּד־שֵׁנָה — insomnie *f*
נִדּוּחַ (9) ז — expulsion *f*, relégation *f*

נַהֲלוֹל (21) ז — ronce *f*
נַהֲלִי, ־לִית ת — de procédure
נַהַם (152) ז — rugissement *m*
נָהַם (326, עת' יִנְהֹם) פ"ע — mugir, rugir, gronder
|| נִהֵם (435) פ"ע — roucouler (pigeon), gémir
|| הִתְנַהֵם (472) פ"ע — mugir, rugir
|| הִנְהִים (502) פ"י — rugir, faire rugir
נַהֲמָא (–) ז ארמית — pain *m*
נַהֲמָא דִכְסוּפָא — aumône *f*
נְהָמָה (216) נ — grondement *m*, rugissement *m*
נַהֲמַת־לֵב — cri *m* du coeur, plainte *f*
נֶהֱנְתָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — jouisseur *n*
נֶהֱנְתָנוּת (46) נ — jouissance *f*, volupté *f*
נֶהֱנְתָנִי, ־נִית ת — voluptueux
נֶהְפּוֹךְ (–) ז — contraire, inverse
נֶהְפּוֹךְ הוּא — c'est l'inverse, au contraire
נַהַק (152) או נְהָקָה (216) נ — braiment *m*
נָהַק (326) פ"ע — braire
|| בהש (נאנח) — gémir, geindre
1. נָהַר (326) פ"ע (זרם) — couler, affluer
|| הִנְהִיר (502) פ"י — faire couler, faire affluer
2. נָהַר (326) פ"ע (זרח) — luire, briller
|| הִתְנַהֵר (472) פ"ע — s'illuminer, s'éclairer
|| הִנְהִיר (502) פ"י — faire briller, illuminer
בהש (הסביר) — éclairer, éclaircir
נָהָר (109, ר' נְהָרִים או נְהָרוֹת) ז — fleuve *m*, rivière *f*
נַהֲרוֹת־אֵיתָן — fleuves puissants
נְהַר־דִּי־נוּר — la voie lactée
|| ° הַנָּהָר — l'Euphrate *m*
אֲרַם־נַהֲרַיִם נ — la Haute Mésopotamie
1. נְהָרָה (216) נ (נהר קטן) — ruisseau *m*
2. נְהָרָה (216) נ (אור) — lumière *f*
[נוא] הֵנִיא (523) פ"י — empêcher, détourner
נוֹאָל, ־אֶלֶת (ר' ־אָלִים, ־אָלוֹת) ת — sot, stupide
נוֹאָם (ר' ־אֲמִים) ז — orateur *m*
נוֹאֵף, ־אֶפֶת (ר' ־אֲפִים, ־אֲפוֹת) ש — adultère (personne) *n*
נוֹאָשׁ, ־אֶשֶׁת (ר' ־אָשִׁים, ־אָשׁוֹת) ת — désespéré
אָמַר נוֹאָשׁ — abandonner tout espoir
|| נוֹאָשׁוֹת תה"פ — désespérément
[נוב] נָב (382) פ"ע (צמח) — croître, pousser, fleurir
|| בהש (הביע) — exprimer, prononcer
|| נוֹבֵב (455) פ"י — faire croître, faire fleurir
(הביע) — exprimer, prononcer
(דובב) — faire parler
|| הִתְנוֹבֵב (488) פ"ע — croître, pousser, fleurir
|| הֵנִיב (526) פ"י — produire
נוֹבֶלָה (ר' ־לוֹת) נ — nouvelle (récit) *f*
1. נוֹבֶלֶת (252) נ (פרי בוסר) — fruits secs
|| (שלכת) — feuilles mortes
2. נוֹבֶלֶת (252) נ (תחליף) — succédané *m*
נוֹבֶמְבֶּר (–) ז — novembre *m*
נוֹבֵר (132) ז — rongeur *m*
נוֹבְרָנִי, ־נִית ת — fureteur
נוֹגְדָן (97) ז רפא — anticorps *m*
נוּגֶה, ־גָה ת — triste
|| נוּגוֹת תה"פ — tristement
נוֹגֵן (ר' ־גְנִים) ז — musicien *m*
נוֹגֵשׂ (132) ז — oppresseur *m*, maître *m* de corvée
[נוד] נָד (382) פ"ע — errer, vagabonder
נָע וָנָד — errant et vagabond
(התנועע) — s'agiter, être ballotté
|| (הניע בראשו) — hocher la tête
נָד לְפ' — plaindre qn, compatir à qn
|| נוֹדֵד (455) פ"י — éloigner, faire disparaître
|| נִיֵּד (452) פ"י בנק — faire flotter
|| הִתְנוֹדֵד (488) פ"ע — se balancer, vaciller
בהש (הצטער) — s'émouvoir, se plaindre
|| הֵנִיד (526) פ"י — remuer, secouer, balancer
הֵנִיד עַפְעַף — sourciller
הֵנִיד רֹאשׁוֹ או בְּרֹאשׁוֹ — hocher la tête
(הרחיק) — écarter, éloigner
1. נוֹד (21, בלי ר') ז — migration *f*, errance *f*
אֶרֶץ־נוֹד ז — terre *f* d'exil
צִפּוֹר־נוֹד נ — oiseau migrateur
2. נוֹד ← נֹאד
נַוָּד (90) ז — vagabond *m*, nomade *m*
נוֹדֵד, ־דֶדֶת (ר' ־דְדִים, ־דְדוֹת) ש — vagabond *n*
צִפֳּרִים נוֹדְדוֹת — oiseaux migrateurs
הַיְּהוּדִי הַנּוֹדֵד — le juif errant
נוֹדְדוּת (45) או נַוָּדוּת (46) נ — vagabondage *m*, nomadisme *m*

נֶדֶר (166) או נֵדֶר (182) ז — voeu *m*
בְּלִי־נֶדֶר — sans engagement
בַּר־נְדָרַי — enfant objet de mes voeux
דת כָּל־נִדְרֵי — *Kol-nidré* (office de la veille de *Kippour*) *m*
‖ (קרבן) — offrande *f*
נַדָּר (ר' ־רים) ז — prompt à faire des voeux
נַדְרָן (ר' ־נים) ג — prompt à faire des voeux
נִדְרָשׁ, רֶשֶׁת (ר' ־רָשִׁים, ־רָשׁוֹת) ת — exigé, réclamé
פָּקִיד נִדְרָשׁ — fonctionnaire *m* indispensable
נֹהַּ (145, בלי ר') ז — lamentation *f*, plainte *f*
1. נָהַג (326) פ"י — conduire, mener
נָהַג בִּמְכוֹנִית — conduire une voiture
‖ פ"ע (התייחס) — se comporter, se conduire
נָהַג כָּבוֹד בִּפ' — traiter qn avec respect
נָהַג קַלּוּת־רֹאשׁ בְּ־ — faire peu de cas de
‖ (היה רגיל) — être habitué
נָהַג כַּשּׁוּרָה — se comporter comme il faut
עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג — ainsi va le monde
נוֹהֲגִים לָצוּם — on a l'habitude de jeûner
מִצְוָה זוֹ נוֹהֶגֶת בָּאָרֶץ — ce précepte est applicable en Israël
‖ נִהֵג (435) פ"י — conduire, diriger
‖ פ"ע נִהֵג עִם־פ' — se comporter avec qn
‖ הִתְנַהֵג (472) פ"ע — se conduire
‖ הִנְהִיג (502) פ"י (הוליך) — conduire, diriger
(קבע מנהג) — introduire (un usage)
הִנְהִיג סֵדֶר — faire régner l'ordre
2. נִהֵג (435) פ"ע (נאק) — gémir, se lamenter
נַהָג (99) ז — conducteur *m*, chauffeur *m*
נַהַג־מוֹנִית — chauffeur de taxi
נֹהַג (197) ז — coutume *f*, usage *m*
כַּנֹּהַג שֶׁבָּעוֹלָם — ordinairement, communément, d'habitude
נֶהְדָּר, ־דֶּרֶת (ר' ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — magnifique
1. נָהָה (350) פ"ע (נמשך) — être attiré, languir
נָהָה אַחֲרֵי־ — avoir un penchant pour
‖ נִנְהָה (407) פ"ע — être entraîné, suivre
2. נָהָה (350) פ"ע (קונן) — se lamenter, gémir
נָהוּג, נְהוּגָה ת (מובל) — conduit, mené
‖ (רגיל) — accoutumé, habituel
כַּנָּהוּג — selon l'usage
נִהוּג (50) ז — conduite *f*
נִהוּל (50) ז — direction *f*, gestion *f*
נִהוּל־חֶשְׁבּוֹנוֹת — comptabilité *f*
נִהוּל־עֲסָקִים — gestion *f* d'affaires, management *m*
נִהוּלִי, ־לִית ת — directorial, administratif
נִהוּם (50) ז — rugissement *m*, grondement *m*
נְהוֹר או נְהוֹרָא (—) ז ארמית — lumière *f*
נְהוֹרָא מְעַלְיָא — lumière éclatante
‖ סַגִּי־נְהוֹר — aveugle
לְשׁוֹן־סַגִּי־נְהוֹר נ — euphémisme *m*
נָהוֹר, נְהוֹרָה ת — lumineux
נְהוֹרָנוּת (46) ז — luminescence *f*
נְהִי (5, בלי ר') ז — lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִי־נִהְיָה — pleurs amers
נְהִיגָה (201) נ — conduite *f*
רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה ז — permis *m* de conduire
בֵּית־סֵפֶר ז לִנְהִיגָה — auto-école *f*
1. נְהִיָּה (202) נ — aspiration *f*, nostalgie *f*
2. נְהִיָּה (202) נ (בכייה) — lamentation *f*
נִהְיָה (242) נ — lamentation *f*, pleurs *mpl*
נְהִימָה (201) נ — rugissement *m*, gémissement *m*
(קול עמום) — rumeur sourde
נְהִיקָה (201) נ — braiment (de l'âne) *m*
נָהִיר, נְהִירָה ת — lumineux, clair, limpide
‖ כהש הַדָּבָר נָהִיר לִי — cela est clair pour moi
1. נְהִירָה (201) נ (זרימה) — courant *m*, affluence *f*
2. נְהִירָה (201) נ (זריחה) — illumination *f*
נְהִירוּת (48) נ — clarté *f*, limpidité *f*
נָהַל (326) פ"י — conduire, mener
‖ נִהֵל (435) פ"י — diriger, gérer, administrer
נִהֵל מִפְעָל — diriger une entreprise
נִהֵל פִּנְקָסִים — tenir une comptabilité
נִהֵל תַּעֲמוּלָה — faire de la propagande
נִהֵל אֶת־פ' בַּלֶּחֶם — faire subsister qn
‖ הִתְנַהֵל (472) פ"ע (התהלך) — cheminer
(הסתדר) — se dérouler, être mené
נַהָל (99) ז — directeur *m*, administrateur *m*
נֹהַל (197) ז — procédure *f*
נִהְלָא, ־אָה ת — réprouvé, proscrit

נוֹכְחִים/נוֹכְחוֹת 2e personne du pluriel
נוֹכְחוּת (45) נ   présence *f*
נוֹכְחִי, ־חִית ת   présent, actuel
הַמַּצָּב הַנּוֹכְחִי   la situation actuelle
נוֹכֵל (132) ז   escroc *m*, charlatan *m*
נוֹכְלוּת (45) נ   escroquerie *f*, fraude *f*
נוֹל (21) ז   métier *m* à tisser
נִוֵּל (432) פ״י   enlaidir, rendre laid, défigurer
|| הִתְנַוֵּל (466) פ״ע   s'enlaidir, devenir laid
נוֹלַד ← יָלַד
נַוְלוּת (45) נ   laideur *f*, vilenie *f*
דִּבְרֵי־נַוְלוּת ז״ר   paroles *fpl* obscènes
1. [נום] נָם (382) פ״ע (ישן)   sommeiller, dormir
2. [נום] נָם (382) פ״ע (אמר)   dire, parler
נוּם (41) ז או נוּמָה (201) נ   sommeil *m*
נוֹמִי (—) נ   chancre *m*, ulcère *m*
נוֹמִינָלִי, ־לִית ת   nominal
נוּמִיסְמָטִיקָה (—) נ   numismatique *f*
נוּמֶרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז   numérateur (timbre) *m*
נוּן (—) נ   *noun* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
נוּן כְּפוּפָה   *noun* ordinaire
נוּן פְּשׁוּטָה   *noun* final
1. [נון] נִנּוֹן (431 נ) פ״ע   se perpétuer, durer
2. נִוֵּן (431 נ) פ״י   faire dégénérer, atrophier
|| הִתְנַוֵּן (466 נ) פ״ע   dégénérer, s'atrophier
[נונה] הִתְנַוְּנָה (482) פ״ע   dégénérer, s'atrophier
[נוס] נָס (382) פ״ע   s'enfuir, se réfugier
בהש (נסוג)   se retirer, disparaître
נָסוּ הַצְּלָלִים   les ombres s'allongent
לֹא נָס לֵחוֹ   sa vigueur n'a pas baissé
|| הֵנִיס (526) פ״י   mettre en fuite
(הציל)   sauver, mettre en sûreté
נוֹסַד ← יָסַד
נוֹסֵעַ, ־סַעַת (ר׳ ־סְעִים, ־סְעוֹת) ש   voyageur *n*, passager *n*
נוֹסַף ← יָסַף
נוֹסַר ← יָסַר
1. [נוע] נָע (380) פ״ע (נדד)   se remuer, bouger, errer
(רעד) נָע לִבּוֹ   son coeur trembla
|| נִנּוֹעַ (431, עת׳ יִנּוֹעַ) פ״ע   être remué, être agité
|| הִתְנוֹעֵעַ (489) פ״ע   se remuer, s'agiter
|| הֵנִיעַ (524) פ״י (הניד)   remuer, secouer
הֵנִיעַ רֹאשׁוֹ   hocher la tête
(התניע)   faire démarrer, mettre en route
(הפעיל)   inciter, faire agir
הֵנִיעַ אֶת־לֵב־פ׳   encourager qn, stimuler qn
2. [נוע] נָע (380) פ״ע (פלט ליחה)   expectorer
נוֹעַ (27, בלי ר׳) ז   mouvement *m*
בְּלִי־נוֹעַ   sans bouger, immobile
נוֹעַד ← יָעַד
נוֹעָז, ־עֶזֶת (ר׳ ־עָזִים, ־עָזוֹת) ת   audacieux, hardi
|| (חצוף)   insolent, arrogant
נוֹעָזוּת (46) נ   audace *f*, hardiesse *f*
נוֹעַץ ← יָעַץ
1. [נוף] נָף (382) פ״י (זילף)   asperger, arroser
|| נוֹפֵף (455) פ״י   asperger, arroser
|| הֵנִיף (526) פ״י   répandre, verser
2. [נוף] נוֹפֵף (355) פ״י (ניענע)   agiter, remuer
|| הִתְנוֹפֵף (488) פ״ע   s'élever, s'agiter
|| הֵנִיף (526) פ״י   agiter, élever
הֵנִיף יָדוֹ עַל־פ׳   lever la main sur qn
הֵנִיף דֶּגֶל   hisser un drapeau
1. נוֹף (21) ז (מראה־טבע)   paysage *m*
יְפֵה־נוֹף   beau site
צַיַּר־נוֹף ז   paysagiste *m*
תְּמוּנַת־נוֹף ז   paysage, panorama *m*
2. נוֹף (21) ז (צמרת)   cime *f*, faîte *m*
נוּפָר (ר׳ ־רִים) ז צמח   nénuphar *m*
נוֹפֵשׁ (ר׳ ־פְשִׁים) ז   personne *f* en vacances, vacancier *m*
נוֹצָה (201) נ   plume *f*, duvet *m*
|| ספורט מִשְׁקַל־נוֹצָה ז   poids *m* plume
נוֹצִי, ־צִית ת (דמוי־נוצה)   penniforme
|| (קל כנוצה)   léger, élastique
נוֹצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ   légèreté *f*, élasticité *f*
נוֹצִית (17) נ ספורט   badminton *m*
נוֹצָן (97) ז   plumeau *m*
נוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת   étincelant
בהש הַחוּג הַנּוֹצֵץ   les gens de la haute société

נודע ← ידע

1. **נָוָה** (353) פ״י (דר) — demeurer, habiter
|| הִנְוָה (512) פ״י — faire habiter
2. **נָוָה** (353, בינוני נָוֶה) פ״ע (היה יפה) — être beau
|| נִוָּה (453) פ״י — embellir, orner, parer
|| הִתְנַוָּה (480) פ״ע — s'embellir, se parer
|| הִנְוָה (512) פ״י — embellir, orner, glorifier

נָוֶה (211) נ (מעון) — résidence *f*, habitation *f*

1. **נָוֶה** (80) ז (מרעה) — pâturage *m*
|| בהש (מעון) — résidence *f*, demeure *f*
נְוֵה־קַיִץ — villégiature *f*
2. **נָוֶה, נָוָה** ת — beau, avenant
נְוַת־בַּיִת — maîtresse *f* de maison

נִוּוּט (51) ז — pilotage *m*
עֶזְרֵי־נִוּוּט ז״ר — appareils *mpl* de navigation

נִוּוּל (51) ז — laideur *f*, ignominie *f*

נִוּוּן (51) ז — déclin *m*, dégénérescence *f*

נוֹזֵל (ר׳ ־זְלִים) ז — liquide *m*
°נוֹזְלִים — les flots

נוֹזְלִי, ־לִית ת — liquide, fluide

נוֹזְפָנִי, ־נִית ת — réprobateur

[נוח] נָח (380) פ״ע — se reposer
בהש נָחָה דַּעְתּוֹ — se calmer, être satisfait
|| (חנה) — se poser, s'installer
נָחָה עָלָיו הָרוּחַ — l'inspiration le saisit
יָנוּחוּ בְּרָכוֹת עַל־רֹאשׁוֹ — qu'il soit béni
|| נִנּוֹחַ (431, עת׳ יִנּוֹחַ) פ״ע — se calmer, se rétablir
|| הֵנִיחַ (524) פ״י (הרגיע) — calmer, laisser en paix, accorder du repos à
הֵנִיחַ דַּעַת־פ׳ — satisfaire qn
מֵנִיחַ אֶת־הַדַּעַת — satisfaisant
(שָׂם) — déposer
מוּנָח בַּקֻּפְסָה עממי — dans la poche
כְּבוֹדוֹ בִּמְקוֹמוֹ מוּנָח — sauf son respect
|| הִנִּיחַ (521) פ״י (שָׂם) — poser, déposer, mettre
הִנִּיחַ נִשְׁקוֹ — déposer les armes
דת הִנִּיחַ תְּפִלִּין — mettre les phylactères
(עזב) — abandonner, laisser
הַנַּח או הַנִּיחָה לִי! — laisse-moi!
הִנִּיחַ יָדוֹ מִן־ — s'abstenir de, se désintéresser
תִּנַּח — soit, admettons
(איפשר) — laisser
אֵינוֹ מַנִּיחַ לִי לִישׁוֹן — il ne me laisse pas dormir
(השאיר) הִנִּיחַ אִשָּׁה — laisser une veuve
(שיער) — supposer, admettre
נַנִּיחַ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק — admettons que j'aie raison

נוֹחַ, נוֹחָה ת — facile, commode
עֲבוֹדָה נוֹחָה — travail *m* facile
דִּירָה נוֹחָה — logement *m* confortable
נוֹחַ לִכְעֹס — irascible
נוֹחַ לִרְצוֹת — accommodant
נוֹחַ לַבְּרִיּוֹת — avenant, affable
נוֹחַ לוֹ — il est à son aise, il aime bien
נוֹחַ לוֹ לִשְׁתּוֹק — cela l'arrange de se taire
רוּחוֹ נוֹחָה מִפ׳ — être content de qn
צבא עֲמֹד נוֹחַ! — repos!

נוֹחַ (44, בלי ר׳) ז או **נוֹחָה** (201) נ — repos
נוּחוֹ עֵדֶן או נוּחַ־נֶפֶשׁ — qu'il repose en paix

נוֹחוּת (48) נ — commodité *f*, confort *m*
|| נוֹחִיּוֹת (חדרי־שירות) — commodités *fpl*, lieux *mpl* d'aisances, toilettes *fpl*
דֶּגֶל־נוֹחוּת ז ספנ — pavillon *m* de complaisance

נוֹחִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — confort *m*, commodité *f*

1. **[נוט] נָט** (382) פ״ע (התמוטט) — s'écrouler
2. **נִוֵּט** (432) פ״י (כיוון) — piloter
|| הִתְנַוֵּט (466) פ״ע — naviguer, être piloté

נַוָּט (90) ז — pilote *m*

נַוָּטוּת (46) נ — pilotage *m*, navigation *f*

נוֹטֵר (ר׳ ־טְרִים) ז — gardien *m*, garde *m*
|| (שומר כעסו) — personne rancunière

נוֹטְרוּת (45) נ — gardiennage *m*, surveillance *f*

נוּטְרִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ זואול — castor *m* du Chili

נוֹטָרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — notaire *m*

נוֹטָרְיוֹנִי, ־נִית ת — notarial, notarié

נוֹטָרִיקוֹן (ר׳ ־נִים) ז — abréviation *f*, sigle *m*

נוֹי (23) ז — beauté *f*, ornement *m*
פִּרְחֵי־נוֹי ז״ר — fleurs ornementales

נוֹכַח ← [וכח]

נוֹכֵחַ, ־כַחַת (ר׳ ־כְחִים, ־כְחוֹת) ת — présent
הַנּוֹכְחִים — l'assistance *f*
|| דקדוק נוֹכֵחַ/נוֹכַחַת — 2e personne du singulier

דִּינֵי־נְזִיקִים ז״ר — droit civil
1. נָזִיר (15) ז (ביהדות) — ascète *m*
(בדתות אחרות) — moine *m*, ermite *m*
בֵּית־נְזִירִים ז — monastère *m*, couvent *m*
|| (גפן)° — vigne non taillée
2. נָזִיר (15) ז (נושא־נזר) — prince couronné
1. נְזִירָה (201) נ (פרושה) — nonne *f*, religieuse *f*
2. נְזִירָה (201) נ (סטייה) — déviation *f*, écart *m*
3. נְזִירָה (201) או נְזִירוּת (48) נ — abstinence *f*
נָזַל (376) פ״ע — couler, s'écouler, fuir (liquide)
|| נִזֵּל (432) פ״י (הפך לנוזל) — liquéfier
(הדביק בנזלת) — communiquer un rhume à
|| הִתְנַזֵּל (466) פ״ע (נהפך לנוזל) — se liquéfier
(חלה בנזלת) — s'enrhumer
|| הִזִּיל (522) פ״י — faire couler, verser
הזיל דְּמָעוֹת — verser des larmes
נֶזֶל (166) ז — écoulement *m* flot *m*
נַזֶּלֶת (251) נ רפא — rhume *m* de cerveau, coryza *m*
נַזַּלְתִּי, ־תִּית ת רפא — catarrhal
נֶזֶם (166) ז — anneau *m*, boucle *f*
נְזָמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ צמח — lamier *m*
נָזַף (301, עת׳ יִנְזֹף) פ״ע (בְּ־) — blâmer, réprimander
|| נִזַּף (423) פ״ע — être blamé
|| הִזִּיף (522) או הִנְזִיף (498) פ״י — blâmer
נְזִפָּנוּת (46) נ — réprobation *f*
נְזִפָּנִי, ־נִית ת — réprobateur
נֶזֶק (166) ז — dommage *m*, dégât *m*
דְּמֵי־נֶזֶק ז״ר — dommages-intérêts *mpl*, indemnité *f*
חַיָּב בְּנִזְקוֹ — être responsable des dégâts
נִזַּק (423) או נִזּוֹק (431) פ״ע — être endommagé
|| הִתְנַזֵּק (466) פ״ע — être endommagé
|| הִזִּיק (522) פ״י — faire du tort, nuire
נִזְקָק, ־קֶקֶת (ר׳ ־קָקִים, ־קָקוֹת) ת — nécessiteux
נָזַר (372) פ״ע — faire voeu d'abstinence
נָזַר עַצְמוֹ מִן־ — se priver de, renoncer à
|| נִזַּר (423) פ״ע (מִן־) — s'abstenir de, renoncer à
נִזַּר מִן־הָעִשּׁוּן — s'abstenir de fumer
(התמסר) נִזַּר לְ־ — s'adonner à, se vouer à
|| הִתְנַזֵּר (466) פ״ע — s'abstenir, renoncer
|| הִזִּיר (522) פ״י — tenir à l'écart, éloigner
|| פ״ע — s'abstenir
נֵזֶר (182) ז — couronne *f*, diadème *m*
|| צמח — aigrette *f*
|| דת (נזירות) — abstinence *f*
נָח ← [נוח]
|| נָח, נָחָה ת — calme, tranquille, immobile
|| דקדוק שְׁוָא נָח — *chewa* muet
פְּעָלִים נָחִים — verbes quiescents
נֹחַ ש״פ ז — Noé *m*
בְּנֵי־נֹחַ ז״ר — les Noachides *mpl*
נָחָה (350) פ״י — conduire, amener
|| הִנְחָה (509) פ״י — diriger, conduire
הִנְחָה דִּיּוּן — diriger un débat
צבא טִיל מֻנְחֶה — missile téléguidé
נַחָה (210) נ — repos *m*
נְחוּל (50) ז — répartition *f* entre héritiers
נַחוּם ש״פ ז — Nahum *m*
נִחוּם (50) ז — consolation *f*
דִּבְרֵי־נִחוּמִים ז״ר — condoléances *fpl*
נִכְמְרוּ נִחוּמָיו — sa pitié s'émut
נָחוּץ, נְחוּצָה ת (דחוף) — urgent, pressé
|| (הכרחי) — nécessaire
נָחוּשׁ, נְחוּשָׁה ת — d'airain, de bronze
|| בהש הַחְלָטָה נְחוּשָׁה — décision *f* ferme
נִחוּשׁ (50) ז (כישוף) — divination *f*
|| (השערה) — conjecture *f*
|| (מציאת־חידה) — fait *m* de deviner
נְחוּשָׁה (—) נ — cuivre *m*, bronze *m*
|| בהש מֵצַח־נְחוּשָׁה ז — effronterie *f*, audace *f*
נַחוּת (46) נ דקדוק — quiescence (d'une lettre) *f*
נָחוּת, נְחוּתָה ת — inférieur
צֶמַח נָחוּת — plante dégénérée
נְחוּת־דַּרְגָּה — de rang inférieur
נַחוּתָה (201) נ — soucoupe *f*
[נחח] נוֹחֵחַ (456) פ״ע — exhaler un parfum
|| הִנְחִיחַ (505) פ״י — embaumer
נְחִיָּה (202) נ — conduite *f*
נְחִיל (1) ז — essaim *m*
נְחִילָה (201, בלי ר׳) נ — obtention *f*
נְחִילוֹת° (—) נ״ר מוס — flûte *f*

נוֹצַק ← יָצַק
נוֹצַר ← יָצַר
נוֹצָר (ר׳ ־צָרִים) ז — gardien *m*
נוֹצְרִי, ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש — chrétien *n*
|| נוֹצְרִי, ־רִית ת — chrétien
[נוק] הֵנִיקָה (526) פ״י — allaiter
נוֹקֵב, ־קֶבֶת (ר׳ ־קְבִים, ־קְבוֹת) ת — approfondi
נוֹקְבָנִי, ־נִית ת — pénétrant
1. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מגדל־צאן) — éleveur *m*
2. נוֹקֵד (ר׳ ־קְדִים) ז (מנקב) — poinçonneur *m*
נוֹקְדוּת (45) נ — élevage (de menu bétail) *m*
נוֹקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pédant *n*
נוֹקְדָנוּת (46) נ — pédanterie *f*, minutie *f*
נוֹקְדָנִי, ־נִית ת — pédant, méticuleux
נוֹקְמָנִי, ־נִית ת — vindicatif
נוֹקֵר (132) ז (בכלי־ירייה) — percuteur *m*
נוּר (41, בלי ר׳) ז — feu *m*
זִקּוּקִין דִּי־נוּר — feu d'artifice
נוֹרָא, ־אָה ת — terrible, affreux, prodigieux
אָיֹם וְנוֹרָא — terrible et effrayant
דת יָמִים נוֹרָאִים — les journées austères (en *Tichré*)
|| נוֹרָאוֹת נ״ר — prodiges *mpl*, exploits *mpl*
|| נוֹרָא תה״פ עממי — terriblement, très
נוֹרָאִי, ־אִית ת עממי — terrible, affreux
נוֹרָה ← 1. יָרָה
נוּרָה (201) נ חשמל — ampoule (électrique) *f*
נוּרַת־רַדְיוֹ — lampe *f* de T.S.F.
נוֹרְוֵגִי, ־גִית ת — norvégien
נוֹרְוֵגְיָה ש״פ נ (מדינה) — la Norvège
נוּרִית (17) נ צמח — renoncule *f*, bouton *m* d'or
נוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — norme *f*
נוֹרְמָלִי, ־לִית ת — normal
נוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — état normal
נוֹרַשׁ ← 2. [ירש]
[נושׁ] נָשׁ° (382) פ״ע — être gravement malade
נוֹשֵׂא (131) ז — porteur *m*
נוֹשֵׂא־דֶגֶל — porte-drapeau *m*
נוֹשֵׂא־כֵלִים ← כְּלִי
נוֹשֵׂא־מִכְתָּבִים — facteur (des postes) *m*
נוֹשֵׂא־שָׂכָר — gardien rétribué
|| (עניין) — sujet *m*, thème *m*
דִּבֵּר עַל־נוֹשֵׂא — traiter un sujet
דקדוק — sujet
|| נוֹשֵׂאת (ר׳ ־שְׂאוֹת) נ — porteuse *f*
צבא נוֹשֵׂאת־מְטוֹסִים — porte-avions *m*
נוֹשַׁב ← יָשַׁב
נוֹשֶׁה (73) ז — créancier *m*
נוֹשָׁן, ־שָׁנָה או ־שֶׁנֶת (ר׳ ־שָׁנִים, ־שָׁנוֹת) ת — ancien
יָשָׁן נוֹשָׁן — très vieux, suranné
|| נוֹשָׁנוֹת נ״ר — vieilleries *fpl*
נוֹשַׁע ← [ישע]
נוֹתֵב, ־תֶבֶת (ר׳ ־תְבִים, ־תְבוֹת) ת — traceur
כַּדּוּר נוֹתֵב — balle traçante
נוֹתַר ← [יתר]
נָזָה (371) פ״ע — jaillir
|| הִזָּה (520) פ״י — asperger, arroser
כהש (הרתיע) — faire trembler
נְזוּל (51) ז — liquéfaction *f*
נָזוֹן ← [זון]
נְזוּף (51) ז — blâme *m*, réprimande *f*
נָזוֹק ← נָזַק
נָזוֹר, נְזוֹרָה ת — éloigné, retiré, détourné
נָזוּר, נְזוּרָה ת — couronné
נְזוּר (51) ז או נְזוֹרוּת (48) נ — déviation *f*, écart *m*
נְזוּרָה (201) נ — clergé régulier
נָזַז (372) פ״ע — chanceler, vaciller
נָזַז לִבּוֹ עָלָיו — avoir un accès d'orgueil
נָזָז (—) ז חקל — sol *m* imperméable
נָזַח ← [זחח]
נָזִיד (15) ז — mets *m*, potage *m*
נְזִיד־עֲדָשִׁים — plat *m* de lentilles
נְזִיָּה (242) נ — graine *f*
נָזִיל, נְזִילָה ת — liquide, fluide
|| בנק הוֹן נָזִיל — valeurs *fpl* disponibles, liquidités *fpl*
נְזִילָה (201) נ — écoulement *m*, fuite (de fluide) *f*
נְזִילוּת (48) נ פיס — liquidité *f*
|| בנק — liquidité, disponibilité *f*
נְזִיפָה (201) נ — blâme *m*, réprimande *f*
נְזִיקִים (1) ז״ר — dommages *mpl*, préjudices *mpl*
אֲבוֹת־נְזִיקִים ז״ר — dégâts *mpl* exemplaires

3. נָחַר, נִחַר ← 2. חָרַר
נִחָר, נִחֶרֶת (ר' נִחָרִים, נִחָרוֹת) ת — sec, desséché
נַחֲרָה (238) או נַחֲרוּר (41) ז — ronflement *m*
נַחְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ronfleur *n*
נַחְרָנִי, ־נִית ת — ronflant
נֶחֱרָץ, ־צָה, ת — résolu, décidé, arrêté
|| נֶחֱרָצוֹת תה״פ — résolument
נִחֵר (458) פ״ע (נחר) — ronfler
|| (צעק) — crier d'une voix enrouée
נַחֶרֶת (–) נ רפא — morve *f*
נַחַשׁ (152) ז (קסם) — divination *f*, présage *m*
|| (ניחוש) — conjecture *f*
נָחָשׁ (109) ז זואול — serpent *m*
מיתול נָחָשׁ בָּרִיחַ — dragon droit
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן — dragon tortueux
נַחָשׁ (99) ז — devin *m*
1. נִחֵשׁ (435) פ״ע (קסם) — interpréter les présages
|| (שיער) — deviner
2. [נחש] הִתְנַחֵשׁ (472) פ״ע (התפתל) — serpenter
נַחְשׁוֹל (21) ז — vague *f*, houle *f*, tempête *f*, lame *f*
|| בהש נַחְשׁוֹל־שְׁבִיתוֹת — une vague de grèves
1. נַחְשׁוֹן ש״פ ז — Nahchôn (chef de tribu) *m*
|| בהש (אדם נועז) — homme audacieux
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן — saut *m* dans l'inconnu
2. נַחְשׁוֹן (21) ז עוף — serpentaire *m*
נַחְשׁוֹנוּת (48, בלי ר') נ — audace *f*, initiative *f*
1. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (חלוצי) — audacieux, hardi
2. נַחְשׁוֹנִי, ־נִית ת (מפותל) — sinueux, tortueux
נְחָשִׁי, ־שִׁית ת — sinueux, tortueux
נַחְשִׁיר (1) ז — chasse *f*
נִחְשֵׁל (458) פ״י — agiter, soulever (des vagues)
|| הִתְנַחְשֵׁל (494) פ״ע — s'agiter, déferler
נֶחְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר' ־שָׁלִים, ־שָׁלוֹת) ת — retardataire
|| בהש (מפגר) — arriéré
נֶחְשָׁלוּת (46) נ — arriération *f*, retard *m*
נַחְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — devin *n*
נַחְשָׁנוּת (46) נ — divination *f*
נְחֹשֶׁת (359, בלי ר') נ — cuivre *m*
נְחֹשֶׁת־קָלָל — bronze *m*
תְּקוּפַת־הַנְּחֹשֶׁת נ — l'âge *m* du bronze

|| (זוגי נְחֻשְׁתַּיִם) — chaînes *fpl*, entraves *fpl*
נְחֻשְׁתִּי, ־תִּית ת — de cuivre, cuivré, cuprique
כימ תַּחְמֹצֶת נְחֻשְׁתִּית — oxyde *m* de cuivre
נְחֻשְׁתָּן (97) ז — serpent *m* d'airain
|| (סמל־הרפואה) — caducée *m*
נְחֻשְׁתָּנִי, ־נִית ת כימ — cuivreux
1. נַחַת (–) נ (שלוה) — calme *m*, placidité *f*, repos *m*
בְּנַחַת — tranquillement, placidement
|| (הנאה) — plaisir *m*, satisfaction *f*
שְׂבַע־נַחַת — content, satisfait
נַחַת־רוּחַ — contentement *m*, satisfaction
2. נַחַת (–) נ (הנחה) — mise *f*, pose *f*
נַחַת־שֻׁלְחָן — table dressée
3. נַחַת (–) נ (הורדה) — chute *f*, pesanteur *f*
הֶרְאָה נַחַת־זְרֹעוֹ לִפְ' — tomber sur qn à bras raccourcis
נָחַת (326 ת, עת' יִנְחַת או יֵחַת) פ״ע — descendre
(מטוס) — atterrir
צבא (מאונייה) — débarquer
|| נִנְחַת (397 ת) פ״ע — se sentir inférieur
|| נִחַת (424 ת) פ״ע — s'enfoncer, pénétrer
|| נִחֵת (435 ת) פ״י — baisser, abaisser
|| הִנְחִית (502 ת) פ״י — faire descendre, abattre
בהש הִנְחִית מַכָּה — assener un coup
צבא הִנְחִית יְחִידָה — faire débarquer une unité
1. נָחֵת, נְחֵתָה ת (שוכן) — installé, établi
2. נַחַת (135) ז מוס — bémol *m*
דוֹ נַחַת — do bémol
|| נַחְתַּיִם — double bémol
נַחָת (99) ז צבא — fusilier-marin *m*
נַחְתּוֹם (21) ז — boulanger *m*
אֵין נַחְתּוֹם מֵעִיד עַל־עִסָּתוֹ — vous êtes orfèvre Monsieur Josse
נַחְתּוֹמָר (ר' ־רִים) ז (אופה) — boulanger *m*
|| (מאפיה) — boulangerie *f*
נַחְתָּן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne modérée
נַחְתָּנוּת (46) נ — modération *f*, sérénité *f*
נַחֶתֶת (ר' נַחָתוֹת) נ — péniche *f* de débarquement
נָטָה (371) פ״ע — s'incliner, se détourner
נָטָה הַיּוֹם — le jour baisse

נְחִיצָה (201) או נְחִיצוּת (48) נ	urgence *f*, nécessité *f*
נָחִיר (15, זוגי נְחִירַיִם 265) ז	narine *f*
‖ (במכונה)	ajutage *m*, gicleur *m*
1. נְחִירָה (201) נ (נשיפה)	ronflement *m*
2. נְחִירָה (201) נ (דקירה)	égorgement *m*
נְחִישָׁה (201) נ	divination *f*, conjecture *f*
נְחִיתָה (201) נ (מטוס)	descente *f*, atterrissage *m*
נְחִיתַת־אֹנֶס	atterrissage forcé
‖ צבא	débarquement *m*
חֵיל־נְחִיתָה ז	corps *m* expéditionnaire
נְחִיתוּת (48, בלי ר׳) נ	infériorité *f*
תַּסְבִּיךְ־נְחִיתוּת ז	complexe *m* d'infériorité
1. נַחַל (152) ז	torrent *m*, ruisseau *m*
נַחַל אֵיתָן	torrent permanent
נַחַל אַכְזָב	torrent intermittent, oued *m*
נַחַל שׁוֹטֵף	torrent impétueux
בהש נַחַל־עֲדָנִים	profusion *f* de délices
2. נַחַ"ל (= נֹעַר חֲלוּצִי לוֹחֵם) ז צבא	jeunes pionniers combattants
1. נָחַל (326) פ״י	hériter, posséder, avoir en propriété
בהש נָחַל אַכְזָבָה	subir une déception
נָחַל מַפָּלָה	essuyer une défaite
נָחַל נִצָּחוֹן	remporter une victoire
‖ נִנְחַל (397) פ״ע	être obtenu
‖ נִחֵל (435) פ״י	donner en possession
‖ הִתְנַחֵל (472) פ״ע (התיישב)	s'installer dans sa propriété
(עבר בירושה)	se transmettre
[illegible]	transmettre [illegible]
בָּא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה	jouir de la paix chez soi
2. נַחֲלָה (238) נ (נחל)	torrent *m*, flot *m*
נַחֲלֶה, ־לָה ת	malade, chétif
נַחְלִיאֵלִי (ר׳ ־לִים) ז עוף	bergeronnette *f*
נִחַם (424) פ״ע (התחרט)	changer d'avis, regretter
‖ (התנקם)	prendre sa revanche
‖ (קיבל תנחומים)	se consoler
‖ נִחֵם (435) פ״י	consoler, réconforter
דת שַׁבַּת־נַחֲמוּ נ	sabbat *m* des Consolations (après le 9 *Av*)
‖ הִתְנַחֵם (472) או הִנָּחֵם (484) פ״ע	se raviser
(שאף לנקמה)	chercher sa revanche
(קיבל תנחומים)	se consoler
נֹחַם (197, בלי ר׳) ז (חרטה)	repentir *m*, regret *m*
‖ (נחמה)	consolation *f*
נֶחְמָד, ־דָה ת	gentil, agréable, avenant, joli
נֶחְמָדוּת (46, בלי ר׳) נ	gentillesse *f*, charme *m*
נֶחְמֶדֶת או ־מֶדֶת (ר׳ ־מְדוֹנוֹת) נ עממי	charmante petite fille
נֶחָמָה (220) נ	consolation *f*
אֶרְאֶה בַּנֶּחָמָה אִם...	que je sois exclu du salut si...
נֶחָמָה פּוּרְתָא	faible consolation
בַּעַל־הַנֶּחָמוֹת ז	le consolateur (Dieu)
נְחֶמְיָה ש״פ ז	Néhémie *m*
נחן ← חנן	
נַחְנוּ כ״ג	nous
נֶחְפָּז, ־פֶּזֶת (ר׳ ־פָּזִים, ־פָּזוֹת) ת	hâtif, irréfléchi
נַחַץ (152) ז	hâte *f*, urgence *f*
נָחַץ (326) פ״י	hâter, presser, activer [illegible]

נְטִישָׁה (201) נ — abandon *m*, délaissement *m*
|| (ענף נטוש) — branche *f*, sarment *m*
נְטִישׁוּת (48, בלי ר׳) נ — abandon (état) *m*
נָטַל (372) פ״י (היניח) — mettre, poser, imposer
נָטַל ד״מ עַל־פְּ׳ — imposer qch à qn
|| (לקח) — prendre
נָטַל עֵצָה מִן־ — prendre conseil auprès de
נָטַל רְשׁוּת מִן־ — demander la permission à
נָטַל צִפָּרְנָיו — se couper les ongles
|| (נשא) — lever, élever, soulever
נָטַל עֵינָיו — lever les yeux
נָטַל רַגְלָיו — s'en aller
דת נָטַל יָדָיו — se laver les mains
|| נִטַּל (423) פ״ע — être pris, être enlevé
|| נִטֵּל (432) פ״י (לקח) — prendre, emporter
(הרים) — porter, soulever
(מטען) — manipuler, manutentionner
|| הִטִּיל (522) פ״י — mettre, imposer
הִטִּיל אֵימָה — répandre la terreur
הִטִּיל מִסִּים — imposer des taxes
הִטִּיל תַּפְקִיד עַל־ — charger d'une fonction
הִטִּיל שָׁלוֹם בֵּין־ — faire la paix entre
|| הֵטִיל ← [טול]
נֵטֶל (182) ז — charge *f*, fardeau *m*, poids *m*
נֵטֶל־הָעֲבוֹדָה — le poids du travail
נֵטֶל נֶגְדִּי — contrepoids *m*
משפט נֵטֶל־הַהוֹכָחָה — obligation *f* de faire la preuve
נַטְלָה (239) נ — cruche *f*, aiguière *f*, verseur *m*
נָטַע (373) פ״י — planter, implanter
בהש נָטַע אַהֲבָה בְּלֵב־פְּ׳ — inspirer l'amour à qn
|| נִטַּע (426) פ״ע — être planté
|| נִטַּע (440) פ״י — planter, implanter
נֶטַע (179) ז — plant *m*, plante *f*
נֶטַע זָר — greffe étrangère
דת נֶטַע רְבָעִי — fruits *mpl* de la 4e année
|| (נטיעה) — plantation *f*
נַטָּע (89) ז — planteur *m*
נָטַף (372) פ״ע — égoutter, couler
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתָיו — ses lèvres distillent le miel

|| נִטֵּף (432) פ״י — égoutter, faire couler
|| הִטִּיף (522) פ״י — faire couler, distiller
בהש (דרש) — prêcher
הִטִּיף מוּסָר — prêcher la morale
נָטָף (106, בלי ר׳) ז — benjoin *m*, styrax *m*
נֶטֶף (135, נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז — grains terminaux d'une grappe
נֵטֶף (נִטְפּוֹ, ר׳ נְטָפִים, נִטְפֵי־) ז — goutte *f*
נַטְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת עממי — chassieux
נְטֹפֶת (—) נ — jus *m*, suc *m*
נָטַר (372) פ״י (שמר) — garder
|| (שמר איבה) — garder rancune
נוֹקֵם וְנוֹטֵר — vindicatif et rancunier
נִטְרוּל (41) ז — neutralisation *f*
נִטְרוּק (41) ז — abréviation *f*
נִטְרֵל (460) פ״י — neutraliser
נַטְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme rancunier
נַטְרָנוּת (46) נ — rancune *f*, ressentiment *m*
נַטְרָנִי, ־נִית ת — rancunier
נִטְרֵק (460) פ״י — sténographier, abréger
נָטַשׁ (372, ציווי נְטשׁ, נִטְשִׁי) פ״י — abandonner
נָטַשׁ אֶת־מִשְׁפַּחְתּוֹ — abandonner sa famille
° לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנַי — tu ne m'as pas laissé embrasser mes fils
|| (התפשט) — s'étendre, se propager
° וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה — la bataille s'engagea
|| נִטַּשׁ (423) פ״ע (נעזב) — être abandonné
(התפשט) — se répandre, s'étendre
|| נִטֵּשׁ (432) פ״י — abandonner
|| הִתְנַטֵּשׁ (466) פ״ע — être abandonné
נֶטֶשׁ (—) ז — état *m* d'abandon, délaissement *m*
נִי (נִיוֹ, נִיהֶם, בלי ר׳) ז — lamentation *f*, pleurs *mpl*
נִיא (ניאו, בלי ר׳) ז — odeur *f*
נֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת — néolithique
נֵיאוֹן (—) ז כימ — néon *m*
1. נִיב (1) ז — parole *f*, propos *m*
נִיב־שְׂפָתַיִם — langage *m*
|| (צירוף־מלים) — locution *f*, expression *f*
|| (לשון מדוברת) — dialecte *m*, patois *m*
2. נִיב (1) ז (שן של חיה) — croc *m*, défense (de sanglier) *f*

נָטָה מִן־הַדֶּרֶךְ — quitter la route
נָטָה אַחֲרֵי־פְּ' — suivre qn
נָטָה לָלוּן — descendre (dans une auberge)
אוֹרֵחַ נָטָה לָלוּן — hôte *m* de passage
נָטָה לָמוּת — être à l'article de la mort
אֲנִי נוֹטֶה לְהַסְכִּים — je suis enclin à consentir
אֵין דַּעְתִּי נוֹטָה לְכָךְ — je ne suis pas de cet avis
נוֹטֶה לְאֶפֶס — qui tend vers zéro
|| פ״י נָטָה אֹהֶל — dresser une tente
נָטָה אֶת מַטֵּהוּ — brandir son bâton
נָטָה קַו — tirer un trait
בהש נָטָה אֶת־הַדִּין — fausser un jugement
נָטָה חֶסֶד אֶל־פְּ' — favoriser qn
|| נִטָּה (425) פ״ע — être étendu, être incliné
דקדוק — se décliner (nom), se conjuguer (verbe)
|| הִטָּה (520) פ״י — faire pencher, incliner
הִטָּה אֹזֶן — prêter l'oreille
הִטָּה שְׁכֶם — donner un coup d'épaule
הִטָּה לְכַף־זְכוּת — décider en faveur de qn
הִטָּה מִשְׁפָּט או דִּין — fausser un jugement
הִטָּה נָהָר — détourner une rivière
דקדוק הִטָּה שֵׁם — décliner un nom
הִטָּה פֹּעַל — conjuguer un verbe
נֶטוֹ תה״פ — net
מַשְׂכֹּרֶת נֶטוֹ — traitement net
נָטוּי, נְטוּיָה ת (מתוח) — tendu, étendu
נְטוּי־גָּרוֹן — hautain, arrogant
אָזְנִי נְטוּיָה — je suis tout oreille
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה — le bras tendu
עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה — il n'a pas dit son dernier mot
|| (מט לנפול) — penché (près de tomber)
קִיר נָטוּי — mur penché
(כפוף) גֵּו נָטוּי — dos voûté
נָטוּל, נְטוּלָה ת — dépourvu de, dénué de
נְטוּל־עֵרֶךְ — dépourvu de valeur
נְטוּל־הַכָּרָה — sans connaissance
הָאֲשָׁמָה נְטוּלַת־יְסוֹד — accusation non fondée
כָּל־יָתֵר כְּנָטוּל דָּמֵי — l'excès en tout est un défaut

נָטוּף (51) ז — égouttement *m*
נָטוֹר (31, ר' נְטוֹרִים, נְטוֹרֵי־) ז — gardien *m*
נְטוֹרֵי־קַרְתָּא — gardiens de la cité
נָטוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת — naturaliste
נָטוּשׁ (ר' נְטוּשִׁים) ז — réfugié *m*, émigrant *m*
נָטוּשׁ, נְטוּשָׁה ת — abandonné, délaissé
רְכוּשׁ נָטוּשׁ — propriété abandonnée
|| (מפוזר) — dispersé
|| (שלוף) חֶרֶב נְטוּשָׁה — épée dégainée
בהש קְרָב נָטוּשׁ — un combat est engagé
נְטוּשׁ (51) — abandon *m*, délaissement *m*
נֶטִי (—) ז פסיכ — propension *f*
נְטִיָּה (202) נ — inclinaison *f*, déviation *f*
|| (מגמה) — penchant *m*, tendance *f*
|| אסטר — déclinaison *f*
נְטִיָּה מַגְנֶטִית — déclinaison magnétique
|| דקדוק נְטִיַּת־שֵׁמוֹת — déclinaison
נְטִיַּת־פְּעָלִים — conjugaison *f*
נִטְיוֹן (38) ז — penchant *m*, inclination *f*
נָטִיל, נְטִילָה ת — chargé
נְטִיל־כֶּסֶף — riche, comblé d'argent
נְטִילָה (201) נ — prise *f*, enlèvement *m*
נְטִילַת־רְשׁוּת — obtention *f* d'une permission
|| דת נְטִילַת־יָדַיִם — ablution *f* des mains
נְטִילַת־לוּלָב — prise *f* du *loulav* (à *Soukkoth*)
נָטִיעַ (11) ז — plant *m*
נְטִיעָה (201) נ — plantation *f*
|| (צמח) — plant *m*, plante *f*
בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת — couper les racines (renier sa foi)
1. **נָטִיף** (15) ז (אבן־טיפין) — concrétion *f* conique
נְטִיף עִלִּי או תָּלוּי — stalactite *f*
נְטִיף תַּחְתִּי או נִצָּב — stalagmite *f*
נְטִיף־קֶרַח — glaçon *m*
2. **נָטִיף** (15) ז (חתיכת־בצק) — boulette *f* de pâte
נְטִיפָה (201) נ (טיפטוף) — égouttement *m*
|| (תכשיט) — pendant (d'oreille) *m*
|| (צלוחית) — flacon *m*
נְטִירָה (201) נ — garde *f*
|| (שמירת־איבה) — rancune *f*

נִיצוֹץ (22) ז	étincelle *f*
בהש נִיצוֹץ־תִּקְוָה	lueur *f* d'espoir
נִיצוֹץ שֶׁל־אֱמֶת	grain *m* de vérité
נִיקוֹטִין (—) ז	nicotine *f*
נִיקֶל (—) ז כימ	nickel *m*
נְיָר (88, ר׳ נְיָרוֹת, נְיָרוֹת־) ז	papier *m*
סַל־נְיָרוֹת ז	corbeille *f* à papier
נְיַר־מִכְתָּבִים	papier à lettres
בנק נְיָרוֹת־עֵרֶךְ	titres *mpl*, valeurs *fpl*
‖ (בימי־קדם)	papyrus *m*
[ניר] נָר (387) פ״י	labourer, défricher
1. נִיר (1) (חרישה)	labour *m*, défrichement *m*
שְׂדֵה־נִיר ז	champ labouré
‖ נִיר, נִירָה ת	labouré, défriché
2. נִיר (1) ז (של־אורג)	métier (de tisserand) *m*
בֵּית־נִיר ז	maille *f*
3. ° נִיר (1) ז	majesté *f*
נִירוֹן ש״פ ז	Néron *m*
נְיָרִי, ־רִית ת	de la nature du papier
נִיָּרִיָּה (202) נ	papeterie *f*
נְיֹרֶת (256) נ	carton *m*
נַיֶּרֶת (—) נ	paperasserie *f*
נֵךְ, נֵכָה ש	malfaiteur *n*, scélérat *n*
נָכֵא, נְכֵאָה ת	abattu, affligé
רוּחַ נְכֵאָה	esprit abattu
נִכָּא (427) פ״ע	être chassé, être repoussé
נְכָאִים (105) ז״ר	tristesse *f*, affliction *f*
נִכְאָב, ־אֶבֶת (ר׳ ־אָבִים, ־אָבוֹת) ת	endolori
נִכְאֶה, ־אָה ת	abattu, affligé
נְכֹאת (—) נ (בושם)	tragacanthe *f*
‖ בֵּית־נְכֹאת ← נְכוֹת	
1. נִכְבָּד, ־בָּדָה ת (עמוס)	chargé, lourd, plein
מַעְיָנוֹת נִכְבְּדֵי־מָיִם	sources pleines d'eau
2. נִכְבָּד, ־בֶּדֶת (ר׳ ־בָּדִים, ־בָּדוֹת) ת	honorable, distingué
נִכְבְּדֵי־הָעִיר	les notables *mpl* de la ville
אָדוֹן נִכְבָּד (בראש־מכתב)	cher Monsieur
גְּבֶרֶת נִכְבָּדָה (בראש־מכתב)	chère Madame
בְּעָיָה נִכְבֶּדֶת	problème important
‖ נִכְבָּדוֹת תה״פ	paroles élogieuses
דִּבֵּר נִכְבָּדוֹת בִּפ׳	proposer le mariage à qn
נֶכֶד (172) ז	petit-fils *m*
‖ נְכָדִים ז״ר	petits-enfants *mpl*
נֶכְדָּה (243, ר׳ נְכָדוֹת, נֶכְדוֹת־) נ	petite-fille *f*
נָכֶה, נָכָה ת	mutilé, invalide, infirme
נְכֵה־מִלְחָמָה	invalide de guerre
נְכֵה־רַגְלַיִם	boiteux, perclus, éclopé
נְכֵה־רוּחַ	affligé, déprimé
נִכָּה (425) פ״ע (נפגע)	être frappé
‖ נִכָּה (453) פ״י (פגע)	frapper, affliger
(הפחית)	déduire, défalquer
בנק	escompter
‖ הִתְנַכָּה (480) פ״ע בנק	être escompté
‖ הִכָּה (520) פ״י	frapper, battre
הִכָּה אֶת־פּ׳ בַּלָּשׁוֹן	calomnier qn
הִכָּה בַּסַּנְוֵרִים	frapper de cécité
הֻכָּה בְּתַדְהֵמָה	être stupéfait
הִכָּהוּ לִבּוֹ	avoir des remords
‖ (הרג)	tuer
הִכָּה אֶת־פּ׳ נֶפֶשׁ	frapper qn à mort
‖ (דפק)	frapper, heurter, choquer
הִכָּה כַּף	frapper des mains
הִכָּה בַּתֹּף	battre du tambour
‖ בהש הִכָּה גַּלִּים	faire sensation
הִכָּה שֹׁרֶשׁ	prendre racine
נָכוֹחַ, נְכוֹחָה ת	juste, équitable
‖ נְכוֹחָה ת	vérité *f*, équité *f*
רָאָה נְכוֹחוֹת	avoir une vue juste des choses
נִכּוּי (51) ז	déduction *f*, défalcation *f*, retenue *f*
‖ בנק	escompte *m*
נָכוֹן, נְכוֹנָה ת (אמיתי)	exact, véritable
נָכוֹן לְעַכְשָׁו	jusqu'à nouvel ordre
‖ (מתאים)	juste, convenable, approprié
פִּתְרוֹן נָכוֹן	solution correcte
הַחְלָטָה נְכוֹנָה	décision *f* juste
מָצָא לְנָכוֹן	trouver bon
‖ (מוכן)	prêt
‖ תה״פ	certainement, évidemment
נְכוֹנוּת (48) נ (אמיתיות)	exactitude *f*, justesse *f*
‖ (כוננות)	disposition *f*, fait *m* d'être prêt
נִכּוּר (51) ז	aliénation *f*
נִכּוּשׁ (51) ז	sarclage *f*

1. נִיבָה (201) נ (דיבור) parole *f*, phrase *f*
2. נִיבָה (201) נ (תנובה) production (de fruits) *f*
נִיבוֹן (ר׳ ־נִים) ז lexique *m*, vocabulaire *m*
נִיבִי, ־בִית ת dialectal
נִיד (1) ז mouvement *m*, battement *m*
נִיד־שְׂפָתַיִם mouvement des lèvres
לְלֹא־נִיד immobile, sans bouger
נָיֵד (ר׳ נָיְדֵי) ת ארמית mobile
נִכְסֵי דְנָיְדֵי biens *mpl* meubles
נִכְסֵי דְלָא נָיְדֵי biens immeubles
נַיָּד, נַיֶּדֶת (ר׳ נַיָּדִים, נַיָּדוֹת) ת mobile, ambulant
בֵּית־חוֹלִים נַיָּד hôpital ambulant
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת bibliobus *m*
‖ נַיֶּדֶת (251) נ patrouille (motorisée) *f*
נִידָה (201) נ mouvement *m*
נִיעָה וְנִידָה déplacements *mpl*, errance *f*
נַיָּדוּת (46, בלי ר׳) נ mobilité *f*, vagabondage *m*
נִיּוּחַ (44, בלי ר׳) ז immobilisation *f*
נְיוּ־יוֹרְק ש״פ נ (עיר) New-York *m*
נִיּוּעַ (44, בלי ר׳) ז mise *f* en mouvement
נַיָּח, נַיַּחַת (ר׳ נַיָּחִים, נַיָּחוֹת) ת immobile, statique
נִיַּח (440) פ״י immobiliser
נִיחָא תה״פ soit!, c'est bien, c'est juste
נִיחָא לוֹ cela lui convient
נִיחָה (—) או נְיָחָה (—) נ repos *m*
נִיחוֹחַ (9) ז agrément *m*
רֵיחַ־נִיחוֹחַ ז arôme *m* agréable
נִיחוֹחִי, ־חִית ת parfumé
נִיחוּת (—) נ calme *m*, tranquilité *f*
נִיחוּתָא (—) נ ארמית calme *m*, tranquillité *f*
‖ בְּנִיחוּתָא תה״פ doucement, paisiblement
נֵיטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס neutron *m*
נִיטְרָט (ר׳ ־טִים) ז כימ nitrate *m*, azotate *m*
נֵיטְרָלִי, ־לִית ת neutre
נֵיטְרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ neutralité *f*
נִיל (ר׳ ־לִים) ז צמח indigotier *m*
נַיְלוֹן (—) ז nylon *m*
1. נִים (—) ת ארמית endormi, somnolent
נִים וְלָא נִים à moitié endormi
2. נִים (1) ז filament *m*, corde *f*
נִימֵי־הַקּוֹל cordes vocales
‖ אנטום capillaire *m*
1. נִימָה (201) נ (תנומה) sommeil *m*, somme *m*
2. נִימָה (201, ר׳ ־מִים) נ fil *m*, filament *m*
‖ (שערה) cheveu *m*, poil *m*
כִּמְלֹא־נִימָה de l'épaisseur d'un cheveu
‖ (מיתר) corde (d'un instrument) *f*
בהש בְּכָל־נִימֵי־נַפְשׁוֹ de toutes les fibres de son coeur
3. נִימָה (201) נ ton *m*
נִימָה שֶׁל־יֵאוּשׁ une note de désespoir
נִימוּס (41) ז usage *m*, bienséance *f*
נִימוּסֵי־עוֹלָם bonnes manières
בַּעַל־נִימוּסִים homme de bonnes manières
בִּקּוּר־נִימוּסִים ז visite *f* de courtoisie
נִימוּסִי, ־סִית ת poli, courtois
נִימוּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ politesse *f*, courtoisie *f*
נִימִי, ־מִית ת capillaire
צִנּוֹר נִימִי vaisseau *m* capillaire
נִימִיּוּת (47, בלי ר׳) נ capillarité *f*
נֵימָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש dormeur *n*
נֵימָנוּת (46) נ somnolence *f*
נֵימָנִי, ־נִית ת somnolent
נִימָנִית (17) נ זואול filaire *f*
נִימְפָה (ר׳ ־פוֹת) נ מיתול nymphe *f*
‖ (כלה) fiancée *f*
נִימְפוֹמַנְיָה (—) נ nymphomanie *f*
נִימְפֵיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח nymphéa *m*
נִין (1) ז °(צאצא) descendant *m*
‖ (בן־הנכד) arrière-petit-fils *m*
נִינָה (201) נ arrière-petite-fille *f*
נִינְוֵה ש״פ נ (עיר) Ninive *f*
נִיסָה (201) נ fuite *f*, déroute *f*
נִיסָן (—) ז *Nissân* (7e mois de l'année juive: mars / avril) *m*
1. נִיעַ (9) ז (ליחת־האף) mucus *m*, morve *f*
2. נִיעַ (9) ז (תנועה) mouvement *m*
נִיֵּעַ (440) פ״י mettre en mouvement
נִיעָה (201) נ mouvement *m*
נִיעוּת (48, בלי ר׳) נ mobilité *f*
נִיפָה (22) נ remuement *m* de la main

|| הִתְנַכֵּשׁ (466) פ״ע — être sarclé
2.[נכש] הִכִּישׁ (522) פ״י (דפק) — frapper, heurter
|| (נשך) הִכִּישׁוֹ נָחָשׁ — un serpent l'a piqué
נִכְשָׁלוּת (46) נ — échec *m*, insuccès *m*
נִלְבָּב, ־בֶּבֶת (ר׳ ־בָּבִים, ־בָּבוֹת) ת — sensé
|| (חביב) — cordial, affectueux
|| נִלְבָּבוֹת תה״פ — cordialement
נִלְבָּבוּת (46) נ — cordialité *f*
נִלְהָב, ־הֶבֶת (ר׳ ־הָבִים, ־הָבוֹת) ת — enthousiaste
נִלְהָבוּת (46) נ — enthousiasme *m*, ferveur *f*
נִלְוֶה, ־וֵית או ־וָה (ר׳ ־וִים, ־ווֹת) ת — associé, familier
הַנִּלְוִים אֵלָיו — sa suite, son entourage
נָלוֹז, נְלוֹזָה ת — tortueux, tordu
בהש — licencieux
נְלִיזָה (201) נ אסטר — aberration *f*
|| בהש — déviation *f*, écart *m*
נְלִיזוּת (48) נ — licence (morale) *f*
נִלְעָג, ־עֶגֶת (ר׳ ־עָגִים, עָגוֹת) ת — risible, ridicule
נִלְעָגוּת (46) נ — caractère *m* grotesque
נָם ← 1. 2. [נום]
נִמְאָס, ־אֶסֶת (ר׳ ־אָסִים, ־אָסוֹת) ת — répugnant
נִמְבְּזֶה, ־זָה ת — vil, abject, méprisable
נִמְהָר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הָרִים, ־הָרוֹת) ת — hâtif, étourdi
מַר וְנִמְהָר — farouche et fougueux
נִמְהַר־לֵב — impatient
נִמְהָרוּת (46) נ — précipitation *f*, hâte *f*
נָמוֹג, נְמוֹגָה ת — dissous, évanoui, lâche
נָמוּךְ, נְמוּכָה ת — bas, inférieur
נְמוּךְ־קוֹמָה — de petite taille
נְמוּךְ־רוּחַ — humble, modeste
דַּרְגָּה נְמוּכָה — grade inférieur
בִּמְחִירִים נְמוּכִים — à bas prix, bon marché
בְּקוֹל נָמוּךְ — à voix basse
נְמוּךְ (51) ז — abaissement *m*
נִמּוּק ← [מקק]
נִמּוּק (51) ז — raison *f*, motif *m*
נִמּוּקוֹ עִמּוֹ — il a ses raisons
נִמּוּר (51) ז — bariolage *m*, bigarrure *f*
נִמּוּשׁ (31) ז — traînard *m*, retardataire *m*
נַמֵּי מ״ח ארמית — aussi, de même

הָכֵי נַמֵּי — c'est bien le cas
נְמִיגָה (201) נ — dissolution *f*, évaporation *f*
נְמִיָּה (202) נ זואול — martre *f*
נְמִיכָה (201) נ — condition basse, abaissement *m*
נְמִיכַת־רוּחַ — humilité *f*, modestie *f*
נְמִיכוּת (48) נ — condition basse, faible hauteur
|| בהש — petitesse *f*, humilité *f*
נְמִיסָה (201) נ — fonte *f*, fusion *f*
נְמִיסַת־הַלֵּב — découragement *m*
נִמֵּךְ (432) פ״י — baisser, rapetisser
|| הִתְנַמֵּךְ (466) פ״ע — baisser, se rapetisser
|| הִנְמִיךְ (498) פ״י — baisser, abaisser
הִנְמִיךְ קוֹלוֹ — baisser la voix
נֹמֶךְ (187) ז — petitesse *f*, humilité *f*
נְמַכְמַךְ, ־מַכָּה ת — un peu bas, courtaud
נָמֵל (136) ז — port *m*
עִיר־נָמֵל — ville *f* portuaire
נְמַל־תְּעוּפָה — aéroport *m*
נְמָלָה (215, ר׳ ־נְמָלִים, נִמְלֵי־) נ — fourmi *f*
תּוֹרַת־הַנְּמָלִים נ — myrmécologie *f*
תֵּל־נְמָלִים ז — fourmilière *f*
בהש עֲבוֹדַת־נְמָלִים נ — travail *m* de bénédictin
נִמְלוּל (51) ז — formication *f*
|| רפא — paresthésie *f*
נְמַלּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — petit port
נָמֵלִי, ־לִית ת — portuaire
נִמְלָץ, ־לֶצֶת (ר׳ ־לָצִים, ־לָצוֹת) ת — recommandé
|| (מליצי) סִגְנוֹן נִמְלָץ — style fleuri
|| נִמְלָצוֹת תה״פ — à grand renfort de rhétorique
נִמְנוּם (41) ז — assoupissement *m*, sommeil léger
נִמְנֵם (460) פ״ע — somnoler, faire un somme
|| הִתְנַמְנֵם (494) פ״ע — s'assoupir
נַמְנְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — dormeur *n*
|| נַמְנְמָן (97) ז זואול — lérot *m*
נִמְנְמָנִי, ־נִית ת — somnolent
נִמְנֶמֶת (—) נ — léger somme, sieste *f*
נִמְנָע, ־נַעַת (ר׳ ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת — impossible
נִמְנַע־הַמְּצִיאוּת — impraticable, irréalisable
מִן־הַנִּמְנָע שֶׁ־ — il est impensable que…
|| (בהצבעה) — abstentionniste
נִמְנָעוּת (46) נ — impossibilité *f*

נְכוֹת (—) ז	trésor *m*
בֵּית־נְכוֹת (ר' בָּתֵּי־נְכוֹת) ז	musée *m*
נָכוּת (46) נ	invalidité *f*, infirmité *f*
נָכַח (329) פ"ע	être présent, assister
נָכְחוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים	dix hommes étaient là
נֹכַח־ (284) מ"י	en face de
‖ לְנֹכַח־	en présence de, eu égard à
נָכְחוּת (45) או נָכְחִיּוּת (47, בלי ר') נ	présence *f*
נִכְחִי, ־חִית ת	opposé, situé en face
מתמט זָוִיּוֹת נִכְחִיּוֹת	angles opposés
נִכָּיוֹן (38) ז	déduction *f*, défalcation *f*
‖ בנק	escompte *m*
נִכָּיוֹן־מִשְׁנֶה	réescompte *m*
נִכּוּשׁ (15) ז חקל	sarclage *m*
נָכַל (303) פ"ע	comploter, intriguer
‖ נִכֵּל (432) פ"ע	machiner, intriguer
‖ הִתְנַכֵּל (466) פ"ע	conspirer, comploter
נֵכֶל (182) פ"ע	complot *m*, intrigue *f*
נִכְלוּל (41) ז	machination *f*, supercherie *f*
נִכְלוּלִי, ־לִית ת	perfide, fourbe
נִכְלוּלִיּוּת (47, בלי ר') נ	malice *f*, malignité *f*
נִכְלָם, ־לֶמֶת (ר' ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת	honteux
נִכְלָמוּת (46) נ	honte *f*, confusion *f*
נַכְלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	intrigant *n*
נַכְלָנוּת (46) נ	intrigues *fpl*, fourberie *f*
נִכְנָע, ־נַעַת (ר' ־נָעִים, ־נָעוֹת) ת	soumis, docile
נִכְנָעוּת (46) נ	soumission *f*, docilité *f*
נֶכֶס (166) ז	propriété *f*, bien *m*, domaine *m*
נִכְסֵי דְנִידֵי ← נָיִד	
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל	bien inaliénables
נִכְסֵי־נִפְקָדִים	biens abandonnés
יָרַד מִנְּכָסָיו	s'appauvrir, être ruiné
1. נָכַס (303) פ"י (שחט) ארמית	abattre, immoler
2. נָכַס (303) פ"י (רכש)	acquérir
נָכַס נְכָסִים	amasser des biens
נִכְעָס, ־עֶסֶת (ר' ־עָסִים, ־עָסוֹת) ת	irrité, fâché
נִכְפֶּה, ־פֵּית (ר' ־פִּים, ־פּוֹת) ש רפא	épileptique *n*
נִכְפּוּת (45, בלי ר') נ רפא	épilepsie *f*
נִכְפָּל (91) ז מתמט	multiplicande *m*
נֵכָר (נס' ־נֵכָר, בלי ר') ז (דבר זר)	ambiance *ou* coutume étrangère
אֱלֹהֵי־נֵכָר ז"ר	dieux étrangers
‖ (מקום זר) מֵת בַּנֵּכָר	mort à l'étranger
אַדְמַת־נֵכָר נ	terre étrangère
בֶּן־נֵכָר ז	étranger *m*
נֹכֶר (—) ז (זרות)	isolement *m*, solitude *f*
נֶכֶר (166) או נֹכֶר (191, בלי ר') ז (צרה)	malheur *m*, infortune *f*
1. נִכֵּר (423) פ"ע (התחפש)	se déguiser, donner le change
‖ נִכֵּר (432) פ"י (הפך לנכרי)	se désintéresser de
(הכחיש)	méconnaître, nier
(הסגיר לנכרי)	remettre, livrer
‖ הִתְנַכֵּר (466) פ"ע	se montrer indifférent, se conduire en étranger
הִתְנַכֵּר לְמִשְׁפַּחְתּוֹ	désavouer sa famille
הִתְנַכֵּר לְהַבְטָחָתוֹ	ignorer sa promesse
2. נִכַּר (423) פ"ע (היה מוכר)	être reconnu
לא נִכַּר	être méconnaissable
חָכָם נִכָּר בְּדִבּוּרוֹ	on reconnaît le sage à ses paroles
נִכָּרִים דִּבְרֵי־אֱמֶת	la vérité se manifeste
‖ ° נִכֵּר (432) פ"י	distinguer, favoriser
‖ הִתְנַכֵּר (466) פ"ע (התגלה)	se faire connaître, se révéler
‖ הִכִּיר (522) פ"י	connaître, reconnaître
בְּבַקָּשָׁה לְהַכִּיר מַר פ'	je vous présente M. X
הִכִּיר בְּ־	reconnaître
הִכִּיר אֶת־פ' לִפ'	faire connaître qn à qn
בהש הִכִּיר טוֹבָה לְ־	être reconnaissant à
הִכִּיר פָּנִים	être partial, favoriser
מְקוֹמוֹ לֹא יַכִּירֶנּוּ	il n'est pas à sa place
נִכָּר, נִכֶּרֶת (ר' נִכָּרִים, נִכָּרוֹת) ת	reconnaissable
‖ (בולט)	considérable
כַּמּוּת נִכֶּרֶת	quantité *f* appréciable
נָכְרִי, ־רִיָּה או ־רִית (ר' ־רִים, ־רִיּוֹת) ת	étranger
אֶרֶץ נָכְרִיָּה	pays étranger
גֶּפֶן נָכְרִיָּה	vigne bâtarde
פֵּאָה נָכְרִית	perruque *f*
‖ (שאינו יהודי)	non-juif
נָכְרִיּוּת (47, בלי ר') נ	fait *m* d'être étranger
1. נִכֵּשׁ (432) פ"י (עקר)	sarcler

הסיח דעתו מן — détourner son attention de
2. נסח (440) פ״י (ערך) — formuler, rédiger
|| התנסח (447) פ״ע — être formulé, être rédigé
נסח (179) ז — extrait (d'un registre) *m*
מוס נסח־פסנתר — partition *f* pour piano
נסח (196) או נסח (94) ז — formule *f*, texte *m*, version *f*
|| דת נסח־אשכנז — rite allemand
נסח־ספרד — rite espagnol
נסח (90) ז — rédacteur *m*
נסחה (207, ר׳ ־חות או ־חאות) נ — formule *f*
|| (גירסה) — version *f*
נסחן (ר׳ ־נים) ז — rédacteur *m*
נסי, נסית ת — miraculeux
נסיג, נסיגה ת — rétractile
נסיגה (201) נ — retraite *f*, retrait *m*, recul *m*
נסיגה מהתחיבות — désaveu *m* d'un engagement
נסיוב (ר׳ ־בים) ז רפא — sérum *m*
נסיוב־הדם — sérum sanguin
נסיוב־החלב — petit-lait *m*
רפוי ז בנסיוב — sérothérapie *f*
נסיון (38) ז (פיתוי) — tentation *f*, épreuve *f*
עמד בנסיון — résister à une tentation
|| (בדיקה) — essai *m*
עבד לנסיון — travailler à l'essai
|| (התחלת־ביצוע) — essai, tentative *f*
נסיון־רצח — tentative de meurtre
|| (במדעי־הטבע) — expérience *f*
תחנת־נסיונות נ — station expérimentale
שפן־נסיון ז — cobaye *m*
|| (מומחיות) — expérience
רכש לו נסיון — acquérir de l'expérience
בעל־נסיון — homme expérimenté *ou* averti
למד מנסיונו — tirer parti de son expérience
היה לו נסיון מר — subir une dure épreuve
נסיוני, ־נית ת — expérimental, empirique
נסיוניות (47, בלי ר׳) נ — empirisme *m*
1. נסיך (15) ז (בן־מלך) — prince *m*
2. נסיך (15) ז דת (נסך) — libation *f*
1. נסיכה (201) נ (בת־מלך) — princesse *f*
2. נסיכה (201) נ (יציקה) — effusion (de liquide) *f*
נסיכות (48) נ — principauté *f*
נסין (ר׳ ־נים) ז — expérimentateur *m*
נסין (458) נ פ״י — expérimenter
נסינות (46) נ — expérimentation *f*
נסיס (1) ז — chagrin *m*, peine *f*
נסיעה (201) נ — voyage *m*
דמי־נסיעה ז״ר — frais *mpl* de voyage
נסיקה (201) נ — montée *f*, ascension *f*
נסירה (201) נ — sciage *m*
1. נסך (372, ציווי נסך) פ״י (יצק) — verser, répandre
בהש נסך אור — répandre de la lumière
|| (התיך) — fondre (du métal)
|| (משח) — oindre
|| נסך (423) פ״ע (נוצק) — être versé, être répandu
(נמשח) — être oint
|| נסך (432) פ״י דת — offrir une libation
|| התנסך (466) פ״ע — être répandu (sur l'autel)
דת — être consacré à un culte étranger (vin)
|| הסיך (522) פ״י — répandre (un liquide sur l'autel)
|| הנסיך (498) פ״י (משח) — oindre, proclamer roi
2. נסך (372) פ״י (ארג) — tisser
|| הסיך (522) פ״י — tisser
נסך (165, ר׳ נסכים, נסכי־) ז דת — libation *f*
יין־נסך ז — vin consacré (aux idoles)
נסמך (91) ז דקדוק — état construit (du nom)
1. נסס (301, עת׳ ינסס) פ״ע (התרומם) — s'élever
|| נוסס (455) פ״י (הניף) — agiter, brandir, hisser
פ״ע (התעורר) — s'élever, surgir
|| התנוסס (488) פ״ע (התנופף) — s'élever, s'agiter
(התנוצץ) — étinceler, resplendir
(התרחש) התנוסס נס — un miracle se produisit
2. נסס (301, עת׳ ינסס) פ״י (הרקיב) — consumer
נסע (373) פ״ע — partir, voyager
|| פ״י (עקר) נסע יתד — arracher un pieu
|| נסע (426) פ״ע — s'arracher, se détourner
|| הסיע (521) פ״י — transporter, faire partir
(עקר) — arracher
בהש הסיע דעתו מן — se désintéresser de
הסיע מלבו — ne plus penser à

נָמֵס, ־נְמַסָּה ת — fondu, soluble
קָפֶה נָמֵס — café *m* en poudre
נִמֵּס (432) פ״י — civiliser, rendre poli
|| הִתְנַמֵּס (466) פ״ע — faire preuve de politesse
נִמְעָן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עָנִים, ־עָנוֹת) ש — destinataire *n*
נִמְצָא, ־צֵאת (ר׳ ־צָאִים, ־צָאוֹת) ת — existant
נָמַק ← [מקק]
נֶמֶק (166) ז — nécrose *f*, putréfaction *f*, gangrène *f*
נִמֵּק (432) פ״י — motiver, justifier
נָמַר ← [מור]
נָמֵר (136) ז זואול — de panthère *f*, de léopard *m*
נִמֵּר (432) פ״י — tacheter, barioler
|| הִתְנַמֵּר (466) פ״ע — être tacheté
נִמְרוֹד שפ״ז — Nemrod *m*
נְמֵרִי, ־רִית ת — panthère *f*, léopard *m*
גְּמַל נְמֵרִי — girafe *f*
נִמְרְמָר (91) ז — jeune léopard *m*
נִמְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת — énergique
קְלָלָה נִמְרֶצֶת — malédiction passionnée
בְּקִצּוּר נִמְרָץ — avec le maximum de brièveté
רפא טִפּוּל נִמְרָץ — soins urgents
|| נִמְרָצוֹת תה״פ — énergiquement
נִמְרָצוּת (46) נ — fermeté *f*, hardiesse *f*
נִמְרֵר (458) פ״י — tacheter, barioler
נֶמֶשׁ (166) ז — tache *f* de rousseur
נִמֵּשׁ (432) פ״י — tacheter, couvrir de taches
נִנּוֹחוּת (46) נ — calme *m*, sérénité *f*
נַנָּס (90) ז — nain *m*, nabot *m*
נִנֵּס (432) פ״י — minimiser, rapetisser
נַנָּסוּת (46) או נַנָּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — nanisme *m*
נַנָּסִי, ־סִית ת — minuscule, nain
נַנֶּסֶת (251) נ — naine *f*
נָס ← [נוס]
נֵס (114) ז (דגל) — étendard *m*, fanion *m*
נָשָׂא נֵס — brandir un drapeau
בהש נָשָׂא אֶת־נֵס־הַמֶּרֶד — lever l'étendard de la révolte
|| (מוט גבוה) — perche *f*, mât *m*
בהש הֵרִים או הֶעֱלָה עַל־נֵס — porter aux nues
|| (פלא) — miracle *m*, prodige *m*

נִסִּים וְנִפְלָאוֹת — monts et merveilles
אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס — il ne faut pas compter sur un miracle
בַּעַל־נֵס — miraculé
בְּדֶרֶךְ־נֵס — miraculeusement
נָסַב ← סָבַב
נִסָּב, נִסֶּבֶת ש בנק — bénéficiaire (d'un chèque) *n*
נְסִבָּה (208) נ (סיבה) — cause *f*, occasion *f*
|| נְסִבּוֹת נ״ר — circonstances *fpl*
נִסְבָּל, ־בֶּלֶת (ר׳ ־בָּלִים, ־בָּלוֹת) ת — tolérable
בִּלְתִּי־נִסְבָּל — insupportable, intolérable
נְסִבָּתִי, ־תִית ת — circonstanciel
משפט עֵדוּת נְסִבָּתִית — témoignage indirect
[נסג] הִסִּיג (522) פ״י — déplacer, faire reculer
|| הִסִּיג גְּבוּל־פְּ׳ — empiéter sur le terrain de qn
בהש — usurper les droits de qn
נִסְגָּה (241) נ אדר — niche *f*
נִסְגָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — réactionnaire *n*
נִסְגָּנוּת (46) נ — attitude *f* réactionnaire
נִסְגָּנִי, ־נִית ת — réactionnaire, rétrograde
|| רפא — récessif
1. נִסָּה (447) פ״י (בחן) — éprouver, tenter
|| (עשה נסיון) — essayer
נִסִּיתִי לָצֵאת — j'ai essayé de sortir
נִסָּה אֶת־מַזָּלוֹ — tenter sa chance
|| הִתְנַסָּה (480) פ״ע — être éprouvé
(רכש נסיון) — acquérir de l'expérience
2. °נָסָה (תהילים ד׳ ז׳) ← נָשָׂא
נֻסָּח (9) ז — rédaction *f*, formulation *f*
נִסּוּי (23) ז — expérience *f*, essai *m*, épreuve *f*
טִיסַת־נִסּוּי נ — vol *m* d'essai
עָרַךְ נִסּוּיִים — faire des expériences, expérimenter
נִסּוּיִי, ־יִית (ר׳ ־יִים, ־יִּוֹת) ת — expérimental
נִסּוּךְ (51) ז דת — libation *f*
נִסּוּךְ־הַמַּיִם — effusion *f* de l'eau (sur l'autel)
נִסּוֹק ← נָסַק
נִסּוּר (51) ז — sciage *m*
1. נָסַח (373) פ״י (עקר) — arracher
|| נִסַּח (426) פ״ע — être arraché
|| הִסִּיחַ (521) פ״י — arracher, extirper

נְעִיץ (15) ז — caniveau *m*, rigole *f*, rainure *f*
|| טכנ נְעִיץ־הַגַּלְגַּל — gorge *f* de la poulie
נָעִיץ, נְעִיצָה ת (מסמר) — pointu, facile à enfoncer
|| (קיר) — perforable, pénétrable
נְעִיצָה (201) נ — action *f* d'enfoncer
נְעִיצַת־סַכִּין — coup *m* de poignard
נְעִיצַת־עַיִן — regard aigu *ou* perçant
1. נְעִירָה (201) נ (ניענוע) — ballottement *m*
2. נְעִירָה (201) נ (קריאת־החמור) — braiment *m*
נֶעְכָּר, ־כֶּרֶת (ר׳ ־כָּרִים, ־כָּרוֹת) ת — affligé
רוּחַ נֶעְכֶּרֶת — mélancolie *f*
נֶעְכָּרוּת (46) נ — affliction *f*, dépression *f*
נַעַל (152, זוגי נַעֲלַיִם 261) נ — chaussure *f*, soulier *m*
נַעֲלֵי־בַיִת — pantoufles *fpl*
נַעֲלֵי־יָד — gants *mpl*
נַעֲלַיִם חֲצָאִיּוֹת — souliers bas
שַׁל נַעַלְךָ — retire ta chaussure
1. נָעַל (326) פ״י (סגר) — fermer (à clé), verrouiller
בהש נָעַל אֶת־הַיְשִׁיבָה — lever la séance
|| נִנְעַל (397) פ״ע — être fermé, se fermer
הַדֶּלֶת נִנְעֶלֶת אוֹטוֹמָטִית — la porte se ferme automatiquement
2. נָעַל (326) פ״י (שם נעל) — chausser (un soulier)
נָעַל סַנְדָּלִים — mettre des sandales
|| הִנְעִיל (502) פ״י — chausser (qn)
°נַעֲלָה (216) נ — chaussure *f*
נַעֲלֶה, ־לָה ת — éminent, sublime, élevé
נַעֲלוּל (41) ז — petit soulier
נַעֲלוּת (45, בלי ר׳) נ — éminence *f*, élévation *f*
נֶעְלָם, ־לֶמֶת (ר׳ ־לָמִים, ־לָמוֹת) ת — caché, secret
|| מתמט נֶעְלָם ז — inconnue *f*
מִשְׁוָאָה בַּת־שְׁנֵי־נֶעְלָמִים — équation *f* à deux inconnues
||° (ר׳ נַעֲלָמִים) — hypocrite, simulateur
נֶעְלָס, נֶעֱלָסָה ת — gai, joyeux, allègre
נָעַם (326) פ״ע — être agréable, être charmant
מַה־נָּעַמְתְּ — que tu es charmante
יִנְעַם לוֹ! — grand bien lui fasse!
וְלַשּׁוֹמְעִים יִנְעַם — à bon entendeur salut

|| נִנְעַם (397) פ״ע — être agréable
|| הִתְנַעֵם (472) פ״ע — jouir, se délecter
|| הִנְעִים (502) פ״י — rendre agréable
(שר בקול ערב) — chanter agréablement
אַנְעִים זְמִירוֹת — je veux chanter agréablement
(הלחין) — mettre en musique
נֹעַם (197) ז — agrément *m*, amabilité *f*, charme *m*
אִמְרֵי־נֹעַם ז״ר — paroles *fpl* aimables
בהש מַקֵּל־נֹעַם ז — autorité bienveillante
נָעֳמִי ש״פ נ — Noémi *f*
נַעֲמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ עוף — autruche *f*
נַעֲמָן, ־נָה ת — agréable, gentil, gracieux
נַעֲנָה (ר׳ ־נוֹת) נ או נַעְנַע (89) ז — menthe *f*
נִעְנוּעַ (9) ז — balancement *m*, oscillation *f*
נִעְנַע (465) פ״י — secouer, agiter, remuer
נִעְנַע לוֹ בְּרֹאשׁוֹ — acquiescer de la tête
|| הִתְנַעְנַע (496) פ״ע — s'agiter, se balancer
נַעְנַע ← נַעֲנָה
נַעַץ (152) ז — punaise (clou) *f*
נָעַץ (326) פ״י — enfoncer, ficher
נָעַץ מַסְמֵר — planter un clou
נָעַץ סַכִּין בַּגַּב — poignarder dans le dos
נָעַץ עֵינָיו בְּ־ — fixer son regard sur
|| נִנְעַץ (397) פ״ע — être enfoncé
|| נִעֵץ (435) פ״י — fixer avec des punaises
|| הִתְנַעֵץ (472) פ״ע — s'enfoncer
|| הִנְעִיץ (502) פ״י — enfoncer
נַעֲצוּץ (41) ז צמח — nerprun *m*
נַעַר (152) ז — garçon *m*, jeune homme *m*
מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן — jeunes et vieux
נַעַר יִסְפְּרֵם — on peut les compter sur les doigts
קָרָא לַנַּעַר בִּשְׁמוֹ — appeler un chat un chat
|| (משרת) — valet *m*, domestique *m*
1. נָעַר (326) פ״י (ניענע) — secouer
|| נִנְעַר (397) פ״ע — être secoué
(התעורר) — se réveiller
|| נִעֵר (435) פ״י — secouer, vider
נִעֵר שְׁטִיחִים — secouer des tapis
(בחש) — remuer

הֻסַּע מִתַּפְקִידוֹ — être relevé de ses fonctions
נֶסַע (179) ז — voyage *m*, déplacement *m*
נִסְעָר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — agité, orageux
נִסְעָרוּת (46) נ — agitation *f*, excitation *f*
נִסְפָּח (89) ז (מוסף) — annexe *f*, appendice *m*
|| (בשגרירות) — attaché *m*
נִסְפָּח צְבָאִי — attaché militaire
1. **נָסַק** (376) פ״ע — s'élever, monter
(מטוס) — décoller
|| נִסַּק (423) או נָסוֹק (431) פ״ע — être allumé
|| הִסִּיק (522) פ״י (הדליק) — allumer, chauffer
(הוציא מסקנה) — déduire, conclure
הִסִּיק מַסְקָנוֹת — tirer des conclusions
2. **[נסק]** הִנְסִיק (498) פ״י מוס — diéser
נֶסֶק (135) ז מוס — dièse *m*
דוֹ נֶסֶק — do dièse
נְסָקִים — double dièse
נָסַר (301, עת׳ יִנְסֹר) פ״י — scier
|| נִנְסַר (388) פ״ע — être scié
|| נִסֵּר (432) פ״י — scier
בהש קוֹל מְנַסֵּר — voix criarde *ou* grinçante
חַמָּה מְנַסֶּרֶת בָּרָקִיעַ — le soleil sillonne le firmament
בְּעָיָה הַמְנַסֶּרֶת בָּעוֹלָם — problème *m* qui préoccupe le monde
|| הִתְנַסֵּר (466) פ״ע — être scié
בהש (קול) — être criard, grincer
נֶסֶר (166) ז — planche *f*
נַסָּר (90) ז — scieur *m*
נַסְּרָנִי, ־נִית ת — criard, grinçant
נְסֹרֶת (256) נ — sciure *f*, copeaux *mpl*
נֹסֶת ← [סות]
נִסְתָּר, ־תֶּרֶת (ר׳ ־תָּרִים, ־תָּרוֹת) ת — caché, secret
חָכְמַת־הַנִּסְתָּר נ — enseignement *m* ésotérique
נִסְתָּרוֹת נ״ר — mystères *mpl*
|| דקדוק נִסְתָּר/נִסְתֶּרֶת — 3e personne du singulier
נִסְתָּרִים/נִסְתָּרוֹת — 3e personne du pluriel
נָע ← [נוע]
|| נָע, נָעָה ת — mobile, mouvant
שִׁיטַת־סֶרֶט־נָע נ — travail *m* à la chaîne

|| דקדוק שְׁוָא נָע — *chewa* mobile
נֶעְדָּר, ־דֶּרֶת (ר׳ ־דָּרִים, ־דָּרוֹת) ת — absent
צבא חַיָּל נֶעְדָּר — soldat disparu
(נפטר) — disparu, défunt
|| (מחוסר) נֶעְדַּר־יְכֹלֶת — incapable
נַעֲוֶה, ־וָה ת — tordu, tortueux, pervers
נַעֲוֵה־לֵב — malhonnête, dépravé
נַעֲוַת־הַמַּרְדּוּת — femme débauchée
נָעוּץ, נְעוּצָה ת — enfoncé
בהש הַקֹּשִׁי נָעוּץ בְּ־ — la difficulté réside dans
נָעוּר, נְעוּרָה ת — secoué, vidé
נִעוּר (50) ז — secouement *m*, ballotement *m*
נֵעוֹר, נֵעוֹרָה ת — éveillé, réveillé, vigilant
נְעוּרִים (41) ז״ר או נְעוּרוֹת (201) נ״ר — jeunesse *f*
אַלּוּף־ (או בַּעַל־) נְעוּרִים ז — compagnon *m* de jeunesse, premier amour
אֵשֶׁת־נְעוּרִים נ — compagne *f* de jeunesse
בְּנֵי־הַנְּעוּרִים ז״ר — les jeunes gens, la jeunesse
מִנְּעוּרָיו או מִנְּעוּרוֹתָיו — dès son jeune âge
נֶעֱזָבוּת (46) נ — abandon *m*, délaissement *m*
1. **נְעִילָה** (201) נ (סגירה) — fermeture *f* à clé
(בכלי־יריה) — verrouillage *m*
|| בהש (סיום) — clôture *f*, fin *f*
דת תְּפִלַּת־נְעִילָה נ — prière *f* de clôture
2. **נְעִילָה** (201) נ (לבישת־נעל) — action *f* de chausser *ou* de se chausser
נָעִים, נְעִימָה ת — agréable, plaisant
נְעִים־הֲלִיכוֹת — d'un commerce agréable
נְעִים־זְמִירוֹת — charmant poète
|| נְעִימִים ז״ר — agrément *m*, plaisir *m*
בִּלָּה בִּנְעִימִים — passer un bon moment
נָעִים מְאוֹד! — enchanté!
נְעִימָה (201) נ (ניגון) — air *m*, mélodie *f*
קָרָא בִּנְעִימָה — lire d'une voix mélodieuse
|| (גוון־הקול) — timbre (de la voix) *m*
בהש בִּנְעִימָה לְבָבִית — d'un ton cordial
הִבְלִיעַ בִּנְעִימָה — mentionner en passant
|| נְעִימוֹת נ״ר — agrément *m*, plaisir *m*
נְעִימוּת (48) נ — agrément *m*, plaisir *m*
אִי־נְעִימוּת — désagrément *m*, déplaisir *m*
נְעִימִי, ־מִית ת — mélodieux

נְפִיל (ר' נְפִילִים) ז — géant (préhistorique) *m*, ange déchu

נְפִילָה (201) נ — chute *f*

רת נְפִילַת־אַפַּיִם — prosternation *f*

|| (תבוסה) — défaite *f*

|| צבא (מות־חייל) — mort *f* au combat

|| מַחֲלַת־הַנְּפִילָה נ — épilepsie *f*

נָפִיץ, נְפִיצָה ת — explosif, détonant

1. נְפִיצָה (201) נ (שבירה) — rupture *f*, brisement *m*

|| פיס (של־קרן־אור) — dispersion *f*

2. נְפִיצָה (201) נ (הפצה) — diffusion *f*

1. נְפִיצוּת (48) נ (של־חומר נפץ) — explosivité *f*

2. נְפִיצוּת (48) נ (תפוצה) — diffusion *f*

נְפִישָׁה (201) נ — repos *m*, détente *f*

נֹפֶךְ (187) ז — turquoise *f*

בהש הוֹסִיף נֹפֶךְ מִשֶּׁלּוֹ — ajouter son grain de sel

נָפַל (372) פ"ע — tomber

נָפַל עַל־פָּנָיו — se prosterner

נָפַל לְמִשְׁכָּב — s'aliter

נָפַל עַל־הַמְּצִיאָה — sauter sur l'occasion

בהש נָפְלוּ פָּנָיו — avoir mauvaise mine, être maussade

נָפַל לִבּוֹ או נָפְלָה רוּחוֹ — se décourager

נָפַל הַגּוֹרָל — le sort en est jeté

|| (קרה) נָפַל דָּבָר — quelque chose est arrivé

נָפְלוּ דְּבָרִים בֵּין־ — un incident a eu lieu entre

נָפְלָה דְּלֵקָה — un incendie a éclaté

נָפְלָה טָעוּת — il y a eu erreur

נָפַל בְּחֶלְקִי — j'ai le privilège *ou* le devoir

נָפַל לְפ' בִּירוּשָּׁה — échoir à qn en héritage

נָפְלָה הַהַצָּעָה — la proposition a été rejetée

נָפְלָה הַמֶּמְשָׁלָה — le gouvernement est tombé

|| (היה נחות) נָפַל מִן־ — être inférieur à

נָפַל בְּעֵינֵי־פ' — baisser dans l'estime de qn

|| צבא נָפַל בַּקְּרָב — tomber au combat

נָפַל הַמִּבְצָר — la forteresse est tombée

נָפַל בַּשֶּׁבִי — être fait prisonnier

נָפַל בִּידֵי־ — tomber aux mains de

°נָפַל אֶל־ — se rendre à, se livrer à

|| דקדוק עִצּוּר נוֹפֵל — consonne éliminée

לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן — assonance *f*, allitération *f*, paronomase *f*

|| הִתְנַפֵּל (466) פ"ע (עַל־) — se jeter sur, assaillir

(לפני־) — se prosterner

|| הִפִּיל (522) פ"י — faire tomber

הִפִּיל גּוֹרָל או פּוּר — tirer au sort

הִפִּיל חֲלָלִים — causer des pertes

בהש הִפִּיל פָּנָיו בְּפ' — se fâcher contre qn

הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־ — implorer, supplier

(הכשיל) — faire échouer

לֹא הִפִּיל דָּבָר — ne rien omettre

(אישה) הִפִּילָה — avorter

נֵפֶל (182) ז — avorton *m*

|| בהש מִבְצָע־נֵפֶל ז — entreprise avortée

נִפְלָא, ־אָה ת — merveilleux, prodigieux

|| נִפְלָאוֹת נ"ר — merveilles *fpl*, prodiges *mpl*

נִפְלֶה, ־לָה ת — différent

נִפְלוּת (45) נ — différence *f*, singularité *f*

נַפַּלְם (—) ז כימ — napalm *m*

נְפֹלֶת (256) נ — déchet *m*, retombée *f*, chutes *fpl*

נְפֹלֶת רַדְיוֹאַקְטִיבִית — retombées radioactives

נִפְנוּף (41) ז — action *f* d'agiter *ou* de remuer

נִפְנֵף (460) פ"י — agiter, remuer

|| הִתְנַפְנֵף (494) פ"ע — s'agiter, se remuer

(במניפה) — s'éventer

נִפְנֶפֶת (252) נ — fronce *f*, volant (d'une robe) *m*

נִפֵּס (432) פ"י — battre, dépoussiérer (de la laine)

נִפְסָד, ־סֶדֶת (ר' ־סָדִים, ־סָדוֹת) ת (ניזוק) — perdant

|| (פסול) — nuisible, malfaisant

מִנְהָג נִפְסָד — coutume *f* déplorable

נִפְסָדוּת (46) נ — nocivité *f*, malfaisance *f*, nullité *f*

נָפַע (374) פ"י — souffler

|| הִפִּיעַ (521) פ"י — insuffler

נִפְעָל (—) ז דקדוק — conjugaison passive

נִפְעָלוּת (46) נ — passivité *f*

נִפְעָם, ־עֶמֶת (ר' ־עָמִים, ־עָמוֹת) ת — agité, ému

בְּלֵב נִפְעָם — le coeur palpitant

נָפַץ (303, עת' יִנְפֹּץ) פ"ע — se disperser, se répandre

|| פ"י (פיזר) — disperser, répandre

‖ הִתְנַעֵר (472) פ״ע — se secouer, se dégager
הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר — ébroue-toi de la poussière
(התעורר) — se réveiller
‖ הֵנְעִיר (502) פ״י — réveiller, ranimer
2. נָעַר (326) פ״ע (שאג) — mugir, rugir
(חמור) — braire
נֹעַר (—) ז — jeunesse *f*
תְּנוּעַת־נֹעַר נ — mouvement *m* de jeunesse
נֹעַר־זָהָב — jeunesse dorée
נֹעַר עוֹבֵד — jeunesse ouvrière
נְעָרָה (216) נ — braiment (de l'âne) *m*
נַעֲרָה (238) נ — jeune fille *f*
‖ (משרתת) — servante *f*
נַעֲרוּר (41) ז — jeune garçon *m*
נַעֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — jeunesse *f*, adolescence *f*
מַעֲשֵׂה־נַעֲרוּת ז — enfantillage *m*, puérilité *f*
נַעֲרָץ, ־צָה ת — respecté, vénéré
נְעֹרֶת (256) נ — étoupe *f*
נָף ← 1. [נוף]
נִפְגָּע, ־גַּעַת (ר׳ ־גָּעִים, ־גָּעוֹת) ת — touché, atteint
‖ נִפְגָּעִים ז״ר — victimes (morts et blessés) *fpl*
צבא — pertes *fpl*
נִפְגְּעֵי־מִלְחָמָה — victimes de la guerre
1. נָפָה (210) נ (כברה) — tamis *m*, sas *m*, crible *m*
2. נָפָה (210) נ (פלך) — district *m*
נִפָּה (447) פ״י — tamiser, cribler
בהש — trier, épurer
‖ הִתְנַפָּה (480) פ״ע — être trié, être épuré
נָפוּחַ, נְפוּחָה ת — enflé, gonflé
נִפּוּחַ (9) ז — enflure *f*, gonflement *m*
‖ בהש (הפרזה) — exagération *f*
‖ טכנ נִפּוּחַ־זְכוּכִית — soufflage *m* de verre
נִפּוּט (51) ז — égrenage *m*
נִפּוּי (51) ז — tamisage *m*, criblage *m*
‖ בהש — tri *m*, épuration *f*
נָפוּל, נְפוּלָה ת — émacié, amaigri, ratatiné
לְחָיַיִם נְפוּלוֹת — joues creuses
1. נִפּוּל (51) ז (אפרוח) — pigeonneau *m*, poussin *m*
2. נִפּוּל (51) ז (נפילה) — chute *f*
נִפּוּל־אֵיבָרִים — gangrène *f*

פַּת־נְפוּלִים נ — pain *m* de mauvaise qualité
נַפּוֹלֵיאוֹן ש״פ ז — Napoléon *m*
‖ (מטבע) — napoléon (pièce d'or) *m*
נָפוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — chou-rave *m*
נָפוּף, נְפוּפָה ת — gonflé, ballonné
נָפוֹץ, נְפוֹצָה ת — répandu, fréquent
נִפּוּץ (51) ז (שבירה) — rupture *f*, brisement *m*
‖ (הפעלת־נפץ) — détonation *f*, explosion *f*
‖ (של־פשתן) — broyage *m*, teillage *m*
נְפוֹצוֹת (42) נ״ר — éléments dispersés, débris *mpl*
נִפּוּק (51) ז בנק — émission *f*
נָפוּשׁ, נְפוּשָׁה ת — oisif
נִפּוּשׁ (51) ז — animation *f*
נָפַח (373) פ״י (נשב) — souffler
נָפַח נַפְשׁוֹ — rendre l'âme, expirer
תִּפַּח רוּחוֹ — qu'il aille au diable
‖ (תפח) — s'enfler, se gonfler
‖ נִפַּח (426) פ״ע — être soufflé
‖ (תפח) — s'enfler, se gonfler
‖ נִפֵּחַ (440) פ״י — enfler, gonfler
בהש (הפריז) — enfler, exagérer
‖ הִתְנַפֵּחַ (477) פ״ע — s'enfler, se gonfler
בהש הִתְנַפֵּחַ בְּגַאֲוָה — être gonflé d'orgueil
‖ הִפִּיחַ (521) פ״י — souffler sur
בהש (גרם מפח־נפש) — attrister, faire soupirer
הִפִּיחַ נֶפֶשׁ־פ׳ — attrister, décevoir
‖ (מאס) — mépriser, dédaigner
נֶפַח (179) ז — volume *m*
נַפָּח (90) ז — forgeron *m*
נַפָּחוּת (46) נ — métier *ou* travail *m* du forgeron
נַפָּחִיָּה (202) נ — forge *f*
נִפֵּט (303) פ״י — égrener (laine, chanvre)
‖ נִפֵּט (432) פ״י — égrener
נֵפְט (—) ז — pétrole *m*, kérosène *m*
נֵפְט גָּלְמִי — pétrole brut
נַפְטָלִין (—) ז — naphtaline *f*
נִפְטָר, ־טֶרֶת (ר׳ ־טָרִים, ־טָרוֹת) ש — défunt *n*
נְפִיחָה (201) נ (נשיבה) — souffle *m*
‖ (תפיחות) — enflure *f*, gonflement *m*
‖ (פליטת גזים) — pet *m*
נְפִיחוּת (48) נ — enflure *f*, oedème *m*

נֶפֶשׁ שְׁפָלָה — modestie *f*, humilité *f*
|| (הרגשה) — sentiment *m*, passion *f*
אַהֲבַת־נֶפֶשׁ — amour ardent
אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ — ennemi mortel
יְדִיד־נֶפֶשׁ ז — ami *m* intime
בְּלֵב וָנֶפֶשׁ — de tout coeur
חוֹלֵה־נֶפֶשׁ — psychopathe
מַר־נֶפֶשׁ — aigri, désespéré
חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — être épris de
||(חזה) — poitrine *f*, gorge *f*
בָּאוּ מַיִם עַד־נֶפֶשׁ — l'eau me vient à la gorge, je n'en peux plus
°בָּתֵּי־נֶפֶשׁ ז״ר — amulettes (en pendentif) *fpl*
|| (מצבת־זיכרון) — monument commémoratif
|| טכנ נֶפֶשׁ־הַמֹּאזְנַיִם — aiguille *f* de la balance
נֶפֶשׁ־הַמַּסֶּכֶת — trame *f* du tissu
נֹפֶשׁ (190, בלי ר׳) ז — repos *m*, relâche *f*, détente *f*
מַחֲנֵה־נֹפֶשׁ ז — camp *m* de vacances, villégiature *f*
נַפְשִׁי, ־שִׁית ת — spirituel, psychologique, mental
נַפְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) ז — affectivité *f*, cordialité *f*
נִפְשָׁע, ־שַׁעַת (ר׳ ־שָׁעִים, ־שָׁעוֹת) ת — criminel
נִפְשָׁעוּת (46) נ — scélératesse *f*, culpabilité *f*
נֶפֶת (165) ז (מחוז) — contrée *f*, région *f*
נֹפֶת (187, בלי ר׳) ז — nectar *m*, miellée *f*
נֹפֶת־צוּפִים — rayon *m* de miel
בהש נָטַף נֹפֶת — distiller du miel
נַפְתּוּל (41) ז — méandre *m*, sinuosité *f*
|| בהש (התלבטות) — débat *m*, embarras *m*
(מאבק) — lutte *f*, mêlée *f*
נִפְתָּל, ־תֶּלֶת (ר׳ ־תָּלִים, ־תָּלוֹת) ת — sinueux, tordu
|| בהש (מעוות) — pervers, fourbe, rusé
נִפְתָּלוּת (46) נ — tortuosité *f*, perversité *f*
1. נֵץ (114) ז עוף — épervier *m*
|| בהש (תומך בתקיפות) — partisan *m* de la manière forte, faucon *m*
2. נֵץ (114) ז צמח — bourgeon *m*, bouton *m*
|| נֵץ־חָלָב — ornithogale *m*
נָצָא ← 1. נָצָה
נִצַּב ← [יצב]

נִצָּב, נִצֶּבֶת (ר׳ נִצָּבִים, נִצָּבוֹת) ת (עומד) — debout
|| מתמט — perpendiculaire
נִצָּב (95) ז (ממונה) — préposé *m*, préfet *m*
|| (במשטרה) — général (de police) *m*
תַּת־נִצָּב — brigadier général (de police) *m*
נִצָּב־מִשְׁנֶה — colonel (de police) *m*
סְגַן־נִצָּב — lieutenant-colonel (de police) *m*
|| (בתיאטרון) — figurant *m*
מתמט — perpendiculaire *f*
|| צמח — pétiole *m*, queue *f*, tige *f*
|| (ידית) — manche *m*, poignée *f*
נִצַּב־הַחֶרֶב — garde *f* de l'épée
[נצג] ← יַצֵּג
1. נָצָה (371) או נָצָא (375, עת׳ יֵצֵא) פ״ע (עף) — s'envoler
2. נָצָה (371) פ״ע (חרב) — être désolé, être dévasté
|| נִצָּה (425) פ״ע — être désolé, être dévasté
3. נִצָּה (425) פ״ע (רב) — se quereller, se disputer
|| הִתְנַצָּה (480) פ״ע — se quereller, se battre
|| הִצָּה (520) פ״י — s'attaquer à, exciter contre
4. נִצָּה (453) פ״י (כיסה בנוצות) — couvrir de plumes
נִצָּה (208) נ — bourgeon *m*, bouton *m*
נָצוֹחַ (32) ז — vainqueur *m*, héros *m*
נִצּוֹחַ, ־חָה ת — vaincu
נִצּוּחַ (9) ז (ניצחון) — victoire *f*
|| (ניהול) — direction *f*
מוס — direction (d'orchestre, de chorale)
|| (פולמוס) — controverse *f*, polémique *f*
נִצּוּחַ־דְּבָרִים — constestation *f*, dialectique *f*
1. נִצּוּי (23) ז (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
2. נִצּוּי (23) ז (נוצות) — croissance *f* de plumes
נִצּוֹל, ־לָה ת — rescapé, survivant
נִצּוּל (51) ז — utilisation *f*, exploitation *f*
נִצּוּל־הִזְדַּמְּנוּת — utilisation d'une occasion
|| (קיפוח) — exploitation (d'autrui)
נִצּוּק (21) ז — jet (de liquide) *m*
נָצוּר, נְצוּרָה ת (שמור) — gardé, préservé
|| (נתון במצור) עִיר נְצוּרָה — ville assiégée
|| (נשק) אֶקְדָּח נָצוּר — révolver *m* en position de sécurité
|| נָצוּר ז (מחבוא) — cachette *f*

|| (שבר לרסיסים) briser, fracasser

|| נִפֵּץ (432) פ״י (פרק) défaire, démonter

(שבר) briser, fracasser, broyer

(חבט) נִפֵּץ שְׁטִיחִים battre des tapis

|| הִתְנַפֵּץ (466) פ״ע se briser, être mis en pièces

בהש תִּקְווֹתָיו הִתְנַפְּצוּ ses espoirs sont anéantis

נֶפֶץ (166) ז fracas *m*, explosion *f*

חֹמֶר־נֶפֶץ ז explosif *m*

מְנוֹעַ־נֶפֶץ ז moteur *m* à explosion

1. נַפָּץ (90) ז (מיתקן) détonateur *m*

2. נַפָּץ (90) ז (מנפץ־צמר) teilleur *m*

נִפְצוּץ (41) ז crépitement *m*, légère explosion

נְפַק (ציווי פוק) פ״ע ארמית sortir

נַפְקָא מִנַּהּ il en résulte, il ressort de là

אֵין נַפְקָא מִנַּהּ il n'y a pas de différence

מַאי נַפְקָא מִנַּהּ? qu'importe?

פּוּק חֲזִי va voir

נֶפֶק (166) ז צבא équipement distribué

נִפֵּק (432) פ״י צבא distribuer (de l'équipement)

|| הִפִּיק (522) פ״י דקדוק articuler, prononcer

|| הִנְפִּיק (499) פ״י בנק faire circuler, émettre

נִפְקָד, ־קֶדֶת (ר׳ ־קָדִים, ־קָדוֹת) ת absent

נִכְסֵי־נִפְקָדִים ז״ר biens abandonnés

רְשִׁימַת־נִפְקָדִים נ liste *f* d'absence

|| (שומר־פיקדון) dépositaire

נִפְקָדוּת (46) נ absence *f*

נַפְקָה (207) או נַפְקָנִית (17) נ prostituée *f*

נַפְקוּתָה (201) נ distinguo *m*

נִפְרָד, ־רֶדֶת (ר׳ ־רָדִים, ־רָדוֹת) ת séparé, distinct

|| מִסְפָּר נִפְרָד nombre impair

|| בְּנִפְרָד תה״פ séparément

|| דקדוק נִפְרָד ז état absolu (du nom)

נִפְרָז, ־רֶזֶת (ר׳ ־רָזִים, ־רָזוֹת) ת exagéré

נִפְרָץ, ־רֶצֶת (ר׳ ־רָצִים, ־רָצוֹת) ת répandu

חִזּוּן נִפְרָץ phénomène fréquent

נָפַשׁ (303) פ״ע se reposer, souffler (après un effort)

|| נִפַּשׁ (423) פ״ע se reposer, se délasser

שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ il chôma et se reposa

|| נִפֵּשׁ (432) פ״י animer, ranimer

|| הִתְנַפֵּשׁ (466) פ״ע respirer fortement

(נפש) se reposer

|| הִנְפִּישׁ (499) פ״י faire reposer, réconforter

נָפֵשׁ, נְפֵשָׁה ת calme, reposé

נֶפֶשׁ (173) נ (רוח־חיים) âme *f*, vie *f*, respiration *f*

נֶפֶשׁ חַיָּה être vivant

לֹא פָּגַשְׁתִּי נֶפֶשׁ חַיָּה je n'ai pas rencontré âme qui vive

|| (חיים) vie *f*

דִּינֵי־נְפָשׁוֹת ז״ר accusation capitale

סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת נ danger *m* de mort

פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ ז sauvetage *m* de vie humaine

בִּקֵּשׁ אֶת־נֶפֶשׁ־פ׳ en vouloir à la vie de qn

בִּקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ demander grâce

הִכָּה אֶת־פ׳ נֶפֶשׁ frapper qn à mort

הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד risquer *ou* exposer sa vie

נִמְלַט עַל־נַפְשׁוֹ sauver sa vie

עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ défendre sa vie

בְּנַפְשְׁךָ הַדָּבָר ta vie en dépend

חֵי־נַפְשְׁךָ! par ta vie!

אֵין דּוֹחִים נֶפֶשׁ מִפְּנֵי־נֶפֶשׁ on ne sacrifie pas une vie pour en sauver une autre

הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ prendre la responsabilité de sa mort

|| (אדם) personne *f*, être vivant

הַנְּפָשׁוֹת (במחזה) les personnages *mpl*

עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־ recruter des adhérents à

עָזַב לְנַפְשׁוֹ laisser seul, laisser tranquille

|| (רצון) volonté *f*, désir *m*

נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ aspirer à, désirer ardemment

יֵשׁ או הָיָה אֶת־נַפְשׁוֹ avoir l'intention

קָצְרָה נַפְשׁוֹ être impatient

יָצְאָה נַפְשׁוֹ rendre l'âme

יָצְאָה נַפְשׁוֹ לְ־ mourir d'envie de

כָּל־עוֹד נַפְשׁוֹ בּוֹ à demi-mort

כְּנַפְשְׁךָ או כְּאַוַּת נַפְשְׁךָ à ton aise, comme tu veux

אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ si tu veux, si tu as envie

מַה־נַּפְשָׁךְ de deux choses l'une

נֶפֶשׁ רְחָבָה convoitise *f*, ambition *f*

1. נָצַץ (301, עת' יָנְצֹץ) פ"ע (הבריק)	étinceler, briller
‖ נוֹצֵץ (455) פ"ע	étinceler, briller
‖ הִתְנוֹצֵץ (488) פ"ע	étinceler, s'allumer
‖ הֵנֵץ (529) פ"ע	luire, briller
הֵנֵצָה הַחַמָּה	le soleil se lève
‖ הִנְצִיץ (498) פ"י	faire briller
2. נָצַץ (301, עת' יָנְצֹץ או יָנֵץ) פ"ע (פרח)	fleurir
‖ הֵנֵץ (529) פ"ע	bourgeonner, fleurir
1. נָצַר (301, עת' יִנְצֹר או יִצֹּר) פ"י	garder, préserver
נָצַר חֶסֶד	conserver sa faveur
צבא (נשק)	mettre en position de sûreté
‖ נִנְצַר (388) פ"ע	être gardé, être préservé
צבא (נשק)	être en position de sûreté
2. נִצֵּר (432) פ"י	convertir au christianisme
‖ הִתְנַצֵּר (466) פ"ע	embrasser le christianisme
נֵצֶר (182) ז (ענף)	branche *f*, rejeton *m*
‖ בהש (צאצא)	rejeton, progéniture *f*
‖ (קנה)	osier *m*
סַל־נְצָרִים ז	panier *m* d'osier
נִצְרָה (242) נ צבא	cran *m* de sûreté *ou* d'arrêt
נַצְרוּת (45, בלי ר') נ דת	christianisme *m*
נִצְרָךְ, ־רֶכֶת (ר' ־רָכִים, ־רָכוֹת) ש	indigent *n*
נִצְרָכוּת (46) נ	indigence *f*, besoin *m*
נָצְרִי, ־רִית ת	chrétien, nazaréen
נָצְרַת ש"פ נ (עיר)	Nazareth *m*
נצת ← יצת	
1. נָקַב (374) פ"י (עשה חור)	trouer, percer
בהש קוֹל נוֹקֵב	voix perçante
יִקֹּב הַדִּין אֶת־הָהָר	que la justice suive son cours
‖ נִקַּב (423) פ"ע	être troué, être percé
‖ נִקֵּב (432) פ"י	trouer, percer, perforer
נִקֵּב כַּרְטִיס	poinçonner un billet
‖ הִתְנַקֵּב (466) פ"ע	être troué, être percé
2. נָקַב (374) פ"י (קבע)	fixer, désigner
נָקַב שְׂכַר־פ'	fixer le salaire de qn
‖ נִקַּב (423) פ"ע	être fixé, être désigné
3. נָקַב (372) פ"י (קילל)	maudire, blasphémer
4. נִקֵּב (432) פ"י דקדוק	mettre au féminin
נֶקֶב (165) ז	trou *m*, orifice *m*
‖ בהש נְקָבִים ז"ר	besoins naturels
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו	faire ses besoins
נַקָּב (90) ז	perforatrice (appareil) *f*
נִקְבֵּב (460) פ"י	perforer
נְקֵבָה (229) נ	femelle *f*, femme *f*
זָכָר וּנְקֵבָה	mâle et femelle
‖ דקדוק	féminin *m*
נִקְבָּה (241) נ (חור)	trou *m*, orifice *m*
‖ (מנהרה)	galerie *f*, tunnel *m*
נַקְבּוּב (51) ז	petit trou
נִקְבּוּב (51) ז	perforation *f*
נַקְבּוּבִי, ־בִית ת	poreux, criblé de trous
נַקְבּוּבִיּוּת (47, בלי ר') נ	porosité *f*
נַקְבּוּבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ	pore *m*, interstice *m*
נַקְבוּת (45, בלי ר') נ	féminité *f*
נַקְבוּתִי, ־תִית ת	féminin
נְקֵבִי, ־בִית ת	féminin, femelle
צמח פֶּרַח נְקֵבִי	fleur *f* femelle
‖ דקדוק	féminin
נַקְבָן, ־נִית ש	poinçonneur *n*, pupitreur *m*
נַקְבָנוּת (46) נ	poinçonnage *m*, pupitrage *m*
נָקַד (301) פ"י (שם נקודות)	ponctuer
‖ בהש (הפציע)	percer, poindre
נָקְדָה הַחַמָּה	le soleil apparut
‖ נִנְקַד (388) פ"ע	être ponctué
‖ נִקֵּד (432) פ"י	ponctuer, pointiller
כְּתָב מְנֻקָּד	écriture vocalisée (en hébreu)
‖ הִתְנַקֵּד (466) פ"ע	être ponctué
נָקֹד, נְקֻדָּה ת	tacheté, moucheté
1. נֶקֶד (165) ז טכנ	marque *f* de pointeau
2. נֶקֶד (165) ז רפא	bactérie *f*
נֶקֶד אֶשְׁכּוֹלִי	staphylocoque *m*
נֶקֶד־הַזִּיבָה	gonocoque *m*
נֶקֶד מְשַׁרְשָׁר	streptocoque *m*
נִקְדֵּד (460) פ"י	pointiller
נְקֻדָּה (208) נ	point *m*
נְקֻדַּת־אֲחִיזָה	point d'appui
נְקֻדַּת־מַבָּט או ־רְאוּת	point de vue
נְקֻדַּת־מוֹצָא	point de départ
נְקֻדָּה מַכְרַעַת	point de non-retour
נְקֻדַּת־מִפְנֶה	point critique

|| נְצוּרוֹת נ"ר — secrets *mpl*, mystères *mpl*
חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת — nouvelles sensationnelles
נִצּוּר (51) ז — christianisation *f*
נִצֵּחַ (332, עת' יְנַצֵּחַ) פ"י — vaincre, triompher de
|| נִצַּח (426) פ"ע — être vaincu
|| נָצַח (440) פ"י (במלחמה) — vaincre
(בהתחרות) — gagner (une épreuve), battre (un rival)
(על־תזמורת או מקהלה) — diriger
בהש נִצֵּחַ עַל־מְלָאכָה — diriger un travail
|| (התווכח) — discuter
נִצְּחוּ זֶה אֶת־זֶה — controverser
|| (רומם) — exalter, glorifier
|| הִתְנַצֵּחַ (477) פ"ע — discuter, débattre
|| הִנְצִיחַ (504) פ"י — perpétuer, immortaliser
1. **נֵצַח** (184) או **נֶצַח** (179) ז (הדר) — gloire *f*, splendeur *f*
נֵצַח־יִשְׂרָאֵל — le génie d'Israël (Dieu)
|| (ביטחון) — assurance *f*, espoir *m*
אָבַד נִצְחִי — mon espoir est perdu
|| (ניצחון) — victoire *f*, triomphe *m*
|| (זמן אינסופי) — éternité *f*
חַיֵּי־נֵצַח ז"ר — vie éternelle
לָנֶצַח או עַד־נֶצַח — pour toujours, à jamais
לְנֵצַח־נְצָחִים — à tout jamais
2. **נֵצַח** (184) ז (עסיס) — jus *m*, suc *m*, sève *f*
|| בהש (דם) — sang *m*
נִצָּח, נִצַּחַת (ר' נִצָּחִים, נִצָּחוֹת) ת (מתמיד) — durable
|| (מכריע) — décisif, définitif
תְּשׁוּבָה נִצַּחַת — réponse *f* irréfutable
נִצָּחוֹן (38) ז — victoire *f*, triomphe *m*
שַׁעַר־נִצָּחוֹן ז — arc *m* de triomphe
נִצְחִי, ־חִית ת — éternel, perpétuel
נִצְחִיּוּת (47, בלי ר') נ — éternité *f*
נַצְּחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (תקיף) — personne *f* autoritaire
|| (וכחן) — discuteur *n*, polémiste *n*
נַצְּחָנוּת (46) נ (ניצחון) — victoire *f*, puissance *f*
|| (וכחנות) — polémique *f*, controverse *f*
נַצְּחָנִי, ־נִית ת — polémique
1. **נְצִיב** (1) ז (עמוד) — colonne *f*
2. **נְצִיב** (1) ז (מושל) — préfet *m*, commissaire *m*
נְצִיב עֶלְיוֹן — haut-commissaire
נְצִיב־הַמַּס — commissaire aux contributions
נְצִיבוּת (48) נ — commissariat *m*
נָצִיג, נְצִיגָה ש — représentant *n*, délégué *n*
נְצִיגוּת (48) נ — représentation *f*, délégation *f*
נִצָּיוֹן (38) ז — querelle *f*, dispute *f*
נְצִיחָה (201) נ — victoire *f*
נְצִילוּת (48) נ טכנ — efficacité *f*, efficience *f*
נְצִיץ (—) ז — mica *m*
נֶצֶל (—) ז — pourriture (matière) *f*
נִצַּל (423) פ"ע — être sauvé
|| נִצֵּל (432) פ"י (הציל) — sauver, délivrer
(הריק) — débarrasser, dépouiller
(הפיק תועלת) — exploiter
נִצֵּל אֶת־כָּל־הַמַּשְׁאַבִּים — tirer parti de toutes les ressources
נִצֵּל הַהִזְדַּמְּנוּת — profiter de l'occasion
(קיפח) נִצֵּל אֶת־פּוֹעֲלָיו — exploiter ses ouvriers
|| הִתְנַצֵּל (466) פ"ע (התפשט) — se dépouiller
(הצטדק) — s'excuser
הִתְנַצֵּל עַל־אחורו — s'excuser de son retard
|| הִצִּיל (522) פ"י — sauver, préserver
אֲנִי אֶת־נַפְשִׁי הִצַּלְתִּי — j'ai fait ce que j'ai pu
בהש הִצִּיל ד"מ מִפִּי־פ' — arracher un renseignement à qn
נַצְּלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — exploiteur *n*
נַצְּלָנוּת (46) נ — exploitation (d'autrui) *f*
נַצְּלָנִי, ־נִית ת — qui exploite les autres
נְצֹלֶת (256) נ — déchets *mpl*, restes *mpl*, résidus *mpl*
|| (של מכונה) — rendement *m*
נִצָּן (97) ז צמח — bourgeon *m*, bouton (de fleur) *m*
נִצָּנֵי־הַגְּאֻלָּה — premiers signes du salut
נִצְנוּץ (41) ז — scintillement *m*, éclair *m*
|| בהש נִצְנוּץ־רַעְיוֹן — apparition soudaine d'une idée
נִצְנֵץ (460) פ"ע — étinceler, scintiller
|| בהש (הופיע פתאום) — poindre, surgir
|| הִתְנוֹצֵץ (494) פ"ע — étinceler, scintiller
נִצְפָּה (241) נ צמח — câprier *m*, câpre *f*

|| (חף מפשע) — innocent
|| (ריק) — dépouillé, débarrassé
יָצָא נְקִי מִנְּכָסָיו — perdre tous ses biens
1. נְקִיבָה (201) נ (עשיית־חורים) — perforation *f*, poinçonnement *m*
2. נְקִיבָה (201) נ (קביעה) — désignation *f*
נִקָּיוֹן (38, בלי ר׳) ז — propreté *f*, netteté *f*
בהש נִקְיוֹן־כַּפַּיִם — intégrité *f*, probité *f*
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּי — je m'en lave les mains
נִקְיוֹן־שִׁנַּיִם — faim *f*, famine *f*
נְקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — propreté *f*, pureté *f*
בהש נְקִיּוּת־הַדַּעַת — intégrité *f*, honnêteté *f*
נָקִיט, נְקִיטָה ת — dégoûté, écoeuré
נַפְשׁוֹ נְקִיטָה עָלָיו — il en est écoeuré
1. נְקִיטָה (201) נ (לקיחה) — prise *f*, saisie *f*
נִשְׁבַּע בִּנְקִיטַת־חֵפֶץ — jurer sur un objet du culte
2. נְקִיטָה (201) נ (בחילה) — nausée *f*, dégoût *m*
נְקִימָה (201) נ — vengeance *f*, revanche *f*
נֶקִיעַ (9) ז — fente *f*, fissure *f*, crevasse *f*
נְקִיעָה (201) נ — luxation *f*, foulure *f*, entorse *f*
|| בהש (סטייה) — déviation *f*
נְקִיעַת־נֶפֶשׁ — aversion *f*, répulsion *f*
נָקִיף (15, בלי ר׳) ז חקל — cueillette (à l'aide d'un bâton) *f*
1. נְקִיפָה (201) נ (דפיקה) — action *f* de heurter *ou* de frapper
לְלֹא נְקִיפַת־אֶצְבַּע — sans remuer le petit doigt
נְקִיפַת־לֵב או ־מַצְפּוּן — remords *m*, scrupule *m*
2. נְקִיפָה (201) נ אסטר — précession *f*
נָקִיק (15) ז — fente *f*, crevasse *f*, ravin *m*
נְקִירָה (201) נ — picotage *m*, becquetage *m*
נְקִישָׁה (201) נ — coup *m*, heurt *m*
נְקִישָׁה עַל־הַדֶּלֶת — coup frappé à la porte
כְּלֵי־נְקִישָׁה ז״ר — instruments *mpl* de percussion
נָקֵל, נְקַלָּה ת — facile, aisé
|| בְּנָקֵל או עַל־נְקַלָּה — facilement, aisément
נִקְלֶה, ־לָה ת — vil, dédaigné, insignifiant
נִקְלוּת (45) נ — vilenie *f*, bassesse *f*
נַקְלִיט (1) ז — montant (de lit) *m*

נָקַם (374, עת׳ יִקֹּם או יִנְקֹם) פ״י — venger
נָקַם נִקְמַת־פ׳ — venger qn
|| נִקַּם (423) פ״ע (נקם) — prendre sa revanche
(נענש) — être puni
|| הִתְנַקֵּם (466) פ״ע — se venger
|| הִקִּים (522) פ״י — venger
נָקָם (501, בלי ר׳) ז — vengeance *f*, revanche *f*
לָקַח נָקָם — tirer vengeance, se venger
נְקָמָה (215) נ — vengeance *f*, revanche *f*
רָאָה נִקְמָתוֹ מִפּ׳ — savourer sa vengeance de qn
אֵל־נְקָמוֹת ז — Dieu vengeur
נַקְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — vengeur *n*
נַקְמָנוּת (46) נ — esprit *m* de revanche
נַקְמָנִי, ־נִית ת — vindicatif
נַקְנִיק (1) ז — saucisse *f*
נַקְנִיקִיָּה (202) נ — charcuterie (boutique) *f*
נַקְנִיקִית (ר׳ ־קִיּוֹת) נ — saucisson *m*
נַקְנִיקָן או נַקְנִיקַר (97) ז — charcutier *m*
נָקַע (373, עת׳ יֵקַע) פ״ע — se luxer, se déboîter
בהש נָקְעָה נַפְשׁוֹ מִפּ׳ — avoir qn en horreur
|| נִקַּע (440) פ״י — désarticuler, disloquer
|| הִתְנַקַּע (477) פ״ע — se détacher, s'arracher
|| הִקִּיעַ (521) פ״י — désarticuler, disloquer
1. נֶקַע (179) ז רפא — luxation *f*, déboîtement *m*, entorse *f*
2. נֶקַע (179) ז (נקיק) — fente *f*, crevasse *f*, fissure *f*
1. נָקַף (301) פ״י (דפק) — frapper, heurter
בהש לא נָקַף אֶצְבַּע — ne pas remuer le petit doigt
נְקָפוֹ לִבּוֹ — avoir des remords
|| נִקֵּף (432) פ״י — frapper, heurter
(פירות) — faire tomber, abattre
|| הִקִּיף (522) פ״י — rapprocher
|| הִקִּיף רַגְלָיו זוֹ עַל־זוֹ — se croiser les jambes
2. נָקַף (301) פ״י (סבב וחזר) — tourner, faire le tour
|| נִקַּף (423) פ״ע — être entouré
|| הִקִּיף (522) פ״י — entourer, cerner
הִקִּיף פְּאַת־רֹאשׁוֹ — arrondir sa chevelure
הִקִּיף בִּדְבָרִים — accabler de paroles

נְקֻדָּה מֵתָה — point mort
נְקֻדַּת־תֻּרְפָּה — point faible
|| פיס נְקֻדַּת־הַתָּכָה — point de fusion
נְקֻדַּת־קִפָּאוֹן — point de congélation
נְקֻדַּת־רְתִיחָה — point d'ébullition
|| דקדוק (בכתיב מלא) — voyelle *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק — point-virgule *m*
נְקֻדָּתַיִם — deux-points *m*
קַו־נְקֻדּוֹת ז — pointillé *m*
|| גיאוגר נְקֻדַּת־יִשּׁוּב — localité *f*
נִקְדּוּד (51) ז — éleveur *m* de menu bétail
נִקְדּוּד (51) ז — pointillement *m*
נַקְדָן (97) ז — expert *m* en vocalisation
|| בהש (דייקן) — pédant *m*, pointilleux *m*
נַקְדָנוּת (46) נ — ponctuation *f*, vocalisation (d'un texte hébraïque) *f*
|| בהש (דייקנות) — pédanterie *f*
נִקָּה ← נָאקָה
נִקָּה (425) פ״ע (נעשה נקי) — être pur, se purifier
|| בהש נִקָּה מֵעֹנֶשׁ — rester impuni
נִקָּה מִשְּׁבוּעָה — être dégagé d'un serment
נִקָּה מֵעָוֹן — être exempt de faute
(הורק) — être dépouillé, être dévasté
|| נִקָּה (453) פ״י — nettoyer
בהש (זיכה) — déclarer innocent, absoudre
נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה — il ne laisse pas impuni
נִקָּה אֶת־עַצְמוֹ — se disculper
|| הִתְנַקָּה (480) פ״ע (התרחץ) — se nettoyer
בהש (הצטדק) — se justifier, se disculper
1. נָקוּב, נְקוּבָה ת (שיש בו חור) — troué, percé
2. נָקוּב, נְקוּבָה ת (נקבע) — défini, désigné
עֵרֶךְ נָקוּב — valeur nominale
1. נִקּוּב (51) ז (עשיית־חור) — perforation *f*
2. נִקּוּב (51) ז דקדוק — emploi (d'un nom) *m* au féminin
נָקוּד, נְקוּדָה ת — pointillé, ponctué
נִקּוּד (51) ז — pointillement *m*
|| דקדוק — vocalisation (en hébreu) *f*
|| נִקּוּדִים ז״ר — pain rassis
נִקּוּז (51) ז — drainage *m*
נִקּוּי (51) ז — nettoyage *m*

נִקּוּי יָבֵשׁ — nettoyage à sec
|| בהש (זיכוי) — acquittement *m*, disculpation *f*
נָקוּעַ, נְקוּעָה ת — luxé, démis, foulé
נִקּוּף (51) ז — heurt *m*, choc *m*, coup *m*
נִקּוּף־הַלֵּב — battement *m* de coeur
זֵיתֵי־נִקּוּף ז״ר — olives descendues au bâton
נָקוּק, נְקוּקָה ת — fendu, crevassé, coincé
נַקּוֹר (31) ז — tailleur *m* de pierres
נִקּוּר (51) ז — extraction *f*, extirpation *f*
נִקּוּר־עֵינַיִם — éborgnement *m*
|| דת (של־בשר) — purge (de la viande) *f*
|| בהש (חיטוט) — picotage *m*, furetage *m*
נִקּוּשׁ (51) ז — heurt *m*, coup *m*, percussion *f*
נִקּוּשׁ־שִׁנַּיִם — claquement *m* de dents
נִקּוּז (166) ז — drainage *m*
נִקֵּז (432) פ״י — drainer
|| הִתְנַקֵּז (466) פ״ע — être drainé
|| הִקִּיז (522) פ״י רפא — saigner
1. נָקַט (301) פ״י (לקח) — prendre, saisir
נָקַט אֶמְצָעִים — prendre des mesures
נָקַט עֶמְדָּה — prendre parti
נְקֹט כְּלָל זֶה בְּיָדְךָ — tiens-t'en à cette règle
|| נִנְקַט (388) פ״ע — être pris, être saisi
נִנְקְטוּ אֶמְצָעִים — des mesures ont été prises
2. נָקַט (374) פ״ע (בחל) — être pris de nausée
נָקְטָה נַפְשׁוֹ בְּ־ — être dégoûté de
נָקִי, נְקִיָּה ת — propre, net, pur
הֶעְתֵּק נָקִי — copie *f* au net *ou* au propre
בהש נְקִי־דַעַת — honnête homme
נְקִי־כַפַּיִם — intègre, probe
הַכְנָסָה נְקִיָּה — revenu net
מִשְׁקָל נָקִי — poids net
רֶוַח נָקִי — bénéfice net
לָשׁוֹן נְקִיָּה — euphémisme *m*
מְלָאכָה נְקִיָּה — beau travail
מַצְפּוּן נָקִי — conscience nette *ou* tranquille
עָבָר נָקִי — passé *m* sans tache
קַב וְנָקִי — peu mais bien
יָשַׁב שִׁבְעָה נְקִיִּים — prendre son temps
|| (פטור) — exempt, dispensé
אֵין נָקִי — personne n'est exempt

נִרְדָּפוּת (46) נ — persécution *f*
שִׁגְעוֹן־הַנִּרְדָּפוּת ז — manie *f* de la persécution
‖ (בתורת־הלשון) — synonymie *f*
נַרְדְּשִׁיר (–) ז — trictrac (jeu) *m*
נַרְוָד (91) ז — brancard *m*, civière *f*
נִרְחָב, ־חֶבֶת (ר׳ ־חָבִים, ־חָבוֹת) ת — large, vaste
‖ נִרְחָבוֹת תה״פ — abondamment
נִרְמוּל (51) ז — normalisation *f*
נִרְמֵל (460) פ״י — normaliser
נִרְעָשׁ, ־עֶשֶׁת (ר׳ ־עָשִׁים, ־עָשׁוֹת) ת — ému, agité
נִרְעָשׁוּת (46) נ — émotion *f*, agitation *f*
נִרְפֶּה, ־פָּה ת — paresseux, indolent
נִרְפּוּת (45) נ — paresse *f*, indolence *f*
נִרְצָעוּת (46) נ — dévouement *m* sans bornes
נַרְקִיס (1) ז צמח — narcisse *m*
נַרְקִיסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — narcissisme *m*
נִרְשָׁל, ־שֶׁלֶת (ר׳ ־שָׁלִים, שָׁלוֹת) ת — négligé
נַרְתִּיק (1) ז — étui *m*, gaine *f*, fourreau *m*
הוֹצִיא חֶרֶב מִנַּרְתִּיקָהּ — dégainer
בהש יָצְאָה חַמָּה מִנַּרְתִּיקָהּ — le soleil se lève
‖ אנטום — vagin *m*

נָשׁ ← בַּרְנָשׁ

נָשָׂא (375) פ״י (הרים) — lever, élever
נָשָׂא דְּבָרוֹ — prendre la parole
נָשָׂא נְאוּם — prononcer un discours
נָשָׂא יָדוֹ — lever la main (pour jurer)
נָשָׂא יָדוֹ בְּ־ — se soulever contre
נָשָׂא כַּפָּיו — lever les mains (pour bénir)
נָשָׂא כַּפָּיו אֶל־ — tendre les bras vers (pour supplier)
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התנדב) — se dévouer
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ (התגאה) — s'enorgueillir
נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל־ — désirer ardemment
נָשָׂא עֵינָיו — lever les yeux
נָשָׂא פָּנִים — favoriser, avoir des égards
נָשָׂא קוֹלוֹ — élever la voix
נָשָׂא רֹאשׁ־פְּ׳ — distinguer, élever en dignité
נָשָׂא רַגְלָיו — se mettre en route
נָשָׂא שֵׁם לַשָּׁוְא — invoquer un nom en vain
‖ (לקח) — prendre, emporter
נָשָׂא אִשָּׁה — épouser une femme
נָשָׂא אֶת־עֲווֹנוֹ — subir sa punition
‖ (קיבל) — recevoir
נָשָׂא וְנָתַן — négocier
שָׂא בְּרָכָה מֵאֵת־ — reçois les bénédictions de
נָשָׂא חֵן — trouver grâce, plaire
‖ (סבל) — porter, supporter
נָשָׂא מַשָּׂא — porter un fardeau
נָשָׂא בְּעֹל — s'atteler à la tâche
לְלֹא־נְשֹׂא — intolérable, insupportable
‖ (סלח) נָשָׂא עָווֹן — pardonner une faute
שָׂא נָא לִי — pardonne-moi
גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא — ma faute est impardonnable
‖ (הביא) — porter, produire, rapporter
נָשָׂא פְּרִי — porter des fruits
נָשָׂא רְוָחִים — rapporter des bénéfices
‖ °(מנה) — compter, recenser
נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ־אֲנָשָׁיו — compter ses hommes
‖ נִשָּׂא (427) פ״ע (התרומם) — s'élever
(טולטל) — être porté
נִשָּׂא עַל־כְּתֵפַיִם — être porté sur les épaules
(התחתנה) נִשְּׂאָה לְאִישׁ — se marier (en parlant d'une femme)
‖ נִשָּׂא או נִשֵּׂא (444) פ״י (רומם) — élever
(טילטל) — porter, transporter
‖ הִתְנַשֵּׂא (478) פ״ע — s'élever
(התגאה) — s'enorgueillir
‖ הִשִּׂיא (507) פ״י (העביר) — transporter
(העניק) — accorder, conférer
הִשִּׂיא עֵצָה — donner un conseil
(חיתן) הִשִּׂיא אִשָּׁה לִבְנוֹ — marier son fils
הִשִּׂיא אֶת־בִּתּוֹ — marier sa fille
(הדליק) הִשִּׂיא מַשּׂוּאָה — allumer un feu (comme signal)

נִשָּׂא, נִשֵּׂאת (ר׳ נִשָּׂאִים, נִשָּׂאוֹת) ת — élevé, haut

1. נָשָׁא ← 1. נָשָׁה

2. נִשָּׁא (427) פ״ע (התפתה) — se laisser séduire
‖ הִשִּׁיא (507) פ״י (פיתה) — séduire, tenter
(הישלה) — abuser, tromper

נָשַׁב (374) פ״ע — souffler
‖ נִשֵּׁב (432) פ״ע — souffler

(כלל) — comprendre, contenir, embrasser
שיחה מקיפה — tour *m* d'horizon
‖ פ"ע הקיפו הימים — les jours étaient révolus
(נתן באשראי) — vendre à crédit
החנוני מקיף — le marchand fait crédit
נקף (165) ז — coup *m*, heurt *m*, contusion *f*
נקפי־לב — remords *mpl*, scrupules *mpl*
נקף (187) ז — cueillette (des olives) *f*, récolte *f*
נקפה (241) נ — contusion *f*, meurtrissure *f*
נקר (374, עת' ינקר או יקר) פ"י — piquer, extirper
‖ (חיטט) — picoter, becqueter
‖ נקר (423) פ"ע — être rongé, être crevé (yeux)
‖ נקר (432) פ"י — piquer, crever (les yeux)
(חיטט) — picoter, becqueter
בהש הספק נקר במחו — le doute lui rongeait la cervelle
דת נקר בשר — purger la viande (de la graisse)
נקר (166) ז (נקירה) — piqûre *f*, picotage *m*
‖ (בצמיג) — crevaison *f*
‖ (איזמל) — bédane *m*, gouge *f*
נקר (90) ז עוף — pic *m*, pivert *m*
נקרה (242) נ (נקיק) — fente *f*, ravin *m*
‖ (אבקת־אבן) — poussière *f*, poussier *m*
נקרור (41) ז — coups *mpl* de bec
נקרן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — picoteur (oiseau) *n*
‖ בהש (חטטן) — pédant *m*, censeur *m*, fouineur *m*
נקרנות (46) נ — pédanterie *f*, hypercritique *f*
נקרני, ־נית ת — pointilleux, insidieux
בהש מחשבה נקרנית — pensée obsédante
נקרת (256) נ — poussière *f*, poussier *m*
1. **נקש** (374) פ"י (דפק) — frapper, heurter
נקש בדלת — frapper à la porte
שניו נקשו זו בזו — ses dents claquaient
‖ נקש (432) פ"י — frapper, heurter
‖ התנקש (466) פ"ע — se heurter, s'entrechoquer
‖ הקיש (522) פ"י — frapper, heurter, cogner
הקיש בתף — battre du tambour
‖ (השווה) — comparer
2. **נקש** (374) פ"י (לכד) — prendre au piège
‖ נקש (423) פ"ע — être pris au piège
‖ נקש (432) פ"י — tendre un piège à
‖ התנקש (466) פ"ע — comploter, intriguer
התנקש בחיי־פ' — attenter à la vie de qn
נקש (166) ז — claquement *m*, déclic *m*
נקשה, ־שה ת (מר־נפש) — malheureux, aigri
‖ (קשה) — dur, raide
נקשה, ־שה ת — dur, raide, tenace
לחם נקשה — pain dur
בהש אדם נקשה — homme dur *ou* inflexible
נקשות (45) נ — dureté *f*, raideur *f*, ténacité *f*
נר (113, ר' נרות, נרות־) ז — chandelle *f*, bougie *f*
נר־נשמה — lampe *f* en souvenir d'un défunt
נר־תמיד — lampe perpétuelle
העלה נר — allumer une bougie
‖ בהש נר לרגלי — phare *m* qui guide mes pas
נרו דועך — sa vie (*ou* sa chance) décline
מר שמעון נרו יאיר — l'éminent M. Simon
חפש בנרות — chercher avec des lanternes
‖ (יחידת־הארה) — lux *m*
‖ נר־לילה צמח — onagraire *m*, herbe-aux-ânes *f*
נראה, ־אית (ר' ־אים, ־אות) ת — apparent, visible
כנראה או כפי־הנראה — apparemment, à ce qu'il semble
הדבר נראה לי — cela me paraît acceptable
נרגא (—) ז ארמית — hache *f*
נרגז, ־גזת (ר' ־גזים, ־גזות) ת — irrité, fâché
‖ נרגזות תה"פ — d'un ton irrité
נרגזות (46) נ — irritation *f*
נרגיל (1) ז צמח (עץ) — cocotier *m*
‖ (פרי) — noix *f* de coco
נרגילה (201) נ — narguilé (pipe orientale) *m*
נרגן, ־נית (ר' ־נים, ־נות) ת — grincheux, acariâtre
נרגנות (46) נ — humeur *f* acariâtre, esprit grognon
נרגש, ־גשת (ר' ־גשים, ־גשות) ת — ému
נרגשות (46) נ — émotion *f*
נרד (נרדי; ר' נרדים, נרדי־) ז צמח — nard *m*
נרדינון (—) ז — essence *f* de nard, nard *m*
נרדף, ־דפת (ר' דפים, ־דפות) ת — persécuté
נרדף על־צואר — traqué sans merci
‖ (בתורת־הלשון) — synonyme

נְשִׁימָה (201) נ — souffle *m*, haleine *f*, respiration *f*
בִּנְשִׁימָה אַחַת — tout d'une haleine
בִּנְשִׁימָה עֲצוּרָה — en retenant son souffle
קֹצֶר־נְשִׁימָה ז — asthme *m*
בהש נְשִׁימָה אֲרֻכָּה — endurance *f*
נְשִׁיפָה (201) נ — action *f* de souffler, expiration *f*
מוס כְּלֵי־נְשִׁיפָה ז״ר — instruments *mpl* à vent
נְשִׁיקָה (201) נ — baiser *m*
מִיתַת־נְשִׁיקָה נ — mort douce
|| (קצה־הלחם) — croûton *m*
נָשִׁיר, נְשִׁירָה ת — caduc
עֵצִים נְשִׁירִים — arbres *mpl* à feuillage caduc
|| נָשִׁיר (15, בלי ר׳) ז — chute (des feuilles) *f*
נְשִׁירָה (201) נ — chute *f*
נְשִׁירַת־עָלִים — chute de feuilles
נְשִׁירַת־שֵׂעָר — chute de cheveux
נְשִׁירַת־נוֹצוֹת — mue (des oiseaux) *f*
|| בהש (ירידה במספר) — déchet *m*, défection *f*
נְשִׁירָה מִבֵּית־הַסֵּפֶר — abandon *m* des études
נָשִׁית (—) נ רפא — sciatique *f*
נָשַׁךְ (372, עת׳ יִשֹּׁךְ או יִשַּׁךְ) פ״י — mordre
|| פ״ע נָשְׁכוּ זֶה בָּזֶה — coller l'un à l'autre
|| (נילווה בריבית) — être prêté à usure
|| נִשַּׁךְ (423) פ״ע — être mordu
|| נִשֵּׁךְ (432) פ״י — mordre
|| הִשִּׁיךְ (522) פ״י — faire mordre
(הילווה בריבית) — prêter à usure
נֶשֶׁךְ (165) ז — intérêt (d'un prêt) *m*, usure *f*
נִשְׁכָּה (241) נ — cabinet *m*, chambre *f*, bureau *m*
נִשְׁכָּח, ־כַּחַת (ר׳ ־כָּחִים, ־כָּחוֹת) ת — oublié
בִּלְתִּי־נִשְׁכָּח — inoubliable
זָכַר נִשְׁכָּחוֹת — évoquer des faits oubliés
נִשְׁכָּחוּת (46, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être oublié
נַשְׁכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — qui mord (animal)
כֶּלֶב נַשְׁכָן — chien méchant
נַשְׁכָנוּת (46) נ — tendance *f* à mordre
נַשְׁכָנִי, ־נִית ת — mordant
נָשַׁל (376) פ״ע (נפל) — tomber
|| פ״י (הסיר) שַׁל נְעָלֶיךָ! — retire tes chaussures!
|| (גרש) — chasser, mettre en fuite

|| נָשַׁל (423) או נָשׁוֹל (431) פ״ע — se détacher, tomber
|| נִשֵּׁל (432) פ״י — expulser, déposséder, évincer
|| הִתְנַשֵּׁל (466) פ״ע — se détacher, se séparer
|| הִשִּׁיל (522) פ״י — faire tomber, dépouiller
נֶשֶׁל (166) ז — mue *f*, chute (de fruits) *f*
נָשַׁם (374, עת׳ יִשֹּׁם או יִנְשֹׁם) פ״ע — respirer, inspirer
נָשַׁם לִרְוָחָה — respirer, être soulagé
|| נִשֵּׁם (432) פ״ע — respirer difficilement, haleter
|| הִתְנַשֵּׁם (466) פ״ע — être essoufflé
|| הִנְשִׁים (498) פ״י — faire respirer
הִנְשִׁים מִפֶּה אֶל־פֶּה — pratiquer la respiration bouche à bouche
1. נֶשֶׁם (166) ז (נשימה) — respiration *f*, souffle *m*
מַד־נֶשֶׁם ז — spiromètre *m*
|| (נשמה) — âme *f*
2. נֶשֶׁם (166) ז (סם) — pâte *f* épilatoire
נְשָׁמָה (215) נ (נפש) — âme *f*
יָצְאָה נִשְׁמָתוֹ — rendre l'âme
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן — que Dieu ait son âme
שִׁיר־נְשָׁמָה ז — spiritual *m*
|| (בעל־חיים) — être vivant
|| (נשימה) — respiration *f*
כָּל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי — jusqu'à mon dernier souffle
1. נָשַׁף (374, עת׳ יִשֹּׁף או יִנְשֹׁף) פ״ע — expirer, exhaler
|| נִשֵּׁף (432) פ״י — souffler
|| הִתְנַשֵּׁף (466) פ״ע — respirer difficilement
|| הִנְשִׁיף (498) פ״י — faire souffler, insuffler
2. [נשף] הִנְשִׁיף (432) פ״ע (החשיך) — s'obscurcir
1. נֶשֶׁף (165) ז (נשיפה) — souffle *m*
2. נֶשֶׁף (165) ז (ערב) — soir *m*
כּוֹכְבֵי־נֶשֶׁף ז״ר — les étoiles *fpl* de la nuit
|| (חושך) — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
הַרֵי־נֶשֶׁף ז״ר — montagnes ténébreuses
|| (מסיבת־ערב) — soirée *f*
נֶשֶׁף־רִקּוּדִים — soirée dansante, bal *m*
נֶשֶׁף־מַסֵּכוֹת — bal masqué
נִשְׁפֶּה, ־פָּה ת — dépouillé, dénudé

|| הִתְנַשֵּׁב (466) פ"ע (נשב) souffler
(הועף ברוח) s'agiter au vent
(התאורר) s'éventer
|| הִשִּׁיב (522) פ"י faire souffler
(העיף) chasser, faire fuir
1. נֶשֶׁב (165) ז (נשיבה) souffle *m*
2. נֶשֶׁב (165) ז (מלכודת) piège *m*
נִשְׁבּוּב (41) ז brise *f*, vent léger
נִשֹּׁבֶת (258, בלי ר') נ bale (de blé) *f*
[נשג] הִשִּׂיג (522) פ"י (הדביק) atteindre, rattraper
|| (מצא) atteindre, obtenir, se procurer
הִשִּׂיגָה יָדוֹ avoir les moyens, être capable
|| (תפס בשכלו) concevoir, comprendre
הִשִּׂיג עַל־ contester, faire des réserves sur
|| הִשִּׂיג גְּבוּל ← [נסג]
נִשְׂגָּב, ־בָה ת grand, sublime, élevé
הַדָּבָר נִשְׂגָּב מִבִּינָתִי cela dépasse mon entendement
|| נִשְׂגָּבוֹת נ"ר pensées *fpl* sublimes
נַשְׁדּוּר (—) ז כים ammoniac *m*
1. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) או נָשָׁא פ"ע être créancier
נָשָׁה בְּפ' avoir une créance sur qn
|| הִשָּׁה (520) פ"י exiger un paiement
2. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) פ"י (שכח) oublier
|| נִשָּׁה (425) פ"ע être oublié
|| נִשָּׁה (453) פ"י faire oublier
|| הִשָּׁה (520) פ"י faire oublier
3. נָשָׁה (371, עת' יִשֶּׁה או יִנְשֶׁה) פ"ע (זז) se déplacer
4. נִשָּׁה (425) פ"י (הפך לנשי) féminiser
נָשֶׁה (—) ז אנטום ischion *m*
גִּיד־הַנָּשֶׁה ז nerf *m* sciatique
נָשׂוּא, נְשׂוּאָה ת porté, emporté, élevé
נְשׂוּא־פָּנִים considéré, notable
|| נְשׂוּא־עָוֹן dont la faute est pardonnée
|| ← נָשׂוּי
|| דקדוק נָשׂוּא prédicat *m*, attribut *m*
נְשׂוּאִי, ־אִית ת דקדוק attributif
נִשּׂוּאִים (51) ז"ר mariage *m*
נִשּׂוּאִים אֶזְרָחִיִּים mariage civil
בָּאוּ בִּבְרִית־הַנִּשּׂוּאִים se marier

חַיֵּי־נִשּׂוּאִים ז"ר vie conjugale
נָשׁוּב, נְשׁוּבָה ת exposé au souffle, soumis à un souffle
נִשּׁוּב (51) ז souffle *m*
נָשׂוּי (או נָשׂוּא), נְשׂוּאָה ת marié
נָשׁוּי, נְשׁוּיָה ת oublié
נִשּׁוּי (23) ז féminisation *f*
נִשּׁוּךְ (51) ז morsure *f*
נִשּׁוּל (51) ז expulsion *f*, dépossession *f*
נִשּׁוֹם, ־מָה ש contribuable *n*
סֵפֶר־הַנִּשּׁוֹמִים ז rôle *m* des contributions
נִשּׁוּם (51) ז respiration *f*
נִשּׁוּף (51) ז halètement *m*
נִשּׁוּק (51) ז baiser *m*, embrassade *f*
נָשׁוּר, נְשׁוּרָה ת effeuillé, chauve, dépouillé
נָשׁוֹת, נְשׁוֹתֵיהֶם וכו' (=נָשִׁים, נְשֵׁיהֶם וכו') ← אִשָּׁה
1. נֶשִׁי (5) ז (חוב) dette échue
2. נְשִׁי (—) ז (שיכחה) oubli *m*
|| בהש (תבל) le monde d'ici-bas
נָשִׁי, נָשִׁית ת féminin
1. נָשִׂיא (12) ז président *m*, chef *m*
2. נָשִׂיא (12) ז (ענן) nuage *m*, nuée *f*
1. נְשִׂיאָה (201) נ (יושבת־ראש) présidente *f*
2. נְשִׂיאָה (201) נ (הרמה) action *f* de porter *ou* de soulever
נְשִׂיאַת־מַשָּׂא port *m* d'un fardeau
נְשִׂיאַת־כַּפַּיִם bénédiction (des prêtres) *f*
|| נְשִׂיאַת־אִשָּׁה mariage *m*
נְשִׂיאוּת (48, בלי ר') נ présidence *f*
נְשִׁיבָה (201) נ souffle *m*, courant *m* d'air
נְשִׁיָּה (202) נ oubli *m*
אֶרֶץ־נְשִׁיָּה נ le pays de l'oubli (la tombe)
הֶעֱלָה מִתְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה sauver de l'oubli
|| בהש (תבל) le monde d'ici-bas
נַשְׁיוֹן (38) ז רפא amnésie *f*
נָשִׁיּוּת או נְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ féminité *f*
נְשִׁיכָה (201) נ morsure *f*
נָשִׁיל, נְשִׁילָה ת caduc
נְשִׁילָה (201) נ chute (des fruits) *f*, mue (des reptiles) *f*
נָשִׁים ← אִשָּׁה

נִשְׁפּוֹן (1) ז זואול — vespertilion *m*
נִשְׁפִּיָּה (202) נ — soirée *f* intime
נִשְׁפַּף (458) פ"ע — respirer lourdement
נִשֹּׁפֶת (256) נ — limaille *f*, sciure *f*
נָשַׂק (423) פ"ע (הודלק) — s'enflammer, s'embraser
|| הִשִּׂיק (522) פ"י — allumer, embraser
1. נָשַׁק (376) פ"י — baiser, embrasser
שְׂפָתַיִם יִשָּׁק — il mérite qu'on l'embrasse, c'est délicieux!
בהש נָשַׁק עַל־פִּי־פ' — obéir aveuglément à qn
|| (התחבר) — s'unir, se rencontrer
צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ — justice et paix s'unissent
|| נִשֵּׁק (432) פ"י — baiser, embrasser
|| הִתְנַשֵּׁק (466) פ"ע — s'embrasser
|| הִשִּׁיק (522) פ"ע (נגע) — toucher de près
|| מתמט — être tangent
|| פ"י (קרב) — joindre, faire toucher
הִשִּׁיקוּ כוסות — trinquer
הִשִּׁיק אֳנִיָּה — lancer un navire
2. נָשַׁק (376) פ"י (הזדיין) — s'armer, être armé
נוֹשְׁקֵי־קֶשֶׁת ז"ר — archers *mpl*
נֶשֶׁק (166, בלי ר') ז צבא — armement *m*, armes *fpl*
כְּלִי־נֶשֶׁק ז — arme *f*
נֶשֶׁק אִישִׁי — arme individuelle
נֶשֶׁק חַם — arme à feu
נֶשֶׁק קַר — arme blanche
נֶשֶׁק קַל / כָּבֵד — armement léger / lourd
בֵּית־נֶשֶׁק ז — arsenal *m*
חָבֵר ז לְנֶשֶׁק — compagnon *m* d'armes
טֹהַר־הַנֶּשֶׁק ז — lutte loyale
שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק נ — armistice *m*
טוֹב לְנֶשֶׁק — bon pour le service armé
לַנֶּשֶׁק! — aux armes!
נַשָּׁק (90) ז צבא — armurier *m*
נַשָּׁקוּת (46) נ צבא — armurerie *f*
נָשַׁר (374) פ"ע — tomber (feuilles, cheveux)
בהש (פסק מלהשתתף) — faire défection
נָשַׁר מִבֵּית־סֵפֶר — abandonner ses études
נָשַׁר מִתַּחֲרוּת — déclarer forfait
|| נִשֵּׁר (432) פ"י — faire tomber, arracher
|| הִשִּׁיר (522) פ"י — faire tomber, arracher

1. נֶשֶׁר (166) ז עוף — vautour *m*, aigle *m*
2. נֶשֶׁר (166) ז חקל — fruits tombés (non mûrs)
תַּפּוּחֵי־נֶשֶׁר ז"ר — pommes ramassées par terre
נִשְׁרוֹן (ר' ־נִים) ז — aiglon *m*
נִשְׁרִי, ־רִית ת — aquilin
נְשֹׁרֶת (256) נ — déchets *mpl*, retombée *f*
נַשֶּׁרֶת (—) נ — alopécie *f*, calvitie *f*
נָשַׁת (301 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
בהש נָשְׁתָה גְּבוּרָתוֹ — sa force est tarie
|| נִשַּׁת (423 ת) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
נִשְׁתְּוָן (97) ז — lettre *f*, document *m*, écrit *m*
נִשְׁתְּוָנִי, ־נִית ת — indifférent
נָתַב (303) פ"י — tracer une route, acheminer
|| נִתֵּב (432) פ"י — diriger, orienter
נַתָּב (90) ז — pilote *m*
נִתְבָּע (89) ז משפט — défendeur *m*
נִתּוּב (51) ז — pilotage *m*
נִתּוּז (51) ז — jaillissement *m*, giclée *f*
נָתוּחַ, נְתוּחָה ת — opéré
נִתּוּחַ (9) ז — découpage *m*, coupure *f*
|| רפא — opération (chirurgicale) *f*
נִתּוּחַ קֵיסָרִי — césarienne *f*
נִתּוּחַ־מֵתִים — autopsie *f*
חֲדַר־נִתּוּחִים ז — salle *f* d'opérations
|| בהש (הפרדה לחלקים) — analyse *f*
דקדוק נִתּוּחַ תַּחְבִּירִי — analyse logique
נִתּוּחַ מִלּוּלִי — analyse grammaticale
נִתּוּחִי, ־חִית ת — analytique
הַנְדָּסָה נִתּוּחִית — géométrie *f* analytique
|| רפא — opératoire
נָתוּךְ, נְתוּכָה ת — fondu
נָתוּן, נְתוּנָה ת — donné
|| מתמט נָתוּן ז — donnée *f*
נְתוּנִים סְטָטִיסְטִיִּים — données statistiques
נִתּוּץ (71) ז — démolition *f*, destruction *f*
נִתּוּק (51) ז — interruption *f*, rupture *f*
נִתּוּק־יְחָסִים — rupture de relations
צבא נִתּוּק־מַגָּע — rupture de contact
נִתּוּר (51) ז — saut *m*, sautillement *m*
נֶתֶז (166) ז — jet *m*, giclée *f*, ricochet *m*
|| (רסיס) — éclat (d'obus) *m*, fragment *m*

ס

ס (סָמֶך) — *samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ס' — [valeur numérique:] 60
סְאָב (152) ז — souillure *f*, impureté *f*
סָאַב (438) פ״י — salir, souiller
|| הִסְתָּאֵב (475) פ״ע — se salir, se souiller, se rendre impur
רת (נפל בו מום) — être atteint d'une lésion
בהש (התקלקל) — se gâter, s'altérer
|| (היה מושחת) — se compromettre, se pervertir
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב — qu'il continue jusqu'à ce qu'il crève
סַאֲבוֹן (סָאֲבוֹן־, סַאֲבוֹנִי, בלי ר׳) ז — souillure *f*
סְאָה (ר׳ סְאִים או סְאוֹת, זוגי סָאתַיִם) נ — *se'a* (mesure de capacité) *f*
בֵּית־סְאָה ז — champ *m* d'une *se'a* (15 m^2)
בהש הִתְמַלְּאָה הַסְּאָה — la mesure est comble
הִגְדִּישׁ אֶת־הַסְּאָה — faire déborder le vase
סָאוּב, סְאוּבָה ת — sale, souillé, malpropre
סָאוּב (49) ז — saleté *f*, ordure *f*
1. סְאוֹן (21) ז (רעש) — bruit *m*, tumulte *m*
2. סְאוֹן (21) ז (נעל) — chaussure *f*, botte *f*
סָאוֹן, סְאוֹנָה ת — bruyant, tumultueux
סְאוֹר (21) ז — levain *m*, ferment *m*
|| בהש חָזַר לִסְאוֹרוֹ — retomber dans ses errements
סְאִינָה (201) נ — bruit *m*, tumulte *m*
סַאַן (152) ז — bruit *m*, tumulte *m*
סָאַן (326 ג) פ״ע — s'agiter, faire du tumulte
|| הִסְתָּאֵן (475 ג) פ״ע — être tumultueux

|| הִסְאִין (502 ג) פ״י — agiter, remuer
סַאסָא (ר׳ ־סָאִים) ז צמח — barbe (de l'épi) *f*
סַאסְאָה (—) נ (ישעיהו כ״ז ח׳) — mesure *f* comble
סָב (88) ז (זקן) — vieillard *m*
|| (חכם) — ancien *m*, sage *m*
|| (אבי־האב או ־האם) — grand-père *m*
סֹב (144) ז חקל — son (de blé) *m*
סַבָּא או (בלשון־הדיבור) סָבָּא (—) ז — grand-père *m*
סַבָּא רַבָּא — arrière-grand-père *m*
|| יִשְׂרָאֵל סַבָּא — le patriarche Jacob
בהש — l'Israël de toujours
סָבָא (339) פ״י — boire avec excès
|| נִסְבָּא (404) פ״ע — être bu, être absorbé
סֹבֶא (188) ז — boisson enivrante, liqueur *f*
סַבָּאִי, ־אִית ת — de l'aïeul, des aïeuls
סַבְאָנִי, ־נִית ת — assoiffé, altéré
סָבַב (358) פ״ע — tourner, circuler, faire un tour
סָבַב בָּעִיר — faire un tour en ville
כַּדּוּר־הָאָרֶץ סוֹבֵב — la terre tourne
|| (פנה) — se détourner, se tourner (vers)
|| (גרם) — être la cause de, occasionner
|| (ישב לשולחן) — s'attabler
|| נָסַב (417) פ״ע (פנה) — se tourner, se retourner
(נמסר) — être transféré
(הקיף) נָסַב עַל־ — se grouper autour de
(התגלגל) — se dérouler
הַשִּׂיחָה נָסַבָּה עַל־ — la conversation roula sur
|| סוֹבֵב (455) או סִבֵּב (432) פ״ע — circuler
סִבֵּב עַל־הַפְּתָחִים — mendier
|| פ״י (הקיף) — entourer
(גרם) — causer, occasionner

|| נִתַּץ (423) פ״ע — être démoli, être brisé
|| נִתֵּץ (432) פ״י — démolir, briser, rompre
|| הִתִּיץ (522) פ״י — démolir, briser
נָתַק (374) פ״י (סילק) — écarter, éloigner
(הפריש) — sécréter, suinter
|| נִתַּק (423) פ״ע (נעקר) — être écarté, être séparé
(נפסק) — être coupé, être interrompu
נִתַּק הַזֶּרֶם — le courant est coupé
בהש נִתַּק פְּתִיל־חַיָּיו — le fil de sa vie est coupé
(חלה בנתק) — être atteint de la teigne
|| נִתֵּק (432) פ״י — couper, interrompre
נִתֵּק שָׁרָשִׁים — déraciner
נִתֵּק אֶת־הַיְחָסִים — rompre les relations
נִתֵּק שִׂיחָה — interrompre une conversation
צבא נִתֵּק מַגָּע — rompre le contact
|| הִתְנַתֵּק (466) פ״ע — se détacher, se séparer
|| הִתִּיק (522) או הִנְתִּיק (498) פ״י — détacher, séparer
נֶתֶק (166) ז רפא — teigne *f*, dartre *f*
|| חשמל — interrupteur *m*
1. נָתַר (376) פ״ע (קפץ) — sauter, tressaillir
|| נִתַּר (423) פ״ע — bondir, être secoué
|| נִתֵּר (432) פ״ע — sautiller, être déchaîné
|| הִתִּיר (522) פ״י — faire bondir, faire tressaillir
2. [נתר] הִתִּיר (522) פ״י (פתח) — défaire, délier
הִתִּיר קֶשֶׁר — défaire un noeud
הִתִּיר אָסִיר — libérer un prisonnier
הֻתְּרָה הָרְצוּעָה — tout devient permis
בהש הִתִּיר מִשְׁוָאָה — résoudre une équation
|| (הירשה) — permettre
הִתִּיר נֶדֶר — annuler un voeu
הִתִּיר דַּם־פ׳ — mettre qn hors la loi
הֻתַּר הַסָּפֵק — le doute est écarté
מֻתָּר לְעַשֵּׁן — il est permis de fumer
נֶתֶר (166) ז °(סבון) — nitre *m*, salpêtre *m*
|| כימ — soude *f*
נֶתֶר מְאַכֵּל — soude caustique
נַתְרָן (—) ז כימ — sodium *m*
נַתְרָן כְּלוֹרִי — chlorure *m* de sodium
נַתְּרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — sauteur *n*
נָתַשׁ (374) פ״י — arracher, déraciner
|| נִתַּשׁ (423) פ״ע — être arraché
|| הִתִּישׁ (522) פ״י — arracher, déraciner
|| הִתִּישׁ כחו ← תָּשַׁשׁ

סְבַךְ (סִבְכִי, סְבָכִים, סִבְכֵי־) ז — broussaille *f*, fourré *m*
|| בהש — embarras *m*, complication *f*
יָצָא מִן־הַסְּבַךְ — se tirer d'embarras, se dépêtrer
סָבַךְ (303) פ״י — enchevêtrer, emmêler
|| נִסְבַּךְ (389) פ״ע — s'empêtrer, s'embarrasser
|| סִבֵּךְ (432) פ״י — compliquer, embrouiller
|| הִסְתַּבֵּךְ (470) פ״ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
הִסְתַּבֵּךְ בְּחוֹבוֹת — s'endetter jusqu'au cou
|| בהש — être compromis
|| הִסְבִּיךְ (499) פ״י — enchevêtrer, impliquer
סֹבֶךְ (סָבְכִי, סְבָכִים, סָבְכֵי־) ז — broussaille *f*
|| (של־הרגל) — mollet *m*
סְבָכָה (215) נ (רשת) — grille *f*, treillis *m*, gril *m*
|| (מקלעת) — tresse *f*
סִבְכִּי (ר׳ ־כִים) ז עוף — fauvette *f*
סַבְכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — emberlificoteur *n*
סָבַל (303) פ״י — supporter, porter (un fardeau)
|| (התענה) — souffrir, endurer
סָבַל כְּאֵבִים — endurer des douleurs
|| (התייחס בסובלנות) — supporter, admettre
אֵין הַדַּעַת סוֹבֶלֶת — c'est une idée intolérable
אֵינֶנִּי סוֹבֵל אוֹתוֹ — je ne le supporte pas
|| נִסְבַּל (389) פ״ע — être toléré, être supporté
|| הִסְתַּבֵּל (470) פ״ע — s'appesantir
סֵבֶל (182, ר׳ סְבָלוֹת, סִבְלוֹת־) ז (מעמסה) — charge *f*
סֵבֶל־הַיְּרֻשָּׁה — le fardeau de la tradition, l'atavisme *m*
|| (עינוי) — souffrance *f*
סֹבֶל (סֻבְּלוֹ, בלי ר׳) ז — charge *f*, fardeau *m*
סַבָּל (90) ז — porteur *m*, portefaix *m*
סִבְלָה (242) נ — souffrance *f*
סִבְלוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז (משא) — charge *f*, fardeau *m*
|| (מתנה) סִבְלוֹנוֹת — cadeaux *mpl* de mariage
סַבָּלוּת (46) נ — portage *m*
סַבְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme patient
סַבְלָנוּת (46) נ — patience *f*
פָּקְעָה סַבְלָנוּתִי — ma patience est à bout
סַבְלָנִי, ־נִית ת — patient, indulgent
סַבֶּלֶת (256, בלי ר׳) נ — endurance *f*, tolérance *f*

סַבֶּלֶת (256) נ — pique-nique *m*, repas commun
|| (קופה משותפת) — cagnotte *f*, cartel *m*
סִבֵּן (432 נ) פ״י — savonner
עממי (רימה) — embobiner
|| הִסְתַּבֵּן (470 נ) פ״ע — se savonner
סַבְסָב (91) ז — embardée *f*
סִבְסֵב (460) פ״ע — faire une embardée
סִבְסֵד (460) פ״י — subventionner
סֶבֶק (166) ז — chandelle *f*
סָבַר (303) פ״ע — penser, être d'avis
יֵשׁ סוֹבְרִים — certains pensent
|| סִבֵּר (432) פ״י — interpréter, commenter
בהש סִבֵּר אֶת־הָאֹזֶן — rendre intelligible
|| הִסְתַּבֵּר (470) פ״ע — s'expliquer, s'avérer
(התקבל על־הדעת) — sembler logique
ארמית אִיפְּכָא מִסְתַּבְּרָא — c'est le contraire qui semble vrai, paradoxe *m*
|| הִסְבִּיר (499) פ״י — expliquer
הִסְבִּיר פָּנִים לְ־ — accueillir favorablement
פָּנִים מַסְבִּירוֹת — accueil *m* favorable
סֵבֶר (182, בלי ר׳) ז (תקוה) — espoir *m*, espérance *f*
|| (הסבר) — signification *f*, sens *m*
|| (הבעה) — expression (du visage) *f*
סֵבֶר־פָּנִים — physionomie *f*
סֵבֶר־פָּנִים־יָפוֹת — accueil *m* favorable
סַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רוֹת) ש — raisonneur *n*
|| מוס — interprète *n*
סַבֶּרֶג (187, ר׳ סַבְּרְגִים) ז — tournevis *m*
סְבָרָה (212) נ — opinion *f*, avis *m*, explication *f*
בַּעַל־סְבָרָה — homme *m* de raisonnement
|| (השערה) — supposition *f*, conjecture *f*
סְבָרָה בְּעָלְמָא — une simple hypothèse
סִבְרוֹן (21) ז — espoir *m*
סַבְרֵי מ״ק ארמית — en accord avec, au nom de
סַבְרֵי מָרָנָן — messieurs!
סַבְרָן (ר׳ ־נִים) ז — commentateur *m*
סַבְּרֶקִים (123) ז״ר — culotte *f*
סְבָרָתִי, ־תִית ת — hypothétique, conjectural
סָבְתָא או סַבְתָּא (ר׳ סַבְתּוֹת) נ ארמית — grand-mère *f*
סִבָּתִי, ־תִית ת — causal
סִבָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — causalité *f*

(שינה) changer, faire changer

|| הסתובב (487) פ"ע tourner en rond, circuler

|| הסתבב (470) פ"ע s'ensuivre, découler

|| הסב (529) פ"י (הפנה) détourner

(העביר) transférer, faire passer

בנק endosser

(שינה) הסב את־שמו changer de nom

(גרם) être la cause de, occasionner

|| פ"ע (ישב לשולחן) s'attabler

|| הסביב (466) פ"י entourer, environner

סבב או סבב (ר' סבבים) ז circulation *f*

|| (סיבוב) tour *m*

ספורט culbute *f*, saut périlleux

סבבת (251) נ טכנ pignon *m*

סבדקן (ר' ־נים) ז grison *m*, homme *m* à la barbe grise

סבה (210) נ (זקנה) vieille femme

|| (אם־האב או ־האם) grand-mère *f*

סבה (208) נ cause *f*

סבה מספקת cause suffisante

סבת־הסבות la cause première (Dieu)

סבה (208) נ circuit *m*, refuge (sur la chaussée) *m*

סבוא, סבואה ת ivre, ivrogne

סבוב (51) ז (הקפה) tour *m*, circuit *m*

|| (פנייה) détour *m*, tournant *m*, virage *m*

|| (הליכה מסביב) tournée *f*, ronde *f*

בהש סבוב־ראש vertige *m*

|| אסטר rotation *f*

|| (מחזור) révolution (mouvement) *f*

|| ספורט סבוב שני revanche *f*

סבובי, ־בית ת rotatoire

|| סבובית (ר' ־ביות) נ rotative (machine) *f*

סבוך, סבוכה ת compliqué, embrouillé

סבוך (51) ז complication *f*, enchevêtrement *m*

סבון (21) ז savon *m*

סבון־גלוח savon à barbe

סבון־רחצה savon de toilette

מי־סבון eau savonneuse

בועת־סבון נ bulle *f* de savon

סבון (51) ז savonnage *m*

|| כימ saponification *f*

סבונאי (ר' ־נאים) ז savonnier *m*

סבוניה (202) נ boîte *f* à savon

סבונית (ר' ־ניות) נ צמח saponaire *f*

סבור, סבורה ת qui pense, qui est d'avis

סבורני (נ' ־רתני) mon avis est

סבור הייתי mon avis était

לא סבור לו il n'y comprend rien

סבור (51) ז interprétation *f*

סבור־אוזן persuasion *f*, vulgarisation *f*

סבורא (ר' ־אים) ז commentateur *m*

|| היסט Saboréen (rabbin post-talmudique) *m*

סביאה (201) נ beuverie *f*

סביב תה"פ autour

סביב סביב tout autour

מסביב aux alentours, à la ronde

|| מ"י (סביבו גם סביביו, סביבותיו) autour de

|| סביבים (1) ז"ר alentours *mpl*

סביבות (201) נ"ר entourage *m*

סביבה (201) נ (מקום) environs *mpl*

טיל בסביבה se promener dans les environs

|| (אנשים) milieu *m*, entourage *m*

סביבת־המשפחה le milieu familial

הסתגל לסביבה s'habituer à son entourage

סביבול (21) ז טכנ maillon *m*, émerillon *m*

סביבון (21) ז toupie *f*

סביבתיות (48) נ environnement *m*

סביון (ר' ־נים) ז צמח séneçon *m*

סביך, סביכה ת enchevêtré, emmêlé

סביכות (48) נ complication *f*, enchevêtrement *m*

סביל, סבילה ת passif

|| דקדוק בנין סביל voix passive (du verbe)

סבילה (201) נ patience *f*, souffrance *f*

סבילות (48) נ passivité *f*

|| (כוח לסבול) endurance *f*, résistance *f*

סבים ← סב

סביר, סבירה ת plausible, raisonnable, sage

|| (מלומד) doué de réflexion

סבירות (48) נ caractère *m* plausible

סִגְנוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ ־נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש	styliste *n*
סִגְנוֹנִי, ־נִית ת	stylistique
סְגָנוּת (46) נ	poste *m* d'adjoint
סַגְנִיָּה (202) נ	natte *f*, panier *m*
סַגְנָן (97) ז	styliste *m*, rédacteur *m*
סִגְנֵן (460 נ) פ״י	styliser, rédiger
סִגְסַג (53) ז	zigzag *m*
סִגְסֵג (460) פ״י	faire un alliage, déprécier
סַגְסֹגֶת (256) נ	alliage (corps) *m*
סִגְסוּג (51) ז	alliage (action) *m*, dépréciation *f*
סִגּוּף (—) ז	mortification *f*
סִגֵּף (432) פ״י	mortifier, affliger
סִגֵּף אֶת־עַצְמוֹ	se mortifier
‖ הִסְתַּגֵּף (470) פ״ע	se mortifier
סַגְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	ascète *n*
סַגְּפָנוּת (46) נ	ascétisme *m*
סַגְּפָנִי, ־נִית ת	ascétique
סָגַר (303) פ״י	fermer
‖ סָגַר עַל־	enfermer, cerner
‖ (מילא)	refermer
סָגַר רְוָחִים	serrer les rangs
סוֹגֵר וּמְסֻגָּר	hermétiquement fermé
‖ נִסְגַּר (389) פ״ע	s'enfermer, être enfermé
(נכלא)	être cloîtré
‖ סִגֵּר (432) פ״י (נעל)	fermer, enfermer
(מסר)	livrer
‖ הִסְתַּגֵּר (470) פ״ע	s'enfermer
בהש (בתוך עצמו)	se renfermer
‖ הִסְגִּיר (499) פ״י	mettre en quarantaine
(מסר)	livrer
משפט (למדינה אחרת)	extrader
הִסְגִּיר אֶת־עַצְמוֹ	se constituer prisonnier
דקדוק (שם בסוגריים)	mettre entre parenthèses
סֶגֶר (166) ז	pêne *m*, obturateur *m*
סַגְרוֹן (ר׳ סַגְרוֹנִים) ז	écuyer *m*
סַגְרִיר (1) ז	averse *f*, orage *m*
יוֹם־סַגְרִיר ז	jour pluvieux
סַגְרִירִי, ־רִית ת	pluvieux, orageux
סַד (53) ז (כלי־עינויים)	entrave *f*, brodequins *mpl*
‖ צבא סַד־רוֹבִים	râtelier *m* d'armes
סְדוֹם ש״פ נ (עיר)	Sodome *f*
מִדַּת־סְדוֹם נ	méchanceté *f*
מִטַּת־סְדוֹם נ	lit *m* de Procuste
מַעֲשֵׂה־סְדוֹם ז	sodomie *f*, pédérastie *f*
סְדוֹמִי, ־מִית ת	de Sodome, sodomite
סִדּוּק (51) ז	fission *f*, fissure *f*
סַדּוֹר (31) ז	établi (de menuisier *etc*) *m*
סִדּוּר (51) ז	arrangement *m*, disposition *f*
‖ (בדפוס)	composition (typographique) *f*
‖ דת	livre *m* de prières, rituel *m*
סִדּוּרִי, ־רִית ת	ordinal
מִסְפָּר סִדּוּרִי	nombre ordinal
סָדִין (15) ז	drap *m*
סָדִיסְטִי, ־טִית ת	sadique
סָדִיק, סְדִיקָה ת	fragile, fissuré
סְדִיקָה (201) נ	fission *f*, fissure *f*
סָדִיר, סְדִירָה ת	régulier
צָבָא סָדִיר	armée régulière
סְדִירָה (201) נ	arrangement *m*, disposition *f*
סְדִירוּת (48) נ	régularité *f*
סַדָּן (95) ז	enclume *f*
בֵּין־הַפַּטִּישׁ וּבֵין־הַסַּדָּן	entre le marteau et l'enclume
‖ צבא (של־תותח)	bloc *m* de culasse
‖ (גזע־עץ)	tronc (d'arbre) *m*, billot *m*
סַדְנָא (—) ז ארמית	enclume *f*
סַדְנָא דְאַרְעָא חַד הוּא	c'est la même chose partout
סַדְנָה (207) נ	atelier *m*
סָדַק (303) פ״י	fendre, fissurer, fêler
‖ נִסְדַּק (389) פ״ע	être fendu, être fêlé
‖ סִדֵּק (432) פ״י	fendre, fissurer
‖ הִסְתַּדֵּק (470) פ״ע	se fendre, se fêler
‖ הִסְדִּיק (499) פ״י	fendre, fissurer, fêler
סֶדֶק (166) ז	fente *f*, fissure *f*, fêlure *f*
סִדְקִי (ר׳ ־קִים) ז	mercier *m*
סִדְקִית (—) נ	mercerie (objets) *f*
סֶדֶר (88) ז	composition (typographique) *f*
סִדֵּר (303) פ״י	arranger, disposer
מִסְפָּר סוֹדֵר	nombre ordinal
‖ נִסְדַּר (389) פ״ע	être rangé, être disposé

סֶגֶב (—) ז grandeur *f*, élévation *f*

סָגַד (303) פ״ע (לְ־) se prosterner devant

סֶגֶד (—) ז prosternation *f*, adoration *f*

סָגוֹ (ר׳ סָגוֹאוֹת) ז צמח sagoutier *m*

סְגוּי (—) ז grandeur *f*, puissance *f*

סָגוֹל (—) ז couleur violette

סֶגּוֹל (ר׳ ־לִים) ז דקדוק *ségol* (*é* bref) *m*

|| (אחד מטעמי־המקרא) *ségol* (neume)

סִגּוּל (51) ז adaptation *f*, accommodation *f*

סְגוֹלִי, ־לִית ת דקדוק paroxyton (nom) *m*

סָגוֹס (30) ז sarrau *m*, gros manteau

סִגּוּף (51) ז mortification *f*, ascétisme *m*

סִגּוּפִי, ־פִית ת ascétique

1. סְגוֹר (21) ז (מנעול) verrou *m*, serrure *f*

בהש פָּתַח סְגוֹר־לִבּוֹ épancher son coeur

2. סְגוֹר (—) ז (זהב) or pur

3. סְגוֹר (21) ז (חנית) javelot *m*

סָגוּר, סְגוּרָה ת fermé, clos, enfermé

סָגוּר וּמְסֻגָּר hermétiquement fermé

אֲסֵפָה סְגוּרָה assemblée *f* à huis clos

בהש אָדָם סָגוּר homme renfermé

|| זָהָב סָגוּר or pur

סַגִּי (—) ת ארמית grand, nombreux

סַגִּי־נְהוֹר ← נָהוֹר

|| תה״פ assez, suffisamment

לָא סַגִּי cela ne suffit pas

סַגִּיא, ־אָה ת grand

סַגִּיאוּת (48, בלי ר׳) נ grandeur *f*

סַגִּיב, ־בָה ת puissant, magnifique

סְגִידָה (201) נ prosternation *f*

|| בהש (הערצה) adoration *f*, culte *m*

סָגִיל, סְגִילָה ת adaptable

סְגִילוּת (48) נ adaptation *f*, adaptabilité *f*

סָגִין (15) ז capote *f*, vareuse *f*

סָגִיר (1) ז boucle *f*, verrou *m*, vis *f* de blocage

סְגִירָה (201) נ fermeture (action) *f*

סְגִירוּת (48, בלי ר׳) נ fermeture (état) *f*

סָגֹל, סְגֻלָּה ת violet

1. סֶגֶל (166) ז (צוות) corps *m*, cadre *m*, équipe *f*

סֶגֶל דִּיפְּלוֹמָטִי corps diplomatique

סֶגֶל־הוֹרָאָה corps enseignant

סֶגֶל־חֲבוּרָה compagnie choisie

ספורט סֶגֶל־הַנִּבְחֶרֶת équipe sélectionnée

2. סֶגֶל (166) ז או סֶגָלִית (17) נ צמח violette *f*

1. סִגֵּל (432) פ״י (התאים) adapter, accommoder

סִגֵּל לְעַצְמוֹ נֹהַג se faire une habitude

אֵינוֹ מְסֻגָּל לְהַקְשִׁיב il est incapable d'écouter

|| (אסף) thésauriser, amasser

|| הִסְתַּגֵּל (470) פ״ע s'adapter, s'assimiler

|| הִסְגִּיל (499) פ״י adapter, assimiler

2. [סגל] הִסְגִּיל (499) פ״י devenir violet

|| פ״י teindre en violet

3. [סגל] נִסְגַּל (389) פ״ע être vocalisé d'un *é* bref

|| סִגֵּל (432) פ״י vocaliser d'un *é* bref

1. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת ovale, elliptique

2. סְגַלְגַּל, ־גַּלָּה ת violacé

סְגַלְגַּלּוּת (47) נ forme ovale *ou* elliptique

סְגֻלָּה (208) נ (אוצר) trésor *m*, bien précieux

עַם־סְגֻלָּה ז peuple *m* de prédilection

יְחִידֵי־סְגֻלָּה ז״ר des hommes exceptionnels

|| (תכונה) qualité *f*, vertu *f*

|| (תרופה) remède *m*

סֶגָלוֹן (ר׳ סֶגָלוֹנִים) ז צמח jacaranda *m*

סְגֻלִּי, ־לִּית ת spécifique, caractéristique

מִשְׁקָל סְגֻלִּי poids *m* spécifique

סְגֻלִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ spécificité *f*

סַגְלָתִי, ־תִית ת sélectif

סַגְלָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ sélectivité *f*

סְגָן (88) ז adjoint *m*, suppléant *m*

סְגַן־הַכֹּהֲנִים assistant du grand prêtre

סְגַן־מְנַהֵל directeur adjoint

סְגַן־נָשִׂיא vice-président *m*

סְגַן־שַׂר sous-secrétaire *m* d'Etat

סְגַן־רֹאשׁ־הָעִיר adjoint *m* au maire

צבא סְגַן־אַלּוּף lieutenant-colonel *m*

סֶגֶן (166) ז צבא lieutenant *m*

סֶגֶן־מִשְׁנֶה sous-lieutenant *m*

סִגְנוֹן (21) ז style *m*

תּוֹרַת־הַסִּגְנוֹן נ stylistique *f*

|| (דגל) enseigne *f*

סִגְנוּן (51) ז stylisation *f*

1. סוּג, סוּגָה ת (סוטה)	égaré, détourné
סוּג־לֵב	dévoyé
2. סוּג, סוּגָה ת (מוקף)	entouré, enveloppé
סוּג בַּשּׁוֹשַׁנִּים	entouré de lis, protégé
1. סוּג (41) ז	catégorie *f*, espèce *f*, sorte *f*
(במדעי־הטבע)	genre *m*
2. סוּג (41) ז (סל)	panier *m*
סוּגָה (201) נ (גדר)	haie *f*, clôture *f*
סוּגִי, ־גִית ת	de classe, de catégorie
סוּגְיָה (202) נ	problème *m*, thème *m*
סַוְּגָן (97) ז	classificateur *m*
‖ (תיק)	classeur *m*
סוּגְפָנִי, ־נִית ת	ascétique
סוֹגֵר (132) ז (בשיר)	second hémistiche
‖ (זוגי סוֹגְרַיִם)	parenthèse *f*
סוֹגֵר צוֹמֵד	accolade *f*
סוּגַר (63) ז (כלוב)	cage *f*
‖ (זמם)	muselière *f*
1. [סוד] סָד (382) פ״י	badigeonner de chaux
‖ סִיֵּד (452) פ״י	badigeonner, chauler
‖ הִסְתַּיֵּד (470) פ״ע	se scléroser
2. [סוד] הִסְתּוֹדֵד (487) פ״ע	se concerter secrètement
סוֹד (22) ז	secret *m*
סוֹד גָּלוּי	secret de Polichinelle
בְּסוֹדֵי־סוֹדוֹת	dans le plus grand secret
סוֹד־שִׂיחַ	dialogue *m* intime
אִישׁ־סוֹדוֹ	son confident
בָּא בְּסוֹד־פּ׳	être le complice de qn
גִּלָּה סוֹדוֹת מִן־הַחֶדֶר	divulguer des secrets
שָׁמַר בְּסוֹד	garder secret
‖ (שיחה סודית)	conciliabule *m*, entretien *m*
‖ דת תּוֹרַת־הַסּוֹד נ	mystique *f*
סוּד, סוּדָה ת	badigeonné à la chaux
בּוֹר סוּד	citerne *f* étanche
סוֹדָה (—) נ כים	soude *f*
מֵי־סוֹדָה ז״ר	eau gazeuse, eau *f* de Seltz
סוֹדִי, ־דִית ת	secret
סוֹדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère secret
סוּדָן ש״פ נ (ארץ)	le Soudan
סוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת	ordinal

מִסְפָּר סוֹדֵר	nombre ordinal
סְוֶדֶר (ר׳ סְוֶדְרִים) ז	pull-over *m*, chandail *m*
סוּדָר (91) ז	écharpe *f*, châle *m*
סוּדְרָן (97) ז (אדם)	homme *m* systématique
‖ (תיק)	classeur *m*
[סוה] הִסְתַּוָּה (480) פ״ע	se camoufler, se déguiser
‖ הִסְוָה (512) פ״י	camoufler, masquer
(הסתיר)	cacher, dissimuler
סוֹהֵר, ־הֶרֶת (ר׳ ־הֲרִים, ־הֲרוֹת) ש	gardien *n* de prison, geôlier *m*
סוֹהֲרִי, ־רִית ת	carcéral
סִוּוּג (51) ז	classification *f*
סוּחָה (201) נ	fumier *m*, ordure *f*
סוֹחֲפָנִי, ־נִית ת	qui emporte tout, torrentiel
סוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש	commerçant *n*
סוֹחֵר־סוּסִים	maquignon *m*
סוֹחֵר־עֵצִים	marchand *m* de bois
צִי סוֹחֵר	marine marchande
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר	monnaie de bon aloi
סוֹחֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ	bouclier *m*
[סוט] סָט (382) פ״ע	s'écarter
‖ נָסַט (423) או נָסוֹט (431) פ״ע	être remué
‖ הֵסִיט (526) פ״י	remuer, faire bouger
סוֹטָה (ר׳ ־טוֹת) נ	femme suspecte d'adultère
סוֹיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח	soya *ou* soja *m*
[סוך] סָךְ (382) פ״י	enduire, oindre, parfumer
‖ נָסוֹךְ (431) פ״ע	être oint, être parfumé
‖ הֵסִיךְ (526) פ״י	enduire, oindre
הֵסִיךְ אֶת־רַגְלָיו ← סכך	
סוֹךְ (21) ז או סוֹכָה (201) נ	branche touffue
סוֹכֵךְ (132) ז	parasol *m*, auvent *m*
‖ (מגן)	bouclier *m*
‖ צמח	ombelle *f*
סוֹכְכוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	petite ombelle
סוֹכְכִי, ־כִית ת צמח	ombellifère
סוֹכֵן (132) ז °(מנהל)	intendant *m*, régisseur *m*
‖ (נציג)	agent *m*, représentant *m*
סוֹכֵן־בִּטּוּחַ	courtier *m* d'assurances
סוֹכֵן קוֹנְסוּלָרִי	agent consulaire
סוֹכֵן חֲשָׁאִי	agent secret
סוֹכְנוּת (ר׳ ־נֻיּוֹת) נ	agence *f*, office *m*

‖ סִדֵּר (432) פ״י	ranger, arranger, disposer
סִדֵּר שֻׁלְחָנוֹ	mettre la table
סִדֵּר אֶת־פ׳ בַּעֲבוֹדָה	trouver du travail à qn
סִדֵּר תַּקְרִית	régler un incident
(בדפוס)	composer (en typographie)
עממי סִדֵּר אֶת־פ׳	jouer un tour à qn
‖ הִסְתַּדֵּר (470) פ״ע	se ranger
הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרוֹת	s'aligner
הַסִּכְסוּךְ הִסְתַּדֵּר	le conflit s'est arrangé
(מצא סידור)	s'arranger, trouver sa place
הִסְתַּדֵּר בַּעֲבוֹדָה	trouver un travail fixe
‖ הִסְדִּיר (499) פ״י	arranger, mettre en ordre
סֵדֶר (182) ז	ordre *m*, série *f*
שָׁמַר עַל־הַסֵּדֶר	maintenir l'ordre
קָרָא לַסֵּדֶר	rappeler à l'ordre
סֵדֶר־הַדּוֹרוֹת	chronique *f*, généalogie *f*
סֵדֶר־הַיּוֹם	ordre du jour
סִדְרֵי־בְרֵאשִׁית	lois naturelles
סֵדֶר־עֲבוֹדָה	tableau *m* de service
אִי־סֵדֶר	désordre *m*
הָעֲסָקִים מִתְנַהֲלִים כְּסִדְרָם	les affaires marchent normalement
לְפִי־סֵדֶר־אָלֶף־בֵּית	par ordre alphabétique
הַכֹּל בְּסֵדֶר	tout va bien
כְּסִדְרוֹ	comme il faut, normal
צבא תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר ז״ר	exercices d'ordre serré
‖ (חיבור)	traité *m*
שִׁשָּׁה סִדְרֵי־מִשְׁנָה	les six sections de la *Michna*
‖ דת לֵיל־הַסֵּדֶר ז	la nuit de Pâque
סַדָּר (90) ז (בדפוס)	compositeur *m*
סֶדֶר (88) ז (חומר מוכן לדפוס)	composition *f*
סִדְרָה (242) נ	série *f*, suite (publication) *f*
סִדְרַת־סְפָרִים	collection *f* de livres
‖ (פרק)	section *f*
‖ צבא סִדְרַת־אִמּוּנִים	série d'exercices
סִדְרוֹן (21) ז	périodique *m*, suite *f*
סַדָּרוּת (46) נ (בדפוס)	composition *f*
סַדְּרָן (ר׳ ־נִים) ז (פקח)	huissier *m*, appariteur *m*
‖ (אוהב סדר)	homme ordonné *ou* ponctuel
סַדְּרָנוּת (46) נ	service *m* d'ordre
‖ (אהבת־סדר)	bon ordre, exactitude *f*
סַדְּרָנִי, ־נִית ת	régulateur, régulier
סַדְּרָנִית (17) נ	ouvreuse *f*
סָהֵד (סָהֲדִי; ר׳ סָהֲדִים, סָהֲדֵי־) ז	témoin *m*
סָהֲדִי בַּמְּרוֹמִים	j'en atteste les cieux
סִהֵד (435) פ״י	témoigner, attester
‖ הִסְהִיד (502) פ״י	témoigner, attester
סָהוּר, סְהוּרָה ת	éclairé par la lune, lunaire
1. סַהַר (—) ז	lune *f*
חֲצִי־סַהַר	croissant *m*, demi-lune *f*
אַגַּן־הַסַּהַר ז	pleine lune
גיאוגר הַסַּהַר הַפּוֹרֶה	le Croissant fertile
‖ הַסַּהַר (סמל־האיסלאם)	le Croissant
2. סַהַר (152) ז (דיר)	enclos *m*
סֹהַר (197, בלי ר׳) או בֵּית־סֹהַר ז	prison *m*
סַהֲרוֹן (21) ז (תכשיט)	bijou *m* en forme de lune
‖ (עוגה)	croissant (pâtisserie) *m*
סַהֲרוּרִי, ־רִית ת	somnambule
סַהֲרוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	somnambulisme *m*
סַוַּאי (62) ז צבא	camoufleur *m*
סוֹאֵן, ־אֶנֶת (ר׳ ־אֲנִים, ־אֲנוֹת) ת	bruyant
סְוָאר או סְוָר (88) ז	tas *m*, monceau *m*
סוֹבֵא, ־בֵאת (ר׳ ־בְאִים, ־בְאוֹת) ש	ivrogne *n*
סוֹבֵב (132) ז	cerceau *m*, jante *f*, corniche *f*
‖ אנטום	atlas (vertèbre) *m*
סוּבְּיֶקְטִיבִי, ־בִית ת	subjectif
סוּבְּיֶקְטִיבִיּוּת (—) נ	subjectivité *f*
סוֹבְלָנוּת (46) נ	tolérance *f*
סוֹבְלָנִי, ־נִית ת	tolérant
סוּבְּסִידְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	subvention *f*, subside *m*
סוּבֶּרֶנִי, ־נִית ת	souverain
1. [סוג] סָג (381) פ״ע	s'écarter, se détourner
‖ נָסוֹג (429) פ״ע	se retirer, reculer
דקדוק נָסוֹג אָחוֹר	recul *m* de l'accent tonique
‖ הסיג ← נָסַג	
2. [סוג] סָג (382) פ״ע (גדר)	clôturer, enclore
‖ סִיֵּג (452) פ״י	clôturer
בהש	entourer de précautions
‖ הִסְתַּיֵּג (470) פ״ע (מִן)	faire des réserves (sur)
3. סוּג (452) פ״י	assortir, classer

סוֹפְגָנִי, ־נִית ת — absorbant
סוּפָה (201) נ — tempête *f*
סוֹפִי, ־פִית ת (מוגבל) — fini
אֵין־סוֹפִי — infini
(החלטי) — définitif
(אחרון) — final, terminal, dernier
תַּחֲנָה סוֹפִית — terminus *m*
|| סוֹפִית תה"פ — définitivement, sans recours
סוֹפִיּוּת (47, בלי ר') נ — finitude *f*, limitation *f*
|| (החלטיות) — caractère définitif
סוֹפִיסְט (ר' ־טִים) ז — sophiste *m*
סוֹפִיסְטִיקָה (—) נ — sophistique *f*
סוֹפִית (ר' ־פִיּוֹת) נ דקדוק — suffixe *m*
סוֹפֵר (132) ז ° (מזכיר) — secrétaire *m*, scribe *m*
|| (מעתיק) — copiste *m*
|| (חכם) — sage *m*, savant *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים תַּרְבֶּה חָכְמָה — l'émulation fait avancer la science
דִּבְרֵי־סוֹפְרִים ז"ר — décisions *fpl* rabbiniques
|| (מחבר) — écrivain *m*, auteur *m*
שְׂכַר־סוֹפְרִים ז"ר — droits *mpl* d'auteur
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר — manier la plume
סוֹפְרוּת (45, בלי ר') נ — profession *f* de copiste
סוֹפְּרָן (—) ז מוס — soprano *m*
סוֹפְשָׁבוּעַ (—) ז — week-end *m*
סוֹצְיָלִי, ־לִית ת — social
עוֹבֶדֶת סוֹצְיָלִית — assistante sociale
סוֹצְיָלִיזְם (—) ז — socialisme *m*
סוֹצְיָלִיסְט (ר' ־טִים) ז — socialiste *m*
סוֹצְיָלִיסְטִי, ־טִית ת — socialiste
סוֹצְיוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז — sociologue *m*
סוֹצְיוֹלוֹגִי, ־גִית ת — sociologique
סוֹצְיוֹלוֹגְיָה (—) נ — sociologie *f*
סוֹקְרָטִי, ־טִית ת — socratique
סוֹקְרָטֵס ש"פ ז — Socrate *m*
סוֹקְרָנִי, ־נִית ת — scrutateur, investigateur
[סור] סָר (382) פ"ע — se détourner
סָר מִן־הַדֶּרֶךְ — quitter la route
סָר אֶל־בֵּית־פ' — descendre chez qn
בהש סָר לִבּוֹ מִן־ — se détacher de
סָר אֶל־מִשְׁמַעַת־פ' — être aux ordres de qn
|| (חדל) — cesser, disparaître
סָר כֹּחוֹ — ses forces déclinent
|| סוֹרֵר (455) פ"י — embrouiller, obstruer
|| הֵסִיר (526) פ"י (הפנה) — détourner, dévier
(סילק) — enlever, retirer, éloigner
הֵסִיר זְמַנִּית — suspendre
סוֹר (21, בלי ר') ז — nature *f*, essence *f*
|| בהש סוֹרוֹ רַע — être naturellement mauvais
חָזַר לְסוֹרוֹ — récidiver
סוֹר (41) ז חקל — sarment *m*, tige *f*
סוּר, סוּרָה ת — séparé, éloigné, exilé
סָוָר ← סַוָּאר
סַוָּר (90) ז — docker *m*, débardeur *m*
סֵוֵּר (452) פ"י — entasser, empiler
סוֹרֶג (132) או סֹרֶג (187) ז — grillage *m*, treillis *m*
סוֹרְגוּם (—) ז צמח — sorgho *m*
סוֹרְדוּט (ר' ־טִים) ז — paletot *m*
סַוָּרוּת (46, בלי ר') נ — débardage *m*
1. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר' ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת — puant, fétide
2. סוֹרֵחַ, ־רַחַת (ר' ־רְחִים, ־רְחוֹת) ת — étendu
סוּרִי, ־רִית ת — syrien
סוּרְיָה ש"פ נ (ארץ) — la Syrie
סוּרְסִי, ־סִית ת — araméen (dialecte), syriaque
סוֹרֵר, ־רֶרֶת (ר' ־רְרִים, ־רְרוֹת) ת — rebelle
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה — enfant inéducable
סוֹרְרוּת (45) נ — rébellion *f*, indocilité *f*
[סות] נָסַת (428 ת) פ"ע — être excité, être séduit
|| הֵסִית (526 ת) או הִסִּית (522 ת) פ"י — exciter, séduire
סוּת (41, ר' ־תִים או ־תוֹת) נ (לבוש) — vêtement *m*
|| בהש (מעטה) — enveloppe *f*, couverture *f*
סוֹתֵר, ־תֶרֶת (ר' ־תְרִים, ־תְרוֹת) ת — contraire
דֵּעוֹת סוֹתְרוֹת — opinions *fpl* contradictoires
סָח ← [סיח]
סְחָב (152) ז — tirage *m*, traînage *m*
סָחַב (326) פ"י — tirer, traîner, entraîner
|| עממי (משך) — faire traîner en longueur
(לקח בלי רשות) — chiper
|| נִסְחַב (397) פ"ע — être tiré, être entraîné
|| הִסְתַּחֵב (471) פ"ע — se traîner
|| הִסְחִיב (502) פ"י — tirer, traîner, entraîner

סוֹכְנוּת־יְדִיעוֹת	agence d'informations
הַסּוֹכְנוּת הַיְּהוּדִית לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל	l'Agence Juive pour la Palestine
סוֹכֶנֶת (254) נ	intendante *f*, infirmière *f*
1. סוֹל (21) ז (קוֹץ)	ronce *f*, épine *f*
2. סוֹל (—) ז מוס	sol *m*
סוֹלְדָנִי, ־נִית ת	dédaigneux
סוֹלְחָה (ר׳ ־חוֹת) נ	réconciliation *f*
סוֹלְחָן (ר׳ ־נִים) ז	personne indulgente
סוֹלְחָנוּת (46) נ	indulgence *f*
סוֹלְחָנִי, ־נִית ת	indulgent
סוֹלִידִי, ־דִית ת	solide, sérieux
סוֹלִידִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidité *f*, sérieux *m*
סוֹלִידָרִי, ־רִית ת	solidaire
סוֹלִידָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	solidarité *f*
סוּלְיָה (201) נ	semelle *f*
סוּלַיִם (265) ז״ז	pantoufles *fpl*
סוֹלְלָה (201) נ	remblai *m*, jetée *f*, banquette *f*
‖ צבא	batterie *f*
‖ חשמל	batterie, pile *f*
סוֹלֶלֶת (252) נ חשמל	batterie *f*
סוֹלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	soliste *n*
סוֹלָנוּם (—) ז צמח	solanée *f*
סוּלְפָה (ר׳ ־פוֹת) נ רפא	sulfamide *m*
סוֹלָר (—) ז	mazout *m*
[סום] נָסוֹם (431) פ״ע	devenir aveugle
סוּם, סוּמָה ת	aveugle
סוּמָא (—) ז ארמית	aveugle *m*
סוֹמֵךְ (132) ז	support *m*, appui *m*, soutien *m*
‖ טכנ סוֹמֵךְ בָּרְגִי	cric *m*
‖ דקדוק	complément *m* de nom
סוֹמְכָה (201) נ	contrefort *m*, arc-boutant *m*
°סוּמְפּוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ מוס	tympanon *m*
סָוָנָה (ר׳ ־נוֹת) נ גיאוגר	savane *f*
סוֹנָטָה (210) נ מוס	sonate *f*
סוֹנֶטָּה (208) נ	sonnet *m*
סוֹנָטִינָה (201) נ מוס	sonatine *f*
סוּנִּים (—) ז״ר דת	sunnites (secte islamique) *mpl*
סוּס (41) ז	cheval *m*
‖ (בשחמט)	cavalier *m*
סוּס אָרֹךְ משחק	saute-mouton *m*
בהש הוּא עַל־הַסּוּס	il a le pied à l'étrier
נִגְמַר לוֹ הַסּוּס	il est fini
‖ פיס כֹּחַ־סוּס ז	cheval-vapeur *m*
‖ זואול סוּס־הַיְאוֹר	hippopotame *m*
סוּסָה (201) נ	jument *f*
סוּסוֹן (21) ז	poulain *m*, poney *m*
‖ דג סוּסוֹן־הַיָּם	hippocampe *m*
סוּסִי, ־סִית ת	chevalin
סוֹעֶה, ־עָה ת	impétueux, véhément
סוּעָה (201) נ	tempête *f*, ouragan *m*
סוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עֲרִים, ־עֲרוֹת) ת	orageux
יָם סוֹעֵר	mer agitée
בהש אֲסֵפָה סוֹעֶרֶת	réunion orageuse
[סוף] סָף (382) פ״ע	finir, disparaître, périr
‖ הֵסִיף (526) פ״י	faire périr, anéantir
סוּף (—) ז צמח	jonc *m*, roseau *m*
‖ גיאוגר יַם־סוּף ז	la Mer Rouge
סוֹף (21, בלי ר׳) ז	fin *f*
מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף	du début jusqu'à la fin
סוֹפוֹ טוֹב כֻּלּוֹ טוֹב	tout est bien qui finit bien
אֵין לַדָּבָר סוֹף	cela n'en finit pas
סוֹף־דָּבָר	conclusion *f*, épilogue *m*
לְבַסּוֹף	enfin, finalement
סוֹף־סוֹף או סוֹף־כָּל־סוֹף	après tout, enfin
סוֹפוֹ לְהַצְלִיחַ	il finira par réussir
סוֹף־הָאָדָם לָמוּת	l'homme est destiné à mourir
מַה־יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ?	qu'adviendra-t-il de lui?
סוֹף־שָׁבוּעַ	fin de semaine, week-end *m*
דקדוק סוֹף־פָּסוּק	point final
‖ (קצה)	bout *m*, extrémité *f*
מִסּוֹף הָעִיר עַד־סוֹפָהּ	d'un bout à l'autre de la ville
עממי גָּר בְּסוֹף־הָעוֹלָם	habiter au bout du monde
‖ אֵין־סוֹף	infini
דת הָאֵין־סוֹף	l'Infini (Dieu) *n*
סוֹפֵג, ־פֶגֶת (ר׳ ־פְגִים, ־פְגוֹת) ת	absorbant
נְיָר סוֹפֵג	papier buvard

סְטָטִיסְט (ר' ־טִים) ז — figurant *m*

סְטָטִיסְטִי, ־טִית ת — statistique

סְטָטִיסְטִיקָה (ר' ־קוֹת) נ — statistique *f*

סְטָטִיסְטִיקָן (ר' ־נִים) ז — statisticien *m*

סְטָטִיקָה (—) נ פיס — statique *f*

סְטִיָּה (202) נ — écart *m*, déviation *f*

פיס סְטִיָּה מַגְנֶטִית — déviation magnétique

|| בהש — perversion *f*

סְטִיכִי, ־כִית ת — chaotique

סַטִּיל (־לִים) ז — navire *m* porte-missiles

סָטִין (—) ז (אריג) — satin *m*

סָטִיף, סְטִיפָה ת — grêle, variolé

סְטִיפֶּנְדְיָה (ר' ־יוֹת) נ — bourse (d'études) *f*

סְטִירָה (201) נ — coup (de la main ouverte) *m*

סְטִירַת־לֶחִי — gifle *f*, soufflet *m*

סָטִירָה (ר' ־רוֹת) נ — satire *f*

סָטִירִי, ־רִית ת — satirique

סָטִירִיקָן (ר' ־נִים) ז — auteur *m* satirique

סְטֶן (ר' ־נִים) ז צבא — mitraillette *f*

סָטַן (301 נ) פ"י — être hostile à, persécuter

|| הִסְטִין (498 נ) פ"י — accuser, calomnier

[סטף] נִסְטַף (388) פ"י — s'ouvrir, éclater

|| סִטֵּף (432) פ"י — scarifier, faire éclater

סָטַר (301) פ"י — frapper (de la main)

סָטַר לִפְ' עַל־הַלֶּחִי — donner une gifle à qn

|| נִסְטַר (388) פ"ע — recevoir une gifle

|| סִטֵּר (432) פ"י — gifler, souffleter

סִטְרָא (—) ז ארמית — côté *m*

סִטְרָא אָחֳרָא — l'adversaire (le diable) *m*

סִטְרָה (242) נ אדר — aile *f*, bas-côté *m*

סִטְרִי, ־רִית ת — latéral

חַד־סִטְרִי — à sens unique

דוּ־סִטְרִי — à deux sens (circulation)

סְטֶרֵיאוֹפוֹנִי, ־נִית ת — stéréophonique

סַטְרָן (ר' ־נִים) ז — donneur *m* de claques

סִי (—) ז מוס — si *m*

סִיאָה (ר' ־אוֹת) נ צמח — sarriette *f*

סִיב (1) ז — fibre *f*, filament *m*

סִיבִי, ־בִית ת — fibreux, filamenteux

סִיבִּיר ש"פ נ (ארץ) — la Sibérie

סִיבִית (—) נ — fibrille *f*, aggloméré *m*

סִיג (1) ז — scorie *f*, gangue *f*, rebut *m*

סְיָג (88) ז (גדר) — haie *f*, clôture *f*

|| בהש — mesure préventive, précaution *f*

סְיָג־מְהִירוּת — limite *f* de vitesse

סְיָג לַתּוֹרָה — barrière *f* autour de la *Tora*

סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה — le silence est d'or

סִיֵּג ←2. [סוג]

סִיגִית (—) נ — mâchefer *m*, laitier (de haut fourneau) *m*

סִיגָר (ר' ־רִים) ז — cigare *m*

סִיגָרִיָּה (ר' ־יּוֹת) נ — cigarette *f*

סִיד (1) ז — chaux *f*

סִיד חַי/כָּבוּי — chaux vive / éteinte

אֶבֶן־סִיד נ — calcaire *m*

סַיָּד (90) ז — badigeonneur *m*, plâtrier *m*

סִיֵּד ←1. [סוד]

סַיָּדוּת (46, בלי ר') נ — plâtrerie *f*

סִידִי, ־דִית ת — calcaire

סִידָן (—) ז כימ — calcium *m*

סִידֶּנֶת (—) נ רפא — calcinose *f*

סִיּוּג (51) ז (גידור) — clôture *f*

|| בהש (ייחוד) — mise *f* à part, réservation *f*

סִיּוּד (51) ז — badigeonnage *m*, chaulage *m*

סִיּוּט (51) ז — cauchemar *m*, obsession *f*

סִיּוּטִי, ־טִית ת — obsédant, de cauchemar

סִיּוּם (51) ז — fin *f*, conclusion *f*

חֲגִיגַת־סִיּוּם נ — cérémonie *f* de clôture

סִיוָן (—) ז — Sivân (9ème mois de l'année juive: mai/juin) *m*

סִיּוּעַ (44, בלי ר') ז — aide *f*, appui *m*, soutien *m*

|| צבא סִיּוּעַ אֲוִירִי — appui aérien

סִיּוּף (51) ז ספורט — escrime *f*

סִיּוּר (51) ז — tournée *f*, ronde *f*, excursion *f*

|| צבא — reconnaissance *f*, patrouille *f*

[סיח] סָח (386) פ"י — dire, parler

|| סוֹחַח (456) פ"י — dire, raconter

|| הֵסִיחַ (524) פ"י — dire, raconter

הֵסִיחַ לְפִי־תֻמּוֹ — parler sans penser à mal

סְיָח (88) ז — poulain *m*

סִיחָה (201) נ — entretien *m*, conversation *f*

סִיט (1) ז — empan (ancienne mesure) *m*

סחבה (216) נ — haillon *m*, chiffon *m*
סחבת (—) נ עממי — lenteur *f* bureaucratique
סחה (448) פ"י — balayer
סחוט, סחוטה ת — pressuré, épuisé, harassé
סחוי, סחויה ת — souillé, sale
סחוי (—) ז — nage *f*, natation *f*
סחוס (41) ז — cartilage *m*
סחוסי, -סית ת — cartilagineux
סחור תה"פ — autour
הלך סחור-סחור — tourner autour du pot
סחור (50) ז — commerce *m*, marchandage *m*
סחורה (201) נ — marchandise *f*
|| (מסחר) — commerce *m*
סחורנית תה"פ — tout autour, en rond
סחט (326) פ"י — pressurer, exprimer (du jus)
בהש סחט כספים — extorquer de l'argent
|| נסחט (397) פ"ע — être pressuré, être exprimé
בהש — être extorqué
|| הסתחט (471) פ"ע — se dessécher, s'épuiser
|| הסחיט (502) פ"י — soutirer, extorquer
בהש הסחיט דמעות — arracher des larmes
סחטן (ר' -נים) ז — maître-chanteur (escroc) *m*
סחטנות (46) נ — chantage *m*
סחטני, -נית ת — d'extorsion, de chantage
סחי (—) ז — balayure *f*, ordure *f*
בהש סחי ומאוס — rebut *m* méprisable
סחיבה (201) נ — tirage *m*, traînage *m*
|| עממי (גניבה) — larcin *m*
סחיט (1) ז — pulpe *f*
סחיטה (201) נ — pressurage *m*
|| בהש סחיטת-כספים — extorsion *f* de fonds
סחיף (1) ז רפא — caillot (de sang) *m*
סחיפה (201) נ — entraînement *m*
סחיר, סחירה ת בנק — négociable
סחירות (48) נ בנק — négociabilité *f*
סחיש (15) ז חקל — regain *m*
סחלב (91) ז צמח — orchidée *f*
סחף (152) ז — sédiment *m*, alluvion *f*
סחף (326) פ"י — entraîner, emporter, balayer
מטר סוחף — pluie torrentielle
|| נסחף (397) פ"ע — être entraîné, être emporté
|| סחף (435) פ"י — balayer, charrier, ravager
|| הסתחף (471) פ"ע — être submergé *ou* charrié
בהש הסתחפה שדהו — il n'a pas eu de chance
סחפת (256) נ — alluvions *fpl*, vase *f*
סחר (סחר-, סחרו; בלי ר') ז — commerce *m*
סחר-חוץ — commerce extérieur
סחר-חליפין — échange *m*, troc *m*
סחר חפשי — libre-échange *m*
עממי סחר-מכר — maquignonnage *m*, trafic *m*
סחר (326) פ"ע (סבב) — circuler, parcourir
|| (עסק במסחר) — faire du commerce
|| סחר (435) פ"ע — faire du commerce, trafiquer
|| הסתחר (471) פ"ע — faire des affaires
סחרור (41) ז — tournoiement *m*
סחרור-ראש — vertige *m*
סחרחר, -חרת (ר' -חרים, -חרות) ת — étourdi, pris de vertige
סחרחרה (204) נ — carrousel *m*
סחרחרני, -נית ת — vertigineux, étourdissant
סחרחרת (256) נ — tournoiement *m*
|| רפא — vertige *m*
סחרן (ר' -נים) ז — marchand ambulant, colporteur *m*
סחרנות (46) נ — commerce ambulant, colportage *m*
סחרר (460) פ"י — faire tournoyer
בקצב מסחרר — à un rythme vertigineux
|| הסתחרר (493) פ"ע — tournoyer
הסתחרר ראשו — la tête lui tourne
סחרת (—) נ (אבן יקרה) — agate *f*
סט (113) ז — méfait *m*, perversion *f*
סטה (353) פ"ע — s'écarter, dévier
סטה מן-הדרך — s'écarter de la route
|| בהש — se dévoyer
סטה, סטה ת — anormal, irrégulier
סטו (88) ז — colonnade *f*, portique *m*
סטואי, -אית ת — stoïque
סטודיו (ר' -יות) ז — studio *m*
סטודנט, -טית (ר' -טים, -טיות) ש — étudiant *n*
סטוף, סטופה ת — grêlé, variolé
סטטי, -טית ת — statique

סִיעָה (201) נ – groupe *m*, troupe *f*, compagnie *f*
‖ (במפלגה) – fraction *f*, groupe (parlementaire)
סִיַּעְתָּא (—) נ ארמית – aide *f*
בְּסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא – avec l'aide de Dieu
סִיעָתִי, ־תִית ת – de groupe, de fraction
סִיעָתִיּוּת (—) נ – sectarisme *m*
סַיִף (156, ר׳ סְיָפִים או סַיָּפוֹת) ז – épée *f*, sabre *m*
‖ ספורט – escrime *f*
סַיָּף (90) ז – escrimeur *m*
1. סִיֵּף (452) פ״ע (נלחם בסייף) – faire de l'escrime
‖ הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע – s'escrimer
2. סִיֵּף (452) פ״י (השמיד) – exterminer, anéantir
‖ הִסְתַּיֵּף (470) פ״ע – se terminer, disparaître
סֵיפָא (—) ז ארמית – conclusion *f*, phrase finale
סַיָּפָא (ר׳ ־פִין) ז ארמית – spadassin *m*
סַיָּפָא וְסַפְרָא – écrivain militant
סְיָפָה (ר׳ ־פוֹת) נ – fruit tardif
סִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז – siphon *m*
סַיָּפוּת (46, בלי ר׳) נ – escrime *f*
סַיְפָן (ר׳ ־נִים) ז צמח – glaïeul *m*
סִיקוּס (41) ז צמח – noeud (dans le bois) *m*
סִיקָרִי (ר׳ ־רִים) או סִיקָרִיקוֹן (ר׳ ־קִים) ז – sicaire *m*
‖ היסט (בימי בית שני) – zélote *m*
1. סִיר (1. ר׳ ־רִים או ־רוֹת) ז (קדרה) – casserole *f*, marmite *f*, pot *m*
סִיר־לַחַץ – autoclave *m*, cocotte *f*
סִיר־לַיְלָה – pot de chambre, vase *m* de nuit
סִיר־מַעֲלוֹת – porte-gamelles
סִיר־פֶּלֶא – tourtière *f*
סִיר נָפוּחַ – marmite bouillonnante
‖ בהש סִיר נָפוּחַ – tête creuse
יָשַׁב עַל־סִיר־הַבָּשָׂר – faire bonne chère
2. סִיר ← 3. סִירָה
סַיָּר (90) ז – promeneur *m*, explorateur *m*
‖ צבא – éclaireur *m*, patrouilleur *m*
סִיֵּר (452) פ״י – parcourir, explorer
צבא סִיֵּר אֶת־הַשֶּׁטַח – reconnaître le terrain
סַיָּרָאוּת (46) נ – canotage *m*, batellerie *f*
סַיָּרַאי (61) ז – batelier *m*
1. סִירָה (201) נ (כלי־שייט) – barque *f*, canot *m*

סִירַת־הַצָּלָה – canot de sauvetage
סִירַת־מָנוֹעַ – canot automobile
‖ (ליד אופנוע) – side-car *m*
‖ צמח – carène *f*
2. סִירָה (201) נ (של־העין) – iris *m*
3. סִירָה (205) נ או סִיר (1) ז צמח – pimprenelle *f*
4. סִירָה (201) ז (זוהמה) – saleté *f*, ordure *f*
סִירוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מיתול – sirène *f*
סַיָּרוּת (46) נ – reconnaissance (de terrain) *f*
סִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ – petite casserole
סַיֶּרֶת (ר׳ סַיָּרוֹת) נ צבא (ספינה) – croiseur *m*
‖ צבא – groupe *m* de reconnaissance
סָךְ (53) ז (סוכך) – écran *m*
סַךְ־שֶׁמֶשׁ – pare-soleil *m*
סַכֵּי־עֵינַיִם – oeillères *fpl*
1. סָךְ (83) ז (המון) – foule *f*, multitude *f*
עָבַר בַּסָּךְ – défiler, marcher en cortège
2. סָךְ (83) ז (סכום) – somme *f*
סַךְ־הַכֹּל – total *m*
3. סָךְ ← [סוך]
סַךְ (ר׳ סַכִּים) ז – cheville (outil) *f*
סֹךְ (144) ז (סוכה) – chaumière *f*, tente *f*
‖ (של־חיות) – repaire *m*, tanière *f*
סָכָה (347) פ״י – regarder, contempler
סִכָּה (208) נ – épingle *f*, agrafe *f*, insigne *m*
סִכַּת־בִּטָּחוֹן – épingle de sûreté
סִכַּת־רֹאשׁ – épingle à cheveux
יָשַׁב עַל־סִכּוֹת – être sur des charbons ardents
סֻכָּה (208) נ – cabane *f*, chaumière *f*, hutte *f*
‖ דת חַג־הַסֻּכּוֹת ז – fête *f* des Tabernacles
סָכוּי, סְכוּיָה ת – transparent
סִכּוּי (23) ז – perspective *f*, espoir *m*, chance *f*
אֵין כָּל־סִכּוּי – il n'y a aucune chance
סִכּוּךְ (51) ז – couverture (de branchages) *f*
סְכוֹכִית (17) נ – abat-jour *m*
סִכּוּל (51) ז – action *f* de faire échouer, échec *m*
סְכוֹלַסְטִי, ־טִית ת – scolastique
סְכוֹלַסְטִיקָה (—) נ – scolastique *f*
סְכוּם (41) ז – somme *f*, montant *m*, total *m*
סכו״ם (= סכין כף ומזלג) ז – couvert (de table) *m*
סִכּוּם (51) ז – résumé *m*, récapitulation *f*

סִיֵּט (452) פ"י — donner des cauchemars à
|| הִסְתַּיֵּט (468) פ"י — apparaître comme un cauchemar
סִיטוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז מסחר — grossiste *m*
סִיטוֹנוּת (48, בלי ר') נ — commerce *m* de gros
|| בְּסִיטוֹנוּת — en gros, en masse
סִיטוֹנִי, ־נִית ת — de gros
מְחִיר סִיטוֹנִי — prix *m* de gros
סִיכָה (201) נ (של־אדם) — onction *f*
|| (של־מכונה) — graissage *m*, lubrification *f*
סִילוֹ (ר' ־אוֹת) ז — silo *m*
סִילוֹן (21) ז — jet *m*
סִילוֹן־מַיִם — jet d'eau
|| (צינור) — tuyau *m*, canalisation *f*
|| טכנ מְנוֹעַ־סִילוֹן ז — moteur *m* à réaction
מְטוֹס־סִילוֹן ז — avion *m* à réaction
סִילִיקָט (ר' ־טִים) ז — silicate *m*
סִיֵּם (452) פ"י — terminer, finir, achever
|| הִסְתַּיֵּם (470) פ"ע — se terminer
סִימְבִּיוֹזָה (—) נ — symbiose *f*
סִימָה (201) נ — trésor *m*
סִימוּלְטָנִי, ־נִית ת — simultané
סִימוּלְטָנִיּוּת (—) נ — simultanéité *f*
סִימֶטְרִי, ־רִית ת — symétrique
סִימֶטְרִיָּה (202) נ — symétrie *f*
סִימָן (97) ז — signe *m*, marque *f*, symbole *m*, cote *f*
סִימָן מִסְחָרִי — marque de fabrique, griffe *f*
סִימָן מַיִמִי — filigrane *m*
סִימָנֵי־דְפוּס — caractères *mpl* d'imprimerie
סִימָנֵי־דַּרְגָּה — insignes *mpl* de grade
סִימָנֵי־חֶשְׁבּוֹן — signes arithmétiques
סִימָנֵי־פִּסּוּק — signes de ponctuation
סִימַן־קְרִיאָה — point *m* d'exclamation
סִימַן־שְׁאֵלָה — point d'interrogation
הֶעֱמִיד בְּסִימַן־שְׁאֵלָה — mettre en question
לֹא רָאָה סִימַן־בְּרָכָה — n'avoir pas de succès
בְּסִימָן טוֹב — à la bonne heure
תּוֹרַת־הַסִּימָנִים — sémiologie *f*
|| (פרק) — chapitre *m*
|| (הקנה או הוושט) — conduit vital

סִימַנְטִי, ־טִית ת — sémantique
סִימַנְטִיקָה (—) נ — sémantique *f*
סִימָנִיָּה (202) נ — signet *m*
סִימָנִית (17) נ — marque *f*, signe *m* graphique
סִימְפּוֹזְיוֹן (ר' ־נִים) ז — conférence *f*, colloque *m*
סִימְפוֹנִי, ־נִית ת מוס — symphonique
סִימְפוֹנְיָה (ר' ־יוֹת) נ מוס — symphonie *f*
סִימְפְּטוֹם (ר' ־מִים) ז — symptôme *m*
סִימְפְּטוֹמָטִי, ־טִית ת — symptomatique
סִיֹּמֶת (ר' סִיּוֹמוֹת) נ דקדוק — suffixe *m*
1. סִין ש"פ נ (ארץ) — la Chine
2. סִין ש"פ ז (מדבר בקרבת־סיני) — Sîn (désert) *m*
3. סִין (1) ז טכנ (בליטה) — tenon *m*
סִינוֹד (ר' ־דִים) ז דת — synode *m*
סִינוֹלוֹג (ר' ־גִים) ז — sinologue *m*
סִינוּס (ר' ־סִים) ז מתמט — sinus *m*
סִינוֹפְּטִי, ־טִית ת — synoptique
סִינוֹפְּסִיס (—) נ — tableau *m* synoptique
סִינַי ש"פ ז (הר) — le Sinaï
|| בהש (מלומד) — érudit *m*
סִינַי וְעוֹקֵר הָרִים — érudit et subtil
הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי — loi *f* d'inspiration divine
מָה עִנְיַן־שְׁמִטָּה אֵצֶל־הַר־סִינַי? — quel est le rapport?
סִינִי, ־נִית ת — chinois
סִינְכְּרוֹנִי ־נִית ת — synchronique
סִינְתֶּטִי, ־טִית ת — synthétique
1. סִיס (1) ז עוף — martinet *m*
2. סִיס (1) ז (גדיל) — frange *f*, touffe *f*, toupet *m*
סַיָּס (90) ז — palefrenier *m*, écuyer *m*
סִיֵּס (452) פ"ע — conduire des chevaux
סַיָּסוּת (46, בלי ר') נ — élevage *m* de chevaux
סִיסְמָה (207, ר' ־מוֹת או ־מָאוֹת) נ — formule *f*, devise *f*, slogan *m*
|| צבא — mot *m* de passe
סֵיסְמוֹגְרָף (ר' ־פִים) ז — sismographe *m*
סֵיסְמִי, ־מִית ת — sismique
סִיסָנִית (17) נ צמח — pâturin *m*
סִיֵּעַ (440) פ"י — aider, soutenir
|| הִסְתַּיֵּעַ (477) פ"ע — s'aider, se servir de
לֹא הִסְתַּיֵּעַ הַדָּבָר — cela n'a pas marché

סִכְּרוּר (41) ז	sucrage *m*
סֻכָּרִי, ־רִית ת	sucré
סֻכָּרִיָּה (202) נ	bonbon *m*, sucrerie *f*
סֻכָּרִיָּה עַל־מַקֵּל	sucette *f*
סַכָּרִין (—) ז	saccharine *f*
סִכֵּר (460) פ״י	sucrer
סַכֶּרֶת (—) נ רפא	diabète *m*
סָכַת (303 ת) פ״י	écouter
‖ נִסְכַּת (389 ת) פ״ע	se taire pour écouter
‖ הִסְכִּית (498 ת) פ״ע	faire attention, écouter
סֶכֶת (—) ז	audition *f*, écoute *f*
סַל (53) ז	panier *m*, corbeille *f*, sac *m* à provisions
סָלָא (444) פ״י	compenser, peser
לֹא יְסֻלֶּא בַּפָּז	inestimable, inappréciable
‖ הִסְלִיא (507) פ״י	faire pencher la balance
סְלָבִי, ־בִית ת	slave
סָלַד (301) פ״ע (נרתע)	reculer, se dérober
סָלַד מִן־הַמַּחְשָׁבָה	s'insurger contre l'idée
סָלְדָה נַפְשׁוֹ	être dégoûté, répugner à
יָד סוֹלֶדֶת	chaleur *f* qui fait reculer la main
בהש חֹטֶם סוֹלֵד	nez retroussé
‖ סִלֵּד (432) פ״ע (נרתע)	reculer, tressaillir
(שיבח)	exalter, célébrer
‖ הִסְלִיד (498) פ״י	donner la nausée à
סֶלֶד (—) ז	gloire *f*, louange *f*
1. סָלָה (353) פ״י (דחה)	repousser, rejeter
‖ סִלָּה (453) פ״י	soumettre, écraser
2. סִלָּה (453) פ״י (שקל)	peser
סֶלָה מ״ק	*séla* (mot marquant une pause)
סִלּוּד (51) ז (רתיעה)	recul *m*, tressaillement *m*
סִלּוּד־נֶפֶשׁ	dégoût *m*, répugnance *f*
‖ (שבח)	gloire *f*, louange *f*
סִלּוּל (51) ז	construction *f* d'une route
סִלּוּם (51) ז מוס	modulation *f*
סָלוֹן (ר׳ ־נִים) ז	salon *m*
סִלּוֹן או סַלּוֹן (21) ז צמח	ronce *f*
סָלוֹנִי, ־נִית ת	de salon, mondain
רִקּוּדִים סָלוֹנִיִּים	danses *fpl* par couples
סָלוּעַ, סְלוּעָה ת	rocailleux, rocheux
‖ בהש (קשה כסלע)	dur comme pierre

סָלוּף, סְלוּפָה ת מוס	faussé, faux
סִלּוּף (51) ז	altération *f*, déformation *f*
סִלּוּק (51) ז (הרחקה)	éloignement *m*, départ *m*
סִלּוּק־דַּעַת	défaillance *f* de l'esprit
סִלּוּק־שְׁכִינָה	retrait *m* de la présence divine
צבא סִלּוּק־מוֹקְשִׁים	déminage *m*
‖ בהש (מיתה)	décès *m*
‖ (פרעון)	paiement *m*, règlement *m*
סִלּוּק־חוֹב	règlement d'une dette
לִשְׁכַּת־סִלּוּקִים	chambre *f* de compensation
‖ (פיוט)	poème final
‖ (בטעמי־המקרא)	neume final
סָלַח (331) פ״י	pardonner
‖ נִסְלַח (400) פ״ע	être pardonné
‖ סִלַּח (440) פ״י	pardonner
‖ הִסְתַּלַּח (447) פ״ע	être pardonné
סַלָּח (89) ז (סלחן)	personne indulgente
‖ (מחבר־סליחות)	auteur *m* de prières pénitentielles
סַלְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme indulgent
סַלְחָנוּת (46) נ	indulgence *f*, clémence *f*
סַלְחָנִי, ־נִית ת	indulgent, clément
סָלָט (100) ז מטבח	salade *f*
סֻלְטָן (ר׳ ־נִים) ז	sultan *m*
סְלִידָה (201) נ	dégoût *m*, répugnance *f*
סָלִיחַ, סְלִיחָה ת	pardonnable
סְלִיחָה (201) נ	pardon *m*
עֲמָךְ הַסְּלִיחָה	je vous demande pardon
סְלִיחָה!	pardon!
‖ (פיוט)	prière pénitentielle
דת יְמֵי־הַסְּלִיחוֹת ז״ר	jours *mpl* de pénitence (avant le Nouvel An)
סְלִיל (1) ז	bobine *f*
‖ (בורג)	vis *f*
‖ חשמל	bobine
סְלִיל־הַשְׁרָאָה	bobine d'induction
1. סְלִילָה (201) נ	pavage *m*, terrassement *m*, construction (d'une route) *f*
2. סְלִילָה (201) נ (כריכת־חוטים) נ	enroulement *m*
3. סְלִילָה (201) נ (סל קטן)	petit panier
סְלִילוֹן (21) ז רפא	stérilet *m*

סִכּוּן (51) ז — risque *m*
סָכוּף, סְכוּפָה ת — déprimé, accablé
סִכּוּף (51) ז — tourment *m*, accablement *m*
סִכּוּר (51) ז — endiguement *m*
סִכּוּת (46) נ — pronostic *m*
סְכִיָּה (202) נ — regard *m*, vue *f*, vision *f*
|| (צפייה לעתיד) — pronostic *m*, prévision *f*
סִכְּיוֹן (38) ז — aspect *m*, vue *f*
סְכִיזוֹפְרֶנְיָה (—) נ רפא — schizophrénie *f*
סָכִים, סְכִימָה ת מתמט — intégrable
סְכִימָה (201) נ מתמט — intégration *f*
סְכֵימָה (201) נ — schéma *m*
סְכֵימָתִי, ־תִית ת — schématique
סַכִּין (1) ז״נ — couteau *m*
סַכִּין־גִּלּוּחַ — lame *f* de rasoir
סַכִּינָאוּת (46) נ — banditisme *m*
סַכִּינַאי (61) ז — tueur *m*, homme *m* de main
סְכִירָה (201) נ — endiguement *m*, barrage *m*
סְכָךְ (88) ז — toit *m* de branchages
סָכַךְ (358) פ״ע (עַל־) — couvrir, abriter
|| פ״י (כיסה בסכך) — couvrir de branchages
|| נִסְכַּךְ (389) פ״ע — être couvert de branchages
|| סִכֵּךְ (432) פ״י — couvrir de branchages
|| סוֹכֵךְ (455) פ״י — abriter, protéger
|| הִסְתּוֹכֵךְ (487) פ״ע — se couvrir, s'abriter
|| הֵסַךְ (529) פ״י — couvrir, abriter, enfermer
בהש הֵסַךְ אֶת־רַגְלָיו — faire ses besoins
סַכָּךְ (90) ז — couvreur *m*
סְכָכָה (215) נ — appentis *m*, auvent *m*, hangar *m*
1. סָכַל (308) פ״ע — être sot, agir sottement
|| נִסְכַּל (389) פ״ע — agir sottement
|| סִכֵּל (432) פ״י — rendre sot, abêtir
(ביטל) — faire échouer
|| הִסְתַּכֵּל (470) פ״ע — devenir sot, faire le sot
|| הִסְכִּיל (499) פ״ע — agir sottement
2. [סכל] הִסְתַּכֵּל (470) פ״ע — regarder, considérer
סָכָל, סְכָלָה ת — sot, insensé
סֶכֶל (166, בלי ר׳) ז — sottise *f*, bêtise *f*
סִכְלוּת (45, בלי ר׳) נ — sottise *f*, bêtise *f*
סָכַם (303) פ״י — additionner, récapituler
|| מתמט — intégrer

|| נִסְכַּם (389) פ״ע — être additionné
(בא לידי־הסכמה) — être d'accord, consentir
|| סִכֵּם (432) פ״י — totaliser, résumer, conclure
|| הִסְתַּכֵּם (470) פ״ע — se monter à, se résumer
|| הִסְכִּים (499) פ״ע — être d'accord, consentir
סֶכֶם (166) ז — somme *f*, total *m*
1. סָכַן (303 נ) פ״ע (הועיל) — être utile
|| (התאים) — être apte, être propre à
|| (שלט) סָכַן בְּפ׳ — dominer qn
|| הִסְכִּין (499 נ) פ״ע — s'habituer, être habitué
2. [סכן] נִסְכַּן (389 נ) פ״ע (היה בסכנה) — être en péril
|| סִכֵּן (432 נ) פ״י — mettre en danger, risquer
|| הִסְתַּכֵּן (470 נ) פ״ע — courir un danger, se risquer
סַכָּנָה (222) נ — danger *m*, péril *m*
סַכָּנַת־נְפָשׁוֹת — danger mortel
סִכְסוּךְ (41) ז (ריב) — conflit *m*, litige *m*
סִכְסוּךְ־עֲבוֹדָה — conflit professionnel
|| (סיבוך) — complication *f*
סִכְסוּכֵי־אַהֲבָה — méandres *mpl* de l'amour
סִכְסֵךְ (406) פ״י (עורר ריב) — exciter, provoquer
סִכְסֵךְ בֵּין — provoquer une brouille entre
|| (סיבך) — embrouiller, enchevêtrer
|| הִסְתַּכְסֵךְ (493) פ״ע — se brouiller, se disputer
(הסתבך) — s'embrouiller, s'enchevêtrer
סַכְסְכָן (ר׳ ־נִים) ז — semeur *m* de discorde
סַכְסְכָנוּת (46) נ — intrigues *fpl*, machination *f*
סַכְסְכָנִי, ־נִית ת — intrigant, provocant
סַכְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — esprit confus
סִכֵּף (303) פ״י — affaiblir, maltraiter
1. סָכַר (303) פ״י — fermer, obstruer, endiguer
|| נִסְכַּר (389) פ״ע — être fermé, être bouché
|| סִכֵּר (432) פ״י — enfermer, emprisonner
|| הִסְתַּכֵּר (470) פ״ע — être fermé, être assiégé
2. ° סָכַר ← שָׂכַר
סֶכֶר (166) ז — digue *f*, barrage *m*, écluse *f*
סַכָּר (90) ז — constructeur *m* de digues
סֻכָּר (נס׳ סֻכַּר־) ז — sucre *m*
סֻכַּר גְּבִישִׁי — sucre en morceaux
סֻכַּר דַּק — sucre en poudre
סֻכַּר־עֲנָבִים — sucre de raisin, glucose *m*

|| הִסְלִיק (498) פ״י צבא — cacher (des armes)
סְלַק (נ׳ סָלְקָא) פ״ע ארמית — monter, surgir
סָלְקָא דַּעְתָּךְ — l'idée te vient à l'esprit
סַלְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ מוס — bécarre *m*
סֶלֶקְטִיבִי, ־בִית ת — sélectif
סֶלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sélectivité *f*
סִלְקָנִית (17) נ מטבח — soupe *f* de betteraves
סֹלֶת (187, ר׳ סְלָתוֹת, סָלְתוֹת־) נ — fleur *f* de farine
גְּרִיסֵי־סֹלֶת ז״ר — semoule *f*
|| בהש (מבחר) — élite *f*, crème *f*
סָלְתָּהּ וְשַׁמְנָהּ שֶׁל־הָעִיר — la fine fleur de la ville
סַלָּת (90) ז — meunier *m*, tamiseur *m* de farine
סִלֵּת (432 ת) פ״י — tamiser, passer au crible
|| בהש (בחר) — sélectionner, choisir
סַלְתָּנִית או סָלְתָנִית (17) נ דג — sprat *m*
סַם (53) ז (בושם) — parfum *m*, aromate *m*
|| (חומר משפיע) — drogue *f*
סַם־חַיִּים — élixir *m* de vie
סַם־מַרְפֵּא — médicament *m*, remède *m*
סַם־מָוֶת — poison *m*
סַם שֶׁכְּנֶגֶד — contrepoison *m*, antidote *m*
סַמִּים מְשַׁכְּרִים — stupéfiants *mpl*, drogues *fpl*
הִתְמַסֵּר לְסַמִּים — se droguer
|| (נוזל לצבע) — teinture *f*
[סמא] נִסְמָא (403) פ״ע — devenir aveugle
|| סִמֵּא (444) או סִמָּה (453) פ״י — aveugler, éblouir
בהש סִמֵּא אֶת־הָעֵינַיִם — jeter de la poudre aux yeux
|| הִסְתַּמֵּא (487) פ״ע — devenir aveugle
סִמָּאוֹן (38) ז — cécité *f*, aveuglement *m*
סַמָּאֵל ש״פ ז — Samael (ange de la mort) *m*
סַמְבּוּק (41) ז צמח — sureau *m*, hièble *f*
סְמָדַר (נס׳ סִמְדַר־; בלי ר׳) ז צמח — bourgeon *m*
סִמָּה ← [סמא]
סָמוֹבָר (97) ז — samovar *m*, bouilloire *f* à thé
סָמוּט ← סָמֶט
סָמוּי, סְמוּיָה ת (עיוור) — aveugle
|| (נעלם) — invisible, caché, secret
סָמוּי מִן־הָעַיִן — imperceptible à l'oeil
יְצוּא סָמוּי — exportation *f* invisible
נוֹסֵעַ סָמוּי — passager clandestin

סִמּוּי (51) ז — aveuglement *m*, éblouissement *m*
סָמוֹךְ (31) ז או סָמוֹכָה (203) נ — support *m*, étai *m*
|| (של־עץ) — tuteur *m*, échalas *m*
סָמוּךְ, סְמוּכָה ת (נשען) — appuyé
הָיָה סָמוּךְ עַל־שֻׁלְחַן־פ׳ — être à la charge de qn
||(איתן) — ferme, assuré
סָמוּךְ וּבָטוּחַ — sûr et certain
|| (קרוב) — contigu, attenant
סָמוּךְ לְבֵיתוֹ — près de sa maison
סָמוּךְ לַחֲשֵׁכָה — peu avant la nuit
סָמוּךְ וְנִרְאֶה — proche et à portée de vue
|| (מוסמך) — autorisé, compétent
|| סְמוּכִים ז״ר — analogie *f*, contexte *m*
סִמּוּכִים (51) ז״ר — référence *f*, preuve *f*, appui *m*
מָצָא סִמּוּכִים לִדְבָרָיו — fonder ses assertions
סִמּוּל (51) ז — symbolisation *f*
|| (בסידור־תיקים) — cotation *f*
סָמוּם (ר׳ ־מִים) ז (סופת־חול) — tempête *f* de sable, simoun *m*
סִמּוּם (51) ז — intoxication *f*, dopage *m*
סִמּוּן (51) ז — marquage *m*, signalement *m*
סָמוּק, סְמוּקָה ת — rouge, écarlate
סִמּוּק (51) — rougissement *m*, rougeur *f*
סְמוֹקִינְג (ר׳ ־גים) ז — smoking *m*
סָמוּר, סְמוּרָה ת — raide, hérissé, dressé
סַמּוּר (ר׳ ־רִים) ז זואול — putois marbré
סִמּוּר (51) ז — clouage *m*, cloutage *m*
|| (הזדקפות) — hérissement *m*
סֶמֶט (166) ז — furoncle *m*
סָמֶט או סָמוּט (—) ז (אריג) — velours *m*
1. סִמְטָה (207, ר׳ גם סִמְטָאוֹת) נ — ruelle *f*
2. סִמְטָה (242) נ רפא — furoncle *m*
סַמֶּטֶת (—) ר רפא — furonculose *f*
סַמִּי (—) פ״י ארמית — effacer, abolir, annuler
סַמִּי מִכָּאן — supprime, laisse de côté
סָמִיד (15) ז — fleur *f* de farine
סַמְיוּת (45, בלי ר׳) נ — aveuglement *m*, cécité *f*
בהש סַמְיוּת־לֵב — insensibilité *f*
סָמִיךְ, סְמִיכָה ת — épais, dense, compact, dru
סְמִיכָה (201) נ — support *m*, soutènement *m*
|| דת (הנחת־יד) — imposition *f* des mains

סְלִילוֹנִית (17) נ חשמל — solénoïde *m*
סְלִילִי, ־לִית ת — spiral
סְלִיפָה (201) נ — altération *f*, falsification *f*
סְלִיק (1) ז צבא — cachette (d'armes) *f*
1. סָלַל (358) פ״י (כביש) — remblayer, paver, construire (une route)
בהש סָלַל אֶת־הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־ — frayer un chemin à
בַּדֶּרֶךְ הַסְּלוּלָה — par les chemins battus
|| (דחס) — fouler aux pieds, piétiner
|| °(רומם) — exalter, glorifier
|| נִסְלַל (388) פ״ע — être remblayé, être pavé
|| הִסְתּוֹלֵל (487) פ״ע (בְּ־) — fouler aux pieds
(התרברב) — se vanter, être arrogant
|| הִסְלִיל (498) פ״י — niveler, frayer (une route)
(הדריך) — guider, conduire
2. סָלַל (358) פ״י — enrouler, embobiner
3. [סלל] סוֹלֵל (455) פ״י (חיכך) — frotter
סְלֶם (—) ז — chelem (au bridge) *m*
סִלֵּם (432) פ״י מוס — moduler
|| הִסְלִים (498) פ״י — escalader
סֻלָּם (95, ר׳ ־מוֹת) ז — échelle *f*
בהש סֻלַּם־הַהַצְלָחָה — échelons *mpl* du succès
|| (הדרגה) — gradation *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת — ordre *m* de priorité
|| מוס סֻלַּם־הַקּוֹלוֹת — gamme *f*
סֻלָּם כְּרוֹמָטִי — gamme chromatique
|| גיאוגר סֻלְּמוֹת שֶׁל־צוֹר — les Echelles *fpl* de Tyr
סַלְמוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג — saumon *m*
סָלָמִי (—) ז מטבח — salami (saucisson) *m*
סַלָּמַנְדְּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ זואול — salamandre *f*
סַלֶּמֶת (251) נ — chariot *m* à ridelles
סִלֵּן (432 נ) פ״י — projeter (un liquide)
סְלֶנְג (—) ז — argot *m*
סֶלֶנְיוּם (—) ז כים — sélénium *m*
סִלְסוּל (41) ז (עשיית־תלתלים) — ondulation *f*
סִלְסוּל תְּמִידִי — permanente *f*
|| מוס — trille *m*
|| (יומרה) — distinction *f*, prétention *f*
סִלְסֵל (460) פ״י — onduler, friser, boucler
|| מוס — triller
סִלְסֵל בִּגְרוֹנוֹ — faire des trilles en chantant
|| (רומם) — exalter, glorifier
|| הִסְתַּלְסֵל (493) פ״ע — s'onduler
|| מוס — être modulé (chant)
בהש (התנשא) — se vanter, s'enorgueillir
סַלְסָלָה (222, ר׳ ־סָלוֹת או ־סָלָאוֹת) נ — mousseline *f*
סַלְסִלָּה (208) נ (סל קטן) — petit panier
|| (ענף רך) — sarment *m*, rameau *m*
סַלְסֹלֶת (256) נ — ondulation *f*
סֶלַע (176) ז — rocher *m*, roche *f*, roc *m*
בהש סֶלַע־הַמַּחְלֹקֶת — pomme *f* de discorde
|| (מטבע קדום) — *séla* (ancienne monnaie) *m*
סִלֵּעַ (440) פ״י — pétrifier, fossiliser
|| הִסְתַּלֵּעַ (477) פ״ע — se pétrifier, se fossiliser
סַלְעוּת (45) נ — nature rocheuse
סַלְעִי, ־עִית ת — rocailleux, rocheux
סַלְעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — nature rocheuse
סַלְעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ עוף — traquet *m*
סִלְעֵם (462) פ״י — détruire, anéantir
סָלְעָם (—) ז חרק — espèce *f* de sauterelles
סֶלֶף (165) ז — fraude *f*, falsification *f*
|| מוס — fausse note
סִלֵּף (432) פ״י — fausser, déformer, dénaturer
|| מוס — chanter faux
|| הִסְתַּלֵּף (470) פ״ע — se déformer, être altéré
סַלְפִּיד (1) ז — trompette *f*
סַלְפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ מוס — fausset *m*
סַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — faussaire *n*
סַלְפָנוּת (46) נ — falsification *f*, fausseté *f*
סַלְפָנִי, ־נִית ת — faux, menteur, hypocrite
סֶלֶק (166) ז צמח — betterave *f*
סֶלֶק־סֻכָּר — betterave sucrière
סֶלֶק־בְּהֵמוֹת — betterave fourragère
סִלֵּק (437) פ״י (הסיר) — écarter, enlever, supprimer
יָדַי מְסֻלָּקוֹת מִן־ — je me désintéresse de
|| (פרע) סִלֵּק חוֹב — payer une dette
|| הִסְתַּלֵּק (470) פ״ע — s'éloigner, se retirer
בהש (מת) — décéder
(ויתר) — renoncer, se désister
הִסְתַּלֵּק מֵהַצָּעָתוֹ — renoncer à sa proposition

סֶמֶסְטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	semestre *m*
1. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז אנטום	bronche *f*
2. סִמְפּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז משפט	codicille *m*
סִמְפּוֹנוֹן (ר׳ ־נִים) ז אנטום	bronchiole *f*
סֶמָפוֹר (ר׳ ־רִים) ז	sémaphore *m*
סָמַק (307) פ״ע	rougir
‖ סִמֵּק (432) פ״י	faire rougir
‖ הִסְתַּמֵּק (470) פ״ע	rougir, devenir rouge
‖ הִסְמִיק (498) פ״ע	rougir
פ״י	faire rougir
סֹמֶק (192, בלי ר׳) ז	rougeur *f*
סָמֹק, ־קָה ת	rouge, écarlate
סָמַר (307) פ״ע	se dresser, se hérisser
‖ סִמֵּר (432) פ״י (חיזק במסמרים)	clouer
(היקשה)	faire dresser, raidir
‖ הִסְתַּמֵּר (470) פ״ע	se dresser, se raidir
הסתמרו שַׂעֲרוֹתָיו	ses cheveux se hérissèrent
(פחד)	s'effrayer
‖ הִסְמִיר (498) פ״י	clouer
סָמָר (105) ז צמח	jonc *m*
סָמֵר, סְמֵרָה ת	hérissé, à poil raide
סִמְרוּר (51) ז	rivure *f*, rivetage *m*
סְמַרְטוּט (41) ז	chiffon *m*, torchon *m*
‖ עממי	loque (homme sans caractère) *f*
סְמַרְטוּטִי, ־טִית ת	crasseux, sordide
סְמַרְטוּטָר (ר׳ ־רִים) ז	chiffonnier *m*
סִמַּרְמֹרֶת (256) נ	frisson *m*, chair *f* de poule
סִמְרֵר (460) פ״י (חיבר במסמרים)	river, riveter
‖ (הרטיט)	faire frissonner
סְנָאִי (ר׳ ־אִים) ז זואול	écureuil *m*
סַנְבּוּס (ר׳ ־סִים) ז	bonnet (de femme) *m*
סַנֵּגוֹר (ר׳ ־רִים) ז	défenseur *m*, avocat *m*
סִנְגּוּר (51) ז	plaidoyer (en faveur de qn) *m*
סַנֵּגוֹרְיָה (202) נ	défense (d'un accusé) *f*
לִמֵּד סַנֵּגוֹרְיָה עַל־	plaider en faveur de
סִנְגֵּר (460) פ״ע (עַל־)	défendre (en justice), plaider pour
1. סַנְדָּל (91) ז (נעל)	sandale *f*
‖ סכנ סַנְדַּל־בֶּלֶם	sabot *m* de frein
סַנְדַּל־דֶּנְוֶר	sabot de Denver
2. סַנְדָּל (91) ז דג	sole *f*

‖ בהש (נפל)	avorton *m*
סִנְדֵּל (460) פ״י	chausser (de sandales)
(סוס)	ferrer (un cheval)
‖ (מכונית)	bloquer au sabot de Denver
סַנְדָּלִית (17) נ זואול	paramécie *f*
סַנְדְּלָר (97) ז	cordonnier *m*
סַנְדְּלָרוּת (46) נ	cordonnerie (métier) *f*
סַנְדְּלָרִיָּה (202) נ	cordonnerie (atelier) *f*
סַנְדָּק (91) ז	parrain *m*
סִנְדֵּק (460) פ״ע	être parrain, parrainer
סַנְדְּקָאוּת או סַנְדָּקוּת (46) נ	parrainage *m*
סְנֶה (ר׳ סְנָאִים) ז צמח	buisson *m* d'épines
סַנְהֶדְרִין (ר׳ ־דְרָאוֹת) נ	sanhédrin (tribunal rabbinique) *m*
סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה	grand sanhédrin
סְנוֹב (ר׳ ־בִּים) ז	snob *m*, poseur *m*
סְנוֹבִּי, ־בִּית ת	prétentieux, poseur
סְנוֹבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	snobisme *m*
סִנְווּר (51) ז	aveuglement *m*, éblouissement *m*
סִנּוּן (51) ז	filtrage *m*
בַּד־סִנּוּן ז	étamine *f*
סְנוּנִית (17) נ עוף	hirondelle *f*
סִנּוּף (51) ז	affiliation *f*
סִנּוּק (51) ז	pression *f*, accablement *m*
סְנוֹקֶרֶת (252) נ	coup *m* de poing
סְנוֹר ← סָנָר	
סִנְוֵר (460) פ״י	aveugler, éblouir
‖ הִסְתַּנְוֵר (493) פ״י	être aveuglé, être ébloui
סַנְוֵרִים (—) ז״ר	aveuglement *m*, cécité *f*
סַנְוֶרֶת (252) נ	mézail *m*, visière *f*
סָנַט (301) פ״י (בְּ־)	se moquer, railler, agacer
‖ סִנֵּט (432) פ״ע	railler, ricaner
סֶנָט (ר׳ ־טִים) ז	sénat *m*
סֶנָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	sénateur *m*
סָנָטוֹרְיוּם (ר׳ ־מִים) ז	sanatorium *m*
סֶנְטִיגְרַם (ר׳ ־מִים) ז	centigramme *m*
סֶנְטִילִיטֶר (ר׳ ־טְרִים) ז	centilitre *m*
סֶנְטִימֶטֶר (ר׳ ־מֶטְרִים) ז	centimètre *m*
סֶנְטִימֶנְטָלִי, ־לִית ת	sentimental
סַנָּטָר (91) ז	garde *m* champêtre
סַנְטֵר (113) ז	menton *m*

סְמִיכָה לְרַבָּנוּת — ordination *f* au rabbinat
|| (הסמכה) — autorisation *f*, promotion *f*
|| (קירבה) — contiguïté *f*, proximité *f*
סְמִיכוּת (48) נ (היתר־הוראה) — ordination *f*
|| (קירבה) — contiguïté *f*, proximité *f*
סְמִיכוּת־פָּרָשִׁיּוֹת — coïncidence *f*
סְמִיכוּת־רַעְיוֹנוֹת — association *f* d'idées
בִּסְמִיכוּת לְ־ — près de, à proximité de
|| (צפיפות) — densité *f*
|| דקדוק — état construit
סֶמִינָר (ר׳ ־רים) או ־נָרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — séminaire *m*
|| (באוניברסיטה) — travaux *mpl* pratiques
סֶמִינָרְיוֹנִי, ־נִית ת — de séminaire *m*
עֲבוֹדָה סֶמִינָרְיוֹנִית — mémoire (d'étudiant) *m*
סְמִיקוּת (48, בלי ר׳) נ — rougeur *f*
סָמִיר, סְמִירָה ת — hérissé, au poil raide
סָמַךְ (301) פ״י (תמך) — appuyer, soutenir
|| (הניח) סָמַךְ יָדוֹ — poser la main
בהש סָמַךְ יָדוֹ עַל־ — approuver, agréer
|| (אישר להוראה) — autoriser, promouvoir
סָמַךְ אֶת־פ׳ לְרַבָּנוּת — nommer qn rabbin
|| (הצמיד) — placer à côté, accoler, juxtaposer
סָמַךְ סֻכָּה לַכֹּתֶל — adosser une cabane au mur
|| פ״ע סָמַךְ עַל־ — se fonder sur
בהש (בטח) — se fier à, compter sur
אֵין סוֹמְכִים עַל־הַנֵּס — il ne faut pas compter sur un miracle
|| (התקרב) — s'approcher
|| נִסְמַךְ (388) פ״ע (נשען) — s'appuyer
(בטח) נִסְמַךְ עַל־ — se fier à, se reposer sur
(קיבל סמיכה להוראה) — être promu rabbin
(הוצמד) — être placé à côté
(התעבה) — devenir dense, s'épaissir
דקדוק — être suivi d'un complément de nom
|| סִמֵּךְ (432) פ״י — soutenir, réconforter
|| הִסְתַּמֵּךְ (470) פ״ע — s'appuyer, se fonder
בְּהִסְתַּמֵּךְ עַל־ — en se basant sur
|| הִסְמִיךְ (498) פ״י — autoriser, donner mandat à
(הצמיד) — placer à côté, accoler
(עשה לסמיך) — rendre dense, épaissir
סֹמֶךְ (נס׳ סְמַךְ־, בלי ר׳) ז — appui *m*, soutien *m*
בֶּן־סֶמֶךְ ז — homme compétent, expert *m*
|| (אסמכתא) — référence *f*
עַל־סְמַךְ־ — sur la base de
סָמֶךְ (—) נ — *samekh* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
סָמְכָא (—) ז ארמית — appui *m*, soutien *m*
בַּר־סָמְכָא ז — homme compétent, expert *m*
סַמְכוּת (45) נ — autorité *f*, compétence *f*
סֵמֶל (182) ז — emblème *m*, enseigne *f*, blason *m*
סֵמֶל מִסְחָרִי — marque *f* de fabrique
|| (מופת) — symbole *m*
||° (צלם) — image *f*, idole *f*
סַמָּל (90) ז צבא — sergent *m*
סַמָּל רִאשׁוֹן — sergent-chef *m*
רַב־סַמָּל — adjudant *m*
רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן — adjudant-chef *m*
סַמָּל אַפְסְנַאי — sergent fourrier
סִמֵּל (432) פ״י — symboliser
|| הִסְתַּמֵּל (470) פ״ע — s'exprimer par symbole
|| הִסְמִיל (498) פ״י — marquer, coter (un dossier), coder
סִמְלוֹן (21) ז — harnais *m*, collier *m*
סִמְלִי, ־לִית ת — symbolique
סִמְלִיּוּת (48, בלי ר׳) נ — caractère *m* symbolique
סַמֶּלֶת (251) נ צבא — sergente *f*
סִמֵּם (432) פ״י — intoxiquer, droguer
|| הִסְתַּמֵּם (470) פ״ע — s'intoxiquer, se droguer
סְמָמִית (17) נ זואול — gecko *m*
סַמְמָן (97) ז — épice *f*
|| בהש — ingrédient *m*
1. **סַמָּן** (90) ז (סממן) — épice *f*
2. **סַמָּן, ־נִית** (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — marqueur *n*
|| צבא — pivot *m*
[סמן] נִסְמַן (388 ג) פ״ע — être marqué d'un signe
|| סִמֵּן (432 ג) פ״י — marquer d'un signe, faire signe
|| הִסְתַּמֵּן (470 ג) פ״ע — se dessiner, s'esquisser
סֵמַנְטִי, ־טִית ת — sémantique
סֵמַנְטִיקָה (—) נ — sémantique *f*
סַמַנְכָּ״ל (83) ז (= סגן־מנהל כללי) — sous-directeur général

‖ (חילק לסעיפים) — diviser en paragraphes
‖ טכנ (קו־חשמל או ־טלפון) — brancher
‖ הִסְתָּעֵף (475) פ"ע — se ramifier, se diviser
‖ הִסְעִיף (502) פ"י — pousser des branches
סְעָפָה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סְעֶפֶת (—) נ — tubulure *f*, collecteur *m*
סַעַר (152) ז — tempête *f*, ouragan *m*
‖ צבא פְּלֻגּוֹת־סַעַר נ"ר — troupes *fpl* d'assaut
רוֹבֵה־סַעַר ז — fusil-mitrailleur *m*
סָעַר (326) פ"ע — être orageux, être agité
‖ נִסְעַר (397) פ"ע — être bouleversé, être ému
‖ סֵעֵר (438) פ"י — disperser, éparpiller
‖ הִסְתָּעֵר (475) פ"ע — se déchaîner
צבא — monter à l'assaut
‖ הִסְעִיר (502) פ"י — agiter, exciter
הִסְעִיר אֶת־הָרוּחוֹת — exciter les esprits
יְדִיעָה מַסְעִירָה — nouvelle bouleversante
סְעָרָה (216) נ — tempête *f*
‖ בהש (התרגשות) — agitation *f*, tumulte *m*
‖ צבא — assaut *m*
כָּבַשׁ בִּסְעָרָה — prendre d'assaut
סַעֲרָנוּת (46) נ — impétuosité *f*, fougue *f*
סַעֲרָנִי, ־נִית ת — impétueux, fougueux
1. **סַף** (55) ז (מיפתן) — seuil *m*
סַף־הַחַלּוֹן — appui *m* de la fenêtre
אַמּוֹת־הַסִּפִּים נ"ר — montants *mpl* du portail
שׁוֹמֵר־הַסַּף — portier *m*, huissier *m*
בהש עַל־סַף־הַמָּוֶת — au seuil de la mort
דָּחָה עַל־הַסַּף — rejeter d'emblée
‖ פסיכ סַף־הַהַכָּרָה — seuil de la conscience
מִתַּחַת לַסַּף — subliminal
2. **סַף** (55) ז (ספל) — coupe *f*, bassin *m*
סַף ← [סוּף]
סְפָא (—) פ"ע ארמית — craindre
‖ אִסְתְּפִי (—) פ"ע — craindre, avoir peur
לוּלֵא דְּמִיסְתְּפֵינָא — si j'osais
סָפַג (303) פ"י — absorber, s'imbiber de
נְיָר סוֹפֵג — papier buvard
בהש סָפַג מַכּוֹת — encaisser des coups
‖ נִסְפַּג (389) פ"ע — être absorbé
‖ סִפֵּג (432) פ"י — sécher, essuyer, éponger
‖ הִסְתַּפֵּג (470) פ"ע — se sécher, s'essuyer
בהש (חדר) — être absorbé, pénétrer
‖ הִסְפִּיג (499) פ"י — sécher, essuyer
בהש (החדיר) — imprégner, faire pénétrer
סַפָּג (51) ז — baigneur (employé de bains) *m*
‖ טכנ סַפַּג־זַעֲזוּעִים — amortisseur *m*
סְפִגּוֹגִי, ־גִית ת — absorbant, spongieux
סֻפְגָּן (91) ז או **סֻפְגָּנִיָּה** (202) נ — beignet *m*, pet-de-nonne *m*
סְפַגְנִי, ־נִית ת — absorbant, spongieux
סָפַד (303) פ"ע — être en deuil, se lamenter
‖ נִסְפַּד (389) פ"ע — être pleuré (après sa mort)
‖ הִסְפִּיד (499) פ"י — faire l'éloge funèbre de
סֶפֶד (165, בלי ר׳) ז — lamentation *f*, complainte *f*
סַפְדָן (97) ז — orateur *m* funèbre, nécrologue *m*
סַפְדָנוּת (46) נ — éloquence *f* funèbre
1. **סָפָה** (347) פ"ע (כלה) — périr, disparaître
‖ פ"י — faire périr, anéantir
‖ נִסְפָּה (408) פ"ע — périr, disparaître
נִסְפָּה בַּקְּרָב — tomber au combat
2. **סָפָה** (347) פ"י (הוסיף) — joindre, ajouter
‖ הִסְפָּה (508) פ"י — ajouter, accumuler
סַפָּה (208) נ — canapé *m*, divan *m*, sofa *m*
סִפָּה (208) נ — coupe *f*, bassin *m*
סְפוֹג (21) ז — éponge *f*
סָפוּג, סְפוּגָה ת — imbibé, imprégné, saturé
סִפּוּג (51) ז — essuyage *m*, absorption *f*
סְפוֹגִי, ־גִית ת — spongieux
סְפוֹגִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spongiosité *f*
סִפּוּחַ (9) ז (של־אנשים) — cooptation *f*
(של שטח) — annexion *f*
1. **סָפוּן**, סְפוּנָה ת (מכוסה) — couvert
‖ (צפון) — caché, latent
‖ (סגור) — enfermé, retiré
2. **סָפוּן**, סְפוּנָה ת (נכבד) — considéré, estimé
סִפּוּן (51) ז (תיקרה) — plafond *m*, toit *m*
‖ (של־אנייה) — pont (d'un navire) *m*
סַפּוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — homme *m* de pont
סְפוֹנְטָנִי, ־נִית ת — spontané
סְפוֹנְטָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — spontanéité *f*
סָפוּף (51) ז — fruits tardifs

סַנְטְרָנִי, ־נִית ת | prognathe, au menton saillant
סְנִיטָה (201) נ | raillerie *f*, agacerie *f*
סָנִיטָר (ר׳ ־רים) ז | infirmier *m*
סָנִיטָרִי, ־רִית ת | sanitaire
סָנִין, סְנִינָה ת | filtrable
סְנִיף (1) ז | succursale *f*
‖ (נספח) | annexe *f*, supplément *m*
סְנִיקָה (201) נ | débit (d'eau) *m*, aspiration *f*
סִנְכְּרוּן (51) ז | synchronisation *f*
סִנְכְּרֵן (460 נ) פ״י | synchroniser
סִנֵּן (432 נ) פ״י | filtrer, passer (un liquide)
בהש סִנֵּן בֵּין־שִׁנָּיו | murmurer entre ses dents
‖ הִסְתַּנֵּן (470 נ) פ״ע | être filtré, s'infiltrer
צבא | s'infiltrer
סַנָּן (166) ז | filtrat *m*
סַנֶּנֶת (251) ז | passoire *f* à légumes
סַנְסָן (55) ז | rameau, régime (de fruits) *m*
סִנְסֵן (460 נ) פ״י | zézayer
סֶנְסַצְיוֹנִי, ־נִית ת | sensationnel
סַנְסְקְרִיט (—) ז | sanscrit *m*
סָנַף (301) פ״י | adjoindre, annexer
‖ סִנֵּף (432) פ״י | affilier
‖ הִסְתַּנֵּף (470) פ״ע | s'affilier, être affilié
סְנַפִּיר (1) ז | nageoire *f*
סָנַק (301) פ״י | pousser, repousser
‖ (מים) | refouler
‖ (הקיש) | claquer (des doigts)
‖ סִנֵּק (432) פ״י | repousser, refouler, cogner
סַנְקְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (אישור) | approbation *f*
‖ (פעולת־עונש) | sanction *f*, représailles *fpl*
סִנְקֵר (460) פ״י | donner un coup de poing à
סִנָּר (95) או סִנּוֹר (21) ז | tablier *m*
סִנַּר־עֲבוֹדָה | sarrau *m*
סִנֵּר (432) פ״י | revêtir d'un tablier
‖ הִסְתַּנֵּר (470) פ״ע | mettre un tablier
סִנְתֵּז (458) פ״י | synthétiser
סָס (88) ז | teigne *f*, mite *f*
סַסְגּוֹן (21) ז | bigarrure *f*, bariolure *f*
סִסְגּוּן (51) ז | bariolage *m*
סַסְגּוֹנִי, ־נִית ת | bigarré, bariolé, multicolore
סַסְגּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | bigarrure *f*
סִסְגֵּן (460 נ) פ״י | barioler, colorier
סַסְקוֹלִי, ־לִית ת | polyphonique, à voix multiples
סַעַד (152) ז | aide *f*, assistance *f*
מִשְׂרַד־הַסַּעַד ז | ministère *m* de l'assistance sociale
מְדִינַת־סַעַד נ | Etat-providence *m*
‖ (אסמכתא) | référence *f*, argument *m*
הֵבִיא סַעַד לִדְבָרָיו | trouver un argument en faveur de sa thèse
סָעַד (326) פ״י (תמך) | soutenir, aider, assister
סָעַד אֶת־לִבּוֹ | se restaurer
‖ פ״ע (אכל) | prendre un repas
‖ נִסְעַד (397) פ״ע | être soutenu, être aidé
‖ סִעֵד (435) פ״י | aider, assister
‖ הִסְעִיד (502) פ״י | offrir *ou* servir un repas à
סִעוּד (50) ז | assistance *f*, soins médicaux
סְעוּדָה (201) נ | repas *m*
סְעוּדַת־לַיְלָה | souper *m*
סְעוּדַת־עֲרַאי | repas pris sur le pouce, casse-croûte *m*
סְעוּדַת־מְלָכִים | festin royal
סְעוּדַת־מִצְוָה | repas rituel
(בנצרות) הַסְּעוּדָה הָאַחֲרוֹנָה | la Cène
סִעוּף (50) ז (קיצוץ) | ébranchage *m*
‖ בהש (פיצול) | ramification *f*, division *f*
סָעוּר, סְעוּרָה ת | agité, orageux
סְעִיף (15) ז (ענף) | branche *f*, rameau *m*
‖ (נקיק) | crevasse *f*
‖ (פיסקה) | paragraphe *m*
סְעִיף קָטָן או סְעִיף־מִשְׁנֶה | alinéa *m*
סְעָרָה (201) נ | tempête *f*, orage *m*
סְעִירוּת (48) נ | agitation *f*, tumulte *m*
1. סֵעָף (152) ז (מחשבה) | pensée *f*
2. סֵעָף (152) ז חשמל | branchement *m*
סְעָף (ר׳ סְעִפִּים) ז | pensée *f*, opinion *f*
פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים | balancer entre deux attitudes
סֵעֵף (ר׳ סֵעֲפִים) ז | homme hésitant
סֵעֵף (438) פ״י (קיצץ ענפים) | ébrancher

ספּירִיטִיסְט (ר׳ ־טים) ז	spirite *m*
סֵפֶל (182) ז	coupe *f*, tasse *f*, bol *m*
סְפָלוֹל (41) ז (ספל קטן)	petite tasse
‖ צמח	aristoloche *f*, cupule *f*
סְפָלוֹן (21) ז	petite tasse
1. סָפַן (301 נ) פ״י (כיסה)	couvrir
‖ (החביא)	enfermer, cacher
‖ נִסְפַּן (389 נ) פ״ע (כוסה)	être couvert
(נחבא)	être enfermé, être caché
‖ הִסְפִּין (499 נ) פ״י	faire entrer dans un dock
2. סָפַן (301 נ) פ״י (כיבד)	considérer, estimer
1. סֻפָּן (166) ז	mystère *m*, secret *m*
2. סֻפָּן (166) ז	lambrissage *m*
סַפָּן (90) ז	marin *m*, matelot *m*
סְפָנָה (207) נ	cale *f*
סַפָּנוּת (46) נ	navigation *f*, marine *f*
סְפָנְיוֹלִית (—) נ	ladino (parler judéo-espagnol) *m*
1. סִפְסוּף (51) ז (פירות)	fruits tardifs
2. סִפְסוּף (51) ז (תלישה)	arrachement *m*
סִפְסוּר (51) ז	spéculation *f*
סַפְסָל (91) ז	banc *m*
סַפְסַל־הַנֶּאֱשָׁמִים	banc des accusés
יָשַׁב עַל־סַפְסַל־הַלִּמּוּדִים	aller à l'école
סִפְסֵף (460) פ״י	arracher
‖ מטבח	saisir
סַפְסָר (91) ז	courtier *m*, intermédiaire *m*
‖ (רודף־רווחים)	spéculateur *m*, trafiquant *m*
סִפְסֵר (460) פ״ע	spéculer, trafiquer
סַפְסָרוּת (46) נ	spéculation *f*
סַפְסָרִי, ־רִית ת	spéculatif, de trafiquant
[ספף] הִסְתּוֹפֵף (487) פ״ע	visiter, fréquenter
הִסְתּוֹפֵף בְּצֵל־פ׳	trouver refuge chez qn
1. סָפַק (303) פ״י (היכה)	battre, frapper
סָפַק כַּף	frapper des mains (d'indignation)
2. סִפֵּק (432) פ״י (המציא)	procurer, fournir
‖ (השביע רצון)	contenter, satisfaire
‖ הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע (בְּ־)	se contenter de
הִסְתַּפֵּק בְּמוּעָט	se contenter de peu
‖ הִסְפִּיק (499) פ״י (המציא)	procurer, fournir
(איפשר)	donner la possibilité

‖ פ״ע (היה די)	suffire
(הצליח)	réussir, avoir le temps de
3. סִפֵּק (432) פ״ע (הטיל ספק)	douter
‖ הִסְתַּפֵּק (470) פ״ע	éprouver des doutes
4. סִפֵּק (432) פ״י (קשר)	lier, attacher, raccorder
סָפֵק (140) ז	doute *m*
סָפֵק חַי סָפֵק מֵת	plus mort que vif
צֵל ז שֶׁל־סָפֵק	l'ombre *f* d'un doute
מֻטָּל בְּסָפֵק	douteux
נֶהֱנָה מִן־הַסָּפֵק	béneficier du doute
1. סִפּוּק (166, בלי ר׳) ז (ספק)	doute *m*
2. סִפּוּק (166) ז (הכאה)	battement *m*
סִפּוּק־כַּפַּיִם	battement des mains
סִפּוּק (182, בלי ר׳) או סִפֻּק (—) ז (צורך)	besoin *m*
דֵּי־סִפּוּקוֹ	ce qu'il lui faut
‖ (יכולת)	pouvoir *m*, capacité *f*
הָיָה סִפֵּק בְּיָדוֹ לְ־	il avait la possibilité de
סַפָּק (90) ז	fournisseur *m*
סְפֵקָא (נס׳ סָפֵק) ז ארמית	doute *m*
סְפֵק־סְפֵקָא	doute lointain
אֵין לִי סְפֵק־סְפֵקָא	je n'ai aucun doute
1. סְפֵקָה (229) נ (יכולת)	pouvoir *m*, possibilité *f*
2. סְפֵקָה (229) נ (ספק)	doute *m*, hésitation *f*
סְפֵקוֹת (48) נ	incertitude *f*, scepticisme *m*
סַפְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sceptique *n*
סַפְקָנוּת (46) נ	scepticisme *m*
סַפְקָנִי, ־נִית ת	sceptique
סַפֶּקֶת (251) נ (מיכלית)	bateau-citerne *m*
1. סְפָר (—) ז (מפקד)	dénombrement *m*
2. סְפָר (88) ז (גבול)	frontière *f*
חֵיל־הַסְּפָר ז	gardes-frontière *mpl*
יִשּׁוּב־סְפָר ז	village frontalier
1. סָפַר (303) פ״י (מנה)	compter
סָפַר צְעָדֵי־פ׳	surveiller les démarches de
‖ נִסְפַּר (389) פ״ע	être compté
‖ סִפֵּר (432) פ״י	raconter
לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר	incroyable mais vrai
(דיבר)	parler
סִפֵּר בִּגְנוּת־פ׳	dire du mal de qn
סִפֵּר בִּשְׁבַח־פ׳	faire l'éloge de qn
(מנה)	compter, dénombrer

‖ סִקֵּר (432) פ״י — regarder
(תיאר) — passer en revue, décrire
2. סָקַר (301) פ״י (צבע) — teindre en rouge
‖ נִסְקַר (389) פ״ע — être teint en rouge
‖ סִקֵּר (432) פ״י — farder, teindre en rouge
3. [סקר] נִסְקַר (389) פ״ע (נרתע) — tressaillir, reculer
סֶקֶר (166) ז — revue *f*, investigation *f*
בְּחִינַת־סֶקֶר — examen *m* probatoire
סֶקֶר־דַּעַת־הַקָּהָל — enquête *f* d'opinion publique
סִקְרָה (—) נ — fard *m* *ou* encre *f* rouge
סַקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme curieux
סִקְרֵן (460 נ) פ״י — intriguer, exciter la curiosité
‖ הִסְתַּקְרֵן (493 נ) פ״ע — devenir curieux
סַקְרָנוּת (46) נ — curiosité *f*
סַקְרָנִי, ־נִית ת — curieux
סִקֹּרֶת (256) נ — recension *f*
סַר, סָרָה ת — triste, irrité, fâché
סַר וְזָעֵף — mécontent et furieux
רוּחוֹ סָרָה — être de mauvaise humeur
אִשָּׁה סָרַת־טַעַם — femme dépourvue de tact
סָר ← [סור]
סִרְב (100) ז — ronce *f*, épine *f*
סֵרֵב (437) פ״ע — refuser
‖ הִסְתָּרֵב (474) פ״ע — persister dans son refus
סִרְבּוּל (51) ז — alourdissement *m*
סֶרְבְּיָה ש״פ נ (ארץ) — la Serbie
סַרְבָּל (91) ז (מעיל) — manteau *m*
‖ (בגד־עבודה) — salopette *f*
סִרְבֵּל (460) פ״י (עטף) — envelopper, emmitoufler
‖ בהש — alourdir, surcharger
סִגְנוֹן מְסֻרְבָּל — style lourd *ou* embarrassé
‖ הִסְתַּרְבֵּל (493) פ״ע — s'emmitoufler
בהש — s'alourdir
סִרְבֹּלֶת (256) נ — gaucherie *f*, lourdeur *f*
סַרְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — réfractaire *n*
סַרְבַן־מִלְחָמָה — objecteur *m* de conscience
סַרְבָנוּת (46) נ — refus *m*, résistance passive
סַרְבָנִי, ־נִית ת — récalcitrant, réfractaire
סָרַג (301) פ״י — tresser, tricoter
נִסְרַג (388) פ״ע — être tressé, être tricoté
‖ סֵרֵג (437) פ״י — tresser, tricoter
סֵרֵג חַלּוֹן — grillager une fenêtre
בהש (עשה לסירוגין) — alterner
‖ הִסְתָּרֵג (474) פ״ע — s'entrelacer
‖ הִסְרִיג (498) פ״י — tricoter
סַרָג (100) ז — tricoteur *m*, sellier *m*
סֶרֶג (165) ז — selle *f*
סֹרֵג ← סוֹרֵג
סְרָגָה (206) נ — tricot *m*
סִרְגּוּל (51) ז — réglage (de papier) *m*, tracé *m*
סַרְגִּיד (1) ז — panneton (de clef) *m*
סַרְגֵּל (139) ז — règle (instrument) *f*
סַרְגֵּל־חִשּׁוּב — règle à calcul
סִרְגֵּל (458) פ״י — régler (du papier), tracer (des traits)
סַרְגְּלִי, ־לִית ת — en ligne droite, rectiligne
סָרָד (88) ז מטבח — gril *m*
סָרַד (301) פ״י — tresser, lacer
סָרָד (100) ז — fabricant *m* de filets
סַרְדְּיוֹט (ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז — officier *m*, reître *m*
סָרָה (201) נ — révolte *f*, rébellion *f*, mensonge *m*
דִּבֵּר סָרָה עַל־ — prêcher la révolte contre
עָנָה סָרָה בְּ־ — calomnier, diffamer
סִרְהֵב (462) פ״ע (הפציר) — insister
‖ (סרב) — refuser
‖ הִסְתַּרְהֵב (492) פ״ע — s'entêter, s'obstiner
סִרְהוּב (51) ז — insistance *f*
סֵרוּב (49) ז — refus *m*
עָנָה בְּסֵרוּב — opposer un refus
סָרוּג, סְרוּגָה ת — tressé, tricoté
‖ חַלּוֹן סָרוּג — fenêtre grillagée
‖ (מקוטע) — intermittent
סֵרוּג (49) ז (קליעה) — tressage *m*, tricotage *m*
‖ (כיסוי ברשת) — action *f* de grillager
‖ סֵרוּגִים או סֵרוּגִין — par intermittence
‖ לְסֵרוּגִים או לְסֵרוּגִין — à tour de rôle, alternativement
1. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (מבאיש) — puant, fétide, pourri
בהש (חוטא) — coupable, corrompu

2. סִפֵּר (432) פ״י (גזז שער)	couper les cheveux à
‖ הִסְתַּפֵּר (470) פ״ע	se faire couper les cheveux
סֵפֶר (182) ז °(איגרת)	lettre *f*, écrit *m*
°סֵפֶר־כְּרִיתוּת	lettre de divorce
°כָּתַב בַּסֵּפֶר	mettre par écrit
‖ (כרך)	livre *m*
סֵפֶר־עֵזֶר	manuel *m*, aide-mémoire *m*
סֵפֶר־תּוֹרָה	rouleau *m* de la *Tora*
סֵפֶר־הַסְּפָרִים	la Bible
יוֹדֵעַ סֵפֶר	lettré, intellectuel
בֵּית־סֵפֶר (ר׳ בָּתֵּי־סֵפֶר) ז	école *f*
בֵּית־סְפָרִים ז	bibliothèque *f*
חֲנוּת־סְפָרִים נ	librairie *f*
הַנְהָלַת־סְפָרִים נ	comptabilité *f*
סַפָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	coiffeur *n*
סַפְרָא (ר׳ ־רֵי) ז ארמית	écrivain *m*, homme *m* de lettres
סִפְרָא (ר׳ ־רֵי) ז ארמית	livre *m*
‖ (מדרש־הלכה) סִפְרָא	*Sifra* (commentaire du Lévitique) *m*
סִפְרֵי	*Sifré* (commentaire des Nombres et du Deutéronome) *m*
סְפָרַד ש״פ נ (מדינה)	l'Espagne *f*
סְפָרַדִּי, ־דִּית (ר׳ ־דִּים, ־דִּיּוֹת) ש	Espagnol *n*
‖ (יהודי ממוצא ימתיכוני)	*sefaraddi* (juif de rite méditerranéen) *m*
‖ סְפָרַדִּי, ־דִּית ת	espagnol
דִּבֵּר סְפָרַדִּית	parler espagnol
1. סְפָרָה (242) נ (ספר)	livre *m*, registre *m*
2. סִפְרָה (242) נ מתמט	chiffre *m*
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת	chiffres romains
מִסְפָּר בַּעַל־שָׁלוֹשׁ־סְפָרוֹת	nombre *m* de trois chiffres
סִפְרוֹן (21) ז	livret *m*, brochure *f*
סִפְרוּר (51) ז	numérotage *m*, numérotation *f*
סִפְרוּת (45) נ	littérature *f*
סִפְרוּת יָפָה	belles-lettres
סַפָּרוּת (46) נ	coiffure (profession) *f*
סִפְרוּתִי, ־תִית ת	littéraire
סִפְרוּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* littéraire

סְפַּרְטָנִי, ־נִית ת	spartiate
סִפְרִי, ־רִית ת	livresque
סִפְרֵי ← סִפְרָא	
סִפְרִיָּה (202) נ	bibliothèque *f*
סִפְרִיָּה נַיֶּדֶת	bibliobus *m*
סַפְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bibliothécaire *n*
סַפְרָנוּת (46) נ	travail *m* de bibliothécaire
סִפְרֵר (460) פ״י	numéroter
סִפֹּרֶת (—) נ	littérature narrative, prose *f*
סִפְּרָתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	nouvelliste *n*
סָפַת (303 ת) פ״י	découper, trancher
סִקֵּב (432) פ״י	blesser (par frottement)
סִקּוּד (51) ז	peine *f*, souffrance *f*
סִקּוּל (51) ז	épierrage *m*
סְקוּפָּה (201) נ	seuil *m*
סִקּוּר (51) ז	coup *m* d'oeil, regard *m*
סִקּוּר־עַיִן	clignement *m* de l'oeil
‖ בהש (תיאור)	revue *f*, examen *m* rapide
סֶקְטוֹר (ר׳ ־רִים) ז	secteur *m*
סְקִי (—) ז ספורט	ski *m*
סְקִילָה (201) נ	lapidation *f*
סְקִיצָה (201) נ	esquisse *f*, ébauche *f*
1. סְקִירָה (201) נ (מבט)	coup *m* d'oeil
‖ (תיאור)	revue *f*, aperçu *m*
סְקִירָה מְדִינִית	tour *m* d'horizon politique
2. סְקִירָה (201) נ (צביעה)	peinture *f* en rouge
סָקַל (301) פ״י	lapider
‖ נִסְקַל (388) פ״ע	être lapidé
‖ סִקֵּל (432) פ״י (רגם)	lapider
(פינה מאבנים)	épierrer
סֶקַנְס (—) ז מתמט (בטריגונומטריה)	sécante *f*
סִקֵּס (432) פ״י	rendre noueux
‖ הִסְתַּקֵּס (470) פ״ע	devenir noueux
סַקְסוֹפוֹן (ר׳ ־נִים) ז מוס	saxophone *m*
סֶקְסְטַנְט (ר׳ ־טִים) ז אסטר	sextant *m*
סִקֵּף (432) פ״י	contourner
‖ הִסְתַּקֵּף (470) פ״ע	prendre à partie
סְקֶפְּטִי, ־טִית ת	sceptique
1. סָקַר (301) פ״י (השקיף)	regarder, examiner
‖ (תיאר)	passer en revue
‖ נִסְקַר (389) פ״ע	être regardé, être examiné

|| הִסְרִיךְ (498) פ״י — joindre, faire adhérer
1. סֶרֶךְ (165) ז (מינהג) — coutume *f*, règle *f*, cérémonial *m*
2. סֶרֶךְ (165) ז (גרירה) — entraînement *m*
|| (נספח) — appendice *m*, supplément *m*
סִרְכָה (242) נ — adhérence *f*
|| בהש (פגם) — défaut *m*, tache *f*
סִרְכּוּז (1) ז — centrifugation *f*
סִרְכֶּזֶת (255) נ — centrifugeuse *f*
1. סֶרֶן (176) ז (ציר) — essieu *m*, axe *m*
2. סֶרֶן (176) ז °(שר) — chef (chez les Philistins) *m*
|| צבא — capitaine *m*
רַב־סֶרֶן — commandant *m*, chef *m* d'escadron (*ou* de bataillon)
סֵרֵנָדָה (ר׳ ־דות) נ מוס — sérénade *f*
סֵרֵס (437) פ״י — castrer, châtrer
|| בהש (עירבב) — déformer, transposer, fausser
|| הִסְתָּרֵס (474) פ״ע — être castré, être châtré
(נעקר) — être arraché, être déraciné
(התערבב) — se déformer, être déformé
סַרְסוּר (41) ז — intermédiaire *m*, courtier *m*
סַרְסוּר לִדְבַר־עֲבֵרָה — entremetteur *m*, proxénète *m*
סַרְסוּרְיָה (202) נ — prime *f* de courtage
סִרְסֵר (460) פ״י — servir d'intermédiaire
סַרְסָרוּת (46) נ — courtage *m*
סַרְעַף (98) ז — pensée *f*, intention *f*
סַרְעַפָּה (208) נ — branche *f*, rameau *m*
סַרְעֶפֶת (255) נ אנטום — diaphragme *m*
סִרְפָּד (91) ז צמח — ortie *f*
סִרְפֵּד (458) פ״י — piquer, couvrir d'orties
סַרְפֶּדֶת (—) נ רפא — urticaire *f*
סְרָק (—) ז — stérilité *f*, inanité *f*
אִילַן־סְרָק ז — arbre *m* stérile
וִכּוּחַ־סְרָק ז — discussion *f* stérile
כַּדּוּר־סְרָק ז — balle *f* à blanc
1. סָרַק (301) פ״י — peigner, carder (la laine)
|| בהש (שטח) — fouiller, ratisser, examiner
|| נִסְרַק (388) פ״ע — être peigné, être cardé
(שטח) — être fouillé, être ratissé
|| סֵרֵק (437) פ״י — peigner, carder
|| הִסְתָּרֵק (474) פ״ע — se peigner
|| הִסְרִיק (498) פ״י — étriller (un cheval)
2. [סרק] נִסְרַק (388) פ״ע (נצבע) — être teint en rouge
|| סֵרֵק (437) פ״י — teindre en rouge
|| הִסְרִיק (498) פ״י — teindre en rouge
סָרָק (—) ז — fard *m* rouge
סַרְקוֹמָה (ר׳ ־מות) נ רפא — sarcome *m*
סַרְקַסְטִי, ־טית ת — sarcastique
סָרַר (301) פ״ע — être rebelle, être indocile
נָתַן כָּתֵף סוֹרֶרֶת — opposer de la résistance
סְתַגְּלָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — opportuniste *n*
סְתַגְּלָנוּת (46) נ — opportunisme *m*
סְתַגְּלָנִי, ־נית ת — opportuniste
סְתַגְּרָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — introverti *n*
סְתַגְּרָנוּת (46) נ — repliement *m* sur soi, introversion *f*
סְתַגְּרָנִי, ־נית ת — replié sur soi, renfermé
סְתָו או סְתָיו (88) ז — automne *m*
||° (ימות־הגשמים) — saison *f* des pluies
סָתַו (308) פ״ע — devenir automnal
|| הִסְתִּיו (499) פ״ע — devenir automnal
סְתָוִי, ־וית ת — automnal, d'automne
סָתוּם, סְתוּמָה ת (אטום) — fermé, bouché, obstrué
|| (לא ברור) — vague, indéfini, peu clair
סִתּוּם (51) ז (סגירה) — fermeture *f*, bouchage *m*
|| (אי־בהירות) — imprécision *f*
סְתָוָנִי, ־נית ת — automnal, d'automne
|| סְתָוָנִית (17) נ צמח — colchique *m*
סִתּוּת (51) ז — taille *f* de pierres
סְתָיו ← סְתָו
סְתִימָה (201) נ — fermeture *f*, obturation *f*
סְתִימַת־שֵׁן — plombage *m* d'une dent
סְתִימוּת (48) נ — indétermination *f*
1. סְתִירָה (201) נ (הסתתרות) — disimulation *f*
2. סְתִירָה (201) נ (הריסה) — démolition *f*
|| (ניגוד) — contradiction *f*
|| כימ — neutralisation *f*
סְתַכְּלָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — observateur *n*
סְתָם (88, בלי ר׳) ז — généralité *f*, notion indéfinie
סְתַם־אֶזְרָח — un simple citoyen

2. סָרוּחַ, סְרוּחָה ת (שרוע) — étendu, étalé
‖ (נסחב) — traînant, pendant
סְרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — puanteur *f*
סָרוּי, סְרוּיָה ת — rance
סֵרוּס (49) ז — castration *f*
‖ (עירבוב) — déplacement *m*, déformation *f*
דקדוק — métathèse *f*
‖ בְּסֵרוּסִים — irrégulièrement, en désordre
סָרוֹק (31) ז — cardeur *m*
סֵרוּק (49) ז — action *f* de peigner *ou* de carder
סָרוּת (46) נ — absence *f*, manque *m*
1. סָרַח (331) פ״ע (הבאיש) — sentir mauvais, puer
‖ בהש (חטא) — pécher, se rendre coupable
סָרַח לְ־ או עַל־ — être infidèle à, trahir
‖ נִסְרַח (400) פ״ע — se putréfier
‖ הִסְרִיחַ (504) פ״ע — sentir mauvais, puer
‖ פ״י — empester, empuantir
2. סָרַח (331) פ״ע (השתרע) — s'étendre, s'étaler
גֶּפֶן סוֹרַחַת — vigne *f* aux sarments étendus
‖ הִסְתָּרֵחַ (476) פ״ע — s'étendre, s'étirer
3. סָרַח (331) פ״ע (פצע) — égratigner, blesser
1. סֶרַח (179) ז (סירחון) — mauvaise odeur, puanteur *f*
‖ בהש (חטא) — péché *m*, faute *f*, corruption *f*
2. סֶרַח (197) ז (שובל) — rebord *m*, traîne *f*
‖ בהש סֶרַח הָעוֹדֵף — appendice *m*, excédent *m*
סִרְחָה (207) נ — mauvaise odeur, puanteur *f*
סִרְחוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — mauvaise odeur, puanteur *f*
פִּצְצַת־סִרְחוֹן נ — boule puante
‖ בהש (חטא) — péché *m*, faute *f*, corruption *f*
סַרְחָן (97) ז — individu malodorant
‖ בהש (חוטא) — pécheur *m*, homme corrompu
סִרְחָן (103, בלי ר׳) ז — péché *m*, faute *f*
1. סָרַט (301) פ״י (עשה חריץ) — égratigner, érafler
‖ נִסְרַט (388) פ״ע — être égratigné
‖ סֵרֵט (437) פ״י — égratigner, inciser
‖ הִסְתָּרֵט (474) פ״ע — être égratigné
2. [סרט] הִסְרִיט (498) פ״י — filmer
סֶרֶט (166) ז — ruban *m*, bande *f*
סֶרֶט־מִדָּה — mètre-ruban *m*
סֶרֶט־כַּדּוּרִים — bande de mitrailleuse

שִׁיטַת־הַסֶּרֶט־הַנָּע — travail *m* à la chaîne
סֶרֶט־קוֹל — bande sonore
‖ (של־קולנוע) — film *m*
סִרְטוּט (51) ז — dessin industriel, tracé *m*
סִרְטוֹן (21) ז — court métrage, petit film
סַרְטָט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש — dessinateur *n*
סִרְטֵט (460) פ״י — dessiner, tracer
בנק סִרְטֵט הַמְחָאָה — barrer un chèque
סִרְטִיָּה (202) נ — collection *f* de films, cinémathèque *f*
סַרְטָן (91) ז זואול — crabe *m*, écrevisse *f*
‖ אסטר — le Cancer (constellation)
‖ רפא — cancer *m*
חוֹלֵה־סַרְטָן — cancéreux
סַרְטָנִי, ־נִית ת רפא — cancéreux
סְרִי (5, בלי ר׳) ז — puanteur *f*, corruption *f*
סְרִיג (15) ז (שבכה) — grillage *m*, treillis *m*
סְרִיג־צַלָּחוֹת — égouttoir *m*
‖ חשמל — grille *f*
‖ (דבר סרוג) — tricot *m*
סְרִיגָה (201) נ — tressage *m*, tricotage *m*
סְרִידָה (201) נ — treillage *m*
° סִרְיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — cuirasse *f*, armure *f*
סְרִיחָה (201) נ — puanteur *f*
סְרִיטָה (201) נ — égratignure *f*, éraflure *f*
סָרִיךְ, סְרִיכָה ת — adhésif, gluant
סָרִיס (15, ר׳ סָרִיסִים, סָרִיסֵי־) ז — eunuque *m*
‖°(פקיד בחצר־המלך) — chambellan *m*
סָרִיסוּת (48, בלי ר׳) נ — condition *f* d'eunuque
‖ בהש (עקרות) — stérilité *f*, impuissance *f*
סָרִיסִי, ־סִית ת — d'eunuque, stérile
סָרִיק (15) ז (עוגה) — galette *f*
סָרִיק, סְרִיקָה ת (ריק) — vide, fainéant, oisif
בּוּקִי סְרִיקִי ← בּוּקָא
1. סְרִיקָה (201) נ (במסרק) — peignage *m*
‖ בהש (חיפוש) — ratissage *m*, battue *f*
2. סְרִיקָה (201) נ (צביעה) — peinture *f* en rouge
1. סָרַךְ (301) פ״י (ערך) — ranger, disposer
2. [סרך] נִסְרַךְ (388) פ״ע (דבק) — adhérer, coller
‖ הִסְתָּרֵךְ (474) פ״ע — adhérer, coller
(נגרר) — se traîner

ע

ע (עַיִן)	*ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ע'	[valeur numérique:] 70
1. עָב (88, ר' עָבִים או עָבוֹת) ז (ענן)	nuage *m*
עַב־הֶעָנָן	nuage épais
בֹּקֶר לֹא עָבוֹת	un beau jour
‖ (מעבה־יער)	fourré *m*, hallier *m*, taillis *m*
2. עָב (88) ז (אברזין)	toile *f* d'emballage
3. עָב או עֹב (143) ז (קורה)	poutre *f*, madrier *m*
עָב, עָבָה ת ← עָבֶה	
עִבֵּב (432) פ"י	couvrir de nuages
‖ הִתְעַבֵּב (466) פ"ע (התעבה)	s'épaissir
(התכסה בעבים)	se couvrir de nuages
‖ הֶעֱבִיב (500) פ"י	couvrir de nuages
עֲבַד (–) פ"י ארמית	faire, agir
‖ בְּדִיעֲבַד ← דִּיעֲבַד	
°עֲבָד (88) ז (מעשה)	travail *m*, action *f*
עָבַד (324) פ"י	travailler
יָדַיִם עוֹבְדוֹת	main-d'oeuvre *f*
עָבַד אֶת־הָאֲדָמָה	travailler la terre
‖ (שרת) עָבַד אֶת־פ'	servir qn
‖ °עָבַד בְּפ'	faire travailler qn
‖ דת עָבַד אֶת־הַבּוֹרֵא	servir le Créateur
עָבַד אֱלִילִים	adorer des idoles
‖ נֶעֱבַד (392) פ"ע (שדה)	être travaillé, être cultivé
(עור)	être tanné
(אלוהות)	être adoré
(היה לעבד)	être asservi
‖ עִבֵּד (432) פ"י (הכשיר)	apprêter, façonner
עִבֵּד עוֹרוֹת	tanner des peaux
(התאים)	adapter
עִבֵּד תָּכְנִית	élaborer un programme
עִבֵּד סִפּוּר לְמַחֲזֶה	adapter un récit à la scène
‖ הִתְעַבֵּד (466) פ"ע	être travaillé, être adapté
‖ הֶעֱבִיד (500) פ"י	faire travailler, employer (des travailleurs)
עֶבֶד (174) ז	serviteur *m*, esclave *m*
סַחַר־עֲבָדִים ז	traite *f* des esclaves
בהש עַבְדְּךָ הַנֶּאֱמָן	votre fidèle serviteur
עַבְדָּא (–) ז ארמית	serviteur *m*, esclave *m*
עֲבֵדָה (208) נ	domesticité *f*
עֻבְדָּה (206) נ	fait *m*, événement *m*
עֻבְדָּה מֻגְמֶרֶת	fait accompli
עַבְדוּת (45) נ	esclavage *m*, servitude *f*
עַבְדוּתִי, ־תִית ת	servile
עַבְּדָן (ר' ־נִים) ז	tanneur *m*, corroyeur *m*
עַבְדְּקָן (ר' ־נִים) ז	barbu, à la barbe drue
עֻבְדָּתִי, ־תִית ת	de fait, positif, objectif
עֻבְדָּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	objectivité *f*
עָבָה (351) פ"ע	s'épaissir, devenir épais
‖ נֶעֱבָה (411) פ"ע	s'épaissir, se condenser
‖ עִבָּה (453) פ"י	épaissir, condenser
‖ הִתְעַבָּה (480) פ"ע	s'épaissir, se condenser
‖ הֶעֱבָה (511) פ"ע	épaissir, rendre épais
עָבֶה (או עָב), עָבָה ת	épais, gros, grossier
קוֹל עָבֶה	grosse voix
עִבּוּד (51) ז	mise *f* en oeuvre, transformation (industrielle) *f*
עִבּוּד־נְתוּנִים	traitement *m* de données
עִבּוּד־תַּמְלִילִים	traitement de textes
עִבּוּד־שָׂדֶה	culture *f* d'un champ
עִבּוּד־עוֹרוֹת	tannage *m*, corroyage *m*

סְתַם־מִשְׁנָה	*Michna* incontestée
מִן־הַסְּתָם	apparemment, probablement
‖ סְתָם תה"פ	en général, sans but précis
סְתָ"ם = סִפְרֵי־תוֹרָה תְּפִלִּין מְזוּזוֹת	
סוֹפֵר־סְתָ"ם ז	copiste *m* de parchemins liturgiques
סָתַם (303) פ"י (אטם)	fermer, boucher, obturer
סָתַם שֵׁן	plomber une dent
‖ (לא הבהיר)	s'exprimer vaguement
סָתַם וְלֹא פֵּרֵשׁ	rester dans le vague
‖ נִסְתַּם (389) פ"ע	être fermé, être bouché
בהש נִסְתַּם חָזוֹן	l'inspiration a cessé
‖ סִתֵּם (432) פ"י	boucher, obturer
‖ הִסְתַּתֵּם (470) פ"ע	se boucher, s'obstruer
בהש הִסְתַּתְּמוּ טַעֲנוֹתָיו	être à bout d'arguments
סֶתֶם (166) ז	bouchon *m*, tampon *m*
סְתָמָא (—) ז ארמית	généralité *f*, notion indéfinie
סְתָמָא דְּמִלְּתָא	en général, d'ordinaire
מִסְּתָמָא	apparemment, probablement
סְתָמִי, ־מִית ת	indéfini, imprécis, vague
‖ דקדוק מִין סְתָמִי	genre *m* neutre
‖ כימ	neutre
סְתָמִיּוּת (47, בלי ר') נ	indétermination *f*
סַתְעָרָן (ר' ־נִים) ז	agressif, impulsif
סַתְעָרָנוּת (46) נ	agressivité *f*, impulsivité *f*

סַתְפְּקָנוּת (46) נ	frugalité *f*, sobriété *f*
1. [סתר] נִסְתַּר (389) פ"ע (נחבא)	se cacher
‖ סִתֵּר (432) פ"י	cacher, dissimuler
‖ הִסְתַּתֵּר (470) פ"ע	se cacher
בהש הִסְתַּתְּרָה בִּינָתוֹ	son esprit est dérangé
‖ הִסְתִּיר (499) פ"י	cacher, occulter
הִסְתִּיר דָּ"מָ מִפְּ'	cacher qch à qn
2. **סָתַר** (303) פ"י (הרס)	démolir, détruire
‖ (הפריע)	déranger, défaire
‖ (נגד)	contredire, réfuter
שְׁמוּעוֹת סוֹתְרוֹת	rumeurs *fpl* contradictoires
תַּרְתֵּי דְּסָתְרֵי	contradiction *f* dans les termes
‖ נִסְתַּר (389) פ"ע	être démoli
סֵתֶר (182) ז (מחבוא)	cachette *f*
‖ (סוד)	secret *m*
בַּסֵּתֶר	en secret, secrètement
בְּסֵתֶר־לִבּוֹ	dans son for intérieur
דְּבַר־סֵתֶר ז	message secret
כְּתַב־סְתָרִים ז	écriture chiffrée
הַאֲזָנַת־סֵתֶר נ	écoute clandestine
סִתְרֵי־תוֹרָה	doctrine *f* ésotérique
סִתְרָה (207) נ	protection *f*, abri *m*
סַתְרְשָׁף (91) ז צבא	cache-flammes *m*
סַתָּת (90, ר' סַתָּתִים) ז	tailleur *m* de pierres
סִתֵּת (432 ת) פ"י	tailler (des pierres)
סַתָּתוּת (46) נ	taille *f* de pierres

|| פ״ע עָבַר עַל־גְּדוֹתָיו déborder
עָבַר לְהַתְקָפָה passer à l'attaque
עָבַר עַל־סֵפֶר parcourir un livre
כְּצֵל עוֹבֵר comme une ombre fugitive
עָבַר עַל־פֶּשַׁע pardonner un crime
עָבַר בִּשְׁתִיקָה עַל־ passer sous silence
כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר monnaie courante
|| (חלף) הַזְּמַן עוֹבֵר le temps passe
עָבַר זְמַנּוֹ être périmé
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה l'année passée
לְשֶׁעָבַר précédemment, ci-devant
הַנָּשִׂיא לְשֶׁעָבַר l'ex-président *m*
עָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת des malheurs l'ont éprouvé
יַעֲבֹר עָלַי מָה advienne que pourra
תְּנַאי לֹא יַעֲבֹר condition *f* sine qua non
עָבַר מִגְּדֻלָּתוֹ être déchu de sa grandeur
|| נֶעֱבַר (392) פ״ע (נהר) être traversé
(עבירה) être commis (faute)
|| עִבֵּר (432) פ״י déformer, fausser
עִבֵּר דִּין commettre une injustice
עֻבְּרָה צוּרָתוֹ être déformé
|| הִתְעַבֵּר (466) פ״ע être transféré
|| הֶעֱבִיר (500) פ״י faire passer, transférer, transmettre
הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ brûler, incendier
הֶעֱבִיר קוֹל publier
עממי הֶעֱבִיר פְּעֻלָּה diriger une activité
|| (הקדים) dépasser, devancer
|| (הסיר) enlever, faire disparaître
הֶעֱבִיר כֶּתֶם effacer une tache
הֶעֱבִיר חֵטְא pardonner une faute
הֶעֱבִיר מִמִּשְׁרָתוֹ relever de ses fonctions
הֶעֱבִיר אֶת־פ׳ עַל דַּעְתּוֹ rendre qn fou
הֶעֱבִיר עַל־מִדּוֹתָיו être indulgent
2. עִבֵּר (432) פ״י (היפרה) féconder
(הרחיב) עִבֵּר אֶת־הָעִיר agrandir la ville
עִבֵּר אֶת־הַחֹדֶשׁ ajouter un jour au mois
עִבֵּר אֶת־הַשָּׁנָה ajouter un mois à l'année
שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת année *f* embolismique
|| פ״ע עֻבְּרָה או עִבְּרָה devenir enceinte
אִשָּׁה מְעֻבֶּרֶת femme enceinte

|| הִתְעַבְּרָה (466) נ (אישה) devenir enceinte
(שנה) être déclaré embolismique
3. עִבֵּר (432) פ״י (הפך לעברי) hébraïser
|| הִתְעַבֵּר (466) פ״ע être hébraïsé
4. [עבר] הִתְעַבֵּר (466) פ״ע (התרגז) s'emporter
עָבָר (107, בלי ר׳) ז passé *m*
עָבָר פְּלִילִי casier *m* judiciaire
|| דקדוק passé
1. עֵבֶר (181) ז côté opposé
לְעֵבֶר en direction de
מֵעֵבֶר לְ־ au delà de, par derrière
מֵעֵבֶר לַדַּף au verso
מֵעֵבֶר לַיָּם outre-mer
מֵעֲבָרִים de toute part
עֵבֶר־הַיַּרְדֵּן la Transjordanie
2. עֵבֶר ש״פ ז Héber (ancêtre des Hébreux) *m*
בְּנֵי־עֵבֶר ז״ר les Hébreux *mpl*
לְשׁוֹן־ או שְׂפַת־עֵבֶר נ la langue hébraïque
עֻבָּר (95) ז embryon *m*, fœtus *m*
מַה־טִּיבוֹ שֶׁל־עֻבָּר זֶה? quel type est-ce?
עֲבָרָה (218) נ (מעבר) passage *m*, traversée *f*
|| (רפסודה) bac (bateau plat) *m*
עֲבֵרָה (229) נ דת péché *m*
עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה qui vole un œuf vole un bœuf
משפט faute *f*, contravention *f*
עֲבֵרָה פְּלִילִית infraction *f* à la loi
עֶבְרָה (243) נ colère *f*, fureur *f*
יוֹם־עֶבְרָה ז jour *m* de colère, dies irae
עֻבָּרָה (223) נ femme enceinte
עִבְּרוֹנוֹת (39) ז״ר calculs *mpl* pour la fixation du calendrier
עִבְרוּר או עִבְרוּת (51) ז hébraïsation *f*
עִבְרִי, ־רִית ת hébraïque
|| עִבְרִי (ר׳ ־רים) ז Hébreu *m*
|| עִבְרִית (—) נ l'hébreu (langue)
דִּבֵּר עִבְרִית parler hébreu
עִבְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* hébraïque, hébraïsme *m*
עֲבַרְיָן (ר׳ ־נים) ז délinquant *m*, malfaiteur *m*
נֹעַר עֲבַרְיָן jeunesse délinquante

עִבּוּד־תָּכְנִית	élaboration *f* d'un programme
‖ (אומנותי)	adaptation (d'un ouvrage) *f*
עֲבוֹדָה (201) נ	travail *m*
עֲבוֹדַת־אֲדָמָה	agriculture *f*
עֲבוֹדַת־בַּיִת	travaux ménagers
עֲבוֹדַת־יָד	ouvrage fait à la main
עֲבוֹדַת־כַּפַּיִם	travail manuel
עֲבוֹדוֹת צִבּוּרִיּוֹת	travaux publics
כְּלֵי־עֲבוֹדָה ז״ר	outils *mpl*
לִשְׁכַּת־עֲבוֹדָה נ	bureau *m* de placement
מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה	chômeur
מִפְלֶגֶת־הָעֲבוֹדָה נ	parti *m* travailliste
‖ דת עֲבוֹדַת־הַקֹּדֶשׁ	culte *m*, service divin
עֲבוֹדָה זָרָה	idolâtrie *f*
הָעֲבוֹדָה!	par ma foi!
עֲבוֹט (21, ר׳ ־טִים או ־טוֹת) ז	gage *m*
עִבּוּט (51) ז	enchevêtrement *m*, déviation *f*
עִבּוּי (51) ז	épaississement *m*, condensation *f*
1. **עֲבוּר** (41) ז (תבואה)	produit *m*, récolte *f*
2. **עֲבוּר** ← בַּעֲבוּר־	
1. **עִבּוּר** (51) ז (הריון)	grossesse *f*
‖ בהש פָּרָשַׁת־הָעִבּוּר	moment *m* critique
‖ (בלוח־השנה)	intercalation *f*, embolisme *m*
עִבּוּר־הַחֹדֶשׁ	addition *f* d'un jour au mois
עִבּוּר־הַשָּׁנָה	addition d'un mois à l'année
שְׁנַת־עִבּוּר נ	année *f* embolismique
סוֹד־הָעִבּוּר ז	science *f* du calendrier
‖ (פרוור) עִבּוּרָהּ שֶׁל־עִיר	banlieue *f*
2. **עִבּוּר** (51) ז (סילוף)	altération *f*
עִבּוּר־דִּין	injustice *f*
עִבּוּר־צוּרָה	déformation *f*
3. **עִבּוּר** (51) ז (מתוך־צורה־עברית)	hébraïsation *f*
4. **עִבּוּר** (51) ז (תבואה)	produit *m*, récolte *f*
עָבוּשׁ, עֲבוּשָׁה ת	moisi
עִבּוּשׁ (51) ז	moisissure *f*
עֲבוֹת (21, ר׳ ־תִים, או ־תוֹת) ז	branche touffue
‖ (חבל)	corde tressée, câble *m*
בהש עֲבוֹתוֹת־יְדִידוּת	les liens *mpl* de l'amitié
1. **עָבוֹת** ← 1. **עָב**	
2. **עֲבוֹת** ← **עֲבֹת**	
עֲבוּת (46) נ	épaisseur *f*

עִבּוּת (51) ז	tressage *m*
עָבָט (88) ז	vase *m*, pot *m*
1. **עָבַט** (324) פ״י (מישכן)	emprunter sur gage
‖ (לקח משכון)	saisir un gage
‖ הֶעֱבִיט (500) פ״י (מישכן)	engager (un objet)
(הילווה)	prêter sur gage
2. **עִבֵּט** (432) פ״י (עיקם)	déformer, défigurer
עִבֵּט דְּרָכָיו	s'écarter de sa route
עַבְטִיט (—) ז (טיט)	boue *f*, fange *f*
עֳבִי (199, נס׳ עֳבִי־ או עֲבִי־) ז	épaisseur *f*
בַּעֲבִי־הָאֲדָמָה	dans l'épaisseur du sol
בהש נִכְנַס בַּעֲבִי־הַקּוֹרָה	s'engager à fond, examiner à fond
עָבִיב (10) ז	petit nuage
עָבִיד, עֲבִידָה ת	faisable
עֲבָיָה (221) נ	burnous *m*, djellaba *f*
1. **עָבִיט** (10) ז (כלי)	vase *m*, pot *m*, cuve *f*
(סיר־לילה)	pot de chambre
2. **עָבִיט** (10) ז (מרדעת)	selle *f*, bât *m*
עָבִיר, עֲבִירָה ת	franchissable, praticable
מִכְשׁוֹל בִּלְתִּי־עָבִיר	obstacle *m* infranchissable
עֲבִירָה (201) נ	passage *m*, traversée *f*
עֲבִירוּת (48) נ	praticabilité *f*, viabilité *f*
עַבְעָב (102) ז	petit nuage
1. **עָבַר** (324) פ״י	passer, traverser
עָבַר אֶת־הַנָּהָר	passer le fleuve
עָבַר אֶת־הַגְּבוּל	passer la frontière
בהש עֲבָרוֹ יַיִן	être pris de vin
‖ (הקדים)	dépasser, devancer
עָבַר מְכוֹנִית	dépasser une voiture
עָבַר דִּירָה	déménager
עוֹבֵר לְ־	avant, préalablement à
‖ (הפר)	enfreindre, transgresser
עָבַר חֹק	transgresser une loi
עָבַר עַל־ או מִשּׁוּם־	contrevenir à
עָבַר עֲבֵרָה	commettre une faute
יֵהָרֵג וְאַל יַעֲבֹר	plutôt mourir qu'enfreindre la loi
עָבַר אֶת־פִּי־פ׳	désobéir à qn
עָבַר כָּל־גְּבוּל	passer les bornes

מַעֲשֵׂה־הָעֵגֶל ז	l'affaire *f* du veau d'or
עֹגֶל (192, בלי ר') ז	rondeur *f*, rotondité *f*
עֶגְלָא ← בְּעֶגְלָא	
עֲגַלְגַּל, ־גֶּלֶת (ר' ־גַּלִּים, ־גַּלּוֹת) ת	ovale, rondelet
עֲגַלְגַּלּוּת (47) נ	forme ovale, rotondité *f*
עֲגָלָה (218) נ	voiture *f*, chariot *m*, charrette *f*
עֶגְלַת־חֹרֶף	traîneau *m*
עֶגְלַת־תֵּה	table roulante
בַּעַל־עֲגָלָה ז	voiturier *m*, cocher *m*
‖ אסטר	le Chariot, la Grande Ourse
עֶגְלָה (243) נ	génisse *f*
עֲגֻלָּה (208) נ	cercle *m*, circonférence *f*
עֲגוּלִי, ־לִית ת	rondelet
עֶגְלוֹן (21) ז	voiturier *m*, cocher *m*
עֶגְלוֹנוּת (48) נ	voiturage *m*
עֲגֻלּוּת (45) נ	rondeur *f*, rotondité *f*
עֶגְלָן (ר' ־נִים) ז	charron *m*
עָגַם (321) פ"ע	être triste, être affligé
‖ נֶעְגַּם (394) פ"ע	être triste, être affligé
‖ עִגֵּם (432) פ"י	attrister, affliger, chagriner
‖ הִתְעַגֵּם (466) פ"ע	s'attrister, s'affliger
‖ הֶעֱגִים (501) פ"י	attrister, affliger, chagriner
פ"ע	devenir triste
עֶגֶם (163) או עֹגֶם (190) ז	tristesse *f*
עָגְמָה (207) נ	tristesse *f*, chagrin *m*
עָגְמַת־נֶפֶשׁ	chagrin profond
עַגְמוּמִי, ־מִית ת	triste, mélancolique
עַגְמוּת (45) נ	tristesse *f*, peine *f*
עַגְמִימוּת (48) נ	tristesse *f*, mélancolie *f*
1. עָגַן (324 נ) פ"ע (אנייה)	ancrer, mouiller, jeter l'ancre
‖ נֶעְגַּן (394 נ) פ"ע	être ancré
‖ עִגֵּן (432 נ) פ"י	ancrer (un navire), fixer
‖ הֶעֱגִין (501 נ) פ"י	faire ancrer, fixer
2. [עגן] נֶעְגַּן (392 נ) פ"ע (נעזב)	être délaissé
‖ עִגֵּן (432 נ) פ"י	abandonner, délaisser
‖ הִתְעַגֵּן (466 נ) פ"ע	être abandonné, être délaissé
עֹגֶן (190) ז	ancre *f*
הֵטִיל/הֵרִים עֹגֶן	jeter / lever l'ancre
בהש עֹגֶן־הַצָּלָה	dernier recours
‖ טכנ	induit *m*
עִגְעֵג (462) פ"י	fureter, fouiller
עָגַר (324) פ"ע	glapir, trompeter
1. עַד־ (286) מ"י	jusqu'à
עַד־אֶחָד	jusqu'au dernier
לֹא מֵת עַד־אֶחָד	pas un seul ne mourut
עַד־לְאַחַת	extrêmement
עַד־כָּאן!	jusqu'ici!, stop!
עַד־אֵין־סוֹף	infiniment
עַד־אֲשֶׁר או עַד־שֶׁ־	jusqu'à ce que
עַד־שֶׁ־ (בעוד ש־)	tandis que, tant que
עַד לֹא או עַד־שֶׁלֹּא	avant que
עַד־מְאֹד	beaucoup, extrêmement
עַד־מְהֵרָה	bientôt, rapidement
2. עַד (–) ז (נצח)	éternité *f*, durée *f*
לָעַד	pour toujours, à jamais
עֲדֵי־עַד או לְעוֹלְמֵי־עַד	à tout jamais
יַעֲרוֹת־עַד ז"ר	forêts *fpl* vierges
מִנִּי־עַד	de toute éternité
3. עַד (55) ז (ביזה)	butin *m*, proie *f*
[עֶד] ← וָעֶד	
1. עֵד (113), עֵדָה (229) ש	témoin *n*
עֵד־הַמֶּלֶךְ	témoin de la Couronne
עֵד־רְאִיָּה	témoin oculaire
עֵד־שְׁמִיעָה	témoin auriculaire
עֵד מִפִּי־עֵד	témoin indirect
עֵד־שֶׁקֶר	faux témoin
דּוּכַן־הָעֵדִים ז	la barre des témoins
2. עֵד (114) ז (סמרטוט)	chiffon *m*
[עדד] ← 1. [עוד]	
1. עֵדָה (227) נ (קהילה)	communauté *f*
בִּפְנֵי־עַם וְעֵדָה	publiquement
עֲדוֹת־הַמִּזְרָח	les communautés orientales
‖ עֲדַת־דְּבוֹרִים	essaim *m* d'abeilles
עֲדַת־כְּלָבִים	meute *f* de chiens
2. עֵדָה (229) נ (מיצווה)	précepte *m*, règle *f*
3. עֵדָה ← 1. עֵד	
1. עָדָה (351) פ"י (ענד תכשיט)	mettre (un bijou), se parer de
‖ הִתְעַדָּה (480) פ"ע	se parer
‖ הֶעְדָּה (511) פ"י	parer, orner

עֲבַרְיָנוּת (46) נ — délinquance *f*
עֲבַרְיָנוּת־נֹעַר — délinquance juvénile
עִבְרִיתָן (ר׳ ־נִים) ז — hébraïsant *m*
עִבְרֵר (460) או עִבְרֵת (460 ת) פ״י — hébraïser
|| הִתְעַבְרֵר (494) או ־רֵת (494 ת) פ״ע — être hébraïsé
עָבַשׁ (315) פ״ע — moisir
|| עִבֵּשׁ (432) פ״י — faire moisir
|| הִתְעַבֵּשׁ (466) פ״ע — moisir
|| הֶעֱבִישׁ (500) פ״ע — moisir
פ״י — faire moisir
עָבֵשׁ, עֲבֵשָׁה ת — moisi
עֹבֶשׁ (190) ז — moisissure *f*
עֲבָשׁוֹן (21) ז — moisissure *f*
עֲבַשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — sentant le moisi
עֲבָשׁוּת (45) נ — moisissure *f*
עָבֹת (או עָבוֹת), עֲבֻתָּה ת — dense, touffu, embroussaillé
עִבֵּת (432 ת) פ״י (סילף) — déformer, pervertir
|| (סיבך) — embrouiller, enchevêtrer
|| (קשר) — lier, attacher
|| הִתְעַבֵּת (466 ת) פ״ע — s'embrouiller, s'enchevêtrer

עג ←1.2. [עוג]

1. עָגַב (323) פ״ע (חשק) — être amoureux, raffoler
|| עִגֵּב (432) פ״ע — aimer passionnément
2. עָגַב (324) פ״י (השמיע קול) — résonner (orgue)
|| עִגֵּב (432) פ״י — jouer de l'orgue
עֶגֶב (163) או עֲגָב (107) ז — volupté *f*, amour sensuel, mamours *mpl*
שִׁיר־עֲגָבִים ז — chant *m* d'amour, poème amoureux
הִתְנָה עֲגָבִים — faire l'amour
עֲגַבְגַּב (91) ז — coquetterie *f*, flirt *m*, amourette *f*
עֲגָבָה (217) נ — volupté *f*, lascivité *f*
|| עֲגָבוֹת נ״ר — fesses *fpl*, croupe *f*
עַגְבָן (ר׳ ־נִים) ז — amant *m*, galant *m*, coureur *m*
עַגְבָנוּת (46) נ — coquetterie *f*, galanterie *f*
עַגְבָנִי, ־נִית ת — coquet, galant
עַגְבָנִיָּה (202) נ צמח — tomate *f*
מִיץ־עַגְבָנִיּוֹת ז — jus *m* de tomates

עַגֶּבֶת (—) נ רפא — syphilis *f*
חולה־עַגֶּבֶת — syphilitique
עָגָה (210) נ — patois *m*, argot *m*
עָגוּב (51) ז — coquetterie *f*, flirt *m*
עִגּוּל (51) ז מתמט — cercle *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל ז — quadrature *f* du cercle
|| (גוף עגול) — boule *f*, boulette *f*
עִגּוּל־דְּבֵלָה — gâteau *m* de figues
עִגּוּלֵי־שֶׁלֶג — boules de neige
|| (מתן צורה עגולה) — action *f* d'arrondir
בהש עִגּוּל־מִסְפָּרִים — arrondissement *m* de nombres
עִגּוּלִי, ־לִית ת — rond, arrondi, circulaire
עָגוּם, עֲגוּמָה ת — triste, navrant, déplorable
|| לְשׁוֹן עֲגוּמָה — bégaiement *m*, balbutiement *m*
עָגוּן, עֲגוּנָה ת — délaissé, abandonné
(אִשָּׁה) עֲגוּנָה — femme abandonnée
1. עִגּוּן (51) ז (של־אשה) — abandon (de femme) *m*
2. עִגּוּן (51) ז (של־אנייה) — mouillage *m*
עָגוּר (10) ז עוף — grue *f*
עֲגוּרָן (97) ז טכנ — grue (appareil) *f*
עֲגוּרָנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז — conducteur *m* de grue
עֲגִיבָה (201) נ — coquetterie *f*, flirt *m*
עָגִיל (10) ז — boucle *f* d'oreille
|| צמח — chaton *m*
עֲגִילוּת (48) נ — rondeur *f*
עֲגִינָה (201) נ — ancrage *m*, mouillage *m*
עֲגִינוּת (48) נ — état *m* d'abandon (d'une femme)
עָגַל (323) פ״י — arrondir
|| נֶעְגַּל (394) פ״ע — s'arrondir
|| עִגֵּל (432) פ״י — arrondir, tracer un cercle
בהש עִגֵּל מִסְפָּר — arrondir un nombre
|| הִתְעַגֵּל (466) פ״ע — s'arrondir
|| הֶעְגִּיל (501) פ״י — arrondir
פ״ע — s'arrondir
עָגֹל, עֲגֻלָּה ת — rond
בהש שֻׁלְחָן עָגֹל — table ronde
בהש מִסְפָּר עָגֹל — chiffre rond
עֵגֶל (181) ז — veau *m*
עֵגֶל־הַזָּהָב ז — le veau d'or

2. [עדר] נֶעְדַּר (394) פ"ע (חסר) — être absent, manquer
(נפטר) הַנֶּעְדָּרִים — les disparus
צבא שְׁנֵי־חַיָּלִים נֶעְדְּרוּ — deux soldats sont portés disparus
|| עִדֵּר (432) פ"י — omettre
|| הֶעְדִּיר (501) פ"י — amoindrir, faire cesser
עֵדֶר (181) ז — troupeau *m*
עֶדְרוֹן (21) ז — petit troupeau
עֶדְרִי, ־רִית ת — de troupeau, grégaire
עֶדְרִיָּה (202) נ — rigole *f*, caniveau *m*
עֶדְרִיּוּת (47, בלי ר') נ — instinct *m* grégaire
עֲדָשָׁה (219, ר' עֲדָשִׁים 163) נ צמח — lentille *f*
נְזִיד־עֲדָשִׁים ז — brouet *m* de lentilles
|| פיס (ר' עֲדָשׁוֹת 219) — lentille (optique)
עֲדָשׁוֹת־מַגָּע — verres *mpl* de contact
|| (נמש) — éphélide *f*, tache *f* de rousseur
|| (בקבוק חם) — bouillote *f*
|| (בעין) — cristallin *m*
עֲדָשִׁי, ־שִׁית ת — lenticulaire *m*
עַדְשָׁן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne couverte de taches de rousseur
עַדְשָׁנִי, ־נִית ת — couvert de taches de rousseur
עֲדָתִי, ־תִית ת — communautaire
עֲדָתִיּוּת (47, בלי ר') נ — différenciation *f* communautaire
[עוב] הֵעִיב (525) פ"י — couvrir de nuages
|| בהש — assombrir
עוֹבֵד (132) ז — travailleur *m*, ouvrier *m*
נֹעַר עוֹבֵד — jeunesse ouvrière
עוֹבֵד־מְדִינָה — fonctionnaire *n*
עוֹבֵד סוֹצְיָלִי — assistant social
|| דת עוֹבֵד־אֱלִילִים — idolâtre *n*
עוֹבֵר, ־בֶרֶת (ר' ־בְרִים, ־בְרוֹת) ת (חולף) — passager, transitoire
כְּאֵב עוֹבֵר — douleur passagère
צֵל עוֹבֵר — ombre fugitive
עוֹבֵר־בָּטֵל — sénile, gâteux
עוֹבֵר־אֹרַח — voyageur *m*, passant *m*
עוֹבְרִים וָשָׁבִים — passants *mpl*
עוֹבֵר לְ־ — avant, préalablement à

בנק חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant
|| משפט עוֹבֵר עֲבֵרָה — délinquant
1. [עוג] עָג (382) פ"י (אפה) — cuire au four (un gâteau)
2. [עוג] עָג (382) פ"י (עשה מעגל) — tracer (un cercle)
|| הִתְעוֹגֵג (488) פ"ע — tourbillonner
|| הֵעִיג (525) פ"י — tracer (un cercle)
עוֹג ש"פ ז — Og (roi de Basan) *m*
|| בהש (ענק) — géant *m*
עוֹגֵב (132) ז — amant *m*, galant *m*
עוּגָב (91) ז מוס — orgue *m*
||° (כלי־נגינה קדמון) — flûte *f*
עוּגָבַאי (ר' ־בָאִים) או ־בָר (ר' ־בָרִים) ז — organiste *m*
עוֹגְבָנוּת (46) נ — coquetterie *f*, galanterie *f*
עוֹגְבָנִי, ־נִית ת — coquet, galant
1. עוּגָה (201) נ (מאפה) — gâteau *m*
בהש עוּגָה בְּלִי הֲפוּכָה — gâteau mal cuit, entreprise ratée
2. עוּגָה (201) נ (מעגל) — cercle *m*, rond *m*
|| (גומה) — creux *m*, cavité *f*
1. עוּגִיָּה (202) נ (עוגה קטנה) — gâteau sec
2. עוּגִיָּה (202) נ חקל — fosse (autour d'un arbre) *f*
1. [עוד] עוֹדֵד (455) פ"י — encourager, stimuler
|| הִתְעוֹדֵד (488) פ"ע — prendre courage, s'enhardir
2. [עוד] הֵעִיד (525) פ"י (מסר עדות) — témoigner
|| (הזמין כעד) — prendre à témoin, attester
|| (הזהיר) הֵעִיד בְּ־ — avertir, mettre en garde
3. עִוֵּד (452) פ"י (קשר) — lier, cerner, enlacer
עוֹד (300) תה"פ — encore
עוֹדֶנּוּ מְחַכֶּה — il attend encore
עוֹד מְעַט וְ־ — peu s'en faut que, presque
וְעוֹד — et cetera
כָּל־עוֹד — aussi longtemps que, tant que
אֵין עוֹד מָקוֹם — il n'y a plus de place
לֹא יָבוֹא עוֹד — il ne viendra plus
לֹא עוֹד אֶלָּא — bien plus
מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד? — que peut-on faire de plus?
עוֹד יֹאמְרוּ — un jour on dira
|| בְּעוֹד־ — pendant

2. עָדָה (351) פ"ע (עבר)	passer, franchir
צָרוֹת רַבּוֹת עָדוּ עָלַי	j'ai subi beaucoup de malheurs
‖ הֶעֱדָה (511) פ"י	ôter, enlever, retirer
עִדּוּד (51) ז	encouragement *m*
עִדּוּי (51) ז	grossesse *f*
עִדּוּן (51) ז (תענוג)	plaisir *m*, délice *m*
‖ (זיקוק)	affinage *m*, affinement *m*
עִדּוּן־הַטַּעַם	raffinement *m* du goût
‖ רפא	sublimation *f*
1. עִדּוּר (51) ז חקל	sarclage *m*, bêchage *m*
2. עִדּוּר (51, בלי ר') ז (היעדרות)	absence *f*, disparition *f*
עֵדוּת (48) נ	témoignage *m*
עֵדוּת־שֶׁקֶר	faux témoignage
‖ (הוכחה)	preuve *f*, démonstration *f*
‖°(מצווה)	précepte *m*, règle *f*
לוּחוֹת־הָעֵדוּת	les Tables *fpl* de la Loi
עֲדִי (7) ז	ornement *m*, parure *f*
עֲדִי־עֲדָיִים	les plus beaux ornements
עֲדֵי־ מ"י	jusqu'à
עֲדֵי־עֶרֶב	jusqu'au soir
עִדִּי, ־דִּית ת	excellent, de choix, d'élite
‖ עִדִּית (—) נ (אדמה)	terre *f* fertile
(סחורה)	marchandise *f* de choix
עִדִּית שֶׁבְּעִדִּית	de la meilleure qualité
עֲדַיִן תה"פ	encore
עֲדַיִן לֹא בָּא	il n'est pas encore venu
עָדִין, עֲדִינָה ת	délicat, fin, subtil
מְכָנִיקָה עֲדִינָה	mécanique *f* de précision
עֲדִינוּת (48) נ	délicatesse *f*, finesse *f*
עָדִיף, עֲדִיפָה ת	préférable
צבא כֹּחוֹת עֲדִיפִים	forces supérieures
עֲדִיפוּת (48) נ	préférence *f*, priorité *f*
סֻלַּם־עֲדִיפֻיּוֹת ז	ordre *m* de priorité
‖ צבא עֲדִיפוּת אֲוִירִית	supériorité aérienne
עָדִיר (10, בלי ר') ז חקל	saison *f* du binage
עֲדִירָה (201) חקל	binage *m*
עִדְכּוּן (51) ז	mise *f* à jour, tenue *f* à jour
עִדְכֵּן (458 נ) פ"י	mettre à jour, tenir à jour
עַדְכָּנִי, ־נִית ת	à jour, à la page
עַדְלָיָדַע (—) נ	carnaval (de Pourim) *m*
עֲדֶן או עֲדֶנָּה תה"פ	encore, jusqu'ici
עָדַן (315 נ) פ"ע	être délicat, être fin
‖ עִדֵּן	affiner, choyer, sublimer
‖ הִתְעַדֵּן (466 נ) פ"ע	vivre dans les délices
(נעשה עדין)	s'affiner, devenir délicat
‖ הֶעֱדִין (500 נ) פ"י	affiner, raffiner
פ"ע	devenir plus fin
עֲדֶן ש"פ נ (עיר)	Aden *m*
עֵדֶן (181) ז (עונג)	plaisir *m*, délice *m*
‖ (קישוט)	parure *f*
‖ גַּן־עֵדֶן ז	paradis *m*
צִפּוֹר־עֵדֶן נ	paradisier *m*, oiseau *m* de paradis
נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן	que Dieu ait son âme
עִדָּן (95) ז	temps *m*, époque *f*, saison *f*
עִדָּן וְעִדָּנִים	une éternité
בְּעִדָּנָא דְּרִתְחָא	dans un moment de colère
‖ (בגיאולוגיה)	ère *f*
הָעִדָּן הַשְּׁלִישׁוֹנִי	l'ère tertiaire
עֲדֶנָּה ← עֲדֶן	
עֶדְנָה (243) נ (עונג)	plaisir *m*, délice *m*
‖ (נעורים)	jeunesse *f*, fraîcheur *f*
עַדְעַד (102) ז צמח	statice *m*
עָדַף (323) פ"ע	être en excédent
עָדַף עַל־	dépasser
‖ הֶעְדִּיף (501) פ"י (לקח יותר מדי)	avoir plus, avoir trop
(ביכר)	préférer
הֶעְדִּיף בְּרִיאוּת עַל־עֹשֶׁר	préférer la santé à la richesse
עֹדֶף (190, עָדְפֵי וכו') ז	excédent *m*, surplus *m*
עֹדֶף־מֶרֶץ	excès *m* d'énergie
עֹדֶף־חֹם	surchauffe *f*
‖ (הפרש־כסף)	monnaie *f* d'appoint
הֶחְזִיר הָעֹדֶף	rendre la monnaie
עַדְפָנוּת (46) נ	avantage *m*, préférence *f*
1. עָדַר (323) פ"י חקל	bêcher, sarcler, labourer
כהש עָדַר בַּמַּעֲרָכָה	mettre la main à la pâte
‖ נֶעְדַּר (394) פ"ע	être bêché, être sarclé
‖ עִדֵּר (432) פ"י	bêcher, sarcler, labourer

עוֹלֵלָה (ר׳ ־לֵלוֹת) נ	grappe oubliée
‖ בהש עוֹלֵלוֹת	faits divers, miscellanées *fpl*
עוֹלָם (93, ר׳ ־מוֹת או ־מִים) ז (תבל)	monde *m*, univers *m*
הָעוֹלָם הָרָחָב	le vaste monde
הָעוֹלָם הַיָּשָׁן	l'ancien monde
הָעוֹלָם הַזֶּה	le monde d'ici-bas
הָעוֹלָם הַבָּא	le monde futur, l'au-delà
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן	la pègre, le milieu
עוֹלָם הָפוּךְ	monde renversé
עוֹלַם־הַחַי/הַצּוֹמֵחַ/הַדּוֹמֵם	le monde animal / végétal / minéral
אֶזְרַח־הָעוֹלָם ז	cosmopolite *m*
בָּאֵי־עוֹלָם ז״ר	les hommes *mpl*
דָּבָר שֶׁלֹּא בָּא לָעוֹלָם	qui n'a jamais existé
הֵבִיא לָעוֹלָם	mettre au monde
מִלְחֶמֶת־עוֹלָם נ	guerre mondiale
הָעוֹלָם הַשְּׁלִישִׁי	le tiers monde
שֵׁם־עוֹלָם ז	réputation mondiale
כָּל־הָעוֹלָם יוֹדֵעַ	tout le monde sait
הָעוֹלָם מִשְׁתּוֹמֵם	on s'étonne
עממי שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם!	espèce d'imbécile!
‖ (זמן אינסופי)	éternité *f*
אַהֲבַת־עוֹלָם נ	amour éternel
בֵּית־עוֹלָם ז	cimetière *m*
לְזֵכֶר־עוֹלָם	in memoriam
מַאֲסַר־עוֹלָם ז	prison perpétuelle
עַם־עוֹלָם ז	le peuple éternel (Israël)
לְעוֹלָם (לנצח)	pour toujours, à jamais
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח	jamais je n'oublierai
לְעוֹלָם וָעֶד	à tout jamais
לְעוֹלְמֵי־עוֹלָמִים או לְעוֹלְמֵי־עַד	à tout jamais
לְעוֹלָם (אמנם)	tout compte fait, de toute manière
מֵעוֹלָם או מֵאָז וּמֵעוֹלָם	depuis toujours
מֵעוֹלָם לֹא שִׁקַּרְתִּי	je n'ai jamais menti
לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם	c'est pure imagination
עַד־עוֹלָם	pour toujours
עוֹלָמִי, ־מִית ת	mondial, universel
‖ (נצחי)	éternel
‖ עוֹלָמִית תה״פ	éternellement
עוֹלָמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	universalité *f*
עַוְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	malfaiteur *n*, scélérat *n*
עַוְלָנוּת (46) נ	malfaisance *f*
עַוְלָתָה או עוֹלָתָה (—) נ	injustice *f*
עוֹמֵד, ־מֶדֶת (ר׳ ־מְדִים, ־מְדוֹת) ת	debout, immobile
מַיִם עוֹמְדִים	eaux stagnantes
‖ דקדוק פֹּעַל עוֹמֵד	verbe intransitif
עוֹן ← עָווֹן	
1. עוֹנָה (201) נ (תקופה)	saison *f*
בהש הָעוֹנָה הַבּוֹעֶרֶת	la saison
עוֹנָה מֵתָה	morte-saison
‖ (זמן) בְּעוֹנָתוֹ	en son temps, à son heure
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת	simultanément
‖ (יחסי־אישות)	rapports conjugaux
2. עוֹנָה (201) נ (עינוי)	tourment *m*, torture *f*
עוֹנֵן (132) ז	devin *m*
עוֹנָתִי, ־תִית ת	saisonnier, périodique
עוֹנָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère saisonnier
עוֹסֵק (132) ז	chef *m* d'entreprise
עִוֵּעַ (440) פ״י	troubler, agiter
‖ הִתְעַוֵּעַ (477) פ״ע	se troubler, s'agiter
עִוְעֵו (462) פ״י	troubler, agiter
עִוְעִים (—) ז״ר	vertige *m*, délire *m*
רוּחַ־עִוְעִים נ	accès *m* de délire
מְחוֹל־עִוְעִים ז	danse vertigineuse
1. [עוּף] עָף (382) פ״ע (טס)	voler, s'envoler
כַּחֲלוֹם יָעוּף	qui s'évanouit comme un rêve
‖ עוֹפֵף (455) פ״ע	voler
צַלַּחַת מְעוֹפֶפֶת	soucoupe volante
פ״י	faire voltiger, agiter
עוֹפֵף חַרְבּוֹ	brandir son épée
‖ הִתְעוֹפֵף (488) פ״ע	s'envoler, voltiger
‖ הֵעִיף (525) פ״י	faire voler
הֵעִיף עַיִן	jeter un coup d'oeil
הֵעִיף אֶבֶן	lancer une pierre
‖ עממי (פיטר)	virer (d'un poste)
2. [עוּף] עָף (382) פ״ע (חשך)	s'obscurcir
עוֹף (ר׳ ־פוֹת) ז	oiseau *m*, volaille *f*
עוֹף טוֹרֵף	oiseau *m* de proie, rapace *m*

בְּעוֹד־לַיְלָה — quand il fait encore nuit
מִבְּעוֹד־יוֹם — avant la tombée de la nuit
בְּעוֹד־מוֹעֵד — à temps, en temps utile
בְּעוֹד־שָׁנָה — dans un an
בְּעוֹד שֶׁ־ — tandis que, alors que
בְּעוֹדֶנּוּ חַי — de son vivant
|| מֵעוֹדִי — depuis que j'existe
מֵעוֹדוֹ לֹא שִׁקֵּר — il n'a jamais menti de sa vie
עוּד (41) ז מוס — luth *m*
עוֹדְדוּת (45) נ — encouragement *m*
עוֹדֵף, ־דֶפֶת (ר׳ ־דְפִים, ־דְפוֹת) ת — en excédent, superflu
עוֹדְפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — abondance *f*, superflu *m*
עָוָה (351) פ״ע — faillir, commettre une faute
|| נַעֲוָה (411) פ״ע — se tordre, se courber
|| עִוָּה (453) פ״י — déformer, altérer
עִוָּה אֶת־פָּנָיו — faire des grimaces
|| הִתְעַוָּה (480) פ״ע — se tordre, se déformer
|| הֶעֱוָה (511) פ״י — déformer, fausser
פ״ע (חטא) — faillir, être fautif
עַוָּה (ר׳ עַוּוֹת) נ — ruine *f*, destruction *f*
עִוּוּי (51) ז (עיקום) — contorsion *f*, déformation *f*
|| בהש (חטא) — perversion *f*, péché *m*
עִוּוּל (51) ז — injustice *f*, préjudice *m*
עָוֹן (29, ר׳ עֲוֹנוֹת וגם עֲוֹנִים) ז — délit *m*, faute *f*
עִוּוּת (47, ר׳ ־תִים) ז — déformation *f*, altération *f*
עִוּוּת־הַדִּין — injustice *f*, iniquité *f*
[עוז] עָז (382) פ״ע — se réfugier
|| הֵעִיז (526) פ״י — mettre en sûreté
עוֹז (41) ז (עוף) — orfraie *f*
עוֹזֵר, ־זֶרֶת (ר׳ ־זְרִים, ־זְרוֹת) ש — protecteur *n*
|| (סגן) — aide *m*, assistant *m*
עוֹזֶרֶת־בַּיִת — bonne *f*
[עוט] ← [עיט]
עוֹטֶה, ־טָה או ־טִיָּה (ר׳ ־טִים, ־טוֹת) ש — couvert, revêtu
|| (אבל) — triste, désolé
עוֹטֵף (132) ז — emballeur *m*
עוֹטְפָן (97) ז — chemise (de carton) *f*
עֲוָיָה (212) נ — grimace *f*, moue *f*
1. **עֲוִיל** (1) ז (צעיר) — garçon *m*, jeune homme *m*
2. **עֲוִיל** (1) ז (רשע) — méchant *m*, criminel *m*
עוֹיֵן, ־יֶנֶת (ר׳ ־יְנִים, ־יְנוֹת) ת — hostile
עֵד עוֹיֵן — témoin malveillant
עוֹיְנוּת (45) נ — hostilité *f*, malveillance *f*
עֲוִית (—) נ — convulsion *f*, crampe *f*, tic *m*
עֲוִיתִי, ־תִית ת — convulsif, spasmodique
עוֹכֵר (132) ז (מזהם) — qui souille, qui trouble
|| (מחבל) — corrupteur *m*, perturbateur *m*
עוֹכֵר־יִשְׂרָאֵל — semeur *m* de trouble en Israel
הָיָה בְּעוֹכְרֵי־פ׳ — causer du tort à qn
1. **[עול]** עָל פ״ע ארמית — entrer
שִׁבְשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל — l'erreur est tenace
|| עַיֵּל (452) פ״י — introduire
2. **[עול]** עָלָה (382) פ״ע (היניקה) — allaiter
פָּרוֹת עָלוֹת — vaches qui allaitent
3. **עִוֵּל** (432) פ״י (עשה עוול) — faire du tort, nuire
|| הִתְעַוֵּל (466) פ״ע — être l'objet d'injustices
עוּל, ־לָה ש — nourrisson *m*, bébé *m*
עוּל־יָמִים — jeune enfant *m*
עָוֶל (עֶוֶל־, עַוְלִי, בלי ר׳) ז — injustice *f*, tort *m*
עָשָׂה עָוֶל לְפ׳ — faire du tort à qn
אִישׁ־עָוֶל ז — homme *m* malhonnête
עַוָּל, ־וֶּלֶת (ר׳ ־וָּלִים, ־וָּלוֹת) ש — malfaiteur *n*
עוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ש — offenseur *n*
עוֹלְבָנִי, ־נִית ת — outrageant, injurieux
עוֹלֶה, ־לָה ש — immigrant (en Israel) *n*
|| עוֹלֵה־רֶגֶל — pèlerin (à l'occasion d'une fête) *n*
|| (בתורת־השיר) עוֹלֶה ז — trochée *m*
|| עוֹלֶה וְיוֹרֵד דת — sacrifice variable
|| (אחד מטעמי המקרא) — *oleh we-yored* (neume) *m*
עוֹלָה (201) נ דת (קרבן) — holocauste *m*
עוֹלַת־רְאִיָּה — holocauste de présentation
עַוְלָה (207) נ — injustice *f*, crime *m*
בֶּן־עַוְלָה ז — malfaiteur *m*, scélérat *m*
עוֹלְזָנִי, ־נִית ת — gai, joyeux
עוֹלָל (91) או **עוֹלֵל** (132) ז — nourrisson *m*, petit enfant
עוֹלַל־טִפּוּחִים — enfant choyé
עוֹלֵל ← 1. עָלַל, 3. [עלל]

[עוש] עָשׁ (382) פ״ע	se hâter, se presser
עוּשׁוּ חוּשׁוּ!	vite!, dépêchez-vous!
1. °[עות] עָת (ישעיהו נ׳ ד׳) פ״י	réconforter
2. עִוֵּת (432 ת) פ״י	déformer, altérer, fausser
עִוֵּת מִשְׁפָּט	faire une entorse à la justice
עִוֵּת אֶת־פָּנָיו	faire des grimaces
‖ הִתְעַוֵּת (466 ת) פ״ע	se déformer, s'altérer
‖ (התפתל)	se tordre
בהש (סולף)	être faussé
עַוָּתָה (221) נ	tort *m*, injustice *f*
עוֹתוֹמָנִי, ־נִית ת	ottoman
עַוְּתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	faussaire *n*
עוֹתֵר, ־תֶרֶת ש	pétitionnaire *n*
עַז, עַזָּה ת	fort, puissant, dur
עַז־רוּחַ	courageux, audacieux
עַז־נֶפֶשׁ (אמיץ)	vaillant, hardi
°עַז־נֶפֶשׁ (רעבתן)	avide, vorace, féroce
עַז־מֵצַח או ־פָּנִים	effronté, insolent
בהש קֹר עַז	froid rigoureux
קְרָב עַז	bataille acharnée
אָדֹם עַז	rouge vif
מֵעַז יָצָא מָתוֹק	tout est bien qui finit bien
עֵז (114) נ	chèvre *f*
עֵז־בַּיִת	chèvre domestique
עֵז־הַבָּר	chèvre sauvage
גְּדִי־עִזִּים ז	chevreau *m*
רוֹעֵה־עִזִּים	chevrier *m*
עֹז (143, גם עֱזִי במקום עֻזִּי) ז	force *f*, courage *m*, énergie *f*
עֹז־רוּחַ	bravoure *f*, intrépidité *f*
עֹז־פָּנִים	hardiesse *f*, arrogance *f*
לָבַשׁ או דָּרַךְ עֹז	s'armer de courage
הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ	s'enhardir, oser
‖ (מבצר)	forteresse *f*
עֲזָאזֵל ש״פ ז	Azazel (démon) *m*
שָׂעִיר ז לַעֲזָאזֵל	bouc *m* émissaire
לַעֲזָאזֵל!	peste!, zut!
לֵךְ לַעֲזָאזֵל!	va au diable!
עָזַב (324) פ״י (נטש)	abandonner, quitter
עֲזֹב אוֹתִי!	laisse-moi!, lâche-moi!
עָזַב אֶת־פ׳ לַאֲנָחוֹת	laisser qn en plan
עָזַב לְנַפְשׁוֹ	laisser seul
‖ °(חילץ) עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ	tu dégageras (l'âne) avec lui
‖ נֶעֱזַב (392) פ״ע	être abandonné
‖ עִזֵּב (432) פ״י	abandonner, délaisser
(השאיר לפליטה)	épargner, laisser intact
‖ הִתְעַזֵּב (466) פ״ע	être abandonné
הֶעֱזִיב (500) פ״י	faire quitter
עִזָּבוֹן (38) ז	legs *m*, héritage *m*
משפט עִזָּבוֹן בַּחַיִּים	donation *f* entre vifs
מְנַהֵל־עִזָּבוֹן ז	exécuteur *m* testamentaire
מַס־עִזָּבוֹן ז	droits *mpl* de succession
‖ °(סחורה ליצוא)	marchandise *f*, pacotille *f*
עִזְּבוּת (45) נ	abandon *m*, désolation *f*
עַזָּה ש״פ נ (עיר)	Gaza *f*
רְצוּעַת־עַזָּה נ	la bande de Gaza
עִזָּה (208) נ	chevrette *f*, chèvre *f*
עָזוּב, עֲזוּבָה ת	abandonné, désolé
אִשָּׁה עֲזוּבָה	femme délaissée
נֹעַר עָזוּב	jeunesse abandonnée
‖ °(חפשי)	libre, dégagé
עָצוּר וְעָזוּב	le détenu et l'homme libre
עֲזוּבָה (201) נ	désolation *f*, abandon *m*
עֲזוּבִי, ־בִית ש	enfant trouvé
עֱזוּז (41) ז	force *f*, puissance *f*
עִזּוּז, ־זָה ת	fort, puissant, courageux
עִזּוּזִי, ־זִית ת	fort, vigoureux
עִזּוּק (51) ז	bêchage *m*
עָזוּר, עֲזוּרָה ת	aidé, assisté
עַזּוּת (47) נ	force *f*, puissance *f*
עַזּוּת־מֵצַח או ־פָּנִים	effronterie *f*, insolence *f*
עָזַז (357) פ״ע	être fort, avoir du courage
‖ נָעֹז (415) או נֶעֱזַז (392) פ״ע	se fortifier
‖ הִתְעַזֵּז (466) פ״ע	devenir fort, s'enhardir
‖ הֵעֵז (528) פ״ע	oser, avoir l'audace de
לֹא הֵעַזְתִּי לְדַבֵּר	je n'osais pas parler
(צבע)	s'intensifier (couleur)
פ״י הֵעֵז פָּנִים או פָּנָיו	être insolent
עֲזִיבָה (201) נ	abandon *m*, renonciation *f*, départ *m*
עֲזִיבוּת (48) נ	délaissement *m*

עוֹף־מַיִם — gibier *m* d'eau
מטבח בְּשַׂר־עוֹף ז — volaille *f*
עוֹפְפוּת (45) נ — vol (des oiseaux) *m*
עוֹפֶרֶת (—) ז — plomb *m*
עוֹפַרְתִּי, ־תִּית ת — de plomb
[עוץ] עָץ (382) פ"י — conseiller
עָץ עֵצָה — donner un conseil
עוֹצֵר (132) ז — régent *m*
מוֹעֶצֶת־עוֹצְרִים נ — conseil *m* de régence
[עוק] הֵעִיק (525) פ"י — accabler, oppresser
עוֹקְדָן (97) ז — classeur *m*
עוּקָה (201) נ — cavité *f*
|| סכנ — fosse *f*, puisard *m*
עוֹקְמָנִי, ־נִית ת — tortueux, fourbe, tordu
עוֹקֵף (132) ז — qui fait le tour
כְּבִישׁ עוֹקֵף — déviation (pour éviter une agglomération) *f*, rocade *f*
עוֹקְפָנִי, ־נִית ת — indirect, détourné
עוֹקְצָנוּת (46) נ — sarcasme *m*
עוֹקְצָנִי, ־נִית ת — piquant
בהש — sarcastique, mordant
עוֹקְרָנִי, ־נִית ת — destructif, radical
עוֹר (22) ז (של־בעלי־חיים) — peau *f*
מַחֲלַת־עוֹר נ — dermatose *f*
בהש מֵעוֹר אֶחָד — d'une seule pièce, homogène
הָפַךְ עוֹרוֹ — changer de camp
יָצָא מֵעוֹרוֹ — être hors de soi
נִמְלַט בְּעוֹר־שִׁנָּיו — échapper de justesse
פּוֹשֵׁט־עוֹר — écorcheur *m*, usurier *m*
|| (מעובד) — cuir *m*
עִבּוּד־עוֹרוֹת ז — tannage *m*
1. **[עור] עָר** או **עֵר** (379) פ"ע (הקיץ) — se réveiller
בהש (התגבר) — se lever, se dresser
|| פ"י — réveiller, faire lever
|| **נֵעוֹר** (430) פ"ע — se réveiller
בהש — se dresser, bondir, surgir
|| **עוֹרֵר** (455) פ"י — réveiller
בהש (הפעיל) — susciter, stimuler
עוֹרֵר חֲנִית — brandir une lance
עוֹרֵר הִתְנַגְּדוּת — susciter de l'opposition
עוֹרֵר שַׁעֲרוּרִיָּה — provoquer un scandale
|| **הִתְעוֹרֵר** (488) פ"ע — se réveiller
בהש (התגבר) — se dresser, se soulever
|| **הֵעִיר** (525) פ"י — réveiller, susciter, faire lever
בהש הֵעִיר הֶעָרוֹת — faire des remarques
הֵעִיר לְפ' עַל־הִתְנַהֲגוּתוֹ — faire des observations à qn sur sa conduite
2. **[עור] נֵעוֹר** (430) פ"ע (נחשף) — être mis à nu
3. **עִוֵּר** (432) פ"י — aveugler
|| **הִתְעַוֵּר** (466) פ"ע — devenir aveugle
עִוֵּר, עִוֶּרֶת (ר' עִוְרִים, עִוְרוֹת) ת — aveugle
עִוֵּר לִצְבָעִים — daltonien
אנטום מְעִי עִוֵּר — caecum *m*
עוֹרֵב (132) ז עוף — corbeau *m*
עממי עוֹרֵב לָבָן — merle blanc
עוֹרְבָא (—) ז ארמית — corbeau *m*
עוֹרְבָא פָּרַח — histoire *f* à dormir debout
עוֹרְבָנִי, (ר' ־נִים) ז עוף — geai *m*
עוֹרְגָנִי, ־נִית ת — nostalgique
עוֹרָה (201) נ — peau (d'animal) *f*, dépouille *f*
עִוָּרוֹן (38, בלי ר') ז — aveuglement *m*, cécité *f*
עִוְרוֹן־צְבָעִים — daltonisme *m*
מֻכֵּה־עִוָּרוֹן — frappé de cécité
עִוְרוּת (45) נ — aveuglement *m*
עוֹרִי, ־רִית ת — de cuir, coriace
עוֹרִית (17) ז — simili-cuir *m*
עוֹרֵךְ, ־רֶכֶת (ר' ־רְכִים, ־רְכוֹת) ש — rédacteur *n*
|| (מביא לבית־הדפוס) — éditeur *n*
|| עוֹרֵךְ־דִּין (ר' ־עוֹרְכֵי־דִין) ז — avocat *n*
עוֹרְכוּת (45) נ — travail *m* de rédacteur
עוֹרֵק (132) ז אנטום — artère *f*
אַב־עוֹרְקִים ז — aorte *f*
|| (בצמחים) — nervure *f*
|| בהש עוֹרְקֵי־תַחְבּוּרָה — artères de communication
עוֹרְקִי, ־קִית ת — artériel
כְּבִישׁ עוֹרְקִי — voie *f* de grande communication
עוֹרְקִיּוּת (47, בלי ר') נ — innervation *f*
עוֹרֵר (ר' ־רְרִים) ז — appelant *m*, contradicteur *m*
בהש קָמוּ עָלָיו עוֹרְרִים — il est contesté
עַוֶּרֶת (—) נ רפא — aveuglement *m*, cécité *f*

1. עֲטִיפָה (201) נ (כיסוי)	couverture *f*, jaquette (d'un livre) *f*
2. עֲטִיפָה (201) נ (חולשה)	défaillance *f*
עֲטִיפַת־נֶפֶשׁ	épuisement *m*, évanouissement *m*
עֲטִישָׁה (201) נ	éternuement *m*
עֲטַלֵּף (123) ז זואול	chauve-souris *f*
עֲטַלְפוֹן (4) ז זואול	pipistrelle *f*
עָטַן (324 נ) פ״י	pressurer (des olives)
‖ נֶעֱטַן (392 נ) פ״ע	être pressuré
1. עָטַף (324) פ״י (כיסה)	couvrir, envelopper
עָטַף סֵפֶר	couvrir *ou* brocher un livre
‖ פ״ע (התכסה)	se couvrir, se revêtir
עֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר	les vallées se couvrent de blé
‖ נֶעֱטַף (392) פ״ע	se couvrir, s'envelopper
‖ עִטֵּף (432) פ״י	couvrir, envelopper
‖ הִתְעַטֵּף (466) פ״ע	se couvrir, s'envelopper
‖ הֶעֱטִיף (500) פ״י	couvrir, envelopper
2. עָטַף (324) פ״ע (נחלש)	défaillir, s'évanouir
‖ נֶעֱטַף (392) פ״ע	dépérir, mourir d'inanition
‖ הִתְעַטֵּף (466) פ״ע	se consumer, languir
‖ הֶעֱטִיף (500) פ״ע	s'affaiblir, être faible
עָטַר (324) פ״י	entourer, couronner
‖ נֶעֱטַר (392) פ״ע	être entouré, être couronné
‖ עִטֵּר (432) פ״י (הכתיר)	couronner
(קישט)	orner, parer, décorer, garnir
עִטֵּר סֵפֶר	illustrer un livre
‖ הִתְעַטֵּר (466) פ״ע	s'orner, se parer
‖ הֶעֱטִיר (500) פ״י	couronner
עֲטָרָה (219) נ	couronne *f*, diadème *m*
בהש	ornement *m*, parure *f*
עִטְרָן (—) ז	goudron *m*
עֲטֶרֶת (250) נ	couronne *f*, diadème *m*
עִטֹּרֶת (256) נ	vignette *f*
עָטַשׁ (324) פ״ע	éternuer
‖ עִטֵּשׁ (432) פ״ע	éternuer
‖ הִתְעַטֵּשׁ (466) פ״ע	éternuer
‖ הֶעֱטִישׁ (500) פ״י	faire éternuer
עֲטֶשֶׁת (251) נ	sternutation *f*
עִי (ר׳ עִיִּים) ז	décombres *mpl*, débris *mpl*
עִיֵּי־חֳרָבוֹת	monceaux *mpl* de ruines
עִיד (ר׳ ־דים) ז	fête (païenne) *f*
עִיּוּל (51) ז ספרנות	vedette *f*, entrée *f*
עִיּוּן (51) ז	étude *f*, réflexion *f*, méditation *f*
עִיּוּן בִּסְפָרִים	consultation *f* de livres
קָרָא בְּעִיּוּן	lire attentivement
צָרִיךְ עִיּוּן	cela demande réflexion
עִיּוּן מֵחָדָשׁ	reconsidération *f*
יוֹם־עִיּוּן ז	journée *f* d'études, séminaire *m*
סִפְרֵי־עִיּוּן ז״ר	ouvrages spéculatifs
דת עִיּוּן־תְּפִלָּה	prière fervente
עִיּוּנִי, ־נִית ת	théorique, spéculatif
עִיּוּנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* théorique
עִיּוּף (51) ז	fatigue *f*, lassitude *f*, surmenage *m*
עִיּוּר (51) ז	urbanisation *f*
[עיט] עָט (387) פ״ע	foncer, se ruer
עָט אֶל־הַשָּׁלָל	se précipiter sur le butin
‖ (העליב) עָט בְּ־	rudoyer, injurier
1. עַיִט (157) ז עוף	aigle *m*
עַיִט צָבוּעַ	aigle griffu
בהש עַיִט צָבוּעַ	hypocrite *m*, tartuffe *m*
‖ עֵיט־הַיָּם דג	sciène *f*
‖ (טורפים)	rapaces *mpl*
2. עַיִט (157) ז (גדיל)	tresse *f*, frange *f*
עִיטָה (201) נ	assaut *m*, ruée *f*
צבא עִיטַת־כִּידוֹנִים	charge *f* à la baïonnette
עֵיל ← לְעֵיל	
עַיִל ← 1. [עול]	
עֵילוֹם (—) ז	éternité *f*
עֵילָם ש״פ נ (ארץ)	Elam (ancienne province d'Iran) *m*, Susiane *f*
עֲיָם (—) ז	force *f*, puissance *f*
בַּעְיָם־רוּחוֹ	par la puissance de son souffle
1. עַיִן (158, זוגי עֵינַיִם 265) נ	oeil *m*
עַיִן תַּחַת עַיִן	oeil pour oeil
עַיִן חַדָּה	regard perçant
עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ	il sait où il va
הֶעֱלִים עַיִן מִן־	fermer les yeux sur, ignorer
נָתַן עֵינָיו בְּ־	convoiter
פָּקַח עַיִן עַל־	tenir à l'oeil
שָׂם עֵינוֹ עַל־	s'occuper de, veiller sur

עָזִיז, ־זָה ת — fort, vigoureux
עֲזִיזוּת (48) נ — force *f*, vigueur *f*
עָזְמָה (207) נ — énergie *f*, courage *m*
עָזְנִיָּה (202) נ עוף — vautour *m*
עַזְפָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — insolent *n*
[עזפן] הִתְעַזְפֵּן (491 ג) פ״ע — se montrer insolent
עַזְפָּנוּת (46) נ — insolence *f*, impudence *f*
1. עָזַק (324) פ״י חקל — bêcher
‖ נֶעֱזַק (392) פ״ע — être bêché
‖ עִזֵּק (432) פ״י — bêcher
2. עָזַק (324) פ״י (אחז בחזקה) — saisir, empoigner
עֶזֶק (141) ז ספנ — patte *f* de bouline, erseau *m*
עֶזֶק (183) ז — pansement *m*, emplâtre *m*
עֲזִקָה (—) נ חקל — bêchage *m*
עֲזֻקָּה (240) נ טכנ — champ bêché
עִזְקָה (240) טכנ — douille *f*
עָזַר (324) פ״י (ל־) — aider, secourir, assister
‖ נֶעֱזַר (392) פ״ע — être aidé, être assisté
(הסתייע) נֶעֱזַר בַּחֲבֵרָיו — avoir recours à ses amis
‖ הִתְעַזֵּר (466) פ״ע (בְּ־) — s'aider, avoir recours
‖ הֶעֱזִיר (500) פ״י — aider, secourir, soutenir
עֵזֶר (181) ז (סיוע) — aide *f*, secours *m*
בֶּלֶם־עֵזֶר ז — servo-frein *m*
חֵיל־עֵזֶר ז — armée *f* auxiliaire
סֵפֶר־עֵזֶר ז — manuel *m*
‖ (עוזר) — aide *n*, assistant *n*
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — une aide à son côté (la femme)
‖ עֲזָרִים ז״ר — accessoires *mpl*
עֲזָרֵי־נִוּוּט — instruments *mpl* de navigation
עֲזָרִים חֲזוּתִיִּים — moyens visuels
עֶזְרָא ש״פ ז — Esdras *ou* Ezra *m*
עֲזָרָה (218) נ — cour *f*, parvis *m*
עֶזְרַת־נָשִׁים — oratoire *m* pour les femmes
עֶזְרָה (243) נ — aide *f*, secours *m*, assistance *f*
עֶזְרָה הֲדָדִית — aide mutuelle
עֶזְרָה רִאשׁוֹנָה — premiers secours
בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם — avec l'aide de Dieu
חָשׁ לְעֶזְרָה — venir en aide
הִגִּישׁ עֶזְרָה — porter secours
משפט עֶזְרָה מִשְׁפָּטִית — assistance judiciaire

עֻזְרָר (91) ז צמח — aubépine *f*, azerole *f*
° עֶזְרַת (—) או עֶזְרָתָה (—) נ — aide *f*, secours *m*
עֵט ← [עיט]
עֵט (113) ז — porte-plume *m*, plume *f*
עֵט נוֹבֵעַ — stylographe *m*, stylo *m*
עֵט כַּדּוּרִי — stylo à bille
עֵט־סִרְטוּט — tire-ligne *m*
אַנְשֵׁי־עֵט ז״ר — écrivains *mpl*
חַי עַל־עֵטוֹ — vivre de sa plume
‖ (בימי־קדם) — burin *m*
עָטָה (351) פ״י (לבש) — se revêtir de, se couvrir de
עָטָה מְעִיל — mettre un manteau
כהש עָטָה חֶרְפָּה — se couvrir de honte
‖ (כיסה) — couvrir, envelopper
‖ נֶעֱטָה (409) פ״ע — être couvert
‖ הִתְעַטָּה (480) פ״ע — se couvrir, s'envelopper
‖ הֶעֱטָה (511) פ״י — couvrir, envelopper
כהש הֶעֱטָה בּוּשָׁה עַל־פ׳ — couvrir qn de honte
עָטוּי, עֲטוּיָה ת — couvert, enveloppé
1. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מכוסה) — couvert, enveloppé
2. עָטוּף, עֲטוּפָה ת (מתעלף) — défaillant, évanoui
עֲטוּפִים בְּרָעָב — défaillants de faim
עִטּוּף (51) ז — couverture *f*, enveloppe *f*
עִטּוּר (51) ז — ornement *m*, parure *f*, garniture *f*
‖ (ציור בספר) — illustration *f*
‖ (אות־כבוד) — décoration *f*, insigne *m*
‖ עִטּוּר־סוֹפְרִים — ornement de style
עִטּוּרִי, ־רִית ת — ornemental, décoratif
עִטּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — ornementation *f*, décoration *f*
עִטּוּשׁ (51) ז — éternuement *m*
1. עֲטִי (7) ז (מזימה) — suggestion *f*, dessein *m*
בַּעֲטְיוֹ שֶׁל־ — à l'instigation de, par la faute de
2. עֲטִי (7) ז צמח — arille *m*
עֲטִיָּה (212) נ — couverture *f*, enveloppe *f*
1. עָטִין (10) ז (של־בהמה) — pis *m*, mamelle *f*
2. עָטִין (10) ז (זיתים) — cuve (d'olives) *f*, olives pressées
עָטִיף (10) ז — châle *m*, écharpe *f*
‖ צמח — périanthe *m*

עִירָנִי, ־נִית ת	citadin *m*
עֲיָרְתִּי, ־תִית ת	de petite ville, de clocher
עַיִשׁ או עָשׁ (—) ז אסטר	Aldébaran (étoile) *m*
בְּנֵי־עַיִשׁ ז״ר	les Hyades (constellation) *fpl*
עִכֵּב (432) פ״י	empêcher, retenir, retarder
‖ פ״ע	s'attarder
‖ הִתְעַכֵּב (466) פ״ע	s'attarder, être retardé
עַכָּבָה (221) נ	empêchement *m*, obstacle *m*
‖ פסיכ	inhibition *f*
‖ חשמל	impédance *f*
עִכְּבוֹן (38) ז	empêchement *m*
‖ משפט	droit *m* de rétention
עַכָּבִישׁ (18) ז זואול	araignée *f*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ ז״ר	toile *f* d'araignée
עַכָּבִישִׁי, ־שִׁית ת	d'araignée, arachnéen
עַכָּבִית או עַכּוּבִית (17) נ צמח	cardon *m*
עַכְבָּר (91) ז	souris *f*
עַכְבַּר־הַבַּיִת	rat *m* domestique, rat des villes
עַכְבַּר־שָׂדֶה	mulot *m*, campagnol *m*, rat de champs
עַכְבָּרוֹן (ר׳ ־בְּרוֹנִים) ז	souriceau *m*
עַכְבְּרוֹשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	rat *m*
עַכּוֹ ש״פ נ (עיר)	Acre *f*
עִכּוּב (51) ז	empêchement *m*, retard *m*
עַכּוּבִית ← עַכָּבִית	
עַכּוּז (51) ז	postérieur *m*, derrière *m*
עַכּוּזִית (17) נ	croupière (partie du harnais) *f*
עִכּוּל (51) ז	digestion *f*
כְּלֵי־הָעִכּוּל ז״ר	l'appareil digestif
עִכּוּלִי, ־לִית ת	digestif
עַכּוּ״ם (= עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) ז	idolâtre *m*
עַכּוּמִי, ־מִית ת	idolâtrique, païen
עִכּוּס (51) ז	cliquetis *m*, tintement *m*
עָכוֹר ש״פ ז (מקום)	Akhor (vallée de Jéricho) *m*
בהש עֵמֶק־עָכוֹר	lieu *m* sinistre
עָכוּר, עֲכוּרָה ת	trouble, terne, bourbeux
מַיִם עֲכוּרִים	eau *f* trouble
בהש דָּג בְּמַיִם עֲכוּרִים	pêcher en eau trouble
דַּעְתּוֹ עֲכוּרָה עָלָיו	être d'humeur sombre
עִכּוּר (51) ז	ternissure *f*, souillure *f*
עִכֵּז (432) פ״ע	se trémousser, se déhancher

עֲכִיר (10) ז	planche (de pressoir) *f*
עֲכִירָה (201) נ	ternissure *f*
עֲכִירַת־שִׂמְחָה	action *f* de troubler la joie
עֲכִירוּת (48) נ	turbidité *f*, caractère *m* trouble
עָכַל (323) פ״י	brûler, consumer
‖ נֶעְכַּל (394) פ״ע	être digéré
‖ עִכֵּל (432) פ״י	digérer
‖ הִתְעַכֵּל (466) פ״ע	être digéré
(נשרף)	être brûlé, être consumé
עֶכֶל (97) ז	enzyme *m*, diastase *f*
עֶכֶן (163) ז או עַכְנָה (207) נ	serpent *m*, vipère *f*
עִכֵּן (432 נ) פ״י	enlacer
‖ הִתְעַכֵּן (466 נ) פ״ע	s'enrouler, s'entortiller
1. עַכְנַאי (61) ז זואול	serpent *m*, vipère *f*
בהש תַּנּוּר ז שֶׁל־עַכְנַאי	four segmenté
2. עַכְנַאי (61) ז צמח	vipérine *f*
עַכְנָה ← עֶכֶן	
1. עֶכֶס (163) ז (תכשיט)	chaînette (à la cheville) *f*
2. עֶכֶס (163) ז (נחש)	vipère *f*
עִכֵּס (432) פ״ע	faire tinter
‖ הִתְעַכֵּס (466) פ״ע	cliqueter, tinter
עָכַר (323) פ״י (דלח)	ternir, troubler, souiller
בהש (הביא צרה על־)	attrister, affliger
עָכַר שִׂמְחָה	troubler la joie
‖ נֶעְכַּר (394) פ״ע	être troublé
‖ עִכֵּר (432) פ״י	troubler, ternir
‖ הִתְעַכֵּר (466) פ״ע	se troubler, se ternir
‖ הֶעֱכִיר (500) פ״י	troubler, ternir
בהש הֶעֱכִיר אֶת־רוּחַ־פ׳	assombrir l'humeur de qn
עֶכֶר (—) או עִכָּרוֹן (38) ז	état *m* trouble
עַכְרוּרִי, ־רִית ת	terne, sombre, maussade
עַכְרוּרִית (17) נ	état *m* trouble, souillure *f*
עַכְרִירוּת (48) נ	état *m* trouble, souillure *f*
עַכְשָׁו או עַכְשָׁיו תה״פ	maintenant
מֵעַכְשָׁיו	dès maintenant
אִם לֹא עַכְשָׁיו אֵימָתַי?	maintenant ou jamais
עִכְשֵׁו (460) פ״י	actualiser, tenir à jour
עַכְשׁוּב (ר׳ ־בִים) ז זואול	tarentule *f*
חֲמַת־עַכְשׁוּב נ	venin *m* de tarentule

הָיָה לְעֵינַיִם לְפ' — servir de guide à qn
לְעֵינֵי־פ' — en présence de qn, face à qn
בהש עַיִן טוֹבָה או יָפָה — générosité *f*, faveur *f*
הִבִּיט בְּעַיִן יָפָה עַל־ — voir d'un bon oeil
עַיִן צָרָה או רָעָה — envie *f*, avarice *f*
אֵין עֵינִי צָרָה בּוֹ — je ne suis pas jaloux de lui
עַיִן־הָרָע — le mauvais oeil
בְּלִי־עַיִן־הָרָע — je touche du bois
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־ — trouver grâce aux yeux de
הַדָּבָר נִרְאָה בְּעֵינַי — cela me plaît
|| טכנ (פתח ביוב) — bouche *f* d'égout
|| מטבח (ביצה מטוגנת) — œuf *m* sur le plat
|| בְּעַיִן — effectivement, en nature, tel quel
נִשְׁאַר בְּעֵינוֹ — rester inchangé
עַיִן בְּעַיִן — face à face
בְּאַרְבַּע עֵינַיִם — entre quatre yeux, en tête-à-tête
בְּשֶׁבַע עֵינַיִם — attentivement
|| (מראה) — aspect *m*, air *m*
|| כְּעֵין־ — à peu près comme
|| מֵעֵין־ — de la nature de, analogue à
|| צמח (ניצן) — bouton *m*, bourgeon *m*
|| (בסריגה) — maille *f*
|| (חור) עַיִן שֶׁל־מַחַט — trou *m* d'aiguille
2. עַיִן (158, ר' עֲיָנוֹת) נ (מעיין) — source *f*
עַיִן־אַכְזָב — source tarissable, oued *m*
3. עַיִן (—) נ (אות) — *ayîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
1. עָיַן (324 נ) (שנא) — être hostile à, détester
|| עִיֵּן (452 נ) פ״י — voir d'un mauvais oeil
2. עִיֵּן (452 נ) פ״ע (התבונן) — étudier, réfléchir
עִיֵּן בְּסֵפֶר — consulter un livre
עִיֵּן בִּשְׁאֵלָה — réfléchir sur une question
|| (איזן) — équilibrer, balancer
|| הִתְעַיֵּן (466 נ) פ״ע (התבונן) — s'intéresser
(התאזן) — s'équilibrer, se balancer
עֵינָא (ר' ־נִין) נ ארמית — oeil *m*
עֵינָא בִּישָׁא — le mauvais oeil
עֵינִית (17) נ — oculaire *m*, oeilleton *m*
עֵינָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — aux grands yeux
|| (סקרן) — curieux

עָיֵף (311, עת יָעֵף) פ״ע — être fatigué, être las
|| עִיֵּף (452) פ״י — fatiguer, lasser
|| הִתְעַיֵּף (466) פ״ע — se fatiguer, se lasser
עָיֵף, עֲיֵפָה ת — fatigué, las
עָיֵף וְיָגֵעַ — extrêmement fatigué
בהש אֶרֶץ עֲיֵפָה — terre épuisée
עַיָּף (90) ז — aviculteur *m*
עֵיפָה (201) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֲיֵפָה (229) נ — fatigue *f*, lassitude *f*
עָמוּס מַשָּׂא לַעֲיֵפָה — chargé d'un fardeau accablant
עֵיפָה (201) נ — vol (des oiseaux) *m*
עֲיֵפוּת (48) נ — fatigue *f*, lassitude *f*
עֲיַפְיְפוּת (46) נ — légère fatigue
° עֵיפְתָה (—) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
1. עִיר (4, ר' גם עֲיָרוֹת) נ — ville *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ — la ville sainte (Jérusalem)
עִיר־שָׂדֶה — ville de province
רֹאשׁ־הָעִיר ז — maire *m*
אֲבוֹת־הָעִיר ז״ר — les édiles *mpl*, les notables *mpl* de la ville
מוֹעֶצֶת־הָעִיר נ — conseil municipal
2. עִיר (ר' ־רִין) ז ארמית (מלאך) — ange *m*
עַיִר (160) ז — ânon *m*, jeune âne *m*
עַיִר פֶּרֶא — onagre *m*, âne sauvage
עִיֵּר (452) פ״י — urbaniser
|| הִתְעַיֵּר (466) פ״ע — s'urbaniser
עִירָאק ש״פ נ (מדינה) — Irak *m*
עִירָאקִי, ־קִית ת — irakien
עִירָה (201) נ — morceau *m* de laine
עֲיָרָה (212) נ — petite ville, bourg *m*
עִירוֹן (ר' ־נִים) ז — citadin *m*, bourgeois *m*
עִירוֹנִי, ־נִית ת — urbain, municipal
|| (תושב־עיר) — citadin
עִירִיָּה (201) נ — municipalité *f*
רֹאשׁ־עִירִיָּה ז — maire *m*
מוֹעֶצֶת־עִירִיָּה נ — conseil municipal
עִירִית (17) נ צמח — asphodèle *m*
עֵירֹם, ־רֻמָּה ת — nu
|| עֵירֹם (—) ז — nudité *f*
תְּמוּנַת־עֵירֹם נ אמנות — nu *m*

הַנִּסָּיוֹן עָלָה יָפֶה — l'expérience a réussi
‖ (נסע) עָלָה לְרֶגֶל — faire un pèlerinage
עָלָה לְיִשְׂרָאֵל — immigrer en Israël
‖ (סחורה) — coûter, se monter à, valoir
הַמְּעִיל עוֹלֶה מֵאָה שְׁקָלִים — le manteau coûte cent sicles
בהש זֶה יַעֲלֶה לְךָ בְּיֹקֶר — cela te coûtera cher
‖ נַעֲלָה (411) פ״ע — s'élever
נַעֲלָה מִן־ או מֵעַל־ — s'éloigner de, se retirer de
הַדָּבָר נַעֲלָה מֵעַל־כָּל־סָפֵק — cela est hors de doute
‖ עִלָּה (447) פ״י — élever, exalter
‖ הִתְעַלָּה (480) פ״ע — s'élever, monter
יִתְעַלֶּה שְׁמוֹ — que son Nom soit exalté
(התגאה) — s'enorgueillir
‖ הֶעֱלָה (511) פ״י — faire monter, élever
הֶעֱלָה אוֹר — allumer de la lumière
הֶעֱלָה עוֹלָה — offrir un holocauste
הֶעֱלָה בְּדַרְגָּה — donner de l'avancement à
אֵינֶנִּי מַעֲלֶה עַל־דַּעְתִּי — je ne peux m'imaginer
הֶעֱלָה עַל־הַכְּתָב — mettre par écrit
הֶעֱלָה עַל־נֵס — porter aux nues, donner pour modèle
לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד — cela n'a aucune importance
הֶעֱלָה נוֹצוֹת — se couvrir de plumes
מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב — la Bible le considère
2. עָלָה ← 2. [עול]
עָלֶה (78, ר׳ עָלִים, עֲלֵי־) ז צמח — feuille *f*
עָלֶה נִדָּף — feuille qu'emporte le vent
עֲלֵה־גָּבִיעַ — sépale *m*
עֲלֵה־כּוֹתֶרֶת — pétale *m*
בהש עֲלֵה־תְאֵנָה — feuille de vigne (prétexte)
‖ (גיליון־נייר) — feuille (de papier)
עָלִים בָּלִים — pages jaunies
עֲלֵי־הַגָּהָה — épreuves *fpl*
עִלָּה (208) נ (סיבה) — cause *f*
‖ (אמתלה) — prétexte *m*
‖ (אשמה) — sujet *m* de plainte
עָלוֹ (—) ז — feuillage *m*, frondaison *f*
[עלו] הִתְעַלֵּו (466) פ״ע — se couvrir de feuilles

עָלוּב, עֲלוּבָה ת — misérable, pitoyable
עֲלוּב־נֶפֶשׁ — malheureux, infortuné
דִּירָה עֲלוּבָה — logement *m* misérable
עֲלוּבֵי־הַחַיִּים — les Misérables (de V. Hugo)
עִלּוּב (51) ז — affront *m*, insulte *f*
עִלּוּג (51) ז — bégaiement *m*, argot *m*
1. עֲלָוָה (236, בלי ר׳) נ צמח — feuillage *m*, frondaison *f*
2. ° עַלְוָה (הושע י׳ ט׳) נ — injustice *f*
עִלּוּז (51) ז — gaieté *f*, joie *f*
עָלוּט, עֲלוּטָה ת — obscurci, assombri
עִלּוּי (51) ז (העלאה) — élévation *f*, montée *f*
עִלּוּי־הַשַּׁעַר — hausse *f* des prix
פיס כֹּחַ־עִלּוּי — force ascensionnelle
דת הִתְפַּלֵּל לְעִלּוּי־נִשְׁמַת־פ׳ — prier pour le salut éternel de qn
‖ (יתרון) — supériorité *f*
‖ (אדם מוכשר) — génie *m*, enfant *m* prodige
עִלּוּיוּת (48, בלי ר׳) נ — génie (aptitude) *m*
עִלּוּיִי, ־יִית ת — génial
עֲלְוִית (17) נ עוף — pouillot *m*
1. עָלוּל, עֲלוּלָה ת — susceptible de, sujet à
זֶה עָלוּל לִקְרוֹת — cela peut arriver
הַתָּכְנִית עֲלוּלָה לְהִכָּשֵׁל — le plan peut échouer
2. עָלוּל, עֲלוּלָה ת (חלש) — faible
עָלוּם, עֲלוּמָה ת — caché, secret, inconnu
עֲלוּם־שֵׁם — anonyme
עָלוּם ז (שגגה) — faute secrète
עִלּוּם (51) ז — dissimulation *f*
בְּעִלּוּם־שֵׁם — incognito, anonymement
עֲלוּמִים (41) ז״ר — jeunesse *f*
עָלוֹן (28) ז (עלה קטן) — foliole *f*
‖ (חוברת) — bulletin *m*, libelle *m*
עַלְוָנִי, ־נִית ת — feuillu
עִלּוּס (51) ז — flirt *m*, caresses *fpl*
עִלּוּעַ (ר׳ ־עִים) ז — déglutition *f*
1. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (חלש) — évanoui, défaillant
עֲלוּף־צָמָא — défaillant de soif
2. עָלוּף, עֲלוּפָה ת (עטוף) — enveloppé, couvert
1. עִלּוּף (51) ז (התעלפות) — évanouissement *m*
2. עִלּוּף (51) ז (כיסוי) — enveloppement *m*

עַכְשׁוּו (51) ז — actualisation *f*
עַכְשָׁוִי, ־וִית ת — présent, actuel
עַכְשָׁוִיּוּת (47, בלי ר') נ — actualité *f*
עַכְשָׁיו ← עַכְשָׁו
1. עַל או עָל (—) ז — haut *m*, hauteur *f*
אֶל־עָל — vers le haut, vers le ciel
מֵעַל לְ־ — au-dessus de
עממי מֵעַל וּמֵעֵבֶר — sans pareil
2. עַל־ (287) מ"י — sur
בהש שָׁלוֹם עָלֶיךָ — salut à toi
עָלָיו הַשָּׁלוֹם — qu'il repose en paix
לֹא עָלֵינוּ! — que Dieu nous en garde!
|| (קרוב ל־) — près de
הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם — il se tient près d'eux
|| (אל־) — vers
עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאל — à droite et à gauche
|| (נוסף) — avec, en plus de
אֵם עַל־בָּנִים — la mère avec ses enfants
|| (נגד־) — contre
הִתְקוֹמֵם עַל־ — se soulever contre
|| (בגלל־) — à cause de, grâce à
עַל־אֲשֶׁר — parce que
עַל־כֵּן — c'est pourquoi
עַל־אַף־ — malgré, en dépit de
עַל־לֹא־דָבָר — pour rien, il n'y a pas de quoi
|| (בנוגע ל־) — au sujet de, concernant
דִּבַּרְנוּ עָלֶיךָ — nous avons parlé de toi
רִחֵם עַל־פּ' — avoir pitié de qn
|| (חובה) עָלַי לָצֵאת — je dois sortir
|| (שטח) שְׁנֵי־מֶטְרִים עַל־שְׁלוֹשָׁה — deux mètres sur trois
|| (למען) — pour, en faveur de
|| עַל־ פיס — ultra-
עַל־סָגֹל, ־סְגֻלָּה ת — ultra-violet
עַל־כְּלוֹרָתִי, ־תִית ת — perchlorique
נַתְרָן עַל־כְּלוֹרָתִי — perchlorate *m* de sodium
3. עַל־ תחילית — sur-, super-
עַל־אֱנוֹשִׁי — surhumain
עַל־טִבְעִי — surnaturel
חִנּוּךְ עַל־יְסוֹדִי — enseignement *m* du second degré

מְהִירוּת עַל־קוֹלִית — vitesse *f* supersonique
1. עַל ← 1. עַל
2. עַל ← 1. [עול]
עֹל (144) ז — joug *m*
בהש מָשַׁךְ בְּעֹל — s'atteler à une tâche
פָּרַק עֹל — rejeter le joug
דת עֹל־מַלְכוּת־שָׁמַיִם — la souveraineté divine
עֹל־מִצְווֹת — l'impératif *m* des préceptes
עִלָּא ← לְעֵלָּא
עִלָּאוּת (46) נ — supériorité *f*, excellence *f*
עִלָּאִי, ־אִית נ — suprême
עָלַב (324) פ"י — humilier, insulter, offenser
|| נֶעֱלַב (392) פ"ע — être humilié, être offensé
|| הֶעֱלִיב (500) פ"י — insulter, offenser, injurier
עֶלֶב (187, בלי ר') ז — affront *m*, injure *f*
עֶלְבּוֹן (22) ז — affront *m*, injure *f*
תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ — demander satisfaction *ou* réparation (d'un affront)
[עלג] נֶעֱלַג (392) פ"ע — devenir bègue
|| עִלֵּג (432) פ"ע — bégayer, balbutier
|| הִתְעַלֵּג (466) פ"ע — devenir bègue
עֶלֶג (—) ז — bégaiement *m*
עִלֵּג, ־עִלֶּגֶת (ר' עִלְּגִים, ־גוֹת) ת — bègue
לְשׁוֹן־עִלְּגִים נ — bégaiement *m*, charabia *m*
עִלְּגָה (207) נ — jargon *m*
עִלְּגוּת (45) נ — bégaiement *m*, balbutiement *m*
1. עָלָה (351) פ"ע — monter
עָלָה בָאֵשׁ — être la proie des flammes
עָלָה בְּדַרְגָּה — monter en grade
עָלָה בְמַחֲשָׁבָה — venir à l'esprit
עָלָה עַל־דַּעְתִּי או עַל־לִבִּי — l'idée m'est venue
הַמְּחִירִים עָלוּ — les prix ont monté
כָּךְ עָלְתָה לוֹ — voici ce qui lui est arrivé
עָלָה הַשַּׁחַר — le jour s'est levé
עָלָה לִגְדֻלָּה — devenir un grand personnage
עָלָה לַתּוֹרָה — être appelé à la *Tora*
עָלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ — être offert en sacrifice
עָלָה עַל־כֵּס־הַמְּלוּכָה — monter sur le trône
|| (היה עדיף) — surpasser, l'emporter
עָלָה עַל־פּ' — être supérieur à qn
|| (הצליח) עָלָה בְּיָדוֹ — parvenir, réussir

בַּעֲלִילוּת — réellement, effectivement
2. עֲלִילוּת (48) נ (נטייה) — prédisposition *f*
עֲלִילִיָּה (202) נ — action *f*, oeuvre *f*
רַב־עֲלִילִיָּה — tout-puissant
עֲלִילָתִי, ־תִית ת — épique, dramatique
עֲלִימוּת (48) נ — jeunesse *f*, vigueur *f* juvénile
עֱלִינִי, ־נִית ת צמח — à pistil
עֲלִיסָה (201) נ — joie *f*, allégresse *f*
עֲלִיפוּת (48) נ — évanouissement *m*, faiblesse *f*
עָלִיז, עֲלִיזָה ת — joyeux
|| עֲלִיצָה נ — joie *f*, allégresse *f*
עֲלִיצוּת (48) נ — joie *f*, allégresse *f*
עִלִּית (ר׳ עִלִּיּוֹת) נ — élite *f*, sommet *m*
|| (מבנה עליון) — partie (*ou* couche) supérieure
עִלִּית־הָעוֹר — épiderme *m*
עִלִּית־הֶעָלִי — épicondyle *m*
1. עָלַל (324) פ״י (פעל) — faire, agir, travailler
|| עוֹלֵל (455) פ״י — agir, accomplir, exécuter
(גלגל) — traîner (dans la poussière)
|| הִתְעוֹלֵל (488) או הִתְעַלֵּל (466) פ״י (בְּ־) — maltraiter
2. [עלל] הֶעֱלִיל (500) פ״י (הוציא דיבה) — calomnier
הֶעֱלִיל עַל־פ׳ — accuser qn faussement
3. [עלל] עוֹלֵל (455) פ״י (ליקט) — grappiller
|| בהש (חיסל) — nettoyer, exterminer
[עלם] נֶעְלַם (393) פ״ע — disparaître, être caché
נֶעְלַם מִן־הָעַיִן — hors de vue
|| עִלֵּם (432) פ״י — cacher, dissimuler
|| הִתְעַלֵּם (466) פ״ע — disparaître, être ignoré
הִתְעַלֵּם מִן־ — se dérober à, ne pas tenir compte de, ignorer
|| הֶעֱלִים (501) פ״י — cacher, dissimuler
הֶעֱלִים עֵינָיו מִן־ — vouloir ignorer
עָלַם או עָלְמָא (ר׳ עָלְמִין או ־מַיָּא) ז ארמית — monde *m*
עָלְמָא הָדֵין — ce monde-ci
עָלְמָא דְאָתֵי — l'autre monde, le monde futur
כָּלֵי עָלְמָא — tout le monde
בֵּית־עָלְמִין ז — cimetière *m*
|| בְּעָלְמָא תה״פ — en général, simplement

דִּבּוּרִים בְּעָלְמָא — rien que des mots
|| לְעָלַם תה״פ — pour toujours, à jamais
לְעָלְמֵי־עָלְמַיָּא — à tout jamais
1. עֶלֶם (163) ז (צעיר) — jeune homme *m*
עֶלֶם־חָמֵד — gentil garçon
2. עֶלֶם (—) ז (שיכחה) — oubli *m*, secret *m*
עַלְמָה (236) נ — jeune femme *f*, jeune fille *f*
|| (תואר־נימוסים) — demoiselle *f*
הָעַלְמָה לֵוִי — Mademoiselle Lévi
|| עֲלָמוֹת° נ״ר — *alamoth* (instrument de musique) *f*, hautbois *m*
עַלְמוּת (45) נ — jeunesse *f*
|| בְּעַלְמוּת תה״פ — lestement, agilement
עָלַס (324) פ״ע — se réjouir, s'amuser
|| נֶעֱלַס (392) פ״ע — devenir joyeux
|| עִלֵּס (432) פ״י — réjouir
|| הִתְעַלֵּס (466) פ״ע — s'ébattre
|| הֶעֱלִיס (500) פ״י — réjouir, égayer
עָלֵס, עֲלֵסָה ת — joyeux
עֶלֶס (163) ז — joie *f*, délice *m*
עָלַע (440) פ״י — avaler, se gorger de
1. עַלְעוֹל (21) ז — tempête *f*, tourbillon *m*, ouragan *m*
2. עַלְעוֹל (21) ז צמח — foliole *f*
עִלְעוּל (51) ז — action *f* de feuilleter
עַלְעָל (102) ז — foliole *f*
קֵיבַת־הָעַלְעָלִים נ — feuillet (des ruminants) *m*
1. עִלְעֵל (462) פ״י (דפדף) — feuilleter
עִלְעֵל בְּסֵפֶר — feuilleter un livre
|| הִתְעַלְעֵל (492) פ״ע — être feuilleté
2. עִלְעֵל (462) פ״י (טלטל) — agiter, faire tourbillonner
3. עִלְעֵל (462) פ״ע (בנוצות) — se couvrir de plumes
עַלְעֶלֶת (—) נ (מחלת־צמחים) — nielle *f*, rouille *f*
1. עֶלֶף (—) ז (עילפון) — faiblesse *f*, fatigue *f*
2. עֶלֶף (—) ז (כסוי) — enveloppe *f*, couverture *f*
1. עִלֵּף (432) פ״י (החליש) — affaiblir, faire languir
|| הִתְעַלֵּף (466) פ״ע — s'évanouir, défaillir
הִתְעַלְּפָה סְבָרָתוֹ — sa conviction fut ébranlée
2. עִלֵּף (432) פ״י (עטף) — envelopper, couvrir

עֲלוּקָה (201) נ — sangsue *f*
בהש (עושק) — vampire (usurier) *m*
‖ (גיהנום) — enfer *m*
עֲלוּת (45) נ מסחר — coût *m*, prix *m* de revient
עָלַז (324) פ"ע — être joyeux, se réjouir
‖ נֶעֱלַז (392) פ"ע — devenir joyeux
‖ הִתְעַלֵּז (466) פ"ע — s'amuser, être gai
‖ הֶעֱלִיז (500) פ"י — rendre joyeux, réjouir
עָלֵז, עֲלֵזָה ת — joyeux, gai
עֶלֶז (163) או עֹלֶז (190) ז — joie *f*, gaîté *f*
עֶלְזָה (207) נ — joie *f*, gaîté *f*
עָלַט (324) פ"י — obscurcir, assombrir
‖ עִלֵּט (432) פ"י — obscurcir, assombrir
‖ הִתְעַלֵּט (466) פ"י — s'obscurcir, s'assombrir
‖ הֶעֱלִיט (500) פ"י — obscurcir, assombrir
עֲלָט (—) ז — obscurité *f*
עֲלָטָה (219) נ — obscurité *f*
עֲלֶטֶת (—) נ — obscurité *f*
עֲלֵי־ מ"י — sur
עֲלֵי־אֲדָמוֹת — sur terre
עֱלִי (7) ז — pilon *m*
בהש הָעֱלִי שֶׁבַּמַּכְתֵּשׁ — personne influente
‖ אנטום — condyle *m*
‖ צמח — pistil *m*
עִלִּי, עִלִּית (ר' עִלִּיִּים, ־יּוֹת) ת — supérieur
כֶּבֶל עִלִּי — câble aérien
גיאוגר נְצֶרֶת עִלִּית — Nazareth-la-Haute
עֲלִיבָה (201) נ — affront *m*, offense *f*
עֲלִיבוּת (48) נ — misère *f*, infortune *f*
עֲלִיָּה (202) נ — montée *f*, ascension *f*
עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת — des hauts et des bas
דת עֲלִיָּה לְרֶגֶל — pèlerinage *m*
עֲלִיָּה לַתּוֹרָה — appel *m* à la *Tora*
‖ (התקדמות) — accroissement *m*, augmentation *f*
עֲלִיַּת־חֹם — montée de température
עֲלִיָּה בְּדַרְגָּה — avancement *m*
‖ (עדית) — élite *f*
בְּנֵי־עֲלִיָּה ז"ר — hommes distingués
‖ (הגירה) — immigration (en Israël) *f*
עֲלִיָּה הֲמוֹנִית — immigration massive
עֲלִיָּה רִאשׁוֹנָה — première vague d'immigration (1882–1903)
עֲלִיָּה שְׁנִיָּה — deuxième vague (1904–1914)
עֲלִיָּה שְׁלִישִׁית — troisième vague (1919–1923)
עֲלִיָּה בֵּית — immigration clandestine (à l'époque du mandat britannique)
עֲלִיָּה פְּנִימִית — natalité *f*
‖ (קומה עליונה) — étage supérieur
עֲלִיַּת־גַּג — mansarde *f*, grenier *m*
בהש (רקיע) — firmament *m*
עֶלְיוֹן, ־נָה ת — supérieur, suprême
בֵּית־הַמִּשְׁפָּט הָעֶלְיוֹן — cour *f* suprême
בַּיִת עֶלְיוֹן (בפרלמנט) — chambre haute
מְפַקֵּד עֶלְיוֹן — commandant *m* en chef
אָדָם עֶלְיוֹן — surhomme *m*
כֹּחַ עֶלְיוֹן — force majeure
מַאֲמָץ עֶלְיוֹן — effort *m* suprême
יָדוֹ עַל־הָעֶלְיוֹנָה — avoir l'avantage
‖ גיאוגר הַגָּלִיל הָעֶלְיוֹן — la Haute Galilée
‖ דת אֵל עֶלְיוֹן — Dieu le Très-haut
בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — par la grâce de Dieu
מְשׁוֹרֵר בְּחֶסֶד־עֶלְיוֹן — poète *m* de grand talent
עֶלְיוֹנִים — les anges *mpl*
עֶלְיוֹנוּת (48, בלי ר') נ — supériorité *f*, suprématie *f*
צבא עֶלְיוֹנוּת אֲוִירִית — supériorité aérienne
עֶלְיוֹנִי, ־נִית ת — supérieur, suprême
עַלִּיז, ־זָה ת — joyeux, gai
עַלִּיזוּת (48) נ — joie *f*, gaîté *f*
עֲלִיל (1) ז — réalité *f*, action *f*, fait *m*
‖ בַּעֲלִיל — réellement, effectivement
נִרְאָה בַּעֲלִיל — apparaître distinctement
הוֹכִיחַ בַּעֲלִיל — démontrer jusqu'à l'évidence
1. עֲלִילָה (201) נ (פעולה) — action *f*, exploit *m*
‖ (ביצירה ספרותית) — action, intrigue *f*
שִׁיר־עֲלִילָה ז — épopée *f*, poème *m* épique
(במחזה) — scène *f*
2. עֲלִילָה (201) נ — fausse accusation
בָּא בַּעֲלִילָה עַל־ — accuser faussement
עֲלִילוֹת־דְּבָרִים — calomnies *fpl*
עֲלִילַת־דָּם — accusation de meurtre rituel
1. עֲלִילוּת (48) נ (פעולה) — réalité *f*, action *f*

עָמַד בִּפְנֵי־הַתְקָפָה	résister à une attaque
עָמַד לִפְנֵי־פ׳	être à la disposition de qn
חֹמֶר עוֹמֵד בִּפְנֵי־אֵשׁ	matière *f* ininflammable
עָמַד בַּפֶּרֶץ	se tenir sur la brèche
עָמַד בְּתָקְפּוֹ	rester en vigueur
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד	l'affaire est en suspens
הַכֹּל קָבוּעַ וְעוֹמֵד	tout est réglé une fois pour toutes
עָמַד עַל־דַּעְתּוֹ	s'en tenir à son opinion
עָמַד עַל־הַמִּקָּח	marchander
עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ	défendre sa vie
עָמַד עַל־שֶׁלּוֹ	ne pas en démordre
עָמַד לִימִין־פ׳	aider qn, assister qn
‖ (עזר) עֲצָתְךָ עָמְדָה לִי	ton conseil m'a aidé
הִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ	c'est ce qui a soutenu nos pères
‖ (למד להכיר) עָמַד עַל־	comprendre, se rendre compte de
עָמַד עַל־טִיב־פ׳	découvrir le vrai caractère de qn
עָמַד עַל־טָעוּתוֹ	se rendre compte de son erreur
‖ נֶעֱמַד (392) פ״ע	s'arrêter
‖ הִתְעַמֵּד (466) פ״ע (נעצר)	s'arrêter
(קם)	se lever
‖ הֶעֱמִיד (500) פ״י (הקים)	mettre debout
הֶעֱמִיד אֶת־פ׳ עַל־רַגְלָיו	faire lever qn
בהש הֶעֱמִיד בָּנִים	élever des enfants
הֶעֱמִיד תַּלְמִידִים	former des disciples
הֶעֱמִיד לְהַצְבָּעָה	mettre aux voix
הֶעֱמִיד לִרְשׁוּת־פ׳	mettre à la disposition de
(עצר) הֶעֱמִיד רַכֶּבֶת	arrêter un train
(קבע) הֶעֱמִיד הַשַּׁעַר עַל־	fixer le taux à
הֶעֱמִיד הַדְּבָרִים עַל־אֲמִתּוּתָם	mettre les choses au point
(הוכיח) הֶעֱמִיד אֶת־פ׳ עַל־טָעוּתוֹ	remontrer son erreur à qn
(הציב)	placer, poser, nommer
בהש הֶעֱמִיד פָּנִים	faire semblant
הֶעֱמִיד פְּנֵי־תָם	feindre la naïveté
°הֶעֱמִיד אֶת־פָּנָיו	regarder fixement
הֶעֱמִיד עַצְמוֹ	se retenir
‖ (הקריש) הֶעֱמִיד חָלָב	faire cailler le lait
2. עִמֵּד (432) פ״י (בדפוס)	mettre en pages
1. עֹמֶד (190, כלי ר׳) ז	place *f*, emplacement *m*
עָמַד עַל־עָמְדוֹ	se tenir à sa place
‖ פיס עֹמֶד־לַחַץ	charge *f* de pression
קַו־עֹמֶד ז	ligne *f* de charge
2. עֹמֶד (190) ז (שיעור)	évaluation *f*
עֶמְדָּה (241, ר׳ עֲמָדוֹת, עֶמְדוֹת־) נ	position *f*
עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ	position-clef
צבא עֶמְדָּה קִדְמִית	poste avancé
עֶמְדַּת־תַּצְפִּית	poste d'observation
‖ (יחס)	position, attitude *f*
נָקַט עֶמְדָּה	prendre parti
עִמָּדִי ← עִם־	
עָמָה (345) פ״ע	s'affaiblir, s'assombrir
‖ הֶעֱמָה (511) פ״י	affaiblir, assombrir
עָמֶה, עָמָה ת	faible, terne
עַמּוּד (51) ז	colonne *f*, pilier *m*, poteau *m*
עַמּוּד־חַשְׁמַל	poteau électrique
עַמּוּד־תְּלִיָּה	potence *f*
בהש עַמּוּד הַיְמִינִי	pilier droit, grand homme
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ	pilier central, soutien *m*
עַמּוּד־עָשָׁן	colonne de fumée
עַמּוּד־הַשַּׁחַר	l'aube *f*, l'aurore *f*
(בבית־הכנסת)	pupitre *m*, lutrin *m*
‖ °(דוכן)	estrade *f*
אנטום עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה	colonne vertébrale
צמח עַמּוּד־הֶעָלִי	style *m*
‖ (בספר)	page *f*
עַמּוּד א׳	recto *m*
עַמּוּד ב׳	verso *m*
עִמּוּד (51) ז	mise *f* en pages
עַמּוּדָה (201) נ	colonne (d'un texte) *f*
עַמּוּדִית (17) נ	petite colonne
עַמּוּדִית־כַּסְפִּית	colonne de mercure
‖ מוס (בכינור)	âme (de violon) *f*
עִמּוּל (51) ז	entraînement sportif
עָמוּם, עֲמוּמָה ת	terne, pâle, opaque
אוֹר עָמוּם	lumière mate
צְלִילִים עֲמוּמִים	sons étouffés

|| הִתְעַלֵּף (466) פ״ע s'envelopper, se couvrir
עָלֶפֶה, ־פָּה ת faible, défaillant
עִלָּפוֹן (39) ז évanouissement *m*, syncope *f*
עָלַץ (324) פ״ע se réjouir, exulter
עָלַץ לְפ' triompher de qn
|| נֶעֱלַץ (392) פ״ע se réjouir
|| עִלֵּץ (432) פ״י réjouir
|| הִתְעַלֵּץ (466) פ״ע se réjouir
|| הֶעֱלִיץ (500) פ״י réjouir, égayer
עָלֵץ, עֲלֵצָה ת joyeux
עֶלֶץ (163) ז או עֲלָצָה (207) נ joie *f*, gaîté *f*
עִלָּצוֹן (21) ז joie *f*, gaîté *f*
עָלַק (324) פ״י sucer
עֲלָק (—) ז (גיהינום) enfer *m*
עַלֶּקֶת (251) נ צמח orobanche *f*
עֹלֶשׁ (ר' עֳלָשִׁים) ז צמח chicorée *f*, endive *f*
עֹלֶשׁ תַּרְבּוּתִי scarole *f*
עַם (53, ר' גם °עֲמָמִים, עַמְמֵי־) ז peuple *m*
בְּנֵי־עַמּוֹ ז״ר ses compatriotes *mpl*
°בַּת־עַמִּי נ ma chère nation
אַגָּדַת־עַם נ légende *f*
שִׁירֵי־עַם ז״ר chansons *fpl* populaires
|| (קהל) public *m*
אֲסֵפַת־ (או עֲצֶרֶת־) עָם נ réunion publique
בֵּית־עָם ז centre *m* communautaire
|| °עַם־מִלְחָמָה gens *mpl* de guerre
|| עַם־הָאָרֶץ (התושבים) la population, les notables *mpl*
עַם־הָאָרֶץ (בור) ignorant *m*, rustre *m*
|| עַמְּךָ le petit peuple, les humbles *mpl*
|| °(קרוב־משפחה) parent *m*
בַּעַל בְּעַמָּיו notable *m*, patron *m*
נֶאֱסַף אֶל־עַמָּיו rejoindre ses pères, mourir
נִכְרַת מֵעַמָּיו être extirpé de son peuple
עִם־ (288) מ״י avec
טִיֵּל עִם־חֲבֵרִים se promener avec des amis
דִּבֵּר עִם־פְּ' parler à qn
רָב עִם־פְּ' se disputer avec qn
|| (סמוך ל־) près de, auprès de
עֲמֹד עִמָּדִי tiens-toi près de moi
לֵךְ מֵעִמָּנוּ éloigne-toi de nous

|| (בשעת־) au moment de
עִם־שַׁחַר à l'aube
עִם־חֲשֵׁכָה à la nuit tombante
|| (על־אף־) malgré
עִם כָּל־חָכְמָתוֹ malgré toute son intelligence
עִם־זֶה או עִם־כָּל־זֶה malgré tout, cependant
עִם־הֱיוֹתוֹ אַמִּיץ bien qu'il soit courageux
עִם שֶׁהֶאֱמִין bien qu'il crût
עַמָּא (—) ז ארמית peuple *m*
עַמָּא פְּזִיזָא le peuple téméraire (Israël)
עַמְאַרְצוּת (46) נ ignorance *f*
1. עָמַד (324) פ״ע se tenir, être debout
עָמַד עַל־הַבִּימָה se tenir sur la scène
עָמַד מִנֶּגֶד se tenir à l'écart
יַעֲמֹד פְּ' X est appelé à la *Tora*
בהש יַעֲמֹד עַל־הַבְּרָכָה qu'il soit béni *ou* remercié
צבא עֲמֹד דֹּם se tenir au garde-à-vous
עֲמֹד נוֹחַ! repos!
|| (קם) עָמַד עַל־רַגְלָיו se lever
|| (נעצר) s'arrêter
הַשָּׁעוֹן עוֹמֵד la montre est arrêtée
עָמַד מִלִּלְמוֹד cesser d'apprendre
עֲמֹד! halte-là!
|| (נמצא) se trouver
עָמַד בְּרֹאשׁ־מִפְעָל diriger une entreprise
עָמַד בַּדִּין comparaître en justice
עָמַד לְדִיּוּן être à l'étude
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק être à l'ordre du jour
|| (הגיע) atteindre
שַׁעַר־הַדּוֹלָר עָמַד עַל־חֲמִשָּׁה פְרַנְקִים le cours du dollar a atteint cinq francs
|| (עתיד ל־) s'apprêter à, aller
אֲנִי עוֹמֵד לִנְסֹעַ je suis sur le point de partir
הַפְּגִישָׁה עָמְדָה לְהִתְקַיֵּם la rencontre devait avoir lieu
|| (החזיק מעמד) se maintenir, résister
עָמַד בִּבְחִינָה passer un examen avec succès
עָמַד בְּדִבּוּרוֹ tenir parole
עָמַד בְּנִסָּיוֹן résister à la tentation
עָמַד בְּעֵינוֹ rester inchangé

|| הֵעַם (528) פ״י — ternir, assombrir
עַמָּם (90) ז מכונית (מנמיך קול) — silencieux m, amortisseur m
עֹמֶם (—) ז — couleur *f* terne, grisaille *f*
עַמְלוֹר (ר׳ ־רים) ז — dispositif anti-éblouissant
עַמָּמִי, ־מִית — populaire
|| (לא־יהודי) — païen, non-juif
עַמָּמִיּוּת (1, 4, בלי ר׳) נ — caractère *m* populaire
עֲמָמִים ← עַם
עמס (24) פ״י — charger
|| נֶעְמַס (392) פ״ע — être chargé
|| עִמֵּס (432) פ״י — charger, accabler
|| הִתְעַמֵּס (466) פ״ע — être surchargé
|| הֶעֱמִיס (500) פ״י — charger, imposer
עֹמֶס (192, בלי ר׳) ז — charge *f*, fardeau *m*
עֹמֶס־יֶתֶר — surcharge *f*
עִמְעוּם (41) ז — ternissure *f*, obscurcissement *m*
|| בהש (טשטוש) — embrouillement *m*
עַמְעָם (102) ז — silencieux *m*
עִמְעֵם (462) פ״י (היכהה) — ternir, assombrir
בהש (טשטש) — embrouiller, troubler
|| הִתְעַמְעֵם (492) פ״ע — se ternir, s'obscurcir
עַמְעֶמֶת (255) נ מוס — sourdine *f*
עָמַץ (324) פ״י — fermer (les yeux)
|| עִמֵּץ (432) פ״ע — fermer
|| הִתְעַמֵּץ (466) פ״ע — se fermer
עָמַק (515, בינוני עָמֵק, עמקה) ת — être profond
|| עִמֵּק (432) פ״י — approfondir
|| הִתְעַמֵּק (466) פ״ע — s'enfoncer profondément
הִתְעַמֵּק בְּרַעְיוֹן — approfondir une idée
|| הֶעֱמִיק (500) פ״י — approfondir
עָמֹק, עֲמֻקָּה ת — profond, grave
צַלַּחַת עֲמֻקָּה — assiette creuse
|| עֲמֻקּוֹת תה״פ — profondément
עֵמֶק (183) ז — val *m*, vallée *f*
גיאוגר הָעֵמֶק — la vallée de e réel
בהש בְּעֹמֶק לִבּוֹ — dans son for intérieur
בָּאוּ לְעֵמֶק־הַשָּׁוֶה — se mettre d'accord
עֹמֶק (190) ז — profondeur *f*
בהש מִצָּה אֶת־עֹמֶק־הַדִּין — pousser la rigueur jusqu'au bout

מֵעִמְקֵי־הַלֵּב — du fond du coeur
עִמְקָא (—) ז ארמית — profondeur *f*
מֵעִמְקָא דְלִבָּא — du fond du coeur
עִמְקָה (ר׳ עֲמָקוֹת) נ — plage (sur un navire) *f*
עַמְקוּת (49) — approfondissement *m*
עַמְקָן (ר׳ ־נים) ז — penseur profond
עַמְקָנוּת (46) נ — pensée profonde
עַמְקָנִי, ־נִית ת — approfondi
1. עָמַר (432) פ״י — gerber
2. [עמר] הִתְעַמֵּר (466) פ״ע (ב־) — maltraiter
עֹמֶר (190) ז — gerbe *f*, javelle *f*
|| ת עֹמֶר־הַתְּנוּפָה — gerbe d'offrande
סְפִירַת־הָעֹמֶר נ — le comput de l'*Omer* (entre Pâque et Pentecôte)
ל״ג בָּעֹמֶר — le 33e jour de l'*Omer*
מ (324) פ״י — charger (des fardeaux)
1. [עמת] הֶעֱמִית (500 ת) פ״י (חיבר) — joindre, réunir
2. עִמֵּת (432 ת) פ״י (השווה) — comparer, confronter
עֻמַּת־ ← לְעֻמַּת
עֲמוּתָה (208) נ — association (sans but lucratif) *f*
עָנַב (324) פ״י — nouer (une cravate)
|| (חיבר בלולאה) — boucler, faire une boucle
|| נֶעֱנַב (392) פ״ע — être noué, être bouclé
|| עִנֵּב (432) פ״י — nouer, boucler
|| הִתְעַנֵּב (466) פ״ע — se nouer, se resserrer
עֵנָב (עֵנַב־, עֲנָבִי; ר׳ עֲנָבִים, עִנְּבֵי־) ז — raisin *m*
עִנְּבֵי־מַאֲכָל — raisins de table
עִנְּבֵי־רוֹשׁ — baies vénéneuses
עִנְּבֵי־שׁוּעָל — baies indigestes
דַּם־עֲנָבִים — jus *m* de la vigne, vin *m*
עִנָּבָה (עִנְּבַת־; ר׳ עִנָּבוֹת, עִנְּבוֹת־) נ — baie *f*
עִנָּבוֹן (ר׳ ־נים) ז — petite baie
עִנְבָּל (91) ז — battant (de cloche) *m*
|| אנט — luette *f*
עִנְבֵּל (458) פ״ע — sonner, tinter
עִנְבָּר (—) ז — ambre *m*
עִנְבָּרִי, ־רִית ת — ambré
עָנֹג, עֲנֻגָּה ת — délicat, tendre
עֹנֶג (190) ז — plaisir *m*, délice *m*, agrément *m*

גֶּחָלִים עֲמוּמוֹת — braise à moitié éteinte
בהש (מעורפל) — trouble, vague
מַאֲוַיִּים עֲמוּמִים — désirs confus
עִמּוּם (51) ז — ternissure *f*
בהש (עירפול) — embrouillement *m*, obnubilation *f*
עַמּוֹן ש״פ ז (ארץ) — Ammon (peuple) *m*
רַבַּת־עַמּוֹן ש״פ נ (עיר) — Amman (capitale de Jordanie) *f*
עַמּוֹנִי, ־נִית ת — ammonite
עָמוּס, עֲמוּסָה ת (טעון משא) — chargé, accablé
בהש עָמוּס עֲבוֹדָה — surchargé de travail
עָמוּס בִּלְשׁוֹנוֹ — à la langue empâtée
‖ (שנושאים אותו) — porté, soutenu
בהש עֲמוּסִים ז״ר — ceux que Dieu soutient (Israël)
עָמוֹס ש״פ ז — Amos *m*
1. **עִמּוּר** (51) ז (קשירה לעמרים) — gerbage *m*
2. **עִמּוּר** (51) ז (התעללות) — mauvais traitement
עֲמוֹרָה ש״פ נ (עיר קדומה) — Gomorrhe *f*
עָמוּת, עֲמוּתָה ש — attaché
עִמּוּת (51) ז — confrontation *f*
עָמִיד, עֲמִידָה ת — résistant
עָמִיד בַּקּוֹר — qui supporte le froid
עֲמִיד־מַיִם — imperméable
חָלָב עָמִיד — lait stérilisé
עֲמִידָה (201) נ — station *f* debout
בַּעֲמִידָה — debout
צבא עֲמִידַת־דֹּם — garde-à-vous *m*
‖ (מצב) — situation *f*, position *f*
‖ (יציבות) — résistance *f*, stabilité *f*
עֲמִידָה בִּפְנֵי־הַקֹּר — résistance au froid
‖ (הפסקה) — arrêt *m*, stabilisation *f*
גִּיל־הָעֲמִידָה — âge mûr
‖ (הבנה) עֲמִידָה עַל־ — compréhension *f*
עֲמִידָה עַל־מַשְׁמָעוּת־דְּ״מָ — découverte *f* du sens de qch
‖ דת — prière quotidienne (qui se dit debout)
עֲמִידוּת (48, בלי ר׳) נ — résistance *f*, immunité *f*
1. **עָמִיל** (10) ז (סוכן) — agent *m*, courtier *m*
2. **עָמִיל**, עֲמִילָה ת (מעובד) — bien pétri, travaillé

עֲמִילָה (201) נ — peine *f*, travail *m*, fatigue *f*
עֲמִילוּת (48) נ — commission *f*, courtage *m*
דְּמֵי־עֲמִילוּת ז״ר — prime *f* de courtage
עֲמִילָן (97) ז — amidon *m*, empois *m*
עֲמִילָנִי, ־נִית ת — amidonné, empesé
עֲמִימוּת (48) — matité *f*, aspect *m* terne *ou* vague
עֲמִיסָה (201) נ — chargement *m*
עָמִיר (10) ז חקל — gerbe *f*, javelle *f*
עֲמִירָה (201) נ חקל — engerbage *m*, javelage *m*
עָמִית (10) ז — compagnon *m*, prochain *m*
‖ (חבר למקצוע) — collègue *m*, confrère *m*
עָמַל (324, בינוני עָמֵל, עֲמֵלָה) פ״ע — peiner, travailler
‖ עִמֵּל (432) פ״י — exercer (physiquement)
(עיסה) — pétrir, masser (les membres)
‖ הִתְעַמֵּל (466) פ״ע — faire de la gymnastique
(התאמץ) — peiner, s'efforcer
עָמָל (107, בלי ר׳) ז (יגיעה) — travail *m*, fatigue *f*, labeur *m*
עֲמַל־כַּפַּיִם — travail manuel
‖ (מצוקה) — malheur *m*, misère *f*, peine *f*
‖ (חמס) — injustice *f*
עָמֵל, עֲמֵלָה ת (עובד) — travailleur, ouvrier
(אומלל) — malheureux, misérable
עֲמָלָה (210) נ — commission *f*, courtage *m*
עַמְלָן (97) ז (עובד) — travailleur *m*
‖ (מעמל) — moniteur *m* de gymnastique
עִמְלֵן (460 נ) פ״י — amidonner
‖ הִתְעַמְלֵן (494 נ) פ״ע — être amidonné
עַמְלָנוּת (46) נ — éducation *f* à base de travail
עַמְלָנִי, ־נִית ת — à base de travail
עֲמָלֵק ש״פ ז (עם קדמון) — Amalec *m*
עֲמָלֵקִי, ־קִית ת — amalécite
עָמַם (324) פ״י — ternir, assombrir
‖ פ״ע — être terne, être opaque, être latent
‖ עִמֵּם (432) פ״י — ternir, obscurcir
(במכונית) עִמֵּם הָאוֹרוֹת — mettre les phares en code
‖ הִתְעַמֵּם (466) פ״ע (אור) — se ternir, s'obscurcir
(קול) — s'assourdir, s'étouffer

עֲנִיבַת־פַּרְפַּר — noeud-papillon *m*
|| (לולאה) — lacet *m*, boucle *f*, noeud coulant
|| חשמל — circuit *m*
|| מטבח — faux-filet *m*
עֲנִיגוּת (48) נ — délicatesse *f*
עֲנִידָה (201) נ — action *f* de porter (un ruban, une parure)
1. עֲנִיָּה (202) נ (תשובה) — réponse *f*, réplique *f*
2. עֲנִיָּה ← עָנִי
עֲנָוּוּת (48) נ — modestie *f*, humilité *f*
עֲנִיּוּת (47, בלי ר') נ — pauvreté *f*, misère *f*
תְּעוּדַת־עֲנִיּוּת נ — preuve *f* d'indigence
לְפִי־עֲנִיּוּת־דַּעְתִּי — à mon humble avis
עֲנִיּוּתָא (—) נ ארמית — pauvreté *f*
עִנְיָן (91) ז (נושא) — sujet *m*, matière *f*, affaire *f*
עִנְיָן רְצִינִי — une affaire sérieuse
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים ז — table *f* des matières
לְפִי־הָעִנְיָן — selon le cas
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ — leçon tirée du contexte
נָשׁוּב לְעִנְיָנֵנוּ — revenons à nos moutons
דִּבֵּר לָעִנְיָן — parler pertinemment
שָׁאַל כָּעִנְיָן — poser une question pertinente
שֶׁלֹּא כְּעִנְיָנוֹ — hors du sujet
אֵין זֶה עִנְיָנִי — cela ne me regarde pas
בְּעִנְיַן־ — au sujet de, concernant
ארמית עִנְיְנֵי דְיוֹמָא — actualités *fpl*
עממי מַה־הָעִנְיָנִים? — que se passe-t-il?, de quoi s'agit-il?
עָשָׂה עִנְיָנִים — faire des difficultés
|| (תשומת־לב) — intérêt *m*
עוֹרֵר עִנְיָן — susciter de l'intérêt
קָרָאתִי בְּעִנְיָן — j'ai lu avec intérêt
|| (משמעות) — sens *m*, signification *f*
עִנְיֵן (460 נ) פ״י — intéresser
|| הִתְעַנְיֵן (490 נ) פ״ע (ב־) — s'intéresser à
עִנְיָנוּת (46) נ — objectivité *f*
עִנְיָנִי, ־נִית ת — objectif, pragmatique, pertinent
עִנְיָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — pragmatisme *m*, positivisme *m*
עֲנִיץ (10) ז — écheveau *m*

עָנִישׁ, עֲנִישָׁה ת — pénalement responsable
עֲנִישָׁה (201) נ — punition *f*, répression *f*
עָנָן (107) ז — nuage *m*
עֲנַן־בֹּקֶר — brume matinale
עַנְנֵי־כָבוֹד — cortège *m* de nuées (qui entourent la Divinité)
עָנֵן, עֲנֵנָה ת — nuageux
עָנֵן (—) ז — brouillard *m*, brume *f*
1. עִנֵּן (432 נ) פ״י — couvrir de nuages
|| הִתְעַנֵּן (466 נ) פ״ע — se couvrir de nuages
|| הֶעֱנִין (500 נ) פ״י — couvrir de nuages
2. [ענן] עוֹנֵן (455) פ״ע (קסם) — consulter les présages
עֲנָנָה (217) נ — nuages épais
עַנְנוּת (45) נ — état nuageux, nébulosité *f*
עַנְנִי, ־נִית ת — nuageux
עֲנֶנֶת (—) נ — amas *m* de nuages
עָנָף (107) ז — branche *f*, rameau *m*
|| בהש — embranchement *m*, subdivision *f*
עֲנַף־הַלּוּל — secteur *m* de la basse-cour
עָנֵף, עֲנֵפָה ת — branchu, ramifié
בהש פְּעֻלָּה עֲנֵפָה — activité étendue
עֲנָף (174) ז — branchage *m*, ramée *f*
[ענף] הִתְעַנֵּף (466) פ״ע — se ramifier
|| הֶעֱנִיף (500) פ״י — étendre ses branches
עַנְפְּנַף (91) או עַנְפִיף (1) ז — petite branche, ramille *f*
1. עֲנָק (88) ז (אדם גבוה) — géant *m*
2. עֲנָק (88) ז (תכשיט) — collier *m*
1. עָנַק (315) פ״ע (גבה מאוד) — être gigantesque
2. עָנַק (324) פ״י (ענד) — mettre autour du cou
בהש °עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה — ils se drapent dans leur orgueil
|| הֶעֱנִיק (500) פ״י — accorder, attribuer, octroyer
בהש הֶעֱנִיק מַתָּנָה — accorder un don
הֶעֱנִיק סְמָכוּת — conférer des pouvoirs
עֵנֶק (—) ז — gratification *f*
עַנְקוּקְלוֹת (—) נ״ר — raisins gâtés
עֲנָקִי, ־קִית ת — gigantesque, énorme
בהש סְכוּם עֲנָקִי — somme *f* astronomique

בְּעֹנֶג רַב — avec grand plaisir
|| דת עֹנֶג־שַׁבָּת — agapes *fpl* sabbatiques
עִנֵּג (432) פ״י — causer du plaisir
(התייחס בעונג) — trouver du plaisir à
עִנֵּג אֶת־הַשַּׁבָּת — célébrer le sabbat avec joie
|| (ריכך) — amollir, choyer
|| הִתְעַנֵּג (466) פ״ע — se délecter, jouir
|| הֶעֱנִיג (500) פ״י — causer du plaisir à
עָנַד (324) פ״י — attacher, fixer (un ruban)
עָנַד אוֹת־הִצְטַיְּנוּת — arborer une décoration
עָנַד תַּכְשִׁיט — porter un bijou
|| נֶעֱנַד (392) פ״ע — être attaché
|| עִנֵּד (432) פ״י — attacher, fixer (un ruban)
|| הֶעֱנִיד (500) פ״י — attacher, orner, décorer
עֶנֶד (165, ר׳ עֲנָדִים) ז — ruban *m*, bandeau *m*
1. **עָנָה** (351) פ״י (השיב) — répondre
אֵין־קוֹל וְאֵין־עוֹנֶה — aucune voix ne répond
בהש עָנָה עַל־הַצְּרָכִים — répondre aux besoins
הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל — l'argent répond à tout
° עָנָה וְאָמַר — il prit la parole et dit
|| (נעתר) — exaucer
|| (העיד) עָנָה בְּפ׳ — témoigner contre qn
|| (התעניין) עָנָה בִּדְ״מ — s'intéresser à qch
עִנְיָן לַעֲנוֹת בּוֹ — sujet *m* à méditer
|| (שר במקהלה) — entonner (un chant)
|| נַעֲנָה (411) פ״ע — être exaucé, être entendu
נַעֲנֵיתִי לְךָ — je suis d'accord avec toi
|| עִנָּה (447) פ״ע (שר) — chanter en choeur
2. **עָנָה** (351) פ״ע (סבל) — souffrir, être malheureux
|| נַעֲנָה (411) פ״ע (נכנע) — s'humilier, être humilié
נֶפֶשׁ נַעֲנָה — âme affligée
|| עִנָּה (447) פ״י (הציק) — opprimer, faire souffrir
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם — vous vous mortifierez
° עִנָּה אִשָּׁה — violer une femme
בהש עִנָּה אֶת־הַדִּין — retarder le cours de la justice
|| הִתְעַנָּה (480) פ״ע — se mortifier, se tourmenter
(צם) — jeûner

עָנָו, עֲנָוָה ת (צנוע) — modeste, humble
|| (נרכה) — malheureux, misérable
[ענו] הִתְעַנֵּו (466) פ״ע — faire preuve de modestie
|| (העמיד פני־ענו) — prendre un air modeste
עִנּוּב (51) ז — action *f* de nouer (une cravate)
בהש (שילוב) — enlacement *m*
עִנּוּג (51) ז — plaisir *m*, amusement *m*
הֶטֵל־עִנּוּגִים ז — taxe *f* sur les spectacles
עִנּוּד (51) ז — action *f* d'attacher *ou* d'orner
1. **עֲנָוָה** (217) נ (צניעות) — modestie *f*
2. **עֲנָוָה** (217) נ (ענב) — raisin *m*, baie *f*
1. **עִנּוּי** (51) ז (שירת־מקהלה) — répons *m*, chant *m* en choeur
2. **עִנּוּי** (51) ז (גרימת־ייסורים) — souffrance *f*, tourment *m*, supplice *m*, torture *f*
עִנּוּי־נֶפֶשׁ — mortification *f*
בהש עִנּוּי־דִּין — déni *m* de justice
עָנָוִי, ־וִית ת — modeste, humble
עָנוּן, עֲנוּנָה ת — nuageux
עִנּוּן (51) ז — présage *m*, divination *f*
עָנוּשׁ, עֲנוּשָׁה ת — puni, condamné
°יֵין־עֲנוּשִׁים ז — vin extorqué aux condamnés
כֶּסֶף־עֲנוּשִׁים ז — amende *f*
עֱנוּת (45, בלי ר׳) נ — malheur *m*, souffrance *f*
עֲנוֹת ← 1.2. **עָנָה**
עַנְוְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — modeste, humble
עַנְוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — modestie *f*, humilité *f*
עָנִי, עֲנִיָּה ת — pauvre
עֲנִיִּים מְרוּדִים — pauvres misérables *mpl*
עָנִי מִמַּעַשׂ — dépourvu de mérite
כְּעָנִי בַּפֶּתַח — comme un mendiant à la porte
עֳנִי או **עֹנִי** (199, בלי ר׳) ז — pauvreté *f*, misère *f*
שְׁכוּנוֹת־עֹנִי נ״ר — taudis *mpl*
[עני] נֶעֱנִי (עת׳ יֵעָנִי) פ״ע — devenir pauvre, s'appauvrir
|| הֶעֱנִי (עת׳ יַעֲנִי) פ״ע — devenir pauvre
|| פ״י — rendre pauvre, appauvrir
עַנְיָא (—) ת ארמית — pauvre
בָּתַר־עַנְיָא אָזְלָא עַנְיוּתָא — ce sont toujours les mêmes qui trinquent
עֲנִיבָה (201) נ — cravate *f*

עִפּוּץ (51) ז traitement *m* à la noix de galle, tannage *m*
עִפּוּר (51) ז action *f* de couvrir de poussière
עִפּוּשׁ, עֲפוּשָׁה ת moisi
עִפּוּשׁ (51) ז moisissure *f*
עֳפִי (ר' עֳפָאִים) ז branche *f*, rameau *m*
עֲפִין (97) ז דג anchois *m*
עֲפִיפָה (201) נ vol (des oiseaux) *m*
|| בהש (ריפרוף) examen superficiel
עֲפִיפוֹן (21) ז cerf-volant *m*
עֲפִיפוּת (48) נ vol (des oiseaux) *m*
עָפִיץ, עֲפִיצָה ת traité à la noix de galle, tanné
|| בהש (מר) âpre, âcre
עֲפִיצוּת (48) נ âpreté *f*, âcreté *f*
עָפִיר (10) ז חקל semailles anticipées
עִפֵּל (432) פ״י fortifier, renforcer
|| הֶעְפִּיל (501) פ״ע escalader, grimper
בהש (בימי־המנדט הבריטי) immigrer clandestinement
עָפֵל, עֲפֵלָה ת haut, élevé
עֹפֶל (190) ז hauteur fortifiée, redoute *f*
°עֳפָלִים (—) ז״ר hémorroïdes *fpl*
עִפְעוּף (51) ז cillement *m*, clignement *m* d'yeux
עַפְעַף (53, זוגי עַפְעַפַּיִם 261) ז paupière *f*
לֹא הֵנִיד עַפְעַף il n'a pas cillé
בהש עַפְעַפֵּי־שַׁחַר premières lueurs de l'aube
עִפְעֵף (462) פ״ע voleter
|| פ״י ciller, remuer (les paupières)
|| הִתְעַפְעֵף (492) פ״ע ciller, clignoter
עֶפֶץ (107) ז noix *f* de galle
עִפֵּץ (432) פ״י traiter à la noix de galle, tanner
עָפָר (107) ז poussière *f*, terre *f*
עָפָר וָאֵפֶר poussière et cendre, néant
שָׁלוֹם לַעֲפָרוֹ! qu'il repose en paix!
עָפָר לְפִיךָ! ferme ta bouche!, tais-toi!
עָפֹר, עֲפוֹרָה ת gris, cendré
עֹפֶר (190) ז faon *m*, jeune daim *m*
|| (בחור נחמד) éphèbe *m*
עִפֵּר (432) פ״י couvrir de poussière
|| בהש (השמיץ) traîner dans la boue
|| הִתְעַפֵּר (466) פ״ע se couvrir de poussière
עַפְרָא (—) ז ארמית poussière *f*
כְּעַפְרָא דְּאַרְעָא comme la poussière du sol
עַפְרָה (236) נ minerai *m*
עַפְרוֹת־זָהָב minerais d'or
עָפְרָה (207) נ jeune biche *f*
|| בהש (נערה) bichette *f*
עִפָּרוֹן (39) ז crayon *m*
עֶפְרוֹנִי (ר' ־נִים) ז עוף alouette *f*
עֲפַרוּרִי, ־רִית ת gris, cendré
עֲפַרוּרִית (17) נ (גרגיר־עפר) grain *m* de poussière
|| (לכלוך) saleté *f*
עַפְרִי, ־רִית ת poussiéreux, terreux
עַפְרִית (17) נ צמח dentelaire *f*
עֹפֶשׁ (—) ז moisissure *f*
עִפֵּשׁ (432) פ״י moisir, faire moisir
|| הִתְעַפֵּשׁ (466) פ״ע moisir
°עֵפָתָה (—) נ obscurité *f*, ténèbres *fpl*
עֵץ (116) ז (אילן) arbre *m*
עֵץ־זַיִת olivier *m*
עֵץ־מַאֲכָל או עֵץ־פְּרִי arbre fruitier
עֵץ־נוֹי arbre ornemental
עממי דַּבֵּר אֶל־הָעֵצִים! cause toujours!
|| (חומר) bois *m*
אֲרוֹן־עֵץ ז armoire *f* en bois
|| (חתיכת־עץ) morceau *m* de bois
עֲצֵי־הַסָּקָה bois de chauffage
עֵץ־הַחֲנִית hampe *f* de la lance
עֵץ־תְּלִיָּה potence *f*
1. עָצַב (324) פ״י (גרם צער) attrister, affliger
|| נֶעֱצַב (392) פ״ע être affligé, se chagriner
|| עִצֵּב (432) פ״י attrister, affliger
|| הִתְעַצֵּב (466) פ״ע s'affliger, être peiné
|| הֶעֱצִיב (500) פ״י causer de la peine à
2. עָצַב (432) פ״י (גיבש) modeler, former
עִצֵּב דְּמוּת־פ׳ façonner le caractère de qn
1. עָצָב (עֲצַב־, עֲצָבִי; ר' עֲצָבִים) ז אנטום nerf *m*
מַעֲרֶכֶת־עֲצַבִּים נ système nerveux
הִתְקָפַת־עֲצַבִּים נ crise *f* de nerfs
חוֹלֵה־עֲצַבִּים névropathe

ענקיות (47, בלי ר׳) נ — gigantisme *m*, énormité *f*
ענקמוני, ־נית ת — gigantesque
ענש (324) פ״י — punir
|| **נענש** (392) פ״ע — être puni
|| **התענש** (466) פ״ע — être puni
|| **העניש** (500) פ״י — punir
ענש (190) ז — punition *f*, peine *f*
ענש־מות — peine de mort
החטא וענשו — crime et châtiment
בר־ענשים — pénalement responsable
דיני־ענשים ז״ר — code pénal
עסאי, עסאית (ר׳ עסאים, ־איות) ש — masseur *n*
עסה (208) נ — pâte *f*
עסת־ניר — pâte à papier, papier mâché
|| בהש (ייחוס מפוקפק) — origine douteuse (d'une famille)
עסה (447) פ״י (לש) — pétrir, presser, pressurer
|| רפא — masser
|| **התעסה** (480) פ״ע — être pétri, être pressuré
עסוי (51) ז (סחיטה) — pressurage (de fruits) *m*
|| רפא — massage *m*
עסוס, עסוסה ת — succulent, juteux
עסוק, עסוקה ת — occupé
עסוק (51) ז — occupation *f*, activité *f*
בעסוק רב — très activement
רפוי ז בעסוק — ergothérapie *f*
עסין, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — masseur *n*
עסינות (46) נ — massage *m*
עסיס (10) ז — jus *m* de fruit, moût *m*
עסיסי, ־סית ת — succulent, juteux
|| בהש סגנון עסיסי — style savoureux
עסיסיות (47, בלי ר׳) נ — succulence *f*
|| בהש — saveur *f*, fraîcheur *f*
עסיק (10) ז — contestation *f*, litige *m*
עסיקה (201) נ — occupation *f*, travail *m*
עסני, ־נית ת — pâteux, replet, obèse
עסס (358) פ״י — pétrir, presser, pressurer
|| **התעסס** (466) פ״ע — devenir savoureux
|| **העסיס** (500) פ״י — rendre savoureux
עססית (17) נ — vermicelle *m*
עסק פ״ע ארמית — s'occuper de
הכא במאי עסקינן? — de quoi s'agit-il ici?
עסק (324) פ״ע (ב־) — s'occuper de, pratiquer
עסק ברפואה — exercer la médecine
|| **עסק** (432) פ״י — occuper (qn)
|| **התעסק** (466) פ״ע (ב־) — s'occuper de
בהש (הסתכסך) — se disputer
עממי (נטפל) — flirter
|| **העסיק** (500) פ״י — occuper (du personnel), employer
העסיק עובדים — employer des travailleurs
עסק (183) ז — affaire *f*, besogne *f*, activité *f*
עסקי־הבית — soins ménagers
עסק ביש — contretemps *m*, sale affaire *f*
בעסק גדול — avec beaucoup d'affairement
עסקו רע — un être malfaisant
יש לי עסק עם־ — j'ai affaire à *ou* avec
מה עסקך? — quelle est votre profession?
|| (מפעל) — entreprise *f*, affaire
בית־עסק ז — maison *f* de commerce
בעל־עסק ז — chef *m* d'entreprise
מעמד־בעלי־העסקים ז — le patronat
איש־עסקים ז — homme *m* d'affaires
עסקא או **עסקה** (ר׳ ־קות או ־קאות) נ — affaire *f*, transaction *f*
עסקת־חבילה — transaction multilatérale, engagement mutuel
התר־עסקא — licence *f* de commandite (avec participation aux bénéfices)
עסקי, ־קית ת — commercial, d'affaires
עסקן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — militant *n*, responsable *n*
עסקן צבורי — homme mêlé aux affaires publiques
עסקנות (46) נ — activité publique
עסקני, ־נית ת — actif, affairé
עסקניות (47, בלי ר׳) נ — activité *f*, affairement *m*
[**ער**] °עוער (466, ר׳ עוערו) פ״י — susciter
עף ← 2.1. [עוף]
עפאים ← עפי
עפוי (51) ז — fatigue *f*, lassitude *f*
עפוץ, עפוצה ת — traité à la noix de galle, tanné

עָצִיר, עֲצִירָה ש — détenu *n*

1. עֲצִירָה (201) נ (עיכוב) — arrêt *m*

עֲצִירַת־פִּתְאֹם — arrêt brusque

עֲצִירַת־גְּשָׁמִים — sécheresse *f*, absence *f* de pluie

|| רפא עֲצִירַת־דָּם — hémostase *f*

עֲצִירַת־מֵעַיִם — constipation *f*

עֲצִירַת־שֶׁתֶן — rétention *f* urinaire

2. עֲצִירָה (201) נ חקל — pressurage (de fruits) *m*

עֲצִירוּת (48) נ רפא — constipation *f*

עָצָל (107) ז (בספרות־ימי־הביניים) — muscle *m*

עָצֵל, עֲצֵלָה ת — paresseux, indolent

[עצל] נֶעֱצַל (392) פ״ע — être paresseux

|| עִצֵּל (432) פ״י — rendre paresseux

|| הִתְעַצֵּל (466) פ״ע — être paresseux, tarder

עַצְלָה (207) או עַצְלוּת (45) נ — paresse *f*, indolence *f*

1. עַצְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — paresseux *n*

2. עַצְלָן (97) ז זואול — paresseux (animal) *m*, aï *m*

עַצְלָנוּת (46) נ — paresse *f*, indolence *f*

עֲצַלְתַּיִם (262) נ״ז — indolence *f*, lenteur *f*

|| בַּעֲצַלְתַּיִם תה״פ — par négligence

1. עָצַם (317) פ״ע — être fort, devenir fort

|| עִצֵּם (432) פ״י — fortifier, renforcer

|| הִתְעַצֵּם (466) פ״ע (התחזק) — se fortifier, se renforcer

(התאמץ) — s'efforcer

(התווכח) — se disputer, s'obstiner

|| הֶעֱצִים (500) פ״י — fortifier, renforcer

2. עָצַם (324) פ״י (סגר) — fermer

עָצַם עֵינָיו — fermer les yeux

|| נֶעֱצַם (392) פ״ע — se fermer, être fermé

|| עִצֵּם (432) פ״י — fermer (les yeux)

|| הִתְעַצֵּם (466) פ״ע — se fermer

|| הֶעֱצִים (500) פ״י — fermer (les yeux)

3. עִצֵּם (432) פ״י (שבר עצם) — broyer

|| (בפילוסופיה) — matérialiser

|| הִתְעַצֵּם (466) פ״ע (התקשה כעצם) — s'ossifier

(בפילוסופיה) — se matérialiser

עֶצֶם (164, ר׳ גם עֲצָמִים 163) נ אנטום — os *m*

עֶצֶם־הַזְּרוֹעַ — humérus *m*

עֶצֶם־הֶחָזֶה — sternum *m*

כֻּלּוֹ עוֹר וַעֲצָמוֹת — il n'a que la peau sur les os

כהש עַצְמִי וּבְשָׂרִי — mon proche parent

עֲצָמוֹת יְבֵשׁוֹת — ossements desséchés

|| (של־דג) — arête *f*

כְּעֶצֶם בַּגָּרוֹן — comme une arête dans la gorge

|| (גוף) — objet *m*, élément *m*

דקדוק שֵׁם־עֶצֶם ז — nom *m*, substantif *m*

שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי — nom commun

שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי — nom propre

|| (ממש) — même

בְּעֶצֶם־הַיּוֹם־הַזֶּה — ce jour-là même

עֶצֶם־הָרַעְיוֹן מוּזָר — l'idée en elle-même est étrange

בְּעֶצֶם יָדָיו — de ses propres mains

אֲנִי עַצְמִי — moi-même

עֲשֵׂה זֹאת בְּעַצְמְךָ — fais cela toi-même

אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ — chacun pour soi

הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ — le roi en personne

כְּשֶׁלְּעַצְמוֹ — en soi

הַתְּשׁוּבָה כְּשֶׁלְּעַצְמָהּ נְכוֹנָה — la réponse en elle-même est exacte

זוֹ בְּעָיָה בִּפְנֵי־עַצְמָהּ — c'est un problème à part

בֵּינֵינוּ לְבֵין־עַצְמֵנוּ — entre nous

|| בְּעֶצֶם תה״פ — en fait, en réalité, à la vérité

עֹצֶם (190) ז — force *f*, puissance *f*

עֹצֶם־יָדִי — la puissance de mes moyens

עַצְמָאוּת (46) נ — autonomie *f*, indépendance *f*

יוֹם־הָעַצְמָאוּת ז — la Fête de l'Indépendance

עַצְמָאִי, ־אִית ת — autonome, indépendant

||עַצְמָאִי ז — travailleur indépendant

עָצְמָה (207) נ — force *f*, puissance *f*

עָצְמָה צְבָאִית — puissance militaire

עָצְמַת־הַכְּאֵב — l'intensité *f* de la douleur

|| פיס — puissance (d'une machine)

עַצְמוּת (45) נ — essence *f*, substance *f*

עַצְמוּתִי, ־תִית ת — essentiel, substantiel

עַצְמִי, ־מִית ת (מקורי) — authentique

|| (של־עצמו) — de soi-même, auto-

אַהֲבָה עַצְמִית — égoïsme *m*

בִּטָּחוֹן עַצְמִי — confiance *f* en soi, assurance *f*

רופא־עצבים ז	neurologue *m*
בהש מלחמת־עצבים נ	guerre *f* des nerfs
מרכז־עצבים ז	centre nerveux
2. ° עצב (ר׳ עצבים) ז (אליל)	idole *f*
עצב, עצבה ת	triste, affligé
‖ בהש מדה עצבה	mesure déficiente
1. עצב (174) ז (צער)	tristesse *f*, chagrin *m*
‖ (עמל)	fatigue *f*, labeur *m*, peine *f*
לחם־עצבים ז	pain gagné péniblement
2. עצב (174) ז (פסל)	statue *f*, idole *f*
1. עצב (187, בלי ר׳) ז (צער)	tristesse *f*, chagrin *m*
2. ° עצב (187, בלי ר׳) ז (אליל)	idole *f*
עצבה (–) נ	tristesse *f*, chagrin *m*
1. עצבה (206) נ צבא	grande unité (militaire)
2. עצבה (206) נ (שטיח)	tapis *m*
עצבה (226)	tristesse *f*, chagrin *m*
עצבון (עצבון; ר׳ עצבונות) ז	douleur *f*, peine *f*
עצבונית (17) נ צמח	fragon *m*
עצבות (45) נ	tristesse *f*, chagrin *m*
עצבי, ־בית ת	nerveux
עצבן (458 נ) פ״י	énerver, irriter
‖ התעצבן (491 נ) פ״ע	s'énerver, s'irriter
עצבנות (46) נ	nervosité *f*
עצבני, ־נית ת	nerveux
עצבת (–) נ	chagrin *m*, souffrance *f*
‖ רפא	névrose *f*
1. עצה (351) פ״י (סגר)	fermer (les yeux)
2. עצה (453) פ״י (עשה לעץ)	lignifier
(קבע מסגרת־עץ)	encadrer de bois
‖ התעצה (480) פ״ע	se lignifier
עצה (78, ר׳ עצים, עצי־) ז	coccyx *m*, sacrum *m*
בשר־עצה	aloyau *m*
1. עצה (227) נ	conseil *m*, avis *m*, dessein *m*
איש־ (או בעל־) עצה ז	conseiller *m*
שאל בעצת־רופא	consulter un médecin
היה בעצה אחת עם־	agir de concert avec
אובד־עצות	désemparé
‖ (חכמה)	raison *f*, jugement (faculté) *m*
הגיע לעצה	atteindre la cinquantaine
אין עצה לנגד־	il n'y a aucun recours contre

2. עצה (227) נ צמח	lignine *f*
‖ °(עצים רבים)	abattis (bois abattu) *m*
עצוב, עצובה ת	triste, affligé
עצוב (51) ז	modelage *m*, façonnage *m*, formation *f*
עצוד (51) ז	coup *m* de hache
עצוי (51) ז	lignification *f*
‖ (קביעת־מסגרת)	encadrement *m* de bois
‖ צבא עצוי־רובים	mise *f* en faisceaux
1. עצום, עצומה ת (חזק)	fort, puissant
‖ (רב מאוד)	énorme, extraordinaire
קשיים עצומים	difficultés *fpl* énormes
‖ עממי (נהדר)	fantastique, merveilleux
2. עצום, עצומה ת (סגור)	fermé
בעינים עצומות	les yeux fermés
עצום (51) ז	intensité *f*, renforcement *m*
עמד בעצומו	battre son plein
בעצומו של־החם	en pleine chaleur
‖ משפט	forfait *m*
‖ עצומים	sanctions *fpl*
‖ (בפילוסופיה)	essence *f*, substance *f*
עצומה (201) נ (טענה)	réclamation *f*, plainte *f*
‖ (בקשה)	pétition *f*, requête *f*
עצון (ר׳ עצונים) ז	arbrisseau *m*
עצור, עצורה ת (סגור)	fermé, clos
‖ (נתון במעצר)	enfermé, détenu
‖ (מרוסן)	contenu, retenu
בנשימה עצורה	en retenant son souffle
בהש עצור ברוחו	maître de soi
‖ רפא	constipé
1. עצור (51) ז דקדוק	consonne *f*
2. עצור (51) ז חקל	pressurage (de fruits) *m*
‖ רפא	constipation *f*
עצי, ־צית ת	ligneux
עציבה (201) או עציבות (48) נ	tristesse *f*
עצים, ־מה ת	intensif
עצימה (201) נ	fermeture (des yeux) *f*
עצימות (48) נ	caractère intensif, intensité *f*
עציץ (10) ז	pot *m* de fleurs
בהש שתה בעציצו	supporter les conséquences de ses actes

|| (סימן בקרקע, ר' עֲקֵבוֹת) — trace *f*
נֶעֶלְמוּ עִקְּבוֹתָיו — ses traces se sont perdues, il a disparu
בהש בְּעִקְּבוֹת־ או בְּעִקְּבֵי־ או בַּעֲקֵב־ — à la suite de
|| (החלק האחורי) — bout *m*, arrière *m*
1. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (עקום) — courbe, sinueux
וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר — le coteau devient plaine
2. עָקֹב, עֲקֻבָּה ת (מוכתם) — marqué, taché
עָקֹב מִדָּם — taché de sang, ensanglanté
עֵקֶב (181) ז (גמול) — récompense *f*, sanction *f*
|| עֵקֶב־ מ"י — en raison de, à la suite de
עֵקֶב אֲשֶׁר או כִּי — puisque, considérant que
עָקָב (90) ז עוף — buse *f*
עָקְבָה (207) נ (ערמה) — ruse *f*, artifice *m*
|| (מזימה) — provocation *f*
עִקְבָה (240) נ — trace *f*, sillage *m*
עֲקֻבָּה (208) (עקמומית) — détour *m*, courbe *f*
|| (מזימה) — provocation *f*
עִקְבִי, ־בִית ת — conséquent, logique
עִקְבִיּוּת (47, בלי ר') נ — esprit *m* de suite
עָקַד (324) פ"י — lier, ligoter
|| נֶעֱקַד (392) פ"ע — être lié
|| עִקֵּד (432) פ"י — lier, ligoter
|| הִתְעַקֵּד (466) פ"ע — être lié, se laisser lier
|| הֶעֱקִיד (500) פ"י — lier, ligoter
עָקֹד, עֲקֻדָּה ת — aux chevilles marquées
1. עֵקֶד (181) ז (אוסף) — collection *f*, réunion *f*
בֵּית־עֵקֶד ז לַחֲכָמִים — académie *f*
בֵּית־עֵקֶד־סְפָרִים — bibliothèque *f*
2. עֵקֶד (—) ז (עקידה) — ligotage *m*
עֲקֵדָה (229) נ — ligotage (de la victime) *m*
עֲקֵדַת־יִצְחָק — le sacrifice d'Isaac
עָקָה (210) נ — détresse *f*, peine *f*
עָקַת־נֶפֶשׁ — dépression *f*, détresse
1. עִקּוּב (51) ז (הליכה בעיקבות־פ') — pistage *m*, filature *f*
בהש עִקּוּב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת — action *f* de suivre attentivement les événements
2. עִקּוּב (51) ז מתמט — élévation *f* au cube
עִקּוּבִי, ־בִית ת מתמט — cubique
עָקוֹל, עֲקוּלָה ת — tortueux, courbe
1. עִקּוּל (51) ז משפט — saisie *f*, confiscation *f*, séquestre *m*
2. עִקּוּל (51) ז (עיקום) — détour *m*, sinuosité *f*
|| בהש (סילוף) — déformation *f*
עִקּוּם (51) ז — inflexion *f*, courbure *f*, distorsion *f*
עִקּוּם־חֹטֶם — moue *f*
עִקּוּף (51) ז — contournement *m*, détour *m*
1. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (צמח) — déraciné
|| בהש (פליט) — déplacé, déporté
2. עָקוּר, עֲקוּרָה ת (סריס) — stérilisé, châtré
1. עִקּוּר (51) ז (של־צמח) — arrachement *m*, déracinement *m*
|| (של־בהמה) — section *f* des jarrets
2. עִקּוּר (51) ז (סירוס) — castration *f*
|| (חיטוי) — stérilisation *f*
עָקוּשׁ, עֲקוּשָׁה ת — courbe, tordu, crochu
עִקּוּשׁ (51) ז — déformation *f*, contorsion *f*
עָקִיב, עֲקִיבָה ת — conséquent, logique
עֲקִיבָא ש"פ ז — Aquiba *m*
1. עֲקִיבָה (201) נ (התחקות) — pistage *m*, filature *f*
2. עֲקִיבָה (201) נ (עקמומית) — détour *m*
עֲקִיבוּת (48) נ — esprit *m* de suite
עֲקִידָה (201) נ — ligotage *m*
עֲקִימָה (201) נ — inflexion *f*, contorsion *f*, grimace *f*
עֲקִימַת־אַף או ־חֹטֶם — moue *f*
עֲקִימַת־שְׂפָתַיִם — mouvement *m* des lèvres, chuchotement *m*
עֲקִימוּת (48) נ — courbure *f*, tortuosité *f*
עָקִיף, עֲקִיפָה ת — indirect
מַס עָקִיף — contributions indirectes
דקדוק דִּבּוּר עָקִיף — discours indirect
מֻשָּׂא עָקִיף — complément d'objet indirect
|| עֲקִיפִים ז"ר — détours *mpl*
בַּעֲקִיפִים או בַּעֲקִיפִין — indirectement
בָּא בַּעֲקִיפִין עַל־ — attaquer sournoisement
עֲקִיפָה (201) נ — contournement *m*, déviation *f*
עֲקִיפַת־מְכוֹנִית — dépassement *m* d'une voiture
בהש עֲקִיפַת־הַחֹק — action *f* de tourner la loi
עֲקִיצָה (201) נ — piqûre *f*

הַגְדָּרָה עַצְמִית autodétermination *f*
הֲגַנָּה עַצְמִית légitime défense *f*
הוֹנָאָה עַצְמִית illusion *f*
הַכָּרָה עַצְמִית conscience *f* de sa valeur
הַקְרָבָה עַצְמִית abnégation *f*
כָּבוֹד עַצְמִי amour-propre *m*
עֲבוֹדָה עַצְמִית travail personnel
שִׁלְטוֹן עַצְמִי autonomie *f*
שְׁלִיטָה עַצְמִית maîtrise *f* de soi, sang-froid *m*
שֵׁרוּת עַצְמִי libre service *m*
עַצְמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ authenticité *f*, individualité f
עַצְמִים (1) ז אנטום osselet *m*
עַצְמִין (—) ז אנטום osséine *f*
עַצְמִית (17) נ (במכשיר אופטי) objectif *m*
עֵצֶן (—) ז lignine *f*
1. **עָצַר** (324) פ״י (עיכב) retenir, contenir
עָצַר בְּמִלִּים retenir ses paroles, se taire
עָצַר בְּרוּחוֹ se contenir, se dominer
עָצַר כֹּחַ rassembler ses forces
|| (העמיד) arrêter
עֲצֹר! halte!
|| (כלא) arrêter (un suspect), emprisonner
|| נֶעֱצַר (392) פ״ע (התעכב) s'attarder
(עמד) s'arrêter, s'immobiliser
הַשָּׁעוֹן נֶעֱצַר la montre s'est arrêtée
(נכלא) être arrêté (par la police)
(הופסק) cesser, s'arrêter
|| עִצֵּר (432) פ״י retenir, empêcher
|| הִתְעַצֵּר (466) פ״ע s'arrêter, cesser
|| הֶעֱצִיר (500) פ״י le hic, empêcher
רפא constiper
2. **עָצַר** (324) פ״י (שלט) gouverner, régner
3. **עָצַר** (324) פ״י חקל presser, pressurer
עָצַר זֵיתִים presser des olives
|| נֶעֱצַר (392) פ״ע être pressuré
|| עִצֵּר (432) פ״י presser, pressurer
|| הִתְעַצֵּר (466) פ״ע être pressuré
1. **עֶצֶר** (163) ז (עצירה) arrêt *m*
|| טכנ arrêtoir *m*, butée *f*, cran *m* d'arrêt

שְׁעוֹן־עֶצֶר ז chronomètre *m* à déclic
2. **עֶצֶר** (—) ז (שילטון) gouvernement *m*
יוֹרֵשׁ־עֶצֶר ז héritier *m* du trône, dauphin *m*
1. **עֹצֶר** (190, בלי ר׳) ז (לחץ) pression *f*
|| (עצירה) arrêt *m*, suspension *f*
בְּעֹצֶר־נְשִׁימָה en retenant son souffle
|| (איסור־יציאה) couvre-feu *m*
הֵטִיל עֹצֶר décréter le couvre-feu
|| בהש (דלות) faiblesse *f*, privation *f*
2. ° **עֹצֶר** (—) ז (שילטון) gouvernement *m*
עַצָּר (90) ז רפא astringent *m*
עֲצָרָה (219) נ réunion publique, meeting *m*
עֶצְרוֹן (39) ז retenue *f*, frein *m*
עַצְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש avare *n*, ladre *n*
עַצְרָנוּת (46) נ avarice *f*, ladrerie *f*
עֲצֶרֶת (250) נ (אסיפה) assemblée *f*, réunion *f*
עֲצֶרֶת־עָם réunion publique, meeting *m*
עֲצֶרֶת־מְחָאָה réunion de protestation
|| °(כנופיה) bande *f*, troupe *f*
עֲצֶרֶת־בּוֹגְדִים bande de traîtres
|| דת la Pentecôte
שְׁמִינִי עֲצֶרֶת le huitième jour de *Soukkoth*
|| מתמט factorielle *f*
עָקָא (ר׳ עָקִין) נ ארמית malheur *m*, misère *f*
דָּא עָקָא voilà le hic
1. **עָקַב** (324) פ״ע (אחרי־) suivre, pister, traquer
בהש עָקַב אַחֲרֵי־הַמְּאֹרָעוֹת suivre attentivement les événements
מתמט מִסְפָּרִים עוֹקְבִים nombres consécutifs
2. **עָקַב** (324) פ״י (רימה) tromper, duper
3. ° **עִקֵּב** (432) פ״ע (מנע) retenir, empêcher
4. **עִקֵּב** (432) פ״י מתמט cuber, élever au cube
שֹׁרֶשׁ מְעֻקָּב racine *f* cubique
עָקֵב (141, ר׳ עֲקֵבוֹת או עֲקֵבִים) ז (של־רגל) talon *m*
עָקֵב בְּצַד־אֲגוּדָל pas à pas, à petits pas
הִגְדִּיל עָקֵב עַל־ être arrogant envers
דָּשׁ בַּעֲקֵבָיו fouler aux pieds, mépriser
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו retourner sur ses pas
בהש עֲקֵב־אֲכִילֶס talon d'Achille, point *m* vulnérable
|| (של־נעל, ר׳ עֲקֵבִים) talon

עֹקֶץ־בְּדִיחָה	pointe d'une plaisanterie
‖ צמח עֹקֶץ־עַקְרָב	héliotrope *m*, tournesol *m*
עָקְצָה (207) נ	pointe *f*
עִקְצוּץ (51) ז	picotement *m*, démangeaison *f*
‖ בהש (בדיבור)	sarcasme *m*
עַקְצָנוּת (46) נ	sarcasme *m*, raillerie *f*
עִקְצֵץ (460) פ״י	picoter
עָקַר (324) פ״י (תלש)	arracher
עָקַר שֵׁן	arracher une dent
עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ	extirper, déraciner
בהש עָקַר מִנְהָג	abolir une coutume
עָקַר רַגְלָיו	se mettre en marche
עוֹקֵר הָרִים	érudit subtil
‖ (העביר)	déplacer, enlever
עָקַר דִּירָה	déménager
‖ נֶעֱקַר (392) פ״ע	être arraché
(הורחק)	être éloigné, être déplacé
(נעשה עקר)	devenir stérile
‖ עִקֵּר (432) פ״י (צמח)	arracher
(בהמה)	couper le jarret à
(המית בהמה)	égorger
(סרס)	châtrer, rendre stérile
(חיטא)	stériliser
‖ הִתְעַקֵּר (466) פ״ע	s'arracher, être arraché
(נעשה עקר)	devenir stérile
‖ הֶעֱקִיר (500) פ״י	faire déplacer
(סרס)	rendre stérile
עָקָר, עֲקָרָה ת	stérile
בהש וִכּוּחַ עָקָר	discussion *f* stérile
כַּדּוּר עָקָר	balle morte
‖ °עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (תהלים קי״ג ט׳)	femme *f* stérile
עֲקֶרֶת־הַבַּיִת (לפי־המדרש)	maîtresse *f* de maison
עֵקֶר (183) ז	descendant *m*, rejeton *m*
‖ בהש (נכרי)	païen *m*
עִקָּר (95) ז (שורש)	racine *f*
כּוֹס־עִקָּרִים נ	breuvage stérilisant
‖ (יסוד)	principe *m*, base *f*, fond *m*
עִקָּר וְטָפֵל	l'essentiel et l'accessoire
עִקְּרֵי־הָאֱמוּנָה	les principes de la foi
עִקַּר־הָאֲרוּחָה	le plat de résistance
בְּעִקָּרוֹ שֶׁל־דָּבָר	au fond
לֹא הִשְׁתַּנָּה כָּל־עִקָּר	il n'a pas du tout changé
כָּפַר בָּעִקָּר	renier sa foi
מְפֹרָךְ מֵעִקָּרוֹ	réfuté d'avance
עִקָּר חָסֵר מִן־הַסֵּפֶר	tout y est sauf l'essentiel
בְּעִקָּר	surtout
עִקָּרָא (ר׳ ־רין) ז ארמית	racine *f*, origine *f*
מֵעִקָּרָא	dès l'origine, a priori
עַקְרָב (98) ז זואול	scorpion *m*
בהש יָשַׁב אֶל־עַקְרַבִּים	tomber dans un guêpier
‖ °(שוט דוקרני)	knout *m*
‖ אסטר מַזַּל־עַקְרָב ז	Scorpion (signe du zodiaque)
עַקְרַבּוֹן (ר׳ ־נים) ז (עקרב קטן)	petit scorpion
‖ חקל	herse *f*
עַקְרַבּוּת (ר׳ ־תים) ז זואול	tarentule *f*
עַקְרַבָּן (ר׳ ־נים) ז צמח	scolopendre (fougère) *f*
עִקָּרוֹן (39) ז	principe *m*
עֶקְרוֹנִי, ־נית ז	de principe, crucial
הַסְכָּמָה עֶקְרוֹנִית	accord *m* de principe
‖ עֶקְרוֹנִית תה״פ	en principe, par principe
עֶקְרוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fidélité *f* aux principes
עֲקָרוּת (46) נ	stérilité *f*, infécondité *f*
עִקָּרִי, ־רית ת	principal, essentiel
דקדוק מַאֲמָר עִקָּרִי	proposition principale
עִקֵּשׁ (322) פ״י	pervertir, tordre, fausser
‖ נֶעְקַשׁ (393) פ״ע	être perverti, être tordu
‖ עִקֵּשׁ (432) פ״י	tordre, fausser, faire dévier
‖ הִתְעַקֵּשׁ (466) פ״ע	s'entêter, s'obstiner
עִקֵּשׁ, עִקֶּשֶׁת (ר׳ עִקְּשִׁים, עִקְּשׁוֹת) ת	entêté, obstiné
‖ (הפכפך)	dépravé, tortueux, pervers
עַקְשׁוּת (45) נ (עקמימות)	tortuosité *f*, perversité *f*
עִקְשׁוּת־פֶּה	paroles sournoises
‖ (קשיות־עורף)	entêtement *m*, obstination *f*
עַקְשָׁן (ר׳ ־נים) ז	homme *m* opiniâtre, entêté *m*
עַקְשָׁנוּת (46) נ	opiniâtreté *f*, obstination *f*
עַקְשָׁנִי, ־נית ת	entêté, opiniâtre, tenace
1. עָר (88) ז (אויב)	ennemi *m*, adversaire *m*
2. עָר (88) ז צמח	laurier *m*

|| בהש (דיבור פוגע) trait blessant
עָקִיק (10) ז topaze *f*
עָקִיר, עֲקִירָה ת déracinable
עֲקִירָה (201) נ arrachement *m*
עֲקִירָה מִן־הַשֹּׁרֶשׁ déracinement *m*, extirpation *f*
עֲקִירַת־שֵׁן extraction *f* d'une dent
|| (הסרה) enlèvement *m* déplacement *m*
|| (יציאה) départ *m*, déplacement
עֲקָל (107) ז corde tressée (qui maintient la kafiyya)
עֶקֶל (181) ז (עקמומית) courbe *f*
|| (סל) claie (de pressoir d'olives) *f*
|| (בספינה) cale *f*
1. עִקֵּל (432) פ״י משפט saisir, confisquer, mettre sous séquestre
2. עִקֵּל (432) פ״י (עיקם) courber, fausser
|| הִתְעַקֵּל (466) פ״י serpenter, être tortueux
עִקֵּל, עִקֶּלֶת (ר׳ עִקְּלִים, עִקְּלוֹת) ת bancal, cagneux
עִקָּלוֹן (39) ז tortuosité *f*, sinuosité *f*
עַקְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש cagneux *n*, bancal *n*
עֲקַלְקַל, ־קַלָּה ת tortueux, sinueux, biscornu
דְּרָכִים עֲקַלְקַלּוֹת chemins détournés
|| עֲקַלְקַלּוֹת נ״ר perversité *f*
עֲקַלְקַלּוּת (47) נ tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקַלָּתוֹן (עֲקַלְתּוֹן, ר׳ עֲקַלָּתוֹנִים) ז zigzag *m*, labyrinthe *m*
נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן dragon tortueux (animal mythique)
|| בַּעֲקַלָּתוֹן obliquement, indirectement
עִקֵּם (324) פ״י infléchir, courber
עִקֵּם אֶת־חָטְמוֹ faire la moue
|| נֶעְקַם (392) פ״ע se tordre, se déformer
|| עִקֵּם (432) פ״י tordre, courber, déformer
עִקֵּם פָּנָיו faire une grimace
עִקֵּם אֶת־הָאַף faire la moue
בהש עִקֵּם אֶת־הַכָּתוּב fausser le sens du texte
|| הִתְעַקֵּם (466) פ״ע s'infléchir, se courber
|| הֶעֱקִים (500) פ״י courber, déformer

עָקֹם, עֲקֻמָּה ת courbe, curviligne
רְאִי עָקֹם miroir déformant
בהש שֵׂכֶל עָקֹם esprit tortueux
עֹקֶם (192, בלי ר׳) ז courbure *f*, galbe *m*
עֲקֻמָּה (208) נ courbe *f*
עֲקַמּוּמִי, ־מִית ת tortueux, sinueux, insidieux
עֲקַמּוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ tortuosité *f*, sinuosité *f*
עֲקַמּוּמִית (17) נ courbure *f*, inflexion *f*
|| בהש (מירמה) astuce *f*, ruse *f*, perfidie *f*
עֲקְמִימוּת (48) נ courbure *f*, inflexion *f*
עַקֶּמֶת (—) נ רפא scoliose *f*
עַקְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש tricheur *n*
עַקְמָנוּת (46) נ tricherie *f*, escroquerie *f*
עַקְמָנִי, ־נִית ת tors, tordu
עֲקַמָּף, ־מַפָּה ת au nez de travers
עַקְעָק (102) ז עוף pie *f*
עִקְעֵק (462) פ״ע jacasser
עָקַף (324) פ״י contourner
עָקַף מְכוֹנִית doubler une voiture
אָסוּר לַעֲקֹף défense de doubler
בהש עָקַף חֹק tourner une loi
עָקַף עַל־ surprendre la bonne foi de
|| (סילף) déformer, fausser
|| נֶעֱקַף (392) פ״ע être contourné
|| הֶעֱקִיף (500) פ״י contourner
בהש הֶעֱקִיף עַל־ jouer un mauvais tour à
עֶקֶף (—) ז ruse *f*, malice *f*
עֹקֶף (—) ז détour *m*
1. עָקַץ (324) פ״י (דקר) piquer
בהש (בדברים) piquer au vif, vexer
|| נֶעֱקַץ (392) פ״ע être piqué
|| עִקֵּץ (432) פ״י piquer
2. עָקַץ (324) פ״י (תלש) cueillir (couper la tige)
|| נֶעֱקַץ (392) פ״ע être cueilli
עֹקֶץ (192, ר׳ עֳקָצִים, עָקְצֵי־) ז dard *m*
נִטַּל עָקְצוֹ perdre son mordant
|| (של־פרי) tige *f*, queue *f*, pédoncule *m*
|| (קצה מחודד) pointe *f*
מְחוּגַת־עֳקָצִים נ compas *m* à pointes sèches
|| (אחורי־הבהמה) croupe *f*
|| בהש (חידוד) pointe, sarcasme *m*

|| ← 2.1. עָרֵב
עֲרֻבָּה (208) נ — garantie *f*, gage *m*, caution *f*
בַּר־עֲרֻבָּה ז — ôtage *m*
מַחְסַן־עֲרֻבָּה ז — entrepôt *m*
עִרְבּוּב (51) ז — mélange *m*
|| (בילבול) — désordre *m*, pêle-mêle *m*
עִרְבּוּב־פָּרָשִׁיּוֹת — confusion *f*
עִרְבּוּבְיָה (207) נ — désordre *m*, confusion *f*
בְּעִרְבּוּבְיָה — pêle-mêle
עִרְבּוּל (51) ז (של־מלט) — malaxage *m*
|| (של־נחל) — tourbillon *m*
עֵרָבוֹן (עֵרְבוֹן־, ר׳ עֵרְבוֹנוֹת) ז — caution *f*, gage *m*
|| מסחר בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל — à responsabilité limitée
עֲרֵבוּת (48) נ (נעימות) — agrément *m*, plaisir *m*
עַרְבוּת (45) נ (אחריות) — garantie *f*, caution *f*
עַרְבוּת בַּנְקָאִית — caution bancaire
שֻׁחְרַר בְּעַרְבוּת — être libéré sous caution
°עֲרָבִי (ר׳ ־בִים) ז — bédouin *m*
עֲרָבִי, ־בִיָּה (ר׳ ־בִים, ־בִיּוֹת) ש — Arabe *n*
|| עֲרָבִי, ־בִית ת — arabe
דִּבֵּר עֲרָבִית — parler arabe
1. עַרְבִית (ר׳ ־בִיּוֹת) נ — soir *m*
תְּפִלַּת־עַרְבִית נ — prière *f* du soir
|| (נשף) — soirée *f*
2. עֲרָבִית ← עֲרָבִי
1. עַרְבָּל (91) ז או עַרְבָּלִית (17) נ (מכונה) — mélangeur *m*, bétonnière *f*
2. עַרְבָּל (91) ז (מערבולת) — tourbillon *m*
עִרְבֵּל (458) פ״י (בטון) — malaxer
|| (מים או אוויר) — faire tourbillonner
|| בהש (בילבל) — confondre, troubler
|| הִתְעַרְבֵּל (491) פ״ע (בטון) — être malaxé
(אבק) — tourbillonner
עַרְבְּלָן (97) ז — malaxeur (ouvrier) *m*
עַרְבֹּלֶת (256) נ — tourbillon *m*
עֲרַבֶּסְקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — arabesque *f*
עֲרַבְרָבָה (ר׳ ־בוֹת) נ צמח — épilobe *m*
עֲרָבָתִי, ־תִית ת — aride, désertique
1. עָרַג (324) פ״ע (נכסף) — désirer ardemment
עָרַג לְ־ או אֶל־ — languir après
|| (התחנן) — supplier, implorer

|| הִתְעָרֵג (473) פ״ע — soupirer, languir
|| הֶעֱרִיג (500) פ״י — faire désirer
2. עֵרֵג (324) פ״י חקל — diviser (un jardin) en parterres
|| נֶעֱרַג (392) פ״ע — être divisé en parterres
עֶרְגָּה (רז243, ר׳ עֲרָגוֹת, עֶרְגוֹת־) נ — nostalgie *f*
עִרְגּוּל (51) ז — laminage *m*
עֶרְגּוֹן (עֶרְגוֹן־, ר׳ עֶרְגוֹנוֹת) ז — désir *m*, nostalgie *f*
עִרְגֵּל (458) פ״י — laminer
|| הִתְעַרְגֵּל (491) פ״ע — être laminé
עַרְגָּנִי, ־נִית ת — languissant, nostalgique
1. עֵרֵד (324) פ״י — expulser, chasser
2. עֵרֵד (437) פ״י — émietter, effriter
עַרְדָּל (91, זוגי עַרְדָּלַיִם 263) ז — caoutchouc (chaussure) *m*
עִרְדֵּעַ (464) פ״ע — coasser
1. [ערה] נֶעֱרָה (409) פ״ע (התגלה) — apparaître
(נשפך) — être répandu, être versé
|| עֵרָה (450) פ״י (חשף) — découvrir, mettre à nu
(שפך) — répandre, verser, transvaser
רפא עֵרָה דָּם — transfuser du sang
|| (הרס) — détruire, démolir, raser
|| הִתְעָרָה (481) פ״ע — se découvrir, être dénudé
|| הֶעֱרָה (511) פ״י — découvrir, dénuder
הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ — s'exposer à la mort
2. עֵרָה (450) פ״י (הדביק) — relier, rattacher, unir
בהש מְעֹרֶה בְּאַדְמָתוֹ — attaché à sa terre
מְעֹרֶה בְּיְוָנִית — versé en grec
|| הִתְעָרָה (481) פ״ע — s'attacher, s'unir
בהש (השתרש) — s'enraciner, s'intégrer
עֹרֶה, עֹרָה ת — dénudé, dépouillé
עֵרוּב (49) ז — mélange *m*
עֵרוּב־פָּרָשִׁיּוֹת — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| דת — mise *f* en commun, *érouv* *m*
עֵרוּב־תְּחוּמִים — chevauchement *m* de domaines (où l'on peut se déplacer le sabbat)
עֵרוּב־תַּבְשִׁילִים — cuisine mélangée (du sabbat et d'un jour de fête)
עֵרוּב־חֲצֵרוֹת — usage commun d'une cour (pendant le sabbat)

עָר, עַר ← 1. [עור]
עֵר, עֵרָה ת — éveillé, réveillé
בהש וִכּוּחַ עֵר — vive discussion
°עֵר וְעוֹנֶה (מלאכי ב׳ י״ב) — veilleurs et hommes de guet
עֵר לְבִקֹּרֶת — attentif à la critique
עֲרַאי (—) ז — situation *f* provisoire
אֲכִילַת־עֲרַאי נ — collation prise sur le pouce
בִּנְיַן־עֲרַאי ז — construction *f* provisoire
עֲרָאִי, ־אִית ת — accidentel, provisoire
עֲרָאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* temporaire
עֲרָב ש״פ נ (ארץ) — l'Arabie *f*
אַרְצוֹת־עֲרָב נ״ר — les pays arabes
1. עָרַב (324) פ״ע (שקע) — décliner, baisser
בַּעֲרֹב־הַיּוֹם — au déclin du jour
בהש בַּעֲרֹב־יָמָיו — au soir de sa vie
עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה — toute joie s'est assombrie
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — décliner, baisser (lumière)
|| הֶעֱרִיב (500) פ״י — obscurcir, assombrir
מַעֲרִיב עֲרָבִים — qui fait venir le soir
פ״ע הֶעֱרִיב הַיּוֹם — le jour baisse
הִשְׁכִּים וְהֶעֱרִיב — se lever tôt et se coucher tard
הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב — chaque matin et chaque soir
2. עָרַב (324) פ״י (קיבל אחריות) — être garant, cautionner
עָרַב לְפ׳ — cautionner qn, répondre de qn
(נתן במשכון) — donner en gage, engager
בהש עָרַב אֶת־לִבּוֹ — oser, prendre un risque
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — être garanti
|| הִתְעָרֵב (473) פ״ע — parier
3. °עָרַב (324) פ״י (עסק בסחר) — échanger, troquer
4. עָרַב (315) פ״ע (נעם) — être agréable, plaire
יֶעֱרַב לְךָ! — bon appétit!
|| נֶעֱרַב (392) פ״ע — être agréable
|| הֶעֱרִיב (500) פ״י — rendre agréable
5. עָרַב (437) פ״י (עירבב) — mélanger, mêler
אֵין מְעָרְבִים שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה — on ne mélange pas les réjouissances
|| דת — faire un *érouv* (voir le mot (עֵרוּב
|| הִתְעָרֵב (473) פ״ע — se mélanger

(התבולל) — se fondre, se confondre
(נכנס לעניין) — intervenir
אַל תִּתְעָרֵב — ne t'en mêle pas
1. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (אחראי) — garant, responsable
עֲרֵבִים זֶה בָּזֶה — solidairement responsables
2. עָרֵב, עֲרֵבָה ת (נעים) — agréable, plaisant, suave
עֶרֶב (174) ז — soir *m*, soirée *f*
עֶרֶב עֶרֶב — chaque soir
הָעֶרֶב — ce soir
מָחָר בָּעֶרֶב — demain soir
אֲרוּחַת־עֶרֶב נ — dîner *m*
לִפְנוֹת־עֶרֶב — vers le soir, dans la soirée
בֵּין־הָעַרְבַּיִם — dans l'après-midi
|| (יום לפני־) — veille *f*
עֶרֶב־שַׁבָּת — vendredi *m*
עֶרֶב־חַג — veille de fête
בהש עֶרֶב־הַמִּלְחָמָה — à la veille de la guerre
1. עֵרֶב (180) ז (תערובת) — ramassis *m*
עֵרֶב רַב — populace *f*, racaille *f*
2. עֵרֶב (—) ז (באריגה) — trame *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב — en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ — contre-interrogatoire *m*
|| אדר — transept *m*
°עָרֹב (—) ז — insectes piquants
1. עַרְבָא (—) ז ארמית — soir *m*
עַרְבָא טָבָא! — bonsoir!
2. עַרְבָא (—) ז ארמית — garant *m*
עִרְבֵּב (458) פ״י — mélanger, mêler
|| (בילבל) — confondre, troubler, embrouiller
|| הִתְעַרְבֵּב (491) פ״ע — se mêler, se confondre
1. עֲרָבָה (217) נ גיאוגר — plaine *f* aride, steppe *f*
זְאֵב־עֲרָבוֹת ז — loup *m* des steppes
|| הָעֲרָבָה — la plaine du Jourdain
°יָם־הָעֲרָבָה — la Mer Morte
2. עֲרָבָה (217, ר׳ גם עֲרָבִים, עַרְבֵי־) נ צמח — saule *m*
עממי עֲרָבָה חֲבוּטָה — vieille baderne
3. עֲרָבָה (ר׳ עֲרָבוֹת) נ (ענן) — nuée *f* d'orage
°רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת — qui chevauche les nuées
עֲרֵבָה (229) נ (גיגית) — auge *f*, baquet *m*, cuve *f*
|| (סירה קטנה) — barque *f*, canot *m*

|| (גיבור) homme puissant, héros *m*
|| (שליט תקיף) tyran *m*, despote *m*
2. עָרִיץ (10) ז (ערוץ) ravin *m*, fente *f*
עָרִיצוּת (עָרִיצוּת־, בלי ר׳) נ cruauté *f*, tyrannie *f*
|| (גבורה) puissance *f*, héroïsme *m*
עָרִיצִי, ־צִית ת tyrannique, despotique
עָרִיק (10) ז צבא déserteur *m*
עֲרִיקָה (201) נ צבא désertion *f*
עֲרִיקוּת (48) נ צבא crime *m* de désertion
|| בהש (השתמטות) dérobade *f*
עֲרִירָה (201) נ démolition *f*, destruction *f*
עֲרִירוּת (48) נ défaut *m* de postérité
|| (גלמודות) solitude *f*, délaissement *m*
עֲרִירִי, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת sans postérité
|| (גלמוד) solitaire, délaissé
עֵרֶךְ (—) ז comparaison *f*
אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו il est incomparable
לְאֵין־עֲרֹךְ incomparablement
עָרַךְ (324) פ״י ranger, disposer, arranger
עָרַךְ אֲסֵפָה tenir une réunion
עָרַךְ הַשְׁוָאָה établir une comparaison
עָרַךְ מִלְחָמָה engager une bataille
עָרַךְ שֻׁלְחָן dresser une table
(ניסח) עָרַךְ עִתּוֹן rédiger un journal
(הישווה) comparer
|| מטבח עָרַךְ בָּצֵק étendre une pâte
|| פ״ע (היה שווה) être comparable
מִי יַעֲרָךְ־לְךָ? qui peut se comparer à toi?
|| נֶעֱרַךְ (392) פ״ע être rangé, être disposé
נֶעֱרַךְ לַקְּרָב être rangé en bataille
(נוסח) être rédigé
(נאמר) être estimé, être évalué
|| הֶעֱרִיךְ (500) פ״י (אמר) estimer, évaluer
(החשיב) estimer, apprécier
אֲנִי מַעֲרִיךְ אוֹתוֹ מְאוֹד je l'estime beaucoup
עֵרֶךְ (171) או עֶרֶךְ (180) ז valeur *f*
בַּר־ (או בַּעַל־) עֵרֶךְ important, de valeur
חֲסַר־ (או נְטוּל־) עֵרֶךְ insignifiant
שְׁוֵה־עֵרֶךְ équivalent
אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי mon pareil, un homme de ma trempe

עֵרֶךְ מֻחְלָט valeur absolue
שִׁנּוּי־עֲרָכִים ז réévaluation *f*
|| מתמט valeur
עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ règle *f* de trois
|| (בכלכלה) עֵרֶךְ מוּסָף plus-value *f*, valeur ajoutée
עֵרֶךְ נָקוּב valeur nominale
בנק נְיָרוֹת־עֵרֶךְ titres *mpl*, valeurs *fpl*
|| דקדוק עֵרֶךְ־הַיִּתְרוֹן comparatif *m*
עֵרֶךְ־הַהַפְלָגָה superlatif *m*
|| (סדר) disposition *f*
||(מערכה) עֲרֶךְ־בְּגָדִים costume *m*
עֲרֶךְ־כֵּלִים trousse *f* d'outils
|| (במילון) article *m*, mot-souche *m*
|| בְּעֵרֶךְ תה״פ environ, à peu près
עַרְכָּאָה או עַרְכֵּי (ר׳ עַרְכָּאוֹת) נ tribunal *m*, administration *f*
משפט עַרְכָּאָה רִאשׁוֹנָה première instance
עֲרָכָה (218) נ estimation *f*, évaluation *f*
עֶרְכָּה (243, ר׳ עֲרָכוֹת, עֶרְכוֹת־) נ assortiment (d'outils) *m*, attirail *m*
עַרְכוּת (45) נ disposition *f*
עַרְכּוּת־לֵב pensées *fpl*, réflexion *f*
עַרְכֵּי ← עַרְכָּאָה
עֶרְכִּי, ־כִּית ת valable, de valeur
|| כימ דוּ־עֶרְכִּי ambivalent, bivalent
תְּלַת־עֶרְכִּי trivalent
רַב־עֶרְכִּי polyvalent
עֶרְכִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ כימ valence *f*
חַד־עֶרְכִּיּוּת monovalence *f*
דּוּ־עֶרְכִּיּוּת bivalence *f*
°עֶרְכֵּךְ (—) ז valeur conventionnelle
[ערכל] הִתְעַרְכֵּל (491) פ״ע se tordre, s'empêtrer
1. עָרַל (324, בינוני עָרֵל) פ״י laisser intact
|| נֶעֱרַל (392) פ״ע être gardé intact
בהש נֶעֱרַל לִבּוֹ son esprit devint obtus
|| הִתְעָרֵל (473) פ״ע devenir obtus
|| הֶעֱרִיל (500) פ״י laisser intact
בהש הֶעֱרִיל לִבּוֹ avoir l'esprit obtus
2. [ערל] נֶעֱרַל (392) פ״ע (הורעל) s'empoisonner
עָרֵל, עֲרֵלָה ת incirconcis

עממי ערוב	enceinte (délimitant le territoire d'une commune) *f*
1. ערוג, ערוגה ת (מתגעגע)	languissant
2. ערוג, ערוגה ת חקל	divisé en parterres
‖ בהש (מסודר)	ordonné, rangé
ערוג (49) ז חקל	division *f* en parterres
ערוגה (201) נ	parterre (de fleurs) *m*, plate-bande *f*
ערוגית (17) נ	petit parterre
1. ערוד (28) ז זואל	âne *m* de Nubie
2. ערוד (28) ז	lézard venimeux
ערוה (243, ר׳ עריות, עריות־) נ	nudité *f*, sexe *m*
‖ בהש (גנאי)	tache *f*, lacune *f*
ערות־דבר	chose *f* déshonnête
ערות־הארץ	les points vulnérables du pays
‖ דת (יחסי־מין אסורים)	inceste *m*
גלוי־עריות ז	fornication *f*, union prohibée
ערוי (49) ז	épanchement *m*, transvasement *m*
רפא ערוי־דם	transfusion *f* de sang
ערוך, ערוכה ת	disposé, préparé, rangé
ערוך למלחמה	rangé en ordre de bataille
שלחן ערוך	table dressée
בהש שלחן ערוך (ספר־הלכות)	code rituel
‖ (מנוסח)	rédigé, ordonné
‖ ערוך ז	lexique *m*
ערום ← ערם	
1. ערום, ערומה ת (פיקח)	intelligent, prudent
‖ (נוהג במירמה)	rusé, malin
לשון־ערומים נ	langage subtil
2. ערום, ערומה (צבור לערימה)	entassé, empilé
1. ערום (49, בלי ר׳) ז (עירטול)	mise *f* à nu
2. ערום (49, בלי ר׳) ז (צבירה)	entassement *m*
ערוץ (10) ז	ravin *m*, gorge *f*
ערוץ־נחל	lit *m* d'un torrent
בהש (מסלול)	voie *f*, courant *m*
(ברדיו)	canal *m*
ערור (49) ז	excitation *f*, stimulation *f*
ערות (48, בלי ר׳) נ (זריזות)	vivacité *f*, agilité *f*
‖ (תשומת־לב)	vigilance *f*, attention *f*
ערטול (51) ז	mise *f* à nu, dépouillement *m*
ערטילאות (46, בלי ר׳) נ	nudité *f*
‖ בהש (ריקנות)	vide *m*, néant *m*
ערטילאי, ־לאית (ר׳ ־לאים, ־לאיות) ת	nu
נשמות ערטילאיות	âmes *fpl* en peine
‖ (מופשט)	abstrait
‖ (חסר־כול)	dépourvu de tout
ערטל (460) פ״י	mettre à nu, déshabiller
‖ התערטל (494) פ״ע	se déshabiller
בהש התערטל מן־	se dépouiller de
ערטנית (17) נ צמח	léontice *m*
ערי (7) ז	coutre (de charrue) *m*
1. עריבה (201) נ (בוא הערב)	coucher *m* du soleil
2. עריבה (201) נ (נעימות)	agrément *m*
עריגה (201) נ (תשוקה)	désir *m*, nostalgie *f*
עריה (243) נ	nudité *f*
‖ תה״פ	à nu, à découvert
עריה (202) נ	épanchement *m*
עריון (עריון, בלי ר׳) ז	nudité *f*
עריות ← ערוה	
עריך (14) ז מטבח	couvert *m*
עריכה (201) נ	disposition *f*, arrangement *m*
עריכת־טיול	organisation *f* d'une excursion
עריכת־שלחן	mise *f* d'une table
עריכת־עתון	rédaction *f* d'un journal
בהש עריכת־שפתים	élocution *f* facile
‖ משפט עריכת־דין	profession *f* d'avocat
‖ מטבח עריכת־בצק	action *f* d'étendre la pâte
דף־עריכה ז	planche *f* à pâte
1. עריס (10) ז חקל	espalier *m*
2. עריס (10) ז (אריס)	fermier *m*
1. עריסה (201) נ (של־תינוק)	berceau *m*
בהש עמד ליד־עריסת־	avoir été l'un des initiateurs de
‖ טכנ (של־טלפון)	fourche *f*
2. עריסה (201) נ (כלי־לישה)	pétrin *m*
עריסנת (256) נ	petit berceau
עריף (10) ז	nuage *m*
1. עריפה (201) נ (התזת־ראש)	décapitation *f*
2. עריפה (201) נ (טיפטוף)	ruissellement *m*
1. עריץ (14) ז (רשע)	méchant *m*, brute *f*, homme violent

|| נֶעֱרַף (39) פ"ע — être décapité
|| הִתְעָרֵף (473) פ"ע — être égorgé
|| הֶעֱרִיף (500) פ"ע — tourner le dos
2. עָרַף (324) פ"י (היזיל) — faire couler
|| פ"ע — ruisseler, couler
|| הֶעֱרִיף (500) פ"י — faire couler, déverser
בהש הֶעֱרִיף שְׁבָחִים עַל־ — abreuver de louanges
3. עָרַף (324) פמ"י (פרט כסף) — changer en petite monnaie
עֹרֶף (187, ר' עֲרָפִים, עָרְפֵּי־) ז — nuque *f*
פָּנָה עֹרֶף — tourner le dos
בהש הִקְשָׁה עָרְפּוֹ — s'obstiner, s'entêter
קְשֵׁה־עֹרֶף — obstiné, entêté
|| צבא — arrière *m*, étape *f*
עֲרָפָד (91) ז זואול — vampire *m*
|| בהש (אדם) — vampire
עִרְפּוּל (51) ז — embrouillement *m*, obnubilation *f*
עָרְפִּי, ־פִּית ת — de dos, d'arrière
שׁוּרָה עָרְפִּית — colonne *f* par un
|| צבא — d'arrière, d'étape
בָּסִיס עָרְפִּי — dépôt *m*
עָרְפִּית (17) נ — dossière (partie du harnais) *f*
עֲרָפֶל (72) ז — brouillard *m*, brume *f*
בהש לוּט בַּעֲרָפֶל — couvert de brouillard
עַרְפִלֵּי־טֹהַר — moutons (nuages) *mpl*
עִרְפֵּל (458) פ"י — brouiller, voiler
|| הִתְעַרְפֵּל (491) פ"ע — se brouiller, se voiler
בהש — devenir indistinct
עַרְפִלּוּת (47) נ — nébulosité *f*
עַרְפִלִּי, ־לִית ת — brumeux, nébuleux
|| בהש — brouillé, voilé
|| עַרְפִלִּית נ אסטר — nébuleuse *f*
עַרְפִלִּיּוּת (47, בלי ר') נ — nébulosité *f*
עֲרָפֶלֶת (256) נ — brouillard épais
עָרַץ (324) פ"ע (פחד) — craindre, avoir peur
|| פ"י (הפחיד) — effrayer, faire peur
(השחית) — détruire, démolir
|| נֶעֱרַץ (392) פ"ע — être vénéré
|| הֶעֱרִיץ (500) פ"י (הפחיד) — effrayer, épouvanter
(חלק כבוד) — vénérer, admirer

עֶרֶץ (—) ז — puissance *f*, force *f*
בהש שְׁמֵי־עֶרֶץ ז"ר — les espaces *mpl* célestes
עַרְצָב (91) ז חרק — taupe-grillon *m*, courtilière *f*
עִרְצוֹן (39) ז — érosion *f*
עֲרָק (ר' ־קִים) ז — corbeille *f* de jonc
עָרַק (324) פ"ע — s'enfuir, se sauver, s'évader
צבא — déserter
עֲרָק או אֲרָק (—) ז — anisette *f*
עַרְקָה (236) נ — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקוֹב (51) ז — genou *m*, jarret *m*
[ערקל] הִתְעַרְקֵל (494) פ"ע — s'empêtrer, s'enchevêtrer
עַרְקָנוּת (46) נ פסי"כ — évasion *f*
עַרְקְתָא (—) נ ארמית — courroie *f*, lanière *f*
עַרְקְתָא דִּמְסָאנָא — lacet *m* de soulier
עָרָר (88) ז — objection *f*, protestation *f*
קָרָא עָרָר עַל־ — protester contre
|| משפט — appel *m*, recours *m*
1. עָרַר (324) פ"ע (עַל־) — objecter, contester
|| משפט — interjeter appel
2. [ערר] הֶעֱרִיר (500) פ"י — rendre stérile
עֶרֶשׂ (164) ז (מיטה) — lit *m*
עֶרֶשׂ־דְּוָי — lit de douleur
|| (עריסה) — berceau *m*
שִׁיר־עֶרֶשׂ ז — berceuse *f*
בהש דְּפוּס־עֶרֶשׂ ז — incunable *m*
1. עָשׁ (עַשׁ־; ר' עָשִׁים, עָשֵׁי־) ז זואול — mite *f*
אֲכוּל־עָשׁ — rongé de mites, mité
2. עָשׁ (—) ז אסטר — Orion (étoile) *m*
עֵשֶׂב (180) ז — herbe *f*
עֲשָׂבִים רָעִים או שׁוֹטִים — mauvaises herbes
עֶשֶׂב־יָם — algues *fpl*, herbe marine
[עשב] נֶעֱשַׂב (392) פ"ע — se couvrir d'herbe
|| עִשֵּׂב (432) פ"י — désherber, sarcler
|| הֶעֱשִׂיב (500) פ"ע — se couvrir d'herbe
עֶשְׂבָּה (243, ר' עֲשָׂבוֹת, עֶשְׂבוֹת־) נ — gazon *m*
עֶשְׂבּוֹנַאי (61) ז — botaniste *m*, herboriste *m*
עִשְׂבּוֹנִי, ־נִית ת — herbacé, herbeux
עֶשְׂבִּיָּה (202) נ — herbier *m*
1. עָשָׂה (351) פ"י — faire
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה — aussitôt dit aussitôt fait

בהש עֲרַל־אֹזֶן — dur d'oreille
עֲרַל־ (או עֶרֶל־) לֵב — au coeur endurci
עֲרַל־רֶגֶשׁ — insensible
עֲרַל־שְׂפָתַיִם — bègue
|| דת (עץ־פרי) — (fruit) interdit
עָרְלָה (244) נ — prépuce *m*
בהש עָרְלַת־לֵב — dureté *f* de cœur
|| דת (פרי) — fruit (d'un jeune arbre) interdit à la consommation
עֲרֵלָה (229) או עֲרֵלִית (17) נ עממי — non-juive *f*
עֲרֵלוּת (48) נ — absence *f* de circoncision
1. עָרַם (324) פ״י (צבר) — entasser, amonceler
|| נֶעֱרַם (392) פ״ע — être entassé, s'amonceler
|| הִתְעָרֵם (473) פ״ע — s'entasser, s'amonceler
2. עָרַם (324) פ״ע (נהג במירמה) — être rusé
|| הֶעֱרִים (500) פ״י — ruser, user de ruses
הֶעֱרִים עַל־פְּ׳ — surprendre la bonne foi de qn
בהש הֶעֱרִים עַל־חֹק — tourner une loi
הֶעֱרִים סוֹד — tramer des intrigues
|| פ״ע (החכים) — devenir sagace
3. עֵרֵם (437) פ״י (חשף) — mettre à nu, dépouiller
|| הִתְעָרֵם (473) פ״ע — se déshabiller
|| הֶעֱרִים (500) פ״י — mettre à nu, déshabiller
עֵרֹם, עֲרֻמָּה ת — nu
עֹרֶם (190) ז — ruse *f*, malice *f*, astuce *f*
עֲרֵמָה (229) נ — tas *m*, monceau *m*
עֲרֵמַת־אַשְׁפָּה — tas de fumier
עָרְמָה (207) נ (מירמה) — ruse *f*, malice *f*
|| (חכמה) — sagacité *f*, finesse *f*
עַרְמוּמִי, ־מִית ת — rusé, malin, astucieux
עַרְמוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) או עַרְמוּמִית (17) נ — ruse *f*
עַרְמוֹן (21) ז צמח (עץ) — châtaignier *m*, marronnier *m*
(פרי) — châtaigne *f*, marron *m*
בהש הוֹצִיא הָעַרְמוֹנִים מִן־הָאֵשׁ — tirer les marrons du feu
|| °(דולב) — platane *m*
עַרְמוֹנִי, ־נִית ת — châtain, marron (couleur)
עַרְמוֹנִית (—) נ אנטום — prostate *f*
|| מוס — castagnette *f*
1. עַרְמִימוּת (48) נ (מירמה) — ruse *f*, malice *f*

2. עַרְמִימוּת (48) נ (ערטילאות) — nudité *f*
עֵרָנוּת (46) נ — vigilance *f*, vivacité *f*
עֵרָנִי, ־נִית ת — éveillé, vif, alerte
|| מוס — allegro
1. עֵרֵס (437) פ״י חקל — disposer en espaliers
2. עֵרֵס (437) פ״י (עירבב) — mélanger
(בצק) — détremper
|| הִתְעָרֵס (473) פ״ע — devenir compact
1. עֶרֶס (164) ז (מיטה) — lit *m*, couche *f*
2. עֶרֶס (163) ז (שורת־בתים) — rangée *f* de maisons
עַרְסָל (91) או עַרְסוֹל (21) ז — hamac *m*
עִרְסֵל (460) פ״י — bercer, balancer
|| (שילב) — croiser (les jambes)
|| הִתְעַרְסֵל (494) פ״ע — se bercer, se balancer
(השתלב) — être croisé
עַרְסָן (91) ז — gruau *m*
1. עִרְעוּר (51) ז (התנגדות) — contestation *f*
|| (זעזוע) — ébranlement *m*
|| משפט — appel *m*, recours *m*
הִגִּישׁ עִרְעוּר — interjeter appel
זְכוּת־עִרְעוּר נ — droit *m* de recours
בֵּית־מִשְׁפָּט ז לְעִרְעוּרִים — cour *f* d'appel
2. עִרְעוּר (51) ז (גירגור) — gargarisme *m*
1. עַרְעָר (102) ז צמח — genévrier *m*
כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה — délaissé comme le genièvre dans la steppe
|| בהש (גלמוד) — solitaire *m*
2. עַרְעָר (102) ז (עירעור) — contestation *f*
קָרָא עַרְעָר עַל־ — contester, s'opposer à
3. עַרְעָר (102) ז (מקרה) — hasard *m*
1. עִרְעֵר (462) פ״י (זיעזע) — ébranler, saper
|| עִרְעֵר עַל־ — protester contre
משפט — faire appel
|| הִתְעַרְעֵר (492) פ״ע — être ébranlé
2. עִרְעֵר (462) פ״י (גירגר) — gargariser
עִרְעֵר אֶת־גְּרוֹנוֹ — se râcler la gorge
עַרְעָרוּת (46) נ — solitude *f*, délaissement *m*
1. עָרַף (324) פ״י (היתיז ראש) — décapiter
בהש (הרס) — démolir
עֶגְלָה עֲרוּפָה — génisse immolée (pour expier la mort d'un inconnu)

אסור לְעַשֵּׁן — défense *f* de fumer
הַתַּנּוּר מְעַשֵּׁן — le poêle fume
(לשם־חיטוי) — fumiger
עִשֵּׁן עֵצִים — fumiger des arbres
(בושם) עִשֵּׁן קְטֹרֶת — brûler de l'encens
(שימורים) עִשֵּׁן דָּג — fumer du poisson
(כיסה בעשן) — enfumer, noircir de fumée
קירות מְעֻשָּׁנִים — murs enfumés
|| הִתְעַשֵּׁן (466 נ) פ״ע — s'emplir de fumée
(בשר) — être fumé, être boucané
|| הֶעֱשִׁין (500 נ) פ״י — faire monter en fumée
עָשָׁן (107, נס׳ עֲשַׁן־ או °עֶשֶׁן־) ז — fumée *f*
צבא פְּגַז־עָשָׁן ז — obus *m* fumigène
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ — il est furieux
עָשֵׁן, עֲשֵׁנָה ת — fumant
עָשֹׁן, עֲשֻׁנָּה ת — gris, cendré
עֹשֶׁן (—) ז — fumée *f*
עַשְׁנוּנִי, ־נִית ת — gris, cendré
עֲשָׁנִי, ־נִית ת — fumeux, gazeux
1. עַשְׁנָן (ר׳ ־נִים) ז — fumeur *m*
עַשְׁנָן מֻבְהָק — fumeur enragé
2. עַשְׁנָן (91) ז צמח — fumeterre *f*
[עשנן] הִתְעַשְׁנֵן (494 נ) פ״ע — émettre de la fumée
עֹשֶׁף (עָשְׁפּוֹ; ר׳ עֳשָׁפִים, עָשְׁפֵּי־) ז — pointe (de la pioche) *f*
עָשַׂק (324) פ״ע — avoir affaire à, se mêler de
|| הִתְעַשֵּׂק (466) פ״ע — se disputer
עֵשֶׂק (183) ז — dispute *f*, querelle *f*
עָשַׁק (324) פ״י — spolier, frustrer, opprimer
|| נֶעֱשַׁק (392) פ״ע — être opprimé, être exploité
|| עִשֵּׁק (432) פ״י — opprimer, exploiter (autrui)
עֹשֶׁק (190) ז — spoliation *f*, frustration *f*, oppression *f*
עַשְׁקָן (ר׳ ־נִים) ז — exploiteur *m*, extorqueur *m*
עַשְׁקָנוּת (46) נ — exploitation (d'autrui) *f*
עַשְׁקָנִי, ־נִית ת — oppressif *m*
עָשַׂר (324) פ״י — prélever la dîme
|| עִשֵּׂר (432) פ״י — prélever la dîme sur
|| הִתְעַשֵּׂר (466) פ״ע — être soumis à la dîme
|| הֶעֱשִׂיר (500) פ״י — prélever la dîme sur
עֶשֶׂר, עֶשֶׂר ← עֲשָׂרָה

עָשַׁר (320) פ״ע — devenir riche, s'enrichir
|| נֶעְשַׁר (393) פ״ע — devenir riche
|| עִשֵּׁר (432) פ״י — enrichir
|| הִתְעַשֵּׁר (466) פ״ע — s'enrichir
(התחזה כעשיר) — faire étalage de richesse
|| הֶעֱשִׁיר (500) פ״י — enrichir
פ״ע — s'enrichir
עֹשֶׁר (190, בלי ר׳) ז — richesse *f*
עֲשָׂרָה (נס׳ עֲשֶׂרֶת־; נ׳ עֶשֶׂר) ש״מ — dix
עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת — le dix *Téveth*
עֲשֶׂרֶת־הַדִּבְּרוֹת — les dix commandements
עֶשֶׂר־יָדוֹת לוֹ בְּ־ — avoir une large part à
|| אַחַד־עָשָׂר (נ׳ אַחַת־עֶשְׂרֵה) — onze
שְׁנֵים־עָשָׂר (נ׳ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה) — douze
עִשָּׂרוֹן (39, ר׳ עֶשְׂרוֹנוֹת או ־נִים) ז — dixième *m*
|| °(עשירית־האיפה) — dixième d'*éfa* (mesure)
עֶשְׂרוֹנִי, ־נִית ת — décimal
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי — fraction décimale
הַשִּׁיטָה הָעֶשְׂרוֹנִית — le système décimal
עַשְׁרוּת (45) נ — richesse *f*, abondance *f*
עֶשְׂרִים (—) ש״מ — vingt
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) עֶשְׂרִים — âgé de vingt ans
הַמֵּאָה הָעֶשְׂרִים — le vingtième siècle
עֶשְׂרִים וְאֶחָד (נ׳ וְאַחַת) — vingt-et-un
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם (נ׳ וּשְׁתַּיִם) — vingt-deux
עֶשְׂרִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט — icosaèdre *m*
עַשְׁרָן (ר׳ ־נִים) ז — richard *m*, nouveau riche
עַשְׁרָנִי, ־נִית ת — nouveau riche, parvenu
עֲשֶׂרֶת (250) נ — dizaine *f*
מתמט סִפְרַת־הָעֲשָׂרוֹת נ — chiffre *m* des dizaines
עֲשָׂרוֹת־צוֹפִים — des dizaines de spectateurs
עָשַׁשׁ (320) פ״ע — s'affaiblir, s'user, dépérir
|| עִשֵּׁשׁ (432) פ״י — affaiblir, user
|| הִתְעַשֵּׁשׁ (466) פ״ע — s'affaiblir, s'user
|| הֶעֱשִׁישׁ (500) פ״י — affaiblir, user
עָשֵׁשׁ, עֲשֵׁשָׁה ת — faible, usé
שֵׁן עֲשֵׁשָׁה — dent cariée
1. עַשָּׁשִׁית (17) נ (מנורה) — lampe *f*
2. עַשָּׁשִׁית (17) נ (מטיל) — barre (de métal) *f*
עַשֶּׁשֶׁת (—) נ רפא — carie *f*
1. עָשַׁת (320 ת) פ״ע (עבה) — s'engraisser

אֵין מָה לַעֲשׂוֹת — il n'y a rien à faire
עָשָׂה כִּבְתוֹךְ שֶׁלּוֹ — se conduire en maître
עָשָׂה עַצְמוֹ חֵרֵשׁ — faire le sourd
עָשָׂה נְפָשׁוֹת לְ־ — recruter des adhérents à
עָשָׂה חַיִּים — mener la belle vie
עממי עָשָׂה כֶּסֶף — gagner beaucoup d'argent
עָשָׂה לִפ' אֶת־הַמָּוֶת — rendre la vie impossible à qn
|| (הצמיח) — produire
עָשָׂה פֵּרוֹת — porter des fruits
|| (גרם) — causer
|| (מינה) — nommer
|| (טיפח) עָשָׂה צִפָּרְנָיו — soigner ses ongles
עָשָׂה שְׂפָמוֹ — tailler sa moustache
|| דת מִצְוַת־עֲשֵׂה נ — commandement *m*
מִצְוַת־לֹא־תַעֲשֶׂה — interdiction *f*
|| פ״ע (שהה) — séjourner
|| נַעֲשָׂה (411) פ״ע — être fait, se faire
מַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא יֵעָשֶׂה — action *f* inadmissible
(נהפך ל־) — devenir
נַעֲשָׂה כְּ־ — être considéré comme
|| עִשָּׂה (453) פ״י — faire agir, stimuler
גָּדוֹל הַמְעַשֶּׂה מִן־הָעוֹשֶׂה — l'instigateur a plus de mérite que l'exécutant
חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה — rire forcé
|| הֶעֱשָׂה (511) פ״י — pousser à agir, inciter
2. עִשָּׂה (453) פ״י (לחץ) — serrer, presser
עֵשָׂו ש״פ ז — Esaü *m*
עִשּׂוּב (51) ז — désherbage *m*, sarclage *m*
עָשׂוּי, עֲשׂוּיָה ת — fait, accompli
מַה שֶּׁנַּעֲשָׂה עָשׂוּי — ce qui est fait est fait
עָשׂוּי לִבְלִי־חָת — d'un tempérament intrépide
עָשׂוּי לְהִשְׁתַּנּוֹת — susceptible de changer
אָדָם עָשׂוּי לִטְעוֹת — tout le monde peut se tromper
עִשּׂוּי (51) ז — contrainte *f*, coercition *f*
1. **עָשֵׁן, עֲשֵׁנָה** ת (מכוסה עשן) — fumeux, enfumé
2. **עָשׁוּן, עֲשׁוּנָה** ת (קשה) — fort, dur, raide
עִשּׁוּן (51) ז (העלאת־עשן) — émission *f* de fumée
|| (נגד־חידקים) — fumigation *f*
|| (שימורים) — fumage *m*
עִשּׁוּן־דָּגִים — fumaison *f* de poissons
|| (של־טבק) — habitude *f* de fumer
הָעִשּׁוּן אָסוּר — défense *f* de fumer
חֲדַר־עִשּׁוּן ז — fumoir *m*
קְרוֹן־עִשּׁוּן ז — compartiment *m* pour fumeurs
עָשׁוֹק, עֲשׁוֹקָה ש — oppresseur *n*, exploiteur *n*
עָשׁוּק, עֲשׁוּקָה ת — opprimé, exploité, frustré
עִשּׁוּק (51) ז — exploitation (d'autrui) *f*
עָשׂוֹר (28) ז °(עשרה חדשים) — dix mois
יָמִים אוֹ עָשׂוֹר — un an ou dix mois
|| (עשר שנים) — décennie *f*, décade *f*
נִכְנַס לָעָשׂוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְחַיָּיו — être au début de la trentaine
|| (העשירי לחודש) — le dix du mois
צוֹם־הֶעָשׂוֹר ז — le jeûne du 10 *Tichré*
|| °(כלי־נגינה קדמון) — harpe *f* à dix cordes
עִשּׂוּר (51) ז — prélèvement *m* de la dîme
עֶשׂוֹרִי, ־רִית ת — décimal
הַשִּׁיטָה הָעֶשׂוֹרִית — le système décimal
עָשׁוּשׁ, עֲשׁוּשָׁה ת — faible, débile
עָשׁוּת, עֲשׁוּתָה ת — forgé, trempé, solide
עֲשִׂיָּה (202) נ — action *f*, exécution *f*
עוֹלַם־הָעֲשִׂיָּה ז — le monde de l'action
הִקְדִּים עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה — agir sans attendre d'explications
עֲשִׂיַּת־דִּין לְעַצְמוֹ — action *f* de se faire justice à soi-même
עַשְׂיָנוּת (46) נ — activisme *m*
עָשִׁיר, עֲשִׁירָה ת — riche, opulent
עֲשִׂירוֹן (י' ־נִים) ז (בסטטיסטיקה) — décile *m*
עֲשִׁירוּת (48) נ — richesse *f*
עֲשִׂירִי, ־רִית ת — dixième
|| עֲשִׂירִית נ — dixième (fraction) *m*
עֲשִׂירִיָּה (202) נ (החלק העשירי) — dixième *m*
|| (קבוצה של עשרה) — dizaine *f*
עַשְׁשׁוּת (48) נ — faiblesse *f*, débilité *f*
עָשִׁית, עֲשִׁיתָה ת — stable, fixe
עָשַׁן (320 נ) פ״ע — fumer
בהש עָשַׁן אַפּוֹ בְּפ' — être irrité contre qn
|| עִשֵּׁן (432 נ) פ״י — fumer

מַגִּיד־עֲתִידוֹת	diseur de bonne aventure
עֲתִידָן (ר׳ ־דָנִים) נ	futurologue *m*
עֲתִידָנוּת (46) נ	futurologie *f*, prospective *f*
עָתִיק, עֲתִיקָה ת	éminent, magnifique
1. עַתִּיק, ־קָה ת	ancien, antique
הַמִּזְרָח הָעַתִּיק	l'ancien Orient
מִנְהָג עַתִּיק	ancien usage
הָעִיר הָעַתִּיקָה	la vieille ville
הַדְּבָרִים עַתִּיקִים	c'est une vieille histoire
‖ עַתִּיק־יוֹמִין	vieux, vieillard, immémorial
בהש (אלוהים)	l'Eternel
2. °עַתִּיק, ־קָה ת	séparé, détaché
עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם	sevrés du sein maternel
עַתִּיקָא, ־קְתָא ת ארמית	vieux, ancien
עַתִּיקָא קַדִּישָׁא	l'Eternel (Dieu)
עֲתִיקָה (201) נ	déplacement *m*
עַתִּיקוּת (48, בלי ר׳) נ	ancienneté *f*, antiquité *f*
עַתִּיקוֹת (—) נ״ר	antiquités *fpl*
אוֹסֵף־עַתִּיקוֹת	collectionneur d'antiquités
חוֹקֵר־עַתִּיקוֹת	archéologue
עַתִּיר, ־רָה ת	riche
עַתִּיר־נְכָסִים	propriétaire cossu
עֲתִירָה (201) נ	prière *f*, supplication *f*
‖ משפט	pétition *f*, requête *f*
עֲתַלְיָה ש״פ נ	Athalie *f*
[עתם] נֶעְתַּם (394) פ״ע	s'obscurcir
‖ הֶעְתִּים (501) פ״י	obscurcir
1. עָתַק (321) פ״ע (נעקר)	être arraché *ou* déplacé
‖ נֶעְתַּק (394) פ״ע	être arraché, se séparer
נֶעְתַּק מִמְּקוֹמוֹ	se déplacer
נֶעְתְּקוּ מִלִּים מִפִּיו	perdre la parole
(נכתב בהעתק)	être copié, être transcrit
(תורגם)	être traduit
‖ עִתֵּק (432) פ״י (רכבת)	aiguiller (un train)
‖ הִתְעַתֵּק (466) פ״ע	s'éloigner,se retirer
‖ הֶעְתִּיק (501) פ״י (העביר)	déplacer, transférer
הֶעְתִּיק דִּירָתוֹ	déménager
(הרחיק)	éloigner, retirer
(כתב בהעתק)	copier, transcrire
(תירגם)	traduire
2. עָתַק (321) פ״ע (גאה)	s'élever, prospérer
עָתָק (—) ז	orgueil *m*, arrogance *f*
דּוֹבֵר עָתָק	qui parle avec arrogance
עָתֵק, עֲתֵקָה ת	abondant, considérable
הוֹן עָתֵק	fortune *f* énorme
1. עֹתֶק (190) ז (טופס)	exemplaire *m*
2. עֹתֶק (190) ז (חוזק)	force *f*, dureté *f*
עַתָּק (90) ז	aiguilleur *m*
1. עָתַר (323, עת׳ יֶעְתַּר) פ״ע	prier, supplier
‖ משפט	présenter une requête
‖ נֶעְתַּר (394) פ״ע (לְ־)	exaucer, accorder (une demande)
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״ע (התפלל)	prier, supplier
2. [עתר] נֶעְתַּר (394) פ״ע (היה רב)	être abondant, être en trop
‖ הֶעְתִּיר (501) פ״י (הירבה)	accumuler
הֶעְתִּיר דְּבָרִים עַל־	submerger de paroles
הֶעְתִּיר בְּרָכוֹת עַל־	couvrir de bénédictions
1. עָתָר (107) ז (עשן)	fumée *f*, vapeur *f*
2. עָתָר (107) ז (שפע)	abondance *f*, profusion *f*
1. עֶתֶר (163) ז (קילשון)	fourche *f*
2. עֶתֶר (163) ז (תחינה)	prière *f*, supplication *f*
עֲתָרָה (219) נ	prière *f*, supplication *f*
עֲתֶרֶת (250) נ	abondance *f*, profusion *f*
עִתֵּת (432 ת) פ״י	chronométrer *m*

|| עשת (432 ת) פ״י — engraisser
2. [עשת] הִתְעַשֵּׁת (466 ת) פ״ע — réfléchir, se raviser
עֶשֶׁת (167, ר׳ עֲשָׁתוֹת) ז — barre (de métal) *f*
|| (פלדה) — acier *m*
עֶשְׁתּוֹן (ר׳ ־נוֹת או ־נִים) ז — pensée *f*, intention *f*
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — ses projets s'évanouissent
אִבֵּד עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — perdre la tête, se troubler
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר (נ׳ עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה) ש״מ — onze
עַשְׁתֹּרֶת ש״פ נ מיתול — Astarté *f*
|| בהש (פריון) — fécondité *f*
עַשְׁתְּרוֹת־צֹאן נ״ר — les portées *fpl* du bétail
עֵת (114, ר׳ גם עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־) נ — temps *m*
עֵת לְכָל־חֵפֶץ — il y a une heure pour tout
בְּכָל־עֵת — en tout temps, à chaque moment
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת — en même temps
דָּבָר בְּעִתּוֹ — chose opportune
בְּלֹא־עִתּוֹ — prématurément
כָּעֵת — maintenant, à présent
כָּעֵת מָחָר — demain à cette heure
כְּתַב־עֵת ז — périodique *m*, revue *f*
לְעֵת־זִקְנָה — à l'âge de la vieillesse
לְעֵת־מְצֹא — au moment opportun, à l'occasion
לְעֵת־עֶרֶב — vers le soir
לְעֵת־עַתָּה — pour le moment, en attendant
מֵעֵת לְעֵת — un jour entier (24 heures)
עִתִּים... עִתִּים... — parfois... parfois...
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement, de temps en temps
לְעִתִּים קְרוֹבוֹת — souvent
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת — rarement
לְעִתִּים תְּכוּפוֹת — fréquemment
יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים — historien, chroniqueur
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה — fixer des heures pour l'étude sacrée
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה — à l'heure du danger
|| (עונה) עֵת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
עָתַד (432) פ״י — destiner, préparer
|| הִתְעַתֵּד (466) פ״ע — se destiner, se préparer
|| (היה מיועד) — être destiné
עַתָּה תה״פ — maintenant, à présent
זֶה עַתָּה — à l'instant même, justement
מֵעַתָּה — désormais, dorénavant
אֱמֹר מֵעַתָּה — donc, par conséquent
כִּי עַתָּה — alors, en ce cas
|| עֵתָּה (ר׳ עִתּוֹת) נ — moment *m*, instant *m*
עָתוּד, עֲתוּדָה ת — destiné, prêt
עַתּוּד (51) ז — bouc *m*
|| בהש (מנהיג) — chef *m*
עִתּוּד (51) ז — destination *f*, préparation *f*
עַתּוּדַאי (ר׳ ־דָאִים) ז צבא — réserviste *m*
עֲתוּדָה (201) נ — réserve *f*
עֲתוּדַת־בַּנְק — réserves bancaires
|| צבא — réserve, sursis *m*
עִתּוּי (51) ז — choix *m* de l'heure
עִתּוֹן (21) ז — journal *m*, périodique *m*
עִתּוֹן יוֹמִי — quotidien *m*
עִתּוֹן שְׁבוּעִי — hebdomadaire *m*
עִתּוֹן־בֹּקֶר — journal du matin
עִתּוֹן־קִיר — journal mural
עִתּוֹן חַי — journal parlé
עִתּוֹנָאוּת (—) נ — journalisme *m*
עִתּוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — journaliste *n*
עִתּוֹנָאִי, ־אִית ת — journalistique
עִתּוֹנוּת (—) נ — la presse (les journaux)
עִתּוֹנִי, ־נִית ת — de journal, de presse
עִתּוּק (51) ז (העברה) — transfert *m*, report *m*
|| (העתקה) — copie *f*, calque *m*
נְיַר־עִתּוּק ז — papier-carbone *m*
|| (ברכבת) — aiguillage *m*, manoeuvre *f*
עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־ ← עֵת
עִתּוּת (51) — chronométrage *m*
עִתִּי, עִתִּית ת (מיועד) — désigné
|| (חל לעיתים מזומנות) — périodique
עָתִיד, עֲתִידָה ת — futur, destiné, prêt
הַשַּׁעַר עָתִיד לְהִפָּתַח — la porte finira par s'ouvrir
|| עָתִיד (10, בלי ר׳) ז — avenir *m*
אֵין לוֹ עָתִיד — il n'a pas d'avenir
לֶעָתִיד לָבוֹא — par la suite, dans la vie future
דקדוק — futur *m*
|| עֲתִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ — avenir *m*

מגיד־עתידות	diseur de bonne aventure
עתידן (ר' ־דנים) נ	futurologue *m*
עתידנות (46) נ	futurologie *f*, prospective *f*
עתיק, עתיקה ת	éminent, magnifique
1. עתיק, ־קה ת	ancien, antique
המזרח העתיק	l'ancien Orient
מנהג עתיק	ancien usage
העיר העתיקה	la vieille ville
הדברים עתיקים	c'est une vieille histoire
‖ עתיק־יומין	vieux, vieillard, immémorial
בהש (אלוהים)	l'Eternel
2. °עתיק, ־קה ת	séparé, détaché
עתיקי משדים	sevrés du sein maternel
עתיקא, ־קתא ת ארמית	vieux, ancien
עתיקא קדישא	l'Eternel (Dieu)
עתיקה (201) נ	déplacement *m*
עתיקות (48, בלי ר') נ	ancienneté *f*, antiquité *f*
עתיקות (—) נ״ר	antiquités *fpl*
אוסף־עתיקות	collectionneur d'antiquités
חוקר־עתיקות	archéologue
עתיר, ־רה ת	riche
עתיר־נכסים	propriétaire cossu
עתירה (201) נ	prière *f*, supplication *f*
‖ משפט	pétition *f*, requête *f*
עתליה ש״פ נ	Athalie *f*
[עתם] נעתם (394) פ״ע	s'obscurcir
‖ העתים (501) פ״י	obscurcir
1. עתק (321) פ״ע (נעקר)	être arraché *ou* déplacé
‖ נעתק (394) פ״ע	être arraché, se séparer
נעתק ממקומו	se déplacer
נעתקו מלים מפיו	perdre la parole
(נכתב בהעתק)	être copié, être transcrit
(תורגם)	être traduit
‖ עתק (432) פ״י (רכבת)	aiguiller (un train)
‖ התעתק (466) פ״ע	s'éloigner, se retirer
‖ העתיק (501) פ״י (העביר)	déplacer, transférer
העתיק דירתו	déménager
(הרחיק)	éloigner, retirer
(כתב בהעתק)	copier, transcrire
(תירגם)	traduire
2. עתק (321) פ״ע (גאה)	s'élever, prospérer
עתק (—) ז	orgueil *m*, arrogance *f*
דובר עתק	qui parle avec arrogance
עתק, עתקה ת	abondant, considérable
הון עתק	fortune *f* énorme
1. עותק (190) ז (טופס)	exemplaire *m*
2. עותק (190) ז (חוזק)	force *f*, dureté *f*
עתק (90) ז	aiguilleur *m*
1. עתר (323, עת' יעתר) פ״ע	prier, supplier
‖ משפט	présenter une requête
‖ נעתר (394) פ״ע (ל־)	exaucer, accorder (une demande)
‖ העתיר (501) פ״ע (התפלל)	prier, supplier
2. [עתר] נעתר (394) פ״ע (היה רב)	être abondant, être en trop
‖ העתיר (501) פ״י (הירבה)	accumuler
העתיר דברים על־	submerger de paroles
העתיר ברכות על־	couvrir de bénédictions
1. עתר (107) ז (עשן)	fumée *f*, vapeur *f*
2. עתר (107) ז (שפע)	abondance *f*, profusion *f*
1. עתר (163) ז (קילשון)	fourche *f*
2. עתר (163) ז (תחינה)	prière *f*, supplication *f*
עתרה (219) נ	prière *f*, supplication *f*
עתרת (250) נ	abondance *f*, profusion *f*
עתת (432 ת) פ״י	chronométrer *m*

|| עָשַׁת (432 ת) פ״י — engraisser
2. [עשת] הִתְעַשֵּׁת (466 ת) פ״ע — réfléchir, se raviser
עֶשֶׁת (167, ר׳ עֲשָׁתוֹת) ז — barre (de métal) *f*
|| (פלדה) — acier *m*
עֶשְׁתּוֹן (ר׳ ־נוֹת או ־נִים) ז — pensée *f*, intention *f*
אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — ses projets s'évanouissent
אִבֵּד עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו — perdre la tête, se troubler
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר (נ׳ עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה) ש״מ — onze
עַשְׁתֹּרֶת ש״פ נ מיתול — Astarté *f*
|| בהש (פריון) — fécondité *f*
עַשְׁתְּרוֹת־צֹאן נ״ר — les portées *fpl* du bétail
עֵת (114, ר׳ גם עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־) נ — temps *m*
עֵת לְכָל־חֵפֶץ — il y a une heure pour tout
בְּכָל־עֵת — en tout temps, à chaque moment
בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת — en même temps
דָּבָר בְּעִתּוֹ — chose opportune
בְּלֹא־עִתּוֹ — prématurément
כָּעֵת — maintenant, à présent
כָּעֵת מָחָר — demain à cette heure
כְּתַב־עֵת ז — périodique *m*, revue *f*
לְעֵת־זִקְנָה — à l'âge de la vieillesse
לְעֵת־מְצֹא — au moment opportun, à l'occasion
לְעֵת־עֶרֶב — vers le soir
לְעֵת־עַתָּה — pour le moment, en attendant
מֵעֵת לְעֵת — un jour entier (24 heures)
עִתִּים... עִתִּים... — parfois... parfois...
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת — périodiquement, de temps en temps
לְעִתִּים קְרוֹבוֹת — souvent
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת — rarement
לְעִתִּים תְּכוּפוֹת — fréquemment
יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים — historien, chroniqueur
קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה — fixer des heures pour l'étude sacrée
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה — à l'heure du danger
|| (עונה) עֵת־הַגְּשָׁמִים — saison *f* des pluies
עָתַד (432) פ״י — destiner, préparer
|| הִתְעַתֵּד (466) פ״ע — se destiner, se préparer
|| (היה מיועד) — être destiné
עַתָּה תה״פ — maintenant, à présent
זֶה עַתָּה — à l'instant même, justement
מֵעַתָּה — désormais, dorénavant
אֱמֹר מֵעַתָּה — donc, par conséquent
כִּי עַתָּה — alors, en ce cas
|| עַתָּה (ר׳ עַתּוֹת) נ — moment *m*, instant *m*
עָתוּד, עֲתוּדָה ת — destiné, prêt
עַתּוּד (51) ז — bouc *m*
|| בהש (מנהיג) — chef *m*
עִתּוּד (51) ז — destination *f*, préparation *f*
עַתּוּדַאי (ר׳ ־דָאִים) ז צבא — réserviste *m*
עֲתוּדָה (201) נ — réserve *f*
עֲתוּדַת־בַּנְק — réserves bancaires
|| צבא — réserve, sursis *m*
עִתּוּי (51) ז — choix *m* de l'heure
עִתּוֹן (21) ז — journal *m*, périodique *m*
עִתּוֹן יוֹמִי — quotidien *m*
עִתּוֹן שְׁבוּעִי — hebdomadaire *m*
עִתּוֹן־בֹּקֶר — journal du matin
עִתּוֹן־קִיר — journal mural
עִתּוֹן חַי — journal parlé
עִתּוֹנָאוּת (—) נ — journalisme *m*
עִתּוֹנַאי, ־נָאִית (ר׳ נָאִים, ־נָאִיּוֹת) ש — journaliste *n*
עִתּוֹנָאִי, ־אִית ת — journalistique
עִתּוֹנוּת (—) נ — la presse (les journaux)
עִתּוֹנִי, ־נִית ת — de journal, de presse
עִתּוּק (51) ז (העברה) — transfert *m*, report *m*
|| (העתקה) — copie *f*, calque *m*
נְיַר־עִתּוּק ז — papier-carbone *m*
|| (ברכבת) — aiguillage *m*, manoeuvre *f*
עִתּוֹת, עִתּוֹתֵי־ ← עֵת
עִתּוּת (51) — chronométrage *m*
עִתִּי, עִתִּית ת (מיועד) — désigné
|| (חל לעיתים מזומנות) — périodique
עָתִיד, עֲתִידָה ת — futur, destiné, prêt
הַשַּׁעַר עָתִיד לְהִפָּתַח — la porte finira par s'ouvrir
|| עָתִיד (10, בלי ר׳) ז — avenir *m*
אֵין לוֹ עָתִיד — il n'a pas d'avenir
לֶעָתִיד לָבוֹא — par la suite, dans la vie future
דקדוק — futur *m*
|| עֲתִידָה (ר׳ ־דוֹת) נ — avenir *m*

בהש פְּגִימַת־הַשֶּׁקֶט	atteinte *f* au calme
פְּגִימוּת (48, בלי ר') נ	imperfection *f*, défaut *m*
פָּגִיעַ, פְּגִיעָה ת	vulnérable
בהש (אדם)	susceptible, sensible
פְּגִיעָה (201) נ	rencontre *f*
פְּגִיעָתוֹ רָעָה	il est malfaisant *ou* nuisible
פְּגִיעָה בַּמַּטָּרָה	coup *m* au but
‖ (גרימת־נזק)	atteinte *f*, préjudice *m*
פְּגִיעָה בִּכְבוֹד־פ'	atteinte à la réputation de
‖ (תחינה)	prière *f*, supplication *f*
פְּגִיעוּת (48, בלי ר') נ	vulnérabilité *f*
‖ (של־אדם)	susceptibilité *f*
פְּגִירָה (201) נ	mort (d'un animal) *f*
‖ (פגר)	cadavre *m*, carcasse *f*, charogne *f*
פְּגִישָׁה (201) נ	rencontre *f*, rendez-vous *m*
פָּגַל (302) פ"י	abîmer, détériorer, gâter
‖ נִפְגַּל (389) פ"ע	se souiller, se rendre impur
‖ פִּגֵּל (433) פ"י	souiller, gâter
(פסל)	invalider (un sacrifice)
(בתעשייה)	dénaturer
כֹּהַל מְפֻגָּל	alcool dénaturé
‖ הִתְפַּגֵּל (467) פ"ע	se détériorer, se souiller
פִּגֻּל (—) ז	immondice *f*, saleté *f*
פִּגְלְגּוֹל (21) ז צמח	radis *m*
פְּגָם (88) ז	défaut *m*, tache *f*, lacune *f*
פְּגַם־מִשְׁפָּחָה	tare familiale
דִּבְרֵי־פְגָם ז"ר	paroles désobligeantes
טַעַם ז לִפְגָם	arrière-goût *m* désagréable
לְלֹא־פְגָם	impeccable, irréprochable
פְּגָם אֶסְתֵּטִי	légère irrégularité
פָּגַם (302) פ"י (סכין)	ébrécher
‖ (קילקל)	détériorer, abîmer, gâter
פָּגַם בִּכְבוֹד־פ'	offenser qn
(הפחית) פָּגַם בִּשְׁטָר	déprécier une traite
‖ נִפְגַּם (389) פ"ע	s'altérer, se détériorer
‖ הִתְפַּגֵּם (467) פ"ע	s'altérer, se détériorer
[פגן] הִפְגִּין (499 נ) פ"י	manifester
(הציג לראווה)	démontrer, présenter
פַּגָּנִי, ־נִית ת	païen
פָּגַע (330) פ"י °(פגש)	rencontrer
פָּגַע בְּמָקוֹם	atteindre un endroit
‖ (היכה)	atteindre, frapper
פָּגַע בַּמַּטָּרָה	toucher le but, faire mouche
תְּאוּנַת־"פְּגַע־וּבְרַח"	accident causé par un automobiliste en fuite
צבא הַתְקָפַת "פְּגַע וּבְרַח"	raid-éclair *m*
‖ (העליב)	offenser, vexer
פָּגַע בִּכְבוֹד־פ'	offenser qn
‖ °(התחנן) פָּגַע בְּפ'	supplier qn
‖ נִפְגַּע (401) פ"ע	être atteint, être touché
(נעלב)	être offensé, être vexé
‖ הִפְגִּיעַ (505) פ"י	faire atteindre
(הפציר) הִפְגִּיעַ בְּפ'	supplier qn
פֶּגַע (179) ז	accident *m*
פֶּגַע רַע	calamité *f*, malheur *m*
פִּגְעֵי־הַזְּמַן	les atteintes *fpl* du temps
פַּגְעָן (ר' ־נִים) ז	provocateur *m* d'accidents
1. פָּגַר (305) פ"ע (מת)	crever (animal)
‖ נִפְגַּר (389) פ"ע	crever, mourir
‖ פִּגֵּר (433) פ"י	détruire, exterminer
פ"ע	crever, mourir
‖ הִתְפַּגֵּר (467) פ"ע	crever
(התחזה כפגר)	faire le mort
2. פִּגֵּר (433) פ"ע (נחשל)	s'attarder, manquer d'entrain, traîner
‖ (איחר)	être en retard, tarder
הַשָּׁעוֹן מְפַגֵּר	la montre retarde
פִּגֵּר בְּתַשְׁלוּם	être en retard dans ses paiements
פָּגָר (105) ז	mors (du cheval) *m*
פֶּגֶר (166) ז	cadavre *m*, charogne *f*
פֶּגֶר מוּבָס	cadavre piétiné
פַּגְרָה (207) נ	vacances *fpl*
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַמִּשְׁפָּט	vacances judiciaires
פַּגְרַת־בָּתֵּי־הַסֵּפֶר	vacances scolaires
יְמֵי־פַּגְרָה ז"ר	jours *mpl* de congé
פִּגָּרוֹן (38) ז	retard *m*
פַּגְרָנוּת (46) נ	retard *m*, lenteur *f*
פָּגַשׁ (302) פ"י	rencontrer
‖ נִפְגַּשׁ (389) פ"ע	se rencontrer
‖ פִּגֵּשׁ (433) פ"י	rencontrer
‖ הִתְפַּגֵּשׁ (467) פ"ע	se rencontrer

פ

פ (פֵּא)	*pé* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ פ'	[valeur numérique:] 80
[פאה] הִפְאָה (509) פ"י (פיזר)	disperser, éparpiller
‖ (היפנה)	détourner, dévier
פֵּאָה (228) נ (קצה)	coin *m*, bord *m*, bout *m*
‖ (צד)	côté *m*
לִפְאַת־יָם	du côté de la mer
לְפַאֲתֵי־מִזְרָח	aux confins de l'orient
‖ (תלתל)	favoris *mpl*, papillotes *fpl*
פֵּאָה נָכְרִית	perruque *f*
דת	bordure (du champ laissée aux pauvres) *f*
‖ מתמט	face (d'un polyèdre) *f*
‖ מִפְּאַת־ מ"י	à cause de
פָּאוּלוּס ש"פ ז	Paul *m*
פֵּאוֹן (ר' פְּאוֹנִים) ז מתמט	polyèdre *m*
פֵּאוּר (49) ז	ornement *m*, embellissement *m*
פֵּאִי, ־אִית ת מתמט	à faces
זָוִית דּוּ־פֵּאִית	angle *m* dièdre
פְּאֵר (119) ז (תפארת)	pompe *f*, magnificence *f*
כֹּהֵן פְּאֵר	tenir un rôle glorieux
מְכוֹנִית־פְּאֵר נ	voiture *f* de luxe
‖ (קישוט)	ornement *m*, parure *f*
(צניף)	coiffure *f*, diadème *m*
°פַּאֲרֵי־מִגְבָּעוֹת	coiffures d'apparat
1. פֵּאֵר (438) פ"י	parer, orner, embellir
(שיבח)	louer, glorifier, exalter
‖ הִתְפָּאֵר (475) פ"ע	se vanter, être fier
2. פֵּאֵר (438) פ"י חקל	gauler (des olives)
פְּאֵרָה (229) נ	médaille *f*
פֹּארָה או פֻּארָה (201) נ	branche *f*, rameau *m*

פָּארוּר (—) ז	rougeur *f*
קִבֵּץ פָּארוּר	rougir (de honte ou de colère)
פַּאֲתֵי־ ← פֵּאָה	
פֶּבְּרוּאָר (—) ז	février *m*
פִּבְרֵק (460) פ"י עממי	fabriquer, inventer
פַּג (53) ז (פרי־בוסר)	fruit vert (non mûri)
‖ (ולד)	enfant né avant terme, prématuré *m*
פָּג ← [פוג]	
פַּגָּה (208) נ (ילדה)	fille née avant terme
פָּגוֹט (ר, ־טִים) ז מוס	basson *m*
פָּגוּל, פְּגוּלָה ת	abîmé, gâté, faisandé
פִּגּוּל (51) ז	immondice *f*, abomination *f*
בְּשַׂר־פִּגּוּל ז	viande *f* immonde
סִפְרוּת־פִּגּוּלִים נ	littérature *f* pornographique
‖ (בתעשייה)	dénaturation *f*
פָּגוּם, פְּגוּמָה ת	défectueux, ébréché, entamé
יָרֵחַ פָּגוּם	croissant (de la lune) *m*
צמח עָלֶה פָּגוּם	feuille den.elée
‖ בהש (בלתי־חוקי)	irrégulier, illégal
פִּגּוּם (51) ז	échafaudage *m*
פִּגּוּעַ (9) ז	attentat *m*
פָּגוּר, פְּגוּרָה ת	crevé (animal)
פִּגּוּר (51) ז	retard *m*, arriération *f*
פָּגוֹשׁ (31) ז (אבן־קלע)	pierre *f* de fronde
‖ (במכונית)	pare-chocs *m*, tampon *m*
[פגז] הִפְגִּיז (499) פ"י	bombarder
פָּגָז (105) ז צבא	obus *m*
פָּגָז עָקָר	pétard mouillé
פִּגְיוֹן (22) ז	poignard *m*
פְּגִימָה (201) נ	imperfection *f*, défaut *m*
פְּגִימַת־הַיָּרֵחַ	partie *f* sombre de la lune

פַּג לִבּוֹ — son coeur cessa de battre
(חלף) פַּג הַמּוֹעֵד — le délai est écoulé
פַּג תָּקְפּוֹ — il n'est plus valable
|| נָפוֹג (429) פ"ע — s'évanouir, s'estomper
|| פּוֹגֵג (454) פ"י — faire évanouir, affaiblir
|| הִתְפּוֹגֵג (487) פ"ע — s'affaiblir, s'atténuer
|| הֵפִיג (526) פ"י — faire cesser, atténuer
הֵפִיג כְּאֵבִים — calmer des douleurs
הֵפִיג אֶת־יֵינוֹ — cuver son vin
פוּגָה (ר' ־גוֹת) נ מוס — fugue *f*
פוּגָה (201) או פוּגַת (—) נ — relâche *f*, répit *m*
פוּגַת־לֵב — peine *f*
|| צבא — accalmie *f*, pause *f*
פּוֹגְעָנִי, ־נִית ת — agressif, attentatoire
פּוֹגְרוֹם (ר' ־מִים) ז — pogrome *m*
פּוּגַת ← פוּגָה
פּוֹדַגְרָה (—) נ רפא — goutte (maladie) *f*
פּוּדְרָה (ר' ־רוֹת) נ — poudre *f*
פּוּדְרִיָּה (ר' ־יּוֹת) ת — poudrier *m*
פּוֹזְלָנִי, ־נִית ת — qui louche, bigle
פּוּזְמָק (91, ר' ־מְקָאוֹת) ז — bas *m*, chaussette *f*
[פוח] פָּח (380) פ"ע — souffler
פָּח הַיּוֹם — le jour expire
בהש פָּח אֶת־נֶפֶשׁ־פ' — faire de la peine à qn
|| הֵפִיחַ (524) פ"י — faire souffler, insuffler
בהש הֵפִיחַ אֹמֶץ — inspirer du courage
(פיזר) — disperser, éparpiller
(הביע) הֵפִיחַ כְּזָבִים — répandre des mensonges
פּוֹחֵז (125) ז — téméraire *m*, primesautier *m*
פּוֹחֵחַ (ר' ־חֲחִים) ז — va-nu-pieds *m*, individu débraillé
פּוּחְלָץ (91) ז — animal empaillé
פּוֹחֵר (125) ז — potier *m*
פוֹטוֹגֵנִי, ־נִית ת — photogénique
פוֹטוֹגְרָפִי, ־פִית ת — photographique
פוֹטוֹמֶטְרִיָּה (—) נ — photométric *f*
פוֹטוֹן (ר' ־נִים) ז פיס — photon *m*
פוּטוּרִיסְטִי, ־טִית ת — futuriste
פּוּטִית (ר' ־טִיּוֹת) נ דג — sole *f*
1. פּוּךְ (—) ז (כחל) — fard *m*
קָרְעָה בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ — se farder les yeux

2. פּוּךְ (—) ז (אבן יקרה) — émeraude *f*
3. פּוּךְ (—) ז — édredon *m*, duvet *m*
פּוֹל (21) ז צמח — fève *f*
|| פּוֹלֵי־קָפֶה — grains *mpl* de café
פּוֹלוֹנְיוּם (—) ז כימ — polonium *m*
פּוֹלִיגַמְיָה (—) נ — polygamie *f*
פּוֹלִיגְרָף (—) ז — détecteur *m* de mensonge
פּוֹלִיטוּרָה (ר' פּוֹלִיטוּרוֹת) נ — vernis *m*
פּוֹלִיטִי, ־טִית נ — politique
פּוֹלִיטִיקַאי (62) ז — politicien *m*
פּוֹלִיטִיקָה (—) נ — politique *f*
פּוֹלִין ש"פ נ (מדינה) — la Pologne
פּוֹלִיסָה (ר' ־סוֹת) נ — police (d'assurance) *f*
פּוֹלִיפּ (ר' ־פִּים) ז רפא — polype *m*
פּוֹלִיפִּים רפא — végétations *fpl*
פּוֹלִיפוֹנִי, ־נִית ת מוס — polyphonique
פּוֹלִיפוֹנְיָה (—) נ מוס — polyphonie *f*
פּוּלְמוּס (ר' ־סִים) ז — polémique *f*, controverse *f*
פּוּלְמוּסִי, ־סִית או פּוּלְמִי, ־מִית ת — polémique
פּוּלְמוּסָן (97) ז — polémiste *m*
פּוּלְמוּסָנוּת (—) נ — ergotage *m*, manie *f* de la discussion
פּוּלְמוּסָנִי, ־נִית ת — discutailleur, raisonneur
פּוּלְמִי ← פּוּלְמוּסִי
פּוֹלָנִי, ־נִיָּה (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Polonais *n*
|| פּוֹלָנִי, ־נִית ת — polonais
פּוּלְסָא (ר' ־סֵי) ז ארמית — fouet *m*
פּוּלְסֵי דְנוּרָא — lanières *fpl* de feu (châtiment infernal)
פוֹלְקְלוֹר (—) ז — folklore *m*
פּוֹלָרִי, ־רִית ת — polaire
פּוֹלֵשׁ (132) ז — intrus *m*, squatter *m*
פּוּם (—) ז ארמית — bouche *f*
פּוּם מְמַלֵּל רַבְרְבָן — bouche grandiloquente
|| לְפוּם־ — selon
פּוּמָה (ר' ־מוֹת) נ זואול — puma *m*, couguar *m*
פּוּמִי, ־מִית ת — oral
פּוּמִיָּה (202) נ — orifice *m*
|| (רמקול) — microphone *m*
פּוּמִית (17) נ מוס — embouchure (d'instrument à vent) *f*

|| הִפְגִּישׁ (499) פ״י — faire rencontrer
פְּדָגוֹגְיָה (—) נ — pédagogie *f*
פָּדָה (352) פ״י — racheter, libérer
בהש (הציל) — sauver, délivrer
בנק פָּדָה שְׁטָר — acquitter une traite
פָּדָה מַשְׁכּוֹן — retirer un gage
|| נִפְדָּה (408) פ״ע — être racheté, être sauvé
|| הִפְדָּה (508) פ״י — racheter, libérer
פִּדּוּר (51) ז — poudrage *m*
פְּדוּת (45) נ — rachat *m*, délivrance *f*
|| (הפליה) — distinction *f*, discrimination *f*
פַּדַּחַת (246) נ — os frontal, front *m*
|| טכנ פַּדַּחַת־הַפַּטִּישׁ — tête *f* du marteau
פְּדִיָּה (202) נ — rachat *m*, libération *f*
פִּדְיוֹם (—) ז או פִּדְיוֹן (22) ז — rachat *m*, rançon *f*
פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים — rachat de captifs
דת פִּדְיוֹן־הַבֵּן — rachat du premier-né
פִּדְיוֹן־מַשְׁכַּנְתָּה — purge *f* d'une hypothèque
|| מסחר — chiffre *m* d'affaires, vente *f*
פִּדְיוֹן־חֻפְשָׁה — monétisation *f* d'un congé
פַּדָּן (95) ז — champ *m*, plaine *f*
פַּדַּן־אֲרָם — la plaine de Syrie
1. פָּדַע (330) פ״י (גאל) — racheter, sauver
|| נִפְדַּע (401) פ״ע — être racheté, être sauvé
2. פָּדַע (330) פ״י (פצע) — blesser
פֶּדֶר (166) ז — suif *m*, graisse *f*
|| אנטום — épiploon *m*
פְּדָר (ר׳ פְּדָרִים) ז — descente *f* de lit
פִּדֵּר (433) פ״י — poudrer
|| הִתְפַּדֵּר (467) פ״ע — se poudrer
פֶּה (68) ז — bouche *f*
מַחֲלַת־הַפֶּה וְהַטְּלָפַיִם נ — fièvre aphteuse
פֶּה אֶחָד — à l'unanimité
בְּפֶה מָלֵא — de tout coeur, catégoriquement
בַּחֲצִי־פֶה — à regret, à contrecoeur
מִפֶּה אֶל־פֶּה — d'une extrémité à l'autre
פֶּה אֶל־פֶּה — face à face
בְּכָל־פֶּה — gloutonnement
בְּעַל־פֶּה — oralement, par coeur
הִגְדִּיל פִּיו עַל־ — parler insolemment à
הָיָה לְפֶה לְפ׳ — servir de truchement à qn
כָּתַב מִפִּי־פ׳ — écrire sous la dictée de qn
עָבַר אֶת־פִּי־פ׳ — désobéir à qn
שָׁאַל אֶת־פִּי־פ׳ — consulter qn
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים — il dit ce qu'il pense
אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב — hypocrisie *f*
לֹא מִפִּיו אָנוּ חַיִּים — nous ne sonmes pas tenus de le croire sur parole
מִלֵּא פִּיו מַיִם — ne pas desserrer les lèvres
|| (פתח) — ouverture *f*
פִּי־בַקְבּוּק — goulot *m* d'une bouteille
פִּי־נָהָר — embouchure *f* d'un fleuve
|| (להב) פִּי־הַחֶרֶב — tranchant *m* de l'épée
הִכָּה לְפִי־חֶרֶב — passer au fil de l'épée
חֶרֶב־פִּיפִיּוֹת — épée *f* à double tranchant
|| (כפל) פִּי־שְׁנַיִם — part *f* double
° פִּי־שְׁנַיִם — deux parts
פִּי־עֲשָׂרָה — au décuple
|| כְּפִי־ — selon, en proportion de
כְּפִי שֶׁ־ — comme, de même que
|| לְפִי־ — selon, suivant, d'après
לְפִי־שָׁעָה — pour le moment
|| עַל־פִּי־ — selon, conformément à
עַל־פִּי־רֹב — en général
אַף־עַל־פִּי־כֵן — cependant, malgré cela
אַף־עַל־פִּי־שֶׁ־ — bien que, quoique
פֹּה תה״פ — ici
פֹּה וָשָׁם — ici et là, çà et là
פָה (—) ז מוס — fa *m*
פָה־נָחֵת — fa bémol
פָה־נָסֵק — fa dièse
פָּהָה ← שָׁהָה
פְּהוּק (50) ז — bâillement *m*
פה״י, פְּהִיָּה ← שה״י, שְׁהִיָּה
פְּהִיקָה (201) נ — bâillement *m*
פָּהַק (325) פ״ע — bâiller
|| פִּהֵק (434) פ״ע — bâiller
|| הִתְפַּהֵק (741) פ״ע — se mettre à bâiller
פַּהֲקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bâilleur *n*
פּוּאָה (201) נ צמח — garance *f*
[פוג] פָּג (378) פ״ע — s'arrêter, s'évanouir, se dissiper

פּוֹרְמָלִי, ־לִית ת	formel
פּוֹרְמָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	formalisme *m*
פּוֹרְמָלִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	formaliste *m*
פּוּרְנָה (ר׳ ־נוֹת) נ	four *m*
פּוֹרְנוֹגְרָפִי, ־פִית ת	pornographique
פּוֹרְנוֹגְרַפְיָה (—) נ	pornographie *f*
פּוֹרְנִי (ר׳ ־נָאוֹת) נ	prostituée *f*
פּוֹרֵעַ (ר׳ ־רְעִים) ז	émeutier *m*
פּוּרְפָּה (ר׳ ־פּוֹת) נ	boucle (de ceinture) *f*
פּוֹרְפִירָה (ר׳ ־רוֹת) נ	vêtement *m* de pourpre
‖ (בצר)	porphyre *m*
פּוֹרְפָן (97) ז	tire-bouton *m*
פּוֹרֵץ (132) ז °(משחית)	destructeur *m*
‖ (שודד)	cambrioleur *m*
פּוֹרֵץ נוֹצָץ	gentleman cambrioleur
פּוֹרְצָנִי, ־נִית ת	impétueux
פּוֹרֶקֶת (254) נ	chaland *m*, gabare *f*
פּוֹרֵשׁ (132) ז	dissident *m*
פּוֹרַת ← פֹּרָת	
פּוּרְתָּא (—) ת ארמית	petit, mince, menu
נֶחָמָה פּוּרְתָּא	faible consolation *f*
‖ תה״פ	peu, un peu
לָא דָק פּוּרְתָּא	il n'a pas été très précis
1. [פוש] פָּשׁ (378) פ״ע (נפוץ)	s'étendre, grossir
‖ נָפוֹשׁ (429) פ״ע	se disperser
2. [פוש] פָּשׁ (378) פ״ע (נח)	se reposer, reprendre haleine
‖ הֵפִישׁ (526) פ״י	faire reposer
פּוֹשֵׁט (132) ז	tendeur *m*, extenseur *m*
פּוֹשֵׁט־יָד	mendiant *m*
פּוֹשֵׁט־עוֹר	écorcheur *m*
עממי פּוֹשֵׁט־עוֹר	usurier *m*
פּוֹשֵׁט־רֶגֶל	failli *m*, banqueroutier *m*
פּוֹשֵׁעַ, ־שַׁעַת (ר׳ ־שְׁעִים, ־שְׁעוֹת) ש	criminel *n*, malfaiteur *n*
פּוֹשֵׁעַ־מִלְחָמָה	criminel de guerre
פּוֹשְׁעָנוּת (46) נ	criminalité *f*
פּוֹשְׁעָנִי, ־נִית ת	criminel
פּוֹשֵׁר, ־שֶׁרֶת (ר׳ ־שְׁרִים, ־שְׁרוֹת) ת	tiède
בהש יַחַס פּוֹשֵׁר	attitude tiède *ou* indifférente
‖ פּוֹשְׁרִים ז״ר	eau *f* tiède
פּוֹתֶה, ־תָה ת	sot, naïf
פּוֹתָה (201) נ	gond *m*, crapaudine *f*
פּוֹתַת־דֶּלֶת	trou *m* de serrure
פּוֹתְחָן (97) ז	ouvre-boîte *m*, décapsuleur *m*
פּוֹתַחַת (245) נ	passe-partout (clef) *m*
פָּז (86) ז	or pur
פִּזּוּז (51) ז	saut *m*, sautillement *m*, gambade *f*
פָּזוּל, פְּזוּלָה ת	bigle, louche
פִּזּוּל (51) ז	strabisme *m*, loucherie *f*
פִּזּוּם (51) ז	fredonnement *m*
פָּזוּר, פְּזוּרָה ת	dispersé
בהש פְּזוּר־נֶפֶשׁ או ־דַעַת	distrait
פִּזּוּר (51) ז	dispersion *f*
פִּזּוּר־אֻכְלוּסִין	décentralisation *f*
פִּזּוּר־הַכְּנֶסֶת	dissolution *f* du parlement
בהש פִּזּוּר־נֶפֶשׁ	distraction *f*
פְּזוּרָה (201) נ	diaspora *f*
1. פָּזַז (356) פ״ע (היה מהיר)	être agile, se hâter
‖ (הצטלצל)	tinter, résonner
‖ נִפְזַז (388) פ״ע	être étourdi
‖ פִּזֵּז (433) פ״ע	sautiller, gambader
‖ הִתְפַּזֵּז (467) פ״ע	se mettre à danser
2. פָּזַז (356) פ״ע (דמה לזהב)	briller comme l'or
‖ הֵפַז (529) פ״י	dorer
פַּזְזָנִי, ־נִית ת	sautillant, dansant
פָּזִיז, ־פְּזִיזָה ת	alerte, agile, étourdi
פְּזִיזָא (—) ת ארמית	étourdi, irréfléchi, impulsif
עַמָּא פְּזִיזָא	peuple trop prompt
פְּזִיזוּת (48) נ	étourderie *f*, impulsivité *f*
פְּזִילָה (201) נ	strabisme *m*, loucherie *f*
בהש	coup *m* d'oeil oblique
פְּזִימָה (201) נ	fredonnement *m*
פָּזַל (304) פ״ע	loucher
‖ נִפְזַל (388) פ״ע	être atteint de strabisme
‖ הִפְזִיל (498) פ״ע	jeter un regard oblique
פִּזָּלוֹן (38) ז	strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	bigle *n*, loucheur *n*
פַּזְלָנוּת (46) נ	strabisme *m*, loucherie *f*
פַּזְלָנִי, ־נִית נ	bigle, louche
פַּזֶּלֶת (—) נ רפא	strabisme *m*
פִּזֵּם (304) פ״י	chanter un refrain

פּוֹמֶלוֹ (ר׳ ־לוֹת) ז צמח pomélo *m*
[פון] פָּן (378 ב) פ״ע hésiter, atermoyer
פּוּנְדָּה (207) נ צבא bandoulière *f*, baudrier *m*, ceinturon *m*
פּוּנְדָּמֶנְטָלִיסְט (ר׳ ־טִים) ש fondamentaliste *n*
פּוּנְדָּק (91, ר׳ גם ־דְקָאוֹת) ז auberge *f*, taverne *f*
פּוּנְדְּקִי, ־קִית (ר׳ ־קִים, ־קִיּוֹת) ש aubergiste *n*
פּוּנָה (201) נ angle *m*, coin *m*, tournant *m*
פוֹנוֹלוֹגְיָה (–) נ phonologie *f*
פוֹנֵטִי, ־טִית ת phonétique
פוֹנֵטִיקָה (–) נ phonétique *f*
פוּנְקְצְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ fonction *f*
פוּנְקְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת fonctionnel
פּוֹסְטוּלָט (ר׳ ־טִים) ז postulat *m*
פוֹסְפָט (ר׳ ־טִים) ז כימ phosphate *m*
פּוֹסֵק (132) ז arbitre *m*, décisionnaire *m*
פּוֹסֵק אַחֲרוֹן dernière instance
|| דת הַפּוֹסְקִים les codificateurs *mpl*
פּוֹסֵק ־סֶקֶת ת normatif
[פוע] הֵפִיעַ (524) פ״י faire respirer, ranimer
פּוֹעָה (201) נ clameur *f*
פּוֹעֵל, ־עֶלֶת (ר׳ ־עֲלִים, ־עֲלוֹת) ש ouvrier *n*
פּוֹעֵל מִקְצוֹעִי ouvrier qualifié
פּוֹעֵל שָׁחוֹר manoeuvre *m*
פּוֹעֲלִי, ־לִית ת ouvrier
פּוֹפּוּלָרִי, ־רִית ת populaire
פּוֹפּוּלָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ popularité *f*
פּוֹפְּלִין (–) ז (אריג) popeline *f*
1. [פוץ] פָּץ (378) פ״ע (התפזר) se disperser
|| נָפוֹץ (429) פ״ע se disperser
(התפשט) se répandre, se propager
הַיְדִיעָה נָפוֹצָה la nouvelle se répandit
|| הֵפִיץ (526) פ״י disperser, diffuser
הֵפִיץ אוֹר עַל־ projeter de la lumière sur
הֵפִיץ שְׁמוּעָה répandre un bruit
2. [פוץ] פָּץ (378) פ״י (אמר) dire, parler
פוּץ, פּוּצָה ת dispersé, exilé
פּוֹצְעָנִי, ־נִית ת piquant, blessant
פּוֹצֵץ, ־צֶצֶת (ר׳ ־צְצִים, ־צְצוֹת) ת explosif
דקדוק עִצּוּר פּוֹצֵץ consonne explosive
1. [פוק] הֵפִיק (526) פ״י (השיג) atteindre, obtenir
הֵפִיק זְמָמוֹ réaliser son dessein
הֵפִיק רְצוֹן־פ׳ plaire à qn, satisfaire qn
הֵפִיק לָרָעֵב נַפְשׁוֹ se dévouer à celui qui a faim
הֵפִיק תּוֹעֶלֶת tirer profit
|| (הוציא) produire, extraire
הֵפִיק פֶּחָם מִמִּכְרֶה extraire du charbon d'une mine
הַבְּאֵר מְפִיקָה מַיִם le puits fournit de l'eau
הֵפִיק סֶרֶט produire un film
2. [פוק] ← [פיק]
3. פוק ← נָפַק
פּוּקָה (201) נ obstacle *m*, empêchement *m*
פּוֹקֵר (132) ז athée *m*, hérétique *m*, libertin *m*
פּוֹקֶר (–) ז (משחק־קלפים) poker *m*
[פור] הֵפִיר (526) פ״י rompre, violer (un engagement)
הֵפִיר שְׁבִיתָה briser une grève
|| פּוֹרֵר, הִתְפּוֹרֵר ← פָּרַר
פּוּר (41) ז sort *m*
הִפִּיל פּוּר tirer au sort
פּוֹרֶה, ־רָה או ־רִיָּה (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ת fertile
1. פּוּרָה (201) נ (יקב) pressoir *m*
דָּרַךְ פּוּרָה fouler le pressoir
|| (מידת־נוזלים) cuvée (mesure de vin) *f*
2. פּוּרָה ש״פ ז Poura (ange de l'oubli) *m*
פּוֹרוּם (ר׳ ־מִים) ז forum *m*
פּוֹרְחוֹת (–) נ״ר nuages légers, cirrus *m*
פּוֹרְטוּגָל ש״פ נ (מדינה) le Portugal
פּוֹרְטוּגָלִי, ־לִית ת portugais
פּוּרְיָה (202) נ litière *f*, chaise *f* à porteurs
פּוֹרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ fertilité *f*, fécondité *f*
פּוּרִיטָנִי, ־נִית ת puritain
פּוּרִים (–) ז דת Pourim (carnaval juif) *m*
פּוּרִים־שׁוּשָׁן Pourim de Suse (lendemain de Pourim)
פּוּרִים קָטָן petit Pourim (dans une année embolismique)
לֹא כָּל־יוֹם פּוּרִים ce n'est pas tous les jours la fête
פּוּרִימִי, ־מִית ת de Pourim, carnavalesque

‖ (ירוד)	inférieur
פחות־ערך	de valeur inférieure
פחות (50) ז	réduction *f*, diminution *f*
‖ פחות־מטבע	dévaluation *f* d'une monnaie
פחז (152, בלי ר') ז	hâte *f*, précipitation *f*, étourderie *f*
פחז כמים	bouillant comme de l'eau
פחז (325) פ"ע (מיהר)	se hâter, agir à la légère
פחז עליו יצרו	être emporté par la passion
(נהג בקלות־דעת)	être étourdi *ou* imprudent
‖ (התקלקל)	se débaucher
‖ פחז (434) פ"ע	s'enorgueillir
‖ התפחז (471) פ"ע	agir imprudemment
‖ הפחיז (502) פ"י	rendre imprudent
פחזה (209) נ	hâte *f*
פחזות (45) נ	étourderie *f*, précipitation *f*
פחזן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש	étourdi *n*
פחזנות (46) נ	étourderie *f*, imprudence *f*
פחזני, ־נית ת	étourdi, irréfléchi, imprudent
‖ פחזנית (17) נ מטבח	bouchée *f*, friandise *f*
[פחח] הפח (530) פ"י	prendre au piège
פחח (99) ז	ferblantier *m*
פחחות (46) נ	ferblanterie (métier) *f*
פחחיה (202) נ	ferblanterie (atelier) *f*
פחידה (201) נ	peur *f*, crainte *f*, terreur *f*
פחיזה (201) נ	hâte *f*, précipitation *f*
פחיסה (201) נ	écrasement *m*, aplatissement *m*
פחיסות (48) נ	aplatissement *m*
פחית (ר' פחיות) נ (פח קטן)	petit bidon
‖ (לוח קטן)	planchette *f*, plaque *f*, écriteau *m*
פחיתה (201) נ	diminution *f*, réduction *f*
פחיתות (48) נ (התמעטות)	diminution *f*, amoindrissement *m*
‖ (חוסר־חשיבות)	insignifiance *f*, infériorité *f*
פחיתות־כבוד	irrespect *m*, manque *m* d'égards
פחל (ר' פחלין) ז	besace *f*, sacoche *f*
פחלוץ (51) ז	empaillement *m*
פחלץ (459) פ"י	empailler
1. פחם (99) ז	charbon *m*
פחם־אבן	houille *f*
פחם־עץ	charbon de bois
פחם־עצמות	noir animal
פחם לבן	houille blanche
נייר־פחם ז	papier *m* carbone
עפרון־פחם ז	fusain *m*
חשמל קשת־פחם נ	arc *m* voltaïque
2. °פחם (—) ז (מושל)	gouverneur *m*, préfet *m*
[פחם] נפחם (397) פ"ע	être carbonisé
(השתזף)	bronzer
‖ פחם (434) פ"י (השחיר)	noircir
(הפך לפחם)	carboniser
(סילק את־הפחם)	décarburer
‖ התפחם (471) פ"ע	se carboniser
(השתזף)	bronzer
פחמה (238) נ כימ	carbonate *m*
פחמון (51) ז	carbonisation *f*
פחמון (—) ז (מחלת־צמחים)	charbon *m*
פחמי (ר' ־מים) ז	charbonnier *m*, forgeron *m*
פחמי, ־מית ת כימ	carbonique
פחמימה (ר' ־מות) נ כימ	hydrate *m* de carbone
פחמימן (97) ז כימ	hydrocarbure *m*
פחמן ז כימ	carbone *m*
דו־תחמצת־הפחמן נ	gaz *m* carbonique
פחמן (459 נ) פ"י כימ	carboniser
‖ התפחמן (493 נ) פ"ע	être carbonisé
פחמני, ־נית ת כימ	carbonique
פחמת (—) נ רפא	anthrax *m*
פחמתי, ־תית ת כימ	carbonique
פחס (325) פ"י	écraser, aplatir
‖ נפחס (397) פ"ע	être écrasé, être aplati
‖ פחס (434) פ"י	écraser, aplatir
‖ התפחס (471) פ"ע	s'écraser, s'aplatir
פחפוח (ר' ־חים) ז	halètement *m*
פחפח (464) פ"ע	haleter
פחר (325) פ"י	cuire au four (poterie)
‖ פחר (434) פ"י	cuire au four
‖ התפחר (471) פ"ע	être cuit au four (poterie)
פחר (99) ז	potier *m*
פחת (88) ז	déficit *m*, perte *f*, moins-value *f*, dépréciation *f*

|| נִפְזַם (388) פ"ע — être chanté, être fredonné
|| פֻּזַּם (433) פ"י — fredonner
|| הִתְפַּזֵּם (467) פ"ע — se fredonner
פִּזְמוֹן (21) ז (חרוז חוזר) — refrain *m*
בהש — rengaine *f*
|| (זמר קל) — chanson *f*
|| דת — poème *m* liturgique à refrain
פִּזְמוּן (51) ז (חיבור) — composition *f* de chansons
|| (ביצוע) — présentation *f* de chansons
פִּזְמוֹנָאוּת (46) נ — art *m* du chansonnier
פִּזְמוֹנַאי (ר' ־נָאִים) ז — chansonnier *m*
פִּזְמוֹנִית (17) נ — chansonnette *f*
פִּזְמֵן (459 ג) פ"י — composer une chanson
פִּזְמֵק (459) פ"י — chausser, mettre des bas à
פִּזֵּר (304) פ"י — éparpiller, disperser
|| נִפְזַר (388) פ"ע — être éparpillé, être dispersé
|| פֻּזַּר (433) פ"י — disperser, répandre
פִּזֵּר דַּעְתּוֹ — se distraire, se divertir
פִּזֵּר דְּרָכָיו — dévier du droit chemin
פִּזֵּר כַּסְפּוֹ — dilapider son argent
פֻּזַּר הַפַּרְלָמֶנְט — le parlement a été dissous
|| הִתְפַּזֵּר (467) פ"ע — se disperser
הִתְפַּזְּרָה דַּעְתּוֹ — être distrait
פָּזֵר (—) ז — *pazér* (neume) *m*
פִּזָּרוֹן (38) ז — dispersion *f*, diffusion *f*
פִּזְרוֹן־נֶפֶשׁ — distraction *f*
|| (פיזור כסף) — gaspillage *m*
פִּזְרוֹנוֹת — largesses *fpl*
פַּזְרָן (ר' ־נִים) ז — dissipateur *m*, gaspilleur *m*
פַּזְרָנוּת (46) נ — prodigalité *f*, gaspillage *m*
פַּזְרָנִי, ־נִית ת — prodigue, généreux
פְּזֹרֶת (—) נ — éparpillement *m*, mélange *m*
1. פַּח (56) ז (מתכת דקה) — tôle *f*, fer-blanc *m*
פַּח גַּלִּי — tôle ondulée
פַּח מְגֻלְוָן — tôle galvanisée
|| (כלי) — bidon *m*, récipient *m*
פַּח־אַשְׁפָּה — poubelle *f*, boîte *f* à ordures
פַּח־נֵפְט — bidon de pétrole
2. פַּח (56) ז (מלכודת) — piège *m*
טָמַן פַּח — tendre un piège
נָפַל בַּפַּח — tomber dans le piège

מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפָּח — de Charybde en Scylla
פַּח (87) ז (צער) — peine *f*, chagrin *m*
פַּחֵי־נֶפֶשׁ — déception *f*, désappointement *m*
1. פַּחַד (154) ז (מורא) — peur *f*, frayeur *f*, crainte *f*
פַּחַד־מָוֶת — frayeur mortelle
אַל פַּחַד! — n'ayez pas peur!
|| °פַּחַד־יִצְחָק — le Dieu vénéré par Isaac
2. פַּחַד (152, זוגי פַּחֲדַיִם) ז (ירך) — hanche *f*
פָּחַד (325) פ"ע — avoir peur, craindre
פָּחַד וְרָחַב לְבָבוֹ — son coeur battit et se gonfla d'émotion
|| נִפְחַד (397) פ"ע — être effrayé
|| פִּחֵד (434) פ"ע — avoir peur, craindre
פ"י — effrayer
|| הִתְפַּחֵד (471) פ"ע — être saisi de frayeur
|| הִפְחִיד (502) פ"י — effrayer, épouvanter
פַּחְדָּה (239) או פְּחָדָה (216) נ — peur *f*, frayeur *f*
פַּחְדוּת (45) נ — peur *f*, crainte *f*
פַּחְדָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — poltron *n*, lâche *n*
פַּחְדָנוּת (46) נ — poltronnerie *f*, couardise *f*
פַּחְדָנִי, ־נִית ת — craintif, peureux, poltron
פֶּחָה (פַּחַת־, פַּחְתִּי; ר' פַּחוֹת) ז — gouverneur *m*
|| (בטורקיה) — pacha *m*
פָּחוּד, פְּחוּדָה ת — effrayé, apeuré
פֶּחָוָה (ר' ־וֹת) נ — pachalik *m*, province *f*
פָּחוּז, פְּחוּזָה ת — hâtif, rapide, pressé
פָּחוּחַ, פְּחוּחָה ת — en haillons, déguenillé
פִּחוּחַ (ר' ־חִים) ז — action *f* de couvrir de tôle
פָּחוּם, פְּחוּמָה ת — carbonisé, noirci
פִּחוּם (50) ז — carbonisation *f*
פַּחוֹן (ר' ־נִים) ז — baraque *f* en tôle
פָּחוּס, פְּחוּסָה ת — aplati, camard
פָּחוֹת תה"פ — moins
פָּחוֹת מִן־ — moins que, moins de
לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר — ni plus ni moins
לְפָחוֹת או לְכָל־הַפָּחוֹת — au moins, du moins
חָמֵשׁ פָּחוֹת שְׁתַּיִם — cinq moins deux
הַשָּׁעָה עֶשֶׂר פָּחוֹת רֶבַע — il est dix heures moins le quart
פָּחוּת, פְּחוּתָה ת (מועט) — peu nombreux, moindre

פִּטְמָה (242) נ (של־פרי) — protubérance *f*
|| (של־שד) — mamelon *m*, tétin *m*
פִּטְמִית (17) נ אנטום — papille *f*
פִּטֹּמֶת (256) נ — mamelon (du sein) *m*, tétin *m*
|| (מצץ) — sucette (de caoutchouc) *f*
פָּטֶנְט (ר׳ ־טִים) ז — brevet *m* d'invention
פֶּטֶס (95) או פִּיתוֹס (41) — tonneau *m*, jarre *f*
1. פִּטְפּוּט (51) ז — trépied *m*, support *m*
2. פִּטְפּוּט (51) ז — bavardage *m*, caquet *m*
פִּטְפֵּט (457) פ״ע — bavarder, papoter
|| פִּטְפֵּט כְּנֶגֶד־פְּ׳ — argumenter contre qn
פִּטְפֵּט בְּיִצְרוֹ — maîtriser ses désirs
|| הִתְפַּטְפֵּט (491) פ״ע — se mettre à bavarder
פַּטְפְּטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — bavard *n*
פַּטְפְּטָנוּת (46) נ — bavardage *m*, papotage *m*
פַּטְפְּטָנִי, ־נִית ת — bavard, jaseur, verbeux
פַּטְפֶּטֶת (—) נ — logorrhée *f*
פָּטַר (304) פ״י — renvoyer, congédier
פָּטַר אִשְׁתּוֹ — répudier sa femme
|| (שיחרר) — dispenser, exempter
פָּטַר מִמֶּכֶס — exonérer de douane
פָּטַר מֵעֹנֶשׁ — exempter de peine
|| (פתח) — ouvrir, laisser couler
עממי בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי! — bon débarras!
|| °(עת׳ יִפְטַר) פ״ע (התחמק) — s'esquiver
|| נִפְטַר (388) פ״ע — se séparer, prendre congé
בהש (מת) — décéder
(השתחרר) — se libérer, se dégager
|| פִּטֵּר (433) פ״י — renvoyer, congédier, licencier
|| הִתְפַּטֵּר (467) פ״ע — se séparer, prendre congé
(עזב עבודתו) — démissionner
(השתחרר) — se débarrasser, se libérer
|| הִפְטִיר (498) פ״י — congédier, laisser partir
|| (פתח) הִפְטִיר בְּשָׂפָה — ouvrir la bouche (pour injurier)
הִפְטִיר בְּשָׂפָה רָפָה — grommeler entre ses dents
(סיים) — terminer, conclure
דת הִפְטִיר בְּנָבִיא — conclure (la lecture de la *Tora*) par un passage des Prophètes
אֵין מַפְטִירִים אַחַר־הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן — on ne termine pas le repas pascal par un banquet

פֶּטֶר (166) ז (פתיחה) — ouverture *f*
|| (התחלה) — commencement *m*, début *m*
|| (בכור) פֶּטֶר־רֶחֶם — premier-né *m*
° פִּטְרָה (242) נ — première naissance
פֶּטְרוֹכִימְיָה (—) נ — pétrochimie *f*
פַּטְרוֹל (ר׳ ־לִים) ז צבא — patrouille *f*
פִּטְרוּל (51) ז צבא — contrôle *m* par patrouilles
פַּטְרוֹן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — patron *n*
פַּטְרוֹנוּת (48) נ — patronage *m*
פַּטְרוֹנִימִי, ־מִית ת — patronymique
פֶּטְרוֹסִילְיָה (—) נ צמח — persil *m*
פַּטְרִיאַרְךְ (ר׳ ־כִים) ז — patriarche *m*
פַּטְרִיאַרְכָט (ר׳ ־טִים) ז — patriarcat *m*
פַּטְרִיאַרְכָלִי, ־לִית ת — patriarcal
פִּטְרִיָּה (202) נ צמח — champignon *m*
פַּטְרִיּוֹט (ר׳ ־טִים) ז — patriote *m*
פַּטְרִיּוֹטִי, ־טִית ת — patriotique
פַּטְרִיּוֹטִיּוּת (—) נ — patriotisme *m*
פַּטְרִיצִי (ר׳ ־צִים) ז — patricien *m*
פִּטְרֵל (459) פ״ע צבא — patrouiller
פַּטֶּרֶת (—) נ רפא — mycose *f*
פִּטֹּרֶת (256) נ — prétexte *m*, excuse *f*
פִּי ← פֶּה
פֵאוֹדָלִי, ־לִית ת — féodal
פֵאוֹדָלִיּוּת (—) נ — féodalité *f*, féodalisme *m*
פִּיֵּג (451) פ״י — détendre, calmer, apaiser
|| הִתְפַּיֵּג (468) פ״ע — se détendre, s'apaiser
פֵּיגָם (83) ז צמח — rue (plante) *f*
פִּיגָ׳מָה או פִּיזָ׳מָה (ר׳ ־מוֹת) נ — pyjama *m*
1. פִּיד (1) ז (אסון) — malheur *m*, adversité *f*
2. פִּיד (1) ז (של־תרנגולת) — becquetage *m*
פֵיָה (ר׳ ־פֵיוֹת) נ מיתול — fée *f*
פִּיָּה (202) נ — orifice *m*, embouchure (de flûte) *f*
|| (של סיגריה) — bout-filtre *m*
פִּיּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז — noircissement (de fumée) *m*
פִּיּוּט (51) ז — poésie *f*, poème *m*
|| דת — poème liturgique
פִּיּוּטִי, ־טִית ת — poétique
חֵרוּת פִּיּוּטִית — licence *f* poétique
פִּיּוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* poétique

(שיירים) déchet *m*
(בלאי) amortisation *f*
(שקע) enfoncement *m*, cavité *f*
פַּחַת (154, ר' גם פְּחָתוֹת) נ tranchée *f*, fosse *f*
בְּעִבְרֵי־פִי־פַּחַת au bord de l'abîme
מִן־הַפַּחַת אֶל־הַפַּח de Charybde en Scylla
פָּחַת (325 ת) פ"ע (התמעט) diminuer
פָּחֹת וְהָלֹךְ aller en diminuant
|| (עת' יִפְחֹת) פ"י (גרע) retrancher, soustraire
(ניקר) trouer, creuser, évider
|| נִפְחַת (397 ת) פ"ע être amoindri
מתמט être diminué
(התקלקל) être endommagé
|| פִּחֵת (434) פ"י diminuer, amoindrir
פִּחֵת מַטְבֵּעַ dévaluer une monnaie
(ניקר) creuser, évider
|| הִפְחִית (502 ת) פ"י diminuer, amoindrir
מתמט הִפְחִית עֶשֶׂר בְּשָׁלֹשׁ retrancher 3 de 10
(זילזל) déprécier, rapetisser
פַּחְתִּי, ־תִּית ת bas, médiocre
פַּחֶתֶת (—) נ רפא corrosion *f*
|| בהש (פגם) défaut *m*, imperfection *f*
פַּט (—) ז (בשחמט) pat *m*
פִּטְדָה (207) נ topaze *f*
פִּטֹּרֶת (252) נ צמח tige *f*, pétiole *f*, pédoncule *m*
פָּטוּם, פְּטוּמָה ת engraissé, gavé
(ממולא) rempli, garni, bourré
|| פְּטוּמוֹת נ"ר nourriture succulente
פִּטּוּם (51) ז engraissement *m*, gavage *m*
בהש פִּטּוּמֵי־מִלִּים verbiage *m*
|| (מילוי) remplissage *m*, bourrage *m*
|| (מזיגה) assaisonnement *m*, mélange *m*
פִּטּוּם־הַקְּטֹרֶת apprêt *m* de l'encens
פֶּטוּנְיָה (ר' ־יוֹת) נ צמח pétunia *m*
פְּטוֹר (—) ז dispense *f*, exemption *f*
פְּטוֹר מִמַּס exonération *f* d'impôt
1. **פָּטוּר, פְּטוּרָה** ת exempt, dispensé, libre
פָּטוּר מֵחוֹבָה exempt d'une obligation
פָּטוּר בְּלֹא־כְלוּם אִי אֶפְשָׁר il faut tout de même faire qch

|| צבא פְּטוּרִים! rompez les rangs!
2. **פָּטוּר** (15) ז (גבעול) tige *f*
פְּטוּרֵי־צִיצִים tiges de fleurs
פָּטוּר (15) ז tumeur *f*
פִּטּוּר (15) ז libération *f*, congé *m*
|| פִּטּוּרִים ז"ר renvoi *m*, licenciement *m*
|| גֵּט־פִּטּוּרִים ז acte *m* de divorce
פָּטַט (304) פ"ע bavarder, papoter
|| פִּטֵּט (433) פ"ע bavarder, papoter
פֶּטֶט (—) ז bavardage *m*, papotage *m*
פַּטָּט, ־טֶטֶת (ר' ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש bavard *n*
פַּטִּיט, ־טָה ש bavard *n*
פָּטִיט, פְּטִיטָה ת mignon
פְּטִילְיָה (202) נ (סל) corbeille *f*, panier *m*
פַּטִּים (ר' ־מִים) ז animal gras *ou* gavé
פְּטִימָה (201) נ engraissement *m*, gavage *m*
פַּטִּיפוֹן (ר' ־נִים) ז tourne-disque *m*
פְּטִירָה (201) נ séparation *f*, congé *m*
|| בהש (מיתה) décès *m*
פֵּטִישׁ (ר' ־שִׁים) ז fétiche *m*
פַּטִּישׁ (ר' ־שִׁים) ז marteau *m*
פַּטִּישׁ־אֲוִיר marteau pneumatique
הַפַּטִּישׁ וְהַמַּגָּל la faucille et le marteau
|| דַּג־הַפַּטִּישׁ ז requin-marteau *m*
יִדּוּי־פַּטִּישׁ ז lancement *m* du marteau
פַּטִּישׁוֹן (ר' ־נִים) ז petit marteau
פָּטֹל, פְּטֻלָּה ת pourpre
פֶּטֶל (166) ז צמח framboise *f*
פָּטָלִי, ־לִית ת fatal
פָּטָלִיּוּת (47, בלי ר') נ fatalité *f*
פְּטָם (88) ז bétail *m* à l'engrais
פֶּטֶם (166) ז épices *fpl*, ingrédients *mpl*
פַּטָּם (90) ז gaveur *m*, engraisseur (de bestiaux) *m*
פִּטָּם (95) ז צמח protubérance *f*, pointe *f*
פִּטֵּם (433) פ"י engraisser, gaver
(מילא) remplir, garnir, bourrer
פִּטֵּם מִקְטַרְתּוֹ bourrer sa pipe
(ריקח) assaisonner, épicer
פִּטֵּם הַקְּטֹרֶת apprêter l'encens
|| הִתְפַּטֵּם (467) פ"ע s'engraisser, se bourrer

פְּלוּג־הַמְּהִירוּת — distribution des vitesses
חֹק־הַפִּלּוּג ז — loi distributive
פְּלוּחַ (9) ז — découpage *m*, segmentation *f*
פְּלוּטוֹן ש"פ ז מיתול — Pluton (divinité) *m*
|| אסטר — Pluton (planète)
פְּלוּטוֹנְיוּם (—) ז כימ — plutonium *m*
פְּלוּטוֹקְרַטְיָה (ר' ־יוֹת) נ — ploutocratie *f*
פְּלוּי (51) ז — épouillage *m*
פְּלוּל (51) ז (תפילה) — supplication *f*, prière *f*
|| (ויכוח) — plaidoyer *m*, contestation *f*
|| (סיכוי) — supputation *f*, espérance *f*
פְּלוּם (51) ז — déplumage *m*, épluchage *m*
פְּלוּמָה (201) נ — plume *f*, duvet *m*
פְּלוּמָה (201) נ — limon *m*, vase *f*
פְּלוּמִי, ־מִית ת — doux comme des plumes
פְּלוּמָתִי, ־תִית ת — duveteux
פְּלוֹנִי, ־נִית ת — un certain, un tel, quelqu'un
בְּיוֹם פְּלוֹנִי — tel jour
פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי — un tel, un quidam, Mr X
|| עממי פְּלוֹנִית נ — femme (mariée)
הֵיכָן הַפְּלוֹנִית שֶׁלְּךָ? — où est ta bourgeoise?
פְּלוֹנִיתָא (—) נ ארמית — une telle
פִּלּוּס (51) ז — nivellement *m*, équilibrage *m*
|| פִּלּוּס־דֶּרֶךְ — frayage *m* d'un chemin
פְּלוּסִין (—) ז"ר (אריג) — peluche *f*
פְּלוּרָלִיסְטִי, ־טִית ת — pluraliste
פְּלוּשׁ (49) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פְּלוּשׁ (51) ז — passage ouvert, libre accès *m*
|| בִּפְלוּשׁ — ouvertement, publiquement
1. פָּלַח (332) פ"י (בקע) — couper, trancher, fendre
(חרש) — labourer
|| נִפְלַח (402) פ"ע — être fendu, être labouré
|| פִּלַּח (439) פ"י (ביקע) — fendre, découper
(חרש) — labourer
°(המליטה) פִּלְּחָה — mettre bas
|| הִתְפַּלַּח (477) פ"ע — se fendre, être tranché
עממי (הסתנן) — se glisser, s'insinuer, resquiller
2. פָּלַח (332) פ"י דת — adorer
פֶּלַח (179) ז — tranche *f*
|| (אבן־ריחיים) — meule *f*
פַּלָּח (90) ז — paysan *m*, laboureur *m*, fellah *m*

פָּלְחָה (—) נ חקל — culture (des champs) *f*
פֻּלְחָן (102, בלי ר') ז — culte *m*
כהש פֻּלְחַן־הָאִישִׁיּוּת — culte de la personnalité
פֻּלְחָנִי, ־נִית ת — cultuel
פָּלַט (304) פ"ע (נמלט) — s'échapper
|| פ"י — laisser échapper, rejeter
פָּלַט עָשָׁן — dégager de la fumée
פָּלַט נִשְׁמָתוֹ — rendre l'âme, expirer
כִּבְלָעוֹ כָּךְ פּוֹלְטוֹ — sitôt absorbé sitôt rendu
|| נִפְלַט (388) פ"ע (נמלט) — s'échapper
(יצא שלא במתכוון) — sortir, échapper
נִפְלְטָה צְעָקָה מִפִּיו — un cri lui échappa
נִפְלַט כַּדּוּר מֵהָרוֹבֶה — une balle partit du fusil
|| פִּלֵּט (433) פ"י — délivrer, sauver
(ילדה) פִּלְּטָה — accoucher, mettre bas
|| הִתְפַּלֵּט (467) פ"ע — s'echapper, être sauvé
|| הִפְלִיט (498) פ"י — émettre, éjecter, laisser échapper
הִפְלִיט סוֹד — trahir un secret
(הוליד) — donner naissance à
פָּלֵט, פְּלֵטָה ש — réfugié *n*, rescapé *n*
פֶּלֶט (166) ז — refuge *m*
|| (במחשב) — sortie *f*
פְּלָטָה (220) נ רפא — appareil *m* dentaire
פְּלָטָה חַשְׁמַלִּית — chauffe-plats *m* électrique
פְּלֵטָה (229) נ — sauvetage *m*, ce qui a été sauvé
הָיָה לִפְלֵטָה — être sauvé
שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה נ — les survivants *mpl*
פְּלָטוֹן, פְּלָטוֹנִי ← אַפְּלָטוֹן, אַפְּלָטוֹנִי
פְּלַטְיָה (ר' ־יוֹת) נ — place (publique) *f*
פַּלְטִין (ר' ־טִיּוֹת) נ — palais *m*
פְּלָטִינָה (—) נ כימ — platine *m*
פַּלְטֵר (ר' ־רִים) ז — boulanger *m*
פַּלְטֵרִין (ר' ־רִיּוֹת) ז — palais *m*
פְּלִי, פְּלִית ת — miraculeux
פְּלִיא, פְּלִיאָה ת — miraculeux, merveilleux
פְּלִיאָה (201) נ — miracle *m*, merveille *f*
|| (תמיהה) — étonnement *m*, surprise *f*
פְּלִיאָה בְּעֵינַי — je suis étonné
מִדְרַשׁ־פְּלִיאָה ז — histoire *f* incompréhensible
פְּלֵיאוֹגְרַפְיָה (—) נ — paléographie *f*

|| התפלבל (491) פ"ע — se troubler
פלג (304) פ"ע (על־) — être opposé
|| נפלג (388) פ"ע (נחלק) — être partagé *ou* divisé
(נבדל) — différer (d'opinion)
|| פלג (433) פ"י — diviser, partager, répartir
|| התפלג (467) פ"ע — se diviser, se partager
|| הפליג (498) פ"י (הרחיק) — écarter, détourner
הפליג דעתו מן־ — se désintéresser de
הפליג בדברים — répondre évasivement
אל־תהי מפליג לכל־דבר — ne sous-estime rien, chaque chose a son utilité
הפליג על־מדותיו — faire des concessions
(הפריז) — exagérer
הפליג בשבח־פ' — louer qn exagérément
|| פ"ע (נטה הצידה) — s'éloigner, s'écarter
(נסע באנייה) — partir (par mer)
האניה הפליגה — le navire a pris la mer
1. פלג (168) ז (נחל) — cours *m* d'eau
פלגי־מים — ruisseaux *mpl*
פלג־הרים — torrent *m*
בהש פלגי־זעה — flots *mpl* de sueur
2. פלג (168, נס' פלג־) ז — moitié *f*, fraction *f*
פלג־אי — presqu'île *f*
פלג־המנחה — milieu *m* de l'après-midi
פלג־צל — pénombre *f*
עממי פלג־גופו — sa moitié (sa femme)
|| (במפלגה) — fraction *f*
פלג (—) ז רפא (כאב־ראש) — migraine *f*
|| (שיתוק חלקי) — hémiplégie *f*
פלג (90) ז — garçon (de restaurant) *m*
פלגאה או פלגאי (ר' ־גאים) ז — disputailleur *m*
פלגה (208) נ (זרם) — cours *m* d'eau, courant *m*
|| (חבורה) — groupe *m*
צבא — détachement *m*
|| (חלוקה) — division *f*, schisme *m*
דור־הפלגה ז — la génération de la Tour de Babel
פלגה (208) נ (קבוצה) — groupe *m*
צבא — compagnie *f*
מפקד־פלגה ז — chef *m* de compagnie
|| (מחלוקת) — querelle *f*, dissension *f*

פלגת־דברים — discussion *f*, dispute *f*
פלגלג (91) ז — petit ruisseau
פלגן (ר' ־נים) ז — semeur *m* de discorde
פלגנות (46) נ — discorde *f*
פלגני, ־נית ת — entraînant la discorde
פלגס, ־גסה ש (כבש) — agneau *m*, brebis *f* d'un an
|| (נער מתבגר) — jouvenceau *m*
פלגרה (—) נ רפא — pellagre *f*
פלגתא (ר' ־תות) נ — divergence *f* de vues, désaccord *m*
בר־פלגתא — contradicteur *m*, adversaire *m*
פלגתי, ־תית ת צבא — de compagnie
רב־סמל פלגתי — sergent-major *m*
פלד (165, בלי ר') ז (פלדה) — acier *m*
|| (לפיד) — flambeau *m*, torche *f*
פלד (433) פ"י — tremper (l'acier)
פלדה (215) נ — acier *m*
כובע־פלדה ז — casque *m*
מפעל־פלדה ז — aciérie *f*
צמר־פלדה ז — paille *f* de fer
|| °אש־פלדות נ — feu flamboyant
פלדי, ־דית ת — d'acier, acéré
פלדיום (—) ז כימ — palladium *m*
פלדיות (47, בלי ר') נ — dureté *f*, inflexibilité *f*
פלדס (91) ז — manteau *m*, pèlerine *f*, pardessus *m*
1. פלה (342) פ"י (חיפש כינים) — épouiller
|| נפלה (406) פ"ע — être épouillé
|| פלה (447) פ"י — épouiller
|| התפלה (480) פ"ע — s'épouiller
2. [פלה] נפלה (406) פ"ע (נבדל) — se distinguer
נפלה לרעה — être discriminé
|| הפלה (512) פ"י — distinguer, séparer
הפלה בפ' — défavoriser qn
הפלה לטובה — favoriser
הפלה לרעה — discriminer
פלהדרין ← פרהדרין
פלוארנות (46) נ — fluorescence *f*
פלוג (51) ז — division *f*
|| טכנ — distribution *f*

פִּלְפּוּלָא (—) ז ארמית	discussion *f*
פִּלְפּוּלָא בְּעָלְמָא	discussion oiseuse
פִּלְפּוּלִי, ־לִית ת	casuistique, sophistique
פָּלָפֶל (—) ז מטבח	*falafel* (aliment oriental) *m*
פִּלְפֵּל (122) ז צמח	poivre *m*
‖ (ירק)	poivron *m*, piment *m*
פִּלְפֵּל (457) פ״י (תיבל בפילפל)	poivrer, pimenter
‖ בהש (התווכח)	discuter, argumenter
‖ הִתְפַּלְפֵּל (491) פ״ע	couper les cheveux en quatre
פִּלְפְּלָא (—) נ ארמית	poivre *m*
בהש פִּלְפְּלָא חֲרִיפְתָּא	argumentation subtile
פִּלְפְּלוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח	poivrier *m*
פַּלְפְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	discuteur *m*, dialecticien *m*
פַּלְפְּלָנוּת (46) נ	discussion *f*, dialectique *f*
פַּלְפְּלָנִי, ־נִית ת	sagace, subtil, ingénieux
פִּלְפֶּלֶת (252) נ צמח	poivre *m* rouge, poivron *m*, piment *m*
פֶּלֶץ (—) ז	épouvante *f*, frayeur *f*
פִּלֵּץ (433) פ״י	effrayer, épouvanter
‖ הִתְפַּלֵּץ (467) פ״ע	trembler, frémir
הִתְפַּלֵּץ מִפַּחַד	frissonner de terreur
הִתְפַּלֵּץ מִכַּעַס	devenir fou de rage
‖ הִפְלִיץ (498) פ״י	effrayer, épouvanter
פְּלָצוּר (ר׳ ־רִים) ז	lasso *m*
פַּלָּצוּת (46) נ	frayeur *f*, effroi *m*, épouvante *f*
פִּלְצֵר (459) פ״י	prendre au lasso
פְּלָקָט (ר׳ ־טִים) ז	pancarte *f*
פִּלְרְטֵט (460) פ״ע	flirter
1. פָּלַשׁ (304) פ״ע (חדר)	envahir, pénétrer
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י	percer
פִּלֵּשׁ סוֹד	pénétrer un secret
פִּלֵּשׁ רְחוֹב	percer une rue
פִּלֵּשׁ אַחַר־פ׳	suivre qn jusqu'au bout
‖ הִפְלִישׁ (498) פ״י	faire envahir *ou* pénétrer
2. פָּלַשׁ (304) פ״י (גולל)	rouler
‖ פִּלֵּשׁ (433) פ״י	pétrir
‖ הִתְפַּלֵּשׁ (467) פ״ע	se rouler, se vautrer
הִתְפַּלֵּשׁ בֶּעָפָר	se rouler dans la poussière
פַלָשִׁי (ר׳ ־שִׁים) ז	*falacha* (paysan juif d'Ethiopie) *m*

פַּלְשָׁן (97) ז	envahisseur *m*, intrus *m*
פַּלְשָׁנִי, ־נִית ת	envahissant
פְּלֶשֶׁת ש״פ נ (ארץ)	la Philistie (ancienne)
פְּלִשְׁתִּי (ר׳ ־תִּים) ז	Philistin *m*
פַּלֶשְׂתִּינָה ש״פ נ (ארץ)	la Palestine
פְּלֵתִי ← כְּרֵתִי	
פִּמְבּוּן (—) ז	publicité *f*
פֻּמְבֵּי (—) נ	publicité *f*, apparat *m*
עָשָׂה פֻּמְבֵּי לְ־	donner de la publicité à
‖ בְּפֻמְבֵּי תה״פ	publiquement, en public
פֻּמְבִּי, ־בִּית ת	public, officiel
פֻּמְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ	publicité *f*, notoriété publique
פָּמוֹט (31) ז	chandelier *m*
פָּמַלְיָה (207) נ	suite *f*, escorte *f*, entourage *m*
פָּמַלְיָה שֶׁל־מַעְלָה	la cour céleste
פַּמְפּוּם (51) ז	gloutonnerie *f*
פֻּמְפִּיָּה (202) נ מטבח	râpe *f*
פִּמְפֵּם (457) פ״י	bâfrer
פַּן־ תחילית	pan-, tout-
פַּן־אֵירוֹפִּי	paneuropéen
1. פַּן (83) ז (צד)	face *f*, surface *f*, côté *m*
פַּן־הַחֲלָקָה	surface de glissement
‖ (צורה, אופן)	manière *f*, apect *m*
2. פַּן ש״פ ז מיתול	Pan (divinité grecque) *m*
פֶּן־ מ״ח (כדי שלא)	pour que ne… pas
‖ (שמא)	de peur que
הִשָּׁמֵר פֶּן־תִּשְׁכַּח	prends garde de ne pas oublier
פְּנַאי (61) ז (זמן פנוי)	temps *m* libre, loisir *m*
אֵין לִי פְּנַאי	je n'ai pas le temps
בִּשְׁעוֹת־הַפְּנַאי	aux heures de loisir
‖ (ריקנות)	vide *m*
פֶּנֶג (—) ז צמח	millet *m*, panic *m*
פִּנֵּג (433)	gâter (un enfant), choyer
‖ הִתְפַּנֵּג (467) פ״ע	se dorloter
פַּנְדָּה (201) נ זואול	panda *m*
פַּנְדּוֹרָה ש״פ נ מיתול	Pandore *f*
תֵּבַת־פַּנְדּוֹרָה נ	boîte *f* de Pandore
פַּנְדּוּרָה (201) נ	flûte *f* champêtre, pipeau *m*
פָּנָה (342) פ״ע	tourner, se tourner

פְּלֵיאוֹלִיתִי, ־תִית ת — paléolithique
פְּלֵיאוֹנְטוֹלוֹגְיָה (—) נ — paléontologie *f*
פְּלִיאוּת (48, בלי ר׳) נ — caractère merveilleux
פְּלִיג (ר׳ ־גִי) ת ארמית — opposé, contraire
לֵית מַאן דִּפְלִיג — personne ne conteste
פְּלִיגָה (201) נ — division *f*, sécession *f*
פְּלִיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — manteau *m*, pallium *m*
פְּלִיוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — chapeau *m* de feutre
פְּלִיז (—) ז — laiton *m*, cuivre *m* jaune
פְּלִיחַ, פְּלִיחָה ת — arable, labourable
פְּלִיחָה (201) נ — labourage *m*, sillonnage *m*
פְּלִיט (15) ז — réfugié *m*, rescapé *m*, fuyard *m*
פְּלִיטָה (201) נ — émission *f*, échappement *m*
צבא פְּלִיטַת־תַּרְמִיל — éjection *f* de douille
טכנ צִנּוֹר־פְּלִיטָה — tuyau *m* d'échappement
‖ בהש פְּלִיטַת־פֶּה — lapsus (linguae) *m*
פְּלִיטַת־קוּלְמוּס — erreur *f* de plume, lapsus calami
פְּלַיְטוֹן (—) ז (בושם) — eau *f* de rose
פֶּלְיֶטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — feuilleton *m*
פְּלִיל (15) ז — juge *m*
הוּבָא בִּפְלִילִים — être traduit en justice
תָּבַע בִּפְלִילִים — poursuivre en justice
פְּלִילָה (201) נ — jugement *m*, procès *m*
פְּלִילוּת (—) נ — procès *m*, contestation *f*
עָשָׂה פְּלִילוּת עִם־ — entrer en conflit avec
פְּלִילִי, ־לִית ת — pénal, criminel
חֹק פְּלִילִי — loi pénale
עֲבֵרָה פְּלִילִית — délit *m*
פְּלִילִיָּה (202) נ — jugement *m*
‖ (חכמה) — discernement *m*, raison *f*
פְּלִילִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — criminalité *f*
פְּלִישׁ, פְּלִישָׁה ת — praticable
פְּלִישָׁה (201) נ — invasion *f*, intrusion *f*
1. פֶּלֶךְ (165) ז (מחוז) — district *m*
שַׂר־פֶּלֶךְ ז — préfet *m*, gouverneur *m*
2. פֶּלֶךְ (165) ז (כישור) — quenouille *f*, fuseau *m*
3. פֶּלֶךְ (165) ז (משענת) — béquille *f*
בהש תָּפַס פֶּלֶךְ שֶׁל־ — s'appuyer sur
4. פֶּלֶךְ (165) ז (גרם שמימי) — corps *m* céleste
פִּלֵּל (433) פ״י (צפה) — prévoir, imaginer, espérer

מִי פִלֵּל? — qui l'eût cru?
‖ (התחנן) — prier, intercéder
‖ (שפט) — juger, arbitrer
‖ הִתְפַּלֵּל (467) פ״ע — prier
‖ הִפְלִיל (489) פ״י משפט — incriminer
פֶּלֶל (—) ז — prière *f*
פִּלֵּם (433) פ״י — humecter, mouiller
פַּלְמוּדָה (201) נ דג — bonite *f*, sarde *m*, pélamyde *f*
פְּלוֹנִי, ־נִית ת — un tel, un quidam
פַּלְמַ״ח (= פְּלֻגּוֹת־מַחַץ) ז — troupes *fpl* de choc
פְּלָמִינְגּוֹ (ר׳ ־גוֹאִים) ז עוף — flamant *m*
[פלמס] הִתְפַּלְמֵס (493) פ״ע — polémiser, discuter
פְּלָנֶטָרִי, ־רִית ת — planétaire
פְּלָנֶטָרְיוּם או ־רְיוֹן (ר׳ ־רְיוֹנִים) ז — planétarium *m*
פְּלָנִימֶטְרִיָּה (—) נ מתמט — planimétrie *f*
פְּלָנֶל (ר׳ ־לִים) ז — flanelle *f*
פְּלָנֶלִית (17) נ — chiffon (pour nettoyer le canon du fusil) *m*
[פלס] נִפְלַס (388) פ״ע — être aplani, être nivelé
‖ פִּלֵּס (433) פ״י — égaliser, aplanir
פִּלֵּס דֶּרֶךְ או נָתִיב — frayer un chemin
פֶּלֶס (176) ז — balance *f*
פֶּלֶס־מַיִם — niveau *m* d'eau
פַּלָּס (90) ז צבא — sapeur *m*
פִּלְסוּף (41) ז — ratiocination *f*
פְּלַסְטִי, ־טִית ת — plastique
נִתּוּחַ פְּלַסְטִי — chirurgie *f* plastique
חֳמָרִים פְּלַסְטִיִּים — matières *fpl* plastiques
פְּלַסְטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — plasticité *f*
פְּלַסְטִיקָה (201) נ — plastique *f*
פְּלַסְטֶלִינָה (—) נ — glaise *f* à modeler
פְּלַסְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — plasma *m*
[פלסף] הִתְפַּלְסֵף (493) פ״ע — philosopher, ratiociner
פִּלַסְתֵּר (—) ז — fraude *f*
עָשָׂה דְּ״מְ פִּלַסְתֵּר — fausser le sens de qch
כְּתַב־פִּלַסְתֵּר ז — pamphlet *m*, libelle *m*
פִּלְפּוּל (51) ז (הוספת־פילפל) — assaisonnement *m* au poivre
‖ (ויכוח) — discussion *f*, dialectique *f*

מִשְׂרַד־הַפְּנִים ז — ministère *m* de l'intérieur
עִנְיְנֵי־פְּנִים ז״ר — affaires intérieures
בִּפְנִים — dedans, à l'intérieur
מִבִּפְנִים — du dedans
לִפְנִים מִן־ — en-deçà de
לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence
|| (הכתוב בלי הפירושים) — texte *m*
לִפְנֵי וְלִפְנִים ← לִפְנֵי
פָּנִים (פְּנֵי־, פָּנַי) נ״ר (גם ז״ר) — visage *m*, face *f*, figure *f*
פָּנִים אֶל־פָּנִים — face à face
הִתְרָאוּ פָּנִים — se rencontrer
פָּנִים חֲדָשׁוֹת — nouveau venu
פָּנִים מְאִירוֹת — accueil bienveillant
מַשּׂוֹא־פָּנִים ז — acception *f* de personne, partialité *f*
הִכִּיר פָּנִים — être partial
פָּנִים וְאָחוֹר — par-devant et par-derrière
קַבָּלַת־פָּנִים נ — réception *f*, accueil *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ׳ — s'en prendre à qn
שָׂם פָּנָיו אֶל־ — se tourner vers
עַל־פְּנֵי־ — par-dessus, à la surface de
בהש עַל־פְּנֵי־ — de préférence à
הוֹכִיחַ אֶת־פ׳ עַל פָּנָיו — blâmer publiquement
שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו — congédier, renvoyer
בְּפָנָיו — en sa présence
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — en son absence
משפט נִדּוֹן שֶׁלֹּא בְּפָנָיו — être jugé par contumace
|| דת לֶחֶם־הַפָּנִים ז — pains *mpl* de proposition
שֻׁלְחַן־הַפָּנִים ז — table *f* des pains de proposition
|| (שטח) פְּנֵי־הָאֲדָמָה — la surface de la terre
פְּנֵי־הַיָּם — niveau *m* de la mer
בהש פְּנֵי־הָעִיר — les notables *mpl* de la ville
מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר — de devant et de derrière
|| (מראה) — aspect *m*, vue *f*
פָּנֶיךָ רָעִים — tu as mauvaise mine
|| (אופן) — façon *f*, manière *f*
מִכַּמָּה פָּנִים — pour plusieurs raisons
עַל־כָּל־פָּנִים — de toute façon
בְּשׁוּם פָּנִים — en aucune façon, nullement
גִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה — interpréter la loi
יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן — il y a du pour et du contre
||°(כעס) — courroux *m*
נָתַן פָּנָיו בְּפ׳ — s'irriter contre qn
|| בִּפְנֵי־ — devant, en face de
עָמַד בִּפְנֵי־לַחַץ — résister à une pression
זוֹ בְּעָיָה בִּפְנֵי־עַצְמָהּ — c'est un problème à part
|| ←לִפְנֵי־, לְפָנִים
|| מִפְּנֵי־ — devant, à cause de
מִפְּנֵי־שֵׂיבָה תָּקוּם — lève-toi devant les cheveux blancs
מִפְּנֵי־מָה? — pourquoi?
מִפְּנֵי שֶׁ־ — parce que
פְּנִימַאי (ר׳ ־מָאִים) ז — interne (élève) *m*
פְּנִימוֹן (ר׳ ־נִים) ז — chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִימִי, ־מִית ת — intérieur
בהש פְּנִימִי וְחִיצוֹן — nourriture *f* et vêtement *m*
|| (של־חוג מצומצם) — interne, intime
חוֹזֵר פְּנִימִי — circulaire *f* interne
|| מתמ זָוִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת — angles *mpl* internes
פְּנִימִיָּה (202) נ — internat *m*
פְּנִימִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — intérieur *m*, intimité *f*
פְּנִימִית (17) נ — chambre *f* à air (de pneu)
פְּנִינָה (205) נ — perle *f*
|| מטבח גְּרִיסֵי־פְּנִינָה ז״ר — orge perlé
פְּנִינִי, ־נִית ת — perlé, nacré
פְּנִינִיָּה (202) נ עוף — pintade *f*
פָּנִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ — panique *f*
פֵּנִיקִי, ־קִית ת — phénicien
פֵּנִיקְס (—) ז (עוף אגדי) — phénix *m*
פִּנְךְ (—) ז — timbale *f*, légumier *m*
פִּנְכָּה (241) נ — plat *m*, assiette *f*
|| בהש מְלַחֵךְ־פִּנְכָּה — flatteur *m*, flagorneur *m*
[פנם] הִתְפַּנֵּם (467) פ״ע — s'intérioriser
|| הִפְנִים (498) פ״י — intérioriser, introvertir
[פנן] הִפְנִין (498 נ) פ״ע — étinceler, scintiller
פָּנָס (100) ז — lampe *f*, lanterne *f*
פְּנַס־כִּיס — lampe de poche, torche *f* électrique

פְּנֵה יָמִינָה! — tournez à droite!
פָּנָה עֹרֶף לְ־ — tourner le dos à
לִפְנוֹת־בֹּקֶר/־עֶרֶב — vers le matin / le soir
‖ (בא בדברים) — s'adresser
נָא לִפְנוֹת לַשּׁוֹמֵר — prière de s'adresser au gardien
‖ (שם לב) — faire attention, se préoccuper
‖ (חלף) — se retirer, s'éloigner
פָּנָה הַיּוֹם — le jour baisse
פָּנָה הֲדָרוֹ — sa gloire s'est évanouie
‖ (השתחרר) — s'affranchir, se dégager
פּוֹנֶה אֲנִי מִכָּל־עֲסָקַי — je me libère de toutes mes occupations
‖ נִפְנָה (406) פ״ע — se tourner
נִפְנָה לַאֲחוֹרָיו — se retourner
נִפְנָה מִן־הָעוֹלָם — décéder
נִפְנָה לִצְרָכָיו — aller faire ses besoins
(מצא פנאי) — être libre
לִכְשֶׁאֶפָּנֶה — quand j'aurai le temps
(סולק) — être éloigné, être enlevé
‖ פִּנָּה (447) פ״י — vider, évacuer, débarrasser
פִּנָּה אֶת־לִבּוֹ לְ־ — tourner ses pensées vers
פִּנָּה אֶת־הַשֻּׁלְחָן — desservir
פִּנָּה מָקוֹם לִפ׳ — céder la place à qn
פַּנּוּ דֶּרֶךְ! — dégagez la route!
פִּנָּה דִּירָה — évacuer un logement
הַדַּיָּרִים פֻּנּוּ מִן־הַבַּיִת — les locataires furent évacués
‖ הִתְפַּנָּה (480) פ״ע — se libérer, se dégager
הִתְפַּנָּה מֵעֲבוֹדָתוֹ — se libérer de son travail
הָאַשְׁפָּה מִתְפַּנֵּית — les ordures sont enlevées
(נעשה פנוי) — devenir libre
הִתְפַּנָּה חֶדֶר — une chambre est devenue libre
הִתְפַּנְּתָה מִשְׂרָה — un poste est devenu vacant
‖ הִפְנָה (512) פ״י — tourner, détourner
הִפְנָה רֹאשׁוֹ — tourner la tête
הִפְנָה עֹרֶף — tourner le dos
הִפְנָה דַּעְתּוֹ לְ־ — appliquer son attention à
הִפְנָה אֶת־הַתְּנוּעָה — détourner la circulation
הִפְנָה לָקוֹחַ אֶל־הַמְּנַהֵל — adresser un client au directeur

פִּנָּה (208) נ — coin *m*
אֶבֶן־פִּנָּה נ — pierre *f* angulaire
רֹאשׁ־פִּנָּה ז — clef *f* de voûte
מִמֶּנּוּ פִּנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד — il est la cheville ouvrière
בהש פִּנּוֹת־הָעָם — les notables *mpl*
פָּנוּי, פְּנוּיָה ת (ריק) — vide, libre
מָקוֹם פָּנוּי (בין מכוניות) — créneau *m*
דִּירָה פְּנוּיָה — logement vacant
מִשְׂרָה פְּנוּיָה — poste vacant
שָׁעָה פְּנוּיָה — heure *f* libre
‖ (רווק) — célibataire
‖ (שאינו עסוק) — libre, inoccupé, disponible
אֵין דַּעְתִּי פְּנוּיָה לְכָךְ — je n'ai pas la tête à cela
מָתַי אַתָּה פָּנוּי? — quand êtes-vous libre?
לְבִי פָּנוּי מִדְּאָגָה זוֹ — c'est le moindre de mes soucis
פִּנּוּי (51) ז — évacuation *f*
משפט צַו־פִּנּוּי ז — ordre *m* d'expulsion
צבא פִּנּוּי־מוֹקְשִׁים — déminage *m*
פִּנּוּי־פְּצוּעִים — évacuation de blessés
פָּנוּן, פְּנוּנָה ת — scintillant, emperlé
פִּנּוּק (51) ז — dorlotement *m*, gâterie *f*
פָּנוֹרָמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — panorama *m*
פְּנַאי (45) נ — temps *m* libre, loisir *m*
פַּנְטוֹמִימָה (ר׳ ־מוֹת) נ — pantomime *f*
פַנְטַסְטִי, ־טִית ת — fantastique
פַנְטַסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — fantaisie *f*, imagination *f*
‖ (חגיגה אצל־הערבים) — fantasia *f*
פְּנִיָּה (202) נ (סיבוב) — tournant *m*, virage *m*
פְּנִיָּה אֲחוֹרָה — retour *m* en arrière, demi-tour *m*
פְּנִיָּה חַדָּה — virage brusque
‖ (בקשה) — requête *f*, démarche *f*
פְּנִיָּה לַמֶּמְשָׁלָה — démarche auprès du gouvernement
‖ (מגמה) — tendance *f*, intérêt *m*
חֲסַר־פְּנִיּוֹת — impartial
פְּנִים (—) ז — intérieur *m*
פְּנִים־הַבַּיִת — l'intérieur de la maison
פְּנִימָה — à l'intérieur

|| (חגג את־חג־הפסח) célébrer la Pâque
|| (דילג) sauter
|| (חס) épargner
|| נִפְסַח (402) פ"ע devenir boiteux
|| פָּסַח (439) פ"ע enjamber, sauter par-dessus
פ"י (הקפיץ) faire bondir
|| הִתְפַּסֵּחַ (477) פ"ע devenir boiteux
|| הִפְסִיחַ (504) פ"י faire enjamber
פֶּסַח (179) ז רת (חג) la Pâque
(קרבן) le sacrifice pascal
פִּסֵּחַ, פִּסַּחַת (ר' פִּסְחִים, פִּסְחוֹת) ת boiteux, éclopé
פַּסְחָא (—) ז ארמית Pâques (fête chrétienne) *fpl*
פִּסְחָא (—) ז ארמית la Pâque (fête juive)
פִּסְחוֹן (38) ז או פִּסְחוּת (45) נ claudication *f*
פַּסְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש personne indécise
פַּסְחָנוּת (46) נ indécision *f*, irrésolution *f*
פַּסָּט (ר' ־טִים) ז alizé (vent) *m*
פִּסְטוּר (51) ז pasteurisation *f*
פַּסְטוֹרָלָה (ר' ־לוֹת) נ pastorale *f*
פֶסְטִיבָל (ר' ־לִים) ז festival *m*
פַּסְטֶל (ר' ־לִים) ז pastel *m*
פִּסְטֵר (459) פ"י pasteuriser
פַּסִּיב (—) ז בנק passif *m*
פַּסִּיבִי, ־בִית ת passif
פַּסִּיבִיּוּת (47, בלי ר') נ passivité *f*
פָּסִיג (1) ז צמח cotylédon *m*
פְּסִיגָה (201) נ צמח brindille *f*, grappillon *m*
פְּסִיגִי, ־גִית ת צמח cotylédoné
חַד־פְּסִיגִי monocotylédone
דּוּ־פְּסִיגִי dicotylédone
פְּסִידָה (201) נ résorption *f*
פַּסְיוֹן (ר' ־נִים) ז עוף faisan *m*
פִּסְיוֹן (22) נ extension *f*, propagation *f*
פְּסִיחָה (201) נ enjambement *m*
בהש פְּסִיחָה עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים indécision *f*
|| (דילוג, שכחה) omission *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיזָה (—) נ psychanalyse *f*
פְּסִיכוֹאָנָלִיטִי, ־טִית ת psychanalytique
פְּסִיכוֹדֶלִי, ־לִית ת psychédélique
פְּסִיכוֹזָה (ר' ־זוֹת) נ psychose *f*
פְּסִיכוֹטֶכְנִי, ־נִית ת psychotechnique

פְּסִיכוֹלוֹג, ־גִית (ר' ־גִים, ־גִיּוֹת) ש psychologue *n*
פְּסִיכוֹלוֹגִי, ־גִית ת psychologique
פְּסִיכוֹלוֹגְיָה (—) נ psychologie *f*
פְּסִיכוֹמוֹטוֹרִי, ־רִית ת psychomoteur
פְּסִיכוֹסוֹמָטִי, ־טִית ת psychosomatique
פְּסִיכוֹפָּת (ר' ־תִים) ז psychopathe *m*
פְּסִיכוֹפָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ psychopathologie *f*
פְּסִיכוֹתֶרַפְּיָה (—) נ psychothérapie *f*
פְּסִיכִי, ־כִית ת psychique
|| עממי (מופרע) cinglé
פְּסִיכִיאָטֶר (ר' ־טְרִים) ז רפא psychiatre *m*
פְּסִיכִיאַטְרִיָּה (—) נ רפא psychiatrie *f*
פֶּסֶל (1) ז statue *f*, idole *f*
1. פְּסִילָה (201) נ disqualification *f*
(הכרזה כפסול)
2. פְּסִילָה (201) נ (אומנות) sculpture *f*
|| (מפסלת) ciseau *m*, burin *m*
פְּסִילוּת (48) נ inaptitude *f*
פְּסִימִי, ־מִית ת pessimiste
פְּסִימִיּוּת (47, בלי ר') נ pessimisme *m*
פַּסִּיס (15) ז planche *f*, latte *f*, baguette *f*
פְּסִיעָה (201) נ pas *m*, démarche *f*
פְּסִיעָה גַּסָּה pas rapide
פְּסִיפָס (97) ז mosaïque *f*
|| (אבן למשחק) dé (à jouer) *m*
פְּסִיפְסִי, ־סִית ת en mosaïque
פְּסִיק (1) ז virgule *f*
נְקֻדָּה וּפְסִיק point-virgule *m*
עממי פְּסִיק־אָדָם homoncule *m*
פְּסִיקָה (201) נ (הפרדה) séparation *f*, fraction *f*
|| (היפסקות) cessation *f*, arrêt *m*
|| משפט jurisprudence *f*
|| (הקצבה) allocation *f*
פְּסִיקָה (201) נ vivier *m*
פְּסִיקוֹן (ר' ־נִים) ז vibrion *m*, bacille-virgule *m*
פְּסִיקוּת (48, בלי ר') נ cessation *f*, interruption *f*
פְּסִיקְיָה (202) נ ceinture *f*
פְּסִיקְתָּא (—) נ ארמית *Pessiqta* (recueil homilétique) *f*
פְּסִיקְתָּה (ר' ־תּוֹת) נ משפט extrait *m* de jugement

פַּנַס־קֶסֶם — lanterne magique
|| עממי (מתחת לעין) — oeil *m* au beurre noir
פִּנֵּס (433) פ״י — meurtrir
פֶּנְסְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (קיצבה) — pension *f* de retraite
יָצָא לְפֶנְסְיָה — prendre sa retraite
פֶּנְסְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז (בית־מלון) — pension (hôtel) *f*
פֶּנְסְיוֹנֶר (ר׳ ־רִים) ז (בעל־קיצבה) — retraité *m*
|| (גר בפנסיון) — pensionnaire (hôte) *m*
פַּנְצ׳ר (ר׳ ־רִים) ז עממי — accident *m*
פִּנֵּק (433) פ״י — gâter, choyer, dorloter
|| הִתְפַּנֵּק (467) פ״ע — se dorloter, se laisser choyer
פַּנְקָנִי, ־נִית ת — gâté (enfant), câlin
פִּנְקָס (91) ז — livret *m*, carnet *m*, registre *m*
פִּנְקַס־זֶהוּי — carte *f* d'identité
פִּנְקַס־חָבֵר — carte de membre
פִּנְקַס־שֵׁקִים — carnet de chèques
הַנְהָלַת־פִּנְקָסִים נ — comptabilité *f*
|| (ספר־רשומות) — journal *m*, chronique *f*
פִּנְקֵס (459) פ״י — inscrire, enregistrer
פִּנְקָסוֹן (30) ז — carnet *m*
פִּנְקָסָן (ר׳ ־קְסָנִים, ־קְסָנֵי־) ז — comptable *m*
פִּנְקְסָנוּת (46) נ — comptabilité *f*
פִּנְקְסָנוּת כְּפוּלָה — comptabilité en partie double
פִּנְקְסָנִי, ־נִית ת — comptable
פֶּנֶת (167) נ — empeigne *f*
פַּנְתֵּר (ר׳ ־רִים) ז זואול — panthère *f*
1. פַּס (53) ז — raie *f*, bande *f*, galon *m*
כְּתֹנֶת־פַּסִּים נ — robe rayée
פַּס־יָד — paume *f* de la main
פַּס־קוֹל — bande sonore
|| (של־רכבת) — rail *m*
יָרַד מִן־הַפַּסִּים — dérailler
2. פַּס ← 2. [פסס]
1. פָּסַג (433) פ״ע (עלה) — monter, grimper
|| הִתְפַּסֵּג (467) פ״ע — s'élever
2. [פסג] נִפְסַג (388) פ״ע (נחתך) — être découpé
|| פִּסֵּג (433) פ״י — élaguer, émonder
(פילס לו דרך) — se frayer un chemin
|| הִפְסִיג (498) פ״י — fractionner, fendre

פִּסְגָּה (241) נ — sommet *m*, cime *f*
בהש וְעִידַת־פִּסְגָּה נ — conférence *f* au sommet
פָּסַד (306) פ״ע — s'abîmer, se gâter
|| נִפְסַד (388) פ״ע (ניזק) — subir un dommage
(נפגם) — se détériorer, se corrompre
רַעְיוֹן נִפְסָד — idée malencontreuse *ou* néfaste
|| הִפְסִיד (498) פ״י — perdre
הִפְסִיד בְּמִשְׁפָּטוֹ — perdre son procès
פָּסֵד, פְּסֵדָה ת — périssable (denrée)
פְּסֵדָה (229) נ — perte *f*, dommage *m*
פָּסָה (342) פ״ע — s'étendre, se répandre
1. פִּסָּה (208) נ (חתיכה) — morceau *m*, tranche *f*
פִּסַּת־נְיָר — bout *m* de papier
פִּסַּת־יָד — paume *f* de la main
פִּסַּת־רֶגֶל — plante *f* du pied
2. פִּסָּה (208) נ (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
פִּסּוּג (51) ז חקל — élagage *m*, émondage *m*
פְּסוֹל (41) ז — défaut *m*, tare *f*
מָצָא פְּסוֹל בְּ־ — trouver à redire à
פָּסוּל, פְּסוּלָה ת — inapte, impropre, nul
פָּסוּל לְעֵדוּת — inapte à témoigner
דֵּעָה פְּסוּלָה — opinion *f* inadmissible
1. פִּסּוּל (51) ז (גילוף) — sculpture *f*
|| (קציצת־ענפים) — élagage *m*, émondage *m*
2. פִּסּוּל (51) ז (מציאת־פגם) — disqualification *f*
פָּסוּק, פְּסוּקָה ת (קטוע) — coupé, tranché
|| (מוחלט) — décidé, définitif
הֲלָכָה פְּסוּקָה — décision codifiée
פָּסוּק (15) ז (בתנ״ך) — verset *m*
בַּעַל־פָּסוּק ז — versé dans la Bible
פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ — récite-moi ton verset
פְּסוּקֵי דְזִמְרָא — versets de cantiques
|| (מאמר) — phrase *f*, proposition *f*
סוֹף־פָּסוּק ז — point final
פִּסּוּק (51) ז — ponctuation *f*
סִימָנֵי־פִּסּוּק ז״ר — signes *mpl* de ponctuation
|| (פישוק, ניתוק) — écartement *m*, rupture *f*
פְּסוּקִית (17) נ — membre *m* de phrase
פָּסַח (332) פ״ע — enjamber, passer par-dessus
בהש פָּסַח עַל־שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים — balancer entre deux attitudes

פסקנות (46) נ — détermination *f*, résolution *f*
|| בפסקנות — résolument
פסקני, ־נית ת — définitif, autoritaire
פסקת (256) נ — raie (dans les cheveux) *f*
פסתק (91) ז צמח — pistache *f*
פעה (344) פ״ע — crier, beugler, bêler
פעוט (31) ז — petit enfant, bébé *m*, bambin *m*
פעוט, פעוטה ת — minime, insignifiant
פעוטון (ר׳ ־נים) ז — pouponnière *f*, crèche (pour bébés) *f*
פעוטון, ־טנת (ר׳ ־טונים, ־נות) ת — tout petit
פעול, פעולה ת — créé, fait
|| דקדוק בינוני פעול — participe passé
יחסת־הפעול נ — accusatif *m*
פעום, פעומה ת — agité, ému, troublé
בלב פעום — le cœur palpitant
פעור, פעורה ת — ouvert, béant
בפה פעור — bouche bée
[פעט] נפעט (397) פ״ע — s'amoindrir, diminuer
|| התפעט (471) פ״ע — s'amoindrir, se rétrécir
פעי (5) ז או פעיה (202) נ — bêlement *m*, gémissement *m*
פעיטות (48) נ — petitesse *f*, étroitesse *f*
פעיל, פעילה ת — actif
דקדוק בנין פעיל — voix active
פעיל־כמורה ז — diacre *m*
פעילות (48) נ — activité *f*
פעילות־כמורה — diaconat *m*
פעים (1) ז — signal *m* sonore, top *m*
פעימי־הפעמון — battements *mpl* de la cloche
פעימה (201) נ — pulsation *f*, battement *m*
פעימות־הלב — battements du cœur
טכנ — course (du piston) *f*
פעירה (201) נ — ouverture *f*
פעירת־פה — bouche bée, bâillement *m*
פעל (325) פ״י — faire, agir, travailler
|| פ״ע — marcher, fonctionner
|| נפעל (397) פ״ע — être fait, être accompli
|| פעל (434) פ״י — accomplir, effectuer, causer
|| התפעל (471) פ״ע — s'émouvoir, être impressionné, admirer
|| הפעיל (502) פ״י — mettre en oeuvre
הפעיל לחץ — exercer une pression
הפעיל מנוע — mettre un moteur en marche
פעל (—) ז דקדוק — conjugaison intensive
פעל (—) ז דקדוק — passif *m* de la conjugaison intensive
פעל (197) ז (מעשה) — action *f*, oeuvre *f*, mérite *m*
פעל־ידיו — l'oeuvre de ses mains
רב־פעלים — riche en mérites, très actif
שלם לפ׳ כפעלו — traiter qn comme il le mérite
|| (שכר־עבודה) — salaire *m*
|| (מציאות) — existence *f*, réalité *f*
מן־הכח אל־הפעל — de la puissance à l'acte, du possible au réel
יצא לפעל או אל־הפעל — se réaliser
הוציא לפעל או אל־הפעל — réaliser, exécuter
משפט הוצאה נ לפעל — saisie *f*, exécution *f* judiciaire
בפעל — effectivement, en fait
הנשיא בפעל — le président par intérim
|| דקדוק — verbe *m*
פעל יוצא/עומד — verbe transitif / intransitif
בהש פעל יוצא — résultat *m*
שם־הפעל — nom verbal, infinitif *m*
פעלה (208) נ — action *f*, opération *f*
פעלה צבאית — opération militaire
נכנס לפעלה — entrer en action
ארבע הפעלות — les quatre opérations (arithmétiques)
|| (שכר) — salaire *m*, récompense *f*
|| (תוצאה) — action, effet *m*, influence *f*
פעלול (41) ז — effet (optique, sonore *etc*) *m*, bruitage *m*
פעלי, ־לית ת דקדוק — verbal
משפט פעלי — proposition verbale
פעלתן (ר׳ ־נים) ז — homme actif
פעלתנות (46) נ — activité *f*, activisme *m*, zèle *m*
פעלתני, ־נית ת — actif, agissant

פְּסַבְתֵּר (ר׳ ־רים) ז — marmite *f*

1. פָּסַל (304) פ״י (חטב) — sculpter

‖ נִפְסַל (388) פ״ע — être sculpté

‖ פִּסֵּל (433) פ״י — sculpter

‖ (קיצץ ענפים) — émonder

2. פָּסַל (304) פ״י (הכריז כפסול) — disqualifier, éliminer

פָּסַל עֵד — récuser un témoin

פָּסַל הַצָּעָה — rejeter une proposition

כָּל־הַפּוֹסֵל בְּמוּמוֹ פּוֹסֵל — on reproche aux autres ses propres défauts

‖ נִפְסַל (388) פ״ע — être disqualifié, être éliminé

‖ הִפְסִיל (498) פ״י — dédaigner, rejeter

פַּסָּל, פַּסֶּלֶת (ר׳ פַּסָּלִים, ־לוֹת) ש — sculpteur *n*

פֶּסֶל (166, ר׳ גם °פְּסִילִים) ז — sculpture (ouvrage) *f*, statue *f*

פִּסְלוֹן (ר׳ ־נים) ז — statuette *f*

פְּסָלוּת (45) נ — inaptitude *f*, incapacité *f*

פַּסָּלוּת (46) נ — sculpture (art) *f*

פַּסְלָן (ר׳ ־נים) ז — dénigreur *m*

פַּסְלָנוּת (46) נ (נטייה לפסול) — dénigrement *m*

‖ (פסלות) — inaptitude *f*, incapacité *f*

פַּסְלָנִי, ־נית ת — destructif, dénigrant

פְּסֹלֶת (256, בלי ר׳) נ — déchets *mpl*, rebut *m*

אֵין סֹלֶת בְּלִי־פְּסֹלֶת — pas de rose sans épines

פְּסַנְתֵּר (ר׳ ־תֵּרִים, ־תְּרֵי־) ז מוס — piano *m*

פְּסַנְתֵּר־כָּנָף — piano à queue

פְּסַנְתְּרָן, ־נית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pianiste *n*

פְּסַנְתְּרָנוּת (46) נ — art *m* du pianiste

1. פָּסַס (304) פ״י (זרה) — éparpiller, vanner

2. [פסס] פַּס (ר׳ פַּסּוּ, רק בעבר) פ״ע (כלה) — cesser

פַּסּוּ אֱמוּנִים — la foi a disparu

פָּסַע (332) פ״ע — marcher, franchir

בהש פָּסַע עַל־ — enjamber

‖ פִּסַּע (439) פ״ע — marcher, franchir

‖ הִפְסִיעַ (504) פ״ע — marcher pas à pas

פֶּסַע (179) ז — pas *m*

פִּסְפּוּס (51) ז — éparpillement *m*, effritement *m*

פַּסְפַּס (98) ז — bande *f*, ruban *m*

פִּסְפֵּס (460) פ״י עממי — rater, échouer

פְּסֵפַס ← פְּסֵיפַס

1. פִּסְפֵּס (457) פ״י (פורר) — éparpiller, effriter

‖ הִתְפַּסְפֵּס (491) פ״ע — s'éparpiller, s'effriter

2. פִּסְפֵּס (457) פ״י (הבהב) — flamber, roussir

3. פִּסְפֵּס (457) פ״י (נימר) — rayer, barioler

פְּסַק (88, ר׳ פְּסָקִים, פִּסְקֵי־) ז — décision *f*

פְּסַק־דִּין — sentence *f*

פְּסַק־הֲלָכָה — décision halakhique

פָּסַק (304) פ״ע (חדל) — cesser, s'arrêter

פָּסְקוּ הַגְּשָׁמִים — la pluie a cessé

‖ פ״י (חתך) — couper, trancher

בהש (חרץ משפט) — décider

(הקציב) פָּסַק מָעוֹת לְ־ — allouer une somme à

‖ (השמיע פסוק) — réciter (un verset)

פְּסֹק לִי פְּסוּקְךָ — récite-moi ton verset

פָּסִיק רֵישֵׁיהּ וְלָא יָמוּת — survivre la tête coupée (impossibilité matérielle)

‖ נִפְסַק (388) פ״ע (חדל) — cesser, s'arrêter

(נחתך) — être coupé, être rompu

(נחרץ) נִפְסַק הַדִּין — la sentence a été rendue

‖ פִּסֵּק (433) פ״י — ponctuer (un texte)

(בדפוס) — espacer

‖ הִתְפַּסֵּק (467) פ״ע — être coupé, se séparer

‖ הִפְסִיק (498) פ״י (הפריע) — interrompre

הִפְסִיק אֶת־הַנּוֹאֵם — interrompre l'orateur

(לא המשיך) — cesser, arrêter

הִפְסִיק עֲבוֹדָתוֹ — cesser son travail

הַפְסִיקוּ! — arrêtez!

סְעֻדָּה מַפְסֶקֶת — dernier repas (avant le jeûne)

(חצץ) — séparer, partager

פָּסֵק (136) ז — *passéq* (neume) *m*

פֶּסֶק (166) ז — interruption *f*, division *f*

פִּסְקֵי־טְעָמִים — signes *mpl* de ponctuation

‖ (בדפוס) — espace *f*, intervalle *m*

‖ חשמל — disjonction *f*, coupure *f*

פֶּסֶק־זְמַן — pause *f*

פִּסְקָה (242, ר׳ גם ־קָאוֹת) נ — paragraphe *m*, passage *m*

פַּסְקוִיל (ר׳ ־לים) ז — pasquinade *f*

פִּסְקִית (17) נ — barreau (de chaise) *m*

פַּסְקָן (97) ז — décisionnaire *m*

פצוץ (51) ז — explosion *f*
בהש — interruption *f*, échec *m*
1. פצח (332) פ״י (פתח פיו) — ouvrir (la bouche)
פצח רנה — pousser des cris de joie
|| פצח (439) פ״י — entonner (un chant)
|| התפצח (477) פ״ע — éclater (chant)
|| הפציח (504) פ״ע — proclamer
2. פצח (439) פ״י (ריסק) — écraser, casser
פצח גרעינים — mordiller des graines
|| התפצח (477) פ״ע — s'écraser, se casser
פצח (179) ז — chant *m*, jubilation *f*
פצחה (215) נ — jubilation *f*, allégresse *f*
פצחן (97) ז עוף — pinson *m*, gros-bec *m*
פצחני, ־נית ת — joyeux, allègre (chant)
פציה (201) נ או פציון (38) ז — ouverture (de la bouche) *f*
פציח, ־יחה ת — tacheté
1. פציחה (201) נ (צהלה) — allégresse *f*
2. פציחה (201) נ (ריסוק) — écrasement *m*
פציל, פצילה ת — fissile
פצים (1) ז — planche *f*, latte *f*, pieu *m*
פצימה (201) נ — déchirure *f*
פציע, פציעה ת — vulnérable
פציעה (201) נ — blessure *f*
פציץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
פציצה (201) נ — rupture *f*, brisement *m*
1. פצירה (201) נ (שופין) — lime *f*
(השחזה) — affilage *m*, affûtage *m*, limage *m*
2. פצירה (201) נ (בקשה) — imploration *f*
פצל (166) ז — ramification *f*, rameau *m*
פצל (433) פ״י (קלף) — écorcer, peler
|| (ביקע) — fendre
בהש (חילק) — diviser, fragmenter
|| התפצל (467) פ״ע — se ramifier, diverger, se disperser
|| הפציל (498) פ״ע — se ramifier, se diviser
פ״י — ramifier, diviser
פצלה (215) נ — écorçage *m*
פצלנות (46) נ — fragmentation *f*
פצלת (256) נ — pan (de mur) écroulé
פצלת (251) נ — spath *m*

פצלתי, ־תית ת — spathique
פצם (304) פ״י — fendre, briser
פצע (332) פ״י — blesser, meurtrir
|| (ביקע) — fendre, briser
|| נפצע (402) פ״ע — être blessé
(נבקע) — être fendu, être brisé
|| פצע (439) פ״י — écraser, fendre, briser
|| התפצע (477) פ״ע — se fendre, se briser
|| הפציע (504) פ״י — blesser, meurtrir
פ״ע — jaillir, s'ouvrir un passage
השמש הפציע — le soleil perça
פצע (179) ז — blessure *f*, plaie *f*
זרע מלח על־פצע — retourner le couteau dans une plaie
פצעון (ר׳ ־נים) ז — légère blessure
פצעיל (ר׳ ־לים) ז — fruit vert
פצפון, ־פנת (ר׳ ־פונים, ־פונות) ש עממי — bambin *n*
פצפוץ (51) ז — brisement *m*, rupture *f*
|| (גרעין קטן) — granule *m*
פצפץ (457) פ״י — briser, casser, fracasser
|| התפצפץ (491) פ״ע — se briser, éclater (obus)
[פצץ] פוצץ (454) פ״י — faire exploser, faire sauter
בהש פוצץ אספה — disloquer une assemblée
דבורים מפוצצים — paroles grandiloquentes
|| פצץ (433) פ״י — faire éclater, faire sauter
|| התפוצץ (487) פ״ע — exploser, sauter, éclater
(נשבר) — se briser, se casser
בהש (הופרע) — échouer, faire fiasco
עממי התפוצץ מצחוק — éclater de rire
|| הפציץ (498) פ״י — bombarder
בהש הפציץ בשאלות — assaillir de questions
פצץ (—) ז — éclatement *m*, rupture *f*
פצץ (90) ז צבא — détonateur *m*
פצצה (215) נ — bombe *f*
פצצה מדמיעה — bombe lacrymogène
פצצת־עשן — bombe fumigène
פצצת־שעון — bombe à retardement
פצצת־תבערה — bombe incendiaire
בהש (הופעה מרעישה) — sensation *f*
1. פצר (306) פ״י (ביקש) — demander instamment

פַּעַם (152) נ (דפיקה)	battement *m*, coup *m*
‖ (צעד)	pas *m*
שָׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו	se mettre en route
פַּעֲמֵי־רְגָלִים	montée *f* en pèlerinage
‖ פַּעַם אַחַת	une fois
בְּפַעַם אַחַת	d'un seul coup
פַּעֲמַיִם או שְׁתֵּי־פְּעָמִים	deux fois
הַפַּעַם	cette fois-ci
אַךְ הַפַּעַם	cette fois seulement
אֵי־פַּעַם	quelquefois, jamais, une fois
מִדֵּי־פַּעַם או בְּכָל־פַּעַם	chaque fois
פַּעַם אַחַת וּלְתָמִיד	une fois pour toutes
כְּפַעַם בְּפַעַם	comme chaque fois, comme d'habitude
מִפַּעַם לְפַעַם או פַּעַם בְּפַעַם	de temps en temps
לִפְעָמִים או פְּעָמִים	parfois, quelquefois
מתמט חָמֵשׁ פְּעָמִים אַרְבַּע	cinq fois quatre
פָּעַם (325) פ״ע	battre, heurter
לִבּוֹ פּוֹעֵם	son coeur bat
‖ נִפְעַם (397) פ״ע	être agité, être excité
‖ פִּעֵם (434) פ״י	agiter, exciter
‖ (עורר)	animer, inspirer
‖ הִתְפַּעֵם (475) פ״ע	s'agiter, s'exciter
‖ הִפְעִים (502) פ״י	faire battre, exciter
פֹּעַם (197) ז	pulsation *f*, battement *m*
פַּעֲמָה (238) נ	pied (d'un meuble) *m*
‖ (צעד)	pas *m*
‖ מוס	battement *m*, temps *m*
פַּעֲמוֹן (21) ז (בכנסייה וכדו')	cloche *f*
‖ (בדלת)	sonnette *f*
‖ צמח פַּעֲמוֹן־הַשֶּׁלֶג	perce-neige *m*
פַּעֲמוֹנָה (201) נ מוס	clochette *f*
פַּעֲמוֹנִי, ־נִית ת	bien timbré (voix)
פַּעֲמוֹנִיָּה (202) נ מוס	clochettes *fpl*, carillon *m*
פַּעֲמוֹנִית (17) נ צמח	campanule *f*
פַּעֲמוֹנָר (97) ז	sonneur *m* de cloches, carillonneur *m*
פִּעֲנוּחַ (9) ז	déchiffrement *m*, décodage *m*
פִּעֲנֵחַ (464) פ״י	déchiffrer, décoder
‖ הִתְפַּעֲנֵחַ (496) פ״ע	être déchiffré
פַּעֲנָח (89) ז	décodeur *m*
פִּעְפּוּעַ (ר' ־עים) ז צמח	cardamine *f*, cresson *m*
פִּעְפּוּעַ (ר' ־עים) ז (ביעבוע)	bouillonnement *m*
(חדירה)	infiltration *f*, diffusion *f*
‖ פיס	osmose *f*
פִּעְפַּע (465) פ״י (ביעבע)	bouillonner
(חדר)	s'infiltrer, pénétrer
(ביקע)	fendiller, fendre, briser
‖ הִתְפַּעְפַּע (495) פ״ע	s'infiltrer
פַּעַר (152) ז	abîme *m*, gouffre *m*
‖ בהש (הפרש)	différence *f*, écart *m*
פָּעַר (325) פ״י	ouvrir largement
פָּעַר פִּיו	ouvrir une large bouche
‖ נִפְעַר (397) פ״ע	être grand ouvert, béer
‖ הִתְפַּעֵר (471) פ״ע	s'ouvrir largement
‖ הִפְעִיר (502) פ״י	ouvrir largement
פַּעֲרוּר (ר' ־רים) ז	jarre *f*, amphore *f*
פִּפֵּה (447) פ״ע	gesticuler
פִּפְיוֹן (1) ז עוף	pipit *m*
פַּפִּירוּס (ר' ־סים) ז צמח	papyrus *m*
פֶּפְּסִין (ר' ־נים) ז	pepsine *f*
פֵּץ ← 2.1. [פוץ]	
1. פָּצָה (352) פ״י	ouvrir
פָּצָה פֶּה	ouvrir la bouche
(דיבר)	dire, parler
‖ נִפְצָה (406) פ״ע	être ouvert, s'ouvrir
2. פָּצָה (352) פ״י (חילץ)	délivrer, sauver
‖ פִּצָּה (477) פ״י	délivrer, sauver *f*
(שילם דמי־נזק)	indemniser, dédommager
פִּצּוּחַ (9) ז	rupture *f*, cassage *m*
פִּצּוּחַ־אֱגוֹזִים	cassage de noix
פִּצּוּחִים	graines *fpl* à mordiller
‖ פיס פִּצּוּחַ גַּרְעִינִי	fission *f* nucléaire
פִּצּוּי (51) ז	compensation *f*
משפט	indemnité *f*, dédommagement *m*
פָּצוּל, פְּצוּלָה ת	fendu, brisé, déchiré
פִּצּוּל (51) ז	ramification *f*
‖ בהש	fragmentation *f*, morcellement *m*
פִּצּוּל־סַמְכֻיּוֹת	décentralisation *f*
‖ פסיכ פִּצּוּל־הָאִישִׁיּוּת	schizophrénie *f*
פָּצוּעַ, פְּצוּעָה ת	blessé

בֶּן־פְּקוּעָה ז — petit (retiré vivant d'un animal éventré) *m*
פְּקוּעַ (9) ז — déchirement *m*, éclatement *m*
פְּקוּעָה (201) נ צמח — coloquinte *f*
|| °פְּקוּעַת־שָׂדֶה — agaric *m*
1. פִּקּוּק (51) ז (סתימה) — bouchage *m*
2. פִּקּוּק (51) ז (התפרקות) — désarticulation *f*
פְּקוּקֶלֶת (252) נ — ramification *f* de tendons
פָּקוּר, פְּקוּרָה ת — abandonné, délaissé
פָּקַח (332) פ״י — ouvrir largement
פָּקַח עֵינֶיךָ — ouvre les yeux
|| נִפְקַח (402) פ״ע — s'ouvrir, se dessiller
|| פִּקֵּחַ (439) פ״י (עַל־) — surveiller, inspecter
(חשף) — déblayer, découvrir
(הפיג) — dissiper (un malaise)
|| הִתְפַּקֵּחַ (477) פ״ע (עיוור) — recouvrer la vue
(חרש) — recouvrer l'ouïe
בהש (החכים) — devenir clairvoyant
|| הִפְקִיחַ (504) פ״י — rendre clairvoyant
פַּקָּח (90) ז — surveillant *m*, contrôleur *m*
פַּקַּח־טִיסָה — aiguilleur *m* du ciel
פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר׳ פִּקְחִים, ־חוֹת) ת — clairvoyant
(באוזניו) — qui entend bien
(שפוי ברעתו) — normal (personne)
(נבון) — intelligent, ingénieux, sagace
פִּקָּחוֹן (38) ז — clairvoyance *f*
פִּקְּחוּת (45) נ — intelligence *f*, sagacité *f*
פַּקָּחוּת (46) נ — surveillance *f*, contrôle *m*
פִּקְחִי, ־חִית ת — intelligent, ingénieux
פִּקְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme malicieux
פִּקְחָנִי, ־נִית ת — malicieux
פְּקַחְקוֹחַ (—) ז — délivrance *f*, libération *f*
פִּקְטִים (—) ז״ר — sédiment *m*, dépôt *m*
פֶּקְטִין (ר׳ ־נִים) ז — pectine *f*
פָּקִיד (15) ז — employé *m*, fonctionnaire *m*
פְּקִיד־קַבָּלָה — employé à la réception
פְּקִיד־רִשּׁוּם — officier *m* d'état civil
פְּקִיד־שׁוּמָה — percepteur *m*
1. פְּקִידָה (201) נ (עובדת בפקידות) — employée *f*
2. פְּקִידָה (201) נ (זכירה) — souvenir *m*
|| (ספירה) — recensement *m*
|| (זמן קבוע) — saison *f*, période *f*
מִפְּקִידָה לִפְקִידָה — de temps en temps, parfois
פְּקִידוֹן, ־דֹנֶת (ר׳ ־דוֹנִים, ־דוֹנוֹת) ש — petit employé, gratte-papier *m*
פְּקִידוּת (48) נ (מקצוע) — travail *m* de bureau
|| (כלל־הפקידים) — les fonctionnaires *mpl*, les employés *mpl*
הַפְּקִידוּת הַבְּכִירָה — les hauts fonctionnaires
|| (תפקיד) — fonction *f*, poste *m*
פְּקִידוּתִי, ־תִית ת — de fonctionnaire
פְּקִיחָה (201) נ — ouverture (des sens) *f*
פְּקִיחַת־עַיִן — attention *f*, perspicacité *f*
פָּקִיל, פְּקִילָה ת — facile à éplucher
פְּקִימָה (201) נ (של־סוס) — freinage *m* brusque
|| (של־ספינה) — virage *m* de bord
פְּקִיסָה (201) נ — maquillage *m*
1. פְּקִיעַ (9) ז (ניקוי) — nettoyage *m*
2. פְּקִיעַ (9) ז (צרור) — botte (de paille) *f*
3. פְּקִיעַ (9) ז (רצועה) — lanière *f*
|| בֵּית־הַפְּקִיעַ ז — creux (d'une fronde) *m*
פְּקִיעָה (201) נ — fêlure *f*, fissure *f*, rupture *f*
|| (ביטול) — abolition *f*, annulation *f*
פְּקִיעַת־זְכוּת — expiration *f* d'un droit
פְּקִיעַת־סַבְלָנוּת — perte *f* de patience
פְּקִיקָה (201) נ — bouchage *m*
פָּקִיר (ר׳ ־רִים) ז דת — fakir *m*
פָּקַל (433) פ״י — peler, éplucher
פַּקֶּלֶת (—) נ חקל — psoriasis (maladie des fruits) *f*
פָּקַם (304) פ״י — freiner (un cheval), refréner
(ספינה) — virer de bord, louvoyer
|| נִפְקַם (388) פ״ע — être viré de bord
|| הִתְפַּקֵּם (467) פ״ע — être freiné, être arrêté
1. פָּקַס (304) פ״י (צבע) — teindre, maquiller
2. פָּקַס (304) פ״י (פתח) — ouvrir de force
3. פָּקַס (433) פ״י חקל — couper les filaments
פֶּקֶס (166) ז חקל — filament *m*, duvet *m*
פַקְסִימִיל (ר׳ ־לִים) ז — facsimilé *m*
פָּקַע (332) פ״ע — se fendre, se rompre, éclater
|| בהש (בוטל) — être aboli, être périmé, cesser
פָּקַע תָּקְפּוֹ — sa validité est expirée

פָּצַר בְּפ' insister auprès de qn
|| הִתְפַּצֵּר (467) פ"ע céder aux instances
|| הִפְצִיר (498) פ"ע (בְּ־) insister (auprès de)
(סרב) s'entêter, refuser
2. פָּצַר (304) פ"י (גרד) limer
|| נִפְצַר (388) פ"ע être limé
פַּצְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש suppliant *n*
פַּצְרָנוּת (46) נ insistance *f*, imploration *f*
פָּקַד (304) פ"י (ציווה) ordonner
(הטיל תפקיד) nommer (à un poste)
|| (מנה) compter, recenser
|| (זכר) se souvenir
פָּקַד עַל־פ' punir qn
פָּקַד עֲוֹן־אָבוֹת עַל־בָּנִים punir les fils pour la faute des pères
|| (ביקר) rendre visite à, visiter
|| (חסר) manquer (de qch), être privé
|| נִפְקַד (388) פ"ע (נצטווה) être requis
(התמנה) être nommé (à un poste)
(נמנה) être compté, être recensé
(נזכר) être évoqué
(קיבל פיקדון) recevoir un dépôt
(חסר) être absent, manquer
נִפְקַד מְקוֹמוֹ sa place resta vide
|| פִּקֵּד (433) פ"י ordonner, commander
פִּקֵּד עַל־פְּלֻגָּה commander une compagnie
|| הִתְפַּקֵּד (467) פ"ע (נצטווה) recevoir un ordre
(נמנה) se compter, être recensé
||°הָתְפָּקֵד (474) פ"ע être compté, être recensé
|| הִפְקִיד (498) פ"י (מינה) nommer (à un poste), préposer
(מסר לשמירה) déposer (un objet), confier
פַּקָּד (90) ז (עוסק במיפקד) recenseur *m*
|| (במשטרה) commissaire (de police) *m*, capitaine *m* de gendarmerie
רַב־פַּקָּד commissaire en chef, commandant *m* de gendarmerie
פְּקֻדָּה (208) נ ordre *m*, commandement *m*
לִפְקֻדָּתְךָ! à vos ordres!
בנק נָא לְשַׁלֵּם לִפְקֻדַּת־פ' payez à l'ordre de
צבא פְּקֻדַּת־יוֹם ordre du jour
|| (תפקיד) tâche *f*, fonction *f*
|| (גורל) sort *m*, destinée *f*, souvenir *m*
פְּקֻדַּת־כָּל־הָאָדָם le sort de tout homme (la mort)
|| (משמר) garde *f*, surveillance *f*
°בֵּית־הַפְּקֻדּוֹת ז prison *f*
|| (הפקידים) corps *m* des fonctionnaires
פִּקָּדוֹן (38) ז dépôt *m*
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (המפקיד) déposant
בַּעַל־פִּקָּדוֹן (הנפקד) dépositaire
|| (ערבון) gage *m*, caution *f*
|| (זיכרון) souvenir *m*
פִּקָּה (208) נ came *f*, saillie *f*
(בתרמיל־הכדור) amorce *f*
|| אנטום פִּקַּת־הַגַּרְגֶּרֶת larynx *m*, pomme *f* d'Adam
פִּקַּת־הַבֶּרֶךְ rotule *f*
פָּקוּד, פְּקוּדָה ת (מנוי) compté, recensé
|| (מסור לפיקדון) déposé, confié en dépôt
|| צבא subordonné
הַמְפַקֵּד וּפְקוּדָיו le chef et ses hommes
|| °פְּקוּדִים ז"ר compte *m*, recensement *m*
חֻמַּשׁ־הַפְּקוּדִים ז Nombres (livre du Pentateuque) *mpl*
פִּקּוּד (51) ז (צו) commandement *m*, ordre *m*
|| צבא commandement
בְּפִקּוּדוֹ שֶׁל־פ' sous les ordres de qn
פִּקּוּד־מֶרְחָב commandement régional
אַלּוּף־פִּקּוּד général commandant la région
הַפִּקּוּד הָעֶלְיוֹן le haut commandement
פִּקּוּדִי, ־דִית ת צבא de commandement
פָּקוּחַ, פְּקוּחָה ת ouvert
בְּעַיִן פְּקוּחָה attentivement
פִּקּוּחַ (9) ז surveillance *f*, inspection *f*
מִגְדַּל־פִּקּוּחַ ז tour *f* de contrôle
|| פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ sauvetage *m* de vie humaine
פִּקּוּחַ עַל־הַיְלוּדָה contrôle *m* des naissances
פָּקוּלְטָה (ר' ־טוֹת) נ faculté (d'université) *f*
פְּקוּלִין (—) ז"ר touffes *fpl*
פָּקוּעַ, פְּקוּעָה ת déchiré, éclaté
|| פְּקוּעָה נ animal éventré (après sa mort)

|| הִפְרִיד (498) פ״י — séparer, diviser
הִפְרִיד בֵּין־יְרִיבִים — séparer des adversaires
הַפְרֵד וּמְשׁוֹל — diviser pour régner
כימ — analyser, décomposer
2. פֵּרֵד (436) פ״ע (התייחד) — s'isoler
1. פֶּרֶד (165) ז זואול — mulet *m*
2. פֶּרֶד (—) ז (גרעינים) — grains *mpl* de grenade
3. פֶּרֶד (—) ז מתמט — nombre impair
זוּג אוֹ פֶּרֶד — pair ou impair
4. פֶּרֶד (165, בלי ר׳) ז (פרידה) — séparation *f*
פְּרֵדָה (229) נ — séparation *f*, congé *m*
נֶשֶׁף־פְּרֵדָה ז — soirée *f* d'adieux
פְּרֻדָּה (208) נ כימ — molécule *f*
פִּרְדָּה (241) נ זואול — mule *f*
פַּרְדָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — vagabond *n*
פַּרְדֵּס (122) ז — jardin *m*, verger *m*, parc *m*
|| חקל — plantation *f* d'agrumes
|| דת — jardin interdit (de la Kabbale)
פַּרְדְּסָן (97) ז חקל — planteur *m* d'agrumes
פַּרְדְּסָנוּת (46) נ חקל — agrumiculture *f*
פָּרָה (342) פ״ע (צמח) — croître, pousser
(עשה פרי) — porter des fruits
(הוליד) — enfanter, être fécond
cr i z

פָּרוּד, פְּרוּדָה ת — séparé, distinct
פֵּרוּד (49) ז (פילוג) — division *f*, désaccord *m*
|| (פרידה) — séparation *f*
פְּרוּדָה (201) נ (גרגר־זרע) — graine *f*
|| צמח — silique *f*, fruit déhiscent
פְּרוֹדוּקְטִיבִי, ־בִית ת — productif
פָּרוֹדְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — parodie *f*
פַּרְוָה (207) נ — fourrure *f*
פֵּרוּז (30) ז — turquoise *f*
פָּרוּז, פְּרוּזָה ת — ouvert, non fortifié
עִיר פְּרוּזָה — ville ouverte
אֵזוֹר פָּרוּז — zône démilitarisée
פֵּרוּז (49) ז — démilitarisation *f*
פְּרוֹזָאִי, ־אִית ת — prosaïque
פְּרוֹזְבּוּטְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — réunion *f* d'anciens
פְּרוֹזְבּוֹל (ר׳ ־לִים) ז — transfert (d'une dette à l'Etat) *m*
פְּרוֹזָג (—) ז — turquoise *f*
פְּרוֹזְדוֹר (ר׳ ־רִים) ז — corridor *m*, vestibule *m*
פְּרוֹזָה (—) נ — prose *f*
פְּרוֹזְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — mouchoir *m*, châle *m*
פָּרוּחַ, פְּרוּחָה ת — aérien, volant au vent
פֵּרוּט (49) ז (חלוקה) — division *f*
של־כס — chan emen*m* de nonn ie

פָּקְעָה סַבְלָנוּתוֹ	sa patience est à bout
‖ נִפְקַע (402) פ"ע	être aboli, cesser, expirer
‖ פִּקַּע (439) פ"י	faire éclater, faire crever
‖ הִתְפַּקַּע (477) פ"ע	se rompre, éclater, crever
בהש הִתְפַּקַּע מִצְּחוֹק	mourir de rire
‖ הִפְקִיעַ (504) פ"י	défaire, rompre
משפט	exproprier, confisquer
מסחר הִפְקִיעַ הַשְּׁעָרִים	renchérir abusivement
1. פֶּקַע (179) ז צמח	bourgeon *m*, bouton *m*
2. פֶּקַע (179) ז (סדק)	fente *f*, fissure *f*
‖ (התפוצצות)	éclatement *m*, rupture *f*
פִּקְעִית (17) נ	touffe *f*
‖ אנטום פִּקְעִיּוֹת־הַטַּעַם	papilles gustatives
פְּקַעַת (245, ר' פְּקָעוֹת, פְּקָעוֹת־) נ	pelote *f*, bobine *f*
בהש פְּקַעַת־עֲצַבִּים	paquet *m* de nerfs
‖ צמח פְּקַעַת־שֹׁרֶשׁ	tubercule *m*, bulbe *m*
פְּקַעְתִּי, ־תִּית ת צמח	tubéreux
פִּקְפּוּק (51) ז	hésitation *f*, doute *m*
‖ (נידנוד)	agitation *f*, secousse *f*
פִּקְפֵּק (457) פ"ע	hésiter, être indécis
פִּקְפֵּק בִּדְ"מ	mettre qch en doute
‖ פ"י (מוטט)	secouer, ébranler
‖ הִתְפַּקְפֵּק (491) פ"ע	être secoué, être ébranlé
פַּקְפְּקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	sceptique *n*
פַּקְפְּקָנוּת (46) נ	hésitation *f*, scepticisme *m*
פַּקְפְּקָנִי, ־נִית ת	hésitant, indécis, sceptique
פְּקָק (88) ז	bouchon *m*, tampon *m*
בהש פְּקַק־תְּנוּעָה	embouteillage *m*
‖ צמח	noeud (du bois) *m*
‖ עממי (בסידור־עבודה)	bouche-trou *m*
1. פָּקַק (304) פ"י (סתם)	boucher
‖ פִּקֵּק (433) פ"י	déboucher
2. פָּקַק (356) פ"ע (רעד)	trembler, frissonner
‖ הִתְפַּקֵּק (467) פ"ע	se désarticuler
פַּקֶּקֶת (—) נ רפא	thrombose *f*
פָּקַר (304) פ"ע	se dérégler, s'affranchir
‖ פ"י פָּקַר עַצְמוֹ	prendre des libertés
‖ נִפְקַר (388) פ"ע	se prostituer
‖ הִתְפַּקֵּר (467) פ"ע	devenir hérétique
(התחצף)	être insolent

‖ הִפְקִיר (498) פ"י	abandonner, négliger, laisser en déshérence
הִפְקִיר עַצְמוֹ	se prostituer
פֶּקֶרֶס (122) ז	chandail *m*, pull-over *m*
פַּר (57) ז	taureau *m*
1. [פרא] הִפְרִיא (507) פ"י (הפרה)	féconder
2. [פרא] הִתְפָּרֵא (479) פ"ע (הפך לפרא)	devenir sauvage
פֶּרֶא (175) ז (חמור־בר)	onagre *m*
‖ בהש (אדם)	sauvage *m*
שִׁבְטֵי־הַפְּרָאִים ז"ר	les tribus *fpl* sauvages
פֶּרֶא־אָדָם	rustre *m*, malappris *m*
‖ צמח גדולֵי־פֶּרֶא ז"ר	plantes *fpl* sauvages
פְּרָאוּת (45) נ	caractère *m* sauvage
‖ (של־אדם)	sauvagerie *f*
פִּרְאִי, ־אִית ת	sauvage
פָּרָבּוֹלָה (ה, ־לוֹת) נ מתמט	parabole *f*
‖ (משל)	parabole, allégorie *f*
פַּרְבָּר או פַּרְוָר (97) ז °(מבנה צדדי)	pavillon *m*
‖ (שכונה)	faubourg *m*, banlieue *f*
[פרג] הִפְרִיג (498) פ"ע	se détériorer, se gâter
פֶּרֶג (105) ז צמח	pavot *m*, coquelicot *m*
פִּרְגֵּד (457) פ"י	tirer les rideaux
פַּרְגּוֹד (21) ז	rideau *m*
מֵאֲחוֹרֵי־הַפַּרְגּוֹד	derrière les coulisses
פַּרְגּוֹל (21) ז	fouet *m*, cravache *f*
פִּרְגּוּל (51) ז	flagellation *f*, fustigation *f*
פַּרְגִּית (17) נ	poussin *m*, poulette *f*
‖ בהש (בחורה תמימה)	oie blanche
פַּרְגֵּל (122) ז	compas *m* de réduction
פִּרְגֵּל (457) פ"י	fouetter, flageller
פְּרַגְמָטוֹט (ר' ־טִים) ז	négociant *m*
פְּרַגְמָטִי, ־טִית ת	pragmatique
פְּרַגְמָטִיּוּת (47, בלי ר') נ	pragmatisme *m*
פִּרְגֵּן (460 נ) עממי	consentir, laisser passer
פְּרָד (88) ז	atome *m*
1. פָּרַד (304) פ"י	séparer, diviser
‖ נִפְרַד (388) פ"ע	se séparer, prendre congé
‖ פֵּרֵד (436) פ"י	séparer, décomposer
‖ הִתְפָּרֵד (474) פ"ע	se séparer, se disloquer
בהש הִתְפָּרְדָה הַחֲבִילָה	l'entreprise a échoué

°פְּרָז (105) ז (חבקוק ג׳ י״ד)	chef *m*, capitaine *m*
פְּרָזָה (242) נ	rase campagne
עִיר־פְּרָזוֹת	ville ouverte
‖ פְּרָזוֹת תה״פ	sans fortifications
פַּרְזוּל (51) ז (בבניין)	ferrure *f*, ferronnerie *f*
‖ (של־סוס)	ferrage *m*
פִּרְזוֹן (35) ז	localités non fortifées
פְּרָזִי, ־זִית ת	non fortifié, démantelé
פַּרְזָל (97) ז	maréchal-ferrant *m*
פִּרְזֵל (459) פ״י	ferrer
פַּרְזְלָא (—) ז ארמית	fer *m*
1. פָּרַח (330) פ״ע (צמח)	fleurir, pousser, croître
בהש הָעֲסָקִים פּוֹרְחִים	les affaires prospèrent
רפא פָּרְחָה הַצָּרַעַת	la lèpre a fait éruption
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ״ע	commencer à fleurir
‖ הִפְרִיחַ (504) פ״י	faire fleurir, faire éclore
הִפְרִיחַ אֶת־הַשְּׁמָמָה	fertiliser le désert
פ״ע	fleurir
2. פָּרַח (330) פ״ע (עף)	voler, s'envoler
פָּרְחָה נִשְׁמָתוֹ	rendre l'âme
אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ	vagabond
‖ נִפְרַח (402) פ״ע	s'envoler, être lancé en l'air
‖ הִתְפָּרֵחַ (476) פ״ע	s'envoler
‖ הִפְרִיחַ (504) פ״י	faire voler, lâcher
בהש הִפְרִיחַ שְׁמוּעָה	propager une rumeur
פֶּרַח (179) ז	fleur *f*
כַּפְתּוֹר וָפֶרַח!	quelle merveille!
‖ בהש (צעיר)	jeune débutant *m*
פִּרְחֵי־כְהֻנָּה	jeunes prêtres *mpl*, séminaristes *mpl*, novices *mpl*
פִּרְחֵי־טַיִס	élèves pilotes *mpl*
פִּרְחֵי־קְצֻנָּה	élèves-officiers *mpl*, cadets *mpl*
פִּרְחוֹנִי, ־נִית ת	fleuri, à fleurs
[פרחח] הִתְפַּרְחֵחַ (496) פ״ע	se conduire comme un voyou, devenir un voyou
פִּרְחָח (ר׳ ־חִים) ז	voyou *m*, garnement *m*
פִּרְחָחוּת (46) נ	polissonnerie *f*
פִּרְחָחִי, ־חִית ת	de voyou, de polisson
פִּרְחִי, ־חִית ת	fleuri, floral
1. פָּרַט (304) פ״י (מטבע)	changer en petite monnaie
(הפריד)	séparer, partager
פָּרַט שְׂפָתָיו	entr'ouvrir les lèvres
‖ (מסר כל־פרט)	détailler, spécifier
אֵין צָרִיךְ לִפְרֹט	inutile de donner des détails
‖ נִפְרַט (388) פ״ע (מטבע)	être changé en petite monnaie
(נפרד)	être séparé, s'entr'ouvrir
(נמסר לכל־פרטיו)	être détaillé
‖ פֵּרֵט (436) פ״י	détailler, spécifier
‖ הִתְפָּרֵט (474) פ״ע	être détaillé, être spécifié
‖ הִפְרִיט (498) פ״י	détailler
2. פָּרַט (304) פ״ע מוס	jouer (d'un instrument à cordes)
פָּרַט עַל־נֵבֶל	jouer de la harpe
פְּרָט (88) ז	détail *m*, individu *m*, unité *f*
פְּרָטֵי־פְּרָטִים	les moindres détails
טוֹבַת־הַפְּרָט נ	intérêts particuliers
בִּפְרָט	en particulier, surtout
פְּרָט לְ־	excepté
‖ (חשבון־השנים)	comput (dans le calendrier juif) *m*
פְּרָט גָּדוֹל	grand comput (avec millésime)
פְּרָט קָטָן	petit comput (sans millésime)
1. פֶּרֶט (166) ז (גרגרים בודדים)	baies isolées
2. פֶּרֶט (—) ז (מעות קטנות)	petite monnaie
‖ (בִּלְתִּי־זוּגִי)	nombre impair
‖ (רשימה מפורטת)	liste détaillée
‖ (בדפוס)	menus travaux (d'imprimerie)
3. פֶּרֶט (—) ז מוס	jeu (d'instrument à cordes) *m*
פְּרָטָה (212) נ	liste *f*, inventaire *m*
פְּרָטוּת (46) נ	détail *m*
בִּפְרָטוּת	en détail
פְּרָטִי, ־טִית ת	particulier, privé
שֵׁם פְּרָטִי	prénom *m*
דקדוק שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי	nom *m* propre
פְּרָטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vie privée, intimité *f*
פַּרְטִיזָן (ר׳ ־נִים) ז	partisan *m*, guérillero *m*
פַּרְטִיזָנִי, ־נִית ת	autonome, dissident, d'amateur

פְּרוֹטֶסְטַנְטִי, ־טִית ת דת — protestant
פְּרוֹטֶסְטַנְטִיּוּת (—) נ דת — protestantisme *m*
פְּרוֹטֶקְטוֹרָט (ר׳ ־טִים) ז — protectorat *m*
פְּרוֹטֶקְצְיָה (201) נ עממי (העדפה מאת בעל־סמכות) — piston *m*
פְּרוֹטְרוֹט (—) ז — petite monnaie
‖ בִּפְרוֹטְרוֹט תה״פ — en détail
פֵּרוּי (49) ז — fécondité *f*
פַּרְוַיִם ש״פ ז (מקום) — *Parwayim* (nom de lieu) *m*
זְהַב־פַּרְוַיִם ז — or fin
פַּרְוָה (17) נ — manteau *m* de fourrure
פֵּרוּךְ (49) ז — écrasement *m*, concassage *m*
‖ בהש (הפרכה) — réfutation *f*
פְּרוֹלֵיטָרִי, ־רִית ת — prolétarien
פְּרוֹלֵיטַרְיוֹן (—) ז — prolétariat *m*
פַּרְוָן (97) ז — marchand *m* de fourrures, fourreur *m*
פַּרְוָנוּת (46) נ — fourrure (commerce) *f*
פְּרוֹנְטָלִי, ־לִית ת — frontal, de face
פְּרַוַנְקָא (—) ז ארמית — messager *m*, émissaire *m*
פֵּרוּס (49) ז — décentralisation *f*
פְּרוּסָה (201) נ — morceau *m*, tranche *f*
פְּרוּסַת־לֶחֶם — tranche de pain
פְּרוּסִי, ־סִית ת — prussien
‖ עממי — sévère, méticuleux
פְּרוּסְיָה ש״פ נ (ארץ) — la Prusse
1. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (בלתי־מסודר) — désordonné
פְּרוּעַ־רֹאשׁ — échevelé, ébouriffé, nu-tête
‖ (בלתי־מרוסן) — effréné
דִּמְיוֹן פָּרוּעַ — imagination effrénée
הִתְנַהֲגוּת פְּרוּעָה — conduite déréglée
הַמַּעֲרָב הַפָּרוּעַ — le Far-West
2. פָּרוּעַ, פְּרוּעָה ת (משולם) — payé, soldé
שְׁטָר פָּרוּעַ — traite payée
פֵּרוּעַ (44, בלי ר׳) ז — mise *f* à nu
פְּרוֹפּוֹרְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת — proportionnel
פְּרוֹפִיל (ר׳ ־לִים) ז — profil *m*
‖ צבא — indice *m* de santé
פְּרוֹפֶסוֹר (ר׳ ־רִים) ז — professeur (de faculté) *m*
פְּרוֹפֶסוֹר חָבֵר — professeur sans chaire
פְּרוֹפֶסוֹר מִן־הַמִּנְיָן — professeur titulaire

פְּרוֹפֶסוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — chaire (universitaire) *f*
פָּרוּץ, פְּרוּצָה ת (הרוס) — fracturé, démoli
גָּדֵר פְּרוּצָה — clôture fracturée *ou* défoncée
הַפָּרוּץ מְרֻבֶּה עַל־הָעוֹמֵד — il y a plus de brèches que de mur
‖ (מפריז) פָּרוּץ בַּאֲכִילָה — gourmand, glouton
‖ (מושחת) — corrompu, débauché
(אִשָּׁה) פְּרוּצָה — prostituée *f*
‖ (בלי־מצרים) — illimité, large, dégagé
בְּרָכָה פְּרוּצָה — bénédiction généreuse
פֵּרוּץ (49) ז — effraction *f*, démolition *f*
פֵּרוּק (49) ז (של־מטען) — déchargement *m*
בהש פֵּרוּק־הַנֶּשֶׁק — désarmement *m*
‖ (הפרדה) — démontage *m*
פֵּרוּק־חֶבְרָה — dissolution *f* d'une société
מתמט פֵּרוּק לְגוֹרְמִים — décomposition *f* en facteurs premiers
‖ (תירוץ) — solution *f*
קֻשְׁיָה וּפֵרוּקָהּ — un problème et sa solution
פָּרוּר (ר׳ פְּרוּרִים) ז — marmite *f*, chaudron *m*
עֵץ־פָּרוּר ז — cuiller *f* de bois
פֵּרוּר (49) ז (גרגר) — miette *f*
בהש פֵּרוּרֵי־יְדִיעוֹת — bribes *fpl* d'informations
‖ (פריכה) — émiettement *m*, effritement *m*
פַּרְוָר ← פַּרְבָּר
פְּרוּרִיָּה (202) נ — corbeille *f* ramasse-miettes
פָּרוּשׁ, פְּרוּשָׁה ת — séparé, isolé, dissident
פָּרוּשׁ מִן־הָעוֹלָם — retiré du monde
‖ פָּרוּשׁ (15) ז — ascète *m*, solitaire *m*
היסט הַפְּרוּשִׁים — les Pharisiens *mpl*
פְּרוּשׁ (15) ז עוף — pinson *m*
פֵּרוּשׁ (49) ז — commentaire *m*, interprétation *f*
מַה פֵּרוּשׁ? — qu'est-ce que cela veut dire?
‖ (הבעה ברורה) — déclaration *f* explicite
בְּפֵרוּשׁ תה״פ — explicitement, expressément
פֵּרוֹת ← פְּרִי
1. [פרז] נִפְרַז (388) פ״ע (הוגזם) — être exagéré
‖ הִפְרִיז (498) פ״י — exagérer
הִפְרִיז בַּחֲשִׁיבוּת־ד״מ — surestimer qch
בהש הִפְרִיז בְּאֶצְבְּעוֹתָיו — claquer des doigts
2. פֵּרֵז (436) פ״י צבא — démilitariser

פְּרִירָה (201) נ	émiettement *m*
פְּרִירוּת (48) נ	friabilité *f*
פָּרִיס, פְּרִיסָה ת	étalable
1. פְּרִיס (15) ז צמח	coing *m*
2. פְּרִיס (15) ז (דרבן)	éperon *m*
‖ זואול	ergot *m*
פְּרִיסָה (201) נ	déploiement *m*, extension *f*
בהש פְּרִיסַת־שָׁלוֹם	salutations *fpl*, compliments *mpl*
פְּרִישָׁה (201) נ	abstention *f*, abandon *m*
פְּרִישָׁה מֵעֲבוֹדָה	retraite *f*, cessation *f* de l'activité professionnelle
גִּיל־הַפְּרִישָׁה ז	l'âge *m* de la retraite
פְּרִיסוּת (48) נ	extensibilité *f*
פְּרִישׁוּת (48) נ	abstinence *f*, ascétisme *m*
פְּרִישׁוּת־דֶּרֶךְ־אֶרֶץ	continence *f*
פָּרַךְ (304) פ״י	broyer, émietter, effriter
(העביד בפרך)	opprimer, exténuer
‖ נִפְרַךְ (388) פ״ע	s'effriter, s'émietter
(הוכח כבטל)	être réfuté
‖ פֵּרֵךְ (436) פ״י	effriter, émietter
פֵּרֵךְ גּוּפוֹ	s'exténuer, s'épuiser
עֲבוֹדָה מְפָרֶכֶת	travail exténuant
(סתר)	objecter, réfuter
‖ הִתְפָּרֵךְ (474) פ״ע	s'effriter, s'émietter
(עבד קשה)	travailler durement
(התערער)	être réfuté, être contesté
טַעֲנוֹתָיו הִתְפָּרְכוּ	ses arguments ont été réfutés
‖ הִפְרִיךְ (498) פ״י	effriter, émietter
(העביד קשה)	opprimer, exténuer
(סתר)	rèfuter, contester
פָּרָךְ (105) ז	gril *m*
פֶּרֶךְ (—) ז	dureté *f*, rigueur *f*
עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ נ	travaux forcés
הֶעֱבִיד בְּפֶרֶךְ	faire travailler durement
‖ אֱגוֹז־פֶּרֶךְ ז	noix *f* à écorce friable
פִּרְכָה (207) נ	objection *f*, réfutation *f*
1. פִּרְכּוּס (51) ז (קישוט)	maquillage *m*
2. פִּרְכּוּס (51) ז (פירפור)	convulsion *f*, spasme *m*
פַּרְכִּיל (1) ז	sarment *m*
פַּרְכָן (97) ז	objecteur *m*, contradicteur *m*
1. פִּרְכֵּס (457) פ״י (קישט)	farder, maquiller
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע	se farder, se maquiller
2. פִּרְכֵּס (457) פ״ע (פירפר)	frétiller, avoir des convulsions, se débattre
בהש פִּרְכֵּס בְּדָבָר	hésiter, avoir des doutes
‖ הִתְפַּרְכֵּס (491) פ״ע	s'agiter, se tordre
פַּרְכְּרָךְ, ־רָכָה ת	friable, fragile
פָּרֹכֶת (260) נ	rideau *m*, voile *m*
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת	en-deçà du rideau
פַּרְלָמֶנְט (ר׳ ־טִים) ז	parlement *m*
פַּרְלָמֶנְטָרִי, ־רִית ת	parlementaire
פָּרַם (304) פ״י	découdre, défaire, déchirer
‖ נִפְרַם (388) פ״ע	être décousu, être défait
‖ פֵּרֵם (436) פ״י	découdre, déchirer
‖ הִתְפָּרֵם (474) פ״ע	se découdre, se déchirer
פֶּרֶם (166) ז	déchirure *f*, couture défaite
פְּרַמְבִּיָּה (202) נ	longe *f*, bride *f*, rêne *f*
פְּרֶמְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ	prime *f*
פָּרָן (97) ז	phare *m*
פַּרְנוּס (51) ז	entretien *m*, subsistance *f*
פַּרְנוּק (51) ז	plaisirs *mpl*, jouissance *f*
פַּרְנָס (91) ז	chef *m* de communauté
פִּרְנֵס (459) פ״י	faire vivre, entretenir
פִּרְנֵס מִשְׁפָּחָה	nourrir une famille
‖ בהש (הסביר)	interpréter, appliquer
‖ הִתְפַּרְנֵס (493) פ״ע	subsister, gagner sa vie
הִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד	gagner largement sa vie
הִתְפַּרְנֵס מִמִּסְחָר	vivre du commerce
פַּרְנָסָה (222) נ	subsistance *f*
(משלח־יד)	gagne-pain *m*
פַּרְנָסוּת (46) נ	direction *f* de communauté
פְרַנְצִיסְקָנִי (ר׳ ־נִים) ז דת	franciscain *m*
פְרַנְק (ר׳ ־קִים) ז	franc (monnaie) m
פִּרְנֵק (459) פ״י	gâter (un enfant), dorloter
‖ הִתְפַּרְנֵק (493) פ״ע	se dorloter, se délecter
פְרַנְקוֹלִין (ר׳ ־נִים) ז עוף	francolin *m*
פְּרָס (88) ז (שכר)	salaire *m*, rémunération *f*
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס	pour en tirer bénéfice, à titre onéreux

פַּרְטָנִי, ־נִית ת	individuel
פַּרְטִיטוּרָה (201) נ	partition *f*
פְּרִי (5, ר' פֵּרוֹת, פֵּרוֹת־) ז	fruit *m*, produit *m*
פְּרִי־הָדָר	agrume *m*
נָשָׂא פְּרִי	porter fruit
בהש פְּרִי־הַדִּמְיוֹן	fruit de l'imagination
פְּרִי־מַעֲלָלָיו	résultat *m* de ses actes
‖ (רווח)	bénéfice *m*, intérêt *m*
קֶרֶן נוֹשֵׂאת פֵּרוֹת	capital *m* portant intérêt
1. פְּרִידָה (201) נ (פרישה)	séparation *f*, adieux *mpl*
2. פְּרִידָה (201) (גרגר)	grain *m*, baie *f*, morceau *m*
3. פְּרִידָה (201) נ עוף	pigeon *m*, colombe *f*
פְּרִיָּה (202) נ	fertilité *f*, fécondité *f*
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה	procréation *f*
פַּרְיָה (ר' ־יוֹת) ז דת	paria (aux Indes) *m*
פִּרְיָה (202) נ	toril *m*, enclos *m* pour taureau
פְּרֵיהִיסְטוֹרִי, ־רִית ת	préhistorique
פְּרֵיהִיסְטוֹרְיָה (–) נ	préhistoire *f*
פֶּרְיוֹדִי, ־דִית ת	périodique
פִּרְיוֹן (21, בלי ר') ז	fertilité *f*, fécondité *f*
פִּרְיוֹן־עֲבוֹדָה	rendement *m*, productivité *f*
פָּרִיז ← פָּרִיס	
1. פְּרִיחָה (201) נ (צמיחה)	floraison *f*, croissance *f*
בהש (שיגשוג)	prospérité *f*
‖ רפא	éruption *f*
2. פְּרִיחָה (201) נ (תעופה)	vol (des oiseaux) *m*
פְּרִיט (1) ז	article (d'une série) *m*, élément *m*
1. פְּרִיטָה (201) נ (של־מטבעות)	change (en petite monnaie) *m*
2. פְּרִיטָה (201) נ מוס	jeu (sur un instrument à cordes) *m*
כְּלֵי־פְּרִיטָה ז"ר	instruments *mpl* à cordes
פָּרִיטֶטִי, ־טִית ת	paritaire
וַעֲדָה פָּרִיטֶטִית	commission *f* paritaire
פָּרִיךְ, פְּרִיכָה ת	friable, fragile, cassant
עוּגָה פְּרִיכָה	gâteau croustillant
פְּרִיכָה (201) נ	écrasement *m*, émiettement *m*
פְּרִיכוּת (48) נ	friabilité *f*, fragilité *f*

פְּרִימָה (201) נ	déchirure *f*, effilochage *m*
פְּרִימוּס (ר' ־סִים) ז	réchaud *m* à pétrole
‖ (מטוס קל)	avion léger
פְּרִימִיטִיבִי, ־בִית ת	primitif
פְּרִימִיטִיבִיּוּת (47, בלי ר') נ	nature primitive
פְּרִינְצִיפְּיוֹנִי, ־נִית ת	de principe
פָּרִיס או פָּרִיז ש"פ נ (עיר)	Paris *m*
פָּרִיסָאִי או פָּרִיזָאִי, ־אִית ת	parisien
1. פְּרִיסָה (201) נ (מתיחה)	étalement *m*
פְּרִיסַת־סָדִין	action *f* d'étendre un drap
בהש פְּרִיסַת־שָׁלוֹם	salutations *fpl*, compliments *mpl*
‖ צבא	déploiement *m*
2. פְּרִיסָה (201) נ (בציעה)	action *f* de trancher
1. פְּרִיעָה (201) נ (של־השיער)	ébourriffage *m*
פְּרִיעַת־רֹאשׁ	action *f* de décoiffer
‖ (של־עור הערלה)	déchirure *f*
2. פְּרִיעָה (201) נ (של־חוב)	paiement *m*
3. פְּרִיעָה (201) נ (הפרעה)	trouble *m*
פְּרִיעוּת (48) נ	désordre *m*
פְּרִיפָה (201) נ	agrafage *m*, agrafe *f*
פָּרִיץ (1) ז	sauvage *m*
פְּרִיץ־חַיּוֹת	bête *f* féroce
פְּרִיצֵי־עֲנָבִים	raisins durs
פְּרִיצֵי־רוּחוֹת	vents violents
פָּרִיץ (14) ז	brigand *m*, bandit *m*
‖ עממי	seigneur (en Pologne autrefois) *m*
פְּרִיצָה (201) נ	défoncement *m*, démolition *f*
פְּרִיצַת־דֶּרֶךְ	percée *f*, mise *f* en train
‖ (שוד)	cambriolage *m*, effraction *f*
פְּרִיצוּת (48) נ	dévergondage *m*, débauche *f*
פָּרִיק, פְּרִיקָה ת	démontable, décomposable
מתמ מִסְפָּר פָּרִיק	nombre *m* décomposable
מִסְפָּר בִּלְתִּי־פָּרִיק	nombre premier
פְּרִיקָה (201) נ	déchargement *m*
פְּרִיקַת־אֳנִיָּה	déchargement d'un bateau
פְּרִיקַת־עֹל	insoumission *f*, indiscipline *f*
‖ (הפרדה לחלקים)	démontage *m*
‖ (בכלי־ירייה)	déchargement (d'une arme)
פְּרִיקוּת (48) נ	réductibilité *f*
פָּרִיר, פְּרִירָה ת	friable

1. פֶּרַע (178, ר' פְּרָעוֹת, פַּרְעוֹת־) ז — chevelure *f*
גִּדֵּל או שִׁלַּח פֶּרַע — laisser pousser ses cheveux
|| (שער פרוע) — tignasse *f*
2. פֶּרַע (179) ז צמח — millepertuis *m*, herbe *f* de la Saint-Jean
3. פֶּרַע (179) ז (חורבן) — destruction *f*, ruine *f*
פַּרְעֹה (—) ז — Pharaon *m*
פֵּרָעוֹן (37) ז — paiement *m*
מוֹעֵד־הַפֵּרָעוֹן ז — échéance *f*
פַּרְעוֹשׁ (ר' ־שִׁים) ז חרק — puce *f*
פַּרְעוֹשִׁית (ר' ־שִׁיּוֹת) נ צמח — pulicaire *f*
פְּרָעוֹת (—) נ"ר — émeutes *fpl*, désordres *mpl*, pogrome *m*
פָּרְעָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — débiteur *m*
פֻּרְעָנוּת (46) נ — malheur *m*, adversité *f*
מְזֻמָּן לְפֻרְעָנוּת — prédestiné aux accidents
|| (עונש) — châtiment *m*
פָּרַף (304) פ"י — boutonner, agrafer
|| נִפְרַף (388) פ"ע — être boutonné, être agrafé
|| פֵּרֵף (436) פ"י — boutonner, agrafer
פִּרְפּוּר (51) ז — convulsion *f*, spasme *m*
פְּרַפּוּר (1) ז עוף — martin-pêcheur *m*
פַּרְפּוּרְיָה (202) נ — vêtement *m* de pourpre
פָּרָפִין (ר' ־נִים) ז כים — paraffine *f*
פַּרְפַּר (91) ז חרק — papillon *m*
|| עממי (מחליף אהבים) — homme volage
פִּרְפֵּר (457) פ"ע — s'agiter, se débattre
פִּרְפֵּר בֵּין חַיִּים לְמָוֶת — se débattre entre la vie et la mort
|| (התעופף) — voltiger, papillonner
|| פ"י (זיעזע) — agiter, secouer
מטבח פִּרְפֵּר בֵּיצָה — hacher un oeuf
|| הִתְפַּרְפֵּר (491) פ"ע — commencer à s'agiter
פַּרְפְּרָאוֹת ← פַּרְפֶּרֶת
פַּרְפָּרִי, ־רִית ת — de papillon
פַּרְפָּרָנִי, ־נִית ת — de papillon, léger, aérien
|| פַּרְפָּרָנִיִּים ז"ר צמח — papilionacées *fpl*
פַּרְפֶּרֶת (252, ר' פַּרְפְּרָאוֹת) נ מטבח — entremets *m*, hors-d'oeuvre *m*
|| (מה שנאכל עם הפת) — accompagnement *m* du pain

|| בהש — bagatelle *f*, amusette *f*
1. פָּרַץ (304) פ"י (הרס) — briser, fracturer, enfoncer
פָּרַץ דֶּרֶךְ — frayer un chemin
בהש פָּרַץ גָּדֵר — enfreindre la règle
|| פ"ע פָּרַץ לְדִירָה — cambrioler un logement
הַגְּדוּד פָּרַץ לָעִיר — la bataillon fit irruption dans la ville
(התפשט) — s'étendre, se répandre
(התפרץ) פָּרַץ בִּבְכִי — fondre en larmes
פָּרַץ בִּצְחוֹק — éclater de rire
פָּרְצָה דְּלֵקָה — un incendie s'est déclaré
|| נִפְרַץ (388) פ"ע — être brisé, être enfoncé
נִפְרְצָה הַדִּירָה — le logement a été cambriolé
(היה נפוץ) — se répandre, se propager
חָזוֹן נִפְרָץ — événement banal
בהש נִפְרַץ בַּעֲרָיוֹת — se livrer à la débauche
|| פֵּרֵץ (436) פ"י — briser, fracturer
|| הִתְפָּרֵץ (474) פ"י (חדר בכוח) — faire irruption
(התמרד) — s'insurger, se révolter
(התרתח) — éclater (de rage *etc*)
|| הִפְרִיץ (489) פ"י (הבקיע) — faire éclater
(הירבה) — agrandir, accroître
פ"ע (התחצף) — se dévergonder
2. פָּרַץ (304) פ"ע (ביקש) — supplier, implorer
פֶּרֶץ (166) ז — rupture *f*, brèche *f*
פֶּרֶץ־עָנָן — averse *f*
הַר־פְּרָצִים ז — volcan *m*
רוּחַ־פְּרָצִים נ — courant *m* d'air
עָמַד בַּפֶּרֶץ — se tenir sur la brèche, résister
פֶּרֶץ־מַיִם — jet *m* d'eau, eau jaillissante
|| בהש (אסון) — accident *m*, défaite *f*
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין צְוָחָה — tout est calme
פִּרְצָה (242) נ — brèche *f*, ouverture *f*
פִּרְצָה קוֹרֵאת לַגַּנָּב — l'occasion fait le larron
|| בהש (אסון) — accident *m*, malheur *m*
|| (מחדל) — lacune *f*, carence *f*
פַּרְצוּף (41) ז — visage *m*, figure *f*
גִּלָּה אֶת־פַּרְצוּפוֹ — montrer son vrai visage
|| עממי עָשָׂה פַּרְצוּפִים — faire des grimaces
|| חָכְמַת־הַפַּרְצוּף — physionomonie *f*

‖ (בהגרלה)	lot *m*
‖ (מענק)	prix *m*, récompense *f*
פְּרַס־עִדּוּד	prix d'encouragement
חֲלֻקַּת־פְּרָסִים נ	distribution *f* de prix
מָנֶה בֶּן־פְּרָס ← מָנֶה	
‖ (חצי־לחם)	demi-miche (de pain) *f*
כְּדֵי־אֲכִילַת־פְּרָס	le temps d'avaler une bouchée
פָּרַס ש״פ נ (מדינה)	la Perse
פָּרַס וּמָדַי	la Perse et la Médie
1. פָּרַס (304) פ״י (מתח)	étendre, étaler
פָּרַס מְצוּדָתוֹ	déployer son filet
פָּרַס סָדִין	étendre un drap
בהש פָּרַס בִּשְׁלוֹם־פ'	transmettre son salut à qn
‖ נִפְרַס (388) פ״ע	être étendu, être étalé
‖ פֵּרַס (436) פ״י	étendre, étaler
‖ הִתְפָּרֵס (474) פ״ע	s'étendre, se déployer
צבא	se déployer
2. פָּרַס (304) פ״י (חתך)	couper, trancher
פָּרַס פְּרוּסָה	couper une tranche (de pain)
‖ (חילק)	partager, attribuer
דת פָּרַס אֶת־שְׁמַע	réciter le *Chema* en alternance
‖ פ״ע (התקרב)	approcher, être imminent
בִּפְרֹס הֶחָג	à l'approche de la fête
בִּפְרֹס הַמִּלְחָמָה	à la veille de la guerre
3. [פרס] הִפְרִיס (498) פ״י	avoir des sabots (animal)
מַפְרִיס פַּרְסָה	muni de sabots
פָּרֹס (105, ר׳ פְּרָסִים, פַּרְסֵי־) ז (מסך)	rideau *m*
1. פֶּרֶס (176) ז עוף	vautour *m*, gypaète *m*
2. פֶּרֶס (176) ז (פרסה)	sabot *m*, griffe *f*
3. פֶּרֶס (—) ז (מסביב לקבר)	terrain *m*, enclos *m*
בֵּית־הַפְּרָס ז	parvis (autour d'une tombe) *m*
פַּרְסָה (ר׳ ־סוֹת) נ	farce *f*
1. פַּרְסָה (239) נ	sabot (d'animal) *m*
פַּרְסָה שְׁסוּעָה	sabot fendu
פַּרְסַת־בַּרְזֶל	fer *m* à cheval
‖ (כף־רגל)	plante *f* du pied

2. פַּרְסָה (ר׳ ־סָאוֹת) נ (מידת־אורך)	parasange (mesure de longueur) *f*
פִּרְסוּם (51) ז	publication *f*, publicité *f*
לֹא לְפִרְסוּם	confidentiel
‖ (מוניטין)	célébrité *f*
‖ (הודעה)	annonce *f*, promulgation *f*
יַלְקוּט־הַפִּרְסוּמִים ז	journal officiel
פִּרְסוּמָא (—) ז ארמית	publication *f*, publicité *f*
לְפִרְסוּמֵי נִסָּא	pour proclamer le miracle
פִּרְסוּמַאי (ר׳ ־מָאִים) ז	agent *m* de publicité
פִּרְסוּמִי, ־מִית ת	publicitaire
פַּרְסִי, ־סִית ת	perse, persan
גיאוגר הַמִּפְרָץ הַפַּרְסִי	le Golfe Persique
פִּרְסֵם (459) פ״י	publier, annoncer, promulguer
‖ הִתְפַּרְסֵם (493) פ״ע	être diffusé, être publié
(קנה לו שם)	devenir célèbre
פִּרְסֹמֶת (256) נ	publicité *f*, réclame *f*
פַּרְסָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת (בהמה)	ongulé
‖ בהש (אדם)	coureur *n*, vadrouilleur *n*
פֶּרְסְפֶּקְטִיבָה (—) נ	perspective *f*
פַּרְסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת	aux larges sabots
1. פָּרַע (332) פ״י (הפר)	troubler, déranger
פָּרַע סֵדֶר	troubler l'ordre
פָּרַע מוּסָר	enfreindre la morale
פָּרַע רֹאשׁ או שֵׂעָר	écheveler
‖ (גרם שיתפרע)	débaucher
‖ פ״ע (השתולל)	se déchaîner
בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת	quand le désordre règne
פָּרַע בְּ־	organiser des émeutes contre
פּוֹרְעִים ז״ר	émeutiers *mpl*, agitateurs *mpl*
‖ נִפְרַע (402) פ״ע	se dévergonder, se dissiper
‖ הִתְפָּרַע (476) פ״ע	se déchaîner, devenir turbulent, chahuter
‖ הִפְרִיעַ (504) פ״י	déranger
אַל תַּפְרִיעַ אוֹתִי!	ne me dérange pas!
בְּאֵין מַפְרִיעַ	sans être dérangé
2. פָּרַע (332) פ״י (שילם)	payer, régler
פָּרַע חוֹבוֹ	acquitter sa dette
פָּרַע מִן־	punir, prendre sa revanche de
‖ נִפְרַע (402) פ״ע	être payé, être acquitté
נִפְרַע מִפּ׳	se venger de qn

|| נִפְרַשׂ (388) פ"ע — être tendu, être étendu
(התפזר) — se disperser
|| פֵּרַשׂ (436) פ"י — tendre, étendre, déployer
(הושיט) — tendre (la main)
(פיזר) — disperser
|| הִתְפָּרֵשׂ (474) פ"ע — se déployer, s'égailler
2. פָּרַשׁ (304) פ"י (חתך) — couper, trancher
1. פָּרַשׁ (304) פ"י (גילה) — éclaircir, révéler
|| נִפְרַשׁ (388) פ"ע — être éclairci, être révélé
|| פֵּרֵשׁ (436) פ"י — dire explicitement
פֵּרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁם — prononcer le nom de Dieu
סָתַם וְלֹא פֵּרֵשׁ — rester dans le vague
(הסביר) — expliquer, commenter
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ"ע — être expliqué *ou* explicité
2. פָּרַשׁ (304) פ"ע (נפרד) — se séparer, quitter
פָּרַשׁ מֵעֲבוֹדָה — quitter un travail
פָּרַשׁ לְקִצְבָּה — prendre sa retraite
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר — ne te désolidarise pas de la communauté
|| נִפְרַשׁ (388) פ"ע — se séparer
(פוזר) — être dispersé
|| פֵּרַשׁ (436) פ"ע — se séparer, s'éloigner
פֵּרַשׁ לְקֶרֶן־זָוִית — se retirer dans son coin
(נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פ"י (הפריד) — séparer
|| הִתְפָּרֵשׁ (474) פ"ע — se séparer, s'isoler
|| הִפְרִישׁ (498) פ"י — mettre à part, prélever
הִפְרִישׁ מַעֲשֵׂר — prélever la dîme
(הפריד) — séparer, éloigner
הִפְרִישׁ עַצְמוֹ מִן־ — se détourner de
רפא — sécréter
פ"ע (נסע בים) — partir (par mer), s'embarquer
פָּרָשׁ (100) ז °(סוס) — cheval *m*
|| (רוכב על־סוס) — cavalier *m*, chevalier *m*
פֶּרֶשׁ (166, בלי ר') ז — excrément *m*, crotte *f*
פַּרְשֶׁגֶן ← פַּתְשֶׁגֶן
°פַּרְשְׁדוֹן (21) ז (שופטים ג' כ"ב) — portière *f*
|| (לפי פירוש אחר) — contenu *m* des intestins
פָּרָשָׁה (222, ר' ־שׁוֹת או ־שִׁיּוֹת) נ (קטע) — section *f*
פָּרָשַׁת־הַשָּׁבוּעַ — section hebdomadaire (du Pentateuque)
עֵרוּב־פָּרָשִׁיּוֹת ז — pêle-mêle *m*, confusion *f*
|| (מעשה) — affaire *f*, épisode *m*, péripétie *f*
פָּרָשַׁת־דְּרֵיפוּס — l'affaire Dreyfus
פָּרָשַׁת־רִגּוּל — affaire d'espionnage
|| (התפצלות) — bifurcation *f*
פָּרָשַׁת־דְּרָכִים — carrefour *m*, croisée *f* des chemins
פָּרָשַׁת־הַמַּיִם — ligne *f* de partage des eaux
בהש פָּרָשַׁת־הָעִבּוּר — moment *m* critique
פָּרָשׁוּת (—) נ — équitation *f*
°פַּרְשֵׁז (—) פ"י (איוב כ"ו ט') — étendre, déployer
פַּרְשָׁן (97) ז — commentateur *m*
פַּרְשָׁן מְדִינִי — commentateur politique
פַּרְשָׁנוּת (46) נ — exégèse *f*, herméneutique *f*
פַּרְשָׁנִי, ־נִית ת — exégétique
פְּרָת ש"פ ז (נהר) — l'Euphrate *m*
[פרת] הִתְפָּרֵת (474 ת) פ"ע — se ramifier
פֹּרָת (—) נ — arbre *m* fertile
°בֵּן פֹּרָת — rameau *m* fertile
בהש — beau garçon, éphèbe *m*
פְּרָתָא ← פּוּרְתָא
פַּרְתְּם (ר' ־תְּמִים) ז — noble (en Perse antique) *m*
°פַּשׂ (—) ז (איוב ל"ה ט"ו) — multitude *f*
פַּשׁ ← .2.1 [פוש]
פָּשָׂה (342) פ"ע — s'étendre, se propager
פְּשׁוּט (41) ז — sens littéral *ou* obvie
פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ — à la lettre, littéralement
פְּשׁוּטוֹ שֶׁל־דָּבָר — en un mot, bref
אֵין מִקְרָא יוֹצֵא מִידֵי־פְשׁוּטוֹ — le sens littéral garde toujours ses droits
פָּשׁוּט, פְּשׁוּטָה ת — simple, facile
אִישׁ פָּשׁוּט — homme *m* simple
פְּשׁוּטֵי־הָעָם — les gens simples
שָׁנָה פְּשׁוּטָה — année normale (non embolismique)
דקדוק הֲבָרָה פְּשׁוּטָה — syllabe ouverte
מתמט שֶׁבֶר פָּשׁוּט — fraction *f* simple
|| (ישר) דֶּרֶךְ פְּשׁוּטָה — chemin droit
אוֹת פְּשׁוּטָה (ך, ן, ף, ץ) — lettre finale
|| (מושט) יְמִינוֹ פְּשׁוּטָה — sa main est tendue
פִּשּׁוּט (51) ז — simplification *f*

פַּרְצוּפִי, ־פִּית ת — physionomique
דּוּ־פַּרְצוּפִי — hypocrite
פַּרְצוּפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — physionomie *f*
דּוּ־פַּרְצוּפִיּוּת — hypocrisie *f*
פַּרְצָנִי, ־נִית ת — impulsif
פָּרַק (304) פ״י — décharger
פָּרַק עֹל — secouer le joug
(היציל) — délivrer, sauver
|| נִפְרַק (388) פ״ע — être déchargé, être enlevé
(איבר) — se déboîter, être luxé
|| פֵּרֵק (436) פ״י (מיטען) — décharger, enlever
פֵּרֵק נֶשֶׁק מִפְּ׳ — désarmer qn
(הפריד לחלקים) — démonter, défaire
פֵּרֵק אֱגוֹזִים — casser des noix
פֵּרֵק אֹהֶל — plier une tente
פֵּרֵק מַחֲנֶה — lever un camp
פֵּרֵק מְכוֹנָה — démonter une machine
פֵּרֵק חֶבְרָה — dissoudre *ou* liquider une société
(שיבר) — briser, rompre
בהש פֵּרֵק קֻשְׁיָה — résoudre une difficulté
מתמט פֵּרֵק מִסְפָּר לְגוֹרְמָיו — décomposer un nombre en facteurs premiers
|| הִתְפָּרֵק (474) פ״ע — se défaire, se débarrasser
הִתְפָּרֵק מִנִּשְׁקוֹ — déposer les armes
בהש הִתְפָּרֵק יֵינוֹ מֵעָלָיו — se dégriser, dessoûler
הִתְפָּרֵק מִן־הַמְּתִיחוּת — se détendre
(נפרד לחלקיו) — se démonter, se décomposer
הַמְּכוֹנָה הִתְפָּרְקָה — la machine se désagrégea
פֶּרֶק (166) ז — chapitre *m*
רָאשֵׁי־פְּרָקִים ז״ר — résumé *m*, sommaire *m*
פִּרְקֵי־אָבוֹת — Maximes *fpl* des Anciens
יוֹדֵעַ פֶּרֶק — bien informé, compétent
יֵשׁ לְלַמְּדוֹ פֶּרֶק — il faut lui donner une leçon
|| אנטום — articulation *f*
|| צמח — entre-noeud *m*
|| (בכלי) — pièce *f*, élément (d'un ustensile) *m*
|| (תקופה) — période *f*, époque *f*, saison *f*
פִּרְקֵי־הַשָּׁנָה — les saisons
לִפְרָקִים — quelquefois, parfois

הִגִּיעַ לְפִרְקוֹ — atteindre l'âge de la puberté
פִּרְקוֹ נָאֶה — sa réputation est sans tache
|| (פרשת־דרכים) — croisée (des chemins) *f*, carrefour *m*
עָמַד עַל־הַפֶּרֶק — être à l'ordre du jour
יָרַד מִן־הַפֶּרֶק — être classé (affaire), être rayé de l'ordre du jour
|| °(הפקרות) — anarchie *f*, désordre *m*
פִּרְקֵד (459) פ״י — coucher sur le dos
|| הִתְפַּרְקֵד (493) פ״ע — se coucher sur le dos
פְּרַקְדָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ת — couché sur le dos
פַּרְקְדָן (—) ז צמח — gesse *f*
פִּרְקוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז — rachat *m*
פִּרְקוֹן (1) ז — exutoire *m*
פְּרַקְטִי, ־טִית ת — pratique
פְּרַקְלִיט (1) ז — avocat *m*, avoué *m*, procureur *m*
פְּרַקְלִיט־הַמְּדִינָה — avocat *ou* procureur général
פְּרַקְלִיטוּת (48) נ — magistrature *f*, profession *f* d'avocat
פְּרַקְמַטְיָה (—) נ — commerce *m*, marchandise *f*
פֻּרְקָן (97) ז (הצלה) — délivrance *f*, salut *m*
|| (התפרקות) — détente *f*
נָתַן פֻּרְקָן לְ־ — donner libre cours à
פַּרְקָן (91) ז צמח — salicorne *f*
פִּרְקֵן (459 ג) פ״י — détendre, relaxer
|| הִתְפַּרְקֵן (493 ג) פ״ע — se détendre, se relaxer
[פרר] פּוֹרֵר (454) או פֵּרֵר (436) פ״י — secouer, démolir
(ריסק) — effriter, émietter
|| הִתְפּוֹרֵר (487) או הִתְפָּרֵר (474) פ״ע — se briser
(התרסק) — s'effriter, s'émietter
|| הֵפֵר (527) פ״י — annuler, rompre, violer
הֵפֵר הֶסְכֵּם — violer un accord
פֵּרֶר (—) ז — effritement *m*, miettes *fpl*
1. פָּרַשׂ (304) פ״י (מתח) — tendre, étendre
פָּרַשׂ רֶשֶׁת — tendre un filet
פָּרַשׂ כְּנָפָיו עַל־ — couvrir de ses ailes
פָּרַשׂ כַּפָּיו אֶל־ — lever les mains vers (prière)
פָּרַשׂ כַּפּוֹ לְ־ — tendre la main à
פָּרַשׂ יָדוֹ עַל־ — mettre la main sur
פָּרַשׂ שָׁלוֹם לְ־ — transmettre ses salutations à

פְּשִׂיקָה (201) נ	écarquillement *m*, ouverture *f*
פְּשִׂיקַת־שְׂפָתַיִם	bavardage *m*
פְּשִׁירָה (201)	attiédissement *m*
פָּשַׁל (304) פ״י	accrocher, suspendre
‖ נִפְשַׁל (388) פ״ע	être rabattu, être retroussé
‖ הִתְפַּשֵּׁל (467) פ״ע	se rabattre, se retrousser
‖ הִפְשִׁיל (498) פ״י	accrocher, suspendre
הִפְשִׁיל מֵאֲחוֹרָיו	laisser pendre derrière son dos
בהש הִפְשִׁיל דְּבָרִים לַאֲחוֹרָיו	fermer les yeux sur qch
(קיפל)	relever, replier, retrousser
הִפְשִׁיל שַׁרְווּלָיו	retrousser ses manches
בהש הִפְשִׁיל עֵינָיו	lever les yeux
הִפְשִׁיל רַגְלָיו	se mettre en route
פַּשְׁלָה (201) נ	fiasco *m*, bourde *f*
פָּשַׂע (332) פ״ע	marcher, fouler
פֶּשַׂע (179) ז (צעד)	pas *m*
כְּפֶשַׂע בֵּינוֹ וּבֵין־	il n'y a qu'un pas entre lui et
פָּשַׁע (332) פ״ע (חטא)	pécher, trahir, être infidèle
‖ °(מרד)	se soulever, se révolter
‖ (התרשל)	être négligent, être indifférent
‖ נִפְשַׁע (402) פ״ע	se rendre coupable
‖ הִפְשִׁיעַ (504) פ״י	inciter au crime
(האשים)	accuser, incriminer
פֶּשַׁע (179) ז	crime *m*
‖ (רשלנות)	négligence *f*
פִּשְׁעִי, ־עִית ת	criminel
פִּשְׁפּוּשׁ (51) ז	fouille *f*, investigation *f*
פִּשְׁפָּשׁ (91) ז	portillon *m*, guichet *m*
פִּשְׁפֵּשׁ (122) ז חרק	punaise *f*
פִּשְׁפֵּשׁ (457) פ״ע	fouiller, scruter
פִּשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו	faire son examen de conscience
פִּשְׁפְּשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite punaise
פָּשַׂק (304) פ״י	ouvrir largement, écarter
פָּשַׂק שְׂפָתַיִם	bavarder, papoter
‖ נִפְשַׂק (388) פ״ע	s'ouvrir, s'écarquiller
‖ פִּשֵּׂק (433) פ״י	écarquiller
פִּשֵּׂק רַגְלָיו	écarter les jambes
‖ הִתְפַּשֵּׂק (467) פ״ע	se déployer, s'épanouir
‖ הִפְשִׂיק (498) פ״י	écarquiller, écarter
פָּשַׁר (304) פ״ע (נמס)	fondre (neige)
‖ (היה פושר)	être tiède, se dégeler
‖ פ״י (פתר)	expliquer, interpréter
‖ נִפְשַׁר (388) פ״ע (נמס)	fondre (neige)
(נהיה פושר)	tiédir, devenir tiède
(נפתר)	être élucidé
‖ פִּשֵּׁר (433) פ״י (תיווך)	concilier
(יישר) פִּשֵּׁר קְמָטִים	lisser des plis
(פתר)	expliquer, interpréter
‖ הִתְפַּשֵּׁר (467) פ״ע (בא לידי־פשרה)	transiger
(נעשה פושר)	tiédir, devenir tiède
‖ הִפְשִׁיר (498) פ״י (המס)	faire fondre
(עשה לפושר)	attiédir, rendre tiède
‖ פ״ע (נמס)	fondre (neige)
פֵּשֶׁר (182) ז	explication *f*, commentaire *m*
פְּשָׁרָה (212) נ	conciliation *f*, compromis *m*
בָּאוּ לִידֵי־פְּשָׁרָה	s'arranger à l'amiable
פִּשְׁרוֹן (21) ז	solution *f*, explication *f*
פַּשְׁרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	conciliateur *n*
פַּשְׁרָנוּת (46) נ	conciliation *f*, attitude conciliante
פַּשְׁרָנִי, ־נִית ת	conciliant, accommodant
פָּשֹׁת, פְּשֻׁתָּה ת	de lin, blond
פִּשְׁתָּה (205) נ או °פֵּשֶׁת (165, בלי ר׳) ז צמח	lin *m*
פִּשְׁתָּן (97, בלי ר׳) ז	lin *m*, toile *f*
‖ פִּשְׁתַּן־אֲדָמָה	asbeste *m*, amiante *m*
פִּשְׁתָּנִי, ־נִית ת	blond
פִּשְׁתָּנִית (17) נ צמח	linaire *f*
פַּת (55) נ (פרוסת־לחם)	morceau *m* de pain
‖ (ארוחה) פַּת־שַׁחֲרִית	petit déjeuner
פַּת־מִנְחָה	goûter *m*
פַּת־עַרְבִית	dîner *m*
‖ (פירור) פִּתִּים	petits morceaux
‖ פַּת־בַּג ← בַּג	
פֹּת (143, בלי ר׳) נ אנטום	vulve *f*
פִּתְאוֹם או ־אֹם תה״פ	subitement, tout à coup
פִּתְאוֹמִי, ־מִית ת	soudain, subit
פִּתְאוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	soudaineté *f*

‖ (שיטוח) extension *f*, allongement *m*
פשוט־ידים action *f* d'étendre les mains
פשוק (51) ז écarquillement *m*
פשוק־רגלים écartement *m* des jambes
פשור (51) ז conciliation *f*, compromis *m*
‖ (הסבר) interprétation *f*
‖ (הפשרה) tiédissement *m*
פשוש (ר' פשושים או ־שות) ז עוף fauvette *f*
פשח (332) פ"י fendre, déchirer
‖ נפשח (388) פ"ע se fendre, se déchirer
‖ פשח (439) פ"י fendre, écraser
‖ התפשח (477) פ"ע éclater, se rompre
פשט (88) ז sens littéral *ou* obvie
פשט (304) פ"י (הסיר) ôter, retirer
פשט בגדיו se déshabiller
פשט מעילו enlever son manteau
פשט עור écorcher
בהש פשט עור־לקוחותיו écorcher ses clients
פשט צורה ולבש צורה changer de forme
‖ (הושיט) tendre, étendre, allonger
פשט ידו tendre la main
פשט יד mendier
בהש פשט את־הרגל faire faillite
‖ (יישר) redresser
‖ פ"ע (נפוץ) se répandre
פשטה הידיעה la nouvelle se répandit
צבא האויב פשט על־העיר l'ennemi a envahi la ville
‖ נפשט (388) פ"ע (הוסר) être ôté, être déshabillé
(הושט) être tendu, être allongé
‖ פשט (433) פ"י simplifier
°(הסיר בגדים מעל־) déshabiller, dépouiller
(יישר) פשט קמטים lisser des plis
(הושיט) tendre (la main)
‖ התפשט (467) פ"ע (הסיר בגדיו) se déshabiller
(נפוץ) s'étendre, se répandre
התפשט המנהג la coutume s'est répandue
פיס se dilater
(התיישר) devenir lisse
‖ הפשיט (489) פ"י (הסיר בגדים) déshabiller
(הסיר עור) écorcher, dépouiller
(הושיט) tendre, étendre, allonger
(הפך למופשט) rendre abstrait
פשט (166) ז (דרך פשוטה) cours normal
פשטי־נהר cours d'un fleuve
‖ פשט־יד action *f* de tendre la main
פשטא (—) ז *pachta* (neume) *m*
פשטות (45) נ simplicité *f*
פשטידה (201) נ מטבח pâté *m*
פשטן (97) ז simplificateur *m*, ingénu *m*
‖ (מבאר לפי־הפשט) commentateur littéral
פשטנות (46) נ simplicité *f*, franchise *f*
‖ (שיטחיות) attitude *f* simpliste
פשטני, ־נית ת simple, franc, sans malice
‖ (שיטחי) simpliste, superficiel
פשיון (21, בלי ר') ז extension *f*, propagation *f*
פשיחה (201) נ fissure *f*, cassure *f*
פשיט, פשיטה ת simplifiable
פשיט, ־טה ת extensif
1. **פשיטא** תה"פ ארמית évidemment, bien entendu
2. **פשיטא** (ר' ־טי) נ ארמית (מטבע) petite monnaie
פשיטי דספרא honoraires *mpl* d'écrivain
פשיטה (201) נ (הסרה) enlèvement *m*, dépouillement *m*
פשיטת־עור écorchement *m*
בהש פשיטת־עור exploitation (des clients) *f*
‖ (הושטה) extension *f*, allongement *m*
פשיטת־יד mendicité *f*
בהש פשיטת־רגל faillite *f*
‖ צבא coup *m* de main, raid *m*
פשיטת־משטרה rafle *f*, descente *f* de police
פשיטת־בז razzia *f*
פשיטות (—) נ simplicité *f*
בפשיטות simplement
פשיטות (48) נ extension *f*
פשיטתא (—) נ *Pechitta* (traduction syriaque de la Bible) *f*
פשיעה (201) נ (רשלנות) négligence *f*
‖ (עשיית־פשעים) criminalité *f*

ספורט בְּעִיטַת־פְּתִיחָה נ	coup *m* d'envoi
‖ (מבוא)	introduction *f*, ouverture
פְּתִיחוּת (48) נ	ouverture (disposition d'esprit) *f*
פְּתִיחְתָּא (ר׳ ־תּוֹת) נ ארמית	introduction *f*, préambule *m*
פְּתִיכָה (201) נ	mélange (de couleurs) *m*
פְּתִיל (1) ז	fil *m*, cordon *m*
בהש פְּתִיל־הַחַיִּים	le fil de la vie
‖ צבא (של־מוקש)	mèche *f*
פָּתִיל, פְּתִילָה ת	attaché par un fil, bien fermé
פְּתִילָה (201) נ (שזירה)	tressage *m*
‖ (חוט)	mèche *f*
‖ רפא	suppositoire *m*
‖ צמח פְּתִילַת־הַמִּדְבָּר	molène *f*, bouillon-blanc *m*
פְּתִילוֹן (1) ז	marqueur *m*, crayon-feutre *m*
פְּתִילִיָּה (202) נ	réchaud *m* à mèche
פִּתִּים ← פַּת	
פְּתַיִן (15) ז	traverse *f*, poutre *f*
פַּתְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	séducteur *n*
פְּתִיעָה (201) נ	surprise *f*
פָּתִיר, פְּתִירָה ת	soluble (problème)
פְּתִירָה (201) נ	solution (d'un problème) *f*
פְּתִית (15) ז	miette *f*
‖ מטבח פְּתִיתִים	flocons *mpl*, gruau *m*
‖ (אטריות)	perles *fpl*
פְּתִיתָה (201) נ	émiettement *m*
פָּתַךְ (302) פ״י	mélanger
‖ נִפְתַּךְ (389) פ״ע	être mélangé
‖ פִּתֵּךְ (433) פ״י	mélanger
פָּתַל (302) פ״י (שזר)	tresser, entrelacer
(עיקם)	tordre
‖ נִפְתַּל (389) פ״ע (נשזר)	être tressé
(נאבק)	lutter
(סילף)	être tortueux, être pervers
‖ פִּתֵּל (433) פ״י	tordre, entortiller
בהש פִּתֵּל אֶת־דַּעַת־פ׳	tourner la tête à qn
‖ הִתְפַּתֵּל (467) פ״ע	se tordre, se tortiller
הַכְּבִישׁ מִתְפַּתֵּל	la route serpente
הִתְפַּתֵּל מִכְּאֵב	se tordre de douleur
בהש (הסתבך)	se débattre, se démener
(התנהג בעיקשות)	être tortueux *ou* pervers
פֶּתֶל (166) ז	spirille (bactérie) *m*
פַּתְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme tortueux
פַּתְלָנוּת (46) נ	tortuosité *f*
פַּתֶּלֶת (—) נ רפא	spirillose *f*
פְּתַלְתֹּל, ־תֹּלָה ת	tortueux, sinueux
בהש (אדם)	tortueux, pervers, versatile
‖ פְּתַלְתֻּלִּים ז״ר	détours *mpl*, méandres *mpl*
‖ פְּתַלְתֻּלּוֹת תה״פ	tortueusement
פְּתַלְתֻּלוּת (47) נ	tortuosité *f*
פְּתַלְתְּלָן (ר׳ ־נִים) ז	homme tortueux
פְּתַלְתֹּלֶת (256) נ	labyrinthe *m*, confusion *f*
פֶּתֶן (166) ז זואול	naja *m*, serpent *m* à lunettes
רֹאשׁ־פְּתָנִים ז	venin *m* d'aspics
[פתע] **נִפְתַּע** (401) פ״ע	être surpris
‖ הִפְתִּיעַ (505) פ״י	surprendre
בְּמַפְתִּיעַ	à l'improviste, inopinément
פֶּתַע תה״פ	soudain, tout à coup
בְּפֶתַע (או לְפֶתַע) פִּתְאֹם	soudain, subitement
צבא הַתְקָפַת־פֶּתַע	attaque *f* par surprise
פִּתְעִי, ־עִית ת	subit, imprévu
פְּתַפּוּת (51) ז	effritement *m*, émiettement *m*
בהש פְּתַפּוּתֵי־בֵיצִים	balivernes *fpl*
פִּתְפֵּת (457 ת) פ״י	effriter, émietter
‖ הִתְפַּתְפֵּת (491 ת) פ״ע	s'effriter, s'émietter
1. **פָּתַק** (302) פ״י (פרץ)	déboucher, ouvrir
‖ נִפְתַּק (389) פ״ע	être débouché
‖ פִּתֵּק (433) פ״י	déboucher, ouvrir
2. **פִּתֵּק** (433) פ״י (רשם)	mettre sur fiches, ficher
פֶּתֶק (166) או **פֶּתֶק** (88) ז	billet *m*, bout *m* de papier
פִּתְקָה (207, ר׳ ־קָאוֹת, ־קוֹת־) נ	fiche *f*, étiquette *f*
פָּתַר (302) פ״י	interpréter, résoudre
פָּתַר חִידָה	trouver le mot de l'énigme
פָּתַר חֲלוֹם	interpréter un rêve
מתמט פָּתַר מִשְׁוָאָה	résoudre une équation
‖ נִפְתַּר (389) פ״ע	être interprété, être résolu
פֵּתֶר (182) ז	commentaire *m*, explication *f*
פִּתְרוֹן (21, ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	interprétation *f*, solution *f*

פִּתְאִי (62) ז	séducteur *m*
פְּתָאִים ← פֶּתִי	
פִּתְבַּג ← בַּג	
פִּתְגָּם (91) ז °(צו)	édit *m*, decret *m*
‖ (מימרה)	maxime *f*, proverbe *m*, adage *m*
פִּתְגֵּם (457) פ"י	composer des proverbes
פִּתְגָּמוֹן (30) ז	recueil *m* de proverbes
פִּתְגָּמִי, ־מִית ת	proverbial, sentencieux
1. פָּתָה (352) פ"ע (היה תמים)	être naïf *ou* imprudent
‖ נִפְתָּה (408) פ"ע	se laisser séduire
‖ פִּתָּה (447) פ"י	séduire, persuader
‖ הִתְפַּתָּה (480) פ"ע	se laisser persuader
2. פָּתָה (352) פ"י (הרחיב)	ouvrir, élargir
פָּתָה שְׂפָתָיו	ouvrir la bouche, bavarder
‖ הִפְתָּה (508) פ"י	élargir, agrandir
פִּתָּה (208) נ	galette *f*, pain plat
פָּתוּחַ, פְּתוּחָה ת	ouvert
‖ דקדוק	vocalisé d'un *a* bref
פִּתּוּחַ (9) ז	développement *m*
עָרֵי־פִּתּוּחַ נ"ר	villes *fpl* de développement
‖ (בצילום)	développement
‖ (חריתה)	gravure *f*
פָּתוּי, פְּתוּיָה ת	plat, aplati
פִּתּוּי (51) ז	tentation *f*, séduction *f*, appât *m*
פִּתּוּךְ (51) ז	mélange (de couleurs) *m*
פָּתוּל, פְּתוּלָה ת	attaché avec un fil
פִּתּוּל (51) ז	torsion *f*, sinuosité *f*
פִּתּוּלֵי־נָהָר	méandres *mpl* d'un fleuve
פִּתּוּלֵי־כְבִישׁ	lacets *mpl* d'une route
‖ בהש (עיקשות)	tortuosité *f*, perversité *f*
פָּתוֹלוֹגִי, ־גִית ת	pathologique
פָּתוֹלוֹגְיָה (—) נ	pathologie *f*
פְּתוֹלְנִי, ־נִית ת	sinueux, tortueux
פִּתּוּר (21) ז	solution *f*, interprétation *f*
פְּתוֹת (30, ר' פְּתוֹתִים, פְּתוֹתֵי־) ז	miette *f*, bribe *f*
פְּתוֹתֵי־שֶׁלֶג	flocons *mpl* de neige
פָּתַח (330) פ"י	ouvrir
‖ (התחיל)	commencer
פָּתַח יְשִׁיבָה	ouvrir une séance
צבא פָּתַח בְּאֵשׁ	ouvrir le feu

‖ נִפְתַּח (401) פ"ע	s'ouvrir, être ouvert
(הוחל)	être commencé, s'ouvrir
‖ פִּתַּח (439) פ"י (התיר)	défaire, délier
פִּתַּח סוּסוֹ	dessangler son cheval
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ	il y a loin de la coupe aux lèvres
(טיפח)	développer, épanouir
פִּתַּח כִּשָּׁרוֹן	développer un talent
(חרת)	graver
(בצילום)	développer
‖ הִתְפַּתֵּחַ (477) פ"ע (השתחרר)	se libérer
(נפתח)	s'ouvrir, se défaire
(נעשה פיקח)	recouvrer la vue
(התקדם)	se développer
פֶּתַח (179) ז	ouverture *f*, entrée *f*, orifice *m*
חָזַר עַל־הַפְּתָחִים	mendier
פֶּתַח־דָּבָר	avant-propos *m*, préambule *m*
פִּתְחֵי־פֶה	lèvres *fpl*
פֶּתַח־חֲרָטָה	motif *m* de repentir
° פֶּתַח־עֵינַיִם	place publique
1. פַּתָּח (90) ז	graveur *m*
2. פַּתָּח (90) ז (גם נ) דקדוק	*patah* (*a* bref) *m*
פַּתָּח גְּנוּבָה	*a* furtif
פִּתֵּחַ, פִּתַּחַת (ר' פִּתְּחִים, ־חוֹת)	clairvoyant
פִּתְחָה (242) נ גיאוגר	trouée *f*
פִּתְחוֹן (ר' ־נוֹת) ז	ouverture *f*
פִּתְחוֹן־פֶּה	excuse *f*, prétexte *m*
פֶּתִי (5, בלי ר') ז	candeur *f*, naïveté *f*, sottise *f*
פֶּתִי (ר' פְּתָאִים או ־יִים) ז	sot *m*, niais *m*
פְּתִיגִיל (—) ז	robe *f* d'apparat
פְּתַיָּה (ר' ־יּוֹת) נ	sotte *f*, niaise *f*
פִּתְיוֹן (38, ר' פִּתְיוֹנִים) ז	appât *m*, leurre *m*
פִּתְיוֹן־קוֹל	appeau *m*
פְּתַיּוּת (47, בלי ר') נ	sottise *f*, naïveté *f*
פְּתִיחַ (פְּתִיחַ־, בלי ר') ז חקל	premier labour
‖ עיתונות	préambule *m*, chapeau (d'un article) *m*
פָּתִיחַ, פְּתִיחָה ת	facile à ouvrir
‖ °פְּתִיחוֹת (תהלים נ"ה כ"ב)	épées dégainées
פְּתִיחָה (201) נ	ouverture *f*
‖ (התחלה)	commencement *m*, début *m*

צ

צ (צָדִי) *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| צ' [valeur numérique:] 90
1. °צֹא (–) ז excrément *m*, ordure *f*
2. צֵא, צְאִי, צְאוּ, צֶאינָה ← יָצָא
צֹאָה (229) נ excrément *m*
צֵאָה (450) פ"י salir, souiller
צָאוּי, צְאוּיָה ת sale, souillé
צֵאוּי (49) ז souillure *f*
1. צֶאֱל (ר' צֶאֱלִים) ז צמח jujubier *m*
2. צֶאֱל (ר' צֶאֱלִים) ז (צל) ombre *f*
צַאֲלִי, -לִית ת ombragé
צֹאן (21, בלי ר') נ menu bétail
כְּצֹאן־טִבְחָה comme le bétail destiné à l'abattoir
צֹאן־אָדָם troupeau humain
בהש צֹאן־קָדָשִׁים troupeau sacré (écoliers)
צֹאן־מַרְעִיתוֹ ses ouailles *fpl*
נִכְסֵי־צֹאן־בַּרְזֶל biens *mpl* inaliénables
צֹאנֶה או צֹנֶה (ר' -נִים) ז menu bétail
צֶאֱצָא (87) ז rejeton *m*, descendant *m*
צֵאת ← יָצָא
1. צָב (98) ז זואול tortue *f*
2. צָב (98) ז (עגלה) chariot bâché
צָבָא (110) ז armée *f*
צְבָא־הֲגַנָּה armée défensive
צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל (=צַהַ"ל) l'armée israélienne
צְבָא־מִלּוּאִים armée de réserve
צְבָא־קֶבַע armée active
אִישׁ־צָבָא ז militaire *m*, soldat *m*
גִּיל־צָבָא ז âge *m* du service militaire

יוֹצֵא־צָבָא ז personne *f* mobilisable
שַׂר־צָבָא ז chef *m* militaire, capitaine *m*
|| בהש צְבָא־הַשָּׁמַיִם les légions *fpl* célestes
אֱלֹהֵי־הַצְּבָאוֹת Dieu *m* des créatures
|| (שפע) abondance *f*, cortège *m*, foule *f*
צְבָא־רַעְיוֹנוֹת une foule d'idées
|| (תקופת־שרות) temps *m* de service
°מָלְאָה צְבָאָהּ sa corvée est purgée
צָבָא (339) פ"ע (התאסף) s'assembler, s'attrouper
צָבָא עַל־ assiéger, attaquer
(שרת) servir (dans l'armée *etc*)
|| נִצְבָּא (404, עת' יִצָּבֵא) פ"ע s'assembler
|| הִצְבִּיא (507) פ"י (אסף) rassembler, enrôler
(פיקד) recruter, mobiliser, commander
1. צְבָאוֹת ← צָבָא
2. צְבָאוֹת ← 1. צְבִיָּה
צְבָאִי, -אִית ת militaire
בֵּית־דִּין צְבָאִי tribunal militaire, cour martiale
דֹּאַר צְבָאִי secteur postal
כַּתָּב צְבָאִי correspondant *m* de guerre
נִסְפָּח צְבָאִי attaché *m* militaire
רַב צְבָאִי aumônier *m* militaire (juif)
שׁוֹטֵר צְבָאִי gendarme *m*
מִשְׁטָרָה צְבָאִית gendarmerie *f*
צְבָאִיּוּת (47, בלי ר') נ allure *f* militaire
צְבָאִים, צְבָאִים ← 1. צְבִי
צְבָאָנוּת (46) נ militarisme *m*
צְבָאָנִי, -נִית ת militariste
1. צָבָה (347) פ"ע (תפח) s'enfler, se gonfler
|| נִצְבָּה (408) פ"ע s'enfler, se gonfler

לֵאלֹהִים פִּתְרוֹנִים | Dieu possède les clés | פָּתַת (302 ת) פ״י r

פַּתְשֶׁגֶן או פַּרְשֶׁגֶן (—) ז | copie *f*, extrait *m* | ‖ פּוֹתֵת (454 ת) או פִּתֵּת (433 ת) פ״י

חַד־צִבְעוֹנִי	monochromatique
‖ צִבְעוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז צמח	tulipe *f*
צִבְעוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	bigarrure *f*, coloration *f*
צַבָּעוּת (46) נ	peinture *f* en bâtiment
(של־בגדים)	teinturerie *f*
צִבְעָן (97) ז	pigment *m*
צָבַר (303) פ״י	amasser, entasser, accumuler
‖ נִצְבַּר (389) פ״ע	être amassé, être entassé
‖ צִבֵּר (432) פ״י	amasser, entasser
‖ הִצְטַבֵּר (469) פ״ע	s'accumuler, s'entasser
רִבִּית מִצְטַבֶּרֶת	intérêt composé
‖ הִצְבִּיר (499) פ״י	amasser, rassembler
צַבָּר (105) או צֶבֶר (90) ז צמח	cactus *m*
‖ בהש צַבָּר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש	*sabra* (enfant né en Israël)
צֶבֶר (166) ז	tas *m*, monceau *m*
‖ צמח	sore *m*
צִבֹּר (191) ז	tas *m*, amas *m*
מסחר בְּצִבֹּר	en vrac
צַבָּרוּת (46) נ עממי	caractère *m* de *sabra*
צַבָּרִי, ־רִית ת עממי	de *sabra*
צְבֹרֶת (256) נ	entassement *m*
אֳנִיַּת־צְבֹרֶת נ	cargo *m*
בִּצְבֹרֶת	en vrac
צְבָת (88, ר׳ צְבָתוֹת או ־תִים) נ	tenailles *fpl*, pince *f*
צְבַת־חִתּוּךְ	pince coupante
צָבַת (303 ת) פ״י	serrer avec des tenailles
(תלש)	arracher
‖ נִצְבַּת (389 ת) פ״ע	être serré, être pincé
‖ צִבֵּת (432 ת) פ״י	serrer, empoigner
חקל	labourer transversalement
1. צֶבֶת (165) ז (קבוצת־שיבלים)	javelle *f*, botte *f*
‖ (קווצה)	touffe *f*
(זוג) צֶבֶת שֶׁל־תְּפִלִּין	paire *f* de phylactères
2. צֶבֶת (165) ז (מלקחיים)	pincette *f*
צֹבֶת (187) ז חקל	plantes restées après le labour
צַבְתָּן (97) ז חרק	forficule *f*, perce-oreilles *m*
צַג ← [צוג]	
צַג (88) ז	écran *m*, pupitre *m* d'ordinateur
צַד (58) ז	côté *m*
סָר הַצִּדָּה	se mettre de côté, s'écarter
הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל־הַמַּטְבֵּעַ	l'envers *m* de la médaille
בְּצַד־	près de, à côté de
מִצַּד־	en raison de, du fait de
צְחוֹק בַּצַּד!	blague à part
צַד בְּצַד	côte à côte
לִצְדָדִים	de côté, de tout côté
שְׂכָרוֹ בְּצִדּוֹ	l'affaire en vaut la peine
תְּשׁוּבָתוֹ בְּצִדּוֹ	la réponse est toute prête
הַצַּד הַשָּׁוֶה	l'aspect commun
עָמַד לְצַד־פ׳	soutenir qn
מִצַּד אֶחָד	d'un côté, d'une part
מִצַּד שֵׁנִי	d'autre part
מִצִּדִּי	pour ma part, quant à moi
עָמַד מִן־הַצַּד	se tenir à l'écart
עַל־הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר	le mieux possible
פָּנָה לִצְדָדִים	se tourner de toute part
‖ משפט הַצַּד שֶׁכְּנֶגֶד	la partie adverse
שְׁנֵי־הַצְּדָדִים	les deux parties
הָיָה צַד בַּדָּבָר	être intéressé dans l'affaire
צַד שְׁלִישִׁי	tierce personne, tiers *m*
צַד לוֹחֵם	partie belligérante
‖ (עמוד בספר)	page *f*
צַד ← [צוד]	
צִדֵּד (432) פ״י	détourner
‖ צִדֵּד בְּ־	prendre parti pour
‖ הִצְטַדֵּד (469) פ״ע	se détourner
‖ הִצְדִּיד (499) פ״י	détourner, tourner de côté
צְדָדִי, ־דִית ת	latéral
רְחוֹב צְדָדִי	rue latérale
‖ (טפל)	accessoire, secondaire
‖ חַד־צְדָדִי	unilatéral, partial
רַב־צְדָדִי	multilatéral, divers
צְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère *m* accessoire
חַד־צְדָדִיּוּת	partialité *f*
רַב־צְדָדִיּוּת	diversité *f*
צְדָדִים ← צַד	
1. צָדָה (347) פ״י (התנכל)	conspirer contre, guetter
בהש צָדָה אֶת־הַלֵּב	captiver l'attention

‖ הִצְטַבָּה (480) פ"ע	s'enfler, se gonfler
‖ הִצְבָּה (508) פ"י	faire enfler, faire gonfler
2. צָבָה (347) פ"ע (רצה)	vouloir, désirer
צָבֶה, צָבָה ת	enflé, gonflé, boursouflé
צָבוּי, צְבוּיָה ת	enflé, gonflé
צִבּוּי (51) ז	enflure *f*, gonflement *m*
צָבוֹעַ (11) ז זואול	hyène *f*
צָבוּעַ, צְבוּעָה ת	peint, teint, coloré
‖ בהש	hypocrite, faux
צִבּוּעַ (44, בלי ר') ז	peinture *f*, teinture *f*
צְבוֹעָן (ר' ־נים) ז	hypocrite *m*, tartufe *m*
צִבּוּר (51) ז	tas *m*, amas *m*, monceau *m*
צִבּוּרֵי־פֵּרוֹת	tas de fruits
‖ (קהל)	public *m*
אֵימַת־הַצִּבּוּר נ	trac *m*
יַחֲסֵי־צִבּוּר ז"ר	relations publiques
שִׁירָה בְּצִבּוּר נ	chant *m* en choeur
שְׁלִיחַ־צִבּוּר ז	officiant *m*
תַּעֲנִית־צִבּוּר נ	jeûne public
תְּפִלָּה נ בְּצִבּוּר	office public
אַל־תִּפְרֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר	ne fais pas bande à part
יְדוּעָה נ בַּצִּבּוּר	concubine *f*
צִבּוּרָא (—) ז ארמית	public *m*
אֵימְתָא דְצִבּוּרָא	trac *m*
צִבּוּרִי, ־רִית ת	public
שֵׁרוּת צִבּוּרִי	service public
צִבּוּרִיּוּת (—) נ	collectivité *f*
צָבוּת (45) נ	enflure *f*, tuméfaction *f*
צִבּוּת (51) ז חקל	labour transversal
צָבַט (303) פ"י (לקח)	prendre avec les doigts
‖ (מרט)	pincer
בהש לִבּוֹ צוֹבְטוֹ	avoir le cœur serré
‖ נִצְבַּט (389) פ"ע	être pincé
‖ הִצְטַבֵּט (469) פ"ע	se serrer, se contracter
צֶבֶט (166) ז	pincée *f*
מִשְׁקְפֵי־צֶבֶט ז"ר	pince-nez *m*
צַבְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pinceur *n*
1. צְבִי (8) ז זואול	gazelle *f*
הִנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי	investir son argent à fonds perdus
2. צְבִי (8, בלי ר') ז (יופי)	beauté *f*, charme *m*
אֶרֶץ־הַצְּבִי נ	le pays charmant (Israël)
3. °צְבִי (—) ז (דניאל ח' ט')	nord *m*
1. צְבִיָּה (202, ר' גם צְבָאוֹת) נ	gazelle *f*, biche *f*
בהש (נערה חמודה)	bichette *f*
2. צְבִיָּה (202) נ (תפיחה)	enflure *f*
צִבְיוֹן (21, בלי ר') (רצון)	volonté *f*, désir *m*
‖ (תואר)	aspect *m*, forme *f*, nature *f*
צִבְיוֹן מְקוֹמִי	couleur locale
בַּעַל־צִבְיוֹן־מְדִינִי	à caractère politique
צִבִּיט (1) ז מוס	trille *m*
צְבִיטָה (201) נ	pincement *m*
בֵּית־צְבִיטָה	anse *f*, manche *m*
צְבִיעָה (201) נ	peinture *f*, teinture *f*
צְבִיעוּת (48) נ	hypocrisie *f*
צָבִיר (1) ז	agglomérat *m*, amas *m*
צְבִיר־כּוֹכָבִים	constellation *f*
צָבִיר, צְבִירָה ת	accumulé, cumulatif
צְבִירָה (201) נ	accumulation *f*, entassement *m*
צְבִירַת־הוֹן	thésaurisation *f*
פיס מַצְּבֵי־צְבִירָה ז"ר	états *mpl* de cohésion
צְבִירוּת (48) נ	agglomération *f*
צְבִיתָה (201) נ	pince *f*, tenailles *fpl*
1. צָבַע (329) פ"י	peindre, teindre, colorer
‖ נִצְבַּע (401) פ"ע	être peint, être teint
‖ צִבַּע (440) פ"י	peindre, teindre
‖ הִצְטַבַּע (477) פ"ע	se teindre, être teint
2. צָבַע (329) פ"י (תפס)	saisir avec les doigts
‖ הִצְבִּיעַ (505) פ"ע	lever le doigt
הִצְבִּיעַ עַל־	montrer du doigt, indiquer
(בבחירות וכד')	voter
הִצְבִּיעַ בְּעַד־/נֶגֶד־	voter pour / contre
צֶבַע (179) ז	couleur *f*
צֶבַע־מַיִם	aquarelle *f*
צֶבַע־שֶׁמֶן	peinture *f* à l'huile
נְטוּל־צֶבַע	décoloré, incolore
צַבָּע (87) ז	peintre (en bâtiment) *m*, teinturier *m*
צִבְעוֹן (21) ז	couleur *f*, teinte *f*
צִבְעוּן (1) ז	pigmentation *f*
צִבְעוֹנוּת (48) נ	coloris *m*, éclat *m*
צִבְעוֹנִי, ־נִית ת	coloré, multicolore, bigarré

(שנא) — haïr, détester
|| הִצְהִיב (502) פ״י — gronder, blâmer, offenser
צָהֹב, צְהֻבָּה ת — jaune
בהש פָּנִים צְהֻבִּים — visage rayonnant
עִתּוֹנוּת צְהֻבָּה — presse *f* de bas étage
רפא קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre *f* jaune
צֹהַב (197) ז — couleur *f* jaune
צְהַבְהַב, ־הַבָּה ת — jaunâtre, blond
צְהַבְהֲבוּת (47) נ — couleur *f* jaunâtre
צְהַבְהוֹבִית או צְהַבוֹבִית (17) נ — teinte *f* jaunâtre
צַהֲבוֹן (נס׳ צַהֲבוֹן־, בלי ר׳) ז — teinte *f* jaune
צַהֲבוֹנִי או צְהַבְנִי, ־נִית ת — blond, jaunissant
צַהֲבוּת (45) נ — couleur *f* jaune
צַהֶבֶת (—) נ רפא — jaunisse *f*
צָהוּב, צְהוּבָה ת — fâché, irrité, hostile, antipathique
צְהוּב (51) ז — jaunissement *m*
צָהוּל, צְהוּלָה ת — joyeux, allègre
צָהוֹר, צְהוֹרָה ת — clair, brillant, éclatant
צְהוֹר (51) ז חקל — exposition *f* au soleil
צָהִיב, צְהִיבָה ת — jaunissant, jaunâtre
1. צְהִיבָה (201) נ (גון צהוב) — jaunissement *m*
בהש צְהִיבַת־פָּנִים — amabilité *f*, bienveillance *f*
2. צְהִיבָה (201) נ (ריב) — hostilité *f*, animosité *f*, antipathie *f*
צְהִיבוּת (48) נ — couleur *f* jaune
צְהִילָה (201) נ (של־סוס) — hennissement *m*
|| (קריאות־שמחה) — cris *mpl* de joie
צָהִיר, צְהִירָה ת — clair, limpide
צְהִירָה (201) נ אסטר — culmination *f*
צְהִירוּת (48) נ — clarté *f*, splendeur *f*
צַהַל (152, בלי ר׳) ז — joie *f*, allégresse *f*
צַהַ״ל (=צְבָא־הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל) ← צָבָא
צָהַל (326) פ״ע (סוס) — hennir
|| (השמיע קול־שמחה) — exulter
צָהַל וְשָׂמַח — exulter de joie
בהש צָהֲלוּ עַצְמוֹתָיו — tout son corps exulta
צָהֲלוּ פָּנָיו — rayonner de joie
|| נִצְהַל (397) פ״ע — se réjouir, exulter
|| צִהֵל (435) פ״י — rendre joyeux
צִהֵל קוֹלוֹ — pousser des cris de joie

|| הִצְטַהֵל (472) פ״ע — jubiler, éclater de joie
|| הִצְהִיל (502) פ״י — faire exulter
(שימח) — réjouir
(האיר) — faire rayonner
פָּנִים מַצְהִילוֹת — visage rayonnant
צָהֵל, צְהֵלָה ת — joyeux, allègre
צָהֳלָה (ר׳ צָהֳלוֹת, צַהֲלוֹת־) נ — hennissement *m*
|| (שמחה) — joie *f*, allégresse *f*
צַהֲלָנִי, ־נִית ת — joyeux, allègre
צָהַר (326) פ״ע — briller, luire
|| צִהֵר (435) פ״י (האיר) — éclairer, illuminer
חקל — exposer au soleil
|| הִצְטַהֵר (472) פ״ע — s'éclaircir
|| הִצְהִיר (502) פ״י (הבריק) — éclairer, faire briller
(הכין שמן) — pressurer (des olives)
בהש (גילה דעתו) — déclarer
הִצְהִיר בִּשְׁבוּעָה — déclarer sous la foi du serment
הַמַּטָּרָה הַמֻּצְהֶרֶת — le but déclaré
|| פ״ע אסטר — culminer
צֹהַר (197) ז — clarté *f*, blancheur *f*, éclat *m*
|| (אשנב) — lucarne *f*, hublot *m*, judas *m*
|| אסטר — zénith *m*
צָהֳרוֹן (21) ז — journal *m* de l'après-midi
צָהֳרַיִם (נס׳ צָהֳרֵי־) ז״ז — midi *m*
שָׁעָה 10 לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם — dix heures du matin
אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם — après-midi
הַצָּגַת־אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם נ — matinée *f*
אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם נ — déjeuner *m*
מִשְׁכַּב־הַצָּהֳרַיִם ז — sieste *f*
שְׁעַת־הַצָּהֳרַיִם נ — l'heure *f* de midi
בְּצָהֳרֵי־הַיּוֹם — vers midi
|| גיאוגר קַו־הַצָּהֳרַיִם ז — méridien *m*
צַו (59) ז — ordre *m*, commandement *m*, impératif *m*
צַו לָצָו — loi sur loi
בהש צַו־הַשָּׁעָה — les nécessités *fpl* de l'heure
|| משפט צַו־בֵּינַיִם — ordonnance *f* de référé
צַו־מְנִיעָה — mise *f* en demeure
צַו עַל־תְּנַאי — arrêt *m* provisoire
הוֹצִיא צַו — rendre un arrêt

2. צָדָה (347) פ״ע (היה שומם) — être désert
‖ נִצְדָּה (408) פ״ע — être ravagé, être désolé
‖ הִצְדָּה (508) פ״י — ravager, désoler
צִדּוּד (51) ז — inclinaison *f*
בהש צִדּוּד בְּ־ — fait *m* de prendre parti pour
צְדוּדִית (17) נ — profil *m*, silhouette *f*
צִדּוֹן (ר׳ ־נִים) ז — flanc (d'un navire) *m*
צִדּוּק (51) ז — justification *f*, réhabilitation *f*
צִדּוּק־הַדִּין — acceptation *f* d'une sentence
צְדוֹקִי (ר׳ צְדוֹקִים) ז דת — Saducéen *m*
צָדִי (—) נ — *tsadi* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
צְדָדִי, ־דִית ת — latéral
רֶכֶב צְדָדִי — side-car *m*
צְדִידָה (201) נ — dérive (d'un navire) *f*
צְדִיָּה (202) נ — malice *f*, mauvaise intention
צַדִּיק (1) ז — juste *m*, homme *m* de bien
ל״ו צַדִּיקִים — les 36 Justes (sur qui repose le monde)
‖ (זכאי בדין) — innocent
‖ (צודק) — qui a raison
‖ (בחסידות) — *tsaddiq* (rabbin hassidique) *m*
‖ (שומר מצוות) — homme pieux
צַדִּיקוּת (48) נ — vertu *f*, intégrité *f*
‖ (בחסידות) — rabbinat (des *Hassidim*) *m*
[צדע] הִצְדִּיעַ (505) פ״ע — saluer militairement
צֶדַע (179) ז או צְדָעָה (242) נ — tempe *f*
צֶדֶף (165) ז — nacre *f*
צִדְפָּה (241) נ — huître *f*
צִדְפַּת־פְּנִינִים — huître perlière, méléagrine *f*
צָדַק (308) פ״ע — être juste, être dans son droit
‖ (דיבר נכונה) — avoir raison
אַתָּה צוֹדֵק בְּהֶחְלֵט — tu as parfaitement raison
דְּבָרֶיךָ צוֹדְקִים — tes paroles sont judicieuses
‖ (יצא זכאי) — gagner un procès
‖ נִצְדַּק (389) פ״ע — être acquitte *ou* justifié
‖ צִדֵּק (432) פ״י — acquitter, justifier
צִדֵּק עָלָיו אֶת־הַדִּין — reconnaître le bien-fondé de la sentence
‖ הִצְטַדֵּק (469) פ״ע — se justifier, s'excuser
‖ הִצְדִּיק (499) פ״י (בדין) — donner raison à
(נימק) — justifier, prouver
צָדֵק, צְדֵקָה ת — légitime, justifié
צֶדֶק (166, בלי ר׳) ז (יושר) — justice *f*, droit *m*, droiture *f*
מוֹרֵה־צֶדֶק ז — guide spirituel, rabbin *m*
בֵּית־דִּין־צֶדֶק ז — tribunal *m* rabbinique
בֵּית־מִשְׁפָּט גָּבוֹהַּ לְצֶדֶק — cour *f* suprême
מֹאזְנֵי־צֶדֶק ז״ז — balance *f* juste
הֵן־צֶדֶק ז — parole *f* d'honneur
דת גֵּר־צֶדֶק ז — converti (au judaïsme) *m*, prosélyte *m*
‖ (אמת) — vérité *f*, véracité *f*
הַצֶּדֶק אִתְּךָ או עִמְּךָ — tu as raison
בְּצֶדֶק — avec raison, à juste titre
‖ °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
‖ צֶדֶק ש״פ ז אסטר — Jupiter (planète) *m*
צְדָקָה (215) נ (יושר) — droiture *f*, intégrité *f*
‖ (זכות) — mérite *m*
‖ (גמילות־חסדים) — charité *f*
מָעוֹת נ״ר שֶׁל־צְדָקָה — aumône *f*
מִבְצָע־צְדָקָה ז — opération *f* charitable
תָּרַם לִצְדָקָה — faire un don charitable
עָשָׂה צְדָקָה עִם־ — faire du bien à
‖ °(ישועה) — triomphe *m*, victoire *f*
צִדְקוּת (45, בלי ר׳) נ — piété *f*
צִדְקִיָּהוּ ש״פ ז — Sédécias *m*
צַדְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne vertueuse *ou* pieuse
צַדְקָנוּת (46) נ — vertu *f*, piété *f*
צַדֶּקֶת (ר׳ צַדִּיקוֹת) נ — femme vertueuse *ou* pieuse
צַדְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — bâche *f*, toile goudronnée
צַהַב (—) ז — couleur *f* jaune
1. צָהַב (326) פ״ע (הבריק) — briller, resplendir
בהש צָהֲבוּ פָּנָיו — son visage rayonna
‖ (קינא) — être jaloux
‖ הִצְטַהֵב (472) פ״ע — devenir jaune, jaunir
‖ הִצְהִיב (502) פ״ע — devenir jaune, jaunir
פ״י — colorer en jaune, dorer
בהש הִצְהִיב פָּנָיו לִפְ׳ — sourire à qn
2. צָהַב (326) פ״ע (גער) — gronder, réprimander

צוֹנֵם (91) ז	rocher *m*, écueil *m*
צוֹנֵן, ־נֶנֶת (ר׳ ־נְנִים, ־נְנוֹת) ת	froid, frais
בהש יְחָסִים צוֹנְנִים	rapports peu chaleureux
‖ צוֹנְנִים ז״ר	eau froide
צוֹנְנוּת (45) נ	froideur *f*, froid *m*
‖ רפא	frigidité *f*
צוֹעָה (201) נ	couverture *f*, nappe *f*
צוֹעֵן, ־עֶנֶת (ר׳ ־עֲנִים, ־עֲנוֹת) ת	nomade *n*, vagabond *n*
צוֹעֲנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	tzigane *n*, bohémien *n*
צוֹעֲנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vagabondage *m*, vie *f* de bohème
צוֹעֵר (ר׳ ־עֲרִים) ז	débutant *m*, assistant *m*
‖ צבא	cadet *m*, élève-officier *m*
[צוף] צָף (382) פ״ע	flotter
צָף וְעָלָה	surnager, surgir, émerger
בהש צָפָה שְׁאֵלָה	une question surgit
‖ הֵצִיף (526) פ״י	inonder, submerger
בהש הֵצִיף אֶת־הַשּׁוּק	inonder le marché
הֵצִיף סִירָה	mettre une barque à l'eau
1. צוּף (41) ז (דבש)	nectar *m*
נֹפֶת־צוּפִים ז	rayon *m* de miel
2. צוּף (41) ז (אניץ־צמר)	touffe (de laine) *f*
צוּפָה (201) נ	écume *f*
צוֹפֶה, ־פָה ש (משקיף)	spectateur *m*
קְהַל־הַצּוֹפִים ז	l'assistance *f*
‖ צבא	guetteur *m*, sentinelle *f*
‖ בהש (נביא)	voyant *m*
‖ (חבר בתנועת־הצופים)	éclaireur *m*, scout *m*
צוֹפִי, ־פִית ת	d'éclaireur, scout
צוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	scoutisme *m*
צוּפָן (97) ז צמח	nectaire *m*
צוּפָנִי, ־נִית ת	mielleux, juteux
צוֹפָר (91) ז	sirène *f*
(של־מכונית)	klaxon *m*
צִוֵּץ או צִיֵּץ (452) פ״ע	gazouiller
פ״י מטבח	mijoter, frissonner
‖ הִצְטַוֵּץ או הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע	gazouiller
‖ הֵצִיץ (498) פ״ע	gazouiller
צוּצִיק (ר׳ ־קִים) ז עממי	gosse *m*
צוֹצֶלֶת (252) נ עוף	pigeon *m* sauvage
1. [צוק] צָק (381) פ״י (יצק)	verser, répandre
2. [צוק] הֵצִיק (526) פ״י (העיק)	tourmenter
‖ (הטריד)	importuner, harceler
הֵצִיק לוֹ הָרָעָב	la faim le tiraillait
צוֹק (—) ז	détresse *f*, tourmente *f*
צוֹק־הָעִתִּים	les calamités *fpl* de l'heure
צוּק (41) ז	rocher *m*, falaise *f*, écueil *m*
צוּקָה (201) נ	détresse *f*, angoisse *f*
צוּקִית (17) נ עוף	merle *m*
1. [צור] צָר (382) פ״ע (שם מצור)	assiéger
‖ נָצוֹר (429) פ״ע	être assiégé
2. [צור] צָר (382) פ״י (יצר)	figurer, dessiner
צָר צוּרָה	faire un dessin
‖ (עיצב)	façonner, former
‖ צִיֵּר (452) פ״י	dessiner
(תאר)	décrire
‖ הִצְטַיֵּר (469) פ״ע	se dessiner
(התחפש)	se déguiser
3. [צור] צָר (382) פ״י (ארז)	serrer, emballer
4. [צור] צָר (382) פ״י (שנא)	détester, être hostile
וְצַרְתִּי אֶת־צוֹרְרֶיךָ	j'opprimerai tes oppresseurs
צוֹר או צֹר ש״פ נ (עיר)	Tyr *m*
צוּר (41) ז (סלע)	rocher *m*
בהש צוּר־יְשׁוּעָתִי	mon recours inébranlable
צוּר־יִשְׂרָאֵל	le Protecteur d'Israel
צוּר־מַחְצַבְתּוֹ	la carrière d'où il fut extrait, son origine *f*
צוֹרֵב, ־רֶבֶת (ר׳ ־רְבִים, ־רְבוֹת) ת	brûlant
בהש עֶלְבּוֹן צוֹרֵב	offense cuisante
צוּרְבָא (—) ז ארמית	étudiant *m*
צוּרְבָא מֵרַבָּנָן	jeune rabbin *m*
צוֹרְבָנִי, ־נִית ת	brûlant, cuisant
צוּרָה (201) נ	forme *f*
פָּשַׁט צוּרָה וְלָבַשׁ צוּרָה	changer de forme
אֵינוֹ יוֹדֵעַ צוּרַת־אוֹת	illettré, analphabète
בַּעַל־צוּרָה	imposant, respectable
חֲסַר־צוּרָה	informe
צוּרָה הַנְדָּסִית	figure *f* géométrique
תּוֹרַת־הַצּוּרוֹת	morphologie *f*

‖ צבא צַו־גִּיּוּס	ordre *m* d'appel
צַו־תְּנוּעָה	feuille *f* de route
צוֹאָה (201) נ	excrément *m*, ordure *f*
צַוָּאָה (221) נ	testament *m*
צַוָּאַת־שְׁכִיב־מְרַע	testament *in extremis*
צוֹאִי, ־אִית ת	sale, souillé, plein d'ordures
צַוָּאר (צַוַּאר־, צַוָּארִי; צַוְּארֵי־, צַוָּארָיו) ז	cou *m*
בֵּית־צַוָּאר ז	encolure *f*
בהש הִגִּיעַ עַד־צַוָּאר	arriver jusqu'à la gorge, étouffer
נִרְדַּף עַל־צַוָּארוֹ	être poursuivi sans merci
‖ צַוַּאר־בַּקְבּוּק	goulot *m*
בהש	embouteillage *m*
צַוַּאר־הָרֶחֶם אנטום	col *m* de l'utérus
עָלַי וְעַל־צַוָּארִי	j'en donne ma tête à couper
צַוָּארוֹן (צַוְּארוֹן־; ר׳ צַוָּארוֹנִים) ז	col *m*, collet *m*
בַּעֲלֵי־הַצַּוָּארוֹן־הַלָּבָן	les membres des professions libérales
‖ (תכשיט)	collier *m*
צוֹבְטָנִי, ־נִית ת	pinçant
צוֹבֶל (ר׳ ־לִים) ז זואול	zibeline *f*
צוֹבֵעַ (ר׳ ־בְעִים) ז	peintre *m*, teinturier *m*
[צוג] צָג (382) פ״ע	se tenir debout
[צוד] צָד (382) פ״י	chasser, capturer
בהש צָד דַּעַת־פ׳	abuser, duper, tromper qn
‖ נִצּוֹד (431) פ״ע	être pris à la chasse
‖ צוֹדֵד (455) פ״י	capturer, captiver
‖ צִיֵּד (452) פ״י	pourvoir, munir
צִיֵּד בְּמָזוֹן	approvisionner
‖ הִצְטַיֵּד (469) פ״ע (בְּ־)	se munir de
צִוָּה (453) פ״י	ordonner, commander
צֻוֵּיתִי	j'ai reçu l'ordre
מְצֻוֶּה וְעוֹשֶׂה	tenu par les ordres reçus
‖ (מסר בצוואה)	léguer
צִוָּה לְבֵיתוֹ	faire son testament
‖ °(מינה)	nommer (à un poste), désigner
‖ הִצְטַוָּה (480) פ״ע	recevoir l'ordre
צוֹהֵל, ־הֶלֶת ת	joyeux, exultant
צִוּוּי (51) ז	ordre *m*, commandement *m*
‖ דקדוק	impératif *m*
הַצִּוּוּי הַמֻּחְלָט	l'impératif catégorique

צַוְּתוּת (51) ז	formation *f* d'équipes
צָוַח (326) פ״ע	crier
צָוַח בְּפ׳ או עַל־פ׳	crier contre qn
‖ צִוֵּחַ (440) פ״ע	pousser des cris
‖ הִצְטַוֵּחַ (477) פ״ע	crier, pousser des cris
‖ הִצְוִיחַ (504) פ״ע	crier, s'écrier
צְוָח (179) ז	cris *mpl*, clameur *f*
צַוְחָא (ר׳ ־חַיָּא) ז ארמית	crieur *m*, braillard *m*
צְוָחָה (215) נ	cris *mpl*, clameur *f*
אֵין־פֶּרֶץ וְאֵין־צְוָחָה	tout est calme
צְוִיחַ (44, ר׳ ־חִים) ז	petits cris
צִוְחֵחַ (456) פ״ע	pousser de petits cris
צַוְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	braillard *n*
צַוְחָנוּת (46) נ	criaillerie *f*
צַוְחָנִי, ־נִית ת	criard, braillard
צַוְחֲקָנִי, ־נִית ת	rieur
צְוִיחָה (201) נ	criaillerie *f*, clameur *f*
צִוִּיץ (1) ז או צְוִיצָה (201) נ	gazouillement *m*
צוּל (41) ז או צוּלָה (201) נ	eaux profondes, abîme *m*
צוֹלֵב, ־לֶבֶת (ר׳ ־לְבִים, ־לְבוֹת) ת	croisé
אֵשׁ צוֹלֶבֶת	feu croisé
חֲקִירָה צוֹלֶבֶת	interrogatoire serré
צוּלָה ← צוּל	
1. צוֹלֵל (ר׳ ־לְלִים) ז (אמוראי)	scaphandrier *m*
‖ עוף	plongeon *m*
2. צוֹלֵל, ־לֶלֶת ת (עיצור)	liquide (consonnes *l*, *m*, *n*, *r*)
צוֹלְלוּת (45) נ	sonorité *f*
צוֹלְלָן (ר׳ ־נִים) ז צבא	sous-marinier *m*
צוֹלֶלֶת (254) נ צבא	sous-marin (navire) *m*
צוֹלֵעַ, ־לַעַת (ר׳ ־לְעִים, ־לְעוֹת) ת	boiteux
בהש (כושל)	inadéquat, défectueux, raté
חָרוּז צוֹלֵעַ	vers boiteux
צוֹלְפָנִי, ־נִית ת	cinglant
[צום] צָם (382) פ״ע	jeûner
צוֹם (22) ז	jeûne *m*
צוֹמֵד (ר׳ ־מְדִים) ז	accolade (typographique) *f*
צוֹמֵחַ, ־מַחַת (ר׳ ־מְחִים, ־מְחוֹת) ת	florissant
‖ הַצּוֹמֵחַ (—) ז	règne végétal, flore *f*
צוֹמֵק, ־מֶקֶת (ר׳ ־מְקִים, ־מְקוֹת) ת	flétri, ratatiné

צַחְצֵחַ שִׁנַּיִם	se brosser les dents
בהש צַחְצֵחַ לְשׁוֹנוֹ	parler avec distinction
‖ הִצְטַחְצֵחַ (496) פ"ע	être poli, être astiqué
(צחצח עצמו)	s'astiquer
(הבריק)	briller, resplendir
צַחְצָחוֹת (46) נ	clarté *f*, pureté *f*, limpidité *f*
צַחְצְחָן (97) ז	cireur *m*
בהש (צח־לשון)	puriste *m*
צְחוֹק (152) ז	rire *m*
צָחַק (326) פ"ע	rire
(לעג) צָחַק לְ־	se moquer de
‖ צִחֵק (435) פ"ע	s'amuser, se divertir, jouer
(לעג)	se moquer, railler
הָיָה כִּמְצַחֵק	avoir l'air de plaisanter
‖ הִצְטַחֵק (472) פ"ע	sourire
‖ הִצְחִיק (502) פ"י	faire rire, amuser
צְחָקָה (238) נ	sourire *m*, rire *m*
צִחְקוּק (51) ז	ricanement *m*
צַחְקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	rieur *n*
צַחְקָנוּת (46) נ	habitude *f* de rire
צַחְקָנִי, ־נִית ת	rieur
צִחְקֵק (460) פ"ע	ricaner, glousser
‖ הִצְטַחְקֵק (494) פ"ע	se mettre à ricaner
צַחַר (—) ז	blancheur *f*
צָחַר (326) פ"ע	être blanc
‖ צִחֵר (435) פ"י	blanchir
‖ הִצְטַחֵר (472) פ"ע	éclater de blancheur
‖ הִצְחִיר (502) פ"י	blanchir
פ"ע	éclater de blancheur
צַחֲרוּרִי, ־רִית ת	blanchâtre
צַחֲרוּת (45) נ	blancheur *f*
צְחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר' ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת	blanchâtre
צְחַרְחָרוּת (46) נ	teinte *f* blanchâtre
צִטּוּט (51) ז	citation *f*
צִטֵּט (432) פ"י	citer
צַטְטָנוּת (46) נ	manie *f* des citations
1. צִי (צִיּוֹ; ר' צִיִּים או °צִים) ז	flotte *f*, marine *f*
צִי־מִלְחָמָה	marine de guerre
צִי־סַחַר	marine marchande
צִי־אֲוִיר	flotte aérienne
בהש צִי־מְכוֹנִיּוֹת	parc *m* automobile

2. °צִי (ר' צִיִּים) ז (חיות־מדבר)	bêtes *fpl* sauvages
צִיאָן (—) ז כימ	cyanure *m*
צִיאַן־קָלִי	cyanure de potassium
צִיב (1) ז	fibre *f*
‖ צִיבִים ז"ר	herbes *fpl* aromatiques
צִיבְחַר (—) ז	un brin, un petit peu
צִיבִית (—) נ	celluloïd *m*
צַיִד (158, בלי ר') ז	chasse *f*
בהש צֵיד־מְכַשְּׁפוֹת	chasse aux sorcières
גִּבּוֹר־צַיִד ז	vaillant chasseur
‖ (חיה שנצודה)	gibier *m*
‖ °(מזון לדרך)	provisions *fpl* de route
צַיָּד, צַיֶּדֶת (ר' צַיָּדִים, ־דוֹת) ש	chasseur *n*
‖ צבא צַיֶּדֶת־צוֹלְלוֹת	chasseur de sous-marins (navire)
צַיֵּד ← [צוד]	
צֵידָה (201) נ	provisions *fpl*
צֵידָה לַדֶּרֶךְ	provisions de route
צֵידָה (201) נ	chasse *f*, capture *f*
צִידוֹן ש"פ נ (עיר)	Sidon *m*
צִידוֹנִי (ר' ־נִים) ז	Sidonien *m*, Phénicien *m*
צַיָּדוּת (46) נ	chasse *f*, vénerie *f*
צַיְדָנִי (ר' ־נִיִּים) ז	tricheur *m*, escroc *m*, flatteur *m*
צֵידָנִית (17) נ	caisse *f* à provisions, garde-manger *m*
צִיָּה (202) נ	terre *f* aride, désert *m*
צִיּוּד (51) ז (מתן־צידה)	approvisionnement *m*
‖ (כלי־עבודה)	équipement *m*, attirail *m*
צִיּוּד אִישִׁי	équipement individuel
צִיּוּד־מַעְבָּדָה	installation *f* de laboratoire
תּוֹרַת־הַצִּיּוּד הַצְּבָאִי נ	logistique *f*
צָיוֹן (צִיּוֹן, בלי ר') ז	terre *f* aride, désert *m*
צִיּוֹן ש"פ נ	Sion *f*
°בַּת־צִיּוֹן נ	Sion
שִׁירֵי־צִיּוֹן ז"ר	cantiques *mpl* de Sion
צִיּוּן (51) ז (סימן)	signal *m*, marque *f*
צִיּוּנֵי־דֶרֶךְ	repères *mpl*
‖ (קביעה)	indication *f*, indice *m*
צִיּוּן־עֻבְדָּה	mention *f* d'un fait

צוֹרוֹן ← צַוָּארוֹן
צוֹרוֹנִית (17) נ — cache-col *m*, châle *m*
צוֹרְחָנִי, ־נִית ת — criard
צוֹרִית (17) נ צמח — joubarbe *f*
צוֹרְמָנִי, ־נִית ת — discordant, peu harmonieux
צוֹרָן (97) ז דקדוק — morphème *m*
צוֹרָנִי, ־נִית ת — formel
צוֹרֵף (132) ז — orfèvre *m*
צוֹרְפוּת (45) נ — orfèvrerie (métier) *f*
צוֹרֵר (132) ז — ennemi *m*, adversaire *m*
צוֹרְרוּת (45) נ — inimitié *f*, hostilité *f*
צוּרָתִי, ־תִית ת — formel
1. צָוַת (301 ת) פ"ע (התחבר) — se joindre, s'unir
|| צִוֵּת (432 ת) פ"י — grouper, former une équipe
|| הִצְטַוֵּת (469 ת) פ"ע — se joindre, s'accointer
2. [צות] הֵצִית (526 ת) פ"י (הדליק) — allumer, incendier
3. [צות] צוֹתֵת (455 ת) פ"י (הקשיב) — écouter
|| צִיֵּת (452 ת) פ"ע — obéir
|| הִצְטַיֵּת (469 ת) פ"ע — se faire obéissant
צֶוֶת (165) ז — équipage *m*, équipe *f*
צֶוֶת־מֻחוֹת — groupe *m* d'experts
צבא צֶוֶת־קַרְקַע — équipe au sol
צֶוֶת־תּוֹתָח — servants *mpl* de pièce
צַוְתָּא (—) ז ארמית — compagnie *f*
בְּצַוְתָּא — en compagnie, de concert
צוֹתָן (97) ז — donneur *m* d'ordres
צוֹתְנוּת (46) נ — manie *f* du commandement
צַח, צַחָה או צָחָה (ר' צַחִים, צַחוֹת) ת — clair, limpide
אֲוִיר צַח — air pur
לָשׁוֹן צָחָה — langage *m* impeccable
דִּבֵּר צָחוֹת — parler un beau langage
צָחֶה, צְחָה ת — desséché, tari
צְחֵה־צָמָא — altéré de soif
צָחוּחַ, צְחוּחָה ת — clair, pur
צָחוּן, צְחוּנָה ת — puant, fétide
צְחוֹק (21, בלי ר') ז — rire *m*
בִּצְחוֹק — en riant, pour rire
בַּת־צְחוֹק נ — sourire *m*
הָיָה לִצְחוֹק — être un objet de risée
שָׂם אֶת־פ' לִצְחוֹק — rendre qn ridicule

עוֹרֵר צְחוֹק — provoquer le rire
צְחוֹק־הַגּוֹרָל — l'ironie *f* du sort
צְחוֹקִית (17) נ — sourire *m*
צְחוֹר (21) ז — blancheur immaculée
צָחוֹר, צְחוֹרָה ת — blanc comme neige
צַחוּת (47) נ — pureté *f*, limpidité *f*
צַחוּת־לָשׁוֹן — purisme *m* du langage
1. [צחח] צַח (ר' צָחוּ; עת' יִצַח) פ"ע — être pur
2. [צחח] הִצְחִיחַ (504) פ"י (ייבש) — sécher, dessécher
|| פ"ע — se dessécher
צִחֵחַ, צְחַחַת (ר' צְחֵחִים, ־חוֹת) ת — sec, aride
צִחְחוֹן (צִחֲחוֹן־) או צִחָיוֹן (21) ז — sécheresse *f*
צְחִי (—) ז או צְחִיָּה (202) נ — sécheresse *f*, aridité *f*
צִחָיוֹן (21) ז רפא — aridité *f*, déshydratation *f*
צָחִיחַ (9) או צְחִיחָה (201) נ — endroit *m* aride
צָחִיחַ, צְחִיחָה ת — sec, aride
צְחִיחוּת (48) נ — sécheresse *f*, aridité *f*
צְחִיחָנִית (17) נ עוף — alouette *f*
צְחִינָה (201) נ — mauvaise odeur, puanteur *f*
צְחִיקָה (201) נ — rire *m*, éclat *m* de rire
צַחַן (152) ז — puanteur *f*, fétidité *f*
|| בהש (חטא) — péché *m*, corruption *f*
צָחַן (326 נ) פ"ע — sentir mauvais, puer
|| הִצְטַחֵן (472 נ) פ"ע — s'empuantir
|| הִצְחִין (502 נ) פ"י — empester
1. צַחֲנָה (238) נ (סירחון) — puanteur *f*, fétidité *f*
2. צַחֲנָה (238) נ (תבשיל) — plat *m* de poissons, bouillabaisse *f*
צַחֲנָן (97) ז צמח — anagyre *m*
צַחֲפָה (238) נ — terrasse *f*, plate-forme *f*
צִחְצוּחַ (9) ז — goutte *f*
צִחְצוּחַ (9) ז (ניקוי) — polissage *m*, astiquage *m*
צִחְצוּחַ־נַעֲלַיִם — cirage *m* de chaussures
|| (ליטוש) — affûtage *m*, aiguisage *m*
צִחְצוּחַ־חֲרָבוֹת — fourbissage *m* de sabres
בהש צִחְצוּחַ־מִלִּים — polémique véhémente
צִחְצוּחִית (17) נ — gouttelette *f*
צַחְצַח, ־צָחָה (ר' ־צָחִים, ־צָחוֹת) ת — clair, limpide
|| צַחְצָחוֹת נ"ר — clarté *f*, éclat *m*
צִחְצֵחַ (465) פ"י — polir, astiquer
צִחְצֵחַ נַעֲלַיִם — cirer des chaussures

צִיר מֻסְמָךְ	ministre plénipotentiaire
2. צִיר (1) ז (של־דלת)	gond *m*, charnière *f*, pivot *m*
‖ (של־רכב)	axe *m*, essieu *m*
מתמט (של־כדור)	axe
צִיר־הַסִּימֶטְרִיָּה	axe de symétrie
‖ צבא צִיר־הִתְקַדְּמוּת	axe de mouvement en avant
כּוֹכַב־הַצִּיר ז	l'étoile *f* polaire
‖ (בין־מדינות)	axe
הַצִּיר בֶּרְלִין־רוֹמָא	l'axe Berlin-Rome
3. צִיר (1) ז (כאב)	crampe *f*, douleur *f*
צִירֵי־יוֹלֵדָה	travail *m* de l'enfantement
נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ	les douleurs de l'enfantement l'assaillirent
4. צִיר (1) ז (רוטב)	sauce *f*, saumure *f*
צַיָּר, ־יֶּרֶת (ר׳ ־יָּרִים, ־יָּרוֹת) ש	peintre *n*
צַיֵּר ← 2. [צור]	
צֵירֶה (—) ז דקדוק	*tséré* (*é* allongé) *m*
צִירוּת (48) נ	légation *f*
צַיָּרוּת (46) נ	art *m* du peintre
צִירִי, ־רִית ת	axial
צַיָּרִי, ־רִית ת	de peintre
צִיָּרְנִי, ־נִית ת	descriptif, pittoresque
צִיֶּרֶת (256) נ	modèle *m*, dessin *m*, esquisse *f*
צַיֵּת ← 3. [צות]	
צַיְּתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne obéissante *ou* docile
צַיְּתָנוּת (46) נ	obéissance *f*, docilité *f*
צַיְּתָנִי, ־נִית ת	obéissant, docile
‖ (סקרני)	curieux, indiscret
צִיתָר (91) ז מוס	cithare *f*
צִיתָרָן (ר׳ ־נִים) ז מוס	cithariste *m*
צֶ׳כִי, ־כִית ת	tchèque
צֵל (114, ר׳ צְלָלִים, צִלְלֵי־) ז	ombre *f*, silhouette *f*
חֲצִי־צֵל	pénombre *f*
כְּצֵל עוֹבֵר	comme une ombre fugitive
בהש צֵל שֶׁל־סָפֵק	l'ombre d'un doute
הֶעֱמִיד אֶת־פ׳ בַּצֵּל	éclipser qn
הֵטִיל צֵל עַל־	faire des réserves sur
חָסָה בְּצֵל־פ׳	trouver protection chez qn
סָר צִלּוֹ מֵעָלָיו	perdre son assurance
מֶמְשֶׁלֶת־צְלָלִים נ	gouvernement *m* fantôme
צְלָב (88) ז	croix *f*
הַצְּלָב הָאָדֹם	la Croix Rouge
צְלַב־קֶרֶס	croix gammée
היסט מַסַּע־צְלָב ז	croisade *f*
נוֹסְעֵי־הַצְּלָב ז״ר	les Croisés *mpl*
בהש הֶעֱבִיר צְלָב עַל־	rayer, barrer, biffer
‖ (במשחק קלפים)	trèfle *m*
צָלַב (301) פ״י	crucifier
‖ נִצְלַב (388) פ״ע	être crucifié
‖ צִלֵּב (432) פ״י	faire le signe de croix sur
‖ הִצְטַלֵּב (469) פ״ע (קווים)	se croiser
הַכְּבִישִׁים מִצְטַלְּבִים	les routes se croisent
הַמִּכְתָּבִים הִצְטַלְּבוּ	les lettres se sont croisées
דת (עשה סימן הצלב)	faire le signe de croix
‖ הִצְלִיב (498) פ״י	croiser
הִצְלִיב אֶצְבְּעוֹתָיו	joindre les mains
דת	faire le signe de croix
חקל (הכליא)	croiser (des races), métisser
צמח מַצְלִיבִים	crucifères *fpl*
צֶלֶב (165) ז	croix *f*
צְלָבוֹן (ר׳ ־נִים) או צְלַבְלָב (ר׳ ־בִים) ז	petite croix
צַלְבָן (97) ז היסט	Croisé *m*
צַלְבָנִי, ־נִית ת	des Croisades, des Croisés
הַתְּקוּפָה הַצַּלְבָנִית	la période des Croisades
מִבְצָר צַלְבָנִי	château fort du temps des Croisés
צָלָה (353) פ״י	rôtir, griller
‖ נִצְלָה (406) פ״ע	être rôti
צִלָּה (208) נ	ombre *f*
צִלּוֹ מְרֻבָּה מֵחַמָּתוֹ	il donne plus d'ombre que de soleil
צִלְהֵב (462) פ״י	éclairer, illuminer
‖ הִצְטַלְהֵב (492) פ״ע	être éclairé, briller
צַלְהֶבֶת (255) נ	éclat *m*, luminosité *f*
צִלְהוּב (51) ז	éclat *m*, splendeur *f*, rayonnement *m*
צֶ׳לוֹ (ר׳ צֶ׳לוֹאוֹת) ז מוס	violoncelle *m*
צָלוּב, צְלוּבָה ת	crucifié
‖ דת הַצָּלוּב ז	le Crucifié (Jésus)

צִיּוּן לְשֶׁבַח — citation élogieuse, mention honorable
|| (להערכת־תלמיד) — note *f*
צִיּוּן מְמֻצָּע — moyenne *f*
|| (הערת־שוליים) — note, remarque *f*
|| מתמט — indice *m*
|| (מצבת קבר) — monument *m* funéraire
צִיּוֹנוּת (—) נ — sionisme *m*
צִיּוֹנִי, ־נִית ת — sioniste
צִיּוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — aspiration *f* sioniste
צִיּוּץ (51) ז — gazouillement *m*
צִיּוּר (51) ז (אומנות) — dessin *m*
|| (תמונה) — dessin, peinture *f*, tableau *m*
|| (תיאור) — description *f*
צִיּוּרִי, ־רִית ת — descriptif, pittoresque
צִיּוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère *m* pittoresque
צִיּוּת (51) ז — obéissance *f*, obédience *f*
צִיזְבָּט (ר׳ ־טִים) ז עממי — bobard *m*, galéjade *f*
צִיטוֹלוֹגְיָה (—) נ — cytologie *f*
צִיטָטָה (ר׳ ־טוֹת) נ או צִיטָט (ר׳ צִיטָטִים) ז — citation *f*
צִיטְרוּס (ר׳ ־סִים) ז צמח — agrumes *mpl*
צִיל־צְלִיל מ״ק — drelin (son d'une clochette) *m*
צֵילוֹן ש״פ נ (אי) — Ceylan *m*
צִילִינְדֶּר (ר׳ ־דְּרִים) ז (גליל) — cylindre *m*
|| (מגבע) — haut-de-forme *m*
צִימָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ascète *n*
צִימָנִי, ־נִית ת — ascétique
צִיֵּן (452 נ) פ״י (סימן) — marquer, signaler, indiquer
|| (העיר) — noter, remarquer, mentionner
יֵשׁ לְצַיֵּן — il y a lieu d'observer
צִיֵּן לְשֶׁבַח — citer élogieusement
|| (איפיין) — caractériser
|| הִצְטַיֵּן (469 נ) פ״ע — exceller, se distinguer
1. צִינוֹק (—) ז (בית־כלא) — prison *f*, geôle *f*
|| (תא־ענשים) — cachot *m*
2. צִינוֹק (21) ז (צרור) — faisceau *m*, botte *f*
צִינִי, ־נִית ת — cynique
צִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cynisme *m*
צִינִיקָן (ר׳ ־נִים) ז — cynique *m*

צִיסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ רפא — kyste *m*
צִיף (1) ז — laine cardée
1. צִיפָּה (201) נ (של־פרי) — pulpe *f*
2. צִיפָּה (201) נ (מעל למים) — flottaison *f*
1. [ציץ] צָץ (387) פ״ע (פרח) — fleurir
בהש צָץ רַעְיוֹן — une idée surgit
|| הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à fleurir
|| הֵצִיץ (526) פ״י — faire fleurir
2. [ציץ] הֵצִיץ (526) פ״ע (הסתכל) — regarder
בהש הֵצִיץ וְנִפְגַּע — il a été puni de sa curiosité
|| (הופיע) — apparaître
הֵצִיצָה הַלְּבָנָה — la lune apparut
3. צִיֵּץ (452) פ״ע (ציפצף) — gazouiller
|| הִצְטַיֵּץ (469) פ״ע — se mettre à gazouiller
4. צִיֵּץ (452) פ״י (קשר ציצית) — garnir de franges
צִיָּץ (156) ז — gazouillement *m*, gazouillis *m*
צִיץ (1) ז (פרח) — fleur *f*
|| (עיטור) — motif floral, plaque *f*, cocarde *f*
|| (של־הכהן הגדול) — diadème *m*, fronteau *m*
|| °(כנף) — aile *f*, plumage *m*
צִיצָה (201) נ צמח — bourgeon *m*, fleur *f*
צִיצַת־שָׁרָשִׁים — bouquet *m* de radicelles
|| בהש צִיצַת־שֵׂעָר — touffe *f* de cheveux
צִיצִית (17) נ — touffe *f*, houppe *f*
צִיצִית־הַזָּנָב — poils *mpl* de la queue
צִיצִית־הָרֹאשׁ — toupet *m*, boucle *f* de cheveux
צמח — aigrette *f*
|| דת — franges (rituelles) *fpl*
בהש בָּדַק בְּצִיצִיּוֹת — faire l'inquisiteur
צַיְצָנִי, ־נִית ת — siffleur
צִיק (1) ז מטבח — ingrédients *mpl* liquides
צִיקָדָה (ר׳ ־דוֹת) נ חרק — cigale *f*
צִיקָה (201) נ — coulée *f*
צִיקְלוֹטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז פיס — cyclotron *m*
צִיקְלוֹן (ר׳ ־נִים) ז — cyclone *m*
צִיקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — avare *n*, ladre *n*
צִיקָנוּת (46) נ — avarice *f*, ladrerie *f*
1. צִיר (1) ז (שליח) — envoyé *m*, messager *m*
|| (לכינוס) — délégué *m*
צִיר־בֵּית־הַנִּבְחָרִים — député *m*
|| (בשרות הדיפלומטי) — ministre *m*

2. צֵלֶל (—) ז (צל) ombre légère
צְלָלִי, ־לִית ת ombragé, ombreux
צְלָלִים ← צֵל
צְלָלִית (17) נ silhouette *f*
צֶלֶם (176) ז image *f*, forme *f*, figure *f*
|| (תבנית־אליל) idole *f*
צַלָּם (90) ז photographe *m*
צִלֵּם (432) פ״י photographier
|| הִצְטַלֵּם (469) פ״ע se faire photographier
צַלְמוֹן (—) ז ténèbres *fpl*, obscurité *f*
|| בהש (שאול) enfer *m*
צַלְמָוֶת (—) ז ténèbres *fpl*, obscurité *f*
גֵּיא־צַלְמָוֶת ז vallée *f* des ténèbres
צַלְמִית (17) נ figure *f*
צַלְמָנוֹעַ (ר׳ ־מְנוֹעִים) ז caméra *f*
צַלָּמוּת (46) נ photographie (art) *f*
צַלָּמִיָּה (202) נ atelier *m* de photographe
צֶ׳לָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש מוס violoncelliste *n*
צֶ׳לֶסְטָה (ר׳ ־טוֹת) נ מוס célesta *m*
צֶלְסְיוּס ש״פ ז Celsius *m*
מַעֲלַת־צֶלְסְיוּס נ degré centigrade *m*
1. צָלַע (332) פ״ע boiter, clocher, clopiner
בהש הָעֲסָקִים צוֹלְעִים les affaires se traînent
|| נִצְלַע (402) פ״ע devenir boiteux
|| הִצְטַלֵּעַ (477) פ״ע devenir boiteux
|| הִצְלִיעַ (504) פ״ע boiter, boitiller
פ״י faire boiter
2. צִלֵּעַ (440) פ״י (הגביל ע״י צלעות) limiter par des lignes
צֵלָע (צֶלַע־, צַלְעִי; ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום côte *f*
|| (צד) côté *m*
|| מתמט côté (d'un polygone)
שְׁוֵה־צְלָעוֹת équilatéral
שׁוֹנֵה־צְלָעוֹת scalène
|| צמח nervure *f*
|| (בתורת־השירה) hémistiche *m*
צֶלַע (178, בלי ר׳) ז (כישלון) chute *f*, échec *m*
צַלְעָה (326, ר׳ צְלָעוֹת, צַלְעוֹת־) נ אנטום côte *f*
|| בהש צַלְעָתִי ma moitié (ma femme)
צְלִיעָה (242) נ boitement *m*, claudication *f*
צַלְעוֹן (ר׳ ־נִים) ז מתמט polygone *m*

צַלְעִית (17) נ (בשר) côtelette *f*
|| (בתורת־השירה) hémistiche *m*
צָלַף (301) פ״י (קלע) tirer au but, canarder
|| נִצְלַף (388) פ״ע (נורה) être canardé
(הולקה) être fouetté
|| הִצְטַלֵּף (469) פ״ע se flageller
|| הִצְלִיף (489) פ״י fouetter, flageller, cingler
צְלָף (105) ז צמח câprier *m*
צֶלֶף (165) ז fouettement *m*
|| (ירייה) coup *m* de feu
צַלָּף (90) ז tireur *m* d'élite, franc-tireur *m*
צַלָּפוּת (46) נ tir *m* au but
צַלְפָנִי, ־נִית ת cinglant
צִלְצוּל (ר׳ ־לִים) ז ceinture *f*
צִלְצוּל (51) ז sonnerie *f*
|| (בטלפון) coup *m* de téléphone
|| (כלי־נגינה קדום) cymbale *f*
צְלָצַל (צְלָצַל־; ר׳ צְלָצָלִים) ז חרק grillon *m*
1. צֶלְצֶל (91) ז (כלי־נגינה קדמון) cymbale *f*
|| (צלצול) tintement *m*, sonnerie *f*
2. צֶלְצֶל (91) ז (מכשיר־דייג) harpon *m*
צִלְצֵל (460) פ״ע sonner
הַפַּעֲמוֹן מְצַלְצֵל la cloche sonne
צִלְצַלְתִּי אֵלֶיךָ je t'ai appelé (au téléphone)
|| הִצְטַלְצֵל (494) פ״ע se mettre à sonner
צַלְצֵלָה (229) נ sonnerie (de cloches) *f*, carillon *m*
צַלְצְלָן (ר׳ ־נִים) ז sonneur *m*, carillonneur *m*
צַלְצְלָנִי, ־נִית ת retentissant, sonore
צַלְצֶלֶת (252) נ (בטלפון) dispositif *m* d'appel
צָלַק (301) פ״י entailler, balafrer
|| צִלֵּק (432) פ״י balafrer, couvrir de cicatrices
|| הִצְטַלֵּק (469) פ״ע se cicatriser
צֶלֶק (166) ז cicatrice *f*, balafre *f*
צַלֶּקֶת (251) נ cicatrice *f*
|| צמח stigmate *m*
צל״ש (= צִיּוּן לְשֶׁבַח) (88) ז citation *f* à l'ordre du jour, mention élogieuse
צם ← [צום]
צָמָא (110, בלי ר׳) ז soif *f*
שָׁבַר צְמָאוֹ étancher sa soif

צְלוֹחִית (17) נ	flacon *m*, fiole *f*, carafon *m*
צָלוּי, צְלוּיָה ת	rôti, grillé
צָלוּל, צְלוּלָה ת	clair, limpide
מַיִם צְלוּלִים	eau claire
קוֹל צָלוּל	voix claire
דֵּעָה צְלוּלָה	esprit *m* lucide
1. צִלּוּל (51) ז (זיקוק)	distillation *f*
2. צִלּוּל (51) ז (נפץ)	détonation *f*, explosion *f*
צֶלּוּלוֹאִיד (—) ז	celluloïd *m*
צִלּוּם (51) ז (אומנות)	photographie (art) *f*
‖ (תמונה)	photo (image) *f*
צִלּוּף (51) ז (מכה)	fouettement *m*
‖ (ירייה)	tir *m* au but
צְלוֹפָח (69) ז דג	anguille *f*
צֶלּוֹפָן (—) ז	cellophane *f*
צְלוֹתָא (—) נ ארמית	prière *f*
1. צָלַח (331, בינוני צָלֵחַ) פ"ע (עלה יפה)	réussir, convenir
צְלַח וּרְכַב	bon courage!
לֹא־יִצְלַח או לֹא־יִצְלָח	bon à rien
בהש צָלְחָה עָלָיו הָרוּחַ	l'inspiration s'empara de lui
‖ הִצְלִיחַ (504) פ"ע	réussir
פ"י	faire réussir
2. צָלַח (331) פ"ע (חצה)	traverser
צָלֵחַ, צְלֵחָה ת	chanceux, heureux
דֶּרֶךְ צְלֵחָה!	bon voyage!
°צְלָחָה (ר' ־חות) נ	assiette *f*
צִלְחָה (242) נ רפא	migraine *f*
1. צְלֹחִית (17) נ (צלחת קטנה)	soucoupe *f*
2. צִלְחִית (—) נ רפא	migraine *f*
1. צַלַּחַת (246) נ	assiette *f*, plat *m*
צַלַּחַת צָפָה	assiette plate
צַלַּחַת־פֵּרוֹת	coupe *f* de fruits
צַלַּחַת מְעוֹפֶפֶת	soucoupe volante
‖ מכונ	enjoliveur *m*
‖ חקל	fosse (autour d'un arbre) f
2. צַלַּחַת (246) נ (כיס)	poche *f*
טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת	garder les mains dans sa poche, rester passif
צְלִי (16) ז	rôti *m*, grillade *f*

צְלִיבָה (201) נ	crucifixion *f*
צְלִיָּה (202) נ	rôtissage *m*
צָלִיחַ, צְלִיחָה ת	franchissable
צְלִיחָה (201) נ	traversée (d'un cours d'eau) *f*
צְלִיל (1) ז	son *m*, bruit *m*
‖ מוס	ton *m*, timbre *m*
צְלִילָה (201) נ	plongée *f*
הַפְצָצַת־צְלִילָה נ	bonbardement *m* en piqué
‖ (בנוזלים)	dépôt (dans un liquide) *m*
צְלִילוּת (48) נ	clarté *f*, limpidité *f*
צְלִילוּת־הַדַּעַת	lucidité *f* de l'esprit
צְלִילוּת־הַקּוֹל	netteté *f* de la voix
צְלִילִי, ־לִית ת	mélodieux, sonore
צְלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ	résonance *f*, sonorité *f*
צַלְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	pèlerin *n*
צְלִיעָה (201) נ	boitement *m*, claudication *f*
‖ בהש	défaillance (d'une entreprise) *f*
צְלִיף (1) ז (ענף דק)	verge *f*
‖ (מכת־שוט)	coup *m* de fouet
‖ (קול־ירייה)	sifflement (d'une balle) *m*
צְלִיפָה (201) נ	fouettement *m*
‖ (ירייה)	coup *m* de feu
1. צָלַל (301) פ"ע (שקע)	sombrer, s'engloutir
(נכנס מתחת למים)	plonger
‖ (ירד במהירות)	piquer (avion)
‖ בהש צָלַל בְּהִרְהוּרִים	s'enfoncer dans des méditations
‖ נִצְלַל (388) פ"ע	se clarifier
‖ צִלֵּל (432) פ"י	clarifier
‖ הִצְטַלֵּל (469) פ"ע	se clarifier
‖ הִצְלִיל (498) פ"י	enfoncer, faire sombrer
(זיקק)	clarifier
2. צָלַל (358, עת' יִצַּל, תְּצִלֶּינָה) פ"ע	résonner, tinter
בהש צָלְלוּ אָזְנָיו	les oreilles lui tintèrent
‖ הִצְלִיל (498) פ"ע מוס	mettre en musique
(השמיע)	faire résonner, faire tinter
3. צָלַל (307) פ"ע (כוסה צל)	être ombragé
‖ הֵצֵל (529) פ"י	ombrager
הֵצֵל עַל־עֵינָיו	abriter ses yeux (du soleil)
1. צְלָל (—) ז (צליל)	son *m*

צְמִיחָה (201) נ — croissance *f*
°צַמִּים (—) ז (איוב ה׳ ה׳) — sécheresse *f*
צְמִיקָה (201) נ — rétrécissement *m*
צָמִיר, צְמִירָה ת — laineux, poilu
צָמִית, צְמִיתָה ת — perpétuel, permanent
אִכָּר צָמִית — serf *m*
צְמִיתָה (201) נ — extermination *f*
צְמִיתוּת (—) נ — perpétuité *f*, éternité *f*
|| לִצְמִיתוּת — à jamais, à perpétuité
צָמַל (301) פ״ע — mûrir
|| הִצְמִיל (498) פ״י — mûrir
צֶמֶל (166) ז (תאנה) — figue mûre
|| בהש (נערה) — fille *f* nubile
צָמֵם, צְמֵמֶת (ר׳ צְמֵמִים, ־מוֹת) ת — aux oreilles spongieuses
צִמְנוּט (—) ז — cimentation *f*
צֶמֶנְט (—) ז — ciment *m*
צָמֵעַ, צְמֵעַת (ר׳ צְמֵעִים, ־עוֹת) ת — aux oreilles rabougries
צִמְצוּם (51) ז — restriction *f*, réduction *f*
צִמְצוּם־הַהוֹצָאוֹת — réduction des dépenses
בְּצִמְצוּם — tout juste
חַי בְּצִמְצוּם — vivre chichement
|| מתמט צִמְצוּם־שְׁבָרִים — simplification *f* de fractions
|| דת סוֹד־הַצִּמְצוּם ז — mystère *m* du rétrécissement
בהש — art *m* de la concision
צִמְצָם (91) ז (במצלמה) — diaphragme *m*
צִמְצֵם (460) פ״י (הקטין) — restreindre, réduire
|| (כיווץ) — rétrécir, contracter
|| מתמט צִמְצֵם שֶׁבֶר — simplifier une fraction
|| הִצְטַמְצֵם (494) פ״ע — se restreindre, se réduire
(התכווץ) — se rétrécir, se contracter
מתמט (שבר) — être simplifié
צִמְצְמָה (208) נ — petite natte
צַמְצְמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* économe
צַמְצְמָנִי, ־נִית ת — économe, parcimonieux
צָמַק (307) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| נִצְמַק (388) פ״ע — se dessécher, se ratatiner

|| צִמֵּק (432) פ״י — dessécher, contracter
|| הִצְטַמֵּק (469) פ״ע — se dessécher, se ratatiner
|| הִצְמִיק (498) פ״ע — se dessécher, se tarir
צֹמֶק (166) ז — objet rétréci
צַמֶּקֶת (251) נ רפא — cirrhose *f*
1. [צמר] נִצְמַר (388) פ״ע (נרטט) — frissonner, frémir, s'échauffer
|| הִצְמִיר (498) נ — faire frémir, échauffer
2. [צמר] נִצְמַר (388) פ״ע (התנשא) — se dresser
|| צִמֵּר (432) פ״ע — s'élever, se dresser
צֶמֶר (173, בלי ר׳) ז — laine *f*
צֶמֶר־גֶּפֶן — coton *m*, coton hydrophile
צֶמֶר־זְכוּכִית — laine de verre
צֶמֶר־פְּלָדָה — laine d'acier, paille *f* de fer
צַמָּר (90) ז — marchand *m* de laine, lainier *m*
צַמְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז (כלב) — caniche *m*, barbet *m*
צַמְרִי, ־רִית ת — laineux, de laine
צַמְרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — consistance laineuse
צַמְרִירִי, ־רִית ת — laineux, lanugineux
צְמַרְמַר (388, עבר בלבד) פ״ע — frissonner
צְמַרְמַר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מָרִים, ־מָרוֹת) ת — frissonnant
צְמַרְמֹרֶת (256) נ — frisson *m*, chair *f* de poule
צְמַרְמָרְתִּי, ־תִּית ת — accompagné de frisson
צַמְרָנִי, ־נִית ת — couvert de laine, poilu
|| צַמְרָנִית (17) נ צמח — phagnalon *m*
צִמְרֵר (460) פ״י — faire frémir *ou* frissonner
|| הִצְטַמְרֵר (494) פ״ע — frissonner
צַמֶּרֶת (251) נ (של־עץ) — cime *f*, sommet *m*
|| בהש — l'élite *f*, les milieux dirigeants
צַמֶּרֶת־הַשִּׁלְטוֹן — les hommes *mpl* au pouvoir
1. צָמַת (301 ת) פ״י (כרת) — détruire, anéantir
|| נִצְמַת (388 ת) פ״ע — être anéanti
|| צִמֵּת (432 ת) פ״י — consumer, tourmenter
|| הִצְמִית (498 ת) פ״י — détruire, anéantir
2. צָמַת (301 ת) פ״י (כיווץ) — contracter, resserrer
|| פ״ע — se contracter, se rétrécir
|| נִצְמַת (388 ת) פ״ע — se contracter, se rétrécir
|| צִמֵּת (432 ת) פ״י — serrer, presser
מטבח — mariner, conserver au vinaigre
3. צָמַת (301 ת) פ״י (שיעבד לצמיתות) — asservir à perpétuité

צָמֵא (340) פ״ע	avoir soif, être assoiffé
‖ הִצְמִיא (507) פ״י	donner soif, assoiffer
צָמֵא, צְמֵאָה ת	assoiffé
בהש צְמֵא־דָם	assoiffé de sang
צִמְאָה (242, בלי ר׳) נ	soif *f*
צִמָּאוֹן (38, בלי ר׳) ז	soif *f*
‖ (מדבר)	désert *m*
צֶ׳מְבָּלוֹ (–) ז	clavecin *m*
[צמג] נִצְמַג (388) פ״ע	devenir gluant
‖ הִצְטַמֵּג (469) פ״ע	devenir adhésif
‖ הִצְמִיג (498) פ״י	rendre gluant
צָמֵג, צְמֵגָה ת	collant, adhésif, visqueux
צֶמֶג (165) ז	gomme *f*, caoutchouc *m*
צְמַגְמַג, ־מֶגֶת ת	collant, visqueux
צְמַגְמַגּוּת (47) נ	viscosité *f*
צָמַד (301) פ״י	réunir, rattacher, assembler
‖ נִצְמַד (388) פ״ע	être rattaché, être accouplé
‖ צִמֵּד (432) פ״י	rattacher, joindre, accoupler
צִמֵּד חַרְבּוֹ אֶל־מָתְנָיו	ceindre son épée à sa hanche
בהש צִמֵּד מִלִּים	faire rimer des homonymes
‖ הִצְטַמֵּד (469) פ״ע	s'accoupler, s'unir
‖ הִצְמִיד (498) פ״י	rattacher, assembler
(במכונית)	embrayer
צֶמֶד (165) ז	couple *m ou f*, paire *f*
צֶמֶד־בָּקָר	une couple de boeufs
צֶמֶד־שָׂדֶה	acre (terrain labouré en un jour par une couple de boeufs) *f*
צֶמֶד־חֶמֶד	un couple charmant
צִמְדָּה (241) נ מוס	duo *m*
צַמָּה (208) נ	tresse *f*, natte *f*
צָמוּד, צְמוּדָה ת	lié, rattaché, joint, contigu
מתמט זָוִיּוֹת צְמוּדוֹת	angles adjacents
רֶכֶב צָמוּד	voiture *f* à la disposition (d'un fonctionnaire)
בנק צָמוּד לְדוֹלָר	indexé sur le dollar
בֶּגֶד צָמוּד	vêtement collant
צִמּוּד (51) ז	réunion *f*, assemblage *m*
טכנ	accouplement *m*, embrayage *m*
(בתורת־השירה)	homonymie *f*
צָמוּחַ, צְמוּחָה ת	épanoui, développé
צִמּוּחַ (44, בלי ר׳) ז	croissance *f*
צָמוּק, צְמוּקָה ת	rétréci, ratatiné
צִמּוּק (51) ז (כיווץ)	rétrécissement *m*
‖ (ענב מיובש)	raisin sec
‖ עממי (פרט מצוין מתוך מכלול דברים)	perle *f*
1. צְמוּת (51) ז מטבח	marinage *m*
2. צְמוּת (51) ז (הנצחה)	perpétuation *f*
צָמַח (331) פ״ע	croître, pousser
בהש (הופיע)	surgir, apparaître, éclore
‖ נִצְמַח (402) פ״ע	croître, pousser
‖ צִמֵּחַ (440) פ״י	faire pousser
פ״ע	croître, pousser
‖ הִצְטַמֵּחַ (477) פ״ע	commencer à pousser
‖ הִצְמִיחַ (504) פ״י	faire croître, faire pousser
בהש הִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה	faire éclore le salut
צֶמַח (179) ז	plante *f*
צִמְחֵי־מַיִם	plantes aquatiques
צִמְחֵי־מַרְפֵּא	plantes médicinales
שֶׁמֶן־צְמָחִים	huile végétale
בהש (צאצא)	rejeton *m*
‖ רפא (חולה מחוסר הכרה)	comateux *m*
‖ רפא (התפרצות פצעים)	éruption *f*
צָמֵחַ, צְמַחַת (ר׳ צְמְחִים, ־חוֹת) ת	aux oreilles cassées
צִמְחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	jeune plante *f*
צִמְחוֹנוּת (48) נ	végétarisme *m*
צִמְחוֹנִי, ־נִית ת	végétarien
צִמְחוֹנִיָּה (202) נ	restaurant végétarien
צִמְחַי (ר׳ ־חַיִּים) ז	zoophyte *m*
צִמְחִי, ־חִית ת	végétal
צִמְחִיָּה (202) נ	végétation *f*, flore *f*
צְמִיאָה (201) נ	soif *f*
צְמִיג (1) ז	pneu *m*, pneumatique *m*
צָמִיג, צְמִיגָה ת	gluant, poisseux, visqueux
צְמִיגוּת (48) נ	viscosité *f*
צְמִיגִי, ־גִית ת	gluant, adhésif
צָמִיד (15) ז (תכשיט)	bracelet *m*
‖ (מיכסה)	couvercle *m*
צָמִיד, צְמִידָה ת	fermé hermétiquement
צְמִידָה (201) נ	couvercle *m*
צְמִידוּת (48) נ	liaison *f*, connexion *f*

1. צנית (–) נ רפא — goutte (maladie) *f*, podagre *f*
2. צנית (17) נ (סל) — corbeille *f*, panier *m*
צנם (30) פ"ע — se dessécher, maigrir
|| פ"י (ייבש לחם) — griller (du pain)
|| הצטנם (469) פ"ע — se dessécher, se rétrécir
|| הצנים (498) פ"ע (הצטמק) — se rétrécir, maigrir
(התקשה) — se durcir
צנמון (38, בלי ר') ז — sécheresse *f*, maigreur *f*
צנמנם, ־נמה ת — maigrelet
צנן (358 נ) פ"ע — être froid, se refroidir
|| נצון (431 נ) פ"ע — se refroidir
|| צנן (432 נ) פ"י — refroidir, rafraîchir, réfrigérer
|| הצטנן (469 נ) פ"ע — se refroidir
רפא — prendre froid, s'enrhumer
|| הצן (529 נ) או הצנין (498 נ) פ"י — refroidir
פ"ע — se refroidir
צנן (–) ז — froid *m*
צנע (440) פ"י (הסתיר) — cacher, dissimuler
(עשה לצנוע) — obliger à la modestie
|| הצטנע (477) פ"ע (הסתתר) — se cacher
(העמיד פני־צנוע) — affecter la modestie
|| הצניע (504) פ"י (הסתיר) — cacher
הצניע עצמו — s'effacer
פ"ע (נהג בצניעות) — être modeste
הצניע לכת — se conduire avec humilité
צנע (–) ז (ענוה) — modestie *f*, humilité *f*
|| (צימצום) — austérité *f*, simplicité *f*
משטר־צנע ז — régime *m* de restrictions
צנעה (–) נ — intimité *f*, vie privée
בצנעה — discrètement, dans l'intimité
דברים שבצנעה — affaires *fpl* intimes
1. צנף (301) פ"י (חבש) — enrouler, bander, mettre (un turban)
(גילגל) — rouler, ballotter
|| נצנף (388) פ"ע (נחבש) — être enroulé
(התגלגל) — être roulé, être ballotté
|| הצטנף (469) פ"ע (נחבש) — s'enrouler
(התכווץ) — se recroqueviller
|| הצניף (498) פ"י — envelopper, entourer
2. צנף (301) פ"ע (סוס) — hennir
|| הצניף (498) פ"ע — hennir
צנף (165) ז או צנפה (215) נ — hennissement *m*
צנפה (229) נ — pelote *f*, enroulement *m*
צנצנת (252) נ — flacon *m*, bocal *m*, pot *m*
צנר (90) ז — fabricant *m* de tuyaux
|| (שרברב) — installateur *m*, plombier *m*
צנר (432) פ"י — drainer, canaliser
צנרור (50) ז — tubage *m*
צנרת (251) נ — tuyauterie *f*, canalisation *f*
צנתר (130) ז — tube *m*, tuyau *m*, sonde *f*
צעד (152) ז — pas *m*
בצעדי־ענק — à pas de géant
הצר צעדי־פ' — mettre à qn des bâtons dans les roues
על־כל־צעד ושעל — à chaque pas
|| (פעולה) — démarche *f*, disposition *f*
נקט צעדים — prendre des mesures
צעד מחכם — coup *m* habile
צעד (326) פ"ע — marcher, défiler
צבא קדימה צעד! — en avant – marche!
צעד חפשית! — pas *m* de route!
|| נצעד (397) פ"ע — marcher
|| צעד (435) פ"ע — aller et venir
|| הצעיד (502) פ"י — faire marcher, faire défiler
(קידם) — faire progresser
1. צעדה (216) נ (הליכה) — marche *f* à pied, défilé *m*
|| (במחול) — pas *m* de danse
2. צעדה (216) נ (תכשיט) — chaînette (de pied) *f*
צעדוד (41) ז — petit pas
צעה (350) פ"ע — marcher, avancer
|| צעה (450, נ' צעתה) פ"י — transporter, déporter
צעודה (102) נ מוס — marche (morceau musical) *f*
צעור, צעורה ת — triste, affligé
צעור (50) ז — affliction *f*, chagrin *m*
צעידה (201) נ — marche *f*, défilé *m*
צעיה (201) נ — marche *f*, démarche *f*
צעיף (15) ז — voile *m*, résille *f*
|| (לעטיפת הצוואר) — écharpe *f*, cache-col *m*
צעיר, צעירה ת — jeune
|| צעיר (15) ז — jeune homme *m*

‖ נצמת (388 ת) פ"ע	être asservi à perpétuité
‖ צמת (432) פ"י	réduire à l'état de serf
‖ הצמית (498 ת) פ"י	vendre à perpétuité
צומת (187) ז	jonction *f*, noeud *m*
צומת־דרכים	carrefour *m*, croisement *m*
צומת־רכבות	noeud ferroviaire
צן (114) ז (קוץ)	ronce *f*, épine *f*
צן (53) ז	panier *m*
צנא (—) ז ארמית	corbeille *f*, panier *m*
צנה ← צאנה	
1. צנה (208, ר' גם צנים) נ (קור)	froid *m*
אחזתו צנה	il a pris froid
צנים פחים	coup *m* de froid
בהש	chausse-trape *f*
2. צנה (208) נ (מגן)	bouclier *m*
‖ (קיר־מגן)	rempart *m*, parapet *m*
‖ (של אקדח)	culasse *f*
3. צנה (208) נ (סירה קטנה)	barque *f*, canot *m*
צנובר (91) ז צמח (אורן)	pin *m*
‖ (איצטרובל)	pomme *f* de pin, pignon *m*
צנוח, צנוחה ת	tombé, affaissé, prostré
צנום, צנומה ת	sec, maigre, émacié, ratatiné
צנום (51) ז	dessiccation *f*, déshydradation *f*
צנון (21) ז צמח	radis *m*
צנון, צנונה ת	froid, frais
צנון (51) ז	refroidissement *m*
צנונית (17) נ צמח	radis *m* rose
צנוע, צנועה ת	modeste, décent, pudique
בקשה צנועה	une humble requête
אשה צנועה	femme *f* chaste
‖ (נסתר)	discret, caché
צנועתנות (46) נ	pruderie *f*
צנועתני, ־נית ת	prude
1. צנור (22) ז	tuyau *m*, tube *m*
צנור־נפט	oléoduc *m*, pipe-line *m*
צנור־פליטה	tuyau d'échappement
מפתח־צנורות ז	clef *f* en tubes
‖ (תעלה)	conduit *m*, canalisation *f*
‖ °(זרם)	jet *m*, courant *m*, flot *m*
‖ צמח	pédicelle *m*
‖ אנטום	conduit, canal *m*, vaisseau *m*
צנור־הדמעות	conduit lacrymal
צנור־המרה	canal cholédoque
בהש הצנורות הרשמיים	la voie officielle
2. צנור (22) ז	gond *m*, crapaudine *f*
‖ (מזלג ארוך)	trident *m*
צנור (51)	pose *f* de tuyaux
1. צנורה (201) נ (מחט)	aiguille *f* à tricoter
2. צנורה (201) נ (זרם)	jet *m*, flot *m*
צנורי, ־רית ת	tubulaire
‖ צמח	tubuliflore
צנורית (17) נ	petite aiguille à tricoter
צנזור (ר' ־רים) ז	censeur *m*
צנזור (50) ז	action *f* de censurer
צנזור עצמי	autocensure *f*
צנזורה (—) נ	censure *f*
צנזר (460) פ"י	censurer
צנח (331) פ"ע	tomber, glisser, s'affaisser
‖ (ירד במצנח)	sauter en parachute
‖ נצנח (402) פ"ע	s'affaisser, se laisser tomber
‖ הצטנח (477) פ"ע	se laisser tomber
‖ הצניח (504) פ"י	laisser tomber
(במצנח)	parachuter
צנחן (97) ז צבא	parachutiste *m*
צנחנות (46) נ	parachutisne *m*
צניחה (201) נ	affaissement *m*, chute *f*
(במצנח)	descente *f* en parachute
צניחה חפשית	chute libre
צנים (15) ז	biscotte *f*
צנימות (48) נ	aridité *f*, maigreur *f*
צנימית (17) נ	petite biscotte
צנין (15) ז	ronce *f*, épine *f*
היה לצנינים בעיני־פ'	irriter qn, déplaire à qn
צנינות (48) נ	froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות)	froideur *f*
צניעות (48) נ	modestie *f*, pudeur *f*, chasteté *f*
צניף (15, ר' גם ° צניפות) ז	turban *m*
1. צניפה (201) נ (כריכת־צניף)	action *f* de coiffer d'un turban
2. צניפה (201) נ (של־סוס)	hennissement *m*
צנירה (201) נ	tricotage *m*, crochet *m*

צָפָה (208) נ	housse *f*, taie *f*
צָפוּד, צְפוּדָה ת	desséché, ratatiné
צָפוּי, צְפוּיָה ת	prévu, attendu
בִּלְתִּי־צָפוּי	imprévu, inattendu
‖ (מיועד)	destiné
הָיָה צָפוּי לְעֹנֶשׁ	être passible d'une peine
1. צִפּוּי (51) ז (תיקווה)	attente *f*, espoir *m*
2. צִפּוּי (15) ז (כיסוי)	revêtement *m*
צָפוֹן (30, בלי ר') ז	nord *m*
צָפוֹנָה	vers le nord
צְפוֹן־מִזְרָח	nord-est
צְפוֹן־מַעֲרָב	nord-ouest
צְפוֹן־אַפְרִיקָה	l'Afrique *f* du Nord
‖ (רוח)	vent *m* du nord, aquilon *m*
צָפוּן, צְפוּנָה ת	caché, réservé
‖ צְפוּנִים ז"ר או צְפוּנוֹת נ"ר	secrets *mpl*
צִפּוּן (15) ז	trésor *m*
צִפּוּן (51) ז	orientation *f* vers le nord
צְפוֹנִי, ־נִית ת	nordique, septentrional, boréal
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי	le pôle nord
רוּחַ צְפוֹנִית	vent *m* du nord
‖ הַצְּפוֹנִי	l'envahisseur venu du nord
צָפוּף, צְפוּפָה ת	serré, dense, bondé
צִפּוּף (51) ז	resserrement *m*, encombrement *m*
צִפּוֹר (21, ר' צִפֳּרִים, צִפֳּרֵי־) נ	oiseau *m*
צִפּוֹר נוֹדֶדֶת	oiseau migrateur
צִפּוֹר־עֵדֶן	paradisier *m*
‖ (בועת־אויר)	bulle *f* d'air
‖ צִפּוֹר־הַנֶּפֶשׁ	gorge *f*
בהש	l'endroit le plus sensible
צִפּוֹרָה (201) נ	oiselle *f*, oisillon *m*
צִפּוֹרִי, ־רִית ת	d'oiseau
צִפּוֹרִית (17) נ	oiselle *f*
צִפּוּת (45) נ	attente *f*, espoir *m*
צִפְחָה (242) נ	ardoise *f*
צַפַּחַת (246) נ	flacon *m*, fiole *f*
צָפִיד, צְפִידָה ת	rigide
צְפִיָּה (202) נ	observation *f*, contemplation *f*
1. צִפִּיָּה (202) נ (תוחלת)	attente *f*, espoir *m*
2. צִפִּיָּה (202) נ (מעטפה לכר)	taie *f* d'oreiller
צַפִּיחִית (17) נ	galette *f*, gaufrette *f*
כְּצַפִּיחִית בִּדְבַשׁ	comme un beignet au miel
צְפִינָה (201) נ	embuscade *f*, guet-apens *m*,
	cachette *f*
צָפִיעַ (11) ז	excrément *m*, crotte *f*
צְפִיעָה (201) נ	petit enfant
צְפִיפוּת (48) נ	densité *f*, affluence *f*,
	encombrement *m*
‖ פיס	densité
צָפִיר (15) ז	bouc *m*
1. צְפִירָה (201) נ (של־מכונית)	coup *m* de klaxon
‖ (של־צופר)	hurlement (de sirène) *m*
2. צְפִירָה (201) נ (נזר)	couronne *f*
3. צְפִירָה (201) נ (מועד)	moment *m*, occasion *f*
‖ (שחר)	matin *m*, aube *f*, aurore *f*
צְפִירָה (ר' ־רוֹת) נ	troupe *f*
צָפִית (17) נ	nappe *f*
צִפִּית (ר' צִפִּיּוֹת) נ	taie *f* d'oreiller
1. צָפַן (303 ג) פ"י	cacher, abriter, réserver
‖ (ארב)	s'embusquer, guetter
‖ נִצְפַּן (389 ג) פ"ע	se cacher, être caché
‖ הִצְפִּין (499 ג) פ"י	cacher
2. צִפֵּן (432 ג) פ"י (ערך בצופן)	chiffrer
3. [צפן] הִצְפִּין (499 ג) פ"ע (פנה צפונה)	se diriger
	vers le nord
צֹפֶן (191) ז	chiffre (code secret) *m*
צְפַנְיָה ש"פ ז	Sophonie *m*
צָפְנַת פַּעְנֵחַ ש"פ ז	Tsafenat-Pa'néah (surnom
	de Joseph) *m*
‖ בהש	esprit profond
צֶפַע (179) ז זואול	vipère *f*
צִפְעוֹן (21) ז זואול	aspic *m*
צִפְעוֹנִי, ־נִית ת	venimeux, vipérin, vipéridé
‖ צִפְעוֹנִי (ר' ־נִים) ז	vipère *f*, aspic *m*
צָפַף (303) פ"י	serrer, presser, comprimer
‖ נִצְפַּף (389) פ"ע	être pressé, être comprimé
‖ צִפֵּף (432) או צוֹפֵף (455) פ"י	serrer, entasser
‖ הִצְטוֹפֵף (488) פ"ע	se presser, se serrer
‖ הִצְפִּיף (499) פ"י	resserrer,entasser
פ"ע	s'encombrer, devenir dense
צֶפֶף (—) ז	densité *f*, congestion *f*
צְפָפָה (215) נ	amas *m*, tas *m*

צְעִירָה (201) נ — jeune fille *f*
|| ספורט — junior *n*
1. צְעִירָה (201) נ (צעירות) — jeunesse *f*
|| ← צָעִיר
2. צְעִירָה (201) נ (צער) — tristesse *f*, chagrin *m*
צְעִירוֹן (21) ז — petit jeune homme, jeunot *m*
צְעִירוּת (48, בלי ר') נ — jeunesse *f*
בִּצְעִירוּתוֹ — dans sa jeunesse
צָעַן (326 ג) פ"ע — se déplacer, errer, vagabonder
צָעַף (326) פ"י — couvrir, voiler
|| נִצְעַף (397) פ"ע — être couvert, être voilé
|| הִצְטַעֵף (472) פ"ע — se voiler
|| הִצְעִיף (502) פ"י — couvrir, voiler
צַעֲצוּעַ (9) ז — jouet *m*
|| °(פיסול) — sculpture *f*
צִעְצַע (465) פ"י — embellir, enjoliver, décorer
|| הִצְטַעְצַע (496) פ"ע — se divertir, se parer
הִצְטַעְצַע בִּלְשׁוֹנוֹ — user d'un langage affecté
צַעַק (—) ז — cri *m*, clameur *f*
צָעַק (326) פ"ע — crier, se plaindre
צָעַק חָמָס — crier à l'injustice
צָעַק עַל־פ' — gronder, réprimander
|| צָעַק אֶל־ — implorer, supplier
צָעַק לְשֶׁעָבַר — se lamenter après coup
|| נִצְעַק (397) פ"ע — être alerté, être convoqué
(פרץ בצעקות) — s'écrier, pousser des cris
(הושמע) נִצְעֲקָה צְעָקָה — un cri jaillit
|| צִעֵק (435) פ"ע — s'écrier, pousser des cris
|| הִצְטַעֵק (472) פ"ע — pousser des cris
|| הִצְעִיק (502) פ"י — appeler à la rescousse
צְעָקָה (216) נ — cris *mpl*, clameur *f*, plainte *f*
הַכִּצְעֲקָתָהּ? — est-ce vraiment si grave?
צַעֲקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — braillard *n*
צַעֲקָנוּת (46) נ — criaillerie *f*
צַעֲקָנִי, ־נִית ת — criard
בהש (רעשני) צֶבַע צַעֲקָנִי — couleur criarde
צַעַר (152) ז — tristesse *f*, peine *f*, chagrin *m*
לְצַעֲרִי — à mon regret
לְמַרְבֵּה־הַצַּעַר — malheureusement
שָׁמַעְתִּי בְּצַעַר רַב — j'ai appris avec beaucoup de peine

|| (סבל) — douleur *f*, souffrance *f*
צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים — tourments *mpl* infligés à des animaux
חֶבְרַת־צַעַר־בַּעֲלֵי־חַיִּים נ — société protectrice des animaux
צַעַר־גִּדּוּל־בָּנִים — la peine qu'on a à élever des enfants
|| משפט — indemnité *f* pour douleur subie
1. צָעַר (326) פ"ע (היה קטן) — être petit, être peu nombreux
|| נִצְעַר (397) פ"ע — diminuer (*v. intr.*)
|| הִצְעִיר (502) פ"י (המעיט) — diminuer (*v. tr.*)
(עשה לצעיר) — rajeunir (*v. tr.*)
פ"ע (התמעט) — diminuer (*v. intr.*)
(נעשה צעיר) — rajeunir (*v. intr.*)
2. צִעֵר (435) פ"י (העציב) — attrister, chagriner
יְדִיעָה מְצַעֶרֶת — triste nouvelle *f*
|| הִצְטַעֵר (472) פ"ע — être fâché, être contrarié
אֲנִי מִצְטַעֵר — je regrette
צַעֲרָא (—) ז ארמית — peine *f*
צָף ← [צוף]
|| צָף (88) ז טכנ — flotteur *m*
צָפַד (303) פ"ע — se dessécher, se contracter
|| פ"י — dessécher, contracter
|| נִצְפַּד (389) פ"ע — se dessécher, se coller
|| צִפֵּד (432) פ"י — dessécher, ratatiner
|| הִצְטַפֵּד (469) פ"ע — se dessécher, se ratatiner
|| הִצְפִּיד (499) פ"י — dessécher, contracter
צִפָּדוֹן ← צַפְדִּינָה
צַפְדִּינָה (—) נ רפא — scorbut *m*
צַפֶּדֶת (—) נ רפא — tétanos *m*
1. צָפָה (347) פ"י (השקיף) — regarder, observer, assister (à un spectacle)
(חזה מראש) — prévoir
|| (ארב) — guetter
|| צִפָּה (453) פ"ע (חיכה) — attendre
לֹא צִפִּיתִי לִרְאוֹתְךָ — je ne m'attendais pas à te voir
(קיווה) — espérer
2. צָפָה (347) פ"י (כיסה) — couvrir, étendre
|| צִפָּה (453) פ"י — couvrir, revêtir

צָרֶבֶת (–) נ	brûlure *f*
‖ רפא (מיחושים בקיבה)	brûlures *fpl* d'estomac, aigreurs *fpl*
‖ ° אֵשׁ צָרֶבֶת	feu ardent
צָרַד (307) פ״ע	crier d'une voix enrouée
‖ נִצְרַד (388) פ״ע	s'enrouer
‖ הִצְטָרֵד (473) פ״ע	s'enrouer
‖ הִצְרִיד (498) פ״י	rendre enroué
פ״ע (נעשה צרוד)	s'enrouer
(צעק)	crier d'une voix enrouée
צֶרֶד (165) ז או צְרָדָה (212) נ	cri *m* rauque
צֶרֶדָה (–) נ	médius *m*, majeur *m*
הִכָּה בְּאֶצְבַּע צֶרֶדָה	claquer du doigt
צָרְדָנִי, ־נִית ת	enroué, rauque
צְרַדְרַד, ־רַדָּה ת	légèrement enroué
צָרֶדֶת (–) נ רפא	enrouement *m*, laryngite *f*
צָרָה (210) נ	peine *f*, misère *f*, malheur *m*
צָרַת־נֶפֶשׁ	détresse *f*, désespoir *m*
צָרָה צְרוּרָה	terrible malchance *f*
צָרַת־רַבִּים חֲצִי־נֶחָמָה	peine partagée est à moitié oubliée
אָח לְצָרָה ז	compagnon *m* d'infortune
עַל־כָּל־צָרָה שֶׁלֹּא תָּבוֹא	pour parer à toute éventualité
גָּרַם צָרוֹת	causer des ennuis
‖ (צרות)	étroitesse *f*
צָרַת־עַיִן	envie *f*, mesquinerie *f*
‖ (אישה מתחרה)	rivale *f*
צָרוּב, צְרוּבָה ת	brûlé, corrodé, cautérisé
צָרוּד, צְרוּדָה ת	enroué, rauque
‖ צְרוּדוֹת תה״פ	d'une voix rauque
צֵרוּי, צֵרוּיָה ת דקדוק	affecté de la voyelle *tséré*
צְרוֹכָה (201) נ צבא	attirail *m*
צָרוּעַ, צְרוּעָה ת	lépreux
עממי כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב	la racaille, la pègre
צוֹרֵף (31, ר׳ צוֹרְפִים) ז	orfèvre *m*
צָרוּף, צְרוּפָה ת	purifié
זָהָב צָרוּף	or pur
מַחְשָׁבָה צְרוּפָה	pensée abstraite
1. צֵרוּף (49) ז (חיבור)	réunion *f*, liaison *f*
צֵרוּף־נְסִבּוֹת	conjoncture *f*
צֵרוּפֵי־לָשׁוֹן	locutions *fpl* idiomatiques
מתמט צֵרוּפִים	combinaisons *fpl*
‖ (תוספת)	adjonction *f*, addition *f*
בְּצֵרוּף־	accompagné de
‖ (החלפת־מעות)	échange *m* de monnaie
2. צֵרוּף (49) ז (זיקוק)	affinage *m*, épuration *f*
1. צְרוֹר (22) ז (חבילה)	paquet *m*, faisceau *m*
צְרוֹר־דֹּאַר	colis postal
צְרוֹר־מַפְתְּחוֹת	trousseau *m* de clés
צְרוֹר־נְיָרוֹת	liasse *f* de papiers
בהש צְרוֹר נָקוּב	bourse trouée
צבא צְרוֹר־יְרִיּוֹת	rafale *f* de coups de feu
דת תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים	qu'il ait part à la vie éternelle
2. צְרוֹר (22) נ (אבן קטנה)	caillou *m*
‖ בהש (חתיכה)	copeau *m*, petit morceau
צָרוּר, צְרוּרָה ת (קשור)	lié, attaché, gardé en mémoire
‖ בהש אִשָּׁה צְרוּרָה	femme empêchée de se marier
צָרוּת (46) נ	étroitesse *f*
צָרוּת־אֹפֶק או ־מֹחַ	étroitesse d'esprit
צָרוּת־עַיִן	envie *f*, mesquinerie *f*
1. צָרַח (331) פ״ע (צעק)	crier, hurler
‖ הִצְטָרַח (476) פ״ע	se mettre à crier
‖ הִצְרִיחַ (504) פ״ע	crier, hurler
2. [צרח] הִצְרִיחַ (504) פ״ע (בשחמט)	roquer
צֶרַח (179) ז או צְרָחָה (215) נ	cri *m*, hurlement *m*
צַרְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	braillard *n*
צַרְחָנוּת (46) נ	criaillerie *f*
צַרְחָנִי, ־נִית ת	criard
צֳרִי (199) ז	baume *m*
צְרִיבָה (201) נ	brûlure *f*, cautérisation *f*
‖ (גילוף)	corrosion *f*
צָרִיד, צְרִידָה ת	enroué, sec, rauque
צְרִידוּת (48) נ	enrouement *m*
צְרִיחַ (9) ז	tour *f*, donjon *m*
‖ צבא (בטנק)	tourelle *f*
‖ (בשחמט)	tour
צְרִיחָה (201) נ	cri strident
צְרִיחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite tour, tourelle *f*

צִפְצוּף (51) ז	sifflement *m*, gazouillement *m*
1. צִפְצֵף (460) פ"ע (שרק)	siffler, siffloter
(ציפור)	gazouiller, pépier
עממי אֲנִי מְצַפְצֵף עָלָיו	je m'en moque
אֵין פּוֹצֶה פֶּה וּמְצַפְצֵף	personne ne bronche
2. צִפְצֵף (460) פ"ע (נדחק)	être entassé, être serré
(ביצבץ)	émerger,surgir
‖ הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (נצרך)	être gêné
3. [צפצף] הִצְטַפְצֵף (494) פ"ע (הזדקק)	être épuré
צִפְצֵפָה (ר' ־פוֹת) נ (ציפצוף)	sifflement *m*
‖ (משרוקית)	sifflet *m*
צַפְצָפָה (223) נ צמח	peuplier *m*
צִפְצְפָנִי, ־נִית ת	gazouillant
צִפְצֶפֶת (256) נ	gazouillis *m*
צֶפֶק (166) ז אנטום	péritoine *m*
צַפֶּקֶת (—) נ רפא	péritonite *f*
1. צָפַר (303) פ"ע	siffler
(מכונית)	klaxonner
(צופר־אזעקה)	hurler (sirène)
‖ הִצְפִּיר (499) פ"י	faire entrendre un sifflement
2. צָפַר (303) פ"ע (השכים)	se lever tôt, partir tôt
1. צֶפֶר (166) ז (בוקר)	matin *m*
2. צֶפֶר (166) ז (עטרה)	couronne *f*
צַפָּר (90) ז	oiselier *m*
צַפְרָא (—) ז ארמית	matin *m*
צַפְרָא טָבָא!	bonjour!
צְפַרְדֵּעַ (ר' ־דְּעִים) נ זואול	grenouille *f*
צִפְרוֹנוּת (48) נ	caprice *m*, entêtement *m*
צִפְרוֹנִי, ־נִית ת	capricieux, entêté
צַפָּרוּת (46) נ	aviculture *f*, oisellerie *f*
צְפִירִיר (1) ז (רוח)	zéphyr *m*, vent *m* du matin
‖ (שד)	démon *m* du matin
צַפְרִית (17) נ מוס	aubade *f*
1. צִפֹּרֶן (194, זוגי צִפָּרְנַיִם 261) נ אנטום	ongle *m*
נָטַל צִפָּרְנָיו	se couper les ongles
בהש נֶאֱחַז בְּצִפָּרְנָיו בְּ־	s'accrocher à
‖ (לכתיבה)	plume (pour écrire) *f*
°(חרט) צִפֹּרֶן־שָׁמִיר	pointe *f* de diamant
‖ (בפרח)	pédoncule *m*
צִפָּרְנֵי־חָתוּל	calendule *f*, souci *m*
2. צִפֹּרֶן (194) נ צמח	oeillet *m*
צִפָּרְנִית (17) נ צמח	silène *m*
צִפֹּרֶת (ר' צִפֳּרוֹת) נ	oiselle *f*
‖ צִפֹּרֶת־כְּרָמִים	papillon *m*
צְפַת ש"פ נ (עיר)	Safed *m*
צֶפֶת (ר' צְפָתוֹת) נ	chapiteau *m*
צֹפֶת (187) ז	écume *f*, crasse *f*, résidus *mpl*
צָץ ← 2.1. [ציץ]	
צַק, צַקְתְּ ← יָצַק	
צָקוּן (—) ז	effusion *f*, épanchement *m*
צָקוּן לַחַשׁ או צְקוּן־לַחַשׁ	prière silencieuse
° צִקְלוֹן (21) ז	sac *m*, baluchon *m*
צִקְצוּק (51) ז	crépitement *m*
צִקְצֵק (460) פ"ע	crépiter
צַר, צָרָה ת	étroit, serré
צַר לוֹ הַמָּקוֹם	être à l'étroit
צַר־אֹפֶק או ־מֹחַ	borné
צַר־עַיִן	envieux, mesquin
לֶחֶם צַר	portion congrue
‖ (צער) צַר לִי	je regrette
בַּצַּר לוֹ	dans sa détresse
‖ צַר (57) ז (אויב)	ennemi *m*, adversaire *m*
° צַר (—) ז (צור)	pierre *f*, roche *f*
צָר (ר' צָרִים) ז (קיסר־רוסיה)	tsar *m*
1. צֹר (ר' צֹרִים) ז (חלמיש)	silex *m*, caillou *m*
חַרְבוֹת־צֻרִים נ"ר	couteaux *mpl* de pierre
כְּלֵי־צֹר ז"ר	outils *mpl* de silex (préhistoriques)
תְּקוּפַת־הַצֹּר נ	âge *m* de la pierre taillée
2. צֹר (עיר) ← צוֹר	
צָרַב (301) פ"י	brûler, échauder, roussir
בהש כְּאֵב צוֹרֵב	douleur cuisante
‖ (גלף)	corroder, graver
‖ נִצְרַב (388) פ"ע	être brûlé, être roussi
‖ צֵרֵב (437) פ"י	brûler, roussir
‖ רפא	cautériser
(גרם צרבת)	donner des brûlures d'estomac
‖ הִצְטָרֵב (473) פ"ע	être brûlé
‖ הִצְרִיב (498) פ"י	brûler, corroder
צֶרֶב (—) ז	brûlure *f*, cautère *m*
צָרְבוֹן (37) ז	vent brûlant

‖ הִצְטָרֵר (473) פ״ע se rétrécir
‖ הֵצַר (527) פ״י rétrécir, resserrer
(הציק) harceler, presser, tourmenter
הֵצַר צַעֲדֵי־פ׳ gêner les mouvements de qn
פ״ע (הצטער) être dans la détresse
צָרְתָה (—) נ misère *f*, détresse *f*
בְּצָרְתָה לִי dans ma détresse
צִתָּה (208) או צִתִּית (17) נ briquet *m*, allumette *f*
צִתּוּת (51) ז écoute *f*, guet *m*
צַתְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ צמח sarriette *f*
צַתְרָנִית (17) נ צמח thym *m*
צִתֵּת (432 ת) פ״י allumer

צָרִיךְ, צְרִיכָה ת (זקוק) — qui a besoin
אֲנִי צָרִיךְ לִמְנוּחָה — j'ai besoin de repos
הַדָּבָר צָרִיךְ עִיּוּן — cela mérite examen
‖ (נחוץ) צָרִיךְ לָלֶכֶת — il faut partir
אֵין צָרִיךְ לוֹמַר — inutile de dire
‖ (חייב) — tenu de *ou* à, obligé à
צָרִיךְ אָדָם לָדַעַת — on doit savoir
צְרִיכָא (—) ת ארמית — c'est nécessaire
צְרִיכָה (201) נ — consommation *f*, besoin *m*
צְרִים (1) ז — cri discordant
צְרִימָה (201) נ (צביטה) — pincement *m*, pinçure *f*
‖ (חוסר־הרמוניה) — dissonance *f*
צְרִיף (1) ז — baraque *f*, hutte *f*
‖ ספורט — pyramide (de gymnastes) *f*
צָרִיף (15) ז — alun *m*
צְרִיפָה (201) נ — affinage *m*, épuration *f*
צְרִיפוֹן (21) ז — petite baraque
צָרִיר, צְרִירָה ת — un peu étroit
צְרִירָה (201) נ — emballage *m*, empaquetage *m*
צָרַךְ (301, בינוני צָרִיךְ) פ״ע (חייב) — avoir besoin de
‖ פ״י (השתמש) — consommer
‖ נִצְרַךְ (388) פ״ע — être obligé, avoir besoin
(חי במחסור) — être dans le besoin
נִצְרַךְ לִנְקָבָיו — faire ses besoins
‖ הִצְטָרֵךְ (473) פ״ע — être obligé, avoir besoin
אֶצְטָרֵךְ לְךָ — j'aurai besoin de ton aide
‖ הִצְרִיךְ (498) פ״י — nécessiter, requérir
צֹרֶךְ (187) ז — besoin *m*, nécessité *f*
אֵין־לִי צֹרֶךְ בְּ־ — je n'ai pas besoin de
לְצֹרֶךְ־חֹק־זֶה — au sens de cette loi
שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ — inutilement
בְּעֵת־הַצֹּרֶךְ — en cas de besoin
כָּל־צָרְכּוֹ — tant qu'il faut, suffisamment
צָרְכֵי־צִבּוּר — affaires publiques
צָרְכֵי־אֹכֶל — denrées *fpl* alimentaires
צָרְכֵי־מִשְׂרָד — articles *mpl* de bureau
עָשָׂה צְרָכָיו או פָּנָה לִצְרָכָיו — faire ses besoins
צַרְכָן (97) ז — consommateur *m*
צַרְכָנוּת (46) נ — consommation *f*
צַרְכָנִי, ־נִית ת — de consommation
צַרְכָנִיָּה (202) נ — minimarché *m*

צֶרֶם או צָרֶם (—) ז — dissonance *f*, cacophonie *f*
צָרַם (301) פ״י — blesser, pincer, écorcher
בהש צָרַם אֶת־הָאֹזֶן — écorcher les oreilles
‖ הִצְרִים (498) פ״י — pousser un cri discordant
הִצְרִים אֶת־הָאֹזֶן — écorcher les oreilles
צֶרֶמוֹנְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ — cérémonie *f*
צֹרֶן (—) ז כים — silicium *m*
צָרְנִי, ־נִית ת כים — siliceux
[צרע] הִצְטָרַע (476) פ״ע — contracter la lèpre
צִרְעָה (242) נ חרק — guêpe *f*
צָרַעַת (245, בלי ר׳) נ — lèpre *f*
1. צָרַף (301) פ״י (טיהר) — affiner, épurer
‖ נִצְרַף (388) פ״ע — être affiné, être épuré
‖ צֵרֵף (437) פ״י — affiner, épurer
‖ הִצְטָרֵף (473) פ״ע — être affiné, être épuré
2. צֵרֵף (437) פ״י (חיבר) — joindre, combiner
(הוסיף) — ajouter
צֵרֵף מַחֲשָׁבָה לְמַעֲשֶׂה — joindre l'acte à la pensée
מְצֹרָף בָּזֶה — ci-joint
‖ הִצְטָרֵף (473) פ״ע — se joindre, s'ajouter
צֶרֶף ז — combinaison *f*
‖ (צירוף מלים למושג אחר) — locution *f*
צָרְפַת ש״פ נ (מדינה) — la France
צָרְפָתִי, ־תִיָּה (ר׳ ־תִים, ־תִיּוֹת) ש — Français *n*
‖ צָרְפָתִי, ־תִית ת — français
דִּבֵּר צָרְפָתִית — parler français
1. צַרְצוּר (41) ז (כד) — cruche *f*
2. צַרְצוּר (41) או צְרָצַר (צְרָצַר־) ז חרק — grillon *m*
צִרְצוּר (51) ז — grésillement (du grillon) *m*
צִרְצֵר (460) פ״ע — grésiller (grillon)
‖ הִצְטַרְצֵר (494) פ״ע — crépiter, grésiller
צֶ׳רְקֶסִי (ר׳ ־סִים) ז — Circassien *m*, Tcherkesse *m*
1. צָרַר (359) פ״י (ארז) — emballer, empaqueter
‖ נִצְרַר (388) פ״ע — être empaqueté, être ficelé
(נקרש) — so coaguler, se cailler
‖ צֵרֵר (437) פ״י — attacher, ficeler
2. צָרַר (359) פ״י (הציק) — harceler, tourmenter
(שנא) — être hostile à, détester
‖ (עת׳ יֵצַר) פ״ע (היה צר לו) — être à l'étroit, être angoissé

קְבוּצָתִי, ־תִית ת	collectiviste
קַבּוֹר (ר׳ ־רִים) ז	fossoyeur *m*
קְבוּרָה (201) נ	enterrement *m*, inhumation *f*
הוּבָא לִקְבוּרוֹת	être enterré *ou* inhumé
‖ °(קבר)	tombe *f*
קָבוֹת (30) ז	panier *m*
קָבִיָּה (202) נ זואול	cobaye *m*
קֻבִּיָּה (202) נ מתמט	cube *m*
‖ (במשחק)	dé *m*
מְשַׂחֵק בְּקֻבִּיָּה	joueur *m* de dés, aventurier *m*
קָבִיל, קְבִילָה ת משפט	recevable, admissible, acceptable
קְבִילָה (201) נ משפט	plainte *f*
נְצִיג־קְבִילוֹת ז	médiateur *m*
קְבִילוּת (48) נ	recevabilité *f*
קָבִיעַ (11) ז טכנ	attache *f*
1. קְבִיעָה (201) נ	fixation *f*, détermination *f*
קְבִיעַת־מוֹעֵד	fixation d'une date
קְבִיעַת־הַחֹדֶשׁ	fixation de la néoménie
קְבִיעַת־עֻבְדוֹת	constatation *f* de faits
‖ (התקנה)	fixation
קְבִיעַת־תְּמוּנָה בַּקִּיר	fixation d'un tableau au mur
2. קְבִיעָה (201) נ (קיפוח)	fraude *f*, spoliation *f*
קְבִיעוּת (48) נ	stabilité *f*, permanence *f*
(של־עובד)	titularisation *f*
‖ בִּקְבִיעוּת תה״פ	régulièrement, constamment
קְבִירָה (201) נ	enterrement *m*
קֵבִית (17) נ	ventricule *m*
1. קָבַל (303) פ״ע (התלונן)	se plaindre, porter plainte
קוֹבְלַנִי עָלֶיךָ	j'ai à me plaindre de toi
2. קִבֵּל (432) פ״י	recevoir
קִבַּלְתִּי מִכְתָּב	j'ai reçu une lettre
קִבֵּל פְּנֵי־פ׳	recevoir qn
‖ (הסכים)	accepter
אֲנִי מְקַבֵּל אֶת־דַּעְתְּךָ	je me range à ton avis
קִבֵּל אַחֲרָיוּת	assumer une responsabilité
קִבֵּל עַל־עַצְמוֹ	prendre sur soi, se charger
קִבֵּל עָלָיו אֶת־הַדִּין	se résigner à son sort
‖ הִתְקַבֵּל (466) פ״ע	être reçu, être accepté
הִתְקַבֵּל מִבְרָק	un télégramme est arrivé
הִתְקַבֵּל לָאוּנִיבֶרְסִיטָה	être reçu à l'université
הַהַצָּעָה הִתְקַבְּלָה	la proposition a été adoptée
הַדָּבָר מִתְקַבֵּל עַל־הַדַּעַת	c'est plausible
‖ הִקְבִּיל (499) פ״י	faire accepter
הִקְבִּיל אֶת־פְּנֵי־פ׳	aller à la rencontre de
(הישווה)	mettre en parallèle
‖ פ״ע	être parallèle, correspondre
קֳבֵל־ מ״י	en face de, devant, en présence de
קְבֵל־עַם וְעֵדָה	publiquement, au grand jour
קֳבֵל־ מ״י ארמית	en face de
זֶה לְקָבֵל־זֶה	l'un vis-à-vis de l'autre
1. °קֹבֶל (קָבְלוֹ) ז	bélier (arme) *m*
2. קֹבֶל (190, בלי ר׳) ז או קְבָלָה (215) נ (תלונה)	plainte *f*
קַבָּל (90) ז (קבלן)	entrepreneur *m*
‖ חשמל	condensateur *m*
קַבָּלָה (221) נ	réception *f*, accueil *m*
שְׁעוֹת־קַבָּלָה נ״ר	heures *fpl* de réception
קַבָּלַת־פָּנִים	réception
דת קַבָּלַת־שַׁבָּת	accueil du sabbat
(אישור־תשלום)	reçu *m*, quittance *f*, récépissé *m*
‖ (מסורת)	tradition *f*
‖ (חכמת־הנסתר)	Kabbale *f*
קַבָּלָה מַעֲשִׂית	Kabbale pratique
קְבָלָה ←קֹבֶל	
קַבָּלוּת (46) נ	travail *m* à la pièce
שְׂכַר־קַבָּלוּת ז	forfait *m*
קַבָּלִי, ־לִית ת	kabbalistique
קַבְּלָן (97) ז	entrepreneur *m*, travailleur *m* à la pièce
קַבְּלַן־מִשְׁנֶה	sous-traitant *m*
צבא	fournisseur *m*, adjudicataire *m*
‖ עָרֵב קַבְּלָן	garant *m* assignable
קַבְּלָנוּת (46) נ	travail *m* à forfait
קַבְּלָנִי, ־נִית ת	à la pièce, à forfait, forfaitaire
חֶבְרָה קַבְּלָנִית	société *f* de travaux publics

ק

ק (קוֹף) *qof* (lettre de l'alphabet hébraïque)
|| ק' [valeur numérique:] 100
קֵא (קֵא־, קֵאוֹ; בלי ר') ז vomissure *f*
קָאדִי (ר' ־דִים) ז דת cadi (juge musulman) *m*
קָאָה (350) פ"י vomir
קָאָק (109) ז עוף choucas *m*
קָאָת (ר' קְאָתוֹת) נ עוף pélican *m*
1. קַב (53) ז *qav* (mesure de capacité) *m*
קַב וְנָקִי peu mais bien
2. קַב (53, זוגי קַבַּיִם) ז (משענת) béquille *f*
(של קיטע) jambe *f* de bois
|| ספורט קַבַּיִם échasses *fpl*
1. קָבַב (358) פ"י (קילל) maudire, exécrer
2. קִבֵּב (432) פ"י (האהיל) couvrir, abriter
קֵבָה (229) נ אנטום estomac *m*
°קֳבָה (210) נ utérus *m*
קַבָּה (208) נ (קללה) malédiction *f*
קִבָּה (447) פ"ע s'appuyer sur des béquilles
קֻבָּה (209) נ alcôve *f*, petite chambre
|| (בית־זונות) lupanar *m*
|| (חופה) dais *m*, voûte *f*
קָבוּב, קְבוּבָה ת voûté, arqué, cintré
קִבּוּב (51) ז voûte *f*, cintre *m*
קָבוֹט (30) ז panier *m*
קִבּוּל (51) ז (קבלה) réception *f*, acceptation *f*
|| (נפח) capacité *f*, contenance *f*
בֵּית־קִבּוּל ז réceptacle *m*
כְּלִי־קִבּוּל ז récipient *m*
בהש קִבּוּל־חֹם capacité thermique
קִבּוּלִית (17) נ jerrycan *m*, bidon *m*
קָבוּעַ, קְבוּעָה ת (יציב) fixe, permanent
מְחִיר קָבוּעַ prix *m* fixe
עוֹבֵד קָבוּעַ travailleur titulaire
יָמִים קְבוּעִים jours *mpl* fixes
|| (תקוע) קָבוּעַ בַּקִּיר fixé au mur
|| מתמט קָבוּעַ ז constante *f*
קִבּוּעַ (44, בלי ר') ז fixation *f*
קִבּוּץ (51) ז (איסוף) rassemblement *m*
קִבּוּץ־גָּלֻיּוֹת rassemblement des dispersés
קִבּוּץ־נְדָבוֹת collecte *f* de dons
|| (קהל) foule *f*, population *f*
|| (בגדים) drapé *m*
|| (משק שיתופי) *qibbouts m*, colonie *f* collectiviste
|| מתמט קִבּוּץ אַלְגֶּבְּרִי groupe *m* algébrique
|| אסטר conjonction *f*
|| דקדוק שֵׁם־קִבּוּץ ז nom collectif
קֻבּוּץ (ר' ־צִים) ז דקדוק *qoubbouts (ou* bref) *m*
קִבּוּצַאי, ־צָאִית או קִבּוּצְנִיק, ־קִית ש membre *n* de *qibbouts*
קְבוּצָה (201) נ (אוסף) collection *f*
|| (חברה) groupe *m*
ספורט équipe *f*
רֹאשׁ־קְבוּצָה ז chef *m* d'équipe, capitaine *m*
|| (משק שיתופי) village coopératif
|| מתמט ensemble *m*, groupe
|| אסטר קְבוּצַת־כּוֹכָבִים constellation *f*
קִבּוּצִי, ־צִית ת collectif
עֹנֶשׁ קִבּוּצִי punition collective
|| (של־קיבוץ) de *qibbouts*
קִבּוּצָנוּת (46) נ collectivisme *m*
קִבּוּצְנִיק ← קִבּוּצַאי

קָדָה (347) פ"ע — s'incliner
1. קִדָּה (208) נ — révérence (salut) *f*, courbette *f*
2. קִדָּה (208) נ צמח — casse *f*
1. קִדּוּד (51) ז — alésage *m*
2. קִדּוּד (51) ז — codage *m*
קַדּוֹחַ (32, ר' קַדּוֹחִים) ז — foreur *m*
קִדּוּחַ (44, ר' ־חִים, ־חֵי־) ז — forage *m*, alésage *m*
מִגְדַּל־קִדּוּחַ ז — derrick *m*, chevalement *m*
קִדּוּחַ־נֵפְט — forage de puits de pétrole
קָדוּם, קְדוּמָה ת (עתיק) — ancien, antique
הַמִּזְרָח הַקָּדוּם — l'Orient ancien
‖ (מוקדם) — anticipé, préalable
דֵּעָה קְדוּמָה — préjugé *m*, parti pris
קִדּוּם (51) ז — avancement *m*, affrontement *m*
קִדּוּם־פְּנֵי־אוֹרֵחַ — réception *f* d'un hôte
קִדּוּם־פְּנֵי־הָרָעָה — précautions *fpl*
קִדּוּם־הַמַּדָּע — encouragement *m* des sciences
קִדּוּם־מְכִירוֹת — promotion *f*
קְדוּמִים ז"ר — ancienneté *f*, antiquité *f*
נַחַל־קְדוּמִים ז — fleuve *m* antique
קְדוּמִית (ר' ־מִיּוֹת) נ ביול — protozoaire *m*
קִדְמָנִי, ־נִית ת — antérieur, de devant
‖ קִדְמָנִית תה"פ — en avant
קְדוֹר (—) ז — obscurité *f*
קָדוֹר, קְדוֹרָה ת — obscur, sombre
קִדּוּר (51) ז — forage *m*, alésage *m*
קְדוֹרַנִּי, ־נִית ת — obscur, sombre, triste
‖ קְדוֹרַנִּית תה"פ — tristement
קָדוֹשׁ, קְדוֹשָׁה ת — saint, sacré
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא — le Saint béni soit-il (Dieu)
הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה — la Terre sainte
‖ (מעונה) — martyr
מֵת מוֹת־קְדוֹשִׁים — subir le martyre
קִדּוּשׁ (51) ז — sanctification *f*, consécration *f*
קִדּוּשׁ־הַחֹדֶשׁ — proclamation *f* de la néoménie
קִדּוּשׁ־הַלְּבָנָה — consécration de la lune (au début du mois)
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — sanctification du Nom divin
מֵת עַל־קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם — subir le martyre
‖ דת (ברכה) — *qiddouch* (sanctification du sabbat et des fêtes) *m*

‖ קִדּוּשִׁים או ארמית קִדּוּשִׁין ז"ר — mariage religieux (juif)
חֻפָּה וְקִדּוּשִׁים — justes noces *fpl*
מְסַדֵּר־קִדּוּשִׁים — rabbin *m* célébrant le mariage
קִדּוּשָׁא (—) ז ארמית — *qiddouch m*
קִדּוּשָׁא רַבָּא — grand *qiddouch* (du samedi matin)
1. קָדַח (329) פ"ע (בער) — brûler, chauffer
(חלה בקדחת) — avoir la fièvre
‖ פ"י — allumer, échauffer
‖ נִקְדַּח (401) פ"ע (נשרף) — être brûlé
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
‖ הִתְקַדֵּחַ (477) פ"ע — être ardent, brûler
‖ הִקְדִּיחַ (505) פ"י — brûler, faire brûler
בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ — se mettre dans un mauvais cas
(השחית) — abîmer, gâter
(גרם לקדחת) — causer de la fièvre
פ"ע (בער) — brûler
(נתקף בקדחת) — être atteint de fièvre
2. קָדַח (329) פ"י (עשה חור) — forer, percer
קָדַח בְּאֵר — forer un puits
‖ נִקְדַּח (401) פ"ע — être creusé, être foré
‖ קִדַּח (440) פ"י — percer, perforer, aléser
1. קֶדַח (179) ז (דלקת) — inflammation *f*, ulcère *m*
‖ (עשן) — fumée suffocante
2. קֶדַח (179) ז (חור) — diamètre (d'un trou) *m*
(בכלי־ירייה) — calibre *m*
קַדָּח (ר' ־חִים) ז — foreur *m*
קַדַּחְדַּח (89) ז — foret *m*, vrille *f*
קַדַּחַת (—) נ רפא (דלקת) — inflammation *f*
(חום) — fièvre *f*
קַדַּחַת־הַבִּצּוֹת — malaria *f*, paludisme *m*
קַדַּחַת חוֹזֶרֶת — fièvre récurrente
קַדַּחַת צְהֻבָּה — fièvre jaune
קַדַּחַת־הַשִּׁגָּרוֹן — rhumatisme *m* articulaire
קַדַּחַת־הַשַּׁחַת — rhume *m* des foins
בהש קַדַּחַת־הַבְּחִירוֹת — fièvre électorale
קַדַּחְתָּנוּת (46) נ — fébrilité *f*, agitation *f*
קַדַּחְתָּנִי, ־נִית ת — fiévreux, fébrile

קִבֹּלֶת (256) נ (עבודה) travail *m* à la pièce

|| (יכולת־קליטה) capacité *f*, contenance *f*

קֶבֶס (166) ז nausée *f*, dégoût *m*

קָבַס (432) פ״י donner la nausée

|| הִקְבִּיס (499) פ״י donner la nausée

קַבֶּסֶת (—) נ rabâchage *m*, rumination *f*

קַבְּסְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש עממי raseur *n*

קַבְּסְתָנִי, ־נִית ת nauséabond

1. קָבַע (329) פ״י (תקע) fixer, enfoncer

קָבַע מַסְמֵר enfoncer un clou

קָבַע מְנוֹרָה בַּקִּיר fixer une lampe au mur

|| (יעד) désigner, déterminer, fixer

קוֹבֵעַ בְּרָכָה לְעַצְמוֹ important par lui-même

קָבַע כְּלָל établir une règle

קָבַע מְחִיר fixer un prix

קָבַע מֵרֹאשׁ arrêter d'avance

קָבַע עֶמְדָּה prendre position

קָבַע עִתִּים לַתּוֹרָה réserver des heures à l'étude

קָבַע תַּאֲרִיךְ fixer une date

|| (הצהיר) déclarer, constater

|| נִקְבַּע (401) פ״ע être fixé

|| קִבַּע (440) פ״י insérer

|| הִתְקַבַּע (477) פ״ע se fixer solidement

|| הִקְבִּיעַ (505) פ״י fixer solidement, enraciner

2. קָבַע (329) פ״י (קיפח) spolier, discriminer

קָבַע נַפְשׁוֹ risquer sa vie

קֶבַע (—) ז régularité *f*, permanence *f*

אֲכִילַת־קֶבַע נ repas régulier

דִּירַת־קֶבַע נ domicile *m* fixe

צְבָא־קֶבַע ז armée *f* de métier

עֲשֵׂה תּוֹרָתְךָ קֶבַע! étudie régulièrement!

דֶּרֶךְ־קֶבַע en permanence

קִבְעוֹן (38) ז trait permanent

|| פסיכ fixation *f*, inhibition *f*

קֻבַּעַת (246) נ coupe *f*

קָבַץ (303) פ״י (צבר) amasser, entasser

קָבַץ עַל־יַד économiser peu à peu

|| (הקהיל) assembler, rassembler

|| נִקְבַּץ (389) פ״ע (נצבר) être amassé *ou* réuni

(נקהל) se rassembler

|| (נוקד בקובוץ) être affecté de la voyelle *qoubbouts*

|| קִבֵּץ (432) פ״י (צבר) amasser, entasser

קִבֵּץ נְדָבוֹת recueillir des aumônes

(כינס) réunir, rassembler

(בתפירה) plisser, faire des plis, froncer

|| הִתְקַבֵּץ (466) פ״ע s'amasser, s'entasser

(התאסף) se rassembler

אסטר se trouver en conjonction

קֹבֶץ (191) ז recueil *m*, corpus *m*

קְבֻצָּה ← קְבוּצָה

קַבְּצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש mendiant *n*

קִבְּצֵן (460 נ) פ״ע mendier

קַבְּצָנוּת (46) נ mendicité *f*

קַבְּצָנִי, ־נִית ת indigent, parcimonieux

קַבְקַב (53) ז sabot *m*

קָבַר (303) פ״י enterrer, inhumer, enfouir

|| נִקְבַּר (389) פ״ע être enterré, être enfoui

|| קִבֵּר (432) פ״י enterrer

קֶבֶר (166, ר׳ גם קְבָרוֹת) ז tombe *f*, tombeau *m*, sépulcre *m*

קֶבֶר־אָבוֹת caveau *m* de famille

בֵּית־קְבָרוֹת ז cimetière *m*

קַבָּר (90) ז fossoyeur *m*

קִבָּר (—) ז son (de blé) *m*

פַּת־קִבָּר נ pain bis

קַבְּרָן (97) ז fossoyeur *m*, croque-morts *m*

קַבַּרְנוּן (ר׳ ־נִים) ז דג goujon *m*

קַבְּרָנוּת (46) נ pompes funèbres *fpl*

קַבַּרְנִיט (ר׳ ־טִים) ז (באנייה) capitaine *m*

(במטוס) pilote *m*

קִבֹּרֶת (256) נ אנטום biceps *m*

קִבֹּרֶת־הָרֶגֶל biceps fémoral

קֵבָתִי, ־תִית ת gastrique, stomacal

קַד (—) ז bûcher *m*, foyer *m*

1. קָדַד (358) פ״ע (התכופף) s'incliner, se courber

קַד קִדָּה faire une révérence

2. קָדַד (303) פ״י (קדח) forer, creuser, découper

|| נִקְדַּד (389) פ״ע être foré, être creusé

|| קִדֵּד (432) פ״י aléser

קֶדֶד (166) ז צמח astragale *m*

|| (החלק הקידמי) — partie antérieure
קִדְמַת־הַמִּגְרָשׁ — l'avant-cour *f*
|| אדר — saillie *f*, ressaut *m*
קִדְמָה (242, בלי ר׳) נ (התקדמות) — progrès *m*
|| °(מזרח) קִדְמַת־ — à l'est de
קֵדְמָה ← קֶדֶם
קַדְמוֹן, ־נָה ת (עתיק) — ancien, antique
הָאָדָם הַקַּדְמוֹן — le premier homme, Adam *m*
יָמִים קַדְמוֹנִים — les temps anciens
הַקַּדְמוֹנִים — les anciens *mpl*
קַדְמוֹנוּת (48, בלי ר׳) נ — ancienneté *f*, antiquité *f*
קַדְמוֹנִי, ־נִית ת (עתיק) — ancien, antique
מְשַׁל־הַקַּדְמוֹנִי ז — adage ancien
קַדְמוֹנִיּוֹת נ״ר — antiquités *fpl*, histoire ancienne
קַדְמוֹנִיּוֹת־הַיְּהוּדִים — les Antiquités Judaïques (de Flavius Josèphe)
|| (מזרחי) — oriental
הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי — la Mer Morte
קַדְמוּת (45) נ — état antérieur, origine *f*
חָזַר לְקַדְמוּתוֹ — revenir à son état primitif
|| (נצחיות) — éternité *f*
קַדְמוּת־הָעוֹלָם — existence *f* du monde depuis toujours
קְדָמִי, ־מִית ת — préliminaire
קִדְמִי, ־מִית ת — antérieur, de devant
גַּלְגַּל קִדְמִי — roue *f* avant
רַגְלַיִם קִדְמִיּוֹת — pattes antérieures
קַדְמִיּוּם (—) ז כים — cadmium *m*
קַדְמָן (97) ז ספורט — avant (au tennis, *etc.*) *m*
|| (בעל דעות מתקדמות) — progressiste *m*
קִדֹּמֶת (256) נ דקדוק — préfixe *m*
|| (בטלפון) — indicatif *m*
קִדְקֵד (460) פ״ע — caqueter
קָדְקֹד (148) ז — crâne *m*, occiput *m*
מִכַּף־רַגְלוֹ וְעַד־קָדְקֳדוֹ — de pied en cap
אסטר נְקֻדַּת־קָדְקֹד נ — zénith *m*
|| מתמט — sommet (d'un angle) *m*
קָדְקֳדִי, ־דִית ת מתמט — situé au sommet
זָוִיּוֹת קָדְקֳדִיּוֹת — angles opposés par le sommet

קִדְקוּד (51) ז — caquetage *m*
1. קָדַר (308) פ״ע (חשך) — s'obscurcir, s'assombrir
בהש (התעצב) — s'attrister
הָלַךְ קוֹדֵר — marcher tristement
|| נִקְדַּר (389) פ״ע — s'obscurcir, s'assombrir
|| הִתְקַדֵּר (466) פ״ע — s'obscurcir, s'assombrir
|| הִקְדִּיר (499) פ״ע — s'obscurcir
בהש הִקְדִּירוּ פָּנָיו — sa figure s'assombrit
פ״י — obscurcir, attrister
בהש הִקְדִּיר מִצְחוֹ — froncer les sourcils
2. קָדַר (308) פ״י (חתך) — découper, creuser, forer
קֵדָר ש״פ ז — Kédar (ancêtre des Arabes) *m*
קֹדֶר (190, בלי ר׳) ז — obscurité *f*
קַדָּר (90) ז — potier *m*
קַדְרָא (—) ז ארמית — pot *m*, marmite *f*
קִדְרָא דְּבֵי־שֻׁתָּפֵי — marmite commune
קְדֵרָה (229) נ — pot *m*, marmite *f*
מַעֲשֵׂה־קְדֵרָה ז — mets cuit au pot
1. קִדְרוֹן (—) ז (חושך) — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| בהש (עצבות) — tristesse *f*, morosité *f*
2. קִדְרוֹן ש״פ ז (נחל) — Qidrôn (ruisseau près de Jérusalem) *m*
קַדְרוּת (45, בלי ר׳) נ — obscurité *f*, ténèbres *fpl*
|| בהש (עצבות) — tristesse *f*, morosité *f*
קַדָּרוּת (46, בלי ר׳) נ — poterie *f*, céramique *f*
קְדֵרִית (17) נ — petite marmite, casserole *f*
קָדַשׁ (308, בינוני קָדוֹשׁ) פ״ע — être consacré, être sanctifié
קָדַשׁ הַיּוֹם — le jour (du sabbat) a commencé
(נאסר) — être interdit
|| נִקְדַּשׁ (389) פ״ע — être sanctifié
(נועד) — être consacré, être dédié
|| קִדֵּשׁ (432) פ״י — consacrer, sanctifier
קִדֵּשׁ אֶת־הַחֹדֶשׁ — proclamer la néoménie
כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ — prends modèle sur ceci
קִדֵּשׁ צוֹם — ordonner un jeûne
קִדֵּשׁ מִלְחָמָה — engager le combat
דת (אמר קידוש) — prononcer le *qiddouch*
קִדֵּשׁ אִשָּׁה — épouser une femme
קִדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם — sanctifier le nom divin, subir le martyre

קָדִי ← קָאדִי
קְדִידָה (201) נ — alésage *m*
1. קְדִיחָה (201) נ רפא — fièvre *f*
2. קְדִיחָה (201) נ (ניקוב) — percement *m*, forage *m*
מְכוֹנַת־קְדִיחָה נ — foreuse *f*
קָדִים (—) ז (מזרח) — est *m*, orient *m*
קָדִימָה — vers l'est
|| קָדִימָה (הלאה) — en avant, allons-y
קָדִימָה צְעַד! — en avant - marche!
|| קָדִים (או רוּחַ־קָדִים) נ — vent *m* d'est
בהש רוֹדֵף קָדִים — qui court après le vent
קְדִימָה (201) נ — priorité *f*, préférence *f*
זְכוּת־קְדִימָה נ — droit *m* de priorité
דְּמֵי־קְדִימָה ז״ר — acompte *m*, avance *f*, arrhes *fpl*
1. קְדִירָה (201) נ (חושך) — obscurité *f*
2. קְדִירָה (201) נ (קדידה) — forage *m*
קַדִּישׁ (נ׳ ־שָׁא, ר׳ ־שִׁין) ת ארמית — saint, sacré
חֶבְרָא קַדִּישָׁא — confrérie pieuse (surtout funéraire)
||עִירִין קַדִּישִׁין — les saints anges
קַדִּישׁ (ר׳ ־שִׁים) ז דת — *qaddich* (prière juive) *m*
קַדִּישׁ־יָתוֹם — *qaddich* des orphelins
|| עממי (בן זכר) — fils *m*, héritier *m*
קֹדֶל (88) ז — nuque *f*
קֹדֶל־חֲזִירִים — lard *m*
קְדַם־ תחילית — pré-
קְדַם־הִיסְטוֹרִי — préhistorique
קְדַם־צְבָאִי — prémilitaire
קָדַם (308) פ״ע — précéder, passer avant
כָּל־הַקּוֹדֵם זוֹכֶה — premier arrivé – premier servi
בֵּן קוֹדֵם לְאָח — le fils passe avant le frère
|| קִדֵּם (432) פ״י (זרז) — faire avancer
קִדֵּם תַּלְמִיד מֻכְשָׁר — pousser un élève doué
(קיבל פניו) — recevoir, accueillir
קִדֵּם פְּנֵי־הָאוֹיֵב — affronter l'ennemi
קִדֵּם בִּבְרָכָה — accueillir favorablement
(בא לפני־) — prendre les devants, devancer
שֶׁמָּא יְקַדְּמֶנּוּ אַחֵר — de peur qu'un autre ne le prévienne

פ״ע (הזדרז) — s'empresser
° קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ — je me suis empressé de fuir
|| הִתְקַדֵּם (466) פ״ע — avancer
בהש (התפתח) — progresser, se développer
|| הִקְדִּים (499) פ״י — anticiper, faire par avance
הִקְדִּים הֶעָרָה — faire une remarque préalable
הִקְדִּים תַּאֲרִיךְ — antidater
הִקְדִּים פֶּה לָאֹזֶן — parler avant d'écouter
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט — avaler de travers
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה — préparer le remède avant le mal
הִקְדִּים בִּשְׁלוֹם־פ׳ — saluer qn le premier
הִקְדַּמְתִּי לָבוֹא — je suis venu en avance
הִקְדִּים פְּנֵי־פ׳ — aller au-devant de qn, accueillir *qn*
|| (חיבר הקדמה) — préfacer
קֶדֶם (—) ז (הזמן הקדום) — antiquité *f*
יְמֵי־קֶדֶם ז״ר — les temps anciens
כְּקֶדֶם — comme jadis
עַמֵּי־הַקֶּדֶם ז״ר — les peuples anciens
מִקֶּדֶם — depuis les temps anciens
הַרְרֵי־קֶדֶם ז״ר — montagnes *fpl* antiques
|| °(ראשית) — commencement *m*, début *m*
קֶדֶם־מִפְעָלָיו — la prémice de ses oeuvres
|| (צד קדמי) — devant *m*
|| (מזרח) — est *m*, orient *m*
בְּנֵי־קֶדֶם ז״ר — les orientaux *mpl*
קֵדְמָה — vers l'est
קֹדֶם תה״פ — avant, auparavant
יָפָה שָׁעָה אַחַת קֹדֶם — le plus tôt sera le mieux
מִקֹּדֶם — antérieurement, préalablement
|| מ״י קֹדֶם־ או קֹדֶם לְ־ — avant
קֹדֶם־כֹּל — avant tout
קֹדֶם שֶׁ־ — avant que
קֹדֶם־זְמַנּוֹ — prématurément
קַדְמָא (—) ז — *qadma* (neume) *m*
קַדְמָאִי, ־אִית ת — ancien, antique
קַדְמָה (236, בלי ר׳) נ (זמן קדום) — ancienneté *f*
שָׁב לְקַדְמָתוֹ — revenir à son ancien état
קַדְמַת־ ארמית — avant
מִקַּדְמַת־דְּנָה — auparavant

בָּא בְּקָהָל — être admis dans la communauté
קְהִלָּה (208) נ — communauté *f*
קְהִלִיָּה (202) נ — république *f*
הַקְּהִלִיָּה הַבְּרִיטִית — le Commonwealth britannique
הַקְּהִלִיָּה הַצָּרְפָתִית — la Communauté française
קֹהֶלֶת ש״פ ז — l'Ecclésiaste *m*
קְהִלָּתִי, ־תִית ת — communautaire
מֶרְכָּז קְהִלָּתִי — centre *m* communautaire
קְהִלָּתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — vie *f* communautaire
קָהַק (435) פ״ע — cacaber
1. קַו (59) ז (חוט) — fil *m*
נָטָה קַו — tendre un cordeau
|| (פס) — ligne *f*, raie *f*, trait *m*
מָתַח קַו — tracer un trait
קַו מַפְרִיד — tiret *m*
קַו־אוֹר — rayon *m* de lumière
קַו־אֹפֶק — ligne d'horizon
קַוֵּי־טֶלֶפוֹן — lignes téléphoniques
הַמְתֵּן עַל־הַקַּו (בטלפון) — ne quittez pas
|| מתמט — ligne
קַו יָשָׁר — droite *f*
קַו מַשִּׁיק — tangente *f*
קַו שָׁבוּר — ligne brisée
|| גיאוגר קַו־אֹרֶךְ — méridien *m*
קַו־רֹחַב — parallèle *m*
קַו־הַמַּשְׁוֶה — l'Equateur *m*
|| (מסלול) — ligne (de communication)
קַו אֲוִירִי — ligne aérienne
|| צבא קַו־הֲגַנָּה — ligne de défense
קַו־נְסִיגָה — ligne de repli
קַו־הָאֵשׁ — ligne de feu
|| ספורט שׁוֹפֵט־קַו ז — juge *m* de touche
|| בהש קַו מַנְחֶה — directive *f*, ligne de conduite
קַוֵּי־יְסוֹד — lignes directrices
קַוֵּי־פְּעֻלָּה — lignes d'action
בְּקַוִּים כְּלָלִיִּים — en traits généraux
אֵינוֹ בְּקַו־הַבְּרִיאוּת — il ne se porte pas bien
קַו לָקַו — pas à pas, graduellement
2. קַו (59) ז (דיבור) — voix *f*, parole *f*
קוֹאוֹפֶּרָטִיב (ר׳ ־בים) ז — coopérative *f*

קוֹאוֹרְדִינָטָה (־טות) נ מתמט — coordonnée *f*
קוֹאָלִיצְיוֹנִי, ־נִית ת — de coalition
קוּבְּיוּסְטוּס (ר׳ ־סים) ז — joueur *m*, tricheur *m*
קוֹבַּלְט (—) ז כימ — cobalt *m*
קֻבְלָנָה (222) נ — plainte *f*, doléance *f*, grief *m*
קֻבְלָנִי, ־נִית ת — bougon, récriminateur
קוֹבַע (63) ז — casque *m*
קוֹבְּרָה (ר׳ ־רות) נ זואול — cobra *m*, naja *m*
1. קוֹד (21) ז (מגש) — coupe *f*, coquetier *m*
2. קוֹד (ר׳ ־דים) ז (צופן) — code (chiffré) *m*
קִוֵּד (452) או קוֹדֵד (455) פ״י — coder, chiffrer
קוֹדֵם, ־דֶמֶת (ר׳ ־דְמִים, ־דְמוֹת) ת — antérieur, préalable
בַּפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת — la fois précédente, la dernière fois
קוֹדֵר, ־דֶרֶת (ר׳ ־דְרִים, ־דְרוֹת) ת — obscur
בהש מַצַּב־רוּחַ קוֹדֵר — humeur *f* sombre
קוֹדְרָנִי, ־נִית ת — sombre, morne
1. קָוָה (353) פ״י (ציפה) — attendre, espérer
|| קִוָּה (453) פ״י — espérer
|| הִקְוָה (512) פ״י — faire espérer
2. קָוָה (353) פ״י (אסף) — rassembler, réunir
|| נִקְוָה (406) פ״ע — s'assembler, se réunir
|| הִתְקַוָּה (480) פ״ע — s'assembler, confluer
|| הִקְוָה (512) פ״י — rassembler, réunir, recueillir
1. קִוּוּי (51) ז (תקוה) — attente *f*, espoir *m*
2. קִוּוּי (51) ז (איסוף) — rassemblement *m*
קוֹוֵץ, קוֹוֶצָה ת — épineux
קִוּוּץ (51) ז — arrachage *m* des épines
קוֹזָזָה (226) נ — motte *f* de terre
קוֹזָק (ר׳ ־קים) ז — cosaque *m*
[קוח] קַח (רק בעבר) פ״י — prendre
[קוט] קָט (382) — être écoeuré, être dégoûté
|| נָקוֹט (429, נ׳ גם °נָקְטָה) פ״ע — être dégoûté
נָקוֹט בְּפָנָיו — être pris de remords
נָקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיַּי — je suis dégoûté de la vie
|| קוֹטֵט (455) פ״י — semer la discorde
|| הִתְקוֹטֵט (488) פ״ע — se disputer
קוֹטַנְגֶּנְס (—) ז מתמט — cotangente *f*
קַוִּי, ־וִית ת — linéaire
1. קְוִיָּה (202) נ (תקוה) — attente *f*, espoir *m*

‖ הִתְקַדֵּשׁ (466) פ"ע	se sanctifier
הִתְקַדֵּשׁ הֶחָג	la fête a commencé
(התכונן)	se préparer, se consacrer
‖ הִקְדִּישׁ (499) פ"י	consacrer
(יעד)	consacrer, vouer, dédier
הִקְדִּישׁ מַאֲמַצִּים לְ־	consacrer des efforts à
הִקְדִּישׁ תְּשׂוּמֶת־לֵב	prêter attention
הִקְדִּישׁ סֵפֶר לִפְ'	dédier un livre à qn
קָדֵשׁ (ר' קְדֵשִׁים) ז	hiérodule *m*, prostitué sacré
קֹדֶשׁ (190) ז	sainteté *f*
עִיר־הַקֹּדֶשׁ נ	la Ville sainte (Jérusalem)
אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ נ	la Terre sainte
אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ ז	l'Arche sainte
כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ ז"ר	l'Ecriture sainte
לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ נ	la langue sacrée (l'hébreu)
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ	l'inspiration divine, le Saint Eesprit
כְּדַרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ	selon sa bonne habitude
קֹדֶשׁ לְ־	consacré à
קָדָשִׁים	objets consacrés, sacrifices *mpl*
קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים	sacro-saint
קֹדֶשׁ־הַקֳּדָשִׁים	le Saint des saints
קֻדְשָׁא (—) ז ארמית	le Saint (Dieu)
קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא	le Saint béni soit-il
קְדֵשָׁה (ר' ־שׁוֹת) נ	hiérodule *f*, prostituée sacrée
קְדֻשָּׁה (208) נ	sainteté *f*
תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה ז"ר	objets *mpl* du culte
הוֹד־קְדֻשָּׁתוֹ	Sa Sainteté (le pape)
‖ (בתפילה)	sanctification *f*, sanctus *m*
קְדֵשׁוּת (—) נ	prostitution sacrée
קְדַשְׁנוּן (ר' ־נִים) ז דג	tristramelle *f*
קָהָה (350) פ"ע	s'émousser
קָהוּ שִׁנָּיו	ses dents sont agacées
קָהֲתָה הַחֶרֶב	l'épée a perdu son tranchant
בהש קָהֲתָה נַפְשׁוֹ	s'évanouir, défaillir
‖ נִקְהָה (407) פ"ע	être abîmé, être affaibli
‖ קֻהָה (450, נ' קֻהֲתָה) פ"ע	être émoussé
‖ הִתְקַהָה (482) פ"ע	s'émousser
בהש הִתְקַהָה עַל־פְּ'	devenir odieux à qn

‖ הִקְהָה (509) פ"י	émousser
בהש הִקְהָה אֶת־הַחוּשִׁים	émousser les sens
הִקְהָה שִׁנֵּי־פְ'	rabattre le caquet à qn
קֵהֶה, קֵהָה ת	obtus, émoussé, mat
בהש תַּפּוּחִים קֵהִים	pommes *fpl* aigres
שִׁנָּיו קֵהוֹת	n'avoir rien à se mettre sous la dent
‖ (עמום) מַבָּט קֵהֶה	regard obtus
רְגָשׁוֹת קֵהִים	sentiments émoussés
‖ מתמט זָוִית קֵהָה	angle obtus
קְהֵה־זָוִית	obtusangle
קַהֲוָה (—) נ	café *m*
קָהוּי, קְהוּיָה ת	obtus, émoussé, mat
‖ בהש (אטום)	bouché
קְהוּי־לֵב	au coeur insensible
(מאוס)	odieux
‖ (חמוץ)	aigre
קָהוּי (49) ז	agacement (des dents) *m*
קַהֲוָן (ר' ־נִים) ז	marchand *m* de café
קֵהוּת (48) נ	état obtus, émoussement *m*
בהש	balourdise *f*
קֵהוּת־חוּשִׁים	engourdissement *m* des sens
קִהָיוֹן (37) ז או קְהִיָּה (202) נ	émoussement *m*
(צד קהה)	côté obtus
‖ (חמיצות)	aigreur *f*
‖ בהש (אטימות)	insensibilité *f*
קְהִיּוּת (47, בלי ר') נ	insensibilité *f*
קָהִיר ש"פ נ (עיר)	le Caire
קָהַל (326) פ"י	rassembler
‖ נִקְהַל (379) פ"ע	se rassembler, se grouper
נִקְהֲלוּ עַל־פְּ'	s'ameuter contre qn
‖ קִהֵל (435) פ"י	rassembler, réunir, convoquer
‖ הִתְקַהֵל (472) פ"ע	se rassembler, s'attrouper
‖ הִקְהִיל (502) פ"י	rassembler, réunir
קָהָל (109) ז	assemblée *f*, réunion *f*, public *m*
דַּעַת־הַקָּהָל	l'opinion publique
בְּקָהָל	publiquement
קְהַל־הַצּוֹפִים	les spectateurs *mpl*
‖ (עדה)	communauté *f*, les fidèles *mpl*
רֹאשׁ־הַקָּהָל ז	chef *m* de communauté

קִיֵּם הַבְטָחָתוֹ	tenir sa promesse
קִיֵּם אֲסֵפָה	tenir une assemblée
לְקַיֵּם מַה־שֶּׁנֶּאֱמַר	pour réaliser le verset
(השאיר בחיים)	maintenir en vie, entretenir, garder, conserver
קִיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת	sauver une vie
(הסביר)	expliquer, interpréter
מָה אֲנִי מְקַיֵּם	comment l'interpréter?
משפט (אישר)	confirmer, attester
קִיֵּם חֲתִימָה	légaliser une signature
‖ הִתְקוֹמֵם (488) פ״ע	se soulever, s'insurger
‖ הִתְקַיֵּם (468) פ״ע	se réaliser, se maintenir
הִתְקַיְּמוּ דְּבָרָיו	ses paroles se sont réalisées
תּוֹרָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת	son érudition se confirme
(נערך)	avoir lieu
הַטִּיּוּל לֹא יִתְקַיֵּם	l'excursion n'aura pas lieu
הִתְקַיֵּם וִכּוּחַ	un débat s'est engagé
(התפרנס)	subsister, exister
הִתְקַיֵּם עַל־נְדָבוֹת	vivre de la charité
משפט (שטר)	être authentifié
‖ הֵקִים (526) פ״י	élever, ériger, établir
(ביצע)	produire, mettre en oeuvre
הֵקִים רַעַשׁ	faire du bruit
(ייסד)	fonder, créer, former
(המריד) הֵקִים נֶגֶד־	soulever contre
‖ (החזיק)	maintenir
קוֹם (21) ז	petit-lait *m*
קוֹמֶדְיָה (202) נ	comédie *f*
קוֹמָה (201) נ (גובה)	taille *f*, hauteur *f*
מְלֹא־קוֹמָתוֹ	de toute sa hauteur
גְּבַהּ־קוֹמָה	de haute taille
בְּקוֹמָה זְקוּפָה	la tête haute
שִׁעוּר־קוֹמָה ז	importance *f*, éminence *f*
בַּעַל־שִׁעוּר־קוֹמָה	éminent, imposant
‖ (דיוטה)	étage *m*
קוֹמַת־קַרְקַע או קוֹמָה רִאשׁוֹנָה	rez-de-chaussée *m*
קוֹמָה שְׁנִיָּה	premier étage
קוֹמַת־בֵּינַיִם	entresol *m*
קוֹמַת־מַרְתֵּף	sous-sol *m*
בִּנְיַן רַב־קוֹמוֹת	gratte-ciel *m*

קוֹמוּנָה (ר׳ ־נוֹת) נ	commune *f*
קוֹמוּנִיזְם (—) ז	communisme *m*
קוֹמוּנִיסְט (ר׳ ־טִים) ז	communiste *m*
קוֹמוּנִיסְטִי, ־טִית ת	communiste
קוּמְזִיץ (—) ז	pique-nique *m*, feu *m* de camp
קוֹמִי (—) ז	chevelure *f*
סִפֵּר קוֹמִי	se faire coiffer à la grecque
קוֹמִי, ־מִית ת	comique
קוֹמִיסָר (ר׳ ־רִים) ז	commissaire *m*
קוֹמִיקָן (ר׳ ־נִים) ז	comédien *m*
קוֹמֵם ← [קום]	
קוֹמְמוּת (—) נ	rétablissement *m*
קוֹמְמִיּוּת (—) נ	indépendance *f*
מִלְחֶמֶת־הַקּוֹמְמִיּוּת נ	la Guerre d'Indépendance (Israel 1948)
‖ קוֹמְמִיּוּת תה״פ	debout, droit, la tête haute
קוֹמַנְדוֹ (—) ז צבא	commando *m*
קוֹמָנִית (17) נ	moisissure *f*
קוּמְקוּט ז צמח	fortunelle (agrume japonais) *f*
קוּמְקוּם (41) ז	bouilloire *f*, cafetière *f*
עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם	ne nous casse pas la tête!
קוֹמָתָנִי, ־נִית ת	de haute taille
קַוָּן (90) ז חשמל	poseur *m* de lignes
‖ (במסילת־ברזל)	garde-ligne *m*
קוֹנָאָה (ר׳ ־נָאוֹת) נ	cône *m*
מִשְׂחַק־קוֹנָאוֹת ז	jeu *m* de quilles
קוֹנְבֶנְצְיוֹנָלִי, ־לִית ת	conventionnel
קוֹנְגְרֶס (ר׳ ־סִים) ז	congrès *m*
קוֹנְדִּיטוֹן (—) ז	vin aromatisé
קוֹנְדָּס (91) ז	perche *f*
קוּנְדָּס (123) ז	polisson *m*, farceur *m*
מַעֲשֵׂה־קוּנְדָּס ז	mauvais tour
קוּנְדֵּסוּת (48) נ	polissonnerie *f*, farce *f*
קוּנְדֵּסִי, ־סִית ת	espiègle, malicieux
קוּנְדֵּסִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	espièglerie *f*, malice *f*
קוֹנֶה, ־נָה (73) ש (לקוח)	acheteur *n*
‖ (אדון)	maître *n*, propriétaire *n*
קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ	maître des cieux et de la terre
קוֹנוּס (ר׳ ־סִים) ז	cône *m*

2. קְוִיָּה (202) נ (איסוף)	rassemblement *m*
קוֹל (22) ז	voix *f*, son *m*
קוֹל אֶחָד	d'une seule voix, unanimement
שָׁמַע בְּקוֹל־פ׳	écouter l'avis de, obéir à
מַקְהֵלָה נ בִּשְׁנֵי־קוֹלוֹת	chœur *m* à deux voix
בְּקוֹל רָם	à haute voix
בְּקוֹלֵי־קוֹלוֹת	à tue-tête
הֵרִים קוֹלוֹ	élever la voix
קוֹל־הַחֲצוֹצְרָה	le son de la trompette
בַּת־קוֹל נ (הד)	écho *m*
בַּת־קוֹל (משמיים)	voix céleste
הֶעֱבִיר קוֹל	publier
יָצָא קוֹל	le bruit court
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר	appel *m* en pure perte
קוֹל קוֹרֵא	appel *m*, manifeste *m*
גַּלֵּי־קוֹל ז״ר	ondes *fpl* sonores
מֵיתְרֵי־הַקּוֹל ז״ר	les cordes vocales
סְלִיל־קוֹל ז	bande *f* sonore
קוֹל־הָמוֹן כְּקוֹל־שַׁדַּי	*vox populi vox Dei*
(רעם) קוֹלוֹת וּבְרָקִים	tonnerre et éclairs
‖ (בהצבעה)	voix, suffrage *m*
מִנְיַן־הַקּוֹלוֹת ז	dépouillement *m* du scrutin
קוֹלָב (91) ז	porte-manteau *m*, cintre *m*
קוֹלוֹאִיד (ר׳ ־דים) ז כימ	colloïde *m*
קוֹלוּמְבּוּס ש״פ ז	Christophe Colomb
בֵּיצַת־קוֹלוּמְבּוּס נ	l'oeuf *m* de Colomb
קוֹלוֹן ש״פ (עיר)	Cologne (ville) *m*
מֵי־קוֹלוֹן ז״ר	eau *f* de Cologne
קוּלוֹן (ר׳ ־נים) ז חשמל	coulomb *m*
קוֹלָח (89) ז	tuyau (d'arrosage) *m*
קוֹלְחוֹז (ר׳ ־זים) ז	kolkhose *m*
קוֹלֵט, ־לֶטֶת ת	récepteur
קוֹלִי, ־לִית ת	vocal, sonore
עַל־קוֹלִי	supersonique
קוּלִי (ר׳ ־לים) ז	coolie *m*
קוֹלְיָס (ר׳ ־סים) ז דג	maquereau *m*
קוּלִית (17) נ אנטום	fémur *m*
קוּלְמוֹס (21) ז	style (à écrire) *m*, plume (à écrire) *f*
פְּלִיטַת־קוּלְמוֹס נ	erreur *f* de plume, *lapsus m calami*
בִּמְשִׁיכַת־קוּלְמוֹס	d'un trait de plume
1. קוֹלָן (97) ז (דבק)	colle *f*
2. קוֹלָן (97) ז מוס	diapason *m*
‖ (מגביר־קול)	amplificateur *m*
קוֹלְנוֹעַ (ר׳ ־עים) ז	cinéma *m*
קוֹלְנוֹעִי, ־עִית ת	cinématographique
קוֹלָנִי, ־נִית ת	bruyant
קוֹלָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	vacarme *m*
קוֹלָס (91) ז צמח	trognon *m*
קוֹלָס שֶׁל־כְּרוּב	tête *f* de chou
קוֹלֵעַ, ־לַעַת ת	approprié, qui atteint son but
הֶעָרָה קוֹלַעַת	remarque faite à propos
קוּלָק (ר׳ ־קים) ז	koulak (paysan russe) *m*
קוֹלֶקְטִיבִי, ־בִית ת	collectif
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	collectivisme *m*
קוֹלֶקְטִיבִיּוּת רַעְיוֹנִית	collectivisme idéologique
קוֹלָר (91) ז	chaîne *f*, collier *m*
בהש תָּלָה אֶת־הַקּוֹלָר בְּ־	rejeter la responsabilité sur
קוֹלָר תָּלוּי בְּצַוָּארוֹ	la responsabilité retombe sur lui
[קום] קָם (382) פ״ע	se lever
קָם מֵחָלְיוֹ	relever de maladie
קָם לִתְחִיָּה	ressusciter
קָמוּ עֵינָיו	ses yeux se figèrent
קָמָה בּוֹ רוּחַ	s'armer de courage
‖ (התרחש)	se produire, exister
‖ (התחיל בעשייה)	se mettre en branle
קוּם וַעֲשֵׂה!	à l'œuvre!
לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה	cela ne se produira jamais
קָם לְפ׳	devenir la propriété de qn
‖ (החזיק מעמד)	résister, durer, tenir bon
‖ (התנפל) קָם עַל־	se dresser contre
(מרד)	se soulever, s'insurger
‖ קוֹמֵם (455) פ״י (העמיד)	relever, restaurer
קוֹמֵם הֲרִיסוֹת	relever des ruines
(המריד) קוֹמֵם נֶגֶד־	soulever contre
‖ קִיֵּם (452) פ״י (ביצע)	accomplir, réaliser

קוֹצֵב (132) ז	régulateur *m*
קוֹצֵב־לֵב	stimulateur *m* cardiaque
1. קוֹצָה (201) נ (תג)	pointe (d'une lettre) *f*, détail *m* infime
2. קוֹצָה (201) נ צמח	garance *f*
קְוֻצָּה (208) נ	mèche *f*, boucle (de cheveux) *f*
קוֹצִי, ־צִית ת	épineux
קוֹצִיץ (1) ז צמח	acanthe *f*
קוֹצָן (97) ז צמח	chardon *m*, cirre *m*
קוֹצָנִי, ־נִית ת	épineux
קוֹצֵר (132) ז	moissonneur *m*
קוֹקָאִין (—) ז	cocaïne *f*
קִוְקֵד (460) פ״י	faire du trait mixte
קוּקוּ (—) ז עממי	chignon *m*
קְוָקוּ (—) ז	coassement (des grenouilles) *m*
קִוְקֵו (460) פ״י	hachurer
קִוְקוּד (51) ז	dessin *m* au trait mixte
קִוְקוּו (51) ז	hachure *f*
קוֹקוֹס (—) ז צמח	cocotier *m*, noix *f* de coco
קוּקִיָּה (202) נ עוף	coucou *m*
קוֹקֶלֶת (252) נ	pelote *f*
[קור] קָר (382) פ״י (חפר)	creuser
‖ הֵקִיר (526) פ״י	faire jaillir
קוֹר (21) ז (של־כרוב)	trognon (de chou) *m*
‖ (של דקל)	cœur *m* de palmier
קוּר (41) ז	tissu *m*, filament *m*
קוּרֵי־עַכָּבִישׁ	toile *f* d'araignée
1. קוֹרֵא, ־רֵאָה ש	lecteur *n*
2. קוֹרֵא (ר׳ ־רְאִים) ז עוף	perdrix *f* du désert
קוֹרְאָן (—) ז דת	le Coran
קוֹרְדוּרוֹי (—) ז	velours côtelé
קוּרְדִּי, ־דִית ת	kurde
קוֹרְדִיקוֹס (—) ז	maladie *f* de cœur
קוּרְדָּק (ר׳ ־קִים) ז	mocassin *m*
1. קוֹרָה (201) נ (מוט)	poutre *f*, solive *f*
קוֹרַת־גַּג	toiture *f*, toit *m*, abri *m*
בָּא בְּצֵל־קוֹרַת־פ׳	trouver refuge chez qn
שְׁמֵי־קוֹרָה ז״ר	charpente *f* du toit
נִכְנַס בְּעָבְיֵי־הַקּוֹרָה	entrer dans le vif du sujet
טֹל קוֹרָה מִבֵּין־עֵינֶיךָ!	commence par donner l'exemple!
2. קוֹרָה (201) נ (מאורע)	événement *m*
כָּל־הַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ	tout ce qui lui était arrivé
קוֹרוֹת־הָרוֹמָאִים	histoire romaine
קוּרָטוֹרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז	conseil *m* de surveillance
קוֹרְטָם (91) ז צמח	carthame *m*
קוּרְיוֹז (ר׳ ־זִים) ז	anecdote *f*, bizarrerie *f*
קוֹרְמוֹרָן (ר׳ ־נִים) ז עוף	cormoran *m*
קוֹרְנִית (17) נ מוס	cornet *m* à pistons
קוֹרָנִית (17) נ צמח	thym *m*
קוּרְנָס (91) ז	marteau *m*, maillet *m*
קוּרְס (ר׳ ־סִים) ז	cours (leçon) *m*
קוּרְף (ר׳ ־רְפִיּוֹת) ז	cruche *f*, jarre *f*
קוֹרְצָה (ר׳ ־צוֹת) נ	quartz *m*, cristal *m* de roche
קוֹרְקָן (93) ז	torche *f*, flambeau *m*
[קוש] קָשׁ (382) פ״י	tendre un piège
קוּשְׁטָא (—) ז ארמית	vérité *f*
קוּשְׁטָה ש״פ נ (עיר)	Constantinople *f*, Istanboul *f*
קוּשָׁן (ר׳ ־נִים) ז	acte *m* de vente
קוֹשֵׁר (132) ז	conspirateur *m*, mutin *m*
קִזָּה (208) נ	compensation *f*, amortissement *m*
קִזּוּז (51) ז	compensation *f*, amortissement *m*
קְזוּזָה (201) נ	motte *f* de terre
קִזֵּז (432) פ״י	compenser, amortir
קַח, קַחַת ← לָקַח	
קַחְוָן (97) ז צמח	camomille *f*
קַט (—) ת	petit, minime
רֶגַע קַט	un petit instant
כִּמְעַט קַט	un peu, peu s'en faut que
1. קִטֵּב (301) פ״י (השמיד)	anéantir, détruire
2. קִטֵּב (432) פ״י (גרם לקיטוב)	polariser
קָטֵב, קְטֵבָה ת	malheureux, infortuné
קֶטֶב (165) ז	destruction *f*, fléau *m*
קֶטֶב מְרִירִי	peste maligne
1. קֹטֶב (187) ז פיס	pôle *m*
הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי	le pôle Nord
זֹהֲרוֹרֵי־הַקֹּטֶב ז״ר	aurore *f* polaire
2. קֹטֶב (187) ז (מגפה)	destruction *f*, fléau *m*
3. קֹטֶב (187) ז (גת)	petit pressoir (d'olives)
קָטְבִּי, ־בִּית ת	diamétralement opposé

קֻנוֹת (46) נ — pose *f* de lignes (électriques *etc*)
קְוַנְטוּם (ר׳ ־טִים) ז מתמט — quantum *m*
|| פיס תּוֹרַת־הַקְּוַנְטִים נ — théorie *f* des quanta
קוֹנְטוֹס (ר׳ ־סִים) ז — perche *f*, poteau *m*
קוּנְטְרֵס (ר׳ ־סִים) ז — brochure *f*, cahier *m*, pamphlet *m*, opuscule *m*
(גליון־דפוס) — feuille (d'impression) *f*
(פירוש) — commentaire *m*
קוֹנְיָאק (—) ז — cognac *m*
קוֹנְיָה (—) נ — vernis *m*
קוֹנְכִיָּה (202) נ — coquillage *m*
קוֹנְכִית (17) נ — coquille *f*
קוֹנָם (93) ז — interdiction *f*, anathème *m*
קוֹנָם אִם... — que je sois maudit si...
קוֹנָם עָלַי — je jure de ne pas toucher à
קוֹנֵן ← [קין]
קוֹנְסוּל (ר׳ ־לִים) ז — consul *m*
קוֹנְסוּלִיָּה (ר׳ ־יוֹת) נ — consulat *m*
קוֹנְסוּלָרִי, ־רִית ת — consulaire
קוּנְעָה (207) נ (צעיף) — voile *m*
|| בהש (רעיה) — épouse *f*
קוֹנְצֶרְט (ר׳ ־טִים) ז מוס — concert *m*
קוֹנְצֶרְטִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ — rouleau *m* de fil de fer barbelé
קוֹנְקְרֵטִי, ־טִית ת — concret
קוֹנְקְרֵטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère concret
קְוָס (—) ז — kwas (boisson russe) *m*
קְוָס (ר׳ ־סִים) ז — huissier *m*, appariteur *m*
קוֹסִינוּס (ר׳ ־סִים) ז מתמט — cosinus *m*
קוֹסֵם, ־סֶמֶת (ר׳ ־סְמִים, ־סְמוֹת) ש — magicien *n*, prestidigitateur *n*
קוֹסְמוֹנָאוּט (ר׳ ־טִים) ז — cosmonaute *m*
קוֹסְמוֹס (—) ז — cosmos *m*, univers *m*
קוֹסְמוֹפּוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז — cosmopolite *m*
קוֹסְמֵטִי, ־טִית ת — cosmétique
קוֹסְמֵטִיקַאי, ־קָאִית (ר׳ ־קָאִים, ־קָאִיּוֹת) ש — cosméticien *n*
קוֹסְמֵטִיקָה (—) נ — cosmétique *f*
בהש — enjolivure *f*
קוֹסְמִי, ־מִית ת — cosmique
קְרָנַיִם קוֹסְמִיּוֹת — rayons *mpl* cosmiques

קוֹסֵקַנְס (—) ז מתמט — cosécante *f*
קוֹעַ (ר׳ ־עִים) ז — fonctionnaire m
1. קוֹף (21) ז זואול — singe *m*
מַעֲשֵׂה־קוֹף ז — singerie *f*
2. קוֹף ז דקדוק — *qof* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
קוֹף (41) ז (של־מחט) — trou (d'aiguille) *m*, chas *m*
|| (של־גרזן) — œil (d'une hache) *m*
[קוף] הִקִּיף (526) פ״י — vendre à crédit
קוֹפוֹן (21) או קוֹפִיף (1) ז — petit singe
קוֹפִי, ־פִּית ת — simiesque
קוֹפִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — singerie *f*
קוֹפִיץ (1) ז — hachoir *m*, couperet *m*
קוֹפֶל (91, ר׳ גם קוֹפְלָאוֹת) ז — cadenas *m*
קוּפְסָה (207, ר׳ גם ־סָאוֹת) נ — boîte *f*, coffret *m*
הָעֵסֶק כְּמֻנָּח בְּקוּפְסָה — l'affaire est dans le sac
קוּפְסִית (17) נ (קופסה קטנה) — petite boîte
|| (קפסולת) — capsule *f*
1. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (מאס) — être dégoûté
קָץ בְּחַיָּיו — être dégoûté de la vie
|| הֵקִיץ (526) פ״י — écoeurer, pousser à bout
2. [קוץ] קָץ (382) פ״ע (התעורר) — se réveiller
|| הֵקִיץ (526) פ״ע — se réveiller
הֵקִיץ הַקֵּץ — la fin est imminente
בְּהָקִיץ — à l'état de veille
חֲלוֹם בְּהָקִיץ — rêverie *f*, chimère *f*
|| פ״י — réveiller
3. [קוץ] ← 1. [קיץ]
קוֹץ (21) ז צמח — épine *f*, chardon *m*, ronce *f*
|| (עוקץ) — dard *m*, aiguillon *m*
אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ — il y a une ombre au tableau
יָשַׁב עַל־קוֹצִים — être sur des charbons ardents
|| (תג) — pointe (d'une lettre) *f*
בהש קוֹצוֹ שֶׁל־יוֹד — un point sur un *i*, vétille *f*
קִוֵּץ (301) פ״י — semer des épines
|| קֵוֵּץ (432) פ״י — enlever les épines de
|| הִתְקַוֵּץ (468) פ״ע — être dépourvu de ses épines
קַוָּץ (90) ז — arracheur *m* d'épines
קַוֵּץ, קַוֶּצֶת (ר׳ קוֹצִים, ־צוֹת) ש — aux cheveux bouclés

יוֹם־קְטַנּוֹת ז	jour *m* ordinaire
קְטַן־אֲמָנָה	de peu de foi, pessimiste
קְטַן־קוֹמָה	de petite taille
אֲנִי הַקָּטָן	votre modeste serviteur
‖ (צעיר)	jeune
בְּנִי הַקָּטָן	mon fils cadet
מִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן	grands et petits
משפט	mineur (qui n'a pas l'âge légal)
קָטֵן, קְטֵנָה ת	qui va en diminuant
קָטֹן (312) פ"ע	être petit
קָטֹנְתִּי מִן־	je ne suis pas digne de
(פחת)	diminuer, s'amoindrir
‖ הִתְקַטֵּן (466 נ) פ"ע	se rétrécir, rapetisser
‖ הִקְטִין (498 נ) פ"י	rapetisser, diminuer
פ"ע	se rétrécir, rapetisser
קֹטֶן (189, בלי ר') ז	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקָטְנוֹ	dans sa jeunesse
‖ (האצבע הקטנה)	petit doigt, auriculaire *m*
קְטַנּוֹן, ־נָּה ת	tout petit, menu
קְטַנּוּנִי, ־נִית ת	insignifiant, mesquin
קְטַנּוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ	mesquinerie *f*
קַטְנוֹעַ (27, ר' ־עִים) ז	scooter *m*
קַטְנוֹעָן (ר' ־נִים) ז	scooteriste *m*
קַטְנוּת (45) נ	petitesse *f*
‖ (צעירות)	jeunesse *f*
בְּקַטְנוּתוֹ	dans sa jeunesse
‖ (צרות־מוח)	mesquinerie *f*
קַטְנוּת־דַּעַת	pusillanimité *f*
‖ (דבר חסר־ערך) קְטַנִּיּוֹת	bagatelles *fpl*, vétilles *fpl*
קְטַנְטַן, ־טַנָּה או ־טֶנֶת (ר' ־טַנִּים, ־טַנּוֹת) ת	menu, minuscule
קִטְנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ צמח	légumineuse *f*
קַטְנְתָן (97) ז	fonctionnaire *m* subalterne
קָטַסְטְרוֹפָלִי, ־לִית ת	catastrophique
קָטַע (331) פ"י (קצץ)	couper, amputer
(הפסיק)	interrompre
‖ נִקְטַע (402) פ"ע	être coupé, être amputé
(נפסק)	être interrompu
‖ קִטַּע (440) פ"י (קיצץ)	couper, amputer

(הפסיק)	interrompre
‖ הִתְקַטַּע (477) פ"ע	être coupé, être amputé
(הופסק)	être interrompu
‖ הִקְטִיעַ (504) פ"ע	jaillir
קֶטַע (179) ז	morceau *m*, fragment *m*
(מתוך־יצירה)	passage *m*, extrait *m*
קִטְעֵי־עִתּוֹנוּת	coupures *fpl* de presse
‖ מתמט	segment *m*, section *f*
‖ צבא	secteur *m*
קִטֵּעַ, קִטַּעַת (ר' קִטְּעִים, קִטְּעוֹת) ת (בידו)	manchot
‖ (ברגלו)	unijambiste
קִטְעִיּוּת (47, בלי ר') נ	caractère *m* fragmentaire
קֶטֶף (—) ז	résine *f*, baume *m*, latex *m*
קָטַף (301) פ"י	arracher, cueillir
קָטַף פְּרָחִים	cueillir des fleurs
‖ נִקְטַף (388) פ"ע	être cueilli
נִקְטַף בְּאִבּוֹ	mourir dans la fleur de l'âge
‖ קִטֵּף (432) פ"י	arracher, cueillir
(בצק)	découper (la pâte)
‖ הִתְקַטֵּף (466) פ"ע	être coupé, être arraché
קַטְפְּרֵס (ר' ־סוֹת) ז	pente *f*
קַטֶּפֶת (251) נ	cueilloir *m*, moissonneuse *f*
קֶטֶר (88) ז	lien *m*
1. קָטַר (301) פ"ע	fumer (émettre de la fumée)
‖ נִקְטַר (388) פ"ע	être brûlé (sur l'autel)
‖ קִטֵּר (432) פ"י	brûler de l'encens
קִטֵּר מִקְטֶרֶת	fumer une pipe
עממי	récriminer, ronchonner
‖ הִתְקַטֵּר (466) פ"ע	respirer l'encens
(תימר)	monter en fumée
‖ הִקְטִיר (498) פ"י	brûler (sur l'autel)
2. קָטַר (301) פ"י (קשר)	lier, fermer
קֹטֶר (191) ז מתמט	diamètre *m*
קַטָּר (90) ז	locomotive *f*
° קִטֵּר (—) ז	encens *m*
קַטָּרַאי (ר' ־רָאִים) ז	mécanicien *m* de locomotive
קַטְרָב (91) ז	anneau *m* d'attelle
‖ טכנ	clavette *f*, goupille *f*
קִטְרֵב (460) פ"י	fixer par une clavette
קִטְרֵג (460) פ"י (עַל־)	récriminer, accuser

קְטַבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — polarité *f*
קַטֵּגוֹר (ר׳ ־רִים) ז — accusateur *m*, procureur *m*
קַטֵּגוֹרִי, ־רִית ת — catégorique
קַטֵּגוֹרְיָה (ר׳ ־יוֹת) נ (האשמה) — accusation *f*
לִמֵּד קַטֵּגוֹרְיָה — soutenir l'accusation
|| (סוג) — catégorie *f*
קִטּוּב (51) ז — polarisation *f*
קָטוּם, קְטוּמָה ת — tronqué
מתמט חָרוּט קָטוּם — tronc *m* de cône
קָטוּעַ, קְטוּעָה ת — coupé, amputé, interrompu
בהש דּוֹר קָטוּעַ — génération décadente
קְטוּעַ־מַזָּל — malchanceux
קִטּוּעַ (9) ז — coupure *f*, sectionnement *m*
קִטּוּעַ־אֵבָרִים — amputation *f* de membres
קִטּוּעַ־שִׂיחָה — interruption *f* d'une conversation
קָטוּף, קְטוּפָה ת (תלוש) — arraché, cueilli
|| (מהיר) — rapide, hâtif
בַּת־צְחוֹק קְטוּפָה — sourire furtif
1. קִטּוּף (51) ז (תלישה) — cueillaison *f*, cueillette *f*
2. קִטּוּף (51) ז (נתינת צורה) — découpage (de la pâte) *m*
קִטּוּר (51) ז (העלאת־קטורת) — encensement *m*
|| (עישון) — action *f* de fumer (la pipe)
|| עממי — récrimination *f*
קָטוֹרְגָה (ר׳ ־גוֹת) נ — travaux forcés
קְטוֹרָה (201) נ — encens *m*
קְטָטָה (222) נ — dispute *f*, altercation *f*, rixe *f*
קַטְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — querelleur *n*
קַטְטָנוּת (46) נ — acariâtreté *f*, discorde *f*
קַטְטָנִי, ־נִית ת — querelleur, acariâtre
קָטְיוּשָׁה (ר׳ ־שׁוֹת) (כלי־נשק) נ — lance-roquettes *m*
קְטִילָא (—) ת ארמית — mort, tué
בהש גַּבְרָא קְטִילָא — homme *m* sans valeur
קְטִילָה (201) נ — tuerie *f*, hécatombe *f*
|| (בביקורת) — éreintement *m*
קְטִימָה (201) נ — tronçonnement *m*, mutilation *f*
קָטִין, ־נָה ת משפט — mineur (qui n'a pas l'âge légal)

קְטִינָא (—) ת ארמית — petit, menu, bambin
קְטִינוּת (48) נ משפט — minorité (d'âge) *f*
קְטִיעָה (201) נ — sectionnement *m*, amputation *f*
|| (הפסקה) — interruption *f*
קְטִיעוּת (48) נ — morcellement *m*
קָטִיף (15) ז — cueillette *f*, récolte *f*
1. קְטִיפָה (201) נ (תלישה) — cueillette *f*
2. קְטִיפָה (201) נ (אריג) — velours *m*
קְטִיפָנִי, ־נִית ת — velouté, velouteux
קָטַל (301) פ״י — tuer, massacrer
(קצץ) — couper, abattre
קוֹטֵל קָנִים — coupeur de joncs
בהש — n'importe qui
|| (בביקורת) — éreinter
|| נִקְטַל (388) פ״ע — être tué, être massacré
|| קִטֵּל (432) פ״י — tuer, massacrer
|| הִתְקַטְּלוּ (466) פ״ע — s'entre-tuer
קֶטֶל (—) ז — tuerie *f*, carnage *m*, massacre *m*
שְׂדֵה־קֶטֶל ז — champ *m* de bataille
קְטָלָא (—) ז ארמית — mort *f*
קְטָלָב (100) ז צמח — arbousier *m*
קִטְלֵג (460) פ״י — cataloguer
קַטְלָה (ר׳ ־לָאוֹת) נ — chaînette *f*, collier *m*
קָטָלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — catalogue *m*
קִטְלוּג (51) ז — catalogage *m*
קָטָלִיזָה (ר׳ ־זוֹת) נ כימ — catalyse *f*
קָטָלִיזָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — catalyseur *m*
קַטְלִית (17) נ אנטום — bassin *m*
קַטְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tueur *n*
קַטְלָנִי, ־נִית ת — mortel, meurtrier
בהש בִּקֹּרֶת קַטְלָנִית — éreintement *m*
1. קָטַם (301) פ״י (קצץ) — couper, tronquer
|| נִקְטַם (388) פ״ע — être coupé, être tronqué
|| קִטֵּם (432) פ״י — couper, sectionner
|| הִתְקַטֵּם (466) פ״ע — être coupé, être tronqué
2. קָטַם (301) פ״י (כיסה באפר) — couvrir de cendres
|| נִקְטַם (388) פ״ע — être couvert de cendres
קִטְמִית (17) נ — poussière *f*
קָטָן או קָטֹן, קְטַנָּה ת — petit
הַבֶּגֶד קָטָן עָלָיו — ce vêtement lui est trop petit

קֵינִי, ־נִית ש | Kénite (tribu de bédouins) *n*
קִיסוֹס (21) ז צמח | lierre *m*
קִיסוֹסִית (17) נ צמח | smilax *m*, salsepareille *f*
קִיסָם (91) ז | bâtonnet *m*, copeau *m*, cure-dents *m*, écharde *f*
קֵיסָר (91) ז | empereur *m*
‖ יוּלְיוּס קֵיסָר ש״פ ז | Jules-César *m*
קֵיסָרוּת (46) נ | empire *m*
קֵיסָרִי, ־רִית ת | impérial
‖ רפא נִתּוּחַ קֵיסָרִי | césarienne *f*
קֵיסָרְיָה ש״פ נ (עיר) | Césarée *f*
קֵיסָרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ | impératrice *f*
קִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז דג | muge *m*, mulet (poisson) *m*
קִיפוֹף (ר׳ ־פִים) ז זואול | macaque *m*
‖ עוף | chouette *f*
1. [קיץ] קָץ (387) פ״ע (בילה את־הקיץ) | passer l'été
2. [קיץ] ← 2.1. [קוץ]
1. קַיִץ (157) ז (עונה) | été *m*
‖ (פרות בשלים) | fruits mûrs
2. קַיִץ (157, בלי ר׳) ז (קיצה) | éveil *m*, réveil *m*
קַיָּץ (90) ז (מלקט תאנים) | cueilleur *m* de figues
‖ (קיטן) | estivant *m*
1. קִיצָה (201) נ (מאיסה) | dégoût *m*, aversion *f*
2. קִיצָה (201) נ (התעוררות) | éveil *m*, réveil *m*
קִיצוֹן, ־נָה ת | estival, d'été
קִיצוֹן, ־נָה ת | extrême, dernier
קִיצוֹנִי, ־נִית ת | extrême, dernier
ספורט קִיצוֹנִי יְמָנִי/שְׂמָאלִי | ailier droit / gauche
‖ בהש דֵּעָה קִיצוֹנִית | opinion *f* extrémiste
קִיצוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | extrémisme *m*
קֵיצִי, ־צִית ת | estival, d'été
קִיצָנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח | carline *f*
קִיצֶּצֶת (ר׳ קִיצָּצוֹת) נ צמח | érigéron *m*, vergerette *f*
קִיק (—) ז צמח | graine *f* de ricin
שֶׁמֶן־קִיק ז | huile *f* de ricin
קִיֵּק (452) פ״ע | crier (en parlant du coucou)
קִיקָיוֹן (33) ז צמח | ricin *m*
בהש קִיקָיוֹן שֶׁל־יוֹנָה | phénomène *m* éphémère
קִיקְיוֹנִי, ־נִית ת | éphémère, passager
קִיקְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ | caractère *m* éphémère
קִיקָלוֹן (נס׳ ־קְלוֹן, בלי ר׳) ז | honte *f*, ignominie *f*

קִיר (2) ז | mur *m*, paroi *f*
קִיר סוֹמֵךְ | mur de soutènement
קִיר פְּנִימִי | cloison *f*
לוּחַ־קִיר ז | tableau mural
שְׁעוֹן־קִיר ז | horloge *f*
בהש קִירוֹת־הַלֵּב | les replis *mpl* du coeur
לָחַץ אֶל־הַקִּיר | mettre au pied du mur
קֶירֶס (97) ז | moment *m*, occasion *f*
[קיש] הִקִּישׁ (526) פ״י | comparer
קִישׁ (—) ז | tintement *m*, cliquetis *m*, bruit *m*
קִישֵׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש | bancal *n*
קִיתוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז | broc *m*, seau *m*, cruche *f*
בהש שָׁפַךְ קִיתוֹן עַל־פְּנֵי־פ׳ | agonir qn d'injures
קַל, קַלָּה ת (לא כבד) | léger
נֶשֶׁק קַל | armement léger
בְּלֵב קַל | le coeur léger
מִן־הַקַּל אֶל־הַכָּבֵד | du simple au compliqué
קַל־וָחוֹמֶר | *a fortiori*, à plus forte raison
‖ (לא קשה) | facile
חַיִּים קַלִּים | vie *f* facile
מַחֲלָה קַלָּה | maladie bénigne
‖ (מהיר) | prompt, agile
קַל־רַגְלַיִם | agile, leste
קַל־תְּפִיסָה | perspicace, pénétrant, vif d'esprit
‖ (פזיז) קַל־דַּעַת | étourdi, imprudent
קַל שֶׁבְּקַלִּים | l'homme le plus vil
‖ (מועט) | insignifiant, faible
קַל־עֵרֶךְ | de peu de valeur, insignifiant
שָׁעָה קַלָּה | un petit moment, peu de temps
אַל־יְהֵא הַדָּבָר קַל בְּעֵינֶיךָ | ne prenez pas cela à la légère
‖ דקדוק בִּנְיָן קַל | conjugaison *f* simple
דָּגֵשׁ קַל | *daguéch m* diacritique
קֹל (144) ז | légèreté *f*, facilité *f*
קָלָא (—) ז ארמית | voix *f*
קָלָא (—) ז ארמית | facilité *f*, allégement *m*
קַלַּאי (62) ז | rôtisseur *m*
קָלַב (301) פ״י | joindre, ajouter
קַלְבּוֹן (ר׳ ־נוֹת) ז | agio *m*, supplément *m*, pourboire *m*

‖ הִתְקַטְרֵג (494) פ״ע — être accusé
קִטְרוּג (51) ז — récrimination *f*, accusation *f*
קִטְרוֹן (ר' ־נִים) ז — centurion *m*, chef *m*
קְטֹרֶת (256) נ — encens *m*
‖ גְּלוּם־קְטֹרֶת ז — cigarette *f*
[קיא] קָא (387, עבר קָאתִי וכו') פ״י — vomir
‖ הֵקִיא (523) פ״י — vomir, rendre
קִיא (12, בלי ר') ז — vomissure *f*
קִיאָה (201) נ — vomissement *m*
קִיבֶּרְנֶטִיקָה (—) נ — cybernétique *f*
קִיוּהָא (—) ז ארמית — aigreur *f*, agacement *m*
קִיּוּט (51) ז — villégiature *f*
‖ חקל — vernalisation *f*
קִיוִי (ר' ־וִים) ז עוף — aptéryx *m*, kiwi *m*
קִיוִית (ר' ־וִיּוֹת) נ עוף — vanneau *m*
קִיּוּם (51) ז — existence *f*, survivance *f*
זְכוּת־קִיּוּם נ — droit *m* à l'existence
מִלְחֶמֶת־קִיּוּם נ — lutte *f* pour la vie
דּוּ־קִיּוּם — coexistence *f*
‖ (החזקת־מעמד) — conservation *f*
‖ (ביצוע) — réalisation *f*
קִיּוּם־הַבְטָחָה — accomplissement *m* d'une promesse
קִיּוּם־מִצְווֹת — observance *f* des préceptes
‖ (פרנסה) — subsistance *f*, entretien *m*
הִשְׂתַּכֵּר כְּדֵי־קִיּוּמוֹ — gagner sa vie
‖ משפט — confirmation *f*, authentification *f*
קִיּוּמִי, ־מִית ת — existentiel
קִיּוּמִיּוּת (—) נ — existentialisme *m*
קִיּוֹסְק (ר' ־קִים) ז — kiosque *m*, buvette *f*
קִיּוּץ (51) ז — villégiature *f*, estivage *m*
קִיחָה (201) נ — prise *f*
קַיִט (157, בלי ר') ז — villégiature *f*
קִיֵּט (452) פ״ע — estiver, passer l'été, villégiaturer
קַיְטָא (—) ז ארמית — été *m*
קִיטְבֵּג (—) ז צבא — paquetage *m*
קִיטוֹן (21) ז — chambre *f* à coucher
קִיטוֹנִית (17) נ — chambrette *f*, alcôve *f*
קִיטוֹר (—) ז — vapeur *f*
מְכוֹנַת־קִיטוֹר נ — machine *f* à vapeur
בִּמְלֹא־הַקִּיטוֹר — à toute vapeur

קַיְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — estivant *n*, vacancier *n*, aoûtier *n*
קַיְטָנָה (ר' ־נוֹת) נ — colonie *f* de vacances
קַיְטָנוּת (—) נ — tourisme estival
קִיכְלִי (ר' ־לִים) ז עוף — grive *f*
קִילוֹגְרַם (ר' ־מִים) ז — kilogramme *m*
קִילוֹהֶרְץ (ר' ־צִים) ז — kilocycle *m* par seconde
קִילוֹוָאט (ר' ־טִים) ז חשמל — kilowatt *m*
קִילוֹוָאט־שָׁעָה — kilowatt-heure
קִילוֹלִיטֶר (ר' ־טְרִים) ז — kilolitre *m*
קִילוֹמֶטֶר (ר' ־מֶטְרִים) ז — kilomètre *m*
קִילוֹן (ר' ־נוֹת) ז — levier (pour puiser de l'eau) *m*
קִילוֹר (1) ז רפא — collyre *m*
קֵילָרִין (—) ז — entrepôt *m*, magasin *m*, cellier *m*
קִיָּם (—) ז — existence *f*, durée *f*
קַיָּם, קַיֶּמֶת (ר' קַיָּמִים, ־מוֹת) ת — existant, durable
חַי וְקַיָּם — parfaitement en vie
הַבְטָחָתוֹ קַיֶּמֶת — sa promesse reste valable
כְּשֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם — au temps du Temple
הַקֶּרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל — le Fonds national juif
קַיָּם ← [קום]
קְיָמָא (—) ז ארמית — existence *f*, durée *f*
בַּר־קְיָמָא — viable, durable
דָּבָר ז שֶׁל־קְיָמָא — chose *f* durable
קְיָמָא לָן — il est évident pour nous
קִימָה (201) נ — lever (du matin) *m*
‖ (תקומה) — résurrection *f*, relèvement *m*
קִימוֹנוֹ (—) ז — kimono *m*
קַיָּמוּת (46) נ — existence *f*, durée *f*
[קין] קוֹנֵן (455 נ) פ״ע — se lamenter, déplorer
1. קַיִן ש״פ ז — Caïn *m*
אוֹת־קַיִן ז — marque *f* d'infamie
2. קַיִן (157) ז (חנית) — lance *f*, javelot *m*
קִינָה (201) נ — lamentation *f*, complainte *f*, élégie *f*
נָשָׂא קִינָה — se lamenter
קִינוֹף (21) ז — moustiquaire *f*
קִינֶטִי, ־טִית ת — cinétique
קִינֶטִיקָה (—) נ — cinétique *f*

(החליש)	affaiblir, atténuer
‖ הִתְקַלֵּשׁ (466) פ״ע	se délayer, se diluer
‖ הִקְלִישׁ (498) פ״י	délayer, raréfier, diluer
פ״ע	se délayer, se raréfier
קִלְשׁוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז	fourche *f*, trident *m*
קִלְשׁוֹנִי, ־נִית ת	fourchu
קְלִשְׁלַשׁ, ־לֶשֶׁה ת	peu dense, dilué, clairsemé
קְלִשְׁלֶשֶׁת (252) נ	chevelure clairsemée
קִלְשֵׁן (460 ג) פ״י	fourcher (du foin)
קֶלֶת (167) נ	corbeille *f*, panier *m*
קְלָתִית (17) נ	tartelette *f*
קם ← [קום]	
‖ קָם (88) ז (אויב)	adversaire *m*, ennemi *m*
קַמָּא (נ׳ קַמַּיְתָא) ת ארמית	premier
בָּבָא קַמָּא	première section (d'un traité)
תַּנָּא קַמָּא	le docteur cité en premier
קַמָּאוּת (46) נ	antiquité *f*, caractère originel
קַמָּאִי, ־אִית ת	antique, primitif, originel
קַמְבְּיוּם (—) ז צמח	cambium *m*
קַמְבְּרִיּוֹן (—) ז גיאול	cambrien *m*
קָמָה (210) נ	moisson *f* sur pied
קָמוּחַ, קְמוּחָה ת	enfariné
קִמּוּחַ (9) ז	addition *f* de farine
קָמוּט, קְמוּטָה ת	plié, plissé, ridé
קִמּוּט (51) ז	plissement *m*, froncement *m*
קָמוּל, קְמוּלָה ת	flétri, fané, desséché
קִמּוּם (51) ז	restauration *f*, réfection *f*
קָמוֹנְיָה (202) נ	cheminée *f*
קָמוֹס (—) ז	caoutchouc *m*, gomme *f*
קִמּוּעַ (9) ז	répartition *f* au détail
קָמוּץ, קְמוּצָה ת	fermé, crispé
‖ דקדוק	vocalisé d'un *qamats*
קִמּוּץ (51) ז	économie *f*, réduction *f*
קָמוּר, קְמוּרָה ת	convexe, voûté, arqué
קִמּוּר (51) ז	voûte *f*, cambrure *f*
קִמּוּר גְּלִילִי	voûte en plein cintre
קִמּוּר־מַדְרֵגוֹת	voûte en encorbellement
קִמּוּר מְצֻלָּע	ogive *f*
קְמוּרָה (201) נ	voûte *f*, dôme *m*
קִמּוֹשׂ (ר׳ ־שִׂים) ז צמח	ronce *f*
[קמז] נִקְמַז (388) פ״ע	se rétrécir, se contracter

קֶמַח (179) ז	farine *f*
קֶמַח־סֹלֶת	fleur *f* de farine
טָחַן קֶמַח טָחוּן	enfoncer une porte ouverte
‖ (מזון)	nourriture *f*
קַמָּח (89) ז	marchand *m* de farine
קִמַּח (440) פ״י	enfariner
‖ הִתְקַמַּח (477) פ״ע	être enfariné
‖ הִקְמִיחַ (504) פ״י	ajouter de la farine
קָמֵחַ, קְמֵחַת (ר׳ קְמֵחִים, ־חוֹת) ת	farineux
קִמְחָא (—) ז ארמית	farine *f*
קִמְחָא דְפִסְחָא	collecte *f* de Pâque (pour les pauvres)
קִמָּחוֹן (38) ז	nielle *f*, oïdium *m*
קִמְחִי, ־חִית ת	farineux
‖ בהש (מעולה)	substantiel, essentiel
קִמְחָן (97) ז	marchand *m* de farine
קָמַט (301) פ״י (לחץ)	écraser, broyer
(קיפל)	plier, plisser, rider
‖ נִקְמַט (388) פ״ע	se plisser, se rider
‖ קִמֵּט (432) פ״י	plier, plisser, rider
קִמֵּט אֶת־מִצְחוֹ	plisser le front, froncer les sourcils
‖ הִתְקַמֵּט (466) פ״ע	se plisser, se froisser
‖ הִקְמִיט (498) פ״י	plier, plisser
קֶמֶט (166) ז	pli *m*, ride *f*
קֹמֶט (191) ז	pupille (de l'oeil) *f*
קִמְטוּט (41) או קְמַטְמַט (91) ז	petit pli, petite ride
קַמְטָן (97) ז זואול	orvet *m*
קַמְטָר (91) ז	armoire *f*, bahut *m*, commode *f*
קָמִיז, קְמִיזָה ת	flexible, élastique
קְמִיזוּת (48) נ	flexibilité *f*, élasticité *f*
קָמִיחַ, קְמִיחָה ת	farineux
קְמִיחוּת (48) נ	consistance farineuse
קָמִיט, קְמִיטָה ת	froissable
קְמִיטָה (201) נ	plissement *m*, froissement *m*
קְמִיטַת־מֵצַח	plissement de front, froncement *m* des sourcils
בהש קְמִיטַת־הַנֶּפֶשׁ	tristesse *f*, chagrin *m*
‖ (קמט)	pli *m*, ride *f*
קְמִיטוּת (48) נ	aspect ridé *ou* ratatiné

|| קָלַע (440) פ״י — tresser, natter
2. קָלַע (331) פ״י (ירה) — tirer (un projectile)
בהש קָלַע לַמַּטָּרָה — mettre dans le mille
קָלַע אֶל־הַשַּׂעֲרָה — viser au poil
|| (זרק) — lancer, projeter
|| נִקְלַע (402) פ״ע — être tiré, être lancé
בהש (הזדמן) — se trouver par hasard
נִקְלַע לְהִתְקַהֲלוּת — être mêlé à un attroupement
|| קִלֵּעַ (440) פ״י — tirer, lancer
|| הִתְקַלֵּעַ (477) פ״ע — être lancé, être projeté
1. קֶלַע (178, ר׳ גם קְלָעוֹת, קַלְעוֹת־) ז (מסך) — toile *f*
לִפְנִים מֵהַקְּלָעִים — à l'intérieur du sanctuaire
בהש מֵאֲחוֹרֵי־הַקְּלָעִים — dans les coulisses
|| (מפרש) — voile *f*, tenture *f*, rideau *m*
|| (צמה) — tresse (de cheveux) *f*, natte *f*
2. קֶלַע (178) ז — fronde *f*, lance-pierres *m*
אֶבֶן־קֶלַע נ — pierre *f* de fronde
כַּף־הַקֶּלַע נ — creux *m* de la fronde
נַפְשׁוֹ בְּכַף־הַקֶּלַע — il balance
|| (קליע) — douille *f*
|| (כדור־ירייה) — projectile *m*
קַלָּע (90) ז (יורה אבנים) — tireur *m* à la fronde
|| (ברובה) — tireur d'élite
קְלָעָה (242) נ — cabinet *m*, alcôve *f*
קַלָּעוּת או קַלְעָנוּת (46) נ — habileté *f* au tir
קַלְעָן (97) ז — tireur *m* d'élite
קְלָף (88) ז (עור מעובד) — parchemin *m*
|| (למשחק) — carte (à jouer) *f*
מִשְׂחַק־קְלָפִים ז — jeu *m* de cartes
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
גִּלָּה קְלָפָיו — mettre cartes sur table
טָרַף אֶת־הַקְּלָפִים — brouiller les cartes
בִּנְיַן־קְלָפִים ז — château *m* de cartes
קָלַף (301) פ״י — peler, éplucher, décortiquer
|| נִקְלַף (388) פ״ע — être pelé, être épluché
|| קִלֵּף (432) פ״י — peler, éplucher
|| הִתְקַלֵּף (466) פ״ע — peler *(v. intr.)*, s'écailler
|| הִקְלִיף (498) פ״י — peler, éplucher, écorcer
קְלִפָּה (208) נ (של־פרי) — peau *f*, pelure *f*
(של־ביצה) — coquille *f*, coque *f*
(של־עץ) — écorce *f*
בהש קְלִפַּת־הַשּׁוּם — peau d'ail (sans valeur)
|| (בקבלה) — puissance impure
|| עממי (אישה רעה) — xanthippe *f*
קַלְפֵּי (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ — urne (de vote) *f*
הָלַךְ לַקַּלְפֵּי — aller voter
תַּחֲנַת־קַלְפֵּי נ — bureau *m* de vote
קַלְפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — joueur *n* de cartes
קַלְפָנוּת (46) נ — manie *f* de jouer aux cartes
קַלְפָּק (ר׳ ־קִים) ז — bonnet *m* à poil
קְלִפָּתִי, ־תִית ת — cortical
קִלְקוּל (51) ז — détérioration *f*, dégât *m*, avarie *f*
קִלְקוּל־קֵבָה — trouble *m* gastrique
|| (השחתת המידות) — corruption *f*
בהש חָזַר לְקִלְקוּלוֹ — récidiver
קִלְקִים (נס׳ קִלְקֵי־) ז״ר — cilice *m*, crin *m*
קִלְקֵי־צֶמֶר — poils *mpl* hirsutes
קִלְקֵי־הַלֵּב — poils de la poitrine
1. קִלְקֵל (460) פ״י (פגם) — abîmer, détériorer
קִלְקֵל אֶת־הַשּׁוּרָה — s'écarter de la règle
קִלְקֵל אֶת־הַנֹּעַר — débaucher la jeunesse
קִלְקֵל מַעֲשָׂיו — se corrompre, se pervertir
קִלְקֵל אֶת־הַתָּכְנִית — déranger le programme
|| הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'abîmer, se détériorer
הַשָּׁעוֹן הִתְקַלְקֵל — la montre s'est déréglée
(הושחת) — se pervertir, se gâter, se laisser aller
2. קִלְקֵל (460) פ״י (זרק) — lancer, agiter
(השחיז) — aiguiser, affûter
|| הִתְקַלְקֵל (494) פ״ע — s'ébranler, s'effondrer
קַלְקָלָה (222) נ — déshonneur *m*, avilissement *m*
תָּפַס אֶת־פ׳ בְּקַלְקָלָתוֹ — saisir qn en flagrant délit
קְלַרְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ מוס — clarinette *f*
קְלַרְנִיתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — clarinettiste *n*
קָלַשׁ (301) פ״י — délayer, raréfier, diluer
(החליש) — affaiblir, atténuer
|| פ״ע (נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
|| נִקְלַשׁ (388) פ״ע — être délayé, se raréfier
(נחלש) — s'affaiblir, s'atténuer
|| קִלֵּשׁ (432) פ״י — délayer, raréfier, diluer

צבא קֶן־הִתְנַגְּדוּת — nid de résistance
|| (זוג יונים) — paire *f* de pigeons
°קַנָּא (—) או °קַנּוֹא (—) ת — jaloux
קִנֵּא (444) פ״י (בְּ־) — être jaloux de, envier
קִנֵּא בְּרֵעֵהוּ — être jaloux d'autrui
|| קִנֵּא לְ־ — défendre avec zèle la cause de
קִנֵּא לְאִשְׁתּוֹ — soupçonner sa femme d'infidélité
|| הִתְקַנֵּא (478) פ״י (בְּ־) — devenir jaloux de, envier
|| הִקְנִיא (507) פ״י — rendre jaloux, irriter
קִנְאָה (242) נ — jalousie *f*, envie *f*
|| °(נקמה) — vengeance *f*
|| (התלהבות יתרה) — zèle *m*, fanatisme *m*
קִנְאַת־סוֹפְרִים מַרְבָּה חָכְמָה — l'émulation fait avancer la science
קַנָּאוּת (46) נ — fanatisme *m*
קַנַּאי, קַנָּאִית (ר׳ קַנָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — fanatique *n*
|| (נלהב) — partisan exalté
היסט הַקַּנָּאִים — les zélotes *mpl*
קַנָּאִי, ־אִית ת — exalté, fanatique
קַנְאָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — jaloux *n*
קַנְאָנוּת (46) נ — jalousie *f*, envie *f*
קַנְאָתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — jaloux *n*
קַנְאָתָנוּת (46) נ — jalousie *f*, envie *f*
קַנְאָתָנִי, ־נִית ת — jaloux, envieux
קִנֵּב (432) פ״י — nettoyer (des légumes)
קַנַּבּוֹס (ר׳ ־סִים) ז צמח — chanvre *m*
(סם משכר) — marihuana *m*
קִנֶּבֶת (256) נ — feuilles (de légumes) gâtées
קֶנְגוּרוּ (ר׳ ־רִים) ז זואול — kangourou *m*
[קנדס] הִתְקַנְדֵּס (491) ז — polissonner, faire le gamin, faire des farces
קָנָה (353) פ״י (לקח בכסף) — acheter
|| (רכש) — acquérir, posséder
קָנָה לוֹ יְדִידִים — se faire des amis
קָנָה לוֹ שֵׁם — se faire un nom
קָנָה לֵב־פ׳ — gagner la faveur de qn
קָנָה עוֹלָמוֹ — gagner sa place au paradis
קָנָה שְׁבִיתָה — élire domicile
||° (ברא) — créer, fonder

|| נִקְנָה (406) פ״ע — être acheté, être acquis
|| הִקְנָה (512) פ״י — faire acquérir
הִקְנָה יְדִיעוֹת — communiquer des connaissances
הֶרְגֵּלִים מְקֻנִּים — habitudes acquises
קָנֶה (79) ז צמח — jonc *m*, roseau *m*
מַחְצֶלֶת־קָנִים נ — natte *f* de jonc
קְנֵה־סֻכָּר — canne *f* à sucre
דָּחָה פ׳ בְּקָנֶה — répondre évasivement à qn
הוֹשִׁיט ד״מ בְּקָנֶה — présenter qch sur un plat (sans effort)
קָנֶה רָצוּץ — roseau brisé
מִשְׁעֶנֶת־קָנֶה־רָצוּץ נ — l'appui *m* d'un roseau brisé (qui ne mérite pas confiance)
קוֹטֵל קָנִים — coupeur *m* de joncs (homme insignifiant)
|| (גבעול) — tige *f*, tuyau *m*
קְנֵה־נוֹצָה — axe *m* d'une plume
בהש עָלוּ בְּקָנֶה אֶחָד — s'accorder ensemble
|| (מוט) — baguette *f*, barre *f*, canne *f*
קְנֵה־הַמֹּאזְנַיִם — fléau *m* de la balance
קְנֵה־מְנוֹרָה — bras *m* d'un chandelier
קְנֵה־מִדָּה — aune *f*, étalon *m*
קְנֵה־מִדָּה (במפה או בצילום) — échelle *f*
|| אנטום — avant-bras *m*, cubitus *m*
(צינור־הנשימה) — trachée-artère *f*
הִקְדִּים קָנֶה לְוֶשֶׁט — avaler de travers
|| (בנשק) קְנֵה־רוֹבֶה — canon *m* de fusil
קְנֵה־תוֹתָח — âme *f* de canon
קִנָּה (208) נ — nid *m*, tanière *f*
°קַנּוֹא ← °קַנָּא
קִנּוּב (51) ז — nettoyage (de légumes) *m*
קְנוּבְקָה (ר׳ ־קָאוֹת) נ מטבח — boulette (de chapelure) *f*
קִנּוּחַ (9) ז — nettoyage *m*, essuyage *m*
קִנּוּחַ־סְעוּדָה — dessert *m*
קָנוּט, קְנוּטָה ת — irrité, fâché, vexé
קִנּוּי (51) ז — jalousie *f*
קְנוּמָא (ר׳ ־מֵי) ז ארמית — engagement *m*
1. קָנוֹן (30) ז (סל) — corbeille *f*, panier *m*
2. קָנוֹן (ר׳ ־נִים) ז (חוקה) — canon *m*, règle *f*

קְמִילָה (201) נ dépérissement *m*, fanure *f*
קָמִין (14) ז cheminée *f*
קָמֵיעַ (11, ר׳ גם קְמֵיעוֹת) ז amulette *f*, talisman *m*
קְמִיצָה (201) נ (אצבע) annulaire (doigt) *m*
‖ (לקיחה) prise *f*, pincée *f*, poignée *f*
קְמִיצַת־טַבָּק prise de tabac
‖ (כיווץ) serrement *m*, pincement *m*
קְמִיצוּת (48) נ דקדוק fait *m* d'être vocalisé d'un *qamats*
קְמִירָה (201) נ courbure *f*
‖ (מכסה מקומר) voûte *f*, dôme *m*
קְמִירוּת (48) נ convexité *f*, voussure *f*
קָמַל (307) פ״ע se dessécher, se faner
‖ נִקְמַל (388) פ״ע se faner, dépérir, disparaître
‖ הִקְמִיל (498) פ״י faire dépérir
פ״ע se dessécher, se faner
קָמֵל, קְמֵלָה ת flétri, fané, desséché
קֶמֶל (—) ז dépérissement *m*, fanure *f*
קִמָּלוֹן (38) ז חקל dessèchement (des plantes) *m*
קָמַן ← לְקַמָּן
קָמַע (331) פ״י lier, attacher
‖ נִקְמַע (402) פ״ע être lié, être attaché
קִמְעָה או קִמְעָא תה״פ un peu
קִמְעָה קִמְעָה peu à peu
קִמְעוֹנַאי (61) ז détaillant *m*
קִמְעוֹנוּת (48) נ vente *f* au détail
מָכַר בְּקִמְעוֹנוּת vendre au détail
קִמְעוֹנִי, ־נִית ת au détail
מְכִירָה קִמְעוֹנִית vente *f* au détail
קַמְפּוּס (ר׳ ־סִים) ז campus *m*, cité *f* universitaire
קַמְפוֹר (—) ז camphre *m*
שֶׁמֶן־קַמְפוֹר ז huile camphrée
קָמַץ (301) פ״י prendre une pincée *ou* poignée
(סגר) fermer, crisper
קָמַץ פִּיו serrer les lèvres
‖ דקדוק vocaliser d'un *qamats*
‖ נִקְמַץ (388) פ״ע être saisi entre les doigts
(נסגר) être fermé, être crispé
דקדוק être vocalisé d'un *qamats*
‖ קִמֵּץ (432) פ״י prendre une pincée *ou* poignée
(כיווץ) fermer, crisper, serrer, ramasser
קִמֵּץ עַיִן אַחַת fermer un oeil
בהש (חסך) économiser, épargner
קִמֵּץ בְּהוֹצָאוֹת réduire les dépenses
‖ הִתְקַמֵּץ (466) פ״ע se serrer, se crisper
בהש (נחסך) se réduire
‖ הִקְמִיץ (498) פ״י prendre une poignée
קָמָץ (ר׳ קְמָצִים) ז דקדוק *qamats* (voyelle) *m*
קָמָץ גָּדוֹל *a* long
קָמָץ קָטָן *o* bref
חֲטַף־קָמָץ ז *o* réduit
קֹמֶץ (192) ז poignée *f*
‖ (כמות קטנה) petit nombre, petit groupe
קֹמֶץ־אֲנָשִׁים une poignée d'hommes
אֵין הַקֹּמֶץ מַשְׂבִּיעַ אֶת־הָאֲרִי une bouchée ne rassasie pas un lion
קְמָצָה (207) נ pincée *f*, poignée *f*
קִמְצוּץ (41) ז pincée *f*
קִמְצוּץ־טַבָּק pincée *ou* prise *f* de tabac
קְמַצְוּץ, ־צָה ת replié, recroquevillé
קַמְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש avare *n*, ladre *n*
קַמְצָנוּת (46) נ avarice *f*, parcimonie *f*
קַמְצָנִי, ־נִית ת avare, parcimonieux
קָמַר (301) פ״י courber, cintrer, cambrer
‖ נִקְמַר (388) פ״ע être cintré, être bombé
‖ קִמֵּר (432) פ״י courber, voûter
‖ הִתְקַמֵּר (466) פ״ע se courber, s'arquer
‖ הִקְמִיר (498) פ״י courber, voûter, arquer
קֶמֶר (166) ז voûte *f*, arc *m*
קִמְרוֹן (ר׳ ־נִים או ־נוֹת) ז voûte *f*, dôme *m*
קָמֵרִי, ־רִית ת de chambre
מוּסִיקָה קָמֵרִית musique *f* de chambre
קִמֹּרֶת (256) נ voûte *f*
‖ גיאול anticlinal *m*
קָמַשׁ (301) פ״י se couvrir de ronces
קָמָשׁ (—) ז ronceraie *f*, champ *m* de ronces
קִמְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח ronce *f*
קֵן (114, נס׳ קַן־ או קֶן־) ז nid *m*
בהש קַן־הַמִּשְׁפָּחָה le nid familial

|| מוס — canon
קִנּוּן (51) ז — nidification *f*
קְנוּנְיָה (202) נ — collusion *f*, connivence *f*
עָשָׂה קְנוּנְיָה עִם־ — agir avec la complicité de
קְנוֹקֶנֶת (525) נ צמח — vrille *f*
קִנַּח (331) פ״י — nettoyer, essuyer
(סיים ארוחה) — terminer le repas
|| קִנַּח (440) פ״י — nettoyer, essuyer
קִנַּח אֶת־אַפּוֹ — se moucher
(סיים ארוחה) — terminer le repas
|| הִתְקַנַּח (477) פ״ע — s'essuyer
[קנט] הִקְנִיט (489) פ״י — irriter, fâcher, vexer
קָנֵט, קְנֵטָה ת — dégoûtant, écoeurant
נַפְשׁוֹ קָנְטָה עָלָיו — être dégoûté
קַנְטוֹן (ר׳ ־נים) ז — canton *m*
קַנְטוֹנִיסְט (ר׳ ־טים) ז — cantoniste (jeune juif recruté de force en Russie tsariste) *m*
קִנְטוּר (51) ז — vexation *f*, taquinerie *f*, reproche *m*
קַנְטָטָה (ר׳ ־טות) נ מוס — cantate *f*
קִנְטֵר או קִנְתֵּר (460) פ״י — taquiner, fâcher, vexer
קִנְטֵר בִּדְבָרִים — employer des mots blessants
|| הִתְקַנְטֵר או ־תֵּר (494) פ״ע — être vexé, se vexer
קַנְטָר (91) ז — barre *f*, levier *m*
קַנְטְרָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — querelleur *n*, taquin *n*
קַנְטְרָנוּת (46) נ — tracasserie *f*, vexation *f*
קַנְטְרָנִי, ־נית ת — tracassier, irritant, vexant
קְנִיבָה (201) נ — nettoyage (de légumes) *m*
קָנִיבָּל (ר׳ ־לים) ז — cannibale *m*
קָנִיבָּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cannibalisme *m*
קַנִּיגִי (ר׳ ־גים) ז — chasseur *m*
קַנִּיגְיָה (202) נ — chasse *f*
קְנִיָּה (202) נ — achat *m*, emplette *f*
כֹּחַ־קְנִיָּה ז — pouvoir *m* d'achat
מַס־קְנִיָּה ז — taxe *f* de luxe
|| (רכישה) — acquisition *f*
קְנִיַּת־הֶרְגֵּלִים — acquisition d'habitudes
1. קַנְיוֹן (ר׳ ־נים) ז — centre commercial
2. קַנְיוֹן (ר׳ ־נים) ז גיאוגר — canyon *m*
קְנִיטָה (201) נ — irritation *f*, vexation *f*

קַנְיָן (88) ז — acheteur (professionnel) *m*
קִנְיָן (91) ז (קנייה) — acquisition *f*
קַבָּלַת־קִנְיָן נ — acquisition en bonne et due forme
° מִקְנֶה וְקִנְיָן — commerce *m*
|| (רכוש) — propriété *f*, possession *f*
בהש (נכס) — bien *m*, richesse *f*, avantage *m*
|| (יצירה) — création *f*
|| (תכונה) — qualité *f*
|| דקדוק כִּנּוּי־קִנְיָן — pronom possessif
קִנְיָנִי, ־נית ת — acquis
קְנִיסָה (201) נ — condamnation *f* à une amende
קָנִית (ר׳ קָנִיּוֹת) ת עוף — rousserolle *f*
קָנֹם, קְנֻמָּה ת — couleur de cannelle, brun
קִנָּמוֹן (ר׳ קִנְּמוֹנִים) ז צמח — cinnamome *m*
קִנֵּן (432 נ) פ״ע — nicher, faire son nid
בהש (השתכן) — demeurer, habiter
|| הִתְקַנֵּן (466 נ) פ״ע — faire son nid
בהש (השתכן) — s'installer, s'établir
קְנָס (87) — amende *f*, pénalité *f*
קְנַס־פִּגּוּרִים — astreinte *f*
הִטִּיל קְנָס עַל־ — infliger une amende à
קָנַס (301) פ״י — condamner à une amende
|| נִקְנַס (388) פ״ע — être condamné à l'amende
|| הִתְקַנֵּס (466) פ״ע — être puni, être condamné
קֶנֶץ (ר׳ קִנְצִים) ז — fin *f*, terme *m*, bout *m*
שָׂם קִנְצֵי לְמִלִּים — mettre fin aux discours
קַנְקַל (91) ז — filet *m*, treillis *m*, réseau *m*
קַנְקַן (53) ז — cruche *f*, jarre *f*, amphore *f*
אַל תִּסְתַּכֵּל בַּקַּנְקַן — l'habit ne fait pas le moine, ne vous fiez pas aux apparences
תָּהָה בְּקַנְקַן־פ׳ — examiner à qui l'on a affaire
|| (במחרשה) — soc *m*
קַנְקַנָּה (208) נ — cruche *f*, jarre *f*
קַנְקַנְתּוֹם (—) ז — vitriol *m*, teinture foncée
קִנְרָס (ר׳ ־סים) ז צמח — artichaut *m*
קַנֶּת (167) נ — manche *m*, anse *f*
קַנְתַּל (123) ז — sacoche *f* de selle, bât *m*
קִנְתֵּר ← קִנְטֵר
קַסְדָּה (239) נ — casque *m*
קַסְוָה (ר׳ קְסָווֹת) נ — gobelet *m*, coupe *f*

קְפִיאָה (201) נ congélation *f*, coagulation *f*
קְפִידָה (201) נ sévérité *f*, rigueur *f*
לָבוּשׁ בִּקְפִידָה vêtu avec soin
קְפִידוּת (48) נ sérieux *m*, sévérité *f*
קְפִיָּה (202) נ congélation *f*
קְפִיחָה (201) נ coup *m*, action *f* de frapper
קַפִּיטָלִיסְטִי, ־טִית ת capitaliste
קַפִּיל (15) ז restaurateur *m*, tavernier *m*
קַפִּילָרִי, ־רִית ת capillaire
קַפִּילָרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ capillarité *f*
קְפִיץ (1) ז ressort *m*
מִטַּת־קְפִיצִים נ lit *m* à sommier élastique
1. קְפִיצָה (201) נ (ניתור) saut *m*, bond *m*
קְפִיצַת־גֹּבַהּ saut en hauteur
קְפִיצַת־מוֹט saut à la perche
קְפִיצַת־רֹחַק saut en longueur
בהש קְפִיצָה בָּרֹאשׁ volonté *f* d'être en tête
קְפִיצַת־נַחְשׁוֹן saut *m* dans l'inconnu
קְפִיצַת־קוּלְמוֹס trait *m* de plume
‖ (דילוג) omission *f*
2. קְפִיצָה (202) נ (סגירה) fermeture *f*
קְפִיצַת־יָד avarice *f*
‖ (צמצום) rétrécissement *m*
קְפִיצַת־דֶּרֶךְ raccourci *m*
קְפִיצוֹן (ר׳ ־נִים) ז petit ressort
קְפִיצִי, ־צִית ת élastique, à ressort
קְפִיצִיּוּת (47, בלי ר׳) נ élasticité *f*
קְפִיצָנִי, ־נִית ת élastique, souple
קֶפִיר (—) ז kéfir (boisson caucasienne) *m*
1. קָפַל (303) פ״י (כפל) plier
‖ נִקְפַּל (389) פ״ע être plié
‖ קִפֵּל (432) פ״י plier, plisser
עממי קִפֵּל זְנָבוֹ s'en aller la queue basse
(כלל) embrasser, contenir
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ״ע se plier, s'envelopper
עממי se replier, se retirer
‖ הִקְפִּיל (499) פ״י plier
2. קָפַל (303) פ״י (גרד) attraper
‖ קִפֵּל (432) פ״י gratter, racler
‖ הִתְקַפֵּל (466) פ״ע s'écailler
קֶפֶל (182) ז pli *m*, repli *m*
קֶפֶל־קַרְקַע pli *ou* repli de terrain
קַפֶּלָּה (251) נ chorale *f*
קַפְלוֹט (ר׳ ־טִים) ז צמח sorte *f* de poireau
‖ (ראש מעובה של ירק) trognon *m*
קִפְלוּל (41) ז petit pli, plissé *m*
קִפְלוּלִי, ־לִית ת plissé
קַפְלֶט (123) ז perruque *f*
קַפֶּנְדְּרְיָה (ר׳ ־רְיוֹת) נ raccourci *m*, chemin *m* de traverse
קְפָסֹלֶת (256) נ capsule *f*
1. קָפַץ (303) פ״ע sauter, bondir
קָפַץ עַל־הַמְּצִיאָה sauter sur l'occasion
קָפְצָה עָלָיו זִקְנָה vieillir prématurément
הֶדְיוֹט קוֹפֵץ בָּרֹאשׁ le plus bête se met en avant
נִקְפֹּץ לְבֵיתְךָ nous ferons un saut chez vous
‖ קִפֵּץ (432) פ״ע sauter, bondir
פ״י amener brusquement
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ׳ sautiller
‖ הִקְפִּיץ (499) פ״י faire sauter
(זיעזע) faire sursauter
(העלה) faire monter brusquement
הִקְפִּיץ אֶת־הַמְּחִירִים faire monter les prix
2. קָפַץ (303) פ״י (סגר) fermer
קָפַץ יָדוֹ מִפְּ׳ refuser son aide à qn
קָפַץ עֵינָיו fermer les yeux
‖ פ״ע (הצטמצם) se fermer, se rétrécir
קָפְצָה לוֹ הַדֶּרֶךְ il a avancé à toute vitesse
‖ נִקְפַּץ (389) פ״ע être fermé, se fermer
‖ הִתְקַפֵּץ (466) פ״ע se fermer, se crisper
3. קָפַץ (303) פ״י (חתך) trancher, hacher
קֶפֶץ (166) ז jarret (de cheval) *m*
קֶפֶץ (—) ז fermeture *f*, clôture *f*
קַפָּץ (90) ז sauteur *m*
קֻפְצָה (207) נ boîte *f*, coffret *m*
קַפְצוֹן (1) ז pétard *m*
קִפְצוּץ (51) ז sautillement *m*
1. קַפְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש sauteur *n*
‖ עממי (חסר־מנוחה) paquet *m* de nerfs
2. קַפְצָן (97) ז זואול puce *f* de mer, talitre *m*
קִפְצֵץ (460) פ״ע sautiller

הִקְפִּיד עַל־לְשׁוֹנוֹ — surveiller son langage
הִקְפִּיד עַל־נִקָּיוֹן — veiller à la propreté
הִקְפִּיד עִם־פ׳ — être exigeant envers qn
(הקניט) — irriter, vexer
קַפְּדָן, קַפְּדָנִית ת — sévère, minutieux
קְפָדָה (212) נ — destruction *f*, extermination *f*
|| (הקפדה) — sévérité *f*, minutie *f*
קַפְּדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — pédant *n*
קַפְּדָנוּת (46) נ — pédanterie *f*, rigueur *f*
קַפְּדָנִי, ־נִית ת — sévère, strict, rigoureux
[קפה] נִקְפָּה (408) פ״ע — se figer, se coaguler
|| קִפָּה (447) פ״י — écrémer, écumer (un liquide), dégraisser
|| הִקְפָּה (508) פ״י — faire figer, coaguler
|| (הציף) — mouiller, inonder
קָפֶה (—) ז צמח — café *m*
|| (משקה) קָפֶה שָׁחוֹר — café noir
קָפֶה הָפוּךְ — café au lait
קָפֶה טוּרְקִי — café turc
|| בֵּית־קָפֶה ז — café
קֶפֶה (נס׳ קֶפֶה־; בלי ר׳) ז — écume *f*, mousse *f*
קֻפָּה (208) נ — caisse *f*
קֻפַּת־חוֹלִים — caisse d'assurance-maladie
קֻפַּת־חִסָּכוֹן — caisse d'épargne
קֻפָּה רוֹשֶׁמֶת — caisse enregistreuse
|| (תיבה) — boîte *f*, cassette *f*, coffret *m*
קֻפַּת־צְדָקָה — tronc *m* des pauvres
בהש קֻפָּה שֶׁל־שְׁרָצִים — passé *m* peu honorable
שָׁבַר אֶת־הַקֻּפָּה — gagner impudemment, faire sauter la caisse
הָלַךְ עַל־כָּל־הַקֻּפָּה — jouer son va-tout
קָפוּא, קְפוּאָה ת — gelé, congelé, glacé, inerte
בָּשָׂר קָפוּא — viande congelée
קָפֶה קָפוּא — café glacé
בהש מַבָּט קָפוּא — regard glacial
קָפוּד, קְפוּדָה ת (מקוצץ) — coupé
|| (חמור) — sévère
קִפּוֹד (21) ז זואול — hérisson *m*
קִפּוֹד־יָם — oursin *m*
קִפּוֹד־נְמָלִים — fourmilier *m*, tamanoir *m*
|| צבא בְּצוּרֵי־קִפּוֹד ז״ר — hérisson

קִפּוֹדִי, ־דִית ת — hérissé, piquant
קָפוּז, קְפוּזָה ת — alerte
° **קִפּוֹז** (ר׳ ־זִים) ז זואול — vipère *f*
קָפוּחַ, קְפוּחָה ת (צחיח) — aride, sec
|| (מקופח) — accablé, déprimé
קִפּוּחַ (9) ז (איבוד) — perte *f*, privation *f*
קִפּוּחַ־חַיִּים — perte de la vie
|| (עושק) — atteinte *f*, frustration *f*
קִפּוּחַ־זְכֻיּוֹת — discrimination *f*
קִפּוּחַ־פַּרְנָסָה — ruine *f* des moyens d'existence
קַפּוֹטָה (201) נ — lévite *f*
קָפוּי, קְפוּאָה ת — gelé, glacé
קִפּוּי (51) ז (קצף) — écume *f*, mousse *f*
|| (הסרת־הקצף) — écumage *m*, écrémage *m*
|| (קפיאה) — gel *m*, gelée *f*
קִפּוּל (51) ז — pliage *m*, pliure *f*, plissement *m*
|| (קפל) — pli *m*
קַפּוֹלִית (17) נ מטבח — chausson *m*
קָפוּץ, קְפוּצָה ת — serré, crispé
קִפּוּץ (51) ז — saut *m*, bond *m*
קִפֵּץ (303) פ״ע — sauter, bondir
קָפַח (329) פ״י — frapper
הַחַמָּה קוֹפַחַת עַל־הָרֹאשׁ — le soleil assomme
|| קִפַּח (440) פ״י (היכה) — frapper, battre
(גזל) — priver, frustrer, déposséder
קִפַּח אֶת־הַבְּרִיּוֹת — exploiter les gens
קִפַּח חַיֵּי־פ׳ — causer la ruine de qn
(איבד) קִפַּח אֶת־בָּנָיו — perdre ses enfants
(עשק) קִפַּח זְכֻיּוֹת־פ׳ — léser les droits de qn
קִפַּח שְׂכַר־פ׳ — priver qn de son juste salaire
(ניצח) קִפַּח אֶת־פ׳ בִּדְבָרִים — vaincre qn dans la discussion
|| הִתְקַפֵּחַ (477) פ״ע — se ruiner, être ruiné
הִתְקַפְּחָה פַּרְנָסָתוֹ — il a perdu son gagne-pain
קַפְּחָן (90) או **קַפְּחָן** (97) ז — exploiteur (d'autrui) *m*
קִפֵּחַ, קִפַּחַת (ר׳ קִפְּחִים, ־חוֹת) ת — dégingandé
קַפְּחָנִי, ־נִית ת — discriminatoire
קַפְטָן (91) ז — caftan *m*
קָפֶטֶרְיָה (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — buvette *f*, buffet *m*
קֹפִי (200, בלי ר׳) ז — écume *f*, yeux (du bouillon) *mpl*

|| (הפחתה) — diminution *f*, restriction *f*

קִצּוּצִים בַּתַּקְצִיב — restrictions budgétaires

1. קָצוּר, קְצוּרָה ת (תבואה) — moissonné, coupé

2. קָצוּר, קְצוּרָה ת (קצר) — court

קִצּוּר (51) ז — brièveté *f*, abréviation *f*, raccourci *m*

בהש קְצוּר־הַדַּעַת — ignorance *f*

|| (תמצית) — abrégé *m*, résumé *m*

קִצּוּר־הַדְּבָרִים או קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — en résumé

בְּקִצּוּר — bref

בְּקִצּוּר נִמְרָץ — très brièvement

קֶצַח (179) ז צמח — nigelle *f*, nielle *f*

קְצִיבָה (201) נ — fixation *f*, détermination *f*

קָצִין (15) ז °(שר) — chef *m*, notable *m*

|| צבא — officier *m*

קְצִין בָּכִיר — officier supérieur

קְצִין זוּטָר — officier subalterne

קְצִין־דָּת — aide-aumônier *m*

קְצִין־הָעִיר — major *m* de garnison

קְצִין־מַטֶּה — officier d'état-major

קְצִין תּוֹרָן — officier de service

|| (ממונה) — préposé *m*

קְצִין־בִּטָּחוֹן — préposé à la sécurité

קְצִין־מִבְחָן — délégué *m* à la liberté surveillée

קְצִינָה (201) נ — officier féminin

קְצִינוּת (48) נ — rang *m* d'officier

1. קְצִיעָה (201) נ (קליפה) — casse *f*

|| צמח — cinnamome *m*

2. קְצִיעָה (201) נ (תאנה יבשה) — figue sèche

קָצִיף, קְצִיפָה ת — mousseux

1. קְצִיפָה (201) נ (כעס) — colère *f*

2. קְצִיפָה (201) נ מטבח — crème fouettée

קָצִיץ (15) ז צמח — gousse *f*, silique *f*

|| מטבח — croquette *f*, rissole *f*

1. קְצִיצָה (201) נ (גדיעה) — taille *f*, coupe *f*

בהש קְצִיצָה בִּנְטִיעוֹת — élagage *m* des plants

|| צמח — gousse *f*

2. קְצִיצָה (201) נ מטבח — boulette *f* de viande

3. קְצִיצָה (201) נ (של־תפילין) — compartiment (de phylactères) *m*

קָצִיר (15) ז — moisson *f*

קְצִירָה (201) נ — moisson *f*

1. [קצן] הִתְקַצֵּן (466) נ פ"ע — devenir officier

|| הִקְצִין (498) נ פ"י — nommer officier *ou* chef

2. [קצן] הִקְצִין (498) נ פ"ע — devenir extrémiste, se radicaliser

קְצֻנָּה (208) נ צבא — corps *m* des officiers

הַקְּצֻנָּה הַבְּכִירָה — les officiers supérieurs

קָצַע (331) פ"י (גרד) — gratter, racler

(חתך) — couper, trancher

|| קִצַּע (440) פ"י — gratter, racler

|| הִקְצִיעַ (504) פ"י (החליק) — raboter

בהש סִגְנוֹן מְהֻקְצָע — style poli

(הפריש) — destiner, assigner

הִקְצִיעַ חֶדֶר לִפ' — réserver une chambre à qn

1. קָצַף (301) פ"ע (כעס) — s'irriter, être en colère

|| הִתְקַצֵּף (466) פ"ע — se mettre en colère

|| הִקְצִיף (498) פ"י — irriter, mettre en colère

2. [קצף] הִקְצִיף (498) פ"י (העלה קצף) — écumer, mousser, fouetter

1. קֶצֶף (165) ז (כעס) — colère *f*, fureur *f*

עַל־מָה יָצָא הַקֶּצֶף? — qu'est-ce qui te fâche?

כְּדֵי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף — assez de honte et de colère

2. קֶצֶף (165) ז (בועות) — écume *f*, mousse *f*

הֶעֱלָה קֶצֶף — mousser

קְצָפָה (215) נ — colère *f*, malédiction *f*

קִצָּפוֹן (38) ז — colère *f*, accès *m* de fureur

קַצֶּפֶת (249) נ מטבח — crème fouettée

קָצַץ (358) פ"י (כרת) — couper, trancher, abattre

(חתך) — hacher

(קבע) — fixer, stipuler

|| נִקְצַץ (338) פ"ע (נכרת) — être coupé, être abattu

(נחתך) — être haché

(נקבע) — être fixé, être stipulé

(צומצם) — être réduit, être amputé

נִקְצַץ מִן־ — être séparé de

|| קִצֵּץ (432) פ"י — couper, trancher

בהש קִצֵּץ בִּנְטִיעוֹת — couper les racines (renier sa foi)

קִצֵּץ כַּנְפֵי־פ' — rogner les ailes à qn

(הפחית) קִצֵּץ הוֹצָאוֹת — réduire les dépenses

קֶפֶּצֶת (251) נ — tremplin *m*
קַפְּרִיזָה (201) נ — caprice *m*, lubie *f*
קַפְרִיסָאִי, ־סָאִית ש — Chypriote *n*
קַפְרִיסִין ש״פ נ (אי) — Chypre *m*
קֶפֶּרֶס (ר׳ ־סִים) ז צמח — câpre *f*
קָפַשׁ (303) פ״י — saisir, s'emparer de
קֵץ ← 2.1. [קוץ], 1. [קיץ]
קֵץ (114) ז — fin *f*, bout *m*, limite *f*
מִקֵּץ־שְׁנָתַיִם — au bout de deux ans
אֵין־קֵץ — infini, illimité
קֵץ־הַיָּמִים — la fin des temps
כָּלוּ כָּל־הַקִּצִּים — c'est la fin de tout
דָּחַק אֶת־הַקֵּץ — hâter le dénouement
קָצַב (301) פ״י (חתך) — couper, tailler
(קבע) — fixer, déterminer
קָצַב זְמַן — fixer un délai
|| נִקְצַב (388) פ״ע (נחתך) — être coupé, être taillé
(נקבע) — être fixé, être destiné
|| קִצֵּב (432) פ״י (חתך) — couper, hacher, débiter
(חילק למנות) — rationner
|| הִקְצִיב (498) פ״י — fixer, destiner, affecter
הִקְצִיב סְכוּם — allouer une somme
1. קֶצֶב (165) ז (תבנית) — forme *f*, modèle *m*
|| (שיעור) — mesure *f*
|| מוס — rythme *m*, tempo *m*, allure *f*
בהש קֶצֶב־הָעֲבוֹדָה — le rythme du travail
2. קֶצֶב (165) ז (קצה) — extrémité *f*
° קִצְבֵי־הָרִים — les racines *fpl* des montagnes
קַצָּב (90) ז — boucher *m*
קִצְבַּאי (62) ז — retraité *m*
קִצְבָּה (215) נ מוס — temps *m*
קִצְבָּה (241) נ (שיעור) — durée limitée, mesure *f*
|| (פנסיה) — pension *f*, rente *f*
קִצְבַּת־זִקְנָה — pension de vieillesse, retraite *f*
יָצָא לְקִצְבָּה — prendre sa retraite
קִצְבָּה (208) נ — allocation *f*, indemnité *f*
קַצָּבוּת (46) נ — boucherie (métier) *f*
קִצְבִּי, ־בִּית ת — rythmé, rythmique
קִצְבִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — cadence *f*
°קָצָה (211) נ — extrémité *f*, bout *m*
קָצָה (353) פ״י — couper, trancher

|| נִקְצָה (406) פ״ע — être limité, prendre fin
|| קִצָּה (447) פ״י — couper, trancher
|| הִקְצָה (512) פ״י (גרד) — gratter, racler
(הפריש) — allouer, assigner, réserver
הִקְצָה שֶׁטַח לְבִנְיָן — affecter un terrain à la construction
קָצֶה (80, ר׳ קְצָווֹת, קְצוֹת־ או קַצְוֵי־) ז — extrémité *f*
בִּקְצֵה־הָעוֹלָם — au bout du monde
מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים — au bout de trois ans
שׁוֹנֶה מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה — diamétralement opposé
אֶפֶס־קָצֵהוּ ז — une toute petite partie
בהש בִּקְצֵה־הַמַּזְלֵג — à petite dose
הָלַךְ עַל קְצוֹת־הָאֶצְבָּעוֹת — marcher sur la pointe des pieds
קֵצֶה (—) ז — fin *f*, limite *f*
קְצָה (208) נ — taille *f*, coupe *f*
קָצוּב, קְצוּבָה ת (קבוע) — fixé, rationné, limité
זְמַן קָצוּב — temps limité
מָנוֹת קְצוּבוֹת — rations *fpl*
|| (מסודר) — ordonné, rangé, uniforme
° עֵדֶר־הַקְּצוּבוֹת — troupeau rangé en files
|| מוס — rythmé, rythmique
קִצּוּב (51) ז — rationnement *m*
קְצָווֹת ← קָצֶה
קִצּוֹנִי, ־נִית ת — extrême
קִצּוּי (51) ז — grattage *m*, raclage *m*
קַצּוֹעַ (32) ז — bûcheron *m*
קִצּוּעַ (9) ז — découpage *m*, émondage *m*
1. קָצוּף, קְצוּפָה ת (זועם) — irrité, furieux
2. קָצוּף, קְצוּפָה ת (מכוסה קצף) — écumeux, mousseux
מטבח עוּגָה קְצוּפָה — gâteau *m* à la crème
קָצוּץ, קְצוּצָה ת (חתוך) — haché
מטבח כָּבֵד קָצוּץ — foie haché
|| (כרות) — coupé, taillé
יָמֶיךָ קְצוּצִים — tes jours sont comptés
קְצוּץ־פֵּאָה — aux favoris rasés
רִבִּית קְצוּצָה — usure *f*
קִצּוּץ (51) ז — coupure *f*, émondage *m*
דַּף־קִצּוּץ ז — planche *f* à hacher

(בשם) nommer, appeler
קָרָא אֶת שְׁמוֹ דָּוִד il l'a appelé David
קוֹרְאִים לִי יוֹסֵף je m'appelle Joseph
(מן־הכתב) lire
יָדַע קְרוֹא וּכְתוֹב savoir lire et écrire
קָרָא בְּקוֹל רָם lire à haute voix
(למד מקרא) étudier la Bible
קָרָא עַל־פ׳ appliquer à qn un verset
|| נִקְרָא (403) פ״ע (הוזמן) être appelé, être invité
נִקְרָא אֶל־הַדֶּגֶל être appelé sous les drapeaux
(בשם) se nommer, s'appeler
(מן־הכתב) être lu
|| קֵרֵא (445) פ״י appeler, inviter, nommer
הַמְקֹרָאִים les invités
|| הִתְקָרֵא (479) פ״ע être nommé, être appelé
|| הִקְרִיא (507) פ״י lire à haute voix, dicter
2. °קָרָא (338) פ״ע (התרחש) se produire, arriver
|| נִקְרָא (403) פ״ע se trouver par hasard
|| הִקְרִיא (507) פ״י faire survenir
1. קָרָא (ר׳ ־אִים) ז (קורא בתורה) lecteur *m*
|| (בקי במקרא) connaisseur *m* de la Bible
|| (קראי) caraïte *m*
2. °קָרָא (ר׳ קְרָאִים) ז צמח courge *f*, citrouille *f*
קָרָאוּת (—) נ דת caraïsme *m*
קָרָאִי, ־אִית (ר׳ ־אִים, ־אִיּוֹת) ש דת caraïte *n*
קְרָב (83, ר׳ קְרָבוֹת, קְרָבוֹת־) ז combat *m*
קְרַב־פָּנִים־אֶל־פָּנִים combat corps à corps
דּוּ־קְרָב duel *m*
שְׂדֵה־קְרָב ז champ *m* de bataille
|| ספורט קְרַב־חָמֵשׁ pentathlon *m*
קָרַב (307, בינוני קָרֵב, קְרֵבָה) פ״ע s'approcher
קָרַב אֶל־הַבַּיִת s'approcher de la maison
(בזמן) être proche, être imminent
קָרְבוּ יָמָיו לָמוּת être près de la mort
|| נִקְרַב (388) פ״ע s'approcher
(הובא לקרבן) être offert en sacrifice
|| קֵרֵב (437) פ״י faire approcher, amener
(הקדים) faire avancer
|| הִתְקָרֵב (474) פ״ע s'approcher
(בזמן) approcher
הִתְקָרֵב לְקִצּוֹ approcher de sa fin
|| הִקְרִיב (498) פ״י faire approcher
(הביא לקרבן) sacrifier
בהש הִקְרִיב אֶת־חַיָּיו sacrifier sa vie
פ״ע (התקרב) s'approcher, se rapprocher
קֶרֶב (165) ז intérieur *m*, intimité *f*
בְּקֶרֶב־ au milieu de, entre, parmi
מִקֶּרֶב־ du milieu de, d'entre
מִקֶּרֶב־לֵב du fond du coeur
|| (זוגי קְרָבַיִם, קְרָבַי־) entrailles *fpl*
קִרְבָה (207, בלי ר׳) נ proximité *f*, voisinage *m*
בְּקִרְבַת־מָקוֹם à proximité
|| בהש liens *mpl*, rapports *mpl*, relations *fpl*
קִרְבַת־דָּם parenté *f* de naissance
קִרְבַת־חִתּוּן parenté par alliance
קִרְבָה רוּחָנִית affinité spirituelle
קֻרְבָה (207, בלי ר׳) נ proximité *f*, parenté *f*
קַרְבּוֹל (—) כימ phénol *m*, acide *m* carbolique
קַרְבּוּרָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז carburateur *m*
קֵרֵבוּת (—) נ proximité *f*
|| (יחס משפחתי) parenté *f*
קְרָבִי, ־בִית ת צבא de combat, combattant, combatif
יְחִידָה קְרָבִית unité combattante
כֹּשֶׁר קְרָבִי aptitude *f* au service armé
קַרְבִּיד (—) ז כימ carbure *m*
קָרְבָּן (93) ז sacrifice *m*
|| (נפגע) victime *f*
קָרְבַּן־תְּאוּנָה victime d'un accident
קֵרֵד (437) פ״י gratter, étriller
קֶרֶד (165) ז tartre *m*, dépôt *m*
קַרְדָּה (239) נ צמח chardon *m*
קַרְדְּיוֹגְרַמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ רפא cardiogramme *m*
קַרְדֹּם (149) ז hache *f*, pioche *f*
בהש קַרְדֹּם לַחְפֹּר בּוֹ outil *m* pour arriver à ses fins
קִרְדֵּם (458) פ״י tailler
קָרָה (210) נ froid *m*, gel *m*, gelée *f*
1. קָרָה (353) פ״ע (ארע) se produire, se passer
קָרָה אָסוֹן un malheur est arrivé

|| הִתְקַצֵּץ (466) פ"ע — être coupé, être haché
(הופחת) — être réduit, être diminué
קֶצֶץ (166) ז — branche coupée, bûche *f*
קַצָּץ (90) ז — bûcheron *m*
1. קְצָצָה (215) נ (ביער) — coupe (arbres destinés à l'abattage) *f*
2. קְצָצָה (215) נ (ניתוק) — rupture *f* de relations familiales, désaveu *m*
קְצֹצֶת (256) נ — déchets *mpl*, copeaux *mpl*
1. קָצַר (301) פ"י (תבואה) — moissonner, faucher
קָצַר תְּשׁוּאוֹת — récolter des applaudissements
|| נִקְצַר (388) פ"ע — être moissonné, être fauché
2. קָצַר (307, בינוני קָצֵר) פ"ע — être court, être bref
בהש קָצְרָה יָדוֹ — être impuissant
קָצְרָה נַפְשׁוֹ — être découragé
קָצְרָה רוּחוֹ — être impatient
קָצַר שִׂכְלִי מִלְּהָבִין — je suis incapable de comprendre
|| נִקְצַר (388) פ"ע — être raccourci
|| קִצֵּר (432) פ"י — raccourcir, abréger
|| הִתְקַצֵּר (466) פ"ע — se raccourcir, s'abréger
בהש הִתְקַצְּרָה נַפְשׁוֹ — se décourager, désespérer
|| הִקְצִיר (498) פ"י — raccourcir, abréger
פ"ע — se raccourcir, s'abréger
קָצֵר, קְצָרָה ת — court, bref
לָשׁוֹן קְצָרָה — concision *f*, laconisme *m*
דַּעְתּוֹ קְצָרָה — son intelligence est limitée
|| בִּקְצָרָה — bref
דִּבֵּר קְצָרוֹת — parler brièvement
|| קְצַר־טְוָח — à court terme
קְצַר־יָמִים — éphémère
קְצַר־מוֹעֵד — à brève échéance
קְצַר־נְשִׁימָה — asthmatique
קְצַר־קוֹמָה — de petite taille
קְצַר־רוּחַ — impatient
קֶצֶר (166) ז חשמל — court-circuit *m*
קֹצֶר (190, בלי ר') ז — brièveté *f*
קֹצֶר־הֲבָנָה — incompréhension *f*
קֹצֶר־יָד — impuissance *f*, incapacité *f*
קֹצֶר־נְשִׁימָה — dyspnée *f*, asthme *m*, essoufflement *m*

קֹצֶר־רְאוּת — myopie *f*, courte vue
קֹצֶר־רוּחַ — impatience *f*
קִצּוּרוֹ שֶׁל־דָּבָר — bref, en résumé
קְצָרָה (215) נ טכנ — entretoise *f*
קַצְרָה (ר' ־רוֹת) נ — château fort, forteresse *f*
קִצָּרוֹן (38) ז — insuffisance *f*, indigence *f*
קִצְרוֹן־יָד — impuissance *f*
קְצָרוּת (45) נ — brièveté *f*
קַצֶּרִית ← קַצֶּרֶת
קַצְּרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme *m* laconique
|| (מומחה בקצרנות) — sténographe *n*
קַצְּרָנוּת (46) נ — sténographie *f*
קַצְּרָנִי, ־נִית ת — sténographique
קְצַרְצַר, ־צָרָה ת — très court, très bref
קַצֶּרֶת או קַצֶּרִית (—) נ רפא — asthme *m*
חוֹלֵה־קַצֶּרֶת — asthmatique
קְצָת (קְצָת־, קְצָתוֹ; בלי ר') ז — part *f*, parcelle *f*
קְצָת־אֱמֶת — une part de vérité
קְצָתָם — certains d'entre eux
|| קְצָת תה"פ — un peu
יָשַׁנְתִּי קְצָת — j'ai dormi un peu
לֹא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִקְצָתוֹ — pas le moins du monde
קָקָאוֹ (—) ז צמח — cacao *m*
קָקָדוּ (ר' ־דים) ז עוף — cacatoès *m*
קַקְטוּס (ר' ־סים) ז צמח — cactus *m*
קַר, קָרָה ת — froid
קַר־מֶזֶג — indifférent, flegmatique
קַר־רוּחַ — pondéré, calme, maître de soi
בְּדָם קַר — de sang froid
מִלְחָמָה קָרָה — guerre froide
נֶשֶׁק קַר — arme blanche
קֹר (—) ז — froid *m*
קֹר־רוּחַ — pondération *f*, sang-froid *m*
אַרְצוֹת־הַקֹּר נ"ר — les régions *fpl* polaires
קֹר־כְּלָבִים — un froid de loup
קְרָא (—) ז — verset *m* biblique
1. קָרָא (338) פ"י (הרים קול) — crier, proclamer
(הזמין) — appeler, inviter
קָרָאתִי לְךָ — je t'ai appelé
קָרָא לִישִׁיבָה — convoquer une séance

בהש קֵרֵחַ מִכָּאן וּמִכָּאן assis entre deux chaises, perdant sur les deux tableaux
|| (יער) dénudé, dégarni
קָרְחָה (208) נ calvitie *f*
|| (ביער) clairière *f*, éclaircie *f*
קַרְחוֹן (21) ז glacier *m*, iceberg *m*
קֵרְחוּת (45) נ calvitie *f*
קַרְחִי, ־חִית ת glacial, glacé, transparent
1. קַרְחָן (97) ז (בעל־קרחת) homme *m* chauve
2. קַרְחָן (97) ז (מוכר־קרח) marchand *m* de glace
קָרַחַת (246) נ calvitie *f*
|| (ביער) clairière *f*, éclaircie *f*
קָרָט (ר׳ ־טִים) ז carat *m*
קֹרֶט (191) ז brin *m*, petite quantité
בהש קֹרֶט שֶׁל־אֱמֶת un grain de vérité
קָרְטוֹב (21) ז petite mesure, petite quantité
בהש קָרְטוֹב שֶׁל־שִׂמְחָה un brin de joie
קַרְטוֹגְרַפְיָה (—) נ cartographie *f*
קָרְטוּט (ר׳ ־טִים) ז brin *m*, grain *m*, parcelle *f*
קִרְטוּם (51) ז élagage *m*
קַרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז carton *m*
קִרְטוֹן (ר׳ ־נִים) ז craie *f*
קִרְטוּעַ (ר׳ ־עִים) ז sursaut *m*, bond *m*, cabriole *f*
קִרְטֵט (460) פ״י couper en petits morceaux
קִרְטֵם (460) פ״י entamer, élaguer, écourter
קִרְטֵס (460) פ״י frotter à la craie, polir
קִרְטֵעַ (465) פ״ע s'agiter, se débattre, gigoter
|| הִתְקַרְטֵעַ (496) פ״ע sursauter, bondir
קְרִי (—) ז ארמית version lue (du texte biblique)
קְרִי כְּתִיב mot lu autrement qu'il est écrit
קְרִי וְלָא כְּתִיב mot lu et non écrit
קֶרִי (—) ז (התנגדות) opposition *f*, contrariété *f*
הָלַךְ עִם־פ׳ בְּקֶרִי aller à l'encontre de qn
חֲמַת־קֶרִי נ hostilité courroucée
|| (מקרה) accident *m*
בַּעַל־קֶרִי homme *m* qui a une pollution
קָרִיא, קְרִיאָה ת lisible
קְרִיאָה (201) נ (הכרזה) cri *m*, exclamation *f*
קְרִיאַת־בֵּינַיִם interruption *f*
דקדוק סִימַן־קְרִיאָה ז point *m* d'exclamation
|| (הזמנה) appel *m*, invitaton *f*
קְרִיאָה לְעֶזְרָה appel au secours
|| (מתוך־ספר) lecture *f*
חֲדַר־קְרִיאָה ז salle *f ou* cabinet *m* de lecture
קְרִיאוּת (48, בלי ר׳) נ lisibilité *f*
קְרִיבָה (201) נ approche *f*
קְרִיבוּת (48) נ proximité *f*
|| (יחס משפחתי) familiarité *f*
קָרִיד, קְרִידָה ת entartré
קִרְיָה (242) נ (עיר) ville *f*, cité *f*
|| (שכונה) faubourg *m*
(מרכז־משרדי־הממשלה) quartier *m* des ministères
1. קְרִיחָה (201) נ (תלישת־שער) chute *f* de cheveux, calvitie *f*, alopécie *f*
2. קְרִיחָה (201) נ (קפיאה) gel *m*, gelée *f*
קְרִיטִי, ־טִית ת critique
קְרִיטֶרְיוֹן (ר׳ ־נִים) ז critère *m*
קְרִימָה (201) נ formation *f* d'une croûte
קְרִימִינוֹלוֹגְיָה (—) נ criminologie *f*
קָרִין (15) ז (בסירה) quille (d'un navire) *f*
|| צמח carène *f*
קַרְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש lecteur assidu
|| (ברדיו) speaker *n*
קְרִינָה (201) נ פיס radiation *f*, rayonnement *m*
קְרִינַת־חֹם radiation thermique
קְרִינוֹלִינָה (ר׳ ־נוֹת) נ crinoline *f*
קַרְיָנוּת (46) נ métier *m* de speaker (de radio)
קְרִיסָה (201) נ accroupissement *m*
|| (התמוטטות) effondrement *m*
קְרִיסְטָל (ר׳ ־טָלִים) ז cristal *m*
קָרִיעַ, קְרִיעָה ת facile à déchirer
קְרִיעָה (201) נ déchirure *f*, déchirement *m*
|| קְרִיעַת־יַם־סוּף partage *m* de la Mer Rouge
בהש קְרִיעַת־יַם־סוּף effort surhumain
קְרִיעוּת (48) נ déchirement *m*
קְרִיצָה (201) נ clignement *m* de l'oeil, clin *m* d'oeil
קָרִיקָטוּרָה (ר׳ ־רוֹת) נ caricature *f*
קָרִיר, קְרִירָה ת frais, un peu froid
יְחָסִים קְרִירִים rapports froids *ou* réservés

אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר — comment cela est-il arrivé?
‖ נִקְרָה (406) פ"ע — se rencontrer *ou* se trouver par hasard
‖ הִתְקָרָה (481) פ"ע — se recontrer par hasard
‖ הִקְרָה (512) פ"י — faire survenir, favoriser une rencontre
(יעד) — désigner
2. קֵרָה (450) פ"י (עשה תיקרה) — couvrir (d'un toit)
קָרָה (נס' קָרַת־; בלי ר') נ — fraîcheur *f*
בהש קֹרַת־רוּחַ — satisfaction *f*, plaisir *m*
קָרוּא, קְרוּאָה ת — appelé, invité
וַעֲדָה קְרוּאָה — commission nommée d'office
קָרוֹב, קְרוֹבָה ת — proche, prochain
הַמִּזְרָח הַקָּרוֹב — le Proche Orient
הֶעָבָר הַקָּרוֹב — le passé récent
הֶעָתִיד הַקָּרוֹב — le proche avenir
קָרוֹב לְוַדַּאי — vraisemblable
‖ (בן־משפחה) — parent
אָדָם קָרוֹב אֵצֶל־עַצְמוֹ — charité bien ordonnée commence par soi-même
‖ תה"פ קָרוֹב לְ־ — près de, environ
קָרוֹב לְמֵאָה אִישׁ — près de cent hommes
בְּקָרוֹב — bientôt, prochainement
מִקָּרוֹב — récemment, dernièrement
חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב בָּאוּ — des nouveaux-venus
קֵרוּב (49) ז — rapprochement *m*, proximité *f*
קֵרוּב־לְבָבוֹת — fraternisation *f*
‖ תה"פ בְּקֵרוּב — à peu près, environ
קְרוֹבָה (ר' ־בוֹת) נ דת — séquence (liturgique) *f*
קֵרוּד (49) ז — grattage *m*, étrillage *m*
קֵרוּחַ, קֵרוּחָה ת — chauve, dégarni
קָרוּי, קְרוּיָה ת — appelé, nommé
קֵרוּי (49) ז — couverture (de maison) *f*, toiture *f*
קְרוּיָה (202) נ צמח — citrouille *f*, gourde *f*
קְרוֹכִין (ר' ־כִיּוֹת) נ — carrosse *m*
קְרוּם (41) ז — croûte *f*, peau *f*, membrane *f*
קְרוּם־הַלֶּחֶם — croûte du pain
קְרוּם־הֶחָלָב — peau *ou* crème *f* du lait
‖ אנטום קְרוּם־הֶחָזֶה — plèvre *f*
קְרוּם־הַמֹּחַ — méninge *f*
קְרוּם רִירִי — muqueuse *f*
קְרוּם־הַתֹּף — tympan *m*
קְרוּמִי, ־מִית ת — membraneux
קְרוּמִית (17) נ — pellicule *f*
קָרוֹן (33) ז (עגלה) — voiture *f*, charrette *f*
‖ (של־רכבת) — wagon *m*
קְרוֹן־שֵׁנָה — wagon-lit *m*
קָרוּן, קְרוּנָה ת — illuminé, irradié
קֵרוּן (49) ז — rayonnement *m*
קָרוֹנַאי (61) ז — charretier *m*, conducteur *m*
קְרוֹנוֹעַ (ר' ־עִים) ז — autorail *m*, automotrice *f*
קְרוֹנִית (17) נ — wagonnet *m*
קָרוּס, קְרוּסָה ת — accroupi
רֶגֶל קְרוּסָה — jambe fléchie
קֵרוּס (49) ז — accroupissement *m*
קֵרוֹסִין (—) ז — kérosène *m*, pétrole lampant
קָרוּץ, קְרוּצָה ת — façonné, formé, modelé
קְרוּץ־חֹמֶר — pétri d'argile (l'homme)
בהש קָרוּץ מֵחֹמֶר אַחֵר — fait d'une autre étoffe
קֵרוּר (49) ז — réfrigération *f*
מַחְסְנֵי־קֵרוּר ז"ר — entrepôts *mpl* frigorifiques
קָרוּשׁ, קְרוּשָׁה ת — gelé, figé, glacé, caillé
מטבח רֶגֶל קְרוּשָׁה — gelée *f* de pied de veau
קֵרְזוּל (51) ז — ondulation (de cheveux) *f*, mise *f* en plis
קִרְזֵל (460) פ"י — boucler, onduler, friser
‖ הִתְקַרְזֵל (494) פ"ע — boucler *(v. intr.)*, friser
1. **קָרַח** (331) פ"י (שערו) — s'arracher les cheveux
קָרַח קָרְחָה — pratiquer une tonsure
‖ נִקְרַח (402) פ"ע — devenir chauve, se dégarnir
‖ הִתְקָרֵחַ (476) פ"ע — devenir chauve
‖ הִקְרִיחַ (504) פ"י — rendre chauve
פ"ע — devenir chauve
2. [קרח] נִקְרַח (402) פ"ע (נקרש) — geler, se glacer
1. **קֶרַח** (179) ז (חוסר־שערות) — calvitie *f*
2. **קֶרַח** (178) ז (מים קפואים) — glace *f*
קֶרַח יָבֵשׁ — glace carbonique
בהש נִשְׁבַּר הַקֶּרַח — la glace est rompue
אֲרוֹן־קֶרַח ז — glacière *f*
קֹרַח ש"פ ז — Coré *m*
עממי עָשִׁיר כְּקֹרַח — riche comme Crésus
קֵרֵחַ, קֵרַחַת (ר' קֵרְחִים, ־חוֹת) ת — chauve

קָרַע (331) פ״י — déchirer
קָרַע כְּדָג — exterminer, anéantir
קָרַע חַלּוֹן — percer une fenêtre
קָרַע אֶת־הַיָּם — fendre la mer
קָרְעָה עֵינֶיהָ בַּפּוּךְ — farder ses yeux
מַחֲזֶה קוֹרֵעַ־לֵב — spectacle déchirant
דת קָרַע עַל־פּ׳ — déchirer ses vêtements à la mort de qn, prendre le deuil de qn
(עקר) — arracher
(ביטל) — annuler
‖ נִקְרַע (402) פ״ע — être déchiré
נִקְרַע לִגְזָרִים — être écartelé
‖ קֵרַע (442) פ״י — déchirer
‖ הִתְקָרַע (476) פ״ע — être déchiré, se déchirer
‖ הִקְרִיעַ (504) פ״י — faire déchirer
קֶרַע (179) ז — déchirure *f*, fragment *m*
‖ קְרָעִים — lambeaux *mpl*, haillons *mpl*
לָבוּשׁ קְרָעִים — vêtu de haillons
‖ (היפרדות בשל סכסוך) — scission *f*, schisme *m*
קַרְפָּדָה (ר׳ ־דות) נ זואול — crapaud *m*
קַרְפּוֹל (ר׳ ־לים) ז צמח — giroflée *f*
קַרְפִּיוֹן (ר׳ ־נים) ז דג — carpe *f*
קַרְפִּיף (1) או קַרְפֵּף (113) ז — parc *m*, enclos *m*
קִרְפֵּף (458) פ״י — clôturer, enclore, palissader
קָרַץ (301) פ״י (צבט) — pincer
קָרַץ שְׂפָתָיו — pincer les lèvres
בהש קָרַץ בְּעֵינָיו — cligner de l'oeil
‖ (יצר) — modeler, façonner, former
‖ (חתך) — couper, arracher
‖ נִקְרַץ (388) פ״ע — être coupé, être arraché
‖ קֵרֵץ (437) פ״י (צבט) — pincer
קֵרֵץ בִּשְׂפָתָיו — pincer les lèvres, faire la moue
(עיצב) — modeler, façonner, former
בהש קֹרַץ מֵחֹמֶר אַחֵר — être d'une autre étoffe
קֶרֶץ (166) ז (חתיכה) — morceau *m* de pâte
‖ בהש קֶרֶץ־עַיִן — clignement *m* de l'oeil
‖ (השמדה) — ruine *f*, destruction *f*
קַרְצָא (—) נ ארמית — morceau *m*, bouchée *f*
בהש אָכַל קַרְצָא שֶׁל־פּ׳ — calomnier, dénoncer

קַרְצוּף (51) ז — grattage *m*, étrillage *m*
קַרְצִית (ר׳ ־צִיּוֹת) נ זואול — tique *f*
קַרְצֹל (144) ז — cheville *f*
קִרְצֵף (460) פ״י — gratter, racler, étriller
‖ הִתְקַרְצֵף (494) פ״ע — se gratter
קַרְצֶפֶת (252) נ — étrille *f*
קַרְק (88) ז — pantoufle *f*
קֻרְקְבָן (97) ז (של־עוף) — jabot *m*, gésier *m*
‖ עממי (טבור) — nombril *m*
קְרָקוֹבְיָק (—) ז (ריקוד) — cracovienne (danse) *f*
קָרָקוּל (—) ז — caracul (fourrure) *m*
קַרְקוּעַ (9) ז — retenue *f* au sol (d'un avion)
1. קִרְקוּר (51) ז (של־צפרדע) — coassement *m*
(של־תרנגולת) — caquetage *m*
2. קִרְקוּר (51) ז (ערעור) — effondrement *m*
קִרְקוּשׁ (51) ז — tintement *m*, cliquetis *m*
קַרְקִיר (1) ז עוף — sarcelle *f*
קַרְקַל (ר׳ ־לים) ז זואול — caracal *m*
קִרְקָס (91, ר׳ גם ־קְסָאוֹת) ז — cirque *m*
קַרְקְסָן (97) ז — artiste *m* de cirque
קַרְקַע (65) נ — terre *f*, sol *m*
קַרְקַע בְּתוּלָה — sol *ou* terrain *m* vierge
גִּדּוּלֵי־קַרְקַע ז״ר — produits *mpl* des champs
עָלָה עַל־הַקַּרְקַע — s'installer sur une terre
קוֹמַת־קַרְקַע נ — rez-de-chaussée *m*
כָּבַשׁ פָּנָיו בַּקַּרְקַע — se cacher le tête de honte
בהש הִשְׁמִיט הַקַּרְקַע מִתַּחַת־ — couper l'herbe sous les pieds de
‖ קַרְקָעוֹת — biens fonciers *ou* immeubles
מִנְהַל־קַרְקְעוֹת־הַמְּדִינָה ז — administration *f* des domaines
רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת ז — cadastre *m*
‖ (תחתית) — fond *m*
קַרְקַע־הַיָּם — le fond de la mer
קִרְקַע (465) פ״י — retenir à terre (un avion)
קַרְקָעִי, ־עִית ת — terrestre, terrien, foncier
תַּת־קַרְקָעִי — souterrain
קַרְקָעִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — caractère terrien, fait *m* d'avoir les pieds sur terre
קַרְקָעִית (17) נ — fond *m*
קִרְקֵף (460) פ״י — scalper

קְרִירָה (201) נ	froid *m*
קְרִירוּת (48) נ	froid *m*, fraîcheur *f*
בהש (אדישות)	indifférence *f*, frigidité *f*
קְרִישׁ (15) ז מטבח	gelée *f*, aspic *m*
‖ קְרִישׁ־דָּם	caillot *m* de sang
קְרִישָׁה (201) נ	coagulation *f*
קְרִישׁוּת (48) נ	état caillé *ou* coagulé
קְרָם (88) ז	couverture *f*, toile *f*
קָרַם (307) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ פ״י קָרַם עוֹר (307) פ״ע	couvrir de peau
‖ נִקְרַם (388) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִתְקָרֵם (474) פ״ע	se couvrir d'une croûte
‖ הִקְרִים (498) פ״י	couvrir d'une croûte
פ״ע	se couvrir d'une croûte
קְרֵם, קְרֵמָה ת	crème (couleur)
קַרְמִיד (ר׳ ־דים)	tuile *f*
קֵרָמִיקָה (—) נ	céramique *f*
קַרְמִית (—) נ צמח	blé *m* des vaches
קָרֶמֶת (—) נ רפא	diphtérie *f*
קָרַן (307 ג) פ״ע	rayonner
קָרְנוּ פָּנָיו	son visage rayonnait
‖ נִקְרַן (388 ג) פ״ע	être diffusé
‖ הִתְקָרֵן (474 ג) פ״ע (הציף אור)	rayonner
(התקשה)	devenir corné, se durcir
‖ הִקְרִין (498 ג) פ״י	rayonner, irradier
(על־בד)	projeter
(הציף אור)	faire rayonner
(הצמיח קרניים)	faire pousser des cornes
קָרֵן, קְרֵנָה ת	rayonnant
1. קֶרֶן (173, זוגי קַרְנַיִם 261) נ	cor *m*, corne *f*
שָׂם כַּסְפּוֹ עַל־קֶרֶן־הַצְּבִי	risquer son argent
‖ בהש (כוח)	force *f*, puissance *f*
רָמָה קַרְנוֹ	sa force augmente
הִצְמִיחַ או הֵרִים קֶרֶן־פ׳	augmenter la force de
גִּדַּע קֶרֶן־פ׳	abattre le pouvoir de qn
יָרְדָה קַרְנוֹ	son prestige a diminué
‖ מוס	cor
קֶרֶן אַנְגְּלִית	cor anglais
קֶרֶן־יַעַר	cor de chasse
‖ (פינה)	coin *m*, angle *m*, encoignure *f*
קֶרֶן־זָוִית	coin perdu, coin de rue
יוֹשְׁבֵי־קְרָנוֹת	oisifs *mpl*, fainéants *mpl*
ספורט בְּעִיטַת־קֶרֶן נ	corner *m*
‖ מתמט	demi-droite *f*
‖ (קר־אור)	rayon *m*
קֶרֶן־אוֹר	rayon de lumière
קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ	les rayons du soleil
פיס קַרְנֵי־רֶנְטְגֶן	rayons X
2. קֶרֶן (173) נ (הון)	capital *m*, fonds *m*
קֶרֶן־הַשְׁקָעוֹת	fonds d'investissements
קֶרֶן שְׁמוּרָה	fonds de réserve
בִּמְחִיר־הַקֶּרֶן	au prix coûtant
קַרְנָן (100) או קַרְנַאי (61) ז מוס	corniste *m*
קַרְנָבָל (ר׳ ־לים) ז	carnaval *m*
קַרְנוּן (ר׳ ־נים) ז דג	blennie *f*
קַרְנְזוֹל (ר׳ ־לים) ז	diagonale *f*
קַרְנִי, ־נית ת	corné
קַרְנִית (17) נ אנטום	cornée *f*
קַרְנָן (97) ז (בעל־קרניים)	animal cornu
‖ (חומר קרני)	kératine *f*
‖ טכנ (סדן)	bigorne *f*
‖ צמח	cératophylle *m*
קִרְנֵס (460) פ״י	enfoncer à coups de marteau
קַרְנַף (53) ז זואול	rhinocéros *m*
[קרנף] הִתְקַרְנֵף	perdre son âme par esprit grégaire
1. קָרַס (301) פ״ע (כרע)	s'effondrer, s'écrouler
‖ נִקְרַס (388) פ״ע	s'affaisser, s'effondrer
‖ הִקְרִיס (498) פ״י	courber, fléchir
2. קָרַס (301) פ״י (חיבר בקרסים)	agrafer
3. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״י (היקשה)	durcir
‖ פ״ע	se durcir
4. [קרס] הִקְרִיס (498) פ״ע (החמיץ)	devenir aigre
קֶרֶס (176) ז	crochet *m*, agrafe *f*
צְלַב־קֶרֶס ז	croix gammée
קִרְסוּם (51) ז	rongement *m*, grignotage *m*
קַרְסֹל (144, זוגי ־סֻלַּיִם 262) ז	cheville (du pied) *f*
אֵינוֹ מַגִּיעַ עַד־קַרְסֻלָּיו	il ne lui vient pas à la cheville
קַרְסֻלִּית (17) נ	jambière *f*, guêtre *f*
קִרְסֵם (460) פ״י	ronger, grignoter, rogner
‖ הִתְקַרְסֵם (494) פ״ע	être rongé, être grignoté

בֵּיצָה קָשָׁה	oeuf dur
בהש מַטְבֵּעַ קָשֶׁה	devises fortes
‖ (כבד)	difficile, pénible
קָשֶׁה בְּעֵינַי	j'ai peine à croire
מַחֲלָה קָשָׁה	maladie *f* grave
מְשִׂימָה קָשָׁה	entreprise *f* difficile
שְׁאֵלָה קָשָׁה	question *f* difficile
יָד קָשָׁה	sévérité *f*, rigueur *f*
קְשֵׁה־הֲבָנָה	de compréhension lente
קְשֵׁה־חִנּוּךְ	caractériel, réfractaire
קְשֵׁה־רוּחַ	affligé, malheureux, navré
° קְשֵׁה־יוֹם	infortuné, misérable
כָּל־הַהַתְחָלוֹת קָשׁוֹת	tous les débuts sont difficiles
‖ (עקשן)	dur, sévère
אִישׁ קָשֶׁה	homme dur
קְשֵׁה־לֵב או ־עֹרֶף	obstiné, entêté
‖ (מזיק)	nuisible
קָשֶׁה לַבְּרִיאוּת	nuisible à la santé
‖ תה״פ קָשׁוֹת	durement, sévèrement
קִשּׁוּא (ר׳ ־אִים) ז צמח	concombre *m*, courgette *f*
קָשׁוּב, קְשׁוּבָה ת	écouté, exaucé
קַשּׁוּב, קַשּׁוּבָה ת	attentif
קַשְׂוָה (236, ר׳ קְשָׂוֹת, קַשְׂוֹת־) נ	coupe *f*, bassin *m*, cassolette *f*
‖ צמח	valve *f*
קָשׁוּחַ, קְשׁוּחָה ת	dur, insensible
קְשׁוֹט (—) ז ארמית	vérité *f*
1. קִשּׁוּט (51) ז (ייפוי)	ornement *m*, parure *f*
2. קִשּׁוּט (51) ז (ירייה)	tir *m*, lancement *m*
קִשּׁוּטִי, ־טִית ת	ornemental, décoratif
קִשּׁוּטִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	caractère décoratif
קָשׁוּי, קְשׁוּיָה ת	dur, endurci
קִשּׁוּי (51) ז	durcissement *m*, érection *f*
קִשּׁוּר (51) ז	lien *m*, liaison *f*
דִּבְרֵי־קִשּׁוּר ז״ר	transition *f*
דקדוק מִלַּת־קִשּׁוּר נ	conjonction *f*
צבא קְצִין־קִשּׁוּר ז	officier *m* de liaison
‖ (סרט־נוי)	ruban *m*, écharpe *f*
קָשׁוּשׁ, קְשׁוּשָׁה ת (צבור)	entassé
‖ (מכוסה־קש)	couvert de paille

קָשׁוּת, קְשׁוּתָה ת	arqué, cintré
קִשּׁוּת (ר׳ ־שִּׁיּוֹת) נ צמח	courge *f*, courgette *f*
קָשַׁח (331) פ״ע	être dur, s'endurcir
‖ קִשַּׁח (440) פ״י	durcir, endurcir
‖ הִתְקַשַּׁח (477) פ״ע	s'endurcir
‖ הִקְשִׁיחַ (504) פ״י	durcir, endurcir
קָשֵׁחַ, קְשֵׁחָה ת	dur, insensible
קֶשַׁח (179) ז	dureté *f*, obstination *f*
קַשֵּׁחַ, קַשַּׁחַת (קַשָּׁחִים, ־חוֹת) ת	dur, insensible
קַשְׁחוֹן (38) ז או קַשְׁחוּת (45) נ	dureté *f*, insensibilité *f*
1. קֹשְׁטְ (—) ז (בושם)	costus (aromate) *m*
‖ (פרי)	ananas *m*
2. קֹשְׁטְ או קֹשֶׁט (192, בלי ר׳) ז (אמת)	vérité *f*
1. קָשַׁט (301) ז (ייפה)	embellir, orner
‖ נִקְשַׁט (388) פ״ע	être orné
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י	orner, décorer, parer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע	s'orner, se parer
2. קָשַׁט (301) פ״י (ירה)	tirer (des flèches), lancer
‖ פ״ע (עף)	voler, s'élancer
‖ קִשֵּׁט (432) פ״י	bander (un arc), lancer
3. קִשֵּׁט (432) פ״י (אימת)	vérifier, confirmer
‖ הִתְקַשֵּׁט (466) פ״ע	se vérifier, se confirmer
קֶשֶׁט (—) ז	ornement *m*, parure *f*
1. קַשָּׁט (90) ז (אומן לקישוט)	décorateur *m*
2. קַשָּׁט (90) ז (יורה בקשת)	archer *m*
קַשְּׁטָנוּת (46) נ	art *m* de la décoration
קְשִׁי (200) ז (מוצקות)	dureté *f*
בהש קְשִׁי־עֹרֶף	obstination *f*, entêtement *m*
‖ (מכשול)	difficulté *f*
נִתְקַל בִּקְשָׁיִים	se heurter à des difficultés
קְשִׁי־יוֹם	situation *f* difficile
‖ בְּקֹשִׁי תה״פ	difficilement, à peine
קַשִּׁי, ־שִּׁית ת	pailleux
קַשְׁיָא (—) ת ארמית	difficile
לָא קַשְׁיָא	ce n'est pas difficile
קַשֶּׁבֶת (201) נ	écoute *f*, attention *f*
קַשָּׁבוּת (48) נ	attention *f*, concentration *f*
קֻשְׁיָה (207) נ	question *f*, difficulté *f*
קִשָּׁיוֹן (38) ז	dureté *f*, durcissement *m*
קַשְׁיוּת (45, בלי ר׳) נ	dureté *f*

קַרְקֶפֶת (252) נ	crâne *m*
‖ צמח	capitule *m*
קַרְקַפְתָּא (—) נ ארמית	crâne *m*
1. קִרְקֵר (460) פ״ע (צפרדע)	coasser
(תרנגולת)	caqueter, glousser
בהש (פיטפט)	papoter, bavarder
2. קִרְקֵר (460) פ״י (הרס)	démolir, détruire
‖ הִתְקַרְקֵר (494) פ״ע	s'effrondrer, s'écrouler
קַרְקֵרָה (229) נ	caquetage *m*, coassement *m*
קַרְקְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	brailleur *n*
קַרְקְרָנִי, ־נִית ת	criard
קַרְקַע (252) נ	fond *m*
1. קַרְקַשׁ (91) ז (פעמון)	clochette *f*, sonnette *f*
2. קַרְקַשׁ (91) ז טכנ	perforeuse *f* à cliquet
קָרָר (100) ז	voiturier *m*
קֵרֵר (437) פ״י	refroidir, rafraîchir, réfrigérer
בהש קֵרֵר דַּעַת־פ׳	calmer, rassurer
‖ הִתְקָרֵר (474) פ״ע	se refroidir
רפא	prendre froid
בהש הִתְקָרְרָה רוּחוֹ	s'apaiser, être satisfait
‖ הֵקֵר (527) פ״י	refroidir
‖ הִקְרִיר (498) פ״ע	se refroidir
קֹרֶר (—) ז	froid *m*, fraîcheur *f*
קָרַשׁ (307) פ״ע	se figer, se cailler, se coaguler
‖ נִקְרַשׁ (388) פ״ע	se figer, geler
‖ הִתְקָרֵשׁ (474) פ״ע	se figer, geler
‖ הִקְרִישׁ (498) פ״י	figer
פ״ע	se figer, geler
1. קֶרֶשׁ (176) ז (לוח־עץ)	planche *f*
קֶרֶשׁ־הַצָּלָה	planche de salut
קֶרֶשׁ־קְפִיצָה	tremplin *m*
2. קֶרֶשׁ (—) ז (חיה)	licorne *f*
קֶרֶת (167) נ	ville *f*, cité *f*
קַרְתָּא (—) נ ארמית	ville *f*, cité *f*
נְטוּרֵי־קַרְתָּא ז״ר	les gardiens *mpl* de la cité (faction intégriste à Jérusalem)
קַרְתָּא־חַדְתָּא ש״פ נ (עיר)	Carthage *f*
קַרְתָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	provincial *m*
קַרְתָּנוּת (46) נ	provincialisme *m*
קַרְתָּנִי, ־נִית ת	provincial
קַשׁ (53) ז	paille *f*

בהש הַקַּשׁ שֶׁשָּׁבַר אֶת־גַּב־הַגָּמָל	la goutte qui fait déborder le vase
דָּחָה בְּקַשׁ	répondre évasivement
נֶאֱחַז בְּקַשׁ	s'accrocher à un fétu de paille
עממי אַלְמַן־קַשׁ ז	veuf *m* temporaire
‖ (צינור לשתייה)	chalumeau *m*
קָשַׁב (307) פ״ע	écouter, prêter attention
‖ הִקְשִׁיב (498) פ״ע (ל־)	écouter
הַקְשֵׁב!	attention!
קֶשֶׁב (165) ז	écoute *f*, attention *f*, réponse *f*
אֵין קוֹל וְאֵין קֶשֶׁב	c'est le silence complet
הִקְשִׁיב רַב־קֶשֶׁב	écouter attentivement
קַשָּׁב, קַשֶּׁבֶת (ר׳ קַשָּׁבִים, ־בוֹת) ת	attentif
הִטָּה אֹזֶן קַשֶּׁבֶת	prêter une oreille attentive
קַשָּׁב (90) ז	auditeur *m*
קַשְׁבוֹן (38) ז	écoute *f*, attention *f*
קַשְׁבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	auditeur attentif
קַשְׁבָנִי, ־נִית ת	attentif
קָשָׁה (353) פ״ע (היה מוצק)	durcir, être dur
(לא היה נוח)	être difficile
קָשְׁתָה יָדוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל	son joug s'est appesanti sur Israel
‖ קִשָּׁה (453) פ״י	durcir, endurcir
קִשָּׁה עֹרֶף	s'obstiner, s'entêter
(עשה בקושי)	éprouver des difficultés
‖ הִתְקַשָּׁה (480) פ״ע	se durcir
(התעקש)	s'obstiner, s'entêter
(נתקל בקושי)	éprouver des difficultés
אֲנִי מִתְקַשֶּׁה לְהָבִין	j'ai de la peine à comprendre
‖ הִקְשָׁה (512) פ״י	durcir, endurcir
הִקְשָׁה עָרְפּוֹ או לִבּוֹ	s'obstiner, s'entêter
הִקְשָׁה עֻלּוֹ	appesantir sa domination
הִקְשְׁתָה לָלֶדֶת	avoir un accouchement difficile
(הכביד) הִקְשָׁה עַל־	faire des difficultés à
(שאל)	objecter, questionner
אֵין מַקְשִׁים בָּאַגָּדָה	on ne discute pas les légendes
פ״ע	se durcir, devenir dur
קָשֶׁה, קָשָׁה ת (מוצק)	solide, dur

‖ הִתְקוֹשֵׁשׁ (488) פ"ע	s'assembler, s'attrouper
2. קָשַׁשׁ (301) פ"ע (הזקין)	vieillir
‖ הִקְשִׁישׁ (498) פ"י	faire vieillir
פ"ע	vieillir
קַשְׁשֶׁת (256) נ (קנה־קש)	brin *m* de paille
‖ (לוח־עץ)	planche *f*, éclisse *f*, attelle *f*
קָשַׁת (301 ת) פ"י	arquer, courber, cintrer
‖ נִקְשַׁת (388 ת) פ"ע	s'arquer, s'incurver
‖ קִשֵּׁת (432 ת) פ"י	arquer, courber
‖ הִתְקַשֵּׁת (466 ת) פ"ע	s'arquer, s'incurver
‖ הִקְשִׁית (498 ת) פ"י	arquer, bomber
פ"ע	s'arquer, se bomber
קָשֹׁת, קְשֻׁתָּה ת	arqué, cintré
קֶשֶׁת (167) נ	arc *m*
כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת	comme la flèche d'un arc
‖ מוס	archet *m*
כְּלֵי־קֶשֶׁת ז"ר	instruments *mpl* à corde
‖ מתמט	arc (de cercle)
‖ חשמל קֶשֶׁת־ווֹלְטָה	arc voltaïque
‖ (בעננים)	arc-en-ciel *m*
צִבְעֵי־הַקֶּשֶׁת ז"ר	les couleurs de l'arc-en-ciel
בהש (גיוון)	variété *f*, bigarrure *f*
קֶשֶׁת רְחָבָה שֶׁל־דֵּעוֹת	un vaste éventail d'opinions
קַשָּׁת (90) ז	archer *m*
‖ אסטר	le Sagittaire (constellation)
קַשְׁתִּי, ־תִּית ת	arqué, courbe
קַשְׁתִּית (ר' ־תִּיּוֹת) נ אנטום	iris *m*
‖ טכנ (מסור־יד)	scie *f* à découper
‖ (קולב)	cintre *m*
קַשְׁתָּנִית (17) נ (מקדחה)	vrille *f*
‖ מוס	archet *m*
קַת (52) נ (ידית)	manche *m*
‖ (של־רובה)	crosse *f*
קָתֶדְרָה (ר' ־רוֹת או ־רָאוֹת) נ (דוכן)	estrade *f*
‖ (באוניברסיטה)	chaire *f*
קָתֶדְרָלָה (ר' ־לוֹת) נ דת	cathédrale *f*
קָתוֹד (ר' ־דים) ז חשמל	cathode *f*
קָתוֹדִי, ־דִית ת חשמל	cathodique
קָתוֹלִי, ־לִית ת דת	catholique
קָתוֹלִיּוּת (47, בלי ר') נ דת	catholicisme *m*
קֹתֶל (191) ז	mur *m*, paroi *f*
‖ קָתְלֵי־חֲזִיר	lard *m*, jambon *m*
קַתְרוֹס (ר' ־סִים) ז מוס	luth *m*, cithare *f*

קַשְׁיוּת־עֹרֶף	obstination *f*, entêtement *m*
קָשִׁיחַ, קְשִׁיחָה ת	dur, insensible
קְשִׁיחוּת (48) נ	dureté *f*
קְשִׁיחוּת־לֵב	insensibilité *f*
° קְשִׂיטָה (201) נ	*qessita* (ancienne monnaie) *f*
קַשְׁיָן, (ר׳ ־נִים) ז	poseur *m* de questions
קְשִׁירָה (201) נ	liaison *f*, attachement *m*
‖ (מרד)	conspiration *f*
קָשִׁישׁ, קְשִׁישָׁה ת (זקן)	vieux, âgé
‖ (בכיר)	aîné
קָשִׁישׁ מִן־	plus âgé que
רְפוּאַת־קְשִׁישִׁים נ	gériatrie *f*, gérontologie *f*
קְשִׁישׁוּת (48) נ (זיקנה)	vieillesse *f*, le troisième âge
‖ (בכורה)	aînesse *f*
קַשִּׁית (ר׳ קַשִּׁיּוֹת) נ	brin *m* de paille
1. קִשְׁקוּשׁ (51) ז (צילצול)	cliquetis *m*
‖ (פיטפוט)	papotage *m*, caquetage *m*
‖ עממי (שירבוט)	griffonnage *m*, gribouillage *m*
2. קִשְׁקוּשׁ (51) ז (חפירה)	bêchage *m*, binage *m*
קַשְׁקַשׁ (53) ז	brin *ou* fétu *m* de paille
‖ (לוח־עץ)	planche *f*, éclisse *f*, attelle *f*
1. קִשְׁקֵשׁ (460) פ״ע (צילצל)	cliqueter, tinter
עממי אַל־תְּקַשְׁקֵשׁ בַּקּוּמְקוּם!	cesse de dire des sottises!, ne me casse pas la tête!
‖ בהש (פיטפט)	papoter, caqueter
‖ (שרטט)	griffonner, gribouiller
‖ הִתְקַשְׁקֵשׁ (494) פ״ע	résonner, cliqueter
(התקוטט)	se disputer bruyamment
2. קִשְׁקֵשׁ (460) פ״י (חפר)	bêcher, biner
קַשְׂקַשִּׂי, ־שִׂית ת	écailleux, squameux
קַשְׁקְשָׁן (97) ז	papoteur *m*, bavard *m*
‖ (צעצוע)	crécelle *f*
קַשְׁקְשָׁנוּת (46) נ	papotage *m*, verbiage *m*
קַשְׁקְשָׁנִי, ־נִית ת	verbeux, éloquent, bavard
קַשְׂקֶשֶׂת (252, ר׳ גם ־קַשִּׂים, ־קַשֵּׂי־) נ	écaille *f*
‖ שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז	cotte *f* de mailles
‖ (בשערות)	pellicule *f*
קָשַׁר (301) פ״י	lier, attacher, nouer
בהש קָשַׁר חִבָּה לְ־	concevoir de l'amitié pour
קָשַׁר יְחָסִים עִם־	nouer des relations avec
קָשַׁר כְּתָרִים לְ־	tresser des couronnes à
קָשַׁר הֶסְפֵּד עַל־פ׳	pleurer qn
‖ פ״ע (מרד) קָשַׁר עַל־פ׳	conspirer contre qn
‖ נִקְשַׁר (388) פ״ע	être lié, être attaché
בהש נִקְשְׁרָה נַפְשׁוֹ בְּפ׳	s'attacher à qn
‖ קִשֵּׁר (432) פ״י	lier, attacher
הַכְּבִישׁ מְקַשֵּׁר בֵּין־הֶעָרִים	la route relie les villes
‖ הִתְקַשֵּׁר (466) פ״ע	se lier, s'attacher
הִתְקַשֵּׁר עִם־	se mettre en rapport avec
הִתְקַשֵּׁר בְּטֶלֶפוֹן עִם־	contacter par téléphone
הִתְקַשְּׁרוּ הַשָּׁמַיִם בְּעָבִים	le ciel se couvrit de nuages
(מרד) הִתְקַשֵּׁר עַל־פ׳	conspirer contre qn
‖ הִקְשִׁיר (498) פ״י	lier, relier
קֶשֶׁר (166) ז	noeud *m*, lien *m*
קֶשֶׁר יַמִּי	nœud (unité de vitesse navale)
קֶשֶׁר שֶׁל־קְיָמָא	lien durable
‖ (תקשורת)	liaison *f*, communication *f*
קֶשֶׁר טֶלֶפוֹנִי	liaison téléphonique
קֶשֶׁר יָשִׁיר	liaison directe
קֶשֶׁר־רְאִיָּה	liaison à vue
מַכְשִׁיר־קֶשֶׁר ז	appareil *m* de transmission
צבא חֵיל־הַקֶּשֶׁר ז	service *m* des transmissions
קְצִין־קֶשֶׁר ז	officier *m* de liaison
‖ (יחס)	rapport *m*, relation *f*
קִשְׁרֵי־יְדִידוּת	liens d'amitié
עָמַד בִּקְשָׁרִים עִם־	être en relations avec
יֵשׁ קֶשֶׁר בֵּין־שְׁנֵי־הַמְּאֹרָעוֹת	il y a un lien entre les deux événements
בְּקֶשֶׁר לְ־	par rapport à, en ce qui concerne
דקדוק מִלַּת־קֶשֶׁר נ	conjonction *f*
‖ (מרד)	conspiration *f*
בהש קֶשֶׁר־שְׁתִיקָה	conspiration du silence
קַשָּׁר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת)	agent *n* de liaison
קַשָּׁרוּת (46) נ צבא	liaison *f*
קִשֹּׁרֶת (256) נ	ruban *m*
1. קָשַׁשׁ (358) פ״י (ליקט)	ramasser, rassembler
‖ פ״ע (התאסף)	se rassembler
‖ קוֹשֵׁשׁ (455) פ״י	ramasser (bois, paille)

רְאוֹת רַבּוֹת רָאִיתִי — j'ai vu beaucoup de choses
רַאַוְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — exhibitionniste *n*
רַאַוְתָנוּת (46, בלי ר׳) נ — ostentation *f*, exhibitionnisme *m*
רַאַוְתָנִי או רַאַוָנִי, ־נִית ת — ostentatoire
רְאִי (רָאֵי, רַאִיךָ; ר׳ רְאָיִים, רְאָיֵי־) ז — miroir *m*, glace *f*
בהש רְאִי עָקֹם — miroir déformant
רפא רְאִי־הָאַף — rhinoscope *m*
רְאִי־שָׁפְכָה — uréthroscope *m*
‖ (דמות) — apparence *f*
לֹא רְאִי־זֶה כִּרְאִי־זֶה — un cas ne ressemble pas à l'autre
1. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז — vue *f*, aspect *m*
טוֹב־רֹאִי — beau à voir
קְצַר־רֹאִי — myope
2. רֳאִי (בהפסק רֹאִי, בלי ר׳) ז — excréments *mpl*
רְאָיָה (212) נ — preuve *f*
הַמּוֹצִיא מֵחֲבֵרוֹ עָלָיו הָרְאָיָה — c'est au demandeur de faire la preuve
לֹא רָאִינוּ אֵינָהּ רְאָיָה — que nous n'ayons pas constaté un fait ne prouve rien
רְאִיָּה (202) נ — vue *f*, vision *f*
רְאִיָּה דוּ־עֵינִית — vision binoculaire
זָוִית־רְאִיָּה נ — angle visuel
עֵד־רְאִיָּה ז — témoin *m* oculaire
קְצַר־רְאִיָּה — myope
רְאִיַּת־חֶשְׁבּוֹן — comptabilité *f*
‖ דת רְאִיַּת־פָּנִים — présence (au Temple) *f*
עוֹלַת־רְאִיָּה — sacrifice *m* de présence
רֵאָיוֹן (35) ז (פגישה) — entrevue *f*
(אצל אדם נכבד) — audience *f*
(עיתונאי) — interview *f*
‖ דת — présence (au Temple) *f*
רִאְיוּן (21) ז — action *f* d'interviewer
רְאִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — visibilité *f*
רִאְיֵן (460 נ) פ״י — interviewer
‖ הִתְרַאְיֵן (490 נ) פ״ע — être interviewé
רְאִינוֹעַ (ר׳ עִים) ז — cinéma muet
רֵאָלִי וכו׳ ← רֵיאָלִי

רְאֵם (119) ז וזאול — buffle *m*, licorne *f*
רָאַם (326) פ״ע — être haut, être élevé
1. רָאמוֹת (—) נ״ר (אבן יקרה) — diamant *m*
2. רָאמוֹת (—) נ״ר (דברים רמים) — paroles *fpl* sublimes
רָאשׁ, רֵאשׁ ← רָשׁ, 1. רֵישׁ
1. רֹאשׁ (25) ז — tête *f*
בְּגִלּוּי־רֹאשׁ — à tête découverte, tête nue
כְּאֵב־רֹאשׁ ז — mal *f* de tête
חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ — avoir mal à la tête
לְמַעְלָה רֹאשׁ — par dessus la tête
רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ — la plus grande partie de son corps, tout son être
חֵי־רֹאשִׁי! — je le jure sur ma tête!
הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁ־פ׳ — rendre la pareille à qn
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ — se casser la tête
נָתַן לְפ׳ עַל־הָרֹאשׁ — passer un savon à qn
רֹאשׁ קָטָן — sans prétention, qui fuit les responsabilités
‖ (החלק הקדמי) — avant *m*, partie antérieure
עַל־רָאשֵׁי־אֶצְבְּעוֹתָיו — sur la pointe des pieds
צבא רֹאשׁ־גֶּשֶׁר — tête de pont
רֹאשׁ־נֶפֶץ — charge explosive (d'un obus)
בְּרֹאשׁ־חוּצוֹת — en pleine rue, publiquement
בְּרֹאשׁ־הַשֻּׁלְחָן — au haut bout de la table
יָשַׁב רֹאשׁ או בְּרֹאשׁ — présider
יוֹשֵׁב־רֹאשׁ ז — président *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת — abréviation *f*, initiales *fpl*
‖ (מנהיג) — chef *m*
רֹאשׁ־הַגּוֹלָה — exilarque *m*
רֹאשׁ־הַמַּטֶּה־הַכְּלָלִי — chef d'état-major général
רֹאשׁ־מֶמְשָׁלָה — premier ministre, président du conseil
רֹאשׁ־מִשְׁפָּחָה — père *m* de famille
רֹאשׁ־עִיר — maire *m*
ספורט רֹאשׁ־קְבוּצָה — chef d'équipe, capitaine *m*
‖ (ראשית) — commencement *m*, début *m*
בָּרֹאשׁ — tout d'abord, avant tout
מֵרֹאשׁ — d'avance, à l'avance
אֲנִי מוֹדֶה לְךָ מֵרֹאשׁ — je te remercie d'avance
רֹאשׁ־חֹדֶשׁ — néoménie *f*

ר

ר (רֵישׁ) — *rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ר׳ — [valeur numérique:] 200
רָאָה (350) פ״י — voir, regarder
רָאָה בְּדְ״מָ — être témoin de
‖ (חשב) — penser, considérer, réfléchir
רָאָה לְנָכוֹן — trouver bon
רָאָה חוֹבָה לְעַצְמוֹ — considérer comme son devoir, se croire obligé
רָאָה אֶת־דִּבְרֵי־פְּ׳ — approuver les paroles de
רָאָה אוֹר — voir le jour
רָאָה אֶת־הַנּוֹלָד — prévoir l'avenir
רָאָה אֶת־פְּ׳ כְּאִלּוּ — considérer qn comme si
בּוֹא וּרְאֵה — viens te rendre compte
מָה רָאִיתָ שֶׁ־? — quelle raison avais-tu pour
עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת — vous constatez vous-même
נִחְיֶה וְנִרְאֶה — qui vivra verra
°רָאָה בִּפְ׳ — triompher de qn
‖ (בּחר) — choisir
‖ (נהנה) — jouir de
רָאָה בְּטוֹב — être heureux
רְאֵה חַיִּים — jouis de la vie
רָאָה עוֹלָמוֹ בְּחַיָּיו — mener une vie heureuse
‖ נִרְאָה (412) פ״ע — apparaître, être visible
(העמיד פנים) — avoir l'air
(הסתבר) — sembler, paraître
נִרְאֶה כִּי — il semble que
כַּנִּרְאֶה או כְּפִי־הַנִּרְאֶה — à ce qu'il paraît
דַּעְתְּךָ נִרְאֵית לִי — je me range à ton avis
‖ °רָאָה (448) פ״ע (איוב ל״ג כ״א) — être apparent
‖ הִתְרָאָה (481) פ״ע (הראה עצמו) — paraître, se faire voir, se montrer
(העמיד פנים) — se donner l'air
הִתְרָאוּ — se voir, se rencontrer
מָתַי נִתְרָאֶה? — quand nous verrons-nous?
לְהִתְרָאוֹת — au revoir
‖ (הסתכלו זה בזה) — s'entre-regarder
‖ הָרְאָה (513) פ״י — montrer, faire voir
אַתָּה הָרְאֵיתָ לָדַעַת — tu as appris clairement
רָאָה (—) נ עוף (דברים י״ד י״ג) — milan *m*
רֵאָה (229) נ אנטום — poumon *m*
דַּלֶּקֶת־רֵאוֹת נ — pneumonie *f*
רְאוּבֵן ש״פ ז — Ruben *m*
רַאֲוָה (238) נ — ostentation *f*, étalage *m*
חַלּוֹן־רַאֲוָה ז — vitrine *f*
הִצִּיג לְרַאֲוָה — étaler, faire montre de
רָאוּי, רְאוּיָה ת — apte, convenable
רָאוּי לְשִׁמּוּשׁ — utilisable
הוּא רָאוּי לְעֹנֶשׁ — il mérite une punition
רָאוּי הַסֵּפֶר לְהִכָּתֵב — le livre mérite d'être écrit
חָרוּז רָאוּי — rime *f* riche
‖ (מתאים) — digne, approprié
רָאוּי לִשְׁמוֹ — digne de son nom
מִן־הָרָאוּי שֶׁ־ — il convient que
‖ כָּרָאוּי — comme il convient
רַאֲוָנִי ← רַאַוְתָנִי
רְאוּת (—) נ — vue *f*, vision *f*, visibilité *f*
נְקֻדַּת־רְאוּת נ — point *m* de vue
קְצַר־רְאוּת — myope
קֹצֶר־רְאוּת ז — myopie *f*
כִּרְאוּת־עֵינָיו — comme bon lui semble
רָאוֹת (—) נ״ר — spectacles *mpl*, visions *fpl*

רב־קולי — polyphonique
צמח רב־שנתי — vivace (plante)
|| (גדול) — grand
עוד רבה הדרך — la route est encore longue
אהבה רבה — amour profond
מלך רב — roi puissant
מעשה רב — exploit *m*, action *f* remarquable
שלום רב! — bien le bonjour!
רב־חסד — gracieux, bienveillant
רב־מדות — volumineux, spacieux
רב־ענין — très intéressant
רב־ערך — de grande valeur, précieux
רב־שיח (ר׳ רב־שיחים) ז — forum *m*, colloque *m*
מתמט רב־איבר — polynôme *m*
רב־צלעון — polygone *m*
|| רב תה״פ — assez
רב־לכם — en voilà assez pour vous
|| רבת תה״פ — beaucoup
1. רב (53) ז °(שר) — ministre *m*, chef *m*, prince *m*
רבי־המלך — les grands de la cour
|| (אדון) — seigneur *m*, maître *m*
|| (ר׳ רבותי, ־תינו) — maître
מורי ורבי — mon vénéré maître
משה רבנו — Moïse notre maître
רבותי! — Messieurs!
בי־רב — école *f*
בר־בי־רב — élève *m*, écolier *m*
|| (ר׳ רבנים, רבני־) — rabbin *m*
רב צבאי — aumônier (juif) *m*
רב ראשי — grand-rabbin
|| (בנסמך, כתואר) — principal, chef
רב־אמן (ר׳ רבי־אמנים) — grand artiste, maestro *m*
רב־חובל (ר׳ רבי־חובלים) — capitaine (de navire) *m*
רב־מג — chef des mages
צבא רב־אלוף (ר׳ רבי־אלופים) — généralissime *m*
רב־טוראי (ר׳ רבי־טוראים) — caporal *m*
רב־סמל (ר׳ רבי־סמלים) — adjudant *m*
רב־סמל ראשון — adjudant-chef *m*

רב־סרן (ר׳ רבי־סרנים) — commandant *m*, chef *m* de bataillon
רב־שוטר (ר׳ רבי־שוטרים) — brigadier (dans la police) *m*
2. °רב (53) ז (יורה חיצים) — archer *m*
רב ← [ריב]
רב (143) ז (כמות גדולה) — multitude *f*
ברב־עם — en grande pompe
ברב־הימים — au cours du temps, avec le temps
|| (החלק הגדול ביותר) — majorité *f*
הלך אחר־הרב — suivre la majorité
רב מחלט — majorité absolue
ברב־קולות — à la majorité des voix
בטל ברב — insignifiant, qui ne compte pas
רב־רבו — l'immense majorité
רבו ככלו — à la presque unanimité
לרב או על־פי־רב — en général
ככוכבי־השמים לרב — aussi nombreux que les étoiles du ciel
מרב־ — à force de
רבא (ר׳ רבתא) ת ארמית — grand
גברא רבא — grand homme
1. [רבב] רב (361) פ״ע (היה הרבה) — être nombreux
|| רבב (432) פ״י — multiplier par myriades
2. [רבב] רב או רבב (358) פ״י (ירה) — tirer à l'arc
3. רבב (432) פ״י (המטיר) — faire pleuvoir
|| הרביב (499) פ״י — faire pleuvoir
4. רבב (432) פ״י (הכתים) — graisser, tacher de graisse
|| התרבב (466) פ״ע — être taché de graisse
רבב (88) ז (שמן) — graisse *f*
|| (כתם) — tache *f* de graisse
בהש ללא־רבב — sans tache
רבבה (215) נ — dix mille, myriade *f*
רבבית (17) נ — dix-millième (fraction) *m*
רבג (303) פ״י — entasser, amonceler
רבגוני, ־נית ת — multicolore, bigarré, diapré
בהש — divers, varié
רבגוניות (47, בלי ר׳) נ — bigarrure *f*
בהש — diversité *f*, variété *f*

רֹאשׁ־הַשָּׁנָה nouvel an

רֹאשׁ־חֵץ גַּרְעִינִי ogive *f* nucléaire

|| (עיקר) principe *m*, essence *f*

° שִׁלֵּם בְּרֹאשׁוֹ restituer intégralement

רָאשֵׁי־פְּרָקִים résumé *m*, plan (d'un ouvrage) *m*

רֹאשׁ־דְּאָגוֹתָיו le premier de ses soucis

|| (פלג) embranchement *m*

הַנָּהָר נִפְרָד לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים le fleuve se divise en quatre bras

חִלֵּק אֶת־הַגְּדוּד לְרָאשִׁים partager la troupe en détachements

|| רֹאשׁ, רֹאשָׁה ת premier, principal

כֹּהֵן הָרֹאשׁ le grand prêtre

הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה la clef de voûte

2. °רֹאשׁ או רוֹשׁ (—) ז (רעל) venin *m*, poison *m*

רֹאשׁ־פְּתָנִים venin de vipères

מֵי־רֹאשׁ ז"ר eau empoisonnée

רִאשׁוֹן, ־נָה ת premier, principal

אָדָם הָרִאשׁוֹן le premier homme, Adam *m*

רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן grand-rabbin *m* de Jérusalem

יוֹם רִאשׁוֹן dimanche *m*

רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן l'un après l'autre

עָנָה עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן répondre dans l'ordre

|| (קדום) ancien, antique

הָרִאשׁוֹנִים les anciens *mpl*

רִאשׁוֹנוֹת événements anciens

|| רִאשׁוֹנָה תה"פ (בתחילה) d'abord, auparavant

לְרִאשׁוֹנָה pour la première fois

(בזמן קדום) autrefois

בָּרִאשׁוֹנָה jadis, dans le passé

רִאשׁוֹנוּת (48, בלי ר') נ (קדמות) ancienneté *f*, antériorité *f*

|| (עדיפות) priorité *f*

רִאשׁוֹנִי, ־נִית ת premier, primitif, primordial

מתמט מִסְפָּרִים רִאשׁוֹנִיִּים nombres premiers

רִאשׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר') נ (קדמות) ancienneté *f*, primauté *f*

|| (מקוריות) originalité *f*

רָאשׁוּת (46) נ direction *f*, présidence *f*

רָאשׁוּת־הַמֶּמְשָׁלָה présidence du conseil

רָאשׁוּת־הָעִיר fonction *f* de maire

רָאשִׁי, ־שִׁית ת premier, principal

כְּנִיסָה רָאשִׁית entrée principale

רַב רָאשִׁי grand-rabbin

הָרַבָּנוּת הָרָאשִׁית le grand-rabbinat

מַאֲמָר רָאשִׁי (בעיתון) éditorial *m*

דקדוק מִשְׁפָּט רָאשִׁי proposition principale

רֹאשִׁיָּה (ר' ־יּוֹת) נ חקל têtière *f*

|| ספורט coup *m* de tête (donné au ballon)

רָאשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ primauté *f*, priorité *f*

רֹאשִׁישׁ (1) ז petite tête

רֵאשִׁית (17, בלי ר') נ commencement *m*, début *m*

רֵאשִׁית־חָכְמָה le début de toute sagesse

בְּרֵאשִׁית au commencement, au début

מִבְּרֵאשִׁית dès le début, dès l'origine

סֵפֶר־בְּרֵאשִׁית ז la Genèse

מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית ז la création du monde

|| (ביכורים) prémices *fpl*

|| (מבחר) le meilleur

|| רֵאשִׁית תה"פ premièrement, d'abord

רֵאשִׁית־כֹּל avant tout

רֵאשִׁיתִי, ־תִית ת primitif, primaire

רֵאשִׁיתִיּוּת (47, בלי ר') נ primitivité *f*

רֹאשָׁן (97) ז זואול têtard *m*

רַב, רַבָּה ת (מרובה) nombreux

אֲנָשִׁים רַבִּים beaucoup de gens

עַם רָב une grande foule

תּוֹדָה רַבָּה merci beaucoup

פִּרְסֵם בָּרַבִּים faire savoir publiquement

רְשׁוּת־הָרַבִּים domaine public

דקדוק רַבִּים pluriel *m*

הָרַבִּים la majorité, la plupart des gens

שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ רַבּוֹת j'ai beaucoup entendu parler de vous

רַב־לְשׁוֹנִי polyglotte

רַב־מֶכֶר best-seller

רַב־מִקְצוֹעִי pluridisciplinaire

רַב־פְּעָלִים riche en mérites

רַב־צְדָדִי multilatéral

|| (רב חסידי) — rabbin *m* hassidique

רְבִיב (ר׳ רְבִיבִים) ז — pluie *f*, averse *f*

רָבִיב, ־בָה ת מוס — majeur

רָבִיד (15) ז — collier *m*

|| (מטפחת) — châle *m*

רְבִידָה (201) נ — étalage (d'un tapis) *m*

|| (בסוציולוגיה) — stratification *f*

1. רְבִיָּה (202) נ (התרבות) — accroissement *m*, multiplication *f*

פְּרִיָּה וּרְבִיָּה — procréation *f*

2. רְבִיָּה (202) נ (ירייה) — tir *m*, lancement *m*

רִבְיוֹן (21) נ — accroissement *m*

רְבִיךְ (15) ז — bouillie *f*

רְבִיכָה (201) נ — épaississement (d'un plat) *m*

|| מטבח (רוטב מעובה) — roux *m*

[illegible]ין (97) ז — éleveur de bétail *m*

רִבֵּךְ (432) פ״י — épaissir (un plat)

|| הִרְבִּיךְ (499) פ״י — épaissir, ébouillanter

רַבָּן (90) ז (מורה) — maître *m*, instituteur *m*

תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן — écoliers *mpl*

|| רַבָּנִים ← 1. רַב

|| רַבָּנָן ארמית — nos maîtres, les rabbins

תָּנוּ רַבָּנָן — nos maîtres ont enseigné

רַבָּנוּת (46) נ — rabbinat *m*, dignité *f*

רַבָּנוּת צְבָאִית — aumônerie *f* militaire

רַבָּנוּת רָאשִׁית — grand-rabbinat

רַבָּנִי, ־נִית ת — rabbinique

רֻבָּנִי, ־נִית ת — majoritaire

בְּחִירוֹת רֻבָּנִיּוֹת — scrutin *m* majoritaire

רַבָּנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ — femme *f* de rabbin, rabbine *f*

רִבָּס (91) ז צמח — rhubarbe

1. רָבַד (303) פ״י (שטח) étendre, étaler
רָבַד מִטָּתוֹ faire son lit
|| נִרְבַּד (389) פ״ע s'accumuler, se déposer
|| רִבֵּד (432) פ״י tapisser
|| הִתְרַבֵּד (466) פ״ע s'accumuler, se déposer
|| הִרְבִּיד (499) פ״י stratifier, disposer en couches
2. רָבַד (303) פ״י (ענד) mettre autour du cou (un collier)
|| הִרְבִּיד (499) פ״י orner, embellir, parer
רְבַד (88) ז tache *f* de graisse
רֶבֶד (165) ז tapis *m*
רֹבֶד (187) ז couche *f*
רֹבֶד לְשׁוֹנִי couche linguistique
רְבֵדָה (229) נ terrasse *f*
רִבְדִּי, ־דִּית ת disposé en couches, stratifié
רִבְדִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ stratification *f*
רָבָה (347) פ״ע se multiplier, s'accroître
פָּרָה וְרָבָה proliférer
בִּרְבוֹת־הַיָּמִים à mesure que le temps passe, avec le temps
(גדל) grandir, augmenter
כִּי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ si la route est trop longue pour toi
|| רִבָּה (447) פ״י multiplier, augmenter
(גידל) élever (des petits)
(כלל) inclure, comprendre (dans un tout)
לְרַבּוֹת inclusivement
לְרַבּוֹת הַנָּשִׁים y compris les femmes
|| הִתְרַבָּה (480) פ״ע se multiplier, s'accroître
(נוסף) s'ajouter
דקדוק se mettre au pluriel
|| הִרְבָּה (508) פ״י multiplier, augmenter
הִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל prier longuement
אַל־תַּרְבֶּה שִׂיחָה ne bavarde pas trop
מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה plus on a de biens plus on a de soucis
(הרחיב) agrandir, élargir
רִבָּה (208) נ confiture *f*, marmelade *f*
רִבּוֹ או רִבּוֹא (ר׳ ־אוֹת) נ dix mille
אַרְבַּע רִבּוֹא quarante mille

רִבּוֹא־רִבּוֹאוֹת des centaines de millions
רָבוּב, רְבוּבָה ת graisseux, crasseux
1. רְבוּבָה (201) נ (שקע) cavité *f*, creux *m*
2. רְבוּבָה (201) נ (כלי־נגינה קדמון) tambourin *m*
רָבוּד, רְבוּדָה ת tapissé
|| (מחולק לשכבות) stratifié, disposé en couches
רִבּוּד (51) ז stratification *f*
רִבּוּי (51) ז multitude *f*, grand nombre
רִבּוּי־הַגְּשָׁמִים abondance *f* de pluies
רִבּוּי־נָשִׁים polygamie *f*
|| (התרבות) accroissement *m*
רִבּוּי טִבְעִי accroissement naturel
|| (הוספה) addition *f*, extension *f*
דקדוק pluriel *m*
רִבּוּי זוּגִי duel *m*
רָבוּךְ, רְבוּכָה ת ébouillanté, rissolé
רִבּוּךְ (51) ז ébouillantage *m*
רִבּוֹן (21) ז souverain *m*, maître *m*
רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם maître du monde (Dieu)
רִבּוֹנוּת (48) נ souveraineté *f*
רִבּוֹנִי, ־נִית ת souverain
מְדִינָה רִבּוֹנִית Etat souverain
רָבוּעַ, רְבוּעָה ת carré
מֶטֶר רָבוּעַ mètre carré
רִבּוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז (בהנדסה) carré *m*
רִבּוּעַ־הָעִגּוּל la quadrature du cercle
|| (במספרים) carré (algébrique)
שָׁלֹשׁ בְּרִבּוּעַ trois au carré
רִבּוּעַ־הַמֶּרְחָק le carré de la distance
רִבּוּעִי, ־עִית ת carré
מִשְׁוָאָה רִבּוּעִית équation *f* du second degré
רָבוּץ, רְבוּצָה ת couché, étendu, accroupi
רִבּוּץ (51) ז aspersion *f*, arrosage *m*
רַבּוּתָה (201) נ importance *f*, supériorité *f*
מָה רַבּוּתָה? qu'y a-t-il là d'extraordinaire?
רַבּוֹתַי, רַבּוֹתֵינוּ ← 1. רַב
רַבִּי (—) ז (תואר־כבוד) rabbi (maître) *m*
רַבִּי עֲקִיבָא Rabbi Aquiba
רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה Rabbi Yossi fils de Rabbi Juda

‖ נִרְגַּז (390) פ״ע — s'irriter, se fâcher
‖ רִגֵּז (432) פ״י — faire trembler, ébranler
‖ הִתְרַגֵּז (466) פ״ע — s'irriter, se fâcher
‖ הִרְגִּיז (499) פ״י — faire trembler, ébranler
(הכעיס) — irriter, fâcher
רֹגֶז (192, רָגְזוֹ או רֻגְזוֹ) ז — peine *f*, malheur *m*
קָפַץ עָלָיו רָגְזוֹ שֶׁל יוֹסֵף — l'émotion suscitée par l'affaire de Joseph tomba sur lui
‖ (כעס) — colère *f*, irritation *f*
הָיָה בְּרֹגֶז עִם־פְּ' — être fâché avec qn
רַגָּז, רַגֶּזֶת (ר' רַגָּזִים, רַגָּזוֹת) ת — inquiet, tremblant
רָגְזָה או **רֻגְזָה** (207) נ — inquiétude *f*
רִגָּזוֹן (38) ז — irritation *f*, agitation *f*
רַגְזָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux *ou* irascible
רַגְזָנוּת (46) נ — irascibilité *f*
רַגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, irrité, grognon
רָגִיג, רְגִיגָה ת — charmant, gentil
רָגִיז, רְגִיזָה ת — irascible
רְגִיזוּת (48) נ — irascibilité *f*
רָגִיל, רְגִילָה ת — habituel, régulier, normal
אֲרוּחָה רְגִילָה — repas *m* ordinaire
צבא חֻפְשָׁה רְגִילָה — permission *f* de détente
‖ (נוהג) — habitué, accoutumé
הוּא רָגִיל לְאַחֵר — il a l'habitude de venir en retard
הֵם רְגִילִים זֶה בָּזֶה — ils sont habitués l'un à l'autre
בְּרָגִיל — d'habitude
כָּרָגִיל — comme d'habitude
שֶׁלֹּא כָּרָגִיל — exceptionnellement
כִּרְגִילוֹ וּכְתְמִידוֹ — selon son habitude
‖ (מנוסה) — expérimenté, exercé
זָקֵן וְרָגִיל — chevronné
רְגִילָה (201) נ — espionnage *m*
רְגִילוּת (48) נ (הרגל) — habitude *f*, routine *f*
‖ (שכיחות) — fréquence *f*
רְגִימָה (201) נ — lapidation *f*
‖ צבא — pilonnage (au mortier) *m*
רְגִינָה (201) נ — récrimination *f*, mécontentement *m*

1. רְגִיעָה (207) נ (מנוחה) — calme *m*, repos *m*, détente *f*
‖ (הסכם) — accord *m*, arrangement *m*
2. רְגִיעָה (201) נ (התכווצות) — contraction *f*, rétrécissement *m*
רָגִישׁ, רְגִישָׁה ת — sensible
רָגִישׁ לָאוֹר — sensible à la lumière
אָדָם רָגִישׁ — homme *m* sensible
רְגִישָׁה (201) נ — émotion *f*
רְגִישׁוּת (48) נ — sensibilité *f*
רְגִישׁוּת־יֶתֶר — hypersensibilité *f*
1. רָגַל (303) פ״ע (הלשין) — calomnier, diffamer
‖ רִגֵּל (432) פ״י (בלש) — espionner
(הלשין) — calomnier, diffamer
2. [רגל] נִרְגַּל (389) פ״ע — être habitué
‖ רִגֵּל (432) פ״י (הדריך) — guider, diriger
‖ הִתְרַגֵּל (466) פ״ע — s'habituer, s'accoutumer
‖ הִרְגִּיל (499) פ״י — habituer, accoutumer
פ״ע — s'habituer, s'accoutumer
רֶגֶל (176, זוגי רַגְלַיִם 261) נ — pied *m*, jambe *f*
הָלַךְ בָּרֶגֶל — aller à pied
הוֹלֵךְ־רֶגֶל ז — piéton *m*
קָם עַל־רַגְלָיו — se lever, se mettre debout
עָקַר רַגְלָיו — se mettre en route
כַּף־רֶגֶל נ — plante *f* du pied
בָּתֵּי־רַגְלַיִם ז״ר — bas *mpl*
מֵי־רַגְלַיִם ז״ר — urine *f*
עַל־רֶגֶל אַחַת — rapidement
לֹא מָצָא יָדָיו וְרַגְלָיו — ne pas s'y retrouver
פָּשַׁט אֶת־הָרֶגֶל — faire faillite
יֵשׁ רַגְלַיִם לַדָּבָר — la chose est plausible
שָׂם רֶגֶל לִפְ' — contrecarrer qn
‖ (תחתית) — base *f*
לְרַגְלֵי־הָהָר — au pied de la montagne
עָמַד עַל־הָרַגְלַיִם — se tenir debout
הֶעֱמִיד דְּ״מָ על הָרַגְלַיִם — mettre qch sur pied
‖ (מידת־אורך) — pied (mesure de longueur)
‖ (בתורת־השירה) — pied (métrique)
‖ (צעד) — pas *m*, démarche *f*
כָּלְתָה רֶגֶל מִן־הַשּׁוּק — les rues sont désertes
לְהֵיכָן הָרַגְלַיִם? — où vas-tu?

|| (בן־נין) — arrière-arrière-petit-fils *m*
רְבָעָה (242) נ — quart *m* de denier
רְבָעָה (215) נ — groupe *m* de quatre
צבא צָעַד בְּרְבָעוֹת — défiler en rangs par quatre
רִבְעוֹן (21) ז — revue trimestrielle
רְבָעִי, ־עִית ת — de la quatrième année
כֶּרֶם רְבָעִי — vigne âgée de quatre ans
|| דקדוק — quadrilittère
רְבִיעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ מוס — quatuor *m*
|| (משחק־קלפים) — jeu *m* des familles
רָבַץ (308) פ״ע — se coucher, gîter, couver
בהש רְבָצָה עָלָיו דְּאָגָה — une inquiétude pèse sur lui
|| נִרְבַּץ (389) פ״ע — être obligé de se coucher
(הושקה) — être aspergé, être arrosé
|| רִבֵּץ (432) פ״י (הישקה) — asperger, arroser
|| הִתְרַבֵּץ (466) פ״ע (הושקה) — être aspergé
(שקע) — s'étaler, s'enfoncer
|| הִרְבִּיץ (499) פ״י (השכיב) — faire coucher
°(שיבץ) הִרְבִּיץ בְּפּוּךְ — garnir d'émeraudes
(הישקה) — asperger, arroser
הִרְבִּיץ תּוֹרָה — propager l'étude, enseigner
הִרְבִּיץ מוּסָר — prêcher la morale
עממי הִרְבִּיץ מַכּוֹת — assener des coups
הִרְבִּיץ לְפ׳ — battre *ou* rosser qn
רֵבֶץ (182) ז — gîte *m*, repaire *m*
רַבְצְדָדִי, ־דִית ת — multilatéral
רַבְצְדָדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — variété *f*, diversité *f*
רִבְצָה (242) נ — amas *m*, gisement *m*
רַבְצָל (91) ז — ampoule *f*, flacon *m*
רַבְצָן, ־נִית ש — qui aime se coucher
[רבק] הִתְרַבֵּק (466) פ״ע — s'engraisser, se gorger
|| הִרְבִּיק (499) פ״י — engraisser, gaver
1. רִבְקָה ש״פ נ — Rébecca *f*
2. רִבְקָה (242) נ חקל — attelage *m*
רַבְקוֹלִי, ־לִית ת — polyphonique
רַבְקוֹלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — polyphonie *f*
רַבְרָב (91) ז — haut personnage
רִבְרֵב (460) פ״י — honorer, exalter
|| הִתְרַבְרֵב (494) פ״ע — se vanter, faire l'important

רַבְרְבָא (ר׳ ־רְבַיָּא, ־רְבָן) ת ארמית — grand
פֶּה מְמַלֵּל רַבְרְבָן — bouche grandiloquente
רַבְרְבָן (ר׳ ־נִים) ז — vantard *m*, fanfaron *m*
רַבְרְבָנוּת (46) נ — vantardise *f*, jactance *f*
רַבְרְבָנִי, ־נִית ת — vaniteux, arrogant
רַבְרֶגֶל (ר׳ רַבְרַגְלִים) ז צמח — polypode *m*
רַבַּת ← רַב
רַבָּתִי (—) נ — grande, majuscule
תֵּל־אָבִיב רַבָּתִי — le grand Tel-Aviv
לֹא בְּאֶלֶף רַבָּתִי — non et non, jamais de la vie
עִיר רַבָּתִי־עָם — ville populeuse
רֶגֶב (165) ז — motte (de terre) *f*, glèbe *f*
יִמְתְּקוּ לוֹ רִגְבֵי־עֲפָרוֹ — que la terre lui soit légère
רִגֵּב (432) פ״י — former des mottes
רַגְבּוּב (41) ז או רַגְבּוּבִית (17) נ — petite motte, grumeau *m*
רַגְבִּי (—) ז ספורט — rugby *m*
רִגְבִּי, ־בִּית ת — grumeleux
רָגַג (308) פ״ע — languir
רֶגֶג (165) או רִגּוּג (51) ז — nostalgie *f*, désir *m*
רָגוּב, רְגוּבָה ת — grumeleux
רָגוּז, רְגוּזָה ת — irrité, fâché, emporté
רִגּוּז (51) ז — irritation *f*, emportement *m*
רָגוּל, רְגוּלָה ת — ligoté par les pieds
רִגּוּל (51) ז — espionnage *m*
רִגּוּל נֶגְדִּי — contre-espionnage *m*
רֶגוּלָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז טכנ — régulateur *m*
רַגּוּלִי, ־לִית ת — investigateur, fureteur
רִגּוּם (51) ז צבא — pilonnage (au mortier) *m*
רִגּוּן (51) ז — récrimination *f*, mécontentement *m*
1. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (שלו) — calme, reposé, décontracté
2. רָגוּעַ, רְגוּעָה ת (סוער) — agité, déchaîné
רָגוּשׁ, רְגוּשָׁה ת — ému, agité
רִגּוּשׁ (51) ז — émotion *f*, agitation *f*
רַגּוּשִׁי, ־שִׁית ת — émotif
רַגּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — émotivité *f*
רָגַז (308) פ״ע (רעד) — trembler
(כעס) — être irrité, être fâché

רְגָשָׁה (242) נ — rumeur *f*, bruit *m*, tumulte *m*
‖ (התרגשות) — émotion *f*
רִגְשׁוּשִׁי, ־שִׁית ת — sentimental, sensible
רִגְשִׁי, ־שִׁית ת — sentimental. émotionnel
רִגְשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — sentimentalité *f*
רַגְשָׁן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — émotif *n*
רַגְשָׁנוּת (46) נ — sentimentalisme *m*, émotivité *f*
רַגְשָׁנִי, ־נִית ת — sentimental
רָד ← [רוד], [ריד]
רַד, רֵד ← יָרַד
רַדַּאי (62) ז (בכוורנות) — extracteur (de miel) *m*
‖ (במאפיה) — défourneur *m*
רָדַד (359) פ״י — fouler aux pieds, écraser
‖ נִרְדַּד (390) פ״ע — s'aplatir
‖ רִדֵּד (432) פ״י — aplatir, laminer, amincir
‖ הִתְרַדֵּד (466) פ״ע — s'aplatir, devenir peu profond
‖ הֵרַד (529) או הִרְדִּיד (499) פ״י — aplatir
רֶדֶד (—) ז (של־מתכת) — plaque *f*, tôle *f*
‖ (של־מים) — manque *m* de profondeur
1. רָדָה (347) פ״י (שלט) — dominer, asservir
רָדָה בְּפֶרֶךְ — gouverner durement
(ענש) — punir, châtier
‖ נִרְדָּה (408, עת׳ יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע — être puni
‖ רִדָּה (453) פ״י (ניצח) — soumettre, vaincre
רִדָּה אֶת־יִצְרוֹ — vaincre sa passion
(ענש) — punir, châtier
‖ הִרְדָּה (508) פ״י — soumettre, assujettir
2. רָדָה (347) פ״י (הוציא) — retirer, extraire
רָדָה אֶת־הַפַּת — défourner le pain
רָדָה אֶת־הַדְּבַשׁ — extraire le miel (de la ruche)
‖ נִרְדָּה (408, עת׳ יֵרָדֶה, לְהֵרָדוֹת) פ״ע — être retiré, être extrait
רָדוּד, רְדוּדָה ת — plat, aplati, peu profond
מַיִם רְדוּדִים — eau peu profonde, haut-fond *m*
פַּח רָדוּד — tôle *f*
בהש מַחְשָׁבָה רְדוּדָה — pensée superficielle
רִדּוּד (51) ז — aplatissement *m*
רִדּוּי (51) ז — domination *f*, asservissement *m*
רָדוּם, רְדוּמָה ת — endormi, somnolent
רָדוֹן (—) ז כימ — radon *m*

רָדוּף, רְדוּפָה ת (נרדף) — poursuivi, persécuté
‖ (להוט) — impatient, empressé, avide
‖ בִּרְדוּף תה״פ — à toute vitesse
רִדּוּף (51) ז — poursuite *f*, course (après qn) *f*
בהש רִדּוּף־הָעִנְיָן — renforcement *m* du sens
רְדִיד (1) ז — voile *m*, mantille *f*, châle *m*
רְדִידָה (201) נ — ruelle *f*
רְדִידוּת (48) נ — manque *m* de profondeur
1. רְדִיָּה (202) נ (שליטה) — domination *f*, asservissement *m*
2. רְדִיָּה (202) נ (הוצאה) — enlèvement *m*, extraction *f*
רְדִיַּת־הַפַּת — défournage *m* du pain
רְדִיַּת־הַדְּבַשׁ — extraction du miel
רַדְיוֹ (—) ז — radio *f*
רַדְיוֹגְרַמָּה (ר׳ ־מּוֹת) נ — radiogramme *m*
רַדְיוּם (—) ז כימ — radium *m*
רַדְיוּס (ר׳ ־סִים) ז מתמט — rayon (de cercle) *m*
רַדְיוֹתֵרַפְּיָה (—) נ רפא — radiothérapie *f*
רַדְיָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז — radiateur *m*
רָדִים, רְדִימָה ת — somnolent
רְדִימָה (201) נ — sommeil *m*
רְדִימוּת (48, בלי ר׳) נ — somnolence *f*
1. רַדָּן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — laboureur *n*
2. רַדְיָן (ר׳ ־נִים)) ז מתמט — radian (unité d'angle) *m*
רַדְיָנְט (ר׳ ־טִים) ז אסטר — radiant *m*
רְדִיפָה (201) נ — poursuite *f*, persécution *f*
בהש רְדִיפָה אַחַר־הַכָּבוֹד — recherche *f* des honneurs
‖ רְדִיפַת־מִלִּים — synonymie *f*
רְדִיפוּת (48, בלי ר׳) נ — fait *m* d'être persécuté
שִׁגָּעוֹן־הָרְדִיפוּת ז — folie *f* de la persécution
רָדַם (303) פ״ע — dormir, somnoler
‖ נִרְדַּם (390) פ״ע — s'endormir, s'assoupir
‖ הִרְדִּים (499) פ״י — endormir
רפא — anesthésier
סַם מַרְדִּים — narcotique *m*
רֶדֶם (—) או רֹדֶם (—) ז — sommeil *m*
רַדָּם (90) ז — narcotique *m*
רַדֶּמֶת (—) נ רפא — léthargie *f*

מָנַע רַגְלָיו מִן־ — s'abstenir d'aller chez
הָלַךְ בְּרַגְלֵי־פ' — suivre les traces de qn
‖ (פעם) — fois *f*
שָׁלֹשׁ רְגָלִים — trois fois
‖ (חג) — fête *f* périodique
עוֹלֵה־רֶגֶל ז — pèlerin *m*
עֲלִיָּה נ לְרֶגֶל — pèlerinage *m*
‖ לְרֶגֶל־ מ"י — à l'occasion de, à la suite de
נָסַע לְרֶגֶל־עֲסָקָיו — voyager pour affaires
רְגֵלָה (ר' לוּת) נ צמח — pourpier *m*
רִגְלוּל (51) ז ספורט — mouvement *m* des jambes
רַגְלִי, ־לִית (ר' ־לִים, ־לִיּוֹת) ש — piéton *n*
צבא חֵיל־רַגְלִים — infanterie *f*
‖ רַגְלִי תה"פ — à pied
הִיא הָלְכָה רַגְלִי — elle allait à pied
רָגַם (303) פ"י — lapider
צבא — pilonner (au mortier)
‖ נִרְגַּם (389) פ"ע — être lapidé
צבא — être pilonné
‖ רֻגַּם (432) פ"י — lapider
צבא — pilonner
רֶגֶם (191) ז — monceau *m* de pierres, tumulus *m*
רַגָּם (90) ז צבא — tireur *m* au mortier
°רִגְמָה (242) נ (תהילים ס"ח כ"ח) — troupe *f* d'archers
רָגַן (308 נ) פ"ע — récriminer, se plaindre
‖ נִרְגַּן (389 נ) פ"ע — récriminer, grogner
‖ רֻגַּן (432 נ) פ"ע — récriminer, protester
‖ הִתְרַגֵּן (466 נ) פ"ע — se plaindre
רֶגֶן (166) או **רֹגֶן** (189) ז — récrimination *f*, mécontentement *m*
רְגָנָה (207) נ — intrigue *f*
1. **רָגַע** (329) פ"ע (היה שקט) — être calme
‖ נִרְגַּע (399) פ"ע — se calmer, s'apaiser
‖ רִגַּע (440) פ"י — calmer, apaiser
‖ הִתְרַגֵּעַ (477) פ"ע — se calmer, s'apaiser
‖ הִרְגִּיעַ (505) פ"י — calmer, apaiser
הִרְגִּיעַ אֶת־הַכְּאֵבִים — calmer les douleurs
פ"ע — trouver le repos
2. **רָגַע** (329) פ"י (הסעיר) — ébranler, agiter
‖ פ"ע (הצטמק) — se contracter, se rétrécir
‖ נִרְגַּע (399) פ"ע (הצטמק) — se rétrécir

‖ הִרְגִּיעַ (505) פ"ע (התנועע) — s'agiter, se remuer
רָגֵעַ, רְגֵעָה ת — calme, paisible
°רִגְעֵי־אֶרֶץ — les habitants paisibles
רֶגַע (179) ז — moment *m*, instant *m*, minute *f*
חַכֵּה רֶגַע — attends un instant
רֶגַע קָט — un court instant
בִּן־רֶגַע — immédiatement, aussitôt
כְּרֶגַע — sur-le-champ
לְרֶגַע — pendant un moment
לִרְגָעִים — par moments, de temps en temps
רֹגַע (196) ז — calme *m*, tranquillité *f*
‖ (בימאות) — accalmie *f*, étale *f*
רִגְעוֹן (38) ז — calme *m*, apaisement *m*
רִגְעִי, ־עִית ת — momentané, éphémère
רִגְעִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère *m* éphémère, précarité *f*
רָגַשׁ (308) פ"ע (המה) — s'agiter, causer du tumulte
לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם? — pourquoi les peuples se démènent-ils?
‖ נִרְגַּשׁ (390) פ"ע — être ému
‖ רִגֵּשׁ (432) פ"י (הרעיש) — ébranler, secouer
(זיעזע) — émouvoir
‖ הִתְרַגֵּשׁ (466) פ"ע (הסתער) — se précipiter
רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא בָּעוֹלָם — les malheurs qui ébranlent le monde
(הזדעזע) — s'émouvoir
‖ הִרְגִּישׁ (499) פ"י (הסעיר) — ébranler, agiter
(חש) — sentir, ressentir
הִרְגִּישׁ כְּאֵבִים — ressentir des douleurs
(הבחין) הִרְגִּישׁ בְּ־ — apercevoir
פ"ע הִרְגִּישׁ בְּטוֹב / בְּרַע — se sentir bien / mal
אֵיךְ אַתָּה מַרְגִּישׁ? — comment te portes-tu?
1. **רֶגֶשׁ** (177, ר' נס' רִגְשׁוֹת־ או רִגְשֵׁי־) ז — sentiment *m*
בַּעַל־רֶגֶשׁ — sensible
חֲסַר־רֶגֶשׁ — insensible
רֶגֶשׁ־אַשְׁמָה — sentiment de culpabilité
רֶגֶשׁ־נְחִיתוּת — sentiment d'infériorité
בִּרְגָשֵׁי־כָּבוֹד — avec mes respects
רְגָשׁוֹת מְעֹרָבִים — sentiments mitigés
2. **°רֶגֶשׁ** (—) ז (תהילים נ"ה ט"ו) — foule *f*
רַגָּשׁ, רַגָּשָׁה או **רַגֶּשֶׁת** (ר' רַגָּשִׁים, ־שׁוֹת) ת — sensible

רְהִיטָנוּת (46) נ — menuiserie *f*, ébénisterie *f*
רְהִיטָנִי (ר' ־נִים) ז — rabot *m*
[רהן] הִרְהִין (502 נ) פ״י — donner en garantie, engager
1. רוֹאֶה, ־אָה ש (צופה) — spectateur *n*
רוֹאֶה־חֶשְׁבּוֹן — expert-comptable *m*
רוֹאֶה־וְרָדּוֹת — optimiste *m*
רוֹאֶה־שְׁחוֹרוֹת — pessimiste *m*
|| (נביא) — voyant *m*
|| הָרוֹאוֹת נ״ר — les yeux *mpl*
2. רוֹאָה (77) ז (לכלוך) — ordure *f*, saleté *f*
רוֹבָאוּת (—) נ — maniement *m* du fusil
רוֹבָאִי (62) ז צבא — fusilier *m*, carabinier *m*
1. רוֹבֶה (73) ז צבא — fusil *m*
רוֹבֵה־אֲוִיר — fusil à air comprimé
רוֹבֵה־הַחַלָּמִישׁ — fusil à pierre
רוֹבֵה־סַעַר — fusil-mitrailleur
רוֹבֵה־הַפְּתִיל — fusil à mèche
2. רוֹבֶה (73) ז (עלם) — jeune homme *m*
רוֹבֵה קֶשֶׁת — jeune archer *m*
רוּבְיָא (—) נ צמח — fenugrec *m*
רוּבִּידְיוּם (—) ז כימ — rubidium *m*
רוֹבִּינְיָה (ר' ־יוֹת) נ צמח — robinier *m*
רוּבָּל (ר' ־לִים) ז — rouble (monnaie russe) *m*
רוּבַּשְׁקָה (ר' ־קוֹת) נ — chemise *f* russe
רוֹגֵז, ־גֶזֶת (ר' ־גְזִים, ־גְזוֹת) ת — irrité, fâché
רוֹגְזָנִי, ־נִית ת — coléreux, emporté, furieux
רוֹגְלִי, ־לִית ת — traînant à terre, au ras du sol
|| רוֹגְלִית (17) נ צמח — vigne rampante
רוֹגְלָנִי, ־נִית ת — investigateur, fureteur
רוֹגֵעַ, ־גַעַת (ר' ־גְעִים, ־גְעוֹת) ת — calme, paisible
רוֹגֵשׁ, ־גֶשֶׁת (ר' ־גְשִׁים, ־גְשׁוֹת) ת — agité, impétueux
[רוד] רָד (382) פ״ע — descendre, s'abaisser
1. רוֹדֶה (73) ז (מושל) — gouverneur *m*, régent *m*
2. רוֹדֶה (73) ז (כף) — pelle *f*
(במאפיה) — pelle à défourner
(בכוורנות) — extracteur *m*
רוֹדְיוּם (—) ז כימ — rhodium *m*
רוֹדָן (97) ז — dictateur *m*, despote *m*, tyran *m*
רוֹדָנוּת (46) נ — dictature *f*, tyrannie *f*
רוֹדָנִי, ־נִית ת — despotique, tyrannique
רָוָה (353, בינוני רָוֶה) פ״י — se désaltérer, boire tout son soûl, être saturé
רָוָה דוֹדִים — s'enivrer d'amour
רָוָה נַחַת — être pleinement satisfait
|| נִרְוָה (406, עת' יֵרָוֶה) פ״ע — être abreuvé
|| רִוָּה (453) פ״י — arroser, abreuver, saturer
רִוָּה אֶת־צִמְאוֹנוֹ — étancher sa soif
פ״ע — être abreuvé
|| הִתְרַוָּה (480) פ״ע — se désaltérer, s'abreuver
|| הִרְוָה (512) פ״י — désaltérer, saturer
רָוֶה, רְוָה ת — abreuvé, saturé
גַּן רָוֶה — jardin bien arrosé
רָווּחַ, רְווּחָה ת — spacieux, aéré, à l'aise
לִבּוֹ רָווּחַ — il est content
רוֹוֵחַ, ־וַחַת (ר' ־וְחִים, ־וְחוֹת) ת — répandu, fréquent
דֵּעָה רוֹוַחַת — opinion répandue
רִוּוּחַ (ר' ־חִים) ז (איוורור) — aération *f*
|| (מתן רווח) — espacement *m*
רָווּי, רְווּיָה ת — abreuvé, saturé
רְווּי צַעַר — abreuvé de chagrin
רִוּוּי (51) ז — abreuvement *m*, saturation *f*
רִוּוּי־הַצִּמָּאוֹן — étanchement *m* de la soif
רוֹזֵן (132) ז (שליט) — prince *m*, souverain *m*
|| (תואר־אצילות) — comte *m*
רוֹזְנוּת (45) נ (מעמד) — dignité *f* de comte
|| (מדינה) — comté *m*
רוֹזֶנֶת (254) נ — comtesse *f*
רָוַח (331) פ״ע (הוקל) — être soulagé
יִרְוַח לִי — je serai soulagé
|| (היה נפוץ) — être répandu, être admis
רָוְחָה הַשְּׁמוּעָה — le bruit circule
|| נִרְוַח (400) פ״ע — être soulagé
|| רִוַּח (440) פ״י (הרחיב) — élargir
(נתן רווחה) — mettre à l'aise
(איוורר) — aérer
גיאול רָוַח או רוֹחַח (456) פ״י — désintégrer
|| הִתְרַוַּח (477) פ״ע (התרחב) — s'élargir, s'étendre
הִתְרַוַּח בְּכוּרְסָה — s'étaler dans un fauteuil
(נפוץ) — se répandre, se propager
הִתְרַוְּחָה הַדֵּעָה — l'opinion s'est répandue

רָדַף (303) פ״י — poursuivre, persécuter

בהש רָדַף כָּבוֹד — rechercher les honneurs

רָדַף רוּחַ — courir après les illusions

רָדַף שָׁלוֹם — faire des efforts pour la paix

יוֹם יִרְדֹּף יוֹם — un jour suit l'autre

|| נִרְדַּף (389) פ״ע — être poursuivi *ou* persécuté

נִרְדַּף עַל־צַוָּאר — être poursuivi impitoyablement

(בבלשנות) מִלִּים נִרְדָּפוֹת — synonymes *mpl*

|| רִדֵּף (432) פ״י — poursuivre, courir après

בהש מְרַדֵּף אֲמָרִים — bavard

מְרַדֵּף רֵיקִים — fainéant

|| הִתְרַדֵּף (466) פ״ע — se disperser

|| הִרְדִּיף (499) פ״י — poursuivre

רֶדֶף (—) ז — poursuite *f*

רַדְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — chasseur *n*, rabatteur *n*

רַדְּפַן־נָשִׁים — coureur *m* de filles

רִדְרֵד (460) פ״ע — trembler, frissonner

רִדְרוּד (51) ז — tremblement *m*, frisson *m*

רֶדֶת ← יָרַד

רֶה (—) ז מוס — ré *m*

1. רַהַב (—) ז (ים) — mer *f*, océan *m*

|| (תנין אגדי) — dragon *m*

2. רַהַב (152) ז (גאוה) — orgueil *m*, arrogance *f*

דִּבְרֵי־רְהָבִים ז״ר — paroles hautaines

|| (אומץ) — courage *m*, audace *f*

|| (שילטון) — pouvoir *m*, puissance *f*

1. רָהַב (326) פ״ע (פחד) — avoir peur, craindre

|| נִרְהַב (397, יִרָהֵב) פ״ע — être étonné, être ébloui

|| הִרְהִיב (502) פ״י — étonner, ravir, éblouir

הִרְהִיב עַיִן — ravir les yeux, charmer

2. רָהַב (326) פ״ע (התגאה) — être arrogant

(העז) — oser, avoir l'audace

|| נִרְהַב (397, עת׳ יִרָהֵב) פ״ע — s'enhardir

|| הִתְרַהֵב (472) פ״ע — se vanter, s'enorgueillir

|| הִרְהִיב (502) פ״י — encourager, enhardir

הִרְהִיב עֹז בְּנַפְשׁוֹ — oser, avoir l'audace

רָהָב, רְהָבָה ת — fier, orgueilleux

רֹהַב (198) ז — grandeur *f*, noblesse *f*

רַהַבְתָנוּת (46) נ — orgueil *m*, arrogance *f*

רַהַבְתָנִי, ־נִית ת — fier, orgueilleux, arrogant

רָהָה (350) פ״ע (פחד) — avoir peur

|| (היסס) — hésiter

|| נִרְהָה (412) פ״ע — être intimidé *ou* apeuré

רֶהֶה, רָהֶה ת — hésitant, timide

רָהוּט, רְהוּטָה ת — courant, coulant, facile

כְּתָב רָהוּט — écriture cursive

קְרִיאָה רְהוּטָה — lecture courante

1. רְהוּט (50) ז (רהיטים) — mobilier *m*

|| (הכנסת־רהיטים) — ameublement *m*

2. רְהוּט (50) ז (רהיטות) — facilité *f*, aisance *f*

רָהוּי, רְהוּיָה ת — hésitant, timide, apeuré

רְהוּת (45) נ — peur *f*, timidité *f*

1. רַהַט (152) ז (שוקת) — caniveau *m*, auge *f*

בהש רַהֲטֵי־הַדָּם — les vaisseaux sanguins

|| (תלתל) — boucle (de cheveux) *f*

2. °רַהַט (—) ז (רהיטות) — rapidité *f*, hâte *f*

|| (מרוץ) — course *f*

1. רָהַט (326) פ״ע (רץ) — se hâter, courir

|| הִתְרַהֵט (472) פ״ע — s'accélérer, devenir aisé

|| הִרְהִיט (502) פ״י — accélérer, faire courir

הִרְהִיט דִּבּוּרוֹ — accélérer son débit

2. רִהֵט (435) פ״י (הכניס רהיטים) — meubler

|| הִרְהִיט (502) פ״י — poser les chevrons (du toit)

רְהָטָא (—) ז ארמית — hâte *f*

אַגַּב רְהָטָא — à cause de sa hâte

רְהָטָה (216) נ — trot *m*, allure *f* rapide

רַהֲטוּט (41) ז — déferlement *m*

רַהֲטוּטֵי־לָשׁוֹן — flot *m* de paroles

רַהֲטוֹן (ר׳ ־נִים) ז — régiment *m*

רַהֲטָן (97) ז — travailleur expéditif

|| (סוס) — trotteur (cheval) *m*

רְהִי (—) ז או רְהִיָּה (202) נ — peur *f*, timidité *f*

רָהִיט (14) ז — meuble *m*

|| (קורה) — chevron (du toit) *m*

רְהִיטָה (201) נ — course *f*, galop *m*

בִּרְהִיטָה — à toute vitesse, au galop

רְהִיטוּת (48) נ — course *f*, rapidité *f*, hâte *f*

רַהִיטָן (ר׳ ־נִים) ז (נגר) — menuisier *m*, ébéniste *m*

|| (סוחר) — marchand *m* de meubles

רוֹכֵב־אוֹפַנּוֹעַ	motocycliste *m*
‖ צמח	greffon *m*, scion *m*
רוֹכֵל (132) ז	colporteur *m*, marchand ambulant, forain *m*
רוֹכְלוּת (45) נ	colportage *m*
רוֹכְסָן (97) ז	fermeture-éclair *f*
[רום] רָם (382) פ"ע	s'élever
רָמָה יָדוֹ	triompher
רָם לִבּוֹ	s'enorgueillir, devenir hautain
רָמוּ עֵינָיו	avoir un regard hautain
הַמֶּלֶךְ יָרוּם הוֹדוֹ	Sa Majesté le Roi
‖ נָרוֹם (429) פ"ע	s'élever
(הסתלק)	s'éloigner, se retirer
‖ רוֹמֵם (455) פ"י	élever, rehausser
בהש רוֹמֵם אֶת־הַלֵּב	encourager, réconforter
(הקים)	établir, édifier
(גידל)	élever (des enfants)
(שיבח)	exalter, célébrer
‖ הִתְרוֹמֵם (488) פ"ע	s'élever
(השתבח)	être exalté, être glorifié
‖ הֵרִים (526) פ"י	élever, hausser
הֵרִים יָדוֹ בְּפ'	se soulever contre qn
הֵרִים יָדוֹ עַל־פ'	lever la main sur qn
הֵרִים קוֹלוֹ	élever la voix, hausser le ton
הֵרִים רֹאשׁ	redresser la tête
בְּרֹאשׁ מוּרָם	la tête haute
הֵרִים עַל־נֵס	exalter, porter aux nues
(מן־הקרקע)	ramasser, relever, soulever
הֵרִים אֶבֶן	soulever une pierre
(סילק)	enlever, écarter
הֵרִים מִכְשׁוֹל	écarter un obstacle
(הפריש)	prélever
הֵרִים תְּרוּמָה	prélever une offrande
רוּם (—) ז	hauteur *f*, altitude *f*
1. רוֹם (41, בלי ר') ז (גובה)	hauteur *f*, altitude *f*
בהש עוֹמֵד בְּרוּמוֹ שֶׁל־עוֹלָם	d'importance mondiale, fondamental
רוּם־מַעֲלָתוֹ/־תָהּ	Son Excellence
‖ (גאוה)	fierté *f*, orgueil *m*
רו ־פ [illegible]	2. [illegible]

רוֹמָא או רוֹמִי ש"פ נ (עיר)	Rome *f*
רוֹמָאִי, ־אִית ת	romain
הָרוֹמָאִים	les Romains *mpl*
רוֹמָה תה"פ	la tête haute, fièrement
רוֹמַח (73) ז צבא	tromblon *m*
רוֹמַה־רְקָטוֹת	lance-fusées *m*
רוֹמְזָנִי, ־נִית ת	significatif, allusif
רוֹמִי, ־מִית ת	romain, latin
הַלָּשׁוֹן הָרוֹמִית	la langue latine
סְפָרוֹת רוֹמִיּוֹת	chiffres romains
רוֹמֵם, ־מֶמֶה ת	élevé, puissant
רוֹמְמוּת (45) נ	grandeur *f*, puissance *f*
הוד־רוֹמְמוּתוֹ/־תָהּ	Son Altesse
רוֹמְמִיּוּת תה"פ	la tête haute, fièrement
רוֹמָן (97) ז	roman *m*
רוֹמַנְטִי, ־טִית ת	romantique
רוֹמַנְטִיקָה (—) נ	romantisme *m*
רוּמָנִי, ־נִית ת	roumain
רוּמַנְיָה ש"פ נ (מדינה)	la Roumanie
רוֹמַנְסָה (ר' ־סות) נ	romance *f*
רוֹנְדוֹ (—) ז (ריקוד)	ronde *f*, rondo *m*
רוֹנָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש (נרגן)	grognon *n*
רוֹנָנִי, ־נִית ת (מתרונן)	joyeux, jubilant
‖ (נרגן)	grognon, hargneux
רוּסִי, ־סִית ת	russe
רוּסְיָה ש"פ נ (מדינה)	la Russie
רוֹסְמָרִין (ר' ־נִים) ז צמח	romarin *m*
[רוע] רוֹעַ (456) פ"ע	pousser des cris
‖ הִתְרוֹעַע (489) פ"ע	jubiler
‖ הֵרִיעַ (524) פ"ע	pousser des cris
הֵרִיעַ לִכְבוֹד־פ'	acclamer qn
(בחצוצרה)	sonner (de la trompette)
רוֹעֶה, ־עָה ש	berger *n*, pâtre *m*
בהש רוֹעֶה רוּחַ	qui se repaît d'illusions
רוֹעֵה־זוֹנוֹת	souteneur *m*, proxénète *m*
‖ (מנהיג רוחני)	pasteur *m*
רוֹעִית (ר' ־עִיּוֹת) נ מוס	pastorale *f*
רוֹעֵם, ־עֶמֶת (ר' ־עֲמִים, ־עֲמוֹת) ת	tonnant, retentissant
[illegible]	d'une voix de sten[illegible]

(התאורר)	s'aérer, être aéré
גיאול הִתְרַוַּח או הִתְרוֹחֵחַ (489) פ"ע	se désintégrer
‖ הִרְוִיחַ (504) פ"י	gagner, profiter
הִרְוִיחַ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים	gagner dix sicles
הִרְוִיחַ זְמַן	gagner du temps
(הקל)	soulager, mettre à l'aise
(הרחיב)	élargir
רָוֵחַ, רְוֵחָה ת	spacieux, commode, à l'aise
רֶוַח (179) ז	intervalle *m*, espace *m* libre
רֶוַח־יָד	distance *f* d'une longueur de bras
יָשְׁבוּ בְּרֶוַח	être assis commodément
‖ (שהות)	temps *m* libre
‖ (גאולה)	salut *m*
‖ (הכנסה)	gain *m*, profit *m*
רֶוַח נָקִי	bénéfice net
בנק רְוָחִים	intérêts *mpl*, bénéfice *m*
רוּחַ (44) נ (תנועת־אויר)	vent *m*
רוּחַ־פְּרָצִים	courant *m* d'air
רוּחַ־קָדִים	vent d'est
טַחֲנַת־רוּחַ נ	moulin *m* à vent
‖ (כיוון) רוּחוֹת־הַשָּׁמַיִם	les points cardinaux
‖ (אויר)	air *m*
בהש דִּבְרֵי־רוּחַ ז"ר	paroles *fpl* en l'air
‖ (נשמה)	âme *f*, esprit *m*, souffle *m*
רוּחַ־חַיִּים	souffle de vie, respiration *f*
לֹא קָמָה בּוֹ עוֹד רוּחַ	avoir le souffle coupé
אֶרֶךְ־רוּחַ ז	patience *f*, modération *f*
קֹצֶר־רוּחַ ז	impatience *f*
בהש הָרוּחַ הַחַיָּה	la cheville ouvrière, l'âme
‖ (מזג)	tempérament *m*, humeur *f*
רוּחַ גְּבוֹהָה/נְמוּכָה	arrogance *f* / humilité *f*
הֲלָךְ־רוּחַ ז	état *m* d'esprit
מַצַּב־רוּחַ ז	humeur (bonne ou mauvaise)
מֹרַת־רוּחַ נ	mécontentement *m*
עָבְרָה עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה	se prendre de jalousie
אֵין זֶה לְרוּחִי	cela ne me convient pas
נַחַת (או קֹרַת־) רוּחַ נ	satisfaction *f*, plaisir *m*
קַר־רוּחַ ז	sang-froid *m*
חוֹלֵה־רוּחַ	malade mental
שְׁפַל־רוּחַ	humble, modeste
מָשַׁל בְּרוּחוֹ	se dominer, se maîtriser

נָפְלָה רוּחוֹ	se décourager, être abattu
קִבֵּל בְּרוּחַ טוֹבָה	prendre du bon côté
‖ (מחשבה)	esprit
רוּחַ וְחֹמֶר	esprit et matière
אִישׁ־רוּחַ ז	intellectuel *m*
מַדְּעֵי־הָרוּחַ ז"ר	humanités *fpl*, lettres *fpl*
שְׂאָר־רוּחַ ז	noblesse *f* de pensée, esprit
עָלָה עַל־רוּחוֹ	avoir l'idée
‖ דת (השראה)	inspiration *f*
רוּחַ לָבְשָׁה אֶת־פ'	l'inspiration s'empara de
רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ נ	le Saint Esprit
‖ (שד)	démon *m*, fantôme *m*
רוּחַ רָעָה	esprit malfaisant, hypocondrie *f*
לְכָל־הָרוּחוֹת!	à tous les diables!
רְוָחָה (214) נ	aise *f*, soulagement *m*, bien-être *m*, aisance *f*
חַיֵּי־רְוָחָה ז"ר	vie *f* confortable
נָשַׁם לִרְוָחָה	respirer à l'aise
פָּתוּחַ לִרְוָחָה	largement ouvert
רִוְחִי, ־חִית ת	rentable, avantageux
רִוְחִיּוּת (47, בלי ר') נ	rentabilité *f*
רַוְחָן (97) ז	profiteur *m*
רוּחָנִי, ־נִית ת	spirituel
עֲבוֹדָה רוּחָנִית	travail intellectuel
מַנְהִיג רוּחָנִי	guide spirituel
רוּחָנִיּוּת (47, בלי ר') נ	spiritualité *f*
רוֹטוֹר (ר' ־רים) ז	rotor *m*
רוֹטְטָנִי, ־נִית ת	tremblant
רוֹטֶל (ר' ־טָלִים) ז	*rotel* (poids) *m*
רוֹטְנָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	grognon *n*, rouspéteur *n*, grincheux *n*
רוֹטְנָנִי, ־נִית ת	grognon, ronchon
רְוִי (60, בלי ר') ז	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לִרְוַי	boire tout son soûl
רְוָיָה (212) נ	satiété *f*, saturation *f*
שָׁתָה לִרְוָיָה	boire tout son soûl
נְקֻדַּת־רְוָיָה נ	point *m* de saturation
רִוָּיוֹן (38) ז	saturation *f*
רְוִיחוּת (48) נ	popularité (d'une opinion) *f*
רוֹכֵב (132) ז	cavalier *m*
רוֹכֵב־אוֹפַנַּיִם	cycliste *m*

2. רָזוֹן (ר' רוֹזְנִים) ז (שר) — prince *m*, souverain *m*
רָזוֹן (51) ז — amaigrissement *m*
רָזַח (331) פ"ע — bâfrer, se goinfrer
|| הִרְזִיחַ (504) פ"ע — banqueter, faire la noce
1. רָזִי, רָזִית ת — secret, mystérieux
2. רָזִי! מ"ק — malheur!, hélas!
רָזִי־לִי! — malheur à moi!
רְזִיָּה (202) נ — amaigrissement *m*
רְזִיּוּת (47, בלי ר') נ — secret *m*, mystère *m*
רְזִימָה (201) ז — clignement *m* des yeux
רָזַם (301) פ"י — cligner de l'oeil
רֶזֶרְבָה (ר' ־בוֹת) נ — réserve *f*
רֶזֶרְבִי, ־בִית ת — de réserve, en réserve
רָחַב (326, בינוני רָחָב) פ"ע — s'élargir, s'ouvrir largement
רָחַב לִבּוֹ — son coeur se dilate, il, est content
°רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי — je défie mes ennemis
|| נִרְחַב (397, עת' יֵרָחֵב) פ"ע — s'élargir, devenir spacieux
|| הִתְרַחֵב (472) פ"ע — s'élargir, s'étendre
|| הִרְחִיב (502) פ"י — élargir
הִרְחִיב אֶת־הַדִּבּוּר — s'étendre (sur un sujet)
הִרְחִיב אֶת־לֵב־פ' — contenter qn
(הביא רווחה) — mettre au large *ou* à l'aise
פ"ע — s'élargir, s'étendre
לִכְשֶׁיַּרְחִיב — quand les choses iront mieux
1. רָחָב, רְחָבָה ת — large
|| (מרווח) — spacieux, étendu
אֶרֶץ רְחָבָה — pays spacieux
נֶפֶשׁ רְחָבָה — avidité *f*, convoitise *f*
רְחַב־יָדַיִם — vaste, spacieux, étendu
בְּיָד רְחָבָה — largement, généreusement
|| (מקיף) — vaste, ample
רְחַב־אֹפֶק — aux larges horizons
°רְחַב־לֵב (תאוותן) — avide, insatiable
רְחַב־לֵב (נבון) — large d'esprit
חוּגִים רְחָבִים — de larges milieux *mpl*
|| מוס — largo
2. רָחָב ש"פ נ — Rahab *f*
רַחַב (154) ז — espace *m*, étendue *f*
בְּרַחֲבֵי־תֵבֵל — à travers le vaste monde

רֹחַב (198) ז — largeur *f*
לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ — en long et en large
|| גיאוגר קַו־רֹחַב ז — parallèle *m*
רֹחַב גֵּאוֹגְרָפִי — latitude *f* géographique
|| בהש רֹחַב־לֵב — largeur d'esprit, générosité *f*
רְחָבָה (216) נ — place (publique) *f*, esplanade *f*
רַחֲבוּת (45, בלי ר') נ — largeur *f*, étendue *f*
רַחֲבוּת־לֵב — générosité *f*
רָחְבִּי, ־בִּית ת — transversal
חֲתָךְ רָחְבִּי — coupe transversale
רַחֲבָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme corpulent
רְחוֹב (22) ז °(כיכר) — place publique
|| (דרך בעיר) — rue *f*
רְחוֹב צְדָדִי — rue latérale
יַלְדֵי־רְחוֹב ז"ר — gamins *mpl* de rue
רַחוּם (—) ז — miséricordieux, compatissant
רָחוּם, רְחוּמָה ת — aimé, chéri
רִחוּם (50) ז — amour *m*, tendresse *f*
רִחוּן (50) ז — spiritualisation *f*
רָחוּף, רְחוּפָה ת — suspendu (en l'air), plané
רִחוּף (50) ז — glissement *m*, vol plané
רִחוּץ (50) ז — lavage *m*, ablution *f*, bain *m*
רָחוֹק, רְחוֹקָה ת — éloigné, lointain
הַמִּזְרָח הָרָחוֹק — l'Extrême-Orient *m*
מֵרָחוֹק — de loin
|| (בזמן) — lointain
הֶעָבָר הָרָחוֹק — le passé lointain
לְעִתִּים רְחוֹקוֹת — rarement
שְׁמוּעָה רְחוֹקָה — nouvelle reçue tardivement
|| (בלתי־סביר) — illogique, improbable
פֵּרוּשׁ רָחוֹק — explication tirée par les cheveux
רִחוּק (50) ז (הרחקה) — éloignement *m*
|| (מרחק) — distance *f*, écart *m*
רִחוּק־זְמַן — intervalle *m* de temps
בְּרִחוּק־מָקוֹם — à une certaine distance
1. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (נרגש) — ému, agité
2. רָחוּשׁ, רְחוּשָׁה ת (מלא) — grouillant
רִחוּשׁ (50) ז — mouvement *m*
(של־שרצים) — grouillement *m*, fourmillement *m*

|| כים כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת — fulminate *m* de mercure

רוֹעֵעַ ← [רוע], 3.2. [רעע]

רוֹעֵץ (—) ז — obstacle *m*, échec *m*

הָיָה לְרוֹעֵץ לְפ' — faire du tort *ou* nuire à qn

רוֹעֵשׁ, ־עֶשֶׁת (ר' ־עֲשִׁים, ־עֲשׁוֹת) ת — bruyant

בהש צְבָעִים רוֹעֲשִׁים — couleurs criardes

רוֹפֵא (131) ז — médecin *m*, docteur *m*

רוֹפֵא כְּלָלִי — généraliste *m*

רוֹפֵא־אַף־אֹזֶן־גָּרוֹן — oto-rhino-laryngologiste *m*

רוֹפֵא־לֵב — cardiologue *m*

רוֹפֵא־עוֹר — dermatologue *m*

רוֹפֵא־עֵינַיִם — ophtalmologue *m*, oculiste *m*

רוֹפֵא־עֲצַבִּים — neurologue *m*

רוֹפֵא פְּנִימִי — interniste *m*

רוֹפֵא־שִׁנַּיִם — dentiste *m*

רוֹפֵא־יְלָדִים — pédiatre *m*

רוֹפֵא־נָשִׁים — gynécologue *m*

רוֹפֵא־בְהֵמוֹת — vétérinaire *m*

רוֹפְאָה (235) נ — femme *f* médecin, doctoresse *f*

רוֹפְאוּת (45) נ — médecine (profession) *f*

רוֹפְאָן (97) ז — officier *m* de santé

רוֹפֵס, ־פֶסֶת (ר' ־פְסִים, ־פְסוֹת) ת — faible, mou

רוֹפְסָנִי, ־נִית ת — faible, inconsistant

רוֹפֵף, ־פֶפֶת (ר' ־פְפִים, ־פְפוֹת) ת — faible, fragile

בְּרִיאוּת רוֹפֶפֶת — santé chancelante

[רוץ] רָץ (382) פ"ע — courir

|| רוֹצֵץ (455) פ"ע — courir çà et là

|| הִתְרוֹצֵץ (488) פ"ע — courir de tout côté, se démener

|| הֵרִיץ (526) פ"י — faire courir, expédier en hâte

הֵרִיץ מִכְתָּב — dépêcher une lettre

|| (מכונית) — roder

רַוָּץ (90) ז ספורט — jockey *m*

רוֹצֵחַ, ־צַחַת (ר' צְחִים, ־צְחוֹת) ש — assassin *n*, meurtrier *n*

רוֹצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier, homicide

רוֹצֵץ ← [רוץ], רָצַץ

רַוָּק, ־קָה ת — célibataire

רַוָּק זָקֵן — vieux garçon

רַוָּקָה זְקֵנָה — vieille fille

רוֹקְדָנִי, ־נִית ת — dansant

רַוָּקוּת (46, בלי ר') נ — célibat *m*

רוֹקֵחַ, ־קַחַת (ר' ־קְחִים, ־קְחוֹת) ש — pharmacien *n*

|| °(מערבב בשמים) — parfumeur *n*

רוֹקְחוּת (45) נ — pharmacologie *f*

רַוָּקִיָּה (202) נ — logement *m* de célibataire, garçonnière *f*

רוֹקֵם, ־קֶמֶת (ר' ־קְמִים, ־קְמוֹת) ש — brodeur *n*

רוֹקֵן (455 נ) פ"י — vider

|| הִתְרוֹקֵן (488 נ) פ"ע — se vider

הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ — perdre sa signification

רוֹקֶנְרוֹל (—) ז (ריקוד) — rock-and-roll *m*

רוֹשׁ ← 2. רֹאשׁ

רוֹשֵׁם (132) ז — enregistreur (homme *ou* appareil) *m*

רוֹשֵׁם־לַחַץ — barographe *m*

רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת — oscillographe *m*

רוֹשֵׁשׁ ← [רישׁ], רָשַׁשׁ

רוֹתֵחַ, ־תַחַת (ר' ־תְחִים, ־תְחוֹת) ת — bouillonnant

בהש רוֹתֵחַ מִכַּעַס — bouillant de colère

|| רוֹתְחִים ז"ר — eau bouillante

בהש דָּן בְּרוֹתְחִים — condamner sévèrement

רוֹתְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux

רוּתֶנְיוּם (—) ז כים — ruthénium *m*

רוֹתֵת, ־תֶתֶת (ר' ־תְתִים, ־תְתוֹת) ת — tremblant

רָז (88) ז — secret *m*, mystère *m*

חֲכַם־הָרָזִים ז — le connaisseur des secrets

רָזֵי־עוֹלָם — les mystères éternels

רָזִים דְּרָזִים — les plus profonds secrets

רָזָה (353) פ"ע — maigrir

|| ° פ"י (החליש) — affaiblir, réduire

|| נִרְזָה (406, עת' יֵרָזֶה) פ"ע — maigrir

|| הִרְזָה (512) פ"י — faire maigrir

פ"ע — maigrir

רָזֶה, רָזָה ת — maigre, mince

רָזֶה כְּמוֹ מַקֵּל — maigre comme un clou

אֲדָמָה רָזָה — terre *f* pauvre

חָלָב רָזֶה — lait écrémé

רָזוּי, רְזוּיָה ת — amaigri, émacié

1. רָזוֹן (30) ז (כחישות) — maigreur *f*, disette *f*

שָׁלַח רָזוֹן בְּגוּפוֹ — dépérir

‖ הִתְרַחֵץ (472) פ״ע — se laver, se baigner
‖ הִרְחִיץ (502) פ״י — laver, baigner
רַחְצָה (—) נ — bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
חֲדַר־רַחְצָה ז — salle *f* de bains
חוֹף־רַחְצָה ז — plage *f*
מְעִיל־רַחְצָה ז — peignoir *m*
רְחִצָה (—) נ — ablution *f*
רַחַק (—) ז — distance *f*, lointain *m*
רָחַק (326, בינוני רָחוֹק) פ״ע — s'éloigner, être loin
כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב — comme l'orient est loin de l'occident
(בזמן) — être loin
לֹא יִרְחַק הַיּוֹם — le jour n'est pas loin
‖ נִרְחַק (397, עת׳ יֵרָחֵק) פ״ע — être éloigné
‖ רִחֵק (435) פ״י — éloigner, écarter, différer
‖ הִתְרַחֵק (472) פ״ע — s'éloigner, se tenir à l'écart
‖ הִרְחִיק (502) פ״י — éloigner, écarter
פ״ע — s'éloigner
הִרְחִיק לָלֶכֶת — aller loin, aller trop loin
רָחֵק, רְחֵקָה ת — éloigné, qui s'est détaché
רֹחַק (197) ז — éloignement *m*, distance *f*
ספורט קְפִיצָה נ לְרֹחַק — saut *m* en longueur
רַחֲקוּת (45) נ — éloignement *m*
רַחְרוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — flair *m*, odorat subtil
רִחְרֵחַ (465) פ״י — flairer, subodorer, renifler
‖ הִתְרַחְרֵחַ (496) פ״ע — se flairer
רַחְרְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִית, ־נִיּוֹת) ש — renifleur *n*, fureteur *n*
רַחְרְחָנוּת (46) נ — flair *m*
רַחְרְחָנִי, ־נִית ת — renifleur, fureteur
1. רַחַשׁ (152) ז (לחש) — murmure *m*, rumeur *f*
‖ (רגש) — pensée *f*, sentiment *m*
רַחֲשֵׁי־יְדִידוּת — sentiments d'amitié
2. רַחַשׁ (152) ז (שרץ) — vermine *f*
‖ (תנועה) — grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רָחַשׁ (326) פ״י (לחש) — murmurer, chuchoter
‖ (הרגיש) — sentir, éprouver (un sentiment)
רָחַשׁ אֵמוּן לִפ׳ — avoir confiance en qn
רָחַשׁ כָּבוֹד לִפ׳ — respecter *ou* estimer qn
‖ רִחֵשׁ (435) פ״י — murmurer, chuchoter
‖ הִרְחִישׁ (502) פ״י — exprimer (une pensée)
הִרְחִישׁ אֶת־הַלֵּב — émouvoir le coeur
2. רָחַשׁ (326) פ״ע (שרץ) — grouiller, fourmiller
‖ (נע) — s'agiter, bouger, se remuer
‖ רִחֵשׁ (435) פ״ע — grouiller, bouger
‖ הִתְרַחֵשׁ (472) פ״ע — survenir, se produire
הִתְרַחֵשׁ נֵס — un miracle s'est produit
‖ הִרְחִישׁ (502) פ״י — agiter, faire remuer
פ״ע — s'agiter, se remuer
(העלה תולעים) — grouiller de vermine
רַחֲשׁוֹן (—) ז — parole *f*, discours *m*
1. רַחֲשׁוּשׁ (41) ז (רגש) — sentiment *m*, velléité *f*
2. רַחֲשׁוּשׁ (41) ז (רשרוש) — murmure *m*, rumeur *f*
1. רַחַת (153, ר׳ רְחָתוֹת) נ חקל — van *m*, pelle *f*
2. רַחַת (153, ר׳ רְחָתוֹת) נ ספורט — raquette (de tennis) *f*
רָטַב (307, בינוני רָטֹב) פ״ע — être humide *ou* mouillé
‖ פ״י — humecter, mouiller
‖ נִרְטַב (391) פ״ע — se mouiller, être mouillé
‖ רִטֵּב (432) פ״י — humecter, mouiller
‖ הִתְרַטֵּב (466) פ״ע — se mouiller, être trempé
‖ הִרְטִיב (498) פ״י — humecter, mouiller, être incontinent
הִרְטִיב אֶת־גְּרוֹנוֹ — s'humecter le gosier
פ״ע — se mouiller, être mouillé
בהש (פרח) — fleurir, prospérer
רָטֹב, רְטֻבָּה ת — humide, mouillé
רֹטֶב (187) ז (מיץ) — jus *m*, sauce *f*
‖ (תמרה בשלה) — datte mûre
רַטְבּוּבִי, ־בִית ת — légèrement humide
רַטְבּוּבִית (17) נ — légère humidité
רַטְבוֹן (38) ז — humidité *f*
רַטְבָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש עממי — pissenlit (enfant) *m*
1. רָטָה (353) פ״י — précipiter, faire tomber
2. רָטָה (353) פ״י (סחט) — tordre (un linge)
‖ הִרְטָה (512) פ״י — panser, mettre un emplâtre
רְטוֹב (21) ז — piège *m*, attrape *f*, gluau *m*
רִטּוּב (51) ז — humidification *f*

רֵחַיִם (–) ז״ז	meule *f*
בהש רֵחַיִם בְּצַוָּארוֹ	il est chargé de famille
רָחִים, רְחִימָה ת	ami, aimable, chéri
רָחֵים (–) ת ארמית	amateur
רָחֵים ומוקיר רַבָּנָן	admirateur fervent des rabbins
רְחִימָא (–) ז ארמית	ami *m*
רְחִימָאִי	mon ami, mon vieux
רְחִימָה (201) נ	amour *m*, amitié *f*, tendresse *f*
רְחִימוּ (–) נ ארמית	amour *m*, tendresse *f*, ferveur *f*
בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ	avec crainte et ferveur
רְחִימוּת (48, בלי ר׳) נ	amour *m*, affection *f*
רָחִיף, רְחִיפָה ת	glissant, planant
רְחִיפָה (201) נ	vol plané
רָחִיץ, רְחִיצָה ת	lavable
רְחִיצָה (201) נ	lavage *m*, ablution *f*, toilette *f*
(בים)	bain *m*, baignade *f*
רְחִיצַת־חַיּוֹת	toilettage *m*
רְחִיצוּת (48) נ	fait *m* d'être lavable
רְחִיקוּת (48) נ	éloignement *m*
1. רְחִישָׁה (201) נ (הבעה)	expression (de la pensée) *f*, élocution *f*
רְחִישַׁת־הַלֵּב	les pensées *fpl* du coeur
2. רְחִישָׁה (201) נ (שריצה)	grouillement *m*, fourmillement *m*
1. רָחֵל (135) נ זואול	brebis *f*
2. רָחֵל ש״פ נ	Rachel *f*
רְחֵלָה (229) נ	brebis *f*
רָחַם (326) פ״ע	aimer, chérir
‖ רִחֵם (435) פ״י	avoir pitié de, s'apitoyer sur, plaindre
הַשֵּׁם יְרַחֵם	Dieu est miséricordieux
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם	faute avouée est à moitié pardonnée
‖ הִתְרַחֵם (472) פ״ע	s'apitoyer
(שריחמו עליו)	être l'objet de pitié
רָחָם או °רַחֲמָה (ר׳ רְחָמִים) ז עוף	outarde *f*
רֶחֶם או °רַחַם (154) ז	matrice *f*, utérus *m*, sein maternel
מֵרֶחֶם	dès la naissance

פֶּטֶר־רֶחֶם	premier-né *m*
°רַחַם רַחֲמָתַיִם (שופטים ה׳ ל׳)	une ou deux femmes
דַּלֶּקֶת־הָרֶחֶם	métrite *f*
רַחֲמִים (רַחֲמֵי־, רַחֲמָיו) ז״ר	pitié *f*, miséricorde *f*
מְעוֹרֵר רַחֲמִים	pitoyable, lamentable
בִּקֵּשׁ רַחֲמִים	demander grâce
רַחֲמָן, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne *f* charitable
הָרַחֲמָן	le Miséricordieux (Dieu)
אָחוֹת רַחֲמָנִיָּה	soeur *f* de charité, infirmière *f*
רַחֲמָנָא (–) ז ארמית	le Miséricordieux (Dieu)
רַחֲמָנָא לִצְלַן!	Dieu nous en préserve!
בְּרִיךְ רַחֲמָנָא	Dieu soit béni
רַחֲמָנוּת (46) נ	pitié *f*, compassion *f*
רַחֲמָנִי, ־נִית ת	pitoyable, compatissant
רַחֶמֶת (–) נ רפא	métrite *f*
רַחֲמָתַיִם ← רֶחֶם	
רִחֵן (435 נ) פ״י	spiritualiser
‖ הִתְרַחֵן (472 נ) פ״ע	se spiritualiser
רַחַף (–) ז	glissement *m*, suspension *f*, vol plané
סְפִינַת־רַחַף נ	hydroglisseur *m*
‖ (רטט)	tremblement *m*, frisson *m*
רָחַף (326) פ״ע (רעד)	trembler, palpiter
‖ (ריפרף)	planer
‖ רִחֵף (435) פ״ע	planer
‖ הִתְרַחֵף (472) פ״ע	planer
‖ הִרְחִיף (502) פ״י (הרעיד)	faire frissonner
(העיף)	faire planer
פ״ע (רעד)	trembler, frémir
רַחֲפָנִי, ־נִית ת	glissant, planant
רִחְפֵּף (458) פ״ע	trembloter
רַחֶפֶת (ר׳ רְחָפוֹת) נ	hydroglisseur *m*
רַחַץ (152) ז	bain *m*, baignade *f*, ablution *f*
רָחַץ (326) פ״י	laver, baigner
רָחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו	s'en laver les mains
רָחַץ (כֶּלֶב)	toiletter (un chien)
‖ פ״ע	se laver, se baigner
‖ נִרְחַץ (397, עת׳ יֵרָחֵץ) פ״ע	être lavé *ou* baigné
‖ רִחֵץ (435) פ״י	laver, baigner

‖ (מידת־אורך) — stade (mesure de longueur)
3. ריס (1) ז (רעל) — venin *m*, poison *m*
ריפה (201) נ — gruau *m*
ריצה (201) נ — course *f*
[ריק] נרוק (429) פ"ע — se vider, être vidé
‖ הריק (526) פ"י — vider
הריק מכלי אל־כלי — transvaser
הריק חרבו — tirer l'épée, dégainer
בהש הריק את־אנשיו — déployer ses hommes
ריק, ־קה ת — vide
חזר בידים ריקות — revenir les mains vides
לא דבר ריק הוא — ce n'est pas sans importance
בהש ריק ממעש — dépourvu de mérite
אנשים ריקים — gens *mpl* de rien
ריק (–) ז — vide *m*, néant *m*
הבל וריק — vanité et néant
הציג את־פ' כלי־ריק — laisser qn dépourvu de tout
לריק — en vain, inutilement
‖ פיס — vide, vacuum *m*
ריקא או ריקה (–) ז — vaurien *m*, tête *f* de linotte
ריקות (–) נ — vide *m*, vanité *f*, futilité *f*
ריקם תה"פ — en vain, inutilement
השיב ריקם — renvoyer les mains vides
ריקן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ת — vide
על־לב ריקן — à jeun
‖ בהש (ריק מדעת) — ignorant, ignare, sot
ריקנות (46) או ריקניות (47, בלי ר') נ — vide *m*, néant *m*
ריקשה (ר' ־שות) נ — pousse-pousse *m*
[ריר] רר (387) פ"י — dégoutter, baver, exsuder
‖ הריר (526) פ"י — faire dégoutter, faire baver
ריר (1) ז — salive *f*, bave *f*, glaire *f*
העלה ריר על־שפתי־פ' — faire venir l'eau à la bouche de qn
‖ °ריר־חלמות — sève *f* de la buglosse
רירי, ־רית ת — muqueux, glaireux
ריריות (47, בלי ר') נ — mucosité *f*
רירית (17) נ — muqueuse *f*

‖ צמח — myxomycète *m*
רירן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — morveux *n*
רירני, ־נית ת — muqueux, glaireux
[ריש] רש (387) פ"ע — être pauvre
‖ רושש (455) פ"י — appauvrir, ruiner
‖ התרושש (488) פ"ע — s'appauvrir
(התראה כעני) — se faire passer pour pauvre
1. ריש או ראש (–) ז (עוני) — pauvreté *f*, misère *f*
2. ריש (רישא, רישיה) ז ארמית (ראש) — tête *f*
בריש גלי — publiquement, avec ostentation
פסיק רישיה ולא ימות — contradiction *f* dans les termes
‖ (נשיא) — chef *m*, président *m*
ריש־מתיבתא — chef d'école talmudique
‖ (החלק הראשון) — le début (d'un passage)
3. ריש (–) נ (אות) — *rêch* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
ריש (1, בלי ר') ז או רישות (–) נ — pauvreté *f*, misère *f*
רישא (–) ז ארמית — début *m*, exorde *m*
ריתמיקה (–) נ — danse *f* rythmique
רך, רכה ת — doux, mou, tendre
ביצה רכה — oeuf *m* à la coque
אנטום החך הרך — le voile du palais
‖ (עדין) — fin, délicat
רך כקנה — souple comme un roseau
רך־לבב — timide, peureux
ביד רכה — avec indulgence, sans sévérité
בפה רך — doucement, aimablement
‖ (צעיר) — jeune
רך בשנים — jeune en âge
הגיל הרך — l'âge *m* tendre
הרך הנולד — le nouveau-né
‖ רכות תה"פ — doucement, tendrement
דבר רכות — parler avec bienveillance
רך (144, בלי ר') ז — douceur *f*, tendresse *f*
רך־נפש — délicatesse *f* du coeur
רכב (308) פ"ע — monter (à cheval), chevaucher
רכב על אופנים — rouler à bicyclette
צלח ורכב! — bon voyage!, bonne chance!
‖ נרכב (389) פ"ע — être monté (cheval)

רָטוּט, רְטוּטָה ת	tremblant
רִטּוּט (51) ז	tremblement *m*, frémissement *m*
רִטּוּן (51) ז	murmure *m*, bougonnement *m*
רֵטוֹרִי, ־רִית ת	rhétorique
שְׁאֵלָה רֵטוֹרִית	question *f* de pure forme
רֵטוֹרִיקָה (—) נ	rhétorique *f*, éloquence *f*
רָטוּשׁ (ר׳ ־שִׁים) ז	émigrant *m*
רָטוּשׁ, רְטוּשָׁה ת	écrasé, broyé, déchiqueté
רִטּוּשׁ (51) ז	écrasement *m*, déchiquetage *m*
רָטַט (301) פ״ע	trembler, frémir, vibrer
‖ נִרְטַט (391) פ״ע	se mettre à trembler
‖ רִטֵּט (432) פ״ע	trembler, palpiter
‖ הִתְרַטֵּט (466) פ״ע	se mettre à trembler
‖ הִרְטִיט (498) פ״י	faire trembler, faire frémir
הִרְטִיט אֶת־הַלֵּב	faire frémir le coeur
פ״ע	trembler, frissonner
רֶטֶט (166) ז	tremblement *m*, frisson *m*
רַטָּט (90) ז טכנ	vibrateur *m*, trembleur *m*
רַטְטָנִי, ־נִית ת	tremblant, frémissant
רְטִיבוּת (48) נ	humidité *f*
רְטִיָּה (202) נ	emplâtre *m*, compresse *f*, bandeau *m*
רָטִיט, רְטִיטָה ת	tremblant, vibrant
רְטִיט (15) ז צמח	tremble *m*
רְטִיטָה (201) נ	tremblement *m*
רְטִינָה (201) נ	murmure *m*, grognement *m*
רָטַן (301 נ) פ״ע	murmurer, grommeler, grogner
‖ רִטֵּן (432 נ) פ״ע	grogner, ronchonner
‖ הִתְרַטֵּן (466 נ) פ״ע	se mettre à grogner
‖ הִרְטִין (498 נ) פ״ע	grogner, bougonner
רַטָּן (100) ז	coureur *m*, courrier *m*
רֶטֶן (166) ז	murmure *m*, grognement *m*
רַטְנוּנִי או רַטְנָנִי, ־נִית ת	grognon, ronchon
רַטְנָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	grognon *n*
רִטְנֵן (460 נ) פ״ע	grogner, ronchonner
רִטְפּוּשׁ (41) ז	engraissement *m*
רִטְפֵּשׁ (458) פ״י	faire grossir, engraisser
רָטַשׁ (301) פ״י	écraser, broyer, briser
‖ רִטֵּשׁ (432) פ״י	écraser, déchiqueter
‖ הִתְרַטֵּשׁ (466) פ״ע	être écrasé, être mis en pièces
בהש (התלבט)	se débattre
רֶטֶשׁ (—) ז	écrasement *m*, mise *f* en pièces
°רִי (—) ז (איוב ל״ז י״א)	humidité *f*, inondation *f*
רֵיאוֹסְטָט (ר׳ ־טִים) ז חשמל	rhéostat *m*
רֵיאָלִי, ־לִית ת (מציאותי)	réel, effectif
‖ (מעשי)	pratique, réalisable
‖ (של־מדעי־הטבע)	scientifique
בֵּית־סֵפֶר רֵיאָלִי	collège *m* moderne
מְגַמָּה רֵיאָלִית	section *f* scientifique
רֵיאָלִיסְטִי, ־טִית ת	réaliste
[ריב] רָב (387) פ״ע	se quereller, se disputer
רָב אֶת־רִיב־פְּ׳ או רָב לִפְ׳	défendre la cause de qn
‖ הֵרִיב (526) פ״ע	se quereller, se disputer
רִיב (1, ר׳ ־בִים או ־בוֹת) ז	querelle *f*, dispute *f*, procès *m*
רִיבָה (201) נ	jeune fille *f*
[ריד] רָד (387) פ״ע	crier, se plaindre
[ריח] הֵרִיחַ (524) פ״י	sentir (une odeur), flairer
בהש (חש)	sentir, pressentir
°בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ	quand la flamme l'effleure
‖ (הפיץ ריח)	répandre une bonne odeur, embaumer
‖ (השרה רוח על־)	inspirer
רֵיחַ (9, ר׳ רֵיחוֹת) ז	odeur *f*, parfum *m*
חוּשׁ־הָרֵיחַ ז	sens *m* de l'odorat
חֲסַר־רֵיחַ	inodore
רֵיחַ־נִיחוֹחַ	arome *m* agréable
פָּג רֵיחוֹ	son parfum s'est évanoui
בהש הִבְאִישׁ אֶת־רֵיחַ־פְּ׳	rendre qn odieux
אֵין בּוֹ רֵיחַ־תּוֹרָה	il n'a aucune instruction
רֵיחָה (201) נ	odeur *f*, senteur *f*
טַבַּק־רֵיחָה ז	tabac *m* à priser
מִלְחֵי־רֵיחָה ז״ר	sels (de senteur) *mpl*
רֵיחָן (102) ז	parfum *m*, aromate *m*
‖ צמח	basilic (plante) *m*
רֵיחָנוּת (46) או רֵיחָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	odeur *f* suave, fragrance *f*
רֵיחָנִי, ־נִית ת	odoriférant, parfumé
1. רִיס (1) ז (של־העין)	cil *m*
2. רִיס (1) ז (איצטדיון)	stade *m*, arène *f*

רְכִיכוּת (48) נ — douceur *f*, mollesse *f*
רְכִיל (15) ז — médisance *f*
הָלַךְ רָכִיל — colporter la médisance
° אַנְשֵׁי־רָכִיל ז״ר — calomniateurs *mpl*, dénigreurs *mpl*
רְכִילַאי, ־לָאִית (ר׳ ־לָאִים, ־לָאִיּוֹת) ש — cancanier *n*, potinier *n*, rapporteur *n*
רְכִילָה (201) נ — colportage *m*
רְכִילוּת (ר׳ ־לֻיּוֹת) נ — médisance *f*, commérage *m*
רָכִין, רְכִינָה ת — courbé, penché, incliné
מַשָּׂאִית רְכִינָה — tombereau *m*
רְכִינָה (201) נ — inclinaison *f*, position penchée
רְכִיסָה (201) נ — boutonnage *m*, agrafage *m*
רְכִישָׁה (201) נ — acquisition *f*, achat *m*
רַכִּית (—) נ רפא — rachitisme *m*
[רכך] רַךְ (361) פ״ע — être mou, s'amollir
רַךְ לִבּוֹ — perdre courage
אַל־יֵרַךְ לְבָבְךָ — n'aie pas peur
|| רִכֵּךְ (432) פ״י — amollir, adoucir, atténuer
רִכֵּךְ הִתְנַגְּדוּת — affaiblir une résistance
|| הִתְרַכֵּךְ (466) פ״ע — s'amollir, s'adoucir, s'attendrir
|| הֵרַךְ (529) פ״י — amollir, adoucir, affaiblir
הֵרַךְ אֶת־לֵב־פ׳ — décourager, attendrir
|| הִרְכִּיךְ (499) פ״ע — s'amollir, s'adoucir
רַכֶּכֶת (—) נ רפא — rachitisme *m*
חוֹלֵה־רַכֶּכֶת — rachitique
רָכַל (303) פ״ע (הלך רכיל) — cancaner, potiner
|| (עסק ברוכלות) — faire du colportage
|| רִכֵּל (432) פ״ע — médire, calomnier
|| הִרְכִּיל (499) פ״ע — calomnier, diffamer
רֶכֶל (—) ז — médisance *f*, cancan *m*
רְכֻלָּה (208) נ — marchandise *f*, camelote *f*, pacotille *f*
רִכְלֵל (460) פ״ע — colporter des cancans
רַכְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — cancanier *n*, mauvaise langue
רַכְלָנוּת (45) נ — colportage *m* de potins
רָכַן (301 ג) פ״ע — s'incliner, se pencher
|| פ״י רָכַן רֹאשׁוֹ — baisser la tête
|| נִרְכַּן (389 ג) פ״ע — s'incliner, se pencher
|| רִכֵּן (432 ג) פ״י — incliner, pencher, courber
|| הִרְכִּין (499 ג) פ״י — incliner, pencher
הִרְכִּין אָזְנוֹ — prêter l'oreille
הִרְכִּין רֹאשׁ — s'incliner, se soumettre
1. רָכַס (303) פ״י (כיפתר) — boutonner, agrafer
|| נִרְכַּס (389) פ״ע — être boutonné *ou* agrafé
|| רִכֵּס (432) פ״י — boutonner, attacher, nouer
|| הִתְרַכֵּס (466) פ״ע — se boutonner, s'agrafer
בהש (התקשר) — se relier, se rattacher
2. רִכֵּס (432) פ״י (רמס) — piétiner, fouler
|| הִרְכִּיס (499) פ״י — faire piétiner
3. [רכס] נִרְכַּס (389) פ״ע (אבד) — être perdu
1. רֶכֶס (166) או רֹכֶס (192) ז (הרים) — chaîne *f* de montagnes, crête *f*
|| בהש (עקמימות) — tortuosité *f*
2. רֶכֶס (166) ז (כפתור) — agrafe *f*, boucle *f*, bouton *m* de manchette
רִכְסָה (242) נ ספנ — hauban *m*
רַכְסָן (ר׳ ־נִים) ז — zip *m*
רַכְפָּה (241) נ צמח — réséda *m*
רַכְרוּךְ (51) ז — mollasson *m*
רִכְרוּךְ (51) ז — mollesse *f*, indolence *f*
רַכְרוּכִי, ־כִית ת — mou, mollasse
רַכְרוּכִית (—) או רַכְרוּכִיּוּת (—) נ — mollesse *f*
רַכְרַךְ, ־רַכָּה ת — délicat, tendre, câlin
רִכְרֵךְ (460) פ״י — adoucir, amollir, attendrir
|| הִתְרַכְרֵךְ (494) פ״ע — s'amollir, s'attendrir
רַכְרַכּוּת (47) נ — douceur *f*, délicatesse *f*
רָכַשׁ (303) פ״י — acquérir, acheter
בהש רָכַשׁ יְדִידִים — se faire des amis
|| נִרְכַּשׁ (389) פ״ע — être acquis, être acheté
|| הִרְכִּישׁ (499) פ״י — faire acquérir, accorder
1. רֶכֶשׁ (166) ז (סוס) — cheval *m* de selle
2. רֶכֶשׁ (—) ז (רכישה) — acquisition *f*, achat *m*
צבא (רכישת־נשק) — armement *m*
רֶלֶוַנְטִי, ־טִית ת — pertinent, significatif
רֶל״ח (—) ז — électrocardiogramme *m*
(= רִשְׁמַת־לֵב חַשְׁמַלִּית)
רְלִית (17) נ עוף — râle *m*
רָם ← [רום]

(התחבר)	s'unir, se combiner
‖ רִכֵּב (432) פ״י כימ	composer (un mélange)
‖ הִתְרַכֵּב (466) פ״ע	se combiner
‖ הִרְכִּיב (499) פ״י	faire monter (à cheval)
הִרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם	chausser des lunettes
(חיבר)	assembler, composer
הִרְכִּיב מְכוֹנָה	monter une machine
הִרְכִּיב מֶמְשָׁלָה	former un gouvernement
‖ חקל	greffer
‖ כימ	composer (un mélange)
‖ רפא	inoculer, vacciner
רֶכֶב (165, בלי ר׳) ז (בימי־קדם)	char *m*
‖ (בימינו)	voiture *f*
כְּלִי־רֶכֶב	véhicule *m*
רֶכֶב כָּבֵד	poids lourd
רֶכֶב מְמֻנָּע	véhicule motorisé
‖ חקל	greffon *m*, scion *m*
‖ (אבן־הריחיים)	meule courante
רֶכֶב־שְׁקוּפִית	cadre *m* de diapositive
רַכָּב (90) ז (עגלון)	cocher *m*
‖ (פרש)	cavalier *m*
רִכְבָּה (—) נ	équitation *f*, voyage (à cheval) *m*
רִכְבָּה (208) נ	étrier *m*
רַכָּבוּת (46) נ	métier *m* de cocher
רַכֶּבֶל (ר׳ רַכְּבָלִים) ז	funiculaire *m*
רַכֶּבֶת (251) נ	train *m*
רַכֶּבֶת מְהִירָה	train express
רַכֶּבֶת־מַשָּׂא	train de marchandises
רַכֶּבֶת תַּחְתִּית	métro *m*
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת נ	gare *f*
‖ עממי (בגרביים)	démaillage *m*
רְכוּב (41) ז	char *m*, carrosse *m*
רָכוּב, רְכוּבָה ת	monté (à cheval *etc*)
רִכּוּב (51) ז	composition (d'un mélange) *f*
רְכוּבָּה (201) נ (ברך)	genou *m*
‖ טכנ	manivelle *f*
רִכּוּז (51) ז	concentration *f*, centralisation *f*
רִכּוּז־צָבָא	concentration de troupes
מַחֲנֵה־רִכּוּז	camp *m* de concentration
‖ בהש (של־המחשבה)	concentration
כֹּשֶׁר־רִכּוּז ז	faculté *f* de se concentrer

רִכּוּזִי, ־זִית ת	centralisateur
רִכּוּזִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	centralisation *f*
רִכּוּךְ (51) ז	amollissement *m*, adoucissement *m*
בהש רִכּוּךְ־הַהִתְנַגְּדוּת	affaiblissement *m* de la résistance
‖ (מאכל טעים)	mets délicat
רָכוּן, רְכוּנָה ת	penché, incliné, courbé
רִכּוּן (51) ז	inclinaison *f*, action *f* de courber
רִכּוּס (51) ז	boutonnage *m*, agrafage *m*
רְכוּשׁ (41, בלי ר׳) ז	biens *mpl*, fortune *f*, capital *m*
רְכוּשׁ נָטוּשׁ	propriété abandonnée
בַּעַל־רְכוּשׁ	capitaliste
יָצָא בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל	s'en tirer avec de grands bénéfices
רְכוּשָׁה (201) נ ספרנות	acquisition *f*
רְכוּשָׁן (97) ז	capitaliste *m*
רְכוּשָׁנוּת (46, בלי ר׳) נ	capitalisme *m*
רְכוּשָׁנִי, ־נִית ת	capitaliste
רַכּוּת (47, בלי ר׳) נ	douceur *f*, mollesse *f*
בהש רַכּוּת־אֹפִי	faiblesse *f* de caractère
רַכּוּת־לֵב	tendresse *f*, timidité *f*
רַכָּז, רַכֶּזֶת (ר׳ רַכָּזִים, ־זוֹת) ש	coordinateur *n*
רִכֵּז (432) פ״י	concentrer, centraliser
רִכֵּז צָבָא	concentrer des troupes
רִכֵּז תְּשׂוּמֶת־לִבּוֹ	concentrer son attention
‖ (עיבה)	condenser
חָלָב מְרֻכָּז	lait condensé
‖ הִתְרַכֵּז (466) פ״ע	se concentrer, se condenser
בהש (ריכז מחשבתו)	se concentrer
רַכֶּזֶת (251) נ	standard (téléphonique) *m*
רְכִיב (1) ז	composant *m*, élément *m*
רְכִיבָה (201) נ	équitation *f*
סוּס־רְכִיבָה ז	cheval *m* de selle
נָסַע בִּרְכִיבָה	aller à cheval
רְכִיבָה עַל־אוֹפַנַּיִם	cyclisme *m*
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְכִיבָה	école *f* d'équitation
רַכִּיךְ, רַכִּיכָה ת	doux, mou, moelleux
רַכִּיכָה (201) נ זואול	mollusque *m*

רמקול (ר' ־לים) ז — haut-parleur *m*
רמרום (51) ז — roulement (de tonnerre, de tambour) *m*
רמרם (460) פ"ע — rouler (tonnerre, tambour)
רמש (301) פ"ע — ramper, fourmiller, pulluler
‖ פ"י — faire pulluler
רמש (166) ז — faune rampante, bestioles *fpl*
שקצים ורמשים — bestioles répugnantes
רמש (176) ז (ערב) — soir *m*
רמשא (—) ז ארמית — soir *m*
רמשא טבא! — bonsoir!
רן (רני, ר' רנים, רני־) ז — chant *m*, cris *mpl* de joie
רנה (353) פ"ע — retentir, résonner
רנה (208) נ — chant *m*, allégresse *f*
פצח רנה — entonner des chants
‖ (תחנונים) — prière *f*, supplication *f*
‖ (שמועה) — rumeur *f*, bruit *m*
עברה רנה — une rumeur se répandit
רנון, רנונה ת — plein de chant, mélodieux
רנון (51) ז — chant *m*, cantique *m*
‖ (לעז) — rumeur *f*, médisance *f*
רנוני, ־נית ת — mélodieux, musical
רנטגן ש"פ ז — Roentgen (physicien) *m*
קרני־רנטגן נ"ז — rayons *mpl* X
[רנן] רן (358 נ) פ"ע — chanter, jubiler
‖ (התחנן) — supplier, implorer
‖ רנן (432 נ) פ"ע — chanter, jubiler
(הלעיז) רנן על־ (או אחרי־) — dire du mal de
‖ התרונן (488 נ) פ"ע — pousser des cris de joie
‖ הרנין (498 נ) פ"י — réjouir, remplir d'allégresse
ידיעה מרנינה — nouvelle réjouissante
פ"ע — chanter, jubiler
רנן (166) ז — chant *m*
כנף־רננים נ — oiseau chanteur
רננה (215) נ — chant *m*, musique *f*
‖ (תפילה) — prière *f*, hymne *m*
‖ (לעז) — rumeur malveillante, médisance *f*
רנרן (460 נ) פ"ע — chantonner
רסה (201) נ עוף — mouette *f* tridactyle

רסון (51) ז — freinage *m*, maîtrise *f*
רסון־היצרים — refrènement *m* des passions
רסוס (51) ז — aspersion *f*, pulvérisation *f*
אקדח־רסוס ז — pulvérisateur *m*
מטוס־רסוס ז — avion *m* arroseur
‖ (שחיקה) — concassage *m*, broyage *m*
רסוק, רסוקה ת — brisé, écrasé
בשר רסוק — viande hachée
‖ רסוקות תה"פ — d'un ton haché, par saccades
רסוק (51) ז — mise *f* en pièces, écrasement *m*
רסוק־איברים — lésions *fpl* internes
‖ מטבח רסוק־תפוחים — écrasement de pommes
רסיטל (ר' ־לים) ז מוס — récital *m*
רסיס (1) ז — débris *m*, morceau *m*, fragment *m*
רסיס־פגז — éclat *m* d'obus
חסין־רסיסים — à l'épreuve des éclats
נשבר לרסיסים — se briser en morceaux
‖ מטבח רסיסים — gruau *m*
‖ (טיפה) — goutte *f*, gouttelette *f*
רסיסי־טל — gouttelettes de rosée
רסיק, רסיקה ת — brisant (obus)
רס"ל (ר' ־לים) ז (= רב־סמל) צבא — adjudant *m*
רסן (166) ז — bride *f*, frein *m*
בהש — retenue *f*, contrainte *f*
ללא־כל־רסן — sans frein, effréné
התיר הרסן — lâcher la bride
רסן־השלטון — les rênes *fpl* du pouvoir
רסן (432 נ) פ"י — freiner, retenir, modérer
בהש רסן את־יצריו — refréner ses passions
‖ התרסן (466 נ) פ"ע — se retenir, se dominer
‖ הרסין (498 נ) פ"י — brider, freiner
רסס (358) פ"י — asperger, arroser
‖ רסס (432) פ"י (התיז) — asperger, arroser, saupoudrer, vaporiser, pulvériser
(כתש) — broyer, concasser
‖ התרסס (466) פ"ע — être aspergé, être arrosé
(התנפץ) — se briser en morceaux
‖ התרוסס (488) פ"ע — s'éparpiller, fuser, éclater en morceaux
‖ הרסיס (498) פ"י — asperger, arroser
רסס (—) ז — mitraille *f*

רָם, רָמָה ת — haut, élevé
בְּיָד רָמָה — audacieusement, avec assurance
עֵינַיִם רָמוֹת — arrogance *f*, orgueil *m*
אֲנָשִׁים רָמֵי־מַעֲלָה — personnages haut placés
רַמָּאוּת או רַמָּיוּת (46) נ — tromperie *f*, fraude *f*
רַמַּאי, רַמָּאִית (ר׳ רַמָּאִים, ־אִיּוֹת) ש — imposteur *n*, escroc *n*, tricheur *m*
רָמָדָן (—) ז — *ramadan* (mois du calendrier musulman) *m*
1. רָמָה (353) פ״י (זרק) — jeter, lancer
רוֹמֵה־קֶשֶׁת — archer *m*
2. רִמָּה (453) פ״י — tromper, duper, tricher
רָמָה (210) נ גיאוגר — plateau *m*, hauteur *f*
|| (דרגה) — niveau *m*
רָמַת־חַיִּים — niveau de vie
רָמָה גְּבוֹהָה/נְמוּכָה — haut / bas niveau
רָמָה בָּרוֹמֶטְרִית — pression *f* barométrique
|| °(דוכן) — estrade *f*, tribune *f*, haut-lieu *m*
רִמָּה (208, בלי ר׳) נ — vermine *f*
רִמָּה וְתוֹלֵעָה — des vers et des larves
רָמוּז, רְמוּזָה ת — suggéré, indiqué par allusion, sous-entendu
רִמּוּז (51) ז — allusion *f*, connotation *f*
רִמּוּם (51) ז — élévation *f*, hausse *f*
רִמּוֹן (21) ז (עץ) — grenadier *m*
|| (פרי) — grenade *f*
בהש מָלֵא כְּרִמּוֹן — plein à craquer
|| צבא — grenade
רִמּוֹן־יָד — grenade à main
רִמּוֹן חַי — grenade non éclatée
רִמּוֹן־עָשָׁן — bombe *f* fumigène
רָמוּץ, רְמוּצָה ת (קלוי) — rôti dans la cendre
|| (אפור) — cendré, couleur de cendre
רָמוּת (46) נ — hauteur *f*, élévation *f*
רָמוּת־לֵב — orgueil *m*, vanité *f*
רָמוּת־רוּחַ — enthousiasme *m*, entrain *m*
רָמַז (301) פ״ע — faire signe, cligner de l'oeil
|| (ציין ברמז) — faire allusion, suggérer, insinuer
|| נִרְמַז (391) פ״ע — être suggéré, être insinué
(קלט את־הרמז) — saisir l'allusion
|| רִמֵּז (432) פ״י — faire signe, faire allusion
|| הִתְרַמֵּז (466) פ״ע — être suggéré
(הבין את־הרמז) — saisir l'allusion
|| הִרְמִיז (498) פ״י — faire allusion, insinuer
רֶמֶז (166) ז — allusion *f*, insinuation *f*
רֶמֶז דַּק — légère allusion
רֶמֶז בֶּן־רֶמֶז — allusion imperceptible
רֶמֶז שָׁקוּף — allusion transparente
דִּבֵּר בִּרְמָזִים — parler à demi-mot
רְמִיזָה (242) נ — clignement *m* des yeux, signe *m* d'intelligence
רַמְזוּז (41) ז — légère allusion, insinuation *f*
רַמְזוֹר (ר׳ ־רִים) ז — feu (de circulation) *m*
רִמְזוּר (51) ז — installation *f* de feux de circulation, signalisation *f*
רִמְזִי, ־זִית או רַמְזָנִי, ־נִית ת — allusif
רִמְזֵר (460) פ״י — pourvoir de feux de circulation
רֹמַח (196) ז — lance *f*, javelot *m*
רַמַטְכָּ״ל (= רֹאשׁ מַטֶּה כְּלָלִי) (—) ז — chef *m* d'état-major général
רֹמִי ← רוֹמָא
רְמִיָּה (302) נ — fraude *f*, trahison *f*, perfidie *f*
לְשׁוֹן רְמִיָּה — langue *f* perfide
קֶשֶׁת־רְמִיָּה — boomerang *m*
עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה — bâcler son travail
רַמָּיוּת ← רַמָּאוּת
רְמִיזָא (—) ז ארמית — allusion *f*
דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא — à bon entendeur salut
רְמִיזָה (201) נ — allusion *f*, renvoi *m*
רָמַז רְמִיזוֹת — faire des allusions
רְמִיסָה (201) נ — piétinement *m*
רְמִישָׂה (201) נ — reptation *f*
רָמִית (17) נ עוף — rémiz *m*
רֶמֶךְ (95) ז — cheval *m* rapide, coursier *m*
[רמם] רַם (357, עת׳ יָרֹם) פ״ע — grouiller
רַמָּן (90) ז צבא — grenadier (soldat) *m*
רָמַס (301) פ״י — piétiner, fouler aux pieds
|| נִרְמַס (391) פ״ע — être piétiné
|| רִמֵּס (432) פ״י — écraser, broyer
רָמַץ (301) פ״ע — rôtir dans la cendre
רֶמֶץ (166) ז — cendre chaude

1. רָעָה (350) פ״י (נהג עדר) — faire paître
בהש (הנהיג) — conduire, gouverner
|| פ״ע — paître, brouter
יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב — qu'il se bourre jusqu'à ce qu'il crève
|| הִרְעָה (509) פ״י — faire paître
2. רָעָה (350) פ״י (התידד) — fréquenter, être ami de
רוֹעֶה זונות — souteneur *m*, proxénète *m*
בהש רָעָה רוּחַ — poursuivre des chimères
|| רֵעָה (450) פ״ע (ל־) — se lier d'amitié
|| הִתְרָעָה (481) פ״ע — se lier d'amitié, fraterniser
3. רָעָה (350) פ״י (שבר) — briser, fracasser
רָעָה קָדְקֹד־פ׳ — briser le crâne à qn
רָעָה (210) נ (עוול) — mal *m*, méchanceté *f*
הֵשִׁיב רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
|| (צרה) — mal, malheur *m*, misère *f*
בִּקֵּשׁ רָעַת־פ׳ — vouloir du mal à qn
זוֹ רָעָה חוֹלָה — c'est un défaut incorrigible
כָּלְתָה אֵלָיו הָרָעָה — sa perte est décidée
רֵעָה (229) נ — compagne *f*, amie *f*
רֵעַ (רֵעֶהּ; ר׳ רֵעִים, רֵעֵי־) ז — compagnon *m*, ami *m*
רַעֲוָא (—) ז ארמית — volonté *f*, désir *m*, plaisir *m*
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמֵיהּ — plaise à Dieu
רַעֲוָא דְּרַעֲוָא — bonne volonté
רָעוּב, רְעוּבָה ת — affamé
רָעוּד, רְעוּדָה ת — tremblant
רַעֲוָה (238) נ — volonté *f*, désir *m*
1. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכוסה בצעיף) — voilé (visage), masqué
2. רָעוּל, רְעוּלָה ת (מכיל רעל) — empoisonné
רָעוּם, רְעוּמָה ת — irrité, fâché
רָעוּעַ, רְעוּעָה ת — délabré, ébranlé, précaire
סֻלָּם רָעוּעַ — échelle branlante
בהש יְסוֹד רָעוּעַ — fondement *m* peu solide
רְעוּעַ (—) ז — délabrement *m*, ébranlement *m*
1. רָעוּף, רְעוּפָה ת (מכוסה רעפים) — couvert de tuiles
|| צמח — imbriqué
2. רָעוּף, רְעוּפָה ת (שקוי) — humecté, mouillé
רִעוּף (50) ז — couverture *f* de tuiles, imbrication *f*
רָעוּץ, רְעוּצָה ת — brisé, écrasé
רָעוּשׁ, רְעוּשָׁה ת — troublé, agité, ému
1. רְעוּת (45, ר׳ רֵעוֹת, רְעוּת־) נ (חברה) — compagne *f*
אִשָּׁה מֵאֵת־רְעוּתָהּ — l'une de l'autre
2. רְעוּת (—) נ (התחברות) — fréquentation *f*
רְעוּת־רוּחַ — illusion *f*, utopie *f*
רֵעוּת (—) נ — amitié *f*, camaraderie *f*
רְעוּתָא (—) נ ארמית — défaut *m*, aspect négatif
לְרְעוּתָא — en mauvaise part
רֵעוּתִי, ־תִית ת — amical
1. רְעִי (5) ז (מרעה) — pâturage *m*
|| (צאן) — bétail *m* de pacage
2. רְעִי (—) ז (צואה) — excréments *mpl*, ordure *f*
רַעְיָא (—) ז ארמית — berger *m*
רַעְיָא מְהֵימְנָא — le berger fidèle (Moïse)
רְעִיבָה (201) נ — faim *f*, manque *m*
רְעִידָה (201) נ — tremblement *m*
רְעִידַת־אֲדָמָה — tremblement de terre
רַעְיָה (236, ר׳ רַעְיוֹת, רַעְיוֹת־) נ (ידידה) — compagne *f*
|| (אישה נשואה) — femme (mariée) *f*, épouse *f*
הַנָּשִׂיא וְרַעְיָתוֹ — le président et sa femme
מַר לֵוִי וְרַעְיָתוֹ — Monsieur et Madame Lévi
רְעִיָּה (202) נ — pâturage *m*, pâture *f*
רַעְיוֹן (22) ז — pensée *f*, idée *f*
צָץ רַעְיוֹן בְּמֹחִי — une idée me vient à l'esprit
רַעְיוֹן־רוּחַ — illusion *f*, utopie *f*
רַעְיוֹן תְּזִירִי — idée fixe
רַעְיוֹנִי, ־נִית ת — théorique, imaginaire
חוּג רַעְיוֹנִי — groupe *m* idéologique
רְעִיל, רְעִילָה ת — venimeux, vénéneux, toxique
רְעִילוּת (48) נ — toxicité *f*
רְעִימָה (201) נ — roulement *m* de tonnerre
רְעִיעוּת (48) נ — caducité *f*, délabrement *m*
רְעִיף (1) ז או רְעִיפָה (201) נ — ruissellement *m*
רְעִיצָה (201) נ — brisure *f*, fracture *f*, rupture *f*
רָעִישׁ, רְעִישָׁה ת — bruyant
|| גיאול — sismique

רְסָפָק (—) ז ארמית — litière *f*, chaise *f* à porteurs
אַשְׁקָא דִּרְסָפָק — pour un brancard de litière, pour une cause futile
רָסַק (301) פ״י — effriter, briser, fragmenter, hacher, fracasser
|| רִסֵּק (432) פ״י — écraser, broyer, concasser
(שבר) רִסֵּק רַגְלוֹ — se casser la jambe
|| הִתְרַסֵּק (466) פ״ע — se briser, s'écraser
הַמָּטוֹס הִתְרַסֵּק — l'avion s'est écrasé
רֶסֶק (166) ז (התנפצות) — éclatement *m*, rupture *f*
צבא פְּגָז־רֶסֶק — obus brisant
|| מטבח — purée *f*
רֶסֶק־תַּפּוּחִים — compote *f* de pommes
רַסָ״ר (ר׳ ־רִים) ז — adjudant-chef *m*
(= רַב־סַמָּל רִאשׁוֹן) צבא
1. רַע, רָעָה ת — mauvais, méchant
חַיָּה רָעָה — bête *f* sauvage
פָּנָיו רָעִים — il a mauvaise mine
רוּחַ רָעָה — inspiration *f* funeste
שֵׁם רַע — mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל־ — faire à qn une mauvaise réputation, médire de qn
תַּרְבּוּת רָעָה — mauvaise conduite, débauche *f*
|| רַע או רָע (—) ז — mal *m*, malheur *m*
הָיָה בְּכָל־רָע — être mal en point
הִרְגִּישׁ בְּרָע — se sentir mal, éprouver un malaise
סָר מֵרָע — éviter le mal
הָרָע בְּמִעוּטוֹ — le moindre mal
יֵצֶר־הָרָע ז — mauvais penchant
לְשׁוֹן־הָרָע נ — médisance *f*, calomnie *f*
עַיִן־הָרָע נ — le mauvais oeil, la guigne
2. רַע ← לְרַע
1. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי, רֵעֲךָ; רֵעִים, רֵעֵי־) ז — ami *m*, compagnon *m*
אִישׁ־רֵעִים ז — homme *m* sociable
מְסִבַּת־רֵעִים נ — réunion amicale
|| (הזולת) — l'autre, le prochain
וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ — tu aimeras ton prochain comme toi-même
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ — l'un l'autre, mutuellement
אֵין רֵעַ לוֹ — il n'a pas son pareil
2. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (רעיון) — pensée *f*
3. רֵעַ (רֵעַ־, רֵעִי; בלי ר׳) ז (המולה) — tumulte *m*
רֹעַ (145, בלי ר׳) ז — mauvais état, mauvaise qualité
לְרֹעַ־מַזָּלוֹ — pour son malheur, par malchance
||(שחיתות) — méchanceté *f*, perversion *f*
רֹעַ־לֵב — malice *f*, dureté *f* de coeur
רָעֵב (326, בינוני רָעֵב) פ״ע — avoir faim, être affamé
רָעֵב לְלֶחֶם — manquer de pain, être dans le dénuement
|| נִרְעַב (397, עת׳ יֵרָעֵב) פ״ע — ressentir la faim
|| רִעֵב (435) פ״י — affamer
|| הִתְרַעֵב (472) פ״ע — être affamé
|| הִרְעִיב (502) פ״י — affamer
רָעָב (109, בלי ר׳) ז — faim *f*
שְׁבִיתַת־רָעָב נ — grève *f* de la faim
גָּוַע מֵרָעָב — mourir de faim
|| (בצורת) — famine *f*, disette *f*
רָעֵב, רְעֵבָה ת — affamé, avide
רְעָבָה (216) נ או רְעָבוֹן (36) ז — faim *f*, famine *f*, disette *f*
||°(צרכי־מזון) — approvisionnement *m*
רַעַבְתָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — goinfre *n*
רַעַבְתָנוּת (46) — goinfrerie *f*, gloutonnerie *f*
רַעַבְתָנִי, ־נִית ת — glouton, gourmand, avide
רַעַד (152) ז — tremblement *m*, frisson *m*
רָעַד (326) פ״ע — trembler, frissonner, frémir
|| נִרְעַד (397, עת׳ יֵרָעֵד) פ״ע — être pris de frisson
|| הִתְרַעֵד (472) פ״ע — se mettre à trembler
|| הִרְעִיד (502) פ״י — ébranler, faire trembler
הִרְעִיד אֶת־לֵב־פ׳ — émouvoir, faire frémir
פ״ע — trembler, frissonner, frémir
רְעֲדֵד (458) פ״י — faire vibrer
|| מוס — exécuter un trémolo
1. רְעָדָה (216) נ (חלחלה) — frémissement *m*
גִּילוּ בִּרְעָדָה — réjouissez-vous en frémissant
2. רְעָדָה (216) נ (נסר־עץ) — planche branlante
רַעֲדוּד (41) ז — frisson *m*, léger tremblement
|| מוס — trémolo *m*

רְעָרוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז — ébranlement *m*
רְעָרַע (465) פ״י — ébranler, secouer
|| הִתְרַעְרֵעַ (496) פ״ע — s'ébranler, être secoué
רַעַשׁ (152) ז — bruit *m*, tumulte *m*, vacarme *m*
הֵקִים רַעַשׁ — faire du bruit
מַה הָרַעַשׁ? — pourquoi tant d'histoires?
|| (זעזוע) — agitation *f*, inquiétude *f*
גיאול (רעידת־אדמה) — tremblement *m* de terre
רָעַשׁ (326) פ״ע (רעד) — trembler, être secoué
|| (הקים רעש) — faire du bruit
|| נִרְעַשׁ (397, עת׳ יֵרָעֵשׁ) פ״ע — être ébranlé
|| הִתְרָעֵשׁ (473) פ״ע — être ébranlé
בהש (נבהל) — s'agiter, s'émouvoir
(הקים רעש) — faire du bruit
|| הִרְעִישׁ (502) פ״י — ébranler, faire trembler
בהש הִרְעִישׁ עוֹלָמוֹת — remuer ciel et terre
(הסעיר) — émouvoir, exciter, agiter
צבא (הפגיז) — bombarder
פ״ע (הקים רעש) — faire du bruit
רַעֲשׁוּשׁ (41) ז — léger bruit, murmure *m*
רַעֲשִׁי, ־שִׁית ת גיאול — sismique
רַעֲשָׁן (97) ז — homme bruyant *ou* tapageur
|| (צעצוע) — crécelle *f*
רַעַשְׁנוּת (45) נ — vacarme *m*, tapage *m*
רַעַשְׁנִי, ־נִית ת — bruyant, criard, sensationnel
בהש פִּרְסֹמֶת רַעַשְׁנִית — publicité tapageuse
רַף (53) ז — tablette *f*, planche *f*, rayon (d'armoire *ou* d'étagère) *m*
1. רָפָא (339) פ״י — guérir
רָפָא לוֹ — il va mieux
|| נִרְפָּא (404) פ״ע — être guéri, se remettre
|| רִפֵּא (444) פ״י — guérir
בהש (תיקן) — réparer, rétablir, restaurer
|| הִתְרַפֵּא (478) פ״ע (נמצא בטיפול) — suivre un traitement
(הבריא) — guérir, se rétablir
2. רִפֵּא (444) פ״י (החליש) — affaiblir
רְפָאוֹת (—) נ — guérison *f*, médicament *m*
רְפָאִים ש״פ ז״ר (שבט קדום) — Refaïm (ancienne peuplade de géants) *mpl*
|| (רוחות־המתים) — fantômes *mpl*, spectres *mpl*
אֶרֶץ־רְפָאִים נ — le séjour des morts
עִיר־רְפָאִים נ — ville morte
רוּחַ־רְפָאִים נ — spectre, revenant *m*
רְפָאֵל ש״פ ז — Raphaël *m*
רָפַד (308) פ״י — étendre, étaler
|| נִרְפַּד (390) פ״ע — être étendu, être étalé
|| רִפֵּד (432) פ״י — étendre (un tapis), étaler
רִפֵּד יְצוּעָיו — faire son lit
°רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים — couchez-moi parmi les pommiers
(ציפה באריג) — tapisser, capitonner
|| הִתְרַפֵּד (466) פ״ע — s'étendre, s'étaler, se coucher
(התכסה) — être tapissé, être recouvert
רֶפֶד (165) ז — couche *f*, litière (d'animaux) *f*
|| (אריג) — drap *m*, tapisserie *f*, coussin *m*
רַפָּד (90) ז — tapissier *m*
רַפָּדוּת (46) נ — métier *m* de tapissier
1. רָפָה (347) פ״י (נחלש) — s'affaiblir, se relâcher
רָפוּ יָדָיו — se décourager, désespérer
רָפְתָה רוּחוֹ — se calmer, s'apaiser
רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב — le jour baisse *ou* décline
דקדוק — être spirant
|| נִרְפָּה (408, עת׳ יֵרָפֶה) פ״ע — s'affaiblir, s'amollir
(התעצל) — se relâcher
דקדוק — devenir spirant, s'aspirer
|| רִפָּה (453) פ״י — affaiblir, relâcher
רִפָּה אֶת־יְדֵי־פ׳ — décourager, démoraliser
טכנ רִפָּה פְּלָדָה — détremper l'acier
|| הִתְרַפָּה (480) פ״ע — s'affaiblir
הִתְרַפּוּ יָדָיו — se décourager, désespérer
(התעצל) — se relâcher
|| הִרְפָּה (508) פ״י — lâcher, relâcher
הֶרֶף יָדְךָ! — arrête!, cesse!
הֶרֶף מִמֶּנִּי! — laisse-moi!
2. רָפָה (347) פ״י (רפא) — guérir
|| נִרְפָּה (408, עת׳ יֵרָפֶה) פ״ע — être guéri
|| רִפָּה (453) פ״י — guérir
|| הִתְרַפָּה (480) פ״ע — se guérir
רָפֶה, רָפָה ת — faible, mou, lâche
רְפֵה־אוֹנִים — impuissant

רְעִישָׁה (201) נ	agitation *f*, tumulte *m*
רְעִישׁוֹת (48) נ	bruit *m*, tumulte *m*
‖ גיאול	prédisposition *f* aux séismes
[רעל] נִרְעַל (397, עת׳ יֵרָעֵל) פ״ע	être empoisonné
‖ רִעֵל (435) פ״י	empoisonner
‖ הִתְרַעֵל (472) פ״ע	s'empoisonner, être empoisonné
‖ הִרְעִיל (502) פ״י	empoisonner
רַעַל (152) ז	poison *m*, venin *m*
רְעָלָה (216) נ	voile *m*
רַעֲלִי, ־לִית ת	venimeux, vénéneux, toxique
רַעֲלָן (97) ז רפא	toxine *f*
רַעֲלָנוּת (46) נ	toxicité *f*
רַעֲלָנִי, ־נִית ת רפא	toxique
רַעֶלֶת (—) נ רפא	intoxication *f*
רַעֶלֶת־דָּם	toxémie *f*, empoisonnement *m* du sang
רַעַם (152) ז	tonnerre *m*
כְּרַעַם בְּיוֹם בָּהִיר	comme un coup de tonnerre
סוּפַת־רְעָמִים נ	orage *m*
בהש רַעֲמֵי־צְחוֹק	éclats *mpl* de rire
רַעַם־מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם	tonnerre d'applaudissements
רָעַם (326) פ״ע	tonner, gronder, mugir
בהש (רגז)	s'irriter, se fâcher, être furieux
‖ הִתְרָעֵם (475) פ״ע	s'agiter, s'ébranler, être secoué
בהש (התרגז)	s'irriter, se fâcher, invectiver
‖ הִרְעִים (502) פ״ע	tonner
הִרְעִים בְּקוֹלוֹ עַל־פ׳	interpeller qn d'une voix de tonnerre
פ״י (הרגיז)	irriter, fâcher, mettre en colère
רַעְמָה (236, ר׳ רְעָמוֹת, רַעְמוֹת־) נ	crinière *f*
רַעֲנוּן (41) ז	rafraîchissement *m*, rajeunissement *m*
רַעֲנָן, ־נַנָּה ת (צמח)	frais, plein de sève, vigoureux
עֵץ רַעֲנָן	arbre verdoyant
בהש חַיִּים רַעֲנַנִּים	vie pleine de fraîcheur
קֶבֶר רַעֲנָן	tombe fraîchement creusée
רִעֲנֵן (460 נ) פ״י	rafraîchir, revigorer
רִעֲנֵן אֶת־זִכְרוֹנוֹ	se rafraîchir la mémoire
‖ הִתְרַעֲנֵן (494 נ) פ״ע	se rafraîchir
רַעֲנַנּוּת (47) נ	fraîcheur *f*, vigueur *f*
1. [רעע] רַע (לָרֹעַ; רָעוֹתִי, רַע; רָעָה; יֵרַע) פ״ע	être mauvais
רַע לְבָבוֹ	être malheureux, avoir de la peine
רַע בְּעֵינֵי־פ׳	déplaire à qn
רָעָה עֵינוֹ בְּפ׳	être mesquin envers qn
‖ הֵרַע (530) פ״י	faire du mal, nuire
הֵרַע לַעֲשׂוֹת	mal agir
הֵרַע לְפ׳	faire du tort à qn
‖ (קלקל)	détériorer, empirer
משפט הוּרַע כֹּחוֹ	sa validité est diminuée
2. [רעע] רַע (רָעוֹתִי; יָרֹעַ) פ״י (שבר)	briser
‖ פ״ע	être brisé, être mis en pièces
‖ נָרַע (לְהֵרוֹעַ; נְרַעוֹתִי; יֵרוֹעַ) פ״ע	être brisé, être ruiné
‖ רוֹעַע (456) פ״י	briser, secouer, ébranler
‖ הִתְרוֹעֵעַ (489) פ״ע	s'ébranler, se détériorer
3. [רעע] רוֹעַע (456) פ״י (עשה לידיד)	accueillir amicalement
‖ הִתְרוֹעֵעַ (489) פ״ע	se lier d'amitié
1. רַעַף (—) ז (טיפטוף)	ruissellement *m*
2. רַעַף (152) ז (לציפוי־גגות)	tuile *f*
1. רָעַף (326) פ״ע (נטף)	ruisseler, couler
‖ נִרְעַף (397, עת׳ יֵרָעֵף) פ״ע	être déversé, être répandu
‖ הִרְעִיף (502) פ״י	faire ruisseler, faire couler
בהש הִרְעִיף בְּרָכוֹת עַל־	répandre des bénédictions sur
2. רִעֵף (435) פ״י (כיסה ברעפים)	couvrir de tuiles
רַעָפָן (97) ז	couvreur *m*
רַעַץ ← דַּעַץ	
רָעַץ (326) פ״י	briser, écraser, fracasser
‖ נִרְעַץ (397, עת׳ יֵרָעֵץ) פ״ע	être brisé *ou* écrasé
‖ רִעֵץ (435) פ״י	briser, écraser
‖ הִתְרַעֵץ (472) פ״ע	se briser, se casser
רַעַצְנִי, ־נִית ת	destructeur, démolisseur

רַפְסֹדֶת או רַפְסוֹדָה (ר׳ ־סוֹדוֹת) נ	radeau *m*
‖ (הדום)	marchepied *m*, escabeau *m*
רַפְסוֹדְיָה (ר׳ ־דְיוֹת) נ מוס	rhapsodie *f*
רָפָה (303) פ״ע	être faible, vaciller
‖ רִפָּה (432) פ״ע	être mou, être fluide (lait)
‖ רוֹפֵף (455) פ״י	affaiblir, ébranler
פ״ע	vaciller, trembler
עֵינַיִם מְרוֹפָפוֹת	yeux clignotants
‖ הִתְרוֹפֵף (488) פ״ע	s'affaiblir, être ébranlé
בְּרִיאוּתוֹ הִתְרוֹפְפָה	sa santé est ébranlée
‖ הִרְפִּיף (499) פ״י	faire passer rapidement
רַפָּף (90) ז רפא	laxatif *m*
רְפָפָה (215) נ (סורג)	treillis *m*
‖ (נסר)	latte *f*, lamelle *f*
תְּרִיס־רְפָפוֹת ז	persienne *f*
רָפַק (432) פ״י (סמך)	appuyer, soutenir
(הבקיע)	se frayer (un chemin) en jouant des coudes
‖ הִתְרַפֵּק (466) פ״ע	s'appuyer, s'accouder
בהש	languir, avoir la nostalgie
רִפְרוּף (51) ז (ניענוע)	tremblement *m*, clignotement *m*
(תנודה)	oscillation *f*
(רחיפה)	action *f* de voltiger *ou* de planer
‖ בהש (שיטחיות)	coup *m* d'oeil rapide
בְּרִפְרוּף	superficiellement
עָבַר בְּרִפְרוּף עַל־	parcourir rapidement
רִפְרוּפִי, ־פִית ת	rapide, superficiel
רִפְרוּפִיּוּת (—) נ	légèreté *f*, insouciance *f*
רַפְרַף (53) ז חרק	sphinx (papillon) *m*
רִפְרֵף (460) פ״ע (ריחף)	planer, flotter
רִפְרֵף בְּלִבּוֹ	hésiter, être indécis
רִפְרֵף בְּקוֹלוֹ	parler d'une voix hésitante
בהש רִפְרֵף עַל־פְּנֵי־סֵפֶר	parcourir un livre
‖ (הניד) רִפְרֵף בְּעֵינָיו	clignoter des yeux
‖ הִתְרַפְרֵף (494) פ״ע	s'ébranler, chanceler
(הועף)	s'éparpiller
רַפְרְפָנִי, ־נִית ת	léger, qui effleure à peine
‖ בהש (שיטחי)	superficiel
רַפְרֶפֶת (252) נ מטבח	pouding *m*, flan *m*
רָפַשׂ (303) פ״י	souiller, polluer, salir
‖ נִרְפַּשׂ (390) פ״ע	être souillé, être pollué
‖ הִתְרַפֵּשׂ (466) פ״ע	être souillé, devenir boueux
1. רָפַשׂ (303) פ״י (דרך)	piétiner, fouler aux pieds
‖ הִרְפִּישׂ (499) פ״י	abaisser, humilier
2. רָפַשׁ (303) פ״י (מילא בוץ)	transformer en boue
‖ רִפֵּשׁ (432) פ״י	couvrir de boue
‖ הִתְרַפֵּשׁ (466) פ״ע	se couvrir de boue
‖ הִרְפִּישׁ (499) פ״י	couvrir de boue, salir
רֶפֶשׁ (166) ז	boue *f*, fange *f*, vase *f*
רִפְשׁוֹן (—) ז	boue *f*
רַפְשׁוּשׁ (51) ז או רַפְשׁוּשִׁית (17) נ	flaque *f* d'eau
רִפְשֶׁת (256) נ עממי	lavasse *f*
רֶפֶת (165) נ (דיר)	étable *f*
(גידול בקר)	élevage *m* de bovins
רִפְתָּה (241) נ	pollen *m*
רַפְתָּן (97) ז	vacher *m*, bouvier *m*
רַפְתָּנוּת (46) נ	travail *m* à l'étable
רַץ (53) ז	barre *f*
רַצֵּי־כֶסֶף	lingots *mpl* d'argent
‖ (פס)	bande *f*
רָץ ← [רוץ]	
רָץ (88) ז	coureur *m*, courrier (homme) *m*
(בכדורגל)	demi *m*
(בשחמט)	fou *m*
[רצד] נִרְצַד (391) פ״ע	se mettre à danser
‖ רִצֵּד (432) פ״ע	danser, sauter, gambader
פ״י (ארב)	être à l'affût de, jalouser, dédaigner
‖ הִתְרַצֵּד (466) פ״ע	danser, gambader
‖ הִרְצִיד (498) פ״י	faire danser
רֶצֶד (—) ז	danse *f*, gambade *f*
רָצָה (353) פ״י	vouloir, désirer
אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם	si Dieu veut
רָצָה לוֹמַר	cela veut dire
‖ (קיבל ברצון)	agréer, accueillir favorablement
רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ	agrée notre prière
‖ (אהב)	aimer, chérir

רְפֵה־יָדַיִם faible, impuissant
רְפֵה־שֵׂכֶל débile mental
בְּשָׂפָה רָפָה à voix basse, à contrecoeur
הֵן וָלָאו וְרָפֶה בְּיָדוֹ il n'arrive pas à se décider
|| דקדוק אוֹת רָפָה lettre spirante
רְפוּאָה (201) נ guérison *f*
הִקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה préparer le remède avant le mal, devancer le malheur
אֵין לוֹ רְפוּאָה il est incurable
עממי מַשֶּׁהוּ לִרְפוּאָה quelque chose pour se remonter
|| (מדע) médecine *f*
רְפוּאָה מוֹנַעַת médecine préventive, prophylaxie *f*
רְפוּאָה מִשְׁפָּטִית médecine légale
בֵּית־סֵפֶר ז לִרְפוּאָה école *f* de médecine
צבא חֵיל־רְפוּאָה ז service *m* de santé
|| (תרופה) médicament *m*, remède *m*
רְפוּאִי, ־אִית ת médical
טִפּוּל רְפוּאִי soins médicaux
רֶפּוּבְּלִיקָה (ר׳ ־קוֹת) נ république *f*
רֶפּוּבְּלִיקָנִי, ־נִית ת républicain
רָפוּד, רְפוּדָה ת tapissé, capitonné, garni
|| (שרוע) étendu, allongé, couché
רִפּוּד (51) ז tapisserie *f*, garniture *f*, capitonnage *m*
אֲרִיג־רִפּוּד ז draperie *f*
רָפוּט, רְפוּטָה ת usé, fripé, râpé
רִפּוּט (51) ז usure *f*, détérioration *f*
רָפוּי, רְפוּיָה ת faible, mou, lâche, détendu
שְׁרִירִים רְפוּיִים muscles *mpl* flasques
רְפוּי־שֵׂכֶל débile (mental)
|| דקדוק אוֹת רְפוּיָה lettre spirante
1. רִפּוּי (51) ז (רפואה) traitement (médical), thérapie *f*, guérison *f*, cure *f*
רִפּוּי בְּעִסּוּק rééducation *f*, ergothérapie *f*
2. רִפּוּי (51) ז (החלשה) affaiblissement *m*, relâchement *m*, relaxation *f*
רִפּוּי־יָדַיִם découragement *m*
|| טכנ רִפּוּי־פְּלָדָה détrempe *f* de l'acier

רְפוּיִי, ־יִית ת médical, thérapeutique
רָפוּס, רְפוּסָה ת faible, affalé
רָפוּף, רְפוּפָה ת faible, affaibli, flasque
רִפּוּף (51) ז affaiblissement *m*, relâchement *m*
רֵפוֹרְמָה (ר׳ ־מוֹת) נ réforme *f*
רֵפוֹרְמָטוֹר (ר׳ ־רִים) ז réformateur *m*
רֵפוֹרְמִי, ־מִית ת réformé, libéral
רָפוּשׁ, רְפוּשָׁה ת boueux, fangeux
רִפֵּט (432) פ״י user, friper
|| הִתְרַפֵּט (466) פ״ע s'user, se friper
רָפִיא, רְפִיאָה ת guérissable, curable
רְפִיאוּת (—) נ curabilité *f*
רְפִיד (1) ז טכנ coussinet *m*, matelas *m*
רְפִידָה (201) נ tapisserie *f*, draperie *f*
|| (מצע רך) molleton *m*
|| טכנ revêtement *m*, capitonnage *m*
רְפִידִי, ־דִית ת étendu, disposé par couches
עֲנָנִים רְפִידִיִּים stratus *m*
רְפִיָּה (202) נ relâchement *m*, détente *f*
רַפְיָה (—) נ צמח raphia *m*
רִפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז faiblesse *f*, mollesse *f*
רִפְיוֹן־יָדַיִם découragement *m*, impuissance *f*
רִפְיוֹן־לֵב faiblesse du coeur
רְפִיסָה (201) נ piétinement *m*, coup *m* de pied
רְפִיסוּת (48) נ faiblesse *f*, mollesse *f*, fragilité *f*
רָפִיף, רְפִיפָה ת mou, lâche, instable
רְפִיפוּת (48) נ mollesse *f*, relâchement *m*, instabilité *f*
1. רָפַס (303) פ״י (דלח) souiller, ternir
(רמס) piétiner, fouler aux pieds
|| נִרְפַּס (390) פ״ע (נדלח) être souillé, devenir boueux
(נרמס) être piétiné, être foulé aux pieds
|| הִתְרַפֵּס (466) פ״ע se rouler dans la poussière
כהש (השפיל עצמו) ramper, être obséquieux
2. רָפַס (303) פ״ע (היה חלש) être faible, être mou
רִפְסֵד (460) פ״י transporter par radeau
|| הִתְרַפְסֵד (494) פ״ע voyager par radeau
רַפְסְדָן (97) או רַפְסוֹדַאי (61) ז flotteur *m*, passeur *m*

רֶצַח (–) ז — meurtre *m*, assassinat *m*
עממי מַכּוֹת־רֶצַח נ"ר — violente raclée
רֶצַח בְּכַוָּנָה תְּחִלָּה — meurtre prémédité
רֶצַח־אֹפִי — campagne *f* de calomnies
רַצְחָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — meurtrier *n*, assassin *n*, tueur *m*
רַצְחָנוּת (46) נ — meurtre *m*, assassinat *m*
בהש (אכזריות) — cruauté *f*
רַצְחָנִי, ־נִית ת — meurtrier
הַתְקָפָה רַצְחָנִית — attaque meurtrière
רְצִידָה (201) נ — danse *f*, bonds *mpl*
רְצִיָּה (202) נ — volonté *f*, volition *f*, velléité *f*
רִצְיוֹן (ר' ־נִים) ז — volonté *f*, désir *m*
רְצִיחָה (201) נ — assassinat *m*, mise *f* à mort
רְצִימָה (201) נ — écrasement *m*, aplatissement *m*
רְצִין, רְצִינָה ת — sérieux, grave (personne)
רְצִינָה (ר' ־נוֹת) נ חרק — calandre *f*, charançon *m*
רְצִינוּת (48, בלי ר') נ — sérieux *m*, gravité *f*
בִּרְצִינוּת — sérieusement
רְצִינִי, ־נִית ת — sérieux, grave (situation)
רְצִיעָה (201) נ — percement (avec un poinçon) *m*
|| דת (של־עבד) — marque (d'un esclave qui refuse la liberté) *f*
רָצִיף (15) ז — quai (de gare *ou* de port) *m*
רָצִיף, רְצִיפָה ת — continu, suivi
רְצִיפָה (201) נ — pavage *m*, dallage *m*
רְצִיפוּת (–) נ — continuité *f*
בִּרְצִיפוּת — sans interruption, de suite
רְצִיץ (1) ז — éclat (d'obus) *m*
רְצִיצָה (201) נ (שבירה) — fracture *f*, rupture *f*
|| (התרוצצות) — agitation *f*, tumulte *m*
רְצִיצוּת (48) נ — accablement *m*, épuisement *m*
רָצַם (301) פ"י — écraser, aplatir
|| נִרְצַם (391) פ"ע — être écrasé, être aplati
[רצן] הִתְרַצֵּן (466 נ) פ"ע — devenir sérieux, devenir grave
|| הִרְצִין (498 נ) פ"ע — devenir sérieux
פ"י — rendre sérieux
רָצַע (331) פ"י (נקב) — percer, perforer
דת (עבד) — marquer (un esclave qui refuse la liberté)
(הילקה) — fouetter, flageller
|| נִרְצַע (400) פ"ע — être percé, être perforé
בהש עֶבֶד נִרְצָע — serviteur *m* docile
|| רִצַּע (440) פ"י (הילקה) — fouetter, flageller
(חתך לרצועות) — découper en lanières
|| הִתְרַצַּע (477) פ"ע — être fouetté
|| הִרְצִיעַ (504) פ"י — tracer des raies
רַצְעָן (97) ז — corroyeur *m*, bourrelier *m*
רַצְעָנוּת (46) נ — corroyage *m*
רַצְעָנִיָּה (202) נ — atelier *m* de corroyeur
1. רָצַף (301) פ"י (שם מרצפות) — paver, daller
|| נִרְצַף (391) פ"ע — être pavé, être dallé
|| רִצֵּף (432) פ"י — paver, daller, carreler
|| הִתְרַצֵּף (466) פ"ע — être pavé, être dallé
(נעשה רצוף) — se succéder, former une suite
הַמְּאֹרָעוֹת הִתְרַצְּפוּ — les événements se succédaient
|| הִרְצִיף (498) פ"י — faire succéder
2. רָצַף (301) פ"י (מעך) — écraser, broyer
|| נִרְצַף (391) פ"ע — être écrasé, être broyé
1. רֶצֶף (165) ז (גחלת) — charbon ardent
2. רֶצֶף (–) ז (רציפות) — continuité *f*, suite *f*
|| (בסרט־קולנוע וכדומה) — séquence *f*
3. רֶצֶף (165) ז (רפידה) — revêtement *m*, placage *m*
רַצָּף (90) ז — dalleur *m*, carreleur *m*
1. רִצְפָּה (241) נ (שטח מרוצף) — pavé *m*, dallage *m*, plancher *m*
רִצְפַּת־טִיט — sol *m* en terre battue
רִצְפַּת־עֵץ — parquet *m*
2. רִצְפָּה (241) נ (גחלת) — charbon ardent, braise *f*
רַצָּפוּת (–) נ — pavage *m*, dallage *m*
רָצַץ (358) פ"י (שבר) — briser, fracasser
(דיכא) — écraser, opprimer
|| נִרְצַץ (391) או נָרֹץ (429, עת' יָרֹץ) פ"ע — se briser, se rompre
|| רִצֵּץ (432) או רוֹצֵץ (455) פ"י — briser, fracasser
(דיכא) — opprimer, accabler
|| הִתְרַצֵּץ (466) פ"ע — être brisé, être fracassé
|| הֵרֵץ (529) פ"י — briser, fracasser
רֶצֶץ (–) ז — fracture *f*, rupture *f*
רַצְצָנִי, ־נִית ת — destructif

°רְצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ — tes serviteurs chérissent ses pierres
‖ (פרע) — payer, acquitter
רָצָה עֲווֹנוֹ — expier sa faute
‖ נִרְצָה (406, עת׳ יֵרָצֶה) פ״ע — être agréé
(נפרע) נִרְצָה עֲווֹנָהּ — sa faute est expiée
(שרצו בו) — être voulu, être désiré
הַתַּכְלִית הַנִּרְצָה — le but recherché
‖ רִצָּה (453) פ״י (פייס) — apaiser, concilier
נוֹחַ לְרַצּוֹת — facile à apaiser
(פרע) — payer, acquitter
רִצָּה אֶת־עָנְשׁוֹ — purger sa peine
‖ הִתְרַצָּה (480) פ״ע (השתדל לפייס) — complaire
(התפייס) — se montrer conciliant
(הסכים) — consentir
‖ הִרְצָה (512) פ״י (פרע) — payer, acquitter
(מנה) הִרְצָה מָעוֹת — compter la monnaie
(הסביר) — détailler, énumérer, expliquer
הִרְצָה דֵּעוֹתָיו — exposer ses opinions
(נאם) — parler (en public), disserter
הִרְצָה הַרְצָאָה — faire une conférence
רָצוֹא תה״פ — en courant
רָצוֹא וָשׁוֹב — çà et là, dans tous les sens
רִצּוּד (51) ז — danse *f*, bonds *mpl*, gambades *fpl*
רָצוּי, רְצוּיָה ת — souhaitable, agréable
כַּוָּנָה רְצוּיָה — intention *f* louable
הָרָצוּי וְהַמָּצוּי — l'idéal et la réalité
בִּלְתִּי־רָצוּי — indésirable
רִצּוּי (51) ז — apaisement *m*, conciliation *f*
רִצּוּי־מָעוֹת — comptage *m* de monnaie
‖ (פרעון) — paiement *m*, solde *m*
רִצּוּי־מַאֲסָר — accomplissement *m* d'une peine de prison
רָצוֹן (33) ז — volonté *f*, désir *m*
בְּרָצוֹן רַב — très volontiers
כִּרְצוֹנְךָ — comme vous voulez, à votre gré
מֵרָצוֹן — volontairement, de bon coeur
רְצוֹנִי שֶׁ־ — je désire que
בִּרְצוֹנִי לְ־ — j'ai l'intention de
יְהִי רָצוֹן שֶׁ־ — plaise à Dieu que
כֵּן יְהִי רָצוֹן! — ainsi soit-il!

הֵפִיק (אוֹ הִשְׂבִּיעַ) אֶת־רְצוֹן־פ׳ — satisfaire qn
רְצוֹנוֹ שֶׁל־אָדָם הוּא כְּבוֹדוֹ — il faut respecter la volonté de tout le monde
רְצוֹנוֹ לוֹמַר — cela veut dire
‖ (נחת־רוח) — plaisir *m*, agrément *m*, bienveillance *f*
הָיָה לְרָצוֹן — être agréable
עֵת־רָצוֹן נ — moment *m* favorable *ou* propice
‖ (ברכה) — faveur *f*
גִּשְׁמֵי־רָצוֹן ז״ר — pluies bienfaisantes
רְצוֹנִי, ־נִית ת — volontaire, conscient
בִּלְתִּי־רְצוֹנִי — involontaire, inconscient
רְצוּעָה (201) נ — courroie *f*, lanière *f*
רְצוּעַת־בִּטָּחוֹן — sangle *f* de sécurité
רְצוּעַת־רוֹבֶה — bretelle *f* de fusil
‖ (שוט) — fouet *m*
כהש הֻתְּרָה הָרְצוּעָה — la sévérité s'est relâchée
‖ (פס) — bande *f*, raie *f*
רְצוּעַת־אוֹר — rai *m* de lumière
רְצוּעַת־אֲדָמָה — bande de terrain
גיאוגר רְצוּעַת־עַזָּה — la bande de Gaza
רָצוּף, רְצוּפָה ת (מרוצף) — pavé, plaqué, tapissé
הַדֶּרֶךְ לְגֵיהִנֹּם רְצוּפָה כַּוָּנוֹת טוֹבוֹת — le chemin de l'enfer est pavé de bonnes intentions
‖ (מחובר) — attaché, joint
רָצוּף בָּזֶה אוֹ פֹּה — ci-joint
הַמִּכְתָּב הָרָצוּף — la lettre ci-jointe
‖ (תכוף) — consécutif, suivi, continu
שְׁלשָׁה יָמִים רְצוּפִים — trois jours de suite
‖ רְצוּפוֹת תה״פ — sans interruption
רִצּוּף (51) ז — pavage *m*, dallage *m*, carrelage *m*
רָצוּץ, רְצוּצָה ת (שבור) — brisé, rompu
‖ (לחוץ) — écrasé, opprimé, accablé, épuisé
עָשׁוּק וְרָצוּץ — accablé et épuisé
‖ (מקוטע) — fragmentaire, saccadé
דִּבֵּר עִבְרִית רְצוּצָה — parler un hébreu boiteux
רִצּוּץ (51) ז — rupture *f*, écrasement *m*
רָצַח (331) פ״י — assassiner, tuer
‖ נִרְצַח (400) פ״ע — être assassiné, être tué
‖ רִצַּח (440) פ״י — massacrer
‖ הִתְרַצֵּחַ (477) פ״ע — se suicider, se tuer

רָקִיעַ, רְקִיעָה ת — ductile, malléable
רְקִיעָה (201) נ (רידוד) — applatissement *m*, laminage *m*
|| (ברגל) — trépignement *m*
רְקִיעוּת (48) נ — ductilité *f*, malléabilité *f*
רָקִיק, רְקִיקָה ת — très mince, ténu
רָקִיק (15) ז — galette *f*, gaufre *f*
רְקִיקָה (201) נ — crachement *m*, crachat *m*
רְקִית (17) נ — crachoir *m*
רָקַם (301) פ״י — broder
בהש (יצר) — former, façonner
רָקַם מְזִמּוֹת — tramer des intrigues
|| נִרְקַם (391) פ״ע — être brodé
|| בהש (נוצר) — être formé, être façonné
|| רִקֵּם (432) פ״י — former, façonner
|| הִתְרַקֵּם (466) פ״ע — se former, se combiner
|| הִרְקִים (498) פ״י — broder
בהש (יצר) — former, façonner
רֶקֶם (166) ז — broderie *f*, formation *f*
רִקְמָה (242) נ — broderie *f*
|| (אריג צבעוני) — tissu brodé
צֶבַע־רִקְמָתַיִם ז — broderie bigarrée
זְבוּבֵי־רִקְמָה ז״ר — mouches *fpl* multicolores
|| (בגוף החי) — tissu *m*
רִקְמַת־תָּאִים — tissu cellulaire
רִקְמָה עֵצִית — tissu ligneux
רִקֵּן (432 נ) פ״י — vider
רָקַע (331) ז (פרש) — étendre, étaler
(רידד) — aplatir, laminer
|| (בעט) רָקַע בְּרַגְלָיו — trépigner, taper des pieds
|| נִרְקַע (400) פ״ע — être étendu, être aplati
|| רִקַּע (440) פ״י — aplatir, laminer
(ציפה) — plaquer, recouvrir
|| הִתְרַקַּע (477) פ״ע — s'étendre, s'amincir
|| הִרְקִיעַ (504) פ״י — étendre, étaler, aplatir
פ״ע הִרְקִיעַ שְׁחָקִים — s'élever jusqu'aux nues
בהש תָּכְנִית מַרְקִיעָה שְׁחָקִים — programme prétentieux
1. רֶקַע (179) ז — fond *m*, arrière-plan *m*
2. רֶקַע (—) ז (ברגליים) — trépignement *m*

רַקֶּפֶת (251) נ צמח — cyclamen *m*
רְקָק (88) ז — mare *f*, étang *m*
דְּגֵי־רְקָק ז״ר — menu fretin
רָקַק (358) פ״י — cracher
|| רִקֵּק (432) פ״י — cracher, crachoter
רְקָקִית (17) נ — crachoir *m*
רָר ← [ריר]
רָשׁ (88) ז — pauvre *m*, misérable *m*
כִּבְשַׂת־הָרָשׁ נ — la brebis du pauvre
לַעַג ז לָרָשׁ — insulte *f* au pauvre
רַשׁ ← 1. יָרַשׁ
רַשַּׁאי, רַשָּׁאִית (ר׳ רַשָּׁאִים, ־אִיּוֹת) ת — autorisé, libre de, habilité à
אֵין אָדָם רַשַּׁאי לְ־ — personne n'a le droit de
רַשָּׁב (90) ז — oiseleur *m*
[רשה] נִרְשָׁה (406, עת׳ יֵרָשֶׁה) פ״ע — être autorisé
|| הִתְרַשָּׁה (480) פ״ע — recevoir la permission
|| הִרְשָׁה (512) פ״י — permettre, autoriser
הַרְשֵׁנִי לְהַזְכִּירְךָ — permettez-moi de vous rappeler
אֲנִי מַרְשֶׁה לְעַצְמִי לְ־ — je prends la liberté de
הַחַיָּל הֻרְשָׁה לְהִכָּנֵס — le soldat fut autorisé à entrer
משפט (ייפה כוח־פ׳) — habiliter, mandater
רָשׁוּי, רְשׁוּיָה ת — autorisé, habilité, breveté
רִשּׁוּי (—) ז — licence *f*, autorisation *f*
מִשְׂרַד־רִשּׁוּי ז — bureau *m* des licences
רָשׁוּל, רְשׁוּלָה ת (מרושל) — négligé, désordonné
|| (איטי) — négligent, traînant, lent
רְשׁוּלוֹת תה״פ — négligemment
רִשּׁוּל (51) ז — négligence *f*, relâchement *m*
רָשׁוּם, רְשׁוּמָה ת — inscrit, noté, enregistré
מִכְתָּב רָשׁוּם — lettre recommandée
|| (חשוב) — important
אֲנָשִׁים רְשׁוּמִים — personnages importants
רִשּׁוּם (51) ז — inscription *f*, enregistrement *m*
רִשּׁוּם־קַרְקָעוֹת — cadastre *m*
רִשּׁוּם־תּוֹשָׁבִים — état-civil *m*
|| (שרטוט) — dessin *m*, esquisse *f*, croquis *m*
(ציור ספרותי) — esquisse, ébauche *f*
|| (סימן) — signe *m*, marque *f*, empreinte *f*

רִצְרוּץ (51) ז	marche *f* rapide à petits pas
1. [רצרץ] הִתְרַצְרֵץ (494) פ"ע (התמוטט)	s'effondrer
2. רִצְרֵץ (460) פ"ע (רץ)	courir à petits pas
°רַק, רַקָּה ת	maigre, chétif
רַק מ"ח	seulement, ne... que
אַךְ וְרַק	exclusivement, uniquement
רֵק ← רֵיק	
רֹק (144) ז	salive *f*, crachat *m*
רָקַב (307) פ"ע	pourrir, se décomposer
‖ נִרְקַב (391) פ"ע	tomber en pourriture
‖ הִתְרַקֵּב (466) פ"ע	pourrir, se décomposer
‖ הִרְקִיב (498) פ"י	faire pourrir
פ"ע	pourrir, se décomposer
רָקָב (105, בלי ר"ן) ז	pourriture *f*
יָבוֹא רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו	qu'il crève
רָקֵב, רְקֵבָה ת	pourri
רֶקֶב (נס' רִקְבִ־; בלי ר"ן) ז	pourriture *f*, carie *f*
בּוֹר־רֶקֶב נ	fosse *f* à purin
רַקְבּוּבִי, ־בִית ת	putrescent
רַקְבּוּבִית (—) נ	putréfaction *f*
‖ חקל	humus *m*
רִקָּבוֹן (38) ז	pourriture *f*, putréfaction *f*
‖ בהש	corruption *f*
רַקְבִּיבוּת (—) נ	pourriture *f*, putréfaction *f*
רַקֶּבֶת (—) נ	pourriture *f*, gangrène *f*
רָקַד (301) פ"ע	danser
רָקַד בִּשְׁתֵּי־חֲתֻנּוֹת	courir deux lièvres à la fois
‖ רִקֵּד (432) פ"ע	danser
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד לְפָנָיו	Satan lui fait des avances
(דילג)	sauter, bondir
פ"י (קמח)	sasser, tamiser
‖ הִתְרַקֵּד (466) פ"ע	commencer à danser
‖ הִרְקִיד (498) פ"י	faire danser
(קמח)	sasser, tamiser
רֶקֶד (—) ז	danse *f*
רַקָּד (90) או רַקְדָן (97) ז	danseur *m*
רִקְדֵּד (458) פ"ע	sautiller, cabrioler, gambader
רַקְדָנִית (17) נ	danseuse *f*
רַקָּה (208) נ אנטום	tempe *f*
רָקוּב, רְקוּבָה ת	pourri, vermoulu

רִקּוּד (51) ז	danse *f*
מוּסִיקָה נ לְרִקּוּדִים	musique *f* de danse
רִקּוּדִי, ־דִית ת	de danse, dansant
רִקּוּחַ (ר' ־חִים) ז	parfum *m*, onguent *m*, pommade *f*
(ריבה)	confiture *f*
(התקנת־בשמים)	préparation *f* d'aromates
רִקּוּם (51) ז (אריגה)	broderie *f*
‖ (יצירה)	formation *f*
רִקּוּן (51) ז	vidange *f*
רִקּוּעַ (ר' ־עִים) ז	aplatissement *m*, laminage *m*
‖ (חומר לציפוי)	plaque *f*, tôle *f*
רִקּוּק (51) ז	crachement *m*
רָקַח (331) פ"י	mélanger des aromates
(התקין ריבה)	préparer de la confiture
‖ נִרְקַח (400) פ"ע	être assaisonné
בהש (התבשל)	être élaboré, être manigancé
‖ רִקַּח (440) פ"י	mélanger (des parfums)
‖ הִתְרַקַּח (477) פ"ע	se parfumer
(התבשל)	être élaboré, être manigancé
‖ הִרְקִיחַ (504) פ"י	mélanger (des parfums), apprêter
עממי הוא שֶׁהִרְקִיחַ מֶרְקָחָה זוֹ	c'est lui qui a cuisiné ce plat
פ"ע	parfumer, embaumer
רֶקַח (179) או רֹקַח (196) ז	aromates *mpl*
יֵין־הָרֶקַח ז	vin aromatisé
רַקָּח, רַקַּחַת (ר' רַקָּחִים, ־חוֹת) ש	parfumeur *n*
רַקָּחוּת (46) נ	pharmacie (profession) *f*
רַקֶּטָה (ר' ־טוֹת) נ צבא	fusée *f*
מְטִיל־רַקֶּטוֹת ז	lance-fusées *m*
רֶקְטוֹר (ר' ־רִים) ז	recteur *m*
רָקִיב, רְקִיבָה ת	putrescible
רְקִיבוּת (48) נ	putrescibilité *f*
רְקִידָה (201) נ	danse *f*
רְקִיחָה (201) נ	préparation *f* d'aromates
רְקִימָה (201) נ (תפירה)	broderie *f*
‖ בהש (יצירה)	formation *f*
רָקִיעַ (11) ז	firmament *m*, ciel *m*
קַו־רָקִיעַ ז	ligne *f* d'horizon
הוּא בָּרָקִיעַ הַשְּׁבִיעִי	il est au septième ciel

רֹשֶׁם (191) ז (סימן)	signe *m*, marque *f*
‖ (השפעה)	impression *f*
עָשָׂה רֹשֶׁם	faire impression
רַב־רֹשֶׁם	impressionnant
יָצַר רֹשֶׁם מַטְעֶה	donner une fausse impression
רַשָּׁם (90) ז	greffier *m*
רַשַּׁם־נִשּׂוּאִים	officier *m* de l'état-civil
‖ (מכשיר) רַשַּׁם־לֵב	cardiographe *m*
רִשְׁמִי, ־מִית ת	officiel
הוֹדָעָה רִשְׁמִית	communiqué officiel
‖ רִשְׁמִית תה"פ	officiellement
רִשְׁמִיּוּת (48, בלי ר׳) נ	caractère officiel
רַשְׁמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	greffier *n*
רַשְׁמְקוֹל (ר׳ ־לִים) ז	magnétophone *m*
רְשֶׁמֶת (256) נ	signalement *m*
רָשַׁע (331, בינוני רָשָׁע) פ"ע	faire le mal
‖ (יצא חייב)	être reconnu coupable
‖ הִתְרַשַּׁע (477) פ"ע	s'habituer au mal
(התראה כרשע)	se faire passer pour coupable
‖ הִרְשִׁיעַ (504) פ"י (חייב בדין)	déclarer coupable, incriminer
פ"ע (התנהג כרשע)	faire le mal
° מַרְשִׁיעֵי־בְרִית	ceux qui trahissent l'alliance, apostats *mpl*
רָשָׁע, רְשָׁעָה ת	méchant, vicieux, criminel
רָשָׁע מְרֻשָּׁע	méchant de la pire espèce
‖ (חייב בדין)	coupable
רֶשַׁע (179, בלי ר׳) ז	méchanceté *f*, crime *m*
מֹאזְנֵי־רֶשַׁע ז"ז	balance frauduleuse
רִשְׁעָה (207, בלי ר׳) נ	méchanceté *f*, impiété *f*
רִשְׁעוּת (45) נ	méchanceté *f*, cruauté *f*
רִשְׁעִית (17) נ	femme méchante, mégère *f*
רִשְׁעָנִי, ־נִית ת	méchant, criminel
רָשַׁף (301) פ"ע	brûler, flamber, étinceler
‖ נִרְשַׁף (391) פ"ע	s'enflammer, s'embraser
‖ רִשֵּׁף (432) פ"י	brûler, enflammer
‖ הִתְרַשֵּׁף (466) פ"ע	brasiller, scintiller
‖ הִרְשִׁיף (498) פ"י	faire des étincelles, allumer
רֶשֶׁף (165) ז (גחלת)	charbon ardent, braise *f*
רִשְׁפֵּי־אֵשׁ	charbons incandescents
‖ (ניצוץ)	étincelle *f*, éclair *m*
בְּנֵי־רֶשֶׁף ז"ר	étincelles
‖ (שלהבת)	flammc *f*
רֶשֶׁף אֲחוֹרִי	retour *m* de flamme
‖ (מגפה)	fièvre *f*, peste *f*, fléau *m*
רִשְׁרוּשׁ (51) ז	bruissement *m*, murmure *m*, froufrou *m*
רִשְׁרוּשׁ־עָלִים	bruissement de feuilles
רִשְׁרוּשׁ בַּלֵּב	souffle *m* au coeur
רִשְׁרוּשִׁי, ־שִׁית ת	bruissant
רִשְׁרֵשׁ (460) פ"ע	bruire, froufrouter
מְרַשְׁרְשִׁים	argent *m* en billets
‖ הִתְרַשְׁרֵשׁ (494) פ"ע	faire entendre un bruissement
רַשְׁרְשָׁנִי, ־נִית ת	bruissant
רָשֵׁשׁ, רְשֵׁשָׁה ת	faible
רֶשֶׁשׁ (166) ז	motte *f* de terre
רִשֵּׁשׁ (432) או רוֹשֵׁשׁ (455) פ"י	détruire, ruiner
רָשׁוּת, רְשֻׁתָּה ת	rétiforme
1. רֶשֶׁת (165, ר׳ רְשָׁתוֹת, רִשְׁתוֹת־) נ	filet *m*, rets *m*
טָמַן רֶשֶׁת לִפ׳	tendre un piège à qn
נִלְכַּד בְּרֶשֶׁת־פ׳	être pris au piège de qn
‖ (שבכה)	grillage *m*, treillis *m*
‖ (מערכת)	réseau *m*
רֶשֶׁת־מְסִלּוֹת־בַּרְזֶל	réseau ferroviaire
רֶשֶׁת־בָּתֵּי־סֵפֶר	réseau scolaire
רֶשֶׁת־טֶלֶוִיזְיָה	chaîne *f* de télévision
2. רֶשֶׁת ← 1. יָרַשׁ	
רַשָּׁת (90) ז	fabricant *m* de filets
רִשֵּׁת (432 ת) פ"י	couvrir d'un filet, grillager
(צייר משבצות)	quadriller
‖ הִתְרַשֵּׁת (466 ת) פ"ע	s'entrelacer
‖ הִרְשִׁית (498 ת) פ"י ספורט	mettre (le ballon) dans le filet
רִשְׁתִּי, ־תִּית ת	rétiforme, réticulaire
רִשְׁתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ אנטום	rétine *f*
דַּלֶּקֶת־הָרִשְׁתִּית	rétinite *f*
רִתָּה (453) פ"ע (חס)	être indulgent, compatir
‖ פ"י (איחל)	voir d'un bon oeil

רִשּׁוּמוֹ נִכָּר	laisser des traces, faire impression
רְשׁוּמָה (ר׳ ־מוֹת) נ	enregistrement (sur disque *ou* bande) *m*
‖ רְשׁוּמוֹת נ״ר	chronique *f*, journal *m*
‖ (ארכיבים)	archives *fpl*
דּוֹרְשֵׁי־רְשׁוּמוֹת ז״ר	exégètes *mpl*
(עיתון רשמי)	journal officiel
רָשׁוֹן (30) ז	espèce *f* de sauterelles
רָשׁוּף, רְשׁוּפָה ת	étincelant, flamboyant
רִשּׁוּף (51) ז	scintillement *m*, étincellement *m*
רִשּׁוּשׁ (41) ז	motte *f* de terre, glèbe *f*
רִשּׁוּשׁ (51) ז	destruction *f*, ruine *f*
1. רְשׁוּת (נס׳ רְשׁוּת־; ר׳ רְשֻׁיּוֹת) נ	autorité *f*, pouvoir *m*
הָרְשׁוּת הַמֻּסְמֶכֶת	l'autorité compétente
רְשׁוּת מְקוֹמִית	municipalité *f*
רְשׁוּת־הַשִּׁדּוּר	office *m* de la radiodiffusion
רְשׁוּת מְחוֹקֶקֶת	pouvoir législatif
רְשׁוּת מְבַצַּעַת	pouvoir exécutif
רְשׁוּת שׁוֹפֶטֶת	pouvoir judiciaire
מְקֹרָב לָרְשׁוּת	en bons termes avec le pouvoir, bien en cour
‖ דת שְׁתֵּי־רְשֻׁיּוֹת	dualisme *m*
2. רְשׁוּת (—) נ (עוני)	pauvreté *f*, misère *f*
רָשׁוּת, רְשׁוּתָה ת	en forme de filet, grillagé
רְשׁוּת (45) נ (היתר)	permission *f*, autorisation *f*
נָטַל רְשׁוּת	demander la permission
בִּרְשׁוּתְכֶם	avec votre permission
‖ (חופש־פעולה)	liberté *f*, possibilité *f*, faculté *f*
רְשׁוּת וְלֹא חוֹבָה	facultatif et non obligatoire
‖ (פקודה)	ordre *m*, disposition *f*
הֶעֱמִיד ד״מ לִרְשׁוּת־פ׳	mettre qch à la disposition de qn
אֲנִי לִרְשׁוּתְךָ	je suis à vos ordres
עוֹמֵד בִּרְשׁוּת־עַצְמוֹ	indépendant
‖ (בעלות)	propriété *f*, possession *f*, domaine *m*
הַסֵּפֶר בִּרְשׁוּתִי	je possède le livre
רְשׁוּת־הַיָּחִיד	domaine privé
רְשׁוּת־הָרַבִּים	domaine public
רִשּׁוּת (51) ז	fixation *f* d'un grillage
‖ (ציור רשת)	quadrillage *m*
רִשָּׁיוֹן (22) ז	permis *m*. licence *f*
רִשְׁיוֹן־נְהִיגָה	permis de conduire
הוֹצִיא רִשָּׁיוֹן	délivrer un permis
רַשִּׁיל, רַשִּׁילָה ת	négligé, indifférent
רְשִׁימָה (201) נ	liste *f*, registre *m*
רְשִׁימַת־מְחִירִים	prix courant, tarif *m*
‖ (כתיבה)	rédaction *f*, enregistrement *m*
רְשִׁימַת־דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן	rédaction d'un rapport
דִּבֵּר בְּלִי־רְשִׁימוֹת	parler sans notes
‖ (מאמר קצר)	notice *f*, entrefilet *m*
רָשִׁישׁ, רְשִׁישָׁה ת	faible, chétif
רְשִׁישׁוּת (48) נ	faiblesse *f*, indolence *f*
רָשַׁל (301) פ״ע	être faible
‖ נִרְשַׁל (391) פ״ע	s'affaiblir, se relâcher
‖ רִשֵּׁל (432) פ״י	affaiblir, amollir, atténuer
‖ הִתְרַשֵּׁל (466) פ״ע	se montrer négligent
הִתְרַשְּׁלוּ יָדָיו	se décourager
הִתְרַשֵּׁל בַּעֲבוֹדָה	bâcler son travail
רָשֵׁל, רְשֵׁלָה ת	faible, indolent
רֶשֶׁל (—) ז או רַשְׁלוּת (—) נ	faiblesse *f*
רַשְׁלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme négligent *ou* nonchalant
רַשְׁלָנוּת (46) נ	négligence *f*, nonchalance *f*
רַשְׁלָנִי, ־נִית ת	négligent, nonchalant
רָשַׁם (301) פ״י (כתב)	écrire, inscrire, noter
רָשַׁמְתִּי לְפָנַי	j'ai pris bonne note
רָשַׁם יֶלֶד לְבֵית־סֵפֶר	inscrire un enfant à une école
רָשַׁם דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן	rédiger un rapport
(שירטט)	dessiner, tracer
‖ נִרְשַׁם (391) פ״ע	être noté, s'inscrire
(שורטט)	être dessiné, être tracé
‖ רִשֵּׁם (432) פ״י	dessiner, tracer, noter
‖ הִתְרַשֵּׁם (466) פ״ע	être impressionné
‖ הִרְשִׁים (498) פ״י	impressionner
רֶשֶׁם (166) ז (רישום)	écriture *f*, notation *f*
‖ (רושם)	impression *f*
רִשְׁמֵי־מַסָּע	impressions de voyage

‖ נִרְתַּע (399) פ"ע	reculer, hésiter, être effrayé
נִרְתַּע לַאֲחוֹרָיו	faire un bond en arrière
‖ הִתְרַתַּע (477) פ"ע	reculer, s'effrayer
‖ הִרְתִּיעַ (505) פ"ע	reculer, battre en retraite
פ"י (הזיז)	faire bouger, faire reculer
בהש	détourner (d'une intention), dissuader
עֹנֶשׁ מַרְתִּיעַ	punition *f* exemplaire
רֶתַע (179) ז	recul *m*, reculade *f*
‖ צבא תּוֹתָח ז לֹא־רֶתַע	canon *m* sans recul
רִתֵּף (432) פ"י	mettre en cave, encaver
1. רָתַק (303) פ"י	frapper, heurter
‖ נִרְתַּק (390) פ"ע	être lié, être attaché
‖ רִתֵּק (432) פ"י	attacher, retenir sur place
רִתֵּק לְמִטָּתוֹ	retenir au lit
רִתֵּק אֶת־הַצּוֹפִים	fasciner les spectateurs
‖ הִתְרַתֵּק (466) פ"ע	s'enchaîner
‖ הִרְתִּיק (499) פ"י	frapper, cogner
2. [רתק] נִרְתַּק (390) פ"ע (נקרע)	se rompre
רֶתֶק (166) ז (כבל)	corde *f*, chaîne *f*
‖ (מהדק)	agrafe *f*
‖ (ריתוק)	attachement *m*, confinement *m*
רְתַקְתָּק (91) ז	chaînette *f*
רְתֵת (—) ז	tremblement *m*, frayeur *f*
רָתַת (308 ת) פ"ע	trembler, frémir
‖ נִרְתַּת (390 ת) פ"ע	être saisi de tremblement
‖ רִתֵּת (432 ת) פ"ע	trembler, frissonner
פ"י	faire trembler, effrayer
‖ הִרְתִּית (499 ת) פ"ע	trembler, frissonner
פ"י	faire trembler, faire frissonner
רֶתֶת (—) ז רפא	frisson *m*
רַתְּתָן, ־נִית (ר' ־נים, ־נִיּוֹת) ש	homme hésitant
רַתְּתָנוּת (46) נ	hésitation *f*, timidité *f*

אֲנִי מְרַתֶּה לוֹ אֶת־עָשְׁרוֹ — je ne suis pas jaloux de sa richesse
רָתוּחַ, רְתוּחָה ת — bouillant, bouilli
רִתּוּחַ (44, בלי ר׳) ז — ébullition *f*
רָתוּי, רְתוּיָה ת — convenable, digne
רִתּוּי (51) ז (סלחנות) — clémence *f*, indulgence *f*
|| (היסוס) — hésitation *f*, timidité *f*
רִתּוּךְ (51) ז טכנ — soudage *m*, soudure *f*
רִתּוּם (51) ז — harnachement *m*, attelage *m*
רָתוּעַ, רְתוּעָה ת — hésitant, réticent
רָתוּק, רְתוּקָה ת — lié, attaché, retenu sur place
רָתוּק לְמִטָּתוֹ — cloué au lit
רִתּוּק (51) ז — attachement *m*, enchaînement *m*
(הצמדה) — attachement, liaison *f*, retenue *f*
רִתּוּק לִמְקוֹם־עֲבוֹדָה — astreinte *f* à un lieu de travail
צוּ־רִתּוּק ז — mobilisation *f* sur place
|| צבא — consigne *f*
רַתּוֹק (21) ז — chaîne *f*
רַתּוּקָה או רְתוּקָה (201) נ — chaîne *f*
|| (באנייה) רתוקות — amarres *fpl*
רִתּוּת (51) ז — tremblement *m*, frisson *m*
רָתַח (329) פ״ע — bouillir, bouillonner
בהש (כעס) — être furieux
|| נִרְתַּח (399) פ״ע — être en ébullition
בהש — se mettre en fureur
|| רִתַּח (440) פ״י — faire bouillir
בהש — mettre en fureur
|| הִתְרַתֵּחַ (477) פ״ע — se mettre en fureur
|| הִרְתִּיחַ (505) פ״י — faire bouillir, échauffer
בהש — échauffer, mettre en fureur
הִרְתִּיחַ אֶת־דַּם־פ׳ — échauffer le sang à qn
פ״ע — arriver à ébullition
רֶתַח (179) ז (תבשיל רותח) — mets bouillant
|| (רתיחה) — ébullition *f*
בהש (התרגשות) — irritation *f*, fureur *f*
כֵּלַי רְתָחִים רְתָחִים — je bous de colère
רֹתַח (רֹתַח־, רָתְחוֹ; בלי ר׳) ז — irritation *f*
רִתְחָא (—) ז ארמית — colère *f*, fureur *f*
בְּעִדָּנָא דְּרִתְחָא — dans un moment de fureur
רְתָחָה (242, בלי ר׳) נ — ébullition *f*

|| בהש (כעס) — colère *f*, fureur *f*
רִתְחוֹן (38, בלי ר׳) ז — ébullition *f*
רַתְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme coléreux
רַתְחָנוּת (46) נ — irascibilité *f*
רַתְחָנִי, ־נִית ת — coléreux, irascible
רִתְיוֹן (21, בלי ר׳) ז — clémence *f*, indulgence *f*
רַתְיוּת (—) נ — attitude accommodante
רְתִיחָה (201) נ — bouillonnement *m*
פ״ס נְקֻדַּת־רְתִיחָה נ — point *m* d'ébullition
|| (תסיסה) — fermentation *f*
|| בהש (התרגשות) — colère *f*, fureur *f*
רְתִיחוּת (48) נ — agitation *f*, énervement *m*
רָתִיךְ, רְתִיכָה ת — soudable
רְתִיכוּת (48) נ — soudabilité *f*
רְתִימָה (201) נ — attelage *m*
רַתְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme indulgent
רַתְיָנוּת (46) נ — indulgence *f*
רְתִיעָה (201) נ — réticence *f*, répugnance *f*
|| צבא (בכלי־נשק) — recul *m*
רְתִיקוּת (48) נ — attachement *m*, attrait *m*
בהש בִּרְתִיקוּת — avec fascination
רָתִית, רְתִיתָה ת — tremblant, frémissant
רְתִיתָה (201) נ — tremblement *m*, frisson *m*
רֶתֶךְ (165) ז — soudure *f*
רַתָּךְ (90) ז — soudeur *m*
רִתֵּךְ (432) פ״י — souder
|| הִתְרַתֵּךְ (466) פ״ע — se souder, être soudé
רַתָּכוּת (46) נ — soudure *f*, travail *m* du soudeur
רָתַם (303) פ״י — atteler
רָתַם עֲגָלָה לְסוּס — atteler un cheval à une voiture
רָתַם אֶת־פ׳ לְמִבְצָע — atteler qn à une tâche
|| (שם ריתמה על־) — harnacher
|| נִרְתַּם (390) פ״ע — être attelé
נִרְתַּם לִפְעֻלָּה — s'atteler à une tâche
רֹתֶם (191) ז צמח — genêt *m*
גַּחֲלֵי־רְתָמִים נ״ר — braise *f* de genêts
הֶאֱכִיל גַּחֲלֵי־רְתָמִים — causer des ennuis à
רִתְמָה (242) נ — harnais *m*, harnachement *m*
|| צבא רִתְמַת־מַצְנֵחַ — ceinture *f* de parachute
רָתַע (329) פ״ע — reculer

שְׁאִיבָה (201) נ — puisage *m*, pompage *m*
‖ (ספיגה) — absorption *f*, aspiration *f*
‖ בהש שְׁאִיבַת־יְדִיעוֹת — action *f* de recueillir des informations
שְׁאִיגָה (201) נ — rugissement *m*
שְׁאִיָּה (202) נ — désolation *f*, ruine *f*
שְׁאִילָה (201) נ (השאלה) — emprunt *m*
בהש שְׁאִילַת־מִלִּים — emprunt de mots
‖ (בקשת־תשובה) — question *f*, interrogation *f*
שְׁאִילַת־שָׁלוֹם — salutation *f*
שְׁאִיפָה (201) נ — aspiration *f*
טכנ צִנּוֹר־שְׁאִיפָה ז — tuyau *m* d'arrivée
‖ בהש — désir *m*, tendance *f*
שְׁאִיפָה לִגְדוֹלוֹת — ambition *f*
שְׁאִיפַת־הַגְּאֻלָּה — la nostalgie de la délivrance
שָׂרִיד (15) ז — survivant *m*
קִצְבַּת־שְׁאֵרִים נ — pension *f* de la veuve et des orphelins
שָׁאַל (326) פ״י — demander, poser une question
שָׁאַל אֶת־פִּי־פ׳ — interroger qn
שָׁאַל בְּרוֹפֵא — consulter un médecin
שָׁאַל בִּשְׁלוֹם־פ׳ — demander des nouvelles de qn
שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל — incapable de questionner
‖ (ביקש) — demander, solliciter
שָׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת — souhaiter la mort
‖ (לקח בהשאלה) — emprunter
‖ נִשְׁאַל (397) פ״ע — être interrogé
הַשְּׁאֵלָה שֶׁנִּשְׁאַלְתָּ — la question qu'on t'a posée
נִשְׁאֲלָה הַשְּׁאֵלָה — la question se pose
נִשְׁאַל לְחָכָם — consulter un sage
°(ביקש רשות) — prendre congé
‖ שִׁאֵל (435) פ״י — s'enquérir, s'informer
שִׁאֵל עַל־הַפְּתָחִים — mendier
‖ הִשְׁאִיל (502) פ״י — prêter
(מלה) — employer métaphoriquement
שְׁאֵלָה (229) נ — question *f*
שָׁאַל (או הִצִּיג) שְׁאֵלָה — poser une question
שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת — questions et réponses
סִימַן־שְׁאֵלָה ז — point *m* d'interrogation
שְׁאֵלַת־תָּם — question naïve
‖ (בעיה) — question, problème *m*
שְׁאֵלַת־הַמִּעוּטִים — la question des minorités
‖ (בקשה) — demande *f*
שְׁאֵלוֹן (21) ז — questionnaire *m*
שְׁאֶלְתָּה (ר׳ ־תוֹת) נ — interpellation *f*
‖ דת שְׁאֶלְתּוֹת — consultations *fpl*
שָׁאוֹן (—) ז — bruit *m*, tumulte *m*
שָׁאָן (326 ג) פ״ע — être bruyant, faire du tapage
‖ שֵׁאֵן (438 ג) פ״ע — faire du tapage
שָׁאנֵי (—) ת ארמית — différent
שָׁאנֵי הָתָם — dans ce cas-là c'est autre chose
שַׁאֲנָן (98) ז (רעש) — bruit *m*, tumulte *m*
שַׁאֲנָן, ־נַנָּה ת (שלו) — calme, paisible, serein
‖ (אדיש) — indifférent, insouciant
‖ שַׁאֲנָן או ־נַנּוֹת תה״פ — tranquillement
יָשְׁבוּ שַׁאֲנָן — mener une existence paisible
שַׁאֲנַן (ר׳ ־נַנּוּ, רק בעבר) פ״ע — vivre paisiblement
‖ שִׁאֲנֵן (460 ג) פ״י — rassurer, tranquilliser
‖ הִשְׁתַּאֲנֵן (493 ג) פ״ע — rester insouciant
שַׁאֲנַנּוּת (47) נ — sérénité *f*, insouciance *f*
שְׁאָף (152, בלי ר׳) ז — désir *m*, idéal *m*
1. שָׁאַף (326) פ״י (אויר) — aspirer, respirer
שָׁאַף רוּחַ — humer l'air, inspirer
נָשַׁם וְשָׁאַף — haleter
‖ (השתוקק) — désirer, aspirer à
שָׁאַף לִגְדוֹלוֹת — avoir de grandes ambitions
‖ נִשְׁאַף (397) פ״ע — être aspiré, être absorbé
‖ הִשְׁאִיף (502) פ״י — faire respirer
רפא — inhaler
2. שָׁאַף (326) פ״י (דרס) — piétiner
שַׁאֲפוּף (41) ז — reniflement *m*
שַׁאֲפָן או שְׁאַפְתָּן (ר׳ ־נִים) ז — ambitieux *m*
שַׁאֲפָנוּת או שְׁאַפְתָּנוּת (46) נ — ambition *f*
שַׁאֲפָנִי או שְׁאַפְתָּנִי, ־נִית ת — ambitieux
שְׁאָר (—) ז — le reste, les autres
בֵּין־הַשְּׁאָר — entre autres
וְכָל־הַשְּׁאָר — et tout le reste
יְהוּדִי שֶׁל־שְׁאָר־יְמוֹת־הַשָּׁנָה — juif ordinaire
עממי וּשְׁאָר־יְרָקוֹת — et cetera
‖ שְׁאָר־רוּחַ — esprit *m*

ש

ש (שין) או שׂ (שׂין)	*chîn ou sîn* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ש'	[valeur numérique:] 300
שֶׁ־ (במקרא גם שַׁ־, שֶׁ־) מילת־זיקה	qui, que, lequel
האיש שכתב לי	l'homme qui m'a écrit
הדברים שאמרת	les paroles que tu as dites
הבית שאני גר בו	la maison où j'habite
הילדים שאתם שחקתי	les enfants avec qui j'ai joué
הרחוב שממול	la rue d'en face
‖ מ"ח	que
ידעתי שתבוא	je savais que tu viendrais
עד ש־	jusqu'à ce que
כש־	quand, lorsque
כשראיתי אותו	quand je le vis
לכשאפנה	quand j'aurai le temps
מש־	depuis que
משחרב בית־המקדש	depuis que le Temple est détruit
‖ (נימוק) ש־ או לפי ש־	car, parce que
שא, שאו, שאי ← נשא	
שאב (326) פ"י	puiser, pomper
‖ (ספג)	absorber, aspirer
אבן שואבת	aimant *m*
בהש שאב נחת	tirer de la satisfaction
‖ נשאב (397) פ"ע	être puisé, être pompé
‖ שאב (438) פ"י	puiser, pomper
‖ השתאב (475) פ"ע	être vidé, être mis à sec
‖ השאיב (502) פ"י	remplir (d'eau)
בהש (השפיע)	verser en abondance
שאב (100) ז	porteur *m* d'eau
שאבק (92) ז	aspirateur *m*
שאג (326) פ"ע	rugir
‖ השתאג (475) פ"ע	se mettre à rugir
‖ השאיג (502) פ"י	faire rugir
פ"ע	rugir
שאג (152) ז או שאגה (216) נ	rugissement *m*
‖ בהש	cris *mpl*, plaintes *fpl*
שאגני, ־נית ת	rugissant
1. שאה (350) פ"ע (שמם)	être désert, être désolé
‖ נשאה (407) פ"ע	tomber dans la désolation
‖ השתאה (481) פ"ע	être stupéfait, être étonné
‖ השאה (509) פ"י	dévaster, ruiner
2. שאה (350) פ"ע (רעש)	être tumultueux
‖ נשאה (407) פ"ע	être en fureur, s'agiter
שאוב (31) ז	seau *m*
שאובה ← שואבה	
שאוי, שאויה ת	désert, abandonné
שאול (—) נ	enfers *mpl*, séjour *m* des morts
שאול תחתיה	profondeurs *fpl* de la tombe
חבלי־שאול ז"ר	les affres *fpl* de l'enfer
ירד שאולה	descendre chez les morts
שאול ש"פ ז	Saül *m*
שאול, שאולה ת	emprunté
מלה שאולה	mot *m* d'emprunt
שאון (30) ז	tumulte *m*, bruit *m*
שאור (—) ז	levain *m*, levure *f*
בהש שאור שבעסה	le ferment de la pâte, l'élément actif
שאט (—) ז	mépris *m*, répugnance *f*
שאט־נפש	indignation *f*
שאט (326, בינוני שאט) פ"י	mépriser, dédaigner

שְׁבּוּצִי, ־צִית ת (סיגנון) — de mosaïque
שִׁבּוּק (51) ז — congédiement *m*, répudiation *f*
שָׁבוּר, שְׁבוּרָה ת — brisé, cassé
קַו שָׁבוּר — ligne brisée
שָׁבוּר וְרָצוּץ — éreinté, harassé
שִׁבּוּר (51) ז — fracture *f*, rupture *f*
בהש שִׁבּוּר־הָאֹזֶן — accoutumance *f* de l'oreille, facilité *f* de compréhension
שִׁבּוּשׁ (51) ז — dérangement *m*, confusion *f*
שִׁבּוּשׁ־דְּרָכִים — endommagement *m* des routes
‖ (שגיאה) — faute *f*, erreur *f*, bévue *f*
שִׁבּוּשֵׁי־כְתִיב — fautes d'orthographe
1. שְׁבוּת (45, בלי ר״) נ — retour *m*, restauration *f*
° שָׁב שְׁבוּת־פ׳ — rétablir la situation de qn
חֹק־הַשְׁבוּת ז — loi *f* du Retour (Israel 1950)
2. שְׁבוּת (–) ז דת — prescription (rabbinique) *f* concernant le repos sabbatique
1. שָׁבַח (329) פ״ע (השתפר) — s'améliorer
‖ נִשְׁבַּח (401) פ״ע — s'améliorer
‖ שִׁבַּח (440) פ״י (שיפר) — améliorer
שִׁבַּח אֶת־הַקַּרְקַע — amender le sol
(הילל) — louer, faire l'éloge de
‖ הִשְׁתַּבַּח (477) פ״ע (השתפר) — s'améliorer
(התהלל) — être loué, être glorifié
(הילל את־עצמו) — se glorifier, se vanter
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ״י (שיפר) — améliorer, amender
פ״ע — s'améliorer
2. שִׁבַּח (440) פ״י (השקיט) — apaiser, calmer
‖ הִשְׁבִּיחַ (505) פ״י — apaiser, calmer
שֶׁבַח (179) או שֶׁבַח (89) ז (שיפור) — amélioration *f*
שֶׁבַח־מְקַרְקְעִים — amendement *m* du sol
מַס־שֶׁבַח ז — taxe *f* de plus-value
‖ (יתרון) — avantage *m*, mérite *m*
‖ (תהילה) — louange *f*, éloge *m*
שֶׁבַח לָאֵל! — Dieu soit loué!
טַעַם ז לְשֶׁבַח — nuance *f* favorable
צִיּוּן ז לְשֶׁבַח — mention élogieuse
צבא צִיּוּן לְשֶׁבַח — citation *f*
סִפֵּר בִּשְׁבָחוֹ שֶׁל־פ׳ — faire l'éloge de qn
שִׁבְחָה (215) נ — louange *f*, éloge *m*
שַׁבְחָנִי, ־נִית ת — laudatif, élogieux, louangeux

שְׁבָט (–) ז — Chevât (5e mois de l'année juive: janvier / février) *m*
שָׁבַט (303) פ״י — frapper, battre
‖ נִשְׁבַּט (389) פ״ע — être frappé, être battu
שֵׁבֶט (182) ז — bâton *m*, verge *f*
שֵׁבֶט־בַּרְזֶל — barre *f* de fer
הֶעֱבִיר תַּחַת־הַשֵּׁבֶט — faire passer sous sa houlette
בהש שֵׁבֶט־הַבִּקֹּרֶת — critique rigoureuse
לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד — pour le meilleur ou pour le pire
מָשַׁךְ בְּשֵׁבֶט־סוֹפֵר — manier la plume
‖ (שרביט) — sceptre *m*
‖ (ענף) — branche *f*, rameau *m*
בהש (קבוצת־משפחות) — tribu *f*
עֲשֶׂרֶת־הַשְּׁבָטִים — les dix tribus
שְׁבַטְבַּט (91) ז צמח — prêle *f*
שִׁבְטוּט (51) ז — ramille *f*, scion *m*
שִׁבְטִי, ־טִית ת — tribal, de tribu
שִׁבְטִיּוּת (47, בלי ר״) נ — tribalisme *m*, mode de vie tribal
שְׁבִי (6, בלי ר״) ז — captivité *f*
לָקַח בַּשְּׁבִי — emmener en captivité
הָלַךְ (או נָפַל) בַּשְּׁבִי — être fait prisonnier
בהש הָלַךְ שְׁבִי אַחֲרֵי־ — se laisser captiver par
‖ (השבויים) — les captifs *mpl*
שָׁבִיב (1) ז — étincelle *f*
שִׁבְיָה (207, בלי ר״) נ — captivité *f*
‖ (השבויים) — les captifs *mpl*
שְׁבִיָּה (202) נ — capture (de prisonniers) *f*
‖ (שבויה) — captive *f*
שָׁבִיט (15) או כּוֹכַב־שָׁבִיט ז אסטר — comète *f*
שְׁבִיל (1) ז — chemin *m*, sentier *m*
בהש שְׁבִיל־הַזָּהָב — le juste milieu
‖ אסטר שְׁבִיל־הֶחָלָב — la voie lactée
‖ (בתסרוקת) — raie (dans les cheveux) *f*
‖ ← בִּשְׁבִיל־
שְׁבִילָה (201) נ — raie (dans les cheveux) *f*
שָׁבִיס (15) ז — coiffe *f*, bandeau *m*, bonnet *m*
שְׁבִיעַ (91) ז — septième (fraction) *m*
שְׂבִיעָה (201) או שְׂבִיעוּת (48) נ — satiété *f*

שְׁאֵר (119) ז (בשר) — chair *f*, corps *m*

בהש עָכַר שְׁאֵרוֹ — se faire du tort à soi-même

|| (מזון) — nourriture *f*

|| (קרוב־משפחה) — parent *m*

שְׁאֵר־בָּשָׂר — proche parent

שָׁאַר (326) פ"ע — rester

|| נִשְׁאַר (397) פ"ע — rester, demeurer

נִשְׁאַר בַּחַיִּים — survivre

נִשְׁאַר רָעֵב — rester sur sa faim

נִשְׁאַר חַיָּב — rester débiteur

נִשְׁאַר כִּתָּה — redoubler (sa classe)

|| הִשְׁתָּאֵר (475) פ"ע — rester, demeurer, survivre

|| הִשְׁאִיר (502) פ"י — laisser de reste

הִשְׁאִיר אַחֲרָיו אַלְמָנָה — laisser une veuve

לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד — ne pas laisser de vestiges

שִׁאֵר (438) פ"י — faire lever (la pâte)

שְׁאֵרָה (שְׁאֵרַת־; ר' שְׁאֵרוֹת, שַׁאֲרוֹת־) נ — parente *f*

שַׁאֲרַת־בָּשָׂר — proche parente

שַׁאֲרָה (238) נ — inceste *m*

שְׁאֵרוּת (48) נ — parenté *f*

שְׁאֵרִית (17) נ — reste *m*

שְׁאֵרִית־הַפְּלֵטָה — les survivants *mpl*

בִּשְׁאֵרִית־כֹּחוֹ — avec le reste de ses forces

מֵי־שְׁאֵרִיּוֹת ז"ר — eaux résiduaires *ou* résiduelles

שֵׁם וּשְׁאֵרִית — un souvenir et des successeurs

|| מתמט — reste (d'une division)

מִסְפָּרִים שְׁוֵי־שְׁאֵרִית — nombres congrus

שְׁאַת (—) נ — ruine *f*, ravage *m*

שְׂאֵת, שְׂאֵת ← נָשָׂא

שְׂאֵת (119, בלי ר') נ — grandeur *f*, vigueur *f*

בְּיֶתֶר־שְׂאֵת — avec plus de vigueur

|| (תפיחה) — enflure *f*, tumeur *f*

שָׂב, שָׂבָה ש — vieillard *n*, grison *n*

שָׁב, שָׁבָה ת — qui revient, qui rentre

עוֹבְרִים וְשָׁבִים — passants *mpl*

חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב — compte courant

|| (חוזר בתשובה) — repenti, pénitent

שֵׁב, שְׁבוּ, שְׁבִי ← יָשַׁב

שְׁבָא ש"פ נ (ארץ) — Saba (pays d'Arabie) *m*

מַלְכַּת־שְׁבָא — la reine de Saba

שַׁבַּאי (62) ז — ravisseur *m*, geôlier *m*

שָׁבָב (88) ז — éclat (de bois *ou* de métal) *m*, copeau *m*

1. שִׁבֵּב (432) פ"י (הקציע) — raboter

|| בהש (הכניע) — châtier, dompter

2. שֹׁבֵב ← [שוב]

שָׁבָה (347) פ"י — faire prisonnier (de guerre)

בהש שָׁבָה אֶת־לֵב־פ' — captiver, charmer

|| נִשְׁבָּה (408) פ"ע — être fait prisonnier

|| הִשְׁבָּה (508) פ"י — faire emmener en captivité

שְׁבוֹ (—) ז — agate *f*

שִׁבּוּב (51) ז — rabotage *m*

שִׁבּוּחַ (9) ז — amélioration *f*, amendement *m*

1. שִׁבּוּט (51) ז (חביטה) — battage *m*

2. שְׁבוּט (51) ז דג — turbot *m*

שָׁבוּי, שְׁבוּיָה ת — prisonnier (de guerre), captif

שְׁבוּי־מִלְחָמָה — prisonnier de guerre

מַחֲנֵה־שְׁבוּיִים ז — camp *m* de prisonniers

פִּדְיוֹן־שְׁבוּיִים ז — rachat *m* de prisonniers

|| בהש — captivé, charmé

שָׁבוּס, שְׁבוּסָה ת — coiffé d'un bandeau

שָׂבוּעַ, שְׂבוּעָה ת — rassasié

שָׁבוּעַ (שְׁבוּעַ־; ר' שָׁבוּעוֹת, שְׁבוּעוֹת־) ז — semaine *f*

סוֹף־שָׁבוּעַ ז — week-end *m*, fin *f* de semaine

חַג־הַשָּׁבוּעוֹת ז — la Pentecôte

שְׁבוּעַיִם — deux semaines, une quinzaine

שְׁבוּעָה (201) נ — serment *m*

שְׁבוּעַת־אֱמוּנִים — serment d'allégeance

שְׁבוּעַת־שֶׁקֶר — faux serment, parjure *m*

הֵעִיד בִּשְׁבוּעָה — témoigner sous la foi du serment

שְׁבוּעוֹן (21) ז — hebdomadaire (journal) *m*

דּוּ־שְׁבוּעוֹן — bimensuel *m*

שָׁבוּעוֹת ← שָׁבוּעַ

שְׁבוּעִי, ־עִית ת — hebdomadaire

דּוּ־שְׁבוּעִי — bimensuel

1. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת (משובץ) — enchâssé, encastré

2. שָׁבוּץ, שְׁבוּצָה ת רפא — apoplectique

שִׁבּוּץ (51) ז — enchâssement *m*, encastrement *m*

|| בהש (שילוב) — insertion *f*, mise *f* en place

(של־עובדים) — échelonnement *m*

(עשה כשפים) — conjurer, exorciser
הִשְׁבִּיעַ שֵׁדִים — conjurer des démons
שֶׁבַע ← שִׁבְעָה
שָׂבְעָה (207, בלי ר') נ — satiété *f*
לא יָדַע שָׂבְעָה — être insatiable
שִׁבְעָה (נ' שֶׁבַע) ש"מ — sept
שִׁבְעַת־יְמֵי־אֵבֶל — sept jours de deuil
יָשַׁב שִׁבְעָה — observer la semaine de deuil
שְׁנַת־הַשֶּׁבַע נ — la septième année
הִשְׁגִּיחַ בְּשֶׁבַע עֵינַיִם — surveiller de très près
שִׁבְעָתֵנוּ (־תְכֶם וכו') — nous (vous *etc*) sept
|| שִׁבְעָה־עָשָׂר (נ' שְׁבַע־עֶשְׂרֵה) — dix-sept
|| שֶׁבַע תה"פ — sept fois
שִׁבְעָתַיִם — au septuple
שִׂבְעוֹת (48, בלי ר') נ — satiété *f*
שִׁבְעִים (—) ש"מ — soixante-dix
שִׁבְעִים יוֹם — soixante-dix jours
בֶּן־ (נ' בַּת־) שִׁבְעִים (שָׁנָה) — septuagénaire
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים ז — la version des Septante
° **שִׁבְעָנָה** (—) ש"מ (איוב מ"ב י"ג) — sept
שִׁבְעָתַיִם ← שִׁבְעָה
1. **שָׁבַץ** (308) פ"ע (לקה בשבץ־לב) — avoir une crise (cardiaque)
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ"ע — avoir une attaque
2. **[שבץ]** נִשְׁבַּץ (389) פ"ע (נקבע במשבצת) — être enchâssé *ou* encastré
|| שִׁבֵּץ (432) פ"י (עשה משבצות) — quadriller
(קבע במשבצות) — enchâsser, encastrer, sertir
(שילב) — insérer, mettre en place
בהש שִׁבֵּץ עוֹבְדִים — classer des travailleurs par catégories
|| הִשְׁתַּבֵּץ (467) פ"ע — s'enchâsser, s'encastrer
(השתלב) — s'insérer, être classé
|| הִשְׁבִּיץ (499) פ"י — classer dans une catégorie
שָׁבָץ (105) ז רפא — apoplexie *f*
שְׁבַץ־לֵב — crise *f* cardiaque
אֲחָזוֹ שָׁבָץ — avoir une crise cardiaque
שָׁבַק (303) פ"י — laisser, quitter, abandonner
שָׁבַק חַיִּים לְפ' — quitter qn (en mourant)
שָׁבַק חַיִּים לְכָל־חַי — quitter ce monde
שָׂבַר (303) פ"ע (בדק) — examiner, considérer

|| (קיווה) — espérer
|| שִׂבֵּר (432) פ"ע (לְ־ או אֶל־) — espérer, attendre
1. **שָׁבַר** (303) פ"י — briser, casser
שָׁבַר אֶת־רַגְלוֹ — se casser la jambe
עממי שָׁבַר אֶת־רֹאשׁוֹ — se casser la tête
בהש שָׁבַר הִתְנַגְּדוּת — briser une résistance
שָׁבַר אֶת־הַקֶּרַח — rompre la glace
שָׁבַר צִמָּאוֹ — se désaltérer
שָׁבַר רְעָבוֹנוֹ — assouvir sa faim
ספורט שָׁבַר שִׂיא — battre un record
|| נִשְׁבַּר (389) פ"ע — être brisé, être cassé
עממי נִשְׁבַּר לִי — je n'en peux plus
|| שִׁבֵּר (432) פ"י — briser, rompre
בהש שִׁבֵּר אֶת־הַדֶּרֶךְ — interrompre sa route
לְשַׁבֵּר אֶת־הָאֹזֶן — pour accoutumer l'oreille
|| הִשְׁתַּבֵּר (467) פ"ע — se briser, se casser
פיס (אור) — se réfracter
|| הִשְׁבִּיר (499) פ"י — briser, percer
°(יולדת) — ouvrir la matrice
2. **שָׁבַר** (303) פ"י (קנה בר) — acheter du blé
(מכר בר) — vendre du blé
|| הִשְׁבִּיר (499) פ"י — approvisionner
מַשְׁבִּיר לַצָּבָא — fournisseur de l'armée
שֵׂבֶר (182, בלי ר') ז — espoir *m*, attente *f*
1. **שֶׁבֶר** (166) ז (ריסוק) — fracture *f*, rupture *f*
שֶׁבֶר־עָנָן — averse *f*
|| בהש (אסון) — malheur *m*, catastrophe *f*
זַעֲקַת־שֶׁבֶר נ — cris *mpl* de détresse
|| (רסיס) — fragment *m*, débris *m*
בהש שֶׁבֶר־כְּלִי — homme brisé, loque humaine
|| רפא (במעיים) — hernie *f*
חֲגוֹרַת־שֶׁבֶר — bandage *m* herniaire
(ביד או ברגל) — fracture *f*
|| מתמט — fraction *f*
שֶׁבֶר מַחְזוֹרִי — fraction périodique
שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי — fraction décimale
|| (פיתרון) — solution *f*, mot (d'une énigme) *m*
חֲלוֹם וְשִׁבְרוֹ — un rêve et son interprétation
|| שְׁבָרִים (בתקיעת־שופר) — tons brisés
2. **שֶׁבֶר** (166, בלי ר') ז (תבואה) — blé *m*

שְׂבִיעַת־ (או שְׂבִיעוּת־) רָצוֹן — contentement *m*, satisfaction *f*

לִשְׂבִיעַת־רְצוֹנוֹ — à sa satisfaction

שְׁבִיעִי, ־עִית ת — septième

|| שְׁבִיעִית (ר׳ ־עִיּוֹת) נ — septième (fraction) *m*

(השנה השביעית) — septième année *f*, année sabbatique

שְׁבִיעִיָּה (202) נ — groupe *m* de sept, pléiade *f*

|| מוס — septuor *m*

שָׁבִיר, שְׁבִירָה ת — fragile

שְׁבִירָה (201) נ — fracture *f*, rupture *f*

בהש שְׁבִירַת־לֵב — brisement *m* de coeur

שְׁבִירַת־רְעָבוֹן — assouvissement *m* de la faim

פיס שְׁבִירַת־הָאוֹר — réfraction *f* de la lumière

|| (בקבלה) שְׁבִירַת־כֵּלִים — cataclysme originel

שְׁבִירוּת (48, בלי ר׳) נ — fragilité *f*

שְׁבִית (17, בלי ר׳) נ — captivité *f*, exil *m*

שְׁבִיתָה (201) נ (מנוחה) — repos *m*, chômage *m*

(בילוי השבת) — manière *f* de passer le sabbat

שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק — armistice *m*

קָנָה לוֹ שְׁבִיתָה — élire domicile

|| (של פועלים) — grève *f*

שְׁבִיתַת־הָאֵטָה — grève perlée

שְׁבִיתַת־מְחָאָה — grève de protestation

שְׁבִיתַת־רָעָב — grève de la faim

שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת — grève sur le tas

שְׁבִיתָה פִּרְאִית — grève irrégulière

מֵפֵר־שְׁבִיתָה ז — briseur *m* de grève

שְׂבָךְ (187) ז — enchevêtrement *m*, fourré *m*

שֹׂבֶךְ ← שׂוֹבֶךְ

שְׂבָכָה (215) נ — treillis *m*, grillage *m*

הִתְהַלֵּךְ עַל־שְׂבָכָה — marcher sur une trappe, être en danger

1. שָׁבַל (303) פ״י (עבר בשביל) — cheminer

|| הִשְׁבִּיל (499) פ״י — conduire

2. [שבל] נִשְׁבַּל (389) פ״ע (נגרר) — se traîner

3. [שבל] הִשְׁתַּבֵּל (467) פ״ע (צמח) — monter en épis

|| הִשְׁבִּיל (499) פ״י — faire mûrir les épis

שֹׁבֶל (191) ז — traîne (de robe) *f*

שֹׁבֶל־עָשָׁן — traînée *f* de fumée

(של אנייה) — sillage *m*

שַׁבְּלוּל (41) ז זואול — escargot *m*, limace *f*

שַׁבְּלוּלִי, ־לִית ת — en spirale, en colimaçon

שַׁבְּלוֹנָה (ר׳ ־נוֹת) נ — moule *m*, modèle *m*, patron *m*

|| בהש (שיגרה) — routine *f*

שִׁבֹּלִית (ר׳ ־לִיּוֹת) נ צמח — épillet *m*

1. שִׁבֹּלֶת (258, שִׁבֳּלִים, שִׁבֳּלֵי־) נ צמח — épi *m*

שִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ — spic *m*

שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל — avoine *f*

שִׁבֳּלֵי־זֵיתִים — branches *fpl* d'olivier

בהש שִׁבֹּלֶת־הַזָּקָן — la pointe de la barbe

2. שִׁבֹּלֶת (256) נ (מערבולת) — tourbillon *m*

|| (סימן־היכר) — mot *m* de passe (Juges 12,6)

שָׁבַס (303) פ״י — se coiffer d'un bonnet

שָׂבַע (329, בינוני שָׂבֵעַ) פ״ע — être rassasié

בהש שָׂבַע בּוּז — être abreuvé d'humiliations

שָׂבַע נַחַת — être content

שָׂבַע רָצוֹן — être satisfait

|| נִשְׂבַּע (401) פ״ע — se rassasier

|| שִׂבַּע (440) פ״י — rassasier

|| הִשְׂתַּבַּע (477) פ״ע — se rassasier

|| הִשְׂבִּיעַ (505) פ״י — rassasier

בהש הִשְׂבִּיעַ עֵינָיו — regarder à loisir

הִשְׂבִּיעַ אֶת־רְצוֹן־פ׳ — satisfaire qn, contenter qn

שָׂבָע (—) ז — satiété *f*, abondance *f*

שָׂבֵעַ, שְׂבֵעָה ת — rassasié

בהש שְׂבַע־יָמִים — chargé d'années

שְׂבַע־נַחַת — content, heureux

שְׂבַע־רֹגֶז — saturé de tourments

שְׂבַע־רָצוֹן — satisfait

שֹׂבַע (196, בלי ר׳) ז — satiété *f*

אָכַל לָשֹׂבַע או דֵּי־שָׂבְעוֹ — manger tout son soûl

|| בהש (שפע) — abondance *f*, plénitude *f*

שֹׂבַע־שְׂמָחוֹת — profusion *f* de joie

1. שִׁבַּע (440) פ״י (כפל בשבע) — septupler

2. [שבע] נִשְׁבַּע (401) פ״ע — jurer, prêter serment

נִשְׁבַּע לַשֶּׁקֶר — se parjurer

|| הִשְׁבִּיעַ (505) פ״י — faire jurer, adjurer

(הקריא נוסח־שבועה) — assermenter

|| הִשְׂתַּגֵּב (467) פ"ע — se fortifier
|| הִשְׂגִּיב (499) פ"י — fortifier, renforcer
פ"ע — s'élever, devenir fort
שֶׂגֶב (—) ז — grandeur *f*, puissance *f*
שָׁגַג (303) פ"ע — agir par mégarde, faillir
שֶׁגֶג (166) ז — faute *f*, erreur *f*
שְׁגָגָה (215) נ — faute *f*, erreur *f*
בִּשְׁגָגָה — par mégarde, par inadvertance
שָׂגָה (347) פ"ע — grandir, croître, prospérer
|| הִשְׂגָּה (508) פ"י — agrandir, faire croître
הִשְׂגָּה חַיִל — agrandir sa puissance
שָׁגָה (347) פ"ע — pécher par inadvertance
|| (טעה) — se tromper, faillir
|| בהש שָׁגָה בְּ־ — se livrer, s'abandonner
שָׁגָה בַּחֲלוֹמוֹת — s'abandonner aux rêves
|| הִשְׁגָּה (508) פ"י — induire en erreur, fourvoyer
שִׂגּוּב (51) ז — élévation *f*, exaltation *f*
|| (ביצור) — fortification *f*
שִׂגּוּי (51) ז — croissance *f*, prospérité *f*
שָׁגוּי, שְׁגוּיָה ת — erroné
שִׁגּוּל (51) ז — cohabitation *f*, coït *m*
שָׁגוּם, שְׁגוּמָה ת — emboîté
שִׁגּוּם (51) ז — pilotis *mpl*, fascines *fpl*
שָׁגוּעַ, שְׁגוּעָה ת — fou, affolé, exaspéré
שִׁגּוּעַ (—) ז — affolement *m*, exaspération *f*
|| (הטעיה מכוונת) — tour (joué à qn) *m*
שָׁגוּר, שְׁגוּרָה ת — ordinaire, courant, habituel
אִמְרָה שְׁגוּרָה — proverbe courant
יוֹם שָׁגוּר — jour *m* ordinaire
שִׁגּוּר (51) ז — envoi *m*, lancement *m*
שִׁגּוּשׁ (51) ז — tumulte *m*, trouble *m*
[שגח] הִשְׁגִּיחַ (505) פ"י — regarder, considérer
|| (שם לב) הִשְׁגִּיחַ בְּ־ — apercevoir, remarquer
|| (פיקח) הִשְׁגִּיחַ עַל־ — surveiller
שַׂגִּיא, ־אָה ת — grand, puissant
שְׁגִיאָה (201) נ (חטא) — faute *f* par inadvertance
|| (טעות) — faute, erreur *f*
שְׁגִיאַת־דְּפוּס — faute d'impression
שְׁגִיאַת־כְּתִיב — faute d'orthographe
שַׂגִּיאוּת (48, בלי ר') נ — grandeur *f*, puissance *f*
שַׂגִּיב, ־בָה ת — élevé, sublime

שַׂגִּיבוּת (48, בלי ר') נ — élévation *f*, sublimité *f*
שְׁגִיגָה (201) נ — faute *f*, erreur *f*
שְׁגִיָּה (202) נ — faute *f*, erreur *f*
|| (הימסרות) — engouement *m*
שְׁגִיָּה בַּהֲזָיוֹת — vie *f* dans les chimères
שִׁגָּיוֹן (38) ז — manie *f*, idée *f* fixe
|| (תחביב) — caprice *m*, marotte *f*
||° (הימנון) — hymne *m*, cantique *m*
שִׁגְיוֹנִי, ־נִית ת — maniaque
שָׁגִיר, שְׁגִירָה ת — courant, habituel, usuel
שְׁגִירָה (201) נ — habitude *f*, usage *m*
שְׁגִירוּת (48) נ — facilité *f* d'élocution
שָׁגַל (303) פ"י — cohabiter avec (une femme)
|| נִשְׁגְּלָה (389) פ"ע — être violée
|| שִׁגֵּל (432) פ"י — cohabiter avec
|| הִשְׁתַּגְּלָה (467) פ"ע — se prostituer
|| הִשְׁגִּיל (499) פ"י — prostituer
שֵׁגָל (ר' שֵׁגָלוֹת) נ (רעיה) — épouse *f*
|| (פילגש) — concubine *f*, maîtresse *f*
שגם ← בְּשֶׁגַם
שֶׁגֶם (166) ז טכנ — tenon *m*, languette *f*
שִׁגֵּם (432) פ"י טכנ — assembler, emboîter, insérer
בהש שִׁגֵּם בְּיִסּוּרִים — accabler de souffrances
|| הִשְׁתַּגֵּם (467) פ"ע — s'assembler, s'emboîter
שָׁגַע (329) פ"ע — être fou
|| נִשְׁגַּע (401) פ"ע — devenir fou
|| שִׁגַּע (440) פ"י — rendre fou, affoler
|| הִשְׁתַּגַּע (477) פ"ע — devenir fou
עממי — faire le fou, se déchaîner
הִשְׁתַּגַּע אַחֲרֵי־ — être fou de, raffoler de
שֶׁגַע (—) ז — folie *f*, démence *f*
|| רפא — manie *f*
שֶׁגַע־הַגַּדְלוּת — mégalomanie *f*
שֶׁגַע־הַסַּמִּים — toxicomanie *f*
שִׁגָּעוֹן (38) ז — folie *f*, démence *f*
שִׁגָּעוֹן לְדָבָר אֶחָד — obsession *f*, idée *f* fixe
נָהַג בְּשִׁגָּעוֹן — se conduire comme un fou
שִׁגְּעוֹן־הָרְדִיפוֹת — folie de la persécution
שִׁגְעוֹנִי, ־נִית ת — fou, insensé, extravagant
שִׁגְעוֹנוּת (46) נ — folie *f*, extravagance *f*
שָׁגַר (303) פ"י — envoyer, expédier

שֶׁבֶר־רְעָבוֹן provisions *fpl*

שִׁבְרָה (242) נ espoir *m*, attente *f*

שִׁבְרוֹן (—) ז commerce *m* de grains

שִׁבָּרוֹן (38, ר׳ שִׁבְרוֹנִים) ז rupture *f*, brisure *f*, ruine *f*

שִׁבְרוֹן־לֵב déchirement *m* du coeur

שִׁבְרוֹן־מָתְנַיִם douleur *f* des reins

שַׁבְרִיָּה (202) נ poignard *m*, cimeterre *m*, sabre *m*

שַׁבְרִיר (1) ז fragment *m*, gouttelette *f*

שַׁבְרִירֵי־שֶׁמֶשׁ rayons *mpl* de soleil (pénétrant dans l’obscurité)

שַׁבְרִירִי, ־רִית ת fragile

שַׁבְרָק (95) ז צמח bugrane *m*, arrête-boeuf *m*

שִׁבְרֵר (460) פ״י pulvériser

|| הִשְׁתַּבְרֵר (493) פ״ע se pulvériser

שִׁבֵּשׁ (432) פ״י (קלקל) détériorer, endommager

שִׁבֵּשׁ אֶת־הַתְּנוּעָה déranger la circulation

הַכְּבִישׁ שֻׁבַּשׁ la route a été détériorée

|| (סילף) altérer, déformer

שִׁבֵּשׁ מִלָּה estropier un mot

|| הִשְׁתַּבֵּשׁ (467) פ״ע (התקלקל) se détériorer, être endommagé

(טעה) se tromper, se méprendre

(התבלבל) se troubler, s’embrouiller

1. שַׁבְשֶׁבֶת (ר׳ ־שָׁבוֹת) נ (מלכודת) gluau *m*

2. שַׁבְשֶׁבֶת (ר׳ ־שָׁבוֹת) נ (חץ על־הגג) girouette *f*

שַׁבְשָׁן (97) ז faiseur *m* de fautes, gaffeur *m*

שַׁבֶּשֶׁת (251) נ faute *f*, erreur *f*, bévue *f*

שַׁבֶּשְׁתָּא (—) נ ארמית faute *f*, erreur *f*

שַׁבֶּשְׁתָּא כֵּיוָן דְּעָל עָל l’erreur est tenace

שָׁבַת (303 ת) פ״ע (חדל) cesser, s’arrêter, finir

שָׁבַת מְשׂוֹשׂ־לִבֵּנוּ la joie de notre coeur a cessé

|| (נח ממלאכתו) se reposer

|| (בילה את־השבת) passer le sabbat

|| (הפסיק עבודתו) faire la grève, chômer

|| נִשְׁבַּת (389 ת) פ״ע être aboli, cesser

|| הִשְׁבִּית (499 ת) פ״י faire cesser, arrêter

הִשְׁבִּית מִפְעָל faire chômer une entreprise

1. שֶׁבֶת ← יָשַׁב

2. שֶׁבֶת (167, בלי ר׳) נ fait *n* d’être assis

|| שֶׁבֶת־אַחִים réunion amicale

כּוֹכַב־שֶׁבֶת ז étoile *f* fixe

שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת נ grève *f* sur le tas

|| (פיצוי־בטלה) indemnité *f* de chômage

3. שֶׁבֶת (—) נ צמח aneth *m*, fenouil *m*

שַׁבָּת (101) נ samedi *m*, sabbat *m*

לֵיל־שַׁבָּת ז vendredi soir

מוֹצָאֵי־שַׁבָּת ז״ר samedi soir

עֶרֶב־שַׁבָּת ז vendredi *m*

קַבָּלַת־שַׁבָּת נ accueil *m* du sabbat

שַׁבָּת־שָׁלוֹם! bon sabbat!

|| (שבוע) semaine *f*

יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת dimanche *m*

|| °(חג) jour *m* de fête

מִמָּחֳרַת־הַשַּׁבָּת le lendemain de la fête

|| (שנת־השמיטה) année *f* sabbatique

שַׁבְּתָאוּת (46, בלי ר׳) נ דת sabbatianisme *m*

שַׁבְּתַאי ש״פ ז Sabbataï *m*

|| אסטר Saturne (planète) *m*

|| חרק שַׁבְּתַאי־הַשָּׂקֵד paon *m* de nuit

שַׁבְּתָאִי, ־אִית ת דת sabbatien (partisan de Sabbataï Tsevi)

שַׁבְּתָה (—) נ רפא méningite *f*

שַׁבָּתוֹן (—) ז fête chômée, jour *m* de repos

שַׁבַּת־שַׁבָּתוֹן נ jour de chômage complet

שְׁנַת־שַׁבָּתוֹן נ année *f* sabbatique

שַׁבַּתִּי, ־תִּית ת sabbatique

שַׁבַּתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ ambiance *f* sabbatique

שָׂגָא (339, עת׳ יִשְׂגֶּא) פ״ע croître, prospérer

שְׁלוֹמְךָ יִשְׂגֶּא! bien-être et prospérité!

|| הִשְׂגִּיא (507) פ״י élever, exalter, faire grandir

שֶׂגֶא (—) ז hauteur *f*, sommet *m*

שָׂגַב (308) פ״ע être puissant, être fort

|| פ״י fortifier, renforcer

|| נִשְׂגַּב (389) פ״ע être élevé, être sublime

בהש נִשְׂגַּב מִבִּינַת־פְּ׳ dépasser l’entendement de qn

(בוצר) être fortifié

|| שִׂגֵּב (432) פ״י fortifier, protéger

שׁוּב וָשׁוּב	encore et encore, sans cesse
שׁוּב פַּעַם	encore une fois, une autre fois
לֹא... שׁוּב	ne... plus
שׁוֹבָב, ־בָה (ר׳ ־בָבִים, ־בָבוֹת) ת (ילד)	polisson, espiègle
‖ (פרוע)	mutin, rebelle
שׁוֹבָבוּת (45) נ	polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבָבִי, ־בִית ת	polisson, gamin, espiègle
שׁוֹבְבָנוּת (46) נ	polissonnerie *f*, espièglerie *f*
שׁוֹבְבָנִי, ־נִית ת	polisson, gamin, espiègle
שׁוּבָה (—) נ	tranquillité *f*
בְּשׁוּבָה וָנַחַת	dans la tranquillité et le calme
שׁוֹבִינִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	chauvinisme *m*
שׁוֹבָךְ (93) או שׁוֹבֶךְ (187) ז	pigeonnier *m*, colombier *m*
שׁוֹבֵר (132) ז	brisant *m*
שׁוֹבֵר־גַּלִּים	brise-lames *m*
שׁוֹבֵר־רוּחַ	brise-vent *m*
‖ (כתב־אישור)	reçu *m*, récépissé *m*, bon *m*
בהש שְׁטָר וְשׁוֹבְרוֹ בְּצִדּוֹ	problème assorti de sa solution
שׁוֹבֵת (132) ז (עושה שביתה)	gréviste *m*
‖ (מבלה את־השבת)	hôte *m* pour la durée du sabbat
[שׂוג] נָשׂוֹג (429) פ״ע	reculer
שׁוֹגֵג (ר׳ ־גְגִים) ז	pécheur *m* involontaire
‖ בְּשׁוֹגֵג	par inadvertance
שׁוֹגֵר (132) ז	expéditeur *m*, consignateur *m*
[שׂוד] שָׂד (382) פ״י	chauler
[שׁוד] שָׁד (382) פ״י	piller, dépouiller, ravager
שׁוּדָא (—) ז ארמית	décision *f*, arrêt *m*
שׁוּדָא דְדַיָּנֵי	appréciation *f* des juges
שׁוֹדֵד (132) ז	brigand *m*
שׁוֹדֵד־יָם	pirate *m*
שׁוֹדֵד־אֲוִיר	pirate de l'air
שְׁוֵדִי, ־דִית ת	suédois
שְׁוֵדְיָה ש״פ נ (מדינה)	la Suède
שָׁוָה (353) פ״ע	être égal, égaler
מִי יִשְׁוֶה לְךָ?	qui peut t'égaler?
אֵין שָׁוֶה לִפְעֹל	cela ne vaut pas la peine d'agir

‖ נִשְׁוָה (406) פ״ע	devenir égal
‖ שִׁוָּה (453) פ״י	égaler
(יישר)	aplanir, égaliser
(תאר)	s'imaginer, se représenter
שִׁוָּה לְנֶגְדּוֹ	avoir présent à l'esprit
שַׁוֵּה בְנַפְשְׁךָ	imagine, représente-toi
(העניק)	conférer, attribuer
שִׁוָּה עֵרֶךְ לְ־	conférer de la valeur à
שִׁוָּה חֲגִיגִיּוּת לַטֶּקֶס	conférer de la solennité à la cérémonie
‖ הִשְׁתַּוָּה (480) פ״ע	être comparable
(התפשר)	arriver à un compromis
‖ הִשְׁוָה (512) פ״י	rendre égal, égaliser
(דימה)	comparer
(יישר)	aplanir, égaliser
שָׁוֶה, שָׁוָה ת	égal, pareil
כָּל־בְּנֵי־אָדָם שָׁוִים	tous les hommes sont égaux
הַשָּׁעוֹן שָׁוֶה עֶשְׂרִים שֶׁקֶל	la montre vaut vingt sicles
פַּעֲמַיִם שָׁלוֹשׁ שָׁוֶה שֵׁשׁ	deux fois trois font six
חִלֵּק שָׁוֶה בְּשָׁוֶה	partager à parts égales
שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת	égal en droit
שְׁוֵה־נֶפֶשׁ	indifférent, impassible
שְׁוֵה־עֵרֶךְ	équivalent
‖ (בעל־ערך)	valable
שָׁוֶה לְכָל־נֶפֶשׁ	à la portée de tout le monde
פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים	sincère
רִאשׁוֹן בֵּין־שָׁוִים	le premier parmi ses égaux
מתמט מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם	triangle *m* isocèle
מְשֻׁלָּשׁ שְׁוֵה־צְלָעוֹת	triangle équilatéral
‖ (בדעה אחת) זֶה וָזֶה שָׁוִים	ils sont d'accord
בָּאוּ לְעֵמֶק הַשָּׁוֶה	ils ont accepté un compromis
שִׁוּוּט (51) ז	systématisation *f*
שִׁוּוּי (51) ז	égalité *f*, égalisation *f*
שִׁוּוּי־זְכֻיּוֹת	égalité de droits
שִׁוּוּי־מִשְׁקָל	équilibre *m*
‖ (יחס)	proportion *f*, rapport *m*
‖ (ערך)	valeur *f*

|| הִשְׁתַּהָה (482) פ"ע — s'attarder
|| הִשְׁהָה (509) פ"י — retarder, différer, ajourner
הִשְׁהָה אֶת־תְּשׁוּבָתוֹ — remettre sa réponse à plus tard
שָׁהוּי, שְׁהוּיָה ת — lent, hésitant
שִׂיחָה שְׁהוּיָה (בטלפון) — conversation différée
שִׁהוּי (50) ז — retard *m*, délai *m*
לְלֹא שִׁהוּי — sans délai
שִׁהוּק (50) ז — hoquet *m*
שְׁהוּת (45, בלי ר') נ — délai *m*, loisir *m*
שְׁהִי (5) ז מוס — pause *f*
שְׁהַ"י־פְּהַ"י (= שַׁבָּת הַיּוֹם פֶּסַח הַיּוֹם) — prétexte *m*
|| (דבר בלתי חשוב) — bagatelles *fpl*
שְׁהִיָּה (202) נ — délai *m*, retard *m*, attente *f*
שְׁהִיָּה וּפְהִיָּה — hésitations *fpl*, tergiversations *fpl*
לְלֹא שְׁהִיּוֹת וּפְהִיּוֹת — sans délai inutile
שְׁהִיּוּת (47, בלי ר') נ — endurance *f*
שַׁהְיָן (ר' ־נִים) ז — personne lente, traînard *m*
שִׁהֵם (435) פ"י — incruster d'onyx
שֹׁהַם (197) ז — onyx *m*, agate *f*
שָׁהֳמִי, ־מִית ת — d'onyx, agatisé
שַׁהַק (152) ז — hoquet *m*
שָׁהַק (435) פ"ע — hoqueter
|| הִשְׁתַּהֵק (471) פ"ע — avoir le hoquet
שַׁהֶקֶת (—) נ רפא — hoquet (maladie) *m*
שַׂהֲרוֹן (21) ז (תכשיט) — croissant (parure) *m*
|| (לחמניה) — croissant (pâtisserie)
° שַׁו (—) ז (איוב ט"ו ל"א) — valeur *f*
שׁוֹא (—) ז — soulèvement *m*, tumulte *m*
שְׁוָא (ר' ־אִים) ז דקדוק — *chewa* (signe graphique) *m*
שְׁוָא נָח — *chewa* immobile *ou* quiescent
שְׁוָא נָע — *chewa* mobile
שְׁוָא מֻרְכָּב — *chewa* composé
שָׁוְא (—) ז — fausseté *f*, inanité *f*, vanité *f*
לַשָּׁוְא — en vain, inutilement
הַכֹּל הָיָה לַשָּׁוְא — tout était inutile
הַבְטָחַת־שָׁוְא נ — promesse fallacieuse
מַרְאֵה־שָׁוְא ז — mirage *m*
שְׁבוּעַת־שָׁוְא נ — faux serment

שׁוֹאֵב (125) ז — puiseur *m*
שׁוֹאֵב־מַיִם — porteur *m* d'eau
שׁוֹאֵבָה (—) נ — puisage *m*
דת בֵּית־הַשּׁוֹאֵבָה ז — puits (d'où l'on tirait l'eau versée sur l'autel à *Soukkoth*) *m*
שׁוֹאָה (201) נ (סערה) — tempête *f*, orage *m*
(אסון) — catastrophe *f*, cataclysme *m*
הֵמִיט שׁוֹאָה — amener une catastrophe
היסט הַשּׁוֹאָה — l'Holocauste (1933–1945) *m*
שְׁוָאִי, ־אִית ת דקדוק — ponctué d'un *chewa*
שׁוֹאֵל, ־אֶלֶת (ר' ־אֲלִים, ־אֲלוֹת) ש — auteur *m* d'une question
|| (לווה) — emprunteur *m*
[שוב] שָׁב (382) פ"ע — retourner, revenir, rentrer
שָׁב עַל־עֲקֵבָיו — retourner sur ses pas
שָׁבָה נַפְשׁוֹ עָלָיו — reprendre ses esprits
הָלוֹךְ וָשׁוֹב — aller et retour
דָּחָה בְּלֵךְ וָשׁוּב — renvoyer de Ponce à Pilate
שָׁב וְעָשָׂה — refaire
(התחרט) — se repentir, se rétracter
שָׁב מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה — renoncer à ses erreurs
|| שׁוֹבֵב (455) פ"ע (החזיר) — ramener, faire revenir
שׁוֹבֵב נֶפֶשׁ — apaiser
שׁוֹבֵב נְתִיבוֹת — restaurer les routes
(התעה) — écarter, détourner
פ"ע (תעה) — s'écarter, se détourner
|| שׁבֵב (432) פ"י — détourner, éloigner
|| הִשְׁתּוֹבֵב (487) פ"ע — être turbulent, se déchaîner
|| הֵשִׁיב (526) פ"י — ramener, faire revenir
הֵשִׁיב רֵיקָם — renvoyer les mains vides
(החזיר) — rendre
הֵשִׁיב אֲבֵדָה — rapporter un objet perdu
הֵשִׁיב לְפ' כִּגְמוּלוֹ — traiter qn selon son mérite
הֵשִׁיב אֶל־לִבּוֹ — prendre à coeur
הֵשִׁיב נֶפֶשׁ — rafraîchir, réconforter
(נתן תשובה) — répondre
(ביטל) — annuler, rapporter (un décret)
הַנַּעֲשָׂה אֵין לְהָשִׁיב — ce qui est fait est fait
הֵשִׁיב אַף או חֵמָה — détourner la colère
שׁוּב תה"פ — encore, de nouveau

רֶוַח שׁוּלִי — bénéfice marginal
שׁוּלְיָה או שְׁוַלְיָה (207) ז — apprenti *m*
שׁוּלְיַת־הַקּוֹסֵם — l'apprenti sorcier
שׁוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — marginalité *f*
שׁוּלַיִם (265) ז״ז (של־בגד) — bord *m*, pan *m*
|| (תחתית) — fond *m*
שׁוּלֵי־כּוֹס — fond d'un verre
|| (של־דף) — marge *f*
הֶעָרַת־שׁוּלַיִם נ — note marginale
שׁוֹלָל, ־לָלָה ת — dénué, dépourvu
הָלַךְ שׁוֹלָל — se laisser duper
הוֹלִיךְ אֶת־פ׳ שׁוֹלָל — induire qn en erreur
שׁוֹלְלוּת (45) נ — négation *f*, opposition *f*
שׁוֹלְלִי, ־לִית ת — négatif
שׁוֹלְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — négateur *n*
שׁוֹלְלָנוּת (46) נ — attitude négative
שׁוֹלְלָנִי, ־נִית ת — négateur, négatif
[שׁוּם] ← [שִׂים]
שׂוּם (—) ז — application *f*
שׂוּם־לֵב — attention *f*
שׂוּם, שׂוּמָה ת — imposé, chargé, obligé
[שׁוּם] שָׁם (382) פ״י — estimer, évaluer, taxer
|| נִשׁוֹם (431) פ״ע — être évalué, être taxé
|| שִׁיֵּם (452) פ״י — évaluer, taxer
|| הֵשִׁים (526) פ״י — évaluer, taxer
1. שׁוּם (41) ז צמח — ail *m*
2. שׁוּם תה״פ — quelque chose
שׁוּם־דָּבָר — rien
בְּשׁוּם־אֹפֶן או ־פָּנִים — en aucune façon
אֵין שׁוּם־אֶפְשָׁרוּת — il n'y a aucune possibilité
|| לְשׁוּם־ — pour, en vue de
|| מִשּׁוּם־ — à cause de, en tant que
יֵשׁ בָּזֶה מִשּׁוּם־חֻצְפָּה — cela frise l'impertinence
מִשּׁוּם־כָּךְ — à cause de cela, pour cette raison
מִשּׁוּם־מָה — pour une raison ou une autre
מִשּׁוּם־מָה? או עַל־שׁוּם־מָה? — pourquoi?
מִשּׁוּם שֶׁ־ או עַל־שׁוּם שֶׁ־ — parce que
3. שׁוּם או שׁוֹם (—) ז — évaluation *f*, taxation *f*
שׁוּם־כֶּסֶף — évaluation en argent
אִגֶּרֶת־שׁוּם נ — certificat *m* d'estimation
שׁוּמָה (201) נ — devoir *m*, obligation *f*
שׁוּמָה עָלָיו לְ־ — il a l'obligation de
1. שׁוּמָה (201) נ (הערכה) — estimation *f*, évaluation *f*
פְּקִיד־שׁוּמָה ז — percepteur *m*
2. שׁוּמָה (201) נ (יבלת) — verrue *f*
שׁוֹמֵם, ־מֵמָה ת (מקום) — désert, désolé
|| (אדם) — solitaire, morne
שׁוֹמֵמָה (ר׳ ־מוֹת) נ — ruines *fpl*, lieu désolé
שׁוֹמֵמוּת (45) נ — désolation *f*
שׁוּמָנִית (17) נ צמח — ail *m* sauvage, échalote *f*
שׁוֹמֵר, ־מֶרֶת (ר׳ ־מְרִים, ־מְרוֹת) ש — gardien *n*
שׁוֹמֵר־טַף — baby-sitter *n*, garde-bébé *n*
שׁוֹמֵר־לַיְלָה — veilleur *n* de nuit
שׁוֹמֵר־רֹאשׁ — garde *m* du corps
|| (של פרי) — carpelle *m*
שׁוֹמֵרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — guérite *f*
שׁוֹמְרוֹן ש״פ נ (עיר) — Samarie *f*
שׁוֹמְרוֹנִי, ־נִית ת — samaritain
שׁוּמֵרִי, ־רִית ת — sumérien
שׁוּמְשׁוּק (ר׳ ־קִים) ז צמח — marjolaine *f*
שׂוֹנֵא (131) ז — adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹנֶה, ־נָה ת — différent, divers
|| שׁוֹנוֹת (ברשימה) — divers *mpl*
שׁוֹנוּת או שׁוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — différence *f*
שׁוּנִית (17) נ — récif *m*, écueil *m*
שׁוּנְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — chat *m* sauvage
1. שׁוֹעַ, ־עָה ת (אציל) — noble, riche
2. שׁוֹעַ (—) ז (זיגוג) — émail *m*
שׁוּעַ, שׁוּעָה ת — peigné (textile)
שׁוּעַ (—) או שֶׁוַע (178, בלי ר׳) ז — clameur *f*, plainte *f*
שָׁוַע (331) פ״ע — crier, implorer
|| שִׁוַּע (440) פ״ע — crier, implorer
|| הִשְׁתַּוַּע (477) פ״ע — éclater en cris
שַׁוְעָה (239) נ — cris *mpl* de détresse, imploration *f*
שׁוֹעוּת (48) נ — noblesse *f*
שׁוּעָל (102) ז זואול — renard *m*
|| צמח עִנְבֵי־שׁוּעָל ז״ר — groseilles *fpl*
שׁוּעָלוֹן (28) ז — renardeau *m*
שָׁעָן (125) ז — horloger *m*
שׁוֹעֵר, ־עֶרֶת (ר׳ ־עָרִים, ־עָרוֹת) ת — avarié, gâté

בְּשׁוּוִי שֶׁל־מֵאָה שְׁקָלִים — d'une valeur de cent sicles
|| (הענקה) — action *f* de conférer
שׁוּוִי־עִנְיָן לְסִפּוּר — fait *m* de rendre un récit intéressant
שְׁוּוִי, שְׁוּוִיָּה ת דקדוק — ponctué d'un *chewa*
שִׁוּוּק (51) ז — mise *f* sur le marché, commercialisation *f*, marketing *m*
שָׁווֹת (46) נ — similitude *f*, parité *f*
[שׁוח] שַׁח (380) פ"ע — se promener
[שׁוח] שַׁח (380) פ"ע — se pencher, se baisser
בהש שָׁחָה נַפְשִׁי — mon âme est accablée
|| הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ"ע — se courber, être abattu
שׁוּחַ (—) ז צמח — figue blanche
שׁוּחָה (201) נ — fosse *f*, tranchée *f*, fossé *m*
שׁוֹחֵט (125) ז — abatteur (de bétail) *m*
שׁוֹחֲטוּת (—) נ — métier *m* d'abatteur (de bétail)
שׂוֹחֵק, ־חֶקֶת (ר׳ ־חֲקִים, ־חֲקוֹת) ת — riant, rieur
|| בהש (גדוש) — large (mesure), bien tassé
שׁוֹחֵר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חֲרִים, ־חֲרוֹת) ש — ami *n*, amateur *n*, épris de
שׁוֹחֵר־טוֹב — homme *m* de bien
שׁוֹחֵר־שָׁלוֹם — pacifique, pacifiste
[שׂוט] שָׂט (382) פ"ע — dévier, se détourner
1. [שׁוט] שָׁט (382) פ"ע — roder, parcourir
(על־המים) — naviguer, nager, flotter
|| שׁוֹטֵט (455) פ"ע — roder, errer, vagabonder
|| שַׁיֵּט (452) פ"ע — roder, errer
|| הִשְׁתּוֹטֵט (488) פ"ע — errer, courir çà et là
|| הִשְׁתַּיֵּט (466) פ"ע — roder, errer
|| הֵשִׁיט (526) פ"י — faire nager, faire flotter
(בכלי־שייט) — faire naviguer
2. שִׁוֵּט (432) פ"י — systématiser
שׁוֹט (21) ז — fouet *m*
בהש שׁוֹט־לָשׁוֹן — calomnie cinglante
שׁוֹטֶה, ־טָה ת (משוגע) — fou, dément
כֶּלֶב שׁוֹטֶה — chien enragé
|| (טיפש) — sot, bête, imbécile
שׁוֹטֶה שֶׁבָּעוֹלָם — imbécile que tu es
בְּכוֹר שׁוֹטֶה — grand niais
בהש כַּדּוּר שׁוֹטֶה — balle perdue

שׁוֹטוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — flagelle *m*
°שׁוֹטֵט (132) ז (יהושע כ"ג י"ג) — fouet *m*, verges *fpl*
שׁוֹטְטוּת (45) נ — vagabondage *m*
שׁוֹטְטָנִי, ־נִית ת — errant, vagabond
שׁוֹטִית (17) נ — branche *f*, verge *f*
שׁוֹטִית (17) נ — canot *m*
שׂוֹטְמָנִי, ־נִית ת — hostile, haineux
שׂוֹטֵן (132) ז — adversaire *m*, ennemi *m*
שׁוֹטֵף, ־טֶפֶת (ר׳ ־טְפִים, ־טְפוֹת) ת — coulant
צבא אֵשׁ שׁוֹטֶפֶת — rafale *f*
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף — pluie battante
בהש דִּבּוּר שׁוֹטֵף — parole abondante
בנק חֶשְׁבּוֹן שׁוֹטֵף — compte courant
עִנְיָנִים שׁוֹטְפִים — affaires courantes
דִּבֵּר עִבְרִית שׁוֹטֶפֶת — parler couramment l'hébreu
|| °(מהיר) סוּס שׁוֹטֵף — coursier *m* rapide
שׁוֹטֵר (132) ז — policier *m*, agent *m* de police
שׁוֹטֵר־חֶרֶשׁ — détective *m*
שׁוֹטֵר צְבָאִי — gendarme *m*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה — agent de la circulation
שֹׁוִי (200, בלי ר׳) ז — valeur *f*
שִׁוְיוֹן (22) ז — égalité *f*
שִׁוְיוֹן־זְכֻיּוֹת — égalité *f* de droits
שִׁוְיוֹן־נֶפֶשׁ — indifférence *f*, impassibilité *f*
אִי־שִׁוְיוֹן — inégalité *f*
שִׁוְיוֹנִי, ־נִית ת — égalitaire
שִׁוְיוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — égalitarisme *m*
שְׁוִיסְק (ר׳ ־קִים) ז מטבח — fritons *mpl*
שְׁוַיְץ או שְׁוַיצַרְיָה ש"פ נ (מדינה) — la Suisse
שְׁוַיצִי, ־צִית או שְׁוַיצָרִי, ־רִית ת — suisse
שָׁוִיק, שְׁוִיקָה ת — vendable, facile à écouler
[שׂוך] שָׂךְ (382) פ"י — entourer d'une haie
|| (הגן) שָׂךְ בְּעַד־ — protéger, défendre
|| שׂוֹכֵךְ (455) פ"י — couvrir, entourer
שׂוֹךְ (21) ז או שׂוֹכָה (201) נ — branche *f*
שׂוֹכֵר (132) ז (דירה) — locataire *m*
|| (פועלים) — employeur *m*
שׁוּל (105) ז — apprenti *m*
שׁוֹלְטָנִי, ־נִית ת — dominateur, autoritaire
שׁוּלִי, ־לִית ת — marginal

שׁוּרָה (201) נ — rang *m*, rangée *f*, ligne *f*, file *f*

הִסְתַּדְּרוּ בְּשׁוּרָה אַחַת — s'aligner sur un rang

שׁוּרַת־בָּתִּים — rangée de maisons

שׁוּרַת־מְכוֹנִיּוֹת — file de voiture

חַיָּל ז מִן־הַשּׁוּרָה — homme *m* de troupe

(בכתובים) — ligne

(סידרה) שׁוּרַת־הַרְצָאוֹת — série *f* de conférences

|| בהש שׁוּרַת־הַדִּין — la stricte justice

לִפְנִים מִשּׁוּרַת־הַדִּין — par indulgence

לְפִי־שׁוּרַת־הַשֵּׂכֶל — en toute logique

נָהַג כַּשּׁוּרָה — se conduire comme il faut

אַהֲבָה מְקַלְקֶלֶת אֶת־הַשּׁוּרָה — l'amour fausse les relations

אָדָם ז מִן־הַשּׁוּרָה — un homme ordinaire

שׁוּרוֹן (21) ז — papier réglé

שׁוּרוּק (ר׳ ־קִים) ז דקדוק — *chourouq (ou* long*) m*

שַׂוָּרוּת (46) נ — acrobatie *f*

שׂוֹרְטָנִי, ־נִית ת — qui égratigne

שׂוֹרְכָנִי, ־נִית ת — traînant

שׂוֹרֵק (—) ז או שׂוֹרֵקָה (—) נ צמח — treille *f*, cep *m*

שׁוֹרְקָנִי, ־נִית ת — sifflant

1. שׁוֹרֵר ← [שיר]

2. שׁוֹרֵר ← 1. [שור]

שׁוֹרֵר (132) ז (אויב) — adversaire *m*, ennemi *m*

[שׂוֹשׂ] ← [שִׂישׂ]

שׁוּשׁ (41) ז צמח — réglisse *f*

שׁוֹשְׁבִין (ר׳ ־נִים) ז — ami *m*, parrain *m*

(בחתונה) — garçon *m* d'honneur

(בדו־קרב) — second *m*, témoin *m*

שׁוֹשְׁבִינוּת (48) נ — parrainage *m*

שׁוֹשְׁט (91) ז — convive *m*

שׁוֹשֶׁלֶת (252) נ — lignée *f*, descendance *f*

|| (של־מלכים) — dynastie *f*

שׁוֹשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — dynastique

שׁוֹשָׁן (98) ז צמח — lis *m*

|| °(כלי־נגינה עתיק) — *chochân* (ancien instrument de musique) *m*

שׁוּשָׁן ש״פ נ (עיר) — Suse *f*

דת פּוּרִים־שׁוּשָׁן — Pourim de Suse (lendemain de Pourim)

שׁוֹשַׁנָּה (208, ר׳ ־שַׁנִּים) נ צמח — lis *m*

(ורד) — rose *f*

שׁוֹשַׁנַּת־יְרִיחוֹ — rose de Jéricho

זואול שׁוֹשַׁנַּת־יָם — anémone *f* de mer, actinie *f*

שׁוֹשַׁנַּת־הָעֲמָקִים — narcisse *m*

בהש שׁוֹשַׁנַּת־הָרוּחוֹת — rose des vents

|| רפא — érysipèle *m*

שׁוֹשֶׁנֶת (525) נ צמח — rosette *f*

שׁוּתָא (—) נ ארמית — parole *f*, propos *m*

שׁוֹתְקָנוּת (46) נ — silence *m*

שׁוֹתְקָנִי, ־נִית ת — silencieux, taciturne

שָׁזוּף, שְׁזוּפָה ת — hâlé, bronzé, bruni

שִׁזּוּף (51) ז — bronzage *m*, brunissement *m*, hâle *m*

שָׁזוּר, שְׁזוּרָה ת — entrelacé, entremêlé

שִׁזּוּר (51) ז — tressage *m*, entrelacement *m*

שְׁזִיף (15) ז צמח (עץ) — prunier *m*

|| (פרי) — prune *f*

שְׁזִיפָה (201) נ — bronzage *m*, brunissement *m*

|| בהש (ראייה) — vue *f*, regard *m*

שְׁזִיפוּת (48) נ — teint brun *ou* bronzé

שְׁזִיפִי, ־פִית ת — couleur prune

שְׁזִיר (1) ז — tresse *f*, torsade *f*

שְׁזִירָה (201) נ — tressage *m*, entrelacement *m*

שָׁזַף (301) פ״י — hâler, bronzer, brunir

|| בהש (ראה) — voir, regarder

|| נִשְׁזַף (388) פ״ע — être bronzé, être bruni

|| שִׁזֵּף (432) פ״י — bronzer, brunir, hâler

|| הִשְׁתַּזֵּף (470) פ״ע — se bronzer, brunir

|| הִשְׁזִיף (498) פ״י — hâler, bronzer

פ״ע — se bronzer, brunir

שֶׁזֶף (165) או שֵׁזֶף (187) ז — hâle *m*, teint bronzé

שְׁזַף־סֻכָּר — caramel *m*

שִׁזָּפוֹן (38) ז — hâle *m*, teint bronzé

|| חקל — brunissure (des plantes) *f*

שָׁזַר (301) פ״י — tresser, entrelacer

בהש (שילב) — insérer

|| נִשְׁזַר (388) פ״ע — être tressé, être entrelacé

בהש (שולב) — être inséré

|| שִׁזֵּר (432) פ״י — tresser, entrelacer

|| הִשְׁתַּזֵּר (470) פ״ע — être tressé, s'entrelacer

בהש (השתלב) — s'insérer, s'entremêler

[שחח] שַׁח או שָׁחַח — se baisser, se courber
(שַׁחוֹתִי, עת׳ יָשֹׁחַ) פ״ע
|| נָשַׁח (417, עת׳ יִשַּׁח) פ״ע — se baisser, être abaissé
|| הִשְׁתּוֹחֵחַ (489) פ״ע — se courber, se baisser
בהש °מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי — pourquoi, mon âme, es-tu abattue?
|| הֵשַׁח (530, הֵשַׁחוֹתִי) פ״י — abaisser
שַׁחְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — causeur *n*
שָׁחַט (326) פ״י — pressurer, exprimer (du jus)
|| נִשְׁחַט (397) פ״י — être pressuré, être exprimé
שָׁחַט (326) פ״י (בהמה) — abattre, immoler
(הרג) — égorger, massacrer
|| נִשְׁחַט (397) פ״ע — être abattu, être immolé
(נהרג) — être égorgé, être massacré
|| הִשְׁחִיט (502) פ״י — faire abattre
° שַׁחֲטָה (209, בלי ר׳) נ — corruption *f*
1. שֶׁחִי (5) או בֵּית־הַשֶּׁחִי ז אנטום — aisselle *f*
2. שְׁחִי (—) ז (שיפלות) — bassesse *f*, humiliation *f*
שָׁחִיד, שְׁחִידָה ת — corruptible, vénal
שְׂחִיָּה (202) נ — natation *f*, nage *f*
שְׂחִיַּת־חָזֶה — brasse *f*
שְׂחִיַּת־חֲתִירָה — crawl *m*
בְּרֵכַת־שְׂחִיָּה נ — piscine *f*
שַׁלְחוּפִית־שְׂחִיָּה נ — vessie *f* natatoire
שְׁחִיָּה (202) נ — inclination (du corps) *f*
שְׁחִיזָה (201) נ — aiguisage *m*, affûtage *m*
אֶבֶן־שְׁחִיזָה נ — meule *f* à affûter
שְׁחִיחָה (201) נ — inclination (du corps) *f*, courbure *f*
שְׁחִיטָה (201) נ — abattage (d'animaux) *m*
|| בהש (טבח) — massacre *m*, boucherie *f*
שֶׁחְיִי, ־יִית ת — axillaire
שָׁחִיל, שְׁחִילָה ת — coulissable
סֻלָּם שָׁחִיל — échelle *f* à coulisse
שֻׁלְחָן שָׁחִיל — table *f* à rallonge
שְׁחִילָה (201) נ — coulissage *m*, enfilage *m*
שְׁחִימוּת (48, בלי ר׳) נ — couleur *f* brun foncé
שְׁחִין (1) ז — pustule *f*, ulcère *m*
שַׂחְיָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — nageur *n*

שַׂחְיָנוּת (46) נ — natation *f*, nage *f*
שְׁחִינוּת (48) נ — chaleur *f*
שָׁחִיס (15) ז — regain *m*, troisième récolte *f*
שָׁחִיף (15) ז — planche *f* mince, placage *m*
בהש דַּק כִּשְׁחִיף־עֵץ — mince comme une planche
שַׁחְצָן, שַׁחְצָנָה ת — orgueilleux, arrogant
שַׁחְצָנוּת (48) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
שָׁחִיק, ־קָה ת — broyé, trituré, écrasé
עממי שְׁחִיק־עֲצָמוֹת — gibier *m* de potence
שְׂחִיקָה (201) נ — rire *m*, éclat *m* de rire
שְׁחִיקָה (201) נ — broyage *m*, pilage *m*
|| מטבח (פילפל כתוש) — poivre pilé
|| (בלייה) — usure *f*, érosion *f*
|| (הפחתת־ערך) — dévalorisation *f*
שְׁחִירָה (201) נ — recherche *f*
שְׁחִירַת־שָׁלוֹם — pacifisme *m*
שְׁחִית (ר׳ ־תוֹת) נ — fosse *f*, puits *m*, piège *m*
שְׁחִיתָה (201) נ — corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת (48) נ — corruption *f*, perversion *f*
שְׁחִיתוּת־הַמִּדּוֹת — dépravation morale
שַׁחַל (152) ז — lion *m*
1. שָׁחַל (326) פ״י — enfiler
|| נִשְׁחַל (397) פ״ע — être enfilé
|| הִשְׁתַּחֵל (471) פ״ע — s'enfiler
בהש (דחק ועבר) — se faufiler, se glisser
|| הִשְׁחִיל (502) פ״י — enfiler, faire passer
בהש הִשְׁחִיל עַצְמוֹ — se faufiler, se glisser
ארמית כְּמִשְׁחַל נִימָא מֵחַלְבָּא — comme on retire un cheveu du lait, sans douleur
2. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ״י (קטורת) — parfumer à l'oeillet
3. [שחל] הִשְׁחִיל (502) פ״ע (שאג) — rugir
שַׁחְלָב ← סַחְלָב
שַׁחֲלָה (238) נ אנטום — ovaire *m*
|| צמח — ovaire
|| (בכלי־נשק) — magasin (d'arme à feu) *m*
שַׁחֲלַיִם (261) ז״ז צמח — cresson *m*
שַׁחְלִיפִים (1) ז״ר — rechange *m*
שִׁחְלֵף (460) פ״י — rechanger
שְׁחֶלֶת (—) נ צמח — oeillet *m*

‖ הִשְׁזִיר (498) פ״י	tresser, entrelacer
שֶׁזֶר (166) ז	tresse *f*, entrelacs *m*
שַׁזָּר (90) ז	cordier *m*, tresseur *m*
שִׁזְרָה (242) נ	épine dorsale
‖ צמח	axe (d'une plante) *m*, hampe *f*
שִׁזְרוּעַ (44, בלי ר׳) ז הקל	réensemencement *m*
שִׁזְרַע (465) פ״י	réensemencer, ressemer
שַׁח ← [שוח], [שיח]	
שָׁח (—) ז (מלך־פרס)	chah *m*
‖ (משחק)	échecs *mpl*
שַׁח!	échec au roi!
שַׁח, שַׁחָה ת	baissé, courbé
שַׁח־עֵינַיִם	humble, aux yeux baissés
שֵׂחַ או שִׂיחַ (9, בלי ר׳) ז	conversation *f*, propos *m*, pensée *f*, réflexion *f*
שִׁחֵד (326) פ״י	suborner, soudoyer
‖ שָׁחַד (435) פ״י	soudoyer, corrompre
שִׁחֵד בִּדְבָרִים	persuader, circonvenir
דֵּעָה בִּלְתִּי־מְשֻׁחֶדֶת	opinion impartiale
‖ הִשְׁתַּחֵד (471) פ״ע	se laisser corrompre
(התפתה)	se laisser séduire
‖ הִשְׁחִיד (502) פ״י	soudoyer, corrompre
שֹׁחַד (197) ז	pot-de-vin *m*, corruption *f*
שֹׁחַד־דְּבָרִים	séduction *f* par de belles paroles
אֲבַק־שֹׁחַד ז	soupçon *m* de corruption
שָׂחָה (350) פ״ע	nager
שָׂחָה נֶגֶד־הַזֶּרֶם	nager contre le courant
‖ הִשְׂחָה (509) פ״י	faire nager
בהש הִשְׂחָה בִּדְמָעוֹת	baigner de larmes
שָׁחָה (350) פ״ע	se baisser, se courber
‖ הִשְׁתַּחֲוָה (481) פ״ע	se prosterner
‖ הִשְׁחָה (509) פ״י	courber, abaisser, humilier
שָׂחוּ (—) ז	nage *f*
מֵי־שָׂחוּ ז״ר	eau profonde
שִׁחוּד (50) ז	corruption (par des dons) *f*
1. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מחודד)	aiguisé, affûté, affilé
2. שָׁחוּז, שְׁחוּזָה ת (מגולה)	découvert
שְׁחוֹחַ תה״פ	humblement, tête basse
שָׁחוּחַ, שְׁחוּחָה ת	courbé, penché
שָׁחוֹחַ, שְׁחוֹחָה ת	courbé, penché

1. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (בהמה)	abattu, égorgé
2. שָׁחוּט, שְׁחוּטָה ת (מלוטש)	aiguisé, affûté
חֵץ שָׁחוּט	flèche acérée
זָהָב שָׁחוּט	or fin
שָׁחוּי, שְׁחוּיָה ת	courbé, baissé, humble
1. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (חוט)	enfilé
2. שָׁחוּל, שְׁחוּלָה ת (סוס)	déhanché, boiteux
שְׁחוּם (—) ז	couleur *f* brun foncé
1. שָׁחוּם ← שָׁחֹם	
2. שָׁחוּם, שְׁחוּמָה (אבן)	granitique
שִׁחוּם (51) ז	brunissement *m*, bronzage *m*
שָׁחוּן, שְׁחוּנָה ת	chaud, aride
שָׁחוּף, שְׁחוּפָה ת	tuberculeux, phtisique
שָׁחוּץ, שְׁחוּצָה ת	arrogant, insolent
שִׁחוּץ (50) ז	arrogance *f*, insolence *f*
שְׂחוֹק (21) ז	rire *m*
בַּת־שְׂחוֹק נ	sourire *m*
הָיָה לִשְׂחוֹק	être un objet de risée
‖ (משחק)	jeu *m*, divertissement *m*
שָׁחוּק, שְׁחוּקָה ת	frotté, usé, râpé, pulvérisé
מַטְבֵּעַ שָׁחוּק	monnaie usée, banalité *f*
בהש נַפְשׁוֹ שְׁחוּקָה עָלָיו	il est à bout de forces
שִׁחוּק (50) ז	frottement *m*, usure *f*
שְׁחוֹר (—) ז	couleur noire, noirceur *f*
שָׁחוֹר ← שָׁחֹר	
1. שִׁחוּר (50) ז (פנייה)	sollicitation *f*
שִׁחוּר־פְּנֵי־פ׳	intervention *f* auprès de qn
2. שִׁחוּר (50) ז (פחם)	morceau *m* de charbon
שַׁחֲוָר (ר׳ ־רים) ז	gouverneur *m*, seigneur *m*
שְׁחוֹרִי, ־רית ת	mélancolique
שְׁחוּת (45, ר׳ ־תות) נ	fosse *f*, trou *m*, puits *m*
שַׁחוּת (47, בלי ר׳) נ	bassesse *f*, humilité *f*
שִׁחוּת (50, בלי ר׳) ז	détérioration *f*, corruption *f*
שָׁחַז (326) פ״י	lisser, polir, aiguiser
‖ נִשְׁחַז (397) פ״ע	être aiguisé, être affûté
‖ הִשְׁתַּחֵז (471) פ״ע	s'aiguiser, être aiguisé
‖ הִשְׁחִיז (502) פ״י	aiguiser, affûter, affiler
אֶבֶן מַשְׁחֶזֶת	meule *f*
שִׁחְזוּר (51) ז	reconstitution *f*
שִׁחְזֵר (460) פ״י	reconstituer, rétablir
‖ הִשְׁתַּחְזֵר (493) פ״ע	être reconstitué

|| ספורט — joueuse (de tennis *etc*) *f*
|| (מעמידה פנים) — comédienne *f*, simulatrice *f*
שַׁחַר (152) ז — aube *f*, aurore *f*
כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר — au lever du jour
תְּפִלַּת־הַשַּׁחַר נ — prière *f* du matin
בהש בְּשַׁחַר־יַלְדוּתוֹ — dans sa prime jeunesse
|| (הסבר) — sens *m*, interprétation *f*
לִשְׁמוּעָה אֵין כָּל־שַׁחַר — cette nouvelle n'est pas fondée
לֹא אֵדַע שַׁחְרָהּ — je n'en saisis pas le sens
1. שָׁחַר (326) פ״י (התעניין ב־) — s'intéresser à, rechercher
שׁוֹחֵר־מַדָּע — amateur *m* de science
|| שִׁחֵר (435) פ״י — rechercher, se mettre en quête de
שִׁחֵר אֶת־פְּנֵי־פ׳ — s'adresser à qn, solliciter
שִׁחֵר לְטֶרֶף — chercher une proie
(ביקר) — rendre visite à
|| הִשְׁחִיר (502) פ״י — se lever tôt
הִשְׁחִיר וְהֶעֱרִיב — se lever tôt et se coucher tard
2. שָׁחַר (326) פ״ע (קדר) — être obscur, être noir
|| נִשְׁחַר (397) פ״ע — s'obscurcir, se noircir
|| שִׁחֵר (435) פ״י — noircir
|| הִשְׁתַּחֵר (471) פ״ע — se noircir
|| הִשְׁחִיר (502) פ״י — noircir
בהש הִשְׁחִיר פְּנֵי־פ׳ — faire honte à, calomnier
פ״ע — s'obscurcir, se noircir
בהש הִשְׁחִירוּ פָּנָיו כְּשׁוּלֵי־קְדֵרָה — avoir un air ténébreux, blémir de honte
שָׁחֹר או שָׁחוֹר, שְׁחֹרָה ת — noir
שָׁחֹר מִשְּׁחוֹר — noir comme du charbon
שָׁחֹר עַל־גַּבֵּי־לָבָן — noir sur blanc
שְׁחֹרֵי־הָעוֹר — les noirs *mpl*, les nègres *mpl*
שְׁחֹר שֶׁבָּעַיִן — prunelle *f*, pupille (de l'oeil) *f*
הַיָּם הַשָּׁחֹר — la Mer Noire
מָרָה שְׁחֹרָה — mélancolie *f*
פּוֹעֵל שָׁחֹר — ouvrier non qualifié, manœuvre *m*
שׁוּק שָׁחֹר — marché noir
לָבַשׁ שְׁחֹרִים — se vêtir de noir, se mettre en deuil
|| (קודר) — lugubre
רָאָה שְׁחֹרוֹת — être pessimiste
שִׁחְרוּר (51) ז — libération *f*, affranchissement *m*
|| (פטור) — exemption *f*, dispense *f*
שִׁחְרוּר מִמַּס — exemption de taxes
(במכונה) — déblocage *m*
שַׁחֲרוּר (41) ז עוף — merle *m*
שַׁחֲרוּרִי, ־רִית ת — noirâtre
שַׁחֲרוּרִית (17) נ — noirceur *f*, laideur *f*
בהש חָזַר לְשַׁחֲרוּרִיתוֹ — récidiver
|| חרק — ténébrion *m*, ver *m* de farine
שַׁחֲרוּת (45, בלי ר׳) נ — teint foncé, cheveux noirs
|| בהש (נעורים) — jeunesse *f*, adolescence *f*
שְׁחַרְחַר, ־חֶרֶת (ר׳ ־חָרִים, ־חָרוֹת) ת — noirâtre
שְׁחַרְחֹר, ־חֹרֶת (ר׳ ־חֹרִים, ־חֹרוֹת) ת — noiraud
שַׁחַרְחֹרוּת (46) נ — teint foncé
שַׁחֲרִירוּת (48) נ — couleur noire
שַׁחֲרִית (17) נ — matin *m*, aube *f*
פַּת־שַׁחֲרִית נ — petit déjeuner
הַצָּגַת־שַׁחֲרִית נ — matinée *f*
תְּפִלַּת־שַׁחֲרִית נ — prière *f* du matin
שִׁחְרֵר (460) פ״י — délivrer, libérer, affranchir
שִׁחְרֵר יְדִיעָה — autoriser la divulgation d'une nouvelle
|| (הפעיל מתקן שנתקע) — débloquer
|| (פטר) — exempter, dispenser
שִׁחְרֵר מִמַּס — exempter d'impôt
חַיָּל מְשֻׁחְרָר — soldat démobilisé
שִׁחְרֵר מִתַּפְקִידוֹ — relever de ses fonctions
|| הִשְׁתַּחְרֵר (493) פ״ע — se libérer, être libéré
הִשְׁתַּחְרֵר מֵהַצָּבָא — être démobilisé
שַׁחֶרֶת (—) נ רפוא — mélanose *f*
1. שַׁחַת (153) נ (בור) — fosse *f*, puits *m*
כָּרָה שַׁחַת — creuser une fosse
עממי הוּא שֵׁד ז מִשַּׁחַת — il a le diable au corps
|| (שאול) — enfer *m*, séjour *m* des morts
בְּאֵר־שַׁחַת נ — la tombe, le néant
2. שַׁחַת (152, בלי ר׳) ז (שחיתות) — perversion *f*
3. שַׁחַת (—) ז חקל — foin *m*

שַׁחֹלֶת (256) נ — limaille *f*, copeaux *mpl*
שֹׁהַם (—) ז — granit *m*
[שחם] הִשְׁתַּחֵם (471) פ״ע — brunir, devenir brun
|| הִשְׁחִים (502) פ״י — rembrunir, rendre brun
|| מטבח — faire revenir, rissoler
פ״ע — brunir, devenir brun
שָׁחֹם, שְׁחֻמָּה ת — brun foncé
שְׁחַמְחַם, ־חַמָּה ת — brunâtre
שְׁחַמּוּמִי, ־מִית ת — brunâtre
שְׁחַמּוּמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — teint *m* brunâtre
שְׁחָמוּת (45) נ — couleur brune, teint brun
שְׁחַמְחַם, ־חַמָּה ת — brunâtre
שַׁחְמָט (—) ז — échecs (jeu) *mpl*
לוּחַ־שַׁחְמָט ז — échiquier *m*
שַׁחְמָטָאוּת (—) נ — jeu *m* d'échecs
שַׁחְמָטַאי (ר׳ ־טָאִים) ז — joueur *m* d'échecs
שְׁחַמָנִי, ־נִית ת — brunâtre, brunet
שַׁחֶמֶת (—) נ רפא — cirrhose *f*
שַׁחַמְתִּי, ־תִּית או שַׁחַמְתָּנִי, ־נִית ת — basané
שָׁחַן (326 נ) פ״ע — être chaud, être aride
|| הִשְׁחִין (502 נ) פ״י — chauffer, échauffer
פ״ע — s'échauffer, devenir chaud
שַׁחַף (152) ז עוף — mouette *f*, goéland *m*
שָׁחַף (326) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
|| נִשְׁחַף (397) פ״ע — s'amaigrir, dépérir
|| שִׁחֵף (435) פ״י — amaigrir, consumer
שַׁחֲפִית (ר׳ ־פִיּוֹת) נ עוף — hirondelle *f* de mer
שַׁחֲפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — tuberculeux *n*, poitrinaire *n*, phtisique *n*
שַׁחֲפָנוּת (46) נ — tuberculose *f*, consomption *f*
שַׁחֲפָנִי, ־נִית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחֶפֶת (—) נ רפא — tuberculose *f*, phtisie *f*
שַׁחַפְתִּי, ־תִּית ת — tuberculeux, phtisique
שַׁחַץ (—) ז — orgueil *m*, arrogance *f*
אִישׁ־ (או בֶּן־) שַׁחַץ — homme arrogant
|| (נשר) — aigle *m*, vautour *m*
שָׁחַץ (326) פ״ע — se vanter, être arrogant
|| שִׁחֵץ (435) פ״ע — se vanter, parler fièrement
שִׁחֵץ בְּשִׁנָּיו — persifler, railler
|| הִשְׁתַּחֵץ (471) פ״ע — s'enorgueillir
|| הִשְׁחִיץ (502) פ״ע — se dresser fièrement
שַׁחֲצָן, ־צִית (ר׳ ־צִים, ־צִיּוֹת) ת — orgueilleux

שַׁחֲצָה (209) או שַׁחֲצוּת (45) נ — orgueil *m*
שַׁחֲצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — impudent *n*, vantard *n*
שַׁחְצֵן (460 נ) פ״ע — se montrer arrogant
שַׁחֲצָנוּת (46) נ — orgueil *m*, arrogance *f*
שַׁחֲצָנִי, ־נִית ת — orgueilleux, arrogant
שְׂחֹק (152, בלי ר׳) ז — rire *m*
שַׁחַק (152) ז (אבק) — grain *m* de poussière
|| (ענן) — nuage *m*
שְׁחָקִים — ciel *m*, firmament *m*
גּוֹרֵד־שְׁחָקִים ז — gratte-ciel *m*
הִרְקִיעַ שְׁחָקִים — s'élever jusqu'aux nues
|| (בגדים) שְׁחָקִים — haillons *mpl*, chiffons *mpl*
שָׂחַק (326) פ״ע — rire
שָׂחַק עַל־פְּ׳ — rire de qn, se moquer de qn
(השתעשע) — jouer, s'amuser
|| שִׂחֵק (435) פ״ע — jouer
שִׂחֵק בִּקְלָפִים — jouer aux cartes
בהש שִׂחֵק בָּאֵשׁ — jouer avec le feu
שִׂחֲקָה לוֹ הַשָּׁעָה — avoir de la chance
שִׂחֵק תַּפְקִיד — jouer un rôle
שִׂחֵק בִּפְ׳ — se moquer de qn
|| הִשְׂתַּחֵק (471) פ״ע — s'amuser, se divertir
|| הִשְׂחִיק (502) פ״י — tourner en dérision
(הצחיק) — faire rire
שָׁחַק (326) פ״י — broyer, user, triturer, écraser
אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מַיִם — l'eau use les pierres
|| נִשְׁחַק (397) פ״ע — être broyé, être trituré
יִשָּׁחֲקוּ עַצְמוֹתָיו — que ses os pourrissent
|| שִׁחֵק (435) פ״י — broyer, triturer, frotter
|| הִשְׁתַּחֵק (471) פ״ע — s'effriter, s'user
|| הִשְׁחִיק (502) פ״י — user (par frottement)
שְׂחֻקָּה (238) נ — sourire *m*
שְׁחָקִי, ־קִית ת — céleste
שַׂחְקָן (97) ז (בתיאטרון) — acteur *m*
|| ספורט — joueur *m*
שַׂחְקַן־כַּדּוּרֶגֶל — footballeur *m*
|| (מעמיד פנים) — comédien *m*, simulateur *m*
שַׂחְקָנוּת (46) נ — jeu *m* dramatique
|| (העמדת פנים) — comédie *f*, simulation *f*
שַׂחְקָנִית (17) נ — actrice *f*

שְׁטִיחוּת (48) נ — surface plane *ou* plate
|| (שיטחיות) — platitude *f*, manque *m* de profondeur
שְׁטִיָּה (201) נ — vagabondage *m*
שְׁטִים ← 1. שִׁטָּה
שְׂטִימָה (201) נ — haine *f*, rancune *f*
שַׂטְיָן, -נִית (ר' -נִים, -נִיּוֹת) ש — bouffon *n*
שְׁטִיפָה (201) נ — lavage *m*, rinçage *m*
שְׁטִיפַת־כֵּלִים — vaisselle *f*
שְׁטִיפַת־רִצְפָּה — lavage de plancher
בהש שְׁטִיפַת־מֹחַ — lavage de cerveau
שְׁטִיפוּת (48) נ — avidité *f*, passion *f*
בהש שְׁטִיפוּת בְּזִמָּה — débauche *f*
שָׂטַם (301) פ"י — haïr, détester
|| נִשְׂטַם (388) פ"ע — être haï, être détesté
|| הִשְׂטִים (498) פ"י — rendre haïssable
שִׂטְמָה (207) נ — haine *f*, rancune *f*
שָׂטַן (301 נ) פ"י — haïr, détester
(קיטרג) — accuser, incriminer
|| הִשְׂטִין (498 נ) פ"י — accuser, incriminer
שָׂטָן (105) ז — adversaire *m*, fauteur *m* d'obstacles
הָיָה לְשָׂטָן לְ־ — susciter des difficultés à
|| ש"פ ז — Satan *m*, le diable
הַשָּׂטָן מְרַקֵּד — le démon se déchaîne
מַעֲשֵׂה־שָׂטָן — par malchance
אַל־תִּפְתַּח פֶּה לְשָׂטָן — ne prononce pas de paroles de mauvais augure
שִׂטְנָה (242) נ — accusation *f*, diffamation *f*
כְּתַב־שִׂטְנָה ז — écrit *m* diffamatoire, libelle *m*
כָּתַב שִׂטְנָה עַל־ — écrire des pamphlets contre
שְׂטָנִי, -נִית ת — satanique, diabolique
שְׂטָנִיּוּת (47, בלי ר') נ — caractère *m* diabolique
שִׁטְעוּן (51) ז — rechargement *m*, transbordement *m*
שִׁטְעֵן (462 נ) פ"י — recharger, transborder
שָׁטַף (301) פ"י — submerger, inonder, noyer
|| (הדיח) — laver, rincer
שָׁטַף כֵּלִים — faire la vaisselle
שָׁטַף רִצְפָּה — laver le plancher
שָׁטַף פִּיו — se rincer la bouche

|| פ"ע (זרם) — couler, se déverser
בהש הַסּוּס שָׁטַף — le cheval galopa
|| נִשְׁטַף (388) פ"ע — être submergé, être inondé
(הודח) — être lavé, être rincé
בהש נִשְׁטַף בְּשִׁכְרוּת — sombrer dans la boisson
|| שִׁטֵּף (432) פ"י — inonder, laver
|| הִשְׁתַּטֵּף (467) פ"ע — être inondé
(התקלח) — prendre une douche
|| הִשְׁטִיף (498) פ"י — submerger, inonder
בהש (הריץ) — faire galoper
שֶׁטֶף (165) ז (זרם) — flot *m*, averse *f*
רפא שֶׁטֶף־דָּם — hémorragie *f*
פיס שֶׁטֶף מַגְנֵטִי — flux *m* magnétique
|| (שיטפון) — inondation *f*, débordement *m*
|| (מהירות) — rapidité *f*, élan *m*
דָּהַר בְּשֶׁטֶף — être lancé au galop
דִּבֵּר בְּשֶׁטֶף — parler avec abondance
שֶׁטֶף־לָשׁוֹן — facilité *f* d'élocution
|| (צמר־עזים) — poil *m* de chèvre
שִׁטְפָא (—) ז ארמית — flot *m*, courant *m*
שִׁטְפָא דְּלִשָּׁנָא — langage courant
שִׁטָּפוֹן (38) ז — inondation *f*, débordement *m*
בהש (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
שַׁטְפָן (97) ז — cheval *m* de course
שַׁטְצַד (ר' -צַדִּים) ז זואול — crevette *f* d'eau douce
שְׁטָר (88, ר' שְׁטָרוֹת, שִׁטְרֵי־) ז — écrit *m*, acte *m*, billet *m*
שְׁטַר־חוֹב — billet à ordre
שְׁטַר־חֲלִיפִין — lettre *f* de change
שְׁטַר־כֶּסֶף — billet de banque
שְׁטַר־מֶכֶר — acte de vente
נִכָּיוֹן־שְׁטָרוֹת ז — escompte *m*
|| היסט מִנְיַן־הַשְּׁטָרוֹת ז — l'ère *f* des Séleucides
שִׁטֵּר (301) פ"י — discipliner, punir
שְׁטְרַיְמֶל (ר' -מְלִים) ז — toque *f* de fourrure
שִׁטְשֵׁט (460) פ"ע — claquer du fouet (cocher)
שִׁטְתִי ← שִׁיטָתִי
שַׁי (60) ז — cadeau *m*, présent *m*, don *m*
שִׂיא (9) ז (גובה) — hauteur *f*
|| (פיסגה) — sommet *m*, apogée *m*
|| ספורט — record *m*

[שחת] נִשְׁחַת (397 ת) פ״ע (נפגם) — être abîmé, se détériorer
(מבחינה מוסרית) — être dépravé
‖ שִׁחֵת (435 ת) פ״י — abîmer, détruire
שִׁחֵת דְּבָרָיו — gaspiller ses paroles
שִׁחֵת דַּרְכּוֹ — se corrompre, se dépraver
שִׁחֵת רַחֲמָיו — étouffer sa compassion
‖ הִשְׁחִית (502) פ״י — abîmer, détruire
הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ — se corrompre, se pervertir
הִשְׁחִית שְׂעָרוֹ — raser sa chevelure
עַד לְהַשְׁחִית — jusqu'à la fureur, à l'extrême
בַּל תַּשְׁחִית — ne détruis pas (des produits utiles)

‖ (רהוט) קְרִיאָה שְׁטוּפָה — lecture courante
שְׁטוּף (51) ז — lavage *m*, rinçage *m*
שְׁטוּר (51) ז — activité *f* de police
מְכוֹנִית־שִׁטּוּר נ — voiture policière
שְׁטוּת (45, ר׳ גם שְׁטוּתִים) נ — folie *f*, sottise *f*
אַל־תְּדַבֵּר שְׁטֻיּוֹת — ne dis pas de sottises
שְׁטוּתִי, ־תִית ת — absurde, stupide
שָׁטַח (331) פ״י — étendre, étaler
שָׁטַח כַּפָּיו — étendre ses mains
בהש שָׁטַח בַּקָּשָׁתוֹ — présenter sa requête
(פיזר) — disperser, éparpiller, répandre
‖ שִׁטַּח (440) פ״י (רידד) — aplatir, abaisser
(פרש) — étendre, étaler
תַ לשטחי — rendre su erficiel affadir

שִׁיטָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ esprit *m* méthodique

שֵׁיךְ (1) ז cheik (chef arabe) *m*

שַׁיָּךְ, שַׁיֶּכֶת (ר׳ שַׁיָּכִים, ־כוֹת) ת appartenant

הַסֵּפֶר שַׁיָּךְ לִי le livre m'appartient

‖ (נוגע ל־) se rapportant à, relatif à

מַה־זֶּה שַׁיָּךְ לְךָ? en quoi cela vous regarde-t-il?

‖ (נמנה עם־) appartenant à, faisant partie de

הוּא שַׁיָּךְ לַקְּבוּצָה il fait partie du groupe

שִׁיֵּךְ (452) פ״י attribuer, imputer

‖ הִשְׁתַּיֵּךְ (470) פ״ע (ל־) appartenir à, faire partie de

שַׁיָּכוּת (46) נ appartenance *f*, rapport *m*

שִׁילֹה ש״פ נ (מקום) Silo *f*

[שׂים] שָׂם (387) פ״י mettre, poser, placer

שָׂם לֵב לְ־ או שָׂם עַל־לֵב faire attention à

שָׂם פָּנָיו אֶל־פ׳ s'intéresser à qn

שָׂם עֵינוֹ עַל־ veiller sur

שָׂם קֵץ לְ־ mettre fin à

שָׂם בְּפִי־פ׳ inculquer à qn

‖ (הפך) שָׂם מִדְבָּר לַאֲגַם transformer la steppe en lac

‖ (מינה) nommer, désigner

מִי שָׂמְךָ? qui t'a nommé?, de quoi te mêles-tu?

‖ הֵשִׂים (526) פ״י mettre, établir, nommer

מִבְּלִי־מֵשִׂים sans faire attention, par mégarde

שִׁיֵּם (452) פ״י donner un nom à, dénommer

שִׂימָה (201) נ mise *f*, pose *f*

שִׂימַת־לֵב attention *f*, égard *m*

שִׂימַת־עַיִן surveillance *f*, sollicitude *f*

שִׁימָה (201) נ estimation *f*, évaluation *f*

שִׁין (—) נ *chîn* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*

שִׁין יְמָנִית *chîn* (avec un point à droite)

שִׁין שְׂמָאלִית *sîn* (avec un point à gauche)

‖ צבא שְׁעַת שִׁין l'heure H

°שַׁיִן (157) ז (ישעיהו ל״ו י״ב) urine *f*

שֶׁיְנָן (91) ז urée *f*

שִׁינוֹר (1) ז périscope *m*

שִׁינְטוֹ (—) ז דת shintoïsme (religion japonaise) *m*

שִׁינְשִׁילָה (ר׳ ־לוֹת) נ זואול chinchilla *m*

שִׁיעַ (—) ז ciment *m*, cément *m*

שִׁיעִי, ־עִית ת דת chiite (secte musulmane)

שֵׁיף ← 2. [שוף]

1. שִׁיפָה (201) נ צמח teille *f*, liber *m*

2. שִׁיפָה (201) נ (שיפשוף) limage *m*

שִׁיפוֹן או שִׁפוֹן (—) ז צמח seigle *m*

שַׁיֶּפֶת (251) נ טכנ limeuse (machine) *f*

שִׁיץ (1) ז saillie épineuse (du palmier)

שִׁיקְשָׁק (ר׳ ־שָׁקִים) ז עוף pluvian *m*

1. [שׁיר] שָׁר (387) פ״י chanter

‖ שׁוֹרֵר (455) פ״י chanter, composer des poèmes

‖ הִשְׁתּוֹרֵר (487) פ״ע se chanter, être chanté

‖ הֵשִׁיר (526) פ״י faire entendre (un chant)

2. שִׁיֵּר (452) פ״י laisser de reste

‖ הִשְׁתַּיֵּר (470) פ״ע rester, survivre

שִׁיר (1) ז chant *m*

שִׁיר־יַיִן chanson *f* à boire

שִׁיר־לֶכֶת marche (chantée) *f*

שִׁיר־עַם chant populaire

שִׁיר־עֶרֶשׂ berceuse *f*

שִׁיר־רוֹעִים chanson champêtre, pastourelle *f*

צִפּוֹר־שִׁיר נ oiseau chanteur

‖ (יצירה פיוטית) poème *m*

שִׁיר־אֵבֶל élégie *f*, poème funèbre

שִׁיר־כְּלוּלוֹת éphithalame *m*

שִׁיר־הַשִּׁירִים le Cantique des cantiques

בַּת־הַשִּׁיר נ (ציפור) oiseau chanteur

בַּת־הַשִּׁיר מיתול muse *f*

שֵׁיר (1) ז chaîne *f*, collier *m*

שִׁיָּר (88) ז reste *m*, résidu *m*

‖ שִׁירַיִם או שְׁיָרַיִם restes (d'un repas)

שַׁיָּר (90) ז voyageur *m*, convoyeur *m*

שִׁירָאִים (—) ז״ר (משי) soie fine

שִׁירָה (201) נ chant *m*

שִׁירָה בְּצִבּוּר chant en choeur

שָׁבַר שִׂיא — battre un record
שְׁעַת־שִׂיא נ — heure *f* de pointe
בהש יְבוּל־שִׂיא ז — récolte exceptionnelle
שִׂיאוֹן (ר׳ ־נִים) ז — sommet *m*, faîte *m*, cime *f*
שִׂיאָן (97) ז ספורט — champion *m*, recordman m
[שׂיב] שָׂב (387) פ״ע — avoir des cheveux blancs
|| הֵשִׂיב (526) פ״י — faire blanchir (les cheveux)
פ״ע — vieillir, avoir des cheveux blancs
שֵׂיב (1, בלי ר׳) ז — vieillesse *f*
שֵׂיבָה (201) נ — tête chenue, vieillesse *f*
שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ — il commence à grisonner
אִישׁ־שֵׂיבָה ז — vieillard *m*
שֵׂיבָה טוֹבָה — vieillesse heureuse
שִׁיבָה (201) נ — retour *m*
שִׁיבַת־צִיּוֹן — retour à Sion
שֵׂיבוֹת (48, בלי ר׳) נ — cheveux blancs
שִׂיג (1) ז — affaire *f*, transaction *f*
שִׂיג וָשִׂיחַ — pourparlers *mpl*, négociations *fpl*
[שׂיד] שָׂד (387) פ״י — chauler, badigeonner
שִׂיד (1) ז — chaux *f*
שִׁיֵּד (452) פ״י — troubler, épouvanter
|| הִשְׁתַּיֵּד (470) פ״ע — faire le diable
שֵׂיָה (229) נ — brebis *f*, agnelle *f*
שִׁיּוּב (51) ז — rétablissement *m*, récupération *f*
שִׁיּוּט (51) ז — navigation *f*, croisière *f*
שִׁיּוּךְ (51) ז (השתייכות) — appartenance *f*
|| (ייחוס) — imputation *f*, attribution *f*
שִׁיּוּף (51) ז — limage *m*
שִׁיּוּר (51) ז — reste *m*, reliquat *m*, résidu *m*
שִׁיּוּרִי, ־רִית ת — résiduel
שֵׁיזָף (91) ז צמח — jujubier *m*, jujube *m*
[שׂיח] שָׂח (386) פ״ע — dire, parler
|| שׂוֹחֵחַ (456) פ״ע — parler, s'entretenir
|| הִשְׂתּוֹחֵחַ (489) פ״ע — s'entretenir
|| הֵשִׂיחַ (524) פ״י — faire parler
פ״ע — parler, raconter, causer
מֵשִׂיחַ לְפִי־תֻמּוֹ — témoin *m* de bonne foi
שִׂיחַ ← שַׂח
1. שִׂיחַ (9) ז צמח — arbuste *m*, buisson *m*
2. שִׂיחַ (9) ז (חילופי־דברים) — conversation *f*, entretien *m*, méditation *f*
אִישׁ־שִׂיחִי ז — mon interlocuteur
דּוּ־שִׂיחַ — dialogue *m*
רַב־שִׂיחַ — colloque *m*, forum *m*
סוֹד־שִׂיחַ — confidences *fpl*
|| (רגש) — sentiment *m*, anxiété *f*
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ — épancher son coeur
מְרִי־שִׂיחַ — plaintes amères
שִׁיחַ (9) ז — fosse *f*, fossé *m*
|| (טרסה) — terrasse *f*
שַׂיָּח (90) ז — nageur *m*
שִׂיחָה (201) נ — conversation *f*, entretien *m*
אִישׁ־שִׂיחָה או בֶּן־שִׂיחָה ז — causeur *m*, beau parleur
גִּלְגֵּל שִׂיחָה — mener une conversation
שִׂיחַת־הַיּוֹם — l'objet *m* de toutes les conversations
שִׂיחַת־חֻלִּין — propos familiers
שִׂיחַת־רֵעִים — causerie amicale
שִׂיחָה טֶלֶפוֹנִית — conversation téléphonique
(הרצאה) — causerie *f*, exposé *m*
|| (רגש) — sentiment *m*, effusion *f*
שִׁיחָה (201) נ — fosse *f*, puits *m*
שִׂיחוֹן (ר׳ ־נִים) ז — manuel *m* de conversation
1. שִׁיחוֹר (—) ז — charbon *m*, braise *f*
2. °שִׁיחוֹר ש״פ ז (נהר) — le Nil
שַׂיְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — causeur *n*
שַׂיְחָנִית (17) נ עוף — pouillot *m*
שַׁיִט (159, בלי ר׳) ז — navigation *f*, canotage *m*
כְּלִי־שַׁיִט ז — bateau *m*, embarcation *f*
שַׁיָּט (90) ז — rameur *m*, navigateur *m*
שַׁיֵּט ← 1. [שׁוט]
1. שִׁיטָה (201, ר׳ שִׁיטִים) נ (שורה) — ligne *f*, rang *m*
בֵּין־הַשִּׁיטִים — entre les lignes, par allusion
|| (ר׳ שיטות) — méthode *f*, système *m*
שִׁיטָה עֶשְׂרוֹנִית — système décimal
שִׁיטַת־אֲרִיסְטוֹ — la doctrine d'Aristote
שִׁיטָה מְקֻבֶּצֶת — anthologie *f*, recueil *m* de gloses
2. שַׁיָּטָה (201) נ (שייט) — navigation *f*
שַׁיֶּטֶת (251) נ — flottille *f*, escadrille *f*
שִׁיטָתִי, ־תִית ת — méthodique, systématique

שִׁכּוּר (51) ז — enivrement *m*
1. שָׁכַח (329) פ״י — oublier
עממי שְׁכַח מִזֶּה! — laisse tomber!
|| נִשְׁכַּח (401) פ״ע — être oublié
|| שִׁכַּח (440) פ״י — faire oublier
שִׁכַּח רֶגֶל מִמָּקוֹם — empêcher d'accéder à un lieu
|| הִשְׁתַּכֵּחַ (477) פ״ע — être oublié
|| הִשְׁכִּיחַ (505) פ״י — faire oublier
2. שְׁכַח (–) פ״י ארמית (מצא) — trouver
|| אִשְׁתַּכַּח (–) פ״ע — se trouver
דְּאָבְדִין וְלָא מִשְׁתַּכְּחִין — ceux qui ont disparu et sont devenus introuvables
שָׁכֵחַ, שְׁכֵחָה ת — oublieux
שֶׁכַח (–) ז — oubli *m*
שִׁכְחָה (242, בלי ר׳) נ — oubli *m*
מִתּוֹךְ־שִׁכְחָה — par oubli
מַחֲלַת־הַשִּׁכְחָה נ — amnésie *f*
שִׁכְחַת־עַצְמוֹ — abnégation *f*, oubli de soi
|| דת (עומר שנשכח) — gerbes oubliées
שִׁכְחוֹן (38) ז — oubli *m*
|| רפא — amnésie *f*
שַׁכְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme oublieux
שַׁכְחָנוּת (46) נ — manque *m* de mémoire
שַׁכַּחַת (–) נ רפא — amnésie *f*
שָׁכִיב, שְׁכִיבָה ת — couché, alité
שְׁכִיב־מְרַע — moribond, agonisant
שְׁכִיבָה (201) נ — position couchée, fait *m* d'être couché
שְׂכִיָּה (202) נ — ornement *m*, parure *f*
שְׂכִיּוֹת־חֶמְדָּה — merveilles *fpl* de l'art
שָׁכִיחַ, שְׁכִיחָה ת — commun, usuel, fréquent
דֵּעָה שְׁכִיחָה — opinion courante
שְׁכִיחָה (201) נ — oubli *m*
שְׁכִיחוּת (48) נ — fréquence *f*
שָׁכִיךְ, שְׁכִיכָה ת — calme, tranquille, serein
שְׁכִיכָה (201) נ — apaisement *m*, accalmie *f*
שַׂכִּין (ר׳ ־נִים) ז״נ — couteau *m*
שְׁכִינָה (201, בלי ר׳) נ דת — la présence divine
שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם — Dieu est présent parmi eux

הִכְנִיס תַּחַת־כַּנְפֵי־הַשְּׁכִינָה — convertir au judaïsme
שָׂכִיר, שְׂכִירָה ת — salarié
שְׂכִיר־יוֹם — journalier *m*
שְׂכִיר־חֶרֶב — mercenaire *m*
בהש שְׂכִיר־עֵט — écrivain *m* à gages
שְׂכִירָה (201) נ — location *f*
שְׂכִירַת־פּוֹעֲלִים — embauchage *m* d'ouvriers
שְׂכִירוּת (48) נ — location *f*
שְׂכִירוּת־מִשְׁנֶה — sous-location *f*
דְּמֵי־שְׂכִירוּת ז״ר — loyer *m*
[שכך] שָׁךְ (357) פ״י — couvrir, déployer, protéger
שָׁכַךְ או שָׁךְ (357) פ״ע — s'apaiser, se calmer
שָׁכַךְ כַּעֲסוֹ — sa colère est tombée
|| נִשְׁכַּךְ (389) פ״ע — s'apaiser, se calmer
|| שִׁכֵּךְ (432) פ״י — apaiser, calmer, atténuer
שִׁכֵּךְ אֶת־הָאֹזֶן — se faire bien comprendre
|| הִשְׁתַּכֵּךְ (470) פ״י — s'apaiser, se calmer
|| הֵשַׁךְ (529) פ״י — calmer, faire cesser
שַׁכָּךְ (90) ז — amortisseur *m*
|| טכנ שַׁכַּךְ־רִטּוּט — amortisseur de vibrations
שְׁכָכָה (215) נ — calme *m*, apaisement *m*
1. שָׂכַל (303) פ״ע (היה נבון) — être intelligent, agir prudemment
(הצליח) — réussir
|| הִשְׂתַּכֵּל (470) פ״ע — devenir prudent, chercher à comprendre
|| הִשְׂכִּיל (499) פ״ע — être intelligent *ou* cultivé
מוּסַר־הַשְׂכֵּל ז — moralité *f*, morale *f*
(הצליח) — réussir
(התבונן) — faire attention, considérer
מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל — qui s'intéresse au pauvre
פ״י — faire acquérir de la culture
2. שִׂכֵּל (432) פ״י (החליף) — intervertir, croiser
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו — croiser les mains
רַגְלַיִם מְשֻׂכָּלוֹת — jambes croisées
|| הִשְׂתַּכֵּל (470) פ״ע — être transposé, être interverti
שֵׂכֶל (182) ז — intelligence *f*, raison *f*
הַשֵּׂכֶל הַיָּשָׁר או הַבָּרִיא — bon sens, sens commun

|| (יצירה פיוטית) poésie *f*
תּוֹרַת־הַשִּׁירָה נ poétique *f*
הַשִּׁירָה בַּת־זְמַנֵּנוּ la poésie contemporaine
שִׁירַת־סְפָרַד la poésie espagnole
שַׁיָּרָה (221) נ (של־גמלים) caravane *f*
|| (של־כלי־רכב) convoi *m*
שִׁירוֹב (ר׳ ־בים) ז sirop *m*
שִׁירוֹן (ר׳ ־נִים) ז recueil *m* de chants, chansonnier *m*
שִׁירִי, ־רִית ת poétique
שִׁירִיּוּת (47, בלי ר׳) נ caractère *m* poétique
שִׁירַיִם ← שְׁיָר
שַׁיֶּרֶת (251) נ caravane *f*, convoi *m*
שְׁיֶרֶת (256) נ reste *m*, résidu *m*
[שׂישׂ] שָׂשׂ (387) פ״ע se réjouir, être joyeux
|| הֵשִׂישׂ (526) פ״י réjouir, rendre heureux
שַׁיִשׁ (157) ז marbre *m*
שִׂישָׂה (201) נ joie *f*, allégresse *f*
שֵׁישִׁי, ־שִׁית ת de marbre, marmoréen
[שׁית] שָׁת (387 ת) פ״י mettre, poser, placer
שָׁת לִבּוֹ לְ־ faire attention à, se préoccuper de
אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע ne sois pas complice d'un malfaiteur
בהש שָׁת לִפ׳ בַּחֲלָקוֹת flatter qn
|| (שם מצור) שָׁתוּ עָלָי ils m'ont assiégé
|| הֵשִׁית (526 ת) פ״י mettre, placer, établir
1. שִׁית (ו) ז (לבוש) vêtement *m*, manteau *m*
2. שִׁית (ו) ז (יסוד) base *f*, fondement *m*, fondations *fpl*
מִן־הַשִּׁיתִים או ־הַשְּׁתִין depuis les fondements
3. שִׁית (ו) ז חקל figue avortée
שַׁיִת (160, בלי ר׳) ז épine *f*
שָׁמִיר וָשַׁיִת ronces et épines
שִׁיתָה (201) נ mise *f*, pose *f*
שַׁךְ ← [שכך]
שַׂךְ (ר׳ שַׂכִּים) ז צמח épine *f*, ronce *f*
שֹׂךְ (144) ז cabane enclos *m*

|| פ״י avoir des relations sexuelles avec
|| לֹא שָׁכַב לִבּוֹ son coeur n'a pas de repos
שָׁכַב עִם־אֲבוֹתָיו mourir
|| נִשְׁכְּבָה (389) פ״ע être violée *ou* possédée
|| שִׁכֵּב (432) violer (une femme)
|| הִשְׁתַּכֵּב (470) פ״ע se coucher, s'étendre
(נערם) se former en couches
|| הִשְׁכִּיב (499) פ״י faire coucher, étendre
שֶׁכֶב (165) ז meule dormante *ou* gisante
שִׁכְבֵּד (458) פ״י alourdir
|| הִשְׁתַּכְבֵּד (491) פ״ע s'alourdir
שִׁכְבָה (242) נ couche *f*
בהש שִׁכְבוֹת־הָאֻכְלוּסִיָּה les couches de la population
שִׁכְבֶת (256, בלי ר׳) נ couche *f*
שִׁכְבָתִי, ־תִית ת stratifié, disposé par couches
שֻׂכָּה (208) נ épine *f*, dard *m*
שָׁכוּב, שְׁכוּבָה ת couché, étendu
שִׁכּוּחַ (44, בלי ר׳) ז action *f* de faire oublier
שֶׂכְוִי (ר׳ ־וִים) ז coq *m*
שָׂכוּךְ, שְׂכוּכָה ת couvert, abrité, protégé
שִׁכּוּךְ (51) ז apaisement *m*
|| טכנ amortissement *m*
שְׁכוֹל (—) ז perte *f* d'un enfant, solitude *f*
שָׁכוּל, שְׁכוּלָה ת privé de ses enfants
שַׁכּוּל, שַׁכּוּלָה ת privé de sa progéniture
שִׂכּוּל (51) ז interversion *f*
שִׂכּוּל־יָדַיִם croisement *m* des mains
דקדוק שִׂכּוּל־אוֹתִיּוֹת métathèse *f*
שִׁכּוּל (51) ז perte *f* d'un enfant
שָׁכוּן, שְׁכוּנָה ת résidant, demeurant, habitant
שִׁכּוּן (51) ז logement *m*, habitation *f*
|| (שכונה) quartier *m* d'habitation
שְׁכוּנָה (201) נ quartier *m*
שְׁכוּנַת־עֹנִי zone *f* de taudis
שְׁכוּנַת־מְגוּרִים quartier résidentiel
שְׁכוּנָתִי, ־תִית ת de quartier
שָׂכוּר, שְׂכוּרָה ת (דירה) loué

|| הִשְׂכִּיר (499) פ״י — louer (donner en location)
חדר להשכיר — chambre à louer
שָׂכָר (105, בלי ר׳) ז — salaire *m*, paye *f*
שכר־בטלה — indemnité *f* de perte de temps
שכר־דירה — loyer *m*
שכר־טרחה — honoraires *mpl*
שכר־לימוד — frais *mpl* d'études, écolage *m*
שכר־עידוד — prime *f* de rendement
שכר־סופרים — droits *mpl* d'auteur
שומר־שכר ז — gardien rémunéré
יצא שכרו בהפסדו — le jeu n'en vaut pas la chandelle
יצא הפסדו בשכרו — cela en vaut la peine
|| (גמול) — récompense *f*, prix *m*
בא על־שכרו — recevoir sa récompense
בשכר־ — grâce à, par le mérite de
דת שכר ועונש — rémunératon *f*, sanction *f*
1. שֶׂכֶר (—) ז (תשלום) — paiement *m*
טיסת־שכר נ — vol *m* à fret, charter *m*, vol nolisé
דמי־שכר ז״ר — fret *m*
2. שֶׁכֶר (166) ז (מחסום) — digue *f*
שָׁכַר (308) פ״ע — être ivre, s'enivrer
|| נִשְׁכַּר (389) פ״ע — s'enivrer, se soûler
|| שִׁכֵּר (432) פ״י — enivrer, soûler
|| הִשְׁתַּכֵּר (470) פ״ע — s'enivrer, se soûler
|| הִשְׁכִּיר (499) פ״י — enivrer, soûler
שֵׁכָר (נס׳ שכר־; בלי ר׳) ז — liqueur enivrante
שכר־תפוחים — cidre *m*
|| (בירה) — bière *f*
שֶׁכֶר (—) ז — ivresse *f*
שִׁכּוֹר (90) ז — ivrogne *m*
שִׁכְרָה (—) נ — ivresse *f*, ébriété *f*
שתה לשכרה — boire jusqu'à l'ivresse
1. שִׁכָּרוֹן (38) ז — ivresse *f*
2. שִׁכָּרוֹן ז (—) ז צמח — jusquiame *f*
שַׁכְרוּת (45) נ — ivrognerie *f*, ivresse *f*
שַׁכְרָן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — ivrogne *n*
שַׁכְרָנִי, ־נית ת — enivrant
שַׁכֶּרֶת (—) נ רפא — alcoolisme *m*, dipsomanie *f*
שִׁכְשׁוּךְ (51) ז — barbotage *m*, pataugeage *m*
שכשוך־הרגלים במים — trempette *f* des pieds dans l'eau
1. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י — secouer, agiter
|| פ״ע — barboter, patauger
|| הִשְׁתַּכְשֵׁךְ (493) פ״ע — s'agiter, s'ébrouer
השתכשך במים — barboter dans l'eau
2. שִׁכְשֵׁךְ (460) פ״י (השקיט) — calmer, tranquilliser
שִׁכְתֵּב (458) פ״י — récrire, remanier (un texte)
שִׁכְתּוּב (51) ז — remaniement (d'un texte) *m*
1. שַׁל (53) ז — faute *f*, erreur *f*
2. שַׁל ← נָשַׁל
שֶׁל־ (289) מ״י — de, à
הספר הוא שלי — ce livre est à moi
כרמי שלי — ma vigne à moi
שלי שלך — ce qui est à moi est à toi
רבונו של־עולם! — maître du monde!
|| בְּשֶׁל־ — à cause de
בשלמי? — à cause de qui?
הוא בשלו — il n'en démord pas
שַׁלְאֲנָן, ־ננה ת — calme, paisible, serein
שָׁלַב (301) פ״י — enlacer, joindre
|| נִשְׁלַב (388) פ״ע — s'enlacer, s'enchaîner
|| שִׁלֵּב (432) פ״י — enlacer, croiser
בהש — insérer, intégrer, combiner
פעלה משלבת — opération combinée
|| הִשְׁתַּלֵּב (470) פ״ע — s'intégrer, se combiner
|| הִשְׁלִיב (498) פ״י — enlacer, croiser
שָׁלָב (104) ז — échelon *m*
|| בהש — degré *m*, étape *f*, phase *f*
שלבים שלבים — par degrés, progressivement
שַׁלְבּוּק (51) ז — ampoule (de la peau) *f*, pustule *f*
שִׁלְבֵּק (458) פ״י — couvrir d'ampoules
שַׁלְבֶּקֶת (—) נ רפא — herpès *m*
[שלג] נִשְׁלַג (388) פ״ע — devenir blanc comme neige
|| הִשְׁלִיג (498) פ״י — couvrir de neige
(הלבין) — rendre blanc comme neige
פ״ע — devenir blanc comme neige
שֶׁלֶג (165) ז — neige *f*
איש־שלג ז — bonhomme *m* de neige
שלג יורד — il neige

הַשֵּׂכֶל מְחַיֵּב שֶׁ־ — la logique veut que
שׂוּם־שֵׂכֶל — d'une manière intelligible
שָׁכֹל (313) או שָׁכַל (308) פ״י — perdre un enfant
שָׁכַל אֶת־בְּנוֹ — perdre son fils
‖ שִׁכֵּל (432) פ״י (גרם לשיכול) — laisser sans enfants
שִׁכְּלָה (ילדה ולד מת) — avorter
‖ הִשְׁכִּיל (499) פ״י — faire avorter
שִׁכְלוּל (51) ז — amélioration *f*, perfectionnement *m*
שִׁכָּלוֹן (38) ז — perte *f* d'un enfant
שִׂכְלוּן (51) ז — rationalisation *f*
1. שִׂכְלוּת (45) נ (שכל) — intelligence *f*, compréhension *f*
2. שִׂכְלוּת (45) נ (איוולת) — folie *f*, sottise *f*
שִׂכְלִי, ־לִית ת — mental, intellectuel, logique
דת מִצְווֹת שִׂכְלִיּוֹת — préceptes rationnels
שִׂכְלִי (ר׳ ־לים) ז עוף — perdrix *f*
שִׂכְלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — logique *f*, rationalité *f*
שִׁכְלֵל (460) פ״י — améliorer, perfectionner
‖ הִשְׁתַּכְלֵל (493) פ״ע — s'améliorer, se perfectionner
שכלן (460 נ) פ״י — rationaliser, intellectualiser
שכלתן (ר׳ ־לתנים) ז — rationaliste *m*
שכלתנות (46) נ — rationalisme *m*
שכלתני, ־נית ת — rationaliste
שכם השכים (499) פ״ע — se lever t t
בב ר השכם — le matin de bonne heure
דבר השכם ו בר — ne cesser de répéter
הבא להרג השכם להרגו — si l'on veut te tuer prends les devants
השכים לפתח־פ׳ — faire antichambre che
1. שכם ס״פ נ (עיר) — Sichem *f*, aplouse *f*
2. שכם או שכם (166) ז — épaule *f*
שכם אחד (יחד) — d'un commun effort
שכם אחד (בראשית ״ ״ב) — une part
עלה על־פ׳ משכמו ומעלה — dépasser qn de loin
נטה שכמו לסבל — assumer une charge
שכמה (242) נ או ו — omoplate *f*
שכמי, ־מית ת — sichémite

כהש פָּרוּשׁ שִׁכְמִי — pharisien *m* de Sichem, tartufe *m*
שִׁכְמִיָּה (202) נ — cape *f*, pèlerine *f*
שָׁכַן (303 נ) פ״ע — habiter, demeurer, résider
שׁוֹכֵן עַד — celui qui habite l'éternité (Dieu)
שׁוֹכְנֵי־מְעָרוֹת — troglodytes *mpl*
שׁוֹכְנֵי־עָפָר — les morts *mpl*
‖ (היה מאוכלס) — être habité, être établi
יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכֹּן לָבֶטַח — Jérusalem demeurera en sécurité
‖ שִׁכֵּן (432 נ) פ״י — loger (qn), installer
‖ הִשְׁתַּכֵּן (470 נ) פ״ע — s'établir, s'installer
‖ הִשְׁכִּין (499 נ) פ״י — établir, installer
כהש הִשְׁכִּין שָׁלוֹם — faire régner la paix
שָׁכֵן (136) ז — voisin *m*
‖ (דייר) — habitant *m*, locataire *m*
שְׁכֵנֵי־הַבַּיִת — les habitants de la maison
שֶׁכֶן (166) ז — résidence *f*, domicile *m*, demeure *f*
שְׁכֵנָה (232) נ — voisine *f*
שִׁכְנוּעַ (9) ז — persuasion *f*
שכנות (48) נ — voisinage *m*
שכני, ־נית ת — épineux
שכנע (465) פ״י — persuader, convaincre
‖ השתכנע (495) פ״ע — se persuader
שכ (90) ז — sellier *m*
שכפול (51) ז — polycopie *f*
מכונת־שכפול נ — duplicateur *m*
שכפל (458) פ״י — polycopier
שכפלה (229) נ — duplicateur *m*
שכפ (97) ז (שככת־פצו) — gilet ignifugé, pare balles *m*
‖ (ת דה) — revêtement *m* ininflammable
שכר (303) פ״י (דירה) — louer (prendre en location)
(פועלים) — engager, embaucher
‖ נשכר (389) פ״ע (דירה) — être loué
(פועל) — être embauché, s'embaucher
(הרויח) — gagner, profiter
יצא נשכר — s'en tirer son avantage
‖ השתכר (470) פ״ע — gagner (par son travail)

שְׁלוּחַת־רַכֶּבֶת — voie *f* secondaire
1. שִׁלּוּט (51) ז (התקנת־שלטים) — fixation *f* de plaques indicatrices
2. שִׁלּוּט (51) ז (שליטה) — domination *f*
שִׁלּוּי (51) ז — retrait (de l'eau) *m*
שִׁלּוּךְ (51) ז — rejet *m*, chute (de feuilles *etc*) *f*
1. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת — emporté comme butin
‖ (מחוסר) — privé de, dépourvu de
שְׁלוּל־יְסוֹד — dénué de fondement
2. שָׁלוּל, שְׁלוּלָה ת (כבול) — enchaîné, entravé
שְׁלוּלִית (17) נ — mare *f*, flaque *f* d'eau
שְׁלוּלִיתוֹ שֶׁל־נָהָר — eaux basses d'un fleuve
שָׁלוֹם (33, ר׳ שְׁלוֹמִים או ־מוֹת) ז — paix *f*, bien-être *m*
שְׁלוֹם־בַּיִת — paix du ménage
מִפְּנֵי־דַרְכֵי־שָׁלוֹם — par esprit de conciliation
שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם ז — juge *m* de paix
הַכֹּל עַל־מְקוֹמוֹ יָבוֹא בְּשָׁלוֹם — tout s'arrangera
חַס וְשָׁלוֹם! — à Dieu ne plaise!
עָלָיו (נ׳ עָלֶיהָ) הַשָּׁלוֹם — paix à son âme
שָׁב בְּשָׁלוֹם — revenir sain et sauf
‖ (ידידות) — amitié *f*, bonne entente
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ ז״ר — nos amis, nos copains
‖ (ברכה) שָׁלוֹם! — salut!, bonjour!
שָׁלוֹם וּבְרָכָה! או שָׁלוֹם עָלֶיךָ! — bien le bonjour!
שָׁלוֹם רָב! או רֹב־שְׁלוֹמוֹת! — meilleures amitiés!
שַׁבַּת־שָׁלוֹם! — bon sabbat!
מַה־שְּׁלוֹמְךָ (־מֵךְ, ־מְכֶם, ־מְכֶן)? — comment allez-vous?
בּוֹאֲךָ לְשָׁלוֹם! או שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם! — soyez le bienvenu!
לֵךְ (או צֵאתְךָ) לְשָׁלוֹם! — bon voyage!
דְּרִישַׁת־ או פְּרִישַׁת־שָׁלוֹם נ — salutation *f*, compliments *mpl*
נָתַן שָׁלוֹם לִפְ׳ — saluer qn
דָּרַשׁ בִּשְׁלוֹם־פְּ׳ — transmettre son salut à qn
הִקְדִּים שָׁלוֹם לִפְ׳ — saluer qn le premier
הֶחֱזִיר שָׁלוֹם לִפְ׳ — rendre son salut à qn
שָׁאַל לִשְׁלוֹם־פְּ׳ — demander des nouvelles de qn
‖ ° שְׁלוֹמִים תה״פ — entièrement, complètement

הָגְלַת שְׁלוֹמִים — elle fut déportée en bloc
שָׁלוֹם, שְׁלוֹמָה ת — intègre, parfait, pacifique
שְׁלוֹמֵי־אֱמוּנֵי־יִשְׂרָאֵל — les fidèles dévoués d'Israël
שִׁלּוּם (51) ז — paiement *m*
‖ (גמול) — salaire *m*, récompense *f*
‖ (שוחד) — pot-de-vin *m*
שִׁלּוּמִים ז״ר — compensation *f*, réparations *fpl*
שִׁלּוּמָה (201) נ — rémunération *f*, salaire *m*
שְׁלוֹמִי, ־מִית ת — pacifique
שְׁלוּמִיאֵל (ר׳ ־לִים) ז עממי — maladroit *m*, raté *m*, niais *m*
שְׁלוּמִיאֵלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — maladresse *f*
שְׁלוֹנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלוּף, שְׁלוּפָה ת (חרב) — dégainé
‖ (שדה) — couvert de chaume
שָׁלוּק, שְׁלוּקָה ת מטבח — bouilli dans l'eau
בֵּיצָה שְׁלוּקָה — oeuf poché *ou* mollet
שִׁלּוּק (51) ז מטבח — coction *f*, ébullition *f*
שְׁלוֹשׁ ← שְׁלוֹשָׁה
שָׁלוּשׁ, שְׁלוּשָׁה ת — à trois faces
שִׁלּוּשׁ (51) ז מתמט — triplement *m*
‖ דת (באמונת־הנוצרים) — trinité *f*
שְׁלוֹשָׁה או שְׁלֹשָׁה (נ׳ שָׁלוֹשׁ או שָׁלֹשׁ) ש״מ — trois
שְׁלָשְׁתֵּנוּ (־תְּכֶם, ־תָּם) — nous (vous, eux) trois
שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר (נ׳ שְׁלוֹשׁ־עֶשְׂרֵה) — treize
שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים — trois mille
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת — trois cents
שְׁלוֹשִׁים או שְׁלֹשִׁים (—) ש״מ — trente
‖ (חודש האבל) — mois *m* de deuil
שַׁלְוָתָן, ־וְתָנִית ת — calme, serein
שַׁלְוְתָנוּת (46) נ — calme *m*, sérénité *f*
שַׁלְוְתָנִי, ־נִית ת — calme, serein
שָׁלַח (331) פ״י (שיגר) — envoyer, expédier
(הושיט) שָׁלַח יָדוֹ — tendre la main
שָׁלַח יָד בְּפִקָּדוֹן — s'approprier un dépôt
שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ — se suicider
שָׁלַח יָדוֹ בִּפְ׳ — attenter à la vie de qn
שָׁלַח יָדוֹ בַּעֲסָקִים — s'essayer aux affaires
‖ נִשְׁלַח (402) פ״ע — être envoyé, être expédié
(הושט) — être tendu

כַּדּוּר־שֶׁלֶג ז | boule *f* de neige
אַיֵּה הַשֶּׁלֶג שֶׁל־אֶשְׁתָּקַד? | où sont les neiges d'antan?
שִׁלְגּוֹן (ר' ־נִים) ז (מפל־שלג) | avalanche *f*
‖ (גלידה) | chocolat glacé, esquimau *m*
שַׁלְגִּיָּה (202) נ צמח | perce-neige *f*
שַׁלְגִּיָּה ש"פ נ | Blanche-Neige *f*
שַׁלְגִּיּוּת (45) נ | enneigement *m*
שַׁלְגִּית (ר' ־גִּיּוֹת) נ | traîneau *m*
שֶׁלֶד (165) ז אנטום | squelette *m*
(של־בניין) | charpente *f*
(של־מכונית) | châssis *m*
(של־אונייה) | carcasse *f*, coque *f*
שַׁלְדָּג (83) ז עוף | martin-pêcheur *m*
שִׁלְדָּה (241) נ | charpente *f*, carcasse *f*, châssis *m*
שִׁלְדִּי, ־דִית ת | osseux, squelettique
1. שָׁלָה (353) פ"ע (היה שליו) | être tranquille, vivre en paix
‖ נִשְׁלָה (406) פ"ע | être insouciant
‖ הִשְׁתַּלָּה (480) פ"ע | se faire des illusions
‖ הִשְׁלָה (512) פ"י | abuser, leurrer, tromper
אַל־תַּשְׁלֶה אֶת־עַצְמְךָ | ne te fais pas d'illusions
2. שָׁלָה (353) פ"י (משה) | retirer (d'un liquide)
שָׁלָה דָּג מִן־הַמַּיִם | retirer un poisson de l'eau
שׁוֹלֵה־מוֹקְשִׁים | dragueur *m* de mines
‖ נִשְׁלָה (406) פ"ע | être retiré, être extrait
‖ שִׁלָּה (453) פ"י | retirer, extraire
° שֵׁלָה (229) נ (שמואל א' א' י"ז) | demande *f*
שִׁלְהֵב (462) פ"י | enflammer, embraser, attiser
בהש | enflammer, enthousiasmer, exciter
פָּנִים מְשֻׁלְהָבִים | visage *m* en feu
‖ הִשְׁתַּלְהֵב (492) פ"ע | s'enflammer, s'embraser
בהש | s'enthousiasmer , s'exciter
שַׁלְהָבָה (224) או שַׁלְהֶבֶת (255) נ | flamme *f*
‖ שַׁלְהֶבֶתְיָה (—) נ | flamme puissante
שַׁלְהָבִית (ר' ־בִיּוֹת) נ צמח | phlox *m*
שִׁלְהוּב (51) ז | embrasement *m*, excitation *f*
שִׁלְהֵי (—) ז"ר ארמית | fin *f*
שִׁלְהֵי דְקַיְטָא | fin de l'été
שְׂלָו (88, ר' שַׂלְוִים, שַׂלְוֵי־) ז עוף | caille *f*

שָׁלַו (307) פ"ע | être calme, vivre en paix
‖ נִשְׁלַו (388) פ"י | être calme, vivre en paix
‖ הִשְׁתַּלֵּו (470) פ"ע | se calmer, s'apaiser
‖ הִשְׁלִיו (489) פ"י | calmer, apaiser
פ"ע | se calmer, s'apaiser
שָׁלֵו, שְׁלֵוָה ת | calme, paisible, serein
שֶׁלֶו (—) או שָׁלֶו (173, בלי ר') ז | tranquillité *f*
לֹא יָדַע שָׁלֵו | il ne connaît pas de repos
שָׁלוּב, שְׁלוּבָה ת | entrelacé, joint, imbriqué
שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ | bras dessus bras dessous
בְּיָדַיִם שְׁלוּבוֹת | les main jointes
פיס כֵּלִים שְׁלוּבִים | vases communicants
שִׁלּוּב (51) ז | enlacement *m*, entrecroisement *m*
בהש | insertion *f*, combinaison *f*, intégration *f*
שְׁלוּבִית (17) נ | bretzel (pâtisserie) *m*
שָׁלוּג, שְׁלוּגָה ת | enneigé, couvert de neige
שְׁלוּגִית (17) נ | neige à moitié fondue
1. שַׁלְוָה (239, בלי ר') נ | tranquillité *f*, sérénité *f*
שַׁלְוַת־נֶפֶשׁ | paix intérieure
2. שַׁלְוָה (239, בלי ר') נ | blé gonflé
שָׁלוּחַ, שְׁלוּחָה ת (מושט) | étendu, tendu
יָד שְׁלוּחָה | main tendue
‖ (מהיר) | rapide, agile
אַיָּלָה שְׁלוּחָה | biche *f* aux pieds légers
‖ (מותר) שְׁלוּחַ־רֶסֶן | effréné, déchaîné
‖ שָׁלוּחַ (11) ז | délégué *m*, émissaire *m*
שִׁלּוּחַ (44, ר' ־חִים) ז | renvoi *m*, répudiation *f*
‖ (שיחרור) | libération *f*, lâcher *m*
דת שִׁלּוּחַ־הַקֵּן | renvoi *m* du nid (Deut. 22, 6–7)
‖ (שיגור) | envoi *m*, expédition *f*
שִׁלּוּחַ־טִילִים | lancement *m* de fusées
‖ ° שִׁלּוּחִים ז"ר (נדוניה) | dot *f*
שְׁלוּחָא (ר' ־חִין) ז ארמית | délégué *m*, émissaire *m*
שְׁלוּחָה (201) נ צמח | rejeton *m*, scion *m*, marcotte *f*, ramification *f*
‖ (של־הרים) | contrefort *m*
‖ בהש (סניף) | succursale *f*, antenne *f*
שְׁלוּחַת־טֶלֶפוֹן | ligne *f* téléphonique supplémentaire, extension *f*

|| (מדרגה) échelon *m*
|| אנטום commissure *f*
שְׁלִיבוּת (48) נ enchaînement *m*, entrelacement *m*, imbrication *f*
שְׁלִיגָה (201) נ chute *f* de neige
שְׁלִיָּה (202) נ action *f* de retirer de l'eau, repêchage *m*
שִׁלְיָה (242) נ אנטום placenta *m*
שִׁלְיָה ← שׁוּלְיָה
שְׁלָיו, שְׂלָיו ← שְׂלָו, שָׁלֵו
שָׁלִיחַ (11) ז délégué *m*, émissaire *m*, envoyé *m*
שְׁלִיחַ־מִצְוָה chargé d'une mission pieuse
שְׁלִיחַ־צִבּוּר ministre-officiant *m*
בהש שְׁלִיחַ־צִבּוּר personnalité publique
|| (בתולדות־הנצרות) apôtre *m*
מַעֲשֵׂי־הַשְּׁלִיחִים ז״ר les Actes *mpl* des Apôtres
|| ספורט מֵרוֹץ־שְׁלִיחִים ז course *f* de relais
|| (במשרד) נַעַר שָׁלִיחַ garçon *m* de courses, commissionnaire *m*
שְׁלִיחָה (201) נ (משלוח) envoi *m*, expédition *f*
|| (אשה בשליחות) déléguée *f*, émissaire *f*
שְׁלִיחוּת (48) נ mission *f*, commission *f*, mandat *m*
שְׁלִיחוּת־יָד détournement *m* de fonds
בִּשְׁלִיחוּת־הַמְּדִינָה au service de l'Etat
|| (ייעוד) mission, vocation *f*
שַׁלִּיט, ־לֶטֶת (ר' ־לִיטִים, ־לִיטוֹת) ת souverain *n*, maître *n*
הַמִּפְלָגָה הַשַּׁלֶּטֶת le parti au pouvoir
שַׁלִּיט בְּרוּחוֹ maître de lui-même
שְׁלִיטָה (201) נ domination *f*, maîtrise *f*
בהש אִבֵּד אֶת־הַשְּׁלִיטָה perdre le contrôle
שְׁלִיטָה בַּמַּצָּב contrôle *m* de la situation
שְׁלִיטָה עַצְמִית maîtrise de soi
שַׁלִּיטוּת (48) נ domination *f*, maîtrise *f*
שָׁלִיל (1) ז embryon *m*, foetus *m*
1. שְׁלִילָה (201) נ négation *f*
עָנָה בִּשְׁלִילָה répondre négativement
שְׁלִילַת־זְכֻיּוֹת déni *m* de droits
שְׁלִילַת־רִשָּׁיוֹן retrait *m* de permis

לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה positivement ou négativement, en bien ou en mal
הוֹכָחָה נ דֶּרֶךְ־הַשְּׁלִילָה démonstration par l'absurde
2. שְׁלִילָה (201) נ (תפירה ארעית) faufilage *m*
שְׁלִילִי, ־לִית ת négatif
תְּשׁוּבָה שְׁלִילִית réponse négative
תְּכוּנָה שְׁלִילִית défaut *m*
דקדוק מִשְׁפָּט שְׁלִילִי phrase négative
מתמט מִסְפָּר שְׁלִילִי nombre négatif
פיס חַשְׁמַל שְׁלִילִי électricité négative
שְׁלִילִיּוּת (47, בלי ר') נ caractère négatif
שְׁלִילָנוּת (46) נ négativisme *m*, nihilisme *m*
שָׁלִיף (1) ז sac *m*, musette *f*
שָׁלִיף, שְׁלִיפָה ת amovible
שְׁלִיפָה (201) נ action *f* de retirer *ou* d'extraire
שְׁלִיפַת־אֶקְדָּח action de brandir un revolver
שְׁלִיפַת־מַסְמֵר extraction *f* d'un clou
שְׁלִיפַת־מֵידָע obtention *f* d'un renseignement (d'un ordinateur, *etc*)
שְׁלִיקָה (201) נ מטבח coction *f*, ébullition *f*
שְׁלִישׁ (1) ז tiers *m*
|| (שליש־שנת־הלימודים) trimestre *m*
1. שָׁלִישׁ (14) ז (בימי־קדם) capitaine *m*
|| צבא (קצין־מטה) adjudant-major *m*
שָׁלִישׁ אִישִׁי aide *m* de camp
שָׁלִישׁ רָאשִׁי chef *m* du permier bureau (à l'Etat-Major), intendant *m* militaire
|| משפט (בורר) arbitre *m*, tierce personne, tiers *m*
(נאמן) cosignataire *m*
2. שָׁלִישׁ (14) ז מוס triangle (instrument de musique) *m*
3. שָׁלִישׁ (15) ז (מידה קדומה) tiers *m* d'*éfa* (mesure de capacité)
בהש בָּכָה בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ verser des torrents de larmes
שְׁלִישׁוֹן (21) ז מוס triolet *m*
|| (בגיאולוגיה) ère *f* tertiaire
שְׁלִישׁוֹנִי, ־נִית ת tertiaire
שָׁלִישׁוּת (—) נ צבא intendance *f* militaire

‖ שִׁלַּח (440) פ״י (שיחרר) — relâcher, congédier
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי — laisse partir mon peuple
שִׁלַּח כָּל־רֶסֶן — lâcher la bride
(ליווה) — raccompagner
(גרש) — renvoyer, chasser
° שִׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ — répudier sa femme
(שיגר) שִׁלַּח טִיל — lancer une fusée
שִׁלַּח בָּאֵשׁ או שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־ — mettre le feu à
שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי־הַמָּיִם — un bienfait n'est jamais perdu
(הושיט) — tendre
שִׁלַּח יָדוֹ בְּ־ — s'occuper de, travailler à
שִׁלַּח שָׁרָשָׁיו — étendre ses racines
‖ הִשְׁתַּלַּח (477) פ״ע — être envoyé
(גורש) — être renvoyé, être chassé
דת שְׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ — bouc *m* émissaire
(הושט) — être étendu, s'étendre
‖ הִשְׁלִיחַ (504) פ״י — faire venir, susciter
1. שֶׁלַח (179) ז (נשק) — javeline *f*, dard (arme) *m*
2. שֶׁלַח (179) ז (עור־בהמה) — peau (de bête) *f*, dépouille *f*, cuir brut
3. שֶׁלַח (ר׳ שְׁלָחִים) ז (תעלה) — canal *m* d'irrigation, rigole *f*
אַדְמַת־שְׁלָחִים נ — terre irriguée
4. שֶׁלַח (179, בלי ר׳) ז (רוחב) — largeur *f*
5. שֶׁלַח (179) ז (זית) — olive mûre
6. שֶׁלַח (179) ז צמח — roquette *f*
1. שַׁלָּח (90) ז (פושט־עורות) — équarrisseur *m*, écorcheur *m*
2. שַׁלָּח (90) ז (משלח) — expéditeur *m*
שִׁלֹחַ ש״פ ז (נחל) — Siloé (source à Jérusalem) *m*
שַׁלְחוּף (ר׳ ־פים) ז — vessie *f*
שַׁלְחוּף (—) ז — vésication *f*
שַׁלְחוּפָה (201) נ — tortue *f*
שַׁלְחוּפִית (17) נ אנטום — vésicule *f*, ampoule *f*
שֻׁלְחָן (103) ז — table *f*
שֻׁלְחַן־כְּתִיבָה — secrétaire (meuble) *m*, bureau *m*
שֻׁלְחַן־מְלָאכָה (של־נגר וכו׳) — établi *m*
שֻׁלְחַן־מַכְשִׁירִים — console *f*
מטבח שֻׁלְחַן־סִדּוּר — dressoir *m*
שֻׁלְחַן־עֵזֶר — desserte *f*
שֻׁלְחַן־עֲבוֹדָה — table de travail
שֻׁלְחָן עָגֹל — table ronde
כְּלֵי־שֻׁלְחָן ז״ר — service *m* de table, vaisselle *f*
שֻׁלְחָן עָרוּךְ ← עָרוּךְ
שֻׁלְחָנוֹן (28) ז — petite table, tablette *f*
שֻׁלְחָנוּת (46) נ — commerce *m* de changeur
שֻׁלְחָנִי (ר׳ ־נים) ז — changeur *m*
שֻׁלְחָנִיָּה (202) נ — office *m* de changeur
שֻׁלְחָנִית (17) נ — planchette (de géomètre) *f*
שִׁלְחֵף (462) פ״י — produire des ampoules
1. שָׁלַט (301) פ״י (בְּ־ או עַל־) — dominer, maîtriser, gouverner
שָׁלַט בְּרוּחוֹ — se dominer
שָׁלַט בַּמַּצָּב — avoir la situation en main
שָׁלַט בְּשָׂפָה זָרָה — posséder une langue étrangère
שָׁלְטָה בּוֹ עַיִן — être exposé à la vue
‖ נִשְׁלַט (388) פ״ע — être dominé, être gouverné
‖ שִׁלֵּט (432) פ״י — dominer, gouverner
‖ הִשְׁתַּלֵּט (470) פ״ע (על־) — se rendre maître de
‖ הִשְׁלִיט (498) פ״י — faire régner
הִשְׁלִיט סֵדֶר — rétablir l'ordre
2. שִׁלֵּט (432) פ״י (התקין שלטים) — pourvoir de plaques indicatrices
שֶׁלֶט (166) ז (מגן) — bouclier *m*
‖ (לוח) — enseigne *f*, plaque indicatrice
‖ שֶׁלֶט־רָחוֹק — télécommande *f*
שִׁלְטוֹן (22) ז — gouvernement *m*, pouvoir *m*
שִׁלְטוֹן מְקוֹמִי — administration locale
שִׁלְטוֹן עַצְמִי — autonomie *f*
הַשִּׁלְטוֹנוֹת — les autorités *fpl*
שִׁלְטוֹנִי, ־נית ת — gouvernemental, autoritaire
שִׁלְטוֹנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — domination *f*
שִׁלְטָן (—) ז — gouvernement *m*, pouvoir *m*
שַׁלְטָנוּת (46) נ — domination *f*
שַׁלְטָנִי, ־נית ת — dominateur, dominant
שַׁלֶּטֶת ← שַׁלִּיט
שֶׁלִי (—) ז — secret *m*
‖ בַּשֶּׁלִי תה״פ — secrètement, en cachette
שְׁלִיבָה (201) נ — entrelacement *m*, insertion *f*

מִסְפָּר שָׁלֵם — nombre entier
רְפוּאָה שְׁלֵמָה! — bon rétablissement!
|| (במצב טוב) — en bon état, en bonne santé
בָּרִיא וְשָׁלֵם — sain et sauf
|| (נאמן) — fidèle, loyal
אֵינֶנִּי שָׁלֵם עִם־עַצְמִי — je ne suis pas content de moi
רַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים — beaucoup de gens dignes de foi
|| דקדוק שְׁלֵמִים ז"ר — verbes réguliers
2. שָׁלֵם ש"פ נ (עיר) — Salem (ancien nom de Jérusalem) *f*
שֶׁלֶם (176) ז (תשלום) — paiement *m*
|| דת שְׁלָמִים ז"ר — sacrifice *m* d'acquit
שַׁלְמֵי־תוֹדָה — sacrifices d'action de grâces
שַׁלְמֵי־צִבּוּר — sacrifices d'acquit offerts par la communauté
שַׁלָּם (90) ז — payeur *m*, trésorier *m*
שִׁלֵּם (—) ז — récompense *f*, salaire *m*
שְׁלָמָא (—) ז ארמית — paix *f*, bien-être *m*
|| בִּשְׁלָמָא — soit, admettons
שַׂלְמָה (239) נ — vêtement *m*, robe *f*
שְׁלֹמֹה ש"פ ז — Salomon *m*
שֶׁלָּמָּה? מילת־שאלה — car pourquoi?
1. שַׁלְמוֹן (21) ז (בצע) — bénéfice *m*, présent *m*, pot-de-vin *m*
2. שַׁלְמוֹן (21) ז צמח — scabieuse *f*
שְׁלֹמוֹנִית (17) נ — poème *m* liturgique à forme fixe
שְׁלֵמוּת (48) נ — intégrité *f*, totalité *f*
הָאֹסֶף בִּשְׁלֵמוּתוֹ — la collection intégrale
|| (שיכלול) — perfection *f*
כְּלִיל־הַשְּׁלֵמוּת ז — comble *m* de la perfection, nec plus ultra
שְׁלָמָן (ר' ־נִים) ז — homme *m* pacifique
שָׁלַף (301) פ"י — retirer, extraire, arracher
שָׁלַף אֶקְדָּח — brandir un revolver
שָׁלַף חַרְבּוֹ — dégainer son épée
שָׁלַף נַעֲלוֹ — retirer sa chaussure
|| פ"ע — être arraché
|| נִשְׁלַף (388) פ"ע — être tiré, être arraché
|| הִשְׁתַּלֵּף (470) פ"ע — être retiré, être arraché
|| הִשְׁלִיף (498) פ"י — arracher
שֶׁלֶף (165) ז חקל — chaume *m*
בהש שְׁלַף־זָקָן — barbe *f* de plusieurs jours
|| (סוף־עונה) — fin *f* de saison
שַׁלְפֵי־קָצִיר — fin de la moisson
בהש שִׁלְפֵי־מַחֲלָה — séquelles *fpl* d'une maladie
שַׁלְפּוּחִי, ־חִית ת — vésiculaire
שַׁלְפּוּחִית (17) נ אנטום — vessie *f*, vésicule *f*
שַׁלְפּוּחִית־הַמָּרָה — vésicule biliaire
שַׁלְפּוּחִית־הַשֶּׁתֶן — vessie
|| (בועה) — bulle *f*
שַׁלְפּוּחִית־סַבּוֹן — bulle de savon
שִׁלְפֵּחַ (465) פ"י — faire des bulles
|| הִשְׁתַּלְפֵּחַ (495) פ"ע — s'enfler, se gonfler
שָׁלַק (301) פ"י — faire bouillir dans l'eau
שָׁלַק בֵּיצָה — cuire un oeuf poché *ou* mollet
|| נִשְׁלַק (388) פ"ע — être bouilli, être cuit
|| שִׁלֵּק (432) פ"י — faire bouillir dans l'eau
|| הִשְׁתַּלֵּק (470) פ"ע — être bouilli, être cuit
שֶׁלֶק (177) ז — légume bouilli
מֵי־שְׁלָקוֹת ז"ר — eau dans laquelle ont bouilli des légumes

שָׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשִׁים ← שָׁלוֹשׁ, שְׁלוֹשָׁה, שְׁלוֹשִׁים

[שלש] נִשְׁלַשׁ (388) פ"ע — être triplé
|| שִׁלֵּשׁ (432) פ"י (כפל בשלוש) — tripler
(עשה פעם שלישית) — faire pour la troisième fois
(חילק לשלושה) — diviser par trois
|| הִשְׁתַּלֵּשׁ (470) פ"ע (חזר פעם שלישית) — se produire pour la troisième fois
(התחלק לשלושה) — se diviser en trois parts
|| הִשְׁלִישׁ (498) פ"י (הפקיד) — déposer entre les mains d'un tiers, consigner
(חילק לשלושה) — diviser en trois parts
שָׁלִשׁ (88) ז — triple exemplaire *m*
שָׁלִשׁ (—) ז (אריג) — coutil *m*, treillis *m*
שִׁלֵּשׁ, ־שָׁה ש — parent *n* de la troisième génération, arrière-petit-fils *m*
אַב שִׁלֵּשׁ — arrière-grand-père *m*

שְׁלִישׁוּת רָאשִׁית — premier bureau (à l'Etat-Major)
|| משפט — consignation *f*
שְׁלִישִׁי, ־שִׁית ת — troisième, tiers
יוֹם שְׁלִישִׁי — mardi *m*
דקדוק גּוּף שְׁלִישִׁי — troisième personne *f*
|| ° שְׁלִישִׁים (בראשית ו׳ ט״ז) — troisième étage *m*
|| בַּשְּׁלִישִׁית תה״פ — pour la troisième fois
שְׁלִישִׁיָּה (202) נ מוס — trio *m*
|| (תאומים) — triplés *ou* triplets *mpl*
שְׁלִישִׁית (ר׳ ־שִׁיּוֹת) נ — tiers (fraction) *m*
[שלך] נִשְׁלַךְ (388) פ״ע — être jeté, être rejeté
|| שִׁלֵּךְ (432) פ״י — jeter, rejeter, chasser
|| הִשְׁלִיךְ (498) פ״י — jeter, rejeter
הִשְׁלִיךְ אַרְצָה — jeter à terre
הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי־גֵוּו — dédaigner, rejeter
הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל־ — mettre sa confiance en
הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד — risquer sa vie
הֻשְׁלַךְ הַס — le silence se fit
כָּל־הַטֹּרַח מֻשְׁלָךְ עָלָיו — tout le tracas retombe sur lui
דת תַּשְׁלִיךְ — rejet *m* des fautes (prière du Nouvel An)
שָׁלָךְ (105) ז עוף — cormoran *m*, balbuzard *m*
שַׁלֵּךְ, שַׁלֶּכָה ת — caduc (feuillage)
שַׁלֶּכֶת (251) נ — chute *f* des feuilles, effeuillaison *f*
שֶׁלֶל (88) ז — faufilage *m*, couture *f* provisoire
1. שָׁלַל (31) פ״י (אמר לא) — nier
שָׁלַל עֻבְדָּה — nier un fait
שָׁלַל הַצָּעָה — rejeter une proposition
(מנע) שָׁלַל ד״מ מִפ׳ — refuser qch à qn
שָׁלַל מִפ׳ אֶת־הָאֶפְשָׁרוּת — priver qn de la possibilité
שָׁלַל אֶת־הָרַעְיוֹן — exclure l'idée
cond mm r ns u

2

|| נִשְׁלַל (388) פ״ע — être pillé, être saccagé
|| הִשְׁתּוֹלֵל (487) פ״ע — se déchaîner, s'emballer (cheval)
3. שָׁלַל (301) פ״י (תפר) — faufiler, coudre provisoirement
שָׁלָל (105, בלי ר׳) ז — butin *m*
בהש שְׁלַל־צְבָעִים — profusion *f* de couleurs
שָׂשׂ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב — se réjouir comme qn qui découvre un trésor
שֻׁלָּל (—) ז — grappe *f*
שֻׁלָּל שֶׁל־בֵּיצִים — ovaire *m*
שָׁלֵם (307) פ״ע (נגמר) — être achevé, être complet
שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ — ton deuil est achevé
(יצא בשלום) — être intact, être sain et sauf
|| נִשְׁלַם (388) פ״ע — être achevé, être terminé
תַּם וְנִשְׁלָם — fin (à la dernière page d'un livre) *f*
|| שִׁלֵּם (432) פ״י (סיים) — achever, terminer
(פרע) — payer, acquitter (une dette)
שִׁלֵּם לְפ׳ כִּגְמוּלוֹ — traiter qn comme il le mérite
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
|| הִשְׁתַּלֵּם (470) פ״ע (כיסה הוצאותיו) — couvrir ses frais, valoir la peine
הָעֵסֶק מִשְׁתַּלֵּם — l'affaire est rentable
הַפֶּשַׁע אֵינוֹ מִשְׁתַּלֵּם — le crime ne paie pas
(השתכלל) — se perfectionner
הִשְׁתַּלֵּם בְּמִקְצוֹעוֹ — se perfectionner dans sa profession
|| הִשְׁלִים (498) פ״י (סיים) — achever, terminer, compléter
(התפשר) הִשְׁלִים עִם־ — se réconcilier avec
בהש הִשְׁלִים עִם־גּוֹרָלוֹ — se résigner à son sort
הִשְׁלִים בֵּין־ — faire la paix entre
מסר — remettre livrer confier

2. שֵׁם ש״פ ז — Sem (fils de Noé) *m*
בְּנֵי־שֵׁם ז״ר — les Sémites *mpl*
שֶׁמָּא תה״פ (אולי) — peut-être
‖ מ״ח (מחשש ש־) — de peur que
שַׁמָּאוּת (46, בלי ר׳) נ — estimation *f*, taxation *f*, appréciation *f*
1. שַׁמַּאי (62) ז — appréciateur *m*, commissaire-priseur *m*
2. שַׁמַּאי ש״פ ז — Chammaï *m*
בֵּית־שַׁמַּאי ז — école *f* de Chammaï (connue pour sa sévérité)
שְׂמֹאל (25, בלי ר׳) ז — gauche *f*
פְּנֵה שְׂמֹאלָה! — tournez à gauche!
לֹא תָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל — ne t'écarte pas d'un pouce
יָצָא בְּרֶגֶל־שְׂמֹאל — se lever du pied gauche
‖ (בפרלמנט) הַשְּׂמֹאל — la gauche (politique)
הַשְּׂמֹאל הַקִּיצוֹנִי — l'extrême-gauche
‖ °(צפון) — nord *m*
מִשְּׂמֹאל לְדַמֶּשֶׂק — au nord de Damas
‖ נ (יד שמאל) — main *f* gauche
לֹא יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ — il ne sait pas distinguer entre gauche et droite
[שמאל] הִשְׂמְאִיל (498) פ״ע — tourner à gauche
בהש (במדיניות) — tendre vers la gauche
‖ (השתמש ביד־שמאל) — être gaucher
שְׂמָאלוּת (46) נ — usage *m* de la main gauche
שְׂמָאלִי, ־לִית ת — gauche
הַצַּד הַשְּׂמָאלִי — le côté gauche
‖ בהש (במדיניות) — gauche, gauchiste
נְטִיָּה שְׂמָאלִית — tendance *f* vers la gauche
‖ (איטר) — gaucher
שְׂמָאלִיּוּת (47, בלי ר׳) או ־לָנוּת (46) נ — gauchisme (politique) *m*
שְׂמָאלָנִי, ־נִית ת — gauchiste
שְׁמָד (88, ר׳ ־דוֹת) ז — persécution antijuive
[שמד] נִשְׁמַד (388) פ״ע — être détruit *ou* exterminé
‖ שִׁמֵּד (432) פ״י דת — convertir de force (p. ex. au christianisme)
‖ הִשְׁתַּמֵּד (470) פ״ע דת — se convertir (p. ex. au christianisme)
(נכרת) — être détruit, être exterminé
‖ הִשְׁמִיד (498) פ״י — anéantir, exterminer
שַׁמָּה (208) נ — dévastation *f*, ruine *f*
עָשָׂה שַׁמּוֹת — causer des dévastations
‖ °(תימהון) — stupéfaction *f*
שָׁמָּה ← שָׁם
שְׁמוּאֵל ש״פ ז — Samuel *m*
שְׁמוּד (51) ז — conversion forcée
שָׂמוּחַ, שְׂמוּחָה ת — joyeux, réjoui, gai
שִׂמּוּחַ (9) ז — égaiement *m*, action *f* de réjouir
שִׁמּוּט (51) ז — dislocation *f*, débrayage *m*
‖ דת שִׁמּוּט־קַרְקָעוֹת — terres *fpl* en friche, jachère *f*
שִׁמּוּט־כְּסָפִים — annulation *f* de dettes
שַׁמּוּטִי (—) ז צמח — *chamouti* (orange) *m*
שָׁמוּם, שְׁמוּמָה ת — désolé, abandonné, vide
‖ בהש (משועמם) — indifférent, apathique
שִׁמּוּם (51) ז — dévastation *f*, désolation *f*, vide *m*
שָׁמוֹן (ר׳ שְׁמוֹנִים) ז — nomenclature *f*, répertoire *m*
שִׁמּוּן (51) ז — graissage *m*, huilage *m*, lubrification *f*
שְׁמוֹנָה (נ׳ שְׁמוֹנֶה) ש״מ — huit
שְׁמוֹנָה־עָשָׂר (נ׳ שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה) — dix-huit
שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת — huit cent
שְׁמוֹנַת־אֲלָפִים — huit mille
דת תְּפִלַּת־שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה נ — les Dix-huit bénédictions (prière quotidienne)
שְׁמוֹנִים (—) ש״מ — quatre-vingt
שְׁמוֹנִים אִישׁ — quatre-vingts hommes
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) שְׁמוֹנִים — octogénaire
שִׁמּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — proclamation *f*, promulgation *f*
‖ (של חשוד) — audition *f*
שְׁמוּעָה (201) נ — nouvelle *f*, bruit *m*, rumeur *f*
שְׁמוּעָה טוֹבָה — bonne nouvelle
הֵפִיץ שְׁמוּעוֹת — diffuser des rumeurs
מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par ouï-dire
דת מִפִּי־הַשְּׁמוּעָה — par révélation divine
‖ (מסורת) — tradition orale
שָׁמוּר, שְׁמוּרָה ת — gardé, réservé

אֵם שִׁלֵּשָׁה — arrière-grand-mère *f*
הוֹרִים שִׁלֵּשִׁים — arrière-grands-parents *mpl*
שְׁלָשָׁה (212) נ — groupe *m ou* rangée *f* de trois, trio *m*
1. שִׁלְשׁוּל (51) ז זואול — lombric *m*, ver *m* de terre
2. שִׁלְשׁוּל (51) ז (הנחה) — mise *f*, descente *f*
שִׁלְשׁוּל־מִכְתָּב לְתֵבַת־דֹּאַר — introduction *f* d'une lettre dans la boîte aux lettres
‖ רפא — diarrhée *f*
שִׁלְשׁוֹם תה״פ — avant-hier
תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — auparavant, précédemment
1. שַׁלְשׁוֹן (38, ר׳ שַׁלְשׁוֹנִים) ז — tube *m* en T
2. שַׁלְשׁוֹן (38, ר׳ שַׁלְשׁוֹנִים) ז צמח — trèfle *m*, triolet *m*
שְׁלָשׁוּת (46) נ — triplicité *f*
שְׁלָשִׁי, ־שִׁית ת — triparti
דקדוק שֹׁרֶשׁ שְׁלָשִׁי — racine *f* trilittère
‖ (בן שלוש) — de trois ans
שְׁלִשִׁית (17) נ מוס — trio *m*
שִׁלְשֵׁל (460) פ״י (הוריד בחבל) — faire descendre
(הטיל) — mettre, glisser, introduire
שִׁלְשֵׁל לְכִיסוֹ — glisser dans sa poche
(כבל) — enchaîner
‖ רפא — causer de la diarrhée, purger
‖ פ״ע — avoir la diarrhée
‖ הִשְׁתַּלְשֵׁל (493) פ״ע — être suspendu, descendre
בהש (התפתח) — se développer, se dérouler
הִשְׁתַּלְשְׁלוּ הַדְּבָרִים — les événements se déroulèrent
‖ (התארך בקו שבור) — serpenter
שַׁלְשֶׁלֶת (252, ר׳ גם שַׁלְשְׁלָאוֹת) נ — chaîne *f*
‖ בהש (התפתחות) — enchaînement *m*, déroulement *m*
שַׁלְשֶׁלֶת־יוּחֲסִין — généalogie *f*
(מסורת) — chaîne de la tradition
‖ (מטעמי־המקרא) — *chalchéleth* (neume) *f*
‖ (חידק) — spirochète *m*
שַׁלְשַׁלְתִּי, ־תִּית ת — caténaire, en forme de chaînons

שְׁלָשְׁתַּיִם תה״פ — trois fois, triplement
שָׁם תה״פ — là, y
אֵי־שָׁם — quelque part
פֹּה וָשָׁם — çà et là
שָׁמָּה או לְשָׁם — là (avec mouvement), y
לֵךְ לְשָׁם — vas-y
1. שֵׁם (117) ז — nom *m*
שֵׁם־מִשְׁפָּחָה — nom de famille
שֵׁם פְּרָטִי — prénom *m*
שֵׁם־לְוַי — surnom *m*
שֵׁם־טוֹב/רָע — bonne / mauvaise réputation
הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל־ — calomnier, diffamer
אַנְשֵׁי־שֵׁם ז״ר — hommes renommés
עָשָׂה או קָנָה לוֹ שֵׁם — se faire une réputation
שְׁמוֹ הוֹלֵךְ לְפָנָיו — sa réputation s'étend
הָיָה לְשֵׁם־דָּבָר — devenir célèbre *ou* fameux
קָרָא לַיֶּלֶד בִּשְׁמוֹ — appeler un chat un chat
כִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא — comme son nom l'indique
בַּעַל־שֵׁם ← בַּעַל
יָד וָשֵׁם — monument commémoratif
‖ דת הַשֵּׁם — Dieu *m*
בְּעֶזְרַת־הַשֵּׁם — avec l'aide de Dieu
קִדּוּשׁ־הַשֵּׁם ז — sanctification *f* du Nom divin
‖ בְּשֵׁם־ או מִשֵּׁם־ — au nom de
כְּשֵׁם שֶׁ־ — de même que
לְשֵׁם־ — en vue de, pour
לְשֵׁם־שָׁמַיִם — d'une manière désintéressée
לִמּוּד לִשְׁמוֹ — étude désintéressée
אָמָנוּת לִשְׁמָהּ — l'art pour l'art
אֵינוֹ מִן־הַשֵּׁם — être sans rapport
בנק מְנָיָה נ עַל־שֵׁם — action nominative
עַל־שֵׁם־ (בגלל־) — à cause de
עַל־שֵׁם־ (לזכר־) — en souvenir de
‖ דקדוק שֵׁם־עֶצֶם — nom *m*, substantif *m*
שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי — nom commun
שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי — nom propre
שֵׁם־גּוּף — pronom *m*
שֵׁם־הַפֹּעַל — nom verbal, infinitif *m*
שֵׁם־מִסְפָּר — nom de nombre
שֵׁם־תֹּאַר — adjectif *m*
‖ סֵפֶר־שְׁמוֹת ז — le livre de l'Exode

השמיט קטע ממאמר	supprimer un passage d'un article
שמטה (208) נ	abandon m, relâche f
שנת־השמטה נ	année f sabbatique
שמטת־כספים	remise f de dettes
שמטת־קרקע	jachère f du sol
מה ענין־שמטה אצל הר־סיני?	quel rapport?
שמטן (ר' ־נים) ז	banqueroutier m, failli m
.1 שמי, ־מית ת (לפי־שמות)	nominatif
.2 שמי, ־מית ת (של־בני־שם)	sémite, sémitique
שפות שמיות	langues fpl sémitiques
שמיא (—) ז"ר ארמית	ciel m
שמיות (47, בלי ר') נ	sémitisme m
שמיט, שמיטה ת	amovible, démontable
שמיכה (201) נ	couverture f
שמים (263) ז"ז	ciel m
שמי־השמים	les plus élevés des cieux
תחת־כפת־השמים	en plein air
‖ דת (כינוי לאלוהים)	le Ciel, Dieu m
הכל בידי־שמים	tout dépend de Dieu
יראת־שמים נ	piété f, dévotion f
לשם־שמים	d'une manière désintéressée
שמימי, ־מית ת	céleste
שמיני, ־נית ת	huitième
דת שמיני־עצרת	le huitième jour de Soukkoth
‖ שמינית (ר' ־ניות) נ	huitième (fraction) m
בהש שמינית שבשמינית	une toute petite dose
(כלי־נגינה קדמון)	octacorde f
שמיניה (ר' ־ניות) נ	groupe m de huit, octuor m
‖ (צליל שמיני בסולם)	octave f
‖ שמיניות	acrobaties fpl
שמיניות באויר	acrobaties aériennes
בהש	efforts désespérés
שמיע, שמיעה ת	audible
שמיעה (201) נ	ouïe f
(האזנה)	audition f, écoute f
שמיעת־עדים	audition de témoins
‖ מוס שמיעה מחלטת	ouïe absolue
‖ בהש שמיעה בקול־פ'	obéissance f à qn

שמיעות (48) נ	audibilité f, acoustique f
שמיעתי, ־תית ת	auditif, acoustique
.1 שמיר (15) ז צמח	paliure m
שמיר ושית	ronces et épines fpl
.2 שמיר (15) ז (אבן קשה)	émeri m, corindon m
בד־שמיר ז	toile f d'émeri
נייר־שמיר ז	papier m d'émeri
שמיר, שמירה ת	qu'on peut garder
שמירה (201) נ	garde f, surveillance f, conservation f
‖ (קיום)	observance f, accomplissement m
שמירת־חפצים	consigne (de gare, etc) f
שמירת־החק	respect m de la loi
שמירת־הסדר	maintien m de l'ordre
דת שמירת־שבת	observance f du sabbat
שמיש, שמישה ת	utilisable, utile, pratique
שמישות (48) נ	utilisation f, utilité f
שמך (165) ז דג	truite f
[שמל] השמיל ← [שמאל]	
שמלה (242) נ	vêtement m, robe f, tunique f
שמלנית (17) נ	jupe f
שמלנת (256) נ	robe courte
שמם (358) פ"ע	être dévasté, être désolé
בהש (נדהם)	être stupéfait, être consterné
שמו שמים!	ciel!, quel scandale!
שממה רוחו	son esprit est accablé
‖ נשם (417) פ"ע	être dévasté
בהש (נדהם)	être stupéfait, être consterné
‖ שמם (432) פ"י	stupéfier, déprimer
‖ שומם (455) פ"י (הבעית)	consterner, horrifier
פ"ע (נבעת)	être consterné, être horrifié
‖ השתומם (487) פ"ע (היה שומם)	être désolé
בהש (התפלא)	être stupéfait
(נבעת)	être consterné, être épouvanté
‖ השומם (487) פ"ע	vivre dans la désolation
השמים (498) פ"י	effrayer, déprimer
פ"ע (נדהם)	être effrayé, être déprimé
‖ השם (529) או השים (522) פ"י	détruire, dévaster
בהש (הבעית)	consterner, épouvanter
שמם, שממה ת	désert, désolé, délaissé
שמם, שממת (ר' שממים, ־מות) ת	fou, stupide

כָּל־הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת — tous droits réservés
מְקוֹמוֹת שְׁמוּרִים — places réservées
בנק קֶרֶן שְׁמוּרָה — fonds *m* de réserve
דת מַצָּה שְׁמוּרָה — pain azyme garanti
‖ צבא (סודי למחצה) — de diffusion restreinte
שִׁמּוּר (51) ז — garde *f*, conservation *f*
שִׁמּוּר־קַרְקַע — préservation *f* du sol
לֵיל־שִׁמּוּרִים ז — nuit *f* de veille
‖ מטבח שִׁמּוּר־יְרָקוֹת — conservation de légumes
שִׁמּוּרִים ז״ר — conserves *fpl*
שְׁמוּרָה (201) נ — réserve *f*, espace réservé
שְׁמוּרַת־טֶבַע — réserves naturelles
‖ צבא שְׁמוּרַת־הַהֶדֶק — pontet *m*
‖ (עפעף) — paupière *f*
שִׁמּוּרִי, ־רִית ת — conservateur
שִׁמּוּשׁ (51) ז (שרות) — service *m*, soins *mpl*
שִׁמּוּשׁ־חֲכָמִים — fréquentation *f* des sages
‖ (השתמשות) — usage *m*, emploi *m*
הָיָה בְּשִׁמּוּשׁ — être usité, être en usage
יָצָא מִכְּלַל־שִׁמּוּשׁ — devenir désuet, être hors d'usage
הוֹרָאוֹת־שִׁמּוּשׁ נ״ר — mode *m* d'emploi
‖ בֵּית־שִׁמּוּשׁ (ר׳ בָּתֵּי־שִׁמּוּשׁ) ז — cabinet *m*, toilettes *fpl*
נְיַר־שִׁמּוּשׁ ז — papier *m* hygiénique
‖ דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשִּׁמּוּשׁ נ״ר — affixes *mpl*, lettres-outils *fpl*
שִׁמּוּשִׁי, ־שִׁית ת — utile, pratique, commode
פִיסִיקָה שִׁמּוּשִׁית — physique appliquée
שִׁמּוּשִׁיּוּת (47, בלי ר׳) נ — utilité *f*, commodité *f*
שְׁמוֹת, שֵׁמוֹת ← שֵׁם
שַׁמּוּתִי (—) ז — disciple *m* de l'école de Chammaï (sévère)
שָׂמַח (331, בינוני שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה) פ״ע — se réjouir, être content
שָׂמַח בְּחֶלְקוֹ — être content de son sort
שָׂמַחְתִּי לְהַכִּיר אוֹתְךָ — enchanté d'avoir fait votre connaissance
שָׂמַח לְפ׳ — se gausser de qn
שָׂמַח לְאֵיד־פ׳ — se réjouir du malheur de qn
‖ **שִׂמֵּחַ** (440) פ״י — égayer, réjouir
‖ **הִשְׂתַּמֵּחַ** (477) פ״ע — s'égayer, s'amuser
‖ **הִשְׂמִיחַ** (504) פ״י — réjouir, rendre joyeux
שָׂמֵחַ, שְׂמֵחָה ת — joyeux, gai, content
‖ (גורם לשמחה) — joyeux, réjouissant
חַג שָׂמֵחַ! — bonne fête!
עממי יִהְיֶה שָׂמֵחַ! — ça va barder!
שִׂמְחָה (242) נ — joie *f*, gaieté *f*
שִׂמְחָה לְאֵיד — joie maligne
‖ (חגיגה) — fête *f*, réjouissance *f*
שִׂמְחָה מִשְׁפַּחְתִּית — fête de famille
בַּעַל־הַשִּׂמְחָה — le héros de la fête
‖ דת שִׂמְחַת־תּוֹרָה — fête de la *Tora* (dernier jour de *Soukkoth)*
שַׂמְחָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne joyeuse, gai luron
שָׁמַט (301) פ״י — laisser tomber, lâcher
‖ (היטה) — incliner, pencher
שָׁמַט כּוֹבָעוֹ — ôter son chapeau
שָׁמַט אֶת־יָדוֹ — renoncer à son bien
בהש שָׁמַט נַפְשׁוֹ — expirer, rendre l'âme
‖ (הפקיר) — abandonner, laisser en friche
‖ פ״ע (מעד) — glisser, chanceler, lâcher prise
‖ **נִשְׁמַט** (388) פ״ע — s'échapper, glisser
(הוחסר) — être omis, être laissé de côté
הַמִּשְׁפָּט נִשְׁמַט מִן־הָהֶעְתֵּק — la phrase a été omise dans la copie
הַדָּבָר נִשְׁמַט מִזִּכְרוֹנִי — cela m'échappe
(התחמק) — se dérober, s'esquiver
(בוטל) הַמִּלְוָה נִשְׁמֶטֶת — le prêt est annulé
‖ **שִׁמֵּט** (432) פ״י — faire tomber, rejeter, tirer
טכנ שִׁמֵּט אֶת־הַמַּצְמֵד — débrayer
(ביטל) שִׁמֵּט מִלְוָה — remettre une dette
‖ **הִשְׁתַּמֵּט** (470) פ״י — se dérober, s'esquiver
הִשְׁתַּמֵּט מִבֵּית־הַסֵּפֶר — faire l'école buissonnière
הִשְׁתַּמֵּט מִגִּיּוּס — se dérober au service militaire
הִשְׁתַּמֵּט מִתְּשׁוּבָה — donner une réponse évasive
‖ **הִשְׁמִיט** (498) פ״י — retirer, écarter
(החסיר) — omettre, laisser de côté

דת מִצְוֹת שִׁמְעִיּוֹת — préceptes reçus d'autorité

שַׁמְעָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — auditeur attentif

שְׁמַעְתָּא (—) נ ארמית — tradition *f*, enseignement oral

שַׁמְפּוּ (—) ז — shampooing *m*

שַׁמְפַּנְיָה (—) ש״פ נ (אזור בצרפת) — la Champagne

יֵין־שַׁמְפַּנְיָה ז — champagne *m*

1. שֶׁמֶץ (—) ז (קצת) — un peu, une parcelle

שֶׁמֶץ שֶׁל־אֱמֶת — un grain de vérité

2. שֶׁמֶץ (166) ז (גנאי) — calomnie *f*, mauvaise réputation

שִׁמֵּץ (432) פ״י — calomnier, diffamer, dénigrer

|| הִשְׁתַּמֵּץ (470) פ״ע — perdre sa réputation

|| הִשְׁמִיץ (498) פ״י — calomnier, diffamer, dénigrer

שִׁמְצָה (242) נ — mauvaise réputation

יָדוּעַ לְשִׁמְצָה — mal famé

שַׁמְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — diffamateur *n*, dénigreur *n*

שַׁמְצָנִי, ־נִית ת — diffamatoire

שָׁמַר (301) נ — garder

שְׁמָר־לִי וְאֶשְׁמֹר לְךָ — une main lave l'autre, échange *m* de bons procédés

שְׁבֹר חָבִית וּשְׁמֹר אֶת־יֵינָהּ — demander l'impossible

שָׁמַר עַל־זְכֻיּוֹת — sauvegarder des droits

שָׁמַר עַל־קֹר־רוּחוֹ — garder son sang-froid

(קיים) — garder, conserver, observer

שָׁמַר דָּבָר — retenir qch

שָׁמַר אֱמוּנִים לְ־ — rester fidèle à

שָׁמַר הַבְטָחָתוֹ — tenir sa promesse

דת שָׁמַר שַׁבָּת — observer le sabbat

(השגיח) — surveiller

שָׁמַר לְשׁוֹנוֹ או פיו — surveiller *ou* tenir sa langue

שָׁמַר מָקוֹם — réserver une place

שָׁמַר נַפְשׁוֹ — être prudent

(המתין) שָׁמַר לְפ׳ — attendre qn

|| נִשְׁמַר (388) פ״ע — être gardé, se conserver

(נזהר) — se garder, prendre garde

הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו! — méfie-toi de lui!

|| שִׁמֵּר (432) פ״י — garder, conserver, observer

(מזונות) — conserver, mettre en conserves

(יין) — encaver

|| הִשְׁתַּמֵּר (470) פ״ע — se garder, se conserver

שֶׁמֶר ← שְׁמָרִים

שֶׁמֶר (95) ז צמח — aneth *m*, fenouil *m*

שְׁמָרָה (207) נ — garde *f*, surveillance *f*

שְׁמַרְחֹם (ר׳ ־חֻמִּים) ז — thermos (bouteille) *m*

שְׁמַרְטַף (ר׳ ־טַפִּים) ז — baby-sitter *m*

שְׁמָרִים (165) ז״ר — levure *f*

עוּגַת־שְׁמָרִים נ — gâteau *m* de levure

בהש קָפָא עַל־שְׁמָרָיו — stagner, rester inactif

שַׁמְרָן (97) ז — conservateur (en politique) *m*

שַׁמְרָנוּת (46) נ — conservatisme *m*

שַׁמְרָנִי, ־נִית ת — conservateur

שְׁמַרְקַע (89) ז צמח — truffe *f*

שֶׁמֶשׁ (177) נ — soleil *m*

בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ — clair comme le jour

מַעֲרֶכֶת־הַשֶּׁמֶשׁ נ — le système solaire

עִם־שֶׁמֶשׁ — dès le lever du soleil

נֶגֶד־הַשֶּׁמֶשׁ או לְעֵינֵי־הַשֶּׁמֶשׁ — en public

°בָּאָה הַשֶּׁמֶשׁ — le soleil s'est couché

בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת — au crépuscule

שַׁמָּשׁ (90) ז — serviteur *m*, domestique *m*

(בבית־כנסת) — bedeau *m*

(בבית־דין) — huissier *m*

|| (במנורת־חנוכה) — lumière *f* auxiliaire (du chandelier)

שִׁמֵּשׁ (432) פ״י (שרת) — servir, assister

שִׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים — fréquenter des érudits

לֹא שִׁמֵּשׁ כָּל־צָרְכּוֹ — manquer d'expérience

שִׁמֵּשׁ אֶת־מִטָּתוֹ — s'acquitter de son devoir conjugal

|| (כיהן) שִׁמֵּשׁ בִּכְהֻנָּה — officier comme prêtre

שִׁמֵּשׁ סְגָן — remplir les fonctions d'adjoint

|| (מילא תפקיד) — servir de, tenir lieu de

הַסַּפָּה שִׁמְּשָׁה כְּמִטָּה — le canapé servit de lit

שֻׁמְּשׁוּ בְּעִרְבּוּבְיָה — être confondu *ou* mélangé

|| הִשְׁתַּמֵּשׁ (470) פ״ע (בְּ־) — se servir de, utiliser

(נעשה משומש) — s'user

שִׁמְשָׁה (242) נ — vitre *f*

שְׁמָמָה (215) נ — désolation *f*, désert *m*
כִּבּוּשׁ־הַשְּׁמָמָה ז — conquête *f* du désert, défrichement *m*
בהש (חרדה) — stupeur *f*
שִׁמָּמָה (242) נ — désolation *f*, désert *m*
שִׁמָּמוֹן (38) ז — stupeur *f*, abattement *m*, apathie *f*
שְׁמָמוּת (45) נ — désolation *f*, abandon *m*
בהש (דיכדוך) — stupeur *f*, abattement *m*
שְׂמָמִית (17) נ (לטאה) — gecko *m*
|| (עכביש) — araignée *f*
1. שָׁמַן (307 נ) פ"ע — engraisser, grossir
|| שִׁמֵּן (432 נ) פ"י — graisser, huiler
|| הִשְׁתַּמֵּן (470 נ) פ"ע — engraisser, grossir
(הוסך) — être graissé, devenir graisseux
|| הִשְׁמִין (498 נ) פ"י — engraisser, rendre gras
פ"ע — engraisser, se couvrir de graisse
2. שָׁמַן (432 נ) פ"י (העריך) — estimer, évaluer
שָׁמֵן, שְׁמֵנָה ת — gros, gras, robuste, fertile
שֶׁמֶן (176) ז — huile *f*
שֶׁמֶן־מַאֲכָל — huile de table
צֶבַע־שֶׁמֶן ז — peinture *f* à l'huile
|| (שומן) — graisse *f*
שֶׁמֶן־דָּגִים — huile de foie de morue
בהש שֶׁמֶן־זַיִת זָךְ — le comble du raffinement
|| בהש מִשְׁתֵּה־שְׁמָנִים ז — festin succulent
שֹׁמֶן (191) ז — graisse *f*
בהש שֹׁמֶן־הַפֵּרוֹת — suc *m* des fruits
שַׁמָּן (90) ז — fabricant *ou* marchand *m* d'huile
שֻׁמָּן (97) ז — graisse *f*
בהש בּוֹר־שֻׁמָּן ז — affaire *f* qui rapporte gros
שַׁמְנוּנִי, ־נִית ת — gras, graisseux, adipeux
שַׁמְנוּנִיּוּת או שַׁמְנוּת (45, בלי ר') נ — onctuosité *f*, adiposité *f*
שַׁמְנוּנִית (17) נ -- — ~~graisse *f*~~, matière grasse
שַׁמְנִי, ־נִית ת — huileux, oléagineux
שְׁמָנִי, ־נִית ת דקדוק — nominal
מִשְׁפָּט שְׁמָנִי — phrase nominale
שְׁמַנְמַן, ־מַנָּה או ־מֶנֶת (ר' ־מַנִּים, ־מַנּוֹת) ת — replet, grassouillet, potelé
שַׁמֶּנֶת (—) נ מטבח — crème (de lait) *f*
בהש — la crème, l'élite *f*, le dessus du panier
שָׁמַע (331) פ"י — entendre, apprendre (une nouvelle)
שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ — j'ai entendu parler de vous
(הקשיב) — écouter
(נעתר) שָׁמַע לְ־ — exaucer la prière de
(ציית) שָׁמַע בְּקוֹל־פ' — obéir à qn
(הבין) — comprendre, inférer
מָהִיר לִשְׁמֹעַ — prompt à comprendre
מִכְּלָל־לָאו אַתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן — l'affirmation découle de la négation
ארמית שְׁמַע מִינַּהּ — il s'ensuit
|| דת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! — écoute Israël! (Deut. 6, 4)
קְרִיאַת־שְׁמַע נ — lecture *f* du *Chema*
|| נִשְׁמַע (402) נ — être entendu
מַה־נִּשְׁמָע? — quoi de neuf?
(ציית) נִשְׁמַע לְפ' — obéir à qn
|| שִׁמֵּעַ (440) פ"י — annoncer, proclamer, publier
(הזעיק) — convoquer
|| הִשְׁתַּמֵּעַ (477) פ"ע — se faire entendre
לְהִשְׁתַּמֵּעַ! — à bientôt de vos nouvelles!
(התפרש) — être interprété
מִשְׁתַּמֵּעַ לְכָאן וּלְכָאן — ambigu, équivoque
אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּעַ לִשְׁתֵּי־פָנִים — sans équivoque
|| הִשְׁמִיעַ (504) פ"י — faire entendre
הִשְׁמִיעַ שִׁיר — faire entendre un chant
הִשְׁמִיעַ נְגִינָה — jouer un air
(הודיע) — annoncer, proclamer, publier
ארמית קָא מַשְׁמַע לָן — cela nous enseigne
שֶׁמַע (179) ז (צליל) — son *m*, retentissement *m*
צִלְצְלֵי־שֶׁמַע ז"ר — cymbales *fpl* sonores
שֶׁמַע (184) ז (שמיעה) — ouïe *f*
חוּשׁ־הַשֶּׁמַע — le sens de l'ouïe
כְּבַד־שֶׁמַע — dur d'oreille
רפא קְנֵה־שֶׁמַע ז — stéthoscope *m*
|| (שמועה) — nouvelle *f*, réputation *f*
שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ — j'ai entendu parler de vous
שֵׁמַע (196) ז — réputation *f*, renommée *f*
שְׁמִעָה (207) נ — audition *f*, écoute *f*
שִׁמְעוֹן ש"פ ז — Siméon *m*, Simon *m*
שִׁמְעִי, ־עִית ת — auditif

שנת-מנחה	sieste *f*
שנה קלה	somme *m*
חדר-שנה	chambre *f* à coucher
אולם-שנה	dortoir *m*
לא נתן שנה לעיניו	se priver de sommeil
שנהב (98) ז	ivoire *m*
(של-השיניים)	émail *m*, dentine *f*
‖ גיאוגר חוף-השנהב	la Côte d'Ivoire
שנהבי, -בית ת	d'ivoire, éburnéen
שנהבת (–) נ רפא	éléphantiasis *f*
שנוא, שנואה ת	haï, détesté, odieux
שנוי או **שנאוי, שנויה** ת	haï, détesté, odieux
שנוי, שנויה ת	répété
‖ (נלמד)	étudié, cité, mentionné
שנוי במחלקת	sujet à controverse
שנוי (51) ז	changement *m*, transformation *f*
ללא-שנוי	sans changement
לשם-שנוי	pour changer
שנוי-ערכים	changement de valeurs, remise *f* en cause
שנון, שנונה ת	aigu, pointu, tranchant
אדם שנון	homme spirituel *ou* ingénieux
בדיחה שנונה	mot *m* d'esprit, plaisanterie subtile
שנון (51) ז	inculcation *f*, répétition *f*
שנון-עקרונות-הדת	catéchèse *f*
‖ (השחזה)	aiguisage *m*
1. **שנונית** (17) נ (סלע)	falaise *f*, récif *m*
2. **שנונית** (17) נ (אימרה שנונה)	mot *m* d'esprit
שנוס (51) ז	action *f* de ceindre
שנוע (ר' -עים) ז	transport *m*, manutention *f*
שנוץ (51) ז	laçage *m*, accrochage *m*
שנוק (51) ז	étranglement *m*, strangulation *f*
שנור (–) ז עממי	mendicité *f*
שנורר (ר' -ררים) ז עממי	mendiant *m*, tapeur *m*
שנורר (455, עת' אשנורר) פ"ע עממי	mendier, taper
שנוררות (45) נ	mendicité *f*, quête *f* d'aumônes
שנות (ר' -תים) ז	graduation *f*
שנטוע (9) ז חקל	replantation *f*
שנטע (465) פ"י חקל	replanter

שני (16, ר' שנים) ז	écarlate *f*, cramoisi *m*
בהש חוט-השני ז	leitmotiv *m*, thème *m* caractéristique
שני, שנית או **שניה** (ר' שניים, שניות) ת	deuxième, second
יום שני	lundi *m*
כל-שני וחמישי	deux fois par semaine, à tout bout de champ
יום-טוב שני	deuxième jour *m* de fête
מכלי שני	(information) de seconde main
הבית השני	le second Temple
שני במעלה	de seconde importance
‖ שנית או בשניה תה"פ	pour la seconde fois
‖ ° שנים ז"ר	second étage
שני, שנינו וכו' ← **שנים**	
שני (200, בלי ר') ז	différence *f*
שני, שנית ת	dental
דקדוק עצור שני	consonne dentale
שניא, שניאה ת	haï, détesté
שניה (ר' -יות) נ	seconde (mesure de temps *ou* d'angle) *f*
‖ ← שני	
שניון (ר' -נים) ז	différence *f*, diversité *f*
שניוני, -נית ת	secondaire, binaire
שניות (47, בלי ר') נ	dualisme *m*, dualité *f*
אמונת-השניות נ	manichéisme *m*
(כפילות)	dédoublement *m*, double emploi *m*
(צביעות)	duplicité *f*, hypocrisie *f*
שניי, שניית ת	secondaire
שנים (שני-, נ' שתים, שתי-) ש"מ	deux
שני-אנשים	deux hommes
שתי-נשים	deux femmes
שנינו (נ' שתינו)	nous deux
שניכם (נ' שתיכן)	vous deux
שניהם (נ' שתיהן)	eux (*f* elles) deux
פי-שנים	deux fois, au double
מהלך על-שתים	bipède *m*
‖ שנים-עשר (נ' שתים-עשרה)	douze
שנינה (201) נ	raillerie *f*, sarcasme *m*, satire *f*
היה לשנינה	être un objet de sarcasmes

1. שִׁמְשׁוֹן ש"פ ז — Samson *m*
2. שִׁמְשׁוֹן (ר׳ ־נִים) ז צמח — hélianthème *m*
שִׁמְשׁוֹנִית (17) נ צמח — tournesol *m*
שַׁמָּשׁוּת (46) נ — charge *f* de bedeau *ou* d'huissier
שִׁמְשִׁי, ־שִׁית ת — solaire
שָׁנָה שִׁמְשִׁית — année *f* solaire
‖ (מלא שמש) — ensoleillé
קַיִץ שִׁמְשִׁי — été ensoleillé
שִׁמְשִׁיָּה (202) נ — parasol *m*, ombrelle *f*
שֻׁמְשֹׁם (ר׳ ־שְׁמִים) ז צמח — sésame *m*
שֻׁמְשְׁמָנִי, ־נִית ת — minuscule
שֻׁמְשְׁמָנִית (17) נ — gâteau *m* de sésame
שַׁמֶּשֶׁת (251) נ (כלי־שייט) — bateau ravitailleur
שִׁמֵּת (432 ת) פ״י — frapper d'anathème
שַׁמְתָּה (206) נ — anathème *m*
שֵׁן (114, זוגי שִׁנַּיִם) נ — dent *f*
שִׁנֵּי־בִינָה — dents de sagesse
שִׁנֵּי־חָלָב — dents de lait
שִׁנַּיִם חוֹתְכוֹת — incisives *fpl*
שִׁנַּיִם טוֹחֲנוֹת — molaires *fpl*
שִׁנַּיִם קַיָּמוֹת — seconde dentition
חָשׁ בְּשִׁנָּיו — avoir mal aux dents
בהש יָצָא בְּשֵׁן וָעַיִן — laisser des plumes
‖ שֵׁן־סֶלַע — rocher *m*, écueil *m*
‖ טכנ גַּלְגַּל־שִׁנַּיִם — roue dentée
‖ צמח שֶׁן־הָאֲרִי — pissenlit *m*
‖ (שנהב) — ivoire *m*
שָׂנֵא (340) פ״י — haïr, détester
‖ נִשְׂנָא (403) פ״ע — être haï, être détesté
‖ שִׂנֵּא (444) פ״י — haïr, détester
‖ הִשְׂתַּנֵּא (478) פ״ע — se faire détester
‖ הִשְׂנִיא (407) פ״י — rendre odieux
שָׁנָא (338, עת׳ יִשְׁנָא) פ״ע — se transformer
‖ שִׁנָּא (446) פ״י — changer
שִׂנְאָה (507) נ — haine *f*, hostilité *f*
שִׂנְאַת־חִנָּם — haine sans motif
שִׂנְאַת־מָוֶת — haine mortelle
שָׂנאוּי ← שָׂנוּי
שְׁנָאוּן (—) ז — éclair *m*
שְׁנַאי (—) ז מוס — reprise *f*

שַׁנַּאי (62) ז חשמל — transformateur *m*
שִׁנְאָן (ר׳ ־אַנִּים) ז — ange *m*
שִׂנְאָתָנוּת (46) נ — misanthropie *f*, hostilité *f*
שִׂנְאָתָנִי, ־נִית ת — misanthrope, hostile
1. שָׁנָה (353) פ״י (עשה שנית) — répéter
‖ (למד) — apprendre (par coeur), étudier
שָׁנוּ חֲכָמִים — les docteurs ont enseigné
שָׁנָה פִּרְקוֹ — réciter sa leçon
שָׁנָה לְתַלְמִיד — faire étudier un élève
‖ נִשְׁנָה (406) פ״ע — se répéter
(נלמד) — être appris, être étudié
‖ הִשְׁנָה (512) פ״י — enseigner, rabâcher, ressasser
2. שָׁנָה (353) פ״ע (התחלף) — se transformer
(נבדל) — être différent
‖ שִׁנָּה (453) פ״י — transformer, modifier, diversifier
שִׁנָּה אֶת־פְּ׳ לְטוֹב — favoriser qn, avantager qn
עממי לֹא מְשַׁנֶּה! — c'est égal!
שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ — simuler la folie
בהש שִׁנָּה אֶת־טַעְמוֹ — changer d'opinion
‖ הִשְׁתַּנָּה (480) פ״ע — se transformer, se différencier
מַה־נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה — en quoi cette nuit diffère-t-elle?
שָׁנָה (211; ר׳ שָׁנִים, שְׁנֵי־ או שְׁנוֹת־, שְׁנוֹתַי) נ — année *f*
הַשָּׁנָה — cette année
שְׁנָתַיִם — deux ans
מִדֵּי־שָׁנָה או שָׁנָה שָׁנָה — chaque année, annuellement
שְׁנַת־כְּסָפִים — année budgétaire
שְׁנַת־לִמּוּדִים — année scolaire
יוֹם־הַשָּׁנָה ז — anniversaire *m*
לוּחַ־הַשָּׁנָה ז — calendrier *m*
רֹאשׁ־הַשָּׁנָה ז — nouvel an
בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה — l'an dernier, l'année passée
לַשָּׁנָה הַבָּאָה — l'an prochain
לֹא הוֹצִיא אֶת־שְׁנָתוֹ — ne pas passer l'année
שֵׁנָה (228) נ — sommeil *m*
יָשֵׁן שְׁנַת־יְשָׁרִים — dormir du sommeil du juste
חֹסֶר־שֵׁנָה ז או נְדוּדֵי־שֵׁנָה ז״ר — insomnie *f*

שֶׁסֶק (166) ז צמח	néflier (arbre) *m*, nèfle (fruit) *f*
שַׁסְתּוֹם (21) ז טכנ	valve *f*, soupape *f*
שַׁסְתּוֹם־בְּטִיחוּת	soupape de sûreté
‖ אנטום שַׁסְתּוֹם־הַלֵּב	valvule *f* du coeur
שִׁסְתֵּם (458) פ״י	fermer par une valve
שִׁעְבֵּד (458) פ״י	asservir, soumettre
(נכסים)	hypothéquer
‖ הִשְׁתַּעְבֵּד (491) פ״ע	se soumettre
הִשְׁתַּעְבֵּד בְּפ׳	asservir qn
(נכסים)	être hypothéqué
שַׁעְבְּדָנִי, ־נִית ת	oppressif, tyrannique
שִׁעְבּוּד (51) ז	asservissement *m*, assujétissement *m*
(של־נכסים)	hypothèque *f*
שִׁעְבּוּר (51) ז	hébraïsation *f*
שִׁעְבֵּר (458) פ״י	hébraïser
שָׁעָה (350) פ״ע	se tourner vers, considérer, faire attention à
‖ שָׁעָה בְּדָ״מ	s'occuper de qch
‖ שָׁעָה מִן־	se détourner de
שְׁעֵה מִמֶּנִּי או מֵעָלַי!	laisse-moi!
‖ הִשְׁתָּעָה (481) פ״ע	se tourner
(שוחח)	s'entretenir, causer
(פחד)	s'alarmer, être anxieux
‖ הִשְׁעָה (509) פ״י (היפנה)	détourner
(הרחיק זמנית)	suspendre (qn)
הִשְׁעָה מִתַּפְקִידוֹ	suspendre de ses fonctions
שָׁעָה (211, גם שְׁעַת־, שְׁעָתוֹ, זוגי שְׁעָתַיִם) נ	heure *f*
מַה הַשָּׁעָה?	quelle heure est-il?
הַשָּׁעָה שְׁמוֹנֶה	il est huit heures
שָׁעָה אֲרֻכָּה	longtemps
שָׁעָה קַלָּה או קְטַנָּה	un petit moment
שְׁעַת־רָצוֹן	moment favorable
לְפִי־שָׁעָה	pour le moment
הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לְ־	il est temps de
חַיֵּי־שָׁעָה ז״ר	vie *f* terrestre, vie quotidienne
שְׁעַת־כֹּשֶׁר	moment *m* propice
הוֹרָאַת־שָׁעָה נ	décision exceptionnelle
שְׁעוֹת־קַיִץ	horaire *m* d'été
בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמֻצְלַחַת!	à la bonne heure!
בְּשָׁעָה שֶׁ־	tandis que
בִּשְׁעַת־ או בְּשָׁעַת־	pendant
שַׁעֲוָה (209, כלי ר׳) נ	cire *f*
נֵר־שַׁעֲוָה ז	bougie *f*, cierge *m*
שַׁעֲוַת־הָאֹזֶן	cérumen *m*
שַׁעֲוִי, ־וִית ת	cireux
שַׁעֲוִית (ר׳ ־וִיּוֹת) נ	stencil *m*
שִׁעוּל (50) ז רפא	toux *f*
תְּרוּפָה נֶגֶד־שִׁעוּל	antitussif *m*
שָׁעוֹן (30) ז	horloge *f*, montre *f*
שְׁעוֹן־חוֹל	sablier *m*
שְׁעוֹן־יָד	montre-bracelet
שְׁעוֹן־כִּיס	montre de poche
שְׁעוֹן־מַיִם	compteur *m* d'eau
שְׁעוֹן־שֶׁמֶשׁ	cadran *m* solaire
שַׁעֲוָנִי, ־נִית ת	cireux
שַׁעֲוָנִיָּה (201) נ	stencil *m*
שְׁעוֹנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ צמח	passiflore *f*
שַׁעֲוָנִית (17) נ	toile cirée
שָׁעוּעַ, שְׁעוּעָה ת	lisse, poli, uni
שְׁעוּעִית (ר׳ ־עִים) נ צמח	haricot *m*
שִׁעוּר (50) ז (מידה)	mesure *f*
לְאֵין־שִׁעוּר	incomparablement
שִׁעוּר־קוֹמָה ← קוֹמָה	
(יחס)	proportion *f*, taux *m*
(מנה)	fraction *f*, terme *m*
תַּשְׁלוּמִים ז״ר לְשִׁעוּרִים	paiements échelonnés
נָתַתָּ דְּבָרֶיךָ לְשִׁעוּרִים	ce que tu dis est relatif
‖ (השערה)	supposition *f*, évaluation *f*
‖ (משמעות)	signification *f*
‖ (יחידה לימודית)	cours *m*, leçon *f*
שִׁעוּרֵי־בַּיִת	devoirs (écrits) *mpl*, leçons (orales) *fpl*
שִׁעוּרִים פְּרָטִיִּים	leçons particulières
מַעֲרֶכֶת־שִׁעוּרִים נ	emploi *m* du temps
שְׂעוֹרָה (ר׳ ־רִים) נ צמח	orge *f* (*ou m*)
שְׂעוֹרָה קְלוּפָה	orge perlé, orge mondé
‖ (דלקת בעין)	orgelet *m*, compère-loriot *m*
שָׁעַט (326) פ״ע	marcher à pas lourds
‖ שִׁעֵט (435) פ״ע	piétiner, trépigner
‖ הִשְׁתַּעֵט (471) פ״ע	se mettre en route
‖ הִשְׁעִיט (502) פ״י	mettre en route

שְׁנִינוּת (48) נ	vivacité *f* d'esprit, ingéniosité *f*
.1 שָׁנִית (—) נ רפא	scarlatine *f*
.2 שָׁנִית (17) נ צמח	salicaire *f*
.1 שָׁנַן (358 נ) פ״י	aiguiser, affiler, affûter
‖ שִׁנֵּן (432 נ) פ״י	aiguiser, affiler, affûter
בהש	apprendre par coeur, inculquer
‖ הִשְׁתַּנֵּן (470 נ) פ״ע	être aiguisé, être affilé
בהש	se répéter, trotter dans la tête
‖ הִשְׁתּוֹנֵן (487 נ) פ״ע	être blessé, être navré
.2 שִׁנֵּן (432 נ) פ״י	denter, denteler
שֶׁנֶן (105) ז	falaise *f*, récif *m*, rocher *m*
.1 שַׁנָּן (97) ז	technicien-dentiste *m*
.2 שִׁנָּן (95) ז צמח	pissenlit *m*
שַׁנָּנָא (—) ז ארמית	homme intelligent
שְׁנָנָה (215) נ	pointe (d'une lance) *f*
שְׁנָנִי, ־נִית ת	aux dents longues
שַׁנָּנִית (17) נ	aide-dentiste *f*
שִׁנֵּס (432) פ״י	ceindre
שִׁנֵּס אֶת־מָתְנָיו	ceindre ses reins
בהש	s'enhardir
‖ הִשְׁתַּנֵּס (470) פ״ע	se ceindre
שִׁנֵּעַ (439) פ״י	transférer, manutentionner
שִׁנְעָר ש״פ נ (ארץ)	Sumer (Mésopotamie) *m*
שֶׁנֶף (165) ז צמח	vanille *f*
שָׁנַץ (301) פ״י	lacer, serrer, sangler
‖ נִשְׁנַץ (388) פ״ע	être lacé, être serré
‖ שִׁנֵּץ (432) פ״י	lacer, serrer
שֶׁנֶץ (166, ר׳ גם שְׁנָצוֹת) ז	lacet *m*, cordon *m*
שָׁנַק (301) פ״י	étrangler
‖ נִשְׁנַק (388) פ״ע	s'étrangler, suffoquer
‖ שִׁנֵּק (432) פ״י	étrangler, étouffer
סכנ שִׁנֵּק מָנוֹעַ	couper les gaz à un moteur
‖ הִשְׁתַּנֵּק (470) פ״ע	s'étrangler, suffoquer
‖ הִשְׁנִיק (498) פ״י	étrangler, étouffer
שֶׁנֶק (—) ז	suffocation *f*, asphyxie *f*
שִׁנְקִי, ־נִית ת	étouffant, suffocant
שִׁנְשֵׁן (460 נ) פ״ע	chuinter
שֵׁנָת (—) נ	sommeil *m*
שֶׁנֶת (ר׳ שְׁנָתוֹת) נ	graduation (d'un tube) *f*, marque *f*
שִׁנֵּת (432 ת) פ״י	graduer (un tube)

שְׁנָתוֹן (שְׁנָתוֹן־; ר׳ שְׁנָתוֹנִים) ז	annuaire *m*
‖ (קבוצת־גיל)	classe (d'âge) *f*, promotion *f*
שְׁנָתִי, ־תִית ת	annuel
הַכְנָסָה שְׁנָתִית	revenu annuel
תַּשְׁלוּם שְׁנָתִי	annuité *f*
ש״ס (=שִׁשָּׁה סְדָרִים) ז	le Talmud
שַׁסַּאי (62) ז	provocateur *m*, excitateur *m*
.1 שָׁסָה (353) פ״י (בזז)	piller, dépouiller
‖ נִשְׁסָה (406) פ״ע	être pillé, être dépouillé
‖ שִׁסָּה (453) פ״י	piller, dépouiller
.2 שִׁסָּה (453) פ״י (גרה)	exciter
שִׁסָּה כֶּלֶב בְּ־	exciter un chien contre
בהש (הסית)	provoquer, inciter, soulever
‖ הִשְׁתַּסָּה (480) פ״ע	être excité, être incité
שָׁסוּי, שְׁסוּיָה ת	pillé, dépouillé
שִׁסּוּי (51) ז	excitation *f*, provocation *f*
שָׁסוּעַ, שְׁסוּעָה ת	fendu, fourchu
שְׁסוּעַ־פַּרְסָה	aux sabots fendus, fissipède
שָׂפָה שְׁסוּעָה	bec-de-lièvre *m*
בהש נֶפֶשׁ שְׁסוּעָה	âme déchirée
שִׁסּוּעַ (—) ז	action *f* de fendre
‖ (הפסקה)	interruption *f*
‖ פסיכ שִׁסּוּעַ־הָאִישִׁיּוּת	schizophrénie *f*
שִׁסּוּף (51) ז	action *f* de fendre en deux
שְׁסִיעָה (201) נ	fission *f*, scission *f*
בהש	déchirement *m*
שָׁסַס (358) פ״י	piller, dépouiller
‖ נָשַׁס (417) פ״ע	être pillé, être dépouillé
שָׁסַע (331) פ״י	fendre
‖ נִשְׁסַע (402) פ״ע	être fendu
(נפסק)	être interrompu
‖ שִׁסַּע (440) פ״י	fendre, tailler en pièces
(הפסיק)	interrompre
‖ הִשְׁתַּסַּע (477) פ״ע	se fendre, être fendu
(נפסק)	être interrompu
שֶׁסַע (179) ז	fente *f*, fissure *f*
שַׁסַּעַת (—) נ רפא	schizophrénie *f*
שָׁסַף (301) פ״י	fendre, tailler en pièces
‖ נִשְׁסַף (388) פ״ע	être fendu d'un coup d'épée
‖ שִׁסֵּף (432) פ״י	fendre d'un coup d'épée

אין לשער — on ne peut concevoir *ou* imaginer
שער בנפשך — imagine-toi, figure-toi
ההוצאה המשערת — la dépense probable
|| השתער (471) פ"ע — être estimé, être évalué
1. שַׁעַר (152) ז (פתח) — porte *f*, portail *m*
שער־נצחון — arc *m* de triomphe
עמד בשער — se tenir sur la brèche
השיב מלחמה שערה — porter la guerre chez l'ennemi
מוכיח בשער — sermonneur *m* sur la place publique
על־שער־בת־רבים — publiquement
° הגר אשר בשעריך — l'étranger qui habite tes villes
|| ספורט (בכדורגל וכו') — but *m*
הבקיע שער — marquer un but
|| (עמוד ראשון בספר) — page *f* de titre, frontispice *m*
(פרק) שער שני — chapitre deux
2. שַׁעַר (152) ז (מידה) — mesure *f*
מאה שערים — cent mesures, au centuple
|| (מחיר) — prix *m*, taux *m*
שער־חליפין — taux de change
הפקיע שערים — renchérir
שְׂעָרָה (216) נ — tempête *f*, orage *m*
שַׂעֲרָה (238) נ — cheveu *m*, poil *m*
לא יפל משערתו ארצה — on ne lui fera aucum mal
|| צמח שערות־שולמית נ"ר — capillaire *m*, adiante *m*
שִׁעֲרוּךְ (51) ז — réévaluation *f*
שַׁעֲרוּרָה (201) נ (שחיתות) — corruption *f*
|| (שערוריה) — scandale *m*, horreur *f*
שַׂעֲרוּרִי, ־רית ת — velu, poilu
שַׁעֲרוּרִי, ־רית ת — scandaleux
שַׁעֲרוּרִיָּה (202) נ — scandale *m*
שַׁעֲרוּרִית (—) נ — scandale *m*
שַׁעֲרוּרָן, ־נית (ר' ־נים, ־ניות) ש — provocateur *n* de scandales
שִׁעֲרֵךְ (460) פ"י — réévaluer

שִׁעֲרֵר (460) פ"י — scandaliser, choquer
שַׂעֶרֶת (—) נ רפא — trichose *f*
שַׁעֲשׁוּעַ (9) ז — jeu *m*, plaisir *m*, amusement *m*
בית־שעשועים ז — maison *f* de jeux, casino *m*
ילד־שעשועים ז — enfant choyé
נטע־שעשועים ז — plante *f* d'agrément
שעשועי־מלים — jeux de mots
שַׁעֲשׁוּעִי, ־עית ת — amusant, plaisant
1. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י — réjouir, amuser, divertir
|| פ"ע (שיחק) — jouer, s'amuser
|| השתעשע (493) פ"ע — s'amuser, se divertir
השתעשע ברעיון — se plaire à une idée
2. שִׁעֲשַׁע (465) פ"י (טימטם) — émousser, hébéter
|| השתעשע (493) פ"ע (נדהם) — être stupéfait, être hébété
שַׁעַשְׁעָנִי, ־נית ת — amusant, divertissant
שִׁעְתּוּק (51) ז — reproduction (d'un dessin) *f*
שְׁעָתִי, ־תית ת — temporaire, provisoire
שִׁעְתֵּק (458) פ"י — reproduire (un dessin *etc*)
שָׁף ← [שוף]
שְׁפָאִים (87) ז"ר — éclats (de bois) *mpl*, copeaux *mpl*
שָׁפַד (303) פ"י — transpercer, embrocher
|| נשפד (389) פ"ע — être transpercé
|| שפד (432) פ"י — percer, transpercer
(חידד) — affiler, affûter
|| השפיד (499) פ"י — embrocher
שָׂפָה (211, זוגי שפתים, שפתי־ וגם שפתות־) נ — lèvre *f*
מן־השפה ולחוץ — purement verbal
דקדוק אותיות־השפתים נ"ר — consonnes labiales
איש־שפתים ז — homme éloquent, beau parleur
|| (לשון) — langue *f*
שפת־אם — langue maternelle
שפת־דבור — langue parlée
שפת־עבר — la langue hébraïque
שפה זרה — langue étrangère
בשפה ברורה — distinctement, explicitement
בשפה רפה — du bout des lèvres
|| (גדה) — bord *m*, rivage *m*, rive *f*
שפת־הים — plage *f*

שַׁעַט (—) ז או שְׁעָטָה (216) נ — piétinement *m*, trot *m*
שַׁעֲטוּט (41) ז — trottinement *m*, trot *m*
שִׁעְטוּז (41) ז — mélange *m*, hybridation *f*
שַׁעַטְנֵז (132) ז — étoffe *f* mixte (laine et lin)
|| בהש — mélange *m*, confusion *f*
שִׁעְטֵנֵז (460) פ״י — mélanger, hybrider
שַׁעַטְנֵזִי, ־זִית ת — mixte, hybride
שְׁעִיָּה (202) נ — tendance *f*, voeu *m*
שְׁעִינָה (201) נ — appui *m*, soutien *m*
שָׁעִיעַ, שְׁעִיעָה ת — lisse, poli, uni
שְׁעִיעוּת (48) נ — nature lisse *ou* polie
שָׂעִיר, שְׂעִירָה ת — chevelu, poilu, velu
1. שָׂעִיר (15) ז (תייש) — bouc *m*
שְׂעִיר לַעֲזָאזֵל — bouc émissaire
|| מיתול — satyre *m*
|| עוף — petit-duc *m*
2. שָׂעִיר (ר׳ שְׂעִירִים) ז (גשם) — crachin *m*, bruine *f*
1. שְׂעִירָה (201) נ — chèvre, bique *f*
2. שְׂעִירָה (201) נ — fourré *m*
שְׂעִירוּת (48) נ — pilosité *f*
1. שַׁעַל (152) ז (צעד) — pas *m*
עַל־כָּל־צַעַד וָשַׁעַל — à chaque pas, partout
אַף לֹא שַׁעַל־אֲדָמָה — pas un pouce de terrain
2. שַׁעַל (152) או שֹׁעַל (197) ז (חופן) — creux *m* de la main
שָׁעַל (326) פ״ע — tousser
|| שִׁעֵל (435) פ״ע — tousser
|| הִשְׁתַּעֵל (471) פ״ע — tousser
שְׁעַלּוּל (41) ז — renardeau *m*
|| צמח — girolle *f*
שִׁעֲלֵל (460) פ״ע — toussoter
שַׁעֶלֶת (—) נ רפא — coqueluche *f*
שַׁעַם (152) ז — liège *m*
צמח אַלּוֹן־הַשַּׁעַם ז — chêne-liège *m*
שִׁעְמֵד (460) פ״י — baptiser
שִׁעְמוּד (51) ז — baptême *m*
שַׁעֲמוּם, ־מִית (ר׳ ־מִים, ־מִיּוֹת) ש — homme déprimé *ou* paumé
שִׁעְמוּם (41, בלי ר׳) ז — ennui *m*
|| (דיכאון) — mélancolie *f*, dépression *f*
שַׁעֲמוּמִי, ־מִית ת — ennuyeux
שַׁעֲמוּמִית (17) נ — mélancolie *f*, dépression *f*
שִׁעֲמֵם (460) פ״י — ennuyer
|| הִשְׁתַּעֲמֵם (493) פ״ע — s'ennuyer
(הותקף בדיכאון) — devenir mélancolique
שַׁעֲמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — importun *n*
שַׁעֲמָנִית (17) נ — linoléum *m*
שָׁעַן (326 נ) פ״י — appuyer, soutenir
|| פ״ע — s'appuyer
|| נִשְׁעַן (397 נ) פ״ע — s'appuyer, se reposer
בהש (בטח ב־) — s'appuyer sur, se fier à
נִשְׁעַן עַל־דִּבְרֵי־פ׳ — se fier aux paroles de qn
(היה סמוך ל־) — être limitrophe de
|| הִשְׁתַּעֵן (471 נ) פ״ע — s'appuyer
|| הִשְׁעִין (502 נ) פ״י — appuyer, étayer
שָׁעָן (99) ז — horloger *m*
שָׁעָנוּת (46) נ — horlogerie (art) *f*
שִׁעְנֵן (460 נ) פ״י — secouer, agiter
שָׁעַע (440) פ״י — lisser
|| הֵשַׁע (530) פ״י — boucher, obturer
שַׂעַף (139) ז — pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂעַר (326) פ״ע (חרד) — frémir, frissonner
|| פ״י (הסעיר) — faire tourbillonner
|| נִשְׂעַר (397) פ״ע — se déchaîner, être tumultueux
|| שֵׂעֵר (435) פ״י — faire tourbillonner
|| הִשְׂתָּעֵר (475) פ״ע — assaillir, se précipiter sur
2. [שער] הִשְׂעִיר (502) פ״י (העלה שער) — se couvrir de cheveux
שַׂעַר (152) ז (סופה) — tempête *f*, orage *m*
בהש (חרדה) — frémissement *m*, frisson *m*
שֵׂעָר (108, גם שְׂעַר־, שְׂעָרוֹ; בלי ר׳) ז — chevelure *f*
אַדֶּרֶת־שֵׂעָר נ — manteau *m* de fourrure
מְסַמֵּר שֵׂעָר — terrifiant, effrayant
|| (של־צמחים) — poils *mpl*, filaments *mpl*
שִׁעֵר (326) פ״י — penser, supposer, imaginer
לֹא שִׁעַרְתִּי — je n'avais pas pensé
|| נִשְׁעַר (397) פ״ע — être estimé, être évalué
|| שִׁעֵר (435) פ״י (העריך) — estimer, évaluer
(דימה) — supposer, imaginer

שִׁפְחָה (242) נ — servante *f*, esclave *f*
שִׁפְחָה חֲרוּפָה — esclave promise (à un mari)
בהש שִׁפְחָה חֲרוּפָה — servante misérable
שִׁפְחוּת (45) נ — esclavage (d'une femme) *m*
שָׁפַט (303) פ״י — juger
(הרשיע) — condamner
שָׁפַט לְמַאֲסָר — condamner à la prison
°(תבע עלבון־פ׳) — rendre justice, faire droit
|| (משל) — gouverner, administrer
|| (שקל בדבר) — juger, apprécier
קָשֶׁה לִשְׁפֹּט — il est difficile de se faire une opinion
|| נִשְׁפַּט (389) פ״ע — être jugé
נִשְׁפַּט עִם־פ׳ — plaider contre qn, intenter un procès à qn
שֶׁפֶט (166) ז — jugement *m*, procès *m*
|| (עונש) — punition *f*, peine *f*
עָשָׂה שְׁפָטִים בְּ־ — punir, exercer sa vengeance
שְׁפִי (5) ז — sommet *m*, hauteur *f*
שְׁפִי תה״פ — tranquillement, lentement
שְׂפָתִי, ־תִית ת דקדוק — labial
1. שֶׁפִי (200) ז אנטום — tête *f* de fémur
2. שֶׁפִי (200) ז (בריאות) — santé *f*, état normal
|| בְּשֶׁפִי תה״פ (בנחת) — doucement, calmement
(בשפע) — abondamment, largement
שָׁפִיד, שְׁפִידָה ת — effilé, pointu
שְׁפִיָּה (202) נ (הטייה) — inclination *f*
|| (ממאגר־מים) — décantage *m*
שִׁפְיוֹן (21, בלי ר׳) ז (שלוה) — calme *m*, sérénité *f*
|| (צלילות־דעת) — lucidité *f*
שְׁפִיוּת (47, בלי ר׳) נ — santé, état normal
שְׁפִיוּת־הַדַּעַת — lucidité *f*
שְׁפִיוּת (45, בלי ר׳) נ — calme *m*, paix *f*, accord *m*
שְׁפִיטָה (201) נ — jugement *m*, arbitrage *m*
בַּר־שְׁפִיטָה — pénalement responsable
שָׁפִיךְ, שְׁפִיכָה ת — coulant, liquide
שְׁפִיכָה (201) או שְׁפִיכוּת (48) נ — épanchement *m*, effusion *f*
שְׁפִיכַת־ (או שְׁפִיכוּת־) דָּמִים — effusion de sang, meurtre *m*
שְׁפִילָה (201) נ — abaissement *m*, descente *f*

שְׁפִיעַ (9) ז — moraine *f*
1. שְׁפִיעָה (201) נ (שפע) — abondance *f*, profusion *f*, débit *m*
2. שְׁפִיעָה (201) נ (שיפוע) — pente *f*, inclinaison *f*
שְׁפִיעַת־הַכְּבִישׁ — déclivité *f* de la route
שְׁפִיפָה (201) נ — position courbée
הָלַךְ בִּשְׁפִיפָה — marcher tête baissée
שְׁפִיפוֹן (ר׳ ־נִים) ז זוחל — vipère *f*, céraste *m*
שָׁפִיר (15) ז אנטום — chorion *m*, membrane vitelline
שַׁפִּיר (ר׳ ־רִים) ז — beau, bon, bénin
שַׁפִּירֵי־יְרוּשָׁלַיִם — les notables *mpl* de Jérusalem
|| שַׁפִּיר תה״פ — bien
כֹּלָּא אָתֵי שַׁפִּיר — tout s'arrange pour le mieux
שַׁפִּירִית (17) נ חרק — libellule *f*
שְׁפִית (17) נ צמח — labelle *m*
שְׁפִיתָה (201) נ — mise (d'un pot) *f* sur le feu
שָׁפַךְ (303) פ״י — verser, épancher, répandre
שָׁפַךְ דָּם — verser du sang
שָׁפַךְ דְּמָעוֹת — verser des larmes
בהש שָׁפַךְ לִבּוֹ — épancher son coeur
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ — exhaler ses sentiments
שָׁפַךְ בּוּז עַל־ — répandre du mépris sur
בְּחֵמָה שְׁפוּכָה — dans un accès de colère
צבא שָׁפַךְ סוֹלְלָה — élever un remblai
|| נִשְׁפַּךְ (389) פ״ע — être versé, être répandu
|| שִׁפֵּךְ (432) פ״י — verser, répandre, faire glisser
° שֻׁפְּכוּ אֲשׁוּרָי — mes pas ont glissé
|| הִשְׁתַּפֵּךְ (470) פ״ע — se déverser, s'écouler
בהש (שפך לבו) — s'épancher
|| הִשְׁפִּיךְ (499) פ״י — verser, répandre
שֶׁפֶךְ (165) ז — dépotoir *m*, égout *m*
° שֶׁפֶךְ־הַדֶּשֶׁן — dépôt *m* des cendres
שֶׁפֶךְ־דָּם — hémorragie *f*
|| גיאוגר (של־נהר) — embouchure *f*, estuaire *m*
שֶׁפֶךְ־הַיַּרְדֵּן — l'embouchure du Jourdain
בהש שֶׁפֶךְ־שִׂיחַ — prière *f*
שֹׁפֶךְ (ר׳ שְׁפָכִים, שָׁפְכֵי־) ז — vidange *f*, égout *m*
בּוֹר־שְׁפָכִים ז — fosse *f* à purin
מֵי־שְׁפָכִים ז״ר — eaux *fpl* de vidange

שְׂפַת־הַיַּעַר — l'orée *f ou* la lisière de la forêt
שְׂפַת־הַיְאֹר — les bords du Nil
|| (שוליים, ר' שְׂפָיוֹת) — bord, rebord *m*, bordure *f*
שְׂפַת־הַיְרִיעָה — le rebord de la tenture
אַבְנֵי־שָׂפָה נ"ר — margelle *f*
שָׁפָה (211) נ — fromage *m*
שְׁפוֹת־בָּקָר — fromage de vache
1. שָׁפָה (347) פ"י (הקציע) — raboter, gratter
|| נִשְׁפָּה (408) פ"ע — être dégarni, être lisse
|| שִׁפָּה (453) פ"י — raboter, aplanir, lisser
פ"ע (הרזה) — maigrir
|| הִשְׁתַּפָּה (480) פ"ע — devenir saillant
2. שָׁפָה (347) פ"ע (נרגע) — se calmer, se reposer
שָׁפָה מִכַּעְסוֹ — se remettre de sa colère
|| שִׁפָּה (453) (נתן פיצויים) — indemniser, réparer (un tort)
|| הִשְׁתַּפָּה (480) פ"ע — se rétablir, guérir
בהש (קיבל פיצויים) — être indemnisé
3. שָׁפָה (347) פ"י (היטה) — incliner
שָׁפָה יַיִן — verser du vin
שִׁפָּה (453) פ"י (בגד) — ourler
שַׁפּוּד (51) ז — broche (à rôtir la viande) *f*
צְלִי־שַׁפּוּד ז — viande rôtie à la broche
|| (צינורה) — aiguille *f* à tricoter
שִׁפּוּד (51) ז — affûtage *m*, affilage *m*
שַׁפּוּדִי, ־דִית ת — effilé, pointu
שַׁפּוּדִית (17) נ — brochette *f*
שְׁפוֹט (ר' שְׁפוּטִים) ז — punition *f*, châtiment *m*
עָשָׂה שְׁפָטִים בְּ־ — infliger une punition à
שִׁפּוּט (51) ז — juridiction *f*
שִׁפּוּט צְבָאִי — juridiction militaire, loi martiale
תְּחוּם־שִׁפּוּט ז — ressort *m*
|| (שיקול־דעת) — jugement *m*, appréciation *f*
כֹּחַ־שִׁפּוּט ז — faculté *f* de jugement
שִׁפּוּטִי, ־טִית ת — judiciaire
1. שָׁפוּי, שְׁפוּיָה ת (חלק) — dégarni, dénudé, lisse
2. שָׁפוּי, שְׁפוּיָה ת (בר־דעת) — raisonnable, sain d'esprit
אֵינוֹ שָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ — il est anormal
|| (מתון) — sensé, modéré

שִׁפּוּי (51) ז (תפירת־שפה) — action *f* d'ourler
1. שִׁפּוּי (51) ז (הקצעה) — rabotage *m*, lissage *m*
|| (שפאים) — copeaux *mpl*
2. שִׁפּוּי (51) ז (נטייה) — inclination *f*
שִׁפּוּי־הָרֹאשׁ — inclination de la tête
אנטום שִׁפּוּי־כּוֹבַע — pomme *f* d'Adam
3. שִׁפּוּי (51) ז (פיצוי) — indemnité *f*, compensation *f*
4. שִׁפּוּי (—) ז (שקט) — calme *m*, tranquillité *f*
שָׁפוּל, שְׁפוּלָה ת — humilié, abaissé
שִׁפּוּל (51) ז — bord inférieur, fond *m*
בְּשִׁפּוּלֵי־הָהָר — au pied de la montagne
שִׁפּוּלֵי־הַבֶּטֶן — hypogastre *m*, abdomen *m*
|| (שובל) — pan *m*, traîne (d'une robe) *f*
שָׁפוּן, שְׁפוּנָה ת — caché, enfoui
|| שְׂפוּנִים ז"ר או שְׂפוּנוֹת נ"ר — secrets *mpl*, trésor *m*
שִׁפּוֹן ← שִׁיפוֹן
שָׁפוּעַ, שְׁפוּעָה ת — abondant
1. שִׁפּוּעַ (9) ז (נטייה באלכסון) — pente *f*, versant *m*, inclinaison *f*
2. שִׁפּוּעַ (9) ז (שפע) — abondance *f*, profusion *f*
שָׁפוּף, שְׁפוּפָה ת — penché, courbé, accroupi
בהש (עלוב) — écrasé, abattu, humble
|| (עייף מאוד) — éreinté, fourbu
שְׁפוֹפָר (91) ז טכנ — tubulure *f*
שְׁפוֹפֶרֶת (252) נ (קליפה) — coque *f*, coquille *f*
שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל־בֵּיצָה — coquille d'oeuf
|| (קנה) — tube *m*, conduit *m*
שְׁפוֹפֶרֶת־קֶרֶן־קָתוֹד — tube cathodique
שְׁפוֹפֶרֶת־רִיק — tube à vide
|| (בטלפון) — combiné *m*, récepteur *m*
הֵרִים הַשְּׁפוֹפֶרֶת — décrocher le récepteur
הֵנִיחַ הַשְּׁפוֹפֶרֶת — raccrocher
שִׁפּוּץ (51) ז — rénovation *f*, remise *f* en état
שִׁפּוּץ־דִּירָה — réfection *f* d'un appartement
שִׁפּוּר (51) ז — amélioration *f*, progrès *m*
הִכְנִיס שִׁפּוּרִים — introduire des perfectionnements
חָל שִׁפּוּר בְּמַצָּבוֹ — son état s'est amélioré
|| מטבח — habillage *m*
שִׁפֵּחַ (440) פ"י — couvrir de dartre

|| (בקבלה) émanation *f*, effluve *m*
שפע (196) ז (באנייה) inclinaison (d'un navire) *f*
שפעה (242) נ abondance *f*, multitude *f*
שפעול (51) ז remise *f* en action, réactivation *f*
שפעל (—) ז דקדוק conjugaison factitive
שפעל (462) פ"י remettre en action, réactiver
שפעת (—) נ רפא grippe *f*
שפעתי, ־תית ת רפא grippal
שפף (303) פ"ע se courber, s'accroupir
|| השתופף (487) פ"ע se courber, s'accroupir
|| השפיף (499) פ"י courber, faire accroupir
שפוץ (—) ז réfection *f*, remise *f* en état
שפץ (432) פ"י rénover, remettre en état
שפץ בנין restaurer un édifice
|| השתפץ (470) פ"ע être remis en état
1. שפק (303) פ"י (היכה) frapper, battre
שפק כפים frapper des mains
2. שפק (303) פ"י (הספיק) suffire
|| השפיק (499) פ"ע abonder, être riche
(הסתפק) se contenter de
1. שפק (166) ז (רוויה) suffisance *f*, satiété *f*
די־שפקו tout son soûl, à satiété
2. שפק (166) ז (ספק) doute *m*, hésitation *f*
שפר (308) פ"ע être beau, plaire
שפר חלקו il a eu de la chance
|| נשפר (389) פ"ע s'embellir, se parer
|| שפר (432) פ"י améliorer, perfectionner
שפר את־מצבו améliorer sa situation
|| מטבח habiller
|| השתפר (470) פ"ע s'améliorer
|| השפיר (499) פ"י améliorer
(אריג) finir (un tissu)
שפר (166) ז beauté *f*
אמרי־שפר ז"ר belles paroles
משפר־השפר ce qu'il y a de mieux
שפר (90) ז décorateur *m*
שפרה (242) נ beauté *f*
שפרוק (51) ז catabolisme *m*
שפריר (1) ז dais *m*, tente *f*
שפרנון (1) ז דג dorade *f*
שפרפר (91) ז aube *f*, aurore *f*

שפרר (460) פ"י embellir, parer
שפשוף (51) ז (חיכוך) frottement *m*
(ליטוש) lissage *m*, polissage *m*
עממי décrassage *m*, décrottage *m*
צבא brimade *f*
שפשף (460) פ"י (חיכך) frotter
(ליטש) lisser, polir
עממי (טירון) faire baver, dégourdir, brimer
|| השתפשף (493) פ"ע se frotter, s'user par frottement
עממי se dégourdir, se décrasser, être brimé
שפשפת (252) נ paillasson *m*, essuie-pieds *m*
שפת (303 ת) פ"י mettre sur le feu
שפת קדרה mettre une casserole sur le feu
שפת לו יורה של־פרענות s'attirer un tas d'ennuis
|| נשפת (389 ת) פ"ע être mis sur le feu
שפתה (206) נ canapé *m*, fauteuil *m*
שפתון (שפתון; ר' שפתונים) ז bâton *m* de rouge (à lèvres)
שפתי, ־תית ת דקדוק labial
|| (לשוני) linguistique
שפתים ← שפה
שפתים (שפתי־) נ"ז (כיריים) âtre *m*, foyer *m*
|| (אנקולים) crochets *mpl*
שפתני, ־נית ת צמח labié *ou* labiacé
ש"ץ (=שליח־צבור) ז דת ministre-officiant *m*
שצף (301) פ"י couler à flots, submerger
|| השתצף (470) פ"ע jaillir, se déverser
שצף (165) ז (זרם) flot *m*, torrent *m*
בשצף־קצף dans un débordement de fureur
|| (זעם) colère *f*, fureur *f*
שצפה (241) נ flot *m*, jaillissement *m*, jet *m*
שצפון (3) ז inondation *f*, débordement *m*
שק (53) ז sac *m*
שק־דאר sac postal
שק־שנה sac de couchage
צבא שק־חפצים havresac *m*, paquetage *m*
|| (אריג) toile *f* de sac, cilice *m*
° לבש שק se vêtir d'un cilice (en signe de deuil)

שָׁפְכָה (—) נ אנטום — urètre *m*
כְּרוּת־שָׁפְכָה — mutilé de l'urètre
שָׁפְכָן (97) ז אנטום — uretère *m*
שַׁפְכָנִי, ־נִית ת — juteux, succulent
זַיִת שַׁפְכָנִי — olive *f* riche en huile
בהש סוֹפֵר שַׁפְכָנִי — écrivain *m* prolixe
שֹׁפֶכֶת (256) נ גיאול — décombres *mpl*, dépôts *mpl*
שָׁפְכָתִי, ־תִית ת רפא — urétral
שָׁפֵל (308, בינוני שָׁפֵל) פ"ע — être bas, être abaissé
|| נִשְׁפַּל (389) פ"ע — s'abaisser, être abaissé
|| הִשְׁתַּפֵּל (470) פ"ע — se baisser, s'humilier
הִשְׁתַּפֵּל מַצָּבוֹ — son état a empiré
|| הִשְׁפִּיל (499) פ"י — baisser, abaisser, humilier
הִשְׁפִּיל עֵינָיו — baisser les yeux
הִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ — être modeste
הִשְׁפִּיל לִרְאוֹת — condescendre à voir
(הכניע) — soumettre, abattre
פ"ע (ירד) — descendre, baisser
שָׁפָל, שְׁפָלָה ת (נמוך) — bas
שְׁפַל־קוֹמָה — de petite taille
|| (עמוק) — profond, enfoncé
|| בהש (בזוי) — vil, méprisable
מַעֲשֶׂה שָׁפָל — vilenie *f*, bassesse *f*
(צנוע) שְׁפַל־רוּחַ — modeste, humble
(רשלן) שְׁפַל־יָדַיִם — indolent, nonchalant
שֵׁפֶל (182) ז — dépression *f*, abaissement *m*
בְּשֵׁפֶל־הַמַּדְרֵגָה — dans un piètre état
שֵׁפֶל־בֶּרֶךְ — modestie *f*, humilité *f*
בְּשֵׁפֶל־קוֹל — à voix basse
שֵׁפֶל בָּרוֹמֶטְרִי — dépression barométrique
|| (של־הים) — marée basse, reflux *m*
בהש שֵׁפֶל כַּלְכָּלִי — marasme *m* économique
שֵׁפֶל מוּסָרִי — démoralisation *f*
שְׁעוֹת־שֵׁפֶל נ"ר — heures creuses
שְׁפֵלָה (229) נ גיאוגר — plaine *f*
הַשְּׁפֵלָה (בארץ־ישראל) — la plaine côtière
אַרְצוֹת־הַשְּׁפֵלָה נ"ר — les Pays-Bas *mpl*
שִׁפְלָה (242) נ — plaine *f*, vallée *f*
שִׁפְלוּת (45) נ (נבזות) — vilenie *f*, bassesse *f*
|| (נחיתות) — infériorité *f*, humiliation *f*
|| (כניעה) שִׁפְלוּת־רוּחַ — humilité *f*, modestie *f*
|| (עצלות) שִׁפְלוּת־יָדַיִם — indolence *f*, paresse *f*
שְׁפָלָן (ר' ־נִים) ז (כלב) — terrier *m*
שְׁפֵלֶת (256) נ — pente *f*, dépression *f*
|| אדר — plinthe *f*
שָׂפָם (105, ר' גם שְׂפָמוֹת, שִׂפְמוֹת־) ז — moustache *f*
עָשָׂה שְׂפָמוֹ — tailler sa moustache
° עָטָה עַל־שָׂפָם — se couvrir le menton (en signe de deuil)
[שפם] הִשְׂפִּים (499) פ"י — se laisser pousser la moustache
שְׂפָמוֹן (שְׂפָמוֹן, ר' שְׂפָמוֹנִים) ז — petite moustache
שְׂפַמְנוּן (ר' ־נִים) ז דג — silure *m*, poisson-chat *m*
שְׂפַמְפָם (91) ז — petite moustache
שַׂפְמָתָן (97) ז — moustachu *m*
שָׁפָן (104) ז זואול — daman *m*, lapin *m*
בהש שְׁפַן־נִסָּיוֹן — cobaye *m*
שְׁפַנִיָּה (202) נ — clapier *m*
שְׁפַנְפַן, ־פַנָּה ש — petit lapin (terme d'affection)
1. שָׁפַע (329) פ"י (נתן בשפע) — abonder en, déborder de
שָׁפַע אֹשֶׁר — rayonner de bonheur
|| פ"ע (זרם) — couler à flots, émaner
|| נִשְׁפַּע (401) פ"ע — être répandu, émaner
(קיבל השפעה) — être influencé
|| שִׁפַּע (440) פ"י — fournir en abondance
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ"ע — déborder, regorger
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ"י — donner en abondance
הִשְׁפִּיעַ טוֹבָה עַל־פ' — combler qn de bienfaits
(עשה רושם) — influencer, impressionner
הִשְׁפִּיעַ עַל־פ' — influencer qn
2. שָׁפַע (329) פ"י (נטה) — pencher, être incliné
|| שִׁפַּע (440) פ"י — incliner, tailler en biseau
(אנייה) — redresser
|| הִשְׁתַּפֵּעַ (477) פ"ע — descendre en pente
|| הִשְׁפִּיעַ (505) פ"י — incliner, construire en pente
פ"ע — être incliné, être oblique
שֶׁפַע (17) ז — abondance *f*, profusion *f*
שֶׁפַע־בְּרָכוֹת — toutes nos félicitations
בְּשֶׁפַע — abondamment, à profusion
חַי חַיֵּי־שֶׁפַע — vivre dans l'opulence

שִׁקּוּר (51) ז — mensonge *m*
שָׁקַט (301) פ"ע — être calme, garder le calme
שָׁקַט עַל־שְׁמָרָיו — rester indifférent
שָׁקְטָה דַּעְתּוֹ — se calmer, être satisfait
לֹא אֶשְׁקֹט — je n'aurai pas de cesse
|| נִשְׁקַט (388) פ"ע — se calmer, se tranquilliser
|| הִשְׁתַּקֵּט (470) פ"ע — se calmer, s'apaiser
|| הִשְׁקִיט (498) פ"י — calmer, tranquilliser, apaiser
הִשְׁקִיט אֶת־הַכְּאֵבִים — calmer les douleurs
פ"ע הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל — il ne peut rester en repos
שָׁקֵט, שְׁקֵטָה ת — calme, tranquille, silencieux
הֲפֵכָה שְׁקֵטָה — révolution *f* pacifique
גיאוגר הָאוֹקְיָנוֹס הַשָּׁקֵט — l'Océan *m* Pacifique
שֶׁקֶט (—) ז — calme *m*, tranquillité *f*
שֶׁקֶט מָתוּחַ — calme tendu
אִי־שֶׁקֶט — inquiétude *f*, agitation *f*
שׂוֹרֵר שֶׁקֶט — le calme règne
|| (שתיקה) — silence *m*
שַׁקְטָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — homme *m* calme
שְׁקִידָה (201) נ — assiduité *f*, application *f*
שַׁקְיָה (236, בלי ר') נ — terre irriguée
|| (תעלה) — canal *m* d'irrigation
שְׁקִיטָה (201) נ — calme *m*, sérénité *f*
שְׁקִיטָן (97) ז עוף — flamant *m*
שָׁקִיל, שְׁקִילָה ת — équivalent
שְׁקִילָה (201) נ — pesage *m*, pesée *f*
|| בהש (עיון) — réflexion *f*, considération *f*
שְׁקִילוּת (48) נ — équivalence *f*
שָׁקִיעַ, שְׁקִיעָה ת — qui s'enfonce, qui se tasse
שְׁקִיעָה (201) נ — enfoncement *m*, dépression *f*
שְׁקִיעַת־קַרְקַע — tassement *m* du sol
שְׁקִיעַת־הַחַמָּה — coucher *m* du soleil
בהש שְׁקִיעָה תַּרְבּוּתִית — décadence culturelle
רפא שְׁקִיעַת־דָּם — sédimentation *f* du sang
|| (התעמקות) — approfondissement *m*
שְׁקִיעָה בְּמַחֲשָׁבוֹת — absorption *f* dans des pensées
שְׁקִיעִין (שְׁקִיעֵי־) ז"ר — résidus *mpl*, vestiges *mpl*
1. שָׁקִיף (15) ז (סלע) — rocher *m*, escarpement *m*
2. שָׁקִיף (15) ז (כרובה) — guidon *m*

שְׁקִיפוּת (48) נ — transparence *f*
שַׂקִּיק (1) ז — sachet *m*, petit sac
1. שְׁקִיקָה (201) נ (נהימת־דוב) — grognement *m*
2. שְׁקִיקָה (201) נ (תשוקה) — désir ardent, avidité *f*
שְׁקִיקוּת (48) נ — ardeur *f*, avidité *f*
שַׂקִּית (ר' שַׂקִּיּוֹת) נ — sachet *m*, petit sac
1. שָׁקַל (301) פ"י (במאזניים) — peser
°(שילם) — payer
(תרם שקל) — verser un sicle
(בדק) שָׁקַל בְּדַעְתּוֹ — réfléchir à, considérer
שָׁקַל דְּבָרָיו — peser ses mots
|| פ"ע (היה כבד) — peser, être lourd
בהש הַדָּבָר שׁוֹקֵל עָלַי — la chose me pèse
|| נִשְׁקַל (388) פ"ע — être pesé
(נבדק) — être considéré, être examiné
|| שִׁקֵּל (432) פ"י — examiner, peser le pour et le contre
(איזן) — équilibrer, compenser
|| הִשְׁתַּקֵּל (470) פ"ע (שקל עצמו) — se peser
(נעשה שקול) — s'équilibrer
|| הִשְׁקִיל (498) פ"י — examiner, considérer
(מכר שקל) — faire verser un sicle
2. שָׁקַל (301) פ"י (לקח) — prendre
שָׁקַל וְטָרָה — discuter, délibérer, négocier
שֶׁקֶל (166) ז (מטבע) — sicle (monnaie) *m*
שַׁקְלָא (—) ז ארמית — prise *f*
שַׁקְלָא וְטַרְיָא — discussion *f*, négociation *f*
שִׁקְלוּל (51) ז — compensation *f*, ventilation *f*, dosage *m*
שִׁקְלֵל (460) פ"י — équilibrer, compenser, ventiler, doser
שֶׁקֶ"ם (= שֵׁרוּת־קַנְטִינוֹת־וּמִזְנוֹנִים) ז צבא — service *m* des cantines
שִׁקֵּם (432) פ"י — reconstituer, rétablir, restaurer, rééduquer
|| הִשְׁתַּקֵּם (470) פ"ע — être reconstitué *ou* rétabli
שִׁקְמָה (ר' ־מִים) נ צמח — sycomore *m*
בְּתוּלַת־שִׁקְמָה נ — sycomore sauvage
שַׁקְנַאי (61) ז עוף — pélican *m*
שָׁקַע (331) פ"ע — s'enfoncer, s'affaisser

שֶׁק (ר׳ שֶׁקִים) ז	chèque *m*
שַׁק ← 1. נָשַׁק	
שַׁקָּא (—) ז ארמית	brancard *m*, timon *m*
שַׁקָּאי (62) ז	porteur *m* d'eau
[שקד] נִשְׂקַד (388) פ״ע	être attaché, être noué
שָׁקַד (301) פ״ע	être assidu, s'appliquer
שָׁקַד עַל־דַּלְתוֹת־פ׳	fréquenter qn, être assidu auprès de qn
שָׁקַד עַל־לִמּוּדָיו	s'appliquer à ses études
שָׁקַד עַל־תַּקָּנַת־פ׳	veiller au bien-être de
שָׁקֵד (135) ז צמח (עץ)	amandier *m*
(פרי)	amande *f*
‖ אנטום	amygdale *f*
רפא דַּלֶּקֶת־שְׁקֵדִים נ	amygdalite *f*, angine *f*
שֶׁקֶד (—) ז	assiduité *f*, diligence *f*
שַׁקָּד (50) ז	homme assidu *ou* diligent
שְׁקֵדִי, ־דִית ת	en forme d'amande
שְׁקֵדִיָּה (202) נ צמח	amandier *m*
שַׁקְדָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme assidu *ou* diligent
שַׁקְדָנוּת (46) נ	assiduité *f*, persévérance *f*
שַׁקְדָנִי, ־נִית ת	assidu, diligent, persévérant
שָׁקָה (453) פ״י	abreuver
‖ הִשְׁקָה (512) פ״י (אדם)	donner à boire à
(בהמה)	faire boire, abreuver
(שדה)	arroser, irriguer
שָׁקוּד, שְׁקוּדָה ת	assidu, appliqué, diligent
שָׁקוּט, שְׁקוּטָה ת	trapu, gros et court
שִׁקּוּט (51) ז	apaisement *m*
שָׁקוּי, שְׁקוּיָה ת	abreuvé, saturé, imprégné
שְׁקוּי־יַיִן	ivre, pris de vin
בהש שְׁקוּי־שֶׁמֶשׁ	inondé de soleil
שִׁקּוּי (51) ז	boisson *f*, breuvage *m*, rafraîchissement *m*
שָׁקוּל, שְׁקוּלָה ת	pesé
‖ (שוה־ערך) שָׁקוּל כְּנֶגֶד־	équivalent à
‖ (מאוזן)	équilibré, égal
כֹּחוֹת שְׁקוּלִים	forces égales
קוֹלוֹת שְׁקוּלִים	égalité *f* des voix
אֵין בֵּית־דִּין שָׁקוּל	un tribunal ne peut se composer d'un nombre pair de juges
דֵּעָה שְׁקוּלָה	avis pondéré
‖ (קצוב) פְּרוֹזָה שְׁקוּלָה	prose rythmée
שִׁקּוּל (51) ז	pesage *m*, pesée *f*
‖ (הערכה)	réflexion *f*, considération *f*
שִׁקּוּל־הַדַּעַת	appréciation *f*
טָעָה בְּשִׁקּוּל־הַדַּעַת	commettre une erreur d'appréciation
הַדָּבָר נִתָּן לְשִׁקּוּלְךָ	je laisse cela à votre discrétion
שִׁקּוּם (51) ז	reconstitution *f*, rétablissement *m*
‖ (חינוך מחדש)	rééducation *f*
שִׁקּוּמִי, ־מִית ת	de réadaptation
שָׁקוּעַ, שְׁקוּעָה ת	enfoncé, plongé, absorbé
לְחָיַיִם שְׁקוּעוֹת	joues creuses
שָׁקוּעַ בְּהִרְהוּרִים	plongé dans des réflexions
שָׁקוּעַ בְּחוֹבוֹת	submergé de dettes
שִׁקּוּעַ (9) ז	immersion *f*, enfoncement *m*
שִׁקּוּעַ־הַחַמָּה	coucher *m* du soleil
בהש שִׁקּוּעַ בְּמַחֲשָׁבוֹת	absorption *f* dans des pensées
‖ (בקיר)	renfoncement *m*, niche *f*
‖ (במסחר)	investissement *m*, mise *f* de fonds
שְׁקוֹף (21) ז	linteau *m*
שָׁקוּף, שְׁקוּפָה ת	transparent, diaphane
בהש רֶמֶז שָׁקוּף	allusion transparente
שִׁקּוּף (51) ז	transparence *f*, translucidité *f*
‖ רפא (בקרני־רנטגן)	radioscopie *f*
שִׁקּוּפִית (17) נ	diapositive *f*
שִׁקּוּץ (51) ז	immondice *f*, ordure *f*, horreur *f*
הִשְׁלִיךְ שִׁקּוּצִים עַל־פ׳	injurier qn
‖ (אליל)	idole *f*
° שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם או מְשׁוֹמֵם	l'abomination *f* de la désolation
שִׁקּוּצִי, ־צִית ת	dégoûtant, répugnant
1. שִׁקּוּק (51) ז (נהימה)	grognement (de l'ours) *m*
2. שִׁקּוּק (51) ז (חשק)	avidité *f*
שִׁקּוּר (51) ז	signe (de l'œil) *m*, allusion *f*
שִׁקּוּר־עַיִן	clignement *m* d'oeil, oeillade *f*
שָׁקוּר (ר׳ ־רִים) ז	cruche *f*

שִׁקְקָה (215) נ gargouillement *m*, clapotis *m*
שִׁקֵּר (301) פ"ע mentir, tromper
|| שִׁקֵּר (432) פ"ע mentir
(בגד) שִׁקֵּר בְּ־ trahir
|| הִשְׁתַּקֵּר (470) פ"ע être convaincu de mensonge
שֶׁקֶר (166) ז mensonge *m*
מַתַּת־שֶׁקֶר נ fausse promesse
נְבִיא־שֶׁקֶר ז faux prophète
עֵד־שֶׁקֶר ז faux témoin
עָשָׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ se désavouer
שַׁקָּר (90) ז menteur *m*
שִׂקֵּר (432) פ"י cligner, lancer des oeillades
|| (שם בפוך) farder, maquiller
שַׁקְרַאי או שַׁקְרוּרַאי (61) ז menteur *m*
שַׁקְרוּת (45) נ mensonge *m*, caractère mensonger, fausseté *f*
שִׁקְרִי, ־רִית ת mensonger
שַׁקְרָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש menteur *n*
שַׁקְרָנוּת (46) נ menterie *f*, habitude *f* de mentir
שַׁקְרָנִי, ־נִית ת mensonger, faux
שִׁקְשׁוּק (51) ז bruit *m*, cliquetis *m*
שַׁקְשׁוּקָה (—) נ מטבח ratatouille *f*
1. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרעיש) faire du bruit, cliqueter, claquer
עממי terroriser
|| פ"ע être terrorisé
|| הִשְׁתַּקְשֵׁק (493) פ"ע se mouvoir avec fracas
עממי mourir de peur
2. שִׁקְשֵׁק (460) פ"י (הרטיב) mouiller, humecter
שַׁקְשְׁקָנִי, ־נִית ת bruyant, crépitant
שֹׁקֶת (שָׁקְתִי; ר' שְׁקָתוֹת, שִׁקְתוֹת־) נ abreuvoir *m*, auge *f*
בהש עָמַד בִּפְנֵי־שֹׁקֶת שְׁבוּרָה se trouver désemparé
שַׂר (57) ז (בימי־קדם) gouverneur *m*, chef *m*
° שַׂר־צָבָא capitaine *m*, général *m*
° שַׂר־מֵאָה centurion *m*
° שַׂר־הַמַּשְׁקִים grand échanson
שַׂר־הָעִיר gouverneur de la ville
|| (חבר־ממשלה) ministre *m*
שַׂר־הָאוֹצָר ministre des finances
שַׂר־הַבִּטָּחוֹן ministre de la défense nationale
שַׂר־הַחוּץ ministre des affaires étrangères
|| (מלאך ממונה) ange *m* tutélaire, patron *m*, génie *m*
שַׂר־הַיָּם l'ange de la mer
שָׂרוֹ שֶׁל־עֵשָׂו le génie d'Esau
שַׂר־הָאֻמָּה le héros de la nation
שָׁר, שָׁרָה ש chanteur *n*, poète *n*
|| ← 1. [שיר]
שֵׁר (113) ז chaîne *f*, chaînette *f*
שֹׂר (—) ז domination *f*, pouvoir *m*
° שֹׁר (שָׁרִי) ז nombril *m*
שָׂרַב (301) פ"י brûler, embraser
|| הִשְׁתָּרֵב (474) פ"ע être accablé de chaleur
שָׁרָב (105) ז vague *f* de chaleur, sirocco *m*
(מראה שווא) mirage *m*
שֶׁרֶב (—) ז chaleur sèche
שִׁרְבֵּב (458) פ"י allonger, étendre, étirer
שִׁרְבֵּב לְשׁוֹנוֹ tirer la langue
(הכניס בטעות) insérer mal à propos
|| הִשְׁתַּרְבֵּב (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
(הוכנס בטעות) être inséré mal à propos
שִׁרְבּוּב (51) ז action *f* d'allonger *ou* d'étirer
(הכנסה בטעות) insertion *f* mal à propos
שִׁרְבּוּט (51) ז gribouillage *m*, griffonnage *m*
1. שִׁרְבֵּט (458) פ"י allonger, étirer, hérisser
שִׁרְבֵּט שְׂפָתָיו faire la moue
|| (הילקה) frapper à coups de bâton
|| הִשְׁתַּרְבֵּט (491) פ"ע s'allonger, s'étirer
2. שִׁרְבֵּט (458) פ"י (כתב ברשלנות) gribouiller, griffonner
שָׁרָבִי, ־בִית ת torride, chaud et sec
שַׁרְבִיט (1) ז branche *f*, bâton *m*, baguette *f*
(של־מלך) sceptre *m*
(של־מנצח) baguette (de chef d'orchestre)
שַׁרְבִיטַאי (ר' ־טָאִים) ז צבא tambour-major *m*
שַׁרְבִיטָן (97) ז צמח éphèdre *f*
שְׂרַבְרָב (91) ז installateur *m*, plombier *m*
שְׂרַבְרָבוּת (46) נ plomberie *f*

הָרִצְפָּה שָׁקְעָה le plancher s'est affaissé
שָׁקְעָה הַחַמָּה le soleil s'est couché
שָׁקְעָה הָאֵשׁ le feu s'est éteint
שָׁקַע בַּחוֹבוֹת s'endetter jusqu'au cou
בהש שָׁקַע בַּעֲבוֹדָה s'absorber dans le travail
שָׁקַע בְּהִרְהוּרִים être plongé dans des réflexions
(ירד) tomber en décadence
(טבע) הַסְּפִינָה שָׁקְעָה le navire a sombré
|| נִשְׁקַע (402) פ״ע s'enfoncer, sombrer
|| שִׁקַּע (440) פ״י enfoncer
(טיבע) noyer, faire couler
(הכניס) שִׁקַּע כָּל־כֹּחוֹ investir toutes ses forces
שִׁקַּע עַצְמוֹ בְּ־ se plonger *ou* s'absorber dans
|| הִשְׁתַּקֵּעַ (477) פ״ע s'enfoncer, s'affaisser
(טבע) se noyer
(השתכח) tomber dans l'oubli
(התיישב) s'installer définitivement
(התמסר) הִשְׁתַּקֵּעַ בַּעֲבוֹדָתוֹ se consacrer à son travail
|| הִשְׁקִיעַ (504) פ״י enfoncer, abaisser, déposer
(טיבע) noyer, faire couler
(הקדיש) הִשְׁקִיעַ מַאֲמַצִּים בְּ־ consacrer des efforts à
בנק הִשְׁקִיעַ כַּסְפּוֹ placer son argent
הִשְׁקִיעַ כֶּסֶף בְּמִפְעָל investir dans une entreprise
שֶׁקַע (179) ז (באדמה) creux *m*, dépression *f*
(בקיר) enfoncement *m*, niche *f*
|| חשמל prise de courant murale
|| שֶׁקַע בָּרוֹמֶטְרִי dépression barométrique
|| דְּפוּס־שֶׁקַע ז photogravure *f*
שֹׁקַע (196) ז (באנייה) tirant *m* d'eau
שְׁקַעֲרוּרָה (201) נ dépression *f*, cavité *f*
שְׁקַעֲרוּרִי, ־רִית ת concave
שְׁקַעֲרוּרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ concavité *f*
1. **שָׁקַף** (301) פ״ע regarder, voir, contempler
|| נִשְׁקַף (388) פ״ע (נראה) être vu, paraître
(הביט) נִשְׁקַף בְּעַד־הַחַלּוֹן regarder par la fenêtre

(היה צפוי) être attendu, être imminent
נִשְׁקֶפֶת סַכָּנָה un danger menace
|| שִׁקֵּף (432) פ״י (החזיר תמונה) réfléchir (une image)
(עשה לשקוף) faire voir par transparence
רפא radiographier
בהש הַמַּאֲמָר מְשַׁקֵּף אֶת־דַּעַת־הַקָּהָל l'article reflète l'opinion publique
|| הִשְׁתַּקֵּף (470) פ״ע se montrer, se refléter
|| הִשְׁקִיף (498) פ״י regarder, passer en revue
(השגיח) observer, surveiller
2. **שָׁקַף** (301) פ״י (חבט) battre, frapper, heurter
שָׁקַף אֶת־הַדֶּלֶת claquer la porte
|| הִשְׁקִיף (498) פ״י fermer solidement, serrer
1. **שֶׁקֶף** (165) ז (מבט) regard *m*, vue *f*, aspect *m*
בהש שֶׁקֶף הִיסְטוֹרִי perspective *f* historique
2. ° **שֶׁקֶף** (165) ז (משקוף) linteau *m*
שַׁקָּף (90) ז épidiascope *m*
שִׁקְפֵּף (458) פ״י rendre transparent
שֶׁקֶץ (166) ז immondice *f*, ordure *f*
|| (שרץ) bestiole impure
|| עממי (נער שובב) polisson *m*, garnement *m*
שִׁקֵּץ (432) פ״י avoir en horreur
(טימא) souiller, rendre impur
|| הִשְׁתַּקֵּץ (470) פ״ע se souiller
|| הִשְׁקִיץ (498) פ״י faire pulluler
שִׁקְצָה (ר׳ ־צוֹת) נ עממי mécréante *f*
1. **שָׁקָק** (88) ז (שוק קטן) marché local
2. **שֶׁקֶק** (—) ז חקל premier labour
1. **שָׁקַק** (358) פ״ע (התרוצץ) s'agiter, grouiller
רְחוֹב שׁוֹקֵק rue animée
שָׁקַק חַיִּים déborder de vie
|| (נהם) grogner (ours)
2. **שָׁקַק** (358) פ״ע (נכסף) être avide, convoiter, désirer
נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה âme altérée *ou* languissante
|| הִשְׁתּוֹקֵק (487) פ״ע désirer ardemment, avoir la nostalgia
1. **שֶׁקֶק** (—) ז (שיקשוק) gargouillement *m*, clapotis *m*
2. **שֶׁקֶק** (—) ז (תשוקה) désir ardent, nostalgie *f*

שָׂרַט (301) פ״י griffer, égratigner, rayer
|| נִשְׂרַט (388) פ״ע être griffé, être égratigné
|| שֵׂרֵט (437) פ״י griffer, égratigner, rayer
|| הִשְׂתָּרֵט (474) פ״ע être gravé, se graver
שֶׂרֶט (166) ז incision *f*, entaille *f*
שִׂרְטוּט (51) ז dessin *m*, tracé *m*, esquisse *f*
שִׂרְטוֹן (21) ז banc *m* de sable, haut-fond *m*
עָלָה עַל־שִׂרְטוֹן s'échouer, échouer
שִׂרְטוֹנִית (17) נ ensablement *m*, barre *f*
שִׂרְטֵט (460) פ״י dessiner, tracer, esquisser
|| הִשְׂתַּרְטֵט (493) פ״ע se dessiner, être tracé
שַׂרְטָט, ־טֶטֶת (ר׳ ־טָטִים, ־טָטוֹת) ש dessinateur industriel
שָׂרְטָנִי, ־נִית ת griffu
שָׂרֶטֶת (252) נ incision *f*, entaille *f*, cicatrice *f*
שָׁרֵי (—) ת ארמית permis
1. שָׂרִיג (14) ז (ענף) rameau *m*, branche *f*
2. שָׂרִיג (15) ז (סבכה) grillage *m*, treillis *m*
שָׂרִיד (15) ז (פליט) rescapé *m*, survivant *m*
|| (שארית) reste *m*, débris *m*
שְׂרִידֵי־בִנְיָן débris d'un édifice
שְׂרִידוּת (45) נ résistance *f*, endurance *f*
1. שְׁרִיָּה (202) נ (בנוזלים) trempage *m*, rouissage *m*, macération *f*
2. שְׁרִיָּה (202) נ (הימצאות) séjour *m*, présence *f*
1. שִׁרְיָה (242) נ (שריון) cuirasse *f*, bouclier *m*
2. שִׁרְיָה (242) נ חקל greffon *m*, scion *m*
שִׁרְיוֹן (21) ז (לבוש־מתכת) cuirasse *f*
שִׁרְיוֹן־קַשְׂקַשִּׂים ז cotte *f* de mailles
|| זואול carapace *f*
|| צבא blindage *m*
מְכוֹנִית־שִׁרְיוֹן נ automitrailleuse *f*
חֵיל־שִׁרְיוֹן ז troupes blindées
שִׁרְיוּן (51) ז blindage *m*
|| בהש (קביעה מראש) assurance *f*, garantie *f*
שִׁרְיוּן־מְקוֹם־עֲבוֹדָה garantie d'une place de travail
שִׁרְיוֹנַאי (ר׳ ־נָאִים) ז צבא soldat *m* des troupes blindées, tankiste *m*
שִׁרְיוֹנִית (17) נ automitrailleuse *f*, auto blindée

שְׂרִיטָה (201) נ (בעור) égratignure *f*, entaille *f*
|| (חריץ) rayure *f*
° שִׁרְיָן (91) ז cuirasse *f*
שִׁרְיֵן (460 ג) פ״י blinder, cuirasser
בהש (ביטח) assurer, garantir, réserver
|| הִשְׁתַּרְיֵן (493 ג) פ״ע se cuirasser
שְׂרִיעוּת (48) נ רפא dilatation *f*
שְׂרִיעוּת־הַמְּעַיִם mégacôlon *m*
שָׂרִיף, שְׂרִיפָה ת combustible, inflammable
שָׁרִיף (11) ז (אציל) chérif (noble musulman) *m*
שֶׁרִיף (ר׳ שֶׁרִיפִים) ז (קצין־משטרה) shérif (officier de police) *m*
שְׁרִיצָה (201) נ pullulation *f*, grouillement *m*
שָׂרִיק, שְׂרִיקָה ת peigné, cardé
שְׁרִיק (1) ז sifflement *m*, coup *m* de sifflet
שְׁרִיקָה (201) נ sifflement *m*, coup *m* de sifflet
|| דקדוק אוֹתִיּוֹת־הַשְּׁרִיקָה נ״ר sifflantes *fpl*
שְׁרִיר (1) או שָׁרִיר (15) ז אנטום muscle *m*
שְׁרִיר־הַלֵּב myocarde *m*
בַּעַל־שְׁרִירִים ז homme musclé, costaud *m*
מַעֲרֶכֶת־שְׁרִירִים נ musculatùre *f*
שָׁרִיר, שְׁרִירָה ת fort, ferme, dur
שְׁרִיר־לֵב despotique, arbitraire
|| (בעל־תוקף) valable
הַכֹּל שָׁרִיר וְקַיָּם tout est valable et en règle
שְׁרִירוּת (48) נ arbitraire *m*, bon plaisir
שְׁרִירוּת־לֵב obstination *f*, entêtement *m*, caprice *m*
הָלַךְ בִּשְׁרִירוּת־לִבּוֹ suivre ses caprices
מַעֲשֵׂה־שְׁרִירוּת ז acte *m* arbitraire
שְׁרִירוּתִי, ־תִית ת arbitraire
שְׁרִירִי, ־רִית ת musclé, musculeux
שְׁרִירִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ אנטום petit muscle
שְׁרִירָן (97) ז homme musclé, costaud *m*
שְׁרִירָנִי, ־נִית ת musclé
שָׂרִית (17) נ femme *f* ministre, grande dame
שָׂרִית (15) ז fonctionnaire *m*
שְׁאֵרִית (—) נ reste *m*
שָׂרַךְ (301) פ״י (סחב) traîner
שָׂרַךְ רַגְלָיו croiser les jambes
|| (קשר בשרוך) lacer (des souliers)

שֶׂרֶג (165) ז — réseau *m*, labyrinthe *m*
שָׂרַג (437) פ״י — enlacer, enchevêtrer
|| הִשְׂתָּרֵג (474) פ״ע — s'enlacer, s'enrouler
|| הִשְׂרִיג (498) פ״י — enlacer, enrouler
שְׁרָגָא (—) ז ארמית — lampe *f*, chandelle *f*
שִׁרְגֵּג (458) פ״י — appâter
שִׁרְגּוּג (51) ז — appât *m*
שְׂרָד (—) ז — cérémonie *f*, solennité *f*
בִּגְדֵי־שְׂרָד ז״ר — habits *mpl* de gala
דִּירַת־שְׂרָד נ — logement *m* de service
שָׂרַד (307) פ״ע — rester, survivre
|| שֵׂרֵד (437) פ״י — laisser après soi
|| הִשְׂתָּרֵד (474) פ״ע — rester, survivre
|| הִשְׂרִיד (498) פ״י — laisser un reste
1. שֶׂרֶד (165) ז (חרט) — burin *m*, poinçon *m*
2. שֶׂרֶד (—) ז (שארית) — reste *m*
1. שָׂרָה (210) נ °(גבירה) — dame *f*, princesse *f*
|| (חברה בממשלה) — femme *f* ministre, ministresse *f*
2. שָׂרָה ש״פ נ — Sara *f*
שָׂרָה (353) פ״ע — lutter, combattre
1. שָׁרָה (210) נ (שורה) — rangée *f*, allée *f*
2. שָׁרָה ← 1. [שיר], שָׁר
1. שָׁרָה (353) פ״י (שיקע בנחל) — tremper
|| נִשְׁרָה (406) פ״ע — être trempé, macérer
|| הִשְׁרָה (512) פ״י — tremper, rouir, faire macérer, mariner
2. שָׁרָה (353) פ״ע (שכן) — demeurer, résider, planer
שָׁרְתָה עָלָיו הַשְּׁכִינָה — la Présence divine plane sur lui
שְׂחוֹק שׁוֹרֶה עַל־פִּיו — un sourire égaie sa bouche
|| הִשְׁתָּרָה (481) פ״ע — s'établir, s'installer
הִשְׁתָּרְתָה דּוּמִיָּה — le silence se fit
|| הִשְׁרָה (512) פ״י — établir, installer, faire régner
הִשְׁרָה מַצַּב־רוּחַ טוֹב — répandre la bonne humeur
|| חשמל — produire du courant par induction
3. שָׁרָה (353) פ״י (התיר) — délier, permettre

|| שֵׁרָה (450) פ״י — délivrer, libérer, sauver
4. [שרה] הִשְׁרָה (512) פ״י (פירנס) — nourrir
שֵׁרָה (229) נ — chaîne *f*, chaînette *f*
שָׁרוּב, שְׁרוּבָה ת — brûlé, torride
שֵׂרוּג (49) ז — enlacement *m*, croisement *m*
שָׂרוּד, שְׂרוּדָה ת — laissé, abandonné
שַׁרְווּל (41, זוגי ־לַיִם) ז — manche *f*
כְּמִתּוֹךְ־הַשַּׁרְווּל — comme par enchantement
שַׁרְווּל־אֲוִיר (בשדה־תעופה) — manche à vent
שַׁרְווּלִית (17) נ — manchette *f*
1. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שקוע בנוזלים) — trempé, macéré
2. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (שוכן) — habitant,demeurant
הוּא שָׁרוּי בְּאֵבֶל — il est en deuil
3. שָׁרוּי, שְׁרוּיָה ת (מותר) — permis
שְׂרוֹךְ (21) ז — lacet *m*, cordon *m*
שְׁרוֹכִית (17) נ צמח — zostère *f*
שְׁרוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז עוף — pluvier *m*
שְׁרוֹנִי מְזַיֵּן — pluvian *m*
שְׁרוֹנִי מְצַיֵּץ — vanneau *m*
שָׂרוּעַ, שְׂרוּעָה ת — allongé, étendu
|| (בעל איבר ארוך) — dont un membre est trop long, membru
שֵׂרוּעַ (—) ז — allongement *m*, étirage *m*
שָׂרוּף, שְׂרוּפָה ת — brûlé
עממי (נלהב) — ardent, fervent
קַלְפָן שָׂרוּף — joueur de cartes impénitent
|| יַיִן שָׂרוּף או יֵין־שָׂרָף ז — eau-de-vie *f*
שֵׂרוּף (49) ז — combustion *f*
שֵׁרוּץ (49) ז — pullulation *f*, grouillement *m*
שָׁרוּק, שְׁרוּקָה ת דקדוק — pourvu de la voyelle *ou*
שֵׁרוּשׁ (49) ז — déracinement *m*, extirpation *f*
שֵׁרוּת (49, ר׳ שֵׁרוּתִים) ז — service *m*
שֵׁרוּת צִבּוּרִי — service public
שֵׁרוּת עַצְמִי (במסעדה) — libre-service *m*
שֵׁרוּת־תַּחְבּוּרָה — desserte *f*
שֵׁרוּת־דֹּב — mauvais service
אֲנִי לְשֵׁרוּתְךָ — je suis à votre disposition
|| צבא שֵׁרוּת פָּעִיל — service actif
|| (מונית ציבורית) — taxi collectif
שֵׁרוּתִים — toilettes *fpl*

עָקַר מִן־הַשֹּׁרֶשׁ déraciner, extirper
קְנֵה־שֹׁרֶשׁ ז rhizome *m*
בהש שֹׁרֶשׁ־הָרַע l'origine *f* du mal
הִתְחַקָּה עַל־שָׁרְשֵׁי־פ' pister qn, être aux trousses de qn
|| אנטום שֹׁרֶשׁ־הַיָּד poignet *m*
שֹׁרֶשׁ־הָרֶגֶל cou-de-pied *m*
שֹׁרֶשׁ־הַשֵּׁן/־הַשֵּׂעָר racine de dent / de cheveu
|| דקדוק racine (d'un mot), radical *m*
|| מתמט racine
שֹׁרֶשׁ מְרֻבָּע/מְעֻקָּב racine carrée / cubique
הוֹצִיא שֹׁרֶשׁ extraire une racine
שַׁרְשָׁה (239) נ chaîne *f*, chaînette *f*
שָׁרְשׁוֹן (ר' ־נִים) ז צמח radicule *f*, radicelle *f*
|| כימ radical *m*
שַׁרְשׁוּר (ר' ־רִים) ז זואול ténia *m*, ver *m* solitaire
שִׁרְשׁוּר (51) ז enchaînement *m*
שָׁרְשִׁי, ־שִׁית ת radical
|| בהש (בסיסי) enraciné, ancré, fondamental
|| דקדוק אוֹת שָׁרְשִׁית lettre radicale
שָׁרְשִׁיּוּת (47, בלי ר') נ enracinement *m*
שַׁרְשִׁיף (1) ז tabouret *m*
שַׁרְשִׁיר (ר' ־רִים) ז עוף sarcelle *f*
שַׁרְשֶׁכֶף (53) ז ergot (des oiseaux) *m*
שִׁרְשֵׁר (460) פ"י enchaîner, attacher
בהש (שילב) enchaîner (des idées), lier
צבא établir un cordon autour de
|| הִשְׁתַּרְשֵׁר (493) פ"ע s'enchaîner
שְׁרַשְׁרָשׁ (91) ז radicule *f*, radicelle *f*
שַׁרְשֶׁרֶת (254) נ chaîne *f*, cordon *m*, collier *m*
חֻלְיַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ chaînon *m*, maillon *m*
בהש תְּגוּבַת־שַׁרְשֶׁרֶת נ réaction *f* en chaîne
עִשֵּׁן בְּשַׁרְשֶׁרֶת fumer sans arrêt
שָׁרֵת (—) ז service *m*, ministère (sacré) *m*
דת בִּגְדֵי־שָׁרֵת ז"ר vêtements sacerdotaux
כְּלֵי־שָׁרֵת ז"ר ustensiles *mpl* du culte
בהש כְּלִי־שָׁרֵת בִּידֵי־פ' jouet *m* aux mains de qn
מַלְאֲכֵי־הַשָּׁרֵת ז"ר anges *mpl* de service
שָׁרָת (100) ז domestique *m*
(בבית־ספר) appariteur *m*, portier *m*

שֵׁרֵת (437 ת) פ"י servir (un maître)
|| (מילא תפקיד) servir, remplir une fonction
שַׁרְתּוּעַ (ר' ־עִים) ז broche *f*, fourche *f*
שֵׁשׁ ← [שיש]
1. שֵׁשׁ (—) ז (שיש) marbre *m*
2. שֵׁשׁ (—) ז (אריג) lin fin, byssus *m*
3. שֵׁשׁ ← שִׁשָּׁה
שֵׁשׁ־בֵּשׁ (משחק) ז jacquet *m*
° שִׁשָּׁא (444) פ"י exciter, tenter, séduire
שַׁשְׂגּוֹנִי, ־נִית ת varié, bigarré, bariolé
שִׁשָּׁה (נס' שֵׁשֶׁת־, נ' שֵׁשׁ) ש"מ six
שֵׁשֶׁת־יְמֵי־הַמַּעֲשֶׂה les six jours ouvrables
שִׁשָּׁה־עָשָׂר (נ' שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה) seize
שִׁשָּׁה (453) פ"י (כפל בשש) sextupler
|| (חילק לשש) diviser en six parts
שָׂשׂוֹן (30) ז joie *f*, gaieté *f*, allégresse *f*
שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית ת sixième
יוֹם שִׁשִּׁי vendredi *m*
|| שִׁשִּׁית (ר' שִׁשִּׁיּוֹת) נ sixième (fraction) *m*
שִׁשִּׁיָּה (202) נ sextuor *m*, groupe *m* de six
|| (שישה תאומים) sextuplés *mpl*
שִׁשִּׁים (—) ש"מ soixante
אֶחָד מִשִּׁשִּׁים un soixantième
בָּטֵל בְּשִׁשִּׁים quantité *f* négligeable
שָׁשַׁר (—) ז cinabre *m*, vermillon *m*, minium *m*
שֵׁשֶׁת ← שִׁשָּׁה
1. שֵׁת ← [שית]
2. שֵׁת (ר' שָׁתוֹת) ז base *f*, fondation *f*
שֵׁת (117) ז derrière *m*, postérieur *m*
שַׁתָּא (—) נ ארמית année *f*
|| הַשַּׁתָּא תה"פ cette année
1. שַׁתַּאי (62) ז (שתיין) buveur *m*, ivrogne *m*
2. שַׁתַּאי (62) ז (אורג) ourdisseur *m*
שְׁתַדְּלָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש intercesseur *n*, solliciteur *n*, agent *n*
שְׁתַדְּלָנוּת (46) נ intercession *f*, sollicitation *f*
שְׁתַדְּלָנִי, ־נִית ת d'intercesseur, de solliciteur
1. שָׁתָה (347) פ"י boire
שָׁתָה לְשָׁכְרָה s'enivrer

|| שֵׂרֵךְ (437) פ״י (עיקם) — entortiller, embrouiller
שֵׂרֵךְ דְּרָכָיו — suivre des chemins tortueux
בהש שֵׂרֵךְ דַּרְכּוֹ — marcher lentement
|| הִשְׂתָּרֵךְ (474) פ״ע — se traîner
שָׂרָךְ (109) ז צמח — fougère *f*
שָׂרַע (331) פ״ע — s'allonger, s'étendre
|| נִשְׂרַע (402) פ״ע — s'étendre, se répandre
|| הִשְׂתָּרַע (476) פ״ע — s'allonger, s'étendre, s'étaler
קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ — il n'y a pas lieu de s'étendre sur ce sujet
שַׂרְעַף (98) ז — pensée *f*, méditation *f*
1. שָׂרַף (301) פ״י — brûler
בהש שָׂרַף אֶת־הַגְּשָׁרִים — couper les ponts
|| נִשְׂרַף (388) פ״ע — être brûlé, être consumé
|| שֵׂרֵף (437) פ״י — brûler, consumer
|| הִשְׂתָּרֵף (474) פ״ע — être brûlé
2. שָׂרַף (301) פ״י (גמע) — gober (un oeuf), avaler, sucer
3. שֵׂרֵף (437) פ״י (מרח בשרף) — enduire de résine
שְׂרָף (88) ז — résine *f*
|| (מיץ־צמחים) — sève *f*, suc *m*, jus *m*
1. שָׂרָף (109) ז (נחש) — dragon *m*
|| (מלאך) — séraphin (ange) *m*
2. שָׂרָף ← שָׂרוּף
שְׂרֵפָה (229) נ — combustion *f*
הָיָה לִשְׂרֵפָה — être la proie des flammes
|| (דליקה) — incendie *m*
פָּרְצָה שְׂרֵפָה — un incendie a éclaté
שְׁרַפְנֶל (ר׳ ־לִים) ז צבא — shrapnel (obus fusant) *m*
שְׁרַפְרַף (53) ז — escabeau *m*, tabouret *m*
שָׁרַץ (301) פ״ע — pulluler, grouiller, fourmiller
|| פ״י שָׁרַץ עַכְבָּרִים — être infesté de souris
|| נִשְׁרַץ (388) פ״ע — se multiplier
|| הִשְׁתָּרֵץ (474) פ״ע — pulluler, fourmiller
|| הִשְׁרִיץ (489) פ״י — faire pulluler
שֶׁרֶץ (166) ז — vermine *f*
שֶׁרֶץ־הָעוֹף — vermine volante, insectes *mpl*
בהש טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ — pécheur impénitent
קֻפָּה נ שֶׁל־שְׁרָצִים — passé *m* peu recommandable

שִׁרְצֵץ (460) פ״ע — grouiller, fourmiller
שְׁרַצְרָץ (98) ז — bestiole *f*
שָׂרַק (301) פ״י — teindre en rouge
|| הִשְׂרִיק (498) פ״ע — briller, flamboyer
שְׂרָק (—) ז — rouge (à lèvres) *m*
לְלֹא כֹּחַל וְשְׂרָק — sans fard
שָׂרֹק, שְׂרֻקָּה ת — rouge, roux
שָׁרַק (301) פ״ע — siffler
|| הִשְׁתָּרֵק (474) פ״ע — se mettre à siffler
|| הִשְׁרִיק (498) פ״י — siffler
הִשְׁרִיק נִגּוּן — siffler un air
שְׁרֵקָה (229) נ — sifflement *m*, coup *m* de sifflet
° שָׂם לִשְׁרֵקָה — tourner en dérision
|| (חריקה) — grincement *m*
שְׁרוּקִית (17) נ — sifflet *m*, flûtiau *m*
שַׁרְקִיָּה (ר׳ ־יּוֹת) נ — vent *m* d'est, sirocco *m*
שַׁרְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — siffleur *n*
שַׁרְקָנוּת (46) נ — art *m* de siffler
שַׁרְקָנִי, ־נִית ת — sifflant
שִׁרְקֵק (460) פ״ע — siffloter
שְׁרַקְרַק (53) ז עוף — guêpier *m*
שָׂרַר (358, עת׳ יָשֹׂר או יָשׂוּר) פ״ע — régner, gouverner
|| הִשְׂתָּרֵר (474) פ״ע — s'ériger en maître
|| הֵשִׂיר (526) או הֵשַׂר (527) פ״י — faire régner
[שרר] הִשְׁרִיר (498) פ״י — valider, ratifier
° שֹׁרֶר (193, בלי ר׳) ז — nombril *m*
שְׂרָרָה (212) נ — domination *f*, pouvoir *m*
בַּעַל־שְׂרָרָה — dignitaire *m*
נָהַג שְׂרָרָה — se conduire en despote
שְׂרָרוּת (46) נ — domination *f*, tyrannie *f*
[שרש] נִשְׁרַשׁ (388) פ״ע — s'enraciner, prendre racine
|| שֵׁרֵשׁ (437) פ״י (עקר) — déraciner, extirper
שֹׁרַשׁ (נעקר) — être déraciné
° שֵׁרֵשׁ (היכה שרשים) — s'enraciner
|| הִשְׁתָּרֵשׁ (474) פ״ע — s'enraciner
|| הִשְׁרִישׁ (498) פ״י — enraciner
פ״ע — s'enraciner, prendre racine
שֹׁרֶשׁ (193) ז — racine *f*
הִכָּה שָׁרָשִׁים — prendre racine, s'enraciner

שַׁתָּל (90) ז	planteur *m*, jardinier *m*
שְׁתַלְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne *f* autoritaire, despote *n*, dominateur *n*
שְׁתַלְטָנוּת (46) נ	envie *f* de dominer, domination *f*
שְׁתַלְטָנִי, ־נִית ת	dominateur, despotique
שַׁתְלָן (97) ז	pépiniériste *m*, arboriculteur *m*
שַׁתְלָנוּת (46) נ	arboriculture *f*, horticulture *f*
שָׁתַם (303) פ״י	fermer, boucher, obstruer
שָׁתַם (303) פ״י	ouvrir, percer, déboucher
שֶׁתֶם (166) ז	trou *m*, ouverture *f*, orifice *m*
‖ (נקיק)	caverne *f*, grotte *f*
שַׁתָּם (90) ז	metteur *m* en perce (de tonneaux)
שְׁתַמְטָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	embusqué *n*, tire-au-flanc *m*, réfractaire *n*
שְׁתַמְטָנוּת (46) נ	dérobade *f*, tendance *f* à se défiler
שְׁתַמְטָנִי, ־נִית ת	évasif
[שתן] הִשְׁתִּין (499 נ) פ״ע	uriner, pisser
° לֹא הִשְׁאִיר מַשְׁתִּין בְּקִיר	ne laisser survivre aucun mâle
שֶׁתֶן (166, בלי ר׳) ז	urine *f*
שַׁתְּנָן (97) ז	pisseur *m*, pissenlit *m*
שַׁתְנָן (—) ז	urée *f*
שַׁתֶּנֶת (—) נ רפא	urose *f*
שַׁתֶּנֶת־הַדָּם	urémie *f*
שָׁתַע (329) פ״ע	craindre, avoir peur
שִׁתֵּף (432) פ״י	associer, faire participer
שִׁתֵּף פְּעֻלָּה	collaborer
‖ הִשְׁתַּתֵּף (470) פ״ע	s'associer, participer
הִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר־פ׳	prendre part à la douleur de qn
שֻׁתָּף, ־פִית (ר׳ ־פִים, ־פוֹת) ש	associé *n*, partenaire *n*
שֻׁתָּף רָדוּם	commanditaire *m*
לֵוִי וְשֻׁתָּפָיו	Lévy et compagnie
שֻׁתָּפוּת (46) נ	association *f*
שְׁתַפְּכָנִי, ־נִית ת	sentimental, expansif
שִׁתְּפָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	collectiviste *n*
שִׁתְּפָנוּת (46) נ	collectivisme *m*
שִׁתְּפָנִי, ־נִית ת	collectiviste
שָׁתַק (303) פ״ע	se taire, garder le silence
‖ (נרגע)	se calmer, s'apaiser
‖ נִשְׁתַּק (399) פ״ע	être réduit au silence
‖ שִׁתֵּק (432) פ״י	faire taire, imposer silence à
(הפסיק)	arrêter, paralyser
שִׁתֵּק אֶת־אֵשׁ־הָאוֹיֵב	faire taire le feu ennemi
רפא	paralyser
‖ הִשְׁתַּתֵּק (470) פ״ע	se taire, devenir muet
(נרגע)	se calmer, s'apaiser
רפא	être paralysé
‖ הִשְׁתִּיק (499) פ״י	faire taire
הִשְׁתִּיק שַׁעֲרוּרִיָּה	étouffer un scandale
שֶׁתֶק (—) ז	silence *m*
שַׁתְקָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	homme *m* taciturne
שַׁתְקָנוּת (46) נ	réticence *f*
שַׁתְקָנִי, ־נִית ת	taciturne, réticent
שַׁתֶּקֶת (—) נ רפא	paralysie *f*, mutisme *m*
[שתר] ° נִשְׁתַּר (389) פ״ע	éclater, faire éruption
1. שָׁתַת (303 ת) פ״ע (נזל)	couler, s'écouler
שָׁתַת דָּם	saigner
2. ° שָׁתַת (358 ת) פ״י (שם)	mettre, placer
3. [שתת] נִשְׁתַּת (389 ת) פ״ע (נוסד)	être fondé
‖ שִׁתֵּת (432 ת) פ״י	fonder, affermir
‖ הִשְׁתִּית (499 ת) פ״י	fonder, baser, établir
שֶׁתֶת (—) ז	écoulement *m*
שֶׁתֶת־דָּם	hémorragie *f*

שָׁתָה נַרְגִּילָה — fumer le narguilé
בהש שָׁתָה בְּצָמָא דִּבְרֵי־פ' — boire avidement les paroles de qn
|| נִשְׁתָּה (408) פ"ע — être bu
2. [שתה] נִשְׁתָּה (408) פ"ע (נארג) — être ourdi, être tissé
|| הִשְׁתָּה (508) פ"י — ourdir, tisser
שָׁתוּי, שְׁתוּיָה ת — ivre, pris de boisson
שִׁתּוּךְ (51) ז — corrosion *f*
שִׁתּוּל (51) ז חקל — transplantation *f*
שְׁתוֹלְלָנִי, ־נִית ת — déchaîné, frénétique
שְׁתוּם, שְׁתוּמָה ת — ouvert, dessillé
° שְׁתוּם־הָעַיִן — à l'œil ouvert, clairvoyant
שִׁתּוּף (51) ז — participation *f*, association *f*
חַיֵּי־שִׁתּוּף ז"ר — vie commune
שִׁתּוּף־פְּעֻלָּה — collaboration *f*, coopération *f*
|| (צירוף כשותף) — association, cooptation *f*
שִׁתּוּף בְּהוֹן הַחֶבְרָה — actionnariat *m*
שִׁתּוּף בְּרְוָחִים — intéressement *m*
|| פסיכ שִׁתּוּף־רַעְיוֹנוֹת — association d'idées
|| דת אֱמוּנַת־הַשִּׁתּוּף — polythéisme *m*
שִׁתּוּפָה (201) נ — association *f*, raison sociale
שִׁתּוּפִי, ־פִית ת — collectif, commun
אֲגֻדָּה שִׁתּוּפִית — coopérative *f*
מֶשֶׁק שִׁתּוּפִי — exploitation coopérative
שִׁתּוּפִיּוּת (47, בלי ר') נ — collectivisme *m*, coopération *f*
שָׁתוּק, שְׁתוּקָה ת — silencieux, réduit au silence
שִׁתּוּק (51) ז רפא — paralysie *f*
שִׁתּוּק־יְלָדִים — paralysie infantile, poliomyélite *f*
|| בהש (הפסקה) — arrêt *m*, immobilisation *f*
שִׁתּוּק־הַתְּנוּעָה — blocage *m* de la circulation
צבא שִׁתּוּק־יְרִי — enraiement *m* du tir
שְׁתוּקוּת (48) נ — paternité inconnue
שְׁתוּקִי, ־קִית ת — taciturne, réticent
|| משפט — enfant *m* de père inconnu
שְׁתוּת (ר' ־תִים) ז — sixième (fraction) *m*
שָׁתוֹת ← 2. שָׁת
שִׁתּוּת (51) ז — écoulement *m*, épanchement *m*
רפא שִׁתּוּת־דָּם — hémorragie *f*

1. שְׁתִי (5) ז (באריגה) — chaîne (d'un tissu) *f*
שְׁתִי וָעֵרֶב — en long et en large, en croix
חֲקִירַת־שְׁתִי־וָעֵרֶב נ — interrogatoire *m*
2. שְׁתִי (—) ז (שתייה) — boisson *f*, beuverie *f*
שְׁתֵּי ← שְׁנַיִם
1. שְׁתִיָּה (202) נ — boisson *f*, fait *m* de boire
דְּמֵי־שְׁתִיָּה ז"ר — pourboire *m*
לְהוּט אַחֲרֵי־הַשְּׁתִיָּה — buveur impénitent
2. שְׁתִיָּה (—) נ (יסוד) — fondement *m*
אֶבֶן־שְׁתִיָּה נ — pierre *f* d'assise (au Temple de Jérusalem)
שָׁתִיךְ, שְׁתִיכָה ת — corrosible
שְׁתִיכוּת (48) נ — corrosion *f*
שָׁתִיל (15) ז — plant *m*, pousse *f*, scion *m*
שְׁתִילָה (201) נ — plantation *f*, repiquage *m*
שְׁתַּיִם, שְׁתֵּינוּ וכו' ← שְׁנַיִם
שְׁתִימָה (201) נ — ouverture *f*, débouchage *m*
שַׁתְיָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — buveur *n*, ivrogne *n*
1. שְׁתִין ← 2. שִׁית
2. שְׁתִּין (—) ש"מ ארמית — soixante
שְׁתִינָה (201) נ — miction *f*
שְׁתִיקָה (201) נ — silence *m*
שְׁתִיקָה כְּהוֹדָאָה דּוֹמָה — qui ne dit mot consent
שְׁתִיקוּת (48) נ — silence prolongé
שְׁתִית (15, ר' שְׁתִיתִים) ז חקל — sous-sol (géologique) *m*, soubassement *m*
שְׁתִית (ר' שְׁתִיּוֹת) נ מוס — sextuor *m*
שְׁתִיתָה (201) נ — écoulement *m*, épanchement *m*
שְׁתִיתַת־דָּם — saignement *m*, hémorragie *f*
שָׁתַךְ (432) פ"י — corroder, ronger
|| פ"ע — (se) rouiller
שָׁתַל (303) פ"י — planter
בהש שָׁתַל עַצְמוֹ — s'installer, s'implanter
שָׁתַל אֲנָשָׁיו בַּמִּשְׂרָד — noyauter le ministère
|| נִשְׁתַּל (389) פ"ע — être planté
בהש (נקלט) — prendre racine, s'enraciner
|| הִשְׁתִּיל (499) פ"י — implanter, transplanter
בהש הִשְׁתִּיל סוֹכֵן — implanter un agent
רפא הִשְׁתִּיל כִּלְיָה — greffer un rein
שֶׁתֶל (166) ז — plant *m*, greffon *m*

תְּאוּצָה (201) נ	accélération *f*
מַד־תְּאוּצָה ז	accélérographe *m*
תֵּאוּר (49) ז	description *f*
תֵּאוּר גְּרָפִי	diagramme *m*
תְּאוּרָה (201) נ	éclairage *m*
תֵּאוּרִי, ־רִית ת	descriptif
הַנְדָּסָה תֵּאוּרִית	géométrie descriptive
תֵּאוּרִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	art *m* de la description
תַּאַוְתָן (ר׳ ־נִים) ז	homme sensuel
תַּאַוְתָנוּת, תַּאַוְתָנִי ← תַּאֲוָנוּת, תַּאֲוָנִי	
תַּאֲזוּנָה (201) נ	équilibre *m*, balance *f*
תַּאֲחוּז (41) ז	pourcentage *m*
תַּאֲחִיזָה (201) נ פיס	adhésion *f*, cohésion *f*
תָּאִי, תָּאִית ת	cellulaire, alvéolaire
תְּאִיבָה (201) נ	désir *m*, convoitise *f*
תְּאִימָה (201) נ	coordination *f*
תְּאִימוּת (48) נ	symétrie *f*
תָּאִיר, תְּאִירָה ת מוס	figuratif
תָּאִית (—) נ	cellulose *f*, pâte *f* à papier
תַּאֲלָה (209) נ	malédiction *f*, imprécation *f*
תָּאַם (325) פ״ע	convenir, s'harmoniser, s'apparier, concorder
‖ נִתְאַם (397) פ״ע	se ressembler, être adapté
‖ תֵּאֵם (436) פ״י	coordonner, adapter
‖ הִתְאִים (502) פ״י	adapter, approprier
פ״ע	convenir, être adapté
תֹּאַם (197) ז	harmonie *f*, symétrie *f*
תָּאַן (325 נ) פ״ע	se lamenter, gémir
תְּאֵנָה (229) נ (עץ)	figuier *m*
בהש עֲלֵה־תְאֵנָה ז	feuille *f* de vigne
‖ (פרי, ר׳ תְּאֵנִים)	figue *f*
תֹּאֲנָה (209) נ	rut *m*, ardeur *f*, passion *f*
תֹּאֲנָה ← תְּאוּנָה	
תַּאֲנִיָּה (202) נ	lamentation *f*, gémissement *m*
תָּאַר (325) פ״י	entourer, délimiter
‖ תֵּאֵר (438) פ״י (שירטט)	tracer, dessiner
(מסר פרטים)	décrire, dépeindre
שִׂמְחָה שֶׁלֹּא תְּתֹאַר	joie *f* indescriptible
תָּאֵר לְעַצְמְךָ	imagine-toi
‖ הִתְאַר (485) פ״ע	être décrit
‖ הִתְאִיר (502) פ״י מוס	figurer

תֹּאַר (197) ז	forme *f*, apparence *f*
אִישׁ־תֹּאַר ז	homme *m* de belle prestance
יְפֵה־תֹאַר	beau, de belle apparence
לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר	il ne paie pas de mine
‖ (כינוי־כבוד)	titre *m*
תֹּאַר אֲקָדֶמִי	grade *m* universitaire
‖ (תכונה)	attribut *m*, qualité *f*
‖ דקדוק שֵׁם־תֹּאַר או תֹּאַר־הַשֵּׁם	adjectif *m*
תֹּאַר־הַפֹּעַל	adverbe *m*
תַּאֲרֹגֶת (256) נ	tissu *m*, texture *f*
תַּאֲרִיךְ (1) ז	date *f*
תַּאֲרִיכוֹן (21) ז (חותמת)	timbre dateur
‖ (קובץ־תאריכים)	table *f* chronologique
תַּאֲרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ מוס	figure *f*
תַּאֲרֵךְ (459) פ״י	dater
°תְּאַשּׁוּר (ר׳ ־רִים) ז צמח	buis *m*
תֵּבָה (229) נ	caisse *f*, boîte *f*, coffret *m*
תֵּבַת־דֹּאַר	boîte aux lettres
תֵּבַת־הִלּוּכִים	boîte des vitesses
‖ תֵּבַת־נֹחַ	arche *f* de Noé
‖ דת (ארון־הקודש)	l'arche sainte
(מקום־החזן)	pupitre *m* de l'officiant, lutrin *m*
עָבַר או יָרַד לִפְנֵי־הַתֵּבָה	officier (à la synagogue)
‖ (מלה)	mot *m*
רָאשֵׁי־תֵבוֹת ז״ר	initiales *fpl*, abréviation *f*, sigle *m*
תֵּבָה (208) נ (באנייה)	coque (d'un navire) *f*
‖ (בטנק)	carcasse (d'un char) *f*
תַּבְהֵלָה (229) נ	panique *f*
תְּבוּאָה (201) נ	récolte *f*, produit (du sol) *m*
‖ (דגניים)	·céréales *fpl*, grains *mpl*
‖ בהש (תוצרת)	production *f*
תַּבּוּל (51) ז	assaisonnement *m*
תְּבוּנָה (201) נ	intelligence *f*, raison *f*
נָהַג בִּתְבוּנָה	agir sagement
(בפילוסופיה) הַתְּבוּנָה הַטְּהוֹרָה	la raison pure
בהש תְּבוּנַת־כַּפַּיִם	dextérité *f*, habileté manuelle
תְּבוּנִי, ־נִית או תְּבוּנָתִי, ־תִית ת	rationnel

ת

ת (תָּו) *taw* (lettre de l'alphabet hébraïque)
‖ ת' [valeur numérique:] 400
1. תָּא (87) ז °(לישכה) chambre *f*, salle *f*, compartiment *m*
(בתיאטרון) loge *f*
תָּא־הַקְפָּאָה congélateur *m*
(ברכב) תָּא־הַנֶּהָג cabine *f* du chauffeur
(במטוס) תָּא־הַטַּיָּס poste *m* du pilote
‖ (בבית־סוהר) cellule *f*
‖ (במפלגה) cellule, groupement *m*
‖ (תיבה) תָּא־דֹּאַר boîte *ou* case postale
‖ ביול cellule
רִקְמַת־תָּאִים נ tissu *m* cellulaire
2. תָּא ← אָתָה
תַּאַב (—) ז désir *m*, convoitise *f*
1. תָּאַב (325, בינוני תָּאֵב) פ"ע désirer, convoiter
‖ תֵּאֵב (436) פ"י désirer, convoiter
‖ הִתְאִיב (502) פ"י faire désirer *ou* convoiter
2. תֵּאֵב (436) פ"י (תיעב) abhorrer, détester
תָּאֵב, תְּאֵבָה ת désireux, avide
תְּאֵב־דַּע curieux
תַּאֲבָה (209) נ désir *m*, avidité *f*
תֵּאָבוֹן (35) ז appétit *m*
בְּתֵאָבוֹן! bon appétit!
מוּמָר לְתֵאָבוֹן apostat *m* par intérêt
תַּאֲבוֹנִי, ־נִית ת appétissant
תִּאֲבֵן (459 נ) פ"י stimuler l'appétit
תַּאֲגִיד (1) ז corporation *f*, association *f*
תֵּאָה (449) פ"י tracer, marquer, délimiter
‖ הִתְאָה (509) פ"י définir, décrire
תְּאוֹ (ר' תְּאוֹאִים) ז וואול buffle *m*

תַּאַו (—) ז désir *m*, convoitise *f*
תָּאֵו, תְּאֵוָה ת désireux, avide
תָּאוּב, תְּאוּבָה ת désireux, avide
1. תַּאֲוָה (209) נ (תשוקה) désir *m*, passion *f*
תַּאֲוַת־בֶּצַע passion du lucre
תַּאֲוַת־בְּשָׂרִים volupté *f*, sensualité *f*
תַּאֲוַת־נָקָם soif *f* de vengeance
תַּאֲוָה לָעֵינַיִם un délice pour les yeux
מַאֲכַל־תַּאֲוָה ז mets délicieux
2. °תַּאֲוָה (209) נ (גבול) limite *f*, extrémité *f*
עַד־תַּאֲוַת־גִּבְעוֹת־עוֹלָם jusqu'au sommet des monts antiques
תְּאוֹם, ־מָה ש jumeau *n*
אֲחָיוֹת תְּאוֹמוֹת jumelles *fpl*
תְּאוֹמֵי־סִיאָם frères siamois
עָרִים תְּאוֹמוֹת villes jumelées
‖ אסטר מַזַּל־תְּאוֹמִים ז les Gémeaux *mpl*
תָּאוּם, תְּאוּמָה ת symétrique
תֵּאוּם (49) ז coordination *f*
חֶסֶר־תֵּאוּם ז manque *m* de coordination
תְּאוֹמִי, ־מִית ת jumeau, jumelé, géminé
תָּאוֹן (30) ז casier *m*
תְּאוּנָה או תְּאֻנָּה (208) נ accident *m*
תְּאוּנַת־דְּרָכִים accident de la route
תַּאֲוָנוּת או תַּאַוְתָנוּת (46) נ avidité *f*, convoitise *f*
תַּאֲוָנִי או תַּאַוְתָנִי, ־נִית ת passionné, voluptueux
תַּאֲוָנִיּוּת (47, בלי ר') נ avidité *f*, sensualité *f*
°תְּאוּנִים (—) ז"ר (יחזקאל כ"ד י"ב) injustice *f*, fraude *f*

תָּגָא (–) ז ארמית — couronne *f*
בהש הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא — abuser de son autorité
תִּגְבֵּר (457) פ״י צבא — renforcer
תִּגְבֹּרֶת (256) נ — renforcement *m*
צבא — renfort *m*
תַּגְהוּת (45) נ — hygiène *f*
תִּגְהֹצֶת (256) נ — tenue soignée
תְּגוּבָה (201) נ — réaction *f*, réplique *f*
עוֹרֵר תְּגוּבָה — susciter une réaction
אֵין תְּגוּבָה — sans commentaire
1. תִּגּוּר (51) ז (מיקוח) — marchandage *m*
2. תִּגּוּר (51) ז (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
תִּגְזֹרֶת (256) נ — coupe *f* des cheveux
בהש (קיצוץ) — restriction *f*, rognage *m*
תַּגְזִיר (1) ז — coupure (de journal) *f*
תִּגְלַחַת (246) נ — action *f* de raser *ou* de se raser
תַּגְלִיף (1) ז — gravure *f*
תַּגְלִית (17) נ — découverte *f*
תַּגְמוּל (51) ז — récompense *f*, revanche *f*
אֶמְצְעֵי־תַגְמוּל ז״ר — mesures *fpl* de rétorsion
פְּעֻלַּת־תַּגְמוּל נ — représailles *fpl*
|| (מענק) — indemnité *f*, allocation *f*
קֻפַּת־תַּגְמוּלִים נ — caisse *f* de prévoyance
תַּגְמִיר (1) ז — finissage *m*
תִּגְמֵר (459) פ״י — mettre la dernière main à
תִּגָּר (88) ז — défi *m*, provocation *f*
תַּגָּר (90) ז — marchand *m*
תִּגָּר (–) ז — querelle *f*, dispute *f*
קָרָא תִּגָּר עַל־פ׳ — se plaindre de qn
1. תִּגֵּר (433) פ״י (סחר) — faire du commerce
(התמקח) — marchander
|| הִתַּגֵּר (483) פ״ע — marchander
2. תִּגֵּר (433) פ״י (התגרה) — défier, provoquer
תִּגְרָה (206) נ (רוגז) — colère *f*, fureur *f*
(קטטה) — querelle *f*, dispute *f*
תִּגְרַת־יָדַיִם — rixe *f*
תִּגְרָה (221) נ — affaire (commerciale) *f*, transaction *f*
תַּגְּרוּת (45) נ — contestation *f*, rivalité *f*
תַּגָּרוּת (46) נ — commerce *m*, négoce *m*
תַּגְרֹלֶת (256) נ — loterie *f*, tombola *f*

תַּגְרָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — petit marchand
|| (מתמקח) — marchandeur *n*
תַּגְרָנוּת (46) נ — petit commerce, colportage *m*
|| (מיקוח) — marchandage *m*
תַּגְרָנִי, ־נִית ת — commercial, mercantile
תַּדְבִּיק (1) ז — autocollant *m*, étiquette collante
תִּדְבֹּקֶת (256) נ רפא — contamination *f*
תַּדְגִּים (1) ז — démonstration (en public) *f*
תִּדְגֹּרֶת (256) נ — couvaison *f*
|| רפא — incubation (d'une maladie) *f*
תַּדְהֵמָה (229) נ — stupeur *f*
מֻכֵּה־תַדְהֵמָה — frappé de stupeur
תִּדְהָר (102) ז צמח — orme *m*
תַּדְחִית (17) נ בנק — moratoire *m*
תַּדְחֵפָה (229) נ — poussée *f*, pression *f*, presse *f*
תִּדְחֹקֶת (256) נ — cohue *f*, bousculade *f*
תָּדִיר, תְּדִירָה ת — fréquent
תָּדִיר וְשֶׁאֵינוֹ תָּדִיר תָּדִיר קוֹדֵם — les habitués ont priorité
|| תָּדִיר תה״פ — fréquemment, constamment
תְּדִירוּת (48) נ — constance *f*, régularité *f*
|| פיס — fréquence *f*
תְּדִירִי, ־רִית ת — constant, permanent, régulier
תַּדָּל (–) ז — bavard *m*, niais *m*
תַּדְלוּחָה (201) נ — fange *f*, boue *f*
תִּדְלוּק (51) ז — plein *m* d'essence
תַּדְלוּקָה (201) נ — ravitaillement *m* en essence
תִּדְלֵק (459) פ״י — faire le plein d'essence
תַּדְמִית (17) נ (תבנית) — maquette *f*, modèle *m*
|| (דמות) — apparence *f*, image *f*
פסיכ — illusion *f*
תַּדְמָן (97) ז — modelliste *m*
תַּדְעֵכָה (229) נ — extinction lente
תַּדְפִּיס (1) ז — tirage *m* à part
תִּדְפֵּס (459) פ״י — tirer à part
תֶּדֶר (166) ז פיס — fréquence *f*
תֶּדֶר גָּבוֹהַּ/נָמוּךְ — haute / basse fréquence
[תדר] הִתְדִּיר (499) פ״י — accomplir fréquemment
תַּדְרוּךְ (51) ז — directives *fpl*
תַּדְרִיג (1) ז צבא — échelonnement *m*
תַּדְרִיךְ (1) ז — instructions *fpl*, consignes *fpl*

תְּבוּנִיּוּת (47, בלי ר') נ	rationalisme *m*
תְּבוּסָה (201) נ	défaite *f*, déroute *f*
תְּבוּסָן או ־סְתָן (ר' ־נים) ז	défaitiste *m*
תְּבוּסָנוּת או ־סְתָנוּת (46) נ	défaitisme *m*
תְּבוּסָנִי או ־תְּבוּסְתָנִי, ־נִית ת	défaitiste
תַּבְחִין (1) ז	critère *m*
‖ רפא	diagnostic *m*
תַּבְחֲלָה (229) נ	mélange nauséabond
תְּבִיעָה (201) נ	exigence *f*, revendication *f*, requête *f*
תְּבִיעָה מִשְׁפָּטִית	action *f* judiciaire
עֵד־תְּבִיעָה ז	témoin *m* à charge
תְּבִיעָה כְּלָלִית	ministère public, parquet *m*
תְּבִיעַת־נֶגֶד	demande reconventionnelle
תְּבִיר (—) ז	*tevir* (neume) *m*
1. תֶּבֶל (176) ז מטבח	épice *f*, condiment *m*
2. תֶּבֶל (—) ז (תועבה)	perversion *f*, inceste *m*
תֵּבֵל (—) נ	monde *m*, univers *m*
תִּבֵּל (433) פ״י	épicer, assaisonner
בהש תִּבֵּל דְּבָרָיו בְּהוּמוֹר	assaisonner ses paroles d'humour
‖ הִתַּבֵּל (483) פ״ע	être épicé, être assaisonné
תַּבְלוּל (51) ז רפא	taie (de l'oeil) *f*
תִּבְלֵט (459) פ״י	travailler en relief
תַּבְלִיט (1) ז	relief *m*
תַּבְלִיט נִשָּׂא/מֻשְׁקָע	haut / bas-relief
תַּבְלִיל (1) ז	mélange *m*, mixture *f*
תַּבְלִין (ר' ־נים) ז	épice *f*, condiment *m*
תַּבְלִית (17) נ (כיליון)	ruine *f*, destruction *f*
‖ (תועבה)	perversion *f*, perfidie *f*
תַּבְלָן (97) ז	assaisonneur *m*
תֶּבֶן (166, בלי ר') ז	paille *f*, chaume *m*
אֵין בָּר בְּלֹא תֶּבֶן	pas de grain sans ivraie
מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר?	que fait l'ivraie auprès du bon grain?
תַּבָּן (90) ז	coupeur *m* de paille
תִּבֵּן (432 ג) פ״י	mélanger avec de la paille
תַּבְנוּן (41) ז צבא	bastion *m*
תַּבְנִית (17) נ (צורה)	forme *f*, modèle *m*
(גודל)	format *m*
צבא	formation *f*
אדר	maquette *f*
‖ (דפוס ליציקה)	moule *m*
תַּבְנִית־אֲפִיָּה נ	moule à gâteaux
‖ דקדוק	paradigme *m*
תַּבְנִיתִי, ־תִית ת	structural
תָּבַע (333) פ״י	exiger, réclamer, revendiquer
תָּבַע עֶלְבּוֹנוֹ	demander satisfaction
תָּבַע לְדִין	assigner en justice
תָּבַע אֶת־פ' עַל־גְּנֵבָה	poursuivre qn pour vol
‖ נִתְבַּע (401) פ״ע	être exigé, être revendiqué
נִתְבַּע לְדִין	être assigné en justice
תַּבְעָן, ־נִית (ר' ־נים, ־נִיּוֹת) ש	revendicateur *n*
תַּבְעָן עַל־כִּסֵּא־הַמְּלוּכָה	prétendant au trône
תַּבְעָנוּת (46) נ	exigence *f*
תַּבְעָנִי, ־נִית ת	exigeant
תַּבְעֵרָה (229) נ	incendie *m*, combustion *f*
פְּצָצַת־תַּבְעֵרָה נ	bombe *f* incendiaire
בהש תַּבְעֵרָה עוֹלָמִית	conflagration mondiale
תִּבְצוּר (41) ז צבא	blockhaus *m*, fortin *m*
תַּבְצֵק (122) ז מטבח	échaudé *m*
[תבר] °תִּתָּבָר (שמואל ב' כ״ב כ״ז) ← בָּרַר	
תִּבְרֵג (459) פ״י טכנ	fileter, tarauder
תַּבְרֶגֶת (256) נ טכנ	filet *m* de vis, pas *m* de vis
תַּבְרוּאָה (201) נ	hygiène *f*, santé publique
תַּבְרוּאִי, ־אִית ת	sanitaire, hygiénique
תַּבְרוּאָן (97) ז	hygiéniste *m*, agent *m* sanitaire
תַּבְרוּאָנוּת (46) נ	service *m* sanitaire
תַּבְרוֹג (ר' ־גים) ז טכנ	filière (outil) *f*
תִּבְרוּג (51) ז טכנ	filetage *m*, taraudage *m*
תַּבְרִיג (ר' ־גים) ז	filet *m* de vis, pas *m* de vis
תַּבְרִיר (1) ז	sélection *f*
תַּבְשִׁיל (1) ז	mets *m*, plat (cuit) *m*
בהש הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ	se compromettre
בֵּית־תַּבְשִׁיל ז	gargote *f*, restaurant *m*
עֵרוּב־תַּבְשִׁילִים ← עֵרוּב	
תָּג (88) ז (סימן־פיסוק)	apostrophe *f*
‖ (כתר על־אות)	aigrette *f*, fioriture (sur une lettre) *f*
‖ צבא	insigne *m*, chevron *m*
‖ (פרט קטן)	vétille *f*, petit détail, nuance *f*
בְּכָל־הַתָּגִים	avec toutes les finesses

תּוּבְעָנָה (222) נ משפט — plainte (en justice) *f*
תּוּבְעָנִי, ־נִית ת — exigeant
תּוֹבָר (91) ז — passant (de ceinture) *m*
תּוֹבְרָה (ר׳ ־רוֹת) נ — boucle *f*, noeud coulant
תּוּגָה (201) נ — chagrin *m*, tristesse *f*
תּוֹגְיוֹן (—) ז — chagrin *m*, tristesse *f*
תּוֹגָר, ־רִית (ר׳ ־רִים, ־רִיּוֹת) ש — Turc *n*
תּוֹגָרִי, ־רִית ת — turc
תּוֹדָה (201) נ — remerciement *m*, reconnaissance *f*
תּוֹדָה! — merci!
תּוֹדָה רַבָּה! או רַב־תּוֹדוֹת! — merci bien!
בְּתוֹדָה מֵרֹאשׁ — en vous remerciant d'avance
תּוֹדָה לָאֵל — Dieu merci
אֲסִיר־תּוֹדָה — reconnaissant
זֶבַח־תּוֹדָה ז — sacrifice *m* d'action de grâces
תּוֹדוֹת לְ־ — grâce à
|| °(וידוי) — aveu *m*, confession *f*
תּוֹדָעָה (222) נ — conscience *f*
תּוֹדָעָה עַצְמִית — connaissance *f* de soi
תַּת־תּוֹדָעָה — subconscient *m*
תּוֹדַעְתִּי, ־תִּית ת — conscient
בִּלְתִּי־תוֹדַעְתִּי — inconscient
תָּוָה (343) פ״י — tracer, dessiner
|| נִתְוָה (406) פ״ע — être tracé, être dessiné
|| תִּוָּה (447) פ״י — tracer, dessiner, esquisser
|| הִתְוָה (512) פ״י (שירטט) — tracer, dessiner
(תאר בקווים כלליים) — esquisser, ébaucher
תַּוֶה (ר׳ תְּוָהִים) ז — crainte *f*, frayeur *f*
תַּוְהוּת (45) נ — regret *m*, repentir *m*
תִּוּוּי (51) ז — esquisse *f*, ébauche *f*, croquis *m*
תִּוּוּךְ (51) ז — médiation *f*, courtage *m*, entremise *f*
דְּמֵי־תִּוּוּךְ ז״ר — commission *f*, courtage
תִּוּוּל (51) ז — pose *f* de barbelés
תּוֹחֶלֶת (255) נ — attente *f*, espérance *f*
תּוֹחֶלֶת־חַיִּים — espérance de vie
תְּוַי (תְּוַי־, תְּוָיו; ר׳ תְּוָיִים, תְּוָיֵי־) ז — tracé *m*
תּוּיָה (ר׳ ־יוֹת) נ צמח — thuya *m*
תְּוִיָּה (202) נ — levé (d'un plan) *m*
תַּוְיָן (ר׳ ־נִים) ז — copiste *m* de musique

תָּוִית (17) נ — étiquette *f*, label *m*
|| דקדוק — particule *f*
תָּוֶךְ (162) ז (אמצע) — milieu *m*, centre *m*
עַמּוּד־הַתָּוֶךְ ז — pilier central, poutre *f* maîtresse
|| (פנים) — intérieur *m*
תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ — sincère, qui n'a rien à cacher
תּוֹךְ־תּוֹכוֹ — son for intérieur
|| תּוֹךְ־ מ״י — dans, à l'intérieur de
תּוֹךְ־חֹדֶשׁ — dans un délai d'un mois
תּוֹךְ־כְּדֵי־דִבּוּר — immédiatement
בְּתוֹךְ־ — au mileu de, entre, parmi
בְּתוֹךְ־הַגָּן — au milieu du jardin
בְּתוֹךְ־כָּךְ — entre temps
מִתּוֹךְ־כָּךְ — de ce fait, ainsi
מִתּוֹךְ שֶׁ־ — puisque, étant donné que
|| תּוֹךְ־ תחילית — inter, intra-
תּוֹךְ־וְרִידִי — intraveineux
תַּוָּךְ (90) ז חשמל — relais *m*
תִּוֵּךְ (433) פ״ע (פישר) — s'entremettre
מסחר — faire l'intermédiaire
(חצה) — partager, diviser
|| הִתְוִיךְ (498) פ״י — mettre d'accord, concilier
תּוֹכְבָּר (ר׳ ־רִים) ז מטבח — agneau rôti
|| בהש (אדם גלוי־לב) — homme sincère
תּוֹכָחָה (225) או תּוֹכַחַת (246) נ — remontrance *f*, reproche *m*
אִישׁ־תּוֹכָחוֹת ז — contradicteur *m*, rebelle *m*
תּוֹכֵחָה (233) נ — châtiment *m*, punition *f*
תּוֹכַחְתִּי, ־תִּית ת — moralisateur, prédicateur
תּוֹכִי, ־כִית ת — intérieur, interne
תּוֹכִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — intériorité *f*, intimité *f*
תּוֹכִית (17) נ דקדוק — infixe *m*
תּוֹכֵן (132) ז — astronome *m*
תַּוְּכָן (97) ז — intermédiaire *m*, courtier *m*, médiateur *m*
תַּוְּכָנוּת (46) נ — médiation *f*, courtage *m*
תּוֹכְפָנִי, ־נִית ת — répété, successif
תּוֹלָדָה (223) נ — descendance *f*, postérité *f*
|| (תוצאה) — résultat *m*, corollaire *m*
תּוֹלְדוֹת־הַטֻּמְאָה — impuretés *fpl* secondaires

תִּדְרֵךְ (459) פ״י	donner des instructions à
תֵּה (—) ז צמח	thé *m*, tisane *f*
מְסִבַּת־תֵּה נ	goûter *m*
תָּהָא ← תָּהָה	
תִּהֵד (434) פ״י	faire résonner
תָּהָה (344) או תָּהָא (336) פ״ע	être stupéfait
תָּהָה וּבָהָה	être perplexe *ou* ahuri
‖ (הירהר)	s'interroger, avoir des doutes
תָּהָה עַל־קַנְקַנּוֹ־פ׳	sonder qn, voir à qui l'on a affaire
‖ הִתְהָה (509) פ״י	étonner, stupéfier
תֹּהוּ (—) ז	désert *m*, chaos *m*
תֹּהוּ וָבֹהוּ	désert et désolation, tohu-bohu *m*
עָלָה בַּתֹּהוּ	se terminer par un échec
‖ (הבל)	inanité *f*, vanité *f*, vide *m*
אֶפֶס וָתֹהוּ	néant et vanité
תְּהוּדָה (201) נ מוס	résonance *f*
תֵּבַת־תְּהוּדָה נ	caisse *f* de résonance
‖ בהש (הד)	écho *m*
תָּהוּי, תְּהוּיָה ת	consterné, perplexe
תָּהוּי (50) ז	étonnement *m*, stupéfaction *f*
תְּהוֹם (ר׳ ־מוֹת) נ	gouffre *m*, abîme *m*
תְּהוֹם רַבָּה	les profondeurs *fpl* de l'Océan
‖ (מצולה)	entrailles *fpl* de la terre
מֵי־תְהוֹם ז״ר	eaux souterraines
בהש תְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה	oubli profond
הֶעֱלָה מִתְּהוֹם־הַנְּשִׁיָּה	sauver de l'oubli
‖ (זרם)	flots *mpl*
תָּהוּם, תְּהוּמָה ת	abyssal, insondable
תְּהוֹמִי, ־מִית ת	abyssal, insondable
תְּהוֹמִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	profondeur *f* insondable
תָּהוּת (45) נ	regret *m*, repentir *m*
תְּהִיָּה (202) נ	étonnement *m*, perplexité *f*
תְּהִיָּה עַל־קַנְקַנּוֹ־פ׳	sondage *m* de la nature de qn
‖ (חרטה)	regret *m*, repentir *m*
תָּהֳלָה (—) נ	méfiance *f*, suspicion *f*
שָׂם תָּהֳלָה בְּ־	se méfier de
תְּהִלָּה (208) נ	gloire *f*, louange *f*
שִׁיר־תְּהִלָּה ז	dithyrambe *m*
שְׁמוֹ יָצָא לִתְהִלָּה	il est devenu célèbre
‖ סֵפֶר־תְּהִלִּים ז	le livre des Psaumes
תַּהֲלוּכָה (201) נ	procession *f*, cortège *m*
‖ (אורח־חיים)	conduite *f*, comportement *m*
תַּהֲלוּמָה (201) נ	rixe *f*, bagarre *f*
תַּהֲלִיךְ (1) ז	processus *m*, développement *m*
תַּהֲלִיךְ־הַחֲשִׁיבָה	le cheminement de la pensée
תַּהֲלִילָה (201) נ מוס	psalmodie *f*
תְּהִלִּים ← תְּהִלָּה	
תִּהְלֵל (459) פ״י	psalmodier
תָּהַם (325) פ״ע	être béant
‖ הִתְהִים (502) פ״י (הוריד לתהום)	faire sombrer
(הפעיר תהום)	ouvrir un abîme
תַּהֲמוּלָה (201) נ	tumulte *m*, agitation *f*
תַּהֲפוּךְ (51) ז	fourberie *f*, tromperie *f*
תַּהְפּוּכָה (201) נ	fourberie *f*, tromperie *f*
לְשׁוֹן־תַּהְפּוּכוֹת נ	langage *m* versatile
‖ (שינוי)	changement *m*, reconversion *f*
תַּהְפּוּכוֹת־הַגּוֹרָל	les vicissitudes *fpl* du sort
תַּהְפּוּכָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	fourbe *n*
תּוּ תה״פ ארמית	plus, davantage
וְתוּ לָא	et pas plus
תָּו (88) ז	marque *f*, trait *m*, signe *m*
תָּו מִסְחָרִי	marque de fabrique
בהש תָּוֵי־הַפָּנִים	les traits du visage
‖ מוס	note *f*
תָּו שָׁלֵם	ronde *f*
חֲצִי־תָו ז	blanche *f*
רֶבַע־תָו ז	noire *f*
שְׁמִינִית־תָו נ	croche *f*
‖ (אות)	*taw* (lettre de l'alphabet hébraïque) *m*
מֵאָלֶף עַד תָּו	depuis A jusqu'à Z
תּוֹאֲמוּת (45) נ	conformisme *m*
תּוֹאֲמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	conformiste *n*
תּוֹאֲנָה (209) נ	prétexte *m*
תּוֹבָלָה (222) נ	transport *m*
תּוֹבָלָה יַמִּית	messageries *fpl* maritimes
תּוֹבֵעַ, ־בַעַת (ר׳ ־בְעִים, ־בְעוֹת) ש	demandeur *n*
‖ משפט תּוֹבֵעַ כְּלָלִי	procureur général

תּוֹקְפָנִי, ־נִית ת — agressif
[תור] תָּר (378) פ״י — parcourir, explorer, visiter
תָּר אֶת־הָאֵזוֹר — parcourir la région
כהש תָּר אַחֲרֵי־לִבּוֹ — suivre ses penchants
תָּר בַּחָכְמָה — explorer par la réflexion
|| (ריגל) — espionner
|| תִּיֵּר (451) פ״ע — faire du tourisme
|| הֵתִיר (526) פ״י — parcourir, explorer
1. תּוֹר (21) ז (עידן) — époque *f*, ère *f*
תּוֹר־הַזָּהָב — l'âge *m* d'or
|| (שורה) — rangée *f*, file *f*
עָמַד בַּתּוֹר — faire la queue
נִדְחַק לְרֹאשׁ־הַתּוֹר — passer avant son tour
הִגִּיעַ תּוֹרוֹ — c'est son tour
לְפִי־הַתּוֹר — à tour de rôle
רְשִׁימַת־תּוֹר נ — liste *f* d'attente
|| תּוֹרֵי־זָהָב — collier *m* de pièces d'or
2. תּוֹר (21) ז עוף — tourterelle *f*
3. תּוֹר (—) ז — forme *f*, aspect *m*
|| בְּתוֹר־ — en tant que, en qualité de
תּוֹרָא (—) ז ארמית — boeuf *m*
תּוֹרָה (201) נ דת — la *Tora*, le Pentateuque
תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב — loi écrite
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה — tradition orale
תּוֹרַת־כֹּהֲנִים — le Lévitique
דִּבְרֵי־תוֹרָה ז״ר — propos *mpl* sur des sujets sacrés
דִּין־תּוֹרָה — juridiction *f* rabbinique
סֵפֶר־תּוֹרָה — rouleau *m* de la *Tora*
|| (לימוד) — étude *f*
תּוֹרָה לִשְׁמָהּ — étude désintéressée
בֶּן־תּוֹרָה ז — érudit
שָׁכַח תּוֹרָתוֹ — oublier son savoir
בְּתוֹרַת־ — en tant que
|| (שיטה) — théorie *f*, système *m*, doctrine *f*
תּוֹרַת־הַיַּחֲסוּת — théorie de la relativité
תּוֹרַת־מַרְקְס — marxisme *m*
תּוֹרַת־הַהִגָּיוֹן — logique *f*
תּוֹרַת־הַחֶשְׁבּוֹן — arithmétique *f*
תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן — linguistique *f*
תּוֹרַת־הַנֶּפֶשׁ — psychologie *f*

תּוֹרִי, ־רִית ת (של־התורה) — de la *Tora*
|| (עיוני) — théorique
תּוֹרְיוּם (—) ז כימ — thorium *m*
תּוּרְכִּי, תּוּרְכִּיָּה ← טוּרְקִי, טוּרְקִיָּה
תּוֹרֵם, ־רֶמֶת (ר׳ ־רְמִים, ־רְמוֹת) ש — donateur *n*
תּוֹרֵם־דָּם — donneur *m* de sang
תּוּרְמוֹס (ר׳ ־סִים) ז צמח — lupin *m*
תּוּרְמִית (17) נ — troupe *f*
תּוֹרָן (97) ז — personne *f* de service
רוֹפֵא תּוֹרָן — médecin *m* de service
נְשִׂיא תּוֹרָן (של־בית־משפט) — président *m* en exercice
תּוֹרָנוּת (46) נ — tour *m* de rôle
לוּחַ־תּוֹרָנוּת ז — tableau *m* de service
1. תּוֹרָנִי, ־נִית ת (לפי־תור) — de service
2. תּוֹרָנִי, ־נִית ת (של־תורה) — relatif à la *Tora*
סִפְרוּת תּוֹרָנִית — littérature religieuse (juive)
|| (מלומד) — érudit, savant
תּוֹרָנִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — science religieuse
תּוֹרְעֲמָנִי, ־נִית ת — réprobateur, grognon
תּוֹרְעָנִי, ־נִית ת — bruyant, claironnant
תּוֹרָשָׁה (233) נ — hérédité *f*, atavisme *m*
תּוֹרַשְׁתִּי, ־תִּית ת — héréditaire, atavique
תּוֹרַשְׁתִּיּוּת (47, בלי ר׳) נ — hérédité *f*, atavisme *m*
תּוֹשָׁב (97) ז — habitant *m*, résident *m*
שַׁגְרִיר לֹא־תּוֹשָׁב — ambassadeur non résident
גֵּר תּוֹשָׁב — étranger résident
דת גֵּר תּוֹשָׁב — étranger non-converti
תּוֹשֶׁבֶת (252) נ — habitante *f*, résidente *f*
|| (בסיס) — base *f*, support *m*, châssis *m*
תּוּשִׁיָּה (202) נ (תבונה) — intelligence *f*, sagacité *f*, savoir-faire *m*
|| (כושר־התמצאות) — présence *f* d'esprit, sang-froid *m*, résolution *f*
בַּעַל־תּוּשִׁיָּה — homme de ressource, débrouillard *m*
עָשָׂה תּוּשִׁיָּה — réussir
תּוּת (ר׳ ־תִּים) ז צמח — mûrier (arbre) *m*, mûre (fruit) *f*
תּוּת־שָׂדֶה — fraise *f*
תּוֹתָב (91) ז טכנ — manchon *m*, fourreau *m*

|| (מסקנה) — conclusion *f*, conséquence *f*
|| (טבע) התולדה — la nature
|| תולדות (נס׳ תולדות־) — histoire *f*
תולדות־ישראל — histoire d'Israel
תולדות־חיים — biographie *f*
תולדי, ־דית ת — historique
תולדת (252, בלי ר׳) נ — nature *f*
תולדתי, ־תית ת — historique
תולל (91) ז — oppresseur *m*
תולע (89) ז זואול — ver *m*
|| (אריג אדום) — étoffe cramoisie, pourpre *f*
תולע או **תולעת** (248) נ — ver *m*, vermine *f*
תולעת־משי — ver à soie
תולעת־שני — cochenille *f*, carmin *m*
|| (זחל) — chenille *f*, larve *f*, asticot *m*
|| בהש תולעת־אדם — loque humaine
תולעת־יעקב — Jacob ce vermisseau
תולעת־ספרים — rat *m* de bibliothèque
תולעי, ־עית ת — vermiforme
תולענה (ר׳ ־נות) נ צמח — acajou *m*
תולעתי, ־תית ת — vermiculaire
תול״ר (ר׳ ־רים) ז (= תותח לא־רתע) צבא — canon *m* sans recul
°תומים (= תאומים) ← **תאום**
תומכה (ר׳ ־כות) נ — étai *m*, pilier *m*
תון (ר׳ תונים) ז — chambre *f*, compartiment *m*
תוניסי, ־סית ת — tunisien
תוניסיה ש״פ נ (מדינה) — la Tunisie
תוסס, ־ססת (ר׳ ־ססים, ־ססות) ת — effervescent
יין תוסס — vin pétillant
בהש אדם תוסס — homme plein d'activité
חיים תוססים — vie trépidante
תוסף (97) ז — additif *m*
תוספת (252) נ — supplément *m*, accompagnement *n*
תוספת־יקר — indemnité *f* de vie chère
|| תוספות — *Tossafoth* (gloses du Talmud) *fpl*
בעלי־התוספות ז״ר — les *Tossafistes mpl*
תוספתא (—) נ — *Tossefta* (supplément de la *Michna*) *f*
תוספתן (97) ז אנטום — appendice *m*

רפא דלקת־התוספתן נ — appendicite *f*
תועבה (234) נ — horreur *f*, abomination *f*
ספרות־תועבה נ — pornographie *f*
תועה, ־עה ת — errant, vagabond
כדור תועה — balle perdue
תועה־לבב — à l'esprit égaré
|| תועה (201) נ — erreur *f*, tromperie *f*, tort *m*
תועלה (—) נ — utilité *f*
תועלת (253, ר׳ גם תועליות) נ — utilité *f*, bénéfice *m*
הפיק תועלת — tirer profit, bénéficier
חסר־תועלת — inutile
|| תועליות — leçons *fpl* de morale
תועלתי, ־תית ת — profitable, utilitaire
תועלתיות (47, בלי ר׳) נ — utilitarisme *m*
תועלתן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — utilitariste *n*
תועלתנות (46) נ — utilitarisme *m*
תועמלן, תועמלנות ← תעמלן, תעמלנות
תועפות (נס׳ ־עפות־) נ״ר — hauteur *f*, force *f*
°תועפות־ראם — la vigueur du buffle
הון־תועפות ז — des sommes folles
תופין (1) ז — biscuit *m*
תופיניה (202) נ — biscuiterie *f*
תופס (132) ז טכנ — chape *f*, anneau *m*
תופסני, ־נית ת — agrippeur
תופסת (—) נ (משחק־ילדים) — chat perché
תופעה (222) נ — phénomène *m*, fait *m*
תופר, ־פרת (ר׳ ־פרים, ־פרות) ש — couturier *n*
תוצא (87) ז — effet *m*
תוצאה (226) נ — conséquence *f*, résultat *m*
|| °(מקור) תוצאות־חיים — sources *fpl* de la vie
|| °(קצה) — extrémité *f*, limite *f*
תוצר (91) ז — produit *m*
תוצר־לוואי — sous-produit *m*
תוצר לאמי — production nationale
תוצרת (252) נ — production *f*
תוצרת־חוץ — fabriqué à l'étranger
תוקע (ר׳ ־קעים) ז — sonneur (de trompette) *m*
דת בעל־תוקע ז — sonneur de *chofar*
תוקפן, ־נית (ר׳ ־נים, ־ניות) ש — agresseur *n*
תוקפנות (46) נ — agression *f*, agressivité *f*

תַּחְבֹּשֶׁת (256) נ רפא — bandage *m*, pansement *m*
תַּחְבֹּשֶׁת חַמָּה — compresse chaude
תַּחְגָּה (208) נ — festival *m*
תַּחְדִּישׁ (1) ז — néologisme *m*
תָּחוּחַ, תְּחוּחָה ת — meuble (terre), friable
תִּחוּחַ (44, בלי ר׳) ז — ameublissement (du sol) *m*
תִּחוּל (50) ז צבא — amorçage (d'une fusée) *m*
תְּחוּלָה (201) נ — entrée *f* en vigueur, validité *f*
תְּחוּם (41) ז — limite *f*, zone *f*
תְּחוּם־בְּטִיחוּת — zone de sécurité
תְּחוּם־רְאִיָּה — champ visuel
תְּחוּם־שַׁבָּת — limite des déplacements autorisés le sabbat
תְּחוּם־הַמּוֹשָׁב ← מוֹשָׁב
צבא מִחוּץ לַתְּחוּם — interdit aux militaires
|| בהש — domaine *m*, sphère *f*, secteur *m*
תְּחוּם־הַכַּלְכָּלָה — le domaine économique
תִּחוּם (50) ז — délimitation *f*, démarcation *f*
תְּחוּשָׁה (201) נ פסיכ — sensation *f*
|| (הרגשה) — sentiment *m*, sensibilité *f*
תְּחוּשָׁתִי, ־תִית ת — sensoriel, sensible
תַּחְזוּק (51) ז — manutention *f*, entretien *m*
תַּחְזוּקָה (201) ז — entretien (d'un bâtiment *etc*) *m*
דְּמֵי־תַחְזוּקָה ז״ר — frais *mpl* d'entretien
תַּחֲזִית (17) נ — prévision *f*
תַּחֲזִית־מֶזֶג־אֲוִיר — prévision météorologique
|| פיס — spectre *m*
תִּחְזֵק (459) פ״י — entretenir (du matériel)
|| (תיגבר) — renforcer
תַּחֲזֹרֶת (256) נ — reconstitution *f*, restauration *f*
תִּחֵחַ (332) פ״י — ameublir, effriter, émietter
|| נִתְחַח (402) פ״ע — être ameubli, s'effriter
|| תִּחְחַח (439) פ״י — ameublir, effriter
|| הִתְחִיחַ (504) פ״י — ameublir, effriter
תְּחִי (—) ז — renaissance *f*, renouvellement *m*
תְּחִיבָה (201) נ — enfoncement *m*, action *f* d'enfoncer
תְּחִיָּה (202) נ — renaissance *f*, résurrection *f*
שָׁב לִתְחִיָּה — ressusciter, renaître
תְּחִיַּת־הַמֵּתִים — résurrection des morts
בהש תְּקוּפַת־הַתְּחִיָּה — la Renaissance
תְּחִיַּת־הַלָּשׁוֹן־הָעִבְרִית — renaissance de l'hébreu
תְּחִיחָה (201) נ — ameublissement (du sol) *m*
תְּחִיחוּת (48) נ — friabilité *f*
תְּחִימָה (201) נ — délimitation *f*, démarcation *f*
תִּחְכּוּם (51) ז — sophistication *f*
תִּחְכֵּם (458) פ״י — sophistiquer
תַּחְכְּמוֹנִי (ר׳ ־נִים) ז — savant *m*, érudit *m*
|| (אקדמיה) — académie *f*
[תחל] הִתְחִיל (501) פ״י — commencer
הִתְחִיל לְדַבֵּר או מְדַבֵּר — commencer à parler
הִתְחִיל בְּמִצְוָה — entreprendre une bonne action
1. תֶּחֶל (176) ז צבא — amorce *f*
2. תֶּחֶל (—) ז — commencement *m*, début *m*
תִּחֵל (434) פ״י צבא — amorcer (une fusée)
תִּחְלֵב (459) פ״י — émulsionner
תְּחִלָּה (208) נ — commencement *m*, début *m*
מִתְּחִלָּה וְעַד־סוֹף — du début jusqu'à la fin
תְּחִלַּת־הַחָכְמָה שְׁתִיקָה — le silence est père de la sagesse
תְּחִלָּתוֹ בִּשְׁגָגָה וְסוֹפוֹ בְּזָדוֹן — d'abord par mégarde mais ensuite consciemment
|| תְּחִלָּה תה״פ — d'abord
בַּתְּחִלָּה — d'abord, au début
כְּבַתְּחִלָּה — comme autrefois
לְכַתְּחִלָּה — a priori, de propos délibéré
מִלְּכַתְּחִלָּה — dès le début
תַּחֲלוּא (41) ז — maladie *f*, infirmité *f*
תַּחֲלוּאָה (201) נ רפא — morbidité *f*
תַּחֲלוּאִי, ־אִית ת רפא — morbide, pathologique
תַּחְלוּף (51) — substitution *f*, renouvellement *m*
תַּחְלוּפָה (201) נ — changement *m*, renouvellement *m*
תְּחִלִּי, ־לִּית ת — initial
תַּחְלִיב (1) ז — émulsion *f*
תַּחְלִיף (1) ז — succédané *m*
תְּחִלִּית (ר׳ ־לִּיּוֹת) נ דקדוק — préfixe *m*
תִּחְלֵף (459) פ״י — substituer à, remplacer par
תָּחַם (325) פ״י — délimiter
|| נִתְחַם (397) פ״ע — être délimité

|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (בני־אדם) — habitants *mpl* de la terre
|| תַּחְתּוֹנִים ז״ר (לבנים) — caleçon *m*, culotte (de femme) *f*
תַּחְתּוֹנִית (17) נ — sous-vêtement féminin, combinaison *f*, jupon *m*
תַּחְתֵּחַ (464) פ״ע — pétarader
תַּחְתִּי, ־תִּית ת — bas, profond
|| (מתחת לאדמה) — souterrain
רַכֶּבֶת תַּחְתִּית — chemin de fer souterrain, métro *m*
שְׁאוֹל תַּחְתִּית או תַּחְתִּיָּה — les profondeurs *fpl* de la tombe
תַּחְתִּיָּה (—) נ — fond *m*, abîme *m*
תַּחְתִּית (ר׳ ־תִּיּוֹת) נ (קרקעית) — partie inférieure, bas (d'un objet) *m*, fond *m*
בְּתַחְתִּית־הָהָר — au pied de la montagne
|| (צלחת) — soucoupe *f*
תְּטוּלָה (201) נ חקל — ponte (des poules *etc*) *f*
תַּטְפִּיס (1) ז — cliché *m*
תִּיאָה (ר׳ ־אוֹת) נ צמח — renoncule *f*
תֵּיאוֹגוֹנְיָה (—) נ — théogonie *f*
תֵּיאוֹדוֹלִיט (ר׳ ־טִים) ז — théodolite *m*
תֵּיאוֹלוֹג (ר׳ ־גִים) ז — théologien *m*
תֵּיאוֹלוֹגִי, ־גִית ת — théologique
תֵּיאוֹלוֹגְיָה (202) נ — théologie *f*
תֵּיאוֹסוֹפְיָה (202) נ — théosophie *f*
תֵּיאוֹצֶנְטְרִי, ־רִית ת — théocentrique
תֵּיאוֹקְרָטִי, ־טִית ת — théocratique
תֵּיאוֹקְרַטְיָה (202) נ — théocratie *f*
תֵּיאוֹרְבָּה (ר׳ ־בּוֹת) נ מוס — théorbe *m*
תֵּיאוֹרְיָה (202) נ — théorie *f*
תֵּיאוֹרֵטִי, ־טִית ת — théorique *f*
תֵּיאַטְרוֹן (ר׳ ־נִים) ז — théâtre *m*
תֵּיאַטְרוֹנִי, ־נִית ת — de théâtre
תֵּיאַטְרָלִי, ־לִית ת — théâtral, spectaculaire
תֵּיאַטְרָלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — attitude théâtrale
תִּיֵּג (451) פ״י — orner de fioritures, étiqueter
תְּיוּבְתָּא (ר׳ ־תּוֹת) נ ארמית — objection *f*
תִּיּוּג (51) ז — ornementation (de lettres) *f*, étiquetage *m*

תִּיּוּל (51) ז — pose *f* de fils de fer
תְּיוֹמָה (ר׳ ־מוֹת) נ (תאומה) — soeur jumelle
|| צמח — feuille géminée
תִּיוֹן (ר׳ ־נִים) ז — théière *f*
תִּיּוּק (51) ז — classement (dans des dossiers) *m*
תִּיּוּר (51) ז — tourisme *m*
תִּיכוֹן, ־נָה ת — moyen, intermédiaire
בֵּית־סֵפֶר תִּיכוֹן — école *f* secondaire, lycée *m*
|| גיאוגר הַיָּם הַתִּיכוֹן — la Méditerranée
הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן — le Moyen Orient
תִּיכוֹנִי, ־נִית ת — secondaire, moyen
הַשְׂכָּלָה תִּיכוֹנִית — formation *f* secondaire
תַּיִל (161) ז — fil *m* de fer
תַּיִל דוֹקְרָנִי — fil de fer barbelé
גֶּדֶר־תַּיִל נ — réseau *m* de barbelés
תִּיֵּל (451) פ״י — poser des fils de fer
תִּימוֹרָה (ר׳ ־רוֹת או ־רִים) נ — palme *f*, palmette *f*
|| (עמוד) — colonne *f*
תֵּימָן (—) ז (דרום) — sud *m*
|| ש״פ נ (מדינה) — le Yémen
תֵּימָנִי, ־נִיָּה (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — Yéménite *n*
תִּימָרָה (226) נ — colonne *f*
תִּימְרוֹת־עָשָׁן — volutes *fpl* de fumée
תִּימֹרֶת (256) נ — colonne *f*, taille élancée
תִּינוֹק (22) ז (פעוט) — nourrisson *m*, bébé *m*, poupon *m*
|| (ילד) — enfant *m*
תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית־רַבָּן — écoliers *mpl*
תִּינוֹקִי, ־קִית ת — enfantin, infantile
תִּינוֹקִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — conduite enfantine, infantilisme *m*, puérilité *f*
תִּינֹקֶת (256) נ (פעוטה) — pouponne *f*
|| (ילדה) — enfant *f*, petite fille
תִּיק־(1) ז (נרתיק) — étui *m*, gaine *f*
|| (ילקוט) — cartable *m*, portefeuille *m*, serviette *f*, trousse *f*, sacoche *f*
שַׂר ז בְּלִי־תִּיק — ministre *m* sans portefeuille
|| (עטיפת־כרטון) — dossier *m*, classeur *m*
תִּיק אִישִׁי — dossier personnel
סָגַר תִּיק (במשטרה) — classer un dossier
|| טכנ — moufle *f*

‖ תִּחֵם (434) פ״י — délimiter
‖ הִתְחִים (502) פ״י — délimiter
תַּחְמוּד (ר׳ ־דים או ־דות) ז — plaisir *m*, délice *m*
תַּחְמִיץ (1) ז — foin fermenté
מִגְדַּל־תַּחְמִיץ ז — silo *m*
‖ מטבח — marinade *f*
תַּחְמִישׁ (1) ז צבא — gargousse *f*
תַּחְמִישׁ־הַצָּתָה — cartouche *f* d'allumage
°תַּחְמָס (91) ז עוף — engoulevent *m*
תִּחְמֵץ (459) פ״י כימ — oxyder
תַּחְמֹצֶת (256) נ כימ — oxyde *m*
דּוּ־תַּחְמֹצֶת־הַפַּחְמָן — gaz *m* carbonique
תִּחְמֵשׁ (459) פ״י — approvisionner en munitions
תַּחְמֹשֶׁת (256) נ צבא — munitions *fpl*
תַּחְמֹשֶׁת חַיָּה — munitions à tir réel
תַּחְמֹשֶׁת אֲדִישָׁה — munitions à tir blanc
חֲגוֹרַת־תַּחְמֹשֶׁת נ — ceinturon *m* à cartouchières
תַּחַן (—) ז — supplication *f*
תַּחֲנַאי (61) ז — chef *m* de gare *ou* de station
תַּחֲנָה (209) נ — station *f*, poste *m*
תַּחֲנַת־אוֹטוֹבּוּסִים — arrêt *m* d'autobus
תַּחֲנַת־רַכֶּבֶת — gare *f*
תַּחֲנָה סוֹפִית — terminus *m*
תַּחֲנַת־מִשְׁטָרָה — poste de police
תַּחֲנַת־דֶּלֶק — poste d'essence
תַּחֲנַת־כֹּחַ — centrale *f* électrique
תַּחֲנַת־מִמְסָר — relais *m*
תַּחֲנַת־עֶזְרָה־רִאשׁוֹנָה — poste de secours
תַּחֲנַת־שִׁדּוּר — poste émetteur
חקל תַּחֲנַת־נִסָּיוֹן — station expérimentale
תְּחִנָּה (208) נ (תפילה) — supplication *f*, oraison *f*
‖ (חנינה) — grâce *f*
תַּחֲנוּן (41) ז — supplication *f*, prière *f*
תַּחֲנוֹת (תַּחֲנוֹתִי וכו׳, בלי ר׳) נ — campement *m*
תִּחְפֵּשׂ (457) פ״י — déguiser
תַּחְפֹּשֶׂת (256) נ — déguisement *m*
נֶשֶׁף־תַּחְפּוֹשׂוֹת ז — bal masqué
תַּחֲצָה (209) נ — passage *m* pour piétons
תְּחִקָּה (208) נ — législation *f*
תַּחְקִיר (1) ז — enquête *f*, investigation *f*

תִּחְקֵר (459) פ״י — enquêter
תִּחֵר (434) פ״ע — faire concurrence, rivaliser
תַּחְרָא (—) נ — cuirasse *f*, armure *f*
תַּחֲרָה (209) נ (ריב) — querelle *f*, dispute *f*
‖ (תחרות) — rivalité *f*, compétition *f*, concurrence *f*
תַּחֲרָה (ר׳ ־רוֹת) נ (סלסלה) — dentelle *f*
תַּחֲרָה (עת׳ יְתַחֲרֶה) פ״ע — rivaliser
תַּחֲרוּת (45) נ — concurrence *f*, rivalité *f*, concours *m*
‖ ספורט — compétition *f*, match *m*
תַּחֲרוּת־גְּמָר — finale *f*
תַּחֲרוּתִי, ־תִית ת — concurrent, compétitif
תַּחֲרִיט (1) ז — gravure *f*, eau-forte *f*
תַּחֲרִיט־עֵץ — gravure sur bois
תַּחֲרִים (ר׳ ־מִים) ז — dentelle *f*
תַּחֲרֹשֶׁת (256) נ — fabrication *f*
°תַּחַשׁ (152) ז זואול — dauphin *m*, lamantin *m*
תַּחְשֹׁבֶת (256) נ — pensée *f*, réflexion *f*
תַּחְשִׁיב (1) ז — calcul *m*, devis *m*
תַּחַת־ (290) מ״י — sous
תַּחַת־כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם — en plein air
מִתַּחַת לְ־ — au-dessous de
חָמֵשׁ מַעֲלוֹת מִתַּחַת לָאֶפֶס — cinq degrés au-dessous de zéro
הוֹצִיא מִתַּחַת־יָדוֹ — fournir, accomplir, réaliser
‖ (במקום־) — à la place de, en échange de
עַיִן תַּחַת־עַיִן — œil pour œil
שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת־טוֹבָה — rendre le mal pour le bien
‖ (בגלל) — à cause de
°תַּחַת כִּי — parce que
תַּחְתּוּחַ (ר׳ ־חִים) ז — pétarade *f*
תַּחְתּוֹן, ־נָה ת — inférieur, bas
הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹן — chambre basse (d'un parlement)
גַּן־הָעֵדֶן הַתַּחְתּוֹן — le paradis terrestre
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן — le milieu, la pègre
אִישׁ־הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן ז — truand *m*
גיאוגר הַגָּלִיל הַתַּחְתּוֹן — la Basse Galilée
‖ יָדוֹ עַל־הַתַּחְתּוֹנָה — avoir le dessous

תַּכְלִיתִי, ־תִית ת — efficace, intentionnel, pratique
רַב־תַּכְלִיתִי — polyvalent
תַּכְלִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — efficacité *f*
|| (בפילוסופיה) — téléologie *f*, finalisme *m*
תַּכְלִיתָן (97) ז — homme *m* pratique
תַּכְלִיתָנוּת (46) נ — esprit *m* pratique
תְּכַלְכַּל, ־כַּלָּה ת — bleuâtre
תְּכַלְכְּלוּת (47) נ — teinte *f* bleuâtre
תְּכֵלֶת (תְּכֶלְתּוֹ; בלי ר׳) נ — azur *m*, bleu clair
טַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ תְּכֵלֶת — modèle *m* de perfection
תְּכֶלְתִּי, ־תִּית ת — azur, bleu clair
תִּכֵּן (302 נ) פ״י (בדק) — sonder, évaluer
(תיכנן) — projeter, faire le plan de
|| נִתְכַּן (389 נ) פ״ע (נבדק) — être sondé *ou* évalué
(תוכנן) — être projeté, être conçu
(היה מתאים) — être convenable, être juste
הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכֵן? — ma conduite n'est-elle pas droite?
(היה אפשרי) — être possible
יִתָּכֵן שֶׁ־ — il se peut que
הֲיִתָּכֵן? — est-ce possible?
לֹא יִתָּכֵן — cela ne se peut pas
|| תִּכֵּן (433 נ) פ״י (מדד) — mesurer, évaluer
(תכנן) — planifier, combiner
תֶּכֶן (166) ז — plan *m*, projet *m*
תֹּכֶן (191) ז (מידה) — mesure *f*, quantité *f*
תֹּכֶן־הָעִנְיָנִים — table *f* des matières, sommaire *m*
|| (מהות) — contenu *m*, substance *f*
נְטוּל־תֹּכֶן — dépourvu de signification
הִתְרוֹקֵן מִתָּכְנוֹ — perdre sa signification
תַּכָּן (90) ז — planificateur *m*
תָּכְנָה (207) נ — logiciel *m*
תִּכְנוּן (51) ז — planification *f*, organisation *f*
תִּכְנוּן־עָרִים — urbanisme *m*
תִּכְנוּת (51, ר׳ ־תים) ז (במחשב) — programmation *f*
תָּכְנִי, ־נִית ת — objectif, substantiel
תָּכְנִיָּה (202) נ — programme (d'une représentation) *m*
תָּכְנִית (17) נ — plan *m*, programme *m*
תָּכְנִית־אָב — plan de base, schéma-directeur *m*
תָּכְנִית־לִמּוּדִים — programme d'études
תָּכְנִית־פְּעֻלָּה — plan d'action
עָרַךְ תָּכְנִית — dresser un programme
תָּכְנִיתִי, ־תִית ת — conçu selon un plan, planifié
מוסיקה תָּכְנִיתִית — musique descriptive
תָּכְנִיתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — planification *f*
תָּכְנִיתָן (94) ז — programmateur *m*
תִּכְנֵן (459 נ) פ״י — planifier, organiser
תִּכְנֵת (459 ת) פ״י (במחשב) — programmer
תַּכְסִיס (1) ז — manoeuvre *f*, stratagème *m*
תַּכְסִיסֵי־קְרָב — tactique *f*
תַּכְסִיסִי, ־סִית ת — tactique
תַּכְסִיסָן (97) ז — tacticien *n*, manoeuvrier *m*
תַּכְסִיסָנוּת (46) נ — tactique *f*
תִּכְסֵס (459) פ״ע — manoeuvrer
תִּכֵּף (302) פ״י — faire succéder
(תפר) — coudre ensemble
|| פ״ע (בא ברציפות) — se succéder rapidement
תִּכְּפוּ יְדִיעוֹת — les nouvelles se succédaient
|| נִתְכַּף (389) פ״ע — devenir fréquent
|| תִּכֵּף (433) פ״י — rendre plus fréquent
|| הִתְכִּיף (499) פ״י — rendre plus fréquent
פ״ע — devenir fréquent, se succéder
תֶּכֶף (165) ז פ״ס — fréquence *f*
תֵּכֶף תה״פ — aussitôt, tout de suite
תֵּכֶף וּמִיָּד — immédiatement
תַּכְפִּיל (1) ז — multiple *m*, double *m*
תַּכְרִיךְ (1) ז (מעטה) — couverture *f*, houppelande *f*
|| (צרור) — paquet *m*, liasse *f*
|| תַּכְרִיכִים ז״ר — vêtements *mpl* mortuaires, linceul *m*
תַּכְשִׁיט (1) ז — bijou *m*, parure *f*
|| עממי (ילד שובב) — garnement *m*
תַּכְשִׁיטָן (97) ז — bijoutier *m*
תַּכְשִׁיטָנוּת (45) נ — gemmologie *f*
תַּכְשִׁיר (1) ז — préparation (de laboratoire) *f*
תַּכְשִׁיר רְפוּאִי — préparation pharmaceutique
תַּכְתֹּבֶת (256) נ — correspondance (par lettres) *f*

תִּיק (90) ז	employé chargé des dossiers
תִּיֵּק (451) פ"י	classer (dans des dossiers)
תֵּיקוּ (—) פ"ע ארמית	la question reste entière
הִשְׁאִיר או הִנִּיחַ בְּתֵיקוּ	laisser en suspens
‖ ספורט	match nul
(בשחמט)	pat
תִּיקִיָּה (202) נ	casier (pour dossiers) *m*
תִּיקְיוֹן (ר' ־נִים) ז	enregistrement (bureau) *m*
תִּיקִית (ר' ־קִיּוֹת) נ	sachet *m*
תִּיקָן (97) ז חרק	blatte *f*, cancrelat *m*
תִּיר (—) ת ארמית	éveillé, réveillé
תִּיר וְלָא־תִּיר	à moitié réveillé
תַּיָּר, תַּיֶּרֶת (ר' תַּיָּרִים, ־רוֹת) ש	touriste *n*
תַּיֵּר ← [תור]	
תִּירָה (201) נ פיס	balayage *m*
תִּירוֹשׁ (21, בלי ר') ז	vin nouveau, moût *m*
תַּיָּרוּת (46, בלי ר') נ	tourisme *m*
תַּיָּרִי, ־רִית ת	touristique
תַּיְרָנוּת (46) נ	curiosité *f*, investigation *f*
תַּיְרָנִי, ־נִית ת	curieux, fureteur
תִּירָס (—) ז צמח	maïs *m*
תַּיִשׁ (161) ז	bouc *m*
עממי זְקַן־תַּיִשׁ ז	barbiche *f*
תַּיְשׁוּת או תַּיְשָׁנוּת (46) נ	entêtement *m*, caprice *m*
תַּיְשָׁנִי, ־נִית ת	entêté, capricieux
תֵּיתֵי (—) פ"ע ארמית	cela est dû
תֵּיתֵי לָךְ	merci à toi
תֵּיתֵי לִי	j'ai du mérite, je me félicite
מֵהֵיכָא תֵּיתֵי	tant mieux
תַּךְ (53) ז	point (de couture) *m*
תֹּךְ (144, ר' תְּכָכִים, תְּכָכֵי־) ז	fourberie *f*
אִישׁ־תְּכָכִים ז	intrigant *m*
תְּכַבֹּסֶת (256) נ	lessive *f*
תֵּבָה (208) נ	petite table
תִּכָּה (447) פ"י	vaincre, soumettre
תְּכוֹל (21, בלי ר') ז	azur *m*, bleu clair
תְּכוּלָה (201) נ	contenance *f*, capacité *f*, teneur *f*
‖ (מה שיש בתוך)	contenu *m*
תִּכְוֵן (459) פ"י	orienter
תֻּכִּי (ר' ־נִים) ז עוף	petit perroquet
1. תְּכוּנָה (201) נ (אופי)	qualité *f*, caractère *m*
תְּכוּנָה שְׁלִילִית	défaut *m*
תְּכוּנוֹת נִקְנוֹת	qualités acquises
תְּכוּנוֹת מִלֵּדָה	qualités innées
2. תְּכוּנָה (201) נ (הכנה)	préparatifs *mpl*
3. תְּכוּנָה (—) נ (מדע־הכוכבים)	astronomie *f*
תְּכוּנָתִי, ־תִית ת	caractéristique
תָּכוּף, תְּכוּפָה ת	fréquent
בִּקּוּרִים תְּכוּפִים	visites fréquentes
‖ תְּכוּפוֹת תה"פ	fréquemment
תֻּכִּי (ר' ־כִּיִּים) ז עוף	perroquet *m*
תִּכְנָה (201) נ	planification *f*
תְּכִיפָה (201) נ	action consécutive, suite *f*
‖ (תפר)	point (de couture) *m*
תְּכִיפוּת (48) נ	fréquence *f*, succession *f*
תְּכָכִים ← תֹּךְ	
תַּכְכָן (97) ז	intrigant *m*
תַּכְכָנוּת (46) נ	intrigues *fpl*, machinations *fpl*
תָּכַל (305) פ"ע	être bleu clair
‖ הִתְכִּיל (499) פ"י	azurer, bleuir
פ"ע	être bleu clair
תָּכֹל, תְּכֻלָּה ת	azur, bleu clair
תֶּכֶל (—) ז או תִּכְלָה (207) נ	limite *f*, fin *f*
‖ (דבר מוגבל)	achèvement *m*, dessein *m*, intention *f*
תַּכְלִי, ־לִית ת	final
סִבָּה תַּכְלִית	cause finale
תַּכְלִיל (1) ז מוס	partition *f*
‖ (בספרנות)	collation *f*
תַּכְלִילִי, ־לִית ת	azur, bleu clair
תַּכְלִית (17) נ (גבול)	limite *f*, fin *f*
בְּלִי־תַכְלִית	sans limite, infini
‖ (מטרה)	but *m*, objet *m*
נְדַבֵּר עַל־תַּכְלִית	parlons de manière concrète
‖ (הישג ממשי)	résultat concret, avantage positif
‖ (שיא)	le plus haut degré, comble *m*
תַּכְלִית־הַטִּפְּשׁוּת	le comble de la bêtise
זֶה פָּשׁוּט בְּתַכְלִית	c'est extrêmement simple

תְּלוּשׁ־מַשְׂכֹּרֶת — feuille *f* de paie
תָּלוּשׁ, תְּלוּשָׁה ת (פרי) — arraché, cueilli
(דף) — arraché, détaché
בהש (מנותק) — détaché, éloigné
תָּלוּשׁ מִן־הַמְּצִיאוּת — détaché de la réalité
תְּלוּשׁ (51) ז — arrachage *m*, déracinement *m*
תְּלוּת (45, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
תְּלוּת הֲדָדִית — interdépendance *f*
אִי־תְּלוּת — indépendance *f*
תְּלִי (5) ז (תיק לחיצים) — carquois *m*
|| (קולב) — porte-manteau *m*
|| אסטר — le Dragon (constellation)
תַּלְיָא (—) ת ארמית — dépendant
הָא בְּהָא תַּלְיָא — l'un dépend de l'autre
תְּלִיָּה (202) נ — suspension *f*
תְּלִיַּת־תְּמוּנָה עַל־הַקִּיר — suspension d'un tableau au mur
|| (של־נידון למוות) — pendaison *f*
עֵץ־ (או עַמּוּד־) הַתְּלִיָּה ז — potence *f*
תַּלְיוּם (—) ז כימ — thallium *m*
תַּלְיוֹן (21) ז — médaillon *m*, pendentif *m*
תַּלְיוּת (47, בלי ר׳) נ — dépendance *f*
תְּלִילוּת (48) נ — escarpement *m*
תַּלְיָן (97) ז — bourreau *m*
תַּלְיָנוּת (46) נ — fonction *f* de bourreau
תְּלֵיסַר ש״מ ארמית — treize
תְּלִישׁ (15, בלי ר׳) ז חקל — cueillaison *f*, cueillette *f*
תָּלִישׁ, תְּלִישָׁה ת — détachable
תְּלִישָׁא (—) נ — *telicha* (neume) *f*
תְּלִישָׁה (201) נ — arrachage *m*
תְּלִישַׁת־דַּף — arrachage d'une page
תְּלִישַׁת־הַפִּשְׁתָּה — cueillette *f* du lin
תְּלִישׁוּת (48) נ — détachement *m*
בהש תְּלִישׁוּת רוּחָנִית — déracinement spirituel
תַּלְכִּיד (1) ז — concrétion *f*
|| גיאול — conglomérat *m*, agrégat *m*
1. תָּלַל (304) פ״י — entasser, amonceler
|| נִתְלַל (388) פ״ע — être entassé, être amoncelé
|| תִּלֵּל (433) פ״י — entasser, amonceler, butter
|| הִתְלִיל (498) פ״י — élever, hausser
פ״ע — s'élever, se dresser

2. [תלל] הֵתֵל (529) פ״י (בְּ־) — se moquer
תְּלָלָה (215) נ טכנ — déversoir *m*, glissière *f*
תָּלַם (304) פ״י חקל — labourer, creuser des sillons
|| נִתְלַם (388) פ״ע — être labouré, être sillonné
|| תִּלֵּם (433) פ״י — labourer, creuser des sillons
|| הִתְלִים (498) פ״י — labourer
תֶּלֶם (176) ז חקל — sillon *m*
תַּלְמֵי־רְבִיעָה — sillons creusés avant la pluie
|| בהש הָלַךְ בַּתֶּלֶם — suivre les sentiers battus
תַּלָּם (90) ז — laboureur *m*
תַּלְמוּד (51) ז (לימוד) — étude *f*
תַּלְמוּד־תּוֹרָה — étude de la *Tora*
תַּלְמוּד לוֹמַר — l'étude du texte nous amène à dire
|| (תורה שבעל־פה) — Talmud *m*
הַתַּלְמוּד הַבַּבְלִי — le Talmud de Babylone
הַתַּלְמוּד הַיְרוּשַׁלְמִי — le Talmud de Jérusalem
תַּלְמוּדַאי (61) ז — talmudiste *m*
תַּלְמוּדִי, ־דִית ת — talmudique
|| תַּלְמוּדִי ז — talmudiste *m*
תַּלְמוּדִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — science *f* talmudique
תַּלְמַי ש״פ ז — Ptolémée *m*
תַּלְמִי (ר׳ ־מִיּוֹת) נ — fossé *m*, caniveau *m*
תַּלְמִיד, ־דָה ש — élève *n*, disciple *n*, écolier *n*
(באוניברסיטה) — étudiant *n*
|| תַּלְמִיד־חָכָם (ר׳ תַּלְמִידֵי־חֲכָמִים) ז — savant *m*
תַּלְמִית (ר׳ ־מִיּוֹת) נ — petit sillon
תִּלַּע (439) פ״י (הוציא תולעים) — enlever les vers, écheniller
|| (צבע באדום) — teindre en rouge, vermillonner
|| הִתְלִיעַ (504) פ״ע — être plein de vers
(נבט) — germer, bourgeonner
תַּלַּעַת (—) נ רפא — helminthiase *f*
תַּלְפִּיּוֹת (—) נ״ר — donjon *m*, forteresse *f*
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת — construit magnifiquement
בהש תֵּל־תַּלְפִּיּוֹת ז — place forte, citadelle *f*
תַּלְקִיט (1) ז — conglomérat *m*
|| (ילקוט מאמרי עיתונות) — digest *m*
תָּלַשׁ (304) פ״י (צמח) — arracher, cueillir
תָּלַשׁ דַּף — arracher une feuille

תִּכְתּוּךְ (51) ז — bouillonnement *m*
תַּכְתִּיב (1) ז — dictée *f*
‖ בהש (פקודה) — diktat *m*, ordre imposé
תִּכְתֹּשֶׁת (256) נ — mêlée *f*, corps-à-corps *m*
תֵּל (114) ז (גבעה) — monticule *m*, tertre *m*, tumulus *m*
עוֹמֵד עַל־תִּלּוֹ — solidement établi
תֵּל־עוֹלָם — ruines perpétuelles
‖ צבא תֵּל־חָזֶה — parapet *m*
תֵּל־גַּב — parados *m*
‖ (ערימה) — tas *m*, monceau *m*
בהש תִּלֵּי־תִלִּים שֶׁל־ — profusion *f* de
תְּלָאָה (212) נ — malheur *m*, tribulation *f*
תַּלְאוּב (—) ז — chaleur *f*, sécheresse *f*
תַּלְאוּבָה (201) נ (חום לוהט) — chaleur *f* torride
‖ בהש — difficulté *f*, peine *f*, tourment *m*
תְּלַאי (61) ז — boucle (pour suspendre) *f*, anse *f*
תְּלָבִיד (1) ז — contreplaqué *m*
תִּלְבֹּשֶׁת (256) נ — vêtement *m*, costume *m*
תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה — uniforme *m*
תִּלְבֹּשֶׁת חֲגִיגִית — tenue *f* de gala
תְּלַג (—) ז ארמית — neige *f*
תָּלָה (342) פ״י — pendre, suspendre
בהש תָּלָה עַצְמוֹ בְּאִילָן גָּדוֹל — se référer à une autorité reconnue
תָּלָה עֵינָיו לְ־ — lever les yeux vers
‖ (ייחס) — attribuer, imputer
תָּלָה הָאַשְׁמָה בְּ־ — imputer la faute à
תָּלָה הַקּוֹלָר בְּצַוַּאר־פ׳ — rejeter la responsabilité sur qn
תָּלָה תִּקְווֹת בְּ־ — fonder des espoirs sur
‖ (הניח בספק) — laisser en suspens
‖ פ״ע — pendre (*v. intr.*), être suspendu
‖ נִתְלָה (406) פ״ע — être pendu *ou* suspendu
(נאחז) נִתְלָה בְּ־ — s'accrocher à
(נדחה) — bénéficier d'un sursis
‖ תֻּלָּה (447) פ״י — pendre, suspendre
בהש תָּלָה בַּעֲקֵבוֹ — marcher en se dandinant
(עיכב) — différer, suspendre
‖ הִתְלָה (512) פ״י — différer, suspendre
תָּלוּא, תְּלוּאָה ת — pendu, suspendu

תָּלוּא מִנֶּגֶד — précaire, en suspens
תָּלוּי, תְּלוּיָה ת — pendu, suspendu
גֶּשֶׁר תָּלוּי — pont suspendu
תָּלוּי עַל־בְּלִימָה — suspendu au-dessus du néant, irréel
בהש תָּלוּי בָּאֲוִיר — en l'air, sans réalité
תָּלוּי בְּשַׂעֲרָה — suspendu à un cheveu
עֵינָיו תְּלוּיוֹת בְּפ׳ — fonder son espoir sur qn
‖ (קשור) תָּלוּי בְּ־ — dépendant de
הַדָּבָר תָּלוּי בְּךָ — cela dépend de toi
אַהֲבָה הַתְּלוּיָה בְדָבָר — amour intéressé
מִצְוָה הַתְּלוּיָה בָּאָרֶץ — précepte relatif à la terre
הַכֹּל תָּלוּי בְּמַזָּל — tout dépend de la chance
תָּלוּי זֶה בָּזֶה — interdépendant
בִּלְתִּי־תָלוּי — indépendant
‖ (מוטל בספק) — en suspens, douteux
הָעִנְיָן תָּלוּי וְעוֹמֵד — l'affaire reste en suspens
‖ הַתָּלוּי ז — le Crucifié (Jésus)
תְּלוּי (23) ז — patte *f*, crochet *m* de suspension
תִּלּוּי (51) ז — élévation *f*, relèvement *m*
בְּתִלּוּי־רֹאשׁ — en relevant la tête
תָּלוּל (41) ז — monticule *m*, butte *f*
תָּלוּל, תְּלוּלָה ת — escarpé, raide, abrupt
בהש עֲלִיָּה תְּלוּלָה בַּמְּחִירִים — hausse verticale des prix
‖ (מבוצר) — fortifié
תִּלּוּל (51) ז — remblayage *m*
‖ חקל — buttage *m*
‖ בְּתִלּוּל־בִּרְכַּיִם — en relevant les genoux
תְּלוּלִית (17) נ — monticule *m*, butte *f*
תִּלּוּם (51) ז חקל — labour *m*, sillonnage *m*
תָּלוּן (21) ז — monticule *m*
תְּלוּנָה (201) נ — réclamation *f*, plainte *f*
הגיש תְּלוּנָה — déposer une plainte
תָּלוּעַ, תְּלוּעָה ת — véreux, rongé des vers
תִּלּוּעַ (44, בלי ר׳) ז — enlèvement *m* des vers
תָּלוּשׁ (41) ז — touffe *f*
תָּלוּשׁ שֶׁל־צֶמֶר — touffe de laine
‖ (חלק של־כרטיס) — coupon *m*, talon *m*
פִּנְקַס־תְּלוּשִׁים ז — carnet *m* de tickets

תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — auparavant, précédemment
מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם — depuis longtemps, antérieurement
תְּמוֹלִי, ־לִית ת — d'hier
תְּמוּנָה (201) נ — image *f*, tableau *m*, portrait *m*
תְּמוּנָה מְשֻׁבֶּצֶת — photomontage *m*
נִמְצָא בַּתְּמוּנָה — être au courant
|| (בדרמה) — scène *f*
תְּמוּנוֹן (21) ז — album *m*
תְּמוּנִי, ־נִית או תְּמוּנָתִי, ־תִית ת — pittoresque
תְּמוּנָתִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — pittoresque *m*
תְּמוּר־ מ״י — à la place de, en échange de
תָּמוּר, תְּמוּרָה ת — élancé, svelte
תִּמּוּר (51) ז — montée *f*, ascension *f*, lever *m*
תְּמוּרָה (201) נ — remplacement *m*, substitution *f*, échange *m*
מִי יָבִיא תְּמוּרָתוֹ? — comment le remplacer?
לַכֹּל יֵשׁ תְּמוּרָה — rien n'est irremplaçable
תְּמוּרַת־ — en échange de
|| (מחיר) — prix *m*, compensation *f*
|| (שינוי) — changement *m*, mutation *f*
|| דקדוק — apposition *f*
תֻּמּוּת (47) נ (שלמות) — intégrité *f*, perfection *f*
|| (יושר) — simplicité *f*, honnêteté *f*
תְּמוּתָה (201) נ — mortalité *f*
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) תְּמוּתָה — mortel
|| (בסטטיסטיקה) — taux *m* de mortalité
תִּמְזֹגֶת (256) נ — tempérament *m*, constitution *f*
תַּמְזִיג (1) ז כים — composé *m*
תַּמְחוּי (23) ז (קערה) — marmite *f*, gamelle *f*
|| (מטבח זול) — soupe *f* populaire
|| (בעגלה) — coffre (d'une voiture) *m*
תִּמְחוּת (—) נ — poussière *f*
תַּמְחִיז (1) ז — adaptation *f* à la scène
תַּמְחִיזָן (97) ז — adaptateur *m* à la scène
תַּמְחִיר (1) ז — calcul *m* du prix
תַּמְחִירָן (97) ז — calculateur *m* de prix
תַּמְחִית (17) נ — expertise *f*
תֶּמֶט (166) ז — effondrement *m*, dépression *f*
תָּמִיד (15) ז (קביעות) — permanence *f*
כְּתָמִידוֹ — selon son habitude

אֵשׁ־תָּמִיד נ — feu permanent
נֵר־תָּמִיד ז — lampe perpétuelle
קָרְבַּן־תָּמִיד ז — sacrifice quotidien
|| דת (קרבן־תמיד) — sacrifice quotidien
|| תָּמִיד תה״פ — toujours, constamment
אַחַת וּלְתָמִיד — une fois pour toutes
תְּמִידוּת (48) נ — continuité *f*, permanence *f*
בִּתְמִידוּת — continuellement, assidûment
תְּמִידִי, ־דִית ת — constant, permanent
תְּמִידִיּוּת (47, בלי ר׳) נ — éternité *f*, perpétuité *f*
תְּמִיהָה (201) או תְּמִיָּה (202) נ — étonnement *m*, surprise *f*
בִּתְמִיהָה — interrogativement
תְּמִיהוּת (48) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תְּמִיכָה (201) נ — soutien *m*, aide *f*, subvention *f*
תְּמִיכָה כַּסְפִּית — aide financière
תָּמִים, תְּמִימָה ת (שלם) — entier, complet
יוֹם תָּמִים — un jour entier
אָנוּ תְּמִימֵי־דֵעִים — nous sommes d'accord
|| (בלי־מום) — sans défaut
שֶׂה תָּמִים — agneau *m* sans défaut
|| (ישר) — droit, innocent, pur
הוֹלֵךְ תָּמִים או תְּמִים־דֶּרֶךְ — irréprochable
בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים — en toute sincérité
|| (פשטן) — simple, naïf
תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תְּמִימוֹן, ־מֹנֶת (ר׳ ־מוֹנִים, ־מוֹנוֹת) ש — niais, dadais
תְּמִימוּת (48) נ (יושר) — droiture *f*, innocence *f*
|| (פשטנות) — simplicité *f*, naïveté *f*
|| תְּמִימוּת־דֵּעִים — unanimité *f*, plein accord
תְּמִימִי, ־מִית ת — naïf
תָּמִיר, תְּמִירָה ת — svelte, élancé
תְּמִירוֹן (21) ז עוף — échasse *f*
תְּמִירוּת (48) נ — sveltesse *f*
תָּמַךְ (304) פ״י — appuyer, soutenir, aider
תָּמַךְ בְּהַצָּעָה — soutenir une proposition
תָּמַךְ בְּהוֹרָיו — soutenir ses parents
|| נִתְמַךְ (388) פ״י — être soutenu, être aidé
(נלכד) — être pris, être tenu
(קיבל סעד) — recevoir une subvention
|| הִתְמִיךְ (498) פ״י — appuyer, étayer

תְּלֹשׁ שַׂעֲרוֹתָיו — s'arracher les cheveux
|| נִתְלַשׁ (388) פ״ע — être arraché, être coupé
בהש נִתְלַשׁ מִמְּקוֹמוֹ — être déraciné
|| תִּלֵּשׁ (433) פ״י — arracher
תְּלָת ש״מ ארמית — trois
תְּלַת־אוֹפַן ז — tricycle *m*
תְּלַת־מְמַדִּי — à trois dimensions, tridimensionnel
תְּלַת־חָדְשִׁי — trimestriel
תְּלַת־שְׁנָתִי — triennal
מתמט תְּלַת־אֵיבָר ז — trinôme *m*
1. תַּלְתּוּל (51) ז (של־שיער) — ondulation *f*
2. תַּלְתּוּל (51) ז (יבלת) — caroncule *f*
1. תַּלְתַּל (53) ז (שיער) — boucle (de cheveux) *f*
|| (של תיל) — rouleau *m* de fil de fer barbelé
2. תַּלְתַּל (53) ז (ערימה) — tas *m*, monceau *m*
תִּלְתֵּל (457) פ״י — boucler, friser, onduler
תַּלְתַּלּוֹן (21) ז — petite boucle (de cheveux), bouclette *f*
תִּלְתָּן (91) ז צמח — trèfle *m*
תִּלְתָּנִי, ־נִית ת צמח — trilobé
תֵּם ← [תמם]
תָּם, תַּמָּה ת — innocent, simple, naïf, pur
|| (שלם) — parfait, intègre
תָּם וְיָשָׁר — simple et droit
שְׁאֵלַת־תָּם נ — question naïve
כְּתִיבָה תַּמָּה — calligraphie *f*
יוֹנָתִי תַמָּתִי — ma pure colombe
שׁוֹר תָּם — taureau inoffensif
תֹּם (144) ז (יושר) — droiture *f*, honnêteté *f*
תֹּם־לֵב — innocence *f*
לְתֻמּוֹ או לְפִי־תֻמּוֹ — de bonne foi
בְּעֶצֶם־תֻּמּוֹ — dans toute sa pureté
|| (סיום) — intégrité *f*, achèvement *m*
עַד־תֹּם, עַד־תֻּמּוֹ — jusqu'au bout
בְּתֹם־ — à la fin de
|| תֻּמִּים ← אוּרִים וְתֻמִּים
תֶּמֶד (88, בלי ר׳) ז — hydromel *m*, piquette *f*
1. תָּמַד (304) פ״ע (עשה תמיד) — faire constamment
|| נִתְמַד (388) פ״ע — se continuer, se perpétuer
|| הִתְמִיד (498) פ״י — être assidu, persévérer
הִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ — persévérer dans ses études
2. תִּמֵּד (433) פ״י (הכין תמד) — tremper, délayer
תָּמַהּ (334) פ״ע — s'étonner, être surpris
(הטיל ספק) — avoir des doutes
תָּמַהּ מִן־ — s'étonner de
|| נִתְמַהּ (402) פ״ע — être stupéfait
|| תִּמֵּהַּ (439) פ״י — étonner, surprendre
|| הִתַּמֵּהַּ (477) פ״ע — s'étonner, être surpris
|| הִתְמִיהַּ (504) פ״י — étonner, stupéfier
פ״ע — s'étonner, être stupéfait
תָּמֵהַּ, תְּמֵהָה ת — étonné, surpris, stupéfait
תָּמֵהַּ אֲנִי או תְּמֵהַנִי — je me demande
תִּמָּהּ (184) ז — étonnement *m*, stupeur *f*
אֵין בָּזֶה מִן־הַתֵּמַהּ — ce n'est pas étonnant
מַה־תֵּמַהּ? — quoi d'étonnant?
תֻּמָּה (208) נ — innocence *f*, honnêteté *f*
תֻּמַּת־יְשָׁרִים — la probité des justes
תִּמְהָאִי, ־הָאִית (ר׳ ־הָאִים, ־הָאִיּוֹת) ש — personnage *m* bizarre, original *m*, excentrique *m*
תִּמָּהוֹן (38) ז — étonnement *m*, surprise *f*
תִּמְהוֹן־לֵבָב — stupeur *f*, consternation *f*
לְתִמְהוֹנִי — à mon étonnement
מֻכֵּה־תִמָּהוֹן — stupéfait, frappé de stupeur
תִּמְהוֹנוּת (48) נ — étrangeté *f*, bizarrerie *f*
תִּמְהוֹנִי, ־נִית ת — excentrique, bizarre, étrange
תְּמוּגָה (201) נ רפא — accalmie *f*, relâchement (d'une maladie) *m*
תָּמוּהַּ, תְּמוּהָה ת — étonnant, suprenant, étrange
תְּמוּהָה (201) נ — phénomène étonnant, énigme *f*
תַּמּוּז (—) ז — *Tammouz* (10e mois de l'année juive: juin / juillet) *m*
תְּקוּפַת־תַּמּוּז נ — solstice *m* d'été
תָּמוּז, ־זָה ת — dépourvu de cils
תְּמוּטָה (201) נ — effondrement *m*
תָּמוּךְ, תְּמוּכָה ת — appuyé, soutenu, étayé
תָּמוּךְ (51) ז — appui *m*, étayage *m*
|| תְּמוּכִים ז״ר — soutien (moral) *m*
תְּמוּכָה (201) נ — étai *m*, étançon *m*
תְּמוֹל (21) ז — veille *f*, jour précédent, passé *m*
|| תְּמוֹל תה״פ — hier

תִּמְרֵט (459) פ״י — polir (des meubles), cirer, encaustiquer
תַּמְרִיחַ (9) ז — tartine *f*
תַּמְרִיץ (1) ז — encouragement *m*, stimulant *m*, prime *f*
תַּמְרִיק (1) ז — viande *f* de pot-au-feu, bouilli *m*
תִּמְרֵן (459 נ) פ״י — manoeuvrer
תַּמְרֹסֶת (256) נ — bouillie *f*
תִּמְרֵץ (459) פ״י — stimuler
תִּמְרֵק (459) פ״י — enduire, parfumer
תִּמְרֵר (459) פ״י — signaliser
תַּמְשִׁיחַ (9) ז — fresque *f*
תַּן (53) ז — chacal *m*
יִלְלַת־תַּנִּים נ — hurlement *m* de chacals
תֵּן ← נָתַן
תְּנָא (תְּנַן, תָּנוּ; בינוני תַּנְיָא) פ״י ארמית — répéter (une tradition), enseigner
תְּנַן — on nous a enseigné (dans la *Michna*)
תָּנוּ רַבָּנָן — nos rabbins ont enseigné
תַּנְיָא — il a été enseigné
תַּנָּא (ר׳ תַּנָּאִים, תַּנָּאֵי־) ז — docteur (de la *Michna*) *m*
תַּנָּא קַמָּא — docteur cité en premier lieu
תַּנָּא דִּמְסַיֵּעַ — preuve *f* à l'appui
|| (בתקופת־האמוראים) — spécialiste versé dans la *Michna*
תְּנָאָה (212) נ — stipulation *f*, clause *f*
תְּנַאי (61) ז — condition *f*
תְּנַאי הֶכְרֵחִי — condition nécessaire
תְּנַאי מַסְפִּיק — condition suffisante
תְּנַאי בַּל־יַעֲבֹר — condition sine qua non
בִּתְנַאי שֶׁ־ — à la condition que
עַל־תְּנַאי — sous condition
משפט מַאֲסָר ז עַל־תְּנַאי — prison *f* avec sursis
צַו ז עַל־תְּנַאי — arrêt *m* provisoire
|| (מצב) חַי בִּתְנָאִים קָשִׁים — vivre dans des conditions difficiles
|| מִשְׁפַּט־תְּנַאי — proposition conditionnelle
|| מתמט — donnée *f*
תְּנָאֵי־הַבְּעָיָה — éléments *mpl* du problème
|| (אירוסים) תְּנָאִים — fiançailles *fpl*

כָּתְבוּ תְּנָאִים — célébrer les fiançailles
תִּנְגֹּדֶת (256) נ רפא — résistance (d'un corps) *f*
תִּנְגּוּן (51) ז מוס — instrumentation *f*
תִּנְגֵּן (457 נ) פ״י מוס — instrumenter
תַּנָּה (208) נ — chacal (femelle) *m*
תִּנָּה (447) פ״י — raconter, décrire, énumérer
תִּנָּה צָרוֹתָיו — faire le récit de ses peines
|| (קונן) — pleurer, se lamenter
|| הִתְנָה (512) פ״י — conditionner, stipuler
הִתְנָה תְּנַאי — poser une condition
(הבטיח) הִתְנָה אֲהָבִים — conter fleurette
תְּנוּ ← תְּנָא
תְּנוּאָה (201) נ — opposition *f*, hostilité *f*
|| (עלילה) — grief *m*, motif *m* de plainte
תְּנוּבָה (201) נ — produit *m*, récolte *f*
תְּנוּדָה (201) נ — mouvement *m*, balancement *m*
תְּנוּדַת־רֹאשׁ — hochement *m* de tête
תְּנוּדַת־עַמִּים — migration *f* de peuples
|| פיס — oscillation *f*, vibration *f*
רוֹשֵׁם־תְּנוּדוֹת — oscillographe *m*
|| כהש תְּנוּדַת־מְחִירִים — fluctuations *fpl* des prix
תְּנוּחָה (201) נ — position *f*, pose *f*
תִּנּוּי (51) ז — récit *m*, énumération *f*
תְּנוּךְ (41) ז — cartilage (de l'oreille) *m*
תְּנוּמָה (201) נ — sommeil léger, somme *m*
תְּנוּעָה (201) נ — mouvement *m*, geste *m*
פיס תְּנוּעָה מוּאֶצֶת — mouvement accéléré
|| (תעבורה) — circulation *f*
שׁוֹטֵר־תְּנוּעָה ז — agent *m* de la circulation
צבא צַו־תְּנוּעָה ז — feuille *f* de route
|| (זרם ציבורי) — mouvement (politique)
תְּנוּעַת־נֹעַר — mouvement de jeunesse
הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית — le mouvement sioniste
|| דקדוק — voyelle *f*
תְּנוּעָה גְּדוֹלָה/קְטַנָּה — voyelle longue / brève
תְּנוּעִי, ־עִית ת דקדוק — vocalique
תְּנוּעָתִי, ־תִית ת — de mouvement, dynamique
תְּנוּפָה (201) נ — élévation *f*, élan *m*
תְּנוּפַת־יָד — geste *m* de la main
טכנ גַּלְגַּל־תְּנוּפָה ז — volant *m*
|| כהש עָבַד בִּתְנוּפָה — travailler avec élan

תֶּמֶךְ (165) ז	appui *m*, étai *m*, étançon *m*
בהש (הוכחה)	appui, soutien *m*, support *m*
תַּמְכָּא (—) ז צמח	cerfeuil *m*
תַּמְלוּג (41) ז	redevance *f*, droits *mpl*
תַּמְלוּחִית (17) נ	salure *f*, salinité *f*
‖ מטבח	marinade *f*, salaison *f*
תַּמְלַחַת (246) נ	solution salée, saumure *f*
תַּמְלִיל (1) ז	livret (d'opéra) *m*, libretto *m*
‖ (במחשב)	texte *m*
עִבּוּד־תַּמְלִילִים ז	traitement *m* de textes
תַּמְלִילָן (94) ז מוס	librettiste *m*
[תמם] תַּם (360, עת' יִתַּם או יֵתֹּם) פ"ע	être achevé
תַּם וְנִשְׁלַם	être completement terminé
‖ (אזל)	venir à terme, être épuisé
תַּם הַכֶּסֶף	il n'y a plus d'argent
(הושמד)	disparaître, être anéanti
‖ תִּמֵּם (433) פ"י	terminer, achever
‖ הִתַּמֵּם (483) פ"ע (נהג ביושר)	agir honnêtement
(העמיד פני־תם)	faire l'innocent
‖ הֵתַם (529, עת' יָתֵם או יַתֵּם) פ"י	achever
(יישר) הֵתַם דְּרָכָיו	se conduire honnêtement
(השמיד)	faire disparaître, anéantir
‖ הִתְמִים (498) פ"י	rendre honnête
תְּמָן (191) ז	huitième (fraction) *m*
תַּמָּן תה"פ ארמית	là, là-bas
1. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (כפל בשמונה)	octupler
2. תִּמֵּן (433 נ) פ"י (צייר)	dessiner, peindre
תְּמָנוּן (ר' ־נִים) ז זואול	poulpe *m*, pieuvre *f*
תַּמְנוּעַ (44) ז רפא	prévention *f*, prophylaxie *f*
‖ (בסייף)	parade *f*
תְּמָנִיּוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט	octaèdre *m*
תְּמָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ מוס	octuor *m*
תִּמְנֵעַ (464) פ"י רפא	soigner préventivement
תִּמְנָעָה (225) נ רפא	préventorium *m*
תִּמְנָעִי, ־עִית ת רפא	préventif, prophylactique
תֶּמֶס (—) ז	dissolution *f*, liquéfaction *f*
תֶּמֶס יַהֲלֹךְ	décliner, baisser
תְּמִסָּה (208) נ כימ	solution *f*
תְּמִסָּה מְרֻכֶּזֶת	solution concentrée
תְּמִסָּה רְוּיָה	solution saturée
תִּמְסָח (89) ז זואול	crocodile *m*
תַּמְסִיר (1) ז	communiqué *m*
תִּמְסֹרֶת (256) נ טכנ	transmission *f*
תַּמְצוּת (ר' ־תִים) ז	résumé *m*, condensation *f*
תַּמְצִית (17) נ	jus *m*, suc *m*, extrait *m*, essence *f*
דַּם־הַתַּמְצִית ז	la dernière goutte de sang
‖ בהש	résumé *m*, abrégé *m*, sommaire *m*
תַּמְצִית־נְאוּם	résumé d'un discours
תַּמְצִיתִי, ־תִית ת	concis, essentiel, succinct
תַּמְצִיתִיּוּת (47, בלי ר') נ	concision *m*
תִּמְצֵת (459 ת) פ"י	résumer, condenser
1. תָּמַר (304) פ"י	élever, dresser
‖ תִּמֵּר (433) פ"י	faire monter
פ"ע	monter, se lever
‖ הִתַּמֵּר (483) פ"ע	s'élever, se dresser
‖ הִתְמִיר (498) פ"ע	s'élever, se dresser
2. [תמר] נִתְמַר (388) פ"ע	se changer
‖ פ"י	permuter
‖ הִתְמִיר (498) פ"י	remplacer, substituer
תָּמָר (106, ר' תְּמָרִים, תַּמְרֵי־) ז צמח (עץ)	dattier *m*
‖ (פרי)	datte *f*
תֹּמֶר (191) ז צמח	palmier *m*
תָּמֵר, תְּמֵרָה (ר' תְּמֵרִים, ־רוֹת) ת	svelte, élancé
תְּמָרָה (215) נ צמח (עץ)	dattier *m*
‖ (פרי)	datte *f*
‖ (גבעול)	pousse *f*, rejeton *m*
תַּמְרוּט (51) ז	encaustique *f*
תִּמְרוֹן (21) ז צבא	manoeuvre *f*
‖ בהש (תכסיס)	stratagème *m*
תִּמְרוּן (51) ז	art *m* de manoeuvrer
תַּמְרוּק (51) ז	parfum *m*
תַּמְרוּקִיָּה (201) נ	parfumerie *f*
תַּמְרוּקָן, ־נִית (ר' ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	parfumeur *n*, cosméticien *n*
1. תַּמְרוּר (ר' ־רִים) ז (מרירות)	amertume *f*
בְּכִי־תַּמְרוּרִים	pleurs amers
הִכְעִיס תַּמְרוּרִים	irriter terriblement
2. תַּמְרוּר (51) ז (ציון)	signal *m*, poteau indicateur
תַּמְרוּר (51) ז	signalisation *f*

|| הֶתְסִיס (498) פ״י — faire fermenter *ou* mousser
בהש — exciter, agiter
תֶּסֶס (—) ז — fermentation *f*, effervescence *f*
תַּסָס (90) ז — ferment *m*, enzyme *m*, diastase *f*
|| (משקה תוסס) — limonade *f*
תַּסְעָרָה (229) נ — tempête *f*
תַּסְפֹּקֶת (256) נ צבא — ravitaillement *m*
תִּסְפֹּרֶת (256) נ — coupe *f* de cheveux, coiffure *f*
תַּסְקוּף (51) ז — intrigue *f*, fausse accusation
תַּסְקִיר (1) ז — rapport *m*, exposé *m*
תַּסְקֹרֶת (256) נ — revue (théâtrale) *f*
תַּסְרוּט (51) ז — adaptation *f* pour le cinéma
תִּסְרֵט (459) פ״י — adapter pour le cinéma
תַּסְרִיט (1) ז — scénario *m*
תַּסְרִיטַאי (61) ז — scénariste *m*
תִּסְרֹקֶת (256) נ — coiffure (arrangement des cheveux) *f*
תָּעַב (325) פ״י — abominer, avoir en horreur
|| נִתְעַב (397) פ״ע — être abominé, être abhorré
|| תִּעֵב (434) פ״י — abominer, avoir en horreur
(זיהם) — salir, souiller
|| הִתְעַב (484) פ״ע — devenir odieux
|| הִתְעִיב (502) פ״י — rendre odieux, gâter
פ״ע — agir odieusement
תֹּעַב (—) ז — abomination *f*, horreur *f*
תִּעְבּוּד (51) ז מוס — adaptation (d'une oeuvre) *f*
תַּעֲבוּרָה (201) נ — circulation *f*
שׁוֹטֵר־תַּעֲבוּרָה ז — agent *m* de la circulation
תִּעֵד (434) פ״י — documenter
תָּעָה (344) פ״ע — errer, s'égarer, se fourvoyer
בהש תָּעָה לְבָבוֹ — son esprit s'égare
תּוֹעֵה־רוּחַ — dévoyé
|| נִתְעָה (407) פ״ע — s'égarer, se fourvoyer
(הגיע בטעות) — arriver par erreur
|| הִתְעָה (509) פ״י — égarer, fourvoyer
בהש — induire en erreur
תִּעוּב (50) ז — abomination *f*, exécration *f*
תִּעוּגָה (201) נ — chorégraphie *f*
תִּעוּד (50) ז — documentation *f*
תְּעוּדָה (201) נ — attestation *f*, document *m*
תְּעוּדַת־זֶהוּת — carte *f* d'identité
תְּעוּדַת־מִשְׁלוֹחַ — connaissement *m*
תְּעוּדַת־בַּגְרוּת — diplôme *m* de bachelier
(בבית־ספר) תְּעוּדַת־שְׁלִישׁ — bulletin trimestriel
תְּעוּדַת־גְּמָר — certificat *m* de fin d'études
|| (מנהג) — coutume *f*
|| תְּעוּדוֹת — archives *fpl*
|| (ייעוד) — destination *f*, vocation *f*
תְּעוּדִי, ־דית או תְּעוּדָתִי, ־תית ת — documentaire
תַּעוּדָן (94) ז — documentaliste *m*
תִּעוּל (50) ז — canalisation *f*
תְּעוּפָה (201) נ — vol *m*, essor *m*
תְּעוּפַת־הַצִּפֳּרִים — vol des oiseaux
בהש תְּעוּפַת־עַיִן — coup *m* d'oeil
|| (טייס) — aviation *f*
חֵיל־תְּעוּפָה ז — armée *f* de l'air
נְמַל־תְּעוּפָה ז — aéroport *m*
שְׂדֵה־תְּעוּפָה ז — champ *m* d'aviation, aérodrome *m*
תְּעוּקָה (201) נ — angoisse *f*, anxiété *f*
רפא תְּעוּקַת־הֶחָזֶה — angine *f* de poitrine
תְּעוּרָה (201) נ — veille *f*, éveil *m*, réveil *m*
תִּעוּשׁ (50, בלי ר׳) ז — industrialisation *f*
תְּעוּת (46) נ — erreur *f*, égarement *m*
|| בהש (שגיאה) — aberration *f*
תְּעָזָּה (208) נ — courage *m*, audace *f*
תְּעִיבָה (201) נ — dégoût *m*, horreur *f*
תְּעִיָּה (202) נ — égarement *m*, fourvoiement *m*
|| (שוטטות ללא מטרה) — vagabondage *m*
|| בהש (שגיאה) — erreur *f*, aberration *f*
תְּעַל (152) ז — guérison *f*, remède *m*
1. תִּעֵל (434) פ״י (התקין תעלות) — canaliser
2. [תעל] הִתְעִיל (502) פ״י (ריפא) — guérir
תַּעֲלָא (—) ז ארמית — renard *m*
1. תְּעָלָה (212) נ (חפירה) — fossé *m*, canal *m*, tranchée *f*
תְּעָלַת־נִקּוּז — fossé de drainage
תְּעָלַת־מָגֵן — douve *f*
צבא תְּעָלָה נֶגֶד־טַנְקִים — fossé antichar
גיאוגר תְּעָלַת־סוּאֶץ — le canal de Suez
2. תְּעָלָה (212) נ (רפואה) — guérison *f*, remède *m*
|| (תועלת) — utilité *f*, profit *m*

תַּפּוּז־דָּם	orange sanguine
תָּפוּחַ, תְּפוּחָה ת	enflé, gonflé
תַּפּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז צמח (עץ)	pommier *m*
(פרי)	pomme *f*
הַתַּפּוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל הַרְחֵק מִן־הָעֵץ	tel père tel fils
תַּפּוּחַ־אֲדָמָה (ר׳ תַּפּוּחֵי־אֲדָמָה)	pomme de terre
תַּפּוּחַ־זָהָב	orange *f*
‖ טכנ (גולה)	pommeau *m*
‖ (עֲרֵמָה)	monceau *m*, renflement *m*
תִּפּוּחַ (44, ר׳ ־חִים) ז	enflure *f*, gonflement *m*
תַּפּוּחוֹן (ר׳ ־נִים) ז	petite pomme
תְּפוּנָה (201) נ	doute *m*, hésitation *f*
תִּפּוּס (41) ז	pommeau *m*
תָּפוּס, תְּפוּסָה ת	pris, occupé
מָקוֹם תָּפוּס	place occupée
(בטלפון) הַקַּו תָּפוּס	la ligne est occupée
תָּפוּס בְּמַחְשָׁבוֹת	absorbé dans ses pensées
תְּפוּסָה (201) ז (נפח)	volume *m*, tonnage *m*
‖ (בבית־מלון)	occupation (d'un hôtel) *f*
‖ (אדמת־קבורה)	terre *f* de sépulture
תִּפּוּף (51) ז	battement *m* de tambour, tambourinage *m*
תְּפוּצָה (201) נ	diffusion *f*
תְּפוּצַת־עִתּוֹן	diffusion d'un journal
‖ (פיזור)	dispersion *f*
‖ הַתְּפוּצוֹת נ״ר	la diaspora
תְּפוּקָה (201) נ	production *f*, rendement *m*
תִּפּוּר (51) ז	couture *f*
תָּפוּשׂ, תְּפוּשָׂה ת	pris, occupé, saisi
תָּפֹז, תְּפֻזָּה ת	orange (couleur)
תִּפְזֹרֶת (256) נ	chargement non emballé
‖ בְּתִפְזֹרֶת	en vrac
תָּפַח (330) פ״ע	s'enfler, se gonfler
‖ נִתְפַּח (401) פ״ע	s'enfler, se gonfler
‖ הִתְפִּיחַ (505) פ״י	enfler, gonfler
פ״ע	s'enfler, se gonfler, lever
תָּפֵחַ, תְּפֵחָה ת	enflé, gonflé, tuméfié
תֶּפַח (179) ז	enflure *f*, tumeur *f*
תַּפְטִיר (1) ז צמח	mycélium *m*
תֻּפִּי, תֻּפִּית ת	en forme de tambour
אֶקְדָּח תֻּפִּי	revolver *m* à barillet

תְּפִיחָה (201) נ	enflure *f*, tumeur *f*
‖ מטבח	soufflé *m*
תְּפִיחוּת (48) נ	enflure *f*
תַּפִּיחִית (17) נ מטבח	soufflé *m*
תַּפִּיס (1) ז	éclair *m*, prise instantanée
תָּפִיס, תְּפִיסָה ת	saisissable, perceptible
תְּפִיסָה או **תְּפִישָׂה** (201) נ	saisie *f*, prise *f*
תְּפִיסַת־יָד	maniement *m*, possession *f*
תְּפִיסַת־עֶמְדָּה	prise de position
‖ (כליאה)	emprisonnement *m*
‖ (הבנה)	intelligence *f*, compréhension *f*
תְּפִיסָה מְהִירָה	intelligence vive
‖ (השקפה)	conception *f*
תְּפִיסָה מֻטְעֵית	conception erronée
תְּפִיסַת־עוֹלָם	conception du monde
‖ משפט (קבלת־תוקף)	validité *f*
תְּפִיסַת־הַקִּדּוּשִׁים	validité du mariage
תְּפִיסוּת (48) נ	intelligibilité *f*
תְּפִיסָתִי, ־תִית ת	perceptif
תְּפִיפָה (201) נ	tambourinage *m*, tapotement *m*
תְּפִירָה (201) נ	couture *f*
מְכוֹנַת־תְּפִירָה נ	machine *f* à coudre
‖ (תך)	point *m* de couture
תְּפִישָׂה ← **תְּפִיסָה**	
תֻּפִּית (ר׳ ־פִּיּוֹת) נ (במיקרופון)	diaphragme *m*
תָּפַל (302) פ״י (מרח)	enduire
‖ בהש (בדה)	imputer à tort, calomnier
‖ הִתַּפֵּל (483) פ״ע	se montrer impertinent
‖ הִתְפִּיל (499) פ״י	rendre fade *ou* insipide
(מי־ים)	dessaler (l'eau de mer)
תָּפֵל, תְּפֵלָה ת	fade, insipide
מַאֲכָל תָּפֵל	aliment *m* insipide
תֹּפֶל (—) ז	fadeur *f*
תִּפְלֹגֶת (256) נ טכנ	réglage *m*, distribution *f*
תִּפְלָה (207) נ	frivolité *f*, inconvenance *f*
נָתַן תִּפְלָה לְ־	être impertinent envers
שָׂם תִּפְלָה בְּ־	critiquer, blâmer
תְּפִלָּה (208) נ	prière *f*
בֵּית־תְּפִלָּה ז	lieu *m* de prière, oratoire *m*
בַּעַל־תְּפִלָּה ז	officiant *m*
תְּפִלַּת־הַדֶּרֶךְ	prière du voyageur

1. תַּעֲלוּל (41) ז (מעשה) — acte *m*, action *f*
‖ (מעשה־קונדס) — polissonnerie *f*, mystification *f*
2. תַּעֲלוּל (41) ז (ילד) — gosse *m*, gamin *m*
תַּעֲלוּלָה (201) נ — mystification *f*, farce *f*
תַּעֲלוּלָן (97) ז — polisson *m*, farceur *m*
תַּעֲלוּלָנִי, ־נִית ת — de polisson, de farceur
תַּעֲלוּם (41) ז — secret *m*, mystère *m*
תַּעֲלוּמָה (201) נ — mystère *m*, énigme *f*
תְּעָלִית (17) נ — rainure *f*, caniveau *m*
‖ אנטום — canalicule *m*
תַּעֲמוּלָה (201) נ — propagande *f*, réclame *f*
תַּעֲמוּלָתִי, ־תִית ת — de propagande, publicitaire
תַּעֲמִיד (1) ז — pose *f*
תַּעַמְלָן או תּוֹעַמְלָן (99) ז — propagandiste *m*
תַּעַמְלָנוּת או תּוֹעַמְלָנוּת (46) נ — propagande *f*
תַּעֲנוּג (1, ר׳ גם ־גוֹת) ז — plaisir *m*
רוֹדֵף־תַּעֲנוּגוֹת — jouisseur
תַּעֲנִית (17) נ דת — jeûne *m*
תַּעֲנִית־יָחִיד — jeûne individuel
תַּעֲנִית־צִבּוּר — jeûne public
יָשַׁב בְּתַעֲנִית — jeûner
קָם מִתַּעֲנִיתוֹ — cesser le jeûne
תַּעֲסוּקָה (201, בלי ר׳) נ — emploi (de travailleurs) *m*, occupation *f*
תַּעֲסוּקָה מְלֵאָה או רְוּיָה — plein emploi
שֵׁרוּת־הַתַּעֲסוּקָה ז — service *m* de la main-d'oeuvre
תַּעֲצוּם (41) ז — force *f*, puissance *f*
תַּעֲצוּמָה (201) נ — force *f*, puissance *f*
1. תַּעֲצֻמֶת (256) נ (גבורה) — courage *m*, énergie *f*
2. תַּעֲצֻמֶת (256) נ אנטום — ossature *f*, squelette *m*
תַּעֲקִיף (1) ז — paraphrase *f*
1. תַּעַר (152) ז (סכין־גילוח) — rasoir *m*
‖ תַּעַר־הַסּוֹפֵר — canif *m*
2. תַּעַר (152) ז (נדן) — fourreau *m*, gaine *f*
תַּעֲרֹבֶת (256) נ — mélange *m*
בֶּן־ (נ׳ בַּת־) תַּעֲרֹבֶת — métis *n*, mulâtre *n*
נִשּׂוּאֵי־תַּעֲרֹבֶת ז״ר — mariage *m* mixte
‖ כימ — mélange, alliage *m*

תַּעֲרוּבָה (201) נ — gage *m*, caution *f*, garantie *f*
בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת ז — otage *m*
תַּעֲרוּכָה (201) נ — exposition *f*
תַּעֲרִיף (1) ז — tarif *m*
תַּעַשׂ (—) ז צבא — fabrication *f* d'armes
תִּעֵשׂ (434) פ״י — industrialiser
תַּעֲשִׂיָּה (202) נ — industrie *f*, fabrication *f*
תַּעֲשִׂיָּן (97) ז — industriel *m*
תַּעֲשִׂיָּנוּת (46) נ — industrialisme *m*
תַּעֲשִׂיָּתִי, ־תִית ת — industriel
תַּעְתּוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז — illusion *f*, erreur *f*
תַּעְתּוּעַ־רְאִיָּה — illusion d'optique
חֲזוֹן־תַּעְתּוּעִים ז — mirage *m*
מַעֲשֵׂה־תַּעְתּוּעִים ז — tromperie *f*, escroquerie *f*
תַּעְתּוּק (51) ז — transcription (méthode) *f*
תַּעְתִּיק (1) ז — transcription (texte) *f*
תַּעְתִּיק־אוֹתִיּוֹת — translittération *f*
תִּעְתַּע (464) פ״י — tromper, abuser
‖ הִתְעַתֵּעַ (495) פ״ע — se moquer
תַּעְתְּעָנִי, ־נִית ת — illusoire, trompeur
תִּעְתֵּק (457) פ״י — transcrire
תֹּף (144) ז מוס — tambour *m*
תֹּף־מִרְיָם — tambourin *m*
בְּתֻפִּים וּבִמְחוֹלוֹת — en grande pompe
‖ טכנ — tambour, barillet (revolver) *m*
תֹּף־כְּבָלִים — tambour à cordes
‖ אנטום (באוזן) — tympan *m*
תַּפְאוּר (51) ז — arrangement *m* des décors
תַּפְאוּרָה (201) נ — décor (de théâtre) *m*
תַּפְאוּרָן (97) ז — décorateur *m*
תַּפְאוּרְתִּי, ־תִית ת — décoratif
תִּפְאֵר (461) פ״י — arranger des décors
תִּפְאָרָה (224) או תִּפְאֶרֶת (255) נ — beauté *f*, magnificence *f*, gloire *f*
עֲטֶרֶת־תִּפְאֶרֶת נ — couronne *f* magnifique
לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֹּאת — cette démarche ne te fera pas honneur
לְתִפְאֶרֶת־הַמְּלִיצָה — par souci du beau langage
תְּפוּגָה (201) נ — relâche *f*, expiration *f*
תַּפּוּד (51) ז — pomme *f* de terre
תַּפּוּז (51) ז צמח — orange *f*

תַּפָּר (90) ז — tailleur *m*, couturier *m*
תַּפָּרוּת (46) נ — couture (profession) *f*
תִּפְרַחַת (246) נ — inflorescence *f*, floraison *f*, éruption *f*
תַּפְרִיט (1) ז — menu (d'un repas) *m*
תַּפְרִיטוֹן (21) ז — carte (d'un restaurant) *f*
תַּפְרִישׁ (1) ז — sécrétion *f*
תִּפְרֹסֶת (256) נ — déploiement *m*, distribution *f*
תִּפְרֹשֶׁת (256) נ — voilure *f*
תָּפַשׂ ← תָּפַס
תֶּפֶשׂ (182, בלי ר״ו) ז — étreinte *f*, prise *f*
תִּפְשׁוּעָה (201) נ — criminalité *f*
תֹּפֶת (–) ז — *Tofêt* (lieu à Jérusalem) *m*
‖ (גיהינום) — enfer *m*
בהש מְכוֹנַת־תֹּפֶת — machine infernale
תָּפְתֶּה (–) ז — bûcher *m*
תִּפְתּוּף (51) ז — tambourinage *m*
תָּפְתִּי, ־תִּית ת — infernal
תַּפְתִּיחַ (9) ז חקל — terre crevassée
תִּפְתֹּלֶת (256) נ — complication *f*, confusion *f*
תַּצְבִּיר (1) ז — concrétion *f*
תִּצְבֹּרֶת (256) נ — amas *m*, agglomération *f*
תַּצְהִיר (1) ז — déclaration *f*
תַּצְהִיר בִּשְׁבוּעָה — déclaration sous la foi du serment
תְּצוּגָה (201) נ — présentation *f*, exposition *f*
תְּצוּגַת־אָפְנָה — présentation de mode
תְּצוּגָתִי, ־תִית ת — représentatif
תְּצוּרָה (201) נ — formation *f*, configuration *f*
תְּצוּרָתִי, ־תִית ת — formatif
תִּצְלֹבֶת (256) נ — croisement *m*, chiasme *m*
תַּצְלוּם (41) ז — photographie (image) *f*, photo *f*
תַּצְלוּם־אֲוִיר — photo aérienne
תַּצְלִיל (1) ז מוס — accord (musical) *m*
תַּצְמִיד (1) ז — conglomérat *m*
תַּצְפִּית (ר׳ ־פִּיוֹת) נ — observation *f*
עֶמְדַת־תַּצְפִּית נ — poste *m* d'observation
תַּצְפִּיתָן (94) ז — guetteur *m*
תִּצְפֹּפֶת (256) נ — affluence *f*, presse *f*, cohue *f*
תִּצְרֹדֶת (256) נ — choeur *m* de voix enrouées
תַּצְרוּם (41) ז — cacophonie *f*, discordance *f*

תַּצְרִיב (1) ז — gravure *f* à l'eau-forte
תִּצְרֹכֶת (256) נ — consommation *f*
תִּצְרֹפֶת (256) נ — combinaison *f*, synthèse *f*
תַּקְבּוּל (41) ז — recette *f*
תַּקְבִּיץ (1) ז — cumul *m*
‖ (קבוצה מורכבת) — complexe *m*
תִּקְבֵּל (457) פ״י — mettre en parallèle
תִּקְבֹּלֶת (256) נ — parallélisme *m*
תַּקְדִּים (1) ז משפט — précédent *m*
חֲסַר־תַּקְדִּים — sans précédent
שִׁמֵּשׁ תַּקְדִּים — créer un précédent
1. תִּקְוָה (207) נ (תוחלת) — espoir *m*, espérance *f*
אֲסִיר־תִּקְוָה — plein d'espoir
חֲסַר־תִּקְוָה — désespéré
אֲנִי תִּקְוָה כִּי — j'ai bon espoir que
2. °תִּקְוָה (207) נ (חֶבֶל) — fil tressé, cordon *m*
תָּקוּל, תְּקוּלָה ת — en mauvais état, en panne
תְּקוּמָה (201) נ — rétablissement *m*, renaissance *f*
אֵין לוֹ תְּקוּמָה — il ne pourra pas se rétablir
°תְּקוֹמֵם (132) ז (תהלים קל״ט כ״א) — adversaire *m*
תִּקּוּן (51) ז — réparation *f*, amendement *m*
תִּקּוּן־טָעוּת — correction *f* d'une faute, erratum *m*
תִּקּוּן־נַעֲלַיִם — réparation de chaussures
לֹא נִתָּן לְתִקּוּן — irréparable, irrémédiable
תִּקּוּן־הַמִּדּוֹת — éthique *f*, morale *f*
תִּקּוּן־סוֹפְרִים — euphémisme *m*, correction
‖ (שינוי) — réforme *f*
תִּקּוּנֵי־דָת — réforme religieuse
‖ (מצב תקין) — état normal
עִבְרִית כְּתִקּוּנָהּ — hébreu correct
מִפְּנֵי־תִקּוּן־הָעוֹלָם — dans l'intérêt général
‖ דת תִּקּוּן־חֲצוֹת — liturgie *f* de minuit
תִּקּוּנֵי־שַׁבָּת — liturgie sabbatique
°תָּקוֹעַ (32) ז — cor *m*, trompette *f*
תָּקוּעַ, תְּקוּעָה ת — enfoncé, coincé, planté
בהש תָּקוּעַ אֵצֶל־פ׳ — installé à demeure chez qn
נִשְׁאַר תָּקוּעַ — rester en panne
תְּקוּעַ (44, ר׳ ־עִים) ז — enfoncement *m*
תִּקּוּף (51) ז — agression *f*
תְּקוּפָה (201) נ אסטר — révolution (d'un astre) *f*

אֲנִי תְּפִלָּה שֶׁ־	je prie Dieu que
‖ (סידור)	rituel *m* de prières
‖ (קופסה של תפילין)	fronteau *m*, phylactère *m*
תְּפְלוּלִי, ־לִית ת	fade
תְּפְלוּלִיּוּת (47, בלי ר׳) נ	fadeur *f*
תְּפֵלוּת (48) נ	fadeur *f*, insipidité *f*
תִּפְלוּת (45, בלי ר׳) נ	fadaise *f*, niaiserie *f*
מַעֲשֵׂה־תִּפְלוּת ז	frivolité *f*, inconvenance *f*
תִּפְלִיט (1) ז	exsudation *f*, sécrétion *f*
תְּפִלִּין (—) נ״ר דת	fronteaux *mpl*, phylactères *mpl*
הִנִּיחַ תְּפִלִּין	mettre les phylactères
תַּפְלָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש	personne fastidieuse
תִּפְלֶצֶת (252) נ	horreur *f*, terreur *f*
‖ (מפלצת)	monstre *m*, monstruosité *f*
תִּפְלַצְתִּי, ־תִּית ת	monstrueux, horrible
תַּפְנוּק (51) ז	gâterie *f*, plaisir *m*, faveur *f*
תַּפְנִית (ר׳ ־נִיּוֹת) נ	tournant *m*, virage *m*, volte-face *f*, demi-tour *m*
תָּפַס או **תָּפַשׂ** (302) פ״י	saisir, tenir, manier
תָּפַס עֶמְדָּה	prendre position
תָּפַס אֻמָּנוּת־אֲבוֹתָיו	continuer la tradition ancestrale, suivre la voie des ancêtres
תּוֹפֵשׂ־כִּנּוֹר	joueur *m* de violon
תּוֹפֵשׂ־עֵט	écrivain *m*
תּוֹפְשֵׂי־הַתּוֹרָה	les détenteurs *mpl* de la *Tora*
תָּפַס הַשּׁוֹר בְּקַרְנָיו	saisir le taureau par les cornes
תָּפַס הָרַע בְּמִעוּטוֹ	choisir le moindre mal
תָּפַסְתָּ מְרֻבֶּה לֹא תָפַסְתָּ	qui trop embrasse mal étreint
אֵין זֶה תּוֹפֵס	cela ne tient pas debout
תָּפַס אֶת־פּ׳ בַּלָּשׁוֹן	prendre qn au mot
‖ (לכד)	attraper, saisir, empoigner, capturer
‖ (מילא)	tenir, occuper, remplir
תָּפַס מָקוֹם	occuper de la place
משפט (קיבל תוקף)	être valable
הַקִּדּוּשִׁים תּוֹפְסִים	le mariage est valable
‖ בהש (הבין)	saisir, comprendre
אֵינֶנִּי תּוֹפֵס	je ne comprends pas
‖ נִתְפַּס או נִתְפַּשׂ (389) פ״ע	être pris, être arrêté
אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל־צַעֲרוֹ	on n'en veut pas à un homme égaré par la douleur
(הושפע)	être entraîné, s'adonner à
נִתְפַּס לְתַרְבּוּת רָעָה	se laisser entraîner à la débauche
(הובן)	être compris, être saisi
‖ תֻּפַּשׂ (433) פ״י	saisir, attraper
‖ הִתְפִּיס (499) פ״י	faire saisir, faire occuper
(נתן להבין)	faire comprendre
תֶּפֶס (166) ז טכנ	cliquet *m*, mentonnet *m*
תַּפְסָנִי, ־נִית ת	pénétrant
תַּפְסָנִית (17) נ	étau *m*
תִּפְעוּל (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְעוּלִי, ־לִית ת	opérationnel
תִּפְעֵל (461) פ״י	faire fonctionner
תָּפַף (302) פ״י	tambouriner
‖ תּוֹפֵף (454) פ״י	battre du tambour
תּוֹפֵף עַל־הַדֶּלֶת	tambouriner sur la porte
‖ הִתְפִּיף (499) פ״י	faire tambouriner
תֶּפֶף (—) ז	tambourinage *m*
תַּפָּף (90) ז	tambour (musicien) *m*
תַּפְצִיד (1) חקל	drainage *m*
תִּפְקֵד (459) פ״ע	fonctionner
תִּפְקוּד (51) ז	fonctionnement *m*
תִּפְקוּדִי, ־דִית ת	fonctionnel
תַּפְקִיד (1) ז	fonction *f*, tâche *f*, rôle *m*
מִלֵּא תַּפְקִיד	remplir une fonction
צבא נָפַל בְּמִלּוּי תַּפְקִידוֹ	tombé en service commandé
‖ (בתיאטרון)	rôle
שִׂחֵק תַּפְקִיד	jouer un rôle
תָּפַר (302) פ״י	coudre
מִכְרָז תָּפוּר	concours sur mesure *ou* truqué
‖ נִתְפַּר (389) פ״ע	être cousu
‖ תֻּפַּר (433) פ״י	coudre
‖ הִתְפִּיר (499) פ״י	recoudre
תֶּפֶר (166) ז	couture (assemblage) *f*
‖ רפא	suture *f*

|| (חוק) — règle *f*, règlement *m*
מָה הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתַקָּנָתָם? — à quoi tout cela a-t-il servi?
|| (תיקון) — réforme *f*
תַּקָּנוֹן (תַּקְנוֹן; ר׳ תַּקָּנוֹנִים) ז — règlement *m*, statut *m*
תִּקְנוּן (51) ז — standardisation *f*, normalisation *f*
תַּקָּנוֹנִי, ־נִית ת — réglementaire, statutaire
תִּקְנִי, ־נִית ת — normal, réglementaire
זְמַן תִּקְנִי — heure légale
תִּקְנֵן (459 נ) פ״י — standardiser, normaliser, réglementer
1. **תָּקַע** (334) פ״י (נעץ) — enfoncer, planter
תָּקַע מַסְמֵר — enfoncer un clou
תָּקַע אָהֳלוֹ — planter sa tente
בהש תָּקַע יָתֵד בְּמָקוֹם — prendre pied en un lieu
|| (סטר) תָּקַע לִפְ׳ — gifler qn
תָּקַע כַּף (להתחייבות) — serrer la main, toper
תָּקַע כַּף (למחא כפיים) — applaudir
|| (דחף) — enfoncer, fourrer
בהש תָּקַע חָטְמוֹ בֵּין־ — fourrer son nez dans
תָּקַע עַצְמוֹ לְד״מ — s'absorber dans qch
|| נִתְקַע (402) פ״ע — s'enfoncer, être enfoncé
נִתְקַע לְיַד־פְּ׳ — s'engager envers qn
נִתְקַע בָּעִיר — être retenu en ville
|| תִּקַּע (439) פ״י — enfoncer, planter
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י — enfoncer
2. **תָּקַע** (334) פ״י (בחצוצרה) — sonner
|| נִתְקַע (402) פ״ע — être sonné (trompette, cor)
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל — on sonnera d'un grand cor
|| הִתְקִיעַ (504) פ״י — faire sonner
תֶּקַע (179) ז חשמל — prise *f* de courant (mâle)
1. **תֶּקַע** (184) ז — enfoncement *m*, poignée (de main) *f*, tenon *m*
2. **תֶּקַע** (184) ז — sonnerie *f*
תָּקַף (304) פ״י — attaquer
בהש תְּקָפַתּוּ שֵׁנָה — le sommeil s'empara de lui
תְּקֵפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ — l'étude lui pèse
|| נִתְקַף (388) פ״ע — être attaqué, être assailli
בהש נִתְקַף פַּחַד — être pris de peur

|| הִתְקִיף (498) פ״י — attaquer, assaillir
(היקשה) — objecter
תֹּקֶף (187, בלי ר׳) ז — force *f*, vigueur *f*, fermeté *f*
בְּכָל־תֹּקֶף — énergiquement, catégoriquement
|| (של־מסמך) — validité *f*
בַּר־תֹּקֶף — valable
נִכְנַס לְתָקְפּוֹ — entrer en vigueur
פָּג תָּקְפּוֹ — sa validité est expirée
נָתַן תֹּקֶף לְ־ — mettre en vigueur, valider
תָּקֵף, תְּקֵפָה ת — valable
תְּקֵפוּת (48) נ — validité *f*
תִּקְצֵב (459) פ״י — établir un budget, budgétiser
תִּקְצוּב (51) ז — établissement *m* d'un budget
תַּקְצִיב (1) ז — budget *m*
תַּקְצִיב־פִּתּוּחַ — budget de développement
תַּקְצִיבִי, ־בִית ת — budgétaire
תַּקְצִיר (1) ז — résumé *m*, abrégé *m*, synopsis *f*
תִּקְצֵר (459) פ״י — résumer, abréger
תֶּקֶר (166) ז — panne *f*, incident *m*, crevaison *f*
1. **תִּקֵּר** (433) פ״י (גרם לתקר) — mettre en panne, crever les pneus
2. **תִּקֵּר** (433) פ״י (כיסה) — couvrir d'un toit
תִּקְרֹבֶת (256) נ — rafraîchissements *mpl*, collation *f*
|| (קרבן) — offrande *f*, don *m*
תִּקְרָה (207) נ — plafond *m*
|| בהש — plafond, limite supérieure
מְחִיר־תִּקְרָה ז — prix maximal
תַּקְרִישׁ (1) ז רפא — thrombose *f*, caillot *m*
תַּקְרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ — incident *m*
תִּקְרֹנֶת (256) נ — rayonnement *m*, radiation *f*
תִּקְשֹׁטֶת (256) נ — parure *f*, décor *m*
תַּקְשִׁיט (1) ז — ornement *m*, parure *f*
|| (בתיאטרון) — accessoires *mpl*
|| (בספר) — vignette *f*
תַּקְשִׁיר (1) ז — règlement *m* du service public
תִּקְשֵׁר (459) פ״י — communiquer
תִּקְשֹׁרֶת (256) נ — communication *f*
אֶמְצְעֵי־תִּקְשֹׁרֶת ז״ר — moyens *mpl* de communication
תִּקְתּוּק (51) ז — tic-tac *m*

|| (עונה) — saison *f*

תְּקוּפַת־טֵבֵת/־תַּמּוּז — solstice *m* d'hiver / d'été

תְּקוּפַת־נִיסָן/־תִּשְׁרֵי — équinoxe *m* de printemps / d'automne

|| (זמן) — période *f*, époque *f*

תְּקוּפַת־הָאֶבֶן — l'âge *m* de la pierre

תְּקוּפַת־הַיַּלְדוּת — les années *fpl* d'enfance

|| לִתְקוּפַת־הַשָּׁנָה — au bout d'un an

לִתְקוּפוֹת־הַיָּמִים — après un certain temps

לִתְקוּפוֹת — périodiquement

תְּקוּפוֹן (21) ז — périodique *m*

תְּקוּפִי, ־פִית או **תְּקוּפָתִי**, ־תִית ת — périodique

תְּקוּצָה (201) נ פסיכ — satiété *f*, dégoût *m*

תְּקִיל (ר' לין) ת ארמית — bien pesé

טָבִין וּתְקִילִין — espèces sonnantes et trébuchantes

תַּקִּין, תַּקִּינָה ת — normal, régulier

חַיִּים תַּקִּינִים — vie normale

תְּקִינָה (201) נ — standardisation *f*, régularité *f*, bonne marche

תַּקִּינוּת (48) נ — état normal

1. **תְּקִיעָה** (201) נ (נעיצה) — enfoncement *m*

תְּקִיעַת־מַסְמֵר — enfoncement d'un clou

תְּקִיעַת־כַּף — poignée *f* de main

תְּקִיעַת־סַכִּין בַּגַּב — coup *m* de poignard dans le dos

2. **תְּקִיעָה** (201) נ (בחצוצרה) — sonnerie *f*

תְּקִיעַת־שׁוֹפָר — sonnerie du cor

תְּקִיעָה גְּדוֹלָה — son prolongé (du *chofar*)

תַּקִּיף, ־פָה ת — fort, énergique, vigoureux

תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ — résolu, déterminé

בְּיָד תַּקִּיפָה — d'une main ferme

תְּקִיפָה (201) נ — attaque *f*, agression *f*

(של־מחלה) — attaque

|| חשמל — impulsion *f*

תַּקִּיפוּת (48) נ — force *f*, fermeté *f*, vigueur *f*

תַּקִּיפוּת־דַּעַת — résolution *f*, détermination *f*

[תקל] נִתְקַל (388) פ"ע — trébucher, se heurter

נִתְקַל בְּקָשַׁיִים — se heurter à des difficultés

(נפגש) נִתְקַלְתִּי בִּידִידִי — jai rencontré mon ami

|| **הִתְקִיל** (498) פ"י — faire trébucher *ou* échouer

תְּקָלָה (212) נ — accident *m*, panne *f*

תַּקְלַחַת (246) נ — douche *f*

תַּקְלִיט (1) ז — disque (enregistré) *m*

מוֹכֵר־תַּקְלִיטִים — disquaire *m*

תַּקְלִיטִיָּה (202) נ — collection *f* de disques, discothèque *f*

תַּקְמֶטֶת (252) נ — plissement *m*

תָּקַן (304 נ) פ"ע — se redresser, se rétablir

מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן — ce qui est tordu ne peut se redresser

|| פ"י — redresser, rectifier

|| **נִתְקַן** (388 נ) פ"ע — être réparé, être corrigé

|| **תִּקֵּן** (433 נ) פ"י — réparer, corriger, améliorer

תִּקֵּן שְׁגִיאוֹת — corriger des fautes

תִּקֵּן דְּרָכָיו — corriger sa conduite

תִּקֵּן פֻּלְחָן — réformer un culte

(הכין) — préparer, établir

מְתֻקָּן לִסְעוּדָה — prêt pour le repas

(קבע נוהג) — ordonner, prescrire, légiférer

(קישט) — orner, parer, embellir

בהש תִּקֵּן אֶת־פּ' בְּעֵצָה טוֹבָה — assister qn de bons conseils

|| **הִתְקַן** (483 נ) פ"ע — être réparé

|| **הִתְקִין** (498 נ) פ"י (הכין) — arranger, installer

הִתְקִין חַשְׁמַל — installer l'électricité

(קבע נוהג) — ordonner, prescrire, instituer

תֶּקֶן (166) ז — standard *m*, norme *f*

מַעְבָּדָה נ לִתְקָנִים — laboratoire *m* d'étalonnage

מְכוֹן־הַתְּקָנִים ז — office *m* de normalisation

|| (בכוח־אדם) — tableau *m* des emplois réglementaires, état *m* du personnel

מֵעַל לַתֶּקֶן — en surnombre

|| (מצב תקין) — état normal

פָּעַל כְּתִקְנוֹ — fonctionner normalement

בְּיָמִים כְּתִקְנָם — en temps normal

תַּקָּנָה (221) נ — réparation *f*, remède *m*

אֵין לוֹ תַּקָּנָה — il est incorrigible *ou* irréparable

תַּקָּנַת־הַשָּׁבִים — mesure *f* pour encourager les repentis

תְּרוּעַת־נִצָּחוֹן — cris de triomphe
תְּרוּעוֹת־הֵידָד — applaudissements *mpl*, acclamations *fpl*
|| (שֶׁל־חֲצוֹצְרָה) — sonnerie (de trompette) *f*, fanfare *f*
דת יוֹם־תְּרוּעָה ז — le Nouvel-An
תְּרוּפָה (201) נ — remède *m*, médicament *m*
תְּרוּפָתִי, ־תִית ת — thérapeutique
תֵּרוּץ (19) ז (תשובה) — réponse *f*, solution (d'un problème) *f*
|| (אמתלה) — prétexte *m*, excuse *f*
[תרז] נִתְרַז (388) פ"ע רפא — avoir la diarrhée
בהש (נדהם) — être consterné
|| הִתְרִיז (489) פ"י (התיז) — jeter, lancer, déverser
פ"ע (התחצף) — être impertinent
רפא — avoir la diarrhée
תֶּרֶז (166) ז — excréments *mpl*, crotte *f*
תִּרְזָה (242) נ צמח — bouleau *m*, rouvre *m*
תֶּרַח ש"פ ז — Térah (père d'Abraham) *m*
|| עממי תֶּרַח זָקֵן — vieil imbécile
תַּרְחִיף (1) ז כים — suspension *f*, aérosol *m*
תַּרְחִיץ (1) ז רפא — lotion *f*
תַּרְטִיט (1) ז מוס — vibration *f*, vibrato *m*
תַּרְטֵימַר ← טַרְטֵימַר
תְּרֵי (נ' תַּרְתֵּי) ש"מ ארמית — deux
מַשְׁמָע לִתְרֵי אַפֵּי — équivoque
תְּרֵי־עָשָׂר — les Douze (petits prophètes) *mpl*
תַּרְתֵּי דְּסַתְרֵי — contradiction *f* dans les termes
תַּרְתֵּי מַשְׁמַע — à double sens
תְּרִיס (1) ז (מגן) — bouclier *m*
בהש בַּעֲלֵי־תְּרִיסִים ז"ר — les champions (savants éminents) *mpl*
|| (שֶׁל־חַלּוֹן) — volet *m*
תְּרִיס־רְפָפוֹת — store vénitien
הֵגִיף אֶת־הַתְּרִיסִים — fermer les volets
|| אנטום בַּלּוּטַת־הַתְּרִיס נ — glande *f* thyroïde
תְּרִיסָנִית (ר' ־נִיּוֹת) נ דג — raie *f*
תְּרֵיסַר ש"מ ארמית — douze, douzaine *f*
תְּרֵיסַר־בֵּיצִים ז — une douzaine d'oeufs
תְּרֵיסָרוֹן (ר' ־נִים) ז מתמט — dodécaèdre *m*

תְּרֵיסַרְיָן (—) ז אנטום — duodénum *m*
תְּרִיָּקָה (—) נ — thériaque *f*, remède *m*
תִּרְכֹּבֶת (256) נ כים — composé *m*, combinaison *f*
תַּרְכִּוּב (51) ז רפא — vaccination *f*
תַּרְכּוּס (21) ז — grande valise, malle *f*
|| (רהיט) — dressoir *m*, table *f* de service
תִּרְכֹּזֶת (256) נ — concentration *f*
תֻּרְכִּי, תֻּרְכִּיָּה ← טוּרְקִי, טוּרְקִיָּה
תַּרְכִּיב (1) ז רפא — vaccin *m*
תַּרְכִּיז (1) ז — concentré *m*
תָּרַם (304) פ"י — offrir (un don), contribuer
תָּרַם לַמַּגְבִּית — souscrire à une quête
בהש תָּרַם לְפִתּוּחַ־הָעִיר — contribuer au développment de la ville
|| (הפריש תרומה) — prélever (la part du prêtre)
|| (רוקן) — évacuer, vider
תָּרַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ — débarrasser l'autel (des cendres)
|| נִתְרַם (388) פ"ע — être offert
|| הִתְרִים (498) פ"י — faire souscrire (à une quête)
תָּרְמָה (—) נ — ruse *f*, perfidie *f*
תֶּרְמוֹגַרְעִינִי, ־נִית ת פיס — thermonucléaire
תֶּרְמוֹדִינָמִיקָה (—) נ פיס — thermodynamique *f*
תֶּרְמוֹכִימְיָה (—) נ — thermochimie *f*
תִּרְמוּל (51) ז צמח — formation *f* de cosses
תֶּרְמוֹסְטָט (ר' ־טִים) ז חשמל — thermostat *m*
תֶּרְמוֹסְטָטִיקָה (—) נ פיס — thermostatique *f*
תַּרְמֹזֶת (256) נ — allusions *fpl*
תֶּרְמִי, ־מִית ת — thermique
תֶּרְמִיּוֹן (ר' ־נִים) ז פיס — thermo-ion *m*
תֶּרְמִיט (—) ז כים — thermite *f*
תַּרְמִיל (1) ז — sac *m*, sacoche *f*, gibecière *f*
תַּרְמִיל־גַּב — sac à dos, havresac *m*
תַּרְמִיל־צַד — musette *f*
|| צבא (שֶׁל־כַּדּוּר) — douille *f*
|| צמח — cosse *f*, gousse *f*, silique *f*
תַּרְמִילוֹן (21) ז — petite sacoche
|| צמח — silicule *f*
1. **תַּרְמִית** (17) נ (מרמה) — ruse *f*, escroquerie *f*

‖ (כתיבה במכונה)	dactylographie *f*
תִּקְתֵּק (457) פ"ע	faire tic-tac
‖ פ"י (כתב במכונה)	dactylographier, taper
תַּר ← [תור]	
תַּרְבּוּכָה (201) נ	confusion *f*, désordre *m*
תַּרְבּוּת (ר' ־בֻּיּוֹת) נ	civilisation *f*, culture *f*
תַּרְבּוּת־הַגּוּף	culture physique
בֶּן־תַּרְבּוּת ז	homme civilisé
חֲסַר־תַּרְבּוּת	mal élevé, inculte
יָצָא לְתַרְבּוּת רָעָה	se dépraver
‖ (גידול)	culture, colonie *f*
תַּרְבּוּת־חַיְדַּקִּים	culture de microbes
צִמְחֵי־תַרְבּוּת ז"ר	plantes cultivées
‖ °(צאצאים)	descendance *f*, engeance *f*
תִּרְבּוּת (51, בלי ר') ז	action *f* de civiliser
‖ (ביות)	domestication *f*
‖ (גידול)	culture (de plantes *etc*) *f*
תַּרְבּוּתִי, ־תִית ת	civilisé, cultivé, culturel
שִׂיחָה תַּרְבּוּתִית	conversation *f* de gens cultivés
פְּעֻלָּה תַּרְבּוּתִית	activité culturelle
צֶמַח תַּרְבּוּתִי	plante cultivée
תַּרְבּוּתִיּוּת (47, בלי ר') נ	degré *m* de culture
תַּרְבִּיךְ (1) ז מטבח	ragoût *m*
תַּרְבִּיץ או תַּרְבֵּץ (ר' ־בִּיצִים) ז	cour *f*, jardin *m*
‖ (מקום־תורה)	académie *f*, centre culturel
1. תַּרְבִּית (—) נ (ריבית)	intérêts *mpl*, usure *f*
2. תַּרְבִּית (ר' ־בִּיּוֹת) נ (של־בעלי־חיים)	culture *f*
תַּרְבִּית־פִּטְרִיּוֹת	culture de champignons
תַּרְבֹּכֶת (256) נ	confusion *f*, désordre *m*
‖ מטבח (תרביך)	ragoût *m*
תַּרְבֵּץ ← תַּרְבִּיץ	
תִּרְבֵּת (457 ת) פ"י	civiliser, cultiver
‖ (אילף)	apprivoiser, domestiquer
[תרג] הִתְרִיג (498) פ"י	colorer en jaune
‖ פ"ע	jaunir
תְּרֹג, תְּרֻגָּה ת	jaunâtre, couleur de citron
תִּרְגּוּל (51) ז	exercice *m*, entraînement *m*
תַּרְגּוּם (41) ז	traduction (texte) *f*
תַּרְגּוּם־הַשִּׁבְעִים	la version des Septante
תִּרְגּוּם (51) ז	traduction (action) *f*
לֹא נִתָּן לְתִרְגּוּם	intraduisible
תַּרְגִּיל (1) ז	exercice *m*
תַּרְגִּילֵי־חֶשְׁבּוֹן	exercices de calcul
צבא תַּרְגִּיל־אֵשׁ	exercice de tir
תַּרְגִּילֵי־סֵדֶר	exercices d'ordre serré
תַּרְגִּילוֹן (ר' ־נִים) ז	recueil *m* d'exercices
תַּרְגִּימָה (201) נ	dessert *m*, sucreries *fpl*
תַּרְגִּישׁ (1) ז	sentiment *m*
תִּרְגֵּל (457) פ"י (הדריך)	habituer à marcher
‖ (אימן)	exercer, entraîner
‖ פ"ע	s'exercer, s'entraîner
תַּרְגֹּלֶת (252) נ	habitude *f*
תִּרְגֹּלֶת (256) נ	entraînement *m*
תַּרְגָּם (97) ז	traducteur *m*
תִּרְגֵּם (457) פ"י	traduire
(הסביר)	expliquer, interpréter
‖ הִתַּרְגֵּם (497) פ"ע	être traduit
תֻּרְגְּמָן (97) ז	traducteur *m*, interprète *m*
תִּרְגֹּשֶׁת (256) נ	émotion *f*
תְּרֵד (165) ז צמח	épinard *m*
תַּרְדֵּמָה (229) נ	sommeil profond, torpeur *f*
שָׁקַע בְּתַרְדֵּמָה	s'endormir profondément
‖ תַּרְדֵּמַת־חֹרֶף	hibernation *f*
תַּרְדֶּמֶת (—) נ	sommeil *m*, torpeur *f*, léthargie *f*, coma *m*
תַּרְדֵּפָה (229) נ	poursuite *f*
[תרה] הִתְרָה (512) פ"י (בְּ־)	avertir, alerter
תַּרְהֹטֶת (256) נ	ameublement *m*
תְּרוּבְתוֹר (ר' ־רִים) ז צמח	chou-fleur *m*
תְּרוֹג (—) ז	teinte *f* jaunâtre
תַּרְוָד (91, ר' גם ־וָדוֹת) ז מטבח	louche *f*, cuiller *f* à pot
תְּרוּמָה (201) נ (מתנה)	don *m*, offrande *f*
(הבאת חלקו)	contribution *f*
דת (מתנה לכהן)	prélèvement *m*
תְּרוּמַת־מַעֲשֵׂר	prélèvement sur la dîme
‖ °(יבול) שְׂדֵה־תְרוּמוֹת	champ *m* fertile
תְּרוּמִי, ־מִית ת	noble, d'élite
מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת	vertus exceptionnelles
תְּרוּמִיָּה (202) נ	offrande *f*, contribution *f*
תְּרוּעָה (201) נ	clameur *f*, cris *mpl*

1. תִּרְתֵּר (457) פ"ע (הגה כיונה)	roucouler
2. תִּרְתֵּר (457) פ"י (שפך)	déverser, faire couler
תַּשׁ ← תָּשַׁשׁ	
תַּשׁ, תַּשָּׁה ת	faible, affaibli, infirme
תִּשְׁאוּל (41) ז	interrogatoire *m*
תִּשְׁבּוּץ (51) ז	encastrement *m*,
	enchâssement *m*
בהש (של־עובדים)	classement *m*,
	échelonnement *m*
תִּשְׁבָּחָה או תִּשְׁבָּחָה (225)	louange *f*
או תִּשְׁבַּחַת (246) נ	
תִּשְׁבִּי (—) ז	le Thisbite (le prophète Elie)
תַּשְׁבֵּץ (132) ז	broderie *f*, étoffe quadrillée
‖ (חידת־מילים)	mots croisés
תִּשְׁבֵּץ (459) פ"י	encastrer, encadrer, enchâsser
תַּשְׁבְּצוֹן (ר' ־נִים) ז	recueil *m* de mots croisés
תִּשְׁבֹּצֶת (256) נ	encastrement *m*
תִּשְׁבֹּרֶת (256) נ	fraction (arithmétique) *f*
חָכְמַת־הַתִּשְׁבֹּרֶת נ	calcul *m* des fractions
‖ פיס	réfraction *f*, dioptrique *f*
‖ (שבירה)	rupture *f*, fracture *f*
תַּשְׁדִּיר (1) ז	communiqué radiotélévisé
תִּשְׁדֹּרֶת (256) נ	message *m* radiophonique
תְּשׁוּאָה (201) נ	bénéfices *mpl*, revenus *mpl*,
	rapport *m*, profit *m*
תְּשׁוּאָה (201) נ	bruit *m*, vacarme *m*
‖ תְּשׁוּאוֹת	applaudissements *mpl*,
	ovations *fpl*
תְּשׁוּאוֹת־חֵן	remerciements *mpl*
תְּשׁוּבָה (201) נ	réponse *f*
נָתַן או הֶחֱזִיר תְּשׁוּבָה	donner une réponse
בִּתְשׁוּבָה לְמִכְתָּבְךָ	en réponse à votre lettre
‖ (חזרה)	retour *m*
°לִתְשׁוּבַת־הַשָּׁנָה	un an après
‖ (חרטה)	repentir *m*, pénitence *f*
בַּעַל־תְּשׁוּבָה ז	repenti *m*, pénitent *m*
חָזַר בִּתְשׁוּבָה	faire pénitence, se repentir
עֲשֶׂרֶת־יְמֵי־תְשׁוּבָה	dix jours de pénitence
תְּשׂוּמָה (201, נס' תְּשׂוּמַת־	application *f*
או תְּשׂוּמֶת־) נ	
תְּשׂוּמֶת־יָד	prêt *m*, gage *m*, dépôt *m*
תְּשׂוּמֶת־לֵב	attention *f*
עוֹרֵר תְּשׂוּמֶת־לֵב	attirer l'attention
‖ (השקעה)	investissement *m*
תְּשׁוּמָה (201) נ	estimation *f*, appréciation *f*
תְּשׁוּעַ (—) ז	multiplication *f* par neuf
‖ (אחד מתשעה)	un neuvième
תְּשׁוּעָה (201) נ	secours *m*, salut *m*
תְּשׁוּקָה (201) נ	désir ardent, passion *f*
תְּשׁוּרָה (201) נ	cadeau *m*, présent *m*
תָּשׁוּשׁ, תְּשׁוּשָׁה ת	faible, affaibli, débile
תַּשׁוּת (47) נ	faiblesse *f*, débilité *f*
תַּשׁוּת־כֹּחַ	faiblesse
תִּשְׁזֹרֶת (256) נ	entrelacement *m*, lacis *m*
תַּשְׁחִיק (1) ז	mouture *f*, poudre *f*
1. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (נעורים)	jeunesse *f*
בְּנֵי־תִשְׁחֹרֶת ז"ר	jeunes gens *mpl*
2. תִּשְׁחֹרֶת (—) נ (בולשת)	police secrète
תַּשְׁטִיף (1) ז רפא	gargarisme *m*
תְּשִׁיעִי, ־עִית ת	neuvième
‖ תְּשִׁיעִית (ר' ־עִיּוֹת) נ	neuvième (fraction) *m*
תָּשִׁישׁ, תְּשִׁישָׁה ת	faible, impotent
תְּשִׁישׁוּת (48) נ	faiblesse *f*, impotence *f*
תִּשְׁכֹּלֶת (256) נ	chiasme *m*
תִּשְׁלֹבֶת (256) נ טכנ	engrenage *m*
תִּשְׁלֹבֶת־גְּלִילִים	denture *f* à fuseaux
בהש (שילוב)	combinaison *f*
‖ (בתעשיה)	complexe *m*, combinat *m*
תַּשְׁלוּם (41) ז (פרעון)	paiement *m*
תַּשְׁלוּמִים לְשִׁעוּרִים	paiements échelonnés
אֶמְצְעֵי־תַשְׁלוּם ז"ר	moyens *mpl* de paiement
‖ (סיום)	achèvement *m*
תַּשְׁלִיב (1) ז	entrelacs *m*
תַּשְׁלִיךְ ← [שלך]	
תַּשְׁלִיל (1) ז (בצילום)	négatif *m*
תִּשְׁלֹמֶת (256) נ	rémunération *f*
תַּשְׁמִישׁ (1) ז (מכשיר)	ustensile *m*,
	instrument *m*
רת תַּשְׁמִישֵׁי־קְדֻשָּׁה	objets *mpl* du culte
‖ (שימוש)	usage *m*
יָצָא מִכְּלַל־תַּשְׁמִישׁ	devenir inutilisable
‖ תַּשְׁמִישׁ־הַמִּטָּה	cohabitation (sexuelle)

2. תַּרְמִית (–) נ (זריקה) — lancement *m*
תִּרְמֵל (459) פ״ע צמח — former des cosses
|| הִתְרַמֵּל (497) פ״ע — se former en cosses
תֹּרֶן (191) ז (בספינה) — mât *m*
|| (של־דגל) — mât, hampe *f*
הוֹרִיד דֶּגֶל עַד־חֲצִי־הַתֹּרֶן — mettre un drapeau en berne
תַּרְנְגוֹל (21) ז עוף — coq *m*
תַּרְנְגוֹל־הֹדּוּ — dindon *m*
|| ספורט מִשְׁקַל־תַּרְנְגוֹל — poids-coq *m*
תַּרְנְגוֹלִי, ־לִית ת — de coq
תַּרְנְגוֹלָן (ר׳ ־נִים) ז — marchand *m* de volaille
תַּרְנְגֹלֶת (256) נ עוף — poule *f*
תַּרְנְגֹלֶת־הֹדּוּ — dinde *f*
בהש עָמַד עַל־כַּרְעֵי־תַרְנְגֹלֶת — être fragile
תְּרַנָּה (208) נ ספנ — mâture *f*
תַּרְנִית (17) נ — longeron (d'une voiture) *m*
תֵּרֵס (304) פ״י — protéger par des volets
(חסם) — barricader
|| הִתְרִיס (498) פ״י — fermer (un volet)
(הקים מיתרס) — barricader
(מחה) — protester, se révolter
הִתְרִיס כְּלַפֵּי־מַעְלָה — s'insurger contre le Ciel
הִתְרִיס עִם־ (או כְּנֶגֶד־) פ׳ — se disputer avec qn
תַּרְסִיס (1) ז — aérosol *m*, liquide *m* à pulvériser
תַּרְסִית (17) נ — lanière *f*, lacet *m*
1. תָּרַע (334) פ״ע — sonner (de la trompette)
|| הֵתְרִיעַ (504) פ״ע — applaudir, acclamer
בהש (התמרמר) — protester, s'indigner
2. [תרע] אִתְרַע (–) פ״ע ארמית — se briser
אִתְרַע מַזָּלֵהּ — il n'a pas de chance
תַּרְעָא (–) ז ארמית — porte *f*
תַּרְעָבָה (229) נ — dépérissement *m*, inanition *f*
תַּרְעוּמָה (201) נ — mécontentement *m*, plainte *f*
תַּרְעוּמָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — ronchon *n*, grognon *n*
תַּרְעוּמָנִי, ־נִית ת — réprobateur
תַּרְעֵלָה (229) נ — poison *m*
בהש שָׁתָה אֶת־כּוֹס־הַתַּרְעֵלָה — boire la coupe jusqu'à la lie
תִּרְעֵם (461) פ״י — exciter (contre qn), irriter

תַּרְעֹמֶת (259) נ — mécontentement *m*, plainte *f*
יֵשׁ לִי תַּרְעֹמֶת עָלֶיךָ — j'ai à me plaindre de toi
תַּרְעֹשֶׁת (256) נ — bruit *m*, vacarme *m*
[תרף] הִתְרִיף (498) פ״י — affaiblir
|| פ״ע — se ramollir, se gâter
תֶּרֶף (–) ז (תרופה) — remède *m*
1. תֹּרֶף (187) ז (בשטר) — libellé (d'un document contenant les indications essentielles) *m*
|| בהש (עיקר) — l'essentiel *m*
2. תֹּרֶף (187) ז או תּוּרְפָּה (206) נ — faiblesse *f*
נְקֻדַּת־הַתּוּרְפָּה — le point faible, le talon d'Achille
|| (ערווה) — organes génitaux (de la femme)
תַּרְפּוּת (–) נ — idolâtrie *f*
תְּרָפִים (–) ז״ר — lares *mpl*, pénates *mpl*
תֵּרֵץ (436) פ״י — résoudre (une difficulté)
תֵּרֵץ הִתְנַהֲגוּתוֹ — justifier sa conduite
|| הִתְרָץ (485) פ״ע — s'expliquer, se justifier
תִּרְצָה ש״פ נ — Tirtsa (nom de femme) *f*
|| (עיר) — Tirtsa (ancienne ville d'Israël) *f*
תַּרְצָן, ־נִית (ר׳ ־נִים, ־נִיּוֹת) ש — personne *f* qui a réponse à tout, donneur *n* de prétextes
תַּרְקַב (ר׳ ־בִים) ז — trois *qav* (mesure de capacité)
תַּרְקָדָה (229) נ — ronde *f*, sarabande *f*
תַּרְקִיחַ (9) ז — préparation *f* pharmaceutique
תַּרְקִיעַ (9) ז — plat (d'argent) *m*
תַּרְקֹמֶת (256) נ — broderie *f*
תַּרְשִׁים (1) ז — plan *m*, schéma *m*, esquisse *f*
תַּרְשִׁישׁ שפ״נ (עיר) — Tarsis *ou* Tarse (ville) *f*
אֳנִיַּת־תַּרְשִׁישׁ נ — vaisseau *m* au long cours
|| (אבן יקרה) — chrysolithe *f*
|| (מלאך) תַּרְשִׁישִׁים — anges *mpl*
בהש (אדם נכבד) — homme *m* illustre
תִּרְשֵׁם (459) פ״י — tracer, esquisser, ébaucher
תַּרְשֹׁמֶת (256) נ — inscription *f*, écritures *fpl*
°תִּרְשָׁתָא (–) ז — gouverneur (en Perse) *m*
תַּרְתּוּר (51) ז — roucoulement *m*
תַּרְתֵּי ← תְּרֵי
°תַּרְתָּן (97) ז — capitaine (assyrien) *m*

Déclinaison du Nom — 1. נטיית השם

עַל־יד כל שם במילון העברי־צרפתי רשום מספר (1–260) המתייחס ללוח I (להלן עמ' 786–791). בלוח זה תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו שם או של שם מאותו דגם.

לדגמה: בֵּן (112), גָּדָה (211): בלוח I תמצא:

Dans le dictionnaire hébreu-français chaque nom est suivi d'un numéro (1–260) qui se réfère à la liste I (ci-dessous pp. 786–791). Dans cette liste vous trouvez les formes principales de la déclinaison de ce nom ou d'un nom du même type.
Par exemple: vous cherchez les noms (112) בֵּן ou (211) גָּדָה; la liste I vous donne:

מס'	יחיד				ריבוי		
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־

את צורות־הנטייה שאינן מופיעות בלוח תקבל כדלקמן:

— Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans la liste

יחיד: החלף הסיומת ־ִי של בְּנִי (גְּדָתִי) באחת הסיומות ־ְךָ, ־ֵךְ, ־וֹ, ־ָהּ, ־ֵנוּ, ־ָם/ן.

Singulier: remplacez le suffixe ־ִי de בְּנִי (גְּדָתִי) par un des suffixes ־ְךָ, ־ֵךְ, ־וֹ, ־ָהּ, ־ֵנוּ, ־ָם/ן.

ריבוי: א) ריבוי בסיומת ־ִים: החלף הסיומת ־ִים של בָּנִים באחת הסיומות ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ; צרף הסיומות ־כֶם/ן, ־הֶם/ן לצורה בְּנֵי־.

Pluriel: a) *pluriel en* ־ִים: remplacez le suffixe ־ִים de בָּנִים par un des suffixes ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ ajoutez à la forme בְּנֵי־ les suffixes ־כֶם/ן ou ־הֶם/ן.

ב) ריבוי בסיומת ־וֹת: צרף לצורה גְּדוֹת־ אחת הסיומות ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֶיהָ, ־ֵינוּ, ־ֵיכֶם/ן, ־ֵיהֶם/ן.

b) *pluriel en* ־וֹת: ajoutez à la forme גְּדוֹת־ un des suffixes ־ַי, ־ֶיךָ, ־ַיִךְ, ־ָיו, ־ֵינוּ, ־ֵיכֶם/ן, ־ֵיהֶם/ן.

הנטייה השלמה של השמות בֵּן, גָּדָה תהיה אפוא כדלקמן:

— La déclinaison complète des noms בֵּן et גָּדָה se présente donc comme suit:

יחיד	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בְּנֵךְ	בְּנוֹ	בְּנָהּ	בְּנֵנוּ	בִּנְכֶם/ן	בְּנָם/ן
Singulier	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדָתֵךְ	גְּדָתוֹ	גְּדָתָהּ	גְּדָתֵנוּ	גְּדַתְכֶם/ן	גְּדָתָם/ן
ריבוי	בָּנִים	בְּנֵי־	בָּנַי	בָּנֶיךָ	בָּנַיִךְ	בָּנָיו	בָּנֶיהָ	בָּנֵינוּ	בְּנֵיכֶם/ן	בְּנֵיהֶם/ן
Pluriel	גָּדוֹת	גְּדוֹת־	גְּדוֹתַי	גְּדוֹתֶיךָ	גְּדוֹתַיִךְ	גְּדוֹתָיו	גְּדוֹתֶיהָ	גְּדוֹתֵינוּ	גְּדוֹתֵיכֶ/ן	גְּדוֹתֵיהֶם/ן

נוסף לצורות היחיד והריבוי קיים בנטיית כמה שמות גם מספר זוגי; דגמים של צורות אלו (מס' 261–265) תמצא בלוח II (להלן עמ' 786).

—La déclinaison de certains noms comporte, en plus du singulier et du pluriel, les formes du *duel* (numéros 261-265); voyez la liste II (ci-dessous p. 786).

תִּשְׁנוּן (41) ז	répétition *f*
תִּשְׁנוּק (41) או תַּשְׁנִיק (1) ז	étouffement *m*, suffocation *f*
תֵּשַׁע ← תִּשְׁעָה	
תִּשַּׁע (439) פ״י	multiplier par neuf
תִּשְׁעָה (נס׳ תִּשְׁעַת־, נ׳ תֵּשַׁע) ש״מ	neuf
תִּשְׁעָה בְּאָב	le neuf *Av* (jour de deuil)
תִּשְׁעָה־עָשָׂר (נ׳ תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה)	dix-neuf
תִּשְׁעִים (—) ש״מ	quatre-vingt-dix
בֶּן־ (ר׳ בַּת־) תִּשְׁעִים	nonagénaire
תִּשְׁפֹּכֶת (256) נ	écoulement *m*
תִּשְׁפֹּכֶת־דָּם	effusion *f* de sang
תַּשְׁקִיף (1) ז	vue *f*, observation *f*
מַרְאַת־תַּשְׁקִיף	rétroviseur *m*
‖ (תחזית)	pronostic m, prévision *f*
‖ (דף הסבר ופרסומת)	prospectus *m*
תִּשְׁקֹפֶת (256) נ	perspective *f*
תִּשֵּׁר (304) פ״י	offrir un cadeau
‖ הִתְשִׁיר (498) פ״י	offrir un cadeau
תְּשׁוּר (166) ז	cadeau *m*, présent *m*, pourboire *m*
תִּשְׂרֹגֶת (256) נ	enchevêtrement *m*, fouillis *m*
תִּשְׁרֵי (—) ז	*Tichré* (1er mois de l'année juive: septembre/octobre) *m*
תְּקוּפַת־תִּשְׁרֵי נ	équinoxe *m* d'automne
תַּשְׁרִיט (1) ז	plan *m*, esquisse *f*
תַּשְׁרִיר (1) ז	validation *f*, ratification *f*
תִּשְׁרִית (ר׳ ־רִיּוֹת) נ	macération *f*, eau *f* de rouissage
תִּשְׁרֹקֶת (256) נ	sifflement *m*
תִּשְׁרֹרֶת (256) נ אנטום	musculature *f*
תִּשְׁרֹרֶת־הַלֵּב	myocarde *m*
תָּשַׁשׁ או תָּשׁ (360) פ״ע	s'affaiblir, être affaibli
‖ הֵתֵשׁ (529) או הִתִּישׁ (522) פ״י	affaiblir
הֵתֵשׁ כֹּחַ־פ׳	affaiblir qn
תַּשְׁתִּית (17) נ	assise *f*, infrastructure *f*, base *f*
תַּת־ תחילית	sous-, sub-
תַּת־אָדֹם ת	infrarouge
תַּת־אַלּוּף ז	lieutenant-général *m*
תַּת־הַכָּרָה נ	subconscient *m*
תַּת־מַקְלֵעַ ז	mitraillette *f*
תַּת־שַׂר ז	secrétaire *m* d'Etat
תַּת־תְּזוּנָה נ	sous-alimentation *f*
תַּת־אֱנוֹשִׁי	indigne d'êtres humains
תַּת־יַמִּי	sous-marin
תַּת־כְּלוֹרִיתִי	hypochloreux
נַתְרָן תַּת־כְּלוֹרִיתִי	hypochlorate *m* de sodium
תַּת־קוֹלִי	subsonique
תַּת־קַרְקָעִי	souterrain
תַּת־תִּקְנִי	inférieur au niveau moyen
תֵּת, תְּתִי ← נָתַן	
תְּתָאָה (—) ת ארמית	inférieur
תַּתּוֹן־הַמֹּחַ (—) ז אנטום	hypophyse *f*
תְּתוֹרָה (201) נ	bord *m*, rebord *m*
תִּתְמֹכֶת (256) נ ספנ	accores *mpl*, épontilles *fpl*
תַּתְקִין (1) ז	préparation (de laboratoire) *f*
תִּתְרָן או תּוֹתְרָן (ר׳ ־נִים) ז	privé d'odorat
תִּתְרָנוּת או תּוֹתְרָנוּת (46) נ	anosmie *f*, perte *f* de l'odorat
‖ בהש	insensibilité *f*
תְּתֹרֶת (256) נ	bord *m*, rebord *m*

מס'	יחיד					ריבוי	
42	זוּג	זוּג־	זוּגִי	זוּגְךָ	זוּגְכֶם	זוּגוֹת	זוּגוֹת־
43	שׁוּק	שׁוּק־	שׁוּקִי	שׁוּקְךָ	שׁוּקְכֶם	שְׁוָקִים	שׁוּקֵי־
44	רוּחַ	רוּחַ־	רוּחִי	רוּחֲךָ	רוּחֲכֶם	רוּחוֹת	רוּחוֹת־
45	זְכוּת	זְכוּת־	זְכוּתִי	זְכוּתְךָ	זְכוּתְכֶם	זְכֻיּוֹת	זְכֻיּוֹת־
46	גָּלוּת	גָּלוּת־	גָּלוּתִי	גָּלוּתְךָ	גָּלוּתְכֶם	גָּלֻיּוֹת	גָּלֻיּוֹת־
47	גַּסּוּת	גַּסּוּת־	גַּסּוּתִי	גַּסּוּתְךָ	גַּסּוּתְכֶם	גַּסֻּיּוֹת	גַּסֻּיּוֹת־
48	עֲדוּת	עֲדוּת־	עֲדוּתִי	עֲדוּתְךָ	עֲדוּתְכֶם	עֲדֻיּוֹת	עֲדֻיּוֹת־
49	סֵרוּב	סֵרוּב־	סֵרוּבִי	סֵרוּבְךָ	סֵרוּבְכֶם	סֵרוּבִים	סֵרוּבֵי־
50	גִּהוּץ	גִּהוּץ־	גִּהוּצִי	גִּהוּצְךָ	גִּהוּצְכֶם	גִּהוּצִים	גִּהוּצֵי־
51	שִׁדּוּךְ	שִׁדּוּךְ־	שִׁדּוּכִי	שִׁדּוּכְךָ	שִׁדּוּכְכֶם	שִׁדּוּכִים	שִׁדּוּכֵי־
52	גַּג	גַּג־	גַּגִּי	גַּגְּךָ	גַּגְּכֶם	גַּגּוֹת	גַּגּוֹת־
53	גַּן	גַּן־	גַּנִּי	גַּנְּךָ	גַּנְּכֶם	גַּנִּים	גַּנֵּי־
54	גַּת	גַּת־	גִּתִּי	גִּתְּךָ	גִּתְּכֶם	גִּתּוֹת	גִּתּוֹת־
55	מַס	מַס־	מִסִּי	מִסְּךָ	מִסְּכֶם	מִסִּים	מִסֵּי־
56	פַּח	פַּח־	פַּחִי	פַּחֲךָ	פַּחֲכֶם	פַּחִים	פַּחֵי־
57	שַׂר	שַׂר־	שָׂרִי	שָׂרְךָ	שַׂרְכֶם	שָׂרִים	שָׂרֵי־
58	צַד	צַד־	צִדִּי	צִדְּךָ	צִדְּכֶם	צִדִּים[1]	צִדֵּי־[1]
59	קַו	קַו־	קַוִּי	קַוְּךָ	קַוְּכֶם	קַוִּים	קַוֵּי־
60	שַׁי	שַׁי־	שַׁיִּי	שַׁיְּךָ	שַׁיְּכֶם	שַׁיִּים	שַׁיֵּי־
61	תְּנַאי	תְּנַאי־	תְּנָאִי	תְּנָאֲךָ	תְּנַאֲכֶם	תְּנָאִים	תְּנָאֵי־
62	גַּבַּאי	גַּבַּאי־	גַּבָּאִי	גַּבָּאֲךָ	גַּבַּאֲכֶם	גַּבָּאִים	גַּבָּאֵי־
63	אֶמְצַע	אֶמְצַע־	אֶמְצָעִי	אֶמְצָעֲךָ	אֶמְצַעֲכֶם	אֶמְצָעִים	אֶמְצְעֵי־
64	מַחֲבַת	מַחֲבַת־	מַחֲבַתִּי	מַחֲבַתְּךָ	מַחֲבַתְּכֶם	מַחֲבַתּוֹת	מַחֲבַתּוֹת־
65	קַרְקַע	קַרְקַע־	קַרְקָעִי	קַרְקָעֲךָ	קַרְקַעֲכֶם	קַרְקָעוֹת	קַרְקְעוֹת־
66	מֵמַד	מֵמַד־	מְמַדִּי	מְמַדְּךָ	מְמַדְּכֶם	מְמַדִּים	מְמַדֵּי־
67	מֵצַר	מֵצַר־	מְצָרִי	מְצָרְךָ	מְצַרְכֶם	מְצָרִים	מְצָרֵי־
68	פֶּה	פִּי־	פִּי	פִּיךָ[2]	פִּיכֶם	פִּיּוֹת	פִּיּוֹת־
69	שֶׂה	שֵׂה־	שֵׂיִי	שֵׂיְךָ[3]	שֵׂיכֶם	שֵׂיִים	שְׂיֵי־
70	אֱמֶת	אֱמֶת־	אֲמִתִּי	אֲמִתְּךָ	אֲמִתְּכֶם	אֲמִתּוֹת	אֲמִתּוֹת־
71	גַּרְזֶן	גַּרְזֶן־	גַּרְזִנִּי	גַּרְזִנְּךָ	גַּרְזִנְּכֶם	גַּרְזִנִּים	גַּרְזִנֵּי־
72	עֲרָפֶל	עֲרָפֶל־	עַרְפִלִּי	עַרְפִלְּךָ	עַרְפִלְּכֶם	עַרְפִלִּים	עַרְפִלֵּי־
73	מוֹרֶה	מוֹרֵה־	מוֹרִי	מוֹרְךָ[4]	מוֹרְכֶם	מוֹרִים	מוֹרֵי־
74	מַחֲנֶה	מַחֲנֵה־	מַחֲנִי	מַחֲנְךָ[5]	מַחֲנְכֶם	מַחֲנוֹת	מַחֲנוֹת־
75	מַטֶּה	מַטֵּה־	מַטִּי	מַטְּךָ[6]	מַטְּכֶם	מַטּוֹת	מַטּוֹת־
76	מַעֲשֶׂה	מַעֲשֵׂה־	מַעֲשִׂי	מַעַשְׂךָ[7]	מַעַשְׂכֶם	מַעֲשִׂים	מַעֲשֵׂי־
77	רוֹעֶה	רוֹעֵה־	רוֹעִי	רוֹעֲךָ[8]	רוֹעֲכֶם	רוֹעִים	רוֹעֵי־
78	חָזֶה	חֲזֵה־	חָזִי	חָזְךָ[9]	חֲזֵכֶם	חָזוֹת	חֲזוֹת־
79	קָנֶה	קְנֵה־	קָנִי	קָנְךָ[10]	קְנֵכֶם	קָנִים	קְנֵי־

[1] 58: גם צְדָדִים צִדְדֵי־. — [2] 68: פִּיךְ פִּיו (או פִּיהוּ) פִּיהָ פִּינוּ פִּיהֶם/ן.

[3] 69: גם שֵׂיֵךְ שֵׂיוֹ שֵׂיֶהָ שֵׂינוּ שֵׂיכֶם/ן. — [4] 73: מוֹרוֹ מוֹרָהּ או מוֹרֵהוּ מוֹרֶהָ. — [5] 74: מַחֲנֵהוּ מַחֲנֶהָ. — [6] 75: מַטֵּהוּ מַטֶּהָ.

— [7] 76: מַעֲשֵׂהוּ מַעֲשֶׂהָ. — [8] 77: רוֹעוֹ רוֹעָהּ או רוֹעֵהוּ רוֹעֶהָ. — [9] 78: חָזוֹ חָזָהּ או חֲזֵהוּ חֲזֶהָ.

[10] 79: קָנוֹ קָנָהּ או קָנֵהוּ קָנֶהָ.

מס'	יחיד					ריבוי	
1	שִׁיר	שִׁיר־	שִׁירִי	שִׁירְךָ	שִׁירְכֶם	שִׁירִים	שִׁירֵי־
2	קִיר	קִיר־	קִירִי	קִירְךָ	קִירְכֶם	קִירוֹת	קִירוֹת־
3	אִישׁ	אִישׁ־	אִישִׁי	אִישְׁךָ	אִישְׁכֶם	אֲנָשִׁים	אַנְשֵׁי־
4	עִיר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עָרִים	עָרֵי־
5	גְּדִי	גְּדִי־	גְּדִיִי	גְּדְיְךָ	גְּדְיְכֶם	גְּדָיִים	גְּדָיֵי־
6	כְּלִי	כְּלִי־	כְּלִיִי	כְּלִיְךָ	כְּלִיְכֶם	כֵּלִים	כְּלֵי־
7	עֲדִי	עֲדִי־	עֶדְיִי	עֶדְיְךָ	עֶדְיְכֶם	עֲדָיִים	עֲדָיֵי־
8	צְבִי	צְבִי־	צִבְיִי	צְבְיְךָ	צְבְיְכֶם	צְבָאִים	צְבָאֵי־
9	שִׂיחַ	שִׂיחַ־	שִׂיחִי	שִׂיחֲךָ	שִׂיחֲכֶם	שִׂיחִים	שִׂיחֵי־
10	אָפִיק	אֲפִיק־	אֲפִיקִי	אֲפִיקְךָ	אֲפִיקְכֶם	אֲפִיקִים	אֲפִיקֵי־
11	גָּבִיעַ	גְּבִיעַ־	גְּבִיעִי	גְּבִיעֲךָ	גְּבִיעֲכֶם	גְּבִיעִים	גְּבִיעֵי־
12	נָבִיא	נְבִיא־	נְבִיאִי	נְבִיאֲךָ	נְבִיאֲכֶם	נְבִיאִים	נְבִיאֵי־
13	עָנִי	עֲנִי־	עֲנִיִּי	עָנִיְךָ	עֲנִיְּכֶם	עֲנִיִּים	עֲנִיֵּי־
14	עָרִיץ	עֲרִיץ־	עֲרִיצִי	עֲרִיצְךָ	עֲרִיצְכֶם	עָרִיצִים	עָרִיצֵי־
15	פָּקִיד	פְּקִיד־	פְּקִידִי	פְּקִידְךָ	פְּקִידְכֶם	פְּקִידִים	פְּקִידֵי־
16	צְלִי	צְלִי־	צְלִיִי	צְלִיְךָ	צְלִיְכֶם	צְלִיִּים	צְלִיֵּי־
17	זָוִית	זָוִית־	זָוִיתִי	זָוִיתְךָ	זָוִיתְכֶם	זָוִיּוֹת	זָוִיּוֹת־
18	עַכָּבִישׁ	עַכְבִּישׁ־	עַכְבִּישִׁי	עַכְבִּישְׁךָ	עַכְבִּישְׁכֶם	עַכְבִּישִׁים	עַכְבִּישֵׁי־
19	מֵלִיץ	מֵלִיץ־	מְלִיצִי	מְלִיצְךָ	מְלִיצְכֶם	מְלִיצִים	מְלִיצֵי־
20	מֵנִיעַ	מֵנִיעַ־	מְנִיעִי	מְנִיעֲךָ	מְנִיעֲכֶם	מְנִיעִים	מְנִיעֵי־
21	דּוֹד	דּוֹד־	דּוֹדִי	דּוֹדְךָ	דּוֹדְכֶם	דּוֹדִים	דּוֹדֵי־
22	קוֹל	קוֹל־	קוֹלִי	קוֹלְךָ	קוֹלְכֶם	קוֹלוֹת	קוֹלוֹת־
23	גּוֹי	גּוֹי־	גּוֹיִי	גּוֹיְךָ	גּוֹיְכֶם	גּוֹיִם	גּוֹיֵי־
24	יוֹם	יוֹם־	יוֹמִי	יוֹמְךָ	יוֹמְכֶם	יָמִים	יְמֵי־
25	רֹאשׁ	רֹאשׁ־	רֹאשִׁי	רֹאשְׁךָ	רֹאשְׁכֶם	רָאשִׁים	רָאשֵׁי־
26	שׁוֹר	שׁוֹר־	שׁוֹרִי	שׁוֹרְךָ	שׁוֹרְכֶם	שְׁוָרִים	שׁוֹרֵי־
27	זְרוֹעַ	זְרוֹעַ־	זְרוֹעִי	זְרוֹעֲךָ	זְרוֹעֲכֶם	זְרוֹעוֹת	זְרוֹעוֹת־
28	אָדוֹן	אֲדוֹן־	אֲדוֹנִי	אֲדוֹנְךָ	אֲדוֹנְכֶם	אֲדוֹנִים	אֲדוֹנֵי־
29	אָתוֹן	אֲתוֹן־	אֲתוֹנִי	אֲתוֹנְךָ	אֲתוֹנְכֶם	אֲתוֹנוֹת	אֲתוֹנוֹת־
30	שָׁעוֹן	שְׁעוֹן־	שְׁעוֹנִי	שְׁעוֹנְךָ	שְׁעוֹנְכֶם	שְׁעוֹנִיב	שְׁעוֹנֵי־
31	כָּרוֹז	כְּרוֹז־	כְּרוֹזִי	כְּרוֹזְךָ	כְּרוֹזְכֶם	כְּרוֹזוֹת	כְּרוֹזוֹת־
32	לָקוֹחַ	לְקוֹחַ־	לְקוֹחִי	לְקוֹחֲךָ	לְקוֹחֲכֶם	לְקוֹחוֹת	לְקוֹחוֹת־
33	מָקוֹם	מְקוֹם־	מְקוֹמִי	מְקוֹמְךָ	מְקוֹמְכֶם	מְקוֹמוֹת	מְקוֹמוֹת־
34	אָחוֹת	אֲחוֹת־	אֲחוֹתִי	אֲחוֹתְךָ	אֲחוֹתְכֶם	אֲחָיוֹת	אַחְיוֹת־
35	רַאֲיוֹן	רַאֲיוֹן־	רַאֲיוֹנִי	רַאֲיוֹנְךָ	רַאֲיוֹנְכֶם	רַאֲיוֹנוֹת	רַאֲיוֹנוֹת־
36	רְעָבוֹן	רַעֲבוֹן־	רַעֲבוֹנִי	רַעֲבוֹנְךָ	רַעֲבוֹנְכֶם	רַעֲבוֹנִים	רַעֲבוֹנֵי־
37	גֵּרָעוֹן	גִּרְעוֹן־	גִּרְעוֹנִי	גִּרְעוֹנְךָ	גִּרְעוֹנְכֶם	גִּרְעוֹנוֹת	גִּרְעוֹנוֹת־
38	זִכָּרוֹן	זִכְרוֹן־	זִכְרוֹנִי	זִכְרוֹנְךָ	זִכְרוֹנְכֶם	זִכְרוֹנוֹת	זִכְרוֹנוֹת־
39	חִסָּכוֹן	חֶסְכוֹן־	חֶסְכוֹנִי	חֶסְכוֹנְךָ	חֶסְכוֹנְכֶם	חֶסְכוֹנוֹת	חֶסְכוֹנוֹת־
40	אֵזוֹר	אֵזוֹר־	אֲזוֹרִי	אֲזוֹרְךָ	אֲזוֹרְכֶם	אֲזוֹרִים	אֲזוֹרֵי־
41	סוּס	סוּס־	סוּסִי	סוּסְךָ	סוּסְכֶם	סוּסִים	סוּסֵי־

מס'	יחיד					ריבוי	
118	בְּאֵר	בְּאֵר־	בְּאֵרִי	בְּאֵרְךָ	בְּאֶרְכֶם	בְּאֵרוֹת	בְּאֵרוֹת־
119	זְאֵב	זְאֵב־	זְאֵבִי	זְאֵבְךָ	זְאֵבְכֶם	זְאֵבִים	זְאֵבֵי־
120	חֵטְא	חֵטְא־	חֶטְאִי	חֶטְאֲךָ	חֶטְאֲכֶם	חֲטָאִים	חֲטָאֵי־
121	אוֹיֵב	אוֹיֵב־	אוֹיְבִי	אוֹיִבְךָ	אוֹיִבְכֶם	אוֹיְבִים	אוֹיְבֵי־
122	גַּרְגֵּר	גַּרְגֵּר־	גַּרְגְּרִי	גַּרְגֶּרְךָ	גַּרְגֶּרְכֶם	גַּרְגְּרִים	גַּרְגְּרֵי־
123	הֶבְדֵּל	הֶבְדֵּל־	הֶבְדֵּלִי	הֶבְדֵּלְךָ	הֶבְדֵּלְכֶם	הֶבְדֵּלִים	הֶבְדֵּלֵי־
124	הֶכְרֵחַ	הֶכְרֵחַ־	הֶכְרֵחִי	הֶכְרֵחֲךָ	הֶכְרֵחֲכֶם	הֶכְרֵחִים	הֶכְרֵחֵי־
125	אוֹהֵב	אוֹהֵב־	אוֹהֲבִי	אוֹהַבְךָ	אוֹהַבְכֶם	אוֹהֲבִים	אוֹהֲבֵי־
126	מְנַהֵל	מְנַהֵל־	מְנַהֲלִי	מְנַהַלְךָ	מְנַהַלְכֶם	מְנַהֲלִי	מְנַהֲלֵי־
127	מַעֲשֵׂר	מַעֲשַׂר־	מַעַשְׂרִי	מַעַשֶׂרְךָ	מַעַשֶׂרְכֶם	מַעַשְׂרוֹת	מַעַשְׂרוֹת־
128	מְפַקֵּחַ	מְפַקַּח־	מְפַקְּחִי	מְפַקַּחֲךָ	מְפַקַּחֲכֶם	מְפַקְּחִים	מְפַקְּחֵי־
129	מַפְתֵּחַ	מַפְתֵּחַ־	מַפְתְּחִי	מַפְתַּחֲךָ	מַפְתַּחֲכֶם	מַפְתְּחוֹת	מַפְתְּחוֹת־
130	מַקֵּל	מַקֵּל־	מַקְלִי	מַקֶּלְךָ	מַקֶּלְכֶם	מַקְלוֹת	מַקְלוֹת־
131	רוֹפֵא	רוֹפֵא־	רוֹפְאִי	רוֹפַאֲךָ	רוֹפַאֲכֶם	רוֹפְאִים	רוֹפְאֵי־
132	שׁוֹמֵר	שׁוֹמֵר־	שׁוֹמְרִי	שׁוֹמֶרְךָ	שׁוֹמֶרְכֶם	שׁוֹמְרִים	שׁוֹמְרֵי־
133	אָבֵל	אֲבֵל־	אֲבֵלִי	אֲבֵלְךָ	אֲבֶלְכֶם	אֲבֵלִים	אֲבֵלֵי־
134	גָּדֵר	גֶּדֶר־	גְּדֵרִי	גְּדֵרְךָ	גְּדֶרְכֶם	גְּדֵרִים	גִּדְרֵי־
135	שָׁקֵד	שְׁקֵד־	שְׁקֵדִי	שְׁקֵדְךָ	שְׁקֶדְכֶם	שְׁקֵדִים	שִׁקְדֵי־
136	זָקֵן	זְקַן־	זְקֵנִי	זְקֵנְךָ	זְקַנְכֶם	זְקֵנִים	זִקְנֵי־
137	חָבֵר	חֲבֵר־	חֲבֵרִי	חֲבֵרְךָ	חֲבֶרְכֶם	חֲבֵרִים	חַבְרֵי־
138	חָצֵר	חֲצַר־	חֲצֵרִי	חֲצֵרְךָ	חֲצַרְכֶם	חֲצֵרוֹת	חַצְרוֹת־
139	מָגֵן	מָגֵן־	מָגִנִּי	מָגִנְּךָ	מָגִנְּכֶם	מָגִנִּים	מָגִנֵּי־
140	סָפֵק	סְפֵק־	סְפֵקִי	סְפֵקְךָ	סְפֶקְכֶם	סְפֵקוֹת	סִפְקוֹת־
141	עָקֵב	עֲקֵב־	עֲקֵבִי	עֲקֵבְךָ	עֲקֶבְכֶם	עֲקֵבִים	עִקְבֵי־
142	חֵרֵשׁ	חֵרֵשׁ־	חֵרְשִׁי	חֶרְשְׁךָ	חֵרֶשְׁכֶם	חֵרְשִׁים	חֵרְשֵׁי־
143	חֹק	חָק־	חֻקִּי	חָקְךָ	חָקְכֶם	חֻקִּים	חֻקֵּי־
144	תֹּף	תָּף־	תֻּפִּי	תֻּפְּךָ	תֻּפְּכֶם	תֻּפִּים	תֻּפֵּי־
145	כֹּחַ	כֹּחַ־	כֹּחִי	כֹּחֲךָ	כֹּחֲכֶם	כֹּחוֹת	כֹּחוֹת־
146	אֶפְרֹחַ	אֶפְרֹחַ־	אֶפְרֹחִי	אֶפְרֹחֲךָ	אֶפְרֹחֲכֶם	אֶפְרֹחִים	אֶפְרֹחֵי־
147	גִּבְעֹל	גִּבְעֹל־	גִּבְעֳלִי	גִּבְעָלְךָ	גִּבְעָלְכֶם	גִּבְעֳלִים	גִּבְעֳלֵי־
148	קָדְקֹד	קָדְקֹד־	קָדְקֳדִי	קָדְקָדְךָ	קָדְקָדְכֶם	קָדְקֳדִים	קָדְקֳדֵי־
149	קַרְדֹּם	קַרְדֹּם־	קַרְדֻּמִּי	קַרְדֻּמְּךָ	קַרְדֻּמְּכֶם	קַרְדֻּמִּים	קַרְדֻּמֵּי־
150	מָעֹז	מָעֹז־	מָעֻזִּי	מָעֻזְּךָ	מָעֻזְּכֶם	מָעֻזִּים	מָעֻזֵּי־
151	אֲהַב	אֲהַב־	אֲהָבִי	אֲהַבְךָ	אֲהַבְכֶם	אֲהָבִים	אֲהָבֵי־
152	נַעַר	נַעַר	נַעֲרִי	נַעַרְךָ	נַעַרְכֶם	נְעָרִים	נַעֲרֵי־
153	יַעַר	יַעַר־	יַעֲרִי	יַעַרְךָ	יַעַרְכֶם	יְעָרוֹת	יַעֲרוֹת־
154	פַּחַד	פַּחַד־	פַּחְדִּי	פַּחְדְּךָ	פַּחְדְּכֶם	פְּחָדִים	פַּחֲדֵי־
155	בַּיִת	בֵּית־	בֵּיתִי	בֵּיתְךָ	בֵּיתְכֶם	בָּתִּים	בָּתֵּי־
156	גַּיִס	גֵּיס־	גֵּיסִי	גֵּיסְךָ	גֵּיסְכֶם	גְּיָסוֹת	גֵּיסוֹת־
157	זַיִת	זֵית־	זֵיתִי	זֵיתְךָ	זֵיתְכֶם	זֵיתִים	זֵיתֵי־
158	חַיִל	חֵיל־	חֵילִי	חֵילְךָ	חֵילְכֶם	חֲיָלִים	חֵילֵי־
159	לַיִל	לֵיל־	לֵילִי	לֵילְךָ	לֵילְכֶם	לֵילוֹת	לֵילוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
80	שָׂדֶה	שְׂדֵה־	שָׂדִי	שָׂדְךָ[1]	שְׂדֵכֶם	שָׂדוֹת	שְׂדוֹת־
81	אָב	אֲבִי־	אָבִי	אָבִיךָ[2]	אֲבִיכֶם	אָבוֹת	אֲבוֹת־
82	אָח	אֲחִי־	אָחִי	אָחִיךָ[3]	אֲחִיכֶם	אַחִים[3]	אֲחֵי־
83	דָּג	דַּג־	דָּגִי	דָּגְךָ	דַּגְכֶם	דָּגִים	דְּגֵי־
84	דָּת	דַּת־	דָּתִי	דָּתְךָ	דַּתְכֶם	דָּתוֹת	דָּתוֹת־
85	יָד	יַד־	יָדִי	יָדְךָ	יֶדְכֶם	יָדוֹת	יְדוֹת־
86	יָם	יַם־	יַמִּי	יַמְּךָ	יַמְּכֶם	יַמִּים	יַמֵּי־
87	תָּא	תָּא־	תָּאִי	תָּאֲךָ	תַּאֲכֶם	תָּאִים	תָּאֵי־
88	פְּרָט	פְּרַט־	פְּרָטִי	פְּרָטְךָ	פְּרַטְכֶם	פְּרָטִים	פְּרָטֵי־
89	אֶזְרָח	אֶזְרַח־	אֶזְרָחִי	אֶזְרָחֲךָ	אֶזְרַחֲכֶם	אֶזְרָחִים	אֶזְרָחֵי־
90	חַיָּט	חַיַּט־	חַיָּטִי	חַיָּטְךָ	חַיַּטְכֶם	חַיָּטִים	חַיָּטֵי־
91	מִפְקָד	מִפְקַד־	מִפְקָדִי	מִפְקָדְךָ	מִפְקַדְכֶם	מִפְקָדִים	מִפְקְדֵי־
92	מַאֲכָל	מַאֲכַל־	מַאֲכָלִי	מַאֲכָלְךָ	מַאֲכַלְכֶם	מַאֲכָלִים	מַאַכְלֵי־
93	מוֹסָד	מוֹסַד־	מוֹסָדִי	מוֹסָדְךָ	מוֹסַדְכֶם	מוֹסָדוֹת	מוֹסְדוֹת־
94	מַסָּע	מַסַּע־	מַסָּעִי	מַסָּעֲךָ	מַסַּעֲכֶם	מַסָּעִים	מַסְעֵי־
95	מַשָּׂג	מַשַּׂג־	מַשָּׂגִי	מַשָּׂגְךָ	מַשַּׂגְכֶם	מַשָּׂגִים	מַשְׂגֵי־
96	נֶאֱשָׁם	נֶאֱשַׁם־	נֶאֱשָׁמִי	נֶאֱשָׁמְךָ	נֶאֱשַׁמְכֶם	נֶאֱשָׁמִים	נֶאֶשְׁמֵי־
97	סִימָן	סִימַן־	סִימָנִי	סִימָנְךָ	סִימַנְכֶם	סִימָנִים	סִימָנֵי־
98	עַקְרָב	עַקְרַב־	עַקְרַבִּי	עַקְרַבְּךָ	עַקְרַבְּכֶם	עַקְרַבִּים	עַקְרַבֵּי־
99	נֹהַג	נֹהַג־	נֹהֲגִי	נֹהַגְךָ	נֹהַגְכֶם	נֹהֲגִים	נֹהֲגֵי־
100	פָּרָשׁ	פָּרַשׁ־	פָּרָשִׁי	פָּרָשְׁךָ	פָּרַשְׁכֶם	פָּרָשִׁים	פָּרָשֵׁי־
101	שַׁבָּת	שַׁבַּת־	שַׁבַּתִּי	שַׁבַּתְּךָ	שַׁבַּתְּכֶם	שַׁבָּתוֹת	שַׁבְּתוֹת־
102	מִפְעָל	מִפְעַל־	מִפְעָלִי	מִפְעָלְךָ	מִפְעַלְכֶם	מִפְעָלִים	מִפְעֲלֵי־
103	שֻׁלְחָן	שֻׁלְחַן־	שֻׁלְחָנִי	שֻׁלְחָנְךָ	שֻׁלְחַנְכֶם	שֻׁלְחָנוֹת	שֻׁלְחֲנוֹת־
104	גָּמָל	גְּמַל־	גְּמַלִּי	גְּמַלְּךָ	גְּמַלְּכֶם	גְּמַלִּים	גְּמַלֵּי־
105	דָּבָר	דְּבַר־	דְּבָרִי	דְּבָרְךָ	דְּבַרְכֶם	דְּבָרִים	דִּבְרֵי־
106	זָנָב	זְנַב־	זְנָבִי	זְנָבְךָ	זְנַבְכֶם	זְנָבוֹת	זַנְבוֹת־
107	חָכָם	חֲכַם־	חֲכָמִי	חֲכָמְךָ	חֲכַמְכֶם	חֲכָמִים	חַכְמֵי־
108	לֵבָב	לְבַב־	לְבָבִי	לְבָבְךָ	לְבַבְכֶם	לְבָבוֹת	לִבְבוֹת־
109	נָחָשׁ	נְחַשׁ־	נְחָשִׁי	נְחָשְׁךָ	נְחַשְׁכֶם	נְחָשִׁים	נַחֲשֵׁי־
110	צָבָא	צְבָא־	צְבָאִי	צְבָאֲךָ	צְבָאֲכֶם	צְבָאוֹת	צִבְאוֹת־
111	אֵם	אֵם־	אִמִּי	אִמְּךָ	אִמְּכֶם	אִמָּהוֹת	אִמּוֹת־
112	בֵּן	בֶּן־	בְּנִי	בִּנְךָ	בִּנְכֶם	בָּנִים	בְּנֵי־
113	גֵּר	גֵּר־	גֵּרִי	גֵּרְךָ	גֵּרְכֶם	גֵּרִים	גֵּרֵי־
114	נֵס	נֵס־	נִסִּי	נִסְּךָ	נִסְּכֶם	נִסִּים	נִסֵּי־
115	כֵּן	כַּן־	כַּנִּי	כַּנְּךָ	כַּנְּכֶם	כַּנִּים	כַּנֵּי־
116	עֵץ	עֵץ־	עֵצִי	עֵצְךָ	עֵצְכֶם	עֵצִים	עֲצֵי־
117	שֵׁם	שֵׁם־	שְׁמִי	שִׁמְךָ	שִׁמְכֶם	שֵׁמוֹת	שְׁמוֹת־

[1] 80: שָׂדוֹ שָׂדֵה או שָׂדֵהוּ שָׂדָהּ. — [2] 81: אָבִיךְ אָבִיו אָבִיהָ אָבִינוּ אֲבִיהֶם/ן.

[3] 82: אָחִיךְ אָחִיו אָחִיהָ אָחִינוּ אֲחִיהֶם/ן; אַחַי אַחֶיךָ אַחַיִךְ אֶחָיו אַחֶיהָ אַחֵינוּ.

מס'	יחיד					ריבוי	
199	חֳלִי	חֳלִי־	חָלְיִי	חָלְיְךָ	חָלְיְכֶם	חֳלָיִים	חָלְיֵי־
200	קֹשִׁי	קְשִׁי־	קָשְׁיִי	קָשְׁיְךָ	קָשְׁיְכֶם	קְשָׁיִים	קָשְׁיֵי־
201	שִׁירָה	שִׁירַת־	שִׁירָתִי	שִׁירָתְךָ	שִׁירַתְכֶם	שִׁירוֹת	שִׁירוֹת־
202	אֳנִיָּה	אֳנִיַּת־	אֳנִיָּתִי	אֳנִיָּתְךָ	אֳנִיַּתְכֶם	אֳנִיּוֹת	אֳנִיּוֹת־
203	בָּגוֹדָה	בָּגוֹדַת־	בָּגוֹדָתִי	בָּגוֹדָתְךָ	בָּגוֹדַתְכֶם	בָּגוֹדוֹת	בָּגוֹדוֹת־
204	בַּחוּרָה	בַּחוּרַת־	בַּחוּרָתִי	בַּחוּרָתְךָ	בַּחוּרַתְכֶם	בַּחוּרוֹת	בַּחוּרוֹת־
205	בֵּיצָה	בֵּיצַת־	בֵּיצָתִי	בֵּיצָתְךָ	בֵּיצַתְכֶם	בֵּיצִים	בֵּיצֵי־
206	בִּקְתָּה	בִּקְתַּת־	בִּקְתָּתִי	בִּקְתָּתְךָ	בִּקְתַּתְכֶם	בִּקְתּוֹת	בִּקְתּוֹת־
207	חָכְמָה	חָכְמַת־	חָכְמָתִי	חָכְמָתְךָ	חָכְמַתְכֶם	חָכְמוֹת	חָכְמוֹת־
208	סֻכָּה	סֻכַּת־	סֻכָּתִי	סֻכָּתְךָ	סֻכַּתְכֶם	סֻכּוֹת	סֻכּוֹת־
209	תַּאֲוָה	תַּאֲוַת־	תַּאֲוָתִי	תַּאֲוָתְךָ	תַּאֲוַתְכֶם	תַּאֲווֹת	תַּאֲווֹת־
210	בָּמָה	בָּמַת־	בָּמָתִי	בָּמָתְךָ	בָּמַתְכֶם	בָּמוֹת	בָּמוֹת־
211	גָּדָה	גְּדַת־	גְּדָתִי	גְּדָתְךָ	גְּדַתְכֶם	גָּדוֹת	גְּדוֹת־
212	בְּעָיָה	בְּעָיַת־	בְּעָיָתִי	בְּעָיָתְךָ	בְּעָיַתְכֶם	בְּעָיוֹת	בְּעָיוֹת־
213	בְּרֵכָה	בְּרֵכַת־	בְּרֵכָתִי	בְּרֵכָתְךָ	בְּרֵכַתְכֶם	בְּרֵכוֹת	בְּרֵכוֹת־
214	זְוָעָה	זַוְעַת־	זַוְעָתִי	זַוְעָתְךָ	זַוְעַתְכֶם	זְוָעוֹת	זַוְעוֹת־
215	נְדָבָה	נִדְבַת־	נִדְבָתִי	נִדְבָתְךָ	נִדְבַתְכֶם	נְדָבוֹת	נִדְבוֹת־
216	קְעָרָה	קַעֲרַת־	קַעֲרָתִי	קַעֲרָתְךָ	קַעֲרַתְכֶם	קְעָרוֹת	קַעֲרוֹת־
217	אֲדָמָה	אַדְמַת־	אַדְמָתִי	אַדְמָתְךָ	אַדְמַתְכֶם	אֲדָמוֹת	אַדְמוֹת־
218	עֲגָלָה	עֶגְלַת־	עֶגְלָתִי	עֶגְלָתְךָ	עֶגְלַתְכֶם	עֲגָלוֹת	עֶגְלוֹת־
219	עֲטָרָה	עֲטֶרֶת־	עֲטַרְתִּי	עֲטַרְתְּךָ	עֲטַרְתְּכֶם	עֲטָרוֹת	עַטְרוֹת־
220	בֶּהָלָה	בֶּהָלַת־	בֶּהָלָתִי	בֶּהָלָתְךָ	בֶּהָלַתְכֶם	בֶּהָלוֹת	בֶּהָלוֹת־
221	בַּקָּשָׁה	בַּקָּשַׁת־	בַּקָּשָׁתִי	בַּקָּשָׁתְךָ	בַּקָּשַׁתְכֶם	בַּקָּשׁוֹת	בַּקָּשׁוֹת־
222	הַכְנָסָה	הַכְנָסַת־	הַכְנָסָתִי	הַכְנָסָתְךָ	הַכְנָסַתְכֶם	הַכְנָסוֹת	הַכְנָסוֹת־
223	מוֹרָשָׁה	מוֹרֶשֶׁת־	מוֹרַשְׁתִּי	מוֹרַשְׁתְּךָ	מוֹרַשְׁתְּכֶם	מוֹרָשׁוֹת	מוֹרְשׁוֹת־
224	מִלְחָמָה	מִלְחֶמֶת־	מִלְחַמְתִּי	מִלְחַמְתְּךָ	מִלְחַמְתְּכֶם	מִלְחָמוֹת	מִלְחֲמוֹת־
225	מִשְׁפָּחָה	מִשְׁפַּחַת־	מִשְׁפַּחְתִּי	מִשְׁפַּחְתְּךָ	מִשְׁפַּחְתְּכֶם	מִשְׁפָּחוֹת	מִשְׁפְּחוֹת־
226	מַתָּנָה	מַתְּנַת־	מַתְּנָתִי	מַתְּנָתְךָ	מַתְּנַתְכֶם	מַתָּנוֹת	מַתְּנוֹת־
227	עֵצָה	עֲצַת־	עֲצָתִי	עֲצָתְךָ	עֲצַתְכֶם	עֵצוֹת	עֲצוֹת־
228	פֵּאָה	פְּאַת־	פְּאָתִי	פְּאָתְךָ	פְּאַתְכֶם	פֵּאוֹת	פְּאוֹת־
229	אֲבֵדָה	אֲבֵדַת־	אֲבֵדָתִי	אֲבֵדָתְךָ	אֲבֵדַתְכֶם	אֲבֵדוֹת	אֲבֵדוֹת־
230	בְּהֵמָה	בֶּהֱמַת־	בֶּהֱמְתִּי	בֶּהֱמְתְּךָ	בֶּהֱמְתְּכֶם	בְּהֵמוֹת	בַּהֲמוֹת־
231	נְבֵלָה	נִבְלַת־	נִבְלָתִי	נִבְלָתְךָ	נִבְלַתְכֶם	נְבֵלוֹת	נִבְלוֹת־
232	שְׁכֵנָה	שְׁכֶנֶת־	שְׁכֶנְתִּי	שְׁכֶנְתְּךָ	שְׁכֶנְתְּכֶם	שְׁכֵנוֹת	שְׁכֵנוֹת־
233	תּוֹכֵחָה	תּוֹכַחַת־	תּוֹכַחְתִּי	תּוֹכַחְתְּךָ	תּוֹכַחְתְּכֶם	תּוֹכֵחוֹת	תּוֹכְחוֹת־
234	תּוֹעֵבָה	תּוֹעֲבַת־	תּוֹעֲבָתִי	תּוֹעֲבָתְךָ	תּוֹעֲבַתְכֶם	תּוֹעֵבוֹת	תּוֹעֲבוֹת־
235	רוֹפְאָה	רוֹפֵאת־	רוֹפֵאתִי	רוֹפֵאתְךָ	רוֹפֵאתְכֶם	רוֹפְאוֹת	רוֹפְאוֹת־
236	אַטְמָה	אַטְמַת־	אַטְמָתִי	אַטְמָתְךָ	אַטְמַתְכֶם	אֲטָמוֹת	אַטְמוֹת־
237	אַסְדָּה	אַסְדַּת־	אַסְדָּתִי	אַסְדָּתְךָ	אַסְדַּתְכֶם	אֲסָדוֹת	אַסְדוֹת־
238	טַחֲנָה	טַחֲנַת־	טַחֲנָתִי	טַחֲנָתְךָ	טַחֲנַתְכֶם	טְחָנוֹת	טַחֲנוֹת־
239	מַלְכָּה	מַלְכַּת־	מַלְכָּתִי	מַלְכָּתְךָ	מַלְכַּתְכֶם	מְלָכוֹת	מַלְכוֹת־
240	אֲבָקָה	אַבְקַת־	אַבְקָתִי	אַבְקָתְךָ	אַבְקַתְכֶם	אֲבָקוֹת	אַבְקוֹת־

מס'	יחיד					ריבוי	
160	עַיִר	עִיר־	עִירִי	עִירְךָ	עִירְכֶם	עֲיָרִים	עִירֵי־
161	תַּיִשׁ	תֵּישׁ־	תֵּישִׁי	תֵּישְׁךָ	תֵּישְׁכֶם	תְּיָשִׁים	תֵּישֵׁי־
162	גָּוֶן	גּוֹן־	גּוֹנִי	גּוֹנְךָ	גּוֹנְכֶם	גְּוָנִים	גּוֹנֵי־
163	אֶבֶן	אֶבֶן־	אַבְנִי	אַבְנְךָ	אַבְנְכֶם	אֲבָנִים	אַבְנֵי־
164	אֶרֶץ	אֶרֶץ־	אַרְצִי	אַרְצְךָ	אַרְצְכֶם	אֲרָצוֹת	אַרְצוֹת־
165	רֶגֶב	רֶגֶב־	רִגְבִּי	רִגְבְּךָ	רִגְבְּכֶם	רְגָבִים	רִגְבֵי־
166	סֶרֶט	סֶרֶט־	סִרְטִי	סִרְטְךָ	סִרְטְכֶם	סְרָטִים	סִרְטֵי־
167	קֶשֶׁת	קֶשֶׁת־	קַשְׁתִּי	קַשְׁתְּךָ	קַשְׁתְּכֶם	קְשָׁתוֹת	קַשְׁתוֹת־
168	דֶּרֶךְ	דֶּרֶךְ־	דַּרְכִּי	דַּרְכְּךָ	דַּרְכְּכֶם	דְּרָכִים	דַּרְכֵי־
169	הֶבֶל	הֶבֶל־[1]	הֶבְלִי	הֶבְלְךָ	הֶבְלְכֶם	הֲבָלִים	הַבְלֵי־
170	הֶגֶה	הֶגֶה־	הֶגְיִי	הֶגְיְךָ	הֶגְיְכֶם	הֲגָאִים	הֲגָאֵי־
171	חֶדֶר	חֲדַר־	חַדְרִי	חַדְרְךָ	חַדְרְכֶם	חֲדָרִים	חַדְרֵי־
172	נֶכֶד	נֶכֶד־	נֶכְדִּי	נֶכְדְּךָ	נֶכְדְּכֶם	נְכָדִים	נֶכְדֵי־
173	נֶפֶשׁ	נֶפֶשׁ־	נַפְשִׁי	נַפְשְׁךָ	נַפְשְׁכֶם	נְפָשׁוֹת	נַפְשׁוֹת־
174	עֶבֶד	עֶבֶד־	עַבְדִּי	עַבְדְּךָ	עַבְדְּכֶם	עֲבָדִים	עַבְדֵי־
175	פֶּלֶא	פֶּלֶא־	פִּלְאִי	פִּלְאֲךָ	פִּלְאֲכֶם	פְּלָאִים	פִּלְאֵי־
176	שֶׁמֶן	שֶׁמֶן־	שַׁמְנִי	שַׁמְנְךָ	שַׁמְנְכֶם	שְׁמָנִים	שַׁמְנֵי־
177	שֶׁמֶשׁ	שֶׁמֶשׁ־	שִׁמְשִׁי	שִׁמְשְׁךָ	שִׁמְשְׁכֶם	שְׁמָשׁוֹת	שִׁמְשׁוֹת־
178	זֶרַע	זֶרַע־	זַרְעִי	זַרְעֲךָ	זַרְעֲכֶם	זְרָעִים	זַרְעֵי־
179	צֶבַע	צֶבַע־	צִבְעִי	צִבְעֲךָ	צִבְעֲכֶם	צְבָעִים	צִבְעֵי־
180	חֵלֶב	חֵלֶב־	חֶלְבִּי	חֶלְבְּךָ	חֶלְבְּכֶם	חֲלָבִים	חֶלְבֵי־
181	חֵלֶק	חֵלֶק־	חֶלְקִי	חֶלְקְךָ	חֶלְקְכֶם	חֲלָקִים	חֶלְקֵי־
182	סֵפֶר	סֵפֶר־	סִפְרִי	סִפְרְךָ	סִפְרְכֶם	סְפָרִים	סִפְרֵי־
183	עֵמֶק	עֵמֶק־	עִמְקִי	עִמְקְךָ	עִמְקְכֶם	עֲמָקִים	עִמְקֵי־
184	מֵצַח	מֵצַח־	מִצְחִי	מִצְחֲךָ	מִצְחֲכֶם	מְצָחוֹת	מִצְחוֹת־
185	אֹהֶל	אֹהֶל־	אָהֳלִי	אָהָלְךָ	אָהָלְכֶם	אֹהָלִים	אָהֳלֵי־
186	אֹמֶר	אֹמֶר־	אָמְרִי	אָמְרְךָ	אָמְרְכֶם	אֲמָרִים	אִמְרֵי־
187	צֹרֶךְ	צֹרֶךְ־	צָרְכִּי	צָרְכְּךָ	צָרְכְּכֶם	צְרָכִים	צָרְכֵי־
188	גֹּמֶא	גֹּמֶא־	גָּמְאִי	גָּמְאֲךָ	גָּמְאֲכֶם	גְּמָאִים	גָּמְאֵי־
189	גֹּרֶן	גֹּרֶן־	גָּרְנִי	גָּרְנְךָ	גָּרְנְכֶם	גְּרָנוֹת	גָּרְנוֹת־
190	חֹדֶשׁ	חֹדֶשׁ־	חָדְשִׁי	חָדְשְׁךָ	חָדְשְׁכֶם	חֳדָשִׁים	חָדְשֵׁי־
191	כֹּתֶל	כֹּתֶל־	כָּתְלִי	כָּתְלְךָ	כָּתְלְכֶם	כְּתָלִים	כָּתְלֵי־
192	קֹמֶץ	קֹמֶץ־	קָמְצִי	קָמְצְךָ	קָמְצְכֶם	קְמָצִים	קָמְצֵי־
193	שֹׁרֶשׁ	שֹׁרֶשׁ־	שָׁרְשִׁי	שָׁרְשְׁךָ	שָׁרְשְׁכֶם	שָׁרָשִׁים	שָׁרְשֵׁי־
194	צִפֹּרֶן	צִפֹּרֶן־	צִפָּרְנִי	צִפָּרְנְךָ	צִפָּרְנְכֶם	צִפָּרְנִים	צִפָּרְנֵי־
195	אֹרַח	אֹרַח־	אָרְחִי	אָרְחֲךָ	אָרְחֲכֶם	אֳרָחוֹת	אָרְחוֹת־
196	גֹּבַהּ	גֹּבַהּ־	גָּבְהִי	גָּבְהֲךָ	גָּבְהֲכֶם	גְּבָהִים	גָּבְהֵי־
197	פֹּעַל	פֹּעַל־	פָּעֳלִי	פָּעָלְךָ	פָּעָלְכֶם	פְּעָלִים	פָּעֳלֵי־
198	רֹחַב	רֹחַב־	רָחְבִּי	רָחְבְּךָ	רָחְבְּכֶם	רְחָבִים	רָחֳבֵי־

[1] 169: גם הֲבֵל־ (בביטוי הֲבֵל־הֲבָלִים).

כל שם־תואר ניתן במילון בצורות־היחיד זכר ונקבה; את־צורות־הריבוי תקבל כדלקמן:
א) אם צורת־הנקבה מסתיימת בסיומת ָה, החלף ָה בסיומת ִים (זכר ריבוי) או ־וֹת (נקבה ריבוי), כגון: גָּדוֹל, גְּדוֹלָה – ריבוי: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
ב) אם צורת־הזכר מסתיימת בסיומת ִי והנקבה בסיומת ִית, החלף ִית בסיומת ִיִּים (זכר ריבוי) או ִיּוֹת (נקבה ריבוי), כגון: חֻקִּי, חֻקִּית – ריבוי: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
אצל כל שאר שמות־התואר רשומות צורות־הריבוי בגוף המילון, כגון: פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר׳ פִּקְּחִים, ־חוֹת).

— Les adjectifs hébraïques sont donnés dans le dictionnaire au masculin et au féminin singulier; on obtient les formes du pluriel comme suit:
a) Si le féminin singulier se termine en ָה, remplacez ָה par ִים (masculin pluriel) ou ־וֹת (féminin pluriel), p. ex. גָּדוֹל, גְּדוֹלָה — pluriel: גְּדוֹלִים, גְּדוֹלוֹת;
b) Si le masculin singulier se termine en ִי et le féminin singulier en ִית, remplacez ִי par ִיִּים (masculin pluriel) ou ִיּוֹת (féminin pluriel), p. ex. חֻקִּי, חֻקִּית — pluriel: חֻקִּיִּים, חֻקִּיּוֹת.
— Pour tous les autres adjectifs, les formes du pluriel sont indiquées dans le dictionnaire, p. ex. פִּקֵּחַ, פִּקַּחַת (ר׳ פִּקְּחִים, ־חוֹת).

Déclinaison des Prépositions – 3. נטיית מלות־היחס

En hébreu, contrairement au français, les prépositions se déclinent par adjonction αe suffixes personnels, p.ex. אֵלַי "vers moi"

לוח III – נטיית מלות־היחס

מס׳	מלות־יחס								
266	אוֹדוֹת־	אוֹדוֹתַי	אוֹדוֹתֶיךָ	אוֹדוֹתַיִךְ	אוֹדוֹתָיו	אוֹדוֹתֶיהָ	אוֹדוֹתֵינוּ	אוֹדוֹתֵיכֶם/ן	אוֹדוֹתֵיהֶם/ן
267	אַחֲרֵי־	אַחֲרַי	אַחֲרֶיךָ	אַחֲרַיִךְ	אַחֲרָיו	אַחֲרֶיהָ	אַחֲרֵינוּ	אַחֲרֵיכֶם/ן	אַחֲרֵיהֶם/ן
268	אֶל־	אֵלַי	אֵלֶיךָ	אֵלַיִךְ	אֵלָיו	אֵלֶיהָ	אֵלֵינוּ	אֲלֵיכֶם/ן	אֲלֵיהֶם/ן
269	אֵצֶל־	אֶצְלִי	אֶצְלְךָ	אֶצְלֵךְ	אֶצְלוֹ	אֶצְלָהּ	אֶצְלֵנוּ	אֶצְלְכֶם/ן	אֶצְלָם/ן
270	1. אֶת־	אוֹתִי	אוֹתְךָ	אוֹתָךְ	אוֹתוֹ	אוֹתָהּ	אוֹתָנוּ	אֶתְכֶם/ן	אוֹתָם/ן
271	2. אֶת־	אִתִּי	אִתְּךָ	אִתָּךְ	אִתּוֹ	אִתָּהּ	אִתָּנוּ	אִתְּכֶם/ן	אִתָּם/ן
272	בְּ־	בִּי	בְּךָ	בָּךְ	בּוֹ	בָּהּ	בָּנוּ	בָּכֶם/ן	בָּהֶם/ן[1]
273	בִּגְלַל־	בִּגְלָלִי	בִּגְלָלְךָ	בִּגְלָלֵךְ	בִּגְלָלוֹ	בִּגְלָלָהּ	בִּגְלָלֵנוּ	בִּגְלַלְכֶם/ן	בִּגְלָלָם/ן
274	בֵּין־	בֵּינִי	בֵּינְךָ	בֵּינֵךְ	בֵּינוֹ	בֵּינָהּ	בֵּינֵינוּ[2]	בֵּינֵיכֶם/ן	בֵּינֵיהֶם/ן
275	בִּלְעֲדֵי־	בִּלְעָדַי	בִּלְעָדֶיךָ	בִּלְעָדַיִךְ	בִּלְעָדָיו	בִּלְעָדֶיהָ	בִּלְעָדֵינוּ	בִּלְעֲדֵיכֶם/ן	בִּלְעֲדֵיהֶם/ן
276	בַּעֲבוּר־	בַּעֲבוּרִי	בַּעֲבוּרְךָ	בַּעֲבוּרֵךְ	בַּעֲבוּרוֹ	בַּעֲבוּרָהּ	בַּעֲבוּרֵנוּ	בַּעֲבוּרְכֶם/ן	בַּעֲבוּרָם/ן
277	בְּעַד־	בַּעֲדִי	בַּעַדְךָ	בַּעֲדֵךְ	בַּעֲדוֹ	בַּעֲדָהּ	בַּעֲדֵנוּ	בַּעַדְכֶם/ן	בַּעֲדָם/ן

[1] 272: גם בָּם/ן.
[2] 274: גם בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם.

מס'	יחיד					ריבוי	
241	רִצְפָּה	רִצְפַּת־	רִצְפָּתִי	רִצְפָּתְךָ	רִצְפַּתְכֶם	רְצָפוֹת	רִצְפוֹת־
242	שִׂמְלָה	שִׂמְלַת־	שִׂמְלָתִי	שִׂמְלָתְךָ	שִׂמְלַתְכֶם	שְׂמָלוֹת	שִׂמְלוֹת־
243	חֶבְרָה	חֶבְרַת־	חֶבְרָתִי	חֶבְרָתְךָ	חֶבְרַתְכֶם	חֲבָרוֹת	חֶבְרוֹת־
244	עָרְלָה	עָרְלַת־	עָרְלָתִי	עָרְלָתְךָ	עָרְלַתְכֶם	עֲרָלוֹת	עָרְלוֹת־
245	אוֹרַחַת	אוֹרַחַת־	אוֹרַחְתִּי	אוֹרַחְתְּךָ	אוֹרַחְתְּכֶם	אוֹרְחוֹת	אוֹרְחוֹת־
246	מִשְׁלַחַת	מִשְׁלַחַת־	מִשְׁלַחְתִּי	מִשְׁלַחְתְּךָ	מִשְׁלַחְתְּכֶם	מִשְׁלָחוֹת	מִשְׁלְחוֹת־
247	מְפַקַּחַת	מְפַקַּחַת־	מְפַקַּחְתִּי	מְפַקַּחְתְּךָ	מְפַקַּחְתְּכֶם	מְפַקְּחוֹת	מְפַקְּחוֹת־
248	תּוֹלַעַת	תּוֹלַעַת־	תּוֹלַעְתִּי	תּוֹלַעְתְּךָ	תּוֹלַעְתְּכֶם	תּוֹלָעִים	תּוֹלְעֵי־
249	מֵינֶקֶת	מֵינֶקֶת־	מֵינִקְתִּי	מֵינִקְתְּךָ	מֵינִקְתְּכֶם	מֵינִיקוֹת	מֵינִיקוֹת־
250	עֲצֶרֶת	עֲצֶרֶת־	עֲצַרְתִּי	עֲצַרְתְּךָ	עֲצַרְתְּכֶם	עֲצָרוֹת	עַצְרוֹת־
251	צַמֶּרֶת	צַמֶּרֶת־	צַמַּרְתִּי	צַמַּרְתְּךָ	צַמַּרְתְּכֶם	צַמָּרוֹת	צַמְּרוֹת־
252	מִשְׁמֶרֶת	מִשְׁמֶרֶת־	מִשְׁמַרְתִּי	מִשְׁמַרְתְּךָ	מִשְׁמַרְתְּכֶם	מִשְׁמָרוֹת	מִשְׁמְרוֹת־
253	יוֹעֶצֶת	יוֹעֶצֶת־	יוֹעַצְתִּי	יוֹעַצְתְּךָ	יוֹעַצְתְּכֶם	יוֹעֲצוֹת	יוֹעֲצוֹת־
254	חוֹתֶנֶת	חוֹתֶנֶת־	חוֹתַנְתִּי	חוֹתַנְתְּךָ	חוֹתַנְתְּכֶם	חוֹתְנוֹת	חוֹתְנוֹת־
255	מִשְׁעֶנֶת	מִשְׁעֶנֶת־	מִשְׁעַנְתִּי	מִשְׁעַנְתְּךָ	מִשְׁעַנְתְּכֶם	מִשְׁעָנוֹת	מִשְׁעֲנוֹת־
256	תִּזְמֹרֶת	תִּזְמֹרֶת־	תִּזְמָרְתִּי	תִּזְמָרְתְּךָ	תִּזְמָרְתְּכֶם	תִּזְמוֹרוֹת	תִּזְמוֹרוֹת־
257	גֻּלְגֹּלֶת	גֻּלְגֹּלֶת־	גֻּלְגָּלְתִּי	גֻּלְגָּלְתְּךָ	גֻּלְגָּלְתְּכֶם	גֻּלְגָּלוֹת	גֻּלְגְּלוֹת־
258	כְּתֹנֶת־	כְּתֹנֶת־	כֻּתָּנְתְּךָ	כֻּתָּנְתְּךָ	כֻּתָּנְתְּכֶם	כֻּתָּנוֹת	כָּתְנוֹת־
259	מַשְׂכֹּרֶת	מַשְׂכֹּרֶת־	מַשְׂכֻּרְתִּי	מַשְׂכֻּרְתְּךָ	מַשְׂכֻּרְתְּכֶם	מַשְׂכּוֹרוֹת	מַשְׂכּוֹרוֹת־
260	פָּרֹכֶת	פָּרֹכֶת־	פָּרָכְתִּי	פָּרָכְתְּךָ	פָּרָכְתְּכֶם	פָּרוֹכוֹת	פָּרוֹכוֹת־

לוח II — מספר זוגי

מס'	זוגי									
261	אָזְנַיִם	אָזְנֵי־	אָזְנַי	אָזְנֶיךָ	אָזְנַיִךְ	אָזְנָיו	אָזְנֶיהָ	אָזְנֵינוּ	אָזְנֵיכֶם/ן	אָזְנֵיהֶם/ן
262	בִּרְכַּיִם	בִּרְכֵּי־	בִּרְכַּי	בִּרְכֶּיךָ	בִּרְכַּיִךְ	בִּרְכָּיו	בִּרְכֶּיהָ	בִּרְכֵּינוּ	בִּרְכֵּיכֶם/ן	בִּרְכֵּיהֶם/ן
263	יָדַיִם	יְדֵי־	יָדַי	יָדֶיךָ	יָדַיִךְ	יָדָיו	יָדֶיהָ	יָדֵינוּ	יְדֵיכֶם/ן	יְדֵיהֶם/ן
264	לְחָיַיִם	לְחָיֵי־	לְחָיַי	לְחָיֶיךָ	לְחָיַיִךְ	לְחָיָיו	לְחָיֶיהָ	לְחָיֵינוּ	לְחָיֵיכֶם/ן	לְחָיֵיהֶם/ן
265	עֵינַיִם	עֵינֵי־	עֵינַי	עֵינֶיךָ	עֵינַיִךְ	עֵינָיו	עֵינֶיהָ	עֵינֵינוּ	עֵינֵיכֶם/ן	עֵינֵיהֶם/ן

על־יד כל פועל רשום מספר (301–530) המתייחס ללוחות IX–V (להלן עמ' 797–810) ובלוחות אלו תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו פועל או של פועל מאותו דגם.

לדוגמה: קָשַׁר (301), בָּרָא (336), נִזְכַּר (389): בלוח V תמצא:

— Chaque verbe est suivi d'un numéro (301–530) qui se réfère aux listes V–IX (ci-dessous pp. 797–810). Dans ces listes vous trouvez les formes principales de la conjugaison de ce verbe ou d'un verbe du même type.
Par exemple: vous cherchez un des verbes קָשַׁר (301), בָּרָא (633), נִזְכַּר (389) : la liste V vous donne:

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִקְשֹׁר	תִקְשְׁרִי	תִקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר, קָשׁוּר
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִבְרָא	תִבְרְאִי	תִבְרֶאנָה	בְּרָא	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא, בָּרוּא

בלוח VI תמצא: la liste VI vous donne:

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר

את צורות הנטייה שאינן מופיעות בלוחות תקבל כדלקמן:

עבר: החלף הסיומת ־תִּי של קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) באחת הסיומות ־תָ, ־תְ, ־נוּ, ואת הסיומת ־תִי של בָּרָאתִי באחת הסיומות ־תָ, ־ת, ־נוּ; — החלף הסיומת ־ָה של קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) בסיומת ־וּ.

עתיד: החלף התחילית תּ־ של תִּקְשֹׁר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) באחת התחיליות י־ או נ־. החלף הסיומת ־ִי של תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) בסיומת ־וּ.

ציווי: א) בבניין קל, פִּעֵל ו־הִפְעִיל (לוחות VII, V, IX): הוסף הסיומת ־ְנָה לצורה קְשֹׁר: החלף ־ָא של בְּרָא בסיומת ־ֶאנָה.

Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans les listes:

Passé: remplacez le suffixe ־תִּי de קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) par un des suffixes ־תָ, ־תְ, ־נוּ et le suffixe ־תִי de בָּרָאתִי par un des suffixes ־תָ, ־ת, ־נוּ. Remplacez le suffixe ־ָה de קָשְׁרָה (נִזְכְּרָה, בָּרְאָה) par le suffixe ־וּ.

Futur: remplacez le préfixe תּ־ de תִּקְשׁוֹר (תִּזָּכֵר, תִּבְרָא) par un des préfixes י־ ou נ־. Remplacez le suffixe ־ִי de תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) par le suffixe ־וּ.

Impératif: a) *conjugaison simple*, פִּעֵל et הִפְעִיל (listes V, VII et IX): ajoutez le suffixe ־ְנָה à la forme קְשֹׁר; remplacez ־ָא de בְּרָא par le suffixe ־ֶאנָה.

מס'	מלות־יחס								
278	כְּמוֹ־	כָּמוֹנִי	כָּמוֹךָ	כָּמוֹךְ	כָּמוֹהוּ	כָּמוֹהָ	כָּמוֹנוּ	כְּמוֹכֶם/ן[3]	כְּמוֹהֶם/ן[3]
279	לְ־	לִי	לְךָ	לָךְ	לוֹ	לָהּ	לָנוּ	לָכֶם/ן	לָהֶם/ן[4]
280	לְמַעַן־	לְמַעֲנִי	לְמַעַנְךָ	לְמַעֲנֵךְ	לְמַעֲנוֹ	לְמַעֲנָהּ	לְמַעֲנֵנוּ	לְמַעַנְכֶם/ן	לְמַעֲנָם/ן
281	לִקְרַאת־	לִקְרָאתִי	לִקְרָאתְךָ	לִקְרָאתֵךְ	לִקְרָאתוֹ	לִקְרָאתָהּ	לִקְרָאתֵנוּ	לִקְרַאתְכֶם/ן	לִקְרָאתָם/ן
282	מִן־	מִמֶּנִּי	מִמְּךָ	מִמֵּךְ	מִמֶּנּוּ	מִמֶּנָּה	מִמֶּנּוּ	מִכֶּם/ן	מֵהֶם/ן
283	נֶגֶד־	נֶגְדִּי	נֶגְדְּךָ	נֶגְדֵּךְ	נֶגְדּוֹ	נֶגְדָּהּ	נֶגְדֵּנוּ	נֶגְדְּכֶם/ן	נֶגְדָּם/ן
284	נֹכַח־	נִכְחִי	נִכְחֲךָ	נִכְחֵךְ	נִכְחוֹ	נִכְחָהּ	נִכְחֵנוּ	נִכְחֲכֶם/ן	נִכְחָם/ן
285	סְבִיב־	סְבִיבִי[5]	סְבִיבְךָ	סְבִיבֵךְ	סְבִיבוֹ	סְבִיבָהּ	סְבִיבֵנוּ	סְבִיבְכֶם/ן	סְבִיבָם/ן
286	עַד־	עָדַי	עָדֶיךָ	עָדַיִךְ	עָדָיו	עָדֶיהָ	עָדֵינוּ	עֲדֵיכֶם/ן	עֲדֵיהֶם/ן
287	עַל־	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלַיִךְ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֵינוּ	עֲלֵיכֶם/ן	עֲלֵיהֶם/ן
288	עִם־	עִמִּי[6]	עִמְּךָ	עִמָּךְ	עִמּוֹ	עִמָּהּ	עִמָּנוּ	עִמָּכֶם/ן	עִמָּהֶם/ן[6]
289	שֶׁל־	שֶׁלִּי	שֶׁלְּךָ	שֶׁלָּךְ	שֶׁלּוֹ	שֶׁלָּהּ	שֶׁלָּנוּ	שֶׁלָּכֶם/ן	שֶׁלָּהֶם/ן
290	תַּחַת	תַּחְתַּי[7]	תַּחְתֶּיךָ	תַּחְתַּיִךְ	תַּחְתָּיו	תַּחְתֶּיהָ	תַּחְתֵּינוּ	תַּחְתֵּיכֶם/ן	תַּחְתֵּיהֶם/ן[7]

[3] 278: גם כָּכֶם/ן, כָּהֶם/ן. — [4] 279: גם לָמוֹ.

[5] 285: גם סְבִיבַי וכו׳ וגם סְבִיבוֹתַי וכו׳. — [6] 288: גם /עִמָּדִי, עִמָּם/ן. — [7] 290: גם תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם/ן

4. נטיית המיליות — *Déclinaison des Particules*

En hébreu, certaines particules (adverbes, conjonctions) se déclinent par adjonction de suffixes personnels, p. ex. עוֹדֶנּוּ חַי "il est encore vivant".

לוח IV – נטיית המיליות

מס'	מיליות								
291	אַיֵּה[1]	אַיֵּנִי	אַיֶּךָ	אַיֵּךְ	אַיּוֹ	אַיָּה	אַיֵּנוּ	אַיֵּכֶם/ן	אַיָּם/ן
292	אַיִן	אֵינִי[2]	אֵינְךָ	אֵינֵךְ	אֵינוֹ[2]	אֵינָהּ[2]	אֵינֶנּוּ	אֵינְכֶם/ן	אֵינָם/ן
293	אַשְׁרֵי	אַשְׁרַי	אַשְׁרֶיךָ	אַשְׁרַיִךְ	אַשְׁרָיו	אַשְׁרֶיהָ	אַשְׁרֵינוּ	אַשְׁרֵיכֶם/ן	אַשְׁרֵיהֶם/ן
294	בִּלְתִּי	בִּלְתִּי	בִּלְתְּךָ	בִּלְתֵּךְ	בִּלְתּוֹ	בִּלְתָּהּ	בִּלְתֵּנוּ	בִּלְתְּכֶם/ן	בִּלְתָּם/ן
295	דַּי	דַּיַּי[3]	דַּיֶּךָ	דַּיֵּךְ	דַּיּוֹ	דַּיָּהּ	דַּיֵּנוּ	דַּיְּכֶם/ן	דַּיָּם/ן
296	הִנֵּה	הִנְנִי[4]	הִנְּךָ	הִנָּךְ	הִנּוֹ[4]	הִנָּהּ[4]	הִנְנוּ[4]	הִנְּכֶם/ן	הִנָּם/ן
297	הֲרֵי	הֲרֵינִי	—[5]	—[5]	הֲרֵיהוּ	הֲרֵיהִי	הֲרֵינוּ	—[5]	הֲרֵיהֶם/ן
298	יֵשׁ	יֶשְׁנִי	יֶשְׁךָ	יֶשְׁנֵךְ	יֶשְׁנוֹ	יֶשְׁנָהּ	יֶשְׁנֵנוּ	יֶשְׁכֶם/ן	יֶשְׁנָם/ן
299	כֹּל	כֻּלִּי	כֻּלְּךָ	כֻּלֵּךְ	כֻּלּוֹ	כֻּלָּהּ	כֻּלָּנוּ	כֻּלְּכֶם/ן	כֻּלָּם/ן
300	עוֹד	עוֹדֶנִּי	עוֹדְךָ	עוֹדֵךְ	עוֹדוֹ[6]	עוֹדָהּ[6]	עוֹדֶנּוּ	עוֹדְכֶם/ן	עוֹדָם/ן

[1] 291: גם אֵי. — [2] 292: גם אֵינֶנִּי, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה. — [3] 295: גם דַּיֵּנִי. — [4] 296: גם הִנֵּנִי, הִנֵּהוּ, הִנֶּהָ, הִנֶּנּוּ. — [5] 297: הֲרֵי אַתָּה, אַתְּ, אַתֶּם/ן. — [6] 300: גם עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה.

עַל־יַד כל פועל רשום מספר (301–530) המתייחס ללוחות V–IX (להלן עמ' 797–810) ובלוחות אלו תמצא את צורות־הנטייה הבסיסיות של אותו פועל או של פועל מאותו דגם.

לדוגמה: קָשַׁר (301), בָּרָא (336), נִזְכַּר (389): בלוח V תמצא:

— Chaque verbe est suivi d'un numéro (301–530) qui se réfère aux listes V–IX (ci-dessous pp. 797–810). Dans ces listes vous trouvez les formes principales de la conjugaison de ce verbe ou d'un verbe du même type.
Par exemple: vous cherchez un des verbes קָשַׁר (301), בָּרָא (633), נִזְכַּר (389) : la liste V vous donne:

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר,	קָשׁוּר
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא,	בָּרוּא

בלוח VI תמצא: la liste VI vous donne:

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר

את צורות הנטייה שאינן מופיעות בלוחות תקבל כדלקמן:

עבר: החלף הסיומת ־תִי של קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) באחת הסיומות ־תָ, ־תְ, ־נוּ, ואת הסיומת ־תִי של בָּרָאתִי באחת הסיומות ־תָ, ־ת, ־נוּ; — החלף הסיומת ־ָה של קָשְׁרָה (בָּרְאָה, נִזְכְּרָה) בסיומת ־וּ.

עתיד: החלף התחילית תּ־ של תִּקְשֹׁר (תִּבְרָא, תִּזָּכֵר) באחת התחיליות י־ או נ־. החלף הסיומת ־ִי של תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי, תִּזָּכְרִי) בסיומת ־וּ.

ציווי: א) בבניין קל, פִּעֵל ו־הִפְעִיל (לוחות V, VII, IX): הוסף הסיומת ־ָנָה לצורה קְשֹׁר: החלף ־ָא של בְּרָא בסיומת ־ֶאנָה.

Vous trouverez comme suit les formes qui ne figurent pas dans les listes:

Passé: remplacez le suffixe ־תִי de קָשַׁרְתִּי (נִזְכַּרְתִּי) par un des suffixes ־נוּ ,־תְ ,־תָ et le suffixe ־תִי de בָּרָאתִי par un des suffixes ־תָ ,־ת ,־נוּ. Remplacez le suffixe ־ָה de קָשְׁרָה (נִזְכְּרָה ,בָּרְאָה) par le suffixe ־וּ.

Futur: remplacez le préfixe תּ־ de תִּקְשֹׁר (תִּזָּכֵר ,תִּבְרָא) par un des préfixes י־ ou נ־. Remplacez le suffixe ־ִי de תִּקְשְׁרִי (תִּבְרְאִי ,תִּזָּכְרִי) par le suffixe ־וּ.

Impératif: a) *conjugaison simple,* פִּעֵל et הִפְעִיל (listes V, VII et IX): ajoutez le suffixe ־ָנָה à la forme קְשֹׁר; remplacez ־ָא de בְּרָא par le suffixe ־ֶאנָה.

מס'	מלות־יחס								
278	כְּמוֹ־	כָּמוֹנִי	כָּמוֹךָ	כָּמוֹךְ	כָּמוֹהוּ	כָּמוֹהָ	כָּמוֹנוּ	כְּמוֹכֶם/ן[3]	כְּמוֹהֶם/ן[3]
279	לְ־	לִי	לְךָ	לָךְ	לוֹ	לָהּ	לָנוּ	לָכֶם/ן	לָהֶם/ן[4]
280	לְמַעַן־	לְמַעֲנִי	לְמַעַנְךָ	לְמַעֲנֵךְ	לְמַעֲנוֹ	לְמַעֲנָהּ	לְמַעֲנֵנוּ	לְמַעַנְכֶם/ן	לְמַעֲנָם/ן
281	לִקְרַאת־	לִקְרָאתִי	לִקְרָאתְךָ	לִקְרָאתֵךְ	לִקְרָאתוֹ	לִקְרָאתָהּ	לִקְרָאתֵנוּ	לִקְרַאתְכֶם/ן	לִקְרָאתָם/ן
282	מִן־	מִמֶּנִּי	מִמְּךָ	מִמֵּךְ	מִמֶּנּוּ	מִמֶּנָּה	מִמֶּנּוּ	מִכֶּם/ן	מֵהֶם/ן
283	נֶגֶד־	נֶגְדִּי	נֶגְדְּךָ	נֶגְדֵּךְ	נֶגְדּוֹ	נֶגְדָּהּ	נֶגְדֵּנוּ	נֶגְדְּכֶם/ן	נֶגְדָּם/ן
284	נֹכַח־	נֹכְחִי	נֹכַחֲךָ	נֹכְחֵךְ	נֹכְחוֹ	נֹכְחָהּ	נֹכְחֵנוּ	נֹכַחֲכֶם/ן	נֹכְחָם/ן
285	סְבִיב־	סְבִיבִי[5]	סְבִיבְךָ	סְבִיבֵךְ	סְבִיבוֹ	סְבִיבָהּ	סְבִיבֵנוּ	סְבִיבְכֶם/ן	סְבִיבָם/ן
286	עַד־	עָדַי	עָדֶיךָ	עָדַיִךְ	עָדָיו	עָדֶיהָ	עָדֵינוּ	עֲדֵיכֶם/ן	עֲדֵיהֶם/ן
287	עַל־	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלַיִךְ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֵינוּ	עֲלֵיכֶם/ן	עֲלֵיהֶם/ן
288	עִם־	עִמִּי[6]	עִמְּךָ	עִמָּךְ	עִמּוֹ	עִמָּהּ	עִמָּנוּ	עִמָּכֶם/ן	עִמָּהֶם/ן[6]
289	שֶׁל־	שֶׁלִּי	שֶׁלְּךָ	שֶׁלָּךְ	שֶׁלּוֹ	שֶׁלָּהּ	שֶׁלָּנוּ	שֶׁלָּכֶם/ן	שֶׁלָּהֶם/ן
290	תַּחַת	תַּחְתַּי[7]	תַּחְתֶּיךָ	תַּחְתַּיִךְ	תַּחְתָּיו	תַּחְתֶּיהָ	תַּחְתֵּינוּ	תַּחְתֵּיכֶם/ן	תַּחְתֵּיהֶם/ן[7]

[3] 278: גם כָּכֶם/ן, כָּהֶם/ן. — [4] 279: גם לָמוֹ.

[5] 285: גם סְבִיבַי וכו׳ וגם סְבִיבוֹתַי וכו׳. — [6] 288: גם /עִמָּדִי, עִמָּם/ן. — [7] 290: גם תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם/ן

4. נטיית המיליות — *Déclinaison des Particules*

En hébreu, certaines particules (adverbes, conjonctions) se déclinent par adjonction de suffixes personnels, p. ex. עוֹדֶנּוּ חַי "il est encore vivant".

לוח IV — נטיית המיליות

מס'	מיליות								
291	אַיֵּה[1]	אַיֵּנִי	אַיֶּכָּה	אַיֵּךְ	אַיּוֹ	אַיֶּהָ	אַיֵּנוּ	אַיֵּכֶם/ן	אַיָּם/ן
292	אַיִן	אֵינִי[2]	אֵינְךָ	אֵינֵךְ	אֵינוֹ[2]	אֵינָהּ[2]	אֵינֶנּוּ	אֵינְכֶם/ן	אֵינָם/ן
293	אַשְׁרֵי	אַשְׁרַי	אַשְׁרֶיךָ	אַשְׁרַיִךְ	אַשְׁרָיו	אַשְׁרֶיהָ	אַשְׁרֵינוּ	אַשְׁרֵיכֶם/ן	אַשְׁרֵיהֶם/ן
294	בִּלְתִּי	בִּלְתִּי	בִּלְתְּךָ	בִּלְתֵּךְ	בִּלְתּוֹ	בִּלְתָּהּ	בִּלְתֵּנוּ	בִּלְתְּכֶם/ן	בִּלְתָּם/ן
295	דַּי	דַּיִּי[3]	דַּיְּךָ	דַּיֵּךְ	דַּיּוֹ	דַּיָּהּ	דַּיֵּנוּ	דַּיְּכֶם/ן	דַּיָּם/ן
296	הִנֵּה	הִנְנִי[4]	הִנְּךָ	הִנָּךְ	הִנּוֹ[4]	הִנָּהּ[4]	הִנְנוּ[4]	הִנְּכֶם/ן	הִנָּם/ן
297	הֲרֵי	הֲרֵינִי	—[5]	—[5]	הֲרֵיהוּ	הֲרֵיהִי	הֲרֵינוּ	—[5]	הֲרֵיהֶם/ן
298	יֵשׁ	יֶשְׁנִי	יֶשְׁךָ	יֶשְׁנֵךְ	יֶשְׁנוֹ	יֶשְׁנָהּ	יֶשְׁנֵנוּ	יֶשְׁכֶם/ן	יֶשְׁנָם/ן
299	כֹּל	כֻּלִּי	כֻּלְּךָ	כֻּלֵּךְ	כֻּלּוֹ	כֻּלָּהּ	כֻּלָּנוּ	כֻּלְּכֶם/ן	כֻּלָּם/ן
300	עוֹד	עוֹדֶנִּי	עוֹדְךָ	עוֹדֵךְ	עוֹדוֹ[6]	עוֹדָהּ[6]	עוֹדֶנּוּ	עוֹדְכֶם/ן	עוֹדָם/ן

[1] 291: גם אַי. — [2] 292: גם אֵינֶנִּי, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה. — [3] 295: גם דַּיֵּנִי. — [4] 296: גם הִנֵּנִי, הִנֵּהוּ, הִנֶּהָ, הִנֶּנּוּ. — [5] 297: הֲרֵי אַתָּה, אַתְּ, אַתֶּם/ן. — [6] 300: גם עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה.

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
301	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קְשַׁרְתֶּם	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	תִּקְשֹׁרְנָה	קְשֹׁר	קִשְׁרִי	לִקְשֹׁר	קוֹשֵׁר	קָשׁוּר
302	כָּתַבְתִּי	כָּתַב	כָּתְבָה	כְּתַבְתֶּם	אֶכְתֹּב	תִּכְתֹּב	תִּכְתְּבִי	תִּכְתֹּבְנָה	כְּתֹב	כִּתְבִי	לִכְתֹּב	כּוֹתֵב	כָּתוּב
303	זָכַרְתִּי	זָכַר	זָכְרָה	זְכַרְתֶּם	אֶזְכֹּר	תִּזְכֹּר	תִּזְכְּרִי	תִּזְכֹּרְנָה	זְכֹר	זִכְרִי	לִזְכֹּר	זוֹכֵר	זָכוּר
304	פָּקַדְתִּי	פָּקַד	פָּקְדָה	פְּקַדְתֶּם	אֶפְקֹד	תִּפְקֹד	תִּפְקְדִי	תִּפְקֹדְנָה	פְּקֹד	פִּקְדִי	לִפְקֹד	פּוֹקֵד	פָּקוּד
305	גָּבַרְתִּי	גָּבַר	גָּבְרָה	גְּבַרְתֶּם	אֶגְבַּר	תִּגְבַּר	תִּגְבְּרִי	תִּגְבַּרְנָה	גְּבַר	גִּבְרִי	לִגְבֹּר	גּוֹבֵר	–
306	דָּלַקְתִּי	דָּלַק	דָּלְקָה	דְּלַקְתֶּם	אֶדְלַק	תִּדְלַק	תִּדְלְקִי	תִּדְלַקְנָה	דְּלַק	דִּלְקִי	לִדְלֹק	דּוֹלֵק[1]	דָּלוּק
307	לָמַדְתִּי	לָמַד	לָמְדָה	לְמַדְתֶּם	אֶלְמַד	תִּלְמַד	תִּלְמְדִי	תִּלְמַדְנָה	לְמַד	לִמְדִי	לִלְמֹד	לוֹמֵד[2]	לָמוּד
308	רָכַבְתִּי	רָכַב	רָכְבָה	רְכַבְתֶּם	אֶרְכַּב	תִּרְכַּב	תִּרְכְּבִי	תִּרְכַּבְנָה	רְכַב	רִכְבִי	לִרְכֹּב	רוֹכֵב	רָכוּב
309	בָּטַלְתִּי	בָּטֵל	בָּטְלָה	בְּטַלְתֶּם	אֶבְטַל	תִּבְטַל	תִּבְטְלִי	תִּבְטַלְנָה	בְּטַל	בִּטְלִי	לִבְטֹל	בָּטֵל	–
310	דָּבַקְתִּי	דָּבַק	דָּבְקָה	דְּבַקְתֶּם	אֶדְבַּק	תִּדְבַּק	תִּדְבְּקִי	תִּדְבַּקְנָה	דְּבַק	דִּבְקִי	לִדְבֹּק	דּוֹבֵק[3]	דָּבוּק
311	זָקַנְתִּי	זָקֵן	זָקְנָה	זְקַנְתֶּם	אֶזְקַן	תִּזְקַן	תִּזְקְנִי	תִּזְקַנָּה	זְקַן	זִקְנִי	לִזְקֹן	זָקֵן	–
312	קָטֹנְתִּי	קָטֹן	קָטְנָה	קְטָנְתֶּם	אֶקְטַן	תִּקְטַן	תִּקְטְנִי	תִּקְטַנָּה	קְטַן	קִטְנִי	לִקְטֹן	קָטָן	–
313	שָׁכֹלְתִּי	שָׁכֹל	שָׁכְלָה	שְׁכָלְתֶּם	אֶשְׁכַּל	תִּשְׁכַּל	תִּשְׁכְּלִי	תִּשְׁכַּלְנָה	שְׁכַל	שִׁכְלִי	לִשְׁכֹּל	–	שָׁכוּל
314	אָכַלְתִּי	אָכַל	אָכְלָה	אֲכַלְתֶּם	אֹכַל	תֹּאכַל	תֹּאכְלִי	תֹּאכַלְנָה	אֱכֹל	אִכְלִי	לֶאֱכֹל	אוֹכֵל	אָכוּל
315	אָבַלְתִּי	אָבַל	אָבְלָה	אֲבַלְתֶּם	אֶאֱבַל	תֶּאֱבַל	תֶּאֶבְלִי	תֶּאֱבַלְנָה	אֱבַל	אִבְלִי	לֶאֱבֹל	אָבֵל	–
316	אָמַרְתִּי	אָמַר	אָמְרָה	אֲמַרְתֶּם	אֹמַר	תֹּאמַר	תֹּאמְרִי	תֹּאמַרְנָה	אֱמֹר	אִמְרִי	לֵאמֹר	אוֹמֵר	אָמוּר
317	אָנַפְתִּי	אָנַף	אָנְפָה	אֲנַפְתֶּם	אֶאֱנַף	תֶּאֱנַף	תֶּאֶנְפִי	תֶּאֱנַפְנָה	אֱנַף	אִנְפִי	לֶאֱנֹף	אוֹנֵף	–
318	אָסַפְתִּי	אָסַף	אָסְפָה	אֲסַפְתֶּם	אֶאֱסֹף	תֶּאֱסֹף	תַּאַסְפִי	תֶּאֱסֹפְנָה	אֱסֹף	אִסְפִי	לֶאֱסֹף	אוֹסֵף	אָסוּף
319	אָפַדְתִּי	אָפַד	אָפְדָה	אֲפַדְתֶּם	אֶאֱפֹד	תֶּאֱפֹד	תֶּאֶפְדִי	תֶּאֱפֹדְנָה	אֱפֹד	אִפְדִי	לֶאֱפֹד	אוֹפֵד	אָפוּד
320	חָזַקְתִּי	חָזַק	חָזְקָה	חֲזַקְתֶּם	אֶחֱזַק	תֶּחֱזַק	תֶּחֶזְקִי	תֶּחֱזַקְנָה	חֲזַק	חִזְקִי	לַחֲזֹק	חָזָק	–
321	חָכַמְתִּי	חָכַם	חָכְמָה	חֲכַמְתֶּם	אֶחְכַּם	תֶּחְכַּם	תֶּחְכְּמִי	תֶּחְכַּמְנָה	חֲכַם	חַכְמִי	לַחְכֹּם	חָכָם	–
322	חָשַׁבְתִּי	חָשַׁב	חָשְׁבָה	חֲשַׁבְתֶּם	אֶחְשֹׁב	תַּחְשֹׁב	תַּחְשְׁבִי	תַּחְשֹׁבְנָה	חֲשֹׁב	חִשְׁבִי	לַחְשֹׁב	חוֹשֵׁב	חָשׁוּב
323	חָפַרְתִּי	חָפַר	חָפְרָה	חֲפַרְתֶּם	אֶחְפֹּר	תַּחְפֹּר	תַּחְפְּרִי	תַּחְפֹּרְנָה	חֲפֹר	חִפְרִי	לַחְפֹּר	חוֹפֵר	חָפוּר

ב) בבניין נִפְעַל והִתְפַּעֵל (לוחות VIII, VI): קח את הצורות המקבילות של העתיד והחלף האות תּ׳ שבראש המלה באות ה׳.

b) *conjugaisons* נִפְעַל et הִתְפַּעֵל (listes VI et VIII): prenez les formes correspondantes du futur et remplacez la consonne initiale ־תּ par la consonne ־ה.

הנטייה השלמה של הפעלים קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר תהיה אפוא כדלקמן:

La conjugaison complète des verbes קָשַׁר, בָּרָא, נִזְכַּר se présente donc comme suit:

עבר Passé	קָשַׁרְתִּי	קָשַׁרְתָּ	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁר	קָשְׁרָה	קָשַׁרְנוּ	קְשַׁרְתֶּם/ן	קָשְׁרוּ		
	בָּרָאתִי	בָּרָאתָ	בָּרָאת	בָּרָא	בָּרְאָה	בָּרָאנוּ	בְּרָאתֶם/ן	בָּרְאוּ		
	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּרְתָּ	נִזְכַּרְתְּ	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְנוּ	נִזְכַּרְתֶּם/ן	נִזְכְּרוּ		
עתיד Futur	אֶקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשְׁרִי	יִקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	נִקְשֹׁר	תִּקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה	יִקְשְׁרוּ	תִּקְשֹׁרְנָה
	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	יִבְרָא	תִּבְרָא	נִבְרָא	תִּבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה	יִבְרְאוּ	תִּבְרֶאנָה
	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	יִזָּכֵר	תִּזָּכֵר	נִזָּכֵר	תִּזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה	יִזָּכְרוּ	תִּזָּכַרְנָה
ציווי Impératif	קְשֹׁר	קִשְׁרִי					קִשְׁרוּ	קְשֹׁרְנָה		
	בְּרָא	בִּרְאִי					בִּרְאוּ	בְּרֶאנָה		
	הִזָּכֵר	הִזָּכְרִי					הִזָּכְרוּ	הִזָּכַרְנָה		

348	חָיִיתִי	חָיָה	חָיְתָה[2]	חֲיִיתֶם	אֶחְיֶה	תִּחְיֶה	תִּחְיִי	תִּחְיֶינָה	חֲיֵה[3]	חֲיִי	לִחְיוֹת	חַי	–
349	חָסִיתִי	חָסָה	חָסְתָה[2]	חֲסִיתֶם	אֶחֱסֶה	תֶּחֱסֶה	תֶּחֱסִי	תֶּחֱסֶינָה	חֲסֵה[3]	חֲסִי	לַחֲסוֹת	חוֹסֶה	חָסוּי
350	מָחִיתִי	מָחָה	מָחֲתָה[2]	מְחִיתֶם	אֶמְחֶה	תִּמְחֶה	תִּמְחִי	תִּמְחֶינָה	מְחֵה[3]	מְחִי	לִמְחוֹת	מוֹחֶה	מָחוּי
351	עָשִׂיתִי	עָשָׂה	עָשְׂתָה[2]	עֲשִׂיתֶם	אֶעֱשֶׂה	תַּעֲשֶׂה	תַּעֲשִׂי	תַּעֲשֶׂינָה	עֲשֵׂה[3]	עֲשִׂי	לַעֲשׂוֹת	עוֹשֶׂה	עָשׂוּי
352	פָּדִיתִי	פָּדָה	פָּדְתָה[1]	פְּדִיתֶם	אֶפְדֶּה	תִּפְדֶּה	תִּפְדִּי	תִּפְדֶּינָה	פְּדֵה[2]	פְּדִי	לִפְדּוֹת	פּוֹדֶה	פָּדוּי
353	קָנִיתִי	קָנָה	קָנְתָה[1]	קְנִיתֶם	אֶקְנֶה	תִּקְנֶה	תִּקְנִי	תִּקְנֶינָה	קְנֵה[2]	קְנִי	לִקְנוֹת	קוֹנֶה	קָנוּי
354	אָרוֹתִי[3]	אָרַר	אָרְרָה	אָרוֹתֶם[3]	אָאֹר	תָּאֹר	תָּאֹרִי	תְּאֹרֶנָה	אֹר	אֹרִי	לָאֹר	אוֹרֵר	אָרוּר
355	בָּרוֹתִי	בָּרַר	בָּרְרָה	בָּרוֹתֶם	אָבֹר[4]	תָּבֹר[4]	תָּבֹרִי[4]	תְּבֹרֶנָה	בֹּר	בֹּרִי	לָבֹר[5]	בּוֹרֵר	בָּרוּר
356	גַּלּוֹתִי[6]	גָּלַל	גָּלְלָה	גַּלּוֹתֶם[6]	אָגֹל[4]	תָּגֹל[4]	תָּגֹלִּי[4]	תְּגֻלֶּנָה	גֹּל	גֹּלִּי	לָגֹל[5]	גּוֹלֵל	גָּלוּל
357	חַמּוֹתִי[6]	חַם	חַמָּה	חַמּוֹתֶם	אָחֹם	תָּחֹם	תָּחֹמִּי	תְּחֻמֶּנָה	חֹם	חֹמִּי	לָחֹם	חַם	חָמוּם
358	סַבּוֹתִי[7]	סָבַב	סָבְבָה	סַבּוֹתֶם[7]	אָסֹב[8]	תָּסֹב[8]	תָּסֹבִּי[8]	תְּסֻבֶּינָה[8]	סֹב	סֹבִּי	לָסֹב[9]	סוֹבֵב	סָבוּב
359	צַרּוֹתִי[7]	צָרַר	צָרְרָה	צַרּוֹתֶם[7]	אָצֹר	תָּצֹר	תָּצֹרִי	תְּצֹרֶנָה	צֹר	צֹרִי	לָצֹר[9]	צוֹרֵר	צָרוּר
360	דַּלּוֹתִי	דַּל[10]	דַּלָּה[10]	דַּלּוֹתֶם	אֶדַּל	תִּדַּל	תִּדְּלִי	תִּדַּלְנָה	דַּל	דְּלִי	לִדַּל	דַּל	דָּלוּל
361	קַלּוֹתִי	קַל	קַלָּה	קַלּוֹתֶם	אֵקַל	תֵּקַל	תֵּקַלִּי	תֵּקַלְנָה	קַל	קַלִּי	לָקֹל	קַל	–
362	יָגַעְתִּי	יָגַע	יָגְעָה	יְגַעְתֶּם	אִיגַע	תִּיגַע	תִּיגְעִי	תִּיגַעְנָה	יְגַע	יִגְעִי	לִיגֹעַ	יָגֵעַ	–
363	יָדַעְתִּי	יָדַע	יָדְעָה	יְדַעְתֶּם	אֵדַע	תֵּדַע	תֵּדְעִי	תֵּדַעְנָה	דַּע	דְּעִי	לָדַעַת	יוֹדֵעַ	יָדוּעַ
364	יָסַדְתִּי	יָסַד	יָסְדָה	יְסַדְתֶּם	אִיסַד	תִּיסַד	תִּיסְדִי	תִּיסַדְנָה	יְסַד	יִסְדִי	לִיסֹד	יוֹסֵד	יָסוּד
365	יָשַׁבְתִּי	יָשַׁב	יָשְׁבָה	יְשַׁבְתֶּם	אֵשֵׁב	תֵּשֵׁב	תֵּשְׁבִי	תֵּשַׁבְנָה	שֵׁב	שְׁבִי	לָשֶׁבֶת	יוֹשֵׁב	יָשׁוּב
366	יָעַצְתִּי	יָעַץ	יָעֲצָה	יְעַצְתֶּם	אִיעַץ	תִּיעַץ	תִּיעֲצִי	תִּיעַצְנָה	יְעַץ	יַעֲצִי	לִיעֹץ	יוֹעֵץ	יָעוּץ
367	יָצָאתִי	יָצָא	יָצְאָה	יְצָאתֶם	אֵצֵא	תֵּצֵא	תֵּצְאִי	תֵּצֶאנָה	צֵא[11]	צְאִי	לָצֵאת	יוֹצֵא	–
368	יָרִיתִי	יָרָה	יָרְתָה[12]	יְרִיתֶם	אִירֶה	תִּירֶה	תִּירִי	תִּירֶינָה	יְרֵה[11]	יְרִי	לִירוֹת	יוֹרֶה	יָרוּי

327	אָהַבְתִּי	אָהַב	אָהֲבָה	אֲהַבְתֶּם	אֹהַב	תֶּאֱהַב	תֶּאֱהָבִי	תֶּאֱהַבְנָה	אֱהַב	אֶהֱבִי	לֶאֱהֹב	אוֹהֵב	אָהוּב
328	אָלַחְתִּי	אָלַח	אָלְחָה	אֲלַחְתֶּם	אֶאֱלַח	תֶּאֱלַח	תַּאַלְחִי	תֶּאֱלַחְנָה	אֱלַח	אִלְחִי	לֶאֱלֹחַ	אוֹלֵחַ	אָלוּחַ
329	מָתַחְתִּי	מָתַח	מָתְחָה	מְתַחְתֶּם	אֶמְתַּח	תִּמְתַּח	תִּמְתְּחִי	תִּמְתַּחְנָה	מְתַח	מִתְחִי	לִמְתֹּחַ	מוֹתֵחַ	מָתוּחַ
330	פָּתַחְתִּי	פָּתַח	פָּתְחָה	פְּתַחְתֶּם	אֶפְתַּח	תִּפְתַּח	תִּפְתְּחִי	תִּפְתַּחְנָה	פְּתַח	פִּתְחִי	לִפְתֹּחַ	פּוֹתֵחַ	פָּתוּחַ
331	שָׁלַחְתִּי	שָׁלַח	שָׁלְחָה	שְׁלַחְתֶּם	אֶשְׁלַח	תִּשְׁלַח	תִּשְׁלְחִי	תִּשְׁלַחְנָה	שְׁלַח	שִׁלְחִי	לִשְׁלֹחַ	שׁוֹלֵחַ	שָׁלוּחַ
332	פָּרַעְתִּי	פָּרַע	פָּרְעָה	פְּרַעְתֶּם	אֶפְרַע	תִּפְרַע	תִּפְרְעִי	תִּפְרַעְנָה	פְּרַע	פִּרְעִי	לִפְרֹעַ	פּוֹרֵעַ	פָּרוּעַ
333	תָּבַעְתִּי	תָּבַע	תָּבְעָה	תְּבַעְתֶּם	אֶתְבַּע	תִּתְבַּע	תִּתְבְּעִי	תִּתְבַּעְנָה	תְּבַע	תִּבְעִי	לִתְבֹּעַ	תּוֹבֵעַ	תָּבוּעַ
334	תָּמַהְתִּי	תָּמַהּ	תָּמְהָה	תְּמַהְתֶּם	אֶתְמַהּ	תִּתְמַהּ	תִּתְמְהִי	תִּתְמַהְנָה	תְּמַהּ	תִּמְהִי	לִתְמֹהַּ	תָּמֵהַּ	–
335	בָּדָאתִי	בָּדָא	בָּדְאָה	בְּדָאתֶם	אֶבְדָּא	תִּבְדָּא	תִּבְדְּאִי	תִּבְדֶּאנָה	בְּדָא[1]	בִּדְאִי	לִבְדֹּא	בּוֹדֵא	בָּדוּא
336	בָּרָאתִי	בָּרָא	בָּרְאָה	בְּרָאתֶם	אֶבְרָא	תִּבְרָא	תִּבְרְאִי	תִּבְרֶאנָה	בְּרָא[1]	בִּרְאִי	לִבְרֹא	בּוֹרֵא	בָּרוּא
337	חָטָאתִי	חָטָא	חָטְאָה	חֲטָאתֶם	אֶחֱטָא	תֶּחֱטָא	תֶּחֶטְאִי	תֶּחֱטֶאנָה	חֲטָא[1]	חִטְאִי	לַחֲטֹא	חוֹטֵא	–
338	קָרָאתִי	קָרָא	קָרְאָה	קְרָאתֶם	אֶקְרָא	תִּקְרָא	תִּקְרְאִי	תִּקְרֶאנָה	קְרָא[1]	קִרְאִי	לִקְרֹא	קוֹרֵא	קָרוּא
339	רָפָאתִי	רָפָא	רָפְאָה	רְפָאתֶם	אֶרְפָּא	תִּרְפָּא	תִּרְפְּאִי	תִּרְפֶּאנָה	רְפָא[1]	רִפְאִי	לִרְפֹּא	רוֹפֵא	–
340	צָמָאתִי	צָמָא	צָמְאָה	צְמָאתֶם	אֶצְמָא	תִּצְמָא	תִּצְמְאִי	תִּצְמֶאנָה	צְמָא[1]	צִמְאִי	לִצְמֹא	צָמֵא	–
341	אָבִיתִי	אָבָה	אָבְתָה[2]	אֲבִיתֶם	אֹבֶה	תֹּאבֶה	תֹּאבִי	תֹּאבֶינָה	אֱבֵה[3]	אֱבִי	לֶאֱבוֹת	אוֹבֶה	–
342	בָּנִיתִי	בָּנָה	בָּנְתָה[2]	בְּנִיתֶם	אֶבְנֶה	תִּבְנֶה	תִּבְנִי	תִּבְנֶינָה	בְּנֵה[3]	בְּנִי	לִבְנוֹת	בּוֹנֶה	בָּנוּי
343	דָּוִיתִי	דָּוָה	דָּוְתָה[2]	דְּוִיתֶם	אֶדְוֶה	תִּדְוֶה	תִּדְוִי	תִּדְוֶינָה	דְּוֵה[3]	דְּוִי	לִדְווֹת	דָּוֶה	דָּווּי
344	דָּחִיתִי	דָּחָה	דָּחֲתָה[2]	דְּחִיתֶם	אֶדְחֶה	תִּדְחֶה	תִּדְחִי	תִּדְחֶינָה	דְּחֵה[3]	דְּחִי	לִדְחוֹת	דּוֹחֶה	דָּחוּי
345	הָגִיתִי	הָגָה	הָגְתָה[2]	הֲגִיתֶם	אֶהְגֶּה	תֶּהְגֶּה	תֶּהְגִּי	תֶּהְגֶּינָה	הֲגֵה[3]	הֲגִי	לַהֲגוֹת	הוֹגֶה	הָגוּי
346	הָיִיתִי	הָיָה	הָיְתָה[2]	הֱיִיתֶם	אֶהְיֶה	תִּהְיֶה	תִּהְיִי	תִּהְיֶינָה	הֱיֵה[3]	הֱיִי	לִהְיוֹת	הוֹוֶה	–
347	זָכִיתִי	זָכָה	זָכְתָה[2]	זְכִיתֶם	אֶזְכֶּה	תִּזְכֶּה	תִּזְכִּי	תִּזְכֶּינָה	זְכֵה[3]	זְכִי	לִזְכּוֹת	זוֹכֶה	–

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
388	נִקְשַׁרְתִּי	נִקְשַׁר	נִקְשְׁרָה	נִקְשַׁרְתֶּם	אֶקָּשֵׁר	תִּקָּשֵׁר	תִּקָּשְׁרִי	תִּקָּשַׁרְנָה	לְהִקָּשֵׁר	נִקְשָׁר
389	נִזְכַּרְתִּי	נִזְכַּר	נִזְכְּרָה	נִזְכַּרְתֶּם	אֶזָּכֵר	תִּזָּכֵר	תִּזָּכְרִי	תִּזָּכַרְנָה	לְהִזָּכֵר	נִזְכָּר
390	נִרְדַּמְתִּי	נִרְדַּם	נִרְדְּמָה	נִרְדַּמְתֶּם	אֵרָדֵם	תֵּרָדֵם	תֵּרָדְמִי	תֵּרָדַמְנָה	לְהֵרָדֵם	נִרְדָּם
391	נִרְקַמְתִּי	נִרְקַם	נִרְקְמָה	נִרְקַמְתֶּם	אֵרָקֵם	תֵּרָקֵם	תֵּרָקְמִי	תֵּרָקַמְנָה	לְהֵרָקֵם	נִרְקָם
392	נֶאֱסַפְתִּי	נֶאֱסַף	נֶאֶסְפָה	נֶאֱסַפְתֶּם	אֵאָסֵף	תֵּאָסֵף	תֵּאָסְפִי	תֵּאָסַפְנָה	לְהֵאָסֵף	נֶאֱסָף
393	נֶחְסַכְתִּי	נֶחְסַךְ	נֶחְסְכָה	נֶחְסַכְתֶּם	אֵחָסֵךְ	תֵּחָסֵךְ	תֵּחָסְכִי	תֵּחָסַכְנָה	לְהֵחָסֵךְ	נֶחְסָךְ
394	נֶחְפַּזְתִּי	נֶחְפַּז	נֶחְפְּזָה	נֶחְפַּזְתֶּם	אֵחָפֵז	תֵּחָפֵז	תֵּחָפְזִי	תֵּחָפַזְנָה	לְהֵחָפֵז	נֶחְפָּז
395	נֶחֱרַצְתִּי	נֶחֱרַץ	נֶחֶרְצָה	נֶחֱרַצְתֶּם	אֵחָרֵץ	תֵּחָרֵץ	תֵּחָרְצִי	תֵּחָרַצְנָה	לְהֵחָרֵץ	נֶחֱרָץ
396	נֶאֱהַבְתִּי	נֶאֱהַב	נֶאֶהְבָה	נֶאֱהַבְתֶּם	אֵאָהֵב	תֵּאָהֵב	תֵּאָהֲבִי	תֵּאָהַבְנָה	לְהֵאָהֵב	נֶאֱהָב
397	נִשְׁאַלְתִּי	נִשְׁאַל	נִשְׁאֲלָה	נִשְׁאַלְתֶּם	אֶשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֵל	תִּשָּׁאֲלִי	תִּשָּׁאַלְנָה	לְהִשָּׁאֵל	נִשְׁאָל
398	נֶאֱנַחְתִּי	נֶאֱנַח	נֶאֶנְחָה	נֶאֱנַחְתֶּם	אֵאָנַח	תֵּאָנַח	תֵּאָנְחִי	תֵּאָנַחְנָה	לְהֵאָנַח	נֶאֱנָח
399	נִרְגַּעְתִּי	נִרְגַּע	נִרְגְּעָה	נִרְגַּעְתֶּם	אֵרָגַע	תֵּרָגַע	תֵּרָגְעִי	תֵּרָגַעְנָה	לְהֵרָגַע	נִרְגָּע
400	נִרְצַחְתִּי	נִרְצַח	נִרְצְחָה	נִרְצַחְתֶּם	אֵרָצַח	תֵּרָצַח	תֵּרָצְחִי	תֵּרָצַחְנָה	לְהֵרָצַח	נִרְצָח
401	נִשְׁבַּעְתִּי	נִשְׁבַּע	נִשְׁבְּעָה	נִשְׁבַּעְתֶּם	אֶשָּׁבַע	תִּשָּׁבַע	תִּשָּׁבְעִי	תִּשָּׁבַעְנָה	לְהִשָּׁבַע	נִשְׁבָּע
402	נִשְׁלַחְתִּי	נִשְׁלַח	נִשְׁלְחָה	נִשְׁלַחְתֶּם	אֶשָּׁלַח	תִּשָּׁלַח	תִּשָּׁלְחִי	תִּשָּׁלַחְנָה	לְהִשָּׁלַח	נִשְׁלָח
403	נִקְרֵאתִי	נִקְרָא	נִקְרְאָה	נִקְרֵאתֶם	אֶקָּרֵא	תִּקָּרֵא	תִּקָּרְאִי	תִּקָּרֶאנָה	לְהִקָּרֵא	נִקְרָא
404	נִרְפֵּאתִי	נִרְפָּא	נִרְפְּאָה	נִרְפֵּאתֶם	אֵרָפֵא	תֵּרָפֵא	תֵּרָפְאִי	תֵּרָפֶאנָה	לְהֵרָפֵא	נִרְפָּא
405	נֶחְבֵּאתִי	נֶחְבָּא	נֶחְבְּאָה	נֶחְבֵּאתֶם	אֵחָבֵא	תֵּחָבֵא	תֵּחָבְאִי	תֵּחָבֶאנָה	לְהֵחָבֵא	נֶחְבָּא
406	נִבְנֵיתִי	נִבְנָה	נִבְנְתָה[1]	נִבְנֵיתֶם	אֶבָּנֶה	תִּבָּנֶה	תִּבָּנִי	תִּבָּנֶינָה	לְהִבָּנוֹת	נִבְנֶה
407	נִדְחֵיתִי	נִדְחָה	נִדְחֲתָה[1]	נִדְחֵיתֶם	אֶדָּחֶה	תִּדָּחֶה	תִּדָּחִי	תִּדָּחֶינָה	לְהִדָּחוֹת	נִדְחֶה
408	נִפְדֵּיתִי	נִפְדָּה	נִפְדְּתָה[1]	נִפְדֵּיתֶם	אֶפָּדֶה	תִּפָּדֶה	תִּפָּדִי	תִּפָּדֶינָה	לְהִפָּדוֹת	נִפְדֶּה
409	נֶהֱנֵיתִי	נֶהֱנָה	נֶהֶנְתָה[1]	נֶהֱנֵיתֶם	אֵהָנֶה	תֵּהָנֶה	תֵּהָנִי	תֵּהָנֶינָה	לְהֵהָנוֹת	נֶהֱנֶה

מס'	עבר				עתיד				ציווי		שם הפועל	בינוני	
369	יָכֹלְתִּי	יָכֹל	יָכְלָה	יְכָלְתֶּם	אוּכַל	תּוּכַל	תּוּכְלִי	תּוּכַלְנָה	–	–	לִיכֹל	יָכוֹל	–
370	הָלַכְתִּי	הָלַךְ	הָלְכָה	הֲלַכְתֶּם	אֵלֵךְ	תֵּלֵךְ	תֵּלְכִי	תֵּלַכְנָה	לֵךְ	לְכִי	לָלֶכֶת	הוֹלֵךְ	–
371	נָטִיתִי	נָטָה	נָטְתָה[13]	נְטִיתֶם	אֶטֶּה	תִּטֶּה	תִּטִּי	תִּטֶּינָה	נְטֵה[14]	נְטִי	לִנְטוֹת	נוֹטֶה	נָטוּי
372	נָטַלְתִּי	נָטַל	נָטְלָה	נְטַלְתֶּם	אֶטֹּל	תִּטֹּל	תִּטְּלִי	תִּטֹּלְנָה	טֹל	טְלִי	לִטֹּל	נוֹטֵל	נָטוּל
373	נָסַעְתִּי	נָסַע	נָסְעָה	נְסַעְתֶּם	אֶסַּע	תִּסַּע	תִּסְּעִי	תִּסַּעְנָה	סַע	סְעִי	לִנְסֹעַ	נוֹסֵעַ	–
374	נָקַבְתִּי	נָקַב	נָקְבָה	נְקַבְתֶּם	אֶקֹּב	תִּקֹּב	תִּקְּבִי	תִּקֹּבְנָה	נְקֹב	נִקְבִי	לִנְקֹב	נוֹקֵב	נָקוּב
375	נָשָׂאתִי	נָשָׂא	נָשְׂאָה	נְשָׂאתֶם	אֶשָּׂא	תִּשָּׂא	תִּשְּׂאִי	תִּשֶּׂאנָה	שָׂא[15]	שְׂאִי	לָשֵׂאת	נוֹשֵׂא	נָשׂוּא
376	נָשַׁקְתִּי	נָשַׁק	נָשְׁקָה	נְשַׁקְתֶּם	אֶשַּׁק	תִּשַּׁק	תִּשְּׁקִי	תִּשַּׁקְנָה	שַׁק	שְׁקִי	לִנְשֹׁק	נוֹשֵׁק	נָשׁוּק
377	נָתַתִּי[1]	נָתַן	נָתְנָה	נְתַתֶּם	אֶתֵּן	תִּתֵּן	תִּתְּנִי	תִּתֵּנָּה	תֵּן[2]	תְּנִי	לָתֵת	נוֹתֵן	נָתוּן
378	דַּשְׁתִּי	דָּשׁ	דָּשָׁה	דַּשְׁתֶּם	אָדוּשׁ	תָּדוּשׁ	תָּדוּשִׁי	תְּדוּשֶׁנָה	דּוּשׁ[2]	דּוּשִׁי	לָדוּשׁ	דָּשׁ	–
379	מַתִּי[3]	מֵת	מֵתָה	מַתֶּם	אָמוּת	תָּמוּת	תָּמוּתִי	תְּמוּתֶנָה	מוּת[2]	מוּתִי	לָמוּת	מֵת	–
380	נַחְתִּי	נָח	נָחָה	נַחְתֶּם	אָנוּחַ	תָּנוּחַ	תָּנוּחִי	תְּנוּחֶנָה	נוּחַ[2]	נוּחִי	לָנוּחַ	נָח	–
381	סַגְתִּי	סָג	סָגָה	סַגְתֶּם	אָסוּג	תָּסוּג	תָּסוּגִי	תְּסוּגֶנָה	סוּג[2]	סוּגִי	לָסוּג[4]	סָג	סוּג
382	קַמְתִּי	קָם	קָמָה	קַמְתֶּם	אָקוּם	תָּקוּם	תָּקוּמִי	תְּקוּמֶנָה	קוּם[2]	קוּמִי	לָקוּם	קָם	–
383	בָּאתִי	בָּא	בָּאָה	בָּאתֶם	אָבוֹא	תָּבוֹא	תָּבוֹאִי	תְּבוֹאֶנָה	בּוֹא[2]	בּוֹאִי	לָבוֹא	בָּא	–
384	בֹּשְׁתִּי	בּוֹשׁ	בּוֹשָׁה	בָּשְׁתֶּם	אֵבוֹשׁ	תֵּבוֹשׁ	תֵּבוֹשִׁי	תֵּבוֹשְׁנָה	בּוֹשׁ[2]	בּוֹשִׁי	לָבוֹשׁ	בּוֹשׁ	–
385	בַּנְתִּי	בָּן	בָּנָה	בַּנְתֶּם	אָבִין	תָּבִין	תָּבִינִי	תְּבִינֶנָה	בִּין[2]	בִּינִי	לָבִין	בָּן	–
386	שַׂחְתִּי	שָׂח	שָׂחָה	שַׂחְתֶּם	אָשִׂיחַ	תָּשִׂיחַ	תָּשִׂיחִי	תְּשִׂיחֶנָה	שִׂיחַ[2]	שִׂיחִי	לָשִׂיחַ	שָׂח	–
387	שַׂמְתִּי	שָׂם	שָׂמָה	שַׂמְתֶּם	אָשִׂים	תָּשִׂים	תָּשִׂימִי	תְּשִׂימֶנָה	שִׂים[2]	שִׂימִי	לָשִׂים	שָׂם	שׂוּם

432	קִשַּׁרְתִּי	קִשֵּׁר	קִשְּׁרָה	קִשַּׁרְתֶּם	אֲקַשֵּׁר	תְּקַשֵּׁר	תְּקַשְּׁרִי	תְּקַשֵּׁרְנָה	קַשֵּׁר	קַשְּׁרִי	לְקַשֵּׁר	מְקַשֵּׁר
	קֻשַּׁרְתִּי	קֻשַּׁר	קֻשְּׁרָה	קֻשַּׁרְתֶּם	אֲקֻשַּׁר	תְּקֻשַּׁר	תְּקֻשְּׁרִי	תְּקֻשַּׁרְנָה				מְקֻשָּׁר
433	כִּבַּדְתִּי	כִּבֵּד	כִּבְּדָה	כִּבַּדְתֶּם	אֲכַבֵּד	תְּכַבֵּד	תְּכַבְּדִי	תְּכַבֵּדְנָה	כַּבֵּד	כַּבְּדִי	לְכַבֵּד	מְכַבֵּד
	כֻּבַּדְתִּי	כֻּבַּד	כֻּבְּדָה	כֻּבַּדְתֶּם	אֲכֻבַּד	תְּכֻבַּד	תְּכֻבְּדִי	תְּכֻבַּדְנָה				מְכֻבָּד
434	גִּהַצְתִּי	גִּהֵץ	גִּהֲצָה	גִּהַצְתֶּם	אֲגַהֵץ	תְּגַהֵץ	תְּגַהֲצִי	תְּגַהֵצְנָה	גַּהֵץ	גַּהֲצִי	לְגַהֵץ	מְגַהֵץ
	גֹּהַצְתִּי	גֹּהַץ	גֹּהֲצָה	גֹּהַצְתֶּם	אֲגֹהַץ	תְּגֹהַץ	תְּגֹהֲצִי	תְּגֹהַצְנָה				מְגֹהָץ
435	טִהַרְתִּי	טִהֵר	טִהֲרָה	טִהַרְתֶּם	אֲטַהֵר	תְּטַהֵר	תְּטַהֲרִי	תְּטַהֵרְנָה	טַהֵר	טַהֲרִי	לְטַהֵר	מְטַהֵר
	טֹהַרְתִּי	טֹהַר	טֹהֲרָה	טֹהַרְתֶּם	אֲטֹהַר	תְּטֹהַר	תְּטֹהֲרִי	תְּטֹהַרְנָה				מְטֹהָר
436	בֵּרַכְתִּי	בֵּרֵךְ	בֵּרְכָה	בֵּרַכְתֶּם	אֲבָרֵךְ	תְּבָרֵךְ	תְּבָרְכִי	תְּבָרֵכְנָה	בָּרֵךְ	בָּרְכִי	לְבָרֵךְ	מְבָרֵךְ
	בֹּרַכְתִּי	בֹּרַךְ	בֹּרְכָה	בֹּרַכְתֶּם	אֲבֹרַךְ	תְּבֹרַךְ	תְּבֹרְכִי	תְּבֹרַכְנָה				מְבֹרָךְ
437	זֵרַזְתִּי	זֵרֵז	זֵרְזָה	זֵרַזְתֶּם	אֲזָרֵז	תְּזָרֵז	תְּזָרְזִי	תְּזָרֵזְנָה	זָרֵז	זָרְזִי	לְזָרֵז	מְזָרֵז
	זֹרַזְתִּי	זֹרַז	זֹרְזָה	זֹרַזְתֶּם	אֲזֹרַז	תְּזֹרַז	תְּזֹרְזִי	תְּזֹרַזְנָה				מְזֹרָז
438	תֵּאַמְתִּי	תֵּאֵם	תֵּאֲמָה	תֵּאַמְתֶּם	אֲתָאֵם	תְּתָאֵם	תְּתָאֲמִי	תְּתָאֵמְנָה	תָּאֵם	תָּאֲמִי	לְתָאֵם	מְתָאֵם
	תֹּאַמְתִּי	תֹּאַם	תֹּאֲמָה	תֹּאַמְתֶּם	אֲתֹאַם	תְּתֹאַם	תְּתֹאֲמִי	תְּתֹאַמְנָה				מְתֹאָם
439	גִּלַּחְתִּי	גִּלַּח	גִּלְּחָה	גִּלַּחְתֶּם	אֲגַלַּח	תְּגַלַּח	תְּגַלְּחִי	תְּגַלַּחְנָה	גַּלַּח	גַּלְּחִי	לְגַלֵּחַ	מְגַלֵּחַ
	גֻּלַּחְתִּי	גֻּלַּח	גֻּלְּחָה	גֻּלַּחְתֶּם	אֲגֻלַּח	תְּגֻלַּח	תְּגֻלְּחִי	תְּגֻלַּחְנָה				מְגֻלָּח
440	שִׁלַּחְתִּי	שִׁלַּח	שִׁלְּחָה	שִׁלַּחְתֶּם	אֲשַׁלַּח	תְּשַׁלַּח	תְּשַׁלְּחִי	תְּשַׁלַּחְנָה	שַׁלַּח	שַׁלְּחִי	לְשַׁלֵּחַ	מְשַׁלֵּחַ
	שֻׁלַּחְתִּי	שֻׁלַּח	שֻׁלְּחָה	שֻׁלַּחְתֶּם	אֲשֻׁלַּח	תְּשֻׁלַּח	תְּשֻׁלְּחִי	תְּשֻׁלַּחְנָה				מְשֻׁלָּח
441	גֵּרַעְתִּי	גֵּרַע	גֵּרְעָה	גֵּרַעְתֶּם	אֲגָרַע	תְּגָרַע	תְּגָרְעִי	תְּגָרַעְנָה	גָּרַע	גָּרְעִי	לְגָרֵעַ	מְגָרֵעַ
	גֹּרַעְתִּי	גֹּרַע	גֹּרְעָה	גֹּרַעְתֶּם	אֲגֹרַע	תְּגֹרַע	תְּגֹרְעִי	תְּגֹרַעְנָה				מְגֹרָע
442	מֵרַחְתִּי	מֵרַח	מֵרְחָה	מֵרַחְתֶּם	אֲמָרַח	תְּמָרַח	תְּמָרְחִי	תְּמָרַחְנָה	מָרַח	מָרְחִי	לְמָרֵחַ	מְמָרֵחַ
	מֹרַחְתִּי	מֹרַח	מֹרְחָה	מֹרַחְתֶּם	אֲמֹרַח	תְּמֹרַח	תְּמֹרְחִי	תְּמֹרַחְנָה				מְמֹרָח
443	בִּטֵּאתִי	בִּטֵּא	בִּטְּאָה	בִּטֵּאתֶם	אֲבַטֵּא	תְּבַטֵּא	תְּבַטְּאִי	תְּבַטֵּאנָה	בַּטֵּא[1]	בַּטְּאִי	לְבַטֵּא	מְבַטֵּא

מס'	עבר				עתיד			ציווי	שם הפועל	בינוני
410	נֶחְפֵּיתִי	נֶחְפָּה	נֶחְפְּתָה[1]	נֶחְפֵּיתֶם	אֵחָפֶה	תֵּחָפֶה	תֵּחָפִי	תֵּחָפֶינָה	לְהֵחָפוֹת	נֶחְפֶּה
411	נַעֲשֵׂיתִי	נַעֲשָׂה	נֶעֶשְׂתָה[1]	נַעֲשֵׂיתֶם	אֵעָשֶׂה	תֵּעָשֶׂה	תֵּעָשִׂי	תֵּעָשֶׂינָה	לְהֵעָשׂוֹת	נַעֲשֶׂה
412	נִרְאֵיתִי	נִרְאָה	נִרְאֲתָה[1]	נִרְאֵיתֶם	אֵרָאֶה	תֵּרָאֶה	תֵּרָאִי	תֵּרָאֶינָה	לְהֵרָאוֹת	נִרְאֶה
413	נְבָרוֹתִי	נָבַר	נָבָרָה	נְבָרוֹתֶם	אֶבַּר	תִּבַּר	תִּבָּרִי	תִּבַּרְנָה	לְהִבַּר	נָבָר
414	נְגַלּוֹתִי	נָגַל	נָגֹלָּה	נְגַלּוֹתֶם	אֶגַּל	תִּגַּל	תִּגַּלִּי	תִּגַּלְנָה	לְהִגַּל	נָגָל
415	נְחַגּוֹתִי	נָחֹג	נָחֹגָּה	נְחַגּוֹתֶם	אֵחַג	תֵּחַג	תֵּחֹגִּי	תֵּחֹגְנָה	לְהֵחֹג	נָחֹג
416	נְחַלּוֹתִי	נָחַל	נָחַלָּה	נְחַלּוֹתֶם	אֵחַל	תֵּחַל	תֵּחַלִּי	תֵּחַלְנָה	לְהֵחַל	נָחָל
417	נְסַבּוֹתִי	נָסַב	נָסַבָּה	נְסַבּוֹתֶם	אֶסַּב	תִּסַּב	תִּסַּבִּי	תִּסַּבְנָה	לְהִסַּב	נָסָב
418	נוֹאַשְׁתִּי	נוֹאַשׁ	נוֹאֲשָׁה	נוֹאַשְׁתֶּם	אִוָּאֵשׁ	תִּוָּאֵשׁ	תִּוָּאֲשִׁי	תִּוָּאַשְׁנָה	לְהִוָּאֵשׁ	נוֹאָשׁ
419	נוֹכַחְתִּי	נוֹכַח	נוֹכְחָה	נוֹכַחְתֶּם	אִוָּכַח	תִּוָּכַח	תִּוָּכְחִי	תִּוָּכַחְנָה	לְהִוָּכַח	נוֹכָח
420	נוֹסַדְתִּי	נוֹסַד	נוֹסְדָה	נוֹסַדְתֶּם	אִוָּסֵד	תִּוָּסֵד	תִּוָּסְדִי	תִּוָּסַדְנָה	לְהִוָּסֵד	נוֹסָד
421	נוֹרֵאתִי	נוֹרָא	נוֹרְאָה	נוֹרֵאתֶם	אִוָּרֵא	תִּוָּרֵא	תִּוָּרְאִי	תִּוָּרֶאנָה	לְהִוָּרֵא	נוֹרָא
422	נוֹרֵיתִי	נוֹרָה	נוֹרְתָה[2]	נוֹרֵיתֶם	אִיָּרֶה	תִּיָּרֶה	תִּיָּרִי	תִּיָּרֶינָה	לְהִיָּרוֹת	נוֹרֶה
423	נִגַּפְתִּי	נִגַּף	נִגְּפָה	נִגַּפְתֶּם	אֶנָּגֵף	תִּנָּגֵף	תִּנָּגְפִי	תִּנָּגַפְנָה	לְהִנָּגֵף	נִגָּף
424	נִחַמְתִּי	נִחַם	נִחֲמָה	נִחַמְתֶּם	אֶנָּחֵם	תִּנָּחֵם	תִּנָּחֲמִי	תִּנָּחַמְנָה	לְהִנָּחֵם	נִחָם
425	נִטֵּיתִי	נִטָּה	נִטְּתָה[3]	נִטֵּיתֶם	אֶנָּטֶה	תִּנָּטֶה	תִּנָּטִי	תִּנָּטֶינָה	לְהִנָּטוֹת	נִטֶּה
426	נִטַּעְתִּי	נִטַּע	נִטְּעָה	נִטַּעְתֶּם	אֶנָּטַע	תִּנָּטַע	תִּנָּטְעִי	תִּנָּטַעְנָה	לְהִנָּטַע	נִטָּע
427	נִשֵּׂאתִי	נִשָּׂא	נִשְּׂאָה	נִשֵּׂאתֶם	אֶנָּשֵׂא	תִּנָּשֵׂא	תִּנָּשְׂאִי	תִּנָּשֶׂאנָה	לְהִנָּשֵׂא	נִשָּׂא
428	נִכַּפְתִּי	נִכַּף	נִכְּפָה	נִכַּפְתֶּם	אֶכַּף	תִּכַּף	תִּכָּפִי	תִּכַּפְנָה	לְהִכַּף	נִכָּף
429	נְסוּגוֹתִי	נָסוֹג	נָסוֹגָה	נְסוּגוֹתֶם	אֶסּוֹג	תִּסּוֹג	תִּסּוֹגִי	תִּסֹּגְנָה	לְהִסּוֹג	נָסוֹג
430	נְעוּרוֹתִי	נֵעוֹר	נֵעוֹרָה	נְעוּרוֹתֶם	אֵעוֹר	תֵּעוֹר	תֵּעוֹרִי	תֵּעוֹרְנָה	לְהֵעוֹר	נֵעוֹר
431	נְצוּדוֹתִי	נָצוֹד	נָצוֹדָה	נְצוּדוֹתֶם	אֶצּוֹד	תִּצּוֹד	תִּצּוֹדִי	תִּצֹּדְנָה	לְהִצּוֹד	נָצוֹד

	קוֹמַמְתִּי	קוֹמַם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמַם	תְּקוֹמַם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמַמְנָה				מְקוֹמָם
456	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה	רוֹעַע	רוֹעֲעִי	לְרוֹעַע	מְרוֹעַע
	רוֹעַעְתִּי	רוֹעַע	רוֹעֲעָה	רוֹעַעְתֶּם	אֲרוֹעַע	תְּרוֹעַע	תְּרוֹעֲעִי	תְּרוֹעַעְנָה				מְרוֹעָע
457	כִּלְכַּלְתִּי	כִּלְכֵּל	כִּלְכְּלָה	כִּלְכַּלְתֶּם	אֲכַלְכֵּל	תְּכַלְכֵּל	תְּכַלְכְּלִי	תְּכַלְכֵּלְנָה	כַּלְכֵּל	כַּלְכְּלִי	לְכַלְכֵּל	מְכַלְכֵּל
	כֻּלְכַּלְתִּי	כֻּלְכַּל	כֻּלְכְּלָה	כֻּלְכַּלְתֶּם	אֲכֻלְכַּל	תְּכֻלְכַּל	תְּכֻלְכְּלִי	תְּכֻלְכַּלְנָה				מְכֻלְכָּל
458	עִרְבַּבְתִּי	עִרְבֵּב	עִרְבְּבָה	עִרְבַּבְתֶּם	אֲעַרְבֵּב	תְּעַרְבֵּב	תְּעַרְבְּבִי	תְּעַרְבֵּבְנָה	עַרְבֵּב	עַרְבְּבִי	לְעַרְבֵּב	מְעַרְבֵּב
	עֻרְבַּבְתִּי	עֻרְבַּב	עֻרְבְּבָה	עֻרְבַּבְתֶּם	אֲעֻרְבַּב	תְּעֻרְבַּב	תְּעֻרְבְּבִי	תְּעֻרְבַּבְנָה				מְעֻרְבָּב
459	פִּרְנַסְתִּי	פִּרְנֵס	פִּרְנְסָה	פִּרְנַסְתֶּם	אֲפַרְנֵס	תְּפַרְנֵס	תְּפַרְנְסִי	תְּפַרְנֵסְנָה	פַּרְנֵס	פַּרְנְסִי	נְפַרְנֵס	מְפַרְנֵס
	פֻּרְנַסְתִּי	פֻּרְנַס	פֻּרְנְסָה	פֻּרְנַסְתֶּם	אֲפֻרְנַס	תְּפֻרְנַס	תְּפֻרְנְסִי	תְּפֻרְנַסְנָה				מְפֻרְנָס
460	קִלְקַלְתִּי	קִלְקֵל	קִלְקְלָה	קִלְקַלְתֶּם	אֲקַלְקֵל	תְּקַלְקֵל	תְּקַלְקְלִי	תְּקַלְקֵלְנָה	קַלְקֵל	קַלְקְלִי	לְקַלְקֵל	מְקַלְקֵל
	קֻלְקַלְתִּי	קֻלְקַל	קֻלְקְלָה	קֻלְקַלְתֶּם	אֲקֻלְקַל	תְּקֻלְקַל	תְּקֻלְקְלִי	תְּקֻלְקַלְנָה				מְקֻלְקָל
461	בִּנְאַמְתִּי	בִּנְאֵם	בִּנְאֲמָה	בִּנְאַמְתֶּם	אֲבַנְאֵם	תְּבַנְאֵם	תְּבַנְאֲמִי	תְּבַנְאֵמְנָה	בַּנְאֵם	בַּנְאֲמִי	לְבַנְאֵם	מְבַנְאֵם
	בֻּנְאַמְתִּי	בֻּנְאַם	בֻּנְאֲמָה	בֻּנְאַמְתֶּם	אֲבֻנְאַם	תְּבֻנְאַם	תְּבֻנְאֲמִי	תְּבֻנְאַמְנָה				מְבֻנְאָם
462	שִׁלְהַבְתִּי	שִׁלְהֵב	שִׁלְהֲבָה	שִׁלְהַבְתֶּם	אֲשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֵב	תְּשַׁלְהֲבִי	תְּשַׁלְהֵבְנָה	שַׁלְהֵב	שַׁלְהֲבִי	לְשַׁלְהֵב	מְשַׁלְהֵב
	שֻׁלְהַבְתִּי	שֻׁלְהַב	שֻׁלְהֲבָה	שֻׁלְהַבְתֶּם	אֲשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהַב	תְּשֻׁלְהֲבִי	תְּשֻׁלְהַבְנָה				מְשֻׁלְהָב
463	טִאטֵאתִי	טִאטֵא	טִאטְאָה	טִאטֵאתֶם	אֲטַאטֵא	תְּטַאטֵא	תְּטַאטְאִי	תְּטַאטֶאנָה	טַאטֵא'	טַאטְאִי	לְטַאטֵא	מְטַאטֵא
	טֻאטֵאתִי	טֻאטָא	טֻאטְאָה	טֻאטֵאתֶם	אֲטֻאטָא	תְּטֻאטָא	תְּטֻאטְאִי	תְּטֻאטֶאנָה				מְטֻאטָא
464	פִּעְנַחְתִּי	פִּעְנֵחַ	פִּעְנְחָה	פִּעְנַחְתֶּם	אֲפַעְנֵחַ	תְּפַעְנֵחַ	תְּפַעְנְחִי	תְּפַעְנַחְנָה	פַּעְנֵחַ	פַּעְנְחִי	לְפַעְנֵחַ	מְפַעְנֵחַ
	פֻּעְנַחְתִּי	פֻּעְנַח	פֻּעְנְחָה	פֻּעְנַחְתֶּם	אֲפֻעְנַח	תְּפֻעְנַח	תְּפֻעְנְחִי	תְּפֻעְנַחְנָה				מְפֻעְנָח
465	צִעְצַעְתִּי	צִעְצֵעַ	צִעְצְעָה	צִעְצַעְתֶּם	אֲצַעְצֵעַ	תְּצַעְצֵעַ	תְּצַעְצְעִי	תְּצַעְצַעְנָה	צַעְצֵעַ	צַעְצְעִי	לְצַעְצֵעַ	מְצַעְצֵעַ
	צֻעְצַעְתִּי	צֻעְצַע	צֻעְצְעָה	צֻעְצַעְתֶּם	אֲצֻעְצַע	תְּצֻעְצַע	תְּצֻעְצְעִי	תְּצֻעְצַעְנָה				מְצֻעְצָע

	בֻּטֵּאתִי	בֻּטָּא	בֻּטְּאָה	בֻּטֵּאתֶם	אֲבֻטָּא	תְּבֻטָּא	תְּבֻטְּאִי	תְּבֻטֶּאנָה				מְבֻטָּא
444	מִלֵּאתִי	מִלֵּא	מִלְּאָה	מִלֵּאתֶם	אֲמַלֵּא	תְּמַלֵּא	תְּמַלְּאִי	תְּמַלֶּאנָה	מַלֵּא[1]	מַלְּאִי	לְמַלֵּא	מְמַלֵּא
	מֻלֵּאתִי	מֻלָּא	מֻלְּאָה	מֻלֵּאתֶם	אֲמֻלָּא	תְּמֻלָּא	תְּמֻלְּאִי	תְּמֻלֶּאנָה				מְמֻלָּא
445	בֵּרֵאתִי	בֵּרֵא	בֵּרְאָה	בֵּרֵאתֶם	אֲבָרֵא	תְּבָרֵא	תְּבָרְאִי	תְּבָרֶאנָה	בָּרֵא[1]	בָּרְאִי	לְבָרֵא	מְבָרֵא
	בֹּרֵאתִי	בֹּרָא	בֹּרְאָה	בֹּרֵאתֶם	אֲבֹרָא	תְּבֹרָא	תְּבֹרְאִי	תְּבֹרֶאנָה				מְבֹרָא
446	דִּכֵּאתִי	דִּכֵּא	דִּכְּאָה	דִּכֵּאתֶם	אֲדַכֵּא	תְּדַכֵּא	תְּדַכְּאִי	תְּדַכֶּאנָה	דַּכֵּא[1]	דַּכְּאִי	לְדַכֵּא	מְדַכֵּא
	דֻּכֵּאתִי	דֻּכָּא	דֻּכְּאָה	דֻּכֵּאתֶם	אֲדֻכָּא	תְּדֻכָּא	תְּדֻכְּאִי	תְּדֻכֶּאנָה				מְדֻכָּא
447	גִּלִּיתִי	גִּלָּה	גִּלְּתָה[2]	גִּלִּיתֶם	אֲגַלֶּה	תְּגַלֶּה	תְּגַלִּי	תְּגַלֶּינָה	גַּלֵּה[3]	גַּלִּי	לְגַלּוֹת	מְגַלֶּה
	גֻּלֵּיתִי	גֻּלָּה	גֻּלְּתָה[2]	גֻּלֵּיתֶם	אֲגֻלֶּה	תְּגֻלֶּה	תְּגֻלִּי	תְּגֻלֶּינָה				מְגֻלֶּה
448	זִהִיתִי	זִהָה	זִהֲתָה[2]	זִהִיתֶם	אֲזַהֶה	תְּזַהֶה	תְּזַהִי	תְּזַהֶינָה	זַהֵה[3]	זַהִי	לְזַהוֹת	מְזַהֶה
	זֻהֵיתִי	זֻהָה	זֻהֲתָה[2]	זֻהֵיתֶם	אֲזֻהֶה	תְּזֻהֶה	תְּזֻהִי	תְּזֻהֶינָה				מְזֻהֶה
449	גֵּרִיתִי	גֵּרָה	גֵּרְתָה[2]	גֵּרִיתֶם	אֲגָרֶה	תְּגָרֶה	תְּגָרִי	תְּגָרֶינָה	גָּרֵה[3]	גָּרִי	לְגָרוֹת	מְגָרֶה
	גֹּרֵיתִי	גֹּרָה	גֹּרְתָה[2]	גֹּרֵיתֶם	אֲגֹרֶה	תְּגֹרֶה	תְּגֹרִי	תְּגֹרֶינָה				מְגֹרֶה
450	זֵרִיתִי	זֵרָה	זֵרְתָה[2]	זֵרִיתֶם	אֲזָרֶה	תְּזָרֶה	תְּזָרִי	תְּזָרֶינָה	זָרֵה[3]	זָרִי	לְזָרוֹת	מְזָרֶה
	זֹרֵיתִי	זֹרָה	זֹרְתָה[2]	זֹרֵיתֶם	אֲזֹרֶה	תְּזֹרֶה	תְּזֹרִי	תְּזֹרֶינָה				מְזֹרֶה
451	גִּיַּסְתִּי	גִּיֵּס	גִּיְּסָה	גִּיַּסְתֶּם	אֲגַיֵּס	תְּגַיֵּס	תְּגַיְּסִי	תְּגַיֵּסְנָה	גַּיֵּס	גַּיְּסִי	לְגַיֵּס	מְגַיֵּס
	גֻּיַּסְתִּי	גֻּיַּס	גֻּיְּסָה	גֻּיַּסְתֶּם	אֲגֻיַּס	תְּגֻיַּס	תְּגֻיְּסִי	תְּגֻיַּסְנָה				מְגֻיָּס
452	קִיַּמְתִּי	קִיֵּם	קִיְּמָה	קִיַּמְתֶּם	אֲקַיֵּם	תְּקַיֵּם	תְּקַיְּמִי	תְּקַיֵּמְנָה	קַיֵּם	קַיְּמִי	לְקַיֵּם	מְקַיֵּם
	קֻיַּמְתִּי	קֻיַּם	קֻיְּמָה	קֻיַּמְתֶּם	אֲקֻיַּם	תְּקֻיַּם	תְּקֻיְּמִי	תְּקֻיַּמְנָה				מְקֻיָּם
453	צִוִּיתִי	צִוָּה	צִוְּתָה[4]	צִוִּיתֶם	אֲצַוֶּה	תְּצַוֶּה	תְּצַוִּי	תְּצַוֶּינָה	צַוֵּה[5]	צַוִּי	לְצַוּוֹת	מְצַוֶּה
	צֻוֵּיתִי	צֻוָּה	צֻוְּתָה[4]	צֻוֵּיתֶם	אֲצֻוֶּה	תְּצֻוֶּה	תְּצֻוִּי	תְּצֻוֶּינָה				מְצֻוֶּה
454	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבֵב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבֵב	תְּדוֹבֵב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבֵבְנָה	דּוֹבֵב	דּוֹבְבִי	לְדוֹבֵב	מְדוֹבֵב
	דּוֹבַבְתִּי	דּוֹבַב	דּוֹבְבָה	דּוֹבַבְתֶּם	אֲדוֹבַב	תְּדוֹבַב	תְּדוֹבְבִי	תְּדוֹבַבְנָה				מְדוֹבָב
455	קוֹמַמְתִּי	קוֹמֵם	קוֹמְמָה	קוֹמַמְתֶּם	אֲקוֹמֵם	תְּקוֹמֵם	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמֵמְנָה	קוֹמֵם	קוֹמְמִי	לְקוֹמֵם	מְקוֹמֵם

לוח IX – בניין הִפְעִיל (כולל הָפְעַל)

הערה: בעבר, בעתיד ובבינוני של הצורה הסבילה (הָפְעַל) נהוגה היום בדרך־כלל התנועה ֻ (הֻקְשַׁר אֻקְשַׁר מֻקְשָׁר), אך נמצאת גם התנועה ָ (הָקְשַׁר וכו'), במיוחד בלשון־התנ"ך ולפני חטף־קמץ (ֳ).

מס'	עבר				עתיד				ציווי	שם הפועל	בינוני
489	הִשְׁתּוֹחַחְתִּי	הִשְׁתּוֹחַח	הִשְׁתּוֹחֲחָה	הִשְׁתּוֹחַחְתֶּם	אֶשְׁתּוֹחַח	תִּשְׁתּוֹחַח	תִּשְׁתּוֹחֲחִי	תִּשְׁתּוֹחַחְנָה		לְהִשְׁתּוֹחַח	מִשְׁתּוֹחַח
490	הִתְאַפְיַנְתִּי	הִתְאַפְיֵן	הִתְאַפְיְנָה	הִתְאַפְיַנְתֶּם	אֶתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיֵן	תִּתְאַפְיְנִי	תִּתְאַפְיֵנָּה		לְהִתְאַפְיֵן	מִתְאַפְיֵן
491	הִתְגַּלְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְגֵּל	הִתְגַּלְגְּלָה	הִתְגַּלְגַּלְתֶּם	אֶתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגֵּל	תִּתְגַּלְגְּלִי	תִּתְגַּלְגֵּלְנָה		לְהִתְגַּלְגֵּל	מִתְגַּלְגֵּל
492	הִתְהַבְהַבְתִּי	הִתְהַבְהֵב	הִתְהַבְהֲבָה	הִתְהַבְהַבְתֶּם	אֶתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֵב	תִּתְהַבְהֲבִי	תִּתְהַבְהֵבְנָה		לְהִתְהַבְהֵב	מִתְהַבְהֵב
493	הִתְפַּרְנַסְתִּי	הִתְפַּרְנֵס	הִתְפַּרְנְסָה	הִתְפַּרְנַסְתֶּם	אֶתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנֵס	תִּתְפַּרְנְסִי	תִּתְפַּרְנֵסְנָה		לְהִתְפַּרְנֵס	מִתְפַּרְנֵס
494	הִתְקַלְקַלְתִּי	הִתְקַלְקֵל	הִתְקַלְקְלָה	הִתְקַלְקַלְתֶּם	אֶתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקֵל	תִּתְקַלְקְלִי	תִּתְקַלְקֵלְנָה		לְהִתְקַלְקֵל	מִתְקַלְקֵל
495	הִתְגַּעְגַּעְתִּי	הִתְגַּעְגֵּעַ	הִתְגַּעְגְּעָה	הִתְגַּעְגַּעְתֶּם	אֶתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגֵּעַ	תִּתְגַּעְגְּעִי	תִּתְגַּעְגַּעְנָה		לְהִתְגַּעְגֵּעַ	מִתְגַּעְגֵּעַ
496	הִתְמַהְמַהְתִּי	הִתְמַהְמֵהַּ	הִתְמַהְמְהָה	הִתְמַהְמַהְתֶּם	אֶתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמֵהַּ	תִּתְמַהְמְהִי	תִּתְמַהְמֵהְנָה		לְהִתְמַהְמֵהַּ	מִתְמַהְמֵהַּ
497	הִדַּלְדַּלְתִּי	הִדַּלְדֵּל	הִדַּלְדְּלָה	הִדַּלְדַּלְתֶּם	אֶדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדֵּל	תִּדַּלְדְּלִי	תִּדַּלְדֵּלְנָה		לְהִדַּלְדֵּל	מִדַּלְדֵּל

מס'	עבר				עתיד				שם הפועל	בינוני
466	הִתְקַשַּׁרְתִּי	הִתְקַשֵּׁר	הִתְקַשְּׁרָה	הִתְקַשַּׁרְתֶּם	אֶתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשֵּׁר	תִּתְקַשְּׁרִי	תִּתְקַשֵּׁרְנָה	לְהִתְקַשֵּׁר	מִתְקַשֵּׁר
467	הִתְגַּבַּשְׁתִּי	הִתְגַּבֵּשׁ	הִתְגַּבְּשָׁה	הִתְגַּבַּשְׁתֶּם	אֶתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבֵּשׁ	תִּתְגַּבְּשִׁי	תִּתְגַּבֵּשְׁנָה	לְהִתְגַּבֵּשׁ	מִתְגַּבֵּשׁ
468	הִתְכַּוַּצְתִּי	הִתְכַּוֵּץ	הִתְכַּוְּצָה	הִתְכַּוַּצְתֶּם	אֶתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוֵּץ	תִּתְכַּוְּצִי	תִּתְכַּוֵּצְנָה	לְהִתְכַּוֵּץ	מִתְכַּוֵּץ
469	הִצְטַדַּקְתִּי	הִצְטַדֵּק	הִצְטַדְּקָה	הִצְטַדַּקְתֶּם	אֶצְטַדֵּק	תִּצְטַדֵּק	תִּצְטַדְּקִי	תִּצְטַדֵּקְנָה	לְהִצְטַדֵּק	מִצְטַדֵּק
470	הִשְׁתַּלַּמְתִּי	הִשְׁתַּלֵּם	הִשְׁתַּלְּמָה	הִשְׁתַּלַּמְתֶּם	אֶשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלֵּם	תִּשְׁתַּלְּמִי	תִּשְׁתַּלֵּמְנָה	לְהִשְׁתַּלֵּם	מִשְׁתַּלֵּם
471	הִתְבַּהַלְתִּי	הִתְבַּהֵל	הִתְבַּהֲלָה	הִתְבַּהַלְתֶּם	אֶתְבַּהֵל	תִּתְבַּהֵל	תִּתְבַּהֲלִי	תִּתְבַּהֵלְנָה	לְהִתְבַּהֵל	מִתְבַּהֵל
472	הִתְנַהַלְתִּי	הִתְנַהֵל	הִתְנַהֲלָה	הִתְנַהַלְתֶּם	אֶתְנַהֵל	תִּתְנַהֵל	תִּתְנַהֲלִי	תִּתְנַהֵלְנָה	לְהִתְנַהֵל	מִתְנַהֵל
473	הִתְמָרַדְתִּי	הִתְמָרֵד	הִתְמָרְדָה	הִתְמָרַדְתֶּם	אֶתְמָרֵד	תִּתְמָרֵד	תִּתְמָרְדִי	תִּתְמָרֵדְנָה	לְהִתְמָרֵד	מִתְמָרֵד
474	הִתְפָּרַקְתִּי	הִתְפָּרֵק	הִתְפָּרְקָה	הִתְפָּרַקְתֶּם	אֶתְפָּרֵק	תִּתְפָּרֵק	תִּתְפָּרְקִי	תִּתְפָּרֵקְנָה	לְהִתְפָּרֵק	מִתְפָּרֵק
475	הִתְפָּאַרְתִּי	הִתְפָּאֵר	הִתְפָּאֲרָה	הִתְפָּאַרְתֶּם	אֶתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֵר	תִּתְפָּאֲרִי	תִּתְפָּאֵרְנָה	לְהִתְפָּאֵר	מִתְפָּאֵר
476	הִתְאָרַחְתִּי	הִתְאָרַח	הִתְאָרְחָה	הִתְאָרַחְתֶּם	אֶתְאָרַח	תִּתְאָרַח	תִּתְאָרְחִי	תִּתְאָרַחְנָה	לְהִתְאָרֵחַ	מִתְאָרֵחַ
477	הִתְבַּקַּעְתִּי	הִתְבַּקַּע	הִתְבַּקְּעָה	הִתְבַּקַּעְתֶּם	אֶתְבַּקַּע	תִּתְבַּקַּע	תִּתְבַּקְּעִי	תִּתְבַּקַּעְנָה	לְהִתְבַּקֵּעַ	מִתְבַּקֵּעַ
478	הִתְנַשֵּׂאתִי	הִתְנַשֵּׂא	הִתְנַשְּׂאָה	הִתְנַשֵּׂאתֶם	אֶתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשֵּׂא	תִּתְנַשְּׂאִי	תִּתְנַשֶּׂאנָה	לְהִתְנַשֵּׂא	מִתְנַשֵּׂא
479	הִתְיָרֵאתִי	הִתְיָרֵא	הִתְיָרְאָה	הִתְיָרֵאתֶם	אֶתְיָרֵא	תִּתְיָרֵא	תִּתְיָרְאִי	תִּתְיָרֶאנָה	לְהִתְיָרֵא	מִתְיָרֵא
480	הִתְמַנֵּיתִי	הִתְמַנָּה	הִתְמַנְּתָה[1]	הִתְמַנֵּיתֶם	אֶתְמַנֶּה	תִּתְמַנֶּה	תִּתְמַנִּי	תִּתְמַנֶּינָה	לְהִתְמַנּוֹת	מִתְמַנֶּה
481	הִתְגָּאֵיתִי	הִתְגָּאָה	הִתְגָּאֲתָה[1]	הִתְגָּאֵיתֶם	אֶתְגָּאֶה	תִּתְגָּאֶה	תִּתְגָּאִי	תִּתְגָּאֶינָה	לְהִתְגָּאוֹת	מִתְגָּאֶה
482	הִתְמַחֵיתִי	הִתְמַחָה	הִתְמַחֲתָה[1]	הִתְמַחֵיתֶם	אֶתְמַחֶה	תִּתְמַחֶה	תִּתְמַחִי	תִּתְמַחֶינָה	לְהִתְמַחוֹת	מִתְמַחֶה
483	הִדַּבַּקְתִּי	הִדַּבֵּק	הִדַּבְּקָה	הִדַּבַּקְתֶּם	אֶדַּבֵּק	תִּדַּבֵּק	תִּדַּבְּקִי	תִּדַּבֵּקְנָה	לְהִדַּבֵּק	מִדַּבֵּק
484	הִטַּהַרְתִּי	הִטַּהֵר	הִטַּהֲרָה	הִטַּהַרְתֶּם	אֶטַּהֵר	תִּטַּהֵר	תִּטַּהֲרִי	תִּטַּהֵרְנָה	לְהִטַּהֵר	מִטַּהֵר
485	הִטָּרַפְתִּי	הִטָּרֵף	הִטָּרְפָה	הִטָּרַפְתֶּם	אֶטָּרֵף	תִּטָּרֵף	תִּטָּרְפִי	תִּטָּרֵפְנָה	לְהִטָּרֵף	מִטָּרֵף
486	הִדַּדֵּיתִי	הִדַּדָּה	הִדַּדְּתָה[2]	הִדַּדֵּיתֶם	אֶדַּדֶּה	תִּדַּדֶּה	תִּדַּדִּי	תִּדַּדֶּינָה	לְהִדַּדּוֹת	מִדַּדֶּה
487	הִתְפּוֹצַצְתִּי	הִתְפּוֹצֵץ	הִתְפּוֹצְצָה	הִתְפּוֹצַצְתֶּם	אֶתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצֵץ	תִּתְפּוֹצְצִי	תִּתְפּוֹצֵצְנָה	לְהִתְפּוֹצֵץ	מִתְפּוֹצֵץ
488	הִתְקוֹמַמְתִּי	הִתְקוֹמֵם	הִתְקוֹמְמָה	הִתְקוֹמַמְתֶּם	אֶתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמֵם	תִּתְקוֹמְמִי	תִּתְקוֹמֵמְנָה	לְהִתְקוֹמֵם	מִתְקוֹמֵם

[1] 480–482: ריבוי הִתְמַנּוּ; הִתְגָּאוּ; הִתְמַחוּ. — [2] 486: ריבוי הִדַּדּוּ.

512	הִקְנֵיתִי	הִקְנָה	הִקְנְתָה¹	הִקְנֵיתֶם	אַקְנֶה	תַּקְנֶה	תַּקְנִי	תַּקְנֶינָה	הַקְנֵה¹	הַקְנִי	לְהַקְנוֹת	מַקְנֶה
	הָקְנֵיתִי	הָקְנָה	הָקְנְתָה¹	הָקְנֵיתֶם	אָקְנֶה	תָּקְנֶה	תָּקְנִי	תָּקְנֶינָה				מָקְנֶה
513	הֶרְאֵיתִי	הֶרְאָה	הֶרְאֲתָה¹	הֶרְאֵיתֶם	אַרְאֶה	תַּרְאֶה	תַּרְאִי	תַּרְאֶינָה	הַרְאֵה	הַרְאִי	לְהַרְאוֹת	מַרְאֶה
	הָרְאֵיתִי	הָרְאָה	הָרְאֲתָה¹	הָרְאֵיתֶם	אָרְאֶה	תָּרְאֶה	תָּרְאִי	תָּרְאֶינָה				מָרְאֶה
514	הוֹכַחְתִּי	הוֹכִיחַ	הוֹכִיחָה	הוֹכַחְתֶּם	אוֹכִיחַ	תּוֹכִיחַ	תּוֹכִיחִי	תּוֹכַחְנָה	הוֹכַח	הוֹכִיחִי	לְהוֹכִיחַ	מוֹכִיחַ
	הוּכַחְתִּי	הוּכַח	הוּכְחָה	הוּכַחְתֶּם	אוּכַח	תּוּכַח	תּוּכְחִי	תּוּכַחְנָה				מוּכָח
515	הוֹעַדְתִּי	הוֹעִיד	הוֹעִידָה	הוֹעַדְתֶּם	אוֹעִיד	תּוֹעִיד	תּוֹעִידִי	תּוֹעֵדְנָה	הוֹעֵד	הוֹעִידִי	לְהוֹעִיד	מוֹעִיד
	הוּעַדְתִּי	הוּעַד	הוּעֲדָה	הוּעַדְתֶּם	אוּעַד	תּוּעַד	תּוּעֲדִי	תּוּעַדְנָה				מוּעָד
516	הוֹצֵאתִי	הוֹצִיא	הוֹצִיאָה	הוֹצֵאתֶם	אוֹצִיא	תּוֹצִיא	תּוֹצִיאִי	תּוֹצֶאנָה	הוֹצֵא¹	הוֹצִיאִי	לְהוֹצִיא	מוֹצִיא
	הוּצֵאתִי	הוּצָא	הוּצְאָה	הוּצֵאתֶם	אוּצָא	תּוּצָא	תּוּצְאִי	תּוּצֶאנָה				מוּצָא
517	הוֹנֵיתִי	הוֹנָה	הוֹנְתָה¹	הוֹנֵיתֶם	אוֹנֶה	תּוֹנֶה	תּוֹנִי	תּוֹנֶינָה	הוֹנֵה	הוֹנִי	לְהוֹנוֹת	מוֹנֶה
	הוּנֵיתִי	הוּנָה	הוּנְתָה¹	הוּנֵיתֶם	אוּנֶה	תּוּנֶה	תּוּנִי	תּוּנֶינָה				מוּנֶה
518	הוֹרַדְתִּי	הוֹרִיד	הוֹרִידָה	הוֹרַדְתֶּם	אוֹרִיד	תּוֹרִיד	תּוֹרִידִי	תּוֹרֵדְנָה	הוֹרֵד	הוֹרִידִי	לְהוֹרִיד	מוֹרִיד
	הוּרַדְתִּי	הוּרַד	הוּרְדָה	הוּרַדְתֶּם	אוּרַד	תּוּרַד	תּוּרְדִי	תּוּרַדְנָה				מוּרָד
519	הֵיטַבְתִּי	הֵיטִיב	הֵיטִיבָה	הֵיטַבְתֶּם	אֵיטִיב	תֵּיטִיב	תֵּיטִיבִי	תֵּיטֵבְנָה	הֵיטֵב	הֵיטִיבִי	לְהֵיטִיב	מֵיטִיב
	הוּטַבְתִּי	הוּטַב	הוּטְבָה	הוּטַבְתֶּם	אוּטַב	תּוּטַב	תּוּטְבִי	תּוּטַבְנָה				מוּטָב
520	הִכֵּיתִי	הִכָּה	הִכְּתָה³	הִכֵּיתֶם	אַכֶּה	תַּכֶּה	תַּכִּי	תַּכֶּינָה	הַכֵּה³	הַכִּי	לְהַכּוֹת	מַכֶּה
	הֻכֵּיתִי	הֻכָּה	הֻכְּתָה³	הֻכֵּיתֶם	אֻכֶּה	תֻּכֶּה	תֻּכִּי	תֻּכֶּינָה				מֻכֶּה
521	הִסַּעְתִּי	הִסִּיעַ	הִסִּיעָה	הִסַּעְתֶּם	אַסִּיעַ	תַּסִּיעַ	תַּסִּיעִי	תַּסַּעְנָה	הַסַּע	הַסִּיעִי	לְהַסִּיעַ	מַסִּיעַ
	הֻסַּעְתִּי	הֻסַּע	הֻסְּעָה	הֻסַּעְתֶּם	אֻסַּע	תֻּסַּע	תֻּסְּעִי	תֻּסַּעְנָה				מֻסָּע
522	הִפַּלְתִּי	הִפִּיל	הִפִּילָה	הִפַּלְתֶּם	אַפִּיל	תַּפִּיל	תַּפִּילִי	תַּפֵּלְנָה	הַפֵּל	הַפִּילִי	לְהַפִּיל	מַפִּיל
	הֻפַּלְתִּי	הֻפַּל	הֻפְּלָה	הֻפַּלְתֶּם	אֻפַּל	תֻּפַּל	תֻּפְּלִי	תֻּפַּלְנָה				מֻפָּל

500	הֶאֱכַלְתִּי	הֶאֱכִיל	הֶאֱכִילָה	הֶאֱכַלְתֶּם	אַאֲכִיל	תַּאֲכִיל	תַּאֲכִילִי	תַּאֲכֵלְנָה	הַאֲכֵל	הַאֲכִילִי	לְהַאֲכִיל	מַאֲכִיל
	הָאֳכַלְתִּי	הָאֳכַל	הָאָכְלָה	הָאֳכַלְתֶּם	אָאֳכַל	תָּאֳכַל	תָּאָכְלִי	תָּאֳכַלְנָה				מָאֳכָל
501	הֶחֱלַפְתִּי	הֶחֱלִיף	הֶחֱלִיפָה	הֶחֱלַפְתֶּם	אַחֲלִיף	תַּחֲלִיף	תַּחֲלִיפִי	תַּחֲלֵפְנָה	הַחֲלֵף	הַחֲלִיפִי	לְהַחֲלִיף	מַחֲלִיף
	הָחֳלַפְתִּי	הָחֳלַף	הָחָלְפָה	הָחֳלַפְתֶּם	אָחֳלַף	תָּחֳלַף	תָּחָלְפִי	תָּחֳלַפְנָה				מָחֳלָף
502	הִדְהַמְתִּי	הִדְהִים	הִדְהִימָה	הִדְהַמְתֶּם	אַדְהִים	תַּדְהִים	תַּדְהִימִי	תַּדְהֵמְנָה	הַדְהֵם	הַדְהִימִי	לְהַדְהִים	מַדְהִים
	הֻדְהַמְתִּי	הֻדְהַם	הֻדְהֲמָה	הֻדְהַמְתֶּם	אֻדְהַם	תֻּדְהַם	תֻּדְהֲמִי	תֻּדְהַמְנָה				מֻדְהָם
503	הֶאֱרַחְתִּי	הֶאֱרִיחַ	הֶאֱרִיחָה	הֶאֱרַחְתֶּם	אַאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחַ	תַּאֲרִיחִי	תַּאֲרֵחְנָה	הַאֲרַח	הַאֲרִיחִי	לְהַאֲרִיחַ	מַאֲרִיחַ
	הָאֳרַחְתִּי	הָאֳרַח	הָאָרְחָה	הָאֳרַחְתֶּם	אָאֳרַח	תָּאֳרַח	תָּאָרְחִי	תָּאֳרַחְנָה				מָאֳרָח
504	הִבְלַעְתִּי	הִבְלִיעַ	הִבְלִיעָה	הִבְלַעְתֶּם	אַבְלִיעַ	תַּבְלִיעַ	תַּבְלִיעִי	תַּבְלַעְנָה	הַבְלַע	הַבְלִיעִי	לְהַבְלִיעַ	מַבְלִיעַ
	הֻבְלַעְתִּי	הֻבְלַע	הֻבְלְעָה	הֻבְלַעְתֶּם	אֻבְלַע	תֻּבְלַע	תֻּבְלְעִי	תֻּבְלַעְנָה				מֻבְלָע
505	הִפְתַּעְתִּי	הִפְתִּיעַ	הִפְתִּיעָה	הִפְתַּעְתֶּם	אַפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעַ	תַּפְתִּיעִי	תַּפְתַּעְנָה	הַפְתַּע	הַפְתִּיעִי	לְהַפְתִּיעַ	מַפְתִּיעַ
	הֻפְתַּעְתִּי	הֻפְתַּע	הֻפְתְּעָה	הֻפְתַּעְתֶּם	אֻפְתַּע	תֻּפְתַּע	תֻּפְתְּעִי	תֻּפְתַּעְנָה				מֻפְתָּע
506	הֶחֱטֵאתִי	הֶחֱטִיא	הֶחֱטִיאָה	הֶחֱטֵאתֶם	אַחֲטִיא	תַּחֲטִיא	תַּחֲטִיאִי	תַּחֲטֶאנָה	הַחֲטֵא[1]	הַחֲטִיאִי	לְהַחֲטִיא	מַחֲטִיא
	הָחֳטֵאתִי	הָחֳטָא	הָחָטְאָה	הָחֳטֵאתֶם	אָחֳטָא	תָּחֳטָא	תָּחָטְאִי	תָּחֳטֶאנָה				מָחֳטָא
507	הִמְצֵאתִי	הִמְצִיא	הִמְצִיאָה	הִמְצֵאתֶם	אַמְצִיא	תַּמְצִיא	תַּמְצִיאִי	תַּמְצֶאנָה	הַמְצֵא[1]	הַמְצִיאִי	לְהַמְצִיא	מַמְצִיא
	הֻמְצֵאתִי	הֻמְצָא	הֻמְצְאָה	הֻמְצֵאתֶם	אֻמְצָא	תֻּמְצָא	תֻּמְצְאִי	תֻּמְצֶאנָה				מֻמְצָא
508	הִפְדֵּיתִי	הִפְדָּה	הִפְדְּתָה[2]	הִפְדֵּיתֶם	אַפְדֶּה	תַּפְדֶּה	תַּפְדִּי	תַּפְדֶּינָה	הַפְדֵּה[3]	הַפְדִּי	לְהַפְדּוֹת	מַפְדֶּה
	הֻפְדֵּיתִי	הֻפְדָּה	הֻפְדְּתָה[2]	הֻפְדֵּיתֶם	אֻפְדֶּה	תֻּפְדֶּה	תֻּפְדִּי	תֻּפְדֶּינָה				מֻפְדֶּה
509	הִדְחֵיתִי	הִדְחָה	הִדְחֲתָה[2]	הִדְחֵיתֶם	אַדְחֶה	תַּדְחֶה	תַּדְחִי	תַּדְחֶינָה	הַדְחֵה[3]	הַדְחִי	לְהַדְחוֹת	מַדְחֶה
	הֻדְחֵיתִי	הֻדְחָה	הֻדְחֲתָה[2]	הֻדְחֵיתֶם	אֻדְחֶה	תֻּדְחֶה	תֻּדְחִי	תֻּדְחֶינָה				מֻדְחֶה
510	הֶהֱגֵיתִי	הֶהֱגָה	הֶהֱגְתָה[2]	הֶהֱגֵיתֶם	אַהֲגֶה	תַּהֲגֶה	תַּהֲגִי	תַּהֲגֶינָה	הַהֲגֵה[3]	הַהֲגִי	לְהַהֲגוֹת	מַהֲגֶה
	הָהֳגֵיתִי	הָהֳגָה	הָהָגְתָה[2]	הָהֳגֵיתֶם	אָהֳגֶה	תָּהֳגֶה	תָּהֳגִי	תָּהֳגֶינָה				מָהֳגֶה
511	הֶעֱלֵיתִי	הֶעֱלָה	הֶעֶלְתָה[2]	הֶעֱלֵיתֶם	אַעֲלֶה	תַּעֲלֶה	תַּעֲלִי	תַּעֲלֶינָה	הַעֲלֵה[3]	הַעֲלִי	לְהַעֲלוֹת	מַעֲלֶה
	הָעֳלֵיתִי	הָעֳלָה	הָעָלְתָה[2]	הָעֳלֵיתֶם	אָעֳלֶה	תָּעֳלֶה	תָּעָלִי	תָּעֳלֶינָה				מָעֳלֶה

[1] 507–506: נ״ר הַחֲטֶאנָה; הַמְצֶאנָה. — [2] 511–508: ריבוי הִפְדּוּ הֻפְדּוּ; הִדְחוּ הֻדְחוּ וכו׳ — [3] 511–508: הַפְדֶּינָה; הַדְחֶינָה וכו׳ —

523	הֵבֵאתִי[5]	הֵבִיא	הֵבִיאָה	הֲבֵאתֶם	אָבִיא	תָּבִיא	תָּבִיאִי	תְּבֶאנָה	הָבֵא[6]	הָבִיאִי	לְהָבִיא	מֵבִיא
	הוּבֵאתִי	הוּבָא	הוּבְאָה	הוּבֵאתֶם	אוּבָא	תּוּבָא	תּוּבְאִי	תּוּבֶאנָה				מוּבָא
524	הֵנַעְתִּי	הֵנִיעַ	הֵנִיעָה	הֲנַעְתֶּם	אָנִיעַ	תָּנִיעַ	תָּנִיעִי	תְּנַעְנָה	הָנַע	הָנִיעִי	לְהָנִיעַ	מֵנִיעַ
	הוּנַעְתִּי	הוּנַע	הוּנְעָה	הוּנַעְתֶּם	אוּנַע	תּוּנַע	תּוּנְעִי	תּוּנַעְנָה				מוּנָע
525	הֵעַרְתִּי[7]	הֵעִיר	הֵעִירָה	הֲעַרְתֶּם	אָעִיר	תָּעִיר	תָּעִירִי	תְּעֵרְנָה	הָעֵר	הָעִירִי	לְהָעִיר	מֵעִיר
	הוּעַרְתִּי	הוּעַר	הוּעֲרָה	הוּעַרְתֶּם	אוּעַר	תּוּעַר	תּוּעֲרִי	תּוּעַרְנָה				מוּעָר
526	הֵרַמְתִּי[7]	הֵרִים	הֵרִימָה	הֲרַמְתֶּם	אָרִים	תָּרִים	תָּרִימִי	תְּרֵמְנָה	הָרֵם	הָרִימִי	לְהָרִים	מֵרִים
	הוּרַמְתִּי	הוּרַם	הוּרְמָה	הוּרַמְתֶּם	אוּרַם	תּוּרַם	תּוּרְמִי	תּוּרַמְנָה				מוּרָם
527	הֵפַרְתִּי	הֵפֵר	הֵפֵרָה	הֲפֵרְתֶּם	אָפֵר	תָּפֵר	תָּפֵרִי	תְּפֵרְנָה	הָפֵר	הָפֵרִי	לְהָפֵר	מֵפֵר
	הוּפַרְתִּי	הוּפַר	הוּפְרָה	הוּפַרְתֶּם	אוּפַר	תּוּפַר	תּוּפְרִי	תּוּפַרְנָה				מוּפָר
528	הַחִלּוֹתִי	הֵחֵל	הֵחֵלָּה	הַחִלּוֹתֶם	אָחֵל	תָּחֵל	תָּחֵלִּי	תְּחֵלֶּנָה	הָחֵל	הָחֵלִּי	לְהָחֵל	מֵחֵל
	הוּחַלְתִּי	הוּחַל	הוּחַלָּה	הוּחַלְתֶּם	אוּחַל	תּוּחַל	תּוּחַלִּי	תּוּחַלְנָה				מוּחָל
529	הֲסִבּוֹתִי[8]	הֵסֵב	הֵסֵבָּה	הֲסִבּוֹתֶם[8]	אָסֵב	תָּסֵב	תָּסֵבִּי	תְּסֵבֶּנָה	הָסֵב	הָסֵבִּי	לְהָסֵב	מֵסֵב
	הוּסַבְתִּי	הוּסַב	הוּסַבָּה	הוּסַבְתֶּם	אוּסַב	תּוּסַב	תּוּסַבִּי	תּוּסַבְנָה				מוּסָב
530	הֲרֵעוֹתִי	הֵרַע	הֵרֵעָה	הֲרֵעוֹתֶם	אָרַע	תָּרַע	תָּרֵעִי	תְּרַעְנָה	הָרַע	הָרֵעִי	לְהָרַע	מֵרַע
	הוּרַעְתִּי	הוּרַע	הוּרְעָה	הוּרַעְתֶּם	אוּרַע	תּוּרַע	תּוּרְעִי	תּוּרַעְנָה				מוּרָע

LAROUSSE

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

מילון עברי-צרפתי

מאת מרק מ. כהן, לשעבר מנהל
בית הספר הרמב"ם בפאריס.

מערכת זו הנה ספר עיון חשוב ליודעי עברית בצרפת, לא רק הודות לבהירותה ודיוקה בהקבלה בין מצב התפתחותן הנוכחי של שתי הלשונות, אלא גם משום שהכרך העברי - צרפתי כולל מונחים תנ"כיים ותלמודיים לרבות הפניות למקורותיהם, וכן עיקר אוצר המלים של ספרות ימי הבינים.

---

par Marc M. Cohn, ancien directeur
de l'école Maïmonide de Paris.

Cet ensemble est l'ouvrage de référence pour les hébraïsants de France, non seulement pour sa clarté et sa précision dans la correspondance entre l'état actuel des deux langues, mais aussi parce que le volume hébreu-français comprend les termes bibliques et talmudiques, avec leurs références, ainsi que l'essentiel du vocabulaire des littératures médiévales.

ISBN 2-03-451212-X